ISSN: 1300-7734
Online ISSN: 2146-8966

Türkiye Klinikleri

DİŞ HEKİMLİĞİ BİLİMLERİ

Cilt / Vol : 23 Ek / Suppl : 1 Yıl / Year : 2017

Türk Dişhekimleri Birliği
23. Uluslararası Dişhekimliği Kongresi

İstanbul Kongre Merkezi
21-24 Eylül 2017

Türkiye Klinikleri Journal of Dental Sciences

www.turkiyeklinikleri.com

Türkiye Klinikleri

DİŞ HEKİMLİĞİ BİLİMLERİ

EDİTÖR - EDITOR

Prof.Dr. Orhan GÜVEN, *Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ankara, Türkiye*

BÖLÜM EDİTÖRLERİ - SECTION EDITORS

Ağız Diş ve Çene Cerrahisi/*Oral and Maxillofacial Surgery*	**Prof.Dr. Cahit ÜÇOK** *Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ankara, Türkiye*
Ağız Diş ve Çene Radyolojisi/*Oral Diagnosis and Radiology*	**Prof.Dr. Sebahat GÖRGÜN** *Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ankara, Türkiye*
Çocuk Diş Hekimliği/*Paediatric Dentistry*	**Prof.Dr. Ayşegül ÖLMEZ** *Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ankara, Türkiye*
Endodonti/*Endodontics*	**Prof.Dr. Berna ASLAN** *Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ankara, Türkiye*
Ortodonti/*Orthodontics*	**Prof.Dr. Servet DOĞAN** *Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İzmir, Türkiye*
Protetik Diş Tedavisi/*Prosthodontics*	**Prof.Dr. Erdal EROĞLU** *Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Isparta, Türkiye*
Restoratif Diş Tedavisi/*Conservative Dentistry*	**Prof.Dr. Yıldırım Hakan BAĞIŞ** *Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ankara, Türkiye*
Temel Bilimler/*Basic Sciences*	**Prof.Dr. Nurullah EKLİKOĞLU** *İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul, Türkiye*

ULUSLARARASI DANIŞMA KURULU - INTERNATIONAL ADVISORY BOARD

Dr.Jogendra Saısankar AVULA, *Andhra Pradesh, Hindistan*

Dr.Süleyman FELEK, *Detroit, ABD*

Dr.Gürkan GÖKTUG, *Boston, ABD*

Dr.Mehmet Ömer GÖRDUYSUS, *Ash Shariqah, Birleşik Arap Emirlikleri*

Dr.Ming Lun HSU, *T'ai-pei, Tayvan*

Dr.Eija KÖNÖNEN, *Southern Finland, Finlandiya*

Dr.Ramesh KRISHNAN, *Dadra and Nagar Haveli, Hindistan*

Dr.Binnaz LEBLEBİCİOGLU, *Columbus, ABD*

Dr.Balasubramanıan MADHAN, *Andhra Pradesh, Hindistan*

Dr.V N V MADHAV, *Maharashtra, Hindistan*

Dr.Ulaş ÖZ, *Lefkoşa, KKTC*

Dr.Roger RAMSBOTTOM, *Oxfordshire, İngiltere*

Dr.Nanjunda SWAMY, *Madhya Pradesh, Hindistan*

Dr.Yaşar Meriç TUNCA, *Lefkoşa, KKTC*

Dr.Hasan Güney YILMAZ, *Lefkoşa, KKTC*

DANIŞMA KURULU - ADVISORY BOARD

Dr.Filiz ACUN KAYA, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Aydan AÇIKGÖZ, *Samsun, Türkiye*
Dr.Gülsüm AK, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Mehmet Cemal AKAY, *İzmir, Türkiye*
Dr.Olga Meltem AKAY, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Aylin AKBAY OBA, *Kırıkkale, Türkiye*
Dr.Nihat AKBULUT, *Tokat, Türkiye*
Dr.Mehmet Okan AKÇAM, *Ankara, Türkiye*
Dr.Ilgın AKÇAY, *İzmir, Türkiye*
Dr.Neslihan AKDEMİR ŞİMŞEK, *Malatya, Türkiye*
Dr.Hayati Murat AKGÜL, *Erzurum, Türkiye*
Dr.Özlem Martı AKGÜN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Hakan AKIN, *Sivas, Türkiye*
Dr.Mehmet AKIN, *Konya, Türkiye*
Dr.Alev AKSOY, *Isparta, Türkiye*
Dr.Serap AKSOYLAR, *İzmir, Türkiye*
Dr.Alper AKTAŞ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Bekir Oğuz AKTENER, *İzmir, Türkiye*
Dr.Serap Hatice AKYÜZ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Alper ALKAN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Arzu Banu ALKAN, *Kayseri, Türkiye*
Dr.Cansu ALPASLAN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Selim ALTAN, *Manisa, Türkiye*
Dr.Ayşe Tuba ALTUĞ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Hasan Ayberk ALTUĞ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Ceyhan ALTUN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Ayşegül APAYDIN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Gamze AREN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Hale ARI AYDINBELGE, *Konya, Türkiye*
Dr.Arzu ARI DEMİRKAYA, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Selim ARICI, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Ahmet Hamdi ARSLAN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Hanife ATAOĞLU, *Konya, Türkiye*
Dr.Arzu ATAY, *Ankara, Türkiye*
Dr.Fatma Gül ATİLLA, *İzmir, Türkiye*
Dr.Nihal AVCU, *Ankara, Türkiye*
Dr.Ülkem AYDIN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Filiz AYKENT, *Ankara, Türkiye*
Dr.Arzu AYKUT YETKİNER, *İzmir, Türkiye*
Dr.Emrah AYNA, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Simel Tezcan AYYILDIZ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Bora BAĞIŞ, *İzmir, Türkiye*
Dr.Nilsun BAĞIŞ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Emrullah BAHŞİ, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Filiz BAL, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Mehmet Cudi BALKAYA, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Esra BALTACIOĞLU, *Trabzon, Türkiye*
Dr.İlgi BARAN, *Kırıkkale, Türkiye*
Dr.Çağatay BARUTCİGİL, *Antalya, Türkiye*
Dr.Güvenç BAŞARAN, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Gürkan Raşit BAYAR, *Ankara, Türkiye*
Dr.Özgül BAYGIN, *Trabzon, Türkiye*
Dr.Şule BAYRAK, *Eskişehir, Türkiye*
Dr.Aslı BAYSAL, *İzmir, Türkiye*
Dr.Sema BELLİ, *Konya, Türkiye*
Dr.Semih BERKSUN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Gülçin BERMEK, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Tuğba BEZGİN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Ali Altuğ BIÇAKÇI, *Tokat, Türkiye*
Dr.Ayşen BODUR, *Ankara, Türkiye*
Dr.Nurcan Gülsüm BUDUNELİ, *İzmir, Türkiye*
Dr.Naime Bilinç BULUCU, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Emel BULUT, *Samsun, Türkiye*
Dr.Ömer Engin BULUT, *Ankara, Türkiye*
Dr.Şule BULUT, *Ankara, Türkiye*
Dr.Yavuz BURGAZ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Ulviye Şebnem BÜYÜKKAPLAN, *Antalya, Türkiye*
Dr.Gülşen CAN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Gürol CANTÜRK, *Ankara, Türkiye*
Dr.Murat İnanç CENGİZ, *Zonguldak, Türkiye*
Dr.Gözlem CEYLAN, *Samsun, Türkiye*
Dr.Ülkem CİLASUN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Zühre Hale CİMİLLİ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Gülcan COŞKUN AKAR, *İzmir, Türkiye*
Dr.Leyla Berna ÇAĞIRANKAYA, *Ankara, Türkiye*
Dr.Alper ÇAĞLAR, *Ankara, Türkiye*
Dr.Sırmahan ÇAKARER, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Varol ÇANAKÇI, *Ordu, Türkiye*
Dr.Işıl ÇEKİÇ NAGAŞ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Çiğdem ÇELİK, *Ankara, Türkiye*
Dr.Sedat ÇETİNER, *Ankara, Türkiye*
Dr.Yasin ÇİÇEK, *Adıyaman, Türkiye*
Dr.Ahmet Altuğ ÇİLİNGİR, *Edirne, Türkiye*
Dr.Figen ÇİZMECİ ŞENEL, *Trabzon, Türkiye*
Dr.Nevin ÇOBANOĞLU, *Konya, Türkiye*
Dr.Dilşah ÇOĞULU, *İzmir, Türkiye*
Dr.Başar ÇOLAK, *Kocaeli, Türkiye*
Dr.K Meltem ÇOLAK, *Erzurum, Türkiye*
Dr.Muharrem Erhan ÇÖMLEKOĞLU, *İzmir, Türkiye*
Dr.Ahmet DAĞ, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Sabire DEĞER, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Çağrı DELİLBAŞI, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Turgut DEMİR, *Erzurum, Türkiye*
Dr.Ayşegül DEMİRBAŞ KAYA, *İzmir, Türkiye*
Dr.Mustafa DEMİRCİ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Birol DEMİREL, *Ankara, Türkiye*
Dr.Ebru DEMİRYÜREK ÖZSEZER, *Samsun, Türkiye*
Dr.Hacer DENİZ ARISU, *Ankara, Türkiye*
Dr.Ali Hakan DEVELİOĞLU, *Sivas, Türkiye*
Dr.Özkan Cem DİLEK, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Nuran DİNÇKAL YANIKOĞLU, *Erzurum, Türkiye*
Dr.Başak DOĞAN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Doğan DOLANMAZ, *Konya, Türkiye*
Dr.Ercan DURMUŞ, *Konya, Türkiye*
Dr.Munis DÜNDAR, *Kayseri, Türkiye*
Dr.Nesrin DÜNDAR, *İzmir, Türkiye*
Dr.Mine DÜNDAR ÇÖMLEKOĞLU, *İzmir, Türkiye*
Dr.Ferhan EĞİLMEZ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Hakan EL, *Ankara, Türkiye*
Dr.Suna EMİR, *Ankara, Türkiye*
Dr.Kamile ERCİYAS, *Gaziantep, Türkiye*
Dr.Tamer Lütfi ERDEM, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Ali ERDEMİR, *Kırıkkale, Türkiye*
Dr.Uğur ERDEMİR, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Ender ERDOĞAN, *Konya, Türkiye*
Dr.Özgür ERDOĞAN, *Adana, Türkiye*
Dr.Kaya EREN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Zeynep ERGÜCÜ, *İzmir, Türkiye*
Dr.Gülfem ERGÜN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Koray ERGÜNAY, *Ankara, Türkiye*
Dr.Rabia Banu ERMİŞ, *Isparta, Türkiye*
Dr.Buket EROL AYNA, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Handan ERSEV, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Ertan ERTAŞ, *Samsun, Türkiye*
Dr.Ümit ERTAŞ, *Erzurum, Türkiye*
Dr.Elçin ESENLİK, *Isparta, Türkiye*
Dr.Oya EVİRGEN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Özlem FENTOĞLU, *Isparta, Türkiye*
Dr.Erdoğan FİŞEKÇİOĞLU, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Onur GEÇKİLİ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Ayşe GELAL, *İzmir, Türkiye*
Dr.Nimet GENÇOĞLU, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Derya GERMEÇ ÇAKAN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.F Semra GÖKAY SEVİMAY, *Ankara, Türkiye*
Dr.Bülent GÖKÇE, *İzmir, Türkiye*
Dr.Emine GÖNCÜ BAŞARAN, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Nihan GÖNÜLOL, *Samsun, Türkiye*
Dr.Melahat GÖRDUYSUS, *Ankara, Türkiye*

Dr.Ayşe GÜLŞAHI, *Ankara, Türkiye*
Dr.Kamran GÜLŞAHI, *Ankara, Türkiye*
Dr.Güliz Nigar GÜNCÜ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Kaan GÜNDÜZ, *Samsun, Türkiye*
Dr.Seher GÜNDÜZ ARSLAN, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Şebnem Begüm GÜR TÜRKER, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Ali GÜRKAN, *İzmir, Türkiye*
Dr.Günseli GÜVEN POLAT, *Ankara, Türkiye*
Dr.Esra GÜZELDEMİR AKÇAKANAT, *Kocaeli, Türkiye*
Dr.Sema S HAKKI, *Konya, Türkiye*
Dr.Koray HALICIOĞLU, *Bolu, Türkiye*
Dr.Ufuk HASANREİSOĞLU, *Ankara, Türkiye*
Dr.Mehmet Cenk HAYTAÇ, *Adana, Türkiye*
Dr.Faruk HAZNEDAROĞLU, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Canan HEKİMOĞLU, *Ankara, Türkiye*
Dr.İhsan HUBBEZOĞLU, *Sivas, Türkiye*
Dr.Bozkurt Kubilay IŞIK, *Konya, Türkiye*
Dr.Belma IŞIK ASLAN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Dilhan İLGÜY, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Özgür İNAN, *Konya, Türkiye*
Dr.Ela Tules KADİROĞLU, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Selin KALE VARLIK, *Ankara, Türkiye*
Dr.Kıvanç KAMBUROĞLU, *Ankara, Türkiye*
Dr.Aydan KANLI, *Ankara, Türkiye*
Dr.Arife KAPDAN, *Sivas, Türkiye*
Dr.Rabia Figen KAPTAN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Betül KARACA, *İzmir, Türkiye*
Dr.Ümit KARAÇAYLI, *Ankara, Türkiye*
Dr.Seçil KARAKOCA NEMLİ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Hüseyin KARAYILMAZ, *Antalya, Türkiye*
Dr.Betül KARGÜL, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Çetin KASAPOĞLU, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Güven KAYAOĞLU, *Ankara, Türkiye*
Dr.Hakkı Oğuz KAZANCIOĞLU, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Ender KAZAZOĞLU, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Defne KEÇİK, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Gonca KELEŞ, *Samsun, Türkiye*
Dr.Nihat KILIÇ, *Erzurum, Türkiye*
Dr.Mehmet Ali KILIÇARSLAN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Hülya KILIÇOĞLU, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Zuhal KIRZIOĞLU, *Isparta, Türkiye*
Dr.İlken KOCADERELİ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Hümeyra KOCAELLİ ARIKAN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Gülperi KOÇER, *Isparta, Türkiye*
Dr.Meltem KORAY, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Fatih Mehmet KORKMAZ, *Trabzon, Türkiye*
Dr.Turan KORKMAZ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Temel KÖKSAL, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Zeliha KURTOĞLU, *Mersin, Türkiye*
Dr.Leyla KURU, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Alper KUŞTARCI, *Antalya, Türkiye*
Dr.Senem Selvi KUVVETLİ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Hasan KÜÇÜKKOLBAŞI, *Konya, Türkiye*
Dr.Tomurcuk Övül KÜMBÜLOĞLU, *İzmir, Türkiye*
Dr.Müzeyyen MAMAL TORUN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Ali Recai MENTEŞ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Gökçe MERİÇ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Sıla MERMUT GÖKÇE, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Özkan MİLOĞLU, *Erzurum, Türkiye*
Dr.Emre MUMCU, *Eskişehir, Türkiye*
Dr.Adil NALÇACI, *Ankara, Türkiye*
Dr.Rana NALÇACI, *Ankara, Türkiye*
Dr.F. Mediha NAMDAR PEKİNER, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Remzi NİGİZ, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Mesut Enes ODABAŞ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Özkan OĞUZ, *Adana, Türkiye*
Dr.Pınar OKYAY, *Aydın, Türkiye*
Dr.Hatice Ebru OLGUN ERDEMİR, *Kırıkkale, Türkiye*
Dr.Kaan ORHAN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Perihan OYAR, *Ankara, Türkiye*
Dr.Hüma ÖMÜRLÜ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Rüştü Özant ÖNÇAĞ, *İzmir, Türkiye*
Dr.Mustafa Ercüment ÖNDER, *Ankara, Türkiye*
Dr.Nurcan ÖZAKAR İLDAY, *Erzurum, Türkiye*
Dr.Semih ÖZBAYRAK, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Şevket Murat ÖZBEK, *Ankara, Türkiye*
Dr.Tuncer Burak ÖZÇELİK, *Adana, Türkiye*
Dr.Meltem ÖZDEMİR KARATAŞ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Didem ÖZDEMİR ÖZENEN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Haluk Emre ÖZEL, *Kocaeli, Türkiye*
Dr.Buğra ÖZEN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Tuncer ÖZEN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Levent ÖZER, *Ankara, Türkiye*
Dr.Törün ÖZER, *Aydın, Türkiye*
Dr.Pelin ÖZKAN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Yaşar ÖZKAN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Zeynep ÖZKURT KAYAHAN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Erol ÖZMEN, *Manisa, Türkiye*
Dr.Nurdan ÖZMERİÇ KURTULUŞ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Fatih ÖZNURHAN, *Sivas, Türkiye*
Dr.Evren ÖZTAŞ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Nurhan ÖZTAŞ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Sıtkı ÖZTAŞ, *Isparta, Türkiye*
Dr.Mustafa ÖZTÜRK, *Ankara, Türkiye*
Dr.Mine ÖZTÜRK TONGUÇ, *Isparta, Türkiye*
Dr.Tijen PAMİR, *İzmir, Türkiye*
Dr.İlkay PEKER, *Ankara, Türkiye*
Dr.Gürel PEKKAN, *Kütahya, Türkiye*
Dr.Arzu PINAR ERDEM, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Bülent PİŞKİN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Serkan POLAT, *Malatya, Türkiye*
Dr.Münire Ece SABAH, *İzmir, Türkiye*
Dr.Burak SAĞSEN, *Kayseri, Türkiye*
Dr.Tolga SAKA, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Elif Eser SAKALLIOĞLU, *Samsun, Türkiye*
Dr.Umur SAKALLIOĞLU, *Samsun, Türkiye*
Dr.Aslı SEÇİLMİŞ, *Gaziantep, Türkiye*
Dr.Özlem SEÇKİN, *İzmir, Türkiye*
Dr.Zelal SEYFİOĞLU POLAT, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Figen SEYMEN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Behiye SEZGİN BOLGÜL, *Hatay, Türkiye*
Dr.O Cumhur SİPAHİ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Zeynep Mine SOLAK, *Kocaeli, Türkiye*
Dr.Hayriye SÖNMEZ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Elif SUNGURTEKİN EKÇİ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Tahir Kemal ŞAHİN, *Konya, Türkiye*
Dr.Işıl ŞAROĞLU SÖNMEZ, *Aydın, Türkiye*
Dr.Makbule İlgi ŞEMİN, *İzmir, Türkiye*
Dr.Emine ŞEN TUNÇ, *Samsun, Türkiye*
Dr.Metin ŞENÇİMEN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Barış ŞİMŞEK, *Ankara, Türkiye*
Dr.Yiğit ŞİRİN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Emine ŞİRİN KARAARSLAN, *Tokat, Türkiye*
Dr.Dilek TAĞTEKİN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Hakkı TANYERİ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Tamer TAŞDEMİR, *Trabzon, Türkiye*
Dr.Uğur TEKİN, *İzmir, Türkiye*
Dr.Aslı TOPALOĞLU AK, *İzmir, Türkiye*
Dr.Murat TOPBAŞ, *Trabzon, Türkiye*
Dr.Pervin TOPÇUOĞLU, *Ankara, Türkiye*
Dr.M Serdar TOROĞLU, *Adana, Türkiye*
Dr.Gül TOSUN, *Konya, Türkiye*
Dr.Murat TOZLU, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Tolga Fikret TÖZÜM, *Ankara, Türkiye*
Dr.Emine Zuhal TUĞSEL, *İzmir, Türkiye*
Dr.Özlem TULUNOĞLU, *Ankara, Türkiye*
Dr.Elif Bahar TUNA İNCE, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Recai TUNCA, *Aydın, Türkiye*
Dr.Firdevs Betül TUNCELLİ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Ali Vehbi TUNCER, *İzmir, Türkiye*
Dr.Cumhur TUNCER, *Ankara, Türkiye*

Dr.Emin Caner TÜMEN, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Nursel TÜRKMEN, *Bursa, Türkiye*
Dr.Lezize Şebnem TÜRKÜN, *İzmir, Türkiye*
Dr.Yurdanur UÇAR, *Adana, Türkiye*
Dr.Dilek Aynur UĞAR ÇANKAL, *Ankara, Türkiye*
Dr.Işın ULUKAPI, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Mehmet Çağrı ULUSOY, *Ankara, Türkiye*
Dr.Tezer ULUSU, *Ankara, Türkiye*
Dr.Çağrı URAL, *Samsun, Türkiye*
Dr.Ahu URAZ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Nurhan USLU ÖZALP, *Ankara, Türkiye*
Dr.Serdar UYSAL, *Ankara, Türkiye*
Dr.Aslıhan UZEL, *Adana, Türkiye*
Dr.Özgür UZUN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Cemile Özlem ÜÇOK, *Ankara, Türkiye*
Dr.Sabiha Zelal ÜLKÜ, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Murat ÜNAL, *Sivas, Türkiye*
Dr.Nimet ÜNLÜ, *Konya, Türkiye*
Dr.Meral ÜNÜR, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Ahmet ÜNVER, *Çanakkale, Türkiye*
Dr.Aslıhan ÜŞÜMEZ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Serdar ÜŞÜMEZ, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Gülay VARLI UZUN, *Ankara, Türkiye*
Dr.Altan VAROL, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Serhat YALÇIN, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Filiz YALÇIN ÇAKIR, *Ankara, Türkiye*
Dr.Mehmet YALTIRIK, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Batu Can YAMAN, *Eskişehir, Türkiye*
Dr.Kıvanç YAMANEL, *Ankara, Türkiye*
Dr.Füsun YAŞAR, *Konya, Türkiye*
Dr.İbrahim YAVUZ, *Kayseri, Türkiye*
Dr.İzzet YAVUZ, *Diyarbakır, Türkiye*
Dr.Muhammed Selim YAVUZ, *İzmir, Türkiye*
Dr.Hasan YELER, *Sivas, Türkiye*
Dr.Murat YENİSEY, *Samsun, Türkiye*
Dr.Zuhal YETKİN AY, *Isparta, Türkiye*
Dr.Enver YETKİNER, *İzmir, Türkiye*
Dr.Sema YILDIRIM, *İstanbul, Türkiye*
Dr.Gülsün YILDIRIM ÖZ, *Konya, Türkiye*
Dr.Ahmet Berhan YILMAZ, *Erzurum, Türkiye*
Dr.Derviş YILMAZ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Nergiz YILMAZ, *İzmir, Türkiye*
Dr.Yücel YILMAZ, *Erzurum, Türkiye*
Dr.Zeliha YILMAZ, *Ankara, Türkiye*
Dr.Senem Gökçen YİĞİT ÖZER, *Aydın, Türkiye*
Dr.Hamdi Oğuz YOLDAŞ, *Adana, Türkiye*
Dr.Bulem YÜZÜGÜLLÜ ÇELİK, *Ankara, Türkiye*
Dr.Zühre ZAFERSOY AKARSLAN, *Ankara, Türkiye*

Türkiye Klinikleri

DİŞ HEKİMLİĞİ BİLİMLERİ

Türkiye Klinikleri tüm işlemlerini elektronik ortamda internet üzerinden yürütmektedir. İşlemlerinizi "kullanıcı adı ve şifrenizi" kullanarak *www.turkiyeklinikleri.com* adresinden yapabilirsiniz.
Yeni kayıt olmak için; *www.turkiyeklinikleri.com* adresinden önce "Online Makale İşlemleri" butonuna daha sonra "Yeni Kullanıcı" linkine tıklayınız.
Sorularınız için;
Bilgi İşlem Servisi
Tel: 0312 286 56 56 / 115
e-posta: *bilgiislem@turkiyeklinikleri.com*

Türkiye Klinikleri Dergilerine makale göndermek için; *www.turkiyeklinikleri.com* adresindeki "Online Makale İşlemleri" butonunu tıklayınız (Yalnız bu yolla gönderilen makaleler işleme alınmaktadır).
Makale yazım kuralları için; *www.turkiyeklinikleri.com* adresindeki "Dergiler ve Kitaplar" butonundan ilgili derginin internet sitesine erişerek "Yazım Kuralları" linkini tıklayınız.
Makalelerle ilgili görüşmek için;
Yazı İşleri Servisi
Tel: 0312 286 56 56 / 123
e-posta: *yaziisleri@turkiyeklinikleri.com*

Türkiye Klinikleri Dergilerine abone olmak ve yayınlanmış diğer sayılarına ulaşmak için; *www.turkiyeklinikleri.com* adresindeki "Online Alışveriş" linkini tıklayınız.
Abone işlemleriyle ilgili görüşmek için;
Abone ve Halkla İlişkiler Servisi
Tel: 0312 286 56 56 / 118
e-posta: *abone@turkiyeklinikleri.com*

Türkiye Klinikleri Dergilerine reklam vermek için;
Pazarlama Satış-Proje Servisi
Tel: 0312 286 56 56 / 152
e-posta: *pazarlama@turkiyeklinikleri.com*

DERGİNİN TAM ADI: Türkiye Klinikleri Diş Hekimliği Bilimleri Dergisi
DERGİNİN KISALTILMIŞ ADI: Turkiye Klinikleri J Dental Sci

YAYIN PERİYODU VE TÜRÜ: 4 ayda bir olmak üzere, yılda 3 sayı (Şubat-Haziran-Ekim) yayınlanır.
Yerel süreli yayın.

YAYIN HAKKI: Türkiye Klinikleri Diş Hekimliği Bilimleri Dergisi'nde yayınlanan yazılar, resim, şekil ve tablolar yayıncının yazılı izni olmadan kısmen veya tamamen herhangi bir vasıta ile basılamaz, çoğaltılamaz. Bilimsel amaçlarla (kaynak göstermek kaydıyla) özetleme ve alıntı yapılabilir. Dergide yayınlanan yazı, şekil ve resimlerden yazarları, ilan ve reklamlardan firmaları sorumludur.

Türkiye Klinikleri Diş Hekimliği Bilimleri Dergisi hakemli bir dergidir.

Türkiye Klinikleri dergileri halka açık yerlerde satılmaz. Sağlıkla ilgili kişi ve kurumlara abonelik usulü gönderilir.

İNDEKSLENDİĞİ DİZİNLER
- ProQuest
- EBSCO/Dentistry & Oral Sciences Source Database Coverage List
- Türkiye Atıf Dizini
- Türkiye Klinikleri Tıp Veri Tabanı

Yayına veriliş tarihi: 20.09.2017

All procedures regarding Turkiye Klinikleri publications are online. Turkiye Klinikleri web site can be reached through *www.turkiyeklinikleri.com*, all transactions can be made with a username and password.
New Users; can be reached through *http://www.turkiyeklinikleri.com/default/en-index.html.* Use Online Article Submission link and then click on New Registration.
For questions and comments;
Data Processing Department
Phone: +90 312 286 56 56 / 146
E-mail: *bilgiislem@turkiyeklinikleri.com*

To send articles to Turkiye Klinikleri Journals; click on Online Article Submission link at *http://www.turkiyeklinikleri.com/default/en-index.html.* For consideration, all articles must be submitted online. Articles submitted in other forms will not be considered.
Rules and regulations for manuscript writing; can be reached through *http://www.turkiyeklinikleri.com/default/en-index.html.* Use "Journals and Books" link to reach the list of journals. Click on related journal to reach "Editorial Policies" regarding the journal.
For question regarding manuscripts;
Manuscript Editing Department
Phone: +90 312 286 56 56 / 146
E-mail: *yaziisleri@turkiyeklinikleri.com*

To subscribe and to reach former issues of Turkiye Klinikleri Journals; click on "Online Subscription" at *http://www.turkiyeklinikleri.com/default/en-index.html.*
To subscribe;
Subscription and Public Relations Department
Phone: +90 312 286 56 56 / 146
E-mail: *abone@turkiyeklinikleri.com*

To place advertisements;
Marketing Sales-Project Department
Phone: +90 312 286 56 56 / 146
E-mail: *pazarlama@turkiyeklinikleri.com*

COMPLETE TITLE OF THE JOURNAL: Turkiye Klinikleri Journal of Dental Sciences
ABBREVIATED TITLE OF THE JOURNAL: Turkiye Klinikleri J Dental Sci

PUBLICATION TYPE AND PERIODS: Turkiye Klinikleri Journal of Dental Sciences is published 3 times a year (February-June-October).

COPYRIGHT: All articles, drawings, figures and tables published in Turkiye Klinikleri Journal of Dental Sciences cannot be reproduced in whole or in part without prior written permission from the publisher. Only for scientific purposes summarizing and quotations can be done with the condition of proper citations listed as references. Responsibility of the articles, figures and photos belongs to authors. And advertising parties are fully responsible for their advertisements.

Turkiye Klinikleri Journal of Dental Sciences is a refereed journal.

Turkiye Klinikleri Journals cannot be sold by second parties, but will be distributed to persons in the related fields of health through subscriptions.

INDEXED or ABSTRACTED in
- ProQuest
- EBSCO/Dentistry & Oral Sciences Source Database Coverage List
- Turkiye Citation Index
- Turkiye Klinikleri Medical Database

BASILDIĞI YER-BASIMCI-YAYIMCI
Ortadoğu Reklam Tanıtım Yayıncılık Turizm Eğitim İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş. adına
İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Prof. Dr. Hikmet Akgül
Yönetim Yeri:
Türkocağı Cad. No:30 06520 Balgat/Ankara/Türkiye
Tel : 0 312 286 56 56
Faks : 0 312 220 04 70
e-posta : info@turkiyeklinikleri.com
web : www.turkiyeklinikleri.com

Türkiye Klinikleri

ISSN: 1300-7734
Online ISSN: 2146-8966

PUBLISHING HOUSE-PUBLISHER
On behalf of Ortadoğu Reklam Tanıtım Yayıncılık Turizm Eğitim İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.
General Manager:
Prof. Hikmet Akgül, M.D.
Administration Address:
Türkocağı Cad. No:30 06520 Balgat/Ankara/Turkey
Phone : +90 312 286 56 56
Fax : +90 312 220 04 70
e-mail : info@turkiyeklinikleri.com
web : www.turkiyeklinikleri.com

Türkiye Klinikleri
DİŞHEKİMLİĞİ BİLİMLERİ Dergisi

YAZARLARA

MAKALE GÖNDERMEK İÇİN

Türkiye Klinikleri dergilerine makale göndermek için; *www.turkiyeklinikleri.com* adresindeki "Online Makale İşlemleri" linkini tıklayınız (Yalnızca bu yolla gönderilen makaleler işleme alınmaktadır). Makalelerinizle ilgili tüm işlemleri de bu adresten takip edebilirsiniz.

GENEL BİLGİLER

Türkiye Klinikleri Dergileri, tıbbın her dalı ile ilgili olabilecek retrospektif, prospektif veya deneysel araştırmalar, derlemeler, olgu sunumları, editöryal yorum/tartışmalar, editöre mektuplar, tıbbi eğitimler, bilimsel mektuplar, cerrahi teknikler, ayırıcı tanılar, orijinal görüntüler, tanınız nedir? ler, tıbbi kitap değerlendirmeleri, soru-cevaplar ve tıp gündemini belirleyen güncel konuları yayımlayan, ulusal ve uluslararası tüm tıbbi kurum ve personele ulaşmayı hedefleyen bilimsel dergilerdir.

Dergiler; yayımladıkları makalelerde, konu ile ilgili en yüksek etik ve bilimsel standartlarda olması ve ticari kaygılarda olmaması şartını gözetmektedir.

Editörler ve yayınevi, reklam amacı ile verilen ticari ürünlerin özellikleri ve açıklamaları konusunda hiçbir garanti vermemekte ve sorumluluk kabul etmemektedir.

Yayımlanmak için gönderilen makalelerin daha önce başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir. Eğer makalede daha önce yayımlanmış; alıntı yazı, tablo, resim vs. mevcut ise makale yazarı, yayın hakkı sahibi ve yazarlarından yazılı izin almak ve bunu makalede belirtmek zorundadır. Bilimsel toplantılarda sunulan özetler, makalede belirtilmesi koşulu ile kabul edilir.

Dergiye gönderilen makale biçimsel esaslara uygun ise, editör ve en az yurt içi-yurt dışı iki danışmanın incelemesinden geçip, gerek görüldüğü takdirde, istenen değişiklikler yazarlarca yapıldıktan sonra yayımlanır.

Makale işleme alındıktan sonra, yayın hakları devir formunda belirtilmiş olan yazar isimleri ve sıralaması esas alınır. Bu aşamadan sonra;

- Makaleye hiçbir aşamada, yayın hakları devir formunda imzası bulunan yazarlar dışında yazar ismi eklenemez ve yazar sırası değiştirilemez.

YAYIN KURALLARI

BİLİMSEL SORUMLULUK

Tüm yazarların gönderilen makalede akademik-bilimsel olarak doğrudan katkısı olmalıdır. Yazar olarak belirlenen isim aşağıdaki özelliklerin tamamına sahip olmalıdır:

- Makaledeki çalışmayı planlamalı veya yapmalı,
- Makaleyi yazmalı veya revize etmeli,
- Son halini kabul etmelidir.

- Makalelerin bilimsel kurallara uygunluğu yazarların sorumluluğundadır.

ETİK SORUMLULUK

- Dergi, "İnsan" öğesinin içinde bulunduğu tüm çalışmalarda Helsinki Deklerasyonu Prensipleri'ne uygunluk *(http://www.wma.net/en/30publications/10policies/b3/ index.html)* ilkesini kabul eder. Bu tip çalışmaların varlığında yazarlar, makalenin GEREÇ VE YÖNTEMLER bölümünde bu prensiplere uygun olarak çalışmayı yaptıklarını, kurumlarının etik kurullarından ve çalışmaya katılmış insanlardan "Bilgilendirilmiş olur" ***(informed consent)*** aldıklarını belirtmek zorundadır.
- Çalışmada "Hayvan" öğesi kullanılmış ise yazarlar, makalenin GEREÇ VE YÖNTEMLER bölümünde *Guide for the Care and Use of Laboratory Animals (www.nap.edu/catalog/5140.html)* prensipleri doğrultusunda çalışmalarında hayvan haklarını koruduklarını ve kurumlarının etik kurullarından onay aldıklarını belirtmek zorundadır.
- Olgu sunumlarında hastanın kimliğinin ortaya çıkmasına bakılmaksızın hastalardan "Bilgilendirilmiş olur" *(informed consent)* alınmalıdır.
- Eğer makalede direkt-indirekt ticari bağlantı veya çalışma için maddi destek veren kurum mevcut ise yazarlar; kullanılan ticari ürün, ilaç, firma... ile ticari hiçbir ilişkisinin olmadığını ve varsa nasıl bir ilişkisinin olduğunu (konsültan, diğer anlaşmalar), editöre sunum sayfasında bildirmek zorundadır.
- Makalede "Etik Kurul Onayı" alınması gerekli ise; alınan belge online olarak, *www.turkiyeklinikleri.com* adresinde yer alan "Makale Gönderim" linkindeki bölümden, makale ile birlikte gönderilmelidir.
- Makalelerin etik kurallara uygunluğu yazarların sorumluluğundadır.
- Makalenin değerlendirilmesi aşamasında, yayın kurulunun gerek görmesi halinde, makale ile ilgili araştırma verilerinin ve/veya etik kurul onayı belgesinin sunulması yazarlardan talep edilebilir.

BİYOİSTATİSTİKSEL DEĞERLENDİRME

Tüm retrospektif, prospektif ve deneysel araştırma makaleleri biyoistatistiksel olarak değerlendirilmeli ve uygun plan, analiz ve raporlama ile belirtilmelidir.

Makalelerde p değerleri açık olarak verilmelidir ($p= 0.025$; $p= 0.524$ gibi).

Araştırma makaleleri dergiye gönderilmeden önce, biyoistatistik uzmanı tarafından değerlendirilmeli ve uzmanın ismi yazarlar arasında yer almalıdır.

Biyomedikal dergilere gönderilen yazıların biyoistatistiki uygunluğunun kontrolü için ek bilgi *www.icmje.org* adresinden temin edilebilir.

- Makalelerin biyoistatistiksel kurallara uygunluğu yazarların sorumluluğundadır.

YAZIM DİLİ YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRME

Derginin yayın dili Türkçe ve İngilizce'dir.

Türkçe makalelerde Türk Dil Kurumu'nun Türkçe sözlüğü veya *www.tdk.gov.tr* adresi esas alınmalıdır.

İngilizce makaleler ve İngilizce özetler, dergiye gönderilmeden önce dil uzmanı tarafından değerlendirilmeli ve uzman onayı editöre sunum sayfasında özellikle belirtilmelidir. Makaleyi, İngilizce yönünden değerlendiren, yazarlardan biri değil ise bu kişinin ismi makalenin sonunda bulunan TEŞEKKÜR (Acknowledgement) bölümünde belirtilmelidir.

Ayrıca gönderilmiş olan makalelerdeki yazım ve dilbilgisi hataları, makalenin içeriğine dokunmadan, redaksiyon komitemiz tarafından düzeltilmektedir.

- Makalelerin yazım ve dil bilgisi kurallarına uygunluğu yazarların sorumluluğundadır.

YAYIN HAKKI

1976 Copyright Act'e göre, yayımlanmak üzere kabul edilen yazıların her türlü yayın hakkı dergiyi yayımlayan kuruma aittir. Yazılardaki düşünce ve öneriler tümüyle yazarların sorumluluğundadır. Makale yazarlarına, yazıları karşılığında herhangi bir ücret ödenmez.

Yazarlar, *www.turkiyeklinikleri.com/yayin_haklari.pdf* internet adresinden ulaşacakları "Yayın Hakları Devir Formu"nu doldurup, online olarak, *www.turkiyeklinikleri.com* adresinde yer alan "Makale Gönderim" linkindeki bölümden, makale ile birlikte göndermelidirler.

YAZI ÇEŞİTLERİ

Dergiye yayımlanmak üzere gönderilecek yazı çeşitleri şu şekildedir;

Orijinal Araştırma: Kliniklerde yapılan prospektif-retrospektif ve her türlü deneysel çalışmalar yayımlanabilmektedir.

Yapısı:

- Özet (Ortalama 200-250 kelime; amaç, gereç ve yöntemler, bulgular ve sonuç bölümlerinden oluşan, Türkçe ve İngilizce)
- Giriş
- Gereç ve Yöntemler
- Bulgular
- Tartışma
- Sonuç
- Teşekkür
- Kaynaklar

Derleme: Doğrudan veya davet edilen yazarlar tarafından hazırlanır. Tıbbi özellik gösteren her türlü konu için son tıp literatürünü de içine alacak şekilde hazırlanabilir. Yazarın o konu ile ilgili basılmış yayınlarının olması özellikle tercih nedenidir.

Yapısı:

- Özet (Ortalama 200-250 kelime, bölümsüz, Türkçe ve İngilizce)
- Konu ile ilgili başlıklar
- Kaynaklar

Olgu Sunumu: Nadir görülen, tanı ve tedavide farklılık gösteren makalelerdir. Yeterli sayıda fotoğraflarla ve şemalarla desteklenmiş olmalıdır.

Yapısı:

- Özet (ortalama 100-150 kelime; bölümsüz; Türkçe ve İngilizce)
- Giriş
- Olgu Sunumu
- Tartışma
- Kaynaklar

Editöryel Yorum/Tartışma: Yayımlanan orijinal araştırma makalelerinın, araştırmanın yazarları dışındaki, o konunun uzmanı tarafından değerlendirilmesidir. İlgili makalenin sonunda yayımlanır.

Editöre Mektup: Son bir yıl içinde dergide yayımlanan makaleler ile ilgili okuyucuların değişik görüş, tecrübe ve sorularını içeren en fazla 500 kelimelik yazılardır.

Yapısı:

- Başlık ve özet bölümleri yoktur.
- Kaynak sayısı 5 ile sınırlıdır.
- Hangi makaleye (sayı, tarih verilerek) ithaf olunduğu belirtilmeli ve sonunda yazarın ismi, kurumu, adresi bulunmalıdır. Mektuba cevap, editör veya makalenin yazar(lar)ı tarafından, yine dergide yayımlanarak verilir.

Bilimsel Mektup: Genel tıbbi konularda okuyucuyu bilgilendiren, basılmış bilimsel makalelere de atıfta bulunarak o konuyu tartışan makalelerdir.

Yapısı:

- Özet (ortalama 100-150 kelime; bölümsüz, Türkçe ve İngilizce)
- Konu ile ilgili başlıklar
- Kaynaklar

Cerrahi Teknik: Ameliyat tekniklerinin ayrıntılı işlendiği makalelerdir.

Yapısı:

- Özet (ortalama 100-150 kelime; bölümsüz, Türkçe ve İngilizce)
- Cerrahi teknik
- Kaynaklar

Ayırıcı Tanı: Güncel değeri olan olgu sunumlarıdır. Benzer hastalıklarla ilgili yorumu içermektedir.

Yapısı:

- Özet (ortalama 100-150 kelime; bölümsüz, Türkçe ve İngilizce)
- Konu ile ilgili başlıklar
- Kaynaklar (3-5 arası)

Orijinal Görüntüler: Literatürde nadir gözlenen açıklamalı tıbbi resim ve fotoğraflardır.

Yapısı:

- 300 kelimelik metin, orjinal resimler, kaynaklar

Tanınız Nedir?: Nadir görülen, tanı ve tedavide farklılık gösteren hastalıklar hakkında, soru-cevap şeklinde hazırlanmış makalelerdir.

Yapısı:

- Konu ile ilgili başlıklar
- Kaynaklar (3-5 arası)

Tıbbi Kitap Değerlendirmeleri: Güncel değeri olan ulusal veya uluslararası kabul görmüş kitapların değerlendirmeleridir.

Soru Cevaplar: Tıbbi konularda bilimsel eğitici-öğreticiliği olan soru ve cevaplar.

YAZIM KURALLARI

Dergiye yayımlanması için gönderilen makalelerde aşağıdaki biçimsel esaslara uyulmalıdır:

- Makale, PC uyumlu bilgisayarlarda **Microsoft Word programı** ile yazılmalıdır.

KISALTMALAR: Kelimenin ilk geçtiği yerde parantez içinde verilir ve tüm metin boyunca o kısaltma kullanılır. Uluslararası kullanılan kısaltmalar için "Bilimsel Yazım Kuralları"[1] kaynağına başvurulabilir.

ŞEKİL, RESİM, TABLO VE GRAFİKLER:

-Şekil, resim, tablo ve grafiklerin metin içinde geçtiği yerler ilgili cümlenin sonunda belirtilmelidir. Şekil, resim, tablo ve grafiklerin açıklamaları makale sonuna eklenmelidir.

-Şekil, resim/fotoğraflar ayrı birer .jpg veya .gif dosyası olarak (pixel boyutu yaklaşık 500x400, 8 cm eninde ve 300 çözünürlükte taranarak), sisteme eklenmelidir.

-İçerisinde renkli şekil, resim, tablo ve grafik bulunan yayına kabul edilmiş makalelerden, basım aşamasında renkli baskı ücreti istenebilir.

- Kullanılan kısaltmalar şekil, resim, tablo ve grafiklerin altındaki açıklamada belirtilmelidir.
- Daha önce basılmış şekil, resim, tablo ve grafik kullanılmış ise yazılı izin alınmalıdır ve bu izin açıklama olarak şekil, resim, tablo ve grafik açıklamasında belirtilmelidir.
- Resimler/fotoğraflar renkli, ayrıntıları görülecek derecede kontrast ve net olmalıdır.

EDİTÖRE SUNUM SAYFASI: Gönderilen makalenin kategorisi, daha önce başka bir dergiye gönderilmemiş olduğu, varsa çalışmayı maddi olarak destekleyen kişi ve kuruluşlar ve varsa bu kuruluşların yazarlarla olan ilişkileri belirtilmelidir.

KAPAK SAYFASI: Makalenin başlığı (Türkçe ve İngilizce), tüm yazarların ad-soyadları, akademik ünvanları, kurumları, iş telefonu-GSM, e-posta ve yazışma adresleri belirtilmelidir. Makale daha önce tebliğ olarak sunulmuş ise tebliğ yeri ve tarihi belirtilmelidir.

ÖZETLER: YAZI ÇEŞİTLERİ bölümünde belirtilen şekilde hazırlanarak, makale metni içerisine yerleştirilmelidir.

ANAHTAR KELİMELER:

- En az 2 adet, Türkçe ve İngilizce yazılmalıdır.
- Kelimeler birbirlerinden noktalı virgül (;) ile ayrılmalıdır.
- İngilizce anahtar kelimeler "Medical Subject Headings (MESH)"e uygun olarak verilmelidir (Bkz: *www.nlm.nih.gov/mesh/MBrowser.html*).
- Türkçe anahtar kelimeler Türkiye Bilim Terimleri (TBT)'ne uygun olarak verilmelidir (Bkz: *www.bilimterimleri.com*).

TEŞEKKÜR: Eğer çıkar çatışması, finansal destek, bağış ve diğer bütün editöryal (istatistiksel analiz, İngilizce/Türkçe değerlendirme) ve/veya teknik yardım varsa, metnin sonunda sunulmalıdır.

KAYNAKLAR: İngilizce yazılmalıdır. Orijinal basımı Türkçe olan kaynakların başlığı [ ] içinde ve İngilizce olarak yazılmalıdır. Kaynaklar makalede geliş sırasına göre yazılmalı ve metinde cümle sonunda noktalama işaretlerinden hemen sonra "Üst Simge" olarak belirtilmelidir. Makalede bulunan yazar sayısı 6 veya daha az ise tüm yazarlar belirtilmeli, 7 veya daha fazla ise ilk 6 isim yazılıp "et al" eklenmelidir. Kaynak yazımı için kullanılan format *Index Medicus*'ta belirtilen şekilde olmalıdır (Bkz: *www.icmje.org*). **Kongre bildirileri, kişisel deneyimler, basılmamış yayınlar, tezler ve internet adresleri kaynak olarak gösterilemez.**

Kaynakların yazımı için örnekler ***(Noktalama işaretlerine lütfen dikkat ediniz):***

Makale için; Yazar(lar)ın soyad(lar)ı ve isim(ler)inin başharf(ler)i, makale ismi, dergi ismi, yıl, cilt, sayı, sayfa no'su belirtilmelidir. Örnek:

Arıcı C, Oğuz V. [Surgical Treatment Options According to Inferior Oblique Hyperfunction in Superior Oblique Palsy]. Turkiye Klinikleri J Med Sci 2011;31(5):1160-6.

Kitap için; Yazar(lar)ın soyad(lar)ı ve isim(ler)inin başharf(ler)i, bölüm başlığı, editörün(lerin) ismi, kitap ismi, kaçıncı baskı olduğu, şehir, yayınevi, yıl ve sayfalar belirtilmelidir. Örnek:

Yabancı dilde yayımlanan kitaplar için;

Underwood LE, Van Wyk JJ. Normal and aberrant growth. In: Wilson JD, Foster DW, eds. Wiliams' Textbook of Endocrinology. 1st ed. Philadelphia: WB Saunders; 1992. p.1079-138.

Türkçe kitaplar için;

Tür A. [Emergency airway management and endotracheal intubation]. Şahinoğlu AH, editör. Yoğun Bakım Sorunları ve Tedavileri. 2. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri; 2003. p.9-16.

Yazar ve editörün aynı olduğu kitaplar için; Yazar(lar)ın/editörün soyad(lar)ı ve isim(ler)inin başharf(ler)i, bölüm başlığı, kitap ismi, kaçıncı baskı olduğu, şehir, yayınevi, yıl ve sayfalar belirtilmelidir. Örnek:

Yabancı dilde yayımlanan kitaplar için;

Solcia E, Capella C, Kloppel G. Tumors of the exocrine pancreas. Tumors of the Pancreas. 2nd ed. Washington: Armed Forces Institute of Pathology; 1997. p.145-210.

Türkçe kitaplar için;

Eken A. [Cosmeceutical ingredients: drugs to cosmetics products]. Kozmesötik Etken Maddeler. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri; 2006. p.1-7.

Sadece on-line yayınlar için;

DOI tek kabul edilebilir on-line referanstır.

İletişim:

Adres : Türkiye Klinikleri
Türkocağı Cad. No: 30 06520 Balgat/Ankara/Türkiye
Tel : +90 312 286 56 56
Faks : +90 312 220 04 70
E-posta : *yaziisleri@turkiyeklinikleri.com*
Web : *www.turkiyeklinikleri.com*

[1] *Scientific Style and Format: The CBE Manuel for Authors, Editors, and Publishers, 6th ed. New York: Cambridge University Press, 1994.*

Türkiye Klinikleri

Journal of **Dental Sciences**

INFORMATION FOR AUTHORS

SUBMITTING AN ARTICLE

In order to submit an article for the journals of Türkiye Klinikleri, you click "Online Article Submission" link in *www.turkiyeklinikleri.com* address (Only internet submitting will be considered). You also may follow up all the procedures related with your articles from this web site.

GENERAL INFORMATION

Türkiye Klinikleri Journals are scientific journals that aim to reach all national&international medical societies and to publish retrospective, prospective clinical studies experimental researchs, reviews, case reports, editorial comment/discussions, letters to the editor, medical education, scientific letters, surgical techniques, distinctive diagnosis, original images, diagnostic evaluations?, medical book reviews, questions-answers and recent issues that determine medical agenda, that may be related with all topics of medicine.

The *Journals* commits to rigorous peer review, and stipulates freedom from commercial influence, and promotion of the highest ethical and scientific standards in published articles.

Neither the Editor(s) nor the publisher guarantees, warrants or endorses any product or service advertised in this publication.

Articles are accepted for publication on the condition that they are original, are not under consideration by another journal, or have not been previously published. Direct quotations, tables, or illustrations that have appeared in copyrighted material must be accompanied by written permission for their use from the copyright owner and authors.

All articles are subject to review by the editors and referees. Acceptance is based on significance, and originality of the material submitted. If the article is accepted for publication, it may be subject to editorial revisions to aid clarity and understanding without changing the data presented.

The writers' names and placement that are indicated in the copyright transfer form will be considered after the process of the manuscript is started. After this stage;

- A writer name cannot be added to the manuscript in any time except the writers who signed the copyright transfer form, and the order of the writers' names cannot be changed.

EDITORIAL POLICIES

SCIENTIFIC RESPONSIBILITY

All authors should have contributed to the article directly either academically or scientifically. All persons designated as authors should meet all of the following criterias:

- Planned or performed the study,
- Wrote the paper or reviewed the versions,
- Approved the final version.

• It is the authors' responsibility to prepare a manuscript that meets scientific criterias.

ETHICAL RESPONSIBILITY

- *The Journal* adheres to the principles set forth in the Helsinki Declaration *(http://www.wma.net/en/30publications/10policies/b3/ index.html)* and holds that all reported research involving "Human beings" conducted in accordance with such principles. Reports describing data obtained from research conducted in human participants must contain a statement in the MATERIAL AND METHODS section indicating approval by the institutional ethical review board and affirmation that INFORMED CONSENT was obtained from each participant.
- All papers reporting experiments using animals must include a statement in the MATERIAL AND METHODS section giving assurance that all animals have received humane care in compliance with the *Guide for the Care and Use of Laboratory Animals (www.nap.edu/catalog/5140.html)* and indicating approval by the institutional ethical review board.
- Case reports should be accompanied by INFORMED CONSENT whether the identity of the patient is disclosed or not.
- If the proposed publication concerns any commercial product, the author must include in the cover letter a statement indicating that the author(s) has (have) no financial or other interest in the product or explaining the nature of any relation (including consultancies) between the author(s) and the manufacturer or distributor of the product.
- If "Ethics Commitee Approval" must be obtained for an article, document obtained from ethics commitee should be sent to "Online Article Processing" link on *www.turkiyeklinikleri.com*
- It is the authors' responsibility to prepare a manuscript that meets ethical criteria.
- During the evaluation of the manuscript, the research data and/or ethics committee approval form can be requested from the authors if it's required by the editorial board.

STATISTICAL EVALUATION

All retrospective, prospective and experimental research articles must be evaluated in terms of biostatics and it must be stated together with appropriate plan, analysis and report.

p values must be given clearly in the manuscripts (e.g. p= 0.025; p= 0.524).

Research articles must be evaluated by a biostatistician prior to submission and the name of the biostatistician should be placed among the authors' names.

Additional information in order to control the biostatistical convenience of the papers that are submitted to biomedical journals can be obtained from the web page *www.icmje.org.*

- It is the authors' responsibility to prepare a manuscript that meets biostatistical rules.

LANGUAGE

The official languages of the *Journals* are Turkish and English.

Manuscripts and abstracts in English must be checked for language by an expert and this should be mentioned particularly in the cover letter. The expert responsible for English Language editing should be listed in the ACKNOWLEDGEMENTS if he/she is not in the author list.

All spelling and grammar mistakes in the submitted articles, are corrected by our redaction commitee without changing the data presented.

- It is the authors' responsibility to prepare a manuscript that meets spelling and grammar rules.

COPYRIGHT STATEMENT

In accordance with the Copyright Act of 1976, the publisher owns the copyright of all published articles. Statements and opinions expressed in the published material herein are those of the author(s). Manuscript writers are not paid by any means for their manuscripts.

All manuscripts submitted must be accompanied by the "Copyright Transfer and Author Declaration Statement form" that is available in *www.turkiyeklinikleri.com/journalcopyright.pdf*

CATEGORIES OF ARTICLES

The *Journal* publishes the following types of articles:

Original Research Articles: Original prospective or retrospective studies of basic or clinical investigations in areas relevant to medicine.

Content:

- Abstract (200-250 words; the structured abstract contain the following sections: objective, material and methods, results, conclusion; English)
- Introduction
- Material and Methods
- Results
- Discussion
- Conclusion
- Acknowledgements
- References

Review Articles: The authors may be invited to write or may submit a review article. Reviews including the latest medical literature may be prepared on all medical topics. Authors who have published materials on the topic are preferred.

Content:

- Abstract (200-250 words; without structural divisions; English)
- Titles on related topics
- References

Case Reports: Brief descriptions of a previously undocumented disease process, a unique unreported manifestation or treatment of a known disease process, or unique unreported complications of treatment regimens. They should include an adequate number of photos and figures.

Content:

- Abstract (average 100-150 words; without structural divisions; English)
- Introduction
- Case report
- Discussion
- References

Editorial Commentary/Discussion: Evaluation of the original research article is done by the specialists of the field (except the authors of the research article) and it is published at the end of the related article.

Letters to the Editor: These are the letters that include different views, experiments and questions of the readers about the manuscripts that were published in this journal in the recent year and should be no more that 500 words.

Content:

- There's no title and abstract.
- The number of references should not exceed 5.
- Submitted letters should include a note indicating the attribution to an article (with the number and date) and the name, affiliation and address of the author(s) at the end.
- The answer to the letter is given by the editor or the author(s) of the manuscript and is published in the journal.

Scientific Letter: Presentations of the current cardiovascular topics with comments on published articles in related fields.

Content:

- Abstract (100-150 words; without structural division; English)
- Titles on related topics
- References

Surgical Technique: These are articles in which surgical techniques are explained.

Content:

- Abstracts (100-150 words; without structural division; English)
- Surgical techniques
- References

Differential Diagnosis: These are case reports which have topical importance. They include commentaries related with similar diseases.

Content:

- Abstract (100-150 words; without structural divisions; English)
- Titles related with subject
- References

Original Images: Self-explanotory figures or pictures on rare issues in literature.

Content:

- Text with 300 words, original images, references

What is Your Diagnosis?: These articles are related with diseases that are seen rarely and show differences in diagnosis and treatment, and they are prepared as questions-answers.

Content:

- Titles related with subject
- References (between 3 and 5)

Medical Book Reviews: Reviews and comments on current national and international medical books.

Questions and Answers: Scientific educational questions and answers on medical topics.

MANUSCRIPT PREPARATION

Authors are encouraged to follow the following principles before submitting their material.

-The article should be written in IBM compatible computers with Microsoft Word.

ABBREVATIONS: Abbrevations that are used should be defined in parenthesis where the full word is first mentioned. For commonly accepted abbreviations and usage, please refer to *Scientific Style and Format.*[1]

FIGURES, PICTURES, TABLE S AND GRAPHICS:

-All figures, pictures, tables and graphics should be cited at the end of the relevant sentence. Explanations about figures, pictures, tables and graphics must be placed at the end of the article.

-Figures, pictures/photographs must be added to the system as separate .jpg or .gif files (approximately 500x400 pixels, 8 cm in width and scanned at 300 resolution).

-The manuscripts containing color figures/pictures/tables would be published, if accepted by the Journal. In case of publishing colorful artwork, the authors will be asked to pay extra printing costs.

- All abbrevations used, must be listed in explanation which will be placed at the bottom of each figure, picture, table and graphic.
- For figures, pictures, tables and graphics to be reproduced relevant permissions need to be provided. This permission must be mentioned in the explanation.
- Pictures/photographs must be in color, clear and with appropriate contrast to separate details.

COVER LETTER: Cover letter should include statements about manuscript category designation, single-journal submission affirmation, conflict of interest statement, sources of outside funding, equipments (if so), approval for language for articles in English and approval for statistical analysis for original research articles.

TITLE PAGE: A concise, informative title (English), should be provided. All authors should be listed with academic degrees, affiliations, addresses, office and mobile telephone and fax numbers, and e-mail and postal addresses. If the study was presented in a congress, the author(s) should identify the date/place of the congress of the study presented.

ABSTRACT: The abstracts should be prepared in accordance with the instructions in the "Categories of Articles" and placed in the article file.

KEY WORDS:

-They should be minimally two, and should written English.

-The words should be separated by semicolon (;), from each other.

- Key words should be appropriate to "Medical Subject Headings (MESH)" (Look: www.nlm.nih.gov/mesh/MBrowser.html).

ACKNOWLEDGEMENTS: Conflict of interest, financial support, grants, and all other editorial (statistical analysis, language editing) and/or technical asistance if present, must be presented at the end of the text.

REFERENCES: References in the text should be numbered as superscript numbers and listed serially according to the order of mentioning on a separate page, double-spaced, at the end of the paper in numerical order. All authors should be listed if six or fewer, otherwise list the first six and add the *et al.* Journal abbreviations should conform to the style used in the *Cumulated Index Medicus* (please look at: *www.icmje.org*). Declarations, personal experiments, unpublished papers, thesis can not be given as reference.

Examples for writing references ***(please give attention to punctuation):***

Format for journal articles; initials of author's names and surnames, titles of article, journal name, date, volume, number, and inclusive pages, must be indicated. Example:

Stephane A**.** Management of Congenital Cholesteatoma with Otoendoscopic Surgery: Case Report**.** Turkiye Klinikleri J Med Sci 2010**;**30(2)**:**803-7**.**

Format for books; initials of author's names and surnames, chapter title, editor's name, book title, edition, city, publisher, date and pages. Example:

Underwood LE, Van Wyk JJ**.** Normal and aberrant growth**.** In: Wilson JD, Foster DW, eds**.** Wiliams' Textbook of Endocrinology**.** 1st ed**.** Philadelphia**:** WB Saunders**;** 1992**.** p.1079-138**.**

Format for books of which the editor and author are the same person; initials of author(s)' editor(s)' names and surnames chapter title, book title, edition, city, publisher, date and pages. Example:

Solcia E, Capella C, Kloppel G**.** Tumors of the exocrine pancreas**.** Tumors of the Pancreas**.** 2nd ed**.** Washington**:** Armed Forces Institute of Pathology**;** 1997**.** p.145-210**.**

Format for on-line-only publications; DOI is the only acceptable on-line reference.

Communication:

Address : Türkiye Klinikleri
Türkocağı Cad. No:30 06520 Balgat/Ankara/Turkey
Phone : +90 312 286 56 56
Fax : +90 312 220 04 70
E-mail : *info@turkiyeklinikleri.com*
Web : *www.turkiyeklinikleri.com*

[1] *Scientific Style and Format: The CBE Manuel for Authors, Editors, and Publishers, 6th ed. New York: Cambridge University Press, 1994.*

Türkiye Klinikleri

DİŞ HEKİMLİĞİ BİLİMLERİ

ÖZEL

YAYIMLANMIŞ ÖZEL SAYILAR

İMPLANTOLOJİ (2010)
Editör: Prof.Dr. Orhan GÜVEN *(Ankara Ü. Diş Hekimliği F.)*

GÖRÜNTÜLEME YÖNTEMLERİ (2010)
Editör: Prof.Dr. Hilmi KANSU *(Hacettepe Ü. Diş Hekimliği F.)*
Doç.Dr. Murat ÖZBEK *(Hacettepe Ü. Diş Hekimliği F.)*

KANAL TEDAVİSİ (2010)
Editör: Prof.Dr. Yaşar Meriç TUNCA *(GATA Diş Hekimliği Bil. Merk.)*

PROTETİK UYGULAMALARDA ESTETİK YAKLAŞIMLAR (2011)
Editör: Prof.Dr. A. Nilgün ÖZTÜRK *(Selçuk Ü. Diş Hekimliği F.)*

PEDODONTİDE ADEZİV SİSTEMLER (2011)
Editör: Prof.Dr. Firdevs TULGA ÖZ *(Ankara Ü. Diş Hekimliği F.)*

MİNERAL TRİOKSİT AGREGAT (MTA) UYGULAMALARI (2012)
Editör: Prof.Dr. Betül KARGÜL *(Marmara Ü. Diş Hekimliği F.)*

LAZER UYGULAMALARI (2012)
Editör: Prof.Dr. Derviş YILMAZ *(Gazi Ü. Diş Hekimliği F.)*
Doç. Dr. Sevil ALTUNDAĞ KAHRAMAN *(Gazi Ü. Diş Hekimliği F.)*

GREFTLER (2012)
Editör: Prof.Dr. Gülsüm AK *(İstanbul Ü. Diş Hekimliği F.)*

ORTODONTİDE KULLANILAN MİKRO İMPLANTLAR (2013)
Editör: Prof.Dr. Hüsamettin OKTAY *(İstanbul Medipol Ü. Diş Hekimliği F.)*
Doç.Dr. Nihat KILIÇ *(Atatürk Ü. Diş Hekimliği F.)*

KAPAKLI BRAKETLER (2013)
Editör: Prof.Dr. M. Serdar TOROĞLU *(Çukurova Ü. Diş Hekimliği F.)*

SEDASYON TEKNİKLERİ (2013)
Editör: Prof.Dr. Uğur TEKİN *(Ege Ü. Diş Hekimliği F.)*

PERİODONTAL VE PERİ-İMPLANT DOKU HASTALIKLARININ BİYOLOJİK SIVILARDAKİ BELİRTEÇLERİ (2014)
Editör: Prof.Dr. Nurdan ÖZMERİÇ KURTULUŞ *(Gazi Ü. Diş Hekimliği F.)*

TRAVMATİK DENTAL YARALANMALAR VE TEDAVİLERİ (2014)
Editör: Prof.Dr. Nimet ÜNLÜ
(Konya Necmettin Erbakan Ü. Diş Hekimliği F.)

MİNİMAL İNVAZİF DİŞ HEKİMLİĞİ (2014)
Editör: Prof.Dr. Mustafa DEMİRCİ *(İstanbul Ü. Diş Hekimliği F.)*

Özel sayıları temin etmek için:
www.abone.turkiyeklinikleri.com

Türkiye Klinikleri

DİŞ HEKİMLİĞİ BİLİMLERİ

Cilt Vol 23 Ek Suppl 1 Yıl Year 2017

Türk Dişhekimleri Birliği
23. Uluslararası Dişhekimliği Kongresi

İstanbul Kongre Merkezi

21-24 Eylül 2017

İÇİNDEKİLER CONTENTS

1 **Sözel Bildiriler**

167 **Poster Bildiriler**

Türk Dişhekimleri Birliği 23. Uluslararası Dişhekimliği Kongresi

İstanbul Kongre Merkezi

21-24 Eylül 2017

Sözel Bildiriler

S001

Diş Implantlarının Maksiller Sinüs İçine Yer Değiştirmesi: Vaka Serisi

Bora Özden, Burcu Baş, Vugar Gurbanov

Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Ağız Diş Çene Cerahisi Anabilim Dalı

Amaç: Dental implantların maksiller sinüse migrasyonu nadir ancak giderek artan komplikasyon biridir. İmplant migrasyonu ilk baştaki primer eksikliğinden kaynaklanabilir buna rağmen iyi olmayan stabilite, intrasinüs ve burun basıncı değişiklikleri, implanta otoimmün reaksiyon veya yanlış oklüzal kuvvet dağılımı da komplikasyonların yaranmasına neden ola bilir.Bu retrospektif çalışmada , maksiller sinüs boşluğuna implant göçünün nedenleri araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Toplam 5 implant yerleştiren 5 hastanın Maksiller sinüsu değerlendirildi. Bu komplikasyonun teşhisi zamanı Koni ışınlı bilgisayarlı tomografi taraması (CBCT) ve panoramik radyografi gibi görüntüleme teknikleri kullanıldı. Klinik veriler tüm vakalara kaydedildi ve sonuçlar karşılaştırıldı.

Sonuç: Maksiller sinüs Cerrahisinde Hasta seçimi ve uygun tedavi planlaması yanı sıra uygun sinüs yükseltme tekniği, kontrol edilmesi gereken kritik özelliklerdir.Bu özelliğ göz önünde bulundurdukda Maksiller sinüs boşluğuna implant göç etme riskini en aza indirile bilirsiz. Bu çalışmada bulunan komplikasyonla ilişkili faktörler, yeterli kemik yüksekliğinin olmaması,implant boyutunun doğru seçilememsi ve doktor tecrübesizliği gösterilebilir.

S001

Displacement of A Dental Implants Into the Maxillary Sinus: Case Series

Bora Özden, Burcu Baş, Vugar Gurbanov

Samsun 19 Mayıs University Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Background: Migration of dental implants into the maxillary sinus is an uncommon, but increasingly reported complication. Implant migration may result from initial lack of primary stability, intrasinusal and nasal pressure changes, autoimmune reaction to the implant or incorrect distribution of occlusal forces. The aim of this paper is to present three cases of a migrated dental implants into the maxillary sinüs.

Material and Methods: Five patients presenting a total 5 implants that migrated into the maxillary sinus were recruited. Diagnosis of this complication was based on imaging techniques, such as cone beam computerized tomography scan and panoramic radiography. Clinical data were recorded in all cases and processed for clinical analysis.

Results: Patient selection and proper treatment planning, as well as the application of the appropriate sinus augmentation technique, are critical aspects that should be controlled to minimize the risk of implant migration into the maxillary sinus cavity. The most common complication-associated factors found on this study lack of adequate bone height, incorrect size of implant, and lack of physician experience.

S002

Faz I Periodontal Tedavinin Kronik Periodontitisli Hastalarda Tükürük B – Galaktozidaz Düzeyleri ve Ağız Kokusu Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Bahruz Aliyev, Gülay Tüter

Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Çalışmamızın amacı ağız kokusu (AK) olan kronik periodontitisli, ağız kokusu olmayan kronik periodontitisli ve periodontal sağlıklı bireylerde plak indeksi (PI), gingival indeks (GI), cep derinliği (CD), klinik ataşman seviyesi (KAS), halimeter değerleri (HMD), organoleptik ölçüm skorları (OLS), Winkel dil kaplama indeksi (WDKI) ve tükürük β-galaktozidaz düzeylerinin başlangıçta ve faz I periodontal tedaviden 1 ay sonra değerlendirilmesi ve faz I periodontal tedavinin parametreler üzerindeki etkinliğinin araştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada yer alan ağız kokusu olan kronik periodontitisli (Grup1-AK(+); 25 hasta), ağız kokusu olmayan kronik periodontitisli (Grup2-AK(-); 25 hasta) ve periodontal olarak sağlıklı (Grup3-Kontrol; 25 hasta) bireylerde PI, GI, CD, KAS, HMD, OLS, WDKI ve tükürük β-galaktozidaz düzeyleri ölçümleri başlangıçta ve faz I periodontal tedaviden 1 ay sonra gerçekleştirildi. Kronik periodontitisli hastalar dil yüzeği temizliği konusunda bilgilendirildi. Sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirildi ($p<0.05$ değeri için sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi).

Bulgular: AK(+) ve AK(-) kronik periodontitis gruplarında tüm parametreler periodontal olarak sağlıklı gruptan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulundu ($p<0.05$). Yapılan istatistiksel değerlendirme sonucuna göre PI, GI, HMD, OLS, WDKI ve tükürük β-galaktozidaz düzeylerine ait başlangıç değerleri AK(+) ve AK(-) grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı derecede farklılık gösterdi ($p<0.05$). Cerrahi olmayan periodontal tedavi ve dil temizliğinden sonra ağız kokusu olan ve olmayan kronik periodontitisli hastalarda PI, GI, CD, KAS, HMD, OLS, WDKI ve tükürük β-galaktozidaz düzeylerinde başlangıca göre istatistiksel olarak anlamlı derecede azalma bulundu ($p<0.05$). Tedavi sonrasında AK(+) ve AK(-) grupları karşılaştırıldığında HMD, OLS ve WDKI değerleri AK(+) grubunda daha yüksek ve istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık gösterdi ($p<0.05$).

Sonuç: Sonuçlarımıza göre tükürük β-galaktozidaz düzeyindeki artış kronik periodontisli hastalarda ağız kokusu oluşumunda önemli rol oynamaktadır. Çalışma sonuçlarımıza göre kronik periodontitisli hastalarda cerrahi olmayan periodontal tedavi ve dil temizliğinin ağız kokusunun tedavisinde etkin bir yöntem olduğunu düşünmekteyiz.

S002

The Evaluation of the Effect of Phase I Periodontal Treatment on Oral Malodour and Salivary B–Galactosidase Levels in Patients with Chronic Periodontitis

Bahruz Aliyev, Gülay Tüter

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Purpose: The aims of this study are to evaluate plaque index (PI), gingival index (GI), probing pocket depth (PPD), clinical attachment level (CAL), halimeter values (HMV), organoleptic scores (OLS), Winkel tongue coating index (WTCI) and salivary β - galactosidase levels at baseline and 1 month after phase I periodontal therapy in chronic periodontitis patients with halitosis (H), tigate the effect of phase I periodontal therapy on these parameters.

Methods: PI, GI, PPD, CAL, HMV, OLS, WTCI scores were recorded and salivary β - galactosidase levels were measured in the chronic periodontitis patients with halitosis (Group1-H(+); 25 patients), chronic periodontitis patients without halitosis (Group2-H(-); 25 patients) and periodontally healthy (Group3-Control; 25 subjects) individuals at baseline and 1 month after phase I periodontal treatment. Chronic periodontitis patients were informed about tongue cleaning during the therapy. Statistical analysis were performed.

R**esults:** All of the parameters in H (+) andne values of PI, GI, HMV, OLS, WTCI and salivary β - galactosidase levels were showed significantly difference between Group1-H(+) and Group2-H(-). A statistically significant decrease was found in PI, GI, PPD, CAL, HMV, OLS, WTCI and salivary β - galactosidase levels in chronic periodontitis patients with or without halitosis after non - surgical periodontal treatment and tongue cleaning . When we compared to H (+) and H (-) groups it was found that HMV, OLS and WTCI scores showed a higher and statistically significant difference in H (+) group after treatment .

Conclusion: In conclusion, we suggest that non-surgical periodontal treatment and tongue cleaning are effective methods in the treatment of oral malodor in patients with chronic periodontitis.

S003

Mandibular Odontojenik Miksoma: Bir Olgu Raporu

Ersin Keskin, Osman Habek, Sinan Ateş, İzzet Acıkan, Beyza Kaya

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Odontojenik miksomalar çene kemiğinde oluşan iyi huylu, ağrısız şişlikle karekterize lokal invaziv tümörlerdendir. Odontojenik tümörler içerisinde %3-6 oranında görülürler. Genellikle rutin radyografilerde ortaya çıkarlar. Uniloküler veya multiloküler radyolusensi görüntü veren tümör daha çok mandibula posterior bölgede görülür. Bu raporda, odontojenik miksoma olgusunun basit enükleasyon ve küretaj ile konservatif cerrahi yaklaşımın sunulması amaçlanmıştır.

Yöntem: 52 yaşındaki erkek hasta diş protezi yaptırmak amacıyla Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Alınan panoramik radyografide sol mandibula posterior bölgede sınırları belirgin radyolusent alan görülmüş ve Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi bölümüne yönlendirilmiştir. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığa rastlanmadı. Hastanın yapılan klinik muayenesinde sol mandibula posterior bölgede bukkal ekspansiyon yapmış kitle görüldü. Bu bölgeden yapılan aspirasyonda negatif sonuç alındı.Yapılan radyolojik muayenede, sol mandibula korpus bölgede sınırları belirgin, mandibular kanalla ilişkili geniş multiloküler radyolusent alan gözlendi. Lokal anestezi altında mukoperiostal flep kaldırılıp lezyona ulaşıldı. Lezyon total olarak enükle edildi. Kitle incelenmesi için patoloji laboratuvarına gönderildi.

Bulgular: Yapılan mikroskobik incelemede örneklerin tümünde bazofilik, mikzoid bağ dokusundan zengin tümör parçaları görüldü. Belirli bir sınırı bulunmayan tümörün, kemik trabekülleri arasına infiltrasyon yaptığı saptandı. Lezyonel hücrelerde belirgin bir atipi veya artmış mitotik aktivite saptanmadı. Hastandan postoperatif 6. ay kontrolünde yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmelerde iyileşmenin istenen seviyede olduğu görüldü.

Sonuç: Odontojenik miksomalar, metastaz yapmayan lokal invaziv tümörlerden olup yavaş büyüyen ve bazen etkilen bölgedeki kemikte perforasyonların da oluştuğu asemptomatik ekspansiyonların oluşmasına sebep olurlar. Tedavisi enükleasyon ve basit küretajdan segmental rezeksiyona kadar değişmektedir. Genellikle tavsiye edilen prognozunun iyi olduğu basit enükleasyon ve küretajın yeterli olduğu görüşüdür.

S003

Odontogenic Myxoma in the Mandible: A Case Report

Ersin Keskin, Osman Habek, Sinan Ateş, İzzet Acıkan, Beyza Kaya

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Aim: Odontogenic mixomas are locally invasive tumors characterized by benign, painless swelling in the jawbone. Odontogenic tumors occur in 3-6% of cases and usually occur on routine radiographs. The tumor with a unilocular or multilocular radiolucent appearance is usually seen in the mandibular posterior region. In this report, it is aimed to present a conservative surgical approach with simple enucleation and curettage of odontogenic myxoma.

Method: A 52-year-old male patient applied to the Dicle University Dental Faculty for dental prosthesis. On panoramic radiograph, the left mandibular posterior region was marked with radiolucent areas and directed to the Oral and Maxillofacial Surgery department. No systemic disease was found in the history of the patient. On the clinical examination of the patient, a buccally expanded mass was seen in the left mandibular posterior region and aspiration was negative. Radiologic examination revealed a large multilocular radiolucent area associated with the mandibular canal, with a clear margin on the left mandibular corpus region. Under local anesthesia, the mucoperiostal flap was removed and the lesion was totally enucleated. The mass was sent to the pathology laboratory for examination.

Result: In the microscopic examination, tumor parts rich in basophilic and myxoid connective tissue were observed in all of the samples.The tumor without a specific border was found to infiltrate between the bone trabeculae. There was no significant atypia or increased mitotic activity in the lesional cells. Clinical and radiological evaluations of the patient at postoperative 6th month follow-up showed that healing was at the desired level.

Conclusion: : Odontogenic mixomas are local invasive tumors that do not metastasize. They generally grow slowly and cause asymptomatic expansions in the affected bones. Treatment ranges from enucleation and simple curettage to segmental resection. It is generally agreed that simple enucleation and curettage, which is the recommended prognosis is good.

S004

Geçici Oklüzal Yükseltmede Kullanılan Üç Farklı Adezivin Bağlanma Dayancının Karşılaştırılması

Gülşilay Sayar, Delal Dara Kılınç

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı mandibular molar dişlerin oklüzal mine yüzeylerine geçici oklüzal yükseltme amacı ile uygulanan üç farklı adezivin (Transbond XT, Light Cure Adhesive, 3M Unitek; Transbond Plus, Light Cure Band Adhesive, 3M Unitek; Transbond Supreme LV, Low Viscosity Light Cure Adhezive, 3M Unitek) bağlanma dayancının karşılaştırılmasıdır.

Bu çalışmanın sıfır hipotezi üç farklı adezivin bağlanma dirençleri arasında farklılık olmadığı idi.

Yöntem: Çalışmanın gücü G*Power software (G*Power Ver. 3.0.10., Kiel, Germany) kullanılarak her grupta 16 örneğin olması ile %99.9 olarak hesaplandı. Bu nedenle periodontal nedenler ile çekimiş olan 48 adet molar diş her bir grupta 16 adet olmak üzere üç eşit gruba bölündü. Dişler self-cure akrilik ile küplere gömüldü, akabinde oklüzal yüzeyleri 10 saniye cilalandı ve %37'lik ortofosforik asit ile 30 saniye asitlendi. Diş yüzeylerine adeziv uygulaması için 2,5X3 mm ebatlarında silindirik kalıplar kullanıldı. Uygulanan adeziv LED cihazı ile 20'şer saniye ışıklandı. Bağlanma dayancı testleri 1mm/dk hızla Universal test cihazı (Shimadzu,Japan) ile gerçekleştirildi. Ardından adezivdeki kopma tipinin belirlenmesi için dişler ARI indeksi ile değerlendirildi. İstatistiksel analiz SPSS 21.0; SPSS Inc, USA ile gerçekleştirildi.

Bulgular: Üç farklı adeziv arasındaki istatistiksel analizin farklılığını belirlemek amacı ile ANOVA testi kullanıldı. ANOVA testi sonucuna göre gruplar arası istatistiksel farklılık bulunmadı (P=0.774). ARI skorları arasındaki fark Kruskal Wallis testi ile değerlendirildi. ARI skorlarına göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu (P < 0.01).

Sonuç: Çalışmanın 0 hipotezi kabul edildi. Üç farklı tipteki adezivin bağlanma dayancı değerleri arasında anlamlı fark bulunmadı. Her üç materyalin de bağlanma dayancı açısından günlük ortodonti pratiğinde oklüzal yükselti yapabilmek için kullanılabileceğini düşünüyoruz.

S004

Comparison of Shear Bond Strength of Three Different Adhesives Used As Temporary Bite Raiser

Gülşilay Sayar, Delal Dara Kılınç

Istanbul Medipol University Faculty of Dentistry Department of Orthodontics

Objective: The aim of this study was to evaluate the shear bond strength of three different adhesives (Transbond XT, Light Cure Adhesive, 3M Unitek; Transbond Plus, Light Cure Band Adhesive, 3M Unitek; Transbond Supreme LV, Low Viscosity Light Cure Adhezive, 3M Unitek) which were applied to the etched enamel of occlusal faces of mandibular molar teeth to gain bite opening. The null hypothesis was that there is no statistically significant difference between shear bond strength of these three adhesives.

Materials and Methods: Forty-eight human molar teeth were equally divided into three groups (n=16). Teeth were embedded in self curing acrylic resin and were polished for 10 seconds and etched for 30 seconds using with 37% orthophosphoric acid. Adhesives were applied on the teeth by using cylindirical model with the size of 2.5X3 mm and all adhesives were light cured for 20 seconds. Universal Testing Machine (Shimadzu,Japan) was used for shear bond strength tests with a crosshead blade loaded at a crosshead speed of 1mm/min. Evaluating the the type of failure was done by using Adhesive remnant index (ARI) was used to evaluate the remaining adhesive on the tooth.

Results: One-way analysis of variance (ANOVA) was used to determine the significant differences between the three different orthodontic adhesives. There was no significant difference (P=0.774) between the groups according to ANOVA test. According to Kruskal Wallis test there was a significant significant difference in ARI scores among groups (P < 0.01).

Conclusion: The null hypothesis was accepted. There was no statistically significant differences among the bond strength values of three kinds of adhesives. Both of the three materials can be used as temporary bite openers according to their bond strength values.

S005

Operatör Işığının Üniversal Adezivlerin Mineye Bağlanma Performanslarına Etkisi

Muhammet Kerim Ayar[1], *Fatih Erdemir*[2]

[1] Biruni Üniversitesi

[2] Karadeniz Teknik Üniversitesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, operatör ışığına maruz kalmanın üç farklı tek-aşamalı self-etch adezivin mine bağlanması üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Doksan tane bovine keser dişin kronları ayrı ayrı akrilik rezin içine gömüldü. Mine yüzeyleri, su soğutması altında, 320-grit aşındırıcı kağıt ile düzgünleştirildi ve sonrasında 600-grit aşındırıcı kağıt ile bitirildi. Dişler kullanılan adeziv sisteme göre üş gruba ayrıldı: SBU (Single Bond Universal), GB (G-Premio Bond) veya NB (Nova Compo-B Plus). Daha sonra, bu grupların her biri, operatör ışığı durumuna göre üç altgruba ayrıldı (n=10): Grup 1: ortam ışığı, Grup 2: yüksek güçte operatör ışığı (22.000 lüx), and Group 3: düşük güçte operatör ışığı (8.000 lüx). Adezivler kullanıcı talimatlarına göre, ilgili operatör ışığı durumu altında mine yüzeylerine uygulandı. Operatör ışığının, adezivlerin akışkanlığına etkisi değerlendirildi. Ayrıca, rezin-mine arayüzleri, taramalı elektron mikroskobu altında incelendi.

Bulgular: İyi-yönlü ANOVA, adeziv markasının, mine makaslama bağlanma dayanımı üzerinde anlamlı olarak etkili olduğunu ($p<0.000$), ancak ışık koşullarının etkilemediğini gösterdi ($p=0.459$). Bu iki faktör arasında anlamlı etkileşim de yoktu. En yüksek mine makaslama bağlanma dayanımı değerlerini SBU ve NB adezivleri, GB'den anlamlı olarak sağladı ($p<0.05$). 22.000 lüx şiddetindeki operatör ışığının polimerizasyon öncesinde adezivlerin akışkanlığını önemli oranda düşürdüğü görüldü. **Sonuç:** Düşük veya yüksek şiddetteki operatör ışığı, test edilen üniversal adezivlerin mine bağlanmasını etkilemeyebilir. Ancak, yüksek şiddette operatör ışığı büyük ihtimal ile adezivlerin akışkanlığını düşürür. Bu nedenle, eğer ışıklandırma gerekiyorsa, adeziv uygulaması sırasında klinisyenlerin düşük şiddette operatör ışığı kullanmaları tavsiye edilir.

S005

Effect of Operating Light Exposure on Enamel Bonding Performances of Universal Adhesives

Muhammet Kerim Ayar[1], *Fatih Erdemir*[2]

[1] Biruni University

[2] Karadeniz Technical University

Objective: The aim of the present study was to evaluate the effect of operating light exposure on the bond strength of composite resin bonded to enamel with 3 different one-step self-etching adhesives.

Methods: Crowns of ninety bovine incisors were selected and embedded in acrylic resin, individually. Enamel surfaces were flattened by 320-grit abrasive papers ground, and then finished with 600-grit abrasive papers under water cooling. The teeth were divided into 3 groups according to the adhesive system applied: SBU (Single Bond Universal), GB (G-Premio Bond) or NB (Nova Compo-B Plus). Each of these groups was divided into 3 additional subgroups according to operating light conditions (n = 10); Group 1: ambition light condition, Group 2: high power operating light condition (22.000 lux), and Group 3: low power operating light condition (8.000 lux). Adhesives were applied to enamel surface with their instructions for use under respective light conditions. Effect of operating light expose on fluidity of adhesives were assessed. Resin-enamel interfaces were also evaluated under scanning electron microscope.

Results: Two-way ANOVA showed adhesive brand had a significant effect on enamel shear bond strength ($p<0.000$) unlike to lightning condition ($p=0.459$). Interaction of between factors also was not significant. Highest bond strength of SBU and NB were significantly higher than GB ($p<0.05$). Exposing 22.000 lux of operating light to unpolymerized resin adhesive resulted in significantly reduced fluidity of adhesives tested.

Conclusion: It seems that exposing of operating light with lower or high power settings would have no effect on bond strength of tested universal adhesives to enamel. However, high power operating light likely reduce fluidity of all adhesives. Thus, it could be recommend that clinicians would use low power operating light during application procedure of the adhesives tested, if lightning is required.

S006

Uyku (Gece) Bruksizmine Psikiyatrik Yaklaşım

Murat Eren Özen

Özel Adana Hastanesi

Amaç: Uyku (gece) bruksizmi, diş sıkmayla karakterli, uyku esnasında ortaya çıkan kalıplaşmış (strerotipik) hareket bozukluğudur. Uykunun "hızlı olmayan göz hareketleri" (NREM) evresinde serotonin, norepinefrin ve dopamine dahil olmak üzere nörotransmitterlerin dengesizliği nokturnal bruksizminin varsayılan bir mekanizmasıdır ve bu nörotransmitter sistemlerini etkileyen ilaçlar potansiyel olarak bu NREM uyku bozukluğunu indükleyebilir. Uyku (gece) bruksizmi, anksiyete bozuklukları da dahil olmak üzere farklı tanı alan psikiyatrik hastalarda görülebilir.

Yöntem: Bruksizm mekanizmasını açıklayan potansiyel bir hipotez, serebral nörotransmitter kontrolünün uyku-uyanıklık döngüsü üzerindeki rolü üzerine kurulmuştur. Buna rağmen, dopamin en çok etkilenen nörotransmitter olmasına rağmen, diğer monoaminlerin rolü, bruksizmi hafifletmek için adrenerjik sistemi modüle eden ajanların, klonidin ve propranololün kullanımıyla kanıtlandığı gibi, bir mekanizma olarak da vurgulanmaktadır. Genel olarak, yüksek kortikal kontrolden çıkan "beyin sapı serbestleme fenomeni" zorlayıcı bir mekanizma olarak düşünülmüştür.

Bulgular: Bruksizm, çeşitli mekanizmalar (serotonin ve norepinefrin nörotransmitter sistemleri) de dahil olmak üzere farklı psikotropik ajanların bir yan etkisi olarak da görülür. Bazı yazarlar psikotropik ajanlar ile uyku (gece) bruksizmi arasındaki ilişki olasılığını ileri sürmektedir. Bu yan etki, bruksizmi başlatan psikotrop ilaçlarla zamansal bir ilişkiye sahip olduğu için hastalarda kullanılan bu ilaçların bırakılmasına neden olmaktadır.

Sonuç: Serotonin ya da diğer nörotransmitterler üzerinden daha farklı bir etkiye sahip bir başka ilaçla değiştirilmesi sorunu yeniden ortaya çıkarabilir ya da çıkarmayabilir. Bu, uygulayıcılar arasında, psikotrop ilaçlarla olan bu huzursuz edici yan etkiden dolayı daha fazla farkındalığı gerektirir.

S006

Psychiatric Approach to Sleep (Night) Bruxism

Murat Eren Özen

Private Adana Hospital

Objectives: Sleep bruxism is a stereotyped movement disorder, which occurs during sleep characterized by teeth grinding. The imbalance of neurotransmitters, including serotonin, norepinephrine, and dopamine during the "nonrapid eye movement" (NREM) phase of sleep is a postulated mechanism of nocturnal bruxism and the medications affecting these neurotransmitter systems can potentially induce this NREM sleep disorder. Sleep bruxism may be seen in case of psychiatric patients with different diagnosis, including anxiety disorders.

Methods*:* A potential hypothesis that explains the mechanism of bruxism is based on the role of cerebral neurotransmitter control over the sleep-wake cycle. Even though, dopamine is the most implicated neurotransmitter, the role of other monoamines is also highlighted as a mechanism, as evidenced by the use of the adrenergic system modulating agents such as clonidine and propranolol to alleviate bruxism. Overall, brainstem release phenomenon from higher cortical control has been considered to be a compelling mechanism.

Results*:* Bruxism occurs also as an adverse effect with different psychotropic agents including various mechanisms (serotonin and norepinephrine neurotransmitter systems). Some authors suggest the possibility of relationship between psychotropic agents, and sleep bruxism. This adverse effect had a temporal relationship with initiating psychotropic drugs and it remits on stopping drugs used in patients.

Significance*:* It would occur or not on substituting it with another drug, which has a different action on serotonin or other neurotransmitters. This calls for an increased awareness among the practitioners, of this distressing adverse effect with psychotropics.

S007

3D Profilometre ile Mine Yüzey Pürüzlülüğün Değerlendirilmesi

Fidan Alakus Sabuncuoglu[1], Mihri Amasyalı[2], Şeyda Erşahan[3]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Dişhekimliği ,Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

[2] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortodonti Bölümü

[3] Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilimdalı

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı dört farklı pürüzlendirme yönteminin mine yüzeyindeki pürüzlülükteki farklılık ve ortodontik braketlerin makaslama bağlanma dayanımı üzerine etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmada 40 yeni çekilmiş üst 1. premolar insan dişi kullanıldı ve mine yüzey tedavi tipine bağlı olarak rastgele dört gruba ayrıldı (n=10): I, asitle pürüzlendirme; II, Nd:YAG lazer; III, Nd:YAG lazer + asit pürüzlendirme; IV, alüminyum oksit ile kumlama. Her bir mine yüzeyi mine yüzey tedavisinden önce (T1) ve sonra (T2) olmak üzere iki okuma yapılmıştır.Analiz edilen pürüzlülük paremetresi ortalama pürüzlülüktür (Ra). Dişler dikey bir pozisyonda kendi kendine sertleşen akrilik içerine gömüldü ve böylece kronları açığa çıktı Paslanmaz çelik premolar braketleri standart bir işlemle tüm dişlere yapıştırıldı ve tüm dişler SBS testine tabii tutuldu. Sonra, her bir örnek için artık adeziv indeksi (adhesive remnant index -ARI) değerlendirildi. İstatistiksel analiz anlamlılık seviyesi 0.05'de kararlaştırılarak tek yönlü varyans analizi ve Tukey çoklu karşılaştırma testi ile yapıldı.

Bulgular: Her bir grup için ortalama makaslama test değerleri sırasıyla şöyledir: I, 10.21 ± 0.8; II, 9.33 ± 1.2; III, 13.46 ± 0.7; IV, 3.36 ± 0.6. III. grup (Nd:YAG lazer + asit pürüzlendirme) en yüksek SBS değerlerini gösterirken, IV. grup (kumlama) en düşük SBS değerlerini gösterdi ve kumlama ve diğer gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlendi. En yüksek Ra (ortalama pürüzlülük)değerleri Grup III de görüldü ve Grup I ile IV arasında anlamlı farklılık vardır. Grup IV deki Ra değeri diğer gruplardan anlamlı olarak farklıdır.ARI skorlarının değerlendirilmesi III. grupta mine yüzeyinde daha fazla adezivin kaldığını gösterdi.

S007

Evaluation of Enamel Surface Roughness with 3D Profilometer

Fidan Alakus Sabuncuoglu[1], Mihri Amasyalı[2], Şeyda Erşahan[3]

[1] University of Health Sciences, Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, Gülhane

[2] Gülhane Education and Research Hospital Orthodontics Department

[3] Bezmialem Foundation University, Faculty of Dentistry, Department Endodontics

Aim: The purpose of this in vitro study is to evaluate the effect of four different conditioning methods on the enamel surface and the shear bond strength (SBS) of orthodontic brackets.

Methods: In this study 40 freshly extracted upper first premolar human teeth were used and randomly divided into four groups (n=10), according to the type of the enamel surface treatment: I, acid etching; II, Nd:YAG laser; III, Nd:YAG laser + acid-etching; IV, sandblasting with aluminum oxide. For each enamel sample, two readings were taken across the sample—before enamel surface treatment (T1) and after enamel surface treatment (T2). The roughness parameter analyzed was the average roughness (Ra).The teeth were embedded in self cure acrylic in a vertical position so that the crowns were exposed.Brackets were bonded to all teeth with a standard procedure and all teeth were subjected to SBS test. Statistical analysis was performed using one-way analysis of variance and the post hoc Tukey test, with the significance level set at 0.05.

Results: Mean shear test values for each group were as follows: I, 10.21 ± 0.8; II, 9.33 ± 1.2; III, 13.46 ± 0.7; IV, 3.36 ± 0.6. While group III (Nd:YAG laser + acid-etched) showed the highest SBS values, group IV (sandblasting) showed the lowest SBS values and a statistically significant difference was observed between sandblasting and the other groups. The highest Ra (average roughness) values were observed for Group III, with a significant difference with Groups I and IV. Ra values for the Group IV were significantly lower than other groups. The evaluation of ARI scores demonstrated more adhesive was left on the enamel surface with Group III.

C**onclusion:** The current findings indicate that it is possible to benefit from Nd:YAG laser with appropriate parameters for surface conditioning.

S008

İki-İmplant Destekli Overdenture Uygulamalarında Karşılaşılan Komplikasyonlar

Sadullah Üçtaşlı,[1] Ümran Yılmaz[1], Merve Erdoğ[2]

[1]Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
[2]Başkent Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Tamamen dişsiz mandibulaya sahip hastaların protetik tedavisinde, ilk tercih, iki-implant destekli mandibular overdenture uygulamalarıdır (Feine JS, Carlsson GE. Implant overdentures. The standard of care for edentulous patients. Chapter 14, 145-155, Quintessence Publishing Co, Inc, 2003). Çalışmamızın amacı tamamen dişsiz hastalara, alt iki-implant destekli overdenture/üst tam protez uygulandıktan sonra, 3 yıl boyunca karşılaşılan teknik veya biyolojik komplikasyonların tespit edilmesidir.

Yöntem: Araştırmamız, senede bir kez olmak üzere, 3 yıl süre ile periyodik kontrol altına alınan 60-80 yaş aralığında, 28 erkek, 32 kadın olmak üzere elli hasta üzerinde gerçekleştirildi. Alt iki-implant destekli overdenture uygulamalarında, tutucu sistem sistem söz konusu olduğunda, retansiyonu sağlayan üst yapı metal yuva içinde plastik başlık içeren locator (n=25) veya topuz tutucu (n=25) sistemlerde oluşturuldu.

Bulgular: Periyodik kontrollar sırasında veya acil muayene sırasında, karşılaşılan teknik komplikasyonlar: implant üstü tutucu sistemlerde vida gevşemesi, implant üstü tutucu sistemlerde tutuculuk kaybı, tutucu sistemlerin aktive edilmesi veya yenilenmesi, akrilik protez kaidesinin yenilenmesi veya hudutlarının yeniden şekillendirilmesi, akrilik kaide veya yapay diş kırığı ve/veya aşınması, okluzyonun yeniden düzenlenmesi kriterleri ile değerlendirildi. Biyolojik komplikasyonlar: implant etrafında veya protez kaidesi altında yumuşak doku hiperplazisi, implant çevresinde enflamasyon veya fistül oluşumu, implant tutucu sistem üzerinde bakteri plağı birikimi veya diş taşı oluşumu, implant kaybı kriterleri ile değerlendirildi.

Sonuç: En sık rastlanan, teknik komplikasyonlar ve biyolojik komplikasyonlar, sırasıyla, implant üstü tutucu sistemlerde vida gevşemesi veya tutuculuk kaybı ve implant çevresinde yumuşak doku hiperplazisidir. Bunlara ilaveten, bir vakada bir adet implant kaybı ve beş vakada üst tam protez orta hat kırığıdır.

S008

Complications Related with Two-Implant Retained Overdentures

Sadullah Üçtaşlı[1], Ümran Yılmaz[1], Merve Erdoğ[2]

[1] Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics
[2] Başkent University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: Two-implant retained mandibular overdenture should be the first choice for the edentulous mandible (Feine JS, Carlsson GE. Implant overdentures. The standard of care for edentulous patients. Chapter 14, 145-155, Quintessence Publishing Co, Inc, 2003). The aim of our study is to determine the technical or biological complications encountered for 3 years following the application of the mandibular two-implant supported overdenture / maxillary complete denture.

Methods: This study was conducted on 50 patients (28 male and 32 female) between 60-80 years old utulising with annual periodic control for three years period. Considering attachment systems, either locator (n=25) or ball (n=25) attachment systems with plastic cap were used in two-implant retained overdentures.

Data: During periodical recall or emergency examination, encountered technical complications were evaluated by: screw loosening of attachment system, retention loss of attachment system, activation or renew of attachment system, relining and/or rebasing of acrylic base, fracture or wear of base and/or artificial teeth, adjusting the occlusion. Encountered technical complications were evaluated by: hyperplasia of soft tissue around implant or denture base, enflammation or fistula around implant, plaque accumulation and tartar around attachment system, loss of implant.

Results: Most common technical and biological complications were screw loosening or retention loss of attachment systems and hyperplasia of soft tissue around attachment systems, respectively. Additionally, implant loss in one case and midline fracture of maxillary complete denture in five cases.

S009

Diş Hekimliği Fakültesi Preklinik Öğrencilerinin Kaygı ve Depresyon Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Tuba Talo Yıldırım[1], Tahir Karaman[2]

[1] Fırat Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Fırat Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Fırat ve Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi preklinik öğrencilerinin Spielberger Durumluk Kaygı Envanteri **(**STAI-I), Spielberger Sürekli Kaygı Envanteri ***(***STAI-II) ve Beck Depresyon Envanteri (BDI) düzeylerinin belirlenmesi ve cinsiyet, üniversite, sınıf ve anne-baba eğitim düzeyine göre farklılıkların tespit edilmesidir.

Yöntem: Bu çalışma Fırat ve Dicle Üniversitesinde okuyan 134 kız 156 erkek öğrenci üzerinde yürütülmüştür**.** 2016-2017 akademik yılında, diş hekimliği fakültelerinde birinci ve ikinci sınıfta okuyan tüm öğrencilerden STAI-I, STAI-II, BDI ve demografik verileri içeren soruları cevaplamaları istenmiştir (n=290). İstatistik analizde ANOVA, bağımsız iki grup ortalamaları t testi, Pearson korelasyon analizleri kullanıldı. p<0,05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışma katılan öğrencilerin 151 'si 1. sınıfta (57'si Fırat Üniversitesin'de 94'ü Dicle Üniversitesin'de), 139'u (53'ü Fırat Üniversitesin'de 86'sı Dicle Üniversitesin'de) 2. sınıfta, eğitim görmektedirler. Fırat ve Dicle Üniversitesindeki ögrencilerin yaşlarının ortalamaları sırası ile 19,78±1,16, 20,20±2,30 dır. Bu çalışmanın sonuçlarına göre, öğrencilerin STAI-I (p=0,403), STAI-II (p=0,416), BDI (p=0,083) skorları cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemiştir. Öğrencilerin okudukları sınıfa göre STAI-I (p=0,002) skorunda ve üniversiteye göre BDI (p=0,004) skorunda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. İlk ve orta okul eğitim seviyeside olan babaların çocuklarında BDI skoru daha yüksek bulunmuştur (p=0,015). Fakat anne eğitim seviyesi ile STAI-I, STAI-II ve BDI skorları arasında istatistiksel açıdan değerlendirildiğinde anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Ayrıca STAI-I, STAI-II ve BDI skorları arasında pozitif korelasyon tespit edilmiştir (p=0,001).

Sonuç: Bu çalışma diş hekimliği öğrencilerin kaygı, aksiyete ve depresyon düzeylerinin oldukça yüksek olduğunu göstermiştir. Koruyucu psikolojik stratejiler geliştirilmeli ve uygulanmalıdır.

S009

Evaluation of Anxiety and Depression Levels of Dental Faculty Preclinical Student

Tuba Talo Yıldırım[1], Tahir Karaman[2]

[1]Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: The aim of the present study was to assess the levels of state-trait anxiety inventory I (STAI-I), state-trait anxiety inventory II (STAI-II), and beck depression inventory (BDI), and to see whether these variables are differentiated in terms of participants' gender, university, class years, and education level of parents among a sample of dental faculty students at Firat and Dicle University.

Material and Method: The study sample includes 134 females and 156 males students. Sociodemographic questionnaire, STAI-I, STAI-II and BDI were administered to all first and second class students during the 2016-2017 academic year (n=290) at Firat and Dicle University. ANOVA, independent t test and Pearson's correlation analyses were used for statistical evaluation. P<0.05 was considered statistically significant.

Results: In this study, 151 of the students were in the first class (57 in the Firat University, 94 in the Dicle University), 139 were in the second class (53 in the Firat University, 86 in the Dicle University). The average age of the students at the Firat and Dicle University were 19.78±1.16, 20.20±2.30. The results showed that there were no significant differences STAI-I (p=0.403), STAI-II (p=0.416) and BDI (p=0.083) scores between gender. There were significant differences BDI scores according to university (p=0.004) and STAI-I scores between class year (p=0.002). The students whose fathers had primary and middle levels of education, had higher BDI scores (p=0.015). Also there were no significant differences between education level of mother and STAI-I, STAI-II and BDI. There were positive correlation between STAI-I, STAI-II and BDI (p=0.001).

Conclusion: This study showed that dental students had higher levels of anxiety, depression and anxiety. Preventive psychological strategies should be developed and implemented.

S010

Monolitik ve Çift Katmanlı Zirkonya Seramik Kuronların Kırılma Dirençlerinin Değerlendirilmesi

Damla Kara, Baykal Yılmaz

Adnan Menderes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada CAD/CAM (Computer-aided design/Computer aided manufacturing) yöntemiyle hazırlanan monolitik ve çift katmanlı zirkonya seramik kuronların kırılma dirençleri in vitro olarak değerlendirilmiştir.

Yöntem: İki farklı basamak tipinde (shoulder, chamfer) olacak şekilde, prepare edilmiş dişleri temsil eden toplam 40 adet örnek, 6.5 mm kuron boyu, 1 mm basamak genişliği ve 6º'lik aksiyel açıda olacak şekilde paslanmaz çelik alaşımdan CNC torna tezgâhında hazırlandı. Kuron örnekleri (n=40) iki farklı basamak tipi için 2 deneysel gruba ayrıldı (n=20). 2 adet deneysel grup ise kendi içlerinde zirkonya altyapılı seramik kuron ve monolitik zirkonya kuron olarak ikişer alt gruba ayrıldı (n=10). Monolitik zirkonya kuron örnekleri CAD/CAM sisteminde Non-HIP zirkonya bloklardan (Supra, Turkuaz Dental, İzmir) hazırlandı. Zirkonya altyapılı tam seramik kuronların altyapıları Non-HIP zirkonya bloktan CAD/CAM sistemi ile hazırlandı. Üst yapı porseleni (IPS e.max Ceram, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) tabakalama (layering) tekniği ile üretildi. Simantasyon sonrası 5^0C - 55^0C de 5000 defa termal siklus uygulanan kuronların kırılma direnç leri, 0.5 mm/dakika başlık hızına ayarlı Universal test cihazında (Shimadzu AGS- X, Tokyo, Japonya) ölçüldü . Tüm veriler istatiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Kırılma direnci açısından en yüksek değer monolitik zirkonya gruplarına aittir. Bunu sırasıyla zirkonya altyapılı shoulder ve zirkonya altyapılı chamfer takip etmiştir (p<0.001).

	Ortalama	Standart Sapma	Minimum	Maksimum
MONOLİTİK SHOULDER	5000	0,00	5000	5000
MONOLİTİK CHAMFER	5000	0,00	5000	5000
ZİRKONYA SHOULDER	2146	71,91	2050	2250
ZİRKONYA CHAMFER	2132	57,83	2040	2220

Sonuç: Tüm gruplardan kırılma dirençleri bakımından kabul görmüş klinik kullanıma uygun değerler elde edildi.

S010

Evaluation of Fracture Strength of Monolithic and Double-Layered Zirconia Crowns

Damla Kara, Baykal Yılmaz

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: The purpose of this study was to evaluate fracture strength of monolithic and double-layered zirconia ceramic crowns prepared by CAD/CAM method.

Methods: 40 stainless steel dies representing prepared teeth were formed with CNC. The specimens had 6,5 mm height, 1.0 mm margin width (shoulder or chamfer) and 6^0 axial wall convergence angle. Crown samples (n = 40) were divided into two experimental groups in two different margin configuration (n=20). Two experimental groups were divided into two subgroups as dental porcelain veneered on the zirconia copings and full contour (monolithic) zirconia crowns (n=10). Monolithic zirconia crowns were fabricated from Non- HIP zirconia blocks (Supra, Turkuaz Dental, İzmir) with CAD/CAM system. Zirconia copings were also prepared with the CAD/CAM sytem from Non-HIP zirconia blocks. Veneering material (IPS e.max Ceram, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) was applied with the layering technique. Fracture strengths of crowns were measured by a universal testing machine at a speed of 0.5mm/minute after thermo-cycling at 5^0C -55^0C, 5000 times. All data were analyzed statistically. **Results:** Monolithic zirconia groups showed the highest value of fracture strength (p<0.001).

	Mean	Standart Deviation	Minimum	Maksimum
MONOLITHIC SHOULDER	5000	0,00	5000	5000
MONOLITHIC CHAMFER	5000	0,00	5000	5000
ZIRCONIA SHOULDER	2146	71,91	2050	2250
ZIRCONIA CHAMFER	2132	57,83	2040	2220

Conclusion: All groups showed clinically accepted values in fracture strength tests.

S011

Yüzey Uygulamalarının CAD/CAM Ile Üretilen Rezin Esaslı Postların Kök Kanal Dentinine Bağlanma Dayanımı Üzerine Etkileri

Serra Oguz Ahmet[1], Ferhan Egilmez[2], Işıl Çekiç Nagaş[2], Gülfem Ergün[2]

[1] Medipol Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

[2] Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı yüzey uygulamalarının CAD/CAM ile üretilen rezin esaslı ve prefabrike fiber postların kök kanal dentinine bağlanma dayanımı üzerine etkisini karşılaştırmaktır.

Yöntem: Yüz altmış tek köklü insan dişi seçildi ve kanal tedavisi yapıldı. Dişler, kullanılan post materyaline gore dört gruba ayrıldı: (1) Prefabrike fiberle güçlendirilmiş kompozit post (Snowpost, Carbotech), (2) CAD/CAM nanoseramik (Cerasmart, GC Corp.), (3) CAD/CAM polimer infiltre seramik (Vita Enamic, VITA Zahnfabrik) and (4) CAD/CAM rezin nanoseramik (Lava Ultimate, 3M Espe). Daha sonra postlar, kullanılan yüzey işlemine göre rasgele dört alt gruba ayrıldı: (1) Kontrol (yüzey uygulaması yapılmayan), (2) Lazer (Er,Cr:YSGG lazer aleti, Waterlase, Biolase Technology, Irvine, CA, USA), (3) Hidroflorik asit uygulaması (2 dakika %9.6 HF), ve (4) Kumlama (50 µm Al_2O_3). Post boşluğu hazırlamasını takiben, postlar dual olaral polimerize olan rezin siman (Panavia SA cement plus, Kuraray Dental) ile simante edildi. Her kökten, 1 mm kalınlıkta 4-5 mm kesit alındı. Her kesit için push-out bağlanma dayanımı testi gerçekleştirildi. Veriler, üç yönlü ANOVA ve Tukey HSD testleri ile analiz edildi. Kırık modları, stereomikroskop altında ×40 büyütmede değerlendirildi.

Bulgular: Postların dentine push-out bağlanma dayanımı, post materyalinin tipinden anlamlı derecede etkilendi ($p < 0.05$), ancak yüzey işleminden etkilenmedi ($p=0.397$).

Sonuç: CAD/CAM ile üretilen resin esaslı postlar, prefabrike fiber postlara alternatif olarak tercih edilebilir.

S011

Surface Treatment Effects on Bond Strength of Resin-Based CAD/CAM Fabricated Posts to Root Canal Dentin

Serra Oguz Ahmet[1], Ferhan Egilmez[2], Işıl Çekiç Nagaş[2], Gülfem Ergün[2]

[1] Medipol University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

[2] Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Objective: The aim of this study was to compare the effect of different surface treatments on the bond strength of CAD/CAM fabricated resin-based and prefabricated fiber posts to root canal dentin.

Methods: One hundred and sixty single-rooted human teeth were selected and received endodontic treatment. The teeth were divided into four groups according to the post material used: (1) Prefabricated fiber-reinforced composite post (Snowpost, Carbotech), (2) CAD/CAM nanoceramic (Cerasmart, GC Corp.), (3) CAD/CAM polymer infiltrated ceramic (Vita Enamic, VITA Zahnfabrik) and (4) CAD/CAM resin nanoceramic (Lava Ultimate, 3M Espe). Then the posts were randomly assigned into four sub-groups according to the surface treatment method used: (1) Control (no treatment), (2) Laser (Er,Cr:YSGG laser device, Waterlase, Biolase Technology, Irvine, CA, USA), (3) Hydrofluoric acid treatment (9.6% HF for 2 min), and (4) Sandblasting (50 µm Al_2O_3). Following post space preparation, posts were cemented with dual-cure resin cement (Panavia SA cement plus, Kuraray Dental). From each root, 4-5 slices measuring 1 mm in thickness were obtained. The push-out bond strength test was performed for each slice. Data were analyzed by using 3-way ANOVA and Tukey HSD tests. The fracture modes were evaluated under a stereomicroscope at ×40.

Results: Push-out bond strength of posts to dentin was significantly affected by the type of post material ($p < 0.05$), but not by the surface treatment ($p=0.397$).

Conclusion: CAD/CAM fabricated resin-based posts could be preferred as an alternative to prefabricated fiber posts.

S012

Oral Cerrahi İşlemlerde Bilgilendirme Yöntemi ile Hastaların Rahatlatılması Sağlanabilir mi?

Fatih Cabbar, Muammer Çağrı Burdurlu, Ceyda Özçakır Tomruk

Yeditepe Universitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı hastalara operasyondan önce neler yaşayacakları hakkında yazılı bilgilendirme yapılmasının ve operasyon sonrasındaki ağrı düzeylerinin, implant cerrahisi ve gömülü 20 yaş dişi çekimleri arasında anksiyete durumlarına etkisinin araştırılmasıdır.

Materyal Metod: 38 gömülü 20 yaş (ort yaş 26.74±6.44) ve 56 implant hastası (ort yaş 49.13±15.11) üzerinde prospektif bir çalışma planlandı. Her grup 2 gruba bölündü ve çalışma grubuna yazılı bilgilendirme yapıldı.Spielberger State-Trait Anxiety Inventory, STAI-S ve STAI-T ve Görsel Analog Skala (VAS) kullanıldı. Ölçümler 1, 3, 5 ve 7. günlerde yapıldı. Demografik data ve operasyon içi davranışlar Kayıt edildi.

Bulgular: Tüm gruplarda benzer anksiyete skorları gözlendi. İmplant grubunda anlamlı düzeyde dişik VAS skorları gözlendi ($p<0.05$). STAI-T ve preoperatif STAI-S ile VAS arasında ilişki gözlenmedi. Postoperatif STAI-S ve VAS, ve iyileşme ilişkili bulundu ($p<0.05$). Preoperatif STAI-S ve VAS skorları çalışma ve kontrol grupları arasında benzer bulundu ($p>0.05$). Çalışma grubunda anlamlı düzeyde düşük intraoperatif anksiyete düzeyleri görüldü ($p<0.05$). Kadınlarda daha yüksek anksiyete ve VAS skorları izlendi.

Sonuç: Bu yöntem ile daha iyi hasta kooperasyonu sağlanabilir. Farklı cerrahi operasyonlar anksiyete gelişimi üzerinde farklı yollar ile etkili olabilir.

S012

Does Giving Brief Information Keep Patients Calm During Different Oral Surgical Procedures?

Fatih Cabbar, Muammer Çağrı Burdurlu, Ceyda Özçakır Tomruk

Yeditepe University Faculty of Dentistry

Objectives: The aim of this study was to investigate the effect of brief information given to the patients undergoing oral surgical procedures, and to evaluate factors, which may cause anxiety.

Study Design: A prospective study was performed on 38 lower third molar surgery (mean age 26.74±6.44) and 56 implant surgery patients (mean age 49.13±15.11). Each group was divided into two groups and written information was given to study groups. Spielberger State-Trait Anxiety Inventory was used to measurestate (STAI-S) and trait anxiety (STAI-T) and visual analog scale (VAS) was used for pain scores preoperatively and on days 1, 3, 5, and 7. Demographic data and intraoperative behaviors of patients were recorded.

Results: All groups had similar anxiety scores. Implant group had significantly lower VAS score ($p<0.05$). STAI-T and preoperative STAI-S were not related with VAS. Postoperative STAI-S and VAS, and recuperation were correlated ($p<0.05$). Preoperative STAI-S and VAS scores were similar between study and control groups ($p>0.05$). Study groups showed significantly lower mean intraoperative anxiety levels ($p<0.05$). Women showed significantly higher anxiety and VAS scores.

Conclusion: Better patient cooperation could be achieved with this information method. Different surgical procedures may have different courses on anxiety development.

S013

Bir Grup Türk Popülasyonunda Kanin Dişlerinin Kök Kanal Morfolojilerinin İncelenmesi

Işıl Kaya-Büyükbayram[1], Mehmet Ali Elçin[2], Seda Aydemir[3], Celal Özkale[4]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[3] Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[4] Kocaeli Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü

Amaç: Bu çalışmanın amacı, üst ve alt kanin dişlerinin kök kanal morfolojilerinin konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile incelenmesidir.

Yöntem: 60 hastanın 82 adet üst kanin ve 101 adet alt kanin dişlerini içeren KIBT görüntüleri retrospektif olarak şu kriterlere uygun olarak değerlendirilmiştir: (i) Köklerin sayısı, (ii) Kökteki kanal sayısı, (iii) Fazla kök kanallarının insidansı ile kanal konfigürasyonlarının tipi (Vertucci sınıflamasına göre), (iv) Mine sement sınırında kök kanalının şekli, (v) Dişlerin boyunun uzunluğu, (vı) Mine-sement sınırında bukkolingual planda k.kün çap uzunluğu.

Bulgular: Hem üst kanin (%100) ve hem de alt kanin (%97,64) dişlerinde en sık tek kök morfolojisi gözlenmiştir. Tüm köklerde en sık gözlenen Tip I kanal konfigürasyonudur (üst kanin %97,56, alt kanin %84,16). Tip I kanal konfigürasyonu hariç en sık gözlenen üst kanin dişlerinde %2,44 oranında Tip II ve alt kanin dişlerinde %15,84 oranında Tip III kök kanal konfigürasyonudur. Mine-sement sınırında sıklıkla üst kanin dişlerinde oval kök kanal şekli alt kanin dişlerinde ise uzun oval kök kanal şekli gözlenmiştir. Cinsiyete göre bakıldığında alt kanin ve üst kanin dişlerinde birden fazla kanal bulunma olasılığı açısından istatistiksel olarak fark gözlenmemiştir ($p>0,05$).

Sonuç: Alt kanin dişler üst kanin dişlerle karşılaştırıldığında daha fazla kök kanal varyasyonuna sahiptir. İkinci kanal varlığı mine-sement sınırında uzun oval veya yassı kök kanal şekline sahip dişlerde gözlenmiştir. Klinisyenlerin karşılaşabilecekleri kök kanal tipleri hakkında bilgi sahibi olmaları yapılacak tedavinin başarısını arttıracaktır.

S013

The Analysis of Root Canal Morphologies of Canine Teeth in A Turkish Subpopulation

Işıl Kaya-Büyükbayram[1], Mehmet Ali Elçin[2], Seda Aydemir[3], Celal Özkale[4]

[1] Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[3] Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[4] Kocaeli University Faculty of Engineering, Department of Industrial Engineering

Objective: The aim of this study was to investigate the root canal morphology of maxillary and mandibular permanent canines using cone-beam computed tomography (CBCT).

Methods: CBCT images of maxillary canine (n=82) and mandibular canine (n=101) from 60 patients were analyzed retrospectively according to the following criterias: (i) the number of roots, (ii) the number of root canals, (iii) incidence of additional canals and types of canal configurations (Vertucci classification), (iv) the root canal shape at the cementoenamel junction (CEJ), (v) the length of teeth, (vi) the root diameter in buccolingual plane at the cementoenamel junction.

Results: Single root was the most prevalent root morphology detected both in maxillary canines (100%) and mandibular canines (97.64%). Type I was the most frequent canal configuration in both maxillary (97.56%) and mandibular canines (84.16%). The other most frequent canal configuration was type II in maxillary canines (2.44%) and type III in mandibular canines (15.84%). At the CEJ, the most prevalent root canal shape was oval in maxillary canines and long oval in mandibular canines. No statistically significant difference among genders was found regarding additional canals ($p>0.05$).

Conclusion: Compared with the maxillary canines mandibular canines tended to have more root canal variations. Second canals were only observed in the tooth which had long oval or flattened root canal shape at the CEJ. Clinicians should have a thorough knowledge of the variations that can be seen in root canal morphology which will improve the success in endodontic treatment.

S014

Geniş Radiküler Kistlerin Marsüpyalizasyon İle Tedavisi: İki Olgu Raporu

Nihat Laçin, Bayram Fatih Efeoğlu, Nergiz Yılmaz

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Çenelerde gelişen odontojenik kistler arasında en sık görülenler radiküler kistlerdir. Radiküler kistlerin tedavisinde erken dönemde kök kanal tedavisi yeterli olabilirken, tanıda gecikmiş büyük hacimli radiküler ve rezidüel kistlerin tedavisinde enükleasyon veya marsüpyalizasyon uygulanmaktadır. Enükleasyonun kistin anatomik yapılara komşuluğu, kaybolmuş kemik yapısının rekonstrüksiyon zorluğu, postoperatif enfeksiyon gelişmesi gibi dezavantajları mevcuttur. Marsüpyalizasyon tedavisi ise enükleasyon tedavisine göre çok daha az komplikasyon ihtimaline sahiptir. Bu çalışmada sunulan büyüklüğe nadiren ulaşabilen kistik lezyonların başarılı marsüpyalizasyon tedavisi sunulmuştur.

Olgu 1: 55 yaşında kadın hasta sol alt çenede ağrısız şişlik şikayetiyle Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine başvurdu.Yapılan intraoral muayenede sol mandibular premolar bölgede vestibüle doğru ekspansiyon görüldü. Radyografik muayenede lezyonun sağ kanin dişinden başlayıp ve sol mandibular angulus bölgesine kadar uzandığı tespit edildi. Lokal anestezi altında lezyondan biyopsi alındı.

Olgu 2: 50 yaşında erkek hasta sol alt çenede asimetri oluşturmuş ağrısız şişlik şikayetiyle Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğne başvurdu.Yapılan intraoral muayenede hastanın sol alt çene bölgesinde belirgin şişlik görüldü. Radyolojik muayene sonucunda sol mandibular korpusta geniş sınırları belirgin radyolüsent lezyon izlendi. İnsizyonel biyopsi alındı.

Bulgular: Histopatolojik inceleme sonucunda her iki olgu için radiküler kist tanısı konuldu. Her iki lezyonunda boyutları ve anatomik yapılarla ilişkisi gözönüne alınarak marsüpyalizasyon ile tedavi edilmesine karar verildi.

Sonuç: Radiküler kistlerin klasik cerrahi tedavisi enükleasyon ve küretajdır. Kistin büyük olduğu veya anatomik yapılara yakın olduğu durumlada marsüpyalizasyon tek başına tedavi seçeneği olabileceği gibi kisti küçültmek ve bu yapılardan uzaklaştırmak amacıyla da uygulanabilir.

S014

Treatment of Large Radicular Cysts by Marsupialization: Two Case Reports

Nihat Laçin, Bayram Fatih Efeoğlu, Nergiz Yılmaz

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: Radicular cysts are most frequently ones among odontogenic cysts. Enucleation or marsupialization is applied in treatment of large volume radicular and residual cysts delayed to diagnose, the root canal therapy may be sufficient in early period in treatment of the radicular cysts. Enucleation has any drawbacks such as neighborhood of the cyst to anatomic structures, reconstruction obligation of the lost bone structure, postoperative infection development, etc. Marsupialization therapy has a very less complication possibility compared to enucleation therapy. We submitted successful marsupialization therapy of the cystic lesions, which may reach rarely the size given in these two case reports.

Case 1: A 55 year-old female patient referred to Department of Oral and Maxilofacial surgery with complaint of painless swelling on vestibular mucosa in left mandible. Intraoral examination revealed enlargement of the vestibule in the left mandibular premolar region.Radiographic examination revealed that the lesion started from the right canine teeth and extended to the left mandibular angulus region. Biopsy was performed from lesion under local anesthesia.

Case 2: A 50-year-old male patient presented with asymmetry of the left lower jaw with painless swelling applied to the Oral and Maxillofacial Surgery department. Intraoral examination revealed significant swelling in the left lower jaw area of the patient. As a result of radiological examination, wide radiolucent lesion was observed in broad border of left mandibular corpus. An incisional biopsy was taken.

Results: Histopathologic examination revealed a radicular cyst in both cases. Both lesions were determinated to be treated with marsupialisation considering the size and relation to the anatomical structures minimalization may be a treatment option alone, but it may also be applied to minimize cysts and to remove them when the cyst is large or close to the anatomical structure.

S015

Silikon Rehber Tekniği Kullanılarak Yapılan Direkt Restorasyonlar: Üç Olgu Sunumu

H. Sevilay Bahadır, Gökhan Karadağ, Yusuf Bayraktar

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Son yıllarda adeziv diş hekimliğinde yaşanan gelişmelere paralel olarak estetik restorasyonlara ilginin artması nedeniyle kompozit materyallerin diş hekimliği pratiğinde kullanımı giderek yaygınlaşmaktadır. Bu çalışmanın amacı; nanofill dolduruculu kompozit materyaller kullanılarak üst ön santral dişlerinde eski dolgulara sahip olan hastalara silikon rehber tekniği ile restorasyon yapılması ve 1 yıllık klinik performansının değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Kliniğimize başvuran yaşları 18 ve 22 arasında değişen üç hastanın klinik ve radyografik muayenesi yapıldıktan sonra üst ön santral dişlerinde eski restorasyon tespit edildi. Alınan medikal anamnezinde hastaların herhangi bir sistemik hastalığın bulunmadığı ve travmadan dolayı ön dişlerinde kırık oluştuğu tespit edildi. Hastalardan onam alındı. Eski restorasyonlar değiştirilmeden önce renk seçimi yapıldı. Restorasyonlar kaldırılmadan önce silikon ölçü materyali (Zetaplus, ZHERMACK, GERMANY) ile dişlerin ölçüsü alındı ve elde edilen ölçünün vestibül kısmı kesilerek silikon rehber uyumlandı. Kaviteler hazırlandıktan sonra mine kenarları %37'lik ortofosforik asit (i- gel fosforik asit jeli, LİTVANYA) ile pürüzlendirildi. Daha sonra self-etch bir adeziv sistem (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya) ve nanofill kompozit rezinler (Filtek Ultimate™, 3M ESPE, ABD ve Clearfil Majesty ES-2 , Kuraray, Japonya) kullanılarak restorasyonlar yapıldı. Restorasyonlar tamamlandıktan sonra bitirme ve polisaj yapıldı.

Bulgular ve Sonuçlar: Bir yıllık kontrol sonucunda restorasyonlarda herhangi klinik bir başarısızlık saptanmadı ve aynı zamanda kompozit rezinlerle yapılan bu tedavilerde uygulanan tabakalama tekniği ile ışık geçirgenlikleri birbirinden farklı olan dentin ve mine tabakalarının ayrı ayrı oluşturulması sonucunda doğal diş görünümü daha net bir şekilde elde edildi.

S015

Direct Restorations Using Silicone Guide Technique: Three Case Reports

H. Sevilay Bahadır, Gökhan Karadağ, Yusuf Bayraktar

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: In recent years, the use of composite materials in dentistry practice is becoming increasingly widespread due to the increasing interest in aesthetic restorations in parallel with the developments experienced in adhesive dentistry. The aim of this study is to restorate maxillary anterior teeth which have old fillings by using nanofill composite materials with the aid of silicone guiding technique and evaluation of 1-year clinical performance.

Material and Method: After clinical and radiographic examination of three patients aged between 18 and 22 years who applied to our clinic; old restoration was detected in the maxillary anterior teeth. In the medical history, there were no patients with any systemic disease and anterior teeth were broken due to trauma. Patiens approved the treatment. Color selection was done before the old restorations were changed. Before the restorations were removed, teeth were measured with silicone material (Zetaplus, ZHERMACK, GERMANY). After the cavities were prepared, the enamel edges were performed acid etching with 37% orthophosphoric acid (i-GEL phosphoric acid etching, LITHUANIA). After the restorations were performed with using a self-etch adhesive system (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) and nanofilled composite resins (Filtek Ultimate, 3M ESPE, U.S.A; Clearfil Majesty ES-2, Kuraray, Japan). After the restoration was completed, finishing and polish was performed.

Results and Conclusion: As a result of one year of control, no clinical failures were detected in the restorations and at the same time, in these treatments made with composite resins, the natural tooth appearance is obtained more clearly with the layering technique, which provides separate enamel and dentin layers with different light transmittance.

S016

Diş Hekimlerinin Oral Mukozal Lezyonlar Hakkında Bilgi ve Tutumları

Ediz Deniz, Çağrı Burdurlu, Rahman Cebeci, Begüm Elbir, Ezgi Cansu Erul, Engin Emre Selçuk, Oğuzhan Tunç

Yeditepe University Faculty

Amaç: Çalışmanın amacı diş hekimlerinin oral mukozal lezyonlar (OML) ve biyopsi hakkında bilgi ve düşüncelerini analiz etmektir.

Yöntem: Hekimlerin demografik bilgileri, çalışma şartları, OML ve biyopsi hakkındaki bilgi ve görüşlerini içeren 19 soruluk bir anket oluşturuldu. Anket içeriği; çoktan seçmeli, evet/hayır, bir adet dereceli ve kısa cevaplı sorulardan oluşmaktadır. Anketler online veya baskı alınarak muayenehane, klinik, üniversite ve kamu hastanelerinde çalışan 184 diş hekimine 4. sınıf öğrencileri tarafından uygulandı.

Bulgular: Diş hekimlerinin %70,1' i OML teşhisinde güçlük yaşadıklarını bildirmişlerdir. %35,56' sı hasta sayılarının yetersiz olduğunu, %28,35' i OML ve biyopsi hakkında eğitimlerinin eksik olduğunu, %27,35' i de mezuniyet sonrası konu hakkında yetersiz tecrübeye sahip olduklarını bildirmişlerdir ($p<0.05$).

Sonuç: Diş hekimlerinin büyük çoğunluğu OML teşhis ve tedavisinde güçlük yaşadıklarını ve hastaları uzman hekime yönlendirmeyi tercih ettiklerini bildirmişlerdir.

S016

Dentists' Attitude and Knowledge About Oral Mucosal Lesions

Ediz Deniz, Çağrı Burdurlu, Rahman Cebeci, Begüm Elbir, Ezgi Cansu Erul, Engin Emre Selçuk, Oğuzhan Tunç

Yeditepe University Faculty of Dentistry

Aim: The aim of this study was to identify, compare and analyze the knowledge and opinions of dentists regarding oral mucosal lesions and biopsy.

Materials and Methods: A 19 item self-constructed questionnaire investigating demographic attributes, dental practice characteristics, oral mucosal lesions and biopsy knowledge and respondents' opinions was used in this study. The questions included yes/no questions, multiple-choice questions, short answer questions and one rating question. The questionnaire was either handed out or a link was sent to dentists (except oral surgeons) working in private dental offices, dental clinics, universities and public hospitals by 4th year students. 184 questionnaires were collected and evaluated statistically in order to achieve significant results.

Results: 70.1% of the dentists admitted difficulties diagnosing oral mucosal lesions. 36.56% stated they have insufficient patient profile. 28.35% concluded they had inadequate undergraduate education, whereas 27.35% failed to self-improve after graduation ($p<0.05$).

Conclusion: Most dentists experience difficulties in diagnosing and treating some oral mucosal lesions and they prefer to refer patients with these lesions to a specialist.

S017

Mezuniyet Sonrası Diş Hekimlerinin Pedodontik Tedavilere Yaklaşımları

Esra Öz, Zuhal Kırzıoğlu

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ababilim Dalı

Amaç: Çalışmamızda, Antalya ve Isparta il merkezlerinde özel kliniklerde ve kamu hastanelerinde çalışan diş hekimlerinin, klinik uygulamalarında çocuk hastaları tedavi etme oranları ve hangi tür pedodontik tedavilere öncelik verip uygulama yaptıkları ile ilgili bilgi edinmek amaçlanmıştır.

Yöntem: Antalya il merkezinde 200'ü serbest, 50'si kamu ve Isparta il merkezinde 40'ı serbest, 25'i kamuda çalışan diş hekimleri çalışmaya katılmıştır. Anket, hekimlerin yaşlarını, tedavilerini yaptıkları çocukların yaş gruplarını, çocuk hastaları tedavi etmeme nedenlerini, pedodontik tedavi uygulamalarını kapsayan soruları içermiştir. Elde edilen bulguların analizi için ki-kare bağımsızlık testi kullanılmıştır.

Bulgular: Antalya ve Isparta il merkezlerinde çalışan toplam 315 diş hekiminin % 76.2' sini özel kliniklerde çalışan hekimler oluşturmuştur. Hekimlerin % 89.2'si, çocuk hastaları (0-18 yaş) tedavi ettiklerini belirtirken, bu oran, özel kliniklerde % 95.8, kamu hastanelerinde % 68 olarak rapor edilmiştir. 0-3 yaş arasındaki çocukları, diş hekimlerinin % 90.8'inin tedavi etmedikleri görülmüştür. Hekimlerin % 30.8'i süt dişlerine direk kuafaj, % 33.7'si amputasyon, % 44.8' i kök kanal tedavisi uyguladıklarını belirtmişlerdir. Aralarındaki ilişki istatiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.001$). Bu tedavilerin ağırlıklı olarak özel kliniklerde yapıldığı görülmüştür. Çalışmada, çocuk hastalara hekimlerin % 53.3'nün fissür örtücü, % 39.7'sinin flor uyguladıkları belirlenmiştir. Hekimlerin % 40'ı yer tutucu uyguladıklarını belirtmişlerdir. Serbest çalışan hekimlerin yer tutucu uygulamalarını daha sık yaptıkları görülmüştür. Kamu hastaneleri ve özel klinikler arasındaki ilişki istatistiksel olarak önemli bulunmuştur ($p<0.001$).

Sonuç: Çocuk ve genç nüfusun fazla olduğu ülkemizde pedodontist sayısının az olmasından dolayı, çocuk hastaların tedavilerinde meslektaşlarımızın daha çok destek vermesinin gerekliliği ortadadır. Mevcut sorunların çözümlenmesiyle birlikte, meslektaşlarımızın çocuk hastaları tedavi yapmaya daha çok yönleneceğini düşünmekteyiz.

S017

The Pedodontic Treatment Approaches of Dentists After Graduation

Esra Öz, Zuhal Kırzıoğlu

Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: In our study, it was aimed to obtain information about the rates of pediatric patients' treatment and what kinds of pedodontic treatments are given priority in dentists' clinical applications in private clinics and public hospitals in the centers of Antalya and Isparta province.

Method: Dentists who are working in Antalya province center with 200 private clinics, 50 with public hospitals and 40 with private clinics, 25 with public hospital in Isparta province center participated in the study. The questionnaire contained questions about dentists' ages, age groups of children they are treating, reasons for not treating children and pedodontic treatment practices. Chi-Square test was used for data analysis.

Results: 76.2% of 315 dentists were working in private clinics in Antalya and Isparta province centers. 89.2% of dentists stated that they treated children (0-18 ages), it was reported 95.8% in private clinics, 68% in public hospitals. It was seen that 90.8% of dentists participated in the study did not treat 0-3 year olds. 30.8 % of dentists stated that they applied direct pulp treatment, 33.7% of them amputation, 44.8 % of them root-canal treatment in primary teeth. The relationship was found statistically significant($p<0.001$). These treatments were mainly performed in private clinics. In the study,53.3% of dentists stated that they applied fissure sealant, 39.7% of them applied fluoride. 40% of dentists stated that they performed space retainers. It was observed that space retainers were performed more frequently in private clinics. It was found to be statistically significant between private clinics and public hospitals($p<0.001$).

Conclusion: Due to deficiency of pedodontists in our country where the child and young population are high, it is necessary for colleagues to give more support in the treatment of child patients.With the resolution of the current problems, we think that colleagues will be more oriented towards treating children.

S018

Suni Yaşlandırma İşlemi Uygulanan Farklı Tam Seramik Materyallerin Renk Stabilitelerinin Karşılaştırılması

Recep Türken[1], Ahmet Atila Ertan[2]

[1] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Estetik, doğal ve biyouyumlu tam seramik restorasyonlar son yıllarda daha popüler hale gelmiştir. Diş hekimleri, estetik beklentinin arttığı durumlarda yüksek seviyede ışık geçirgenliğine sahip tam seramik materyalleri tercih etmektedir. Klinik olarak renk uyumunun sağlanması dental restorasyonlarda estetik başarının sağlanmasında önemlidir. Bu çalışmanın amacı; farklı kalınlıktaki ve renkteki 5 farklı seramik sistemin renk stabilitelerine suni yaşlandırma işleminin etkisini incelemektir.

Yöntem: Farklı kalınlık (0,5 mm- 1,00 mm) ve renkteki (A1, A2, A3) 14 x 10 mm boyutlarında 300 örnek 5 farklı seramik materyalden (Feldspatik seramik, IPS e-max CAD, Lava Ultimate, Vita Enamik, Vita Suprinity) hazırlandı. Örneklerin renk ölçümü spektrofotometre cihazında, renk parametreleri (L*,a*,b*,ΔE) CIE Lab (Comission Internationale de L'Eclairage) renk sistemi kullanılarak, hızlandırılmış suni yaşlandırma işlemi öncesi ve sonrasında ölçüldü. Sonuçlar 3 yönlü ANOVA ve Bonferroni testleri kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Hızlandırılmış suni yaşlandırma işlemi tam seramik örneklerin renk stabilitelerine istatistiksel olarak anlamlı derecede etki etmiştir (p< 0,05). Seramik materyallerin renk değişim değerleri 0,906 ile 6,985 aralığında olduğu belirlenmiştir. Lava Ultimate rezin-nano seramik örneklerde en yüksek renk değişim değerleri görülmüştür. Bu renk değişim değerleri klinik olarak kabul edilebilir seviyenin (ΔE> 3,5) üstündedir. Vita Suprinity ve Feldspatik seramik gruplar arasında renk değişimi yönüyle istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır (p>0,05). Kalınlık değişimi ile renk değişimi arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır (p>0,05).

Sonuç: Sonuç olarak hızlandırılmış suni yaşlandırma işlemi tüm seramik örneklerde renk değişikliğine neden olmuştur. Renk gruplarına göre karşılaştırma yapıldığında, A1 renk grubundaki renk değişim değerleri A2 ve A3 renk gruplarına göre daha fazla bulunmuştur.

S018

Comparison of Color Stability in Different Ceramic Materials After Accelerated Artificial Aging

Recep Türken[1], Ahmet Atila Ertan[2]

[1] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: Esthetic, natural and biocompatible all-ceramic restorations have become more popular in the last years. Clinicians prefer all ceramics with high translucency for clinical applications in which high esthetics are required. Clinically, an appropriate color combination is an important aspect of esthetic dental restoration. The aim of this study was to examine the effects of different materials thicknesses, different shades and accelarated artificial aging on the color stability of five all-ceramic systems.

Methods: Three-hundred samples with different thicknesses (0,5 mm, 1,00 mm), different shades (A1, A2, A3), 14 x 10 mm dimensions were prepared from five all-ceramic systems; Feldsphatic glass ceramic, IPS e-max CAD, Lava Ultimate, Vita Enamic, Vita Suprinity. The colors of the samples were measured with a spectrophotometer and the color parameters (L*,a*,b*,ΔE) were calculated according to the CIE Lab (Comission Internationale de L'Eclairage) color system before and after artificial accelarated aging. The results were assessed using a three-way ANOVA and Bonferroni test.

Results: Color stability of all ceramic systems were statistically significant (p<0,05). The color changes of the ceramic materials ranged from 6,985 to 0,906. The highest color change was seen in Lava Ultimate resin nano-ceramic material. This change was not clinically acceptable (ΔE> 3,5). No significant differences were found between Vita Suprinity and Feldspathic glass ceramic (p>0,05). No significant difference were found between thicknesses and color change (p>0,05).

Conclusion: In conclusion, accelarated artificial aging affected color stability of the all-ceramic materials tested. When the shades of allceramics were compared, A1 had greater color change compared with A2 and A3 shades.

S019

Restoratif Materyallerin Farklı İçeceklerde Yaşlandırma Sonrası Renk Değişim ve Mikrosertlik Değerlerinin Karşılaştırılması

Seniha Güler, Murat Ünal

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç:Çalışmamızda, rezin esaslı beş restoratif mateyalin, farklı pH değerlerindeki sıvılarda bekletilmesi sonrası renk değişimi ve mikrosertliklerinin değerlendirilmesini amaçladık. Yöntem:Çalışmada aynı renkte (A2), farklı monomer ve doldurucu içeriklerine sahip 5farklı rezin esaslı restoratif materyal (Filtek™Z550, BEAUTIFIL®II, Vertise™Flow,Dyract®XP,GC Fuji II LC®) kullanılmıştır.Her bir materyal grubu için 50 adet olmak üzere toplamda 250 örnek, 10 mm çap ve 2 mm kalınlıkta bir kalıp kullanılarak hazırlandı.Örnekler beş farklı pH'daki sıvıya (kola, portakal suyu, kefir, gastrik asit ve yapay tükürük) konulmak üzere her bir grup 10 adet örnekten oluşacak şekilde 5 gruba ayrıldı.Hazırlanan tüm örneklerin, başlangıç renk ve mikrosertlik ölçümleri sonrası örnekler belirlenen sıvılarda, 37°'de %100 nem varlığında etüvde,7 ve 14 gün boyunca bekletilerek, renk değişim(ΔE) ve mikrosertlik ölçümü bu zamanlarda tekrarlandı.Veriler renk değişiminin değerlendirilmesinde parametrik test varsayımları yerine getirildiğinden (Kolmogorov-Simirvov) Varyans analizi, Tukey testi, mikrosertlik sonuçlarının değerlendirilmesinde parametrik test varsayımları yerine getirilmediğinden Kuruskall-Wallis testi, Mann-Whitney U testi,tekrarlı ölçümlerde ise Varyans analizi, Bonferroni testi kullanıldı ve yanılma düzeyi 0.05 alındı.

Bulgular: Başlangıç ve 14.gün arasındaki ΔE değerlerinin ortalamasına göre sıraladığımızda; FujiIILc>BeautifilII>Dyract>VertiseFlow>FiltekZ550 olarak bulundu ve Dyract ile VertiseFlow grupları arasındaki fark anlamsız (p>0.05) olup, diğer tüm gruplar arasındaki farklılık anlamlı bulunmuştur (p<0.05). Kola ve gastrik asitin, ΔE ortalamasını en çok etkilediği ve anlamlı farklılık gösterdiği tespit edildi (p<0,05). Diğer sıvıların ise daha az etkilediği ve aralarındaki farklılığın anlamsız olduğu görüldü (p>0,05). Başlangıç ve 14.gün arasındaki mikrosertlik değişim sonuçlarına göre sıraladığımızda Filtek Z550>BeautifilII>Fuji II Lc>Dyract>Vertise Flow olarak bulundu ve Beautifil II ile Fuji II Lc grupları arasındaki fark anlamsız (p>0.05) olup, diğer tüm gruplar arasındaki farklılık anlamlı bulunmuştur (p<0.05), bununla beraber gastrik asit ve portakal, mikrosertlik değerlerini en çok etkileyen sıvılardır.

Sonuçlar: Hem estetik ve hemde mikrosertlik açısından, farklı pH derecelerinden en az etkilenen nanokompozitlerin klinik uygulamalarda avantaj sağlayacağı düşüncesindeyiz.

S019

Comparison of Color Change and Microhardness Values of Restorative Materials After Aging in Different Beverages

Seniha Güler, Murat Ünal

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objective:We aimed to evaluate the color change and microhardness of five resin-based restorative mateials after they were stored in beverages at different pH values.

Method: Five different resin based restorative materials(Filtek™Z550,BEAUTIFIL®II,Vertise™Flow,Dyract®XP,GCFujiIILC®) with different monomer and filler contents were used in the same color (A2).A total of 250 specimens were prepared using a mold of 10 mm diameter and 2 mm thickness for each material group.The samples were divided into 5 groups of 10 samples per group to contain five different beverages(cola, orange juice, kefir, gastric acid and artificial saliva).After the initial color and microhardness measurements,all of the prepared samples were stored for 7 and 14 days in the presence of 100% humidity at 37°C in the samples.Color change(ΔE) and microhardness measurement were repeated at these times.For the evaluation of color changes, the data accomplish the parametric test assumptions (Kolmogorov-Simirvov),variance analysis, Tukey test, since the parametric test assumptions are not accomplish to evaluate the microhardness results,the Kuruskall-Wallis test,the Mann-Whitney U test,for repeated measurements, variance analysis and Bonferroni test were used.And the level of significance was 0.05.

Results: When we arrange according to the average of ΔE between the beginning and the 14th day;The difference between Dyract and Vertise Flow groups was not significant(p>0.05) and the difference between all other groups was significant(p<0.05). It was determined that cola and gastric acid had the greatest effect on ΔE average and showed significant difference(p<0.05).The other beverages were less affected and the difference between them was not significant(p>0.05).The difference between Beautifil II and Fuji II Lc groups was not significant (p> 0.05) and the difference between all other groups was not significant(p<0.05),along with gastric acid and orange, liquids that affect microhardness values the most. **Conclusion:**In terms of aesthetic and microhardness, we think that nanocomposites,which are least affected by different pH ratios, will be advantageous in clinical applications.

S020

Dudak Damak Yarıkları Üzerine Genetik Bir Çalışma

Alexandre R Vieira[1], Mine Koruyucu[2], Yelda Kasımoğlu[2], Figen Seymen[2], Merve Bayram[3], Aslı Patır[3], Nihan Ergöz-Jebrin[4], Elif Bahar Tuna-İnce[2], Koray Gençay[2], Kathleen Deeley[1], Diego Bussaneli[5], Adriana Modesto[6]

[1] Pittsburgh Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Biyoloji Anabilim Dalı, Pittsburgh, Amerika Birleşik Devletleri

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

[3] Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

[4] Serbest Pedodontist, Dubai, Birleşik Arap Emirlikleri

[5] UNESP Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Araraquara, Brezilya

[6] Pittsburgh Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Pittsburgh, Amerika Birleşik Devletleri

Amaç: İzole dudak damak yarıkları ile doğrudan ilişkilendirilebilecek bir genetik etyoloji henüz tanımlanmamıştır. Dentisyondaki değişiklikleri göz önüne alan bir yaklaşımın izole dudak damak yarığının genetik etyolojisinin anlaşılmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Yöntem: Bu çalışmada izole dudak damak yarığı ile doğan bireyler ile germ eksikliği, süpernümerer diş, büyük azı kesici hipomineralizasyonu veya diş çürüğüne sahip bireylere ait 1,733 DNA örneği incelenerek aralarındaki genetik ilişkisi tanımlanmaya çalışılmıştır. Örnekler üzerinde süpernümerer dişlerin etyolojisinde pay sahibi olduğu ileri sürülen iki tek nükleotid polimorfizmi test edilmiştir.

Bulgular: Alellerin kendini göstermesi, bireylerin kombinasyonları için ve ayrıca her bir fenotipik grup için 0.05 alfa ile belirlenmiştir. Rs622260'ın C alelinde, yukarıda açıklanan koşulların hiçbirini içermeyen bir kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, incelenen tüm bireylerde kendini gösterdiği görülmüştür (p=0.05). Alt gruplar değerlendirildiğinde, molar kesici hipomineralizasyonu (p=0.05), izole yarık dudak ve damak yarığı veya molar kesici hipomineralizasyonu (p=0.0003), diş çürüğü veya molar kesici hipomineralizasyonu (p=0.005) olan bireyler için istatistiksel olarak anlamlılık saptandı.

Sonuç: İzole dudak damak yarığının dişlere ait gelişimsel anomalileri içeren bir sendrom olduğu ve klinik tedavi açısından genotip-fenotip korelasyonunun tanımlanmasının bu durumun anlaşılmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

S020

A Genetic Study on Cleft Lip and Palate

Alexandre R Vieira[1], Mine Koruyucu[2], Yelda Kasımoğlu[2], Figen Seymen[2], Merve Bayram[3], Aslı Patır[3], Nihan Ergöz-Jebrin[4], Elif Bahar Tuna-İnce[2], Koray Gençay[2], Kathleen Deeley[1], Diego Bussaneli[5], Adriana Modesto[6]

[1] Pittsburgh University Faculty of Dentistry, Department of Oral Biology, Pittsburgh, USA

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul

[3] Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul

[4] Freedom Brazile Pedodontist, Dubai, United Arab Emirates

[5] UNESP University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Araraquara,

[6] Pittsburgh University School of Dentistry, Department of Pedodontics, Pittsburgh, United States

Aim: A genetic etiology of isolated cleft lip and palate that can be directly applied to clinical management is yet to be identified. We have been proposing that an approach that considers alterations of the dentition could aid in the identification of genetic contributors to isolated forms of cleft lip and palate.

Methods: Here we studied 1,733 DNA samples combining individuals that were born with isolated cleft lip and palate, or had tooth agenesis, or supernumerary teeth, or molar incisor hypomineralization, or dental caries with the goal to identify genetic associations. We tested two single nucleotide polymorphisms that were located in the vicinity of regions suggested to contribute to supernumerary teeth.

Results: Over-representation of alleles were determined for combinations of individuals as well as for each individual phenotypic group with an alpha of 0.05. We determined that the allele C of rs622260 was over-represented in all individuals studied when compared with a group of unrelated individuals that did not present any of the conditions described above (p=0.05). When subgroups were tested, associations were seemed for individuals with molar incisor hypomineralization (p=0.05), isolated cleft lip and palate or molar incisor hypomineralization (p=0.0003), and dental caries or molar incisor hypomineralization (p=0.005).

Conclusion: We believe that isolated cleft lip and palate is actually a syndrome of alterations of the dentition and considering it that way may allow for the identification of genotype-phenotype correlations that may be useful for clinical care.

S021

Nano-Hibrit ve Polimer İnfiltre Seramiklerin Su Emilimi ve Suda Çözünürlüğü: Bitirme ve Polisaj İşlemlerinin Etkisi

Ferhan Egilmez[1], Gulfem Ergun[1], Isil Cekic-Nagas[1], Pekka K. Vallittu[2], Lippo V. Lassila[2]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

[2] Turku Üniversitesi Diş Hekimliği Enstitüsü, Biyomateryal ve Protetik Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Turku, Finlandiya

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı bitirme ve polisaj işlemlerinin üç farklı estetik bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretim (BDT/BDÜ) materyalinin (Vita Enamic, Cerasmart, Lava Ultimate) ısısal döngü sonrası, su emilimi ve suda çözünürlük karakteristiklerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Toplam 105 adet A1 renkli örnek (1 mm kalınlığında, 5 mm çapında) hazırlandı. Daha sonra örnekler, uygulanan bitirme ve polisaj yöntemlerine göre 5 alt gruba ayrıldı. Kontrol grubunu (birinci grup) oluşturan örnekler zımpara ile parlatıldı. Grup 2: Zımpara uygulaması sonrası elmas dolduruculu pat, Grup 3: Alüminyum oksit içerikli cila diskleri, Grup 4: İki aşamalı elmas aşındırıcılı cila diskleri ve Grup 5: Sarı renkli silikon cila lastiği kullanılarak yüzey bitirme ve polisaj işlemleri uygulandı. Daha sonra tüm örnekler, 5-55 ºC' lik su banyosu içerisinde 5000 kez ısısal döngüye tabi tutuldu. Su emilimi ve suda çözünürlük analizleri için örnekler 24 saat, 7 gün, 14 gün ve 30 gün süresince distile su içerisinde 37°C'de nemli etüvde bekletildi. İstatistiksel analiz, iki-yönlü ANOVA ve Tukey post-hoc testleri ile yapıldı (α =.05).

Bulgular: İstatistiksel analiz, farklı yüzey bitirme ve polisaj işlemlerinin rezin seramiklerin su emilimi ve suda çözünürlüğü üzerine etkileri olduğunu gösterdi ($p < .05$). Bununla birlikte, hibrit seramik materyalleri arasında anlamlı farklılıklar gözlendi ($p < .05$). Ayrıca, farklı ölçüm sürelerinde su emilim değerlerinin istatistiksel sıralaması şu şekildedir: 30 gün > 14 gün > 7 gün > 1 gün ($p < .05$).

Sonuç: Yüzey bitirme ve polisaj uygulanması, nano-hibrit ve polimer infiltre seramik ağ yapılı blokların su emilimi ve suda çözünürlük özelliğini etkileyebilmektedir.

S021

Water Sorption and Solubility of Nano-Hybrid and Polymer Infiltrated Ceramics: Effects of Finishing and Polishing

Ferhan Egilmez[1], Gulfem Ergun[1], Isil Cekic-Nagas[1], Pekka K. Vallittu[2], Lippo V. Lassila[2]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara, Turkey

[2] Turku University Institute of Dentistry, Department of Biomaterial and Prosthetic Dentistry, Turku, Finland

Objective: The aim of this study was to compare the effect of different finishing and polishing techniques on water sorption and water solubility characteristics of polymer based computer-aided design/computer aided manufacturing (CAD/CAM) materials (Vita Enamic, Cerasmart, Lava Ultimate) following thermocycling.

Materials and Methods: The total of 105 disc-shaped specimens in A1 shade was prepared (1 mm in thickness with 5 mm radius). Then, the specimens were divided in five sub-groups according to the applied surface finishing and polishing techniques. The specimens in control group (Group 1) were polished with SiC grinding papers. Group 2: SiC grinding papers followed by diamond polishing paste, Group 3: Aluminum oxide polishing discs. Group 4: Two-stage diamond impregnated polishing discs and Group 5: Yellow colored rubber based silicone discs was applied. Subsequently, all of the specimens were submitted to 5000 cycle thermal cycling in 5-55 ºC water bath. For water sorption and water solubility analysis, the specimens were immersed in distilled water in a 37°C incubator for 1 day, 7 days, 14 days and 30 days periods. Statistical significance was determined using two-way ANOVA and Tukey post-hoc tests (α =.05).

Results: Statistical analysis revealed that different surface finishing and polishing procedures had significant effects on water sorption and solubility of resin ceramics ($p < .05$). In addition, there significant differences were observed among hybrid ceramic materials ($p < .05$). Furthermore, the statistical ranking for the measurement period of water solubility values was as follows: 30 days > 14 days > 7 days > 1 day ($p < .05$).

Conclusion: Application of surface finishing and polishing procedures might affect the water sorption and solubility properties of nano-hybrid and polymer infiltrated ceramic network structured CAD-CAM blocks.

S022

Radyolojik Özellikleri Ile Santral Dev Hücreli Granüloma: Retrospektif Bir Çalışma

Gülsün Akay[1], Kahraman Güngör[2]

[1] Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Tepabaşı Ağız ve Diş Sağlığı Eğitim Hastanesi, Ankara
[2] Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Santral dev hücreli granülomanın (SDHG) radyolojik özellikleri ince septalı multiloküler görünüm, iyi sınırlıdan kötü sınırlı dekstrüktif lezyonlara kadar çeşitlidir. Bu çalışmanın amacı çenelerin SDHG'nın konik ışınlı bilgisayarlı tomografi özelliklerini ve karakteristiğini sunmaktır.

Yöntem: Bu çalışma erişkin bireylerde SDHG histopatolojik tanısı konulmuş vakaların retrospektif olarak konik ışınlı bilgisayarı tomografi görüntüleri üzerinde yapıldı. Hastalar cinsiyet, yaş, lezyonların lokalizasyonu, ekspansiyona neden olmasına göre değerlendirildi. Radyolojik tanımlaması radyoopasitesine, sınırlarının belirlenmesi, lokularitesi, kök rezorpsiyonu ve diş ilişkisine göre incelendi.

Bulgular: Yedi kadın ve üç erkek, 23-68 yaş aralığında vaka incelendi. 10 lezyon arasında 9 lezyon mandibulada sadece bir tanesi maksillada lokalize idi. Lezyonların çoğu radyolüsenttir (%70). Radyografik olarak lezyonların %70 multiloküler ve %30 ise unilokülerdi. Lezyonların sınırları %80 vakada iyi sınırlıdır. %40 vakada kök rezorpsiyonu bulunur iken %70 vakada lezyonun anatomik yapılarla ilişkisi gözlendi. Lezyonlar %90 vakada kortekste perforasyona ve kemikte ekspansiyona neden olmuştur.

Sonuç: SDHG'nın görüntü özellikleri spesifik değildir. Santral dev hücreli granüloma bazı agresif özelliklere sahip iyi huylu lezyonların radyografik özelliklerini gösterir. SDHG'nın klinik ve radyografik bulguları hakkında diş hekimlerinin farkındalığı erken tanı için önemlidir ve hastanın ayrıntılı radyolojik tetkikleri yapılmalıdır.

S022

Central Giant Cell Granuloma with Radiologic Features: A Retrospective Study

Gülsün Akay[1], Kahraman Güngör[2]

[1] Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Dentistry, Tepebasi Oral and Dental Health Education Hospital, Ankara
[2] Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara

Aim: The radiologic features of central giant cell granuloma (CGCG) varied from ill-defined destructive lesions to a well-defined, multilocular appearance with wispy septa. The purpose of this study is to present the cone-beam computed tomography (CBCT) features and characteristics of CGCG of the jaws.

Materials and Methods: This study was carried out retrospectively on CBCT images of cases with SDHG histopathologic diagnosis in adult individuals. The patient's age, sex, location of the lesion, expansion caused by the lesion were evaluated. Radiological descriptions were studied for the features of border definition, radiopacity, locularity, root resorption, and tooth association.

Results: Seven female and three male were included with the age range of 23–68 years (mean 37,6 years). Among the 10 lesions, 9 were located in the mandible and only one in the maxilla. Most lesions (70%) were radiolucent. Radiographically, 70% of lesions were multilocular and 30% were unilocular with defined limits. The borders of the lesions were well defined in 80% of the cases. Involved with anatomic structures was seen in 70% of the cases while root resorption was found in 40%. The lesions caused cortex perforation and expansion of bone in 90% of the cases.

Conclusion: The imaging features of CGCG are nonspecific. Central giant cell granuloma demonstrates radiographic features of a benign lesion with some aggressive characteristics. The awareness of dentists about clinic and radiographic findings of CGCG is important for early diagnosis and detailed radiological examinations of patient must be done.

S023

Beş Farklı Yüzeyli Titanyum İmplantların Kemik İmplant Kontaklarının İn Vivo Karşılaştırılması

Serkan Dündar[1], Ferhan Yaman[2], Alihan Bozoğlan[1], Tuba Talo Yıldırım[1], Mustafa Kırtay[3], M. Fatih Özüpek[3], Gökhan Artaş[4]

[1] Fırat Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji A.D, Elazığ

[2] Dicle Üniversitesi, Diş Hekimliği, Fakültesi, Ağız-Diş ve Çene Cerrahisi, Diyarbakır

[3] Serbest Hekim, Ağız-Diş ve Çene Cerrahisi, Malatya

[4] Fırat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji A.D, Elazığ

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı yüzeylere sahip titanium implantların kemik implant kontaklarının rat femurlarında incelenmesiydi. Kumlanmış-asitle yıkanmış, kumlanmış, eriyebilen materyaller ile kumlanmış, anodizasyon uygulanmış ve kumlamanın ardından anodizasyon uygulanmış implant yüzeyleri bu çalışmada karşılaştırılmıştır.

Yöntem: Bu çalışmada 40 adet spraque dawley erkek rat kullanılmıştır. Ratlar beş eşit gruba ayrılmıştır. İmplantların rat femurlarına cerrahi yerleştirilmesinin ardından 12 hafta osseointegrasyon için beklenmiştir. Dekalsifiye edilmemiş histolojik analiz yöntemi ile örneklerin her biri için kemik implant kontağı yüzdesi ışık mikroskobu ile analiz edilerek hesaplanmıştır.

Bulgular: Titanyum implant uygulanan tüm grupların osseointegrasyon yüzdelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilememiştir ($P<0.05$).

Sonuç: Bu çalışmadan elde edilen sonuçlar, çeşitli implant yüzey modifikasyon tekniklerinin titanyum implantların kemik implant kaynaşmasında etkili olabileceğini göstermektedir.

S023

In Vivo Comparison of the Bone Implant Contact of the Five Different Surfaced Titanium Implants

Serkan Dündar[1], Ferhan Yaman[2], Alihan Bozoğlan[1], Tuba Talo Yıldırım[1], Mustafa Kırtay[3], M. Fatih Özüpek[3], Gökhan Artaş[4]

[1] Fırat University, Faculty of Dentistry, Periodontology A.D, Elazığ

[2] Dicle University, Dentistry, Faculty, Oral-Dental and Chin Surgery, Diyarbakır

[3] Free Dentist, Oral-Tooth and Chin Surgery, Malatya

[4] Fırat University, Faculty of Medicine, Pathology A.D, Elazığ

Aim: The aim of this study was to investigate the bone implant contact (BIC) ratio of titanium dental implants with different surface modification technique using the rat femoral bone model. Sandblasted and acid washed (SL-AW), sandblasted (SL), resorbable blast material (RBM), microarc (MA), and sandblasted and microarc (SL-MA) surfaces were compared in this study. **Materials & Methods:** Forty male Sprague Dawley rats were used in this study. Forty rats were divided into five equal groups, and 40 implants were integrated into the femoral bones of the rats. Twelve weeks after the surgical integration of the implants, the rats were sacrificed. The implant surface-bone tissue interaction were directly observed by light microscope, and BIC ratios were measured after the non-decalcified histological procedures.

Results: No statistically significant differences were found among the five different surfaced titanium implant groups.

Conclusion: Our results in this study shows that various implant surface modification technique can provide favorable bone responses for the BIC of dental implants.

S024

Fonksiyonel Ortopedik Tedavilerin Masseter Kasına Etkisinin Ultrasonik Olarak İmcelenmesi

Mehmet Nezir Karaca[1], Merve Göymen[1], Mehmet Cihangir Koçak[2], Hanifi Ayhan Özkur[2]

[1] Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

[2] Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, fonksiyonel ortopedik tedaviler sırasında masseter kasında meydana gelebilecek değişikliklerin incelenmesidir.

Yöntem: 40 hastanın masseter kası ultrasonla 6 ay süreyle incelendi. Alt çene hareketlerindeki değişimler ile çiğneme kasları ve temporomandibular eklemde ağrı ve/veya spazm olup olmadığı da klinik olarak gözlemlendi. Sabit fonksiyonel ortopedik tedavi gören hastalardan 15, hareketli fonksiyonel ortopedik tedavi gören hastalardan da 15 olmak üzere toplam 30 hasta tedavi grubu olarak seçildi. Kontrol grubu için de klinik arşivinde bulunan ve aynı endikasyona sahip 10 hasta seçildi. Hastalara 6 aylık takip yapıldı. Tedavin başlangıcında (T0), üçüncü ayında (T1) ve sonunda (T2) olmak üzere 3'er defa kayıtlar alındı. Hastaların çiğneme kasları ve temporomandibular eklem muayenesi yapılarak alt çenenin hareket miktarları ölçüldü. Eş zamanlı olarak hastaların masseter kası ultrason görüntüsü alınarak kalınlık ve uzunlukları hesaplandı.

Bulgular: Fonksiyonel ortopetik tedavi gören hastalarda masseter kasının kalınlığı T0 ile T1 arası anlamlı düzeyde azalırken, T1 ile T2 arası tekrar arttığı ancak başlangıç değerine ulaşamadığı gözlemlendi. Masseter kasının uzunluğunun ise T0 ile T1 arası anlamlı bir şekilde arttığı, T1 ile T2 arası değişmeyip başlangıç durumuna göre daha yüksek değerde olduğu görüldü. Tedavi sonunda çiğneme kaslarında anlamlı düzeyde bir kas hassasiyeti gözlemlenmedi. Hareketli fonksiyonel apereylerin, sabit olanlara oranla alt çenenin lateral hareketini daha çok kısıtladığı tespit edildi. Fonksiyonel tedavilerin mandibuladaki interinsizal mesafeyi anlamlı düzeyde arttırdığı, protruziv hareketi ise azalttığı gözlemlendi.

Sonuç: Sonuç olarak hem hareketli hem de sabit fonksiyonel ortopedik tedavilerin, masseter kası ile çene hareketlerini etkileyen tedaviler olduğu düşünülmektedir.

S024

Ultrasound Evaluation of Functional Orthopedic Treatment'S Effects on Masseter Muscle

Mehmet Nezir Karaca[1], Merve Göymen[1], Mehmet Cihangir Koçak[2], Hanifi Ayhan Özkur[2]

[1] Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

[2] Gaziantep University Faculty of Medicine, Department of Radiology

Aim: The aim of this study is to analyze the changes during functional treatments.

Material and Methods: The masseter muscles of 40 patients were analyzed by ultrasound. It was clinically observed if there were any pain and/or spasm in TMJ and masticatory muscles due to mandibular movements. 30 patients were chosen: 15 from fixed, 15 from removable functional groups. 10 patients with the same indication were also chosen from clinic archive as control group. The patient was followed up for six months. Three records were taken at the beginning of treatment (T0), at the third month (T1) and at the end (T2). Mandibular movement was measured by examining their masticatory muscles and TMJs. Synchronously, the length and thickness of masseter muscles were measured by ultrasound.

Results: While a meaningful decreasing was observed in masseter muscle thickness in functional orthopedic treatment between T0 and T1, it was found it got thicker again between T1 and T2, but it couldn't come to its starting values. While there was a meaningful elongation in masseter muscle between T0 and T1, its length was unchanged between T1 and T2 but it was longer in comparison to starting condition. No meaningful muscle sensitivity was observed in masticatory muscles. It was determined removable functional appliances more restrained the lateral mandibular movement than the fixed appliances. It was observed functional treatments meaningfully increased interincisal distance but they decreased protrusive movement in mandibula.

Conclusion: In conclusion, it is considered that both fixed and removable functional orthopedic treatments affect the masseter muscle and mandibular movements.

S025

Maksimum Isırma Kuvveti Ile Manibular Ramus Medial Depresyonu Arasındaki İlişki

Mehmet Zahit ADIŞEN, Alime OKKESİM, Melda MISIRLIOĞLU

Kırıkkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Mandibuler ramusun medial depresyonu (MRMD) normal bir anatomik depresyon alanıdır ve sigmoid çentik bölgesinde mandibular ramusun incelmiş olması sonucu olarak meydana gelir. MRMD oluşumu arkasındaki etyoloji bilinmemekle birlikte, temporal kasın medial ve posterior ataşmanları bu bölgeye bağlandığından, MRMD 'nin kas fonksiyonlarındaki farklılıkların bir sonucu olabileceği belirtilmiştir. Bu çalışmanın amacı, panoramik radyografide MRMD tespit edilen ve edilmeyen hastalar arası ısırma kuvvetlerinin karşılaştırmasıdır.

Yöntem: Çalışmaya 50 hasta (25 kadın ve 25 erkek; ortalama yaş 26,34 ± 11,22 yıl) dahil edildi. Panoramik radyografilerde MRMD varlığına göre iki çalışma grubu oluşturuldu. Mandibular ramus bölgesinde MRMD olan 25 hastanın ve depresyonu olmayan 25 hastanın ısırma kuvvetleri Viste ısırma kuvveti ölçüm cihazı ile ölçüldü. Gruplar arası ölçümlerin karşılaştırılmasında non-parametrik testlerden Man Whitney U testi ve Kruskal Wallis testi kullanıldı.

Bulgular: Isırma kuvveti ölçümleri cinsiyete göre anlamlı fark gösterdi ve erkeklerde kadınlara göre daha yüksek değerler bulundu. MRMD'li hastalarda kontrol grubuna göre daha yüksek ısırma kuvveti değerleri tespit edilmesine rağmen, iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Angle sınıflandırmasına göre hastaların ısırma kuvvetlerini değerlendirdiğimizde de gruplar arasında anlamlı bir fark yoktu.

Sonuç: Bu çalışma, ısırma kuvvetinin MRMD etiyolojisinde yer alabileceğini göstermektedir. Ancak bu ilişkinin doğruluğunu saptamak için daha geniş çalışma popülasyonları ile yapılacak daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

S025

Association of Maximum Bite Force and Medial Depression of Mandibular Ramus

Mehmet Zahit ADIŞEN, Alime OKKESİM, Melda MISIRLIOĞLU

Kırıkkale University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: Medial depression of the mandibular ramus (MDMR) is a normal anatomical depression and described as a consequence of a slender mandibular ramus in the area of the sigmoid notch. The etiology behind the appearance of MDMR is not known however, it was suggested that MDMR may be a result of variations in muscle function as the medial and posterior attachments of temporal muscle are inserted into this area. The aim of our study is to compare the bite force of patients with and without MDMR detected on panoramic radiographs.

Methods: Fifty patients (25 females and 25 males; mean age 26,34 ± 11,22 years) were participated in this study. According to presence of MDMR on panoramic radiographs, two groups were conducted. Bite force of 25 patients with MRMD in the mandibular ramus region and 25 patients with no depression were measured with Viste bite force measuring device. Acquired measurements between groups were evaluated with non-parametric Kruskal Wallis and Man Whitney U tests.

Results: Bite force measurements showed sginificant differences between genders with males having higher values than females. Although higher values of bite force were detected in patients with MDMR than control groups, there was no statistically significant difference between subjects. When we evaluated bite force of patients according to Angle classficication, there was also no significant difference between groups.

Conclusion: The present study suggests bite force may be involved in the etiology of MDMR, however further studies with larger populations are needed to reveal this association.

S026

Ektopik Dişle İlişkili Olan Sürmüş Kompleks Odontoma: Nadir Bir Olgu Raporu

Osman Habek, Halil İbrahim Durmuş, Ersin Keskin, Nedim Güneş

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Bu olgu raporu, klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonucunda infraorbital bölgedeki ektopik bir dişle ilişkili ve ağız içerisine sürmüş olan kompleks odontoma tanılı nadir bir olgu ve tedavisini sunmayı amaçlamaktadır.

Yöntem: 22 yaşındaki erkek hasta sol üst molar bölgede dişe benzer büyük bir yapının varlığı ve buna bağlı olarak ortaya çıkan ağrı ve şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde, hastanın o bölgeden herhangi bir diş çektirmediği ve bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenildi. Hastanın intraoral klinik muayenesinde, ikinci ve üçüncü molar dişlerinin bulunmadığı ve birinci molar dişin distalinde maksiller posterior bölgede geniş sarımsı dişe benzer bir yapı olduğu görüldü. O bölgede kortikal kemiğin ekspansiyon yaptığı görüldü. Üç boyutlu BT ile yapılan radyografik incelemede, maksiller sol posterior bölgede maksiller sinüsle ilişkili, diş dokularının yoğunluğuna benzer, iyi sınırlı geniş bir radyoopak kitle ve kitlenin üstündeki infraorbital bölgede bir ektopik diş görüldü. Daha sonra, ektopik dişle birlikte bu büyük solid kitle lokal anestezi altında tek parça olarak eksize edildi.

Bulgular: Kitle dişle birlikte histopatolojik inceleme için patolojiye gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucunda lezyon kompleks odontoma olarak geldi. Hastanın post-op 1. ve 3. aylarda yapılan klinik ve radyolojik kontrollerde herhangi bir patolojik durumun olmadığı ve iyileşmenin tatminkar seviyede olduğu görüldü.

Sonuç: "Sürmüş odontoma" terimi spesifik olarak, oral kavite içerisine ekspoze durumda olan odontomalar için kullanılır. Bu tür olgular diş hekimliği literatüründe nadir bildirilen olgulardandır. Sürmüş odontomaların nadir görülen olgulardan olması sebebiyle bu olgu raporu bildirilmiştir.

S026

Erupted Complex Odontoma Associated with Ectopic Tooth: A Rare Case Report

Osman Habek, Halil İbrahim Durmuş, Ersin Keskin, Nedim Güneş

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Aim: This case report aims to present a rare case of complex odontoma erupted into oral cavity and associated with an ectopic tooth in the infraorbital region, as a result of clinical and radiological evaluations.

Method: A 23-year-old male patient came to our department with the complaint of the presence of a large structure similar to teeth in upper left molar region and pain with swelling. From the patient's medical history, it was learned that the patient did not have any systemic disease and did not have any teeth pulled in that area. In intraoral clinical examination of the patient, it was seen that the second and third molar teeth were absent and a yellowish large structure like a tooth present in the maxillary posterior region distal to first molar tooth. Intraoral expansion of cortical plates was present. Following radiographic examination using 3D CT, it was noted a well-defined large radiopaque mass similar to density of dental tissues involved in maxillary sinus in the maxillary left posterior region and it was seen an ectopic tooth in infraorbital region which is upper the mass. Then, this large solid mass with the ectopic teeth were totally excised in one piece under local anesthesia.

Result: The mass and the tooth were sent to histopatologic examination, after the examination the lesion came out as a complex odontoma. It was seen that the patient had no pathological condition at the postoperative 1st and 3rd months clinical and radiological controls and that the healing was at a satisfactory level.

Conclusion: "Erupted odontoma" is a term used to specifically denote odontomas, which are exposed into the oral cavity. These are rare entities being reported so far in the dental literature. Due to the rare occurence of erupted odontoma, this case has been reported.

S027

Altı Farklı Travmatik Dental Yaralanma ve Tedavi Şekilleri

Alem Coşgun[1], Behiye Bolgül[1], Berk Turgay[2]

[1] Mustafa Kemal Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Hatay

[2] Mustafa Kemal Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Bu vaka serisi sunumunda amaç altı farklı dental yaralanma ve tedavi şeklini sunmaktır. Çene yüz bölgesinde görülen yaralanmaların başında dişlerin ve çevre dokuların yaralanmaları gelmektedir. Diş hekimliğinde dental travma vakalarının büyük çoğunluğu çocukluk döneminde bisiklet kazalarında, spor etkinlikleri sırasında veya düşme sonucunda ortaya çıkmaktadır. Travmatik dental yaralanmalar, tüm hekimler açısından zor bir durumdur ve disiplinler arası işbirliği gerektirmektedir.

Yöntem: Değişik yaşlardaki (5, 6, 8, 8, 10, 12 yaşlarında) 6 farklı çocuk kondil kırığı, alveol kırığı, ön dişlerinde lateral lüksasyon, intrüzyon, sublüksasyon ve kron kırığı ile Mustafa Kemal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Bu hastalara yaralanmanın şekli, yaş, sistemik durum, klinik ve radyografik bulgular göz önüne alınarak uygun olan tedavi şekilleri uygulanmıştır.

Bulgular: Bu vaka serisinde dental travma vakaları için dişlerin endodontik tedavisini, restoratif tedavisini ve splintlenmesini içeren 6 farklı travmatik dental yaralanma tedavisi tarif etmektedir.

Sonuç: Doğru bir teşhis, tedavi planlaması ve takip; olumlu bir tedavi sonucu elde edilmesi açısından önemlidir. Tedavinin prognozunda uygun tedavi kadar travma için erken müdahelenin de önemli derecede etkisi vardır.

S027

Six Different Traumatic Dental Injuries and Treatments

Alem Coşgun[1], Behiye Bolgül[1], Berk Turgay[2]

[1] Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Hatay

[2] Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Hatay

Aim: The aim of this case series presentation is to present six different types of dental injuries and treatment. The injuries of the teeth and their surrounding tissues take the first place among the injuries seen in the maxillofacial region area. The great majority of cases of dental trauma in dentistry occur during childhood in cycling accidents, during sporting events or as a result of falling. Traumatic dental injuries are a difficult situation for all dental practioners and require interdisciplinary cooperation.

Methods: Six different pediatric patients at different ages (5, 6, 8, 8, 10, 12 years old) were referred to Mustafa Kemal University Dentistry Faculty Department of Pedodontics with complaint of condylar fractures, alveolar fractures, lateral luxation, intrusion, subluxation and crown fracture. Appropriate treatment modalities have been applied, taking into consideration of the type of injury, patient's age, systemic condition, clinical and radiographic findings.

Results: This case series describes 6 different traumatic dental injury treatments including endodontic treatment, restorative treatment and splinting of teeth for dental trauma cases.

Conclusion: An accurate diagnosis, treatment planning and follow-up is important to achieve a favourable treatment outcome. Early intervention for trauma has a significant effect on the prognosis of the treatment as well as appropriate treatment.

S029

Paresteziye Sebep Olmuş Büyük Mandibular Kistlerde Etkin Tedavi Yöntemi: Marsüpyalizasyon-Olgu Raporu

Osman Habek, Sinan Ateş, Ersin Keskin, Beyza Kaya

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Mandibulada büyük kistlerde marsüpyalizasyon yöntemini tercih etmek ilişkide olan anatomik bölgelerin korunmasına yardımcı olur. Bu raporda mandibuladaki geniş bir rezidüel kistin tedavisini sunmayı amaçladık.

Yöntem: 65 yaşındaki erkek hasta sağ alt çenesinde şişlik ve alt dudağının sağ tarafında his kaybı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde sistemik hastalığa rastlanılmadı. Yapılan klinik muayenede, hastanın mandibular sol simfiz bölgesinden sağ korpus bölgesine kadar bukkal tarafta ekspansiyon yapmış büyük bir kitle görüldü. Ayrıca alt dudağının sağ tarafında parestezi olduğu görüldü. Yapılan radyolojik muayenede, mandibular sol lateral dişin apeksinden başlayıp sağ korpus bölgeye kadar uzanan mandibular kanalı da içine almış şekilde iyi sınırlı radyolusent alan gözlendi. Bu alanla ilişkili gömülü kalmış bir dişe rastlanmadı. Lokal anestezi altında kist duvarından alınan biyopsi sonucu residüel radiküler kist tanısı konuldu. Daha sonra sağ parasimfiz bölgede bir pencere açılarak obtüratör yapıldı. Hastaya kavitenin bakımı konusunda bilgi verilerek belli aralıklarla kontrole çağrıldı.

Bulgular: Hastanın 1., 3. ve 6. post-op panaromik radyografilerinde kistin küçüldüğü, parestezide gerilemenin olduğu görüldü. Enükleasyon sonrası yapılan kontrollerde iyileşmenin tatminkar seviyede olduğu görüldü. Post-op 1 yıl sonunda alınan panaromik radyografide iyileşmenin tam olduğu ve herhangi bir radyolusent alanın olmadığı saptandı. Parestezinin tam anlamıyla ortadan kaybolduğu öğrenildi. Hastanın yapılan kontrollerinde rekürrens belirtisi gözlenmedi

Sonuç: Çok geniş alana sahip olmayan kistlerin tedavisinde total eksizyon ile yaklaşım söz konusudur. Ama büyük kistlerde özellikle anatomik komşulukları bulunan ve post-op patolojik fraktür meydana gelebilecek olgularda öncelikle marsüpyalizasyon yöntemiyle kistin boyutunun küçültülmesi ve daha sonra enükleasyonu yapılması daha etkin bir tedavi sağlayacaktır.

S029

Marsupialization: Effective Management of Large Mandibular Cysts Caused Paresthesia- Report of A Case

Osman Habek, Sinan Ateş, Ersin Keskin, Beyza Kaya

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Aim: Choosing marsupialization method in large mandibular cysts helps to protect the related anatomic regions. We aimed to present the treatment of a large residuel cyst in mandible.

Method: A 65-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of swelling on the lower right jaw and loss of sensation on the right side of the lower lip. No systemic disease was found. On the clinical examination, a large mass exposing on the buccal side from the mandibular left symphysis area of the patient to the right corpus region was seen. There was paresthesia in the right lower lip. On the radiological examination, a well-defined radiolucent area including the mandibular canal extending from the mandibular left lateral apex to the right corpus region was observed. No impacted tooth associated with this area were found. A biopsy was taken from the cyst wall under local anesthesia and a residual radicular cyst was diagnosed. Then a window was opened in the right parasymphysis area and an obturator was made. The patient was informed about the care of the cavity and was called for control at certain intervals.

Result: On the first, third and sixth postop panoramic radiographs of the patient, it was seen that the cyst was smaller and the paresthesia was retracted. Controls after enucleation were found to be at an adequate level of healing. At postoperative 1 year, the panoramic radiograph showed that the healing was complete and there was no radiolucent area. It was learned that the paresthesia was completely lost. No signs of recurrence were observed in the controls performed.

Conclusion: Total excision approach is the treatment of small cysts. However, especially in large cysts with anatomic neighborhoods, minimizing the size of the cysts by means of marsupialization and then enucleation will provide more effective treatment.

S030

Konvansiyonel Teknik ve Diyot Lazer ile Yapılan Labial Frenektomi Operasyonu Sonrası Klinik Değerlendirme

Gamze Çetinkaya[1], Hafize Öztürk Özener[1], Süleyman Emre Meşeli[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] İstanbul Aydın Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu klinik çalışmada, konvansiyonel teknikle ve diyot lazerle yapılan labial frenektomi operasyonu sonrası postoperatif ağrı ve epitelizasyonun değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na başvuran, Mirko ve ark.'nın frenulum sınıflamasına göre papiller yüksek frenulum ataşmanı gözlenen 32 hasta dahil edildi. Hastalar rastgele olmak üzere iki gruba ayrıldı. Bir gruba lokal anestezi altında bistüri ile konvansiyonel frenektomi operasyonu uygulandı (K grubu, n=16), 4*0 poliglikolaktik sütürle primer olarak kapatıldı. Diğer gruba ise lokal anestezi altında diyot lazer (810 nm, 2,5 W, 70 Hz) kullanılarak frenektomi operasyonu uygulandı (L grubu, n=16). Ağrı değerlendirmesi postoperatif 3. saat, 1., 7., 14., 21. ve 45. günlerde Görsel Analog Skalası kullanılarak; yara yüzeyi epitelizasyonu ise hidrojen peroksitin operasyon yüzeyine enjektör yardımıyla uygulanıp köpürmenin değerlendirilmesiyle postoperatif 7., 14., 21. ve 45. günlerde yapıldı. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde Mann-Whitney-U ve Ki kare testleri kullanıldı. Sonuçlar, anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde değerlendirildi.

Bulgular: Postoperatif ağrının değerlendirmesinde, L grubu lehine 1. gün ($p=0.006$) ve 1. haftada ($p=0.001$) anlamlı farklılık tespit edildi. Diğer ölçüm dönemlerinde ağrı bulgusu değerlendirildiğinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. Epitelizasyon değerlendirmesinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Frenektomi operasyonu için kullanılan diyot lazerin ağrı açısından konvansiyonel tekniğe göre daha iyi postoperatif konfor sağlaması, diyot lazerin frenektomi operasyonlarında etkin bir alternatif olabileceğini göstermektedir.

S030

Clinical Evaluation of Labial Frenectomy with Conventional and Diode Laser Technique

Gamze Çetinkaya[1], Hafize Öztürk Özener[1], Süleyman Emre Meşeli[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: The aim of the study is to evaluate postoperative pain and epithelization after labial frenectomy operation using conventional technique and diode laser.

Method: 32 patients who referred to our clinic with high frenulum attachments, were included. Considering frenulum classification according to Mirko et al, all patients had papillary type of frenulum attachments. Patients were randomly assigned to one of two groups. Conventional labial frenectomy surgery was performed in one group (Group K, n=16) under local anesthesia with surgical blade and sutured with 4-0 polglycolic acid suture achieving primary closure. In the other group (Group L, n= 16), under local anesthesia, frenectomy operation was performed using diode laser (810 nm, 2.5 W, 70 Hz). Pain was assessed postoperative 3 hours and 1, 7, 14, 21 and 45 days using Visual Analogue Scale. Evaluation of the epithelialization of the wound surface was carried out at postoperative 7,14, 21 and 45 days after application of hydrogen peroxide to the surface using dental injector. Mann-Whitney-U and Chi-square tests were used for statistical analyse.

Results: In the evaluation of postoperative pain, a significant difference was found on day 1 ($p=0.006$) and at week 1 ($p=0.001$) in favour of the L group. There was no statistically significant difference between the groups in epithelization ($p>0.05$).

Conclusion: This study showed that diode laser used for frenectomy provides better postoperative patient comfort than the conventional technique in terms of pain. According toal frenectomy operations.

S031

Tam Protez Kullanan Hastalarda Pozitif Radyografik Bulguların İncelenmesi

Fatih Cabbar, Nevzat Sezer Işıksaçan, Muammer Çağrı Burdurlu, Ceyda Özçakır Tomruk

Yeditepe Universitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, en az bir çenede dişsiz olan ve asemptomatik hastaların radyografik bulgularının sıklığını ve lokalizasyonunu belirlemektir.

Materyal ve Method: Çalışmaya 1391 (605 erkek, 786 kadın) hastadan alınan panoramik radyografiler dahil edildi. Kalan kök parçaları, gömük dişler ve lokalize sklerotik kemik oluşumuna bağlı radyoopasiteler ve bunların lokalizasyonu gibi panoramik bulgular için radyografiler üç uzman doktor tarafından incelendi. Veri analizinde, tanımlayıcı istatistiksel (Standart sapma, kesit, yüzde dağılımı, vb.) yöntemler kullanıldı.

Bulgular: Pozitif radyografik bulgular 107 hastada (43 erkek, 64 kadın) karşılaşıldı. Bu sonuçlara göre 71 adet diş kökü, 30 gömük diş ve 6 radyopasite gözlenmiştir. Radyografik bulgular; demografik veriler, sigara kullanımı, diyabet ve sinüzit varlığı ile birlikte değerlendirildi.

Sonuç: Dişsiz çenelerin rutin olarak panoramik muayenesi, planlama yapılmasından ve protezlerin tamamlanmasından önce tedavi gerektiren gömük dişleri, kalan kökleri ve radyoopasiteleri teşhis etmek için gereklidir.

S031

Evaluation of Positive Radiological Findings in Patients Using Complete Prosthesis

Fatih Cabbar, Nevzat Sezer Işıksaçan, Muammer Çağrı Burdurlu, Ceyda Özçakır Tomruk

Yeditepe University Dentistry Faculty

Purpose: The aim of this study was to determine the frequency and localization of the significant radiographic findings of asymptomatic patients who edentulous at least one jaw.

Material and Method: Panoramic radiographs from 1391 patients were included in the survey (605 men, 786 women). The radiographs were examined by three experienced specialists for the following significant panoramic findings; retained root fragments, impacted teeth and radiopacities associated with localized sclerotic bone formation and their localization. Descriptive statistical methods (Standard deviation, cross-section, percentage distribution) used for data analyzing.

Results: Positive radiographic findings were faced in 107 patients (43 men, 64 women). According to these results 71 retained root fragment, 30 impacted teeth and 6 radiopacities were founded. Radiographic findings were evaluated with demographic data, smoking, diabetes and sinusitis.

Conclusion: Routine panoramic examination of the edentulous jaws is necessary to diagnose impacted teeth, retained roots and radiopacities that may require treatment before plan and construction of complete dentures.

S032

Tek Seansta Seramik Laminate Veneer Restorasyon Uygulamaları

Sadullah Üçtaşlı, Oğuzcan Karaer, Hacer Ertürk, Hakan Terzioğlu

Ankara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi , Protez Anabilim Dalı

Giriş: Günümüzde, dijital ölçü tekniği ve CAD/CAM teknolojisi, tek seansta seramik laminate veneer restorasyon uygulamalarına imkan sağlar.

Materyal ve Metod: Estetik gereksinim ile kliniğimize başvuran 40 yaşında kadın hastanın maksiler kanin-kanin arası keser dişlerine altı adet seramik laminate veneer restorasyon uygulamasına karar verildi. Hastanın maksiller altı keser dişi mine seviyesinde prepare edildi ve dijital ölçüleri alındı (CEREC Omnicam, Sirona). Altı adet seramik laminate veneer restorasyon, CAD/CAM tekniği (CEREC MC XL, Sirona) ve A1 renginde lithium disilikat cam seramik blok (e-max CAD, Ivoclar-Vivadent) materyal kullanımı ile elde edildi. Hazırlanan restorasyonların, ait oldukları diş dokularına bağlanma işlemi, adeziv simantasyon tekniği ile gerçekleştirildi. Adeziv simantasyon tekniği sırasında, 2-aşamalı pürüzlendir ve yıka adeziv sistem (Single Bond Adhesive System 3M-ESPE), ışıkla polimerize olan kompozit rezin yapıştırma simanı (Variolink N, Ivoclar-Vivadent), %4 hidroflorik asit (Porcelain Etchant 4%HF, 3M-ESPE), silan (Silane Coupling Agent, 3M-ESPE) ve LED ışık kaynağı (Elipar S10, 3M-ESPE) kullanıldı.

Bulgular: Adeziv simantasyon tekniği ile bağlanan seramik laminate veneer restorasyonların klinik uygulama safhaları, restorasyon iç yüzeyinde ve prepare edilen diş yüzeyinde olmak üzere aşama aşama değerlendirildi. Lityum disilikat cam seramik materyal kullanımı ile elde edilen estetik sonuç hem hasta hem de hekim için yeterli bulundu.

Sonuç: Dijital ölçü tekniği ve CAD/CAM teknolojisi kullanımı, tek seansta seramik laminate veneer restorasyon uygulamalarına imkan sağlamaktadır.

S032

Ceramic Laminate Veneer Restorations at Single Appointment

Sadullah Üçtaşlı, Oğuzcan Karaer, Hacer Ertürk, Hakan Terzioğlu

Ankara University Faculty of Dentistry, Prosthesis Department

Introduction: Today, ceramic laminate veneer restorations can be achieved at single appointment by utilising digital impression technique and CAD/CAM technology.

Material and Method: 40 year-old woman patient was refered department of prosthodontics for esthetic requirement. After clinical evaluation, decided to rehabilitate maxillary canin to canine teeth with six ceramic laminate veneer restorations. Maxillary six anterior teeth preparation was conducted at enamel level and digital impression was taken (CEREC Omnicam, Sirona). Maxillary six ceramic laminate veneer restorations were fabricated by CAD/CAM technique (CEREC MC XL, Sirona) with A1 shade lithium disilicate glass ceramic blok (e-max CAD, Ivoclar-Vivadent). Fabricated restorations were bonded prepared tooth surfaces using adeziv cementation technique. During adhesive cementation technique, 2-step etch and rinse adhesive system (Single Bond Adhesive System 3M-ESPE), light cure composite resin luting cement (Variolink N, Ivoclar- Vivadent), %4 hydrofluoric acid (Porcelain Etchant4%HF, 3M-ESPE), silane (Silane Coupling Agent, 3M-ESPE) and LED light source (Elipar S10, 3M-ESPE) was used.

Results: Clinical applications of bonded ceramic laminate veneer restorations utilising adhesive cementation technique were presented step by step both prepared tooth surface and intaglio of restoration. Esthetic results of lithium disilicate glass ceramic laminate veneer restorations were satisfied both patient and clinicans.

Conclusion: Using digital impression technique and CAD/CAM technology provide application of ceramic laminate veneer restorations at single appointment

S033

Bifosfonat ve Benzer İlaçların Oral Bölgede Yaratabileceği Problemlerin Farkında mıyız?

Hamed Noury Rad Davaji, Dilek Aynur Uğar Çankal

Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye.

Amaç: Bifosfonat ve benzer yan etkilere sahip ilaçların osteoporoz, kemik metastazları ve kemik ile ilişkili hastalıklarda kullanımının artması hekimlerin çenelerde ortaya çıkan osteonekroz (*Medication-Related Osteonecrosis of the Jaws*, MRONJ) tablosu ile sıkça karşılaşmalarına neden olmaktadır. Bu durum özellikle söz konusu ilaçları reçete eden tıp hekimlerinin ve diş hekimlerinin ilaçların kullanım alanları, etki mekanizmaları, ortaya çıkabilecek komplikasyonları konusunda gerekli bilgi ve donanımına sahip olmalarını gerektirmektedir. Bu çalışmanın amacı Ankara'da hizmet veren Ankara Diş Hekimleri Odası'na kayıtlı ve Ankara'daki diş hekimliği fakültelerinde görevli diş hekimlerinin MRONJ ile ilgili bilgi düzeylerini ve yaklaşımlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu anket çalışması web-tabanlı anket ve akademisyenlere uygulanan yüz yüze görüşme metodu kullanılarak yapılmıştır. Bir aylık süre içerisinde 130 kişi web-tabanlı ankete, 173 kişi ise yüz yüze görüşülerek ankete katılmıştır.

Bulgular: Yapılan anketler istatistiksel olarak değerlendirildiğinde bifosfonat ve benzer yan etkilere sahip ilaçların osteonekroza sebep olabileceğinin farkındalığının %94,1 oranında olmasına ve osteonekrozun en sık hangi çenede görüldüğü sorusuna %74 oranında doğru cevap verilmesine rağmen bu tür ilaçların kullanım endikasyonlarında doğru cevap oranının %6,6'yı geçmediği görülmüştür. Osteonekrozun teşhisi konusunda %25 olan doğru cevap oranının bu tür ilaçları kullanan hastalara risk oluşturacak tedavi yaklaşımlarının bilinirliğinde %7,9'a düştüğü görülmüştür.

Sonuç: Ankara'da hizmet veren bir grup diş hekiminin katılımıyla gerçekleştirilen bu anket çalışmasının sonuçları değerlendirildiğinde, hem diş hekimliği eğitimi sırasında, hem mezuniyet sonrası sürekli eğitim yapılarak diş hekimlerinin MRONJ konusunda bilgi düzeylerinin arttırılmasının gerekli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

S033

Are We Aware of the Possible Complications of Biphosphonates and Similar Drugs in Oral Region?

Hamed Noury Rad Davaji, Dilek Aynur Uğar Çankal

Gazi University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

Objective: Increasing usage of bisphosphonates and other drugs with similar side effects which are prescribed for osteoporosis, metastases and bone related diseases cause MRONJ (*Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw*) cases to be encountered more frequently. Physicians whom prescribe these drugs and dentists have to have full knowledge about the areas of usage indications, mechanisms of action and complications that make caused by these drugs. The aim of this study is to assess dentists who are members of the Ankara Dental Association or work at academia in Ankara on whether they have an idea about how they approach patients with MRONJ.

Materials-Methods: This study was divided into two sections which were web-based survey and face to face interview method. In one month period, 130 subjects joined to the web-based questionnaire and 173 subjects were interviewed.

Results: 25% appropriately answered questions about diagnosis of MRONJ. Only 7.9% knew all the dental treatments which could put the patient at the risk of MRONJ. Although 94.1% know that bisphosphonates and other drugs with similar side effects may cause osteonecrosis of the jaws and 74% appropriately answered question of "which jaw is more likely to be affected by osteonecrosis of the jaw"; only 6.6% correctly answered questions about the indications of such drugs.

Conclusion: After evaulation of the results acquired from this survey applied to a group of dentists in Ankara, it is concluded that the standard of knowledge has to be increased among dentists by continuing education during both prior to and after graduation.

S034

Posterior Restorasyonlarda Tedavi Yaklaşımları

Işık Bayık Saral, Esra Yıldız, Uğur Erdemir

İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı ; dişhekimlerinin restoratif tedavi uygulamalarındaki tercihlerinde ve karşılaştıkları sorunlarda çalıştıkları kurumların ve çalışma şartlarının etkilerini hazırlanan anket formları aracılığı ile araştırmaktır.

Yöntem: Yaşları 22 ile 68 arasında değişen, 359'u kadın, 388'i erkek toplam 747 dişhekimi, bilgilendirme içeriğiyle birlikte, açık ve kapalı uçlu 36 sorudan oluşan anket formlarını doldurmuşlardır. Elde edilen bulguların sıklık dağılımlarının yanısıra; Ki-kare testiyle de değişkenler arasındaki ilişkiler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan dişhekimlerinin 439'unun özel muayenehanede, 122'sinin kamuda, 85'inin üniversitede ve 101'inin de poliklinikte çalıştığı belirlenmiştir. Kamuda çalışan dişhekimlerin amalgam restorasyonları muayenehanede çalışanlardan daha fazla uygulamasının istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir($p<0.01$) . 20-29 yaş grubu dişhekimlerinin günde 6-15 arasında kompozit restorasyon yaptığı (%53.6) ve bu sıklığının diğer yaşlardaki dişhekimlerine göre anlamlı şekilde yüksek olduğu saptanmıştır($p<0.01$). Katılımcıların %25.3'ü inley restorasyon yaptığını belirtmiş ve kompozit inleyin (%45.5) tercih edildiği belirlenmiştir. Amalgam restorasyonlar sonrasında en sık karşılaşılan sorun olarak dolgu kırılması bildirilirken; kompozit restorasyonu sonrası başlıca sorunun postoperatif duyarlılık olduğu belirtilmiş ve restorasyon için ayrılan süreyle bu sorunla karşılaşma arasında anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir($p<0.05$). Muayenehanede çalışan dişhekimlerinin kompozit restorasyon için ayırdığı sürenin diğer mekanlarda çalışanlardan anlamlı şekilde uzun olduğu ve kamuda çalışan dişhekimlerinin kompozit restorasyon sonrası sorunla karşılaşma oranlarının (%71.3) yüksek olduğu saptanmıştır. Kompozit restorasyonuna 45-60 dakika süre ayrıldığında postoperatif hassasiyetle karşılaşma olasılığındaki saptanan azalma istatistiksel olarak da anlamlıdır($p<0.01$). Ankete katılanların %95.9'unun posterior kompozit restorasyonlarda dentin bağlayıcı uyguladığı, 20-29 yaş grubunun oluşturduğu 459 (%61.4) dişhekiminin adeziv restorasyonlarda asit kullandığı, asidin pulpaya zarar vereceği düşüncesinin ise en yüksek asit kullanmama nedeni olduğu saptanmıştır (% 34) . Çalışmada 11 dişhekiminin(%14.9) kullandığı ışık cihazının gücünü 3 ayda bir kontrol ettirdiği, 249'unun (%33.3) ise hiçbir zaman kontrol ettirmediği belirlenmiştir.

Sonuç: Dişhekimlerinin restoratif tedavi uygulamalarındaki seçimlerinde, yaklaşımlarında ve uygulama sonrasında karşılaştıkları sorunlarda gerek çalıştıkları kurumlar gerekse yaşları önemli rol oynamaktadır.

S034

Treatment Approaches for Posterior Restorations

Işık Bayık Saral, Esra Yıldız, Uğur Erdemir

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Purpose: This study aims to determine the effects of theworking place and conditions on the criteria for the selection of the restorative materials and the responded difficulties during the treatment procedures by using questionnaires collected from dentists.

Method: Open and closed –ended 36 questions prepared and total of 747 dentists, aged 22 and 68 years,asked to fill the questionnaires .Beside the frequency distributions of the collected data, the variables and the methods are also analysed by using ki-square tests statistically.

Results: 439 of the participants were working in their private dental offices.Amalgam restorations prefered by dentists in the government rather than the others ,significantly. Ratio of composite restoration application changed 6-15 per day(%53.6) and mostly performed by 20-29 aged participants in comparison with the older participants ($p<0.01$)The composite inlays (%45.5) were determined as the common inlay restorations among the participants. For amalgam , fracture of restoration was determined as the most common problem where as the postoperative sensitivity determined as the first obtained complaint for composite restorations and the spending time and postoperative complaints have significant relation ($p<0.05$). Dentists in private offices spending more time for composite restorations and dentists in the government exposed higher problem after restorations(%71.3) When 45-60 minutes alloted for a composite restoration ,postoperative complaints were decreased statistically.During composite restorations , %95.9 of the participants were preferred using dentin bonding .%61.4 of them were preferred using acid-etching and % 98 of dentists who were not used acid thougt that it was hazardous for pulp.%33.3 participants had never controlled light force that used, only 11 dentists controlled once a month.

Conclusion: Working conditions and age of dentists have an important role on the criteria for the selection of the restorative materials and the responded difficulties during the treatment.

S035

Lityum Disilikat Cam Seramik Materyalde Glaze Materyalinin Translüsensi Parametre (TP) Değeri Üzerindeki Etkisi

Merve Erdoğ[1], Sadullah Üçtaşlı[2], Lippo Lassila[3], Pekka Valittu[3]

[1] Başkent Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi

[2] Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi

[3] Turku Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Diş renginde indirekt restorasyonun estetik sonucu, materyalin tipi, materyalin kalınlığı, anatomik form, yüzey yapısı, renk ve translusensi özelliklerine bağlıdır. Translusensi parametre (TP) değeri, materyalin belli bir kalınlıkta, siyah ve beyaz zemin üzerindeki renk farklılığı ile tespit edilir ve spektrofotometre ile ölçülür.

Çalışmamızın amacı, A1 renginde lityum disilikat cam seramik materyale (IPS e.max CAD, Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) A3 glaze materyali uygulandıktan sonra, TP değerinin, A3 renginde lityum disilikat cam seramik materyal (IPS e.max CAD, Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) ile karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: A1 ve A3 renginde, 14x12 mm^2 boyutlarında, 0.5mm, 1mm, 1.5mm ve 2 mm kalınlıkta, prekristalize lityum disilikat cam seramik test örneklerinin kesiti Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Araştırma Laboratuvarında bulunan Micracut Hassas Kesim Cihazı (Metkon, Bursa, Türkiye) ile su soğutma altında gerçekleştirildi (n=5). A3 renginde ve A1 renginde A3 glaze uygulanan test örneklerinin kristalizasyon işlemi seramik fırınında (Programat P700 furnace, Ivoclar Vivadent) gerçekleştirildi. Fırınlama işleminden sonra, her kalınlıktaki test örneğinin kalınlığı, ±0.1 mm hassasiyette dijital kumpas (Mitutoyo Corporation, Kanagawa, Japan) ile ölçüldü.

Bulgular: Test örneklerinin TP değerleri, yansımalı spektrofotometre (CM-700d, Konica Minolta Sensing Inc., Tokyo, Japan) ile tespit edildi. İki farklı test grubunda, farklı kalınlıklardaki test örneklerinin TP değerleri, Mann Whitney U testi ile %95 güven aralığında istatiksel değerlendirildi. Her test grubunda kalınlık arttıkça TP değeri azaldı ($P < 0.05$). A3 renginde test örneklerinin TP değerleri, A1 renginde A3 glaze uygulanan test grubundan yüksek tespit edidi ($P < 0.05$).

Sonuç: A1 renginde A3 glaze uygulanan test grubundan elde edilen düşük TP değeri, glaze uygulamasına bağlı oluşan düzensiz yüzey yapısı ile açıklanabilir.

S035

Effect of Glaze Material on the Translucency Parameter (TP) of Lithium Disilicate Glass Ceramic Material

Merve Erdoğ[1], Sadullah Üçtaşlı[2], Lippo Lassila[3], Pekka Valittu[3]

[1] Başkent University, Faculty of Dentistry, Prosthetic Dental Treatment

[2] Ankara University, Faculty of Dentistry, Prosthetic Dental Treatment

[3] Turku University, Faculty of Dentistry

Aim: The final result of tooth-coloured indirect restoration depends on type of material, thickness of the material, anotomic form, surface texture, colour and translucency. The translucency parameter (TP) is defined as the color difference between a material of uniform thickness over white and a black backing and measured by spectrophotometer.

The aim of this study was to compare TP values of lithium disilicate glass ceramic material (IPS e.max CAD, Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) with A3 colour and A1 colour glazed with A3 glaze material.

Material Method: Rectangular shaped (12 mm × 14 mm) precrystallized stage lithium disilicate glass ceramic with A1 and A3 colour were cut into different thicknesses (0.5, 1.0, 1.5, and 2.0 mm) using a cutting device (Microcut, Metkon, Bursa, Turkey) (n=5). Crystallization procedures of test specimens with A3 colour and test specimens with A1 colour glazed by A3 glaze material was achieved in a ceramic furnace ((Programat P700 furnace, Ivoclar Vivadent). After firing schedule, the final thicknesses of the specimens (±0.1 mm) was measured using a digital caliper (Mitutoyo Corporation, Kanagawa, Japan). TP values of the specimens were measured with reflection spectrophotometer (CM-700d, Konica Minolta Sensing Inc., Tokyo, Japan).

Results: TP values of different thicknesses of two test groups were statistically evaluated by Mann Whitney U test. As thickness increased, the TP value decreased for each tested material ($P < 0.05$). TP values of A3 shade test group was higher than A1 shade glazed by A3 glaze material.

Conclusion: The low TP values for A1 shade glazed by A3 glaze material test group can be explained by irregular surface texture.

S036

Nekrotizan Ülseratif Gingivitis Tedavisi: Bir Vaka Sunumu

Ferhat Danışman, Halil İbrahim Aygün

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Nekrotizan ülseratif gingivitis (NUG) papiller ve marjinal dişetlerinin ülsere ve nekrotik olduğu, papiller alanda krater tarzı defektlerin ve kaldırılınca kanayan beyaz/gri pseudomembran örtülerin bulunduğu, ağrılı, akut seyirli enflamatuar bir hastalıktır. Bu vakada, NUG'un akut belirtilerinin ortadan kaldırılması ve hastalığın sebep olduğu defektlerin rehabilite edilmesi ele alınmıştır.

Yöntem: 24 yaşında, günde yarım paket sigara içen kadın hasta, şiddetli ağrı, ağız kokusu ve dişeti kanaması şikayetiyle Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastanın sınav döneminden geçtiği ve yoğun stres altında olduğu öğrenildi. Lenfadenopati ve yüksek ateşi olmayan hastaya ilk seansta 1:1 sulandırılan %3'lük H2O2 ile atuşman yapılarak yüzeyel artıklar ve pseudomembranlar temizlendi. Hastaya 10 gün boyunca 1:1 seyreltilmiş %3'lük H2O2 ile günde üç kez gargara yapması söylendi. 3 gün sonra ultrasonik alet ile supragingival detertraj yapılarak faz-1 periodontal tedaviye başlandı. Cep derinlikleri kayıt altına alındı. Üst çene anterior bölgedeki papillerde meydana gelen defektlere gingivoplasti işlemi yapıldı ve maksiller labial frenulum ataçmanı, frenektomi işlemiyle elimine edildi.

Bulgular: 1:1 seyreltilmiş %3'lük H2O2 ile yapılan atuşman uygulaması ve faz-1 periodontal tedavi ile ağrı, kanama ve ağız kokusu problemleri ortadan kaldırıldı ve klinik parametrelerde olumlu yönde değişim sağlandı. Hastalığın klinik bulgularından olan papillerdeki krater tarzı defektler gingivoplasti işlemiyle rehabilite edilerek estetik görünüm sağlanırken, maksiller labial frenuluma uygulanan frenektomi işlemiyle, mukogingival stres elimine edildi.

Sonuç: Yüksek strese bağlı olarak, NUG vakalarının görülme sıklığı artmıştır. Etyolojik faktörlerin kontrol altına alınması ve elimine edilmesiyle birlikte, vaktinde uygulanan doğru tedavi prosedürleri ile, hastalığın akut bulguları kısa süre içerisinde ortadan kaldırılabilmekte, oluşan defektlere bağlı olarak kaybolan estetik, uygulanacak faz-2 periodontal tedaviler ile yeniden kazandırılabilmektedir.

S036

Management of Necrotizing Ulcerative Gingivitis: A Case Report

Ferhat Danışman, Halil İbrahim Aygün

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Necrotising ulcerative gingivitis (NUG) is a severe inflammatory gingival disorder characterized with punched-out-like ulceration and necrosis on interdental gingiva, white/grey pseudomembranes on marginal gingiva that bleeds when removed, severe pain and bleeding. We handle how to treat the acute symptoms and the defects that caused by NUG in this case.

Method: A 24-year-old, smoker (1/2 pack daily), student, female patient who is going through an exam period with intense stress referred to Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology with intense pain, halitosis and gingival bleeding. Patient was not showing symptoms of lymphadenopathy and high fever. At the 1st visit, 1:1 diluated H2O2 (%3) was applied with cotton pellets to clear the pseudomembranes and the debris on the gingiva. 3 days later, phase-1 periodontal therapy started with supragingival debridement performed with ultrasonic scaler. After phase-1 therapy, gingivoplasty procedure performed on the upper anterior region and frenectomy procedure performed on the maxillary labial frenulum.

Results: 1:1 diluated H2O2 (%3) application with cotton pellets and the phase-1 periodontal therapy treated the complaints like pain, gingival bleeding and halitosis and the clinical parameters were improved. The crater-like defects of the interdental gingiva on the upper anterior region treated with gingivoplasty procedure to achieve esthetics. Frenectomy procedure performed on the maxillary labial frenulum to eliminate mucogingival stress.

Conclusion: NUG cases occurs more frequently due to the increasing stress. When the elimination of the etiological factors combined with the right treatment procedures that performed on time, the acute symptoms can be eliminated successfully. Phase-2 periodontal therapy is important for the treatment of the crater-like gingival defects and achieving esthetics.

S037

PH Döngüsü ve Fırçalama Simülasyonunun Güncel Bulk Fill Rezin Kompozitlerin Yüzey Pürüzlülüğü Üzerindeki Etkisi

Özge Gizem Cabadağ[1], Nihan Gönülol[1], Lena Almasifar[1], Tuğba Misilli[2], Derya Dinç[3]

[1] Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Balıkesir Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

[3] Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı; pH döngüsü ve diş fırçası abrazyonu uygulamaları sonrası güncel posterior kompozit rezinlerin yüzey pürüzlülük (Ra) değerlerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: 40 adet disk şeklinde örnek (8mm x 2mm), 3 çeşit bulk fill kompozit (Filtek™ Bulk Fill Posterior Restoratif (3M ESPE), SonicFill™ (Kerr), x-tra fil (Voco)) ve bir mikrohibrit kompozit (Filtek Z250 Universal Restoratif(3M ESPE)) kullanılarak hazırlandı.(n=10) Örneklerin yüzeyleri 600µ ve 1000µ gritlik kağıtlar ile zımparalandıktan sonra PoGo cilalama uçları ile 30 saniye cilalandı. Parlatma işleminden sonra her numuneden üç ölçüm yapıldı ve bunlar temel değerler olarak kaydedildi. Örnekler, 6 saat boyunca demineralizasyon çözeltisinde (pH=4.3) ve 18 saat boyunca remineralizasyon çözeltisinde (pH=7.4) bekletilerek pH döngüsüne 10 kez tabii tutuldu. Ra değerleri pH döngüsü sonrası kaydedildi. Daha sonra örneklere, fırçalama cihazı ile 200 gram yük altında 14600 devir diş fırçası abrazyonu uygulandı. Ardından final Ra değerleri kaydedildi. Veriler; varyans analizi, Tukey ve t-testleri ile analiz edildi.

Bulgular: Test edilen tüm kompozit gruplarında başlangıçta ve uygulanan eskitme işlemleri sonrasında en düşük Ra değerleri Filtek Z 250 grubunda tespit edilmiştir. ($p< 0.05$)

Bulk fill kompozitler karşılaştırıldığında başlangıçta en yüksek Ra değerleri SonicFill grubunda elde edilirken, kimyasal ve mekanik eskitme işlemleri sonucunda SonicFill ve X-trafil kompozitleri arasında fark bulunmamıştır. ($p>0.05$) pH döngüsü ve diş fırçası abrazyonu uygulaması sonucunda sadece X-trafil kompozit grubunda Ra değerleri anlamlı derecede yükselmiştir. ($p<0.05$)

Sonuç: X-trafil kompozitlerin, ağız içi aşınma kuvvetlerine karşı, bu çalışmada test edilen diğer kompozitlerden daha az aşınma direnci göstermesi beklenebilir.

S037

Effect of PH-Cycling and Simulated Toothbrushing on Surface Roughness of Current Bulk Fill Resin Composites

Özge Gizem Cabadağ[1], Nihan Gönülol[1], Lena Almasifar[1], Tuğba Misilli[2], Derya Dinç[3]

[1] Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Balıkesir Oral and Dental Health Center

[3] Selcuk University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Objective: The aim of this study was to compare the surface roughnes (Ra) of current posterior composite resins after ph-cycling and toothbrush abrasion.

Materials and Methods: Forty disc shaped specimens (8mm x 2mm) were prepared from three regular bulk-fill composites (Filtek™ Bulk Fill Posterior Restoratif (3M ESPE), SonicFill™ (Kerr), X-tra fil (Voco)) and a microhybrid composite (Filtek Z250 Universal Restorativeolished with PoGo polishing cups for 30 s. After polishing three measurements of Ra were made of each specimen to serve as baseline values. The specimens were submitted to pH cycling 10 times as follows; stored in a demineralizatin solution for six hours (pH= 4.3) and then stored in remineralization solution for 18 hours (pH= 7.4). Ra values were recorded after the pH cycling. Specimens were then submitted to toothbrush abrasion in a brushing machine with a 200g load for 14600 cycles. The final Ra values were then recorded. Data were analyzed by analysis of variance, Tukey and t-tests.

Results: Among all the tested composite resins, the lowest Ra values were determined in the Filtek Z 250 group at the beginning and after aging procedures. ($p<0.05$) After the pH cycling and toothbrush abrasion only in the X-trafil composite group, Ra values increased significantly. ($p <0.05$)

Conclusion: X-trafil composites may be expected to exhibit less abrasion resistance than other composites tested in this study against the wear forces in the mouth.

S038

Diş Rengi Belirlenmesinde Hasta-Hekim Becerilerinin Spektrofotometre Ile Kıyaslanması ve Diş Rengi Seçimini Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi

Tahir Karaman[1], Eyyüp Altıntaş[1], Bekir Eşer[1], Tuba Talo Yıldırım[2], Faruk Öztekin[3]

[1] Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji

[3] Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti

Amaç: Diş rengi belirlemesinde hasta ve hekimlerin renk seçim becerilerinin kıyaslanması, seçim becerilerini etkileyen faktörlerin araştırılması ve seçilen diş renginin Spektrofotometre cihazı ile karşılaştırılıp diş rengi uyumlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamızda 480 (240 Erkek, 240 Bayan) hasta ve 30 diş hekimi dahil edilmiş olup hastaların ve hekimlerin Maksiller Sağ Santral diş rengini VITAPAN Classical renk skalasına göre belirlemeleri istendi. Diş rengi seçimi esnasında Gri arka plan rengi kullanıldı. Hasta ve hekimlerin renk seçimi esnasında süre kısıtlamasına gidilmedi. Vita Easyshade V dijital spektrofotometre cihazı ile santral dişin orta üçlüsünden 3 ölçüm gerçekleştirilip ortalama kayıtları alındı.

Bulgular: Hastalar tarafından en fazla seçilen diş rengi B1(%28.1) seçilirken, hekimler tarafından A2(%16.7) seçilmiştir. Dijital spektrofotometre cihazı tarafından en çok A2 (%24.0) diş rengi tespit edildi. Hastaların seçimlerine göre belirlenen ΔE değeri 2,51, hekimlerin belirledikleri diş renginin ΔE değeri 1,63 ve Spektrofotometre cihazının belirlediği ΔE değeri 4,48 bulundu. **Sonuç:** Hastaların belirledikleri diş rengi seçimleri dikkate alındığında cinsiyet ile ΔE değeri arasında istatiksel olarak anlamlı bir sonuç bulundu (P<0.05). Eğitim seviyesi ve yaş grubunun belirlenen diş rengi ΔE değeri üzerine etkisi istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç bulunmadı (P>0.05)**.**

S038

Comparison of Patient-Dentist Color Selection Skills with Spectrophotometer and Assessment of Factors Affecting Dental Color Selection

Tahir Karaman[1], Eyyüp Altıntaş[1], Bekir Eşer[1], Tuba Talo Yıldırım[2], Faruk Öztekin[3]

[1] Fırat University Dentistry Faculty, Department of Prosthodontics

[2] Fırat University Faculty of Dentistry, Periodontology

[3] Fırat University Faculty of Dentistry, Endodontics

Objectives: This study intended to determine comparison of patient's and physician's color selection skills in dental color determination, investigation of factors affecting selection skills and comparison of the tooth color with the spectrophotometer and evaluation of dental color harmony.

Materials and Methods : This study was performed on a total of 480 voluntarily patients including 240 (men), 240 (women) and 30 dentists. The colour measurements of the maxillary right central teeth were carried out by the VITAPAN Classical Scale. Grey background colour was used in order to prevent the reflection of the background while performing the colour measurement. Patients and physicians were not restricted in time during color selection.). Three measurements were performed on the middle third of the labial face of the teeth and averages of three measurements received.

Results: The most preferred tooth color was B1 (%28.1) by the patients and A2 (%16.7) was selected by the physicians. The most detected tooth color was A2 (%24.0) by the digital spectrophotometer. The ΔE value of tooth color determined by patients was 2.51, by physicians was 1.63, by digital spectrophotometer was 4,48.

Conclusions: In this study, there was a significant difference between gender and ΔE value (P<0.05). On the other hand, no significant difference was found between education level – age distribution and ΔE value (P>0.05).

S039

Farklı Çürük Uzaklaştırma Yöntemleriyle Hazırlanmış Sınıf V Kavitelerde Mikrosızıntının Değerlendirilmesi

Serdar Bağlar[1], Ayşe Tuğba Ertürk Avunduk[1], Sevgi Yurt Öncel[2], Hakan Hamdi Çelik[3], Bora Uzuner[3], Mert Ocak[3]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi, İstatistik Anabilim Dalı

[3] Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı; farklı çürük uzaklaştırma yöntemleriyle hazırlanan ve self-etch adeziv sistem ve nanohibrit kompozit ile restore edilen sınıfV kavitelerin mikro bilgisayarlı tomografi (micro-CT) ve ışık mikroskobu gözlemlerinden elde edilen mikrosızıntı ölçümlerinin karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu in-vitro çalışmada sınıfV çürüğü bulunan 65 çekilmiş insan dişi kullanıldı. Çürük uzaklaştırma işlemi öncesinde DIAGNOdent ile ölçüm yapıldı. Örnekler rastgele 4 gruba ayrılıp (n=16) dört farklı yöntem ile (Konvansiyonel method, Carisolv, Papacarie, Er-Cr:YSGG lazer) çürük uzaklaştırıldı ve DIAGNOdent ölçümleri tekrarlandı. Restorasyon materyalleri olarak Clearfıl™ SE Bond ve Clearfıl Majesty Esthetic kullanıldı. 24 saat distile su içerisinde post-polimerizasyon tamamlandıktan sonra termal siklus işlemi 2000 kez (5 ve 55°C) uygulandı. Örnekler micro-CT ile görüntüleme öncesinde oda sıcaklığında 24 saat %50'lik gümüş-nitrat solüsyonunda bekletildi ve distile su ile iyice durulandı. X ışını görüntülemesini sağlayabilmek amacıyla 8 saat boyunca floresans ışık altında 1. banyo solüsyonunda bekletildi ve bol miktarda distile su ile durulandı. Örnekler son olarak önce micro-CT daha sonra X30 magnifikasyon ile ışık mkroskobu altında görüntülemeleri yapılıp skorlandı. Tüm gruplarda sızıntı skorları arasında farklılığın olup olmadığı Wilcoxon t testi ile incelendi. P<0.05 ise gruplar arasında anlamlı bir farklılığın olduğu şeklinde yorumlandı.

Bulgular: Test edilen tüm gruplarda istatistiksel analiz sonuçları göstermiştir ki; mikrosızıntı değerleri arasında hem çürük temizleme yöntemleri hem de görüntüleme yöntemleri bakımından anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Sonuç: Mikrosızıntı açısından değerlendirildiğinde tüm gruplar aynı seviyede başarılı bulunmuştur. Bu sonuçlara göre avantaj ve dezavantajları gözönünde bulundurularak test edilen tüm yöntemler çürük uzaklaştırma amacıyla etkin bir biçimde kullanılabilir. Ayrıca çalışmamızın sonuçlarına göre adeziv restorasyonların mikrosızıntılarının kantitatif olarak değerlendirilmesinde micro-CT'nin geçerli ve yıkıcı olmayan in-vitro bir method olduğu ileri sürülebilir. Test edilen self-etch bonding sistemi de çalışmamız sınırlarında içerisinde başarılı sonuç vermiştir.

S039

Evaluation of Microleakage in Class V Cavities Prepared by Different Caries Removal Methods

Serdar Bağlar[1], Ayşe Tuğba Ertürk Avunduk[1], Sevgi Yurt Öncel[2], Hakan Hamdi Çelik[3], Bora Uzuner[3], Mert Ocak[3]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Kırıkkale University Science and Literature Faculty, Department of Statistics

[3] Hacettepe University Faculty of Medicine, Department of Anatomy

Aim: The aim of the study is to comparetively evaluate microleakage measurements obtained from micro-CT and stereomicroscope observations of classV cavities prepared by different caries removal methods and restored with self-etch adhesive system and nanohybrid composite.

Method: In this study, 65 human teeth with classV caries were used. Measurements were made with DIAGNOdent before caries removal. The specimens were randomly divided into 4 groups(n=16) and caries removed by four different methods(Conventional method, Carisolv, Papacarie, Er-Cr:YSGG laser) and repeated DIAGNOdent measurements. Clearfıl™ SE Bond and Clearfıl Majesty Esthetic were used as restoration materials. After 24hours of postpolymerization in distilled water, the thermal cycle process was applied 2000 times(5 and 55°C). Then, teeth were immersed in a 50% weight/weight silver-nitrate solution for 24hours at room temperature and rinsed with distilled water. In order to provide X-ray imaging, it was placed into the photodeveloping solution under fluorescent light for 8hours and it was rinsed with distilled water. The specimens were imaged by micro-CT and then by stereomicroscope and scored. The Wilcoxon's t test was used to assess the difference in leakage scores between all groups. P<0.05 was interpreted as a significant difference between the groups.

Results: Statistical analysis showed the results in all groups tested; there is no significant difference between microleakage values in terms of both caries removal methods and imaging methods.

Conclusion: When assessed for microleakage, all groups were found to be successful at the same level. Considering the advantages and disadvantages according to these results, all tested methods can be used effectively for caries removal. It can also claimed that micro-CT is a valid and nondestructive in-vitro method in quantitatively assessing microleakage of adhesive restorations based on the results of our study. The self-etch bonding system tested has also proven successful in our work.

S040

Erken Süt Azı Çekimi Yapılmış Çocuklarda Yer Kaybının Değerlendirmesi

Yasemin Güler, Sera Şimşek Derelioğlu

Atatürk Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Süt azı dişlerin erken kaybedilmesinin sonucu, yer tutucuların yapılmasının gerekliliği bilinmesine rağmen, yer tutucu yapılmadığı taktirde bu yer kaybının boyutu ve diş kaybının zamanı(yaş)ile ilişkili uzun süre takipli yeterince çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı, süt azı dişlerinin erken çekimlerinin ardından yer tutucu yapılan ve yapılmayan olgularda vertikal/horizontal diş kavsi ölçümlerinin ve ark boyut kaybının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışma Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran hastalardan, geçmişte erken süt azı dişi çekimi yapıldıktan hemen sonra yer tutucu yapılan ve yer tutucu hiç yapılmayan toplam 47 çocuğun katılımı ile oluşturulmuştur. Hazırlanan ortodontik modeller üzerinde model analizleri yapılmıştır.Hastaların çekimden hemen sonra dental modelleri elimizde bulunmadığından, hastaların çekim yapılmayan taraftaki diş kavisleri kontrol olarak değerlendirilmiştir. Çekim yapılmayan taraftaki aşırı harabiyetli süt dişleri, kontaklı yapılmamış restorasyonlar ve ankiloze süt dişleri varlığında bu modeller çalışma dışında tutulmuş ve çalışma 31 model üzerinden tamamlanmıştır.

Bulgular: Değerlendirme yapılan 31 olgudan erken süt azı dişi çekimi yapılan tarafta yer kaybı üst çenede 1mm'den 6 mm'e, alt çenede 1,5 mm'den 4,5 mm'e kadar değişiklik gösterirken, erken diş çekimi yapıldıktan sonra yer tutucu yapılan olgularda üst çenede 0 mm'den 4,5mm'e, alt çenede 0'dan 1,5 mm'ye değişiklik göstermiştir.

Sonuç: Süt azıların 6 yaş dişlerinin sürmesi öncesinde kaybedilmesi yer kayıplarına sebep olmakta, bu durum özellikle üst çenede ve süt ikinci azılarda önem kazanmaktadır. Bu sebeple diş hekimleri, süt ikinci azılar için erken çekim endikasyonu koymadan önce, kanal tedavisi ve dişin restorasyonu seçeneklerini tekrar gözden geçirmelidirler.

S040

An Assessment- Loss of Space in Children with Premature Extraction of Primary Molars

Yasemin Güler, Sera Şimşek Derelioğlu

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Although it has been known that premature loss of primary teeth leads to the subsequent need of space maintainers, there are no comprehensive long-term follow-up studies reporting the extent of space loss and the time (age) of premature extraction in clinical cases where space-maintainers are not used.The aim of this study is to assessthe vertical and horizontal dental archdimensions, and the changes in arch space following the premature extraction of primary molars in the clinical cases both space-maintainers have been placed and not placed.

Materials and Methods: This study is composed ofa total of 47 children who presented at Ataturk University Department of Pediatric Dentistry with and a withoutprevious space-maintainer placement immediately after the premature primary teeth extractions and model analyzes were performed on the orthodontic models.Since we didn't have the dental models of the patients prepared just after the extractions,the non-extracted dental arch sides were taken as control.Models with severely damaged primary teeth in the non-extracted dental arch sides, restorations with inadequate proximal contacts, and with ankylosed primary teeth were excluded andthe study has been conducted through 31 models.

Results: Space loss in the prematurely extracted primary tooth sidechanges from 1 to 6 mm in the maxilla and from 1.5 to 4.5 mm in the mandible whereas this loss changes from 0 to 4.5 mm in the maxilla and from 0 to1.5 mm in the mandible in the cases which space maintainers were placed after the premature extractions.

Conclusion: The loss of the primary molars before the eruption of the first permanent molars leads to the space losses and this condition gains importance primarily in the maxilla and in the primary second molars. Thus, dental practitioners should reconsider the tooth restoration and root canal treatment options before the premature extraction indication for primary second molars.

S041

Üç Farklı Kalsiyum Silikat Esaslı Simanın Kök Kanal Dentinine Bağlanma Dayanımı Üzerine Çeşitli Kanal İçi İlaçların Etkisinin İncelenmesi

Merve Nur Aydın, Burak Buldur

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Üç farklı kalsiyum silikat esaslı simanın dentine bağlanma dayanımı üzerine farklı kanal içi ilaçların etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmada 90 adet çekilmiş tek köklü insan daimi dişi kullanıldı. Dişlerin koronal kısımları kesildikten sonra Protaper Next döner alet sistemi kullanılarak preparasyonları yapıldı. Standart immatür diş modeli #1 ile #6 arası Peeso reamerlar kullanılarak hazırlandı. Hazırlanan dişler rastgele olacak şekilde kullanılacak kanal içi ilaçlara göre altı deney grubuna ayrıldı (

n=15). Grup 1: Metronidazol ve siprofloksasinden oluşan ikili antibiyotik patı (DAP), Grup 2: DAP ve sefaklordan oluşan modifiye üçlü antibiyotik patı (mTAP), Grup 3: DAP ve klindamisinden oluşan mTAP, Grup 4: Amoksisilin ve klavulanik asit (Augmentin®), Grup 5: Kalsiyum hidroksit ($Ca(OH)_2$), Grup 6: kontrol (ilaçsız). Paralel kesitler, diş başına 4 kesit olacak şekilde koronalden apikale doğru elde edildi. Elde edilen kesitler, uygulanacak olan kalsiyum silikat esaslı simanlara göre üç alt deney grubuna ayrıldı (*n*=20). Grup A: ProRoot MTA; Grup B: Biodentine; Grup C: Endosequence root repair material (ERRM). Bağlanma dayanımını ölçmek için push-out testi kullanıldı. Veriler istatistiksel olarak iki yönlü ANOVA ve Tukey's post- hoc testleri ile analiz edildi.

Bulgular: DAP ve her iki mTAP grupları için bağlanma dayanımı, Augmentin®, $Ca(OH)_2$ veya kontrol gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulundu ($p<0.05$). Kullanılan kanal içi ilaçlara bakılmaksızın, Biodentine ve ERRM'in dentine bağlanma dayanımı değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmazken ($p> 0.05$), Biodentine ve ERRM'nin bağlanma dayanımı değerleri ProRooT MTA'ya göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0.05$).

Sonuç: DAP veya mTAP kanal içi ilaçlarının uygulanması, kalsiyum silikat esaslı simanların dentine bağlanma dayanımını düşürürken, $Ca(OH)_2$ veya Augmentin® uygulanması bağlanma dayanımını etkilememiştir. ERRM ve Biodentine, ProRoot MTA'ya kıyasla istatistiksel olarak daha yüksek bağlanma dayanımı değerlerine sahip bulundu.

S041

The Effect of Intracanal Placement of Various Medicaments on the Bond Strength of Three Calcium Silicate-Based Cements To Root Canal Dentin

Merve Nur Aydın, Burak Buldur

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

Aim: To evaluate the effect of intracanal placement of various medicaments on the bond strength of ProRooT MTA, Biodentine, and EndoSequence Root Repair Material (ERRM) putty.

Methods: Ninety extracted human mandibular premolar teeth were decoronated and instrumented using Protaper Next rotary system. A standardized immature tooth model was prepared using #1 to #6 Peeso reamers. The prepared teeth were randomly divided into six groups according to the intracanal medicaments to be used: Group 1: double antibiotic paste (DAP) consisting of metronidazole and ciprofloxacin; Group 2: TAP with cefaclor; Group 3: triple antibiotic paste (TAP) with clindamycin; Group 4: amoxicillin and clavulanic acid (Augmentin®); Group 5: calcium hydroxide (CH); Group 6: control (no medicament) (n = 15 teeth for each group). Parallel transverse sections were obtained in the coronal to the apical direction (4 slices per tooth). Then, specimens were divided into three subgroups according to the calcium silicate-based cements to be applied: Group A: ProRoot MTA; Group B: Biodentine; Group C: ERRM (n = 20 slices for each subgroup). A push-out test was used to measure bond strength. Data were analyzed using two-way ANOVA and Tukey's post hoc test.

Results: The bond strength was significantly lower for DAP and TAPs than for Augmentin®, CH, or the control ($p < 0.05$). In addition, Biodentine and ERRM had significantly higher bond strength values than ProRooT MTA ($p < 0.05$) regardless of the intracanal medicaments tested, while there was no significant difference between Biodentine and ERRM bond strengths ($p > 0.05$).

Conclusions: While the application of DAP or TAP medicaments decreased the bond strength of calcium silicate cements to dentin, application of CH or Augmentin® did not. ERRM and Biodentine had higher bond strength values than ProRoot MTA.

S042

Serbest Dişeti Grefti Uygulamalarında Atmosferik Basınç Soğuk Plazmanın Yara İyileşmesi Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Tuğba Pekbağrıyanık[1], Fadime Kaya Dadaş[2], Serhat Köseoğlu[2], Osman Kırtıloğlu[3], Şükrü Enhoş[2]

[1] Serbest Periodontoloji Uzmanı

[2] İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[3] İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Harita Mühendisliği Anabilim Dalı

Amaç: Bu kontrollü klinik çalışmanın birinci amacı; serbest dişeti grefti operasyonu sonrası uygulanan atmosferik basınç soğuk plazmanın (ABSP) verici saha yara iyileşmesine ve epitelizasyona olan etkilerini değerlendirmektir. Çalışmanın ikinci amacı ise, plazma uygulamasının lokal ağrı düzeyine, kanamaya, his değişikliğine olan etkilerini ve greftin boyutsal stabilitesi üzerine olan etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya yapışık dişeti genişliği yetersizliği bulunan 40 hasta dahil edildi. Hastalar operasyon sonrası plazma uygulanan test grubu ve uygulanmayan kontrol grubu olarak iki gruba ayrıldı. Tüm hastalarda aynı cerrahi prosedürler uygulanırken, test grubundaki hastaların alıcı ve verici sahasına, operasyondan hemen sonra, 3. ve 7. günde ABSP uygulaması yapıldı. Operasyon sonrası hastalara ağrı, kanama ve aldıkları ilaç miktarını işaretleyebilecekleri anket formları verildi. Damak bölgesinin epitelizasyonu, his değişikliği ve renk uyumu haftalık kontrollerle 2 ay süresince, alıcı saha greft alanındaki değişimler ise 3 ay süre ile takip edildi. Çalışmayı toplam 36 hasta tamamladı. Sayısal değişkenlere ait verilerin normal dağılımı Shapiro Wilk testi ile değerlendirildi. Gruplar arası karşılaştırmalarda tekrarlı ölçümlerde iki yönlü varyans analizi kullanıldı. Kategorik değişkenler arası ilişkiye Ki-Kare testi ile bakıldı. $p<0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Yapılan değerlendirmeler sonucunda, 2. haftada test grubundaki epitelizasyonu tamamlanan hastaların kontrol grubundan istatistiksel olarak daha fazla olduğu saptanmıştır. ($p<0.05$) Test grubundaki hastalarda verici sahadaki renk uyumu ilk beş değerlendirmede kontrol grubundan daha iyi olduğu gözlenmiştir. Test ve kontrol grupları arasında ağrı düzeyi, kanama varlığı, günlük alınan ağrı kesici sayısı, his değişikliği ve greft büzülme oranlarında istatistiksel bir farka rastlanılamamıştır. ($p>0.05$)

Sonuç: ABSP uygulaması, greftin boyutsal stabilitesine, ağrı ve kanamanın azalmasına anlamlı bir katkı sağlamazken, açık yara yüzeylerinde epitelizasyonu hızlandırdığı ve operasyon sahasını daha hızlı iyileştirdiği gözlenmiştir.

S042

The Evaluation of the Effect of Atmospheric Pressure Cold Plasma on Wound Healing in Free Gingival Graft Operations

Tuğba Pekbağrıyanık[1], Fadime Kaya Dadaş[2], Serhat Köseoğlu[2], Osman Kırtıloğlu[3], Şükrü Enhoş[2]

[1] Free Periodontology Specialist

[2] İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[3] İzmir Katip Çelebi University Faculty of Engineering, Department of Geography Engineering

Aim: The first aim of this controlled clinical trial was to evaluate the effect of atmospheric pressure cold plasma on wound healing and epithelization in recipient area after free gingival graft operation. Second aim was to evaluate the effect of plasma application on local pain level, bleeding, alteration of sensation and stability of graft.

Material and method: Forty patients with inadequate attached gingiva were included to the study. Patients were divided into two groups as test (plasma application) and control. Same surgical procedures were performed for both groups in addition recipient and donor sites in test group were treated with plasma immediately after operation and at third and seventh day. Questionnaires for pain, bleeding and drug usage were filled by patients every day. Epithelization in donor site, alternation of sensation and color match were recorded weekly for 2 months, alternations in graft dimensions at recipient site were recorded for 3 months. The study was completed with thirty six patients. Distribution of normality in numerical variables was evaluated with Shapiro Wilk normality test and *Q Q* graphs. Inter-group comparisons of numerical variables by time was performed with two way repeated measures ANOVA and general linear model. Correlations between categorical variables were analyzed with chi square exact test. $p<0.05$ was set as statistical significant.

Results: At second week the number of patients with complete epithelization in test group was greater than control ($p<0.05$) In test group color match in recipient site was better than control ($p<0.05$) in first 5 observations. There were no significant differences among pain level, drug use, bleeding, alteration of sensation and shrinkage of the graft between groups. ($p>0.05$)

Conclusion: Plasma application did not significantly decrease shrinkage of graft, level of pain and bleeding but increased epithelization and enhanced wound healing.

S043

Monolitik Zirkonya Materyalinin Dentine Bağlanma Dayanımı Üzerine Farklı Tür Asit Yüzey Uygulamalarının Etkilerinin Araştırılması

Melih Ulgey, Oguzhan Gorler

Cumhuriyet Üniversitesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı dentin yüzeyinin fosforik asit, tartarik asit, sitrik asit ve borik asit ile pürüzlendirilmesinin monolitik zirkonya ile olan makaslama bağlantı dayanımına etkisini in-vitro ortamda araştırmaktır.

Yöntem: 100 adet insana ait molar diş, orta koronal bölgeden, okluzal düzleme paralel bir şekilde kesildi. 100 adet örneğin yarısı termal siklus cihazına girmek üzere rastgele ayrıldı ve her 50 örnek farklı yüzey şartlandırmaları uygulanmak üzere rastgele 5 alt gruba ayrıldı. İşlem uygulanmamış grup (kontrol), fosforik asit, tartarik asit, sitrik asit ve borik asit. Monolitik zirkonya örnekler, ISO 11405 standartlarına uygun olarak 7 mm çapında ve 3 mm kalınlığında olacak şekilde hazırlandı. Bu monolitik zirkonya diskler, dentin yüzey düzenlemesi işlemleri tamamlandıktan sonra, self-adeziv resin siman kullanılarak simante edildi. Makaslama bağlantı dayanımı, yüzey düzenlemelerinin etkinliğini ölçmek üzere gerçekleştirildi. Taramalı elektron mikroskop ile örneklerin yüzey morfolojisindeki değişiklikleri incelendi. Uygulamalara bağlı olarak oluşan farkların saptanması için, MBD değerleri iki faktörlü ANOVA ve t testleri ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Konvansiyonel prosedür sonrasında, en yüksek istatistiksel olarak anlamlı MBD değerleri büyükten küçüğe doğru sırasıyla sitrik, tartarik, fosforik ve borik asit uygulamaları ile elde edildi ($p<0,05$). Termal siklus prosedür sonrasında, en yüksek istatistiksel olarak anlamlı MBD değerleri büyükten küçüğe doğru sırasıyla sitrik, tartarik ve fosforik asitler ve borik asit uygulamaları ile elde edildi ($p<0,05$). Kontrol ve tüm asit uygulamalarına ait örneklerde termal siklus uygulamasının MBD değerini anlamlı olarak düşürdüğü saptandı.

Sonuç: Kısa klinik kron boyuna sahip dişlerde dentin yüzeyine sitrik asit uygulaması, monolitik zirkonyum kronların desimantasyon problemine çözüm olabilir.

S043

The Effect of Different Acid Treatments on Shear Bond Strength Between Monolithic Zirconia and Dentin Surface

Melih Ulgey, Oguzhan Gorler

Cumhuriyet University, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: The aim of this study is to evaluate the effect of surface treatment with different types of acids on the shear bond strength (SBS) of monolithic zirconia to dentin surface in vitro settings.

Materials and Methods: A hundred human molars are sectioned parallel to the occlusal surface in the mid-coronal one-third. The specimens (n=100) are randomly divided in half for thermocycling, and each 50 specimens set are randomized into five subgroups (n=10) No treatment (controls), phosphoric acid (FA), tartaric acid (TA), citric acid (SA) and boric acid (BA). Monolithic zirconia specimens are prepared in the final dimensions of 7 mm in diameter and 3 mm in thickness and cemented using self-adhesive resin cement to dentin specimens. SBS test is performed to test the effectiveness of surface treatments. SEM analysis is used to examine the changes in the surface morphology of specimens. The specimens are then statistically analyzed with ANOVA and t-tests.

Results: The study groups were ranked, in order of having highest value, SA>TA>FA>BA for conventional procedure and SA>TA>FA>BA for thermocycling ($p<0,05$). Thermocycling has reduced SBS values in control group and all acid applications.

Conclusion: Surface treatments with citric acid to dentin surface in reduced crown length can be the solution for de-cementation problem ofia crowns.

S044

Afet Kurbanlarının Kimliklendirilmesinde (DVI) Diş Hekiminin Sorumluluğu ve Önemi

Zehtiye Füsun Yaşar[1], Elif Durukan[2], Erhan Büken[1]

[1] Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı

[2] Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Amaç: Ülkemizde gerçekleştirilen kimliklendirme çalışmalarında adli diş hekimliği etkin olarak kullanılmamakta, dişsel verilerin önemi göz ardı edilmektedir. Hâlbuki her diş hekimi afet olaylarında hem olay yeri hem de kimliklendirme ekibinde görevlendirilebilir. Bu çalışmanın amacı, diş hekimlerinin afetlerdeki görev ve sorumlulukları konusunda bilgi düzeylerini belirlemektir.

Yöntem: Bu tanımlayıcı araştırmada Aralık 2015- Haziran 2016 tarihlerinde Ankara'daki Diş Hekimliği Fakültelerinde ve Polikliniк/Muayenehanede çalışan diş hekimlerine ve Türkiye genelinde çalışan TDB üyesi diğer diş hekimlerine anket uygulandı. Araştırmanın verileri SPSS 22.0 istatistik paket programına aktarılarak analiz edildi. Gruplara göre diş hekimlerinin DVI konusundaki bilgi düzeylerinin değerlendirilmesinde Ki-kare analizi kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya katılan hekimlerin 320 (%59,4)'si kadın 219 (%40,1)'i erkek; yaş ortalamaları 37,4±12,6'dır. Hekimlerin 249'si uzman (%45,6), 297'si (%55,4) genel diş hekimidir. Adli diş hekimliği konusunda bilgisi olan hekimlerin 249'u (%69,4) bu bilgiyi formal eğitimlerinde aldıklarını belirtti. Diş hekimlerinin, %74,2'si Ülkemizde afet konusunda bir organizasyonun olduğunu bilmektedir, ancak sadece %20,5'inin DVI konusunda bilgisi vardır (n=110). Bu hekimlerin %92,9'u (n=104) DVI kimliklendirilme ekibinde diş hekiminin yer almasının gerekli olduğunu ifade etmektedir. Diğer yandan DVI konusunda bilgi sahibi olan diş hekimlerinin sadece yarısı (%52,3) kimliklendirme ekiplerinde çalışmak istemektedir. Diş hekimlerinin %99,1'i DNA analizinin kimliklendirmede kullanılan en güvenli yöntem olduğu görüşündedir.

Sonuç: Bulgular, diş hekimlerinin DVI ekibindeki dişhekiminin rolü hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığını göstermektedir.

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu ve Etik Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA 15/360 ve KA 16/140) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

S044

The Importance and Responsibilty of Dentıst in Disaster Victim Identification

Zehtiye Füsun Yaşar[1], Elif Durukan[2], Erhan Büken[1]

[1] Başkent University Faculty of Medicine Department of Forensic Medicine

[2] Başkent University Medical Faculty Public Health

Purpose: In victim identification as processed in Turkey, forensic dentistry is not being used effectively and the importance of dental data is ignored. The aim of this study is to determine the knowledge level of dentists relating to their duties and responsibilities in case of disasters.

Method: In this descriptive study, a questionnaire was applied to the dentists in Turkey from December 2015 to June 2016. Data gathered were anaysed using SPSS 22.0 statistical package program. Categorical variables were presented as ''number and frequency'', continuous variables as ''mean+_ standard deviation''. Chi square analysis was used to evaluate the knowledge level of dentists by groups with respect to DVI.

Findings: Of the physicians interviewed in this study, 320 (59.4%) were female and 219 (40.1%) were male; and the average age was 37.4 ± 12.6. 249 of the physicians were specialists while (45,6%), 297 (55,4%) were general dentists. 249 (69.4%) of physicians who had knowledge about forensic dentistry stated that they received this information in their formal training. 74.2% of dentists were aware of the existence of a disaster organization in our country, but only 20.5% had knowledge of DVI (n = 110). Of these physicians, 92.9% (n = 104) considered it necessary to have a dentist in the DVI identification team. On the other hand, only 52.3% of the dentists with knowledge of DVI wanted to work in the identification teams. 99.1% of the dentists believed that DNA analysis was the safest method to be used for identification.

Conclusion: Findings show that dentists do not have enough knowledge about the role of the dentists in the DVI teams.

This study was approved by Baskent University Institutional Review Board and Ethics Committee (Project no: KA 15/360) and supported by Baskent University Research Fund.

S045

Ortodontinin Gizli Dünyası: Lingual Ortodonti

Didem Aktan

Acıbadem Maslak Ağız ve Diş Sağlığı

Amaç : Günümüz diş hekimliğinde ortodonti endikasyonu olan erişkin hastaların ortodontik uygulamaları tercih etmemesin en önemli nedeni estetik kaygılardır.

Ortodontik tedavi görmesi gereken bireylerin en büyük beklentisi bu süreçte tedavi yönteminin estetik kaygı yaratmamasıdır. Bu açıdan lingual ortodonti, gerçekten görünmeyen tek ortodontik tedavi seçeneği olarak, sadece hasta memnuniyetini sağlamakta değil hekimlerin vaka sayısının artmasında da vazgeçilmez bir konum almıştır.

Bu sunumda lingual ortodontik tedavi; endikasyonları, kontrendikasyonları, uygulama süreci ve zorluğu, tedavi süresi, ağız hijyeni, maliyeti, hekim açısından avantajları ve dezavantajları ve hasta memnuniyeti başlıkları altında vakalar üzerinden tüm yönleriyle tartışılacaktır.

Gereç ve Yöntem: Geçmişten günümüze lingual braket sistemleri başarılı ve öngörülebilir tedavi sonuçlarına ulaşmak adına geliştirilmiş ve bunun sonucunda kişiye özel lingual braketler üretilmiştir.

Günümüzde kişiye özel üretilen lingual braketler dijital diş hekimliği ile ortodontinin buluşmasını sağlamış ve lingual ortodontik tedaviler en az labial sistem ile yapılan tedaviler kadar öngörülebilir ve başarılı sonuçlara ulaştırmıştır.

Bu sunumda, kişiye özel üretilen lingual braket sistemlerinden biri ile tedavi edilen basitten karmaşığa çeşitli ortodontik malokluzyonara sahip vakalar başlangıcından bitimine aşamalarıyla paylaşılacak ve tedavi sürecinde dikkat edilmesi gereken hususlar anlatılacaktır.

Bulgular: Lingual ortodontik tedavi ile ortodontik tedavisi yapılan erişkin bireylerin tedavi sonu bulguları, tedavi sürecinde hastanın yaşadığı problemler, rebonding prensipleri paylaşılacaktır.

Tartışma ve Sonuç: Lingual ortodonti geçmişte gerek braket sistemlerinin yetersizliğinden gerekse ortodontik kuvvetlerin dişe aktarımındaki problemlerden dolayı sistemde yeterli yerini alamamış, günümüzde ise teknolojinin getirdiği avantajlarla tüm bu sorunlar giderilerek tüm kontrendikasyonlar kaldırılmıştır ve erişkinlerin tamamen görünmeyen bir ortodontik tedavi yöntemi tercih etmesiyle ortodonti pratiğimizde çok önemli bir yere sahip olmuştur.

S045

Secret World of Orthodontics: Lingual Approach

Didem Aktan

Acıbadem Maslak Oral and Dental Health

Aim: In dentistry today, the most important reason why orthodontic treatment is not preferred by adults is aesthetic concerns.

The greatest expectation of individuals who need orthodontic treatment is that the treatment method does not create aesthetic concerns during this process.

In this respect, lingual orthodontics is indispensable not only for patient satisfaction but also for increasing number of cases for orthodontists as the only real invisible orthodontic treatment option.

In this presentation; Indications, contraindications, treatment process, difficulties and duration of treatment, oral hygiene, cost, advantages and disadvantages and patient satisfaction will be discussed in all aspects.

Material and Method: Lingual bracket systems have been developed during time in order to achieve successful and predictable treatment results and customized lingual brackets have been produced.

Today, customized lingual brackets have brought orthodontic and digital dentistry together and lingual orthodontic treatments have produced predictable and successful results as much as the labial orthodontic teratments.

In this presentation, different orthodontic malocclusion cases from simple to complex will be shared from beginning to finishing, whıch treated with customized lingual bracket systems

Results: Treatment results of adult patients who underwent lingual orthodontic treatment will be shared.

Discussion and Conclusion: In the past, force transfer, torque control and bracked shape were big problems for orthodontists treating patients with lingual orthodontics.echnology during time its impact on orthodontics will be much more in the future.

S046

Seramik Laminat Veneer Restorasyonla Tedavi Sonrasında Klinisyen Memnuniyetlerinin Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma

Sadullah Üçtaşlı[1], Gökhan Çiçekci[1], Hacer Ertürk[1], Mohamed Hwidi[2]

[1] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Hedef: Bu çalışmanın amacı hasta ve klinisyenlerin (n=25) maksiller anterior seramik laminat veneer restorasyonlar sonrasındaki beklentilerindeki farklılıkları saptamaktır. Beklenti değerlendirmeleri 0'dan 100'e kadar skorlanan VAS (Visual Analog Scale) ile klinik değerlendirme kullanılarak gerçekleştirildi.

Yöntem: Seramik laminat veneer restorasyonlar dijital ölçü alımı (Cerec, Omnicam, Sirona) sonrasında, maksiller kanin – kanin arası dişler için (n=6) lityum disilikat cam seramik bloklar (IPS e.max, Ivoclar-Vivadent) ile CAD/CAM teknolojisi (Cerec MC XL, Sirona) kullanılarak üretildi.

Diş preperasyonları mine seviyesinde minimum derinlikte marjin dizaynı ile gerçekleştirildi. Seramik laminat veneer restorasyonların simantasyonu sırasında iki aşamalı adeziv sistem (etch and rinse) ve ışıkla sertleşen kompozit rezin yapıştırıcı siman kullanıldı (Variolink, Ivoclar-Vivadent).

Restorasyonun estetik memnuniyeti hastaya ve diş hekimliğinde uzmanlık programı klinisyenlerine (n=25) soruldu. Hasta ve 25 diş hekimliğinde uzmanlık programı klinisyeninden elde edilen ortalama memnuniyet değerleri VAS'a (Visual Analogue Scale) göre sırasıyla 100 ve 85'tir.

Bulgular: Estetik memnuniyet hem hasta hem de uzmanlık programı klinisyenleri tarafından çeşitli skorlarla sağlanmıştır.

Sonuç: Hasta ve uzmanlık programı klinisyenlerinden alınan farklı sonuçlar klinisyenlerin daha eleştirel karakterleriyle açıklanmıştır. Tutarlı sonuçlarla değerlendirmek için daha fazla sayıda hasta ve uzmanlık programı klinisyeni gereklidir.

S046

Evaluation of Clinicians Satisfaction After Treatment of Ceramic Laminate Veneer Restorations: Pilot Study

Sadullah Üçtaşlı[1], Gökhan Çiçekci[1], Hacer Ertürk[1], Mohamed Hwidi[2]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Objective: The aim of this study was to determine the differences between patient and clinicians (n=25) expectations after treatmet of maxillary anterior ceramic laminate veneer restorations. Expectation assessments were conducted utilising clinical evaluation by VAS (Visual Analog Scale) starting from 0 to 100 score.

Methods: Ceramic laminate veneer restorations was fabricated by using CAD/CAM technology (Cerec MC XL, Sirona) with lithium-disilicate glass ceramic blocks (IPS e.max, Ivoclar-Vivadent) for maxillary canine to canine teeth (n=6) after taking digital impression (Cerec, Omnicam, Sirona).

Teeth preparations were achieved at enamel level with minimum depth of margin design. During adhesive cementation of ceramic laminate veneer restorations, 2 step adhesive system (etch and rinse) and light cure composite resin luting cement (Variolink, Ivoclar-Vivadent) were used.

Esthetic satisfaction of the restoration was inquired by patient and speciality course clinicians (n=25). Obtained satisfaction values from patient and 25 speciality course clinicians were 100 and 85, respectively by Visual Anologue Scale (VAS).

Results: Esthetic satisfaction were satisfied both patient and speciality course clinicians with various scores.

Conclusions: Varied results taken from patient and speciality course clinicians were explained order to judge accurate results higher number of patient and speciality course clinicians are necessary.

S047

Farklı Fotosensitizerler Ile Yapılan Fotodinamik Terapinin Antimikrobiyal Etkinliği

Elif Tekin[1], İsmail Özkoçak[2], Hakan Göktürk[1], Bilge Hilal Çadırcı[3]

[1] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Abant İzzet Baysal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[3] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Biyomühendislik Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı fotosensitizerler ile yapılan fotodinamik terapinin (PDT) kök kanalındaki

Enterococcus faecalis (*E. faecalis*) biyofilmi üzerinde antimikrobiyal etkinliğini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada 122 adet üst çene anterior diş 16 mm kök uzunluğunda dekorone edildi ve ProTaper F3 numaralı eğeye kadar şekillendirildi. Dişler otoklavda steril edildi. Negatif kontrol haricindeki tüm örnekler *E. faecalis* ile kontamine edildi ve 10 günlük inkübasyona bırakıldı. Dişler rastgele 10 deney ve 2 kontrol grubuna ayrıldı (n=10). Grup 1: NaOCl, grup 2: Klorheksidin(CHX), grup 3: Diyot lazer, grup 4: Er: YAG lazer, grup 5: Congo Red(CR), grup 6: CR-PDT, grup 7: Toluidine Blue(TBO), grup 8: TBO-PDT, grup 9: Indocyanine Green (ICG), grup 10: ICG-PDT, pozitif kontrol ve negatif kontrol. Dezenfeksiyon işlemi sonrasında paper pointler ve H tipi eğeler yardımı ile örnekler alındı. Bakteri canlılığı 24 saat sonra değerlendirildi. İstatistiksel analizler One-Way ANOVA ve post-hoc Tukey HSD testleri ile yapıldı.

Bulgular: PDT grupları, NaOCl, CHX, Diyot lazer, Er:YAG lazer grupları aralarında istatistiksel olarak farklılık olmaksızın (p>.05) E. faecalis kolonilerinde diğer gruplara göre istatistiksel olarak anlamlı azalma göstermiştir (p<.05).

Sonuç: %5 NaOCl, %2 CHX, Er: YAG lazer, Diyot lazer, TBO-PDT, CR-PDT ve ICG-PDT uygulamaları, *E. faecalis* biyofilmi üzerinde üstün ve benzer antimikrobiyal etkinlik göstermiştir.

S047

Antimicrobial Efficiency Of Photodynamic Therapy With Different Photosensitizers

Elif Tekin[1], İsmail Özkoçak[2], Hakan Göktürk[1], Bilge Hilal Çadırcı[3]

[1] Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Abant Izzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[3] Gaziosmanpaşa University Faculty of Engineering and Natural Sciences, Department of Bioengineering

Aim: The aim of this study is to investigate the antimicrobial effects of Photodynamic therapy (PDT) with different photosensitisers on the *Enterococcus faecalis* (*E. faecalis*) in the root canal.

Material and Methods: The study used one hundred and twenty-two maxillary anterior teeth, which were decoronated at 16 mm root length and instrumented ProTaper NiTi files up to size F3. All the teeth were sterilized in the autoclave and then contaminated with an E. faecalis suspension except for negative control and incubated for 10 days. Teeth were randomly divided into 10 experimental groups and two control groups (n = 10). Group 1: NaOCl, group 2: Chlorhexidine (CHX), group 3: Diode laser, group 4: Er:YAG laser, group 5: Congo Red (CR), group 6: CR-PDT, group 7: Toluidine Blue (TBO), group 8: TBO-PDT, group 9: Indocyanine Green (ICG), group 10: ICG-PDT, positive control, and negative control. After disinfection, samples were taken by H files and paper points. Bacterial survival was assessed after 24 hours. Statistical analyses were performed with One-Way ANOVA and post-hoc Tukey HSD tests.

Results: PDT groups, NaOCl, CHX, Diode laser, Er:YAG laser groups showed a statistically significant decrease in *E. faecalis* colonies than the other protocols (p<.05) with no significant differences between them (p>.05).

Conclusion: Applications of 5% NaOCl, 2% CHX, Er:YAG laser, Diode laser, TBO-PDT, CR-PDT and ICG-PDT showed superior and similar antimicrobial activity on *E. faecalis* biofilm

S048

Türk Popülasyonunda Mandibular Dental Ark Formlarının Değerlendirilmesi

Fundagül Bilgiç, Gökay Üstdal, Eyüp Burak Küçük

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Sınıf I, II ve III maloklüzyonlu Türk hastalarda mandibular dental ark formlarını değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışma, Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Ana Bilim Dalı'na ortodontik tedavi için başvuran hastaların dijital dental modelleri kullanılarak yapılmıştır. Çalışmamızda, daimi dişlenme dönemindeki, normal diş boyut ve şekillerine sahip, ark boyut uyumsuzluğu 3 mm veya daha az olan, kontak alanlardan taşan restorasyonları olmayan ve ortodontik olarak tedavi edilmemiş 230 olgunun mandibular dental modelleri kullanılmıştır.

Hastalar, Angle sınıflandırması kullanılarak maloklüzyonlarına göre; Sınıf I, Sınıf II ve Sınıf III şeklinde üç gruba ayrılmıştır. Hastaların mandibular dental arkları oval, kare ve konik şekilli olarak sınıflandırılmıştır (OrthoForm, 3M Unitek, Calif). Modeller üzerinde; interkanin genişliği, intermolar genişliği, kanin derinliği, molar derinliği, kanin genişliği/derinliği, molar genişliği/derinliği ölçümleri yapımıştır. Elde edilen veriler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olup olmadığını değerlendirmek için kikare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bu retrospektif çalışma, Türk toplumunda en sık görülen ark formunun oval (% 42,6) olduğunu ortaya koymuştur. İkinci en sık görülen ark formu kare (% 38,7) ve en az görülen ark formu ise konik (% 18,7) olarak tespit edilmiştir. Sınıf I ve sınıf II maloklüzyonlu Türk hastalarda da toplamda olduğu gibi en sık görülen ark biçimi oval olarak bulunmuştur, ancak sınıf III grup için en sık görülen ark formu kare olarak bulunmuştur (% 50). Bununla birlikte, istatistiksel analizlere göre, Sınıf I, Sınıf II ve Sınıf III maloklüzyonlar arasındaki ark tip dağılımı modelinde anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Sonuç: Ortodontik tedavi sırasında hastaların orijinal dental ark formunun korunması, uzun süreli stabilite için önemlidir. Sonuçlarımız, Angle sınıflandırmalarının herhangi birine özgü tek bir ark formunun olmadığını açıkça ortaya koymuştur.

S048

Evaluation of Mandibular Dental Arch Forms in Turkish Population

Fundagül Bilgiç, Gökay Üstdal, Eyüp Burak Küçük

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Aim: The aim of this study was to evaluate mandibular dental arch forms of Turkish subjects with Class I, II, and III malocclusions.

Method: The study was conducted using digital dental casts of patients applied for orthodontic treatment to Department of Orthodontics, School of Dentistry, Mustafa Kemal University, Hatay, Turkey. The mandibular dental casts of 230 orthodontically untreated subjects in the permanent dentitions with normal tooth size and shape, a 3 mm or less arch length discrepancy, and without restorations extending to contact areas were collected.

Patients were assigned into three groups according to their malocclusion by Angle's classification system; Class I, Class II and Class III. The lower dental arches were classified as ovoid, square and tapared shaped (OrthoForm, 3M Unitek, Calif). The following measurements were also taken: intercanine width, intermolar width, canine depth, molar depth, canine width/depth ratio and molar width/depth ratio. Chi-square test was used to evaluate if there is a significant difference between different shapes of arch forms in the different malocclusions.

Results: This retrospective study revealed that, the most frequent arch form seen in Turkish subjects was ovoid (42,6%). Second most frequent arch form was square (38,7%) and the less frequent arch form was tapared (18,7%). As total group, the most frequent arch forms seen were ovoid in Turkish subjects with class I and class II malocclusions, but for class III group the most frequent arch form was square (50%). However according to statistical analysis there was no significant difference in the pattern of distribution of arch types between Class I, Class II and Class III malocclusions.

Conclusion: Preservation of patient's original dental arch form during orthodontic treatment is important for long time stability. Our results made it clear that there is no single arch form unique to any of the Angle classifications.

S049

Bruksizmi Olan Bireylerde Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi: Bir Pilot Çalışma Örneği

Gülhan Yıldırım[1], Funda Erol[1], Ebru İspirgil[2], Ayşegül Yurdakoş[3]

[1] İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Acıbadem Altunizade Hastanesi

[3] İstanbul Okmeydanı Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Amaç: Bu çalışmada bruksizmi olan erişkin bireylerde, bruksizmin yaşam kalitesi üzerine olan etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmamızda; 18-65 yaş aralığında toplam 185 erişkin birey bruksizmi olan (n=100) ve bruksizmi olmayan (n=85) olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. Bruksizmin yaşam kalitesi üzerine olan etkisini değerlendirmek için ağız sağlığı etki profili ölçeği (OHIP-14) kullanılmıştır. Her iki grubun OHIP-14 toplam skorları ve alt ölçek skorları karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Bulgularımıza göre, bruksizmi olan bireylerde OHIP-14 toplam skorları ve tüm alt ölçek skorları bruksizmi olmayan bireylere göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek bulunmuştur. Bruksizm varlığı ile yaşam kalitesi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

Sonuç: Sonuç olarak, bruksizmin yaşam kalitesi üzerine negatif bir etkisinin olduğu görülmüştür.

S049

Quality of Life Evaluation of Adult with Bruxism: A Pilot Study

Gülhan Yıldırım[1], Funda EROL[1], Ebru İspirgil[2], Ayşegül Yurdakoş[3]

[1] Istanbul New Century University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

[2] Acıbadem Altunizade Hospital

[3] Istanbul Okmeydanı Oral and Dental Health Hospital

Aim: In this study, we aimed to evaluate the effect of bruxism on the quality of life in adult with bruxism.

Methods: In our research; A total of 185 adults between 18-65 years of age were divided into 2 groups, one with bruxism (n = 100) and the other without bruxism (n = 85). The Oral Health Impact Profile (OHIP-14) was used to assess the effect of bruxism on quality of life. OHIP-14 total scores and subscale scores of both groups were compared.

Results: According to our findings, in adults with bruxism, OHIP-14 total and all subscale scores were found to be significantly higher than those without bruxism. A statistically significant association was found between presence of bruxism and quality of life.

Conclusions: As a result, bruxism has been found to have a negative effect on the quality of life.

S050

Diş Hekimlerine Başvuran Hastalarda Sistemik Hastalık İnsidansı

Levent Ciğerim, Volkan Kaplan

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Van

Amaç: Diş hekimlerine başvuran hastalarda sistemik rahatsızlıkların varlığı diş tedavilerinin planlanmasında ve gerçekleştirilmesinde büyük bir öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı diş hekimlerine başvuran hastalarda sistemik hastalık insidansını belirlemektir.

Yöntem: Çalışma Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına Nisan 2017-Haziran 2017 tarihleri arasında başvuran 1543 hastanın değerlendirilmesini içermektedir. Yaş aralığı 20-79 olan hastalar değerlendirilmeye alınmıştır. Hastaların sistemik rahatsızlıkları hakkında bilgiler anket yolu ile toplanmıştır ve değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hastaların 703'ü (% 45.56) erkek, 840'ı (% 54.44) kadındı. Hastaların 1131'inde (% 73.30) sistemik hastalık yoktu. Sistemik hastalığı olan 412 hastanın (% 26.70) 59'unda birden fazla sistemik rahatsızlık vardı. Sistemik rahatsızlığı olanların 156 kişisi (% 37.86) erkek, 256 kişisi (% 62.14) kadındı. En sık görülen sistemik rahatsızlıklar sırasıyla: KVS (Kardiyovasküler sistem) hastalıkları, hormonal hastalıkları ve respiratuar sistem hastalıkları şeklindedir.

Sonuç: Bu çalışmada diş hekimlerine başvuran hastalarda bulunan sistemik rahatsızlık oranı % 26.70'dir. Kadın hastalarda sistemik hastalık görülme sıklığı 2 kat fazladır. Hastalarda en sık görülen sistemik hastalık KVS rahatsızlıklarıdır (% 58.25).

S050

Systemic Disease Incidence in Patients Who Were Referred to Dentists

Levent Ciğerim, Volkan Kaplan

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

Aim: The presence of systemic diseases have a great importance on dental treatment planning and realization. The aim of this study is to determine the incidence of systemic diseases at the patient who referred to dentists.

Method: The study included 1543 patient visiting the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, University of Van Yuzuncu Yil, during the period from April, 2017 to June, 2017. The age range of the study population was from 20 to 79 years. Systemic disease informations of the patients were collected through a survey and evaluated.

Results: 703 patients (45.56%) were male, 840 patients (54.44%) were female. 1131 patients (73.30%) had no systemic disease. 412 patients (26.70%) had systemic diseases. Also, in this group 59 cases (14.32%) had multiple systemic disorders. 156 of the people with systemic disorders (37.86%) were male and 256 (62.14%) were female. The most common systemic disorders were respectively CVS (Cardiovasculer system) diseases, endocrine disorders and respiratory tract diseases position.

Conclusion: The rate of systemic diseases of patients who admitted to the dentists in this study was 26.70%. The incidence of systemic diseases in female patients is 2 times higher. The most common seen disease was CVS disorders (58.25%).

S051

Avülse Dişlerde Geç Replantasyon Tedavisinin Takibi: Olgu Sunumu

Aysel Toprak, Işıl Özgül Kalyoncu, Serap Akyüz

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Dental avülsiyon dişin bütünüyle alveoler soketten çıkması ile tanımlanan dental yaralanmadır. Avülsiyonda diş pulpası, periodontal ligamentler, alveoler kemik ve sement etkilenmektedir. Bu olguda; avülse olmuş ve uzun süre dental soket dışında kalmış dişlerin tedavisi sunulmuştur.

Yöntem: M.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına, dental travma şikayetiyle başvuran 9 yaşındaki erkek hastada, yapılan ağız içi ve radyografik muayenesinde sağ ve sol üst santral kesici dişlerde avülsiyon yaralanması olduğu ve alveol soketlerinin bütünlüğünü koruduğu görülmüştür. Alınan detaylı anamnez sonucu avulse dişlerin 14 saat süreyle pastörize sütte saklandığı tespit edilmiştir. Alveol soketlerinde bulunan pıhtı ve doku artıkları uzaklaştırılarak soket ve dişler serum fizyolojik solüsyon ile yıkanmıştır. Dişler % 2'lik NaF içerisinde 15 dk. bekletildikten sonra soketlere parmak basıncı ile yerleştirilmiştir. Reimplante edilen dişler 53 - 22 numaralı dişler arasına semi-rijit ark teli ile splintlenmiştir. Splintten 1 gün sonra reimplante edilen dişlerin pulpaları ekstirpe edilmiş ve inflamatuar kök rezorbsiyonunu engellemek için kanallara kortikosteroid içeren üçlü antibiyotik patı uygulanmıştır. 3 haftanın sonunda Mineral Trioxide Aggregate (MTA) ile apikal bariyer oluşturularak daimi kanal dolumu yapılmış ve splint çıkartılmıştır. Hastanın 1. ve 6. ay kontrollerinde klinik ve radyografik semptom gözlenmemiştir. 15. ay kontrolünde dişler klinik olarak asemptomatik olmakla birlikte radyografik incelemede replasman rezorbsiyonu başladığı gözlenmiştir. Hasta halen takibimiz altındadır.

Sonuç: Avülsiyon tedavisinin başarısında hem dişin dışarda kaldığı süre hem de saklandığı ortam önem taşımaktadır. Avülse dişin anında reimplantasyonu önerilen tedavidir ve iyi bir prognozla sonuçlanır ancak bu her zaman mümkün olmayabilir.

S051

Delayed Replantation in Avulsed Teeth: A Case Report

Aysel Toprak, Işıl Özgül Kalyoncu, Serap Akyüz

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Tooth avulsion is a type of dental injury defined as the complete displacement of a tooth out of the alveolar socket. Dental pulp, periodontal ligaments, alveolar bone and cement are all affected in tooth avulsion. In this case study, the late replantation of avulsed maxillary central incisors that had been out of dental socket has been examined.

Method: A 9 year-old-male patient with a dental trauma was referred to Marmara University Faculty of Dentistry/Department of Pediatric Dentistry. Intraoral and radiographic examinations indicated the right and left maxillary central incisors were avulsed and there was no fracture in the alveolar sockets. According to the detailed anamnesis, it was determined that the avulsed teeth were stored in pasteurized milk for 14 hours. Coagulum and tissue residues in alveolar sockets were removed, alveolar sockets and teeth were washed with saline solution. The teeth were kept in 2% NaF for 15min, and then were placed into the sockets with finger pressure. Re-implanted teeth were fixed between 53 and 22 with semi-rigid arch. One day later, the avulsed teeth were extirpated and a triple antibiotic paste containing corticosteroids was applied in to the root canals to prevent inflammatory root resorption. Three weeks later, the root canal treatment was completed using Mineral Trioxite Aggregate (MTA) as an apical root barrier and splint was removed. Clinical and radiographic symptoms were not observed in the 1th and 6th month controls. In the 15th month control, the teeth were clinically asymptomatic but replacement resorption was observed radiographically. The patient is still under follow-up.

Conclusion: Both the extraoral dry time and the storage media of the avulsed tooth is important in the success of the avulsion. Immediate re-implantation of the avulsed tooth is the recommended treatment, and results in a good prognosis although this may not be always possible.

S052

Dişeti Çekilmelerinin Tedavisinde Bağ Doku Grefti Altın Standart mı?

Alparslan Dilsiz, Abdulhakim Günay

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti çekilmeleri estetik problemlere, dentin hassaiyetine, kök çürüklerine yol açtığında ya da plak uzaklaştırılmasını engellediğinde açığa çıkmış kök yüzeylerinin kapatılması tedavinin nihai amacıdır. Sözü geçen hedefleri gerçekleştirmek için çeşitli periodontal cerrahi prosedürler geliştirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, Bağ Dokusu Grefti (CTG) prosedürlerinin kök-kapama tekniklerinin sonuçlarını değerlendirmek için "altın standart" olarak hizmet edip etmediğini değerlendirmektir.

Yöntem: Burada cevabını aradığımız soru 'Bağ dokusu greft (CTG) prosedürleri yüksek oranda kök kapaması gösteriyor mu?'. PubMed / MEDLİNE® ve Google Akademik veritabanları araştırıldı ve en az 12 aylık takipli randomize kontrollü klinik çalışmalar çalışmaya dahil edildi. Editöre mektuplar, tarihi incelemeler ve yayınlanmamış veriler hariç tutuldu. Toplam 599 referans içinden,(Toplam 669 tedavi hastası ve 1311 çekilme) konuyla ilgili 23 makale dikkate alındı.

Bulgular: Çoklu dişeti çekilmesi vakalarında bağ doku grefti ile tedavi diğer kök yüzey kapama tekniklerine kıyasla daha başarılı ve etkilidir. Koronale pozisyone flep + Bağ doku grefti marjinal dişeti çekilmesinin nüksünde koronale pozisyone flep + emdogain , koronale pozisyone flep + aselüler dermal matrix ve koronale pozisyone flep + yönlendirilmiş doku rejenerasyonuna göre daha yüksek başarı göstermektedir.

Sonuç: Kök kapama tedavisinde uzun süreli istikrar keratinize dokuda kazanç ve estetik beklentilerin yüksek olduğu vakalarda bağ doku grefti kullanımı daha uygun gözükmektedir.Bu nedenle, bağ doku greft prosedürleri, kök kapsama tekniklerinin güvenliğini ve sonuçlarını değerlendirmek için yaygın olarak "altın standart" olarak tanımlanmıştır.

S052

Are Connective Tissue Grafts the Gold Standard for the Treatment of Gingival Recessions?

Alparslan Dilsiz, Abdulhakim Günay

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Background and aim: The ultimate objective in the treatment of gingival recession is the coverage of the exposed root surfaces when this condition is related to esthetic problems, dentinal hypersensitivity, root caries, or when it hampers with proper plaque removal. Various periodontal surgical procedures have been developed to achieve the above goals. The aim of this study was to assess whether or not Connective Tissue Grafts (CTG) procedures have served as the "gold standard" to evaluate results of root-coverage techniques.

Materials and methods: To address the focused question "Does Connective Tissue Grafts (CTG) procedures demonstrate high percentage of root coverage?" PubMed/MEDLİNE® and Google Scholar databases were explored. An electronic search for randomized controlled clinical trials with at least 12 months follow-up for the treatment of gingival recessions were included. Letters to the editor, historic reviews, and unpublished data were excluded. From a total of 599 references, 23 articles (total of 669 treated patients and 1311 recessions) were considered relevant.

Results: Treatment of multiple areas of gingival recession using a simple harvesting technique for Connective Tissue Graft was more successful and effective than others. CAF+CTG were also associated with higher reduction in REC than CAF+GTR bms, CAF+ADM, and CAF+EMD.

Conclusions: In cases where the long-term stability of root coverage, gain in keratinized tissue, and esthetic results are expected the use of CTGs seems to be more adequate. Therefore, CTG procedures have commonly served as the "gold standard" to evaluate the safety and results of root-coverage techniques.

S053

Farklı Fiziksel Özellikteki Maksillofasiyal Silikonların Renk Değişimlerinin ve Sertliklerinin Değerlendirilmesi

Merve Bankoğlu Güngör, Ceyda Başak Semerci, Meral Bağkur, Seçil Karakoca Nemli

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik DişTedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Yüz bölgesindeki defektlerin estetik rehabilitasyonunda kullanılan yüz protezleri, hastaların topluma kazandırılmasına katkıda bulunmakta ve yaşam kalitelerini arttırmaktadır. Günümüzde yüz protezlerinin yapımında en çok kullanılan materyal silikonlardır. Deri rengine uygun olarak renklendirilebilen silikonlar zamanla renk uyumunu kaybetmektedir. Materyalin renk değiştirmesine sebep olan çeşitli faktörler olmasına rağmen güneş kaynaklı radyasyonun önemi ortaya koyulmuştur. Bu çalışmanın amacı, maksillofasiyal protezler için son yıllarda üretilmiş olan farklı fiziksel özelliklere sahip silikonların renklerindeki ve sertliklerindeki değişimi değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmada farklı fiziksel özelliklere sahip 3 adet maksillofasiyal silikon (Cosmesil M511, Dermasil Shore A 10 ve Dermasil Shore A 30) kullanıldı. Materyallerinin her birinden kahverengi ve kırmızı renklerde 15 mm çapında ve 1 mm kalınlığında disk şeklinde örnekler (n=10) hazırlandı. Her bir örnekte; spektrofotometre cihazı kullanılarak renk koordinatları (L*, a*, b*) ve sertlik cihazı kullanılarak Shore A sertliği belirlendi. Örnekler doğal gün ışığına maruz kalacak şekilde pencere önüne yerleştirildi, 3 aylık eskitme sonunda tekrar renk koordinatları (L*, a*, b*) belirlendi. Örneklerin eskitme sonrasında gösterdiği renk değişimi (ΔE), eskitmeden önceki ve sonraki L*, a*, b* değerleri kullanılarak hesaplandı. Eskitme sonrası örneklere ait Shore A değerleri tekrar ölçüldü. Eskitme öncesi ve eskitme sonrası renk değişimi ve sertlik değerleri istatistik olarak analiz edildi.

Bulgular: Silikon örneklerden elde edilen ΔE>1.1 algılanabilir, ΔE<3 ise kabul edilebilir sınır olarak belirlendi. Çalışmada test edilen 3 farklı maksillofasiyal silikonun 3 ay sonundaki renk değişimi değerlendirildiğinde, renk değişiminin kabul edilebilir (ΔE<3) düzeyde olduğu gözlendi. Eskitmenin sertlik değerlerini etkilediği belirlendi.

Sonuç: Gün ışığı maksillofasiyal silikonların eskimesine neden olmakta ve maksillofasiyal silikonların rengi ve sertliği gün ışığından etkilenmektedir.

S053

Evaluation of Change in Color and Hardness of Maxillofacial Silicones with Different Physical Properties

Merve Bankoğlu Güngör, Ceyda Başak Semerci, Meral Bağkur, Seçil Karakoca Nemli

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Objective: Facial prostheses used in aesthetic rehabilitation of defects in the face region, contribute to the socialization of the patients and increase the quality of life. Nowadays, maxillofacial silicone is the most widely used material in the construction of facial prosthesis. Maxillofacial silicone which can be naturally color matched with the skin is discolored due to time. Among various factors that cause discoloration, the importance of solar radiation has been revealed. The purpose of this study is to evaluate the color change and hardness of silicones with different physical properties produced in recent years for maxillofacial prostheses.

Methods: Three maxillofacial silicones (Cosmesil M511, Dermasil Shore A 10, and Dermasil Shore A 30) were used in the study. Disc samples (n = 10) were prepared in brown and red colors in 15 mm diameter and 1 mm thickness from each of the materials. For each specimen, color coordinates (L*, a*, b*) were determined using spectrophotometer and Shore A hardness using hardness device. The specimens exposed to natural daylight. After 3 months of aging, the color coordinates (L*, a*, b*) were determined. The color change (ΔE) of the specimens was calculated using the L*, a*, b * values before and after aging. Shore A values of the specimens were measured after aging. Color change and hardness values before and after aging were statistically analyzed.

Results: The ΔE> 1.1 obtained from the silicone specimens was determined as detectable and the ΔE <3 was determined as in the acceptable limit. It was observed that the change in color of 3 different maxillofacial silicone was acceptable (ΔE <3) at the end of the 3 months aging in daylight. The hardness values were affected by the aging.

Conclusion: Daylight causes the aging of maxillofacial silicones and the color and hardness of the maxillofacial silicones are affected.

S054

Dişeti Çekilmelerinin Tedavisinde T-TZF ve SBDG' Nin Klinik, Biyokimyasal Olarak Karşılaştırılması

Gülşah Uyanık[1], Tuğba Aydın[1], Cenk Fatih Çanakçı[1], Taner Arabacı[1], Ahmet Kızıltunç[2]

[1] Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada, Miller sınıf I ve II dişeti çekilmelerinin tedavisinde uygulanan SBDG (subepitelyal bağ dokusu grefti) + KPF (koronale kaydırılan flep) ya da T-TZF (titanyum tüp ile hazırlanan trombositten zengin fibrin) + KPF' nin klinik ve biyokimyasal etkilerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamızda Miller sınıf I ve II dişeti çekilmesi olan 22 hasta (34 defekt) KPF+T-TZF (test) ya da SBDG + KPF (kontrol) tekniğiyle tedavi edildi. Başlangıçta, 1., 3. ve 6. aylarda klinik ve biyokimyasal parametreler ölçüldü. DOS (dişeti oluğu sıvısı) örneklerinde, PDGF-BB ve IL-6 değerleri ELİSA metoduyla saptanarak istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Operasyondan 6 ay sonra, kök yüzeyi örtülme oranı test ve kontrol gruplarında sırasıyla %69,21 ve %76,27, tam kök yüzeyi örtülme oranı ise sırasıyla %47,05 ve %64,7 olarak bulundu. SBDG grubunda dişeti kalınlığındaki artış dışında, klinik verilerde gruplar arası istatistiksel bir fark bulunamamıştır. DOS seviyeleri her iki grupta operasyondan 1. ay sonra başlangıca göre anlamlı olarak artarken, takip dönemlerinde anlamlı olarak azalmıştır. Test grubunda başlangıca göre operasyondan 1 ay sonra IL-6 seviyesi anlamlı olarak azalmış, kontrol grubunda fark gözlenememiştir. Her iki grupta da başlangıca göre takip dönemlerinde PDGF-BB seviyesinde istatistiksel fark bulunamamıştır. Biyokimyasal parametrelerde gruplar arası istatistiksel fark yoktur.

Sonuç: Çalışmamızdaki veriler, Miller I ve II dişeti çekilmelerinin tedavisinde T-TZF membranın morbidite ya da ikinci bir cerrahi alan ile ilişkili zorluklar olmadan güvenilir ve etkili sonuçlar verdiğini göstermiştir. Dişeti oluğu sıvısında, 1. ay da IL-6 seviyesindeki azalma, T-TZF'nin yara iyileşmesi üzerine anti-inflamatuar etkisi olduğunu destekleyebilir. T-TZF, SBDG' ye önemli bir alternatif olarak uygulanabilir.

S054

Clinical, Biochemical Comparison of T-PRF and SCTG In The Treatment of Gingival Recessions

Gülşah Uyanık[1], Tuğba Aydın[1], Cenk Fatih Çanakçı[1], Taner Arabacı[1], Ahmet Kızıltunç[2]

[1] Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Atatürk University, Faculty of Medicine, Department of Biochemistry

Aim: In this study, it was aimed to comparatively investigate the clinical and biochemical effects of subepitelial connective tissue graft (SCTG) + coronally advanced flap (CAF) or titanium-prepared platelet rich fibrin **(**T-PRF) + CAF in the treatment of Miller class I and II gingival recessions.

Method: Twenty-two patients (34 defects) with Miller I and II gingival recessions were treated with T-PRF + CAF (test) or SCTG + CAF (control) technique. Clinical and biochemical parameters were measured at baseline, 1st, 3rd and 6th months. In gingival crevicular fluid samples, PDGF-BB and IL-6 values were determined by ELISA method and evaluated statistically.

Results: At 6 moths after surgery, mean root coverage was %69,21 and %76,27 respectively, complete root coverage was %47,05 and %64,7 respectively, at test and control sites. There was no statistically significant difference between groups in clinical data, except for greater gain in gingival thickness obtained in SCTG group. Gingival crevicular fluid levels were significantly elevated in both group at 1 month compared with baseline, but significantly decreased in follow-up periods. In the test group, IL-6 level was significantly decreased after 1 month of operation compared to baseline, no difference was observed in the control group. There were no statistically significant differences in PDGF-BB levels between follow-up periods according to baseline in both groups. No significant differences were found in biochemical parameters at 1, 3, and 6 month between study groups.

Conclusion: The data in our study have shown that T-PRF membranes provide reliable and effective results in the treatment of Miller I and II gingival recessions without the associated morbidity or difficulties associated with a second surgical site. At 1 month, the reduced gingival crevicular fluid levels of IL-6 may support the anti-inflammatory effect of T-PRF on wound healing. T-PRF can be applied as an important alternative to CTG.

S055

Birinci Daimi Molar Diş Çekiminden Sonra Boşluk Kapanışı ve Dental Arktaki Değişikliklerin Değerlendirilmesi

Gözde Serindere[1], Behiye Bolgül[2], Alem Coşgun[2]

[1] Mustafa Kemal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Mustafa Kemal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Daimi dişlerin çekimi çeşitli sonuçlara neden olur. Birinci daimi molar dişlerde çürük sıklığı fazladır ve bu yüzden erken çekimleri yaygındır. Bu çalışmanın amacı, birinci molar dişlerin çekiminden sonra boşluk kapanışı, ikinci daimi molarların sürmesi, dental arktaki değişiklikler ve ortodontik tedavi ihtiyacının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çekim yaşı 8-13 arasında olan 30 hastanın 51 adet ikinci daimi molar dişleri klinik ve radyolojik olarak değerlendirildi. Ortalama çekim yaşı 11,1 iken ortalama değerlendirme yaşı 13,8'di. Ortalama çekim yaşı ile değerlendirme yaşı arasındaki fark yaklaşık olarak 2,5 yıl olarak bulundu. Her ikinci daimi molar dişin sürmesi kaydedildi ve çekim öncesi mevcut olan panoramik radyografta ikinci daimi molar dişlerin gelişim evresi radyolojik olarak değerlendirildi. Daha önce birinci daimi molar dişi çekilen hastalarda panoramik radyograf üzerinde boşluk ölçümü ikinci premolar dişin distal yüzü ile ikinci molar dişin mesial yüzü arasında yapıldı.

Bulgular: 30 hastanın 13'ü (%43.3) kadın, 17'si (%56,7) erkekti. Teo ve ark.'larının sınıflaması baz alınarak, 51 dişin 23'ü (%45,1) Kategori 1, 8'i (%15,7) Kategori 2 idi. 4'ü (%7,8) Kategori 3 olarak değerlendirildi. Kategori 4 bulunamazken, 16 (%31,4) diş Kategori 5 olarak bulundu. İkinci molar dişlerin sadece %5,9'u Demirjian dental gelişiminin 'ideal' safhası olan evre E'de idi. 30 hastanın 27'sinde (%90) ortodontik tedavi ihtiyacı mevcuttu.

Sonuç: Tercih edilen boşluk kapanışının ve ikinci daimi molar dişlerin gelişiminin, bu dişler sürmeden önce birinci molar dişlerin çekimi yapılan hastalarda herhangi bir müdahale yapılmadan olması istenir. Fakat bu süreç her zaman istenildiği gibi olmamaktadır. Bu yüzden, ortodontik tedavi ihtiyacını belirlemek hastanın konforu ve sağlığı açısından önemlidir.

S055

Evaluation of Space Closure and Changes In Dental Arch After First Permanent Molars Extraction

Gözde Serindere[1], Behiye Bolgül[2], Alem Coşgun[2]

[1] Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Extraction of the permanent teeth cause various findings. The frequency of caries is high in first permanent molars (FPMS) and so that premature extractions of them are common. The aim of this study was to evaluate space closure, eruption of second permanent molars (SPMs), changes in dental arch and need for orthodontic treatment after extraction of FPMs.

Methods: Fifty one SPMs from 30 patients with age at extraction ranging from 8 to 13 years, were clinically and radiologically evaluated. The mean evaluation age was 13,8 while the mean extraction age was 11,1. The difference between the mean age at extraction and evaluation was approximately 2,5 years. The eruption of each SPMs were recorded and radiologically development stage of SPMs in pre-extraction panoramic radiograph was assessed. In the patients who had FPMs extraction before, the evaluation of the space was measured in panoramic radiography between the distal surface of the second premolar and the mesial surface of SPM.

Results: 13 of 30 patients (%43,3) were female and 17 (%56,7) were male. Based on the classification of Teo et al., 23 (45.1%) of 51 teeth were in Category 1, 8 (15.7%) were in Category 2. 4 (7.8%) were evaluated as Category 3. While Category 4 wasn't found, 16 (31.4%) teeth was found as Category 5. Only 5.9 % of SPMs were at the ''ideal'' stage of Demirjian's dental development as stage E. 27 (90%) of 30 patients had the need of orthodontic treatment.

Conclusions: Preferred space closure and development of the SPMs is expected without any intervention in patients who has FPMs extraction before the eruption of the SPMs. But, this process doesn't always occur as required. So that, to determine the need of orthodontic treatment is important for the patient with regards to the patients' comfort and health.

S056

Gömülü Yirmi Yaş Dişlerini Çekelim mi , Çekmeyelim mi?

Yağmur Şahin, Fatma Bahar Sezer

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahi Anabilim Dalı

Gömülü alt yirmi yaş dişlerinin cerrahi çekimi genel diş hekimliği pratiğine taşınmıştır. Günümüzde herhangi bir patoloji bulgusu göstermeyen alt yirmi yaş dişlerinin profilaktik amaçlı çekimi tartışmalıdır. Asemptomatik gömülü yada yarı gömülü alt yirmi yaş dişlerinin komplikasyon oluşturup oluşturmayacağı hakkında hala yeterli veri mevcut değildir. Dişin angulasyonu , okluzal düzlem ve ramus ile olan ilişkisinin komplikasyon oluşması açısından ne kadar önemli faktör olup olmadıkları tartışmalıdır.

Bu sunumda son zamanlarda kliniğimize başvuran gömülü alt yirmi yaş dişi ile ilgili komplikasyon yaşanan vakalardan yola çıkarak bu dişlerle ilgili majör komplikasyon gelişme riski üzerinde durulacaktır. İleri derecede gömülü alt yirmi yaş dişlerinin mandibular fraktür ve dentijeröz kist gelişimini engellemek için profilaktik olarak önceden alınması da tartışmalıdır.

Sonuç olarak , kliniğimizde son yıllarda yaşanan gömülü yirmi yaş ile ilişkili komplikasyon ve tedavileri üzerinde durularak gömülü alt yirmi yaş diş çekiminde zamanlamanın , planlamanın ve değerlendirmenin önemine değinilecektir.

S056

Impacted Third Molars ; To Extract or Not to Extract ?

Yağmur Şahin, Fatma Bahar Sezer

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Surgical removal of impacted lower third molars is widely carried out in general dental practiceand in many institutional clinics. Today's discussion about the indications for prophylactic removal of impacted third molars free of any additional pathology remains controversial. We are stil with out data on the frequency of severe complications (related to completely or partially unerupted third molars) in the management of asymptomatic, impacted mandibular wisdom teeth. The relevance of the angulation of the teeth and their relation to the occlusal plane and the ascending ramus of the mandible as a predisposing factor for complications is unclear.

In this presentation, we have emphasized the risk of developing major complications related to these teeth by emerging from the buried impacted third molars cases who recently applied to our clinic.

Severely impacted third molars carrying a high or elevated 'position score' increase the risk of development of a dentigerous cyst and the predisposition to a mandibular fracture.

In conclusion, we will emphasize the importance of timing, planning and evaluation of impacted lower third molars extraction, focusing on the complications and treatments associated with the impacted lower third molars in our clinic.

S057

Beyaz Mine Lezyonu Tedavisine Güncel Bir Yaklaşım: Rezin İnfiltrasyon Tekniği

Nur Burcu Dutlu, Aylin Akbay Oba

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Beyaz mine lezyonları, sabit ortodontik braketlerin kullanımı sırasında oral hijyen uygulamalarının zor olması nedeniyle, ortodontik tedavi sonrası sık görülen önemli komplikasyonlardır. Beyaz mine lezyonları, karyojenik bakterilerin yarattığı asidik ortamda demineralizasyon ve remineralizasyon döngüsünün dengesinin bozulması sonucu oluşan, mine yüzeyi altındaki porözitelerdir. Rezin infiltrasyon tekniği, rezin materyalin, çok az mine kaybı ile beyaz lezyonun gövdesine infiltre edilmesini sağlayan, klinik kullanımı yaygınlaşmakta olan bir minimal invaziv restoratif tedavi seçeneğidir. Bu olgu bildiriminde, bu tekniğin, klinik uygulama yöntemi, uygulama zorlukları, düşük viskoziteli materyalin demineralize yüzey altı mine lezyonlarına penetrasyon yeteneği anlatılmıştır.

Metod: On altı yaşında kız hasta, Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na, ortodontik tedavi sonrası maksiller ve mandibuler 12 anterior dişin labial yüzeyinde oluşan beyaz mine lezyonları sebebiyle başvurmuştur. Beyaz lezyonlar, iki seansta "ICON rezin infiltrasyon" tekniği ile tedavi edilmiştir. Rezin infiltrasyon yönteminde, remineralize olmuş minenin dış tabakası asit etching (ICON-etch) ile uzaklaştırılmış ve demineralize lezyon gövdesi açığa çıkarılmıştır. Daha sonra, lezyona düşük viskoziteli rezin materyal (ICON-infiltrant) infiltre edilmiştir.

Bulgular: Başlangıç görünümü ile karşılaştırıldığında, ICON rezin infiltrasyon yöntemi ile mükemmel estetik sonuçlar elde edilmiştir. 12 aylık takip sonucunda, maksiller ve mandibuler anterior dişlerin labial yüzeylerinde beyaz mine lezyonlarında ilerleme ve klinik değişiklik görülmemiştir.

Sonuç: Yaptığımız vakada rezin infiltrasyon tekniği ile beyaz lezyonların klinik görünümü belirgin olarak iyileşmiş ve boyutları küçülmüştür. Buna ek olarak, bu yöntemle restore edilen dişlerin klinik görünümü on iki aylık dönemde sabit kalmıştır. Rezin infiltrasyon tekniğinin etkililiğinin doğrulanması için ileri in vivo çalışmalar gerekmektedir.

S057

A Current Approach to White Spot Lesion Treatment: Resin Infiltration Technique

Nur Burcu Dutlu, Aylin Akbay Oba

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Purpose: White spot lesions (WSLs) are common post-orthodontic complications that can be attributed to the difficulties in performing oral hygiene procedures with fixed orthodontic appliances. WSLs associated with subsurface enamel porosities are caused by a cyclical imbalance between demineralization and remineralization, resulting from an acidic environment created by cariogenic bacteria. Resin infiltration technique is a newly developed, minimally invasive restorative treatment option, that involves penetration of a resin into the body of the WSLs with minimal loss of enamel. In this case report, the clinical application method, difficulties during application and the penetration ability of a low viscous material into demineralized subsurface enamel lesions were described.

Methods: Sixteen-years-old girl referred to Kırıkkale University Pediatric Dentistry Department with WSLs on her 12 maxillary and mandibular anterior teeth following orthodontic treatment. Lesions were treated with "ICON resin infiltration" technique in two sessions. For resin infiltration technique, an acid etchant (ICON-etch) was used to remove the outer layer of sound remineralized enamel and to expose the demineralized lesion body. Subsequently, the lesion was filled with a low-viscosity resin (ICON-infiltrant).

Results: Comparing with the initial appearance, perfect esthetic results were obtained with the application of ICON resin infiltration technique. There were no clinical changes on labial surfaces of maxillary and mandibular anterior teeth and no progression of the WSLs after 12 months follow-up.

Conclusion: The results of our case showed that resin infiltration significantly improved the clinical appearance of WSLs and reduced their size. In addition, the clinical appearance of teeth with WSLs restored with resin infiltration was stable over the twelve-month period. Further in vivo studies are needed to confirm the effectiveness of the resin infiltration technique.

S058

Farklı Şelasyon Ajanları Ile Kök Kanal Preparasyonundaki Dentin Defekt İnsidansı

Hakan Göktürk[1], Uğur Aydın[2], İsmail Özkoçak[1], Emine Demir[3]

[1] Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Gaziantep Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[3] Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı,% 17 EDTA jel,% 2.25 perasetik asit,% 7 maleik asit,% 10 sitrik asit ve% 17 EDTA solüsyonu ile kök kanal preparasyonu sırasında dentin defekti insidansını araştırmaktır.

Yöntem: Yüz beş adet tek kanallı alt çene kesici dişi toplandı ve 15mm uzunluğunda olacak şekilde kronları uzaklaştırıldı. Örnekler yıkama protokolüne göre 1 kontrol grubuna ve 6 deney grubuna (n = 15) ayrıldı. Deney grubundaki tüm dişler, bir R40 Reciproc eğesi kullanılarak enstrümante edildi. Deney grupları arasındaki fark şöyledir: grup 1'de% 17 EDTA jel, grup 2'de % 2.25 perasetik asit, grup 3'te % 7 maleik asit, grup 4'te % 10 sitrik asit, grup 5'de % 17 EDTA solüsyonu ve grup 6'da % 5 NaOCl yıkama solüsyonu olarak kullanıldı. Grup 7'deki (kontrol) dişler prepare edilmedi. Tüm kökler uzun eksenine dik olarak apeksten 3, 6 ve 9 mm uzaklıkta kesildi ve mikroskop altında incelendi. Çatlak varlığı kaydedildi. Veriler Ki-kare testi kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Deneysel grupların genel değerlendirilmesinde, EDTA solüsyonu en az, NaOCl en fazla çatlak oluşumuna neden olmuştur ve her iki solüsyon arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p < 0.05$). Üç, 6 ve 9 mm kesitlerde, tüm şelasyon ajanları istatistiksel olarak benzer sonuçlar göstermiştir ($p > 0.05$).

Sonuç: Bu çalışma koşulları altında ve sınırları dahilinde, Reciproc eğeleri ile kök kanal preparasyonu sırasında incelenen şelasyon ajanlarının birinin kullanılması NaOCl ile karşılaştırıldığında dentin defekt insidansını azaltabileceği sonucuna varılabilir.

S058

Incidence of Dentinal Defect During Root Canal Preparation with Various Chelators

Hakan Göktürk[1], Uğur Aydın[2], İsmail Özkoçak[1], Emine Demir[3]

[1] Abant Izzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Gaziantep University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[3] Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The aim of the present study was to investigate the incidence of dentinal defects during root canal preparation with 17% EDTA gel, 2.25% peracetic acid, 7% maleic acid, 10% citric acid, and 17% EDTA solution.

Methods: One hundred and five extracted mandibular incisors with single canals were collected and decoronated until 15 mm. The samples divided into 1 control group and 6 experimental groups (n = 15) according to the irrigation protocol. All teeth in the experimental groups were instrumented by using an R40 Reciproc file. The difference between the experimental groups was the following: in group 1, 17% EDTA gel; in group 2, 2.25% peracetic acid; in group 3, 7% maleic acid; in group 4, 10% citric acid; in group 5, 17% EDTA solution; and in group 6, 5% NaOCl was used as an irrigation solution. The teeth in group 7 (control) were not prepared. All roots were then sectioned perpendicular to the long axis at 3, 6, and 9 mm from the apex and evaluated under a microscope. The presence of cracks was noted. The data were analyzed using the chi-square test.

Results: In overall evaluation for the experimental groups, EDTA solution represented the least amount of sections with cracks while NaOCl did the most and the difference between EDTA solution and NaOCl was statistical significance ($p<0.05$). At 3, 6, and 9 mm sections, all chelator groups were also statistically similar ($p > 0.05$).

Conclusion: Under the study conditions and within the limitations of this study, it can be concluded that the use of one of the investigated chelators during the root canal preparation with the Reciproc files can reduce the incidence of dentinal defects compared to NaOCl.

S059

Yaşlandırılmamış ve Yaşlandırılmış Rezin Nanoseramiğin Tamir Bağlanma Dayanımı

Meryem Gülce Subaşı[1], Gülce Alp[2]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Farklı yüzey işlemlerinin yüzey değişimi üzerindeki etkisini ve farklı yüzey işlemleri ve yaşlandırmanın yaşlandırılmış ve yaşlandırılmamış rezin nanoseramiğin kompozite bağlanma dayanımının incelenmesidir.

Yöntem: Kare şekle sahip yaşlandırılmamış ve yaşlandırılmış (5000 termal siklus) rezin nanoseramik (Lava Ultimate) (n=63) uygulanacak yüzey işlemlerine (kontrol, kumlama veya silika) göre 3 gruba ayrılmıştır (n=21). Yüzey işlem sonrası örneklerin yüzey pürüzlülükleri ölçülmüş ve her bir gruptan bir örnek SEM analizi ile incelenmiştir. Örnekler daha sonra kompozit rezin (Filtek Z550) ile tamir edilmiştir ve örneklerin yarısı yaşlandırma işlemine (5000 termal siklus, n=10) tabii tutulmuştur. Bağlanma dayanım ve başarısızlık tipleri incelenmiştir. Yüzey pürüzlülük ve bağlanma dayanım değerleri sırası ile iki ve üç yönlü varyans analiz ile incelenmiştir.

Bulgular: Yüzey işlemi gören örnekler kontrol örneklerine göre daha yüksek pürüzlülük değeri göstermiştir (p=0.000). Yaşlandırılmamış rezin nanoseramik gruplarında, yaşlandırma bağlanma dayanımında önemli bir faktörken; yaşlandırılmış rezin nanoseramik grupları için yüzey işlemi ve yaşlandırma bağlanma dayanımında önemli faktörlerdir. Yaşlandırılmayan kontrol grubu ve yaşlandırılmış kumlama grubu miks başarısızlık göstermiş olup bu grup dışındakiler termal döngü sonrası çoğunlukla adeziv başarısızlık göstermiştir.

Sonuç: Yaşlandırılmayan rezin nanoseramiğin tamiri için yüzey işlemine gerek yok iken, yaşlandırılmış rezin nanoseramiğin tamiri için kumlama işlemi önerilebilir.

Tablo 1. Farklı grupların makaslama bağlanma dayanım değerlerinin (MPa) istatistik sonuçları.

		Yaşlandırılmamış Lava Ultimate		Yaşlandırılmış Lava Ultimate			
		Kontrol	Termal Siklus	Kontrol	Termal Siklus	P (one-way ANOVA)	
Yüzey İşlemi	Kontrol	9.06±2.83bA	9.09±1.46bA	4.91±2aA	6.09±2.18aA	0.000	0.000
	Kumlama	11.99±4.8bA	7.49±1.79aA	12.64±3.36bB	10.24±3.8abB	0.014	
	Silika	10.11±2.85bA	7.63±2.7abA	10.59±3.63bB	5.10±3.08aA	0.001	
P (one-way ANOVA)	0.205	0.175	0.000	0.002			

*Aynı satırdaki aynı küçük harfler ve aynı sütundaki aynı büyük harfler gruplar arası herhangi bir farklılık olmadığını göstermektedir (p > 0.05).

S059

Repair Bond Strength of Non-Aged and Aged Resin Nanoceramic

Meryem Gülce Subaşı[1], Gülce Alp[2]

[1] İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Okan University Dentistry Faculty, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: To explore the influence of different surface conditionings on surface changes, and the influence of surface treatments and aging on the bond strength of composite to non-aged and aged resin nanoceramic.

Materials and Methods: Rectangular-shaped non-aged and aged (5000 thermocycles) resin nanoceramic specimens (Lava Ultimate) (n = 63, each) were split into 3 groups according to surface treatments (untreated, air abrasion, or silica coating) (n = 21). The surface roughness was measured and scanning electron microscopy was used to examine one specimen from each group. Afterwards, they were repaired with a composite resin (Filtek Z550) and half were sent for aging (5000 thermocycles, n = 10, each). Shear bond strength and failure types were evaluated. Roughness and bond strength were investigated by two- and three-way analysis of variance, respectively.

Results: Surface-treated samples had higher roughness compared with the untreated specimens (P = 0.000). For the non-aged resin nanoceramic groups, aging; for the aged resin nanoceramic groups, surface treatment and aging were significant factors for bond strength. The failures were mostly adhesive after thermal cycling, except in the non-aged untreated and the aged air-abraded group, which had mostly mixed failures.

Conclusion: Surface treatment is not required for the repair of non-aged resin nanoceramic; for the repair of aged resin nanoceramic restorations, air abrasion is recommended.

Table 1. Statistical results of shear bond strength values (MPa) of different groups.

		Non-aged Lava Ultimate		Aged Lava Ultimate			
		Control	Thermal Cycle	Control	Thermal Cycle	P (one-way ANOVA)	
Surface Treatment	Untreated	9.06±2.83bA	9.09±1.46bA	4.91±2aA	6.09±2.18aA	0.000	0.000
Air Abrasion	Air Abrasion	11.99±4.8bA	7.49±1.79aA	12.64±3.36bB	10.24±3.8abB	0.014	
Silica	Silica	10.11±2.85bA	7.63±2.7abA	10.59±3.63bB	5.10±3.08aA	0.001	
P (one-way ANOVA)		0.205	0.175	0.000	0.002		

*The same lower case letters in the same rows and the same capital letters in the same columns indicate no significant difference (p > 0.05).

S060

Hamile Olan ve Olmayan Kadınlarda Stresin Periodontal Duruma Etkisi

Fatma Uçan Yarkaç, Özge Göktürk

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, hamile olan ve olmayan kadınlarda, periodontal durum ile dişeti oluğu sıvısındaki IL-6 seviyesi ve tükürük kortizol konsantrasyonu arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

Yöntem: Katılımcılar 24 hamile kadın hastadan (ortalama yaş 27,83 ± 5,04) ve 24 hamile olmayan kadın hastadan (ortalama yaş 26,93 ± 5,61yıl) oluşmaktadır. Her katılımcıya orta- şiddetli gingivitis teşhisi konuldu. Klinik muayene yapılarak, tükürük ve diş eti oluğu sıvısı örnekleri, başlangıçta ve 3. haftada toplandı. İnterlökin-6 ve kortizol konsantrasyonu enzim bağlı immünosorban yöntem ile belirlendi. Tek yönlü varyans analizi istatistiksel yöntem olarak kullanıldı ve tekrarlanan ölçümlerde ise iki yönlü varyans analizi kullanıldı.

Bulgular: Periodontal tedaviden sonra her iki grupta periodontal inflamasyon belirgin bir azalma olduğu gözlenirken, bu azalmanın hamile olan grupta önemli ölçüde daha az olduğu gözlenmiştir. Dişeti oluğu sıvısındaki interlökin-6 seviyeleri, hamile kadınlarda (16,83 ± 8,72 pg) periodontal tedaviden sonra hamile olmayan kadınlara (8,10 ± 4,61 pg) göre anlamlı derecede yüksekti ($p < 0.05$). Aynı zamanda hamile kadınlarda periodontal tedaviden sonra hamile olmayan kadınlara göre daha yüksek tükürük kortizol değerleri vardı.

Sonuç: Cerrahi olmayan periodontal tedavi, gingivitisli kadınlarda klinik periodontal parametreleri ve stres belirteçlerini azaltabilir ancak hamilelikte stresin artması enflamatuvar mediyatörlerin salınımını artırabilir ve periodontal iyileşmeyi olumsuz etkileyebilir.

S060

Effect of Stress on Periodontal Status in Pregnant and Non-Pregnant Women

Fatma Uçan Yarkaç, Özge Göktürk

Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: The purpose of this study was to examine periodontal status, IL-6 level in the gingival crevicular fluid and salivary cortisol levels of non- pregnant and pregnant women.

Methods: The participants comprised of 24 pregnant women (mean age 27,83 ± 5,04 years) and 24 non-pregnant women (mean age 26,93 ± 5,61 years). Each patient was diagnosed with gingivitis as a result of the clinical examination. Saliva and gingival crevicular fluid samples were collected at baseline and 3.week. Interleukin-6 and cortisol level were detected with enzyme-linked immunosorbent assay. One-way analysis of variance was used for statistical analysis, and two-way analysis of variance was used for repeated measures.

Results: There was a significant decrease in periodontal inflammation in both groups after periodontal treatment, which was significantly lower in the pregnant group. The pregnant women had higher cortisol levels in saliva and were higher the levels of interleukin-6 in gingival crevicular fluid in the pregnant women (16,83 ± 8,72 pg) than the non-pregnant women (8,10 ± 4,61 pg) after treatment ($p < 0.05$).

Conclusion: Non-surgical periodontal treatment may decrease periodontal inflammation stress in non-pregnant women. High-stress levels in pregnancy may raise the release of inflammatory mediators and negatively influence periodontal status and healing.

S061

Metal-Seramik Kronlarda Altyapı Üretim Yönteminin Kırılma Dayanımına Etkisi

Haydar Albayrak[1], Hasan Hüseyin Kocaağaoğlu[2]

[1] Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Literatürde, eksiltme ve ekleme temeline dayanan bilgisayar destekli tasarım ve bilgisayar destekli üretim(CAD-CAM) metodu ile üretilmiş metal-seramik kronların klinik performansını inceleyen çalışmalar sınırlıdır. Bu çalışmanın amacı, geleneksel ve bilgisayar destekli farklı altyapı üretim yöntemlerinin, metal-seramik tek kronların iki yıllık klinik kullanım simülasyonu sonrasında kırılma dayanımına etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bir adet yapay molar diş protez uzmanı tarafından prepare edildi ve ölçüler alındı. Kırk adet alçı day oluşturuldu ve rastgele 4 gruba ayrıldı (n=10). Döküm(C), sert metal kazıma (HM), yumuşak metal kazıma(SM) ve lazer sinterleme(LS) yöntemleri kullanılarak krom-kobalt(Cr-Co) metal altyapılar üretildi. Bir silikon kalıp porselen işlenmesi sırasında standardizasyon için kullanıldı ve kronlara glaze yapıldı. Tüm kronlara akril day oluşturuldu ve kronlar akril day ile birlikte çiğneme simülatörüne yerleştirildi. Bütün kronlar ağız ortamını taklit eden(500000/120 N; 5000/5-55 C/) yaşlandırmaya tabi tutuldu. Kronlar kırılana kadar santral fossalarından yüklendi. Kırılma dayanımları kaydedildi ve tek yönlü varyans analizi ve LSD post-hoc testi kullanılarak analiz edildi. Bunlara ek olarak, tüm kırık yüzeyler vizüel olarak ve stereomikroskop altında incelendi.

Bulgular: Grup-C ve diğerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır (*p<.001)*. Grupların ortalama değerleri: grup D 2165*±215 N*, Grup SM 1409 *±194 N*, Grup YM 1506*±185 N*, Grup L 1946*±221 N* olarak hesaplandı. Grup-HM ve grup-SM arasında fark gözlenmezken *(p=.297)*, diğer grupların ikili karşılaştırılmasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlemlenmiştir (p<.001). Tüm gruplarda bukkal kasp kırıkları palatinal kasp kırıklarından fazlaydı. Tüm numunelerde karışık(adeziv+koheziv) kırık tipi gözlemlendi.

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları içerisinde, geleneksel yöntem ile üretilmiş metal-seramik kronların kırılma yükleri, farklı CAD-CAM yöntemleri ile üretilmiş olanlardan anlamlı derecede yüksektir. Bununla birlikte, tüm numunelerin kırılma dayanımı molar dişler bölgesindeki en fazla ısırma kuvvetinden(800N) fazladır.

S061

Effect of Substructure Fabrication Methods on Fracture Strength of Metal-Ceramic-Crowns

Haydar Albayrak[1], Hasan Hüseyin Kocaağaoğlu[2]

[1] Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Pamukkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

Purpose: In literature, very limited data has been reported about evaluating clinic performance of crown produced by computer-aided-design and computer-aided-manufacturing (CAD-CAM) which based on reductive and additive manufacturing. The aim of this study was to evaluate the effects of traditional and different CAD-CAM substructure production methods on the fracture strength of single metal-ceramic crowns at the end of two-year clinical simulation.

Method: An artificial molar-tooth was prepared by a prosthodontist and impressions were made. Fourty stone dies were obtained and randomly divided into 4 groups(n=10). Cr-Co substructures were fabricated with casting(C=traditional), hard metal milling(HM), soft metal milling(SM) and laser sintering(LS) methods. Application of veneering ceramics were carried out a silicon-mold for standardization and all crowns were glazed. Acryl dies were made for all crowns and the specimens with acryl dies were mounted a chewing simulator. The crowns were artificially aged in a simulated oral environment (500000/120 N; 5000/ 5-55°C). All crowns were loaded on central fossa until fracture of crown occurred. The load required to fracture each specimen was recorded and analyzed using one-way ANOVA and LSD post-hoc tests. In addition, the specimens were examined visually and under a stereomicroscope.

Results: There was a statically significant difference between group-C and each group (*p<.001*). The mean values(N) of groups as follows: group-C 2165*±215*; group-HM 1409*±194* ; group-SM 1506*±185*; group-LS 1946*±221*. The pairwise tests revealed significant difference all groups except for between HM and SM (*P=.297*). Buccal cusp fractures were more than palatal cusps for all groups. Mix (adhesive+cohesive) fracture were observed all specimens.

Conclusion: Within the limits of this study, metal-ceramic crown fabricated with traditional method required significantly greater loads to fracture than metal-ceramic crown fabricated with different CAD-CAM methods. However, the fracture strength of all samples is greater than the maximum chewing force in the molar tooth region (800 N).

S062

Farklı Düzeylerde Kısıtlama Stresi Uygulanan Deneklerde Osseointegrasyon Düzeyinin Belirlenmesi

Alihan Bozoğlan[1], Serkan Dündar[1], Tuba T Yıldırım[1], Özgür Bulmuş[2], A. Seçkin Ertuğrul[3], Merve Bozoğlan[4]

[1] Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi,Fizyoloji Anabilim Dalı

[3] Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[4] Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı düzeylerde kısıtlama stresi uygulanan deneklerde titanium implantların kemik implant kontaklarının rat tibiyalarında incelenmesiydi.

Yöntem: Bu çalışmada 28 adet Spraque Dawley yetişkin dişi rat kullanılmıştır. Ratlar 4 eşit gruba ayrılmıştır ve deneklerin tibiyalarına tornalanmış yüzey titanyum implantlar cerrahi yöntemlerle yerleştirilmiştir. Kontrol grubu (n=7): Deney süresince herhangi bir tedavi uygulanmamıştır, deney grupları sırasıyla düşük (n=7), orta (n=7) ve yüksek stres (n=7) gruplarına ayrılmıştır. Yirmi sekiz günlük deney süresince sırasıyla günlük 1, 2 ve 4 saat kısıtlama stresi uygulanmıştır. Ratlar 28 günlük deney süresi sonunda sakrifize edilmiştir. Dekalsifiye edilmemiş histolojik analiz yöntemi ile örneklerin her biri için kemik implant kontağı yüzdesi ışık mikroskobu ile analiz edilerek hesaplanmıştır.

Bulgular: Osseointegrasyon açısından gruplar arasında istatistiksel fark tespit edilmiştir. Yüksek stres grubunun osseointegrasyon düzeyi, kontrol ve düşük stres gruplarından istatistiksel düzeyde düşük tespit edilmiştir (P<0,05).

Sonuç: Bu çalışmadan elde edilen sınırlı sonuçlara göre 4 saatlik kıstlama stresi uygulanan deneklerde görülen düşük osseointegrasyon düzeyi, stresin kemik implant kaynaşmasını bozabileceğini göstermektedir.

S062

Determination of Osseointegration Level in Subjects with Restriction Stress at Different Levels

Alihan Bozoğlan[1], Serkan Dündar[1], Tuba T Yıldırım[1], Özgür Bulmuş[2], A. Seçkin Ertuğrul[3], Merve Bozoğlan[4]

[1] Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Fırat University Faculty of Medicine, Department of Physiology

[3] Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[4] Fırat University Faculty of Medicine, Department of Pharmacology

Aim: The aim of this study was to investigate the bone implant contact ratio of titanium dental implants with different stressed levels in rat tibial bone with restriction stress model.

Materials & Methods: Twenty eight female Sprague Dawley rats were used in this study. All the rats were divided into four equal groups, and machined surfaced titanium implants were integrated surgically into the tibial bones of the rats. Group 1 (n=7); Controls, no treatment was applicated, Group 2 (n=7); Low level restriction stress, Group 3 (n=7); Moderate level restriction stress, Group 4 (n=7); Highlevel restriction stress level group; restriction stress was applicated 1, 2 and 4 hour during the experimental period respectivelly. Four weeks after the surgical integration of the implants, the rats were sacrificed. The implant surface-bone tissue interaction were directly observed by light microscope, and bone implant connection ratios were measured after the non-decalcified histological procedures.

Results: Statistically significant differences were found among the experimental groups. Osseointegration ratio in high level stress group detected statistically significantly lower when compared with the controls and low level stress groups (P<0,05).

Conclusion: According to the limited results obtained from this study, the low osseointegration level in the subjects who applied 4 hour restriction stress shows that stress may disrupt the bone implant connection.

S063

Türkiye'Deki Diş Hekimlerinin Bifosfonata Bağlı Osteonekroz Konusundaki Bilgi ve Farkındalık Seviyesi: Anket Çalışması

Zeynep Burçin Gönen[1], Emrah Soylu[2]

[1] Erciyes Üniversitesi

[2] Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Türkiye'deki diş hekimlerinin bifosfonata bağlı ostenekroz (BRONJ) konusu hakkındaki bilgi ve farkındalık seviyesini değerlendirmektir.

Yöntem: Hazırlanan anketin linki sosyal medya aracılığı ve Türk Diş Hekimleri Birliği üyeleri ile mail yolu ile paylaşıldı. Anketin birinci kısmını mezuniyet yılı, çalışma yeri, varsa uzmanlık bilgisini içeren demografik bilgiler oluşturmakta iken; ikinci kısmında BRONJ'un klinik önemi, klinik basamağı ve diagnozu hakkındaki soruları ve hekimin daha önce bir BRONJ hastasının tedavisini yapıp yapmadığı ve bifosfonat ilaçların hangi durumda endike olduğu bilgisini bilip bilmediği ile ilgili soruları içermektedir. **Bulgular:** Tamamlanmamış anketler (%5,1) çalışma dışı bırakılarak toplam 945 anket değerlendirilmiştir. 249 (% 27, 8) katılımcı diş hekimliğinin bir alanında uzmanlık veya doktora ünvanına sahip iken 648 (% 72, 2) katılımcı diş hekimidir. Uzmanların %38, 1'i BRONJ'un klinik önemi ile ilgili bilgisini 5 (çok iyi), %8'i ise 0 (hiç bir bilgim yok) olarak bildirmiştir. Diş hekimlerinin ise %13, 5 'inin BRONJ ile ilgili hiç bir bilgisi yoktu. Bifosfonatın endike olduğu hastalık grubu sorusunu ise uzmanların sadece %29,3'ü ve diş hekimlerinin sadece %13,5 'i doğru bir şekilde yanıtlayabilmiştir.

Sonuç: BRONJ, bifosfonat kullanımı sonrası diş hekimini yakından ilgilendiren bir yan etki olarak karşımıza çıkan yeni bir durumdur. Literatürde vakaların artması bu konudaki bilgi ve farkındalık düzeyini de arttırmıştır. Anket çalışmamızın sonuçlarına göre ülkemizde bilgi ve farkındalık seviyesi yeni mezunlarda daha yüksek olmakla birlikte oldukça düşük olduğu bulunmuştur. Bu nedenle kendi dilimizde hazırlanan güncel BRONJ rehberleri ile mezuniyet sonrası eğitime destek verilmesi gerekliliği açıktır.

S063

Awareness and Knowledge Level of the Dentists in Turkey on BRONJ: A Survey Based Study

Zeynep Burçin Gönen[1], Emrah Soylu[2]

[1] Erciyes University

[2] Gaziosmanpaşa University

Objective: hosphonate related osteonecrosis of the jaw (BRONJ) in Turkey.

Materials and Methods: A link of the survey was shared on social media and via e-mail who are the members of the Turkish Dental Association. First part of the survey was consisted of demographic questions about year of graduation, type of clinic and field of specialty (if exist). Second part of the survey was consisted of the questions about knowledge and awareness on BRONJ, such as; awareness of the clinical importance of BRONJ, awareness of the clinic stages of the BRONJ, experience on the treatment of a patient with BRONJ, clinical diagnosis of BRONJ and the disorders that bisphosphonates can be used in.

Results: A total of 945 surveys were filled and incomplete surveys (5. 1%) were excluded from the study. 648 (72. 2%) of the participants were general practitioners (GPs) while 249 (27. 8%) of them were specialists (SPs). 38. 1% of the SPs selected 5 (very good) as their knowledge level about the clinical importance of the BRONJ, while 20 (8%) selected 1 (no idea). 86 (13. 5%) of GPs had no idea about BRONJ. 29. 3% of the SPs and 13. 5% of the GPs were correctly selected the right answer on indication for bisphosphonate usage.

Conclusion: This study showed that knowledge level statistically increased in recent graduates. However, most of the portion of GPs he actual developments on BRONJ .

S064

Farklı Restoratif Materyallerin Tükürükteki Streptokok Mutans Seviyesine Etkileri

İsmet Rezani Toptancı, Emine Tatar, Ezgi Eroğlu, Sema Çelenk

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Tükürük birden fazla fonksiyonu yerine getiren ve oral sağlığı koruyan biyolojik bir sıvıdır. Organik ve inorganik bileşenler içeren tükürük, çeşitli hastalıkların teşhisinde önemli bir rol oynayabilen bir yapıya sahiptir. Diş çürüğünün en etkili ve fazla bilinen bakterisi *Streptococcus Mutans*'tır. Daha önce yahpılan bazı çalışmalarda restorasyon tamamlandıktan sonra S. Mutans seviyesinde herhangi bir değişikliğin olmadığı bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı farklı restoratif materyaller kullanılarak yapılan restorasyonlarından sonra tükürük tamponlama kapasitesindeki ve S. Mutans düzeyindeki değişikliklerin araştırılmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmaya yaş ortalaması 7, 03 ± 0,889 olan 16 kız ve 14 erkek hasta alındı. Ayrıntılı oral ve radyografik muayeneden sonra hastalar rastgele seçilerek 3 grup oluşturuldu. Restoratif materyal olarak Grup 1'de; Fuji Triage Kapsül (GC Corporation), Gurup 2'de;Dyract XP (Dentsply, De Trey GmbH), and group 3; Photac Fil Quick Aplicap (3M ESPE, Canada) kullanıldı. Her grupta tüm çürük dişler grup materyali ile restore edildi. Restorasyon yapılmadan önce ve tüm restorasyonlar bittikten sonra hastalardan tükürük örnekleri alındı. Bu alınan tükürük örnekleri Saliva Check Mutans (GC Corporation) and Saliva Check Buffer (GC Corporation) kullanılarak test edildi. Sonuçlar kayıt altına alındı. Tüm sonuçların istatistiksel olarak analizi yapılarak değerlendirildi.

Bulgular: Tedavi öncesi ve tedavi sonrası değerler karşılaştırıldığında üç gurup arasında, Fuji Triage Kapsül (GC Corporation) tükürük S.Mutans seviyesinde en etkili sonuçları göstermektedir ($p=0.01$, $p<0,05$). Tükürük tamponlama kapasitesi seviyesinde, tedavi öncesi ve sonrası istatistiksel olarak fark görülmemiştir ($p=0.853$, $p>0,05$).

Sonuç: Bu çalışma çocuk diş hekimliği pratiğinde rutin olarak kullanılan bu üç materyalin çürük önleme kapasitelerini göstermekte bir aracı olarak yardımcı olabilir. Dental materyallerin çürük önleme kapasitelerinin değerlendirilmesi için daha ileri çalışmaların yapılması gerektiği kanaatindeyiz.

S064

The Effect of Dİfferent Restoratİve Materİals on Salİvary Streptococcus Mutans Level

İsmet Rezani Toptancı, Emine Tatar, Ezgi Eroğlu, Sema Çelenk

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

Aim: Saliva is a biological fluid that provides multiple functions and preserves oral health. Saliva, which contains organic and inorganic components, has a structure that can play an important role in the diagnosis of various diseases. The most effective and well-known bacteria of tooth decay is *S. Mutans*. It has been reported that there is no change at the level of *S. Mutans* even after restorations have been completed. The aim of this study was to investigate the changes in salivary buffering capacity and *S. Mutans* level after dental restorations of individuals.

Materials and Methods: 16 girls and 14 boys patients, average age was 7, 03±0,889, was taken for this study. After detailed oral and radiographic examination they divided 3 groups randomly. Group 1; Fuji Triage Capsules (GC Corporation), group 2; Dyract XP (Dentsply, De Trey GmbH), and group 3; Photac Fil Quick Aplicap (3M ESPE, Canada) was used as restorative materials. All the caries teeth in each group were restorated with its own materials. Before restoration and after15 days from restoration saliva samples was taken. Saliva Check *Mutans* (GC Corporation) and Saliva Check Buffer (GC Corporation) applied and results was recorded. All the data was statistically evaluated.

Results: Among three materials Fuji Triage Capsules show most effective results on the level of salivary *S.Mutans* ($p=0.01$, $p<0,05$). Salivary buffer capacity level was shown no statistically differences between before and after treatment ($p=0.853$, $p>0,05$).

Conclusions: This study may help to demonstrate the anti-caries capacities and decrease ability of this materials. We believe that further studies are needed to evaluate the anti-caries capacities of dental materials.

S065

Polimer İnfiltre Hibrit Seramiklerin Işık Geçirgenliğinin Değerlendirilmesi

İbrahim Duran[1], Necati Kaleli[1], Çağrı Ural[1], İdris Kavut[2]

[1] Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Son yıllarda polimer infiltre hibrit seramiklerin klinik diş hekimliği kullanımı giderek artmaktadır, ancak bu rezin-matiks seramik sistemin ışık geçirgenliği değerlendiren çok az sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu in vitro çalışmada farklı renk tonu ve kalınlıklardaki hibrit seramik örneklerden geçen ışık miktarının ölçülmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Dört farklı renk tonunda (1M1, 1M2, 2M2, 3M2) feldspatik ve translüsent ve yüksek translüsent polimer infiltre hibrit seramik bilgisayar destekli tasarım-bilgisayar destekli üretim (CAD-CAM) bloklar, 4 farklı kalınlıkta (0,8 mm, 1,5 mm, 2 mm, 3 mm) kesitlere ayrıldı ve 48 grup (n=10) elde edildi. Feldspatik seramik örnekler kontrol grubu olarak değerlendirildi. Her bir örneğin ışık geçirgenliği bir ışık yayan diyot (LED) ve radyometre yardımıyla 3 kez ölçüldü. Üç ölçümün aritmetik ortalaması ilgili örneğin ışık geçirgenlik değeri olarak değerlendirildi ve otalama değerler kaydedildi. Data tek değişkenli varyans analizi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Tukey ve Tamhane T2 çoklu karşılaştırma analizleri kullanıldı (α=,05).

Bulgular: Translüsent polimer infiltre hibrit seramik örnekler yüksek translüsent polimer infiltre hibrit seramik örneklere göre anlamlı derecede (*P*<,001) daha düşük ışık geçirgenliği değerleri göstermiştir. Feldspatik seramik örnekler her iki hibrit seramik grubundan anlamlı derecede (*P*<,001) daha yüksek ışık geçirgenliği değerleri göstermiştir. Örnek kalınlığı ve renk tonunun parlaklık değeri arttıkça ışık geçirgenlik miktarı anlamlı derecede (*P*<,05) düşmüştür.

Sonuç: Polimer infiltre hibrit seramikler feldspatik seramiklere göre daha düşük ışık geçirgenliği değerleri göstermiştir. Işık geçirgenlik miktarı seramik örneğin kalınlığı ve renk tonundan etkilenmiştir.

S065

Evaluation of the Light Transmission of Polymer Infiltrated Hybrid Ceramics

İbrahim Duran[1], Necati Kaleli[1], Çağrı Ural[1], İdris Kavut[2]

[1] Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Yüzüncü Yıl University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: In recent years, polymer infiltrated hybrid ceramic restorations have been increasingly used in clinical dentistry; however only a few studies have evaluated light transmission of this resin-matrix ceramic system. This in vitro study aimed to evaluate the amount of polymerizing light passing through the hybrid ceramic specimens in different shades and thicknesses.

Material and Methods: Rectangular shaped feldspathic computer aided design-computer aided manufacturing (CAD-CAM) blocks, and translucent and high translucent polymer infiltrated hybrid ceramic CAD-CAM blocks in 4 different shades (1M1, 1M2, 2M2, and 3M2) were sectioned in 4 different thicknesses (0.8 mm, 1.5 mm, 2 mm, and 3 mm), and a total of 48 groups (n=10) were obtained. Feldspathic ceramic specimens were served as the control group. The light transmission of each ceramic specimen was measured for 3 times by using a light-emitting diode (LED) and a radiometer. The arithmetic mean of these 3 measurements was considered as the mean light transmission value of each ceramic specimen, and the mean light transmission values were saved. Data were statistically analyzed by using univariate analysis of variance followed by 1-way analysis of variance (ANOVA), Tukey honest significant difference (HSD), and Tamhane T2 tests (α=.05).

Results: Translucent polymer infiltrated hybrid ceramic specimens exhibited significantly (*P*<.001) lower light transmission values than high translucent polymer infiltrated hybrid ceramic and feldspathic ceramic specimen, whereas feldspathic ceramic specimens exhibited significantly (*P*<.001) higher light transmission than translucent and high translucent polymer infiltrated hybrid ceramic specimens. The amount light transmission significantly (*P*<.05) decreased when the shade value and thickness increased.

Conclusion: Polymer infiltrated hybrid ceramic specimens showed lower light transmission values than feldspathic ceramic specimens, and the amount of light transmission was affected by the ceramic shade and thickness.

S066

Doktor, Eczacı, Hemşire, Öğretmen ve Diş Hekimi Adaylarının Ağız Diş Sağlığı Bilgi, Tutum ve Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi

Zahide Koşan[1], Banu Bedir[1], Aysun Aras[1], Ozan Barış Aydın[2], Sera Şimşek Derelioğlu[2], Elif Okşan Çalıkoğlu[1]

[1] Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı

[2] Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Diş hekimliğinin ana hedefi olan ağız-diş sağlığının (ADS) devamlılığının sağlanması çocuklukta verilen oral hijyen alışkanlıkları ile sağlanabilir. Ancak toplumumuzda henüz yerleşememiş olan düzenli diş hekimleri kontrolleri sebebiyle toplumun ADS konusunda bilinçlendirilmesinde diş hekimleri dışındaki sağlık çalışanlarına ve öğretmenlere büyük görevler düşmektedir.

Çalışmamızın amacı kendini çocukların eğitimine adamış sınıf öğretmenliği, sağlığa adamış diş hekimi, doktor, hemşire ve eczacı adaylarının ADS konusundaki bilgilerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza yaş ortalaması 23.39±1.49 olan toplam 475 öğrenci katılmıştır. Öğrencilere ADS' nı korumaya yönelik alışkanlıkları, süt ve daimi dişlerin sayıları, yapıları ve önemi gibi bir takım sorular yöneltilmiş ve bilgi düzeyleri değerlendirilmiştir.

Veriler SPSS 20.0 paket programında ki-kare testi ile değerlendirilmiş, $p<0.05$ değeri anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Oluşturulan anket formunda soruların ortalama 7.63±3.52'sine doğru yanıt verilmiştir. Diş hekimliği en yüksek puan ortalamasına sahip olup 13.18±1.76, sağlık bilimleri fakültesi en düşük puan ortalamasına sahip olup 5.14±1.82'dir.

Fakülteler arasında bilgi düzeyi puan ortalamaları açısından istatistiksel olarak anlamlı fark vardır ($p<0.001$). Öğrencilerin %48.6'sı ADS konularındaki bilgi düzeylerini yeterli hissettiklerini belirtmiştir. Fakülteler arasında öğrencilerin bilgi düzeylerini yeterli hissedip hissetmemeleri açısından anlamlı fark vardır ($p<0.001$).

Sonuçlar: Bu veriler ışığında, gerek sağlık çalışanlarının gerekse öğretmen adaylarının toplumu bilinçlendirme de birincil rol oynamaları sebebiyle temel ADS içerikli bir dersin ilgili fakültelerin müfredat programlarına alınması önerilebilir.

S066

An Assessment of the Knowledge, Attitude and Oral Hygiene Habits of the Dental and Medical Students, and the Candidates of Pharmacists, Teachers and Nurses

Zahide Koşan[1], Banu Bedir[1], Aysun Aras[1], Ozan Barış Aydın[2], Sera Şimşek Derelioğlu[2], Elif Okşan Çalıkoğlu[1]

[1] Atatürk University Faculty of Medicine, Department of Public Health

[2] Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim and Introduction: Sustainment of oral and dental health, which is the primary objective for the dentistry, can be maintained through the oral hygiene habits gained in the childhood. Nevertheless, due to the unsettled regular dental check-ups in our country the role of non-dental practitioners and teachers in public awareness in oral and dental health gains utmost importance.

The aim of our study is to assess the knowledge of the candidates of dental and medical students, pharmacists, form teachers and nurses who are dedicated themselves to the education and care of young children.

Material and Methods: 475 colleague students with a median age of 23.39±1.49 were included in our study. We directed them some questions about their habits of maintaining the oral and dental health, knowledge about the numbers, structures and importance of primary and permanent teeth and assessed their level of knowledge. Data were analyzed by using chi-squared test in SPSS 20.0 and $p<0.05$ was considered statistically significant.

Results: On average, 7.63±3.52 questions were answered correctly in the survey form. Faculty of the dentistry had the highest score with a mean of 13.18±1.76 correct answers while the faculty of medicine had the lowest with 5.14±1.82. There is statistically significant difference between the mean scores of knowledge levels of the faculties ($p<0.001$). 48.6% of the students stated that they felt themselves proficient in oral and dental health subjects. There is a statistically significant difference between the faculties with regard to the students' senses of being self-competent in oral and dental subjects ($p<0.001$).

Conclusion: In terms of this information, since both health care professionals and teachers play an important role in public awareness, we recommend a course subject on basic oral health be implemented into the curriculums of the relevant faculties.

S067

Epidermolizis Bülloza Hastalarında Oral Rehabilitasyon: 5 Olgu Raporu

Cengiz Gülen[1], Ezgi Eroğlu[1], İsmet Rezani Toptancı[1], Emine Tatar[1], Mehmet Sinan Doğan[2]

[1] Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

[2] Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Epidermolizis bülloza (EB) bül oluşumu ile karakterize bir gurup hastalığın genel adı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu hastalığın pek çok çeşidi olmasına rağmen alt tipleri cilde alınan mekanik tramva sonrasında oluşan dokuda ayrılmanın seviyesine göre üç guruba ayrılır. EB'nin özellikli alt tipleri ağız boşluğu ve dişeti gibi ekstrakütanöz alanların önemli bir kısmını etkileyerek yara oluşumuna neden olabilir. Bu tür olgular EB'nin doğru alt tiplemesini yapabilmek için erken yaşlarda yapılacak olan detaylı bir ağız muayenesinin önemini göstermiştir. Çok genç bir hasta için EB'nin alt tipinin doğru bir şekilde sınıflandırılması bu bozukluk ile ilişkili klinik tanı ve özelliklerinin ciddiyetinin belirlemede oldukça önemli rol oynar. Böylece hastanın ailesi ve kendisi hastalığın olası komplikasyonları hakkında bilgi sahibi olur. Bu çalışmada amacımız farklı özellik gösteren 5 farklı Epidermolizis bülloza hastasının yapılan oral rehabilitasyonlarını sunmaktır.

Olgular: Bu olgu sunumunda Epidermolizis bülloza nedeni ile Ağız, diş ve çevre dokularda meydana gelen problemler ve yaralar nedeni ile Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı kliniğine başvuran 8-15 yaşları arasında 3 erkek ve 2 kız hasta bildirilmiştir. Hastalar ayrıntılı medikal ve dental muayenenin ardından radyografik olarak değerlendirilmiştir. Oral ve perioral yaraların bakımları yapılarak lezyonların tedavisi yapılmış ve koruyucu uygulamalar ile ağız içi ve ağız dışı yaraların enfeksiyon kapmaması sağlanmıştır. Hastaların çürük dişleri tedavi edilmiş, gereken çekimleri yapılmıştır. Hastalar her altmış günde bir kontrole çağırılmaktadır.

Sonuç: Epidermolizis bülloza tüm vücudu, özellikle oral ve perioral bölgeyi etkileyen ve hayati risk taşıyan genetik temelli bir hastalıktır. Koruyucu önlemler alınsa dahi bu hastalığın doğası gereği hastalar orofasial bölgede yaralardan ve lezyonlardan etkilenir. Bu tür vakalarda enfeksiyon kontrolünün ve yara iyileşmesinin sağlanması primer tedavi seçeneği olması gerektiğini düşünmekteyiz.

S067

Oral Rehabilitation of Epidermolysis Bullosa: 5 Case Reports

Cengiz Gülen[1], Ezgi Eroğlu[1], İsmet Rezani Toptancı[1], Emine Tatar[1], Mehmet Sinan Doğan[2]

[1] Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

[2] Harran University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

Objectives: Epidermolysis bullosa is a unique group of disorders that have blister formation as the common feature. Although there are many variants of this disorder, the subtypes are classified into three groups based upon the level of tissue separation that occurs after mechanical trauma is sustained by the skin. Specific subtypes of EB may have substantial involvement of extracutaneous areas such as the oral cavity and dentition. This case reports demonstrates the importance of a dental examination at an early age in order to facilitate the correct subtyping of EB. For the very young patient, correct classification of the subtype of EB may be very important in identifying the severity of clinical features associated with the disorder, and with this information the patient and family may become better aware of potential complications of the disorder such as the dental defects described. Aim of this study is to present oral rehabilitation of 5 different epidermolysis bullosa patients. **Case Reports:** This case reports are described 5 patients three boy and two girl ,age between 8-15, who had attempt to the Dicle University Dentistry Faculty Pediatric Dentistry Department for dental hard and soft tissue problems because of Epidermolysis Bullosa. After detailed medical and oral examination radiologic examination was performed. At all patients oral lesions and wounds were cleaned and protective applications were done. Dental fillings and extractions was performed if necessary at all patients. All patients were under control with sixty days periods.

Conclusion: Epidermolysis Bullosa (EB) is life threated, genetically based disease which affected all body with oral region. Although taking protective precautions, because of nature of this disease patients orofacial regions will affected with this wounds and lesions. We thing that infection control and wound healing must be primer objective of treatment in this cases.

S068

Farklı Polimerizasyon Mesafelerinde Polimerize Edilen Bulk Kompozitlerin Pulpa Hücreleri Üzerine Sitotoksik Etkisi

Cemile Kedici Alp[1], Ferda Alpaslan Pınarlı[2], İhsan Yıkılgan[1], Yunus Alp[2], Sinem Akgül[1], Oya Bala[1]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi

[2] Ankara Yıldırım Beyazıt Eğitim Araştırma Hastanesi, Tıbbi Genetik Merkezi

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı mesafede polimerize edilen farklı bulk fill kompozitlerin insan pulpa hücreleri üzerindeki sitotoksik etkisi ve polimerizasyon mesafesinin etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Her kompozit grubundan 4 örnek hazırlanıp kültür sıvısı içerisine yerleştirilip reziduel monomerlerinin salımı için etüvde bekletildi. Her kompozit grubundan 0 mm uzaktan 2 mm ve 4 mm uzaktan polimerize edilen örnekler oluşturuldu. Etüvden çıkartılan kültür sıvısı steril etmek amacıyla filtreden geçirildi. Hücre canlılığı için gerçek zamanlı hücre analiz cihazı kullanılarak hücre canlılıkları ölçüldü. 16 kuyucuklu platelere 10000 hücre yerleştirildi. Ve hücreler bioaktif komponentlere maruz bırakıldı. Cihazdan her 15 dk için 72 saat boyunca ölçüm elde edildi.

Bulgular: Varyans analizine göre kontrol ve deney grupları Everx posterior kompozit (GC), Filtek bulk fill (3M ESPE), Sonicfill (Kerr), SDR, Venus bulk fill, Extrabase, Extrafill, Beauty bulk fill, arasında(1:1 diluasyonda)24 saat sonrasında hücre indeksleri açısından farklılıklar görülmüştür. Zamanla bu anlamlı farklılık gruplar arasında değişiklik göstermiştir.

Sonuç: Farklı yapıda kompozit rezin materyaller gelişirken araştırmalar sitotoksik etkileri üzerine de yoğunlaşmalıdır.

S068

Cytotoxic Effect Of Bulk Composites Polymerized At Different Polymerization Distances On Pulp Cells

Cemile Kedici Alp[1], Ferda Alpaslan Pınarlı[2], İhsan Yıkılgan[1], Yunus Alp[2], Sinem Akgül[1], Oya Bala[1]

[1] Gazi University Dentistry Faculty, Restorative Dental Treatment

[2] Ankara Yildirim Beyazit Educational Research Hospital, Medical Genetics Center

Objectives: The aim of this study was to evaluate the cytotoxicity of diffrenet bulk fill composites and the effect of polymerisation distance of these composites on human dental pulp-derived cells (hDPCs).

Method: 4 samples were prepared for each group composites, and the samples were immersed in culture medium for 72 h at 37 C to extract residual monomer or cytotoxic substances. Polymerisation distances were 0 mm,2 mm and 4 mm. The culture medium containing the material extracts was sterile filtered before use on the cell cultures. hDPCs were maintained in a medium with serum. A real-time cell analyzer was used to evaluate cell survival. After seeding the cell suspensions into the wells (10,000 cells/well) of the E-plate16, hDPCs were treated with bioactive components released by the composite materials (1:1 dilution) and monitored every 15 min for 72 h.

Results: According to analysis of variance, there were significant differences between the cell indexes of the control and Everx posterior kompozit (GC), Filtek bulk fill (3M ESPE), Sonicfill (Kerr), SDR, Venus bulk fill, Extrabase, Extrafill, Beauty bulk fill groups for the 1:1 dilutions.

Conclusion: Although composites resins are being advanced, their cytotoxic effects have been proceeding till this time. However, some materials tested significantly reduced cell viability when compared with control.Research should focus on the cytotoxicity of composites in addition to their mechanical properties.

S069

Hareketli Protez Kullanan Bireylerin Ağız Florası Üzerine Probiyotiklerin Etkileri

Tuğba Demir[1], Hakan Demir[2]

[1] Cumhuriyet Üniversitesi Hafik Kamer Örnek Meslek Yüksekokulu, Gıda Teknolojisi Bölümü

[2] Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, probiyotik içerikli besinlerin hareketli protez kullanan bireylerin ağız florası üzerine etkilerini değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışmada alt ve üst hareketli protez kullanan bireylerin bir hafta süreyle sabah, öğlen ve akşam öğünlerine kefir, süzme yoğurt ve külah dondurma dahil edilmiştir. Bir hafta sonunda ağızdan swapla örnekler alınmış, besiyerlerine ekim yapılarak hem mikrobiyal flora hem de Laktik asit bakteri florası değerlendirilmiştir.

Bulgular: Flora düzeyleri kıyaslandığında başlangıca kıyasla bir hafta süreyle probiyotiklerin öğünlere dahil edilmesinin ağızdaki laktik asit bakteri florasını olumlu yönde desteklediği görülmüştür. Aynı zamanda mikrobiyal florada özellikle patojen mikroorganizma düzeyindeki azalma dikkate değerdir.

Sonuç: Özellikle patojen mikroorganizmaların baskılanması açısından probiyotik kullanımının ağız florası üzerine anlamlı katkıları olduğu görülmektedir.

S069

The Effects of Probiotics on Oral Flora of Individuals Using Removable Dentures

Tuğba Demir[1], Hakan Demir[2]

[1] Cumhuriyet University Hafik Kamer Örnek Vocational School, Food Technology Department

[2] Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Objectives: The purpose of this study is to evaluate the effects of probiotic-containing foods on oral flora of individuals using removable prostheses.

Methods: In this study, kefir, filtered yoghurt and cone ice cream were included in morning, noon and evening meals for one week for individuals using lower and upper removable prosthesis. At the end of one week oral swap samples were taken and microbial flora and lactic acid bacteria flora were evaluated by cultivating the medium.

Results: When the levels of floras were compared, it was seen that the addition of probiotics to the diet for one week compared to baseline promoted the bacterial flora of lactic acid in the mouth positively. At the same time, the reduction in the level of pathogenic microorganisms, particularly in microbial flora, is noteworthy.

Conclusion: In particular, the use of probiotics in terms of suppression of pathogenic microorganisms seems to have a significant contribution to oral flora.

S070

Dişhekimliği Öğrencilerinin Oral Kanser Farkındalığı

Gaye Keser, Filiz Namdar Pekiner

Marmara Üniversitesi , Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi dişhekimliği öğrencileri arasındaki oral kanser farkındalığını değerlendirmektir.

Yöntem: Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi öğrencilerinin 3. ve 5. sınıf öğrencilerine oral kanser farkındalığını test eden bir anket formu uygulanmıştır. Bu ankete toplam 198 öğrenci katılmıştır. Oral kanser risk faktörleri ve tanı yöntemleri, dişhekimliği öğrencilerinin oral kanserlere karşı tutumları, oral kanser ile ilgili uygulamaları ve oral kanser bilgi kaynakları hakkında 25 soru ile değerlendirilmiştir. Veriler IBM SPSS Statistics 22.0 programıyla analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmada 99 (% 50) 3. sınıf öğrencisi ve 99 (% 50) 5. sınıf öğrencisi olmak üzere toplam198 katılımcı diş hekimliği öğrencisi bulunmaktadır. Her iki gruba ait öğrencilerin çoğu oral kanser risk faktörleri olarak tütün kullanımını (% 98), viral enfeksiyonları (% 91,9), UV ışınlarına maruz kalma (94,4%), alkol kullanımı (%87,4) maraş otu kullanımı (% 84,8), yaşlılık (% 62,1) ve düşük meyve ve sebze tüketimini (% 85,4) belirtmiştir. Her iki grupta da skuamöz hücreli karsinomun en sık görülen oral kanser türü olduğu daha yüksek skorlanırken ($p < 0.05$); bununla birlikte 3.sınıf diş hekimi öğrencilerinin kanserleşme yatkınlığı olan lezyonlar olarak lökoplaki ve eritroplaki olarak belirtme oranı (%76.8), 5.sınıf diş hekimi öğrencilerinin oranından (%40.4) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p:0.001$; $p<0.05$).

Sonuç: Bu çalışma, oral kanser tespiti ve önlenmesinde diş hekimliği için geliştirilmiş eğitim yöntemlerinin önemini vurgulamıştır.

S070

Assessing Oral Cancer Awareness Among Dental Students

Gaye Keser, Filiz Namdar Pekiner

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: The aim of this study was to assess oral cancer awareness among undergraduate dental students in Marmara University Faculty of Dentistry.

Methods: A validated questionnaire which tested oral cancer awareness was given to 3rd and 5th year students of the dental faculty of Marmara University. A total of 198 students participated in this survey. Knowledge of oral cancer risk factors and diagnosis procedures, dentistry student's attitude towards oral cancers, management practice regarding oral cancer and oral cancer information sources were assessed using 25 questions. The data were analysed with IBM SPSS Statistics 22.0 program.

Results: Among 198 participant dentistry students, there were 99 (50%) 3rd grade and 99 (%50) 5th grade students. Largest number of the 3rd and last grade students identified tobacco (98%) and alcohol usage (87,4%), prior oral cancer lesions (94,9%), viral infections (91,9%), UV exposure (94,4%), betel quid chewing (84,8%), older age (62,1%) and low consumption of fruit and vegetables (85,4%). Both groups showed higher scores in indicating squamous cell carcinoma as the most common form of oral cancer ($p<0.05$), yet 3rd grade students performed significantly higher scores in indicating erythroplakia and leukoplakia for most likely to be precancerous ($p: 0.001$; $p<0.05$).

Conclusion: This study highlighted the importance of improved educational methods for dentistry on oral cancer detection and prevention.

S071

Cam Fiber Ile Güçlendirilmiş Protez Kaide Polimerinin Hamurlaşma Zamanının Belirlenmesi

Hakan Demir, Safa Özden

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Bu çalışma, cam fiberin ısı ile polimerize olan bir protez kaide polimerinin hamurlaşma özellikleri üzerine etkisini ölçmek için yürütülmüştür.

Yöntem: 1,5mm uzunluğunda kesilen cam fiber, ağırlıkça %1, %3 ve %5 oranında rastgele olarak akrilik rezin içerisine ilave edilmiştir. Cam fiber içeren protez kaide materyalinin hamurlaşma zamanı iğne uçlu bir penetrometre ile ölçülmüştür.

Bulgular: Fiber yüzdesindeki artış hamurlaşma süresini azaltmıştır. Deney grupları arasında anlamlı farklılık olmamakla birlikte, değişen oranlarda fiber ilave edilen örneklerin hamurlaşma zamanı kontrol grubundan daha düşük bulunmuştur. En düşük hamurlaşma zamanı %5 oranında fiber ilave edilen örnek grubunda görülmüştür.

Sonuç: Protez kaide polimerinin hamur ve işleme süreleri bilgisi kullanıcıya hızlı ve kolay bir referans sağlar ve daha hassas bir kalıplama sürecine neden olur.

S071

Determination of Doughing Time of Denture Base Polymer Reinforced with E-Glass Fiber

Hakan Demir, Safa Özden

Cumhuriyet University Dentistry Faculty Prosthetic Dental Treatment Department

Objectives: This study was conducted to measure the effect of E-glass fiber on the doughing properties of an heat polymerized denture base polymer.

Methods: E-glass fiber was cut into 1,5mm length and added into acrylic resin randomly at a concentration of 1%, 3% and 5% by weight. The doughing time of the denture base material containing E-glass fiber was investigated with a needle penetrometer.

Results: Increasing the percentage of fibers reduced the doughing time.Doughing time of the specimens reinforced with fiber in varying concentrations was found to be lower than that of the unreinforced control group. But this difference was not statistically significant.Among the trial groups, the specimens reinforced with a concentration of 5% by weight showed the lowest doughing time.

Conclusion: Knowledge of the doughing and handling times of the denture base polymer provides a quick and convenient reference for the user and results in a more precise moulding process.

S072

Zirkonya Alt Yapı Tasarımlarının Dental Restorasyonlarda Oluşan Stres Dağılımına Etkisi

Burcu Fırat[1], Selim Erkut[2]

[1] Topçular Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

[2] Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Son zamanlarda dental materyallerdeki önemli gelişmeler, klinik diş hekimliğinde çeşitli yeni sistemlerin geniş kullanımına olanak sağlamıştır. Olumlu estetiği ve üstün biyouyumluluğu nedeniyle tam seramiklere artan bir ilgi vardır. Fakat zirkonya alt yapıya sahip tam porselen kronlarda, veneer seramiğin koheziv (chipping) ve adeziv (delaminasyon) başarısızlıkları görülebilmektedir. Bu başarısızlığın azaltılması için veneer seramiğin zirkonya alt yapı ile desteklenmesi gerekir. Tam seramik restorasyonların alt yapısında da, metal destekli porselenlerin alt yapısındakine benzer şekilde modifikasyonlar yapılabilir. Bu modifikasyonlarda amaç, veneer seramikteki stresin azaltılmasıdır. Bu tip tasarımlarda stres dağılımı ve miktarının test edilebileceği en güncel yöntem, 3 boyutlu sonlu elemanlar stres analiz yöntemidir.

Bu çalışmada amaç, farklı alt yapı tasarımlarıyla desteklenmiş tam seramik kronlarda çekme stresi miktarının sonlu elemanlar analizi ile karşılaştırılması ve değerlendirilmesidir.

Yöntem: Morfolojik açıdan doğru modellenmiş büyük ölçekli maksiller birinci premolar alçı diş modeli smartOptics tarayıcısında taranmıştır. Yapılan tarama sonucunda elde edilen modeller Wheeler atlasındaki morfolojik değerlerle karşılaştırılıp gerekli düzeltmeler yapılmıştır. VRMesh yazılımı ile bukkal veya palatinal bilezik yüksekliklerinin değiştiği 3 model oluşturulmuş, yükleme koşulları belirlenmiş ve stres analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Bukkal ve palatinal bilezik yüksekliklerinin arttırılması ile servikal bölgede stres yoğunlukları azalmıştır. Laterotruziv harekette, bukkal bilezik yüksekliğinin arttırılması bukkal servikal alanda çekme stresini azaltmıştır.

Sonuç: Palatinalden proksimale uzanan bilezik yüksekliğinin 3 mm, bukkal yüzeye devamınında da 1 mm bilezik yüksekliği olan tasarım, veneerdeki stresleri azaltmada etkili olmuştur. Bu modifikasyon ile zirkonya restorasyonların klinik başarısızlığı azaltılmış olabilir.

S072

The Influence of Zirconia Core Designs on Stress Distribution in Dental Restorations

Burcu Fırat[1], Selim Erkut[2]

[1] Topcular Oral and Dental Health Center

[2] Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Recently, substantial improvement in dental materials enables wide use of a variety of new systems in clinical dentistry. There has been a growing interest in all-ceramic materials due to their favorable esthetics and outstanding biocompatibility. On the other hand, cohesive (chipping) and adhesive (delamination) failures on the all-ceramic crowns have been observed. So as to decrease the occurence of this failure, veneer ceramic should be supported with zirconia coping against tensile stress. Some modifications in the coping design of all-ceramic crown can be made as it is done with the framework of metal fused to porcelain. With these modifications, the aim is to reduce the sress on the veneering ceramic. Three dimensional finite element analysis is a current technique for the measurement of stress amount and distribution.

The aim of the current study was to evaluate and compare the amount of tensile stress in all-ceramic crown supported by different coping designs using finite element analysis.

Materials and Methods: A morphologically accurate, large scale maxillary first premolar tooth model made with dental stone was scanned using smartOptics scanner. The models obtain as a result of scanning were compared to the morphological data on Wheeler's atlas and necessary changes were made. Using the VRMesh software, 3 copings that have various buccal/ palatinal shoulder height were created. Loading conditions were determined and stress analysis were performed. **Results:** The stress decreased in the cervical area by increasing buccal and palatinal shoulder height. As the height of the buccal shoulder increased, tensile stress on the buccal cervical area decreased during the laterotrusive movement. **Conclusion:** The design that has 3 mm palatinal shoulder and 1 mm buccal shoulder was be effective in decreasing the stress on veneering ceramic. With this modification, the clinical failures on the zirconia restorations may be reduced.

S073

Tonsillolit Prevalansının Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Ile Değerlendirilmesi : Bir Retrospektif Çalışma

Gamze Ulay, Ayşe Nur Sadıkoğlu, Fatma Güler Dönmez, Filiz Namdar Pekiner, Mehmet Oğuz Borahan

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Palatinal tonsiller, farengeal tonsil (adenoid) ve lingual tonsil; bir lenfoid doku topluluğu olan Waldeyer halkasının majör komponentleridir. Farenks bölgesindeki kalsifikasyonların sık görülen nedenlerinden biri olan tonsillolitler ise tonsillar kriptalar içerisinde ve bunların çevresinde bulunan kalsifikasyon kümeleridir. Bu retrospektif çalışmanın amacı konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntülerinde tonsillolitlerin prevalansının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmada Marmara Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji kliniğine gelen, 2013-2016 yılları arasında resim arşivleme ve iletişim sisteminde (PACS) tomografi görüntüleri bulunan 300 hastanın tonsillar bölgeyi içeren görüntüleri incelenmiştir.

Bulgular: Değerlendirilen 300 hastanın görüntüsünde 90 hastada (%30) tonsillolit görülmüştür. %26,6 palatinal tonsillolit (%42.5 kadın, % 57.5 erkek), %3 faringeal tonsillolit (%44.4 kadın, %55.5 erkek) görülürken lingual tonsillolit sadece bir erkek hastada izlenmiştir. Tonsillolit görülen hastaların en gencinin 15, en yaşlısının 80 yaşında olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: CBCT, tonsillolitleri değerlendirmek için uygun bir radyolojik incelemedir. Dişhekimleri bu tonsillar kalsifikasyonları dikkate almalıdır.

S073

Cone Beam Computed Tomographic Evaluation of Prevalance of Tonsilloliths : A Retrospectif Study of 300 Patients

Gamze Ulay, Ayşe Nur Sadıkoğlu, Fatma Güler Dönmez, Filiz Namdar Pekiner, Mehmet Oğuz Borahan

Marmara University Faculty of Dentistry - Oral, Dental and Chin Radiology Department

Introduction: The palatine tonsils, pharyngeal tonsil (adenoid) and lingual tonsil constitute the major part of Waldeyer's tonsillar ring which the set of lymphatic tissue. Tonsilloliths are clusters of calcifications that form into tonsillar crypts within the tonsils or around them and are a common cause of calcification in the pharynx. The aim of this retrospective study is to investigate the prevalence of tonsilloliths by using data of CBCT (Cone-beam computed tomograpy) images.

Materials and Methods: The samples included tonsillary region images of 300 patients who visited the Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral Diagnosis and Radiology, and underwent CBCT examination picked up from the picture archiving and communications system (PACS) from 2013-2016.

Results: Out of the 300 patients evaluated, 90 had tonsillolith (30% prevalance). The prevalance of palatine tonsillolith was 26,6% (42,5% for female, 57.5% for male), pharyngeal tonsillolith was %3 (%44.4 for female, %55.5 male) and lingual tonsillolith was only for a male. The ages of affected patients ranged from 15 years to 80 years.

Conclusions: CBCT is a convenient radiografic examination to evaluate the tonsilloliths. Dentists must take in consideration this tonsillar calcification.

S074

Ogmentasyon Amaçlı Alveoler Kret Split Osteotomisi

Mürüde Akyolal

Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Parsiyel ya da total dişsizliklerin fonksiyonel ve estetik olarak rehabilitasyonu için, günümüzde sıklıkla dental implantlardan faydalanılmaktadır. İmplant tedavisinin başarısını etkileyen en önemli faktörlerden biri, implantların yerleştirileceği bölgedeki alveoler kemik yüksekliği ve genişliğidir. Uzun süreli dişsizlik ve travmatik diş çekimleri gibi faktörlere bağlı olarak alveoler kemikte rezorpsiyon gelişmektedir. Optimal protetik rehabilitasyonun sağlanması için implantların yerleştirileceği alanda yeterli bukkolingual genişliği sağlamak gerekmektedir. Bu amaçla yönlendirilmiş doku rejenerasyonu, otojen kemik greftleri ile lateral ogmentasyon, distraksiyon osteogenezi ve kret split osteotomisi gibi teknikler geliştirilmiştir.

Yöntem: Kret split osteotomisi, alveoler kret üzerinde horizontal bir osteotomi oluşturulmasının ardından kretin bukkolingual olarak esnetilerek genişletildiği bir yöntemdir. Bu tekniği uygularken allojen greft kullanımı gerekliliği ile ilgili farklı görüşler bulunmaktadır.

Sonuç: Farklı ogmentasyon teknikleri karşılaştırılarak hasta ve hekim için en uygun olan yaklaşımın hangisi olduğuna karar verilmelidir.

S074

Alveolar Crest Split Osteotomy for Augmentation

Mürüde Akyolal

Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Purpose: For functional and aesthetic rehabilitation of partial or total edentulous patients, dental implants are often used nowadays. One of the most important factors affecting the success of implant treatment are the height and width of the alveolar bone in the region where the implants will be placed. Resorption in the alveolar bone develops due to factors such as long-time edentulousness and traumatic tooth extraction. To ensure optimal prosthetic rehabilitation, it is necessary to provide adequate buccolingual coverage in the area where the implants will be placed. For this purpose, techniques such as guided tissue regeneration, lateral augmentation with autogenous bone grafts, distraction osteogenesis and crest split osteotomy have been developed.

Method: Crest split osteotomy is a method in which a horizontal osteotomy is made on the alveolar crest and then the crest is expanded by flexing and buckling. There are different opinions about the necessity of using allogenic grafts when applying this technique.

Results: By comparing different augmentation techniques, the most appropriate approach for the patient and the operator should be decided.

S075

Periodontal Tedavinin Diyabetli Hastalarda Biyokimyasal Parametreler Üzerine Etkisi

Yaprak Kalkan[1], Mervi Gürsoy[2], Ulvi Kahraman Gürsoy[2], Eija Könönen[2], Başak Doğan[1]

[1] Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Turku Üniversitesi Dişhekimliği Enstitüsü Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Çalışmanın amacı, tip 2 diabetes mellituslu (T2DM) kronik periodontitisli (KP) hastalarda başlangıç periodontal tedavinin (BPT) klinik parametreler, açlık kan şekeri (AKŞ), plazma glikolize hemoglobin (HbA1c) ve tükürük interlökin 1β (IL-1β) seviyeleri üzerine etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Toplamda 60 olmak üzere; 20 sistemik ve periodontal olarak sağlıklı (S), 20 KP ve 20 KP+T2DM hasta çalışmaya dahil edildi. Başlangıç ve BPT sonrası 1. ve 3. aylarda plak indeks (Pİ), gingival indeks (Gİ), sondalamada kanama (SK) %, sondalama derinliği (SD), SD≥5mm olan bölge sayısı (bsSD≥5mm), klinik ataşman seviyesi kaydedildi. Tükürük IL-1β seviyesi başlangıç ve BPT sonrası 1. ve 3. aylarda, AKŞ ve HbA1c seviyeleri ise başlangıç ve 3. ayda değerlendirildi. Tükürük örneklerindeki IL-1β seviyesi *Luminex®-xMAP™* tekniği kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Başlangıçta tüm klinik parametrelerin S grubunda istatistiksel olarak en düşük seviyede olduğu tespit edildi (p<0,05). Sadece bsSD≥5mm KP+T2DM grubunda KP grubuna göre istatistiksel olarak düşük bulundu (p<0,05). BPT sonrası 1. ve 3. ayda KP ve KP+T2DM gruplarında tüm klinik verilerde anlamlı iyileşme gözlendi (p<0,05). BPT sonrası 1. ayda Gİ, ve 3. ayda Pİ ve SK% değerleri KP+T2DM grubunda KP grubuna kıyasla anlamlı şekilde daha yüksek tespit edildi (p<0,05). BPT sonrası bsSD≥5mm'deki azalmanın hem 1. hem de 3. aylarda KP grubunda KP+T2DM göre daha fazla olduğu gözlendi (p<0,05). BPT sonrası 3. ayda KP ve KP+T2DM gruplarında tükürük IL-1β seviyesinde anlamlı azalma tespit edilirken (p=0,022) HbA1c ve AKŞ seviyesinde istatistiksel bir farklılık bulunamadı (p>0,05).

Sonuç: BPT, diyabetli bireylerde tükürük IL-1β düzeyinde azalmaya neden olurken, glisemik parametreler üzerine etkisi görülmedi.

S075

Effect Of Periodontal Therapy On Biochemical Parameters In Diabetic Patients

Yaprak Kalkan[1], Mervi Gürsoy[2], Ulvi Kahraman Gürsoy[2], Eija Könönen[2], Başak Doğan[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry Department of Periodontology

[2] Turku University Institute of Dentistry Periodontology Department

Aim: The aim of this study was to evaluate the effect of non-surgical periodontal therapy (NSPT) on periodontal parameters, fasting plasma glucose (FPG), serum glycated hemoglobin (HbA1c) and salivary interleukin 1β (IL-1β) levels in chronic periodontitis (CP) patients with type 2 diabetes mellitus (T2DM).

Materials and Methods: A total of 60 patients, 20 systemically and periodontally healthy (H), 20 CP and 20 CP+T2DM, were enrolled in the study. Plaque index (PI), gingival index (GI), bleeding on probing (BOP) %, probing depth (PD), number of sites PD≥5mm (nsPD≥5mm), clinical attachment level (CAL) were recorded and salivary IL-1β level was analyzed at baseline, 1 and 3 months after NSPT. FPG and HbA1c levels were evaluated at baseline and 3 months after NSPT. Saliva IL-1β levels were determined by the Luminex®-xMAP™ technique.

Results: At baseline, all clinical parameters were significantly lowest in H group (p<0,05). Only nsPD≥5mm were significantly higher in CP group (p<0,05) than CP+T2DM group. All clinical parameters were improved significantly in CP and CP+T2DM groups (p<0,05). At 1 month GI and at 3 month PI and BOP% were significantly higher (p<0,05) in CP+T2DM group than CP group. The reduction in nsPD≥5mm was significantly higher (p<0,05) in CP group than CP+T2DM both at 1 and 3 months (*p<0,05*). There was a significant decreasing in salivary IL-1β levels at 3 month in both CP and CP+T2DM groups (p=0,022) but not in HbA1c and FPG levels (*p>0,05*).

Conclusion: Regardless of the reduction in salivary IL-1β levels in diabetic patients, NSPT showed no effect on glycemic parameters.

S076

Farklı Siman ve Universal Adeziv Kullanımının Seramik-Dentin Bağlantısına Etkisi

Burcu Kanat-Ertürk, Begüm Karademir

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: : Bu çalışmanın amacı; asitle-yıka (total-etch, T) ve kendinden asitli (self-etch, S) sistemlerle kullanılan farklı universal adezivlerin ve farklı simanların dentin-seramik bağlantısına etkisinin makaslama bağlanma testi ile incelenmesidir.

Yöntem: Bu çalışmada kullanılan 30 adet çekilmiş 3.molar dişin okluzal dentin yüzeyleri, su soğutması altında açığa çıkarılmıştır. Dişler ikiye bölünmüş ve akrilik kalıplar içine gömülmüştür. Feldspatik seramik (Cerec Blocs, Sirona) blokları, 2 mm çapında silindirler olarak bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) (Cerec, Sirona) sistemiyle hazırlanmış ve su soğutmalı döner elmas disk (Metkon, Metkon Ins.) ile 2,5 mm boyutlarında kesilmiştir (N=60). Örnekler, total-etch (T) ve self-etch (S) olmak üzere iki ana gruba ayrılmıştır. Her ana grup, iki universal adeziv [(Adhese Universal, Ivoclar Vivadent)(A) ve (Tetric N-Bond Universal, Ivoclar Vivadent)(T)] ve yeni nesil estetik siman (Variolink Esthetic DC, Ivoclar Vivadent) eşleşmesi ile kendi kontrol grubunu [(T için; Variolink II, Ivoclar Vivadent)(V), (S için; Panavia F2.0, Kuraray)(P)] içermektedir. Diş-seramik simantasyonları tamamlanmış ve makaslama testi gerçekleştirilmiştir (1 mm/dk). Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir (Tek yönlü ANOVA, post-hoc Tukey, bağımsız T-test, SPSS). Kırık yüzeyleri stereomikroskopta incelenmiş ve kırık tipleri sınıflandırılmıştır.

Bulgular: Elde edilen makaslama bağlanma değerleri, T-A, T-T, V, S-A, S-T ve P grupları için sırasıyla; 22,07±6,20, 26,86±7,24, 27,92±9,17, 19,20±5,32, 25,55±4,73 ve 22,64±6,64 olarak bulunmuştur. Total-etch grubunda; A, T ve V grupları arasında istatistiksel olarak farklılık gözlenmemiştir (p>0.05). Self-etch grubunda ise; T grubu, A grubuna göre istatistiksel olarak yüksek bağlanma dayanımı gösterirken (p=0.045), P grubu istatistiksel olarak anlamsız bulunmuştur (p>0.05). Total-etch ve self-etch grupları arasındaki ikili karşılaştırmalarda, T-A ve S-A, T-T ve S-T ile V ve P kontrol grupları arasında anlamlı farklılık gözlenmemiştir (p>0.05).

Sonuç: Asitle-yıka grubunda daha yüksek bağlanma değerleri gözlenmesine rağmen, universal adezivlerin asitle-yıka veya kendinden asitli sistemleriyle kullanılması arasında istatistiksel farklılık bulunmamıştır. Ayrıca, farklı universal adezivler ile kullanılan yeni nesil estetik simanın, kontrol grupları ile arasında istatistiksel olarak farklılık görülmemiştir.

S076

Effects of Different Cements and Universal Adhesives on Ceramic-Dentine Bond

Burcu Kanat-Ertürk, Begüm Karademir

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

Objective: The aim of this study is to evaluate the different universal adhesives and cements effects, used by total-etch(T) and self-etch(S) systems on dentine-ceramic shear-bond.

Methods: Occlusal dentine surfaces of freshly extracted 30-third-molar human teeth were exposed under water cooling. The teeth were divided into two pieces and embedded into acrylic moulds. Feldspathic-ceramic(CerecBlocs) blocks were fabricated as cylinders in 2mm-diameter by computer aided design/computer aided manufacturing (CAD/CAM) system and sectioned with diamond saw(Metkon, Metkon Ins.) in 2.5mm-heights(N=60). The specimens were divided into two main groups as total-etch(T) and self-etch(S). Each main groups included two universal adhesives [(Adhese Universal, Ivoclar Vivadent)(A) and (Tetric N-Bond Universal, Ivoclar Vivadent)(T)] and combined with new generation cement (Variolink Esthetic DC, Ivoclar Vivadent), and their control groups [(Variolink II, Ivoclar Vivadent for T)(V), (Panavia F2.0, Kuraray for S)(P)]. Dentine-ceramic cementations were conducted and shear-bond test was applied(1mm/min). The obtained values were statistically analyzed (One-wayANOVA, post-hoc Tukey, independent T-test, SPSS). The fractured surfaces were analysed under stereomicroscope and fracture types were classified.

Results: The shear-bond values were found as 22.07±6.20, 26.86±7.24, 27.92±9.17, 19.20±5.32, 25.55±4.73 and 22.64±6.64 for T-A, T-T, V, S-A, S-T and P groups, respectively. In total-etch group; statistically no differences were obtained among A, T and V groups(p>0.05). In self-etch group, statistically higher bond strength values were found in T group, with respect to A group(p=0.045), whereas statistically no differences were observed in P group (p>0.05). In the comparison of total-etch and self-etch groups, statistically no differences were found between T-A and S-A, T-T and S-T, V and P control groups(p>0.05).

Conclusion: Although higher shear-bond values were observed in T group, statistically no differences were found between total-etch and self-etch usage of the universal adhesives. Moreover, statistically no differences were found between the new generation cement used with different universal adhesives and control groups.

S077

Akışkan, Posterior, Bulk-Fill Kompozit Ve Cam-İyonomer-Simanın Radyoopasite Değerlerinin İncelenmesi

Hanife Şeyma Akman, Neslihan Tekçe

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, faklı kalınlıklarda hazırlanan (1-mm veya 2-mm) bir akışkan, bir posterior, bir bulk-fill kompozitin ve bir geleneksel cam iyonomer simanın radyoopasite değerlerinin dijital radyografi kullanılarak incelenmesidir.

Yöntem: Bu çalışmada, Clearfil Majesty Flow (CMF), Estelite Bulk Fill Flow (EBFF), Clearfil Majesty Posterior (CMP) kompozit materyaller ve Meron Glass Ionomer Cement (Meron) cam iyonomer kullanılmıştır. Her bir materyalden paslanmaz çelik kalıp kullanılarak, 1-mm ve 2-mm kalınlığında ve 8-mm çapında diskler hazırlanmıştır (n=8). Çalışmada kullanılan bütün materyaller, üretici firma önerileri doğrultusunda yapılmıştır. Art arda 9 basamaklı, basamaklar arasındaki kalınlık artış miktarı 0.5-mm olan, ilk basamağı 0.5 mm'den başlayan alüminyum merdiven kullanılmıştır. Her bir materyal ve alüminyum basamak fosfor plak üzerinde yerleştirilerek 20-cm uzaklıktan röntgenleri çekilmiştir. Dijital radyografi ile görüntülenen örneklerin radyoopasite değerleri Image J programı kullanılarak ölçülmüştür. Veriler istatiksel olarak Two-way Anova ve Tukey Post-Hoc testi ile analiz edilmiştir ($p<0.05$).

Bulgular: ISO standartlarına göre, radyoopasite ölçümleri için örnekler 1-mm kalınlığında hazırlanmalıdır. Ancak, materyallerin kliniklerde farklı kalınlıklarda kullanılması sebebiyle, çalışmamızda örnekler 1 ve 2 mm kalınlığında hazırlanarak, materyal kalınlığının radyoopasite değerleri üzerindeki etkisini incelemek amaçlanmıştır. 1-mm hazırlanan örneklerde CMF, EBFF ve CMP materyallerin radyoopasite değerleri 4.49 ile 4.73 arasında bulunurken, cam iyonomer materyalinin radyoopasite değerleri bu materyallerden anlamlı olarak düşük bulunmuştur (1.46) ($p<0.05$). 2-mm hazırlanan örneklerde ise CMF ve Meron'un radyoopasite değerleri 1-mm hazırlananlara göre anlamlı olarak yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Materyallerin kalınlığı arttıkça, radyoopasite değerleri de artar. Cam iyonomer siman (materyal kalınlığı fark etmeksizin) kompozit materyallerden anlamlı olarak düşük radyoopasite değeri sergiler.

S077

Investigation of the Radiopacity Values of A Flowable, A Posterior, A Bulk-Fill Composite and A Glass Ionomer Cement

Hanife Şeyma Akman, Neslihan Tekçe

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: The aim of the study was to investigate of the radiopacity values of a flowable, a posterior, a bulk-fill composite and conventional glass ionomer cement using digital radiography prepared with different thickness (1-mm or 2-mm).

Method: In this study, Clearfil Majesty Flow (CMF), Estelite Bulk Fill Flow (EBFF), Clearfil Majesty Posterior (CMP) composite materials and Meron Glass Ionomer Cement (Meron) glass-ionomer were used. 1-mm/2-mm thickness and 8-mm diameter discs were prepared using stainless steel mold (n=8). All materials were prepared in accordance with the manufacturer's recommendations. The aluminum step-wedge was 9 steps and the step thickness difference was 0.5 mm and the first step was 0.5-mm. Each material and aluminum step was placed on a phosphor plate and x-rays were taken at a distance from 20-cm. The radiopacity values of the specimens were measured using the Image J program. The data were statistically analyzed with Two-way Anova and Tukey Post-Hoc Test ($p <0.05$).

Results: According to ISO standards, samples should be prepared in 1-mm thickness for radiopacity measurements. We aimed to investigate the effect of material thickness on the radiopacity values by preparing 1 and 2-mm thick samples, because of the using these materials in different thicknesses in clinically. In 1-mm prepared samples, the radiopacity values of CMF, EBFF and CMP materials were found to be between 4.49 and 4.73, while the radiopacity values of glass ionomer material were found significantly lower (1.46) from them ($p <0.05$). In 2-mm prepared samples, the radiopacity values of CMF and Meron were found significantly higher than 1-mm prepared specimens.

Conclusion: If the thickness of the material increases, the radiopacity values increase. Glass ionomer cement (regardless of material thickness) exhibited significantly lower radiopacity values than the composite materials.

S078

Sürfaktanlı EDTA Solüsyonlarının Resin Esaslı Kök Kanal Dolu Patının Genç ve Yaşlı Kök Dentinine Bağlanma Dayanımı Üzerine Etkisi

Çiğdem Dik[1], Emel Uzunoğlu[2], Hatice Doğan Buzoğlu[2]

[1] Serbest Diş Hekimi

[2] Hacettepe Universitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı sürfaktanlı EDTA (Etilendiamintetraasetikasit) solüsyonlarının resin esaslı kök kanal dolgu patının genç ve yaşlı kök dentinine bağlanma dayanımına etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmamızda bağlanma dayanımı deneyleri için 30 yaş altı bireylere ait 32 adet ve 60 yaş üstü bireylere ait 32 adet tek köklü, tek kanallı dişler kullanıldı. Kronları uzaklaştırılan örneklerin kök kanalları ProTaper döner eğe sistemi ile F4 mastır apikal eğe olacak şekilde genişletildi. Her eğe değişiminde kök kanalları 2 ml NaOCl(Sodyum Hipoklorit) kullanılarak irrige edildi. Her iki yaş grubundaki kök kanalları kullanılacak EDTA solüsyonuna (EDTA, REDTA, EDTA-T) bağlı olarak 3 deney grubuna ve 1 kontrol (salin) grubuna ayrıldı. EDTA bileşikleri ve salin 1 dakika süreyle kök kanalına uygulandı. Ardından final irrigasyonu olarak tüm gruplar sırasıyla 3mL %2,5'luk NaOCl ve 3mL salin ile irrige edildi. Kontrol grubunda ise sadece 3mL serum fizyolojik solüsyonu kullanıldı. AH Plus kök kanal dolgu patı ve ProTaper F4 gütaperka konisi kullanılarak kök kanal dolgusu gerçekleştirildi. Koronal ve orta üçlülerden elde edilen 1mm'lik horizontal kesitlere itme bağlanma dayanımı testi evrensel test cihazı kullanılarak yapıldı. Sonuçlar iki yönlü Varyans analizi ve Bonferroni testi ile değerlendirildi ($p<0,05$).

Bulgular: EDTA-T, REDTA ve EDTA kök kanal dolgusunun hem yaşlı hem de genç kök dentinine bağlanma dayanımını anlamlı olarak saline göre arttırmıştır ($p<0,01$). EDTA-T muamelesi gençlerde kök kanal dolgusunun bağlanma dayanımı değerini EDTA'ya göre anlamlı olarak arttırmıştır ($p<0,001$). Aynı zamanda EDTA-T ile muamele edilmiş genç dentine kök kanal dolgusunun bağlanma dayanımı değerleri yaşlı dentine göre anlamlı olarak yüksek bulunmuştur ($p<0,001$).

Sonuç: AH Plus ile birlikte kullanılan gütaperkanın bağlanma dayanımı değerleri yaşa ve EDTA bileşiklerine göre değişiklik gösterebilir.

S078

Effect of Low Surface Tensioned-EDTA Solutions on the Bond Strength of Resin Based Sealer to Young and Old Root Canal Dentin

Çiğdem Dik[1], Emel Uzunoğlu[2], Hatice Doğan Buzoğlu[2]

[1] Free Dentist

[2] Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Objectives: The purpose of this study was to evaluate the effect of low surface tensioned EDTA solutions on the on the push out bond strength of resin based sealer to young and old root canal dentin.

Materials and Methods: Root canals of 64 (n=32 age <30 years old, n=32 >60 years old) extracted, decoronized, single-rooted human teeth were prepared with ProTaper rotary instruments up to F4 file using 3mL of 2.5% NaOCl between each file. Each group was divided into four subgroups (n=8) as follows: 3 ml of EDTA, REDTA, EDTA-T and saline as control group. All EDTA compounds and saline were used for 1 minute. Final irrigation was completed by 3 ml NaOCl in experimental groups and 3 ml saline in control group. The roots were filled with gutta-percha cones/AH Plus sealer (GP/AH Plus). Samples were stored in 37°C and 100% humidity for 2 weeks. One-millimeter thick horizontal sections from the coronal and mid-thirds of each root were sliced and push-out bond strength values were measured by Universal test machine. Data were analyzed by two-way Anova followed by Bonferroni test ($p<0.05$).

Results: EDTA-T, REDTA and EDTA significantly increased the bond strength values of GP/AH Plus to the root canal dentine compared to saline in both young and old groups ($p<0.01$). EDTA-T treatment provided higher bond strength values in young dentin compared to plain EDTA and EDTA-T treated-old dentin ($p<0.001$).

Conclusion: Bond strength values of GP/AH Plus could be altered depending one age and type of EDTA compounds.

S079

Submandibular Fossa Derinliğinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Ile Değerlendirilmesi

Fatma Güler Dönmez, Gamze Ulay, Ayşe Nur Sadıkoğlu, Mehmet Oğuz Borahan, Filiz Namdar Pekiner

Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Dental cerrahide, submandibular fossa(SF) varlığı posterior mandibulada önemli bir anatomik bölgedir. Bundan dolayı, dişhekimleri tedavi öncesi bu bölge değerlendirmesini önemsemelidir. Bu çalışmanın amacı, oral diagnoz ve radyoloji popülasyonunda KIBT ile SF derinliğinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmada Marmara Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji kliniğine gelen, 2013-2016 yılları arasında resim arşivleme ve iletişim sisteminde (PACS) tomografi görüntüleri bulunan 300 hastanın görüntüleri incelenmiştir.

Bulgular: Submandibular fossa derinliği, 300 hastanın KIBT görüntülerinde değerlendirildi. SF sınıflaması 3 farklı tipte kategorilendirildi: Tip I, konkavite <2 mm, Tip II, 2-3 mm arası konkavite; ve Tip III, konkavite >3 mm . Bizim ölçümlerimizde ,sağ SF derinliği 143 hastada Tip I, 117 hastada Tip II ve 38 hastada Tip III olarak gözlendi. Sol SF derinliği ise, 150 hastada Tip I, 116 hastada Tip II ve 42 hastada Tip III olarak izlendi.

Sonuç: Dental cerrahilerde (implant, diş çekimi vs.) SF derinliğinin değerlendirilmesi oldukça önemlidir. Bizim çalışmamızda Tip I SF derinliğinin daha yaygın olduğu gözlendi ve KIBT'ın, bu bölgenin değerlendirilmesinde yararlı bir radyografik teknik olduğu gözlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Submandibular fossa; Radyoloji; Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi

S079

Assesment of Submandibular Fossa Depth Using Cone Beam Computed Tomography

Fatma Güler Dönmez, Gamze Ulay, Ayşe Nur Sadıkoğlu, Mehmet Oğuz Borahan, Filiz Namdar Pekiner

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Introduction: Because of the presence of submandibular fossa (SF), the posterior mandible is an important anatomic region at dental surgery. So that, dentists should heed before the treatment. The aim of this study were to asses the submandibular fossa depth in an oral diagnosis and radiology clinic population using cone-beam computed tomography (CBCT).

Materials and Methods: The subjects for this retrospective study consisted of all 300 adult patients who visited the department of Oral Diagnosis and Radiology, Marmara University Faculty of Dentistry, and underwent a single CBCT examination picked up from the picture archiving and communications system (PACS) from 2013 to 2016.

Results: Submandibular fossa depth evaluated in 300 patients on CBCT images. Three different SF types were categorized: Tip I, concavity <2 mm, Tip II, 2-3 mm concavity; and Tip III, concavity >3 mm. To the measurements, right submandibular fossa depth at 143 patients Type I, 117 patients Type II and 38 patients Type III were observed. Left submandibular fossa depth at 150 patients Type I, 116 patients Type II and 42 patients Type III were observed.

Conclusions: It is important to evaluate the SF depth at dental surgery (implant, extraction etc.). Our results showed that the Type I SF depth is more common at our study and CBCT is useful radiografic technique to assess this region.

S081

Maksilla Anterior Bölgedeki Alveoler Kemik Morfolojisi ve Simetrisi

Fatma Nur Yıldız, Zühre Akarslan

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı maksiller anterior dişler arası bölgedeki bukkal kortikal kemik kalınlığının alveoler kret boyutları ile ilişkisini ve simetrisini konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ile değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışmada 150 hastanın (93 kadın, 57 erkek; yaş ortalaması 26,07) 600 adet cross-sectional görüntüsü değerlendirildi. Her hastada maksillada bilateral lateral-kanin dişler ve santral-lateral dişler arası bölgeler incelendi. Bu bölgelerdeki alveoler kret yüksekliği, alveoler kret genişliği ile bukkal kortikal kemik kalınlığı ölçüldü.

Bulgular: Simetrik bölgelerde alveoler kret yüksekliği, alveoler kret genişliği ve bukkal kortikal kemik kalınlığı arasında anlamlı fark bulunmadı. ($p>0.05$) Erkeklerde ve kadınlarda bukkal kortikal kemik kalınlığının tüm bölgelerde koronalden apikale doğru arttığı saptandı. ($p<0.05$) Vakaların çoğunda bukkal kortikal kemik kalınlığının lateral-kanin dişler arası bölgede daha fazla olduğu belirlendi. ($p<0.05$) Vakaların büyük bir kısmında alveoler kret yüksekliğinin veya genişliğinin artmasıyla bukkal kortikal kemik kalınlığının da arttığı saptandı. ($p<0.05$)

Sonuç: Bukkal kortikal kemik kalınlığı maksilla anterior bölgede farklı dişler arasında değişiklik göstermektedir. Bu bölgelere uygulanacak invaziv işlemler esnasında klinisyenlerin bu durumu göz önünde bulundurması gerekmektedir.

S081

Alveolar Bone Morphology and Symmetry in Maxilla Anterior Region

Fatma Nur Yıldız, Zühre Akarslan

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: The aim of this study was to evaluate the relationship between buccal cortical bone thickness with alveolar crest dimensions and the symmetry of buccal cortical bone thickness in the maxillary anterior region via cone-beam computed tomography.

Method: In this study 600 cross-sectional images belonging to 150 patients (93 female, 57 male; mean age 26,07) was evaluated. In each patient, bilateral lateral-canine and central-lateral interdental regions in the maxilla were examined. Alveolar crest height, alveolar crest width and buccal bone thickness were measured.

Results: There was no significant difference between the alveolar crest height, alveolar crest width and buccal cortical bone thickness in symmetric regions. ($p>0.05$) In males and females, it was determined that the buccal cortical bone thickness increased in all regions from coronal to apical. ($p<0.05$) In most of the cases it was determined that the buccal cortical bone thickness was more in the lateral-canin interdental areas. ($p<0.05$) It was found that the buccal cortical bone thickness increased with the increase of the alveolar crest height or width in the majority of the cases. ($p<0.05$)

Conclusion: Buccal cortical bone thickness varies between different teeth regions in maxillary anterior region. Clinicians should consider this situation during invasive procedures to these regions.

S082

Konvansiyonel ve Dijital Ölçü Teknikleri Ile Üretilen Üç Üyeli Lazer Sinter Altyapıların Marjinal Adaptasyonlarının Değerlendirilmesi

Hasan Kocaağaoğlu[1], Ayşegül Gürbulak[2], Haydar Albayrak[2]

[1] Pamukkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı konvansiyonel ve dijital ölçü yöntemleri ile üretilen üç üyeli metal lazer sinter altyapıların marjinal adaptasyonlarının değerlendirilmesidir.

Materyal metot: 30 adet paslanmaz çelikten üretilmiş kanin ve ikinci premolar abutmentler bilgisayar sayımlı üretim yöntemi ile elde edilmiştir. üretilen örnekler rastgele 3 gruba ayrılmıştır: Konvansiyonel ölçü grubu (Grup Ci), Cerec Omnicam dijital ölçü grubu (Grup Cdi), 3shape Trios-3 dijital ölçü grubu (Grup Tdi). Lazer sinter alt yapılar konvansiyonel ve dijital ölçü yöntemleri ile dizayn edildi ve üretimi yapıldı. ardından bir stereomikroskop yardımıyla x30 büyütme ile marjinal adaptasyonlar ölçüldü. Elde edilen veriler tek yönlü varyans analizi ve Tukey post hoc testi ile analiz edildi.

Sonuçlar: Kanin ve premolar grubunda anlamlı farklılık bulunmuştur. Tukey testi konvansiyonel ölçü ile üretilen altyapıların (kanin: 93.59 ±16.82; premolar: 104.10 ±15.01) marjinal aralıklarının her iki abutment diş için Cdi (kanin: 62.73 ±13.70; premolar: 64.84 ±15.06) ve Tdi (kanin: 70.64 ±19.02; premolar: 59.64 ±16.09) gruplarından daha fazla olduğunu göstermiştir . ($p<0,05$). abutment dişler arasında ise hiçbir grupta anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Çıkarım: Dijital ölçü yöntemi ile elde edilen gruplarda marjinal adaptasyon değerleri daha iyi olsa da bütün gruplardan elde edilen veriler klinik olarak kabul edilebilir sınırlardadır.

S082

Evaluation of Marginal Adaptation in Three-Unit Laser-Sintered Metal Copings Fabricated with Conventional and Digital Impression Techniques

Hasan Kocaağaoğlu[1], Ayşegül Gürbulak[2], Haydar Albayrak[2]

[1] Pamukkale University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

[2] Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose. The objective of this study was to elucidate the marginal misfit of three-unit metal Laser-sintered infrastructures fabricated with conventional and digital impressions systems.

Material and methods. Thirty brass canine and second premolar abutment preparations were fabricated by using a computer numerical control (CNC) machine and randomly divided into 3 groups (n=10) as follows: conventional impression group (Group Ci), Cerec Omnicam digital impression group (Group Cdi), and 3shape Trios-3 digital impression group (Group Tdi). The metal LS infrastructures were designed and fabricated with conventional and digital impressions. The marginal adaptation measuring process was made directly with a stereomicroscope at 30× magnification. The data were analyzed with 1-way analysis of variances (ANOVA) and the HSD Tukey post hoc tests.

Results. A statistically significant difference was found in both the canine and premolar groups. The Tukey test revealed that Group Ci (canine, 93.59 ±16.82; premolar, 104.10 ±15.01) had larger marginal misfits than those of Group Cdi (canine, 62.73 ±13.70; premolar, 64.84 ±15.06) and Group Tdi (canine, 70.64 ±19.02; premolar, 59.64 ±16.09) in both abutment teeth ($p<0.05$). None of the abutment teeth were statistically different from each other in all groups ($p>0.05$).

Conclusion. Although the LS infrastructures fabricated with digital impression techniques revealed better marginal adaptation than the conventional impression technique, the marginal fit of the LS infrastructures in all the groups had clinically acceptable marginal misfit values.

S083

Anti-Asidik Mide İlacının Nanohibrit Kompozitlerin Yüzey Pürüzlülükleri Üzerine Etkisi

Dilan Kara, Neslihan Tekçe

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, anti-asidik mide ilacının nanohibrit kompozitlerin yüzey pürüzlülüğü üzerindeki etkisini incelemektir.

Yöntem: Bu çalışmada kompozit materyal olarak Tokuyama Estelite-Sigma-Quick (Tokuyama Dental Corporation, Tokyo, Japonya) ve Clearfil Majesty Posterior (Kuraray Medical, Tokyo, Japonya) kullanılmıştır. Her iki materyalden, 8 mm çapında ve 2 mm kalınlığında örnekler hazırlanmıştır (n=10). Örnekler paslanmaz çelik kalıpların içerisine yerleştirildikten sonra, mylar şeffaf bant altında, cam lamel ile basınç uygulanarak elde edilmiştir. Her bir örnek 20 sn süreyle üst ve alt yüzlerinden polimerize edilmiştir ve 37°C distile suda 24 saat süre ile bekletilmiştir. 24 saatin sonunda her bir örneğin üst yüzeyi 600 gritlik SIC zımparalar ile 15 sn zımparalanmış ve daha sonra tüm yüzeyler HiLuster Polishing System (Kerr) ile cilalanmıştır. Yüzey pürüzlülük ölçümleri için profilometre (Surtronic S128 Taylor Habson Ltd., Leicester, İngiltere) cihazı kullanılarak; başlangıç, 48 saat ve 1 haftalık bekletme periyodlarının sonunda ölçümler gerçekleştirilmiştir. Tüm örnekler, 1 hafta süresince günde 3'er defa sabah-öğle-akşam olmak 15'er dakika mide ilacında (Gaviscon 500mg/200 ml liquid) bırakılmıştır. Elde edilen değerler istatistiksel olarak Two-way Anova ve Tukey's Post-Hoc testi ile analiz edilmiştir ($p<0.05$).

Bulgular: Her bir zaman dilimi için, her iki kompozitin yüzey pürüzlülük değerleri (Ra) birbirleri ile istatistiksel olarak benzer bulunmuştur. Estelite-Sigma-Quick'in üç farklı zaman dilimindeki yüzey pürüzlülük değerleri birbirleri ile benzer bulunurken, Clearfil-Majesty-Posterior'un yüzey pürüzlülük değerlerinde anlamlı bir değişim bulunmuştur ($p=0.031$). Rz değerlerinde tek anlamlı farklılık Tokuyama Estelite-Sigma-Quick materyalinde bulunmuştur.

Sonuç: Her iki materyal de anti-asidik mide ilacında bekletme sonucunda çeşitli düzeylerde yüzey pürüzlülük değişimi sergilemiştir.

	Tokuyama Estelite-Sigma-Quick Ra (Ortalama±Standart Sapma)	**Clearfil Majesty Posterior Ra (Ortalama±Standart Sapma)**	
Başlangıç	0.61±0.90 Aa	0.62±0.98 ABa	p>0.05
48-saat	0.80±0.21 Aa	0.76±0.21 ABa	p>0.05
1-hafta	0.69±0.10 Aa	0.58±0.06 Ba	p>0.05
	p>0.05	p=0.031	
	Rz	**Rz**	
Başlangıç	4.25±0.84 Aa	4.86±1.51 ABa	p>0.05
48-saat	5.97±1.69 Ba	5.74±1.70 ABa	p>0.05
1-hafta	4.79±0.93 Aba	4.09±0.69 Ba	p>0.05
	p=0.017	p>0.031	

S083

Effect of Anti-Acidic Stomach Drug on the Surface Roughness of Nanohybrid Composites

Dilan Kara, Neslihan Tekçe

Kocaeli University Faculty of Dentistry

Purpose: The aim of this study was to examinate the effects of anti-acid stomach drug on the surface roughness of nanohybrid composite materials.

Method: In this study, Tokuyama Estelite-Sigma-Quick (Tokuyama Dental Corporation, Tokyo, Japan) and Clearfil Majesty Posterior (Kuraray Medical, Tokyo, Japan) were used as composite materials. The specimen was prepared from both materials, 8 mm in diameter and 2 mm in thickness slabs (n=10). After the samples were placed in stainless steel molds, they were polymerized by applying pressure with glass under a mylar strip. After polymerization for 20 seconds, each sample was stored in distilled water at 37 ° C for 24 hours. At the end of 24 hours, surfaces of each sample were grinded with 600-grit SIC-paper for 15 seconds to provide a standard surface and then all surfaces were polished with HiLuster Polishing System (Kerr). Measurements were conducted using profilometer (Surtronic S128 Taylor Habson Ltd., Leicester, UK); at baseline, 48h and at the end of 1 week time periods. All specimens were left in the anti-acidic stomach drug (Gaviscon 500mg / 200 ml liquid) for 15 minutes for 3 times a day for 1 week during the morning, midday and evening. The data were analyzed by repeated measurements of two-way ANOVA and Tukey's Post-Hoc test ($p<0.05$).

Result: The surface roughness (Ra) values of both composites for each time period were found similar to each other. Surface roughness values of Tokuyama Estelite-Sigma-Quick were found similar in three different time periods, while surface roughness value of Clearfil-Majesty-Posterior was changed significantly ($p=0.031$). For Rz values, the only significant difference was found between the different time periods of Tokuyama Estelite-Sigma-Quick.

Conclusion: Both materials exhibited varying levels of surface roughness chance as a result of anti-acidic stomach drug storage.

S084

Desensitizer Uygulaması ve Çayda Bekletmenin Nano-Kompozitlerin Renk Değişimi Üzerine Etkisi

Selen Bozkaya, Neslihan Tekçe

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, desensitizer uygulaması ve siyah çayda bekletmenin nanohibrit kompozitlerin renk değişimi üzerindeki etkisini incelemektir.

Yöntem: Bu çalışmada kompozit materyal olarak Tokuyama Estelite-Sigma-Quick (Tokuyama Dental Corporation, Tokyo, Japonya) ve Clearfil-Majesty-Posterior (Kuraray Medical, Tokyo, Japonya) kullanılmıştır. Her iki materyalden, 8 mm çapında ve 2 mm kalınlığında örnekler hazırlanmıştır (n=10). Örnekler paslanmaz çelik kalıpların içerisine yerleştirildikten sonra, mylar şeffaf bant altında, cam lamel ile basınç uygulanarak polimerize edilmiştir ve 37°C distile suda 24 saat süre ile bekletilmiştir. Daha sonra her bir örneğin üst yüzeyi 600 gritlik SIC zımparalar ile 15 sn zımparalanmış ve daha sonra tüm yüzeyler HiLuster Polishing System (Kerr, KerrHawe, Bioggio, İsviçre) ile cilalanmıştır. Renk değişimleri ölçümleri için VITA Easyshade Compact (VITA North America, Yorba Linda, CA, USA) cihazı kullanılarak; başlangıç, Shield Force Plus (Tokuyama) uygulaması sonrası ve 1 haftalık çayda bekletme periyodlarının sonunda ölçümler gerçekleştirilmiştir. Tüm örnekler, 1 hafta süresince günde 3 defa sabah-öğle-akşam olmak üzere 30'ar dakika boyunca siyah çayda bekletilmiştir. Elde edilen değerler istatistiksel olarak Two-way Anova ve Tukey's Post-Hoc testi ile analiz edilmiştir ($p<0.05$).

Bulgular: $\Delta E > 3.3$ değeri klinik olarak kabul edilebilir renk değişimini gösterir. Tokuyama Estelite-Sigma-Quick'in başlangıç ve Shield Force Plus uygulaması sonrası oluşan renk değişimi 2.47 ΔE olarak bulunurken, 1 hafta çayda bekletilmesinin arkasından oluşan renk değişimi 16.58 ΔE olarak bulunmuştur. Clearfil-Majesty-Posterior için aynı değerler sırası ile 1.27 ΔE ve *13.9* ΔE olarak bulunmuştur.

Sonuç: Her iki materyalinde 1 hafta süresince siyah çayda bekletilmesi sonucunda oluşan renk değişimleri başlangıç değerlerine göre önemli ölçüde artmıştır.

S084

Effect of Desensitizer Applicatıon and Black-Tea Storage on the Color-Change of Nano-Composites

Selen Bozkaya, Neslihan Tekçe

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Purpose: The aim of this study was to examinate the color change of nanohybrid composite materials after desensitizer application and immersing in black-tea for 1-week.

Method: In this study, Tokuyama Estelite-Sigma-Quick (Tokuyama Dental Corporation, Tokyo, Japan) and Clearfil-Majesty-Posterior (Kuraray Medical, Tokyo, Japan) were used as composite materials. The specimens were prepared from both materials, 8 mm in diameter and 2 mm in thickness slabs (n=10). After the samples were placed in stainless steel molds, they were polymerized by applying pressure with glass under a Mylar strip band. After polymerization for 20 seconds, each sample was stored in distilled water at 37 ° C for 24 hours. At the end of 24 hours, surfaces of each sample were grinded with 600-grit SIC-paper for 15 seconds and then all surfaces were polished with HiLuster Polishing System (Kerr, KerrHawe, Bioggio, Switzerland). Color change measurement were conducted using VITA Easyshade Compact (VITA North America, Yorba Linda, CA, USA); at baseline, after application of Shield Force Plus (Tokuyama) and at the end of 1 week time periods. All specimens were immersed in black tea for 30 minutes for 3 times a day for 1 week during the morning, midday and evening. The data were analyzed by repeated measurements of two-way ANOVA and Tukey's post-hoc test ($p<0.05$).

Result: $\Delta E > 3.3$ indicates clinically acceptable color change. The color change of Estelite-Sigma-Quick after Shield Force Plus application was found 2.47 ΔE and was found 16.58 ΔE after immersing in black tea for 1 week. The same values for Clearfil-Majesty-Posterior were found 1.27 ΔE and 13.9 ΔE respectively.

Conclusion: The color change of both nanohybrid composites increased significantly after immersing in black tea for 1-week according to baseline values.

S085

Dentigeröz Kistli Pediatrik Hastalarda Dekompresyon Tekniğinin Etkinliği

Ömer Ekici, Ömür Dereci

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı pediyatrik hastalarda daimi dişlerle ilişkili büyük dentigeröz kistlerin dekompresyonunun başarılı sonuçlarını açıklamaktır.

Yöntem: Bu çalışmada, büyük dentigeröz kistleri olan 8 pediyatrik hasta 2013 - 2017 yılları arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız ve Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda dekompresyon tekniği ile tedavi edildi. 7 erkek, 1 kadın hasta büyük kistik lezyonlara sahipti. Lezyonlardan üçü maksillada, beş lezyon ise mandibulada ortaya çıkmıştı. Tüm hastalar kist kavitesi içine yerleştirilen steril bir plastik tüp ile yapılan dekompresyon yöntemi ile tedavi edildi. Histopatolojik inceleme için kist duvarlarından insizyonel biyopsiler yapıldı. Kistik kaviteler 6 ay süreyle her gün serum fizyolojik ile yıkandı. Lezyon boyutunda azalma oldukça dekompresyon tüplerinin uzunluğu periyodik olarak kısaltıldı.

Bulgular: Histopatolojik incelemelerde dentigeröz kistlerin klinik ön tanısı doğrulandı. Dekompresyon tedavisi süresince 3. ve 6. ayda panoramik radyografiler kist hacminin kademeli olarak azaldığını ve kist kavitlerinin kenarlarında yeni kemik yapımını gösterdi. 1 yıllık takip süresinin sonunda kemik yoğunluğunun zamanla arttığı ve gömülü dişlerin spontan olarak sürdüğü görüldü.

Sonuç: Dentigeröz kistlerin konservatif tedavisi özellikle çocuklarda tercih edilir. Çocuklarda kemiğin yeniden yapım kapasitesi yetişkinlere nazaran daha fazladır ve açık apeksli dişler büyük sürme potansiyeline sahiptir. Dekompresyon kistik patolojiler için basit ve güvenli bir tedavi seçeneğidir ve çocuklarda gömülü dişlerin sürmesine izin veren kesin tedavi olarak tavsiye edilebilir. Bu çalışmada çocukların büyük dentigeröz kistlerinde dekompresyon tedavisinin etkinliği vaka serisi ile ortaya konulmuştur.

S085

The Effectiveness of Decompression Technique For Pediatric Patients with Dentigerous Cysts

Ömer Ekici, Ömür Dereci

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

Objective: The purpose of this study is to describe the successful outcome of decompression of large dentigerous cysts associated with an impacted permanent teeth in pediatric patients.

Methods: In this study, 8 pediatric patient with large dentigerous cysts were treated by decompression technique in the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of the Faculty of Dentistry in Eskişehir Osmangazi University in the years between 2013 and 2017. 7 male, 1 female patient were affected by large cystic lesions. Three of the lesions arose in the maxilla, five of the lesions arose in the mandible. All patients were treated with decompression method in which a sterile plastic tube was inserted inside the cystic cavity. Incisional biopsies were obtained from the cyst walls for histopathologic examination. Cystic cavities were irrigated daily with salin for six months. Decompression tubes were periodically reduced in length as the lesion decreased in size.

Results: Histopathological examinations confirmed the clinical diagnosis of the dentigerous cysts. During the treatment period of decompression, at 3rd and 6th months panoramic radiographs showed that the size of the cyst decreased gradually and bone started to develop at the margins of the cystic cavities. At the end of 1-year follow-up period, the bone density increased over time and spontaneous eruption of impacted teeth were observed.

Conclusion: Treatment of dentigerous cysts with conservative therapy is preferable especially in children. The capacity to regenerate bone is greater among children than among adults and teeth with open apices have great eruptive potential. Decompression is a simple and safe treatment option for the cystic pathologies and can be advisable as definitive treatment to allow the eruption of the impacted tooth involved in children. In this study, efficacy of decompression method in children with large dentigerous cysts was described by case series.

S086

Posterior Superior Alveolar Arterin Maksiller Sinüs İle İlişkisinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İle Değerlendirilmesi

Elçin Bedeloğlu[1], Bahattin Şaz[2], Gizem Çolakoğlu[1], Mehmet Ali Elçin[1]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

[2] Serbest Diş Hekimi

Amaç: Maksiller arterin dallarından biri olan posterior superior alveolar arter (PSAA), maksiller sinüsün lateral duvarının ve membranının beslenmesini sağlamaktadır. Anatomik olarak maksiller sinüs ile PSAA'in yakın ilişkisi, cerrahi operasyonlar sırasında özellikle sinüs tabanı yükseltme işleminde, arterin hasar görmesine sebep olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, PSAA'in konumunu, alveolar kret ve maksiller sinüs ile ilişkisini, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanarak değerlendirmektir. **Yöntem:** İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı'nın 2014-2016 yılları arasındaki arşivi retrospektif olarak taranmıştır. Çalışma grubunu, posterior bölgede diş eksikliği olan, yaşları 26 ile 76 arasında değişen, 28 kadın, 32 erkek hastaya ait 60 adet KIBT görüntüsü oluşturmaktadır. KIBT görüntüleri üzerinde, PSAA'in lokalizasyonu ve çapı, PSAA'in inferior sınırı ile alveolar kret arasındaki mesafe incelenmiştir. Elde edilen veriler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Çalışmada toplamda 120 adet maksiller sinüs değerlendirilmiştir. PSAA, maksiller sinüslerin 108'inde (90%) tespit edilmiştir (sağ tarafta 95%, sol tarafta 85%). Hastaların %50'sinde PSAA, intraosseous olarak lokalize edilmiştir. PSAA'in ortalama çapı 0.63 mm bulunmuştur. PSAA ve alveolar kret arasındaki mesafenin, ikinci molar bölgede en kısa olduğu tespit edilmiştir. PSAA ve maksiller sinüs tabanı arasındaki ortalama mesafe 9.96 mm'dir.

Sonuç: Posterior maksiller bölgedeki cerrahi operasyonlar sırasında dişhekimleri, PSAA ve varyasyonları konusunda dikkatli olmalıdır. Bu varyasyonları tespit etmek ve olası komplikasyonları önlemek için preoperatif olarak KIBT değerlendirmesi yapılmalıdır.

S086

Evaluation of Posterior Superior Alveolar Artery in Relation To Maxillary Sinus Using Cone-Beam Computed Tomography

Elçin Bedeloğlu[1], Bahattin Şaz[2], Gizem Çolakoğlu[1], Mehmet Ali Elçin[1]

[1] Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry

[2] Free Dentist

Aim: Posterior superior alveolar artery (PSAA), a branch of maxillary artery, provides blood supply of the lateral walls and membrane of the maxillary sinus. The close anatomical relationship between PSAA and maxillary sinus may lead arterial injuries during the surgical procedures, especillay in maxillary sinus floor elevation. The aim of the study was to evaluate the position of the PSAA and its relationship to alveolar crest and maxillary sinus using cone-beam computed tomography (CBCT).

Materials and Methods: A retrospective study was designed using CBCT images obtained from the the archive of Radiology Department, Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry during 2014 and 2016. The study group consisted of 60 CBCT images of 28 female and 32 male patients with edentulous posterior maxillae between the ages of 26-76 years. The position and the diameter of the PSAA, the distance between the inferior border of the PSAA and the alveolar crest were evaluated on CBCT images. The data were statistically analyzed.

Results: A total of 120 maxillary sinuses were evaluated in this study. The PSAA was observed in 108 (90%) of maxillary sinuses (right side 95%, left side 85%). The localisation of PSAA was intraosseous 50% of the cases. Mean diameter of PSAA was found 0.63 mm. Mean distance between PSAA and alveolar crest was the shortest in the second molar region. The mean distance between PSAA and floor of maxillary sinus was 9.96 mm.

Conclusion: In the surgical procedures of posterior maxillary region, clinicians should be aware of PSAA and its variations. In order to determine these variations and avoid possible complications, CBCT evaluation must be performed preoperatively.

S087

Dental Ağrı ve Enfeksiyon Tedavisinde Tercih Edilen İlaçların Belirlenmesi

Levent Ciğerim, Volkan Kaplan

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Diş ağrısı hastaların diş hekimine başvurmasına sebep olan en önemli şikayetlerden biridir. Diş ağrısının tedavisinde sıklıkla tercih edilen tedavi seçeneği ilaç tedavisidir. Bu çalışmanın amacı dental ağrı ve enfeksiyon tedavisinde en sık tercih edilen ağrı kesici ve antibiyotik grubu ilaçların belirlenmesidir.

Yöntem: Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına başvuran hastalardan yaşları 18-80 arasında değişen ve dahil edilme kriterlerine uygun 516 hasta ve Van ili ve ilçelerinde özel ve kamu kuruluşunda çalışan 80 diş hekimi çalışmaya dahil edilmiştir. Verilerin toplanması için hastalara son 6 ay içerisinde diş ağrısı ve enfeksiyonu için bir diş hekimi tarafından reçete edilen ilaçlar, diş hekimlerine ise diş ağrısı ve enfeksiyonu için reçete ettikleri ilaçlar soruldu ve anket formlarına kaydedildi. Elde edilen veriler analiz edildi.

Bulgular: Çalışmada hastaların 189'u erkek 327'si kadındır. 91 kişide (%17,6) sistemik rahatsızlık görülmüştür. Hastaların en sık kullandığı ağrı kesiciler sırasıyla; deksketoprofen (%32,5), parasetamol (%28), flurbiprofen (%23) şeklindedir. En sık kullanılan antibiyotikler ise sırasıyla; amoksisilin+klavulonik asit (%62), amoksisilin (%18), sefalosporin (%8) şeklindedir. Hekimlerin en sık reçete ettiği ağrı kesiciler sırasıyla; deksketoprofen (%33), naproksen sodyum (%18), flurbiprofen (%16), parasetamol (%16) şeklindedir. En sık reçete edilen antibiyotikler ise sırasıyla; amoksisilin+klavulonik asit (%66), amoksisilin (%20), sefalosporin (%5) şeklindedir.

Sonuç: Bu çalışmada deksketoprofen ve amoksisilin+klavulonik asit'in en sık tercih edilen ilaçlar olduğu görülmüştür ve dental ağrı ve enfeksiyonun tedavisinde ilaç tercihinde göz önünde bulundurulmalıdır.

S087

Determination of Preferred Drugs in Dental Pain and Infection Treatment

Levent Ciğerim, Volkan Kaplan

Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Purpose: Dental pain is one of the most important complaints that cause patients to apply to the dentist. Drug therapy is often the preferred treatment option for the treatment of toothache. The aim of this study is to determine the most preferred painkiller and antibiotic group drugs in dental pain and infection treatment.

Method: 516 patients aged between 18-80 years who were admitted to Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, and 80 dentists working in private and public institutions in Van provinces and districts were included in the study. In order to collect the data, the patients were asked to take medicines prescribed by a dentist for dental pain and infection, dentists prescribed medicines for dental pain and infection, and recorded on questionnaire forms. The obtained data were analyzed statistically.

Results: In the study, 189 of the patients were male and 327 were females. Systemic discomfort was observed in 91 people (17.6%). The most common painkillers used by the patients were; Dexcetoprofen (32.5%), paracetamol (28%) and flurbiprofen (23%). The most frequently used antibiotics were; Amoxicillin + clavulanic acid (62%), amoxicillin (18%), cephalosporin (8%). The pain medicines prescribed by doctors most frequently are; Dexketoprofen (33%), naproxen sodium (18%), flurbiprofen (16%) and paracetamol (16%). The most frequently prescribed antibiotics were; Amoxicillin + clavulanic acid (66%), amoxicillin (20%), cephalosporin (5%).

Conclusion: In this study, dexketoprofen and amoxicillin + clavulonic acid were the most commonly preferred drugs and should be considered in the choice of drug in the treatment of dental pain and infection.

S088

Farklı Bağlanma Mekanizmaları İle Yapılan Servikal Restorasyonların Mikrosızıntı Açısından Değerlendirilmesi

Işıl Doğruer[1], Evrim Eligüzel Dalkılıç[2], Marwa Elhtab[3]

[1] Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[3] Serbest Diş Hekimi

Amaç: Bu in vitro karşılaştırmalı çalışmanın amacı servikal bölgede farklı bağlanma mekanizmaları ile yapılan farklı diş renkli restorasyonlarda, diş restorasyon ara yüzündeki mikrosızıntıyı değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu in vitro çalışmada toplam 28 çürüksüz daimi diş kullanıldı. Dişlerin fasiyal yüzeyi üzerinde; mesiodistal yönde 3-4 mm, gingivookluzal yönde (yarısı mine, yarısı sement) 3 mm ve 3 mm derinlikte olmak üzere Sınıf V boşluklar hazırlanmıştır. Dişler dört gruba ayrılmıştır (n=7). Birinci grup G1: Clearfil SE Bond (Kuraray) self-etch bağlayıcı uygulamasından sonra, Nanokompozit Majesty ES-2 Kompozit (Kuraray) ile restore edilmiştir. İkinci grup G2: Clearfil SE Bond (Kuraray) self-etch bağlayıcı uygulamasından sonra, Compomer Dyract® Extra (Dentsply) ile restore edilmiştir. Üçüncü grup G3: GC cavity conditioner (20% Polyacrylic Acid) uygulamasından sonra, konvansiyonel cam iyonomer Fuji IX GP Ekstra (GC) ile restore edilmiştir. Dördüncü grup G4: Kaviteler Carbomer (GCP Dental) tarafından restore edilmiştir. Dişler 5°C-55°C'de 500 devirde termosiklus işlemine tabi tutuldu. Daha sonra, tüm numuneler boya penetrasyon testi için hazırlandı ve oda sıcaklığında 24 saat boyunca % 0.5'lik bazik fuksinli boya solüsyonu içinde bekletildi, Restorasyonların ortasından fasiyolingual yönde kesilmiş dişlerdeki boya penetrasyonu, X20 büyütmede stereomikroskop altında incelendi. Veriler Ficher, Chic kare ve Nemar testi kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Okluzal ve gingival gruplar arasında microsızıntı incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur (p = 1.000). Tüm materyallerin oklüzal ve gingival kenarlarını kıyaslamak için kullanılan chic kare testine göre, okluzal (p = 0.582) gingival (p = 0.321) kenarda istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Her bir grup için oklüzal ve gingival kenarlarda mikrosızıntı karşılaştırılması için kullanılan Nemar testine göre, gruplar arasında istatistiksel olarak farklılık yoktur. (P = 1.000)

Sonuç: Çalışmanın sonucuna gore herhangi bir bağlayıcı uygulanmadan kaviteye yerleştirilen Carbomer, cavity condationer ile kullanılan cam iyonomer ve self-etch bonding ile uygulanan kompozit restorasyonlar kıyaslandığında mikrosızıntı açısından bir fark olmadığı sonucuna varılmıştır.

S088

Evaluation of Microleakage in Cervical Restorations with Different Bonding Mechanisms

Işıl Doğruer[1], Evrim Eligüzel Dalkılıç[2], Marwa Elhtab[3]

[1] Okan University Dentistry Faculty, Department of Restorative Dental Treatment

[2] New Century University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[3] Free Dentist

Purpose: The purpose of this in vitro comparative study is to evaluate microleakage at the tooth-restoration interface of cervical area by different tooth colored restorations with different bonding mechanisms.

Materials and Methods: Totally 28 non-caries permanent teeth were included this in vitro study. Class V cavity prepared on the facial surface by dimensions 3-4 mm mesiodistally and 3 mm gingivoocclusally (half in enamel and half in cementum) and 2-3 mm in depth. Teeth divided into four groups (n=7), first group G1: cavities treated by Clearfil SE Bond (Kuraray) self-etch system, restorated with Nanocomposite Majesty ES-2 Composite (Kuraray), second group G2: cavities treated by Clearfil SE Bond (Kuraray), restorated with Compomer Dyract® Extra (Dentsply), third grup G3: cavities treated by GC cavity conditioner (20% Polyacrylic Acid), restorated with Conventional glass ionomer Fuji IX GP Extra (GC), fourth group G4: cavities filled by Carbomer (GCP Dental). Teeth were thermocycled for 500 cycles at 5°-55°C. Then, all the specimens were prepared for dye penetration test and immersed in a 0.5% solution of basic fuchsine dye for 24 hours at room temperature, teeth sectioned in faciolingual direction at middle of restorations, dye penetration was examined under stereomicroscope at 20X magnification. Data was analysed using Ficher, Chic square and Nemar test.

Results: There were no statistically significant differences in dye leakage between groups occlusal and gingival margin (p=1.000), Chic square test used for compare all materials occlusal margin were no statistically significant differences, (p=0.582) also at gingival margin (p=0.321). Nemar test used for compare occlusal versus gingival microleakage for each group, there were no statistically differences. (p=1.000)

Conclusion: It ıs concluded that there is no difference in microleakage between self adhesive restoration (Carbomer), glass ionomer used with cavity conditioner and restorations appied with self-etch bonding.

S089

Çocuklarda Tükürük Laktoferrin, Kortizol ve A-Amilaz Düzeylerinin Anksiyete Ile İlişkisi

Şehkar Oktay[1], Betul Korkmaz[1], Sezin Demirel[2], Ebru Isık Alturfan[1], Serap Akyuz[2]

[1] Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Biyokimya

[2] Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Laktoferrin; insan tükürüğünde bulunan ve antimikrobiyal ajan olarak görev yapan bir glikoproteindir. Bakteri adezyonu ve proliferasyonunu inhibe ederek oral dokuları korur. Kortizol ve α-amilaz ise tükürükte bulunan ve stresle ilişkili maddelerdir. Bu çalışmanın amacı, süt ve karışık dişlenme dönemindeki çocuklarda tükürük laktoferrin, kortisol ve α-amilaz seviyelerinin ölçülmesi ve stresle ilişkilerinin değerlendirilmesidir.

Materyal ve Metot: M.Ü.Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran ve dental muayeneleri yapılan süt (n=25, 5-7 yaş arası) ve karışık dişlenme dönemindeki (n=25, 9-11 yaş arası) 50 çocuğun (30 kız ve 20 erkek) anksiyete düzeyleri Frankl Davranış Skalasına göre değerlendilmiş ve tükürük örnekleri toplanmıştır. Tükürük örneklerinde tükürük akış hızı hesaplanmış; laktoferrin tayini ELİSA ile, α-amilaz ve kortisol tayini ticari kit ile spektrofotometrik olarak yapılmıştır. Elde edilen veriler istatistiksel olarak Graph Pad 4.0 programı kullanılarak, dağılıma uygun ikili karşılaştırma ve korelasyon testleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmamızın sonuçlarına göre incelenen grupta çürük ve sonuçlarından etkilenen diş sayısı (dmf-t+DMF-T) ortalaması 7,56±4,29' dır. Ayrıca DMFT-dft indeksleri ile tükürük laktoferrin, kortizol ve α-amilaz miktarları arasında anlamlı pozitif korelasyon bulunmuştur (r=0,890, r=0,882, r=0,884; p<0.05). Bu parametrelerde cinsiyetler arasında farklılık bulunmamıştır. Ayrıca tükürük kortisolü ile α amilaz (r=0,884, p< 0,05) ve laktoferrin (r=0,810, p< 0,05) düzeyleri arasında; α-amilaz ve laktoferrin arasında da (r=0,820, p< 0,05) anlamlı pozitif korelasyon bulunmuştur.

Sonuç: Tükürük laktoferrin, α-amilaz ve kortizolü ağız diş sağlığını yansıtabilme açısıdan önemli bir potansiyale sahip olmakla beraber tükürük kortizolünün ve α-amilazının dental anksiyete ile ilişkisinin ortaya konması için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

S089

Salivary Lactoferrin, Cortisol and A-Amylase Levels in Children with Anxiety

Şehkar Oktay[1], Betul Korkmaz[1], Sezin Demirel[2], Ebru Isık Alturfan[1], Serap Akyuz[2]

[1] Marmara University, Faculty of Dentistry, Basic Medical Sciences Biochemistry

[2] Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Lactoferrin is a glycoprotein that found as an antimicrobial agent in human saliva. It protects oral tissues by inhibiting bacterial adhesion and proliferation. Cortisol and α-amilase are one of the substances of the saliva and related with stress. The aim of the present study is to determinate salivary lactoferrin, cortisol and α-amilase levels of children in primary and mixed dentition and to evaluate their relation with stress due to dental examination.

Material and Methods: The study was consisted of 50 children (30 girls and 20 boys) in primary (n=25, aged 5-7 years) and mixed (n=25, aged 9-11 years) dentition who attended Department of Pedodontics in Marmara University Faculty of Dentistry. The children were evaluated clinically and according to Franklin Behavior Scale. Salivary flow rate was calculated and in saliva samples lactoferrin levels were measured using commercial ELISA kits while α-amilase and cortisol levels were measured by spectrophotometrically using commercial kits. The data were evaluated statistically using the Graph Pad 4.0 program by using binary comparison and correlation tests.

Results: According to the results of our study, the number of teeth affected by caries and results (dmf-t+DMF-T) was 7,56±4,29. Also positive correlations were found between DMFT-dft indexes and salivary lactoferrin, cortisol and α-amilase levels (r=0,890, r=0,882, r=0,884; p<0.05). These parameters were not different between sexes. Additionally, positive correlations were found between salivary cortisol and α-amilase (r=0,884, p< 0,05), cortisol and lactoferrin (r=0,810, p< 0,05); also between α-amilase and lactoferrin (r=0,820, p< 0,05).

Conclusions: Salivary lactoferrin, α-amylase and cortisol may be suggested as important parameters that reflect oral health but more studies are necessary to clarify the relation between dental anxiety and α-amylase and cortisol in saliva.

S090

Fonksiyonel Apareylerin Çürük Yapıcı Bakteriler Üzerine Etkisi

Özlem Akıncı Sözer[1], Fundagül Bilgiç[1], Uğur Arslan[2]

[1] Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı,
[2] Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

Giriş: Ortodontik apareyler plak oluşumu için retantif alanlar oluştururlar ve çürük oluşumuna neden olabilirler. Gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) bakterilerin tespiti ve ölçümü için yeni ve hızlı bir yöntemdir. Bu çalışmanın amacı; fonksiyonel ortodontik tedavi gören hastalardaki diş çürümesine yol açan mikroorganizmaları ve bunların kantitatif olarak miktarını gerçek zamanlı PCR yöntemiyle belirlemektir.

Yöntem: Çalışmamıza aktivatör ile fonksiyonel tedavi gören 34 sınıf II maloklüzyonlu birey dahil olmuştur. Sillness -Löe plak ve kanama indeksleri elde edilmiştir. Supragingival plak örnekleri çalışma başlangıcında ve 3 ay sonra alınmıştır. Streptococcus mutans, Streptococcus sobrinus, Lactobacillus casei ve Lactobacillus acidophilus bakterileri sayıları kantitatif olarak gerçek zamanlı PCR ile belirlenmiştir. İstatistiksel analiz için paired-t test ve Hotelling T2 testleri kullanılmıştır.

Bulgular: İlk 3 aylık süreçte apareyin kullanılmasıyla plak ve gingival indeks değerlerinde istatistiksel artış olmuştur. Streptococcus mutans, Streptococcus sobrinus, Lactobacillus casei ve Lactobacillus acidophilus bakterilerinin sayılarında başlangıçtan 3 aylık süre sonrasına kadar istatistiksel olarak anlamlı artış bulunmuştur.

Sonuç: Fonksiyonel ortodontik tedavi, diş çürümesine yol açan mikroorganizmalara neden olan dental plak birikimine sebep olur.

S090

The Effect of Functional Appliances on Cariogenic Microorganisms

Özlem Akıncı Sözer[1], Fundagül Bilgiç[1], Uğur Arslan[2]

[1] Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics
[2] Selcuk University Faculty of Medicine, Department of Medical Microbiology

Introduction: Orthodontic appliances creates retentive areas for plaque formation that causes dental caries. Real-time polymerase chain reaction (PCR) is a novel rapid method for the identification and quantification of bacteria. The purpose of this investigation was to eveluate identifying and quantifying cariogenic microorganisms with real time PCR in patients using functional orthodontic appliances.

Methods: Thirty-four class II subjects undergoing functional orthodontic treatment with activator appliance participated in this study. Sillness and Löe plaque and bleeding index were applied. Supragingival plaque samples were obtained at initial of the study and 3 monthhs later. A quantitative analysis for Streptococcus mutans, Streptococcus sobrinus, Lactobacillus casei, and Lactobacillus acidophilus was performed using real-time polymerase chain reaction. Paired-t test and Hotelling T2 multivariate test were used for statistical comparisons.

Results: There was a significant increase in plaque index and gingival index during the first 3 months of appliance placement. Streptococcus mutans, Streptococcus sobrinus, Lactobacillus casei, and Lactobacillus acidophilus showed statistically significant increases from initial to 3 months after appliance placement.

Conclusion: Functional orthodontic treatment is conducive to dental plaque accumulation causing cariogenic microorganisms.

S091

Blepharo-Cheilo-Dontic (BCD) Sendromunun Protetik Tedavisi: Vaka Raporu

Mehmet Berk Kaffaf[1], Olcay Şakar[1], Beyza Tağrikulu[2]

[1] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Blepharo-cheilo-dontic (BCD) sendromu ilk olarak 1996 yılında Gorlin ve ark. tarafından tanımlanmış, nadir görülen otozomal dominant bir rahatsızlıktır. Lagoftalmi, öriblefaron, alt göz kapaklarında ektropi, distikiazis, bilateral dudak damak yarığı (DDY) ve oligodonti kombinasyonu BCD sendromunu oluşturur. Bu hastalarda genellikle ölümcül bir komplikasyon olmadığı ve büyüme ve gelişme normal olduğu için, uzun süreli ve düzenli takip içeren bir tedavi planının yapılması önerilmektedir.

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na yönlendirilen 8 yaşındaki hastanın ekstraoral muayenesinde dismorfik yüz görünümü, lagoftalmi ve öriblefaron tespit edilmiştir. Hastanın anamnezinde anal atrezi nedeniyle postnatal 1.günde cerrahi operasyon geçirdiği ve DDY ve gözlerde ektropion nedeniyle ayrıca operasyonlar geçirdiği belirlenmiştir. Hastanın intraoral muayenesinde premaksiller bölgede çift taraflı DDY ye bağlı defekt tespit edilmiştir. Ayrıca maksillada oligodonti, mandibulada ise anodonti mevcuttur. Hastada yalnızca sağ üst molar bölgede iki adet konik formda diş mevcuttur. Radyolojik değerlendirmede herhangi bir diş germine rastlanmamıştır. Hastanın estetik, fonksiyon ve fonasyon açısından şikayetleri mevcuttur.

Hastaya premaksiller bölgedeki defekti kapatacak şekilde maksiller dişüstü protez ve mandibular konvansiyonel tam protez yapılmıştır. Hasta 6 aylık düzenli aralıklarla kontrol edilmekte olup, büyüme ve gelişim süresince protezleri yenilenecektir.

S091

Prosthodontic Treatment of Blepharo-Cheilo-Dontic (BCD) Syndrome: A Case Report

Mehmet Berk Kaffaf[1], Olcay Şakar[1], Beyza Tağrikulu[2]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Blepharo-cheilo-dontic (BCD) syndrome is a rare autosomal dominant disorder which was first described in 1996 by Gorlin et al. BCD syndrome is consist of the combination of the lagophthalmia, euryblepharon, ectropion in lower eyelids, distichiasis, bilateral cleft lip and palate, and oligodontia. A long-term treatment plan with regular follow-up is recommended for these patients because generally there is no fatal complication, and growth and development is about normal in these patients.

An 8-year-old patient was referred to the Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics. A dysmorphic facial appearance, lagophthalmia and euryblepharon were detected in the extraoral examination of the patient. It was determined that the patient had undergone surgical operation on postnatal first day due to anal atresia and also had undergone operations due to ectropion in eyes and bilateral cleft lip and palate. In the intraoral examination of the patient, bilateral cleft lip and palate defect was detected in the premaxillary region. In addition, maxillary oligodontia and mandibular anodontia were observed. Only maxillary teeth in conical form were available in the right molar area. No tooth germs were found on the radiological evaluation. The patient major complains were about aesthetics, function and phonation.

Maxillary overdenture that closed the defect area in the premaxillary region of the patient and mandibular conventional complete denture were fabricated to the patient. The patient is being checked at regular intervals for 6 months and prosthesis will be renewed during growth and development.

S092

Çocuklarda Diş Tedavisi Öncesi ve Sonrası Ağız Sağlığının 12 Aylık Değerlendirilmesi

K. Görkem Ulu Güzel[1], Melis Akyıldız[2], Gülçin Doğusal[2], Sultan Keleş[1], Işıl Sönmez[1]

[1] Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Özel Muayenehane

Amaç: Bu çalışmada 3-14 yaş arası sistemik olarak sağlıklı çocukların oral hijyenlerinin ve diş çürüğü insidanslarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Gerekli olan koruyucu ve restoratif tedavileri yapılarak oral hijyen motivasyonları sağlanmış ve 12 ay sonrasındaki diş çürüğü insidansındaki değişim analiz edilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Adnan Menderes Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvuran, sistemik sağlık problemi olmayan, 3-14 yaş aralığındaki çocukların oral hijyenleri ve diş çürüğü insidansındaki değişim 12 ay sonrasında hem klinik olarak hem de anketlerle değerlendirilmiştir. Bu süre içerisinde çocuklara oral hijyen eğitimleri verilmiş, gerekli koruyucu ve restoratif tedaviler yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya 3-14 yaş aralığında, eşit cinsiyet ve yaş dağılımında olacak şekilde toplamda 320 çocuk dahil edilmiştir. Çalışmaya katılan çocukların başlangıç ortalama dmft değeri 3.8189 (min:0 max:16), DMFT değeri 1.4976 (min:0 max:6), dmfs değeri 10.1102 (min:0 max:40), DMFS değeri 2.0927 (min:0 max:12) olarak belirlenmiştir. 12 ay sonra elde edilen dmft, dmfs, DMFT, DMFS değerleri ise sırasıyla 0.0508 (min:0 max:3), 0.0508 (min:0 max:3), 0 (min:0 max:0), 0 (min:0 max:0) olarak ölçülmüştür.

Sonuç: Ülkemizde ağız ve diş sağlığı açısından sağlıklı birey sayısının artmasına rağmen, koruyucu diş hekimliği çalışmaları özellikle ailelerin farkındalığını arttırmak açısından önemini hala korumaktadır. Bu çalışmadan elde edilen bulgulara göre, ağız diş sağlığının ve diş çürüğü insidansının iyileştirilmesinde tek seans tedaviler yeterli olmamaktadır. Çocuklar yılda en az 2 kere diş hekimine muayene olmalıdırlar. Periyodik muayeneler ve koruyucu tedaviler ile diş çürüğü insidansının azalacağı ön görülmektedir.

S092

Evaluation of Oral Health Status of Children in Pretreatment and After Dental Treatment for 12 Month

K. Görkem Ulu Güzel[1], Melis Akyıldız[2], Gülçin Doğusal[2], Sultan Keleş[1], Işıl Sönmez[1]

[1] Adnan Menderes University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics

[2] Private Practice

Aim: The purpose of our study is to assess the oral health and the incidence of dental caries in systemically healthy children aged between 3 and 14, motivate them for oral hygiene with trainings, meet the requirements of preventive and restorative treatments, and analyze the variance of the incidences of decay 12 months later.

Material-Method: The evaluation of the oral health and the incidence of dental caries with surveys and clinical examination, motivating for oral hygiene with necessary trainings, completion of preventive and restorative treatments, and the variance of the incidences of dental caries and oral health 12 months later were studied in systemically healthy children aged 3-14 years who applied to the Pedodontics Clinic, Faculty of Dentistry, Adnan Menderes University.

Results: The study consisted of 320 patients in total with equal amount of participation from each gender, aged 3-14 years from all age groups. The average dmft values of the children who were included in the study were determined as 3.8189 (min:0 max:16), DMFT values as 1.4976 (min:0 max:6), dmfs values as 10.1102 (min:0 max:40), DMFS values as 2.0927 (min:0 max:12). The 12th month values of dmft, dmfs, DMFT, DMFS were 0.0508 (min:0 max:3), 0.0508 (min:0 max:3), 0 (min:0 max:0), 0 (min:0 max:0) respectively.

Conclusion: In order to raise healthy generations in terms of oral and dental health in our country, it is essential to promote preventive dentistry practices and raise awareness in families. In addition, it is concluded that one-time examinations are not sufficient, and the children should be examined at least twice a year. This study showed that the incidence of dental caries will decline in children with periodical examination and preventive dental treatment.

S093

Oral Topikal Preparatların İçeriğine ve Etkilerine Genel Bakış

Özlem Okumuş, Z. Zuhal Yurdabakan, Semih Özbayrak

Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı / Ağız Hastalıkları Kliniği

Amaç: Oral mukozayı ilgilendiren rahatsızlıklarda hastaların genel olarak başkalarından duydukları, reklam etkisi veya eczanede tavsiye edilen praperatlar kullandıkları günlük pratikte sıkça görülmektedir. Bilinçsiz kullanılan topikal etkili preparatlara yönelme çoğu kez ''faydası olmasa bile sistemik bir etkisi yoktur'' düşüncesi ile kullanıldığı dikkati çekmektedir. Bu sunumunun amacı, pomat, solüsyon/gargara, pastil, jel gibi topikal oral preparatların hangi kullanım formunda olduğu, içerikleri ve hangi durumlarda etkili olabilecekleri ile ilgili genel bir bakış açısı vermektir.

Yöntem: Preparatlar kullanım formlarına göre sınıflandırıldı.

Bulgular: 22 preparat temel olarak 15 etken maddeden oluşmaktadır.

Sonuç: Kullanım amacı epitelizasyonu hızlandırma, ağrıyı azaltma, hastayı rahatlatma ve antisepsi sağlama hedefine göre belirlenmelidir.

S093

Overview of Oral Topical Preparation Contents and Their Effects

Özlem Okumuş, Z. Zuhal Yurdabakan, Semih Özbayrak

Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Chin Radiology / Oral Diseases Clinic

Objective: It is common for patients to use preparats in daily practice, which are generally heard by others, or are recommended in pharmacies in oral mucosal related disorders. It is noteworthy to topical preparations is often used unconscious with the idea that ''there is no systemic effect even if it is not beneficial''. The aim of this presentation is to give an overview of the form of topical oral preparations such as pomades, solutions/mouthwashes, lozenges, gels and their contents and in which conditions they may be effective.

Method: The preparations were classified according to their forms.

Results: The 22 preparations mainly consist of 15 active ingredients.

Conclusion: It should be determined based on the aim of accelerating epithelization, relieving pain, relieving discomfort and providing antisepsis.

S094

Palatinal Mukoza Kalınlığının Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İle Ölçülmesi

Fatma Karacaoğlu, İlkim Karadağ

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleri kullanılarak, palatinal mukoza kalınlığı (PMK) ile palatinal derinlik (PD) ve palatinal birleşim açısı (PA) arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi ve palatinal mukozadan yumuşak doku greftinin alınabileceği en uygun bölgenin saptanmasıdır.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmada Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi(KIBT) ile görüntülemesi yapılmış 50 kadın ve 50 erkek hastanın maksiler posterior bölge tomografi görüntüleri kullanıldı. Çalışmada kullanılan tomografi görüntülerinden cross section kesitler alınarak maksiler birinci premolar, ikinci premolar, birinci molar ve ikinci molar dişlerin hizasından palatinal mukoza kalınlığı ölçüldü. Palatinal mukoza kalınlığı ölçümünde ilgili dişin mine-sement birleşimi hizasından itibaren 2mm, 4mm, 6mm ve 8mm apikalinde yüzeye dik açı yapacak şekilde ölçüm çizgisi oluşturuldu. İkinci molar diş hizasında da damak derinliği ve palatinal birleşme açısı ölçümleri yapıldı.

Bulgular: Çalışmanın sonuçlarında palatinal mukoza kalınlığı en kalın ikinci premolar diş hizasında izlenirken en ince birinci molar diş hizasında izlenmiş ve kadınlar ve erkekler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Palatinal derinliğin milimetrik değeri ile palatinal mukoza kalınlığı arasındaki ilişki araştırılmış ve birinci premolar diş haricindeki dişlerde palatinal mukoza kalınlığının palatinal derinlikle birlikte arttığı görülmüştür. Benzer şekilde palatinal birleşme açısı ile palatinal mukoza kalınlığı arasında pozitif korelasyon izlenmiştir

Sonuç: Palatinal derinlik ve palatinal birleşme açısı artıkça palatinal mukoza kalınlığı artmaktadır. Periodontal plastik cerrahi için damaktan serbest dişeti grefti veya bağ dokusu grefti alınması için en uygun bölge 1. premolar diş ve 1. molar diş arasında uzanan mukozadır.

S094

Measurement of the Palatal Mucosa Thickness with Cone Beam Computerised Tomography

Fatma Karacaoğlu, İlkim Karadağ

Ankara University Faculty of Dentistry Department of Periodontology

Aim: The aim of this study is to evaluate the relationship between palatal mucosal thickness (PMT) and palatal depth (PD) and palatal junction angle (PA) using cone beam computed tomography images and to determine the most suitable region which the soft tissue graft can be obtained from the palatal mucosa.

Method: In this retrospective study, Cone Beam Computerized Tomography(CBCT) images of 50 women and 50 men are used. In the cross-section view the thickness of palatal mucosa of maxillary first premolar, second premolar, first molar and second molar teeth were measured. Four points were identified for begining at the gingival magrin to the hard palate at equal intervals, and tissue thickness at each point was measured perpendicular to the palatine bone. And from the cross-section image of second molar tooth the palatal depth and palatal angle was measured. The relationship between the palatal mucosa thickness and palatal depth and the palatal angle was evaluated.

Results: In the results of this study, the thickness of the palatal mucosa was observed in the thickest second premolor tooth region, while the thinnest first molar tooth region. There was no statistically significant difference between women and men. The relationship between palatal mucosa thickness and the millimetric value of the palatal depth was investigated and positive correlation was found between palatal mucosa thickness and palatal depth, except first premolar tooth. Similarly, there was positive correlation between the palatal junction angle and the palatal mucosa thickness

Conclusion: The thickness of the palatal mucosa increases with increasing palatal depth and increasing palatinal junction angle. The most suitable site for removal of a free gingival or connective tissue graft for periodontal plastic surgery is the mucosa extending between the premolar teeth and the first molar teeth.

S095

Diş Hekimlerinin Güçlendirme Algıları ile İş Memnuniyetleri Arasındaki İlişkilerinin İncelenmesi

Serkan Sarıdağ[1], Pınar Burcu Sarıdağ[2]

[1] Kocaeli Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Kocaeli Nuh Çimento Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Amaç: Bu çalışma ile güçlendirmenin, mesleklerinin doğal yapısı gereği, oldukça hassas çalışma gerektiren sanat ve hekimlik icrasında diş hekimleri için profesyonel uygulama çevresinin oluşturulmasında, bu çevrenin sürdürülmesinde, ortamın yenilenmesinde ve iş doyumu üzerindeki etkilerini ortaya koymak hedeflenmektedir.

Yöntem: Çalışmada, değişkenler arasındaki ilişkileri ortaya koymak amacıyla anket şeklinde cevaplanabilen soru formları hazırlanmıştır. Bu amaçla oluşturulan anket toplam üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde (1-12) psikolojik güçlendirme, ikinci bölümde (13-18:19-31) duygusal bağlılık ve güçlendirme iklimi ve son olarak üçüncü bölümde (32-38) iş tatmini ile ilgili soruları içeren toplam 38 adet soru yer almaktadır. Bu soru formları ile kamuda çalışan diş hekimlerinin işlerini başarmaları için çalıştıkları kurumun kendilerine sağladığı güç olanaklarına ilişkin algıları; bu algılarına bağlı olarak kendilerini güçlendirilmiş hissedip hissetmedikleri ve bunların sonucunda iş doyumlarının ne yönde değişeceği sorularına karşı alınan cevaplar değerlendirilmiştir. Çalışmada, diş hekimlerinden elde edilen verilere ilişkin tanımlayıcı istatistikler, iç tutarlılık katsayıları ve varyans analizleri SPSS 20,0 yazılımı ile hesaplanmıştır.

Bulgular: Yapılan regrasyon analizi incelendiğinde güçlendirmenin boyutlarından olan anlam boyutunun iş tatminini 176 β değer ve 0.05 anlamlılık seviyesinde pozitif yönde etkilediği görülmektedir. Ayrıca regresyon analizi psikolojik güçlendirmenin etki boyutunun 251 β değer ve 0.05 anlamlılık seviyesinde iş tatminini pozitif yönde etkilediği görülmektedir.

Sonuç: Çalışmanın sonuçlarına göre; sağlık bakanlığına bağlı ağız ve diş sağlığı merkezlerinde çalışan diş hekimlerinin, güçlendirme algılarının yükseltilmesinin iş doyumunu arttıracağı ortaya konulmuştur. Hastalara sunulan tedavi hizmetlerinin kalitesini arttırmak isteyen Sağlık Bakanlığı ve kurum yöneticilerinin güçlendirme koşullarının iyileştirilmesine önem vermeleri önerilebilir.

S095

The Evaluation of Relationship Between Job Satisfaction and Empowerment of Dentist

Serkan Sarıdağ[1], Pınar Burcu Sarıdağ[2]

[1] Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

[2] Kocaeli Nuh Cement Oral and Dental Health Center

Purpose: In this study, empowerment, due to the natural structure of professions, the arts and medicine, the performance of which requires very precise work environment of professional practice for dentists in the creation of this environment, maintaining, aimed to reveal the effects of the environment on the regeneration and job satisfaction.

Material and method: In this study, in order to clarify the relationship between the variables in the form of survey prepared questionnaire forms. The questionnaire created for this purpose consists of three parts in total. In the first section (1-12) Psychological empowerment, in the second section (13-18:19-31) emotional commitment and strengthening climate, and finally in the third section (32-38), about 38 questions releated job satisfaction. This questionnaire forms provided to them by the organization they work in order to achieve their business dentists' perceptions of the availability of power, depending on the perception of themselves as a result of enhanced job satisfaction they felt and what they considered the answers to the questions will change direction. In the study, descriptive statistics, internal consistency coefficients and variance analyzes related to the data obtained from dentists were calculated with SPSS 20.0 software.

Results: When the constructed regression analysis is examined, it is seen that the dimension of empowerment affects job satisfaction positively at 176 β value and 0.05 significance level. Moreover, regression analysis showed that psychological strengthening influenced job satisfaction positively at the level of effect of 251 β and 0.05 significance.

Conclusion: According to the results of the study that empowerment of dentists working in the dental health centers of the Ministry of Health will positively affect job satisfaction. It may be advisable that the Ministry of Health and institutional managers, who want to improve the quality of treatment services offered to patients, attach importance to improving conditions for empowerment.

S096

Yetersiz Alveolar Kemik Hacminin Arttırılmasında Box Tekniği ile İ-PRF'nin Uygulanması: Bir Vaka Sunumu

Keremcan Kuru, Nuri Ünal, Toghrul Aliyev, Bayram Fatih Efeoğlu, Nihat Laçin

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: İmplant uygulanması planlanan yetersiz hacimdeki mandibular posterior bölgede ramustan alınan kortikal kemiğin rezidüel alveolar kemiğin vestibülüne yerleştirilip implant ile arasında oluşan boşluğa i-PRF nin greft ile karıştırılmasıyla elde edilen putty kıvamdaki greftin uygulanması ile horizontal yönde kemik kazanımı sağlanması

Materyal-Metod: Horizontal kemik kaybı bulunan sağ mandibular posterior bölgede ramus anteriora uzanan krestal tam kalınlıklı flep kaldırıldı. Implant yerleştirilmesi planlanan 45-46 nolu diş bölgelerinde driller ile yuva hazırlandıktan uygun boyutlarda implantlar, lingualleri alveol içerisinde, bukkalleri açıkta olacak şekilde yerleştirildi. Ogmente edilecek alan ölçüldükten sonra aynı tarafta ramus bölgesinden defekt alanine uygun boyutlarda kortiko-kansellöz blok greft alındı. Otojen blok grefttin kansellöz kısmı ayırılıp kortikal kısmı defektin bukkaline, implantlarla arasında boşluk oluşturacak şekilde yerleştirilip 2adet titanium minividayla sabitlendi. Otojen blok greftin yerleştirilmesinin kolaylaştırılması ve stabilizayonu amacıyla inferior bölgeye doğru piezocerrahi ile horizontal yönde yuva oluşturuldu ve blok greft buraya yerleştirildi. Elde edilen otojen kansellöz greft allograft ile karıştırıldıktan sonra hastadan alınan kanın santrifuj edilmesiyle elde edilen i-PRF sıvısı ile ıslatıldı. Oluşan putty kıvamdaki greft, kortikal blok greft ve implantlar arasındaki boşluğa yerleştirildikten sonra üzeri A-PRF membranları ile örtüldü. Lingualden mylohyoid kas diseksiyonu ve bukkal flebin periost kesileriyle uzatılmasıyla esnetilen flep 4.0 polipropilen suturler ile gerilimsiz olarak primer suture edildi.

Sonuç: 3.,7. ve 12.gün kontrollerinde mukozalarında sorunsuz iyileşme gözlendi. Operasyon öncesi ve 4 aylık iyileşme sonunda alınan CBCT görüntüleri karşılaştırılarak greftin hacmindeki değişiklikler değerlendirildi.

Tartışma: Aşırı rezorbe mandibular kretlerde horizontal kemik kazanımı için otojen intraoral veya ekstraoral blok greftler, allojenik veya sentetik greftler ile yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ve distraksiyon osteogenezis gibi yöntemler belirtilmiştir. Güncel bir metod olan Box tekniğinin ramustan elde edilen otojen kortikal blok ve i-PRF nin greftle karıştırılmasıyla elde edilen putty kıvamlı greft ile kullanılması, başarı oranları yüksek, maliyeti düşük, kısa iyileşme süresi olan ile güvenle uygulanabilecek yöntemdir.

S096

Box Technique and I-PRF Application for Bone Volume Increase on Insufficient Alveolar Crest: A Case Report

Keremcan Kuru, Nuri Ünal, Toghrul Aliyev, Bayram Fatih Efeoğlu, Nihat Laçin

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: The purpose of this study is use of autogenous ramus cortical bone and putty graft that obtained with i-PRF allograft mixture for horizontally augmentation of insufficient edentulous posterior mandibular alveolar region.

Material and Method: Crestal full thickness mucoperiosteal flap was elevated up to ramus on horizontally deficient posterior mandibular region. Appropriate dimesional dental implants were placed as buccal sides exposed on 45-46 regions. After measure of augmentation area cortico-cansellos block bone graft was harvested from same side of ramus region. Cortical part was separated from cansellous part and placed to buccal side of defect as a space was provided between graft and implants, than stabilized with 2 titanium mini-screws. Due to provide stabilization of block graft, a groove was prepared inferiorly with piezosurgery. Auotogenous cancellous graft and allograft was wetted with i-PRF liquid. The space between implants and block graft was filled with that putty graft than was covered with A-PRF membranes. Mylohyoid muscle dissection in lingual side and periosteal release in buccal side was completed than tension-free flap closure was performed with 4.0 polypropilen sutures.

Results: On 3.,7., and 12. day controls smooth mucosal healing was observed at surgery areas. After 4 months significant bone increase on alveolar bone thickness was evaluated on comparison of CBCT views. Clinical evaluation of the grafted sites upon re-entry revealed uniform ridge anatomy.

Discussion: Autogenous intraoral or extraoral block grafts, bone regeneration with allogenic or synthetic grafts, and distraction osteogenesis have been reported for 3D bone recovery in severaly resorbed mandibular alveolar crets. The use of putty-grafts obtained by mixing with i-PRF grafts combined with box technique using autogenous ramus cortical graft is a current method that can be applied safely with being predictable, low cost and less-healing period for the patient.

S097

Otojen Dişle İmplant Üstü Protezlere Yeni Bakış: Vaka Serisi

Kemal Aksoy[1], Oytun Kutsal[2], Bora Bağış[2], Serhat Köseoğlu[1]

[1] İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Prostodonti Anabilim Dalı

Anterior tek diş eksikliğini tedavi etmek için yapılan estetik çalışmalar günümüzde hala popülerliğini korumaktadır. Hem pembe estetiğin sağlanması hem de simetriyi yakalamak anlamında oldukça zor bir bölge olan maksiller anterior, klinik pratiğinde karşımıza çıkmaktadır. Ümitsiz dişlerde çekim endikasyonu sonrası anında yerleştirilen implantlar ve hemen yükleme prosedürleri hastanın estetik, fonetik ve profilaktik olarak tedavi planlamasında önemlidir. Hemen yükleme prosedürlerinde yapılan protezler genelde geçicidir ve osseointegrasyon sonrası kalıcı restorasyonlarla değiştirilir. Günümüzde artık implant başarı kriterleri, implantın ağızda idamesinin yanında pembe estetiğin sağlanmasını da içermektedir.

Travma hikayesiyle kliniğimize başvuran hastalarda, yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda hastaların maksiller anterior dişlerinde horizontal kırık tespit edilmiştir. Dişlere çekim endikasyonu konması sonrasında atravmatik ekstraksiyonları yapılmıştır. İmmediat implantasyon sonrası uygun boyutlardaki PEEK (polietereterketon) implant üstü dayanakla yumuşak doku desteklenmiştir. İmplant üstü dayanak, diş eti marjininden chamfer basamak şeklinde kesilmiştir. Hastadan çekilen dişi, mine sement sınırından ayrıldıktan sonra kuron kısmının içi boşaltılmıştır. Kuron, PEEK implant üstü dayanakla dual-kür akışkan kompozit yardımıyla birleştirilmiştir. Polisaj yapılmıştır.

Flapsiz yerleştirilen, sütur atılmayan yöntemle uygulanan implantlarda enflamasyon ve ağrı izlenmeksizin iyileşme gözlenmiştir. Hastaların 1, 3 ve 6 ay kontrolleri yapıldı. Yapılan klinik muayenelerde, implantın osseointegrasyon sürecinin başarıyla tamamlandığı ve 6 aylık kontrol sürecinde de herhangi bir marjinal kemik kaybı olmadığı gözlenmiştir. Hasta memnuniyetinin iyi olduğu ve diş etinde enflamasyon olmadığı belirlenmiştir. Diş eti servikal marjinlerinde ve papil seviyelerinde implant uygulaması sonrası herhangi bir çekilme olmadan korunduğu gözlenmiştir.

Estetik sağlamada oldukça zor bir durum olan anterior tek diş eksikliğinde otojen dişle protetik restorasyon hastanın estetik kaygısını giderebileceğini düşünmekteyiz. Kullanılan dişin uygun simanla yapıştırıldığında ve yeterli polisaj sağlandığındaki başarısı, restorasyonun kalıcı olarak kullanılabileceği alternatifini akıllara getirmiştir. Doku uyumluluğunun en üst düzeyde olduğu otojen materyal kullanımı, uygun vakalarda konvansiyonel protetik yöntemlere alternatif olarak düşünülebilir. Uzun dönem takiplerle desteklenmelidir.

S097

New Perspective To Implant Prostheses With Autogenous Teeth: A Case Series

Kemal Aksoy[1], Oytun Kutsal[2], Bora Bağış[2], Serhat Köseoğlu[1]

[1] İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Prostodontics

The aesthetic studies to complete the single anterior tooth loss today still maintain its popularity. It is very challenging in the sense of catching both pink and white aesthetics. Immediate restorations which are used during the immediate loading procedures are usually temporary and are replaced by permanent restorations after the osseointegration period. Osseointegration is not a sufficient criterion of success of the implant treatment. Today's implant success criteria includes pink aesthetics.

The patients were referred to Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Izmir Katip Çelebi University with a horizontal fracture of maxillary anterior teeth after the clinical and radiographic examinations. Atraumatic extractions were performed and immediate implantation was performed. Soft tissue was supported with appropriate size PEEK (polyetheretherketone) abutment and patient's extracted crown. The abutment was prepared in chamfer steps from the gingival margin. Extracted crown was separated from the enamel cementum junction and the pulp tissue was removed. Crown part was then etched, and bonded with Peek abutment by using dual-cure resin composite. Crown was cleaned and polished with pumice and water.

The patients were recalled and checked for the restorations at 1st, 3rd and 6th months. Osseointegration process is completed successfully and No marginal bone loss was observed during the control period. There wasn't any inflammation or recession in the gum margin and papillary area.

Alternative prosthetic restorations can be provide with autogenous teeth on aesthetic single tooth missing. It has been proposed as a permanent prosthetic restoration, using the patient's own teeth with PEEK abutments and appropriate cement in the anterior single tooth implantation procedures. Flapless surgery and non-suturing methods may be discussed in the further studies. Long term follow-ups should be supported.

S098

Semptomatik Dişlerde Şekillendirme, Seans Sayısı ve Medikamentin Postoperatif Ağrıya Etkisi

Zeliha Öztürk[1], Beyser Pişkin[2]

[1] İstanbul Medipol Üniversitesi

[2] Ege Üniversitesi

Amaç: Çalışmamızın amacı; preoperatif olarak akut ağrılı, semptomatik dişlerde tedavi ile ilgili faktörlerden olan seans sayısı/kullanılan medikament çeşidi ve kök kanallarının şekillendirilmesinde kullanılan farklı sistemlerin, kanal tedavisi uygulamalarında meydana gelen postoperatif ağrı ve flare-up üzerine etkisinin incelenmesi ve karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Prospektif randomize klinik çalışmamıza, 14-60 yaş aralığında hastalarda bulunan semptomatik akut ağrılı, vital, alt ve üst çenede bulunan çok köklü toplam 90 diş dahil edildi. Çalışmamız tek endodontist tarafından standart bir protokol dahilinde tamamlandı. Çalışma grupları kök kanal şekillendirme yöntemlerine göre; Ni-Ti döner alet sistemlerinden ProTaper (Tulsa Dentsply, Tulsa, OK, A.B.D.) ve resiprokal hareket yapan Reciproc (VDW, Münih, Almanya) olmak üzere önce iki gruba daha sonra da seans sayısı ve kullanılan medikamente göre her grup kendi içerisinde tek seans, kalsiyum hidroksit medikamentli iki seans ve klorheksidin medikamentli iki seans olmak üzere alt gruplara ayrılarak kanal tedavisi uygulandı. Hastaların başlangıç ağrıları ve kanallar şekillendirildikten 12, 24 ve 48 saat sonraki postoperatif ağrıları Görsel Analog Skala (VAS) kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmamızda; tedavi değişkenlerinden olan şekillendirme yöntemi, seans sayısı ve medikament türünün postoperatif ağrı şiddeti üzerinde etkisi olmadığı gözlemlendi ($p > 0.05$). Hiç bir çalışma grubunda flare-up gözlenmedi. Diş tipi ve hastaların cinsiyetinin ağrı üzerinde etkisi olmadığı tespit edildi ($p > 0.05$). Maksiller dişlerde 48. saatte ($p=0,031$) ve 30-50 yaş grubundaki hastalarda 24. saatte ($p=0,039$) postoperatif ağrı seviyelerinin daha yüksek olduğu ve aradaki farkın istatiksel olarak anlamlı olduğu bulundu.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları, farklı şekillendirme yöntemlerinin kullanılmasının, seans sayısının ve kullanılan medikament türünün postoperatif ağrı şiddeti üzerinde etkili bir faktör olmadığını göstermiştir.

S098

Effect of Shaping, Medicaments, Number of Visit on Postoperative Pain in Symptomatic Teeth

Zeliha Öztürk[1], Beyser Pişkin[2]

[1] Istanbul Medipol University

[2] Ege University

Aim: The aim of this study is to compare the postoperative pain in different fıle system root canal preperation techniques and single visit and multiple visit endodontic treatments using different intracanal medicaments in preoperatively painful, symptomatic teeth.

Method: In this prospective randomized clinical study, 90 patients aged 14-60 years requiring root canal treatment on symptomatic, painful, vital, multi-rooted teeth were included. The teeth were randomly assigned into two groups (n = 45) according to the file system root canal preparation used: ProTaper Universal (Tulsa Dentsply, Tulsa, OK, USA) or Reciproc (VDW, Münih, Germany). Then in each group was divided into three sub-groups (n =30) according to the number of visits and type of medicaments used: one-visit, calcium hydroxide medicated two-visit and chlorhexidine medicated two-visit. Root canal treatments were performed by one endodontist with a standard treatment protocol. Preoperative pain and postoperative pain at 12, 24, 48 hours after root canal preparation was evaluated with Vision Analog Scale (VAS).

Results: The number of visits, type of medicaments and root canal shaping systems had no effect on postoperative pain severity ($p > 0.05$). None of the 90 patients reported flare-ups during the period of the study. Tooth type and gender were determined to have no effect on postoperative pain ($p > 0.05$). Postoperative pain at 48 hours was found to be significantly higher in the maxillary teeth than mandibular teeth ($p=0,031$). At 24 hours postoperative pain severity was significantly higher in patients who were 30-50 years age group ($p=0,039$).

Conclusions: The result of the present study showed that neither root canal shaping systems nor the number of visit or medicament type seem to have any significant effect on postoperative pain.

S099

Hiyaluronik Asit Esaslı Biyolojik Matriksin Sıçan Kalvaryal Kemiğindeki Rejenerasyon Potansiyeli

Ömer Birkan Ağralı[1], Hatice Selin Yıldırım[1], Hafize Öztürk Özener[1], Dilek Özbeyli[2], Merva Soluk Tekkeşin[3], Elif Çiğdem Altunok[4], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı

[3] İstanbul Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı

[4] Yeditepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı

Amaç: Hiyaluronik asit (HA) yaşayan bütün organizmalarda hücre dışı matriksin ana komponentlerinden birini oluşturan glikozaminoglikan yapıda bir moleküldür. Bu çalışmada, esterleşme işleminden geçirilerek elde edilen lifsi yapıdaki HA'nın sıçanlarda oluşturulan kalvaryal kemik defektlerinin iyileşmesi üzerine olumlu etkileri olacağı hipotezinden hareketle HA matriksin rejeneratif etkinliğinin, sığır kaynaklı kemik grefti ve rezorbe olabilen kollajen esaslı membran uygulamalarının sonuçlarıyla karşılaştırılması amaçlandı.

Yöntem: Deneysel kısmı Marmara Üniversitesi Deney Hayvanları Araştırma laboratuvarında gerçekleştirilen bu araştırmada, ortalama 200-250 gr ağırlığında 3 aylık 24 adet genç erişkin erkek Spraque-Dawley sıçan kullanıldı. Genel anestezi sonrası 8 sıçanın kalvaryal kemiklerinde oluşturulan 5 mm çapında dairesel 2 adet kritik boyuttaki defektin biri boş bırakılarak negatif kontrol grubunu oluşturdu. Aynı sıçanda bulunan steril serum fizyolojik ile ıslatılmış HA matriks (H) uygulanan diğer defekt pozitif kontrol grubunu oluşturdu. Başka 8 sıçanda oluşturulan 2 defektin birine steril serum fizyolojik ile ıslatılmış HA matriks+sığır kaynaklı kemik grefti diğerine ise HA matriks+kollajen esaslı rezorbe olabilen membran uygulandı. Kalan 8 sıçanda oluşturulan 2 defektin bir tanesine sığır kaynaklı kemik grefti+kollajen esaslı rezorbe olabilen membran (G+M) diğerine ise HA matriks+sığır kaynaklı kemik grefti+kollajen esaslı rezorbe olabilen membran (G+H+M) uygulandı. Hayvanlar 4. haftada sakrifiye edildi, kafataslarının histolojik incelemesinde enflamatuvar değişim, yabancı cisim reaksiyonunun yanı sıra bilgisayar programı yardımıyla histomorfometrik olarak yeni kemik oluşumu ve kalan kemik grefti miktarı değerlendirildi.

Bulgular: Histomorfometrik analiz sonuçlarına göre yeni kemik oluşum miktarları G+M ile negatif ve pozitif kontrol grupları arasında; ayrıca G+H+M ile negatif ve pozitif kontrol grupları arasında kontrol grupları aleyhinde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklıydı. Kalan greft miktarları açısından gruplar arasında fark görülmedi. Hiçbir grupta enflamasyon veya yabancı cisim reaksiyonu gözlenmedi.

Sonuç: Bu çalışmanın bulguları sıçan kalvaryal kemik defektlerine HA uygulamasının kemik rejenerasyonuna ilave etkisinin olmadığını ortaya koymuştur.

S099

Regenerative Potential of Hyaluronic Acid Based Biological Matrix in Rat Calvarial Defects

Ömer Birkan Ağralı[1], Hatice Selin Yıldırım[1], Hafize Öztürk Özener[1], Dilek Özbeyli[2], Merva Soluk Tekkeşin[3], Elif Çiğdem Altunok[4], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Marmara University, Faculty of Medicine, Department of Physiology

[3] Istanbul University, Institute of Oncology, Department of Tumor Pathology

[4] Yeditepe University, Faculty of Medicine, Department of Biostatistics and Medical Informatics

Aim: Hyaluronic acid (HA) is a molecule in the glycosaminoglycan structure that constitutes one of the major components of the extracellular matrix domain in all living organisms. In this study, it was aimed to compare the regenerative capacity of HA matrix with resorbable collagen membrane (RCM) and bovine derived bone graft (BDBG), based on the hypothesis that the esterified HA fibers have positive effects on the healing of rat calvarial bone defects (RCBD).

Method: This experimental study was carried out in Marmara University Experimental Animal Research Laboratory. Twenty-four 3-month-old male Spraque-Dawley rats weighing 200-250 gr were used. After general anesthesia, negative control group was created by leaving one defect empty from 2 critical size defects with 5 mm diameter formed in the calvarial bones of 8 rats. In the same rats, HA matrix (H) served as the positive control group. One of the 2 defects formed in other 8 rats was treated with HA matrix+BDBG and the other was treated with HA matrix+RCM. One of the 2 defects formed in the remaining 8 rats was treated with BDBG+RCM (G+M), and the other was treated with HA matrix+BDBG+RCM (G+H+M). The animals were sacrificed at 4 weeks. Histologic examination of the skulls were analyzed for the presence of inflammatory change and foreign body reaction. Histomorphometric measurements were performed in order to evaluate the amount of new bone formation and residual bone graft.

Results: The amount of new bone formation was statistically significant between the G+M and negative/positive control groups; furthermore, the G+H+M and negative/positive control groups against control groups. There was no difference among the groups in terms of remaining graft amounts. No inflammation or foreign body reaction was observed in any group.

Conclusion: Our results demonstrate that HA application onto the RCBD does not have additional effect on bone regeneration.

S100

Peri-Implant Mukozitiste Mekanik Tedavi ve Klorheksidin Destekli Mekanik Tedavinin Klinik Değerlendirmesi

Volkan Eren[1], Selin Yıldırım[1], Bahar Kuru[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Enflamasyonun yalnızca peri-implant mukoza ile sınırlı olduğu peri-implant mukozitis, doğal dişler çevresinde gelişen gingivitis gibi geri dönüşümlüdür ve tedavi edilmediği takdirde peri-implantitise geçiş yapabilir. Bu çalışmada, peri-implant mukozitisin mekanik tedavisine ilave olarak anti-enfektif tedavi yaklaşımı prensibi dahilinde klorheksidin ile cep irrigasyonu uygulamasının sadece mekanik tedaviyle karşılaştırılması amaçlandı.

Yöntem: Çalışmaya en az bir yıldır fonksiyonda olan en az bir dental implantına peri-implant mukozitis teşhisi konmuş 44 (K/E: 29/15, yaş ortalaması: 53,80) birey dahil edildi. Rastgele iki gruba ayrılan hastalara M grubunda (n=22) yalnız mekanik tedavi, M+K grubunda (n=22) ise mekanik tedaviye ilave peri-implant oluğun klorheksidin glukonat içerikli anti-mikrobiyal ile irrigasyonu uygulandı. Başlangıç, 1. ay ve 3. aylarda implantalara ait modifiye plak indeks, modifiye sulkus kanama indeksi (mSKİ), sondalama derinliği (SD), sondalamada kanama (SK) ve peri-implant oluk sıvısı (PİOS) hacmi kaydedildi. Tüm verilerin grup içi ve gruplar arası karşılaştırması için istatistiksel analizler yapıldı.

Bulgular: Çalışma sonunda, M grubunda SD 0,44 mm, SK %51,66 azalırken, M+K grubunda SD 0,56 mm, SK ise %43,84 azaldı. Her 2 grupta da tüm parametreler başlangıca kıyasla 1. ve 3. aylarda istatistiksel anlamlı düşüş gösterdi ($p<0,01$). Klinik parametreler ve PİOS hacmi açısından gruplararası karşılaştırmada anlamlı fark gözlenmedi ($p>0,05$).

Sonuç: Peri-implant mukozitisin tedavisinde uygulanan her 2 tedavi yaklaşımının da klinik parametreler üzerinde olumlu etkilerinin olduğu ancak birbirlerine üstünlük sağlamadıkları sonucuna varıldı.

S100

Clinical Evaluation of Mechanical and Chlorhexidine Supported Mechanical Therapy of Peri-Implant Mucositis

Volkan Eren[1], Selin Yıldırım[1], Bahar Kuru[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Yeditepe University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Peri-implant mucositis was described as a peri-implant disease in which the presence of inflammation is limited with peri-implant mucosa. Peri-implant mucositis is reversible, but when left untreated, may progress to peri-implantitis. The purpose of this study was to evaluate clinical effects of mechanical and chlorhexidine supported mechanical therapies of peri-implant mucositis.

Method: Fourty-four patients with at least one dental implant diagnosed with peri-implant mucositis (bleeding on probing with no loss of supporting bone) were randomly assigned to either mechanical therapy (M) or mechanical therapy+chlorhexidine irrigation (M+C) groups. Following measurement of clinical parameters (modified plaque index, modified sulcus bleeding index, bleeding on probing, probing depth, peri-implant sulcular fluid volume), all patients received full mouth mechanical debridement. In addition, the M+C group received chlorhexidine irrigation. Clinical parameters were again measured at 1-month and 3-month recall visits.

Results: At the end of the study, the M group showed 0,44 mm reduction in probing depth and %51,66 reduction in bleeding on probing parameters. There was 0,56 mm reduction in probing depth and %48,33 reduction in bleeding on probing parameters at the group M+C. There were significant reductions in all parameters in both groups ($p<0,01$). However, no significant difference was found between the groups ($p>0,05$).

Conclusion: Mechanical therapy and adjunctive chlorhexidine irrigation therapies were all effective in the treatment of peri-implant mucositis, with no superiority to each other.

S101

Trombosit Konsantratlarında Yeni Bir Yaklaşım: Titanyum Destekli Trombositten Zengin Fibrin (T-TZF)

Bilge Duymaz[1], Erhan Fıratlı[2], Mustafa Tunalı[3], Merva Soluk Tekkeşin[4], Özen Doğan Onur[1]

[1] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[3] Bezmialem Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[4] İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Onkoloji Enstitüsü Patoloji Bilim Dalı

Trombosit konsantratları, yara iyileşmesini hızlandırma,hemostaz ve yara yerinde enfeksiyon gelişmesine karşı 40 yılı aşkın süredir kullanılmaktadır.Santrifüj sonrası konsantre hale gelen trombosit ve lökositlerden salınan çeşitli büyüme faktörleri ve sitokinlerin yumuşak doku ve kemik iyileşmesi üzerindeki olumlu sonuçları,bu ürünlerin oral cerrahideki kullanımının giderek artmasını sağlamış,konu ile ilgili her geçen gün yeni araştırmalar yapılmasına hız kazandırmıştır(1, 2). Antikoagülan içeren tüplerde, iki aşamalı olarak likit halde hazırlanan ve sığır trombini kullanarak jelleştirilen trombositten zengin plazmayı (TZP), dişhekimliğinde kullanılmak amacıyla geliştirilen,boş silika tüplerde tek aşamalı elde edilen otolog trombositten zengin fibrin (TZF) izlemiştir.TZF, doğal yollarla polimerize olmuş ağsı fibrin yapısı sayesinde uzun süre yara bölgesinde kalmakta,etkisini yaklaşık 14 gün boyunca sürdürmektedir(3, 4).Tunalı ve arkadaşları 2013 yılında,trombosit aktivasyonunda titanyumun, silikadan daha etkili bir materyal olduğu hipotezinden yola çıkarak, cam yerine titanyum tüplerde titanyum destekli trombositten zengin fibrini (T-TZF) üretmişlerdir(5).Yapılan çalışmalar titanyumun kana uyumlu yapısının daha sıkı ve güçlü bir otojen matriks oluşumu sağladığını,böylece fibrinin rezorbsiyon süresinin arttığını,bunun da ürüne osteokondüktif ve histokondüktif etki sağladığını göstermektedir(6,7).Osteokondüktif etki sayesinde yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu operasyonlarında kemik grefti uygulanmadan sadece T-TZF kullanıldığında,kemik grefti ile birlikte kullanıldığı vakalara göre çok daha hızlı ve kaliteli yeni kemik dokusu oluştuğu gözlenmiştir(6,8,9).T-TZF'nin histokondüksiyon etkisi sayesinde,dişeti çekilmelerinin tedavisinde bağ dokusu greftine alternatif olarak kullanıldığında benzer oranda başarı sağladığı belirtilmiştir(7).Tunalı ve arkadaşları 2016 yılında, santrifüj yönteminin değiştirilmesi ile otojen yapıyı bozmadan daha güçlü ve dokuda daha geç çözünen T-TZF materyali oluşturmayı amaçlamış ve 2700 rpm hızla 10' saat yönü, 10' saat yönünün tersi yönde olacak şekilde toplam 20' santrifüj sonucu en sıkı fibrin ağını elde etmişlerdir(10).TZF'nin yara iyileşmesi üzerindeki olumlu etkisi trombositlerin,nötrofiller ve immun regülatör hücreler ile olan çapraz etkileşiminden kaynaklanmaktadır.Son yıllarda yapılan çalışmalar,trombosit-nötrofil etkileşiminin nötrofillerden antimikrobiyal peptitlerin salınımını arttırarak yara iyileşmesinin düzenlendiğini göstermektedir(11,12).Sonuç olarak,her geçen gün yeni ürünler ve yeni teknikler eklenen bu konu üzerinde daha fazla sayıda çalışma yapılıp,trombosit konsantratlarının etkinliğinin aydınlatılmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

S101

A New Approach in Platelet Concentrates: Titanium-Prepared Platelet Rich Fibrin (T-PRF)

Bilge Duymaz[1], Erhan Fıratlı[2], Mustafa Tunalı[3], Merva Soluk Tekkeşin[4], Özen Doğan Onur[1]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[3] Bezmialem University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[4] Istanbul University Faculty of Medicine, Department of Pathology, Institute of Oncology

Platelet concentrates are used for over 40 years to accelerate wound healing, hemostasis and protect from infection. The various growth factors released from platelets and leukocytes that have been concentrated after centrifugation and the positive results of cytokines on soft tissue and bone healing have increased the use of these products in oral surgery. New researches are being done every day about the subject (1,2). Platelet rich plasma is prepared in two stages in liquid form and gelatinized with bovine thrombin. Then for use in dentistry, autologous platelet rich fibrin obtained in one step in empty silica tubes. PRF remains in the wound area for a long time thanks to the naturally polymerized fibrin structure, which lasts for about 14 days (3,4). Tunalı et al. produced titanium-prepared platelet rich fibrin (T-PRF) in titanium tubes instead of glass, hypothesising that titanium is a more effective material than silica in platelet activation in 2013 (5). Studies have shown that the hemocompatible structure of titanium provides a stronger autogenous matrix formation, thus increasing the resorption time of fibrin and providing osteoconductive and histoconductive effects to the product (6,7). It has been observed that when T-PRF is used without bone grafting, new bone tissue is formed faster and better quality than when used with bone grafting. It has been observed that when T-PRF is used without bone grafting, new bone tissue is formed much faster and in good quality than the one used with bone graft (6,8,9). T-PRF has the same effect when used as an alternative to connective tissue grafts in the treatment of gingival recessions, due to the histoconductive effect of T-PRF(7). As a result, more studies are needed on this subject, with new products and new techniques being added every day, to clarify the efficacy of platelet concentrates.

S102

Panoramik Radyografilerde İzlenen Muhtemel Karotis Arter Kalsifikasyonların Yaygınlığı

Alaettin Koç[1], Esin Özlek[2]

[1] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Dental muayene için gelen hastaların panoramik filmlerindeki muhtemel karotis arter kalsifikasyonların (MKAK) sıklığı incelendi.

Yöntem: 5 ve 80 yaş arasında değişen kadın (n= 571) ve erkek (n= 432) 1003 hastadan alınan panoramik radyografi çalışmaya dahil edildi. Muhtemel karotis arter kalsifikasyonlarının cinsiyet ve yaşla olan ilişkisi istatiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Muhtemel karotis arter kalsifikasyonu 39 hastada izlendi (%3.9). Erkekler ve kadınlar arasında istatiksel olarak anlamlı fark olduğu saptandı ($p<0.05$). Muhtemel karotis arter kalsifikasyonların 60 yaşından büyük grupta daha yaygın olduğu görüldü ($p<0.05$).

Sonuç: Özellikle yaşlı hastalarda rutin panoramik radyografi incelemesinde, karotis arter bölgesini de incelemek ilerde gelişebilecek serebrovasküler olayları önlemek açısından önemli bir fırsattır.

S102

Prevalence of Possible Carotid Artey Calcifications Observed on Panoramic Radiographs

Alaettin Koç[1], Esin Özlek[2]

[1] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Oral Tooth Jaw Radiology Department

[2] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Objectives: The prevalence of possible carotid artery calcifications (PCAC) on panoramic radiographs of patients coming for dental examination was estimated.

Materials and methods: 1003 panoramic radiographs that were taken from female (n=571) and male (n=432) between the ages of 5 and 80. The statistically relationship between sex, age and PCAC was evaluated.

Results: PCAC were followed in 39 patients (3.9%). Statistically significant difference was found between males and females ($p<0.05$). It was seen that PCAC were more prevalent in the group older than 60 ($p<0.05$).

Conclusion: Especially in the routine panoramic radiographic examination of older patients, investigating the region of carotid artery is an important opportunity to avoid the cerebrovascular accidents that may develop in the future.

S103

Ektodermal Displazili Olgularda Klinik ve Radyolojik Bulguların İncelenmesi

Mehmet Sinan Doğan[1], İzzet Yavuz[2]

[1] Harran Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi

[2] Dicle Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bu çalışmada ektoderm displazili olgularda oluşan sistemik ve oral bulguların değerlendirilmesidir. Bu amaçla Ektodermal displazi olguların klinik ve radyolojik olarak muayenesi yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada yaşları 1,5-45 yaş arasında değişen 48 ektodermaldisplazi olgu incelendi.Radyolojik muayenede geleneksel radyografi (GR) ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanıldı.

Bulgular: Klinik ve radyolojik değerlendirme sonucunda olgularda ağız içi bulgularda diş eksikliği ve konik diş anomalisi; el-deri ve yüz muayenesinde semer burun, tırnak-parmak deformiteleri, hiperpigmentasyon, sarkmış dudaklar, seyrek kıllar; sistemik muayenesinde solunum, görme, duyma ve terleme problemleri tespit edilmiştir.

Sonuç: Ektodermal displazi çiğneme fonksiyonu, ortognatik sorunlar, büyüme, ağız ve diş sağlığı yönünden multidisipliner yaklaşım gerektiren dişhekimliğinde özel bir yere sahiptir. Bu olgularda klinik, radyolojik ve sistemik inceleme tedavide önem kazanmaktadır.

S103

The Investigation of Clinical and Radiological Findings in Ectodermal Dysplasia

Mehmet Sinan Doğan[1], İzzet Yavuz[2]

[1] Harran University, Dentistry Faculty

[2] Dicle University, Dentistry Faculty

Objective: The aim of this study was to evaluate the systemic and oral findings of ectoderm dysplasia. Clinical and radiologic examination of ectodermal dysplasia cases was performed for this purpose.

Materials and Methods: 48 ectodermal dysplasia cases with ages between1.5 and 45 years were examined. Conventional radiography (CR) and cone-beam computerized tomography (CBCT) were used for radiological examination.

Results: The evaluation of clinical, radiologic and systemical,intra-oral findings: hypodontia, oligodontia, and conical tooth anomalies; hand, skin and face findings: abnormal finger and toenails, saddle nose,trichodysplasia, sagging lips; systemic findings: respiratory, visual, hearing and sweating problems have been identified.

Conclusion: Ectodermal dysplasia has a special place in dentistry that requires a multidisciplinary approach in terms of chewing function, orthognathic problems, growth, mouth and dental health. In these cases, clinical, radiological and systemic examination are important in the treatment.

S104

Dijital Ölçü Yöntemlerinin Protetik Restorasyonların Marjinal ve İnternal Uyumlarına Etkisinin Değerlendirilmesi.

Merve Benli, Değer Öngül, Burçin Karataşlı, Bilge Gökçen Röhlig

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu in-vitro çalışmanın amacı; dijital ve konvansiyonel ölçü yöntemleriyle üretilen kobalt-krom ve lityum-disilikat kuronların marjinal ve internal uyumlarını karşılaştırarak, hangi bölgede maksimum uyumsuzluk bulunduğunu değerlendirmektir.

Yöntem: Dijital ölçülerin alınmasında Sirona CEREC AC Omnicam (Sirona Dental Systems, Bensheim, Almanya) ağız içi tarayıcı kullanılmıştır. Çalışmada toplam 3 grup örnek hazırlanmıştır. Her grup ,10 adet örnek içermektedir (alfa seviyesi % 5, güç analizi % 80 olduğunda). C-1 grubunda, dijital ölçü alınmış ve kuron üretimi IPS-e max CAD (Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) materyali kullanılarak tamamen dijital ortamda yapılmıştır

C-3 grubunda , konvansiyonel metodla ölçü alınarak, Co-Cr alt yapıdan oluşan, metal destekli seramik kuronlar IPS Classic Ceramic (Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein, Almanya) materyalinden üretilmiştir. C-4 grubunda ise, ana model extra- oral tarayıcı (inEos X5; Sirona Dental Systems, Bensheim, Almanya) ile taranmış ve kuronlar için bilgisayarda dizayn ve üretim , IPS-e max CAD (Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) materyali kullanılarak yapılmıştır. Restorasyonların üretiminin ardından marjinal ve internal uyumsuzluğu değerlendirmek için 'replika tekniği ' uygulanmıştır. Elde edilen ölçümlere göre, ölçü teknikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olup olmadığına F ve t testleri kullanılarak karar verilmiştir.

Bulgular: Ortalama marjinal ve internal ölçümlere göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmıştır (p=0,001; p<0,01). Bu iki parametre açısından en avantajlı grup, ağız içi tarayıcının kullanıldığı C1 grubu olmuştur.

Sonuç: Elde edilen verilere göre, dijital ölçü yöntemi kullanılarak elde edilen kuron restorasyonların daha düşük marjinal ve internal aralık değerlerine sahip olması, CAD CAM sistemleri ile klinik olarak daha uyumlu restorasyonlar elde edilebileceğini göstermektedir.

S104

Marginal and Internal Fit Evaluation of Prosthetic Restorations Fabricated from Digital and Conventional Impressions

Merve Benli, Değer Öngül, Burçin Karataşlı, Bilge Gökçen Röhlig

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Objective: It is the purpose of this in vitro study to evaluate in which region the maximum mismatch is seen by comparing marginal and internal adaptation of the cobalt- chrome with lithium - disilicate crown restorations obtained from digital and conventional impression techniques.

Study Design: Sirona Cerec AC Omnicam intraoral scanner (Sirona Dental Systems, Bensheim, Germany) was used in taking digital impressions. Totally 3 groups of samples were prepared for the study. 10 samples were needed for each group (when power analysis 80% and alpha level of 5%). In the group of C-1, the crown production was made by using digital impression technique with IPS-e max CAD (Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein). For the group C-3, Co-Cr metal fused porcelain crowns were produced with IPS Classic Ceramic (Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein,Germany) by using conventional impression method. For group C-4 , working model was treated with extra- oral scanner (INEOS X5, Sirona Dental Systems, Bensheim, Germany) and samples produced with IPS-E max CAD(Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein,Germany) .After restorations were fabricated, the replica technique was applied to evaluate marginal and internal discrepancy. According to the datasets obtained from replica technique, statistically significant differences among the impression techniques were tested F and t tests. (α= .05)

Results: There was a statistically significant difference between the groups according to mean marginal and internal measurements.The most advantageous group in terms of these two parameters is the group C1, in which the intraoral scanner is used.

Conclusion: According to the obtained data, it could be concluded that the use of the digital impression technique has lower marginal and internal gap values of the crown restorations, which can result in clinically more compatible restorations with CAD CAM systems.

S105

Lazer Destekli Kuron Boyu Uzatma ve Dudak Repozisyonu Ile Gülüş Dizaynı

Mehmet Murat Taşkan, Deniz Sıla Özdemir, Gözde Kara, Ebru Özkan Bütün

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Gummy smile' olarak adlandırılan, gülme sırasında dişetinin aşırı görünümü popülasyonun önemli bir bölümünü etkileyen ve psikolojik travmalara neden olabilen ve estetik bir sorundur.Üst dudak elevator kasların hiperaktivitesi ve iskeletsel bozukluklar en önemli predispozan faktörler olarak tanımlanmıştır.On yıllar boyunca gingivektomi, kuron boyu uzatma prosedürleri (konvansiyonel, lazer destekli, elektrocerrahi vb.), ve perioral botox uygulamaları tedavi seçeneği olarak önerilmiştir.Ancak; pahalı yöntemler olmaları, yetersiz sonuç elde edilmesi ve nüks riskleri bu tedavi prosedürlerinin önemli limitasyonlarıdır.Bu vaka raporunun amacı, ileri bir gummy smile olgusunun lazer destekli kuron boyu uzatma, gingival konturlama ve üst dudağın cerrahi olarak yeniden pozisyonlandırılması kombine tekniği ve perioral kasların post operatif rehabilitasyon süreci ile tedavisinin sunulmasıdır.

Yöntem: 24 yaşında, sistemik olarak sağlıklı, sigara kullanmayan kadın hasta, gülme sırasında dişetlerinin aşırı görünmesi şikayeti ile kliniğimize başvurdu.Klinik muayenede üst dudağın alt sınırı ve üst anterior dişlerin gingival marjinleri arasında 10 mm mesafe ölçüldü.Buna ek olarak, klinik kuron boyları kısa ve estetik olarak tatmin etmeyen bir görüntüdeydi. Ortodontistler ile yapılan konsültasyonda vaka hafif karaniofasial iskeletsel bozukluğuna bağlı gelişmiş gülme sırasında artmış gingival görünürlük olarak tanımlandı ve vertikal mesafenin azaltılması için yeterli miktarda horizontal kemik segmentinin rezeksiyonunu içeren ortognatik cerrahi prosedür önerildi.Önerilen cerrahi tekniğin zorluğu, uzun iyileşme süreci ve bu süreçte yüksek ağrı seviyelerinin, zayıf hasta konforunun ve fonksiyon kısıtlılığının gözlendiği olası iyileşme süreci, ortognatik cerrahi seçeneğinin elimine edilmesine neden oldu.Diyot lazer destekli (810nm, 1,8W, 1,00ms) kuron boyu uzatma, gingival konturlama ve üst dudağın cerrahi repozisyonunu içeren kombine periodontal cerrahi teknik uygulandı. Post operatif iyileşme sürecinde perioral kasların dudağın yeni pozisyonuna adaptasyonu için rehabilitasyon egzersizleri önerildi. 2 haftalık post operatif süreçte ağrı seviyeleri Vizüel Analog Skala ile kaydedildi.Hasta 6 aylık takip sürecine alındı.

Bulgular: Düşük ağrı seviyeleri kaydedilen hasta konforunun yüksek olduğu iyileşme süreci sonunda tatmin edici bir gülüş tasarımı sağlandı. Hasta 6 ay boyunca takip edildi ve minimal relaps (2 mm) gözlendi.

Sonuç: Temel cerrahi tekniği, nispeten konforlu iyileşme süreci, öngörülebilir sonuçları ve düşük nüks olasılığı ile diyot lazer destekli kuron boyu uzatma ve üst dudağın cerrahi repozisyonu kombine tekniği hafif kraniofasial iskeletsel bozukluğa bağlı gülme esnasında dişetinin aşırı görünmesi olgularında, ortognatik cerrahiye güvenli, etkin ve başarılı bir alternatif olabilir.

S105

Smile Design with Laser Assisted Crown Lengthening and Lip Repositioning

Mehmet Murat Taşkan, Deniz Sıla Özdemir, Gözde Kara, Ebru Özkan Bütün

Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Purpose: Excessive gingival display during smiling (gummy smile) is an esthetic issue that effects a considerable part of population may lead psychological trauma. The hyperactivity of elevator muscle of upper lip and skeletal disorders were determined as one of the most important predisposing factor.During decades several surgery techniques have been proposed for treatment as gingivectomy, crown lenghtening procedures (conventional, laser assisted, electrosurgery etc.), botulinum toxcin injection into perioral zone.However; expensiveness, inadequacy or case of relapse are the most important limitations of these procedures.The aim of this report is to present the treatment of an advanced gummy smile case with combined surgery procedure including diod laser assisted crown lengthening and upper lip repositioning and post operative perioral muscle rehabilitation process.

Method: A systemically healthy, non-smoker, 24 years old female patient referred our clinic with complaint of excessive appearence of her gums while smiling. In clinical examination it was measured 10 milimeters between distance between the lower margin of the upper lip and gingival margin of maxillary anterior teeth. Additionally clinical crown lenghts were short and unsatisfactory esthetic view. By result of consultation with orthodondists the case was determined as a mild craniofacial skeletal disorder and orthognathic surgery were advised including resection of maxillary horizontally bone segment to reduce vertical distance. The difficulty of the proposed surgery technique and long-disconfortable healing process with high pain levels, lower functions and high relapse risk were guided to eleminate orthognatic surgery.After combined periodontal surgery including diode laser (810nm, 1.8W, 1.00ms) assisted crown lengthening and recontouring surgery, upper lip repositioning was performed. During post operative healing process rehabilitation exercises were proposed to the patient to adaptate her perioral muscles to new lip position.Pain levels were recorded with Visual Analog Scala for 2 weeks.Patient was followed for 6 months.

Results: A satisfactory smile design has been provided with a confortable postoperative healing process with lower pain levels. Patient was followed for 6 months and minimal relapse (2 mm) were observed.

Conclusion: It was found that within it's basic surgery technique, relatively confortable healing process, predictable results and lower probability for relapse, diode laser assisted crown lengthening and upper lip repositioning may be a safe, effective and succesful alternative of orthognathic surgery in excessive gingival display during smiling origined mild craniofacial skeletal disorders.

S106

Annelerin Süt Dişlenme Ile İlgili Bilgi ve Deneyimlerinin Değerlendirilmesi

Merve Erkmen Almaz

Kırıkkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Süt dişlenme ile eşzamanlı olarak birçok semptom ortaya çıkabilmektedir. Bununla birlikte, dişlenmeye spesifik herhangi bir semptom veya belirti olduğuna dair hiçbir bilimsel kanıt mevcut değildir. Bu çalışmanın amacı; annelerin süt dişlenme ile ilgili bilgi düzeyini ölçmek, çocuklarının diş sürmesi sırasında yaşadıkları deneyimleri ve bunlarla ilgili uyguladıkları çözümleri değerlendirmektir.

Yöntem: Kırıkkale ilindeki (Türkiye) okullarda okuyan çocukların anneleri çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışma verileri anket yardımıyla elde edilmiştir. Veriler tanımlayıcı istatistikler ve ki-kare testi ile analiz edilmiş, p değeri <0.05 olduğunda istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Bu kesitsel çalışmaya toplam 307 anne katılmıştır. Annelerin büyük çoğunluğu, süt dişlerinin 6-7 aylıkken sürmeye başladığını (% 81,1) ve ilk olarak alt keser dişlerin sürdüğünü (% 84,3) bilmektedir. Cisimleri ısırma isteği (% 83), ateş (% 79.4), salivasyon artışı (% 76.2), iştah kaybı (% 71), uyku bozukluğu (% 70.3) ve dişeti iritasyonunun (% 68) süt dişlenme ile ilişkili olarak en sık görülen belirti ve semptomlar olduğu anneler tarafından bildirilmiştir. Dişin sürmesi sırasında oluşan ağrının giderilmesi için, annelerin % 83.7'si çocuğuna sistemik analjezikler verdiğini ve % 72.3'ü topikal analjezikleri diş etlerine uyguladığını belirtmiştir.

Sonuç: Süt dişlenme ile ilgili eksik bilgi düzeyi ve yanlış inanışlar olduğu tespit edilmiştir. Annelere dişlenme hakkında ve bu dönemde karşılaşabilecekleri problemlere çözüm bulma konusunda eğitim sağlayacak programlara ihtiyaç vardır.

S106

Evaluation of Knowledge and Experiences of Mothers on Teething

Merve Erkmen Almaz

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objective: A broad range of symptoms may occur concomitantly with teething. However, no scientific evidence is available to suggest that there are any symptoms or signs specific to teething. The purpose of the present study was to assess the knowledge about teething, to evaluate the experiences of the mothers' during the teething of their child and types of practices defined by them to relieve teething symptoms.

Method: The mothers of school children of Kırıkkale province (Turkey) were included to the present study. The data was obtained by a questionnaire. Data were analyzed by descriptive statistics and Chi-square test, p value <0.05 was considered statistically significant.

Results: In this cross sectional study, a total of 307 mothers participated. The majority of the mothers knew that the first primary teeth erupt at 6-7 months of age (81.1%) and lower central incisors are the first teeth to erupt (84.3%). Desire to bite (83%), fever (79.4%), increased salivation (76.2%), loss of appetite (71%), sleep disturbance (70.3%) and gum irritation (68%) were the most prevalent signs and symptoms associated with teething as reported by the mothers. To relieve teething pain, the majority (83.7%) of the mothers' gave their child systemic analgesics and 72.3% applied topical analgesics to the gums.

Conclusions: Poor knowledge and misbeliefs about teething were identified. Education interventions are needed for the mothers about teething and solutions to the problems they may face in this period.

S107

Sinüs Liftingde Posterior Superior Alveolar Arterin Lokasyonunun KIBT Ile Değerlendirilmesi

Zeliha Zuhal Yurdabakan, Özlem Okumuş, Semih Özbayrak

Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı / Ağız Hastalıkları Kliniği

Amaç: Maksiller posterior bölge, sinüs lifting ve bu bölgede yapılacak diğer cerrahi işlemler açısından önemli bir alandır. Posterior superior alveolar arter (PSAA), maksiller sinüsün lateral duvarında bulunur ve cerrahi işlemler sırasında kanama komplikasyonlarına neden olabilir. Bu çalışmanın amacı, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi kullanılarak (KIBT) PSAA'in çapını, lokalizasyonunu, görülme sıklığını ve maksiller sinüs ile ilişkisini araştırmaktır.

Yöntem: 18-78 yaş arasında seçilen 33 hastaya ait KIBT görüntüleri retrospektif olarak incelendi. Çalışma, Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalında yapılmıştır. PSAA'in çapı ve konumu, PSAA'den maksiller sinüsün medial duvarına olan mesafe (A Çizgisi), PSAA'in alt sınırından maksiller sinüs tabanının ortasına olan mesafe (B Çizgisi) ve maksiller sinüsün tabanının ortasından A çizgisine olan vertikal mesafe (C Çizgisi) değerlendirildi.

Bulgular: PSAA maksiller sinüslerin % 80.3'ünde gözlenmiştir ve bu arterlerin % 39.6'sının çapları çoğunlukla <1 mm (% 68.9) olup intraosseöz lokalizasyondadır. Yaş ortalaması 43.15 ± 16.49'dur. PSAA dişsiz alveol krette (% 67.9) dişli alveol krete göre daha az gözlenmiştir (% 32.1). PSAA'den maksiller sinüsün medial duvarına olan ortalama mesafe 14,71 ± 3,41 mm ve PSAA'den maksiller sinüs tabanının ortasına olan ortalama mesafe 13,38 ± 4,38 mm'dir.

Sonuç: PSAA maksiller posterior bölgede önemli bir anatomik yapıdır, cerrahi işlem için arterin lokalizasyonu ve sınırları bilinmelidir. KIBT kesitleri üzerinde PSAA'in doğru lokalizasyonunun belirlenmesi cerrahi işlem sırasında arterin hasar görmesini önlemek için önemlidir.

S107

CBCT Assessment of the P.S.Alveolar Artery Location In Sinus Lift

Zeliha Zuhal Yurdabakan, Özlem Okumuş, Semih Özbayrak

Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Chin Radiology / Oral Diseases Clinic

Objective: Maxillary posterior region is a crucial area with respect to sinus lifts and other surgical procedures including this region. Posterior superior alveolar artery (PSAA) is located on the lateral wall of maxillary sinus and may lead to bleeding complication during surgical procedures. The aim of this study was to investigate the diameter, location, and frequency of the appearance of the posterior superior alveolar artery (PSAA) and its relationship to the maxillary sinus using cone-beam computed tomography (CBCT).

Methods: 33 CBCT images of patients who were selected and aged from 18 to 82 years were investigated retrospectively. The study was carried out in Department of Oral and Dentomaxillofacial Radiology of Altınbaş University of Faculty of Dentistry. The location and diameter of PSSA, the distance from the artery to the medial sinus wall (Line A), the distance from the inferior border of PSAA canal to the middle of maxillary sinus floor (Line B) and the vertical distance from middle of maxillary sinus floor to line A (Line C) were evaluated.

Results: The PSAA was observed in 80.3% of sinuses, and 39.6% of arteries were intraosseous with diameters mostly <1 mm (68.9%). The mean age was 43.15 ± 16.49 years. The artery was observed less often in the edentulous crest (32.1%) than dentulous crest (67.9%). The mean distance from the artery notch to the medial wall of the sinus was 14,71±3.41 mm and the mean distance from the artery notch to the middle of maxillary sinus floor was 13.38±4.38 mm.

Conclusion: PSAA is a crucial anatomical structure in the posterior maxillary area and the location and course of the artery for the surgical procedures should be known. Identifying the accurate position of the PSAA on CBCT scans preoperatively is important to prevent it from damage during surgery.

S108

Süt Dişlerinde Farklı Kök Kanal Dezenfeksiyon Yöntemlerinin Antibakteriyel Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Banu Öter[1], Nursen Topçuoğlu[2], Mehmet Kutlu Tank[1], Sevi Burçak Çehreli[3]

[1] Başkent Üniversitesi İstanbul Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Hastanesi

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Mikrobiyolojisi Bilim Dalı

[3] Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

Başarılı bir kök kanal tedavisi, etkili bir şekillendirme ve temizlemeye ve son olarak hermetik bir örtücü ile doldurmaya bağlıdır. Klinik olarak, süt dişlerinin köklerini genişletmek zordur ve irrigasyon/dezenfeksiyon protokolleri tedavinin sonucu için büyük önem taşımaktadır. Amaç:Bu çalışma, standart mekanik genişletmeden sonra *E. faecalis* ile enfekte edilen süt kök kanallarında endo-safe (Orangedental GmbH&Co.Kg,Germany), foto-aktive dezenfeksiyon (PAD) (Orangedental GmbH&Co.Kg,Germany), diyot lazer (Epic 10, Biolase Inc.,USA), ozon (Ozonytron,Bioonix, Germany) ve sodyum hipoklorit uygulamalarının antibakteriyel etkinliğini incelemiştir. Yöntem:Bu çalışma aşırı derecede diş çürüğüne bağlı olarak çekilen 100 adet süt azı üzerinde yapılmıştır. Kökler, dezenfeksiyon protokolüne göre her bir grupta 15 kök kalacak şekilde 5 gruba bölünmüştür. Aynı zamanda 15 ve 10 örnek de sırasıyla pozitif ve negatif kontrol olarak ayrılmıştır. İstatistiksel analizlerde Shapiro–Wilk testi, Kruskall Wallis testi, Bonferroni-destekli Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Bulgular:En yüksek antibakteriyel etkiyi (0 cfu/ml) NaOCl göstermiştir. Diyot laser ışınlaması ozon, PAD ve endosafe gruplarından istatistiksel olarak daha etkilidir ($p<0.001$). Endosafe, PAD ve ozon grupları benzer antibakteriyel etki göstermiştir ($p>0.05$). İstatistiksel olarak anlamlı olmamasına rağmen, Endosafe bakteri sayısını azaltmakta ozon ve PAD' a göre daha etkili bulunmuştur. Sonuç: NaOCl ve/veya lazer "dezenfekte" olmuş bir kök kanalı sağlanmasında bir tercih olabilir.

S108

Evaluation of Antibacterial Efficiency of Different Root Canal Disinfection Techniques in Primary Teeth

Banu Öter[1], Nursen Topçuoğlu[2], Mehmet Kutlu Tank[1], Sevi Burçak Çehreli[3]

[1] Başkent University Istanbul Healthcare Application and Research Center Hospital

[2] İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral Microbiology

[3] Başkent University Faculty of Dentistry Pedodontics

A successful primary root canal treatment depends on effective shaping and cleaning the root canal system and finally filling it with a hermetic sealer. Clinically, roots of primary teeth are difficult to shape and the irrigation/disinfection protocol has great importance on prognosis. Aim: The present study evaluated the antibacterial efficiency of endo-safe (Orangedental GmbH&Co.Kg, Germany), photo induced disinfection (PAD) (Orangedental GmbH&Co.Kg,Germany), diode laser (Epic 10, Biolase Inc.,USA), ozone (Ozonytron,Bioonix, Germany) and sodium hypochloride applications in primary root canals which were infected with *E. faecalis* after standart mechanical instrumentation. Materials and methods: The study was conducted on roots of 100 human primary molar teeth which were extracted due to excessive caries. The roots were divided in 5 group with 15 roots in each root disinfection protocol. In addition,15 sample and 10 sample served as positive and negative controls, respectively. The Shapiro–Wilk test, the Friedman test and then bypost hoc group comparisons with the Bonferroni-adjusted Mann Whitney U test (unpaired observations) was used. NaOCl exhibited the highest antibacterial effect (0 cfu/ml). Results: Diode laser irradiation was statistically more effective than the ozone, PAD and endosafe groups ($p<0.001$). Endosafe, PAD, ozone groups showed similar antibacterial effect. Although not statistically significant, the Endosafe was more effective in reducing the bacterial count when compared with ozone and PAD ($p>0.05$). Conclusion: NaOCl and/or laser would be choice in achieving a "disinfected" root canal.

S109

Farklı Bikarbonat Oranları Ile Tamponlanmış Dört Farklı Lokal Anestezik Solüsyonun In- Vitro Antifungal Aktivitesi

Hicran Dönmez Özkan[1], Özlem Kocaturk[2], Esin Poyrazoğlu Çoban[3], Çiğdem Aydın[4], Halil Bıyık[3]

[1] Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız ve Diş Hastalıkları Anabilim Dalı, Anesteziyoloji Anabilim Dalı,

[3] Adnan Menderes Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Biyoloji Bölümü

[4] Adnan Menderes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Amaç: Lokal anesteziklerin antibakteriyel ve antifungal özellikleri literaürde detaylıca incelenmiştir. Lokal anesteziklerin, sodyum bikarbonat ($NaHCO_3$) ile tamponlanmasının enjeksiyon anında hasta konforunun artırdığı, anestezinin hızlı başlamasına neden olduğu ve enjeksiyon sonrası doku yaralanmasını azalttığı gösterilmiştir. Bu çalışmanın amacı lokal anestezik solüsyonların farklı konsantrasyonlardaki $NaHCO_3$ ile tamponlanmasının lokal anestezik solüsyonların antifungal etkinliği üzerine katkısını belirlemektir.

Yöntem: Bu çalışmada, dört farklı lokal anestezik madde (Lidokain 2%, Bupivakain 0.5%, Artikain 4%, Prilokain 2%) kullanılmıştır ve her bir maddeden farklı tamponlanma oranlarına sahip 5 alt grup oluşturulmuştur; 1) Tamponlanmamış saf lokal anestezikler 2) Tamponlanmamış lokal anesteziğin yüzde elli oranında 0.9% NaCl ile karışımı 3) Lokal anesteziğin 100 mEq $NaHCO_3$ ile tamponlanmış hali 4) Lokal ansteziğin 50 mEq $NaHCO_3$ ile tamponlanmış hali 5) Lokal anesteziğin 25 mEq $NaHCO_3$ ile tamponlanmış hali olmak üzere ve toplamda 20 adet örnek oluşturulmuştur. Bu yirmi karışımın Amerikan tipi kültür koleksiyonundan elde edilen iki maya suşu (*Candida Utilis*, [ATCC 9950], *Candida Albicans* [ATCC 10231]). üzerinde disk difüzyon yöntemi kullanılarak mantar önleyici etkisi açısından test edildi. Daha sonra örnek solüsyonlarının inhibisyon zonlarının çapları ölçülmüştür. Ve standart mantar önleyici disk Nystatine'in (NS1000) inhibisyon bölgesi ile karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Tamponlanmış ve tamponlanmamış her iki lokal anestezik grubunda da inhibisyon alanı izlenmemiştir, bu nedenle lokal anestezikleri tamponlamanın antifungal etkiyi artırdığına dair herhangi bir bulgu yoktur.

Sonuç: Lokal anestezik solüsyonları $NaHCO_3$ ile tamponlamanın ek bir antifungal etkinlik sağlamadığı gözlenmiştir.

S109

In Vitro Antifungal Activities of Four Different Local Anesthetics Buffering with Different Bicarbonate Concentrations

Hicran Dönmez Özkan[1], Özlem Kocaturk[2], Esin Poyrazoğlu Çoban[3], Çiğdem Aydın[4], Halil Bıyık[3]

[1] Adnan Menderes University, Faculty Of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Adnan Menderes University, Faculty Of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Surgery, Division of Anesthesiology

[3] Adnan Menderes University, Faculty Of Art And Science ,Department of Biology

[4] Adnan Menderes University, Faculty Of Medicine, Department of Public Health

Aims: The antibacterial and antifungal properties of the local anesthetic solution have been well established in literature. Buffering the local anesthetic solution, with the addition of the sodyum bicarbonate ($NaHCO_3$) results in greater patient comfort during injection, more rapid onset and decreased post injection tissue injury. Therefore, buffering the local anesthetic has been investigated frequently in recent times. The aim of this study was to determined the antifungal effects of the local anesthetic solution with buffering different concentration of $NaHCO_3$.

Materials and Methods: In this study, four different local anesthetic solutions (Lidocaine 2%, Bupivacaine 0.5%, Articaine 4%, Prilocain 2%) were used and 5 subgroups with different buffering ratio were produced for each of them as; 1) non-buffered original local anesthetic 2) 50% dilution of the nonbuffered original form with 0.9% NaCl 3) buffered 100 mEq $NaHCO_3$, 4) buffered 50 mEq $NaHCO_3$ 5) buffered 25 mEq $NaHCO_3$ and totally 20 samples were obtained. These 20 mixtures were tested for antifungal effect of them using disc diffusion method on two yeast strain which were obtained from the American Type Culture Collection (*Candida Utilis,* [ATCC 9950], *Candida Albicans* [ATCC 10231]). The diameters of the inhibition zones of the sample solutions were then measured. And compared to the inhibition zone of the standard antifungal disc Nystatine (NS1000). In each case, the test was performed in triplecate and the results were expressed as means.

Results: Neither buffered local anesthetics nor non-buffered local anesthetics showed inhibition zone, and therefore buffering of local anesthetics did not result in an additional antifungal effect.

Conclusion: There was no additional antifungal effect of the buffering the local anesthetics with $NaHCO_3$.

S110

Hipersensitif Dentin Tedavisinin Bağlantı Kuvvetine Etkisi

Ahmet Serkan Küçükekenci[1], Funda Fundaoğlu Küçükekenci[2]

[1] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Trabzon Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Amaç: Bu çalışma aşırı duyarlılık giderici tedavi uygulamalarının dentin ve lityum disilikat seramiklerin self adeziv simanlarla makaslama bağlantı dayanımını incelemektedir.

Gereç ve Yöntem: 60 adet mandibular molar dişin okluzal yüzeyindeki mine, dentin tabakasına kadar kaldırıldı. Örnekler 6 gruba ayrıldı (n=10). 1. Gruba (TU) Teethmate aşırı duyarlılık giderici ajan ve RelyX U200 self adeziv rezin siman, 2. Gruba (TP) Teethmate aşırı duyarlılık giderici ajan ve Panavia SA self-adeziv rezin siman, 3. gruba Nd:YAG lazer ve RelyX U200 self adeziv rezin siman, 4. gruba Nd:YAG lazer ve Panavia SA self-adeziv rezin siman, 5. Gruba herhangi bir yüzey işlemi uygulanmadan ve RelyX U200 self adeziv rezin siman, 6. Gruba herhangi bir yüzey işlemi uygulanmadan Panavia SA self-adeziv rezin siman uygulandı. Sonrasında örneklere lityum disilikat seramik örnekler (IPS e.max CAD Ivoclar Vivadent) (n= 60; 5 mm in çap; 2 mm in yükseklik) simante edildi. Makaslama testi sonunda elde edilen veriler 2-yönlü varyans analizi ile değerlendirildi. Başarısızlık tipleri stereomikroskopla değerlendirildi.

Bulgular: Test edilen gruplar arasında sadece Teethmate aşırı duyarlılık giderici ajan uygulaması kontrol grubuna göre makaslama kuvveti değerleri üzerinde istatistiksel olarak fark yaratmıştır ($P<0.05$). Kullanılan siman grupları elde edilen değerler arasında anlamlı bir fark oluşturmadı ($P>0.05$). Grup 6 (CP) en düşük makaslama kuvveti değeri ve Grup 1 (TU) en yüksek makaslama kuvveti değerini göstermiştir. Kırık başarısızlıkları yüksek oranda adeziv tiptedir.

Sonuç: Teethmate aşırı duyarlılık giderici ajan ve Nd:YAG lazer ile tedavi uygulamaları dentin ve lityum disilikat seramiklerin self adeziv simanlarla makaslama bağlantı dayanımını arttırmaktadır.

S110

Effect Of Dentin Surface Treatment On Hypersensitivity To Bond Strength

Ahmet Serkan Küçükekenci[1], Funda Fundaoğlu Küçükekenci[2]

[1] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Trabzon Oral and Dental Health Hospital

Purpose: This study evaluated the effects of desensitizing treatments on the shear bond strength (SBS) of ceramic restoration cemented with two different self-adhesive resin cement (Rely X U200 and Panavia SA).

Materials And Methods: Sixty human mandibular molars' occlusal surfaces were ground to expose dentin, and were randomly grouped as (n=10); 1) treated with Teethmate (calcium phosphate-based dentin desensitizer) and applied Rely X U200 self-adhesive resin cement (TU), 2) treated with Teethmate and applied Panavia SA self-adhesive resin cement (TP), 3) treated with Nd:YAG laser and applied Rely X U200 self-adhesive resin cement (LU), 4) treated with Nd:YAG laser and applied Panavia SA self-adhesive resin cement (LP), 5) no surface treatment (control) and applied Rely X U200 self-adhesive resin cement (CU), 6) no surface treatment (control) and applied Panavia SA self-adhesive resin cement (CP). Then, lithium disilicate ceramics (IPS e.max CAD Ivoclar Vivadent) (n= 60; 5 mm in diameter; 2 mm in height) were cemented. SBS test was performed and the data were statically analyzed with two-way analysis of variance ($\alpha=.05$). Failure modes were determined with a stereomicroscope.

Results: Only surface treatment parameter was significant on SBS and among the surface treatment groups, Teethmate desensitizer showed significantly different SBS than the control group ($P<0.05$) and there were no significant changes at the other surface treatment groups. Multiple comparisons showed that no statically significant difference found between the SBS values of all groups ($P>0.05$). Group 6 (CP) showed the lowest SBS value and Group 1 (TU) showed the highest SBS value amoung all groups. Fracture modes were predominantly of an adhesive type.

Conclusions: Teethmate desensitizer and Nd: YAG laser pre-treatment increase the SBS of ceramic restoration cemented with two self-adhesive cement.

S111

İrrigasyon Yönteminin Fiber Postun Bağlantısı Üzerine Etkisinin Push-Out Tekniği ile Değerlendirilmesi

Funda Fundaoğlu Küçükekenci[1], Ahmet Serkan Küçükekenci[2]

[1] Trabzon Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

[2] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, irrigasyon solüsyonlarının aktifleşmesi için kullanılabilen farklı aktivasyon yöntemlerinin self adeziv rezin simanlar ile simante edilen fiber postların bağlantısı üzerine etkisinin, push-out tekniği kullanarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Kırk sekiz adet tek kök ve tek kanallı kanin dişin kanalları kemomekanik olarak şekillendirildi, kök kanal dolguları yapıldı ve post boşlukları hazırlandı. Post boşluğu hazırlanırken uygulanan irrigasyon protokolüne göre dört adet çalışma grubu şu şekilde oluşturuldu: Kontrol grubunda sadece 15 ml distile su kullanılarak iğne ile irrigasyon yapıldı. NaOCl+etilendiamintetraasetik asit (EDTA) grubunda 5 mL 5.25% NaOCl, 5 mL 17% EDTA ve 5 mL of distile su kullanıldı. Pasif ultrasonik irrigasyon (PUI) grubunda 5 mL 5.25% NaOCl, 5 mL 17% EDTA ve 5 mL distile su ayrı ayrı pasif ultrasonik olarak aktive edildi. Nd: YAG lazer grubunda 5 mL 5.25% NaOCl, 5 mL 17% EDTA ve 5 mL distile su Nd: YAG lazer kullanılarak aktive edildi. İrrigasyon protokolünün ardından fiber postlar self adeziv rezin siman kullanılarak kök kanalına simante edildi. Örneklerden 1 mm kalınlığında kesitler alınarak elde edilen kesitlere push-out testi uygulandı. Elde edilen verilerin istatiksel analizi tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey post-hoc testleri ile gerçekleştirildi.

Bulgular: Grupların bağlantı kuvvetleri; kontrol grubu (10, 04 MPa), NaOCl+EDTA (11, 07 MPa), PUI (11, 85 MPa) ve Nd: YAG (11, 63 MPa) olarak kaydedildi. Bağlantı dayanımına bakıldığında, test edilen tüm gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi ($P>0.05$). Bağlantı dayanımı kök bölgelerine göre apikal, orta ve koronal bölgede ayrı ayrı değerlendirildiğinde; apikalde bağlantı dayanımı koronal ve orta bölüme göre istatistiksel olarak anlamlı derece daha düşük bulundu ($P<0.05$), koronal ve orta bölüm arasında ise istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmedi.

Sonuç: Elde edilen bulgular değerlendirildiğinde; test edilen irrigasyon aktivasyon yöntemlerinin self adeziv rezin simanlar ile kök dentinine simante edilen fiber postların bağlantı dayanımına etkisi olmadığı görüldü.

S111

Effect of İrrigation Methods on the Push-Out Bond Strength of Fiber Post

Funda Fundaoğlu Küçükekenci[1], Ahmet Serkan Küçükekenci[2]

[1] Trabzon Oral and Dental Health Hospital

[2] Ordu University Faculty of Dentistry

Purpose: The purpose of this in vitro study was to compare the efficacy of different irrigation activation methods with irrigating solutions on the push-out bond strengths of fiber posts to root dentin luted with self-adhesive resin cement. **Material and methods:** Forty-eight single-rooted teeth were selected, and after root canal preparation and obturation, post spaces were prepared. The teeth were divided into 4 groups corresponding to the post space irrigation procedure and treated as follows: the distilled water (DW); group (control) received 15 mL of distilled water; the NaOCl+ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA) group was treated with 5 mL of 5.25% NaOCl, 5 mL of 17% EDTA, and 5 mL of distilled water; the passive ultrasonic irrigation (PUI) group was treated 5 mL of 5.25% NaOCl, 5 mL of 17% EDTA, and 5 mL of distilled water; and the Nd: YAG laser activated group treatment was treated with 5 mL of 5.25% NaOCl, 5 mL of 17% EDTA, and 5 mL of distilled water. Fiber posts were attached with a self-adhesive resin cement, and specimens were cut horizontally for push-out testing. The statistical evaluation consisted of one-way analysis of variance (ANOVA) and a Tukey's HSD test.

Results: The bond strength values for the groups were as follows: Control (10, 04MPa), NaOCl+EDTA (11, 07 MPa), PUI (11, 85 MPa) and Nd: YAG (11,63). No statistically significant differences were found among all groups ($P>0.05$). The apical root region showed a significantly lower bond strength than in the coronal and middle root regions ($P<0.05$). No statistically significant differences were found among other two groups ($P>0.05$).

Conclusions: The results showed that activation methods of irrigation solution didn't increase the bond strength of fiber post to dentin luted by used self-adhesive resin cement.

S112

Orofasiyal Estetik Ölçeğin Türkçe Versiyonunun Geçerlik ve Güvenirliği

H. Emir Yüzbaşıoğlu[1], Gülşilay Sayar[1], Pernilla Larsson[2]

[1] İstanbul Medipol Üniversitesi

[2] Centre Of Oral Rehabilitation, Sweden

Amaç: Bu çalışmanın amacı Orofasiyal Estetik Ölçeğin (OEÖ) Türkçe versiyonunun geçerlik ve güvenirliğini belirlemektir.

Yöntem: Çalışma grubu İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği ve Fakültesi 1. Sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır (n=117). Sekiz maddeden oluşan ve 0'dan 10'a kadar numaralandırılmış bir değerlendirme ölçeği olan OEÖ Türkçe'ye ve ardından tekrar İngilizceye çevrildi. Bireyler OEÖ sorularını 0 ile 10 arasında bulunan numerik ölçek üzerinde cevapladılar. Geçerlik ve güvenirlik güvenirlik analizi gerçekleştirildi. Interklas korelasyon katsayıları (IKK) test-yeniden test korelasyonunu belirlemek için uygulandı. Faktör analizinde örneklem uygunluk ölçüsü Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) testi ile değerlendirildi. İlk ve ikinci ölçümler arası farklılığı belirlemek için eşlendirilmiş t testi uygulandı.

Bulgular: Tüm maddelerin IKK değerleri 0.781 ile 0.872 arasında değişmektedir. Madde skorlamalarında 1. ve 2. ölçümler arası maddelerin hiçbirinde farklılık bulunmamıştır. OEÖ iç tutarlılığı değerlendirildikten sonra güvenilirlik değerleri (Cronbach Alfa değeri) 0,830 ve 0.888 olarak bulunmuştur. Çalışmamızda KMO değeri iyi denilebilecek şekilde 0,787 olarak bulunmuş ve ilgili veri grubunun analizi için uygun bulunmuştur.

Sonuç: Ölçek iyi bir performansla Türkçe'ye uyarlanmıştır. Kısa uygulama zamanına sahip olması ve yüksek maliyet etkinliğinin olması bu skalayı klinik koşullarda hastayı gözlemek için yararlı bir uygulama modeli haline getirmektedir.

S112

Reliability and Validity of Turkish Version of Orofacial Esthetic Scale

H. Emir Yüzbaşıoğlu[1], Gülşilay Sayar[1], Pernilla Larsson[2]

[1] İstanbul Medipol University

[2] Centre Of Oral Rehabilitation, Sweden

Objective: The aim of this study was to investigate the reliability and validity of the Turkish version of Orofacial Esthetic Scale (OES) that measures self-reported orofacial esthetics in Turkish population.

Materials and Methods: The study population consisted of first year dental students of the Istanbul Medipol University (n=117). Orofacial Esthetic Scale (OES), which is an 8-item instrument for measuring self-reported orofacial esthetics was translated into Turkish and then into English. Patients responded the questions of OES on a 0 to 10 numeric rating scale. Validity and reliability was evaluated by using reliability analysis (Cronbach Alpha). Intraclass correlation coefficient (ICC) was used to evaluate the level of test-retest correlation. Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy (KMO) was performed to measure the applicability of confirmatory factor analysis. Paired samples t test was used to evaluate the difference between the first and the second measurements.

Results: It was determined that ICC values of all items ranged between 0,781 and 0,872. None of the changes observed in the item scores between the first and the second measurements were found to be significant. After investigation of internal consistency in Orofacial Esthetic Scale, Croanbach α values were found as 0.830 and 0.888. The value of KMO in our study is seen to be 0.787. We can say that this value is a very good value for KMO and it is suitable to perform analysis for relevant data group.

C**onclusion:**The good performance of the scale adapted into Turkish, its short administration time and highly cost-effective administration make the OES a useful tool for standard clinical practice for patient screening purposes.

S113

Er:YAG Lazerin ve Bulk Fill Kompozit Tipinin Sınıf II Kavitelerin Marjinal Adaptasyonu Üzerine Etkisi

Neslihan Tekçe[1], Safa Tuncer[2], Mustafa Demirci[2], Emre Özel[1], Arzu Aykor[3]

[1] Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[3] Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, mesiyo-okluzal (MO) sınıf II kavitelerde kavite preparasyon yönteminin (Er:YAG lazer veya elmas frez) ve bulk-fill kompozit materyal tipinin marjinal adaptasyon üzerine etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: 60 insan mandibular molar dişlere iki yüzeyli kutu kavite (aproksimal derinlik 4 mm, okluzal genişlik 5 mm) hazırlandı. Kaviteler Er:YAG lazer ve elmas frez kullanarak hazırlandı. Tüm kavitelere Single Bond Universal dentin bağlayıcı uygulandı. Kaviteler daha sonra kullanılan restorative materyale gore iki bulk-fill kompozit [Filtek Bulk Fill Posterior (3M ESPE) and SonicFill 2 (Kerr)] ve bir geleneksel kompozit [Filtek Ultimate Universal Restorative (3M ESPE)] olmak üzere 3 alt gruba ayrıldı. Restorasyonların dişlere aproksimal kenarlardaki adaptasyonu için 200 büyütme altında taramalı electron mikroskobunda değerlendirildi. Veriler iki yönlü ANOVA ve Tukey Post Hoc Test kullanılarak analiz edildi (p<0.05).

Bulgular: Tüm gruplardan toplamda 900 taramalı electron mikroskobu resmi çekildi. Filtek Bulk Fill Posterior, SonicFill 2 ve Filtek Ultimate Universal Restorative istatistiksel olarak benzer marjinal aralık gösterdi. Ancak en düşük kenar aralığı skoru SonicFill 2'de gözlenmiştir (4.22%).

Sonuç: Test edilen materyallerde kenar aralığı olmayan saptanmadı. Bulk-fill kompozit, standart kompozite göre benzer marjinal adaptasyon gösterdi. Er:YAG lazer ile hazırlanan kavitelerde marjinal adaptasyon daha düzensizdi ve daha fazla boşluklar görüldü, ancak frez ile hazırlanan kavitelere göre istatistiksel olarak benzer çıktı.

S113

The Effect of Er:YAG Laser and Bulk Filled Composite Type on Marginal Adaptation of Class II Cavities

Neslihan Tekçe[1], Safa Tuncer[2], Mustafa Demirci[2], Emre Özel[1], Arzu Aykor[3]

[1] Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[3] Okan University Dentistry Faculty, Department of Restorative Dental Treatment

Purpose: To evaluate the effect of cavity preparation method (Er:YAG laser or diamond bur) and bulk-filled composite material type on marginal adaptation mesial occlusal (MO) class II cavities.

Method: Two-surface box cavities (4-mm proximal depth and 5-mm occlusal width) were prepared on 60 human mandibular molar teeth. Cavities were prepared using Er:YAG laser or diamond burs in an air-turbine hand-piece. All cavities were applied Single Bond Universal dentin bonding agent. The cavities were further subdivided into three subgroups according to the restorative material used; two bulk-filled composites [Filtek Bulk Fill Posterior (3M ESPE) and SonicFill 2 (Kerr)] and one traditional composite material [Filtek Ultimate Universal Restorative (3M ESPE)]. Restorations were evaluated using scanning electron microscopy at x200 magnification for their adaptation to the approximal margins of the tooth. Data were analyzed using the two-way ANOVA and Tukey Post Hoc Test (p<0.05).

R**esults**: A total of 900 scanning electron microscopy figures were obtained from all groups. Filtek Bulk Fill Posterior, SonicFill 2 and Filtek Ultimate Universal Restorative exhibited statistically similar gapped margins. However, the lowest scores of gapped margins were observed with SonicFill 2 (4.22%).

Conclusion: Completely gap-free margins were not obtained with any of the tested materials. Bulk-fill composite materials showed similar marginal adapatation compared with standard composite. Marginal adaptation of Er:YAG laser prepared cavities was more irregular and had more gaps, but was statistically similar to diamond bur-prepared cavities.

S114

Sistemik Hastalıklarla İlgili Farkındalığın Eğitim Seviyesi ve Periodontal Durumla İlişkisinin Değerlendirilmesi

Utku Gaye Dikme Güveli, Cenker Zeki Koyuncuoğlu

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı

Amaç: Eğitim seviyesi, bireylerin ağız diş sağlığını etkileyen önemli bir faktördür. Çalışmamızın amacı, sistemik hastalıklarla ilgili farkındalığın eğitim seviyesiyle ve bireylerin periodontal durumlarıyla bağlantısını araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmamız kapsamında değerlendirilen 375 bireyin, periodontal durumlarının tespiti için tüm ağız CPI (Community Periodontal Index) ölçümleri yapıldı, eğitim seviyeleri kaydedildi ve sistemik hastalıklarla periodontal hastalıklar arasındaki bağlantı ile ilgili farkındalık ve bilgi düzeyleri sorgulandı.

Bulgular: Çalışmamıza dahil edilen 375 bireyin %42,1'sini (n=158) erkekler, %57,9'unu (n=217) kadınlar oluşturmaktadır. Çalışmamız kapsamındaki bireylerin %12,8'i (n=48) ilkokul, %5,9'u (n=22) ortaokul, %31,2'si (n=117) lise, %40,5'i (n=152) üniversite ve %9,6'sı (n=36) yüksek lisans/doktora mezunu olduklarını bildirmişlerdir. Katılımcılarımızın yalnızca %2,7'si sağlıklı periodontal dokulara sahipken, %37,8 oranla diştaşı varlığı ve buna bağlı gingival inflamasyon en çok gözlenen periodontal problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Periodontal hastalıklar/sistemik hastalıklar arasındaki ilişkiyle ilgili farkındalık ile cinsiyet ve eğitim seviyesi dağılımları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmedi (sırasıyla; p=0,083, p=0,196). Farkındalığa göre CPI skorları dağılımları arasında da istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmedi (p=0,912).

Sonuçlar: Çalışmamızın sonucunda, sistemik hastalıklarla ilgili farkındalığın eğitim seviyesi ve bireylerin periodontal durumlarıyla herhangi bir bağlantısı bulunamamıştır.

S114

The Evaluation of Relationship Between the Awareness Regarding the Systemic Diseases with Educational Level and Periodontal Status

Utku Gaye Dikme Güveli, Cenker Zeki Koyuncuoğlu

İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Objectives: Educational level is an important factor that affects the oral health of the individual. The aim of the present study is to estimate the influence of educational level on the prevalence and severity of periodontal disease and the relationship between the awareness about systemic diseases and educational level.

Methods: The periodontal status was assessed using the community periodontal index (CPI). Questionnaires on educational level were also collected and the level of awareness of the relationship between systemic diseases and periodontal diseases was questioned of 375 individuals.

Results: 42.1% (n=158) were males and 57.9% (n=217) were females of the 375 individuals included in the study. 12.8% (n=48) of the subjects in our study were primary school, 5.9% (n=22) secondary school, 31.2% (n=117) high school and 40.5% (n=152) were university and 9,6% (n=36) were graduated from master's/doctoral degree. Only 2.7% of our participants had healthy periodontal tissues while 37.8% had periodontal problems as the most common periodontal problem. There was no statistically significant difference between periodontal diseases/systemic diseases awareness with gender and education level (p=0,083, p=0,196, respectively). In similar, there was no statistically difference between individuals' CPI score distributions according to periodontal diseases/systemic diseases awareness (p=0,912).

Conclusions: In the present study, no relationship was found between systemic diseases awareness and educational level/periodontal status.

S115

13-14 Yaş Okul Çocuklarının Ağız ve Diş Sağlığı Profili, Kırıkkale,Türkiye

Hatice Karaca[1], Aylin Akbay Oba[1], Nurhan Özalp[2]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Diş çürüğünün çocuklarda görülen en yaygın ve bulaşıcı hastalık olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı, Kırıkkale ili ve ilçelerinde yaşayan 13-14 yaş grubundaki çocukların diş çürüğü prevalansını belirlemek, ayrıca ağız-diş sağlığı ile ilişkili olabilecek bazı sosyo-demografik özelliklerin, oral hijyen alışkanlıklarının, diş çürüğü prevalans ve şiddeti ile ilişkisini tespit etmektir.

Yöntem: Çalışmamıza, Kırıkkale ilinin 9 ilçesinden randomize olarak seçilen 28 okuldan 13-14 yaş grubunda toplam 1506 çocuk dahil edilmiştir. Çocukların intraoral muayenesi yapılmış ve diş çürüğü prevalansı belirlenmiştir. Ayrıca ağız-diş sağlığı ile ilişkili olabilecek bazı sosyo-demografik özellikleri ve oral hijyen alışkanlıklarının, diş çürüğü prevalans ve şiddeti ile ilişkisini belirlemek amacıyla çocuklara ve velilerine birer anket uygulanmıştır. Anket formları, Dünya Sağlık Örgütünün 2013 yılında yayınladığı ağız sağlığı değerlendirme formundan yararlanılarak hazırlanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan çocukların %70,5'inin daimi dişlerinde tedavi edilmemiş çürük lezyonu gözlenmiştir ve ortalama DMFS değeri 3,4 olarak belirlenmiştir. Diş çürüğü prevelansının kız çocuklarında erkek çocuklara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Kırsal ve kentsel bölgede yaşayan çocuklarda diş çürüğü sıklığı açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır. Diş macunu kullanma yüzdesi yüksek (%91) olmasına rağmen, dişlerini düzenli olarak fırçalayan çocukların oranının yalnızca %14 olduğu gözlenmiştir. Ebeveynlerinden en az biri üniversite mezunu olan çocuklarda diş çürüğünün anlamlı derecede düşük olduğu görülmüştür.

Sonuç: Toplumdaki diş çürüğü oranını azaltmak ve önlemek için öncelikle, toplumun genel ağız diş sağlığı profilinin çıkarılması, çürük risk faktörlerinin belirlenmesi gerekmektedir. Diş çürüğünün önlenmesinde her hastanın bireysel değerlendirilmesi, toplum temelli ve ulusal ağız sağlığı bakım programlarının kapsamlı sağlık hizmeti almaya yönelik olarak geliştirilmesi toplumun her kesimine ulaşma imkanı sağlayacaktır.

S115

The Oral Health Profile of 13-14 Year Old School Children in Kırıkkale, Turkey

Hatice Karaca[1], Aylin Akbay Oba[1], Nurhan Özalp[2]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Purpose: It is known that tooth decay is the most common and contagious disease seen in children. The aim of this study was determining the prevalence of tooth decay in children aged 13-14 years living in Kırıkkale and also to estimate prevalence and severity of dental caries, determine some nutritional and socio-demographic characteristics and oral health behaviors in children.

Methods: 28 school was randomly selected from 9 villages of Kırıkkale and 1506 school-children who are 13-14years old, were included to our study. Children were examined intraorally and the frequencies of dental caries were determined. Also an oral health survey was conducted to estimate prevalence and severity of dental caries, determine some nutritional and socio-demographic characteristics and oral health behaviors in children. This survey tool was modified from WHO's stepwise approach to Oral Health Assessment form 2013 from recently released WHO Oral Health Survey.

Results: The 70,5 % of children in this study had untreated caries lesions in their permanent teeth and mean DMFS was 3,4. The prevalence of crown caries was higher in girls than in boys. There was any significate difference of caries prevelance between urban and rural areas. The rate of children who regularly brush their teeth was only 14%, however at all children the percentage of using tooth paste was high (91%). Children whose parents were university graduates had lower caries prevalence than the others.

Conclusion: At first, the profile of the general oral and dental health of the community and the risk factors of caries should be determined to reduce and prevent the tooth decay incidence in the community. It will be provide access to all parts of the society that individual assessment of each patient and development for comprehensive health care services with community-based and national oral health care programs for prevention of tooth decay

S116

Temporomandibular Eklem Düzensizliklerinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile Spatyal Analiz Karşılaştırması

Meryem Etöz[1], Damla Soydan[1], Nükhet Kütük[2]

[1] Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı manyetik rezonans görüntüleme (MRG) ile tanısı konan internal düzensizliklerin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) görüntülerinde spatyal analizini gerçekleştirmek ve gruplar arasındaki farklılıkları belirleyip istatistiksel olarak karşılaştırmaktır.

Yöntem: Sunulan çalışma Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi ile Cerrahisi Anabilim Dallarına ait MRG ve KIBT (NewTom 5G, İtalya) görüntü arşivleri kullanılarak retrospektif olarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmada toplam 30 temporomandibular eklem (TME) değerlendirilmiştir. Çalışmada yer alan kontrol grubu Grup-0: 10 adet normal disk pozisyonuna sahip eklemden; Grup-1:10 adet redüksiyonlu anterior disk deplasmanı olan TME ve Grup-2:10 adet redüksiyonsuz anterior disk deplasmanı tanısı konmuş TME'den oluşturulmuştur. TME boşluklarının ölçümleri Ikeda ve ark. (2009) ait yöntem ve kriterleri referans alınarak KIBT görüntülerinde kondiler açı,anterior eklem aralığı (AEA) superior eklem aralığı (SEA) ,posterior eklem aralığı (PEA) ,medial eklem aralığı (MEA), lateral eklem aralığı (LEA) ,eminens yüksekliği (E_y) ve eminens açısı (E_a) ölçülüp kaydedildi.

Bulgular: Çalışmada yer alan bireylerin yaş ortalaması 45.1di.Ortalama kondiler açı , AEA ,PEA, MEA değerler açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi. (p>0.05) Bununla beraber SEA ortalamaları Grup-0, Grup-1 ve Grup-2 için sırasıyla 3.52mm ,2.48mm ve 2.07mm bulundu. Grup-2 de Grup-0 ve Grup-1 e göre ortalama SEA daha düşük olup bu sonuç istatistiksel olarak da anlamlı bulundu (p 0.05). Ortalama E_y Grup-0 ,Grup-1 ve Grup-2 için 6.98 mm,7.93 mm ve 5.97 mm bulundu. E_y Grup-1'de Grup-2ye göre anlamlı derecede artmış olup , fark istatiksel olarak anlamlıydı.Ortalama E_a Grup-0,Grup-1 ve Grup-2 için 34.4°, 36.04° ve 29.93° olup Grup-1'de Grup-2ye göre artmış olan bu değer istatiksel olarak da anlamlıydı.(p<0.05)

Sonuç: Gruplar arasında anlamlı farklılık gösteren parametreler SEA, E_y, E_a'ydı. E_y'nin ve E_a'nın azalması hastada internal düzensizliğin gelişmesinde predispozan bir faktör olabilir. Bu çalışmadan elde edilen veriler ışığında daha yüksek sayılı kontrollü çalışmalar ile KIBT'in TME internal düzensizliklerinin teşhisinde faydalı bir rehber olabileceği düşünülmektedir

S116

Comparison of Spatial Analysis of Temporomandibular Joint Internal Derangements' with Cone Beam Computed Tomoghraphy

Meryem Etöz[1], Damla Soydan[1], Nükhet Kütük[2]

[1] Erciyes University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Erciyes University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: Aim of this study is to perform spatial analysis of internal derangements which had been diagnosed in magnetic resonance imaging (MRI) with Conic Beam Computed Tomography (CBCT) and to determine and compare differences between groups statistically.

Method: Presented study had been performed retrospectively with MRI and CBCT (NewTom 5G,Italy) image archives belonged to Erciyes University Faculty of Dentistry Departments of Oral and Maxillofacial Surgery and Radiology. 30 Temporomandibular Joints (TMJ) had been evaluated totally.Control group is called as Group-0 consists of 10 TMJ which had normal disk position. Group-1 consists of 10 TMJ with anterior disk deplacement with reduction. Group-2 consists of 10 TMJ with anterior disk deplacement without reduction. Measurements of TMJ spaces had been performed according to Ikeda et al. (2009) in CBCT images. Condylar angle,anterior joint space(AJS),superior joint space (SJS),posterior joint space(PJS),medial joint space (MJS),lateral joint space (LJS) ,eminence height (E_h) and eminence angle (E_{angle}) had been measured and recorded.

Results: Mean age of participants in study was 45,1. No statistically significance was found for AJS,PJS,MJS,LJS between groups. (p>0.05) However, mean SJS were found 3.52mm,2.48mm and 2.07mm for Group-0, Group-1 and Group-2, respectively. Mean SJS were statistically significant lower in Group-2 compared to Group-0 and Group-1. (p<0.05) Mean E_h were found 6.98 mm,7.93 mm and 5.97 mm for Group-0,Group-1 and Group-2, respectively. E_h was increased in Group-1 compared to Group-2. Difference was statistically significant. Mean E_{angle} were 34.4°,36.04° and 29.93° for Group-0,Group-1 and Group-2 respectively. This was found statistically higher in Group-1 compared to Group-2. (p<0.05)

Conclusion: SJS,E_{angle}, E_h were significantly different parameters between groups. Decreased E_h and E_{angle} can be a predisposing factor leading to internal derangements in patient's joint. It has been considered that further investigations with higher numbers can be a beneficial guide to diagnose internal derangements of TMJ with CBCT.

S117

Cam/Seramik Polimer CAD-CAM Materyallerinin Bağlanma Dayanımı

Gülce Alp[1], Meryem Gülce Subaşı[2], Burak Yılmaz[3]

[1] Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Istanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[3] The Ohio State University College of Dentistry, Division of Restorative Sciences and Prosthodontics

Amaç. Bu in vitro çalışmanın amacı 2 farklı yüzey işlemi uygulanmış cam/seramik polimer bilgisayar destekli tasarım-bilgisayar destekli üretim (CAD-CAM) materyallerinin yüzey pürüzlüğünün değerlendirilmesi ve materyal, yüzey işlemi, rezin siman ve yaşlandırmanın cam/seramik polimer CAD-CAM materyallerinin bağlanma dayanımı üzerine etkisinin incelenmesidir. Çalışmanın üçüncü amacı yüzey pürüzlülüğü ve bağlanma dayanımı arasında herhangi bir korelasyon olup olmadığının saptanmasıdır.

Yöntem. Polimer infiltre seramik ağ yapısı (VITA Enamic), rezin nanoseramik (Lava Ultimate) ve nanopartikülle doldurulmuş kompozit rezin (CeraSmart) yapısına sahip cam/seramik polimer CAD-CAM materyalleri (n=144) kumlama veya silika kaplama yüzey işlemi uygulanmasına göre iki gruba ayrıldı. Örneklerin yüzey pürüzlülük değerleri ölçüldü ve taramalı elektron mikroskopu görüntüleri alındı. Kompozit rezin silindirler hazırlanarak iki farklı tipte rezin siman ile (dual polimerize ve ışıkla polimerize) örneklere yapıştırıldı. Örneklerin yarısı 24 saat distile suda bekletilirken, diğer yarısına 5000 termalsiklus ile yaşlandırma uygulandı. Örneklerin makaslama bağlanma dayanımları ölçülerek başarısızlık modülleri değerlendirildi. Veriler varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD testi ile analiz edildi (α=.05).

Bulgular. Materyal ve yüzey işleminin tipi yüzey pürüzlülüğünü anlamlı şekilde etkiledi (*P*<.05). Bağlanma dayanımı için, materyal tipi, yüzey işlemi, rezin siman ve yaşlandırma faktörleri arasında anlamlı etkileşim bulundu (*P*<.05). Tüm kontrol gruplarında adeziv başarısızlık tipi yaygın şekilde görülürken, karışık başarısızlık termalsiklus uygulanmış grupta yaygın olarak görüldü.

Sonuç. Yüzey işlemi ve rezin siman tipi test edilen restoratif materyalin bağlanma dayanımını ve yüzey pürüzlülüğünü etkiledi. Dual polimerize rezin siman kumlama işlemi uygulanmış nanohibrit kompozit rezin materyallerinde daha yüksek bağlanma dayanımı sağladı. Silika yüzey işlemi uygulandığında, rezin simanın tipi rezin nanoseramik materyalinin bağlanma dayanımını etkilemezken, ışıkla polimerize rezin siman nanopartikülle doldurulmuş kompozit rezin materyali ile kullanıldığında daha yüksek bağlanma dayanımı sağladı.

S117

Shear Bond Strength of Ceramic/Glass Polymer CAD-CAM Materials

Gülce Alp[1], Meryem Gülce Subaşı[2], Burak Yılmaz[3]

[1] Okan University Dentistry Faculty, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Istanbul Aydin University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[3] The Ohio State University College of Dentistry, Division of Restorative Sciences and Prosthodontics

Purpose: The purpose of this study was to evaluate the surface roughness of different ceramic/glass polymer computer assisted design-computer assisted manufacturing (CAD-CAM) materials after 2 different surface treatments and the effect of material, surface treatment, resin cement and aging on the bond strength of CAD-CAM materials. The third purpose of this study was to determine any correlation between the surface roughness and bond strength.

Material and Methods: CAD-CAM ceramic/glass polymer materials; a polymer-infiltrated-ceramic-network (VITA Enamic), a resin nanoceramic (Lava Ultimate) and a nanoparticle-filled resin (CeraSmart) (n=144) were divided into 2 subgroups in terms of surface treatments; sandblasted or silica coated. The surface roughness of specimens were measured and scanning electron microscopy analysis was performed. Composite resin cylinders were prepared and bonded using 2 different types of resin cements (dual polymerized and light polymerized). Half of the specimens were stored in distilled water for 24 hours, while the other half was submitted to 5000 thermocycling. The shear bond strength measurements were performed and failure modes of the specimens were evaluated. The data were analyzed with analysis of variance (ANOVA) and Tukey HSD tests (α=.05).

Results: Material and surface treatment type significantly affected the surface roughness (*P*<.05). For bond strength, there were significant interactions among the material type, surface treatment, resin cement and aging factors (*P*<.05). In all control groups, adhesive failure was commonly seen, whereas, mixed failures were common in thermocycled groups.

Conclusions: The surface treatment and resin cement type affected the bond strength and surface roughness of tested restorative materials. Dual polymerized resin cement provided higher bond strength for sandblasted nanohybrid composite resin materials. When silica surface treatment was applied, the type of the resin cement didn't affect the bond strength of resin nanoceramic material, whereas light polymerized resin cement provided higher bond strength when used with nanoparticle-filled resin material.

S118

Sarı Kantaron Bitki Eksraktının Ağartılmış Mine-Ortodontik Braket Bağlanma Dayanımındaki Etkinliği

Nasibe Aycan Yılmaz[1], Yazgı Ay[2], Aslıhan Göktürk Ulusoy[2], Rukiye Yavaşer Tomay[3], Arife Alev Karagözler[3]

[1] Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

[3] Adnan Menderes Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi, Kimya Bölümü, Biyokimya Anabilim Dalı

Amaç : Bu in vitro çalışmanın amacı doğal bir antioksidan olan Sarı Kantaron ekstraktının ağartılmış mineye yapıştırılmış braketlerin bağlanma dayanımındaki etkisini incelemektir.

Yöntem : Çalışmada ortodontik nedenlerle çekilmiş 100 adet maksiller premolar diş kullanılmış ve dişler rastgele beş gruba ayrılmıştır (n=20). Kontrol grubu olan GR1 dışındaki tüm örneklere ağartma tedavisi amacıyla %40 hidrojen peroksit içerikli ağartma jeli uygulanmıştır. Ortodontik braketler GR2'de yer alan örneklere ağartma sonrasında hemen yapıştırılmıştır. GR3'deki örnekler ağartma sonrası distile su içerisinde 2 hafta süreyle bekletilmiş ve daha sonra braketleme işlemi gerçekleştirilmiştir. Ağartma tedavisi sonrasında GR4'deki örneklere %10'luk sodyum askorbat ve GR5'deki örneklere %10'luk sarı kantaron ekstraktından elde edilen antioksidan solüsyonları uygulanmış, daha sonra braketleme yapılmıştır. Tüm örnekler braketlemenin ardından 24 sa süreyle 37 ^{0}C'de distile su içerisinde bekletilmiş ve daha sonra makaslama bağlanma dayanımı analizleri yapılmıştır. Dişler üzerinde kalan artık adeziv stereomikroskop altında incelenmiş ve Artık Adeziv İndeksi (AAİ) kullanılarak skorlanmıştır. İstatistiksel analiz Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U testleri kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular : Makaslama bağlanma dayanımı analizinde elde edilen ortalama ±standart sapma değerleri: GR1:18,76± 5,15; GR2:5,63±1,29; GR3:14,67±4,28; GR4:9,74±3,00; GR5:13,42±4,18 olarak belirlenmiştir. İstatistiksel olarak anlamlı en yüksek değerler GR1'de, en düşük değerler ise GR2'de elde edilmiştir (p=0.000). GR3 ve GR5 arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır (p> 0.05).

Sonuç : Diş ağartma tedavisi ortodontik braketlerin mineye bağlanma dayanımını kabul edilebilir sınırın altına indirmiştir. Dental ağartma tedavisi sonrasında azalan mine-braket bağlanma dayanımını arttırmada, Sarı Kantaron ekstraktından hazırlanan doğal antioksidan tedavisi, sentetik sodyum askorbat tedavisine alternatif oluşturabilir. Ağartma tedavisini takiben ortodontik tedaviye hemen başlanması gereken durumlarda doğal Sarı Kantaron antioksidan tedavisinin uygulanması düşünülebilir.

S118

Efficacy of Hypericum Perforatum on Bleached Enamel-Orthodontic Bracket Bond Strength

Nasibe Aycan Yılmaz[1], Yazgı Ay[2], Aslıhan Göktürk Ulusoy[2], Rukiye Yavaşer Tomay[3], Arife Alev Karagözler[3]

[1] Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

[3] Adnan Menderes Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi, Kimya Bölümü, Biyokimya Anabilim Dalı

Aim: The purpose of this in vitro study was to investigate the effect of a natural antioxidant, hypericum perforatum extract, on bond strength of brackets bonded to bleached enamel.

Methods: 100 maxillary premolars extracted for orthodontic purposes were collected and randomly divided into five groups (n=20). 40% hydrogen peroxide containing bleaching agent was applied to all teeth except the samples in GR1 which served as control. Orthodontic brackets were bonded immediately after bleaching to the samples in GR2. Samples in GR3 were stored in distilled water after bleaching and brackets were bonded after 2 weeks of delay. Samples in GR4 and GR5 were treated with 10% sodium ascorbate and 10% hypericum perforatum antioxidant solutions respectively after bleaching and subsequently brackets were bonded. All samples were stored in distilled water at 37 ^{0}C for 24 h following bracket bonding and then subjected to shear bond strength test (SBS). The adhesive remnant index (ARI) was evaluated and failure modes were assessed under a stereomicroscope. Statistical analysis was performed using Kruskall-Wallis and Mann-Whitney U Tests.

Results: Considering SBS values, the averages ± standard deviations obtained for each group were as follows: GR1:18.76±5,15; GR2:5.63±1.29; GR3:14.67±4.28; GR4:9.74±3.00; GR5:13.42±4.18 . GR1 had statistically higher and GR2 had statistically lower values than the other groups (p=0.000). No statistically significant difference was observed between GR3 and GR5 (p> 0.05)

Conclusion: Bleaching reduced the bond strength of orthodontic brackets below to the acceptable levels. Natural Hypericum perforatum antioxidant treatment may be recommended when immediate bracket bonding procedures are necessary and can be an alternative to synthetic sodium ascorbate in the reversal of reduced bond strength of brackets bonded to bleached enamel

S119

Çocukta Santral Dev Hücreli Granülomun Cerrahi Tedavisi ve 1 Yıllık Takibi

Halenur Altan[1], Rabia Erağca[1], Eren Yıldırım[2], Ahmet Altan[3], Nihat Akbulut[3]

[1] Gazi Osman Paşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Dişhekimliği Anabilim Dalı

[2] Gazi Osman Paşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

[3] Gazi Osman Paşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Benign reaktif intraosseoz lezyon olarak tanımlanan santral dev hücreli granülom (SDHG), bütün benign çene lezyonlarının %7'den daha az bir kısmını oluşturan nadir rastlanır bir patolojidir. Başlangıçta yavaş ve asemptomatikilerlerken; agresif formlarında ağrı, lokal kemik dekstrüksiyonları, diş kökü rezorpsiyonu ve diş kaybı gibi bulgularla gözlemlenebilir. Bu olguda 12 yaşında erkek çocuk hastanın mandibulasında büyük boyutlara ulaşmış unilokülerSDHG'ın cerrahi olarak enükleasyon ve küretaj ile tedavisi ve1 yıllık takibi sunulmaktadır.

Yöntem: 12 yaşındaki erkek hasta mandibulasında şişlik şikayeti ile GOP Üniversitesi Çocuk Dişhekimliği Kliniği'nebaşvurdu. Yapılan intraoral muayenede mandibuladaekspansiyon ve dişlerde 3. Derece mobilite izlendi. Radyolojik incelemede ilgili bölgede geniş uniloküler radyolüsens lezyon gözlendi.Etkilenen dişlere (31,32,33,34,41,42,43,44,45) kanal tedavisi yapıldı. Lezyon genel anestezi altında eksize edildi.

Bulgular: Eksize edilen parçanın histopatolojikdeğerlendirilmesi sonucu SDHG olduğu kesinleşti. Yapılan periodik kontrollerde lezyon bölgesinde yeni kemik oluşumubaşladığı ve dişlerdeki mobilitede azalma olduğu görüldü.Hasta 1 yıldır takip edilmektedir.

Sonuç: SDHG'da multidisipliner tedavi çok önemlidir. Nüksihtimalinden dolayı uzun dönem takipler yapılmalıdır.

S119

Surgical Treatment of Central Giant Cell Granuloma in Child and Follow-Up for 1 Year

Halenur Altan[1], Rabia Erağca[1], Eren Yıldırım[2], Ahmet Altan[3], Nihat Akbulut[3]

[1] Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

[2] Gaziosmanpaşa University Dentistry Faculty

[3] Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: Central giant cell granuloma (SGCG), defined as a benign reactive intraosseous lesion, is a rare pathology thataccounts for less than 7% of all benign jaw lesions. At first they progress slowly and a asymptomatically. Aggressiveforms; pain, local bone de- gradations, tooth root resorptionand tooth loss is observed.

Method: A 12 years old male patient was referred to GOP University Pediatric Dentistry with complaints of swelling in low jaw. Expansion in mandible and mobilite teeth in grade 3 (45, 44, 43, 42) was observed in intraoral examination. It was showed a large unilocular radiolucent lesion in the areaconcerned by radiologic examination. Root canal treatmentwas performed in affected teeth (31, 32 ,33, 34, 41, 42, 43, 44, 45). The lesion was removed undergeneral anesthesia.

Results: The final diagnose was confirmed SGCG by thehistopathological examination. Bone formation in the lesionarea and mobility in the teeth decreased. The patient has beenfollowed for 1 year.

Conclusion: In SGCG, multidisciplinary is very important. Because of the possibility of recurrence it should be followed for a long time.

S120

Zirkonya Altyapıların Hacimsel Karşılaştırılması

Murat Eskitaşçıoğlu[1], Beyza Ünalan Değirmenci[1], Hasan Murat Aydoğdu[2]

[1] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Serbest Diş Hekimi, Kayseri

Amaç: Üç farklı programla sinterlenmiş ve çoklu fırınlamalara maruz kalan zirkonya altyapıların iç hacimlerinin karşılaştırılması.

Yöntem: Tek bir CAD tasarım dosyasına göre üretilmiş 72 özdeş zirkonya tek kron altyapıları aynı CAM cihazı (inLab MCXL) ile freze edilerek üretildi. Altyapılar üç gruba ayrılmış ve 8 saat, 2 saat ve 10 dakikalık toplam süresi olan üç farklı programla sinterlenmiştir. Sinterleme sonrasında, tüm altyapılar üzerine porselen eklemeden porselen veneer işlemini simule eden çoklu fırınlamalara tabi tutuldu. Altyapıların nihai iç hacimleri hassas bir terazi gözü üzerine yerleştirilmek ve damıtılmış su ile doldurularak ağırlığını ölçmek suretiyle karşılaştırılmıştır. Tüm ölçümler aynı operatör tarafından yapılmıştır. Damıtılmış su yoğunluğu 1 gr / ml olarak alınmış ve iç hacim elde edilmiştir.

Bulgular: 8 saat, 2 saat ve 10 dakika sinterleme grupları için ortalama iç hacimleri sırası ile 159.625µl, 159.625µl ve 161.75µl olarak ölçüldü. Tek yönlü ANOVA testi sonucu sinterleme grupları($p > 0.05$) arasında anlamlı bir fark olmadığını gösterir.

Sonuç: Üç farklı programla sinterlenmiş ve takiben çoklu fırınlamlara tabi tutulan zirkon altyapıların nihai iç hacimleri arasında anlamlı bir fark yoktur.

S120

Volumetric Comparison of Zirconia Frameworks

Murat Eskitaşçıoğlu[1], Beyza Ünalan Değirmenci[1], Hasan Murat Aydoğdu[2]

[1] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Van

[2] Free Dentist, Kayseri

Purpose: To compare the inner volumes of zirconia frameworks which were sintered with three different programs and subjected to multiple firings.

Materials and Methods: 72 identical zirconia single crown frameworks based on one CAD design file were milled with the same CAM device (inLab MCXL). Frameworks were assigned to three groups and sintered with three different programs with total durations of 8 hours, 2 hours and 10 minutes. Following sintering, all frameworks were subjected to multiple firings to animate the porcelain veneering process with no porcelain applied. To compare the final inner volumes frameworks were placed on a precision scale and filled with distilled water observing zero liquid camber; all measurings were made by same experienced operator. As the density of distilled water is 1 gr/ml, the weight of distilled water in the framework gave the inner volume; 1 µg of water weight was equal to 1 µl of volume.

Results: Average inner volumes for 8 hours, 2 hours and 10 minutes sintering groups were 159.625µl , 159.625µl and 161.75µl respectively. One way ANOVA test result shows there is no significant difference between sintering groups ($p>0.05$).

Conclusion: There is no significant difference between the final inner volumes of zirconia frameworks which were sintered with three different programs and consequently subjected to multiple firings.

S121

Hamilelerin, Çocuklarının Ağız-Diş Sağlığı Konusundaki Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Arzu Pınar-Erdem[1], Kadriye Peker[2], Yıldız Dağcı[3], Elif Şeyda Ürkmez[1], Ömer Uysal[4], Elif Sepet[1]

[1] İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Toplum Ağız Diş Sağlığı Anabilim Dalı

[3] İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi

[4] Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Amaç: Bu pilot çalışmanın amacı; hamilelik dönemindeki anne adaylarının, çocuklarının ağız-diş sağlığı konusundaki bilgi düzeylerinin ve bunu etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

Yöntem: Anket İstanbul ilindeki hastanelerde, kadın-doğum polikliniklerinin bulunduğu kurumlardan alınan izinler doğrultusunda uygulanmıştır. Çalışmada sosyo-demografik, ağız sağlığı durumu, ağız sağlığı davranışları ve bilgisini içeren anket formu kullanılmıştır. Çalışmada tanımlayıcı istatistik, Mann Whitney U testi ve Spearman korelasyon katsayısı kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışma örneklemini 150 gönüllü hamile oluşturmaktadır. Anne adaylarının %31.3'ü hamilelik döneminde ağız sağlığı sorunu yaşadığını belirtmiş; hamilelerin en fazla oranla dişeti kanaması şikayeti olduğu (%63.8) belirlenmiştir. Katılımcıların % 62'si hamilelik öncesi son bir yıl içinde, % 72.6'sı ise hamilelik esnasında diş hekimine gitmediğini bildirmiştir. Hamilelik döneminde diş hekimine gitmeyen anne adaylarının %18.3'ünün gitmeme nedeni hamilelik döneminde yaptırılan diş tedavilerinin bebeğine zararı olur düşüncesi olduğu belirlenmiştir. Annenin bilgi düzeyi, onun eğitim seviyesi (r=0.49; p< 0.0001) ve ailenin aylık geliri (p=0.011) arasında anlamlı düzeyde ilişki bulunmuştur. Hamilelik öncesi (p=,006) ve sırasında diş hekimine giden (p<0.0001) ve her gün dişlerini bir kez ve daha fazla fırçalayan anne adaylarının (p= 0,001), çocuklarının ağız-diş sağlığı konusundaki bilgi düzeylerinin anlamlı derecede yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Çalışmadaki annelerin % 64,6'sının yetersiz ağız sağlığı bilgi düzeyine sahip olduğu görülmüştür. Annenin ağız sağlığı davranışları ve diş hekimine gitme durumu bilgi düzeyini etkileyen önemli birer faktördür. Hamilelerin çocuklarının ağız sağlığı ve bakımı konusundaki bilgi ve farkındalık düzeylerini arttırmak için, hem genel sağlık hem de ağız sağlığı kliniklerinde eğitim ve gelir düzeyi düşük annelere yönelik ağız sağlığı eğitimi programlarına ihtiyaç vardır.

S121

Knowledge of the Pregnant Women About Their Children'S Oral Health

Arzu Pınar-Erdem[1], Kadriye Peker[2], Yıldız Dağcı[3], Elif Şeyda Ürkmez[1], Ömer Uysal[4], Elif Sepet[1]

[1] Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Istanbul University, Faculty of Dentistry, Community Oral Health Dental Health Department

[3] Istanbul University, Faculty of Dentistry

[4] Bezmialem Foundation University, Faculty of Medicine

Background: The aim of this pilot study was to evaluate the pregnant women's knowledge and associated factors about oral health of their children.

Methods: Questionaire was applied to the volunteer pregnant women after getting permission from the gynaecology policinics in İstanbul. In this study, the questionnaire including socio-demographic, oral health status, oral health behaviours, knowledge about oral health of their children was used. Descriptive statistic, Mann – Whitney U test and Spearman correlation coefficient were used for data analysis.

Results: Study sample consisted of 150 volunteer pregnant women. 31.3% of the pregnant women's pointed out that they encountered oral health problem during their pregnancy. 63.8 % of the pregnant women's indicated to have experienced mostly gingival bleeding complaints. Most of them reported non dental attendance during pregnancy (73 %) and before pregnancy within last year (62 %).The reason of not accepting dental care during their pregnancy was that 18.3% of the women's have anxiety to harm their baby. Mother's knowledge was significantly associated family monthly income (p=0.011) and mother's education level (r=0.49; p<0.0001). Mothers who had visited the dentist before (p=,006) and during the present pregnancy (p<0.0001) and who brushed their teeth at *least once* a *day* and more (p= 0,001) had higher knowledge.

Conclusion: Mothers in this study showed inadequate knowledge of oral health (64.6 %). Mother's oral health behaviours and dental attendance pattern affected their knowledge. To promote the knowledge and awareness of pregnant women about their children's oral health and care, oral health education programs are needed for mothers with lower educational and income levels in both general and dental health clinics.

S122

Eğri Kök Kanallarının WaveOne Sistemi Kullanılarak Şekillendirilmesi Sırasında Apikalden Çıkan Debris Miktarına Rehber Yol Oluşturulmasını Sağlayan Farklı Eğe Sistemlerinin Etkisi

Damla Özsu Kırıcı[1], Elif Kol KIlınç[2], Ertuğrul Karataş[3], Hakan Arslan[3], Meltem Çolak[3]

[1] Akdeniz Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı
[2] Uşak Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı
[3] Atatürk Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada rehber yol oluşturan farklı eğe sistemlerinin eğri kök kanallarının genişletilmesi sırasında apikalden çıkan debris miktarlarına olan etkisi karşılaştırıldı.

Yöntem: 75 adet çekilmiş alt çene azı dişleri kanal şekillendirilmesi için rastgele 5 gruba ayrıldı. Her bir diş için endodontik giriş kaviteleri hazırlandı.Grup 1: PathFile sistemi ile rehber yol hazırlandı ve WaveOne sistemi ile genişletme yapıldı. Grup 2: G File sistemi ile rehber yol oluşturuldu ve WaveOne sistemi ile genişletme yapıldı. Grup:3 ProGlider eğesi ile rehber yol hazırlandı ve WaveOne sistemi ile genişletildi. Grup 4: 15 ve 20 numaralı K tipi eğeler ile rehber oluşturuldu ve WaveOne sistemi ile genişletildi. Grup 5: Sadece WaveOne sistemi ile kanallar genişletildi ve rehber yol oluşturulmadı. Şekillendirme sırasında apikalden çıkan debris önceden tartılmış eppendorf tüpleri içinde toplandı. Tüpler daha sonra 70°C deki inkübatörde 5 gün boyunca bekletildi. Kuru debris ağırlığı şekillendirmeden sonraki tüp ağırlığı ile şekillendirme öncesindeki tüp ağırlığı çıkartılarak her bir tüp için ayrı ayrı belirlendi. Veriler One-Way Anova ve post hoc Tukey's testleri kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: PathFile+WaveOne ve The ProGlider+ WaveOne grupları K tipi eğe+ WaveOne grubuna göre anlamlı derecede daha az apikalden debris çıkışına sebep oldular.($P < 0.05$) WaveOne, PathFile+WaveOne , ProGlider+WaveOne and G File+WaveOne grupları arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı.

Sonuçlar: Bütün gruplarda apikalden debris çıkışı gözlendi. WaveOne sistemi ile şekillendirme yapılırken ProGlider ve PathFile sistemleri kullanılarak rehber yol oluşturulması K tipi eğe ile rehber oluşturulmasına göre apikalden daha az debris çıkışına sebep oldu.

Abstract Number : S122

Influence of Different Glide Path Files on Apical Extrusion of Debris During Canal Preparation Using Wave-One System in Curved Canals

Damla Özsu Kırıcı[1], Elif Kol KIlınç[2], Ertuğrul Karataş[3], Hakan Arslan[3], Meltem Çolak[3]

[1] Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics
[2] Uşak University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics
[3] Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: To evaluate the effect of different glide path files on the amount of apically extruded debris during root canal preparation using the WaveOne system in curved canals.

Methodology : Seventy five extracted mandibular molar teeth were randomly assigned to five groups (n = 15 for each group) for canal instrumentation. Endodontic access cavities were prepared in each tooth. Group1:Glide path was created with Pathfile system and canals were shaped with WaveOne Primary. Group2: Glide path was created with G Files system and canals were shaped with WaveOne Primary. Group3: Glide path was created with ProGlider file and canals were shaped with WaveOne Primary. Group4: Glide path was created with 15 and 20 K files and canals were shaped with WaveOne Primary. Group 5: Glide path was not performed and canals were shaped with WaveOne Primary only. Debris extruded apically during instrumentation was collected into pre-weighed Eppendorf tubes. The tubes were then stored in an incubator at 70 °C for 5 days. The weight of the dry extruded debris was established by subtracting the pre-instrumentation and post-instrumentation weight of the Eppendorf tubes for each group. The data obtained were analysed using one-way analysis of variance (anova) and Tukey's post hoc tests

Results: The PathFile+WaveOne and The ProGlider+ WaveOne groups extruded significantly less debris than the K files+ WaveOne group. ($P < 0.05$). There were no significant difference between WaveOne, The PathFile+WaveOne , The ProGlider+WaveOne and Gfile+WaveOne.

Conclusions: All instruments were associated with apical extrusion of debris. Creating a glide path using Proglider and Pathfiles less extruded debris than K-files during instrumentation with the WaveOne System.

S123

İmplant-Abutment Uyumsuzluklarının İntraoral Dijital Görüntüleme Ile Tespiti

Asilkan Gez[1], Hakan Terzioğlu[1], Hakan Kurt[2], Candan Paksoy[2], Bengi Öztaş[2], Oğuzcan Kararer[1]

[1] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: İmplant üstü protezlerde; implant parçaları arası uyumsuzluk ya da üst yapı ile implant-abutment uyumsuzlukları birçok biyolojik ya da biyomekanik komplikasyonun kaynağı olmaktadır.

Periapikal radyografiler protetik tedavilerde ve implant tedavilerinde üst yapı ya da implant parçaları arası uyumsuzluğu, mikro açıklıkları tespit etmede rutin olarak kullanılmaktadır.

Bu çalışmanın amacı implant üstü komponentler arası uyumsuzluk varlığında; implant ile ara parçası arasında ki boşluğun miktarını tespit etmede intraoral dijital görüntüleme kullanılarak, kon ile obje arasında ki açılandırmanın önemi araştırılmıştır.

Yöntem: 12 adet implant 2 adet kuru kafa mandibulasına yerleştirildi. İmplant ile üst yapı arasına farklı kalınlıklarda (25-300µm) PVC yerleştirilerek mikro boşluk oluşturuldu. Mikro boşlukların varlığının saptanması amacıyla örneklerin dijital görüntüleri Belmont Phot X-II (Takara Belmont, Londra, Helsinki) intraoral radyografi cihazı ile uzun kon paralel teknik kullanılarak elde edildi. Dijital sensör olarak 2 numaralı fosfor plak (Gendex GXPS- 500, USA) kullanıldı. Işınlama süresi 0,06sn olarak belirlendi ve ışınlama parametresi 60 kVp, 7mA olarak seçildi. Fokal spot sensör mesafesi 30 cm olarak ayarlandı. Işınlamaların tekrar edilebilirliği ve ışınlama açılarının doğru ayarlanabilmesi için pleksiglastan yapılmış bir platformun üzerine açıölçer, bunun üzerine ise mandibula yerleştirildi. Özel film tutucular kullanılarak kon açıölçerin bulunduğu platforma sabitlendi ve horizontal olarak 5 derecelik açı farklarıyla 0 ile +45 derecelik açılarda ışınlamalar yapıldı. Görüntüler yarı karanlık bir odada 1 hafta arayla 9 yıllık deneyimi olan Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi uzmanı (MHK) tarafından 2 kere değerlendirildi.

Bulgular: İmplant ile abutment arasındaki boşluk tespitinde konun ışınlama açısının doğru uygulanması önemlidir. 20 derecenin üstündeki açılandırmalarda boşluk tespiti zorlaşmaktadır. Görsel olarak tespitte 25-30 derece arası, klinisyenin ortalama tespit edebileceği sınırdır.

Sonuç: İmplant-abutment arası boşluğun dijital görüntüleme ile tespiti X ışını konunun implantın uzun ekseni le yaptığı açının miktarından etkilenmektedir. Bu mikro boşluğu tespit etmek için standardizasyon kurallarına uyulması, paralel teknik kullanımı ve doğru açılandırma gerekmektedir.

S123

Determination of Implant-Abutment Misfit by Intraoral Digital Radiography

Asilkan Gez[1], Hakan Terzioğlu[1], Hakan Kurt[2], Candan Paksoy[2], Bengi Öztaş[2], Oğuzcan Kararer[1]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry Department of Prosthetic Dentistry

[2] Ankara University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: The misfit between the implant components or the superstructure is a source of many biological or biomechanical complications.

Periapical radiographs are routinely used in prosthetic and implant treatments to detect misfit between superstructure or implant fragments.

The aim of this study was to investigate the presence of misfit between implant components; and the effect of the angulation between the con and the object using intraoral digital imaging.

Method: 12 implants were placed in 2 skull mandibles. Microvoids were formed by placing PVC (25-300µm) at different thicknesses between the implant and the abutment. Digital images of the specimens were obtained using a long parallel technique with an intraoral radiograph of the Belmont Phot X-II to detect the presence of micro voids. Phosphorus plate was used as a digital sensor. In order to be able to adjust the repeatability and irradiation angles of the flashes, a plexiglass platform was mounted on the goniometer, on which the mandibles were placed. Using the special film holders, the platform on which the cone was located was fixed and horizontally irradiated at angles of 0 to +45° with angle differences of 5°. The images were evaluated 2 times by a specialist in Oral and Maxillofacial Radiology (MHK) who had 9 years experience in a semi-dark room for 1 week.

Results: The gap between the implant and the abutment is directly related to the beam irradiation angle. It is difficult to determine the gap in the angles above 20°. Visually determine limit that the average clinician can detect is between 25-30°.

Conclusions: Detection of implant-abutment space by digital imaging is influenced by the amount of angle between the X-ray and the long axis of the implant. The use of parallel technique and accurate angulation are required to detect the micro gap.

Bildiri No : S124

Demir Replasman Tedavisinin Yenidoğanlarda Diş Erüpsiyonu Üzerindeki Etkileri

Eda Arat Maden[1], İbrahim EKER[2], Orhan Gürsel[2], Ceyhan Altun[3], Cengizhan Açıkel[4]

[1] Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi
[2] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Hematoloji Anabilim Dalı
[3] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Dişhekimliği Anabilim Dalı
[4] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Bioistatistik Anabilim Dalı

Giriş: Demir pek çok enzimin normal çalışması için gereklidir, bu nedenle demir eksikliğinde büyüme ve gelişim gecikmeleri de dahil olmak üzere geniş bir yelpazede semptomlar ortaya çıkabilir. Bu nedenle demir takviyesinin diş sürme zamanını etkileyebileceği hipotezini kurmak mantıklıdır. Bu çalışmanın amacı, demir takviyesi ve diş sürme zamanı arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Materyal Metod: Bu çalışma 2014 Şubat ve 2016 Şubat tarihleri arasında Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi sağlam bebek bölümüne başvuran 3 yaş altındaki çocukları kapsamaktadır. Çocukların muayenesinden sonra ebeveynlerinden, çocukların ilk süt dişlerinin kaç aylıkken çıktığı, demir replasman tedavisiyle ilgili hikayeleri ve süt dişi sürme zamanını etkileyebilecek diğer faktörlerle ilgili soruları içeren anketi doldurmaları istendi. Toplam 100 anket değerlendirildi.

Sonuçlar: Çocukların% 87'si demir replasman tedavisi aldı ve% 97'sine bebeklik döneminde D vitamini takviyesi yapıldı, diğerleri ikisini de almadı. İlk süt dişinin ortalama erüpsiyon zamanı 7. ay idi. Cinsiyet, demir takviyesi, vitamin D takviyesi, doğum ağırlığı ve doğum şekli bakımından ilk süt dişinin erüpsiyonuna başlama zamanı açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Bebeklik döneminde çocukların demir replasman tedavisi süreleri ile ilk süt dişin erüpsiyon zamanı arasında anlamlı bir pozitif korelasyon vardı (r = 0,636 p = 0,0001).

Tartışma: Demir replasman tedavisinin süresi artarken, ilk süt dişin erüpsiyon zamanı önemli derecede daha geç olmaktaydı. Demir replasman tedavisini veren klinisyenler, bu hayati desteğin ebeveynler tarafından yoksun bırakılmasını önlemek için ebeveynleri bu konuda bilgilendirebilir ve teşvik edebilirler**.**

S124

The Influence of Iron Supplementation on Tooth Eruption of the Newborn

Eda Arat Maden[1], İbrahim EKER[2], Orhan Gürsel[2], Ceyhan Altun[3], Cengizhan Açıkel[4]

[1] Şişli Hamidiye Etfal Training and Research Hospital Oral and Dental Health Center
[2] Gülhane Education and Research Hospital Pediatric Hematology Department
[3] Gülhane Education and Research Hospital Pediatric Dentistry Department
[4] Gülhane Education and Research Hospital Department of Biostatistics

Introduction: Iron is needed for many enzymes to function normally, so a wide range of symptoms may eventually emerge in iron deficiency, including retardations in growth and maturation. Because of this it is reasonable tohypothesize that iron supplementation may affect the timing of tooth eruption. The purpose of this study was to examine the association between iron supplementation and tooth eruption.

Materials and Methods: This study included children under 3 years old, whoa dmitted to the Gülhane Training and Research Hospital, department of pediatrics for the well child follow up between February 2014 and February 2016. After the examination of children, their parents were asked to complete a questionnaire, including questions about the month when the first deciduous tooth erupted and about the iron supplementation history of their child, along with questions about the factors known to influence the tooth eruption process also.A total of 100 questionnaire were evaluated.

Results: 87% of thechildren were supplemented with iron therapy and 97% of them weres upplemented with vitamin D during their infancy, the others were not. The median eruption time of the first deciduous tooth was 7 months. There were no statistically significant difference between groups in terms of beginning the eruption of first deciduous tooth according to gender, iron supplementation, vitamin D supplementation, birth weight and delivery type. There was a significant positively correlation between the duration of iron supplementation therapy of the children during the infancy and the eruption time of the first deciduous tooth (r=0,636 p=0,0001).

Conclusion: While the duration of iron supplementation therapy increasing, the eruption time ofthefirst deciduous tooth was being significantly later. The pyhsicans giving iron therapy for supplementation can inform and encourage the parents in this way, to prevent the deprivation of this vital supplement by the parents.

S125

Pediatri Uzmanlarının Pediatrik Likit Medikamentlerin (PLM) Çürük Yapıcı Etkisi Konusundaki Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Tuğba Sert[1], Metehan Ertürk[2], Cihan Döğer[3], Volkan Arıkan[1]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

[3] Dr.Sami Ulus Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş: Diş çürüğü, diş yapısında bulunan minerallerin, karbonhidratların bakteriyel fermantasyonu ile açığa çıkan asit sonucu çözünmesi ile karakterize enfeksiyöz bir hastalıktır. Likit oral medikamentlerin (PLM) içerisinde önemli miktarda bulunan sükroz gibi karbonhidratlar, solüsyonun karyojenik potansiyeline direkt olarak etki etmektedir. Çocuklar, bebekler ve adölesanlar için ağız sağlığı, genel sağlığın ayrılmaz bir parçasıdır, ancak diş hekimliği farklı bir alan olarak kabul edilip uygulandığından, pediatristlerin oral sağlık konusundaki bilgileri kısıtlıdır. Bu çalışmada pediatristlerin PLM'lerin çürük yapıcı etkisi konusundaki bilgi düzeyinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal-Metod: Bu çalışmaya, Dr. Sami Ulus Eğitim ve Araştırma Hastanesinde görev yapmakta olan toplam 77 pediatrist dahil edilmiştir. Tüm pediatristlere 2 kısımdan oluşan anket formları dağıtılmıştır. Hekimlere anketin birinci bölümünde; yaş, cinsiyet, meslekteki çalışma yılı gibi sosyo-demografik verileri içeren sorular, ikinci kısımda pediatristlerin PLM'nin çürük yapıcı etkisi konusundaki bilgi düzeylerini değerlendiren sorular yöneltilmiştir. Hekimlere ait yaş, cinsiyet, çalışma yılı ile verilen cevaplar arasındaki ilişki Pearson Ki kare testi ile belirlenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya anket sorularını yanıtlayan 24(%31,2) erkek ve 53(%68,8) kadın olmak üzere 77 pediatrist dahil edildi. Hekimlerin %29,9'unun PLM'in şeker içeriği hakkında bilgi sahibi olduğu, %70,1'inin ise bilgi sahibi olmadığı tespit edildi. Hekimlerin %84,4'ünün şekersiz likit ilaçlar hakkında bilgi sahibi olmadığı, %15,6'sının bilgi sahibi olduğu tespit edildi. Likit ilaçların diş çürüğüne sebep olması konusunda verilen cevaplar ile hekimlerin çalışma yılı arasında anlamlı bir ilişki tespit edildi (p=0,045).

Sonuç: Çalışmamıza katılan pediatristler, PLM'lerin uzun süreli kullanımının kötü etkileri konusunda makul bir farkındalık göstermekle birlikte oral hijyen talimatları konusunda bilgilerinin yetersiz olduğu tespit edildi. Bu nedenle pediatristlerin PLM'lerin uzun süreli kullanımı sonucu oluşabilecek dental problemler açısından özel bir eğitim alması, bu problemlerin önüne geçilmesi konusunda etkili olacaktır.

S125

Knowledge of Pediatricians Regarding Cariogenic Effect of Pediatric Liquid Medicaments (PLM)

Tuğba Sert[1], Metehan Ertürk[2], Cihan Döğer[3], Volkan Arıkan[1]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry

[3] Dr. Sami Ulus Education and Research Hospital

Introduction: Dental caries is an infectious disease that results from the dissolution of tooth mineral by acids derived from bacterial fermentation dietary carbohydrates. It's noteworthy that many liquid oral pediatric medicines(PLM) are embedded with carbohydrates, such as sucrose, and some carbohydrates can directly influence the cariogenic potential of the solutions. However, pediatricians have scanty exposure to the expertise of oral health care since it's regarded and practiced as a separate specialization under the aegis of dentistry. The aim of this study was to investigate knowledge of pediatricians regarding cariogenic potential of PLM.

Material and Methods: A total of 77 pediatricians working in the Sami Ulus Education, Research Hospital were included in the study. Two-part questionnaires were distributed to pediatricians. The first part of the questionnaire included questions regarding socio-demographic data such as age, gender, working-year, and the second part included questions assessing the knowledge levels of pediatricians about PLMs and their cariogenic effects. The relationship between pediatricians' age, gender, years of study and answers was determined by Pearson Chi square test.

Results: Twenty-four(31.2%) male and fifty-three(68.8%) female pediatricians who responded to the survey questionnaire were included in the study. It was determined that 29.9% of physicians had knowledge about sugar content of PLM and 70.1% had no information. Also, 84.4% of physicians had no knowledge about unsweetened PLM while 15.6% had knowledge. A significant relationship was found between the answers given about role of PLM liquid on caries and pediatricians working year.

Conclusion: Pediatricians who participated in our study showed a reasonable awareness of the bad effects of the long-term use of PLM and took precautions in this regard. However, they were found to have deficiencies in oral-hygiene instructions. For this reason, special training in terms of dental problems that pediatricians may encounter during long-term use of PLM can be beneficial.

S126

SAF Kullanımının Push-Out Bağlanma Dayanımı Üzerine Etkisi

Tuğrul Aslan, İbrahim Şener

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, oval kök kanallarında Self-Adjusting-File (SAF) sisteminin iki farklı çalışma süresinin ve üç farklı şelasyon ajanının kök kanal dolgusunun push-out bağlanma dayanımı üzerine olan etkisinin araştırılmasıdır.

Yöntem: Oval kanal morfolojisine sahip 80 adet mandibular premolar diş çalışmaya dahil edildi ve rastgele 8 gruba dağıtıldı (n=10):

Grup 1 (G1): 4-dakika (dk.) SAF + %5.25'lik Sodyum hipoklorit (NaOCl)

G2: 4-dk. SAF + %5.25'lik NaOCl, sonra %17'lik Etilendiamintetraasetik asit (EDTA);

G3: 4-dk. SAF + %5.25'lik NaOCl, sonra %10'luk Sitrik asit (SA);

G4: 4-dk. SAF + %5.25'lik NaOCl, sonra %1'lik Perasetik asit (PAA);

G5: 6-dk. SAF + %5.25'lik NaOCl

G6: 6-dk. SAF + %5.25'lik NaOCl, sonra %17'lik EDTA;

G7: 6-dk. SAF + %5.25'lik NaOCl, sonra %10'luk SA;

G8: 6-dk. SAF + %5.25'lik NaOCl, sonra %1'lik PAA. Kök kanal dolguları güta-perka ve AH-Plus kanal patı kullanılarak gerçekleştirildi. Daha sonra, dişler 1.0-mm kalınlıklı kök kesitleri kullanılarak push-out incelemesi için hazırlandı. Universal test cihazı ile 0.5-mm/dk hızında yükleme gerçekleştirildi. İstatistiksel yorumlamalar için Two-Way ANOVA ve post-hoc testler kullanıldı (α=0.05).

Bulgular: Two-Way ANOVA testi farklı şelasyon ajanlarının kök kanal dolgusunun push-out bağlanma dayanımını anlamlı olarak etkilediğini gösterirken (P<0.05), SAF'ın farklı çalışma sürelerinin bağlanma dayanımını etkilemediğini gösterdi (P>0.05). Köklerin apikal ve orta üçlülerinde gruplar arasında anlamlı farklılık yoktu (P>0.05). Koronal üçlülerde, G6 ve G8, G1 ve G5'ten anlamlı olarak daha yüksek bağlanma dayanımları gösterdi (P<0.05).

Sonuç: Bulgulara göre, SAF'ın 4-dakika veya 6-dakika çalışma süreleri kök kanal dolgusunun bağlanma dayanımını etkilememiştir. SAF sistemi kullanımından sonra PAA ve EDTA kullanılması kök kanallarının irrigasyonu için önerilebilir.

S126

The Effect of SAF Usage on Push-Out Bond Strength

Tuğrul Aslan, İbrahim Şener

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The aim of this study was to investigate the effects of two different working times of Self-Adjusting-File (SAF) system, and three different chelating agents on the push-out bond strength of root canal fillings in oval root canals.

Methodology: 80 mandibular premolars with oval canal morphology were included to the study and distributed randomly into 8 groups (n=10).

Group 1 (G1): 4-minutes (min.) SAF + 5.25% Sodium hypochlorite (NaOCl);

G2: 4-min. SAF + 5.25% NaOCl, then 17% Ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA);

G3: 4-min. SAF + 5.25% NaOCl, then 10% Citric acid (CA);

G4: 4-min. SAF + 5.25% NaOCl, then 1% Peracetic acid (PAA);

G5: 6-min. SAF + 5.25% NaOCl;

G6: 6-min. SAF + 5.25% NaOCl, then 17% EDTA;

G7: 6-min. SAF + 5.25% NaOCl, then 10% CA;

G8: 6-min. SAF + 5.25% NaOCl, then 1% PAA. Root canal fillings were performed using gutta-percha and AH-Plus canal sealer. Then, the teeth were prepared for push-out assessment using 1.0-mm-thick root slices. Loading was performed with a universal testing machine at a speed of 0.5-mm/min. Two-Way ANOVA and post-hoc tests were used for statistical interpretations (α=0.05).

Results: Two-Way ANOVA test showed that while different chelating agents significantly affected the push-out bond strength of the root canal filling (P<0.05), different working times of SAF did not (P>0.05). There were no significant differences among the groups in the apical and middle thirds of the roots (P>0.05). In the coronal thirds, G6 and G8 showed significantly greater bonding strengths than G1 and G5 (P<0.05).

Conclusion: According to the results, 4-minutes or 6-minutes working times of SAF did not affect the bond strength of root filling. PAA and EDTA usage could be recommended for irrigation of the root canals after SAF system usage.

S127

Dudak Damak Yarıklı Hastaların Ortodontik Tedavi Sonrası Protetik Rehabilitasyonu: 2 Yıllık Vaka Takibi

Adnan Köse, Pınar Gültekin, Deniz Şen

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Dudak damak yarıklı bireylerde ortodontik tedavi çiğneme, konuşma, yutma fonksiyonları ve estetik görünümün rehabilitasyonu açısından çok önemlidir. Ortodontik ve ortognatik tedaviler sonrasında estetik nedenler, oklüzyonun düzeltilmesi, konuşma ve çiğneme fonksiyonlarının tamamlanması amacıyla protetik tedavi gerekebilmektedir.

Yöntem: 22 ve 18 yaşlarındaki dudak damak yarıklı iki farklı hastada cerrahi ve ortodontik tedavi sonrası fonasyon ve estetiğin sağlanması amacıyla diş preperasyonu sonrası CAD/CAM sistemi ile tam seramik ve metal seramik restorasyonlar uygulanarak estetik görünümün ve oklüzyonun rehabilitasyonu sağlanmıştır.

Bulgular: Protetik tedavi uygulanmasının 6 ay, 1 yıl ve 2 yıl sonraki klinik ve radyografik kontrollerinde estetik ve fonksiyonel açıdan herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır.

Sonuç: Dudak damak yarıklı hastalarda ortodontik tedavi sonrası uygulanan protetik rehabilitasyonlar ile istenilen sonuçlar elde edilebilmektedir.

S127

Prosthetic Rehabilitation of the Patients with Cleft Lip and Palate Following Orthodontic Treatment: 2-Year Follow-Up

Adnan Köse, Pınar Gültekin, Deniz Şen

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Orthodontic treatment of cleft lip and palate patients is crucial for obtaining feeding, speaking, swallowing functions and rehabilitation of aesthetic appearance. Following the orthodontic and orthognatic treatments, prosthodontic rehabilitation is often required due to aesthetic reasons, occlusal adjustments, speech and chewing functions.

Methods: Following the surgical and orthodontic treatment of 22 and 18-year-old cleft lip and palate patients, full ceramic and metal ceramic restorations prepared with CAD/CAM systems were applied to rehabilitate aesthetic appereance and occlusion.

Results: The patients were recalled at 6 months, 1 year, and 2 year after the prosthetic treatment, restorations remained completely functional and aesthetical with no evidence of complication.

Conclusion: With prosthetic rehabilitation following the orthodontic treatment successful results can be achieved for the patients with cleft lip and palate.

S128

Yağlı Kalsiyum Hidroksitin Postoperatif Ağrı Ve Ödem Üzerine Etkilerinin Araştırılması

Müge Çına Aksoy[1], Mustafa Şenol Tüzüm[2], Timuçin Baykul[1]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Gömük alt yirmi yaş dişlerinin cerrahi çekimleri, oral ve maksillofasiyal cerrahide en sık uygulanan dentoalveoler operasyonlardır ve postoperatif erken dönemde bir takım komplikasyonlara neden olmaktadır.

Kalsiyum hidroksit bilinen antimikrobiyal ve antienflamatuar etkinlikleri ile diş hekimliğinde 1920-30'lu yıllardan beri kullanılmaktadır.

Bu çalışmada yağlı kalsiyum hidroksitin gömük yirmi yaş dişi operasyonları sonrası görülen ve postoperatif dönemde hasta yakınmalarına neden olan, ağrı ve şişlik üzerine etkilerinin araştırılması ve postoperatif şikayet döneminin kısaltılmasına katkıda bulunulması amaçlanmaktadır.

Yöntem: Çalışmamızda yaşları 14-39 arasında değişen, çift taraflı, benzer pozisyonlu, tam gömük alt yirmi yaş dişleri olan, sistemik olarak sağlıklı bireyler arasından seçilen, 39 kadın 11 erkek toplam 50 birey dahil edilmiştir.

Operasyon öncesinde ve sonrasında 2. ve 7. günlerde, ödem miktarının saptanması amacıyla yüzün yumuşak dokularında belirlenen referans noktalar arası mesafe esnek cetvel ve postoperatif ağrının değerlendirilmesinde "Visual Analogue Scale (VAS)" kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 50 hastanın yaş ortalamaları 20.22±3.93 olarak tespit edildi. Çalışma grubunda cerrahi sonrası 2. günde ağrı değerleri kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı oranda yüksek bulunmuştur (p=0.018). Her hastadan yapılan ölçümlerin toplanarak toplam ödem miktarının karşılaştırılmasında kontrol grubunda cerrahi sonrası 2. günde ödem miktarı çalışma grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı oranda yüksek bulunmuştur (p=0.022).

Sonuç: Çalışmamızda, sonuçlar yağlı kalsiyum hidroksitin minör cerrahi sonrası kaviteye uygulanmasının postoperatif ağrı üzerinde etkisinin olmadığı ancak postoperatif ödemi azaltmakta faydalı olduğunu göstermiştir.

S128

The Effect Of Oily Calcium Hydroxide On Postoperative Pain And Swelling

Müge Çına Aksoy[1], Mustafa Şenol Tüzüm[2], Timuçin Baykul[1]

[1] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[2] Near East University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: The surgical removal of impacted mandibular third molars is one of the most commonly performed dentoalveolar procedures in oral and maxillofacial surgery and is associated with various postoperative complications.

Calcium hydroxide has been used since 1920-1930 in dentistry because of its antimicrobial and antienflammatuar mechanisms. The aim of this study is the evaluation of the effects of oily calcium hydroxide on the early postoperative complications such as pain and swelling and to prevent postoperative patient complaints.

Methods: This study included between 14-39 years old, 50 (39 female, 11 male) healthy patients with bilaterally impacted, same positioned, fully impacted mandibular third molars. Pain was evaluated with Visual Analogue Scale (VAS) and the swelling was evaluated with the measurements between reference points on the soft tissue of the face, preoperativly and postoperatively 2. and 7. days.

Results: The mean age of the 50 patients was 20.22±3.93 years. In the grafted side, the postoperative 2nd day pain was showed a statistically significant increase than control side (p=0.018). In the grafted side, the results showed a statistically significant decrease than control side for total swelling at postoperative 2nd day (p=0.022).

Conclusion: The results of this study showed, the oily calcium hydroxide was not decreased the postoperative pain in deep impaction but the postoperative swelling was decreased.

S129

İki Farklı Seramik Materyalinden Hazırlanan Laminate Veneer Restorasyonlarda Uzun-Dönem Başarı: Retrospektif Çalışma

Pınar Gültekin, Adnan Köse, Deniz Şen

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı ön bölgeye uygulanan lityum disilikat ve feldspatik porselenden üretilmiş laminate veneerlerin uzun dönem sağkalım oranını değerlendirmektir.

Yöntem: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı kliniğine başvuran 50 hastada, iki protetik diş tedavisi uzmanı hekim tarafından 110 adet labial laminate veneer restorasyonu uygulanmıştır. Bu restorasyonlardan 46 tanesi feldspatik seramik esaslı, 64 tanesi ise lityum disilikat esaslı CAD/CAM bloğu kullanılarak üretilmiştir. Restorasyonlar geriye dönük hasta takibi şeklinde 7 yıl süreyle (ort 4 yıl) değerlendirilmiştir.

Bulgular: 5, 6 ve 7. yıl kontrollerinde laminate veneerlerin kümülatif sağkalım oranları feldspatik seramikten üretilenler için %95.8 olarak bulunurken lityum disilikat esaslı olanlar için %85.5 şeklinde bulunmuştur. Görülen 9 komplikasyonun 3 tanesi feldspatik esaslı laminatelerde porselen kırığı şeklinde gözlenirken, lityum disilikat esaslı restorasyonlarda porselen kırılmasından ziyade desimantasyon sorunu ile karşılaşılmıştır.

Sonuç: Uzun dönem sağkalım oranı açısından feldspatik seramik laminate veneerler daha iyi bir materyal seçeneği olarak görülse de iki materyal arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildir.

S129

Long-Term Survival of Porcelain Laminate Veneers Fabricated from Two Different Ceramic Materials: A Retrospective Study.

Pınar Gültekin, Adnan Köse, Deniz Şen

Istanbul University Faculty of Dentistry

Purpose: This study evaluated the long-term survival of anterior laminate veneers manufactured with lithiumdisilicate and feldspathic ceramic.

Methods: Two prosthodontists in Department of Prosthodontics Clinic, Istanbul University Faculty of Dentistry placed 110 labial porcelain veneers in 50 patients; 46 veneers were prepared from feldspathic porcelain whereas 64 veneers were made from lithium disilicate CAD/CAM blocks. The veneers were evaluated retrospectively from case records for up to 7 years (mean 4 years).

Results: At 5, 6, and 7 years, the cumulative survival estimates were 95.8% for veneers made from feldspathic ceramic and 85.5% for those manufactured from lithium disilicate ceramic blocks. The difference was not statistically significant. Three of the nine failures occurred from porcelain fracture in the veneers made from feldspathic ceramic whereas lithium disilicate laminate veneers showed debonding problem rather than porcelain chipping or fracture.

Conclusion: Although there was a trend for better long-term survival of the veneers made from feldspathic ceramic, this finding was not statistically significant.

S130

Seramik Disklerin Fiber Postlu Dişlerde Kırık Dayanımına Etkisinin Incelenmesi

Serhan Akman[1], Sardar Fattahi[2], Engin Çetin[1], Sema Belli[3]

[1] Selçuk Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Anabilim Dalı

[2] Selçuk Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi

[3] Selçuk Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada kanal tedavili, post-core gerektiren dişlerde kalan diş yapısını korumak üzere geliştirilen seramik disklerin bir fiber post ile kullanıldığında kırılma dayanımına ve kırık tipine etkisini araştırmak amaçlanmıştır.

Yöntem: Otuz adet tek köklü, tek kanallı, periodontal sebepler ile çekilmiş kanin dişin kuronları mine sement sınırından su soğutması altında uzaklaştırıldı. Çalışma boyu apeksten 1 mm kısa olacak şekilde belirlendi ve kök kanal preparasyonları tamamlandı. Eğeleme sırasında 2ml %2.5 NaOCl irrigasyonu kullanıldı ve yıkama işlemi 2ml %2.5 NaOCl, 2ml %17 EDTA ve 2 ml distile su ile tamamlandı. Standart post boşlukları hazırlandıktan sonra her köke bir fiber post (Angelus) self adeziv siman (Clearfil SA Cement) yardımı ile yerleştirildi. Dişler iki ana gruba ayrıldı. Birinci grupta kompozit rezin korlar (Universal Restoratif 200) oluşturulurken ikinci grupta kompozit kor içerisine iki adet seramik disk yerleştirildi. Periodontal doku simülasyonu yapılarak tüm kökler akrilik rezin bloklara yerleştirildi ve Instron cihazında her bir köke uzun aksına 45 derece açı ile 5mm/dk yük uygulandı. Kırılma dayanımları Newton olarak kaydedildi ve tek yönlü Varyans analizi ile istatistiksel analiz yapıldı. Kırık tipleri kökü içine alan tamir edilemez kırıklar ve korda kalan tamir edilebilir kırıklar olarak iki sınıfta incelendi.

Bulgular: Kırılma değerleri seramik diskler kullanıldığında 587.23 N, seramik disk kullanılmadığında 511.39 N olarak kaydedildi. Her iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı ($p>0.05$). Seramik disk kullanılan grupta kırık analizi kökte tamir edilemez kırıkların sadece %21 olduğunu gösterirken seramik disk kullanılmadığında bu oranın %64'e çıktığını gösterdi.

Sonuç: Diş yapısını koruyucu seramik diskler, fiber post ile restore edilmiş kanal tedavili dişlerde kök kırığı oluşumunu azaltmıştır.

Teşekkür: *Bu çalışma materyal açısından GÜLSA tarafından desteklenmiştir.*

S130

Influence of Ceramic Discs on Fracture-Strength of Fiber-Post Treated Roots

Serhan Akman[1], Sardar Fattahi[2], Engin Çetin[1], Sema Belli[3]

[1] Selçuk University, Faculty of Dentistry, Prosthodontics, Department of Anabilim

[2] Selçuk University, Faculty of Dentistry

[3] Selçuk University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Objective: The aim of this in vitro study was to evaluate the effect of ceramic discs which were developed to protect the root and core structure on fracture strength of root-filled teeth with fiber post restoration.

Methods: The crowns of 30 single rooted canine teeth which were extracted for periodontal reasons were removed at CEJ under water cooling. The root canals were prepared to a length 1 mm short from the apex. Two ml % 2.5NaOCl was used while the final irrigation was done using 2 ml of 2.5% NaOCl, 2 ml 17% EDTA and 2 mL distilled water. Standard post cavities were prepared and fiber-posts (Angelus, size 1.1) were luted using self adhesive resin cement (Clearfil SA Cement). The roots were divided into two groups (n=15). In the first group, standard composite resin cores were formed while in the second group ceramic discs were placed inside the composite. A total of two ceramic discs were used in each core structure. Periodontal tissue simulation was performed and all the roots were placed in acrylic resin blocks. 5mm/min load was applied with an angle of °45 to the long axis of the root in an Instron machine. Fracture strength data were recorded as Newton, statistical analysis was performed by one-way analysis of variance. The fractures were examined as catastrophic or repairable failures.

Results: The fracture strength values were recorded as 587.23 N with ceramic discs and 511.39 N without discs. No statistically significant difference was found among the two test groups ($p> 0.05$). Ceramic disc groups showed 21% catastrophic failures while the control group without discs showed %64 catastrophic failures type.

Conclusions: Ceramic discs which were produced to protect the remaining tooth structure reduced the root fractures.

Acknowledgements: *The materials used in this study were kindly supported by GÜLSA Company, İzmir.*

S131

Nazal Septum Deviasyonu Ile Dişsel İlişkinin Dental Volumetrik Tomografide Değerlendirilmesi

E. Didem Yalçın, Emine Şahin

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, nazal septum deviasyonunun varlığı, yaş ve cinsiyete göre insidansı, çeşitleri, gömülü dişler ve diş eksikliği ile ilişkisinin Dental Volumetrik Tomografi (DVT)'de değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda son bir yıl içerisinde Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran 18-90 yaş aralığındaki 259 hastanın maksilla ve tüm yüz DVT verileri retrospektif olarak incelendi. DVT taramaları sonucu elde edilen koronal ve aksiyal görüntülerde yaş ve cinsiyete göre nazal septum deviasyonunun varlığı, insidansı, çeşitleri, gömülü diş ve diş eksikliği ile ilişkisi araştırıldı. Bu değişkenler arasındaki korelasyon Pearson Chi-Square testi kullanılarak hesaplandı.

Bulgular: Çalışma grubunu oluşturan 259 olgunun 136 (%52.5) erkek, 123 (%47.5) kadın olup yaşları ortalama yaş 44 bulundu. Nazal septum deviasyonu ile cinsiyet arasında ilişki tespit edilemedi ($p > 0.05$). DVT incelemelerinde %30'u basit deviasyon olmak üzere %82 oranında nazal septum deviasyonu saptandı. Nazal septum deviasyonu ile gömülü diş varlığı ve diş eksikliği arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı ($p > 0.05$).

Sonuç: Nazal septum deviasyonu ile gömülü diş varlığı ve diş eksikliği arasında ilişki saptanmamıştır. Nazal septum deviasyonu ile dentoalveoler yapıların tespitinde DVT uygun ve kullanışlı bir görüntüleme tekniğidir.

Abstract Number : S131

Evaluation of Dental Relation with Nasal Septum Deviation in Dental Volumetric Tomography

E. Didem Yalçın, Emine Şahin

Gaziantep University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: The aim of this study is to evaluate age and sex, dental status relation to incidence, types, presence of nasal septum deviation in Dental Volumetric Tomography (DVT).

Material and Method: The maxilla and face DVT data of 259 cases between the ages of 18-90 years who applied to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology in the last year were retrospectively analyzed. In the coronal and axial images obtained DVT scans, presence of nasal septum deviation and its relationship with age, sex, impacted teeth and missing teeth with types, incidence were investigated. Correlation between these variables was calculated using the Pearson Chi-Square test.

Findings: The study group is constituted 259 cases that 136 (52.5%) were male and 123(47.5%) were female and their ages ranged from 18 to 90 years (mean age 44 years). There was no relationship between gender and nasal septum deviation ($p > 0.05$). In DVT examinations, 82% nasal septum deviation was detected, 30% of which were simple deviations. There was no significant relationship between nasal septum deviation and impacted tooth and missing teeth ($p > 0.05$).

Conclusion: There is a relationship between nasal septum deviation and impacted impacted tooth and missing teeth. DVT is a convenient and useful imaging technique for detecting nasal septum deviation and dentoalveolar structures.

S132

Piezocerrahi ve Konvansiyonel Osteotomi Tekniklerinin Yönlendirilmiş Kemik Rejenerasyon Yöntemleri Ile Birlikte Değerlendirilmesi

Şemsettin Ender İlker[1], Hülya Koçak Berberoğlu[2]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi, Dentaydın Diş Hastanesi

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Kollajen membran; epitelizasyonu hızlandırmak, yara yüzeyinden protein ve sıvı kaybını önlemek, kollajen sentezine katkıda bulunmak, skar formasyonunu, ağrı ve enflamasyonu azaltmak gibi etkilere sahip, antibakteriyel ve non-immünolojik etkiye sahip özellikte, kolay ve çabuk elde edilebilen ve değeri giderek artan biyolojik bir örtüdür. Piezocerrahi; oral cerrahi ve implantolojide kullanılan, ultrasonik mikro hareketlerin komşu yumuşak dokulara hasar vermediği ve daha hassas ve güvenli kemik kesim yapılabilecek özellikte olan bir tekniktir. Çalışmamızda; piezocerrahi alet ve konvansiyonel rotary frezlerle oluşturduğumuz defekt bölgesinin iltihap, nekroz, fibröz doku oluşumu, iyileşme skoru, yeni kemik yapımı ve yabancı cisim reaksiyonu parametrelerine göre karşılaştırmayı amaçladık. Ayrıca piezocerrahi ve membranı kombine kullandığımız gruplardaki parametrelerde artan/azalan istatistiksel değişikliği göstermeyi hedefledik.

Yöntem: Çalışmamızda 20 adet Sprague Dawley cinsi sıçanının sağ ve sol tibiaları toplamda 40 tibia olmak üzere deney protokolüne dahil edilmiştir. Araştırmamız 2 ana grup ve 7. ve 21. günlerde sakrifikasyon dönemlerine göre düzenlenmiş 4 alt grup içermektedir.

Bulgular: Parametrelerin iki grup arası karşılaştırmalarında Mann Whitney U test kullanıldı. Niteliksel verilerin karşılaştırılmasında ise Fisher's Exact Ki-Kare testi kullanıldı. Anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde değerlendirildi.

Sonuç: Araştırmamızın sonucunda;membran uygulanmayan piezocerrahi alet kullanılan grup ile konvansiyonel cerrahi yöntemin kullanıldığı grup arasında iltihap, nekroz, fibröz doku oluşumu, iyileşme skoru, yeni kemik yapımı ve yabancı cisim reaksiyonu parametrelerine göre erken ve geç dönemde istatistiksel açıdan bir fark bulamadık. Membranın kemik defektinin içine bağ dokusu hücrelerinin geçişini engelleyecek şekilde bariyer görevini yerine getirdiğini ve fibrözisi engellediğini söyleyebiliriz. Fakat bu bariyer etkisinin çalışmada kemik oluşumunu olumsuz yönde etkilediğini düşünmekteyiz.

S132

Evaluation of Ppiezosurgery and Conventional Osteotomy Techniques with Guided Bone Regeneration Methods

Şemsettin Ender İlker[1], Hülya Koçak Berberoğlu[2]

[1] Istanbul Aydin University, Dentaydın Dental Hospital

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Purpose: Collagen membrane is a valuable biological barrier which is obtained rapidly and easily. Some of it's functions are accelerating epithelialization, preventing protein and fluid loss from the wound surface, antibacterial and non-immunological effect, increasing collagen synthesis, decreasing inflammation and pain. Piezosurgery is a sensitive surgical technique which uses ultrasonic micro motions for oral maxillofacial surgery, so it allows secure cutting. Our aim in this research is comparing piezosurgery to conventional rotary instrument, burs using surgery technique with the parameters of inflammation, necrosis and fibrotic tissue formation in defective zone, recovery score, new bone formation and foreign body reaction. We also aimed to show the differences of parameters in between the groups whom we used piezosurgery and guided tissue regeneration combined membrane techniques.

Methods: 20 right and 20 left, totally 40 tibias of Sprague Dawley rats were attended to our study. There are 2 main groups and 4 subgroups which were arranged by the sacrification periods on 7th and 21h days. Mann Whitney U analysis was used for comparison of the parameters in between the main groups. Fisher's Exact Chi-square test was used to evaluate qualitative values. $p<0,05$ was evaluated as statistically significant.

Conclusion: We did not find a statistically significant difference in between piezosurgery group and conventional surgery group in terms of early and late periods of inflammation, necrosis, fibrotic tissue formation, recovery score, new bone formation. We can define membrane as a barrier which inhibits the passage of connective tissue cells into the defective bone tissue. But we think that this barrier effected new bone formation negatively.

S133

Yüzey İşlemleri ve Silanizasyonun Zirkonya İçeren Kompozitlerin Tamirlerinde Mikro-Makaslama Bağlantı Dayanımı Üzerine Etkileri

Alperen Değirmenci[1], Beyza Ünalan Değirmenci[2]

[1] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı yüzey işlemlerinin ve silanizasyonun zirkonya içeren kompozitlerin tamirlerinde mikro makaslama bağlantı dayanımı üzerine etkilerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Zirkonya içeren kompozitten (Filtek Ultimate, 3M ESPE) 72 adet örnek üretildi. Tüm örnek yüzeyleri SiC kağıtlarla zımparalandı. Zımparalanan örnekler yüzey işlemlerine göre rastgele şekilde altı gruba (n:12) ayrıldı:SiC zımpara, SiC zımpara ve silan, asitleme, asitleme ve silan, aliminyum oksit ile kumlama, aliminyum oksit ile kumlama ve silan. Aynı kompozit rezinden üretilen silindir yüzey işlemi uygulanan yüzeye tamir prosedürünü taklit etmek amacıyla bondlandı. Örnekler 48 saat sonra mikro makaslama testine tabi tutuldu.

Bulgular: Verilerin analizi üç yönlü varyans analizi ve tek yönlü ANOVA testi ile gerçekleştirildi. Test sonuçları yüzey işlem grupları arasında istatistiksel bir farkolduğunu ortaya koydu ($p<0.05$). Aliminyum oksit partikülleri ile kumlama ve silanlama işlemine tabi tutulan grupta en yüksek mikro makaslama bağlantı dayanım değerleri elde edildi.

Sonuç: Tamir prosedürleri için, mikro makaslama bağlantı dayanımı üzerinde hem yüzey işlemleri gibi mekanik faktörlerin hem de silanlama gibi kimyasal faktörlerin oldukça güçlü etkisi mevcuttur.

S133

Effects Of Surface Treatments And Silanization On Microshear Bond Strength Of Zirconia Containing Composite Repairs

Alperen Değirmenci[1], Beyza Ünalan Değirmenci[2]

[1] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Purpose: The aim of this study was to evaluate the effect of surface treatments and silanization on the microshear bond strength of the zirconia containing composite repairs.

Methods: 72 specimens were built with a zirconia containing composite (Filtek Ultimate, 3M ESPE). All specimen surfaces were polished with SiC paper. Polished specimens were randomly divided into six groups (n:12) according to the following treatments: only SiC, SiC and silanization, acid-etching, acid-etching and silanization, air abrasion with Al_2O_3, air abrasion with Al_2O_3 and silanization. A cylinder with the same composite resin was bonded to the treated surfaces as a repair procedure. After 48 hours, specimens were tested with a microshear test machine.

Results: The data were analyzed by three-way analysis of variance and one way ANOVA. Test result shows there is a significant difference between surface treatment groups ($p<0.05$). Air abrasion with Al_2O_3 and silanization groups showed the highest microshear bonding strength.

Conclusion: For the repair procedures both mechanical like surface treatments and chemical factors like silanization have an strong effects on the microshear bond strength.

S134

Ağız Solunumunun Periodontal Sağlığa Etkisinin Bilgisayar Destekli Termal Kamera Ile İncelenmesi

Sühan Gürbüz, Zeynep Turgut Çankaya, Altan Doğan

Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Ağız solunumunun çocuklarda dişeti sağlığını etkilediği bildirilmektedir. Bununla birlikte, genç yetişkinlerde ağız solunumunun etkisi üzerine çalışmalar yeterli değildir. Bu çalışmanın amacı, genç yetişkinlerde ağız solunumu ve diş eti durumu arasındaki ilişkiyi incelemek ve bilgisayar destekli termal kamera ile dişeti sıcaklığı ölçümünün klinik teşhiste kullanım alanı için uygun olup olmadığını araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya sistemik sağlıklı 40 birey dahil edildi. Bireyler ağız solunumu ve burun solunumu yapanlar olarak ikiye, bu iki grup da içinde periodontal olarak sağlıklı yada gingivitis olacak şekilde ayrıldı. Periodonsiyum her dişin dört bölgesinden Plak İndeksi (PI), Gingival İndeks (GI) ve Papil Kanama İndeksi (PKİ) ile değerlendirildi. Sıcaklık değerleri termal kamera ile resmedilerek dijital ortamda kaydedildi. Hesaplamalarda ölçümler üst ön dişlerin interproksimal diş papillerinde üç kez tekrarlandı.

Bulgular: Test grubundaki hastaların ortalama yaşı 19.5, kontrol grubunun yaş ortalaması 20.2 idi. Test grubunun (MB), tam ağız PI, GI ve PKİ, kontrol grubuna(NB) göre anlamlı derecede yüksek olduğu görüldü. Tüm denekler arasında interproksimal diş papillalarının ortalama sıcaklıkları 28.67˚C'ydi. Gingivitisli ağız solunumu yapan grupta anterior bölge papillerin sıcaklığı, PKİ ve GI, gingivitisli burun solunumu yapan gruba göre daha yüksek bulundu.

Sonuç: Termal kamera, ağız solunumu yapan hastaların teşhisinde klinik olarak potansiyeli olan bir yöntem olabilir. Çalışmamızın sınırları dahilinde, genç erişkinlerde ağız solunumu varlığı, anterior bölgedeki dişeti dokularında iltihabın artış göstermesine neden olabilir.

S134

Assessment of the Effect of Mouth-Breathing an Periodontal Health by Computer-Assisted Thermography

Sühan Gürbüz, Zeynep Turgut Çankaya, Altan Doğan

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Purpose: Mouth breathing has been reported to affect gingival health in children. However, studies on the effect of mouth breathing in young adult are not enough. The aim of this study was to examine the relationship between mouth breathing and gingival condition in young adults and to evaluate which thermography techniques can be applied to clinical diagnosis by evaluating the differences in temperature among different patients.

Methods: Forty one young adults participated in the study and were divided into two groups: group I consisted of 19 subjects with mouth breathing(MB) and group II consisted of 22 subjects with nose breathing(NB). The two groups were further divided into H (MBH and NBH) and G (MBG and NBG) as clinically healthy gingival and gingivitis. Clinical status of the periodontium was assessed with Plaque Index (PI), Gingival Index (GI) and Papillary Bleeding Index (PBI) around each tooth. Thermographic assesments were taken thrice-repeated in interproximal dental papillae of the maxillary anterior teeth. All the measurements were subjected to intergroup comparisons and analyzed by Mann-Whitney U test.

Results: Average age of patients in test group was 19.5 years and average age of control group was 20.2 years. The test grup(MB) demonstrated significantly higher full mouth PI, GI and PBI than NB group. The average temperatures of interproximal dental papillae among all the subjects were 28,67˚C. In mouth breathing group with gingivitis, the anterior region papillaes' temperature, PKI and GI was found higher than the nose breathing group with gingivitis.

Conclusion: Thermography is a potentially useful addition to the diagnostic technique used for screening patients mouth breathing have a modest effect on healthy periodontium. Within the limitations of the study, mouth breathing may enhance preexisting inflammation in gingival tissues in anterior region in young adults.

S135

Hiyaluronik Asitin Palatinal Bölgenin İyileşmesine Katkısının Lazer Doppler ile Değerlendirilmesi

Zeynep Turgut Çankaya[1], Sühan Gürbüz[1], Batuhan Bakırarar[2], Bülent Kurtiş[1]

[1] Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı

Amaç: Hiyaluronik asit(HA) jel, şuan için yumuşak doku augmentasyonu ve rejenerasyonu amacıyla yaygın olarak kullanılan ajanlardandır. Günümüzde palatinal donör bölgenin iyileşmesi süreci ile ilgili lazer doppler flowmetri(LDF) değerlerine dair güncel veri bulunmamaktadır. Mevcut çalışma, palatinal bölgeden serbest dişeti grefti alınmasını takiben HA'in palatinal bölgenin erken dönemdeki iyileşme sürecinde bölgenin revaskülarizasyonunu arttırarak palatinal mukozal yara iyileşmesi üzerine olan etkinliğini araştırmak amacıyla klinik kontrollü randomize araştırma olarak tasarlanmıştır.

Materyal-metot: Yetersiz miktarda yapışık dişeti olan(≤1 mm) sistemik olarak sağlıklı 40 hasta çalışmaya dahil ediliştir. Rastgele olarak hastalar test ve kontrol grubuna ayrılmıştır. Palatinal donör bölgenin iyileşmesi arasındaki farklılıkları değerlendirebilmek amacıyla palatinal yara bölgelerine HA'in uygulandığı 20 hasta test grubunu oluştururken palatinal donör bölgenin spontan iyileşmeye bırakıldığı 20 hasta kontrol grubunu oluşturmuştur. Operasyon öncesinde ve operasyon sonrası neovaskülarizasyonun değerlendirmesi amacıyla 7., 14. ve 30. günlerde palatinal donör bölgenin mikrosirküler kan perfüzyonu lazer doppler ile ölçülmüştür. Aynı zamanda başlangıç palatinal yumuşak doku kalınlığı da kaydedilmiştir. Verilerin istatistiksel analizleri Student t testi ve Mann Whitney U testi kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Test grubunda ortalama LDF değerleri arasındaki farklar başlangıç değerlere kıyasla 7., 14. ve 30. günlerde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gösterirken(sırasıyla; $p=0.001$, $p<0.001$, $p<0.001$) kontrol grubunda başlangıç ve 7.gün LDF değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır($p=0.135$).

Sonuçlar: Çalışma sonuçları, palatinal donör bölgeye HA uygulanmasının iyileşme sürecini hızlandıran etkili bir yöntem olduğunu göstermektedir. HA uygulaması aynı zamanda postoperatif dönemde hasta konforunun artmasını da sağlamıştır.

S135

Hyaluronic-Acid as an Adjunct to Palatal Healing Evaluated Using Laser-Doppler

Zeynep Turgut Çankaya[1], Sühan Gürbüz[1], Batuhan Bakırarar[2], Bülent Kurtiş[1]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Ankara University Faculty of Medicine, Department of Biostatistics

Aim: Hyaluronic acid(HA) gel is one of the most widely use d agents for soft tissue augmentation and regeneration. To date, no data are currently available about the LDF values during early healing period of palatal donor site. The present randomized controlled clinical study was undertaken to investigate the effectiveness of HA on human palatal mucosal wound healing after free gingival graft harvesting evaluated by using LDF to enhance the revascularization during early healing of palatal donor site.

Materials-Methods: Forty systemically healthy patients showing the inadequate width of attached gingiva (≤1 mm) were enrolled for the study.Patients were randomly assigned into test or control groups. Twenty patients, were treated by application of HA to the palatal donor site as test group compared with twenty patients, allowed to heal with spontaneous palatal wound healing without HA as controls to assess the difference in healing. Before and after surgery, neovascularization was evaluated on the seventh, fourteenth and lastly thirtieth day by using laser doppler to measure the local microcirculatory blood perfusion in the palatal donor site. Baseline palatal soft tissue thickness (PSTT) was also recorded. The data were analyzed statistically using Student t test and Mann Whitney U test.

Results: The mean LDF values showed statistically significant differences in 7th, 14th, and 30th days with regard to the baseline in the test group($p=0.001$, $p<0.001$, $p<0.001$; respectively). However, there were no statistically significant differences between baseline and 7th day in the control group($p=0.135$). No significant differences were seen between test and control group for PSTT at baseline.

Conclusions: The results showed that HA application to cover palatal donor site is an efficacious approach to reduce the healing time. HA also provided a significant postoperative patient comfort.

S136

4 Farklı Porselenin Cr-Co Altyapıya Bağlantısının Araştırılması

Begüm Yerci Kosor, Ayşe Gözde Türk, Ebru Çal

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Günümüzde oldukça fazla sayıda feldspatik porselen çeşitleri üretilmektedir. Bu porselenlerden seçilen 4 tanesinin alt yapı metali ile olan bağlantısının incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: 48 adet Cr-Co çubuk döküm yöntemiyle International Organization for Standardization (ISO) standartına göre (9693:2012) 25x3x0.5 mm boyutlarında hazırlandı. Oksitleme yapılan metal alt yapılar rastgele 4 gruba bölündü (n=12) ve Ceramco 3 (Dentsply), Vita VMK Master (VITA), IPS Classic (Ivoclar Vivadent) ve G-Ceram (Gülsa) feldspatik porselenleri opak, dentin ve mine tabakaları şeklinde 3x8x1 mm boyutlarında, metal barların orta kısımlarına gelecek şekilde yüklendi . Ceramco 3 grubunda A2 opak, A2 dentin ve natural enamel medium mine, Vita VMK Master grubunda OP1 opak, 2M2 dentin ve EN2 mine, IPS Classic grubunda A2 opak, A2 dentin ve incisal mine, G-Ceram grubunda ise A2 opak, A2 dentin ve I2 insizal mine kullanıldı. Örnekler porselen fırınında üreticilerin önerdiği parametrelerde fırınlandı (Programat P300, Ivoclar Vivadent). Daha sonra örneklere universal test cihazında (EHF-LV020K2-020, SHIMADZU) 3 nokta eğme testi uygulandı. Kırılma kuvveti Newton olarak kaydedildi ve MPa değeri hesaplandı. Elde edilen verilere Levene ve Anova istatistiksel analizleri uygulandı (p=0.05)

Bulgular: Ceramco 3, Vita VMK Master, IPS Classic ve G-Ceram grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde, çalışmada kullanılan 4 farklı porselen tozunun metal-seramik bağlantısı açısından farklı olmadığı sonucuna varılmıştır.

S136

Bonding Strength Evaluation of 4 Different Porcelains To Cr-Co Framework

Begüm Yerci Kosor, Ayşe Gözde Türk, Ebru Çal

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose : Numerous types of feldpathic porcelain are manufactured in nowadays. It is aimed to evaluate the bond strength of four different feldspathic porcelains to the Cr-Co framework.

Method: A total of 48 conventional lost wax cast Co-Cr metal bars were prepared with the dimensions of 25x3x0.5 mm following International Organization for Standardization (ISO) standard 9693:2012. Metal bars were then randomly divided into 4 groups (n=12). Ceramco 3 (Dentsply), Vita VMK Master (VITA), IPS Classic (Ivoclar Vivadent) and G-Ceram (Gülsa) feldspathic porcelains were loaded as opaque, dentine and enamel layers in dimensions of 3x8x1 mm in the center of the metal bars. In Ceramco 3 group A2 opaque, A2 dentine, natural enamel medium, in VITA VMK Master group OP1 opaque, 2M2 dentine and EN2 enamel, in IPS Classic group A2 opaque, A2 dentine and incisal enamel, in G-Ceram group, A2 opaque, A2 dentine and I2 incisal enamel layers were loaded. The specimen were fired as the manufacturer instructed (Programat P300, Ivoclar Vivadent). The specimen were tested with 3 point bending test in universal testing machine (EHF-LV020K2-020, SHIMADZU). Fracture load was recorded in Newton and MPa value was calculated. Levene and ANOVA statistical analysis were performed (p=0.05).

Results: There were no statistically difference between Ceramco 3, Vita VMK Master, IPS Classic ve G-Ceram groups.

Conclusion: Within the limits of this present study, it is concluded that there is no difference in bonding strength of the 4 different porcelain powders that were used.

S137

Parotis Bezi Kanalında Dev Tükrük Bezi Taşı

Hatice Boyacıoğlu Doğru[1], Hakan Hıfzı Tüz[2], Ümit Özgür[2], Gökçen Akçiçek[1], Nihal Avcu[1], Sema Dural[1]

[1] Hacettepe Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Hacettepe Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Siyalolit, tükürük bezi kanalında bir nidus çevresinde kalsiyum tuzlarının çökelmesi ile oluşan tükrük bezi taşıdır. Çoğunlukla kalsiyum karbonat ve kalsiyum fosfattan oluşur. Tükürük bezi kanalı içerisinde herhangi bir yerde bulunabilir. Genellikle erişkinlerde görülür ve kadınlarda insidans erkeklerden daha yüksektir. En çok submandibular bezde (% 80), ikinci olarak parotis bezinde (% 5-20) izlenir. Dil altındaki ve küçük tükürük bezleri daha az etkilenir (% 1-2). Boyutları 3 ile 20 mm arasında değişir, nadiren (% 7.6) 15 mm'den büyüktürler ve bunlar dev tükürük bezi taşı olarak adlandırılırlar. Bu olgu sunumunda 63 yaşında, parotis bezi kanalında dev tükürük bezi taşı bulunan, erkek hasta diagnostik görüntüleme bulguları ve cerrahi tedavisiyle sunulmuştur.

S137

Giant Salivary Gland Calculi in the Parotid Duct

Hatice Boyacıoğlu Doğru[1], Hakan Hıfzı Tüz[2], Ümit Özgür[2], Gökçen Akçiçek[1], Nihal Avcu[1], Sema Dural[1]

[1] Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Sialolith is a salivary stone which is formed by precipitation of calcium salts around a nidus within salivary duct. It is predominantly composed of calcium carbonate and calcium phosphate. It can be found anywhere in ductal system. They occur commonly in adults and the incidence is higher in females than males. They are most common in the submandibular gland (up to %80), and secondly in the parotid gland (%5 to %2). The sublingual and other minor salivary glands are less affected (%1-2). Their size range from 3 to 20 mm and they are rarely larger than 15 mm (7.6%). Those large sialolits are called as giant salivary gland calculi (GSGC; >15 mm). In this case report, we report a 63 years old male patient with GSGC in the parotid duct with diagnostic imaging and surgical management.

S139

Çocuklarda Diş Yaşının Vücut Kitle Indeksine Göre Karşılaştırmalı Olarak Incelenmesi

Dilek Özge Yılmaz[1], Rüveyde Bundak[2], Koray Gençay[3]

[1] Beykent Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Büyüme Gelişim ve Pediatrik Endrokrinoloji Bilim Dalı

[3] İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Diş gelişimi, çocuklarda gelişmenin önemli bir göstergesidir. Çocuklara uygulanacak olan diş tedavilerinde, kronolojik yaşın tek başına yeterli bir parametre olamaması nedeni ile diş yaşı belirleme yöntemlerine başvurulmaktadır. Bu çalışmanın amacı; yaşa ve cinsiyete göre hazırlanan vücut kitle indeksi (VKİ) persentil eğrileri kullanılarak obez ve aşırı ağırlıklı olarak tanımlanan çocukların Greulich Pyle kemik yaşı (GPKY), Demirjian diş yaşı (DDY) ve kronolojik yaş (KY) ilişkileri ile normal çocukların DDY ile KY ilişkilerini ve elde edilen sonuçların VKİ'ye göre değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu çalışmada; İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Büyüme Gelişim ve Pediatrik Endrokrinoloji Polikliniği'nde takip edilen GPKY ve VKİ değerleri hesaplanmış 6-12 yaş arası VKİ>95 olan 100 obez (50kız, 50 erkek), VKİ 85-95 arasında olan 100 aşırı ağırlıklı (50 kız, 50 erkek) ve İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran aynı yaş aralığına sahip sistemik hastalığı bulunmayan VKİ 15-85 arasında olan 100 çocuk (50 kız, 50 erkek) olmak üzere toplamda 300 olgunun (150 kız, 150 erkek) panoramik radyografileri üzerinden DDY değerlendirmeleri yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmanın sonucunda; VKİ ve cinsiyet değişkenlerinin KY üzerine etkileri anlamsız bulunurken DDY üzerinde etkileri istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Obezlerin DDY değerlerinin hem normal hem de aşırı ağırlıklı olguların değerlerinden anlamlı düzeyde büyük olduğu saptanmıştır (sırasıyla, p<0.001, p:0.001). VKİ (normal çocuklar hariç) ve cinsiyet değişkenlerinin ana etkilerinin GPKY üzerine etkilerinin istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır (F:7.654, p<0.001).

Sonuç: Sonuç olarak; büyüme ve gelişimi yönlendirmeye yönelik tedaviler veya diş çekimi kararının sorgulandığı olgularda, tedavi zamanlaması açısından cinsiyet ve yaşın dışında VKİ'nin de değerlendirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

S139

Comperative Investigation of Dental Age in Children with Respect to the Body Mass Index

Dilek Özge Yılmaz[1], Rüveyde Bundak[2], Koray Gençay[3]

[1] Beykent University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Istanbul University, Istanbul Medical Faculty, Department of Child Health and Disease, Department of Growth Development and Pediatric Endocrinology

[3] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objectives: Dental development is an important indicator of development in children. Because of the fact that chronological age is not a sufficient parameter for dental treatments in children, dental age determination method is used. Childhood obesity can be diagnosed using body mass index (BMI) percentile curves prepared according to age and sex. The aim of this investigation is to study Greulich Pyle bone age (GPBA), Demirjian dental age (DDA), and choronological age (CA) relations in children (obese, overweight) and DDA and CA relations compared to normal children and these results.

Method-Materials: In this study, DDA assessment with panoramic radiography has been carried out of 100 obese children (50 girls and 50 boys) with BMI>95, 100 overwieght children (50 girls and 50 boys) with a BMI between 85 and 95, and 100 children (50 girls and 50 boys) with no systemic disease with a BMI between 15 and 85, all between the ages of 6 and 12, whose GPBA and BMI values were calculated at Istanbul University, Faculty of Medicine, Child Health and Childhood Diseases Department, Growth, Development and Pediatric Endocrinology Polyclinic.

Results: At the end of the study, the effects of BMI and sex variables on CA were found to be insignificant while their effects on DDA were found to be significant. DDA values of obese children were found to be greater than tha values for normal and overweight children in statistically significant way (p<0.001 and p:0.001 respectively). It was determined that the effects of BMI (except for normal children) and sex variables on GPBA are statistically significant (F:7.654, p<0.001).

Conclusions: Treatments aiming the management of growth and development or in cases where tooth extraction is considered, it is thought that BMI is important as well as sex and age.

S140

Diş Hekimlerinin Travmatik Dental Yaralanmalarının Tedavisi Hakkında Bilgi Düzeyleri

Burak Buldur[1], Alper Kapdan[2], Çiğdem Çukurcu[1], Elif Tekin[1]

[1] Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı

[2] Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı Sivas ilinde bulunan diş hekimlerinin dental travma ve tedavi protokolleri konusundaki bilgi düzeyini ölçmek ve gerekli farkındalıkların oluşturulmasını sağlamaktır.

Yöntem: Kesitsel tarzda hazırlanana bu çalışma Sivas ilinde, Nisan- Haziran 2017 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Kolaylama örnekleme ile pratisten diş hekimleri ve farklı branşlardaki uzman diş hekimlerinden oluşan 136 diş hekimi çalışmaya katıldı. Veri toplama aracı olarak literatürde sunulan benzer anketlerin ve tedavi rehberlerin incelenmesi ve revize edilmesiyle oluşturulan bir anket formu kullanıldı. Anket 26 kapalı uçlu sorudan oluşmakta olup, soruların dağılımı şu şekildedir; sosyo-demografik bilgiler, dental travma konusunda öz yeterlik ve çocuklardaki farklı travmatik dental yaralanma türlerinin tedavisi (5,4, ve 19 soru sırasıyla). İncelenen bağımsız değişkenler yaş, cinsiyet, meslekte çalışma süresi, çalışma yeri eğitim seviyesi olarak belirlendi. Veriler tanımlayıcı istatistik, ki-kare, çok değişkenli varyans analizi ve eta kare katsayısı testeri ile istatistiksel olarak incelendi.

Bulgular: Pratiyen dişhekimleri uzman diş hekimlerine göre travmatik dental yaralanmaların tedavisi konusunda daha düşük öz yeterliğe sahipken (p<0.05), daha az dental tavma eğitimi aldıkları bulundu. Farklı travmatik dental yaralanma türlerinin tedavisi meslekte çalışma süresi, çalışma yeri ve eğitim seviyesi değişkenleri ile istatistiksel olarak ilişkili bulundu (p<0.05). Uzman diş hekimleri, pratisten diş hekimlerinden daha fazla dental travma tedavi bilgi düzeyine sahip bulundu (p<0.05). Bütün katılımcılar arasında geniş pulpa perofrasyonu gösteren süt dişleri ve kök kırıklarının tedavisi konusunda düşük skorlar görüldü. Uzman diş hekimleri, avulse olmuş dişlerin saklanma süresi, splint süresi ve sistemik antibiyotik kullanmı konusunda daha yüksek bilgi düzeyi gösterdi (p<0.05).

Sonuç: Bu çalışma, Sivas ilindeki diş hekimlerinin travmatik dental yaralanmaların yönetimi konusunda düşük bilgi seviyesine sahip olduğunu gösterdi. Diş hekimlerinin travmatik dental yaralanmaların tedavi protokolleri hakkındaki bilgilerinin geliştirilmesi gerekmektedir.

S140

Knowledge of Dentists About the Management of Traumatic Dental Injuries

Burak Buldur[1], Alper Kapdan[2], Çiğdem Çukurcu[1], Elif Tekin[1]

[1] Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

[2] Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Purpose: This study aimed to assess dentists' knowledge of emergency treatment of traumatic dental injuries (TDIs) in Sivas, Turkey.

Methods: The study employed a cross-sectional design, and was conducted in Sivas, Turkey between April and June 2017. Convenience sampling was used to obtain 136 participants which consists of general dental practitioners (GDP) and specialist dentists (SD) with different ares of speciality . The data collection tool was an questionnarie form which is obtained from previous standardized ones, and was revised. The questionnaire was consisted of 26 questions regarding background information, self-efficacy about treating traumatic dental injuries (TDI), and management of different types of TDIs in children (5, 4, and 17 questions, respectively). The independent variables were age, sex, professional time, workplace, and education level. The data were statistically analyzed using descriptive statistics, chi-square, multivariate analysis of variance, and eta square coefficient.

Results: The GDP had lower scores than SD regarding their self-efficacy of treating TDIs (p<0.05). The GPD had less dental trauma education than SD regarding TDIs. The scores of management of different types of TDIs were significantly associated with professional time, workplace and education level (p<0.05). The SDs had higher level of knowledge about TDIs than GPDs (p<0.05). Lower scores were noted for questions related to appropriate treatment for complicated crown-fractured deciduous incisors with large pulp exposure and root fracture among all participants. SD had higher scores related to the storage medium,splint time, and systemic antibiotic usage for avulsed teeth.

Conclusion: This study showed a low level of knowledge of TDIs management among the participants and highlights the need to improve dentists' knowledge of TDI treatment protocols.

S141

Huzurevlerinde Yaşayan Geriatrik Bireylerin Protez Hijyen Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi

H. Yasemin Yay Kuşçu, Işın Kürkçüoğlu,Tuğçe Gül Elmas

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Çeşitli araştırmacılar, protez kullanan geriatrik bireylerin büyük bir çoğunluğunun protezlerini temizlemede yetersiz kaldıklarını bildirmişlerdir. İyi temizlenmeyen protezlerin özellikle gece çıkartılmadıklarında pnömoni gibi enfeksiyon hastalıklarına maruz kalma riskini arttırdığı konusunda çalışmalar mevcuttur. Bu araştırmanın amacı Isparta ve Burdur bölgesindeki huzurevlerinde yaşayan geriatrik bireylerin protez hijyen alışkanlıklarını değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışmada 3 farklı huzurevinde yaşayan 50 bireye bir anket çalışması yapılmış ve oral hijyen ve protez temizleme alışkanlıkları ile ilgili sorular yöneltilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya yaş aralığı 60 ile 92 arasında değişen 26 kadın ve 24 erkek birey katılmıştır. Ankete katılan 36 bireyde hareketli protez bulunurken, 2 bireyde sadece sabit protez olduğu ve 12 bireyin hiç protezinin olmadığı görülmüştür. Katılımcıların % 92'si protezlerini nasıl temizleyeceğini bildiğini ifade ederken, %68'i bu bilgiyi diş hekiminden aldığını belirtmiştir. Hareketli protez kullanan katılımcıların %17'si protezlerini sadece su, %86'sı fırça yardımıyla temizlerken, sadece 1 kişi temizleyici tablet kullandığını söylemiştir. Katılımcıların tamamı herhangi bir sorunu olmadığı sürece diş hekimine gitmediğini bildirmiştir. Katılımcıların %33'ü protezlerini gece çıkartmadığını söylemiştir. Bireylerin %39'u ağızlarından çıkarttıklarında protezlerini su dolu bardakta, %8'i mendilde, %19'u ise susuz ortamda bardakta veya naylona sarılı olarak beklettiğini belirtmiştir. Bireylerin %81'inin protez adezivleri ile ilgili herhangi bir bilgisinin olmadığı saptanmıştır.

Sonuç: Huzurevlerinde yaşayan geriatrik bireylerin protez hijyeninin ve gece protezlerin ağızdan çıkarılmasının önemi konusunda daha fazla bilgilendirilmesi gereklidir.

S141

Evaluation of Denture Hygiene Habits of Geriatric Individuals Residing in Nursing Homes

Işın Kürkçüoğlu, H. Yasemin Yay Kuşçu, Tuğçe Gül Elmas

Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Purpose: Several authors reported that majority of the geriatric individuals using prosthesis fail to clean their dentures properly. There are some studies revealing that dentures can increase the potential risks of developing infection diseases such as pneumonia when they are not removed at nights. The aim of this study was to evaluate denture hygiene habits of geriatric individuals staying in nursing homes located in Isparta and Burdur region.

Method: This survey was carried out on 50 individuals residing in 3 different nursing homes. Questions were asked regarding oral and denture hygiene habits through a questionnaire.

Results: 26 females and 24 males, aged from 60 to 92, participated in our survey. 36 individuals had removable, 2 individuals had fixed prosthesis and 12 individuals had no prosthesis. 92% of the participants stated that they had knowledge of how to clean their dentures and 68% elderly said that this information was obtained from the dentists. Among the removable denture-wearing individuals, 19% of the participants expressed that they only cleaned their denture with water, 86% cleaned with the aid of a toothbrush, and only 1 person was using cleansing tablets. All participants said that they did not go to the dentist unless they had a problem. 39% of the participant stated that they did not remove their prostheses at nights. After removal of the dentures, %39 of the participants kept their dentures in a glass filled with water, 8% of the respondents kept them in a handkerchief, and 19% of the respondents kept the dentures in a dry container or in a plastic bag. It was determined that %81 of the participants did not have any knowledge about denture adhesives.

Conclusion: Geriatric individuals staying in nursing homes should be more informed about the importance of denture hygiene and removal of prosthesis at night.

S142

Çocuklarda Diş Yaşının Erken ve Geç Puberte Dönemleri Açısından Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi

Derya Tabakçılar[1], Rüveyde Bundak[2], Koray Gençay[3]

[1] Özel Pedodontist

[2] İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Büyüme Gelişim ve Pediatrik Endrokrinoloji Bilim Dalı

[3] İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bireyler arasındaki genetik, çevresel ve etnik farklılıklardan dolayı gelişim yaşı sadece kronolojik yaş üzerinden değerlendirilememektedir. Çocuğun diş ve kemik gelişim durumunun saptanması ve pubertal gelişiminin belirlenmesi, pedodonti ve ortodontide tedaviye doğru zamanda başlama, tedavi seçimi, prognoz yönetimi gibi konularda önem taşımaktadır. Erken puberte hızlı büyümeye, gecikmiş puberte ise genel olarak büyümede retardasyona işaret etmektedir. Bu çalışmanın amacı, diş gelişiminin somatik büyüme ile eş zamanlı olup olmadığını belirlemektir.

Yöntem: Bu çalışmada, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Büyüme Gelişim ve Pediatrik Endrokrinoloji Polikliniği'nde yapılan tetkiklerle tanı konulmuş, ilaç tedavisi başlamamış, 5-8 yaş arası 62 erken puberteli kız, 5-9 yaş arası 34 erken puberteli erkek ve 13-16 yaş arası 29 geç puberteli kız, 14-17 yaş arası 43 geç puberteli erkek çocuk ile, İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan ve aynı yaş aralığındaki sağlıklı 169 çocuğun panoramik radyografileri üzerinden Demirjian yöntemi ile diş yaşları incelenmiştir.

Bulgular: Tüm olgularda diş yaşı değerlerinin kronolojik ve kemik yaşı değerlerinden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde büyük olduğu saptanmıştır. Erken puberte grubu genelinde diş yaşı değerlerinin kronolojik yaşı değerlerinden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde büyük olduğu saptanmıştır. Geç puberte grubu genelinde kronolojik yaş ile diş yaşı arasında saptanan fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır.

Sonuç: Değerlendirme yapılırken, erken puberteli çocuklarda dentoalveoler büyümenin hızlı olduğu göz ardı edilmemelidir. Pedodontik ve ortodontik tedavi planlamasında, zamanlama ve prognoz açısından bu durum dikkate alınmalıdır. Geç puberteli bireylerde ise diş gelişiminin somatik büyüme kadar geri olmadığı gözlenmiştir. Bu durumda geç puberteli bireylerdeki planlamanın sağlıklı çocuklarla paralellik göstermesinde bir sakınca görülmemekle birlikte malokluzyon gelişim açısından dikkatlice izlenmelidir.

S142

Comparative Study of Dental Age in Precocious and Delayed Puberty Periods in Children

Derya Tabakçılar[1], Rüveyde Bundak[2], Koray Gençay[3]

[1] Special Pedodontist

[2] Istanbul University, Istanbul Medical Faculty, Department of Child Health and Disease, Department of Growth Development and Pediatric Endocrinology

[3] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objectives: The determination of the child's tooth and bone development and pubertal development is important for issues such as starting pedodontic and orthodontic treatment at the right time, choosing the right treatment, and prognosis management. Precocious puberty indicates quick growth and delayed puberty indicates retardation in growth and this study aims to determine whether dental development is synchronous with somatic development.

Method-Materials: In this study, the dental ages of 62 girls with precocious puberty between the ages of 5 and 9, 34 boys with precocious puberty between the ages of 5 and 9, 29 girls with delayed puberty between the ages of 13 and 16, and 43 boys with delayed puberty between the ages of 14 and 17 diagnosed carried out in Istanbul University, Faculty of Medicine, Child Health and Childhood Diseases Department, Growth, Development and Pediatric Endocrinology Polyclinic, and of 169 children with normal development have been studied through their panoramic radiographies using the Demirjian method and bone age with Greulich Pyle method.

Results: In all cases, dental age values are greater than chronologic and bone age values to a statistically significant degree. In the precocious puberty group, it was determined that dental age values are greater than chronologic age values to a statistically significant degree. In the delayed puberty group, the difference determined between the chronological age and the dental age wasn't found to be statistically significant.

Conclusions: Dentoalveolar development is faster in children with precocious puberty must not be ignored when assessments are made. In individuals with delayed puberty, it was observed that dental development was not so retarded as somatic development. In this context, although there are no drawbacks in the planning in individuals with delayed puberty being parallel to healthy children, the individuals must be followed closely in terms of malocclusion development.

S143

Kırıkkale İlinde Yaşayan 3-6 Yaşları Arasındaki Çocuklarda Süt Dişi Dental Erozyon Prevalansının Değerlendirilmesi

Volkan Arıkan, Kamile Nur Vapur, Aylin Akbay Oba

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu araştırmanın amacı Kırıkkale'deki çocukların süt dişlerinde dental erozyonun prevelansını ve risk faktörlerini belirleyerek erken teşhis ile gerekli önlemlerin alınmasına yardımcı olmaktır.

Yöntem: Çalışmaya, 3-6 yaşları arasındaki 300 adet çocuk dahil edilmiştir. Klinik muayene öncesinde, 30 soruluk bir anket hasta ve velisine uygulanmıştır. Anket; hastaya ait sosyodemografik bilgiler, beslenme alışkanlıkları, sistemik hastalıklar ve kullanılan ilaçlar gibi erozyonda etkisi olabilecek faktörleri içermektedir. Klinik inceleme reflektör altında, dental ayna kullanılarak bir araştırmacı (K.N.V) tarafından yapılmıştır. Eroziv lezyonların değerlendirilmesinde Basic Erosive Wear Examination (B.E.W.E) skorlama sistemi kullanılmıştır. 6 bölgeden kaydedilen skorlar toplanarak Toplam BEWE Skoru elde edilmektedir. Çalışmada elde edilen veriler SPSS 20 paket programı ile analiz edilmiştir. Gruplar arasındaki farklılıklar incelenirken değişkenlerin normal dağılım göstermemesi nedeniyle Mann Whitney U ve Kruskal Wallis-H Testlerinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya dahil edilen çocukların süt dişlerinde erozyon prevelansı %96 olarak tespit edilmiştir. Değerlendirme sonucunda, 288 çocukta dental erozyondan etkilenmiş en az bir yüzey gözlenirken, 12 çocukta herhangi bir aşınma tespit edilmemiştir. Toplam BEWE skorunun ortalama değeri 3,06 olarak hesaplanmış, en düşük ortalama skor 3 yaşındaki çocuklarda, en yüksek ortalama skor ise 5 yaşındaki çocuklarda gözlenmiştir. Araştırmamızda, sosyoekonomik durum arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuş, sosyoekonomik düzeyi 2000 TL ve üzerinde olan hastaların toplam anterior skor değerlerinin 1000 TL ve altı ve 1500-2000 TL arasında olanlara göre anlamlı derecede düşük olduğu gözlenmiştir. Ağız kuruluğu olmayan çocukların Toplam Maksiller Skor değeri ve Toplam Anterior Skor değeri ağız kuruluğu olanlara göre anlamlı derecede düşük bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: Kırıkkale'de yaşayan 3-6 yaş arasındaki çocukların süt dişlerinde dental erozyon prevelansının yüksek olduğu tespit edilmiştir.

S143

Evaluation of Dental Erosion Prevalence of Dental Erosion in Primary Teeth of 3-6 Year Old Children Between Living in Kırıkkale

Volkan Arıkan, Kamile Nur Vapur, Aylin Akbay Oba

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objectives: The aim of the present study was to investigate dental erosion prevalence and risk factors in primary teeth of children living in Kırıkkale province and to help taking necessary precautions with early diagnosis.

Material and Methods: The study included 300 children between 3-6 years old. A survey, which had 30 questions, was implemented to each patient and their parents before the clinical examination. The survey comprised questions related to socio-demographic data, and some factors that can affect erosion such as dietary habits, systemic diseases and using medications. The clinical examination was made by a researcher (K.N.V.) using a mouth mirror under the reflector Dental erosion was assessed by the Basic Erosive Wear Examination Index (BEWE), where buccal/facial, occlusal and lingual/palatal surfaces of all teeth were examined, and the highest score found was recorded for each sextant. Mann Whitney U and Kruskal Wallis-H tests were used since the variables were not normally distributed when the differences between groups were examined.

Results: Erosion prevalence in the primary teeth of children that were included in the study was 96% in the present study. At least one surface that was effected by erosion was found in 288 of the patients and 12 of the children did not have erosion in their primary dentition. Mean total BEWE score was found to be 3.06. The lowest mean score was in 3 year-olds and the 5 year-olds had the highest mean scores. Total anterior scores of families those had 2000TL and higher monthly outcome was lower than those had less monthly outcome. Children without xerostomia had lower anterior and maxillary BEWE scores when compared to those did not have xerostomia.

Conclusions: The prevalence of dental erosion in primary teeth of 3-6 year old children living in Kırıkkale was found to be high.

S144

Maksillada Agresif Osteoblastoma: Nadir Bir Kemik Tümörü Olgusu

Derya Yıldırım[1], Melike Başaran[1], Yavuz Fındık[2], Mustafa Asım Aydın[3], Süha Türkaslan[4], İbrahim Metin Çiriş[5]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Süleyman Demirel Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Plastik Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi Anabilim Dalı

[4] Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[5] Süleyman Demirel Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Osteoblastoma, daha çok uzun kemiklerde ve omurgada görülen çenelerde ise nadir gözlenen benign bir kemik tümörüdür. Bu sözlü sunumun amacı maksillada osteoblastom olgusunu klinik ve radyografik özellikleriyle sunmaktır.

Yöntem: 28 yaşında erkek hasta kliniğimize, bir haftadır sağ yanağında farkettiği şişlik şikayetiyle başvurdu. Hasta panoramik radyografi ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografiyle (KIBT) ile incelendi. Lezyonun yumuşak dokularla ilişkisini saptamak amacıyla manyetik rezonans görüntüleme (MRG) yapıldı. Lezyon cerrahi olarak rezeke edildi ve histopatolojik olarak incelendi.

Bulgular: Hastanın medikal anamnezinde tedavi gördüğü bir hastalık olmadığı öğrenildi. Ekstraoral muayenede, sağ orbita tabanı ve üst dudak arasında, palpasyonda sert, ağrısız şişlik bulunmaktaydı. İntraoral muayenede sağ maksiller ikinci molar ve kanin dişler arası bölgede vestibül alveoler kemikte ekspansiyon, mukozada hiperemik görüntü gözlendi. Panoramik radyografta sağ maksiller sinüs sınırları izlenemedi. KIBT görüntülerinde sağ maksiller kanin diş ve tüber maksilla arasında, orbita tabanına kadar genişleyen, maksiller sinüsü mediale itmiş, kalsifiye odaklar içeren, miks görünümde, fibroosseoz ekspansil lezyon görüldü. Lezyon MRG'de T1 ve T2 ağırlıklı sekanslarda hipointens görünümde izlendi. Lezyon cerrahi olarak genel anestezi altında rezeke edildi. Histopatolojik inceleme sonucunda osteoblastom teşhisi koyuldu. Maksiller obtüratör uygulanan hastanın takibi devam etmektedir.

Sonuç: Osteoblastoma çenelerde ve özellikle maksillada nadir gözlenmektedir. Klinik ve radyografik bulgular incelendiğinde, bu osteoblastoma olgusunun hızlı bir şekilde geniş bir alanı etkileyerek agresif özellik gösterdiği anlaşılmaktadır. Osteoblastoma fibroosseoz lezyonlar, kemik tümörleri ve osteosarkoma gibi malign tümörlerle karıştırılabilir. Kesin teşhis klinik, radyolojik ve histopatolojik bulgularla birlikte yapılmalıdır.

S144

Aggressive Osteoblastoma in the Maxilla: A Rare Bone Tumour Case

Derya Yıldırım[1], Melike Başaran[1], Yavuz Fındık[2], Mustafa Asım Aydın[3], Süha Türkaslan[4], İbrahim Metin Çiriş[5]

[1] Süleyman Demirel University, Faculty of Dentistry, Oral, Dental and Chin Radiology

[2] Süleyman Demirel University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Süleyman Demirel University, Faculty of Medicine, Plastic Reconstructive and Aesthetic Surgery

[4] Süleyman Demirel University, Faculty of Dentistry, Prosthetic Dental Treatment

[5]Süleyman Demirel University, Faculty of Medicine, Pathology

Purpose: Osteoblastoma is a rare bone tumour that mostly occurs in long bones and spinal column. It very rarely involves the jaws. The aim of this presentation is to present a maxillary osteoblastoma case with clinical and radiographic findings.

Method: A 28-year-old man was attended to our clinic with the complaint of swelling in his right cheek for a week. The patient was evaluated with panoramic radiography and cone beam computed tomography (CBCT). Magnetic resonence imaging (MRI) was performed to detect relation of the lesion with soft tissues. The lesion was resected and histopathological evaluation was performed.

Findings: Medical examination of the patient revealed no systemic treatment. There was a painless hard swelling elongated between the floor of the orbita and upper lip on extraoral examination. Vestibule alveolar bone expansion was seen between right maxillary second molar and canine teeth region on intraoral examination and alveoler mucosa was hyperemic on the region. The borders of right maxillary sinus could not be evaluated on panoramic radiography. An expansile, fibroosseous lesion that containing calcified materials was observed between maxillary right canine and right tuber maxilla on CBCT images. The mixed lesion pushed up right maxillary sinus medially and extended to floor of orbita and right nasal cavity. In MRI the lesion was observed hypointense in T1 and T2-weighted images. The lesion was resected surgically under general anesthesia. Osteoblastoma was diagnosed histopathologically. Maxillary obturator was applied the patient whose follow-up continues.

Conclusion: Osteoblastoma is rarely observed in jaws, especially in the maxilla. When clinical and radiographic findings are examined, it is understood that this osteoblastoma case had aggresive features because the lesion affected a large area rapidly. Osteoblastoma may misdiagnose as fibro-osseous lesions, bone tumors and malignant tumours such as osteosarcoma. Definitely diagnosis should be based on clinical, radiographic and histopathological findings.

S145

Farklı Kullanım Tarihine Sahip Kompozitlerin Sitotoksisitelerinin In Vıtro Araştırılması:Pilot Çalışma

Mağrur Kazak[1], Nazmiye Dönmez[1], Fatemah Bahadori[2], Vildan Betül Yenigün[3], Abdurrahim Koçyiğit[3]

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Biyoteknoloji Anabilim Dalı

[3] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

A**maç:** Çalışmanın amacı son kullanma tarihi (SKT) 6 ay geçmiş ve geçmemiş çeşitli kompozit materyallerinin *in vitro* hücre kültürü ortamında, kısa sürede meydana getirdikleri sitotoksik etkilerinin araştırılmasıdır.

Yöntem: SKT geçmiş ve geçmemiş kompozit materyalleri [(Tetric N-Ceram Bulk-fill [IVA],(Tetric N-Ceram [A1],Ivoclar Vivadent),(Clearfil Majesty ES-2 [A1Dentin],Kuraray)] kullanıldı.Materyallerin sitotoksik etkilerini belirlemek için hücre kültürü yöntemi ile L-929 fare fibroblast hücreleri kullanıldı. Daha önceden iki kere steril edilmiş (2x5mm) plastik diskler içine yerleştirilen kompozit materyali ile dolu ancak henüz polimerize edilmemiş halkalar,fibroblast hücreleri üzerine (24 saat önce 24 kuyucuklu platelerde kültürü gerçekleştirilmiş) direkt temas edecek şekilde yerleştirildi ve üretici firmanın önerdiği süre boyunca görünür mavi ışık ile (Valo, Ultradent, USA) polimerize edildi. Polimerizasyon işlemi direkt hücre kültürü ortamında gerçekleştirildi.Sonrasında deney gruplarının olduğu kuyucukların içine 500µl besiyeri tekrar eklendi,7 günün sonundaki sitotoksik etkileri incelendi.Pozitif kontrol grubu olarak,deney gruplarının besiyersiz kalma süresine eşit sürede besiyersiz bırakılan hücreler ve deney gruplarına eşit sürede ışık kaynağına maruz kalan hücreler kullanıldı.Negatif kontrol grubunda hiçbir muameleye maruz kalmayan hücreler ele alındı.Toksisite ölçüm parametrelerinden biri olan Hücre canlılığı Sulforadamin B testi ile 7 günün sonunda hesaplandı.İstatistiksel analizler için One-way Anova ve post-hoc Tukey yöntemleri kullanıldı($p<0.05$).

Bulgular: Tetric N-Ceram materyalinin SKT geçmemiş ve geçmiş grupları karşılaştırıldığında, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmiştir($p<0.05$).SKT geçmiş Tetric N-Ceram materyalinde %50'den az hücre canlılığı gözlenmiştir. En yüksek hücre canlılığı SKT geçmemiş Tetric N-Ceram'da hesaplanırken,en az hücre canlılığı SKT geçmemiş Tetric N-Ceram Bulk-fill'de bulunmuştur. SKT geçmiş kompozitler arasında hücre canlılığı sırasıyla; Clearfil Majesty ES-2>Tetric N-Ceram Bulk-fill>Tetric N Ceram'dır.

Sonuç: Çalışmanın sonuçları, klinikte SKT geçmiş restoratif materyallerin kesinlikle kullanılmaması gerektiğini ortaya koymuştur. Bu pilot çalışmada her ne kadar SKT ile hücre canlılığı arasında bir korelasyon görülse de, Tetric N-Ceram Bulk-fill kompozit materyali için tam tersi bir sonuç elde edilmiştir. Bu yüzden bulk-fill kompozitlerin sitotoksisitelerinin araştırılmaya devam edilmesi gerekmektedir.

S145

Cytotoxic Effects of Expired and Non-Expired Composites In Vitro: Pilot Study

Mağrur Kazak[1], Nazmiye Dönmez[1], Fatemah Bahadori[2], Vildan Betül Yenigün[3], Abdurrahim Koçyiğit[3]

[1] Bezmialem Foundation University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Bezmialem Vakıf University Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Biotechnology

[3] Bezmialem Vakıf University Medical Faculty, Department of Medical Biochemistry

Aim: Aim of this study is to investigate short-term cytotoxic effects of expired (6 months)and non-expired various composite materials in vitro in cell culture medium.

Method: Expired and non-expired composite materials[(Tetric N-Ceram Bulk-fill [IVA],(Tetric N-Ceram [A1], Ivoclar Vivadent),(Clearfil Majesty ES-2 [A1Dentin], Kuraray)]were evaluated in the study.Cytotoxic effect of materials were studied on L-929 mouse fibroblast cells *in vitro.* Previously 2 times sterilized plastic rings(2x5mm)were filled with not yet polymerized composites then placed in direct contact(to cells which were cultured at 24 well plates, 24 hours prior to study)to fibroblast cells and polymerized according to manufacturer's recommandations(Valo,Ultradent,USA).Polymerization was carried out directly in cell culture medium.Then 500 µl of the medium was readded to wells,where experimental groups were present,and cytotoxic effects at the end of 7 days were examined.Cells which left without complete medium at a period equal to sample groups and cells which were exposed to light source at a period equal to sample groups were used as positive controls.Cells without any treatment were used as negative controls.One of the cytotoxicity measurement parameters,Cell viability,was calculated at the end of 7 days using Sulforhodamine B test.One-way Anova and post-hoc Tukey tests were used for statistical analyzes($p<0.05$).

Results: When expired and non-expired groups of Tetric N-Ceram materials compared to each other,a statistically significant difference was observed($p<0.05$).Less than 50% cell viability was found in expired Tetric N-Ceram material.Highest cell viability was calculated for non-expired Tetric N-Ceram,while lowest cell viability was found in non-expired Tetric N-Ceram Bulk-Fill.Among expired composites, cell viability was;Clearfil Majesty ES-2>Tetric N-Ceram Bulk-fill>Tetric N Ceram.

Conclusion: Results of the study revealed,non-expired restorative materials should not be used clinically.In this pilot study,although there was a correlation between expiration date and cell viability,opposite result was obtained for Tetric N-Ceram Bulk-fill composite material.Therefore, it is necessary to continue investigating the cytotoxicity of bulk-fill composites.

S146

Dönme Hızlarının Tek-Eğe Döner Sistemler Ile Genişletme Sonrasındaki Dentinal Çatlak İnsidansına ve Taşan Debris Miktarına Etkisi

Elif Kol Kılınç[1], Ezgi Doğanay[2], Pınar Güvenç[3]

[1] Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı
[2] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı
[3] Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı dönme hızlarının tek-eğe döner sistemler ile genişletme sonrasında oluşan dentinal çatlak insidansına ve taşan debris miktarına etkisini incelemektir.

Yöntemler: Tek kanallı ve dışarıdan görülebilen çatlağı olmayan otuz-üç çekilmiş mandibular premolar diş seçildi. Dişler kök kanal preperasyonunda kullanılan dönme hızı ayarlarına göre 3 gruba ayrıldı. G1. 300 rpm; G2. 400 rpm and G3. 600 rpm. Her diş yeni bir One Shape® alet ile genişletildi ve toplamda 7 m distile su ile irrige edildi. Preperasyon prosedüründen sonra Ependorf tüpleri hassas tartı yardımı ile tartıldı ve dişler apikalden 3, 6 ve 9 mm uzaklıklarda (okluzal, orta ve apikal bölge) horizontal olarak kesildi. Ardından bütün örnekler steriomikroskop yardımı ile dentinal çatlak varlığını incelemek için araştırıldı. İstatistiksel analizler için SAS 9.4 yazılımı kullanılarak, One way ANOVA ve post hoc Tukey's testleri yapıldı.

Bulgular: Çatlak oluşumu bütün köklerin %24' ünde gözlendi. Gruplar arasında (300,400 ve 600 rpm) veya kesit bölgeleri arasında (kuronal, orta ve apikal bölge) kök dentininde çatlak oluşumu yönünden istatistiksel anlamlı farklılık yoktu (p>.05). Farklı dönme hızları genişletme sonrasında taşan debris miktarını etkilemedi (p>.05).

Sonuçlar: Bu çalışmanın sınırları dahilinde, OneShape® aletleriyle 300, 400 ve 600 rpm'de kök kanalının preparasyonunun kök kanal dentininde çatlak oluşumu ve debris ekstrüzyonu açısından benzer olduğu bulunmuştur.

S146

Effect of Rotational Speed on Insidance of Dentinal Cracks and Amount of Extruded Debris After Instrumentation with Rotary Single-File Systems

Elif Kol Kılınç[1], Ezgi Doğanay[2], Pınar Güvenç[3]

[1] Uşak University Faculty of Dentistry Endodontics
[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry Endodontics
[3] Usak University Faculty of Dentistry Restorative Dental Treatment

Aim: The aim of the present study was to observe the effect of rotational speed on incidence of dentinal cracks and amount of extruded debris after instrumentation with rotary single-file systems.

Methods: Thirty-three extracted mandibular premolar teeth that had one canal and no externally visible cracks were selected. The teeth were divided 3 groups according to rotational speed settings were used in root canal preparation: G1. 300 rpm; G2. 400 rpm and G3. 600 rpm. Each teeth were prepareted with a new One Shape® instrument and irrigated with total of 7 ml distilled water. After the preparation procedures Eppendorf tubes were weighed using microbalance and all the teeth were horizontally sectioned at 3,6 and 9 mm from apex (coronal, middle and apical region).Than all specimens were examined with stereomicroscope to investigate the dentinal crack. Statistical analyses was performed in SAS 9.4. One way anova and Tukey post-hoc test was used to determine and to compare means of groups for irrigation needle gauges.

Results: Crack formation were observed in 24 % of all roots. There were not statistically differences among the groups (300,400 and 600 rpm) or the sections (coronal, middle and apical region) in terms of crack formation in root dentin (p>.05). Rotational speed did not affect the amount of extruded debris after instrumentation (p>.05).

Conclusion: Within the limitations of this study, it was found that the instrumentation of root canals with OneShape® instruments at 300, 400 and 600 rpm was similar in terms of the crack formation in root canal dentin and the amount of extruded debris.

S147

Posterior Superior Alveolar Arterin Dental Volumetrik Tomografide Değerlendirilmesi

Eda Didem Yalçın, Sedef Akyol

Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız,Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada Dental Volumetrik Tomografide (DVT) posterior superior alveolar arterin (PSAA) yaygınlığının ve lokalizasyonunun belirlenip yaş ve cinsiyete göre farklılıklarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmada 2015 ve 2017 yılları arasında Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran 18-55 yaş aralığındaki 325 olgunun DVT verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların yaşı ve cinsiyeti, arterin lokalizasyonu (submembranöz, intraosseoz, lateral duvar dışında) ve birbirleri arasındaki ilişki incelendi. Sayısal verilerin normal dağılıma uygunluğu Shaphiro Wilk testi ile test edildi. Normal dağılıma uyan değişkenlerin 2 grupta karşılaştırılmasında Student's t-testi kullanıldı. Analizlerde SPSS 22.0 paket programı kullanıldı.

Bulgular: Çalışma grubunu oluşturan 325 olgunun 155'i (%47.7) erkek, 170'i (%52.3) kadındı. Olguların %80.6'sında PSAA gözlendi. Tespit edilen PSAA'ların %79'u bilateral %21'i unilateral olarak izlendi. Tespit edilen PSAA'ların %56.3'ü intraosseoz %40.7'si submembranöz yerleşimliydi. Yaş ile PSAA arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptandı ($p < 0.05$). Sol tarafta PSAA görülmesi ile cinsiyet arasında anlamlı bir ilişki bulundu ($p < 0.05$).

Sonuç: Dental volumetrik tomografi taramalarında PSAA görülme olasılığı yüksektir. PSAA varlığı ve lokalizasyonu ile hasta yaşı ve cinsiyeti arasında anlamlı bir ilişki vardır ($p < 0.05$).

S147

Evaluation of Posterior Superior Alveolar Artery in Dental Volumetric Tomography

Eda Didem Yalçın, Sedef Akyol

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: In this study, it was aimed to determine the prevalence and localization of posterior superior alveolar artery (PSAA) in Dental Volumetric Tomography (DVT) and to evaluate the differences according to age and sex.

Methods and Materials: The DVT data of 325 cases between the ages of 18-55 years old who referred to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology between 2015 and 2017 years were evaluated retrospectively. The age and sex of the cases, arterial localization (submembranous, intraosseous, outside of lateral wall) and the relationship between each other were examined. The normal distribution convenience of the numerical data was tested by the Shaphiro Wilk test. Student's t-test was used for comparison of the variables that conforming normal distribution in 2 groups. SPSS 22.0 package program was used in the analyzes.

Results: The study group is constituted 325 cases that 155 (47.7%) were male and 170 (52.3%) were female. PSAA was observed in 80.6% of the cases. The detected PSAA's, 79.0% were bilaterally, 21.0% unilateral. 56.3% of the determined PSAA's were intraosseous and 40.7% submembranous. There was a significant positive correlation between the age and PSAA ($p < 0.05$). On the left side, there was a significant relationship between PSAA incidence and sex ($p < 0.05$).

Conclusion: PSAA is more likely to be seen in dental volumetric tomography scans. There is a significant relationship between PSAA existense and localization and patient age and gender ($p < 0.05$).

S148

Dental İmplant Hastalarının Bilgi Düzeyi Ve Memnuniyetlerinin Değerlendirilmesi

Gökhan Özkan[1], Nursel Akkaya[2], Aydan Kanlı[2]

[1] Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Diş eksikliklerini giderebilmek için kullanılan dental implantlar başarılı bir tedavi yöntemi olarak düşünülür. İmplant tedavisi, komşu dişlerin restore edilmemesi ve alveolar kemiğin yükseklik ve genişliğinin korunması nedeniyle sıklıkla tavsiye edilir. Bu çalışmanın amacı; hastaların implant tedavisi hakkındaki bilgi düzeylerini, cerrahi ve protetik aşamalardaki tecrübelerini ve implant tedavisi sonrası estetik ve fonksiyon açısından memnuniyetlerini tanımlamaktır.

Yöntem: İmplant destekli protez yaptırmak isteyen 360 hastaya; tedavi öncesi ve tedavi sonrası olmak üzere iki anket uygulandı. Tedavi öncesi kısım (ilk anket) 10 sorudan, tedavi sonrası kısım (ikinci anket) ise 17 sorudan oluşmaktaydı.

Bulgular: Tedavinin zorluğu sorulduğunda; katılımcıların % 13'u tedaviyi çok kolay, % 35'i kolay bulurken, % 44'ü iyileşme sürecini kolay, % 22'si ise bu süreci zor bulduğunu ifade etti. Cerrahi aşamasının zorlukları uzun süre çiğnemede güçlük ile ağrı ve şişlik olarak ifade edildi. Protez aşamasında ifade edilen zorluklar ise, yapımının uzun zaman alması ve küçük protez parçacıklarının yutulma korkusuydu. Katılımcıların % 75'i protezin çiğneme etkinliğinden ve estetiğinden memnundu. Katılımcıların % 40'ı protez temizliğini kolay bulduklarını ifade etti. Katılımcıların %88'i implant tedavisini pahalı bulurken, % 75'i tedaviden genel olarak memnun kaldığını belirtti.

Sonuç: Henüz tedavisi başlamamış katılımcıların implant tedavisi hakkındaki bilgi düzeyleri yetersizdir. Katılımcıların çoğu implant tedavisini kolay olarak ifade etmiş ve çoğu da tedaviden genel olarak memnun kaldıklarını belirtmişlerdir.

S148

Evaluation Of The Knowledge Level And Satisfaction Of Dental Implant Patients

Gökhan Özkan[1], Nursel Akkaya[2], Aydan Kanlı[2]

[1] Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Oral, Dental and Chin Radiology Anabilim Dalı

[2] Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Oral, Dental and Chin Radiology Anabilim Dalı

Aim: The use of dental implants is considered a viable treatment option for tooth replacement. They are often recommended because: preparation of adjacent teeth is avoided, and they preserve ridge height and width. The aim of this study was to describe: patients' knowledge about implant dentistry, experience of surgical and prosthetic procedures, and satisfaction with function and aesthetics following implant therapy.

Method: Three Hundred Sixty patients (60% female, 40% male) intended to be treated with implant supported prosthesis, were sent two questionnaires; one of them is a pre-treatment questionnaire and the other is a post-treatment one. Pre-treatment part (first questionnaire) was consisted of 10 questions and post-treatment part (second questionnaire) was consisted of 17 questions.

Results: Asked about how difficult was the treatment, 13% of the participants found the treatment very easy, 35 % of the participants found the treatment easy, 44 % of the sample found the healing period easy, on the other hand 22 % found it difficult. Difficulties about surgical phase were eating difficulty for a long time, swelling and ache. Difficulties in prosthesis construction period was elapsed long time and anxiety about swallowing the little prosthetic parts. Seventy-five % of the participants were satisfied about chewing efficacy and aesthetics of prosthesis. Forty % of the sample found the cleanliness of the prosthesis easy. Most of the participants found the cost of treatment high (88%). Seventy-five % of them were satisfied with the treament generally.

Conclusion: For participants that were not treated yet, levels of information about implant therapy is not sufficient. Most of the participants found the implant therapy easy, and most of the them were satisfied with the treatment generally.

S149

Farklı Ağız Gargaralarının Doğal Dişler Üzerindeki Renklenmeye Olan Etkisinin Değerlendirilmesi

Gülbahar Ustaoğlu[1], Mustafa Hayati Atala[2], Nagehan Atala[3]

[1] Abant İzzet Baysal Üniversitesi,Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Abant İzzet Baysal Üniversitesi,Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[3] Abant İzzet Baysal Üniversitesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Ağız gargaraları dişlerde renklenmelere neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, farklı ağız gargaralarının doğal dişler üzerindeki renk değişikliğine olan etkilerini değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmamızda, 70 adet maksiller santral diş kullanılmıştır. Dişler 7 gruba ayrılmış 6 farklı ağız gargarasında ve yapay tükürükte bekletilmiştir; 1 grup %0.15 benzidamin HCl ve %0.12 klorhexidin kombinasyonu içeren solüsyon, 2. grup Alkol içermeyen Listerine Zero, 3. Grup Çinko asetat-klorheksidin kombinasyonu, 4.grup %0.05 klorhexidin digluconate ve %0.05 fluorid kombinasyonu içeren solüsyon , 5. Grup Listerine Cool Mint,6. grup Cetylpyridinium Klorid ve Sodyum Florid içeren Colgate Plax solüsyonu ve 7. grup olan kontrol grubu yapay tükürük. Örnekler, 21 gün boyunca günde iki kere 2 dakika boyunca gargaralarda bekletilmiştir. Renk ölçümleri, spektrofotometre ile CIE L*a*b* sistemine göre kaydedilerek, dört kez yapılmıştır; gargaralarda bekletilmeden önce(t0), 7.gün(t1), 14.gün(t2), 21.gün(t4). Renk değişiklikleri(ΔE) hesaplanmıştır. ΔE1, ΔE2 ve ΔE3 değerleri bakımından 7 grubun grubun karşılaştırılmasında Kruskal-Wallis testi ve farklı olan grupların belirlenmesinde post hoc dunn testi kullanıldı.

Bulgular: Grupların ΔE değerleri incelendiğinde, ortalama ΔE1, ΔE2 ve ΔE3 değerlerinde en düşük renk değişimi colgate plaxte görülürken, ΔE1 ortalama değeri en fazla değişim Kloroben, CB 12, Curasept ve Listerine Cool Mint gruplarında bulundu (p=0.001). ΔE2 ortalama değeri en fazla değişim Listerine Cool Mint, Kloroben, CB 12, Curasept gruplarında bulundu (p=0.001). ΔE3 ortalama değeri en fazla değişim Listerine zero, CB 12, Curasept ve Listerine Cool Mint gruplarında bulundu (p=0.001).

Sonuç: Sonuç olarak farklı ağız gargaralarının zamana bağlı olarak dişlerde renk değişimine neden olduğu görülmüştür.

S149

Evaluaiton of the Effect of Staining on the Natural Teeth of Mouthrinses

Gülbahar Ustaoğlu[1], Mustafa Hayati Atala[2], Nagehan Atala[3]

[1] Abant İzzet Baysal University, Department of Periodontology

[2] Abant Izzet Baysal University, Department of Prosthodontics

[3] Abant İzzet Baysal University, Department of Restorative Dental Treatment

Objective: Mouthwashes can cause coloring in teeth. The aim of this study is to evaluate the effects of different mouthrinses on color change on natural teeth.

Methods: In our study, 70 maxillary central teeth were used. The teeth were separated in 7 groups and stored in 6 different mouthrinses and artificial saliva; group 1 solution containing 0.15% benzidamine HCl and 0.12% chlorhexidine solution, group 2 alcohol-free Listerine Zero, group 3 zinc acetate-chlorhexidine combination, group 4 solution containing 0.05% chlorhexidine digluconate and 0.05% fluoride combination, group 5 Listerine Cool Mint, group 6 Colgate Plax solution containing cetylpyridinium chloride and sodium fluoride in and control group artificial salivain the 7th group. The specimens were kept in mouthrinses for 2 minutes twice daily for 21 days. Color measurements were recorded four times with a spectrophotometer according to the CIE L * a * b * system; (t0), 7th day (t1), 14th day (t2), 21st day (t4). Color changes (ΔE) were calculated. In terms of ΔE1, ΔE2 and ΔE3 values, the Kruskal-Wallis test was used for comparasion of 7 groups and the post hoc dunn test was used to identify different groups.

Results: When the ΔE values of the groups are examined; The lowest change in the mean ΔE1, ΔE2 and ΔE3 values was found in the colgate plaque, while the ΔE1 mean value was highest in the chlorobenzene, CB 12, Curasept and Listerine Cool Mint groups (p = 0.001). The highest change in ΔE2 mean value was found in Listerine Cool Mint, Chloroben, CB 12, Curasept groups (p = 0.001). The mean value of ΔE3 was highest in Listerine zero, CB 12, Curasept and Listerine Cool Mint groups (p = 0.001).

Conclusion: As a result, it has been observed that different mouthrinses cause color change in the teeth depending on the time.

S150

Dezenfeksiyon Ajanlarının Maksillofasiyal Silikonların Renk Değişimine Etkisi

Pınar Çevik[1], Zeynep Fatma Zor[2]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Farklı dezenfeksiyon ajanlarının ve titanyum dioksit nanopartikül ilavesinin maksillofasiyal silikon elastomerin renk değişimine olan etkilerini değerlendirmektir. Çalışmada, örneklerin 1 yıllık dezenfektan kullanımı sonrası olası renk değişimlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmada RTV tip A-2006 maksillofasiyal silikon elastomer kullanılmıştır. Örnekler kontrol grubu ve nano titanyum dioksit ilaveli silikonlar olarak 2 gruba ayrılmıştır. Örneklerin ilk renk ölçümleri dezenfeksiyona tabi tutulmadan önce dijital bir spektrofotometre kullanılarak yapılarak Δa*, Δb* ve ΔL* değerleri kaydedilmiştir. Her grup silikon, Grup 1: nötral sabun; Grup 2: efervesan tablet; Grup 3: Klorheksidin %0.2; Grup 4: Klorheksidin %4, Grup 5: sodyum hipoklorit %1 ve Grup 6: musluk suyu olmak üzere 6 alt gruba ayrılarak 30 saat solüsyonlar içerisinde bekletilmiştir. Solüsyonlardan çıkarılan örnekler kurutulmuş ve ikinci renk ölçümleri yapılmıştır. İlk ve ikinci renk ölçümleri arasındaki renk değişim miktarları ΔE olarak kaydedilmiştir. İki yönlü varyans analizi ile silikon grupları ve dezenfeksiyon maddeleri arasında etkileşim incelenmiştir. Her alt düzeyde tek yönlü varyans analizi kullanılarak çoklu karşılaştırmalar Tukey HSD testi kullanılarak yapılmıştır. İki düzeyli olan silikon karşılaştırmalarında bağımsız iki grup t-testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alınmıştır.

Bulgular: Dezenfeksiyon maddeleri ve silikon grupları arasında anlamlı bir etkileşim bulunmuştur.Kontrol grubu silikonda en yüksek ΔE musluk suyu, en düşük ΔE değeri %4'lük klorheksidin grubunda gözlenmiştir. Nano titanyum dioksit ilaveli silikonlarda en düşük ΔE değeri nötral sabun grubunda gözlenirken, en yüksek ΔE değeri sodyum hipoklorit grubunda gözlenmiştir. Nano titanyum ilaveli silikon örneklerin renk değişim miktarları kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Nanopartikül ilavesi dezenfeksiyona bağlı renk değişim miktarını artırmıştır. Çalışma sonuçlarına göre, Klorheksidin içerikli dezenfeksiyon ajanlarının silikon elastomerlerin uzun süreli temizliğinde kullanılabileceği yorumu yapılabilir.

S150

The Effect of the Disinfection Materials on the Colour Change of the Maxillofacial Silicons

Pınar Çevik[1], Zeynep Fatma Zor[2]

[1] Gazi University Dentistry Faculty Prosthetic Dental Treatment

[2] Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: The aim of this study is to evaluate the efficacy of the different disinfection materials and additional titanium dioxide nanoparticles on the colour change of the maxillofacial silicon materials within 1-year.

Materials and Methods: In this study we used RTV type A-2006 maxillofacial silicon elastomer materials. The samples were divided into two groups as a control group and additional nano titanium dioxide particules silicon materials. The first color analysis of the samples was done of the measurement of the Δa*, Δb* and ΔL* values by the help of a digital spectrometer before using disinfection materials. All silicon groups were divided into 6 subgroups as Group 1:neutral soap, Group 2:effervescent tablet, Group 3:Klorhexidin %0.2; Group 4: Klorhexidin %4, Group 5: sodium hypochlorite %1 and Group 6: tap water and were kept for 30 hours in these solutions. The samples were dried and the second color measurement were done by the same method. The difference between the first and second color values were recorded as a ΔE. Tukey HSD, two-way variance analysis method and T-test were used for the statistical analysis. The statistical meaningfulness value was accepted as 0.05.

Results: The statistical results showed that the relationship between disinfection materials and maxillofacial silicon groups . The color change of the additional nanotitanium particules was found higher than control groups. The highest ΔE value was found in the tap water in the control group.

Conclusion: Additional nanoparticules were increased the color change connected to disinfection. It can be said that disinfection materials including klorhexidin can be used for the cleaning of the maxillofacial silicon elastomer materials

S151

Dental İmplantolojide Mekanik Komplikasyon Vakaları

Ali Altındağ[1], Sadullah Üçtaşlı[2], Poyzan Bozkurt[3]

[1] Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[3] Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Diş çürüğü ve periodontal hastalıklar diş kaybının en sık görülen nedenlerdir. Bir diş kaybından sonra fonksiyon ve estetik olarak işlevleri yerine konulmalıdır. Son on yıl boyunca, diş implantolojisi, bilimdeki ilerlemelere ve hastanın artan talep ve ihtiyaçlarına göre önemli ölçüde geliştirilmiştir. Dental implantlar geleneksel protezlere ve köprülere cazip bir alternatif olarak sunulmuştur. Kayıp dişlerin yerine osseoentegre olmuş dental implantlar öngörülebilir ve etkili bir yöntem haline gelmiş olmasına rağmen, bunların kullanımı klinik komplikasyonlar ile ilişkilidir. Bu komplikasyonlar; biyolojik, teknik, mekanik veya estetik olabilir ve implant tedavisi sonuçlarını çeşitli derecelerde etkileyebilir. Mekanik komplikasyonlar; vidanın gevşemesi, vidanın kırılması, iskeletin kırılması, abutmentin kırılması, kaplama malzemesinin kırılması ve desimantasyon olarak sınıflandırılabilir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada tek implant restorasyonlar ve implant destekli sabit-köprü protezlerle ilişkili mekanik komplikasyonlar üzerine odaklanıldı. Tüm sabit restorasyonlar metal destekli porselenle yapıldı ve simante edildi. Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Dentomaxillofacial Radyoloji Bölümü'nde 01.01.2016 - 01.01.2017 arasında gelen implant kaybı vakaları teşhis edilip sınıflandırıldı.

Sonuçlar: Elde edilen komplikasyonlar, yüzdeleri ve türlerine göre intraoral periapikal ve / veya panoramik radyografi ve klinik fotoğraflar ile sunulacaktır.

S151

Some Cases About Mechanical Complications in Dental İmplantology

Ali Altındağ[1], Sadullah Üçtaşlı[2], Poyzan Bozkurt[3]

[1] Ankara University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Ankara University, Faculty of Dentistry, Prosthetic Dental Treatment

[3] Ankara University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Dental caries and periodontal diseases are frequent reasons for tooth extraction. Once a tooth is lost, an individual may seek its replacement so that function and aesthetics could be restored. During the past decade, dental implantology has been significantly improved and developed according to the advancements in science and patient's increasing demands and needs. An attractive alternative to conventional dentures and bridges became available with the introduction of dental implants. Although osseointegrated dental implants have become a predictable and effective modality for treatment of missing teeth, their use is associated with clinical complications. Such complications can be biologic, technical, mechanical or aesthetic and may compromise implant outcomes to various degrees. Mechanical failures can be classified as loosening of screw, fracture of screw, fracture of framework, fracture of abutment, chipping or fracture of veneering material and decementation.

Material and Method: The aim of this study was focused on mechanical complications which were associated with single implant restorations and implant-supported fixed-partial dentures. All fixed restorations were fabricated metal fused porcelain and cement retained. Implant failures were diagnosed and classified at Ankara University Faculty of Dentistry Department of Dentomaxillofacial Radiology during 01.01.2016 to 01.01.2017.

Results: Obtained complications, type and percentage of failures will be presented with intraoral periapical and/or panoramic radiography and clinical photographs.

S152

Anterior Bölgede Minimal İnvaziv Kompozit Restorasyonlar

Sinan Emre Şekerci

Muayenehane

İyi bir gülüşe sahip olmak insanın duygu-durumunu olumlu yönde etkileyen faktörlerden birisidir. Daha güzel bir gülüşe sahip olmak kişinin hem kendine güveni hem de sosyal hayatındaki başarısı açısından olumlu etkiler yapabilir. Estetik bir yüzdeki en önemli elemanlardan birisi de düzgün bir hatta ve doğru orantılara sahip bir gülüştür. Bu nedenledir ki; diş hekimliğinde estetik tedavilere olan ilgi son zamanlarda artış göstermiştir. Kompozit materyallerle yapılan diş estetiği tedavileri, sağladığı uygulama kolaylığı ve çeşitliliği nedeniyle uygun vakalarda hastaların arzu ettiği estetik görünümün sağlanması amacı ile kullanılabilir.

Bu çalışmada anterior bölgede minimal invaziv bir yaklaşım benimsenerek daha iyi bir estetik görünüm elde etmek için vaka, kompozit materyal, tedavi metodu ve uygulama yöntemlerinin seçimi üzerinde durulacak ve klinikte kullanılabilecek pratik metotlardan bahsedilecektir. Ulaşılmak istenen estetik görüntü için gereken planlama yapıldıktan sonra dişlerin aynı zamanda bir fonksiyonel organ olduğu unutulmadan dentolabilal ve fonetik parametreler de dikkate alınmalı ve planlama bu parametreler ışığında tekrar gözden geçirilmelidir.

Her hastanın mevcut diş yapısı, rengi ve diğer karakteristik özellikleri dikkate alınarak hasta bazlı bir materyal seçimi yapılmalıdır. En iyi renk uyumunun elde edilebilmesi için farklı markaların farklı skalalardaki ürünleri değerlendirilmeli, fotoğraf analizleri de dikkate alınarak en uygun materyaller seçilmelidir. Yapılan kompozit restorasyonun uzun vadede devamlılığının sağlanabilmesi için dişlerde yer alan patolojiler öncelikle tedavi edilmeli ve tedavi esnasında iyi bir izolasyon uygulanmalıdır.

Gülüş hattının en dikkat çeken bölgesi anterior bölgedir. Dolayısıyla estetik kaygılarla başvuran hastaların şikayetlerinin büyük bir bölümü anterior bölge ile ilişkilidir. Kompozit restorasyonlarla karşılaştırıldığında laminate veneer uygulamaların daha maliyetli olması, maliyet nedeni ile tedavi seçiminde değişiklik yapmak isteyen hastalar için uygun bir alternatif olabilir. Daha düşük maliyetli olması, tek seansta tamamlanabilmesi ve daha az invaziv bir tedavi yöntemi olması nedeniyle, anterior bölgede estetik kaygıları olan hastalarda kompozit materyaller uygun hastalarda güvenle kullanılabilir.

S152

Minimally Invasive Composite Restorations in Anterior Region

Sinan Emre Şekerci

Surgery

Introduction: A good smile is one of the most important factors that affect the person in a positive way. Having a more attractive appearance has positive effects on both self-confidence and social skills. Therefore, interest in aesthetic dental treatments has increased recently. Aesthetic treatments of the anterior region applied with composite resins also have an important role in current clinical practice

In this study, the factors that should be considered in order to achieve better aesthetic and functional outcomes with minimally invasive anterior aesthetic applications performed with composite resin treatments are discussed. Furthermore, evaluation and analysis of facial, dentolabial, and phonetic parameters are essential to obtain a good functionality. Therefore, the factors that should be considered in order to obtain the best color match in different patients are discussed by comparing different brands and products. It is necessary to treat the additional pathologies in the teeth and surrounding tissues and to ensure a good isolation during the treatment phase, in order for the survival of composite restorations to be longer.

The complaints arising from the cause of aesthetic concerns are mostly related to the anterior region. In addition, application of laminate veneers may not always be the best option in any patient admitted for aesthetic concerns. Since it is cheaper, less invasive and can be completed in single visit, composite resin treatment is a good option in anterior aesthetic restorations. Composite resin restorations have shown to be a reliable treatment in anterior aesthetic restorations if proper isolation and techniques are used.

In order to obtain an aesthetic result in the anterior region composite resin applications, care should be taken to ensure that the teeth are in harmony with the other physical structures of the face, other teeth in terms of color, texture, size and shape.

S153

Anksiyete Seviyelerinin Bruksizm Üzerindeki Etkilerinin Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma

Ebru İspirgil[1], Funda Erol[2], Pınar İşçen[3]

[1] Acıbadem Altunizade Hastanesi

[2] Yeni Yüzyıl Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[3] İstanbul Üniversitesi Aziz Sancar Deneysel Tıp ve Araştırma Enstitüsü Sinirbilim Anabilim Dalı

Amaç: Bruksizm dişlerin sıkılması veya gıcırdatılması ve/veya alt çenenin öne itilmesiyle karakterize tekrarlayıcı bir çene kası aktivitesidir. Çoğunlukla temporomandibular rahatsızlıklara, kas hipertrofilerine, dişlerde aşınmaya, dişler ve/veya dental restorasyonlarda kırıklara neden olabilmektedir. Nedeni hakkında kesin bir bulgu olmamakla ve multifaktöryel olarak değerlendirilmekle birlikte, etyolojisi sıklıkla anksiyete ve stres gibi santral (emosyonel) faktörlerle ilişkilendirilmektedir. Çalışmamızda bruksizmi olan ve olmayan bireyler arasındaki anksiyete seviye farklarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Anksiyete skorları ve bruksizm arasındaki muhtemel ilişkilerin değerlendirilmesi amacıyla 70 gönüllü birey incelenmiştir (35 bruksizmi olan, 35 bruksizmi olmayan). Cinsiyet kaynaklı farkların elimine edilmesi amacıyla yalnızca kadın bireyler çalışmaya dahil edilmiştir. Teşhis, oral parafonksiyonlar konusunda uzman hekim tarafından anamnez ve klinik muayene sonucunda konmuştur. Anksiyete seviyelerinin belirlenmesinde STAI (State-Trait Anxiety Inventory) test kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızın bulguları, her 2 grubun durumluk anksiyete seviyelerinin ortalama ve standart sapmaları arasında anlamlı bir fark olduğunu ortaya koymuştur (bruksizmi olan: 42.3± 9.4 bruksizmi olmayan: 37.9±7.8).

Sonuç: Anksiyete, başta bruksizm olmak üzere, oral parafonksiyonlar açısından sıklıkla kabul edilen bir etyolojik faktördür. Çalışmamızın sonuçlarıyla mevcut literatür ile uyumlu olsa da daha anlamlı sonuçlar elde edebilmek amacıyla ileri çalışmalarda katılımcı sayısı arttırılmalıdır.

S153

Evaluation of the Effects of Anxiety Levels on Bruxism: A Pilot Study

Ebru İspirgil[1], Funda Erol[2], Pınar İşçen[3]

[1] Acıbadem Altunizade Hospital

[2] New Century University Department of Prosthodontics

[3] Istanbul University Aziz Sancar Experimental Medicine and Research Institute Department of Neuroscience

Aim: Bruxism is defined as a repetitive jaw-muscle activity characterized by clenching or grinding of the teeth and/or bracing or thrusting of the mandible. It can usually lead to painful temporomandibular disorders, muscle hypertrophies, dental wears and fractures of the teeth and/or the dental restorations. Though there is still no exact evidence and it is evaluated as multifactorial, the etiology is often associated with central (emotional) factors (anxiety and stress). The aim of this study is to determine the anxiety level differences between bruxer and non-bruxers participants.

Method: To ascertain this possible relationship the anxiety scores, 70 volunteers (35 bruxer and 35 non-bruxer) were evaluated. To avoid the gender difference factors, only women volunteers were included in the study. For the optimization of the diagnosis, the participants were evaluated by anamnesis and clinical examination (probable bruxism) by a specialist about oral parafunctions. The STAI (State-Trait Anxiety Inventory) test was used to validate the anxiety levels.

Results: As a result of our study, statisticaly significant differences were revealed in mean and standard deviation of state anxiety levels between 2 groups (bruxers: 42.3± 9.4 non-bruxers: 37.9±7.8).

Conclusion: Anxiety is often accepted as an etiologic factor for oral parafunctions especially bruxism. The results of our study is consistent with the literature. The number of the volunteers should be increased in order to state more valuable results.

S154

Farklı Dezenfeksiyon Ajanlarının ve Yaşlandırma İşleminin Renklendirilmiş Maksillofasiyal Silikon Elastomerin Sertlik ve Renk Stabilitesi Üzerine Etkisi

Pınar Çevik, Arzu Zeynep Yıldırım Biçer

Gazi Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Dezenfeksiyon solüsyonları, pigment ve yapay yaşlandırma işlemlerinin maksillofasiyal silikon elastomerin sertlik ve renk değişimi üzerine olan etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: 150 örnek renk ölçümü (14x2mm), 75 örnek ise sertlik testi (30x10mm) için olmak üzere, toplamda 225 silikon örnek kullanılmıştır. Her bir dezenfeksiyon ajanında 5 silikon örnek sertlik testi için kullanılırken, 10 silikon örnek renk ölçümü için kullanılmıştır. Örneklerin yaşlandırma ve dezenfeksiyon işlemleri öncesinde renk ve sertlik ölçümleri yapılarak örnekler 5 gruba ayrılmıştır. (Grup 1(Nötral sabun), Grup 2(Efervesan tablet), Grup 3(% 0.2'lik Klorheksidin glukonat), Grup 4(% 4'lük Klorheksidin glukonat), Grup 5(Sodyum hipoklorit). Örneklerin sertlik ve renk değişimine ait ikinci ölçümler 48 saat dezenfeksiyon ve ardından 1008 saat yapay yaşlandırma işlemlerini takiben yapılmıştır. İstatistiksel analiz bağımlı gruplar T-testi, iki yönlü ve tek yönlü varyans analizleri ile Tukey testi kullanılarak yapılmıştır (α=.05).

Bulgular: Yaşlandırma öncesi, kırmızı pigment grubuna ait Shore A sertlik değeri kahverengi pigment grubunun sertlik değerinden anlamlı derecede düşük bulunmuştur. Yaşlandırma sonrası, en düşük sertlik değeri nötral sabun grubunda gözlenirken en yüksek sertlik efervesan tablet grubunda gözlenmiştir. Kahverengi pigment grubunda en yüksek renk değişimi nötral sabun grubun grubunda gözlenmiştir. Kırmızı renk pigment grubu anlamlı olarak en düşük renk değişimi gösterirken, ten rengi pigment grubu anlamlı olarak en yüksek renk değişimi göstermiştir.

Sonuç: Çalışmanın sonuçlarına göre, % 0.2'lik klorhexidinin protez temizliğinde kullanımı tavsiye edilebilir. Nötral sabun kullanımı esmer tenli kişilerin protezlerinde olası renk değişimine neden olacağından hastalar sabun kullanımının olası yan etkilerine karşı uyarılmalıdır. Sodyum hipoklorit solüsyonun uzun süre dezenfeksiyon ajanı olarak kullanımından kaçınılmalıdır.

S154

Effect of Different Types of Disinfection Solution and Aging on the Hardness and Color Stability of Pigmented Maxillofacial Silicone Elastomers

Pınar Çevik, Arzu Zeynep Yıldırım Biçer

Gazi University Prosthetic Dental Treatment Department

Purpose: To evaluate the effect of disinfection solutions, pigments, and artificial aging on the hardness and color stability of maxillofacial silicone associated with three different types of pigment.

Materials and Methods: One hundred and fifty rounded specimens (14×2mm) were evaluated for color and 75 specimens (30×10mm) for hardness (total, 225 specimens). Five silicone samples were used for hardness testing in each disinfecting solution while ten silicone samples were used for color evaluation. The samples were separated into five groups and the initial hardness and color evaluations were performed before the specimens were aged and placed in disinfectant solution (neutral soap, effervescent tablet, 0.2% chlorhexidine, 4% chlorhexidine, sodium hypochlorite). A second set of color and hardness measurements were taken after 48 hours of disinfection and 1008 hours of artificial aging. Two-way and one-way analysis of variance with Tukey tests and paired *t*-test were used for statistical analysis(α=.05).

Results: The hardness value for the red pigment group was found to be significantly lower than that for the brown pigment group before artificial aging. After aging, the lowest Shore A value was seen in the neutral soap group, while the highest was seen in the effervescent tablet group. Neutral soap resulted in the highest color change in brown pigment group. Regardless of disinfection, while red pigment group showed the lowest color change, tan pigment showed the highest color change after aging.
Conclusions: Based on the results of this study, chlorohexidine 0.2% could be recommended by clinicians for disinfection of a silicone prosthesis. It should be considered that continuous digital friction resulted from the use of neutral soap could cause loss of pigment from the surface of the prosthesis. The use of sodium hypochlorite should not be recommended.

S155

Türk Popülasyonunda Post Restorasyonlu Dişlerin Periapikal Sağlığının Radyolojik Olarak Değerlendirilmesi: Retrospektif Pilot Çalışma

Asel Üsdat[1], Serkan Öztürk[2], Ender İdman[1], Bilge Tarçın[3], Birsay Gümrü[1]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

[3] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Endodontik giriş kavitesi hazırlanması esnasında, geniş çürük lezyonlarının ve mevcut büyük restorasyonların uzaklaştırılmasının koronal restorasyon için yetersiz sert doku desteği ile sonuçlandığı durumlarda kök-kanal tedavili dişler genellikle post-kor ile restore edilir. Postlarla restore edilen dişlerin periapikal sağlığı ile ilgili çelişkili sonuçlar bildirilmiştir. Bazı çalışmalarda post restorasyonlu kök-kanal tedavili dişlerde apikal periodontitise daha sık rastlandığı öne sürülürken, diğer çalışmalarda postların kök-kanal tedavili dişlerin başarı oranını arttırdığı veya periapikal sağlığı etkilemediği sonucuna varılmıştır. Bu çalışmada, Türk popülasyonda post restorasyonu bulunan kök-kanal tedavili dişlerin periapikal sağlığının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışmada, Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran hastaların randomize olarak seçilen dijital panoramik radyografileri retrospektif olarak incelenmiştir. Postun dizaynı, boyutu ve konumu, kalan kök-kanal dolgusunun kalitesi ve miktarı, postlarla restore edilen dişlerin periapikal sağlığı değerlendirilmiştir. İstatistiksel değerlendirmede Fisher's Exact, Ki-kare ve Fisher Freeman Halton testleri kullanılmış ve anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Post restorasyonlarıyla ilişkili parametrelerin periapikal sağlığı etkilemediği istatistiksel olarak saptanmıştır ($p > 0.05$).

Sonuç: Post restorasyonlu dişlerde periapikal sağlığı etkilediğinden, kök-kanal tedavisinin teknik kalitesinin önemi vurgulanmalıdır.

S155

Radiological Assessment of Periapical Health of Teeth with Post Restorations in A Turkish Subpopulation: A Pilot Retrospective Study

Asel Üsdat[1], Serkan Öztürk[2], Ender İdman[1], Bilge Tarçın[3], Birsay Gümrü[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Marmara University Faculty of Dentistry

[3] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: As removal of extensive caries lesions and existing large restorations during preparation of endodontic access cavity results in insufficient hard tissue support for a coronal restoration, root-filled teeth are often restored by a post and core. There are conflicting results in regard to the periapical health of teeth restored with posts. Some studies reported that root-canal filled teeth with posts had more apical periodontitis, while other studies concluded that posts increased the success rate of root-filled teeth or had no influence on periapical health. The aim of this study was to evaluate the apical status of root-filled teeth with post restorations in a Turkish subpopulation.

Method: Digital panoramic radiographs randomly selected from files of patients who attended to Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology were retrospectively examined in this study. The design, length, and position of posts, the quality and quantity of the remaining root-canal filling and the periapical health of teeth restored with posts were assessed. Fisher's Exact, Chi-square, and Fisher Freeman Halton tests were used in the statistical analysis and significance level was set at $p<0.05$.

Results: Statistical analysis revealed that parameters related to post restorations had no influence on periapical health ($p>0.05$).

Conclusion: The importance of the technical quality of root-filling should be emphasized as it influences the periapical status in teeth with post restorations.

S156

Farklı Universal Bondlarla Yapıştırılan Braketlerin Basma Dayanımı Ve Mikrosızıntı Değerlendirilmesi

Nurbengü Yılmaz[1], Murat Ünal[2], Baran Talay[3]

[1] Özel Muayenehane

[2] Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

[3] Ağız Diş Sağlığı Merkezi

Amaç: Çalışmamızda ; farklı universal bonding materyallerinin ortodontik braketlerin bağlanma dayanımı, mikrosızıntı ve mine üzerine olan etkilerini değerlendirmekti.

Metod:Çalışmaya ortodontik tedavi amaçlı diş çekim endikasyonu verilmiş, makroskobik olarak sağlıklı görünen, toplam 175 küçük azı diş dahil edilmiştir. Bağlanma dayanımını değerlendirmek için 105 , mikrosızıntıyı değerlendirmek için 70 adet diş kullanılmıştır. Bağlanma dayanımı grubunda her grupta 15 örnek, mikrosızıntı grubunda her grupta 10 örnek olacak şekilde 7 gruba ayrılmıştır.Dişler üzerinde, her grubutotaletch ve selfetch olmak üzere Universal bonding sistemler (Prime&Bond, Single Bond, All-Bond Bisco ve G-aenial Universal bond) uygulanmıştır. Gruplar şu şekildedir: 1) Ba total etch (All-Bond Universal(AB)[Bisco, USA], 2)Bs selfetch (All-Bond Universal(AB)[Bisco, USA], 3) Ga totaletch (G-aenial Bond Universal(GB) [GC Corporation, Japan),4) Gs selfetch (G-aenial Bond Universal(GB) [GC Corporation, Japan 5)Sb totaletch (Single Bond Universal(SB) [3M ESPE, USA], .) 6)Sbs selfetch Single Bond Universal(SB) [3M ESPE, USA], ,4) Transbond XT bond totaletch (Prime&Bond NT(PB) [Caulk/Dentsply International Inc., USA] Basma dayanıklılığı ve mikrosızıntı karşılaştırılması grupların totaletch selfetching halleriyle ve hepsi birbiriyle olmak üzere yapılmıştır. Daha sonra tüm dişler termal siklusta10000 döngüye tabi tutulmuştur.Bağlanma dayanımları instron test cihazında değerlendirilmiştir. Braketlerin koparılması sonrasında mine yüzeyinde ve braket kaidelerinde kalan adeziv, stereo ışık mikroskobu ve taramalı elektron mikroskobunda incelenmiş ve kopma bölgeleri ARI skorlamasının bir modifikasyonuna göre tanımlanarak SEM analizi yapılmıştır.Mikrosızıntının değerlendirmesinde boya penetrasyon testi kullanılmıştır.

Sonuç: Mann Whitney U, Kruskal Wallis-H ve Post-Hoc Çokulu Karşılaştırma testi kullanılmıştır (SPSS20).MPA değerleri bakımından BA ve BS, SBA ve SBS, GAA ve GAS arasında farklılık bulunmuştur. Asitsiz grubunun MPA değeri asitli grubuna göre anlamlı derecede düşüktür.Ayrıca Asitsiz grupta MPA değerleri bakımından BS, SBS, GAS ve TB grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Asitsiz grupta BS ve SBS grubunun MPA değeri GAS ve TB grubuna göre anlamlı derecede düşüktür.

S156

A Comparison of Shear Bond Strength and Microleakage of Orthodontic Brackets Bonded with Different Universal Adhesives

Nurbengü Yılmaz[1], Murat Ünal[2], Baran Talay[3]

[1] Private Practice

[2] Cumhuriyet University Faculty of Dentistry

[3] Oral Health Center

Aim: The aim of this study is to compare shear bond strebgt and microleakeage values of braces bonded with differnt universal bonds.

Method: 175 premolars with no caries and hypocalsification areas extracted for orthodontic reasons are involved in this study. 105 and70 teeth were used to evaluate shear bond strengt and microleakege respectively. Teeth were divided into 7 groups, consisting of 15 teeth in each shear bond and10 in each microleakage group. 1) Ba total etch (All-Bond Universal(AB)[Bisco, USA], 2) Bs selfetch (All-Bond Universal(AB)[Bisco, USA], 3) Ga totaletch (G-aenial Bond Universal(GB) [GC Corporation, Japan), 4) Gs selfetch (G-aenial Bond Universal(GB) [GC Corporation, Japan 5) Sb totaletch (Single Bond Universal(SB) [3M ESPE, USA],) 6) Sbs selfetch Single Bond Universal(SB) [3M ESPE, USA], ,4) Transbond XT bond totaletch (Prime&Bond NT(PB) [Caulk/Dentsply International Inc., USA] Universal testing machine was used for shear bond evaluation and dye-penetration test was used for microleakege evaluation.Modified Adhesive Remnant Index (ARI) was used composite failure interface evaluation.

Results: Mann Whitney U, Kruskal Wallis-H and Post-Hoc test were used. kullanılmıştır (SPSS20).Statistically significant difference were found between BA and BS, SBA and SBS, GAA and GAS groups.

S157

Üniversite Giriş Sınavı Öncesi ve Sonrası Öğrencilerde Görülen Bruksizm Semptomlarının Dağılımının Değerlendirilmesi: Bir Pilot Çalışması Örneği

Ayşegül Yurdakoş[1], Gülhan Yıldırım[2]

[1] Okmeydanı Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Protetik Diş Tedavisi Bölümü

[2] İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Bu çalışmanın amacı öğrencilerin üniversite giriş sınavından önce ve sonra kişinin kendi bildirimine dayanarak bruksizm belirtilerinin dağılımını belirlemektir. Toplam 176 öğrenci (102 kadın ve 74 erkek) ile görüşüldü. Bruksizmin varlığı ve şiddeti, toplumda sık görülen bruksizm semptomlarını içeren 12 sorudan oluşan, kişinin kendi bildirimine dayanan bir anket yapılarak belirlendi. Bruksizmin klinik bulgularını saptamak için kas ve temporomandibular eklem (TME) ağrıları ve eklem sesleri ile ilgili sorular soruldu. Veriler, SPSS 20 istatistik paketi (SSS Inc, ABD) kullanılarak analiz edildi. Veriler, toplam nüfusa göre yüzdeler (%) olarak sunuldu. Sonuçlara göre sınav öncesi öğrencilerin %34.65'inde bruksizm olduğu tespit edilirken, sınav sonrası %18.18 olduğu görülmüştür. Diş hassasiyeti, kısıtlı ağız açma, kas ağrısı, temporomandibular eklem ağrısı ve ses şikayetlerinin bruksizmli öğrencilerdeki sık görülen semptomlar olduğu görülmüştür. Bu sonuçlara dayanarak, stres ve kas ağrısı semptomları olan öğrencilerde bruksizm görülme riskinin daha yüksek olduğu düşünülmektedir. Aynı zamanda üniversite giriş sınavından önce öğrencilerin bruksizm, stres, kas ve temporomandibular eklem ağrı belirtilerinin arttığı düşünülmektedir.

S157

Evaluation of the Distribution of Bruxism Symptoms of Students Before and After University Entrance Exam: A Pilot Study

Ayşegül Yurdakoş[1], Gülhan Yıldırım[2]

[1] Okmeydani Oral and Dental Health Hospital, Department of Prosthodontics

[2] Istanbul New Century University, Department of Prosthodontics

The aim of this study was to determine the distribution of self-reported bruxism symptoms in students before and after university entrance exam. A total of 176 students (102 females and 74 males) were interviewed. The presence and severity of bruxism was determined by using a self-reported anamnestic questionnaire composed of 12 questions regarding common bruxism symptoms. Pain of the muscles and temporomandibular joints (TMJ) and joint noises were interviewed to detect clinical signs of bruxism. Data were analyzed by using SPSS 20 statistical package (SSS Inc, USA). Data were presented as percentages (%) in relation to the overall population. The results showed that 34.65% of the students had bruxism before exam and 18.18% after exam. Tooth sensitivity, limited mouth opening, muscle pain, TMJ pain and noise were the frequently observed symptoms of the bruxers. Based on these results, students with symptoms of muscle pain had a greater chance of developing bruxism compared with non-bruxer students. Also the common symptoms were increased bruxism, stress, muscle and temporomandibular joint pain in students before university entrance exam.

S158

Üç Üyeli Seramik Köprülerde Farklı Konnektör Boyutlarının Kırılma Dayanımı Üzerine Etkisi

Kader Tatar[1], Gürcan Eskitaşcıoğlu[2]

[1] Üsküdar Ahmet Yüksel Özemre Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Emekli Öğretim Üyesi

Amaç: Bu çalışmada CAD/CAM sistemi ile üretilen farklı konnektör boyutlarına sahip üç üyeli seramik köprülerin kırılma dayanımlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Köprülerin tasarımı ve üretimi için CAD/CAM (Cerec AC) sistemi kullanıldı. İmplant abutmantlarından oluşan bir modelden alınan dijital görüntü üzerinden üç üyeli bir köprü tasarımı yapıldı. Bu tasarım üzerinden sadece konnektör boyutları okluzo x gingival ve bukko x lingual yönde değiştirilerek beş alt grup oluşturuldu; 3x4mm, 4x3mm, 4x4mm, 4x5mm, 5x4mm (n=10). Köprü materyali olarak lityum disilikat seramik bloklar (Rosetta SM) kullanıldı. Üretilen köprüler abutmantlar üzerine simante edilerek universal test cihazında kırılma testine tabi tutuldular. Sonuçlar istatiksel (ANOVA, Duncan çoklu karşılaştırma testi, p:0.05) olarak değerlendirildi.

Bulgular: Ortalama kırılma dayanım değerleri sırasıyla 1.Grup(3x4mm): 646.18 N, 2.Grup(4x3mm): 555 N, 3.Grup(4x4mm): 728.51 N, 4.Grup(4x5mm): 868.60 N, 5.Grup(5x4mm): 849.11 N olarak bulundu. Kırılma tipleri görsel olarak incelendi.

Sonuç: Konnektör boyutlarının okluzo-gingival yada bukko-lingual yönde artması köprülerin kırılma direncini önemli ölçüde arttırmıştır. Ancak bukko-lingual yöndeki artış kırılma dayanımını daha çok etkilemiştir. Posterior bölgede seramik köprüler tasarlanırken dayanım açısından konektörlerin bukko-lingual yönde genişliklerinin arttırılması daha yararlı olacaktır.

S158

The Effect of Different Connector Sizes on the Fracture Strength of Three-Unit Ceramic Bridges

Kader Tatar[1], Gürcan Eskitaşcıoğlu[2]

[1] Üsküdar Ahmet Yüksel Özemre Oral and Dental Health Center

[2] Gazi University Dentistry Faculty Retired Instructor

Aim: The aim of this study is to evaluate the fracture strength of three-unit ceramic bridges that are produced with CAD/CAM system and have different connector sizes.

Method: CAD/CAM (Cerec AC) system was used for designing and producing of bridges. A three-unit bridge design was done with digital image of a model which consisted of implant abutments. On this design five subgroups whose connector sizes were changed as only occlusio-gingival and bucco-lingual were created. Connector sizes were determined as 3-4 mm, 4x3 mm, 4x4 mm, 4x5 mm, 5x4 m (n=10). Lithium disilicate ceramic blocks (Rosetta SM) were used as bridge material. The produced bridges were tested at universal test machine to obtain the fractural strength valves as being cementated on abutments. Results were evaluated statistically (ANOVA, Duncan Test, p=0.05).

Finding: The average fractural strength values were obtained as Group1 (3x4mm): 646.18 N, Group2(4x3mm): 555 N, Group3(4x4 mm): 728.51 N, Group4 (4x5mm): 868.60 N, Group5 (5x4mm): 849.11 N. The fracture types were evaluated visiually.

Result: Increasing of connector sizes in direction of occlusio-gingival or bucco-lingual has increased the fractural strength of bridges substantially. But increase in direction of bucco-lingual has affected the fractural strength much more. When designing ceremic bridges in posterior area , it is more useful to icrease the width of connectors in direction of bucco-lingual for the fracturul strength .

S159

Çeşitli Kompozit Rezinlerin Mikrosertliklerinin ve Su Emilimlerinin Karşılaştırılması

Akif Aslantaş[1], Buğra Düç[1], Nazmiye Dönmez[2], Mağrur Kazak[2]

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

[2] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç: Bu çalışmanın amacı çeşitli kompozit rezinlerin mikrosertliklerini ve su emilimlerini karşılaştırmaktır.

Yöntem: Çalışmada 3 farklı kompozit materyali [Rubycomp nano (RCN), Rubyexellence nano (REN) (İnci Dental,Türkiye) ve Charisma Smart (CHR) (Kulzer, Japonya)] kullanıldı. Mikrosertlik ve su emilim testleri için 2x10mm ebatlarında (n=7) disk şeklinde kompozit örnekler hazırlandı. Tüm örneklerin üst yüzeyleri 20 sn. ışık ile (Valo,Ultradent, USA) polimerize edildi. Vickers sertlik testi için örnekler 24 saat boyunca karanlık ortamda ve distile su içinde bekletildi. Sertlik testi (Shimadzu HMV-2, JAPAN) hazırlanan örneklerin hem üst hem alt yüzeylerine 10 sn 0.2N yük uygulaması altında gerçekleştirildi. Daha sonra da tüm örneklerin her iki yüzeyinden de ikişer ölçüm yapıldı. Su emilimi testi için örneklerin ilk ağırlıkları ve ebatları ölçüldükten sonra distile su içinde 7 gün 37ºC'de etüvde bekletildi. Sonrasında ölçümler tekrarlanarak su emilim miktarları hesaplandı. Elde edilen sertlik ve su emilimi değerlerinin istatistiksel analizi için Anova ve post-hoc Tukey yöntemleri kullanıldı ($p<0.001$).

Bulgular: Her kompozit materyalinin kendi alt ve üst yüzey sertlik değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görüldü ($p<0.001$). Tüm kompozitler alt yüzey sertlik değerleri açısından birbirleri ile karşılaştırıldığında, RCN kompoziti en yüksek sertlik değeri gösterdi. REN ve CRH arasında ise alt yüzey sertlik değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.001$). Üst yüzey sertlik değerleri açısından ise, en yüksek sertlik değeri REN'de hesaplanırken, en düşük değer CHR materyalinde görüldü. REN ve RCN arasında ise üst yüzey sertlik değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.001$). Materyaller su emilimi açısından birbirleri ile karşılaştırıldığında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmedi ($p>0.001$).

Sonuç: Her ne kadar REN kompozit materyali üst yüzey sertlik değeri açısından diğer kompozitlerle karşılaştırıldığında en yüksek değere sahip olsa da, aynı kompozit materyali alt yüzey sertlik değeri açısından ise en düşük değere sahip oldu. Su emilimi açısından ise tüm kompozitlerin birbirlerine benzer su emilimi değerlerine sahip oldukları belirlendi.

S159

Evaluation of Microhardness and Water Sorption of Various Composite Resins

Akif Aslantaş[1], Buğra Düç[1], Nazmiye Dönmez[2], Mağrur Kazak[2]

[1] Bezmialem Foundation University Faculty of Dentistry

[2] Bezmialem Vakif University Dentistry Faculty Restorative Dental Treatment Department

Aim: Aim of this study is to evaluate microhardness and water sorption of various composite materials.

Method: Three composite materials[Rubycomp nano (RCN),Rubyexellence nano (REN)(İnci Dental, Turkey) and Charisma Smart(CHR)(Kulzer, Japan)] were used in the study.For microhardness and water sorption tests 2x10mm (n:7) disc-shaped specimens were prepared then polymerized (Valo, Ultradent, USA) for 20 sec. from the top of composite materials.For Vickers hardness test, samples were kept in dark for 24 hours and in distilled water.Microhardness test (Shimadzu HMV-2, JAPAN) was performed on both top and bottom surfaces of specimens under 10 sec load of 0.2N.Then,two measurements were taken from both surfaces of all samples.For water sorption test,initial weights and dimensions of specimens were measured,then placed in distilled water for 7 days at 37°C.After that final water sorption values were calculated.Anova ve post-hoc Tukey methods were used for statistical analysis ($p<0.001$).

Results: Statistically significant difference was observed between bottom and top surface microhardness values of each composite material($p<0.001$).When all composites were compared with each other in terms of bottom surface microhardness values, RCN composite showed the highest value.There was no statistically significant difference between REN and CRH in terms of bottom surface microhardness values($p> 0.001$).In terms of top surface microhardness values, the highest value was calculated in REN,while the lowest value was calculated in CHR.No statistically significant difference was found between REN and RCN in terms of top surface microhardness values ($p> 0.001$).There was no statistically significant difference was evaluated when composite materials were compared to each other in terms of water sorption ($p> 0.001$).

Conclusion: Although REN has the highest value in terms of top surface microhardness value compared to other composites,same composite material has the lowest value in terms of bottom surface value.In terms of water sorption, all of the composites were found to have similar water sorption values.

S160

Bir Kompozit Rezin Ile CAD/CAM Hibrit Seramiklerin Tamir Gücü

Elif Öztürk Bayazıt

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: İki farklı CAD/CAM hibrid seramiğinin bir kompozit rezinle olan tamir kuvvetini farklı yüzey yöntemleri ile değerlendirmek. **Yöntem:** İki farklı CAD/CAM hibrid seramiği (i. LAVA-Ultimate [LV], ii. Vita-Enamic [VE]) seçildi. Her bloktan düşük hızlı kesme testeresi kullanılarak 5 mm kalınlığında iki hibrid seramik dilim elde edildi. Dilimlere, 5 °C ila 55 °C arasında 5000 döngülük termal siklus uygulandı. Örnekler rasgele olarak yüzey prosedürlerine göre aşağıdaki gruplara ayrılmıştır:

1. Üniversal adeziv uygulaması (U)

2. Hidroflorik asit jel ile pürüzlendirme (HF)

3. 30 µm alüminyum oksit (Al_2O_3) partikülleri ile kumlama (SB)

4. HF + U (20 s ışık uygulaması)

5. SB + U (20 s ışık uygulaması)

Daha sonra, her seramik dilim bir tofflemire tutucu kullanarak 10 mm kalınlığında bir mylar şeridine yerleştirildi. Akışkan bir kompozit rezin (G-aenial Universal Flo, GC), seramik dilim üzerindeki alanı doldurana kadar tamir malzemesi olarak kullanıldı. Örneklere ayrıca, yaşlanma işlemi için 5 °C ila 55 °C arasında 5000 siklusluk ilave bir termal döngü uygulandı. Her bir numune, yaklaşık 1,0 x 1,0 x 10 mm boyutlarında kiriş şeklindeki çubuklar elde etmek üzere seri olarak kesildi ve bir mikro-gerilim test cihazına yapıştırıldı. Test başarısızlık oluşuncaya kadar 1 mm/dak çapraz hızda gerçekleştirildi. Veriler kaydedi ve tek yönlü ANOVA ve Tukey HSD post-hoc-test kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi (SPSS).

Bulgular: Çalışma grupları arasında anlamlı farklılıklar bulundu ($p < 0.05$). En yüksek tamir gücünü gösteren grup LV seramik grubunda SB + U (26.8 ± 6.4) olarak bulundu ve bu grup diğer gruplara göre anlamlı fark gösterdi ($p < 0.05$). VE seramik için UB grubu (10.7 ± 2.3) en düşük değerleri gösterdi.

Sonuç: Kumlama ile üniversal bir adezivin uygulanması tamir gücünü arttırırken, üniversal adezivin tek başına uygulanması azaltmaktadır.

S160

Repair Strength of CAD/CAM Hybrid Ceramics by A Composite Resin

Elif Öztürk Bayazıt

Hacettepe University Faculty of Dentistry Restorative Dental Treatment Department, Ankara

Purpose: To evaluate the repair strength of two different CAD/CAM hybrid ceramics with a composite resin by different surface procedures.

Methods: Two different CAD/CAM hybrid ceramics (i. LAVA-Ultimate [LV], ii. Vita-Enamic [VE]) were selected. Two hybrid ceramic slices of 5 mm in thickness were obtained from each bloc by using a low-speed cutting saw. Slices were subjected to thermocycling between 5°C and 55°C for 5,000 cycles. Specimens were randomly divided into the groups according to the surface procedures as follows:

Universal adhesive application (U)

Etching with hydrofloric acid gel (HF)

) particles (SB)

HF + U (20 s irradiation for curing)

SB + U (20 s irradiation for curing)

Then, each ceramic slice was placed in a mylar strip of 10 mm in thickness using a tofflemire retainer. A flowable resin composite (G-aenial Universal Flo, GC) was used as a repair material until filling the space on the ceramic slice. Specimens were additionally subjected to thermocycling between 5°C and 55°C for 5,000 cycles for aging. Each specimen was serially sectioned to obtain multiple beam-shaped sticks with dimensions of approximately 1.0 × 1.0 × 10 mm and was glued on a microtensile testing machine. The test was performed at a cross-head speed of 1 mm/min until failure. Data were recorded and statistically analysed using a one-way ANOVA and Tukey HSD post hoc-test (SPSS).

Results: Significant differences were found between the study groups ($p<0.05$). The highest repair strength was found in the group SB+U of LV ceramic (26.8±6.4) and this group showed significant difference compared to other groups ($p<0.05$). Group UB of VE ceramic (10.7±2.3) exhibited the lowest values.

Conclusions: While sanblasting with an universal adhesive application increased the repair strength, the universal adhesive application alone reduced it.

S161

Zirkonya Altyapı İle Üstyapı Seramiğinin Bağlantı Dayanımını Etkileyen Faktörler

Yeşim Ölçer Us[1], Nazmiye Şen[2], Betül Tuncelli[2]

[1] İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Anabilim Dalı

Kuron ve köprü protezlerinin altyapılarında zirkonya esaslı malzemelerin kullanımı gün geçtikçe artmaktadır. Zirkonya ile yapılmış restorasyonların klinik başarısı, altyapı ve üstyapı seramiklerin bağlanmasından büyük ölçüde etkilenmektedir. Yapılan çalışmalarda üstyapı seramiğinde görülen kırılmaların en sık görülen komplikasyon olduğu bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı; zirkonya altyapılı restorasyonlarla ilgili son yıllarda yapılmış araştırmalara dayanarak restorasyonların dayanıklılığını arttırmaya yönelik önerilerde bulunmaktır. Zirkonya altyapılı seramiklerin tedavi başarısını arttırmak için daha fazla sayıda klinik araştırma sonuçlarına ihtiyaç duyulmaktadır.

S161

Factors Affecting Bond Strength Between Zirconia Framework and Veneering Porcelain

Yeşim Ölçer Us[1], Nazmiye Şen[2], Betül Tuncelli[2]

[1] Istanbul Medipol University Dentistry Faculty, Department of Prosthetic Department

[2] Istanbul University Dentistry Faculty, Department of Prosthetic Department

The use of zirconia frameworks for fixed dental prostheses has been increasing in recent years. The clinical success of zirconia restorations are being substantially influenced due to adhesion of the veneering ceramic to the ceramic framework. In the same studies reported that the chipping of the veneering porcelain was described as the most frequent complication. The aim of this study was to make suggestions in order to improve the strength of zirconia restorations based on recently published zirconia based literature. Additional clinical research results are required to improve the treatment success with zirconia restorations.

S162

Üç Farklı Hassasiyet Gidericinin Dentine Adeziv Bağlanmada Makaslama Dayanımına Etkisi

Keziban Olcay, Tan Fırat Eyüboğlu

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, üç farklı hassasiyet gidericinin tek aşamalı adeziv sistemin dentine bağlanmada, makaslama dayanımı üzerine etkisinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada 40 adet çekilmiş, sağlam, insan premolar dişi kullanılmıştır. Her örnekten 2 mm kalınlığında okluzal kesitler alınmadan önce örneklerin okluzal yüzeyleri, dentin tamamen ortaya çıkacak şekilde uzaklaştırılmıştır. 320, 600, 800, 1200 kalınlığında silikon karbid zımparalar ile yüzey parlatması yapılmadan önce tüm kesitler özel hazırlanmış akrilik bloklara gömülmüştür. Tüm kesitler rasgele 4 gruba ayrılmıştır (n=10). Kontrol grubu dışında, tüm gruplarda hassasiyet gidericiler üretici firmanın talimatları doğrultusunda şu şekilde uygulanmıştır: Grup 1: Biflourid 12 (Voco GmbH, Cuxhaven, Almanya); Grup 2: Desen (Spident Co., LTD. Incheon, Kore); Grup 3: Gluma (Heraeus Kulzer GmbH, Hanau, Almanya); Grup 4: Kontrol. Kontrol grubuna herhangi bir uygulama yapılmamıştır. Tüm gruplara kompozit rezin dolgu (3M ESPE FiltekTM Z250 St. Paul, MN, ABD) yapılmadan önce, adeziv ajan olarak Clearfil S3 (Kuraray Noritake Dental Inc. Okayama, Japonya) uygulanmıştır. Tüm örnekler 37°C'de %100 nemlilikte 24 saat bekletilmiştir. Makaslama dayanım testi universal test cihazı (Shimadzu Autograph, AGS-J 5kN, Shimadzu Corporation, Tokyo, Japan) kullanılarak, 1mm/dak çapraz hızda tamamlanmıştır. İstatistiksel analizler için Tek Yönlü Varyans Analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Grup 1 ve kontrol grubu en yüksel makaslama dayanım değerleri göstermesine rağmen gruplar arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır (p>0.05)

Sonuç: Kullanılan tek aşamalı adeziv sistem göz önünde bulundurulduğunda, bu çalışmada kullanılan hassasiyet gidericilerin dentine olan bağlanmada makaslama dayanımı üzerinde hiçbir etkisinin bulunmadığı sonucuna varılabilir.

S162

The Effect of Three Different Dentin Desensitizers on Shear Bond Strength of Bonding Adhesive to Dentin

Keziban Olcay, Tan Fırat Eyüboğlu

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The aim of this study was to compare the effect of three different dentin desensitizers on shear bond strength of all-in-one adhesive to dentin.

Materials & Methods: Forty extracted intact human premolars were used in this study. Prior to taking a 2 mm slice from the occlusal surface of each sample, the occlusal enamel was completely removed exposing dentin. The slices were embedded in custom made acrylic resin prior to surface polishing with 320, 600, 800, 1200 grid silicon carbide paper. Teeth were divided randomly into 4 groups (n=10). Except the control group, the desensitizers were applied according to manufacturers' instructions as follows: Group 1: Biflourid 12 (Voco GmbH, Cuxhaven, Germany, Group 2: Desen (Spident Co., LTD. Incheon, Korea), Group 3: Gluma (Heraeus Kulzer GmbH, Hanau, Germany) Group 4: Control. The control group was left untouched. Clearfil S3 (Kuraray Noritake Dental Inc. Okayama, Japan) was applied in all groups before the application of composite resin filling (3M ESPE Filtek

TM Z250 St. Paul, MN, USA). The samples were left in 37C° and 100% humidity for 24 hours prior subjecting to shear bond strength test, using a universal testing machine (Shimadzu Autograph, AGS-J 5kN, Shimadzu Corporation, Tokyo, Japan) at a crosshead speed of 1mm/min. Statistical analyses were carried out using One-Way ANOVA test.

Results: Although group 1 and the control group has the highest shear bond strength values, there was no significant difference among the groups (p>0.05).

Conclusion: Considering the all-in-one adhesive system used in this study, it can be concluded that, the desensitizers used in this study have no effect on shear bonding strength to dentin.

S163

Tütün Renklenmesi ve Diastema Vakasına Konservatif Tedavi Yaklaşımı: Vaka Sunumu

Özlem Ünal

Özel Medicana Diş Hastanesi, İstanbul

Amaç: Bu vaka,tütün kullanımından kaynaklı dişlerdeki ekstrensek renklenmeyi gidermek ve orta hat diastemayı konservatif yaklaşımla tedavi etmeyi içermektedir.

Yöntem: Sistemik rahatsızlığı olmayan 27 yaşında erkek hastanın günde 5-6 adet sigara kullandığı kaydedildi. Öncelikle hastaya detertraj işlemi yapıldı ve ofis tipi beyazlatma uygulandı. Ağız ekartörü takılıp dişler iyice kurutulduktan sonra Ultradent Opal-Dam Green Refil dişeti bariyeri uygulanarak komşu dokular izole edildi. Sonra %40 hidrojen peroksit jel ajan 20 dakikalık kürler halinde 2 kez uygulandı(Ultradent Opalescence Boost). İşlem sırasında Coxo lazer kullanıldı. Preoperatif diş rengi A3 iken beyazlatma sonrası renk A1 olarak kaydedildi. Hasta anormal labial frenilum kaynaklı orta hat diastemasından rahatsızdı. 2.seansta hastaya uygulanabilecek tedavi seçenekleri anlatıldı ve diastemanın kompozit laminate veneerle restore edilmesine karar verildi. Dişeti izolasyonu için maksiller ön dişlere mini rubberdam yerleştirildi.Hastanın maksiller 2 santral dişine A1 renginde 3M Espe Filtek Ultimate kompozitler kullanılarak tek seansta direkt kompozit laminate veneer uygulandı. İşlem sırasında dentin ve mine kompozitleri, 3M ESPE Scotbond Universal Adhesive bonding ajan, 3M ESPE Scotbond Universal asit ve Sof-Lex şerit zımpara ile cila disk kullanıldı.

Bulgular: Beyazlatma sonrası yapılan kontrolde flor vernik uygulanan dişlerde hassasiyetin olmadığı gözlenmiştir.

Sonuç: Office tipi beyazlatma ile tütün renklenmeleri tek seansta yok edilmektedir. Oluşan postoperatif hassasiyet flor vernik uygulaması ile azalmaktadır. Anormal labial freniluma bağlı diastemalar, direkt kompozit laminate veneer uygulanarak hem konservatif hem de tek seansta düşük maliyetle tedavi edilmektedir. Hastanın beklentisi doğrultusunda estetik restorasyonların tek seansta yapılabilmesi hekim ve hasta açısından bir avantajdır.

S163

Conservative Treatment Approaches for Tobacco Discoloration and Diastema: Case Report

Özlem Ünal

Private Medicana Dental Hospital, Istanbul

Aim: This case report is presented to treating tobacco discoloration teeth and the midline diastema with a conservative approach.

Method: There was no problem in the general medical condition of the patient who smoke 5-6 cigaret in one day. Firstly, the patient was treated with scaling and then was used office bleaching. After the mouth rectractor was attached and the teeth were thoroughly dried, the adjacent tissues were isolated by applying Ultradent OpalDam Green Refil gum barriers. Then, bleaching was done in office with 40% hydrogen peroxide 2 times in 20 minutes cycles (Ultradent Opalescence Boost). A laser called Coxo was used during the procedure. The pre-operative tooth color was A3 while the post-whitening color was A1. His main complaint was the midline diastema due to abnormal labial frenilum. Treatment alternatives were explained to the patient and then it was decided to restore teeth with the application of direct composite resin veneers. For the gingival isolation, a mini rubber dam was placed in the maxillary anterior teeth. the maxillary central teeth were treated with direct composite laminate veneers. For this purpose, 3M Espe Filtek Ultimate composites were used.During the process dentin and enamel composites, 3M ESPE Scotbond Universal Adhesive bonding agent, 3M ESPE Scotbond Universal Acid and Sof-Lex strip sandpaper and lacquer disc were used.

Results: It has been observed that the fluoride applied teeth do not have sensitivity in the control performed after the bleaching.

Conclusion: The postoperative sensitivity is reduced after using fluor varnish application. Direct composite veneer application is a preferred treatment method because of instantly aesthetic results, fast implementation period and economically acceptable by the patients. It is big advantage for dentists and patients to be able to make aesthetic restorations at single seance.

S164

Diffüz Kronik Sklerozan Osteomiyelit Vaka Raporu

Gül Sönmez[1], Ali Altındağ[1], Eda Naifoğlu[2], Kıvanç Kamburoğlu[1]

[1] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Diffuz sklerozan osteomiyelit , düşük derceli meduller enfeksiyon nedeni ile meydana gelir. Bu düşük dereceli enfeksiyon kemikte endostal ve periostal reaksiyonların oluşmasına neden olabilir.. Dişlerinde hassasiyet şikayeti olan 43 yaşında erkek hasta kliniğimize rutin dental kontrolleri için başvurdu. Hastadan alınan panoramik filmde mandibula sol tarafta radyoopak lezyon varlığı tespit edildi. Alveolar kret tepsi üzerine seviyenin üzerine yayılan lezyonun detaylı değerlendirilmesi için KIBT görüntüleri alındı. 2X3X5 mm çapındaki lezyondan histopatolojik incelme için, trepfan frez yardımı ile kemik içi biyopsi alındı. Histopalojik incelme sonucu diffuz sklerozan ostemiyelit ile uyumlu bulundu. 1 ay sonra alınan takip radyograflarında kemikte reakitf bir değişim izlenmeyen lezyon 6 aylık periyotlar ile takip edilmektedir.

S164

Diffuse Cronic Scleorising Osteomyletis

Gül Sönmez[1], Ali Altındağ[1], Eda Naifoğlu[2], Kıvanç Kamburoğlu[1]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Diffuse cronic scleorising osteomyletis occurs as a result of low grade medullar infection. This low grade infections May conclude with endosteal and periosteal reactions of bones. In a-43-years old male patient who has complains of sensitivety on his tooth reffered to our departmant for routine dental controls. On panoramic radiographs bounded radioopaque lesion were detected. The lesions was extending higher than alveoler bone level and CBCt images were obtaibed for detailed assessment of lesion. Intraosteal specimen of 2X3X5 mm dimeter lesion were obtained by using trepan bur for histopathological examination. histopathological examination foundcompatible with diffuse cronic scleorising osteomyletis. Due to no reactive development found on the bone at the 1 month follow up radiographs, patient still be following by 6 month periods.

S165

Obstrüktif Uyku Apnesinde Oral Aparey Kullanımı: Bir Olgu Sunumu

Hakan Demir, Safa Özden

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Obstrüktif uyku apnesi orta yaş üstü yetişkinlerde yaygın olarak görülen ve uyku sırasında, üst hava yollarının tekrarlayan kollapsları sonucu oluşan apnelerle karakterizedir. Kliniğimize uyku apnesi şikayetiyle başvuran hastanın yapılan ağızıçi apareyle şikayetlerini azaltmak ve uyku boyunca, üst hava yollarında oluşabilecek tıkanmaları önlemek hedeflenmiştir.

Yöntem: 49 yaşında 80 kg ağırlığındaki erkek hasta kliniğimize, uykuda aşırı terleme ve horlama gün içerisinde ise yorgunluk, dikkat dağınıklığı ve uykusuzluk şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın daha önce uykuda solunuma yardımcı otomatik cihaz (CPAP) kullanmayı denediği ancak rahatsız olduğu ve cihazı kullanamadığı öğrenilmiştir. Detaylı bir anamnez alınarak lateral sefalometrik röntgen ve polisomnografi testi sonucunda oral aparey yapılmasına karar verilmiştir. Hastanın okluzal dikey boyutu, istirahat dikey boyutu, maksimum protrüzyondaki insizal kenarlar arası mesafe ölçümleri yapılarak mandibulanın istenilen konumda kaydı alınıp oral aparey hazırlanmıştır.

Bulgular: Yapılan oral aparey ile hastanın gece terlemesi, horlama, apne sayısı ve gün içinde yaşadığı uykusuzluk ve yorgunluk hissinin ciddi oranda azaldığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Pozitif hava basıncı tedavisi ve cerrahi metodlar gibi diğer tedavi yöntemlerindeki kısıtlamalardan dolayı obstrüktif uyku apnesinde oral aparey kullanımı, non-invaziv ve uygulaması kolay bir tedavi seçeneği olması nedeniyle günümüzde oldukça popüler hale gelmiştir.

S165

Use of Oral Appliance in Obstructive Sleep Apnea: A Case Report

Hakan Demir, Safa Özden

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics

Objective: Obstructive sleep apnea is characterized by apnea, which is common in middle-aged adults, resulting in recurrent collapses of the upper airways during sleep. It was aimed to reduce the complaints of the patient who had applied to our clinic with sleep apnea and to prevent air blockage of the upper airway during sleep.

Method: A 49 year-old 80 kg male patient applied to our clinic with severe snoring and sweating at the same time suffered from fatigue, carelessness and insomnia during the day. It has been learned that the patient has previously tried to use a continous positive airway pressure (CPAP) while sleeping, but is uncomfortable and unable to use the device. A detailed history was taken and a lateral cephalometric X-ray and polysomnography test were done to determine the possibility of oral appliance. Measurements were made of the patient the occlusal vertical dimension, resting vertical dimension, distance between the incisal edges of the santral teeth with maximal protrusion after that mandibular records has taken and oral appliance were prepared.

Results: With the oral appliance, it was found that the patient's night sweats, snoring, apnea frequency with insomnia and fatigue feeling during the day decreased seriously.

Conclusion: The use of oral appliances in the obstructive sleep apnea due to limitations of other treatment modalities such as positive air pressure therapy and surgical methods has become popular nowadays due to its non-invasive and easy to use treatment option.

S166

Okluzal Dikey Boyut Rehabilitasyonu: Bir Olgu Sunumu

Hakan Demir, Safa Özden

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavi Ana Bilim Dalı

Amaç: Okluzal dikey boyutu doğru şekilde ayarlayarak ideal çeneler arası ilişkiyi kurmak, TME ve çiğneme kaslarında patoloji oluşumunu önler. Doğru nöromuskuler pozisyona uygun olarak mandibulanın optimum pozisyona yöneltilebilmesi; nöromusküler refleks aktivitesinin yeniden düzenlenmesine, anormal kas aktivitesinin azaltılmasına, optimum okluzyonun sağlanmasına ve istenmeyen kuvvetlere karşı diş ve destekleyici yapıların korunması ile birlikte fonasyon ve estetiğin de iade edilmesine katkı sağlar.

Yöntem: Çiğneme fonksiyonu yetersizliği ve estetik problem şikâyeti ile kliniğimize başvuran 62 yaşındaki bayan hastanın yapılan muayene sonucunda posterior bölgelerinde dişler ve karşıt kret arasında yeterli mesafe olmadığı ve dişlerin kretle çok yakın ilişkide olduğu görülmüştür. Hastanın alt ve üst çenesinden aljinat ölçüler alınarak, modelleri elde edilmiştir. Önceden hastadan alınan dikey boyut ölçümlerine göre dikey boyutu 3 mm yükseltecek bir sx plak hazırlanmıştır. Hastanın adaptasyon yeteneğini değerlendirebilmek amacı ile haftada bir kontroller yapılmış ve hastaya 6 hafta kadar oklüzyon yükseltici plak kullandırılmıştır.Hastanın dikey boyutuyla ilgili herhangi bir fonksiyon problemi (çiğneme, konuşma) olmadığından emin olununca 3mm'lik yüseltmenin 1mm'sini konuşma aralığı için bırakarak 2mm'lik tedavi sabit porselen restorasyonlar ve hareketli protezler ile tamamlanmıştır.

Bulgular: Hastanın mevcut okluzal dikey boyutunun protetik gereksinimler amacıyla 3 mm kadar yükseltilmesi aşamalarının kademeli ve zamana yayılarak yapılması; TME ve çiğneme kaslarının yeni okluzal dikey boyuta adaptasyonunu kolaylaştırması sebebiyle büyük önem arz eder.

Sonuç: Oklüzal dikey boyut kayıpları, çiğneme ve konuşma işlevleri ve hastaların estetiğinde ciddi sorunlar doğurmaktadır.Oklüzal dikey boyut kayıplarının rehabilitasyonunda, geçici hareketli veya sabit oklüzal tedaviler ardından kalıcı restorasyonların yapılması önerilir.

S166

Rehabilitation of the Occlusal Vertical Dimension: A Case Report

Hakan Demir, Safa Özden

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Objective: Establishing the ideal inter-jaw relationship by adjusting the occlusal vertical dimension correctly will prevent pathology formation in the TME and chewing muscles, locate the correct neuromuscular position and allow the mandible to orient itself to the optimum position; Provides for the rearrangement of neuromuscular reflex activity, thereby reducing abnormal muscle activity, ensuring optimum occlusion, and preserving teeth and supporting structures against undesired forces, together with phonation and esthetics.

Method: A 62-year-old female patient admitted with complaints of chewing function and aesthetic problem showed that there was not enough distance between the teeth and the opposite crest in posterior regions. Alginate impressions were taken from the upper and lower jaws of the patient and models were obtained. Prepared a sx plate that would raise the vertical dimension by 3 mm according to the vertical dimension measurements previously taken on the patient's face.This prosthesis was used for up to 6 weeks, and was invited to check the session once a week. The 2mm treatment was completed with fixed porcelain restorations and removable dentures, leaving 1mm of the 3mm ascension for the speech interval, making sure that the patient did not have any function problems related to the vertical dimension.

Results: Increasing the patient's existing occlusal vertical dimension by 3 mm for the purpose of prosthetic requirements in a long time, great importance for TMJ and chewing muscles facilitate adaptation to the new occlusal vertical dimension.

Conclusions: Occlusal vertical dimension losses creates serious problems with masticatory and speech functions, and esthetics of the patients. In the rehabilitation of occlusal vertical dimension losses, it is suggested that permanent restorations after temporary moving or fixed occlusal treatments.

S167

Trismusu Olan Bir Hastada Myofasyal Triger Noktalarına Nöralterapi Uygulaması Ile Yapılan Vaka Sunumu

Tijen Dürer

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı

Amaç: Ağız açma, çiğneme ve yutma güçlüğü, sol yüz, boyun kasları, sol kulak çevresinde ağrı ve kronik yorgunluğu olan hastanın diş nöralterapi bakış açısıyla incelenmesi ve tedavisi

Materyal ve method: İntraoral ve ekstraoral nöralterapi enjeksiyonlarını (intraoral %1prokain enjeksiyonu, ekstraoral prokain atılımlı diod laser) ve alt çeneye gece plağı yapıldı.

Sonuç: Uygulanan tedavi yaklaşımıyla ikinci seansta hastanın ağız açma ve çiğneme güçlüğünün azaldığı ve sert gıdalarla beslenmeye başladığı görüldü. Tedavi bitiminde ve 1 ay sonraki kontrolünde hastanın çiğneme ve boyun kaslarında ağrının olmadığı görüldü.

S167

Case Report with Neural Therapy Applied to Myofacial Trigger Points in A Patient with Trismus

Tijen Dürer

Cerrahpaşa Medical Faculty Physiology Department

Objectives: To investigate and treat dental neural therapy of a patient with mouth opening, chewing and swallowing difficulty, pain in left face, neck muscles and the left ear and chronic fatigue

Materials and methods: Intraoral and extraoral neural therapy injections (intraoral 1% prolactin injection, extraoral procaine intensive diode laser) and splint for the lower jaw were applied.

Conclusion: In the second session it was seen that patient started to feed with hardened foods with the treatment approach due to decreased oral mouth and chewing strength. At the end of the treatment and 1 month later, the patient's chewing and pain in the neck muscles hasn't bee seen pain by the check.

S168

TME Disfonksiyonu Olan Bir Hastada Multidisipliner Tedaviyle Bir Olgu Sunumu

Tijen Dürer

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı

Amaç: TME disfonksiyonlarının nöralterapi bakış açısıyla incelenmesi , multidisipliner tedavi yaklaşımı

Şikayetler: Yüzün sol bölgesinde uyuşma ve kas atrofisi , bulanık görme, ağız açma ve yutma güçlüğü, kulakta ağrı, sağ kalça ve diz ağrısı, kronik yorgunluk

Materyal ve metod : Manuelterapi manüplasyonları ve intraoral ve ekstraoral nöralterapi enjeksiyonları(intraoral %1prokain enjeksiyonu, ekstraoral prokain atılımlı diod laser) multidisipliner olarak uygulandı. Takiben diş hekimi tarafından köprü restorasyonu ve alt takiben splint yapıldı.

Sonuç: Uygulanan tüm multidisipliner tedavi yaklaşımı sonrasında 4 hafta sonra azaldığı, 6ay ve 1 sene sonraki kontrollerde hastanın şikayetlerinin geçtiği gözlendi. Sol yüz kaslarındaki atrofinin de gerilediği izlendi.

S168

A Case with Multidisipline Treatment in a Patient with TME Dysfunction

Tijen Dürer

Cerrahpaşa Medical Faculty Physiology Department

Objective: Examination of TMJ disfunction with the view of neuraltherapy, multidiciplinary treatment approach

Material and methods: Manueltherapy manipulations and nöraltherapy injections were performed. bridges and splints were made by a dentist .

Results: After the treatments and at the controls one year later , she feels healthy. no patient's hip and leg pain , no difficulty in swallowing , no tme pain, improvements were seen in muscle atrophy.

Türk Dişhekimleri Birliği 23. Uluslararası Dişhekimliği Kongresi

İstanbul Kongre Merkezi

21-24 Eylül 2017

Poster Bildiriler

P001

Trombositten Zengin Fibrin Kullanılarak Yapılan Rejenerasyon Tedavisi: Olgu Sunumu

Emrah Çetin, Hicran Dönmez Özkan, Senem Gökçen Yiğit Özer

Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Kök ucu gelişimi tamamlanmamış ve periapikal lezyonu bulunan maksiller kesici dişte trombositten zengin fibrin (PRF) kullanılarak rejenerasyon oluşturmak.

Olgu: Spontan ağrı şikayeti ile kliniğimize başvuran 28 yaşındaki bayan hastada yapılan klinik incelemede üst sol santral dişe bağlı şişlik ve dikey perküsyon(+) tespit edildi; radyolojik muayenede kök gelişimini tamamlamadığı ve apikalde radyolusent alan belirlendi.Anamnezde yıllar öncesine ait travma hikayesi olduğu öğrenildi.İlgili dişe PRF ile rejeneratif tedavi uygulanması planlandı.

Giriş kavitesi açılıp kök kanalının 20 ml %2.5 NaOCl ile ardından, 20 ml distile su ile irrigasyonu sağlandı.Kurulanan kanal içerisine, siprofiloksasin+metronidazol+minosiklin (1:1:1 oranlarında karıştırılıp hazırlanan) içeren üçlü antibiyotik karışımının gliserin ile karıştırılmasıyla elde edilen pat, radyografideki tahmini kök kanal boyundan 1-2 mm kısa olacak şekilde yerleştirildi. Giriş kavitesi kapatıldı.3 hafta sonra yapılan ikinci seansta perküsyon ve palpasyon(-) belirlendi. Hastanın kol veninden alınan 10 ml kan örneği santrifüje edilip PRF elde edildi.İnfiltratif anestezinin ardından diş rubberdam ile izole edilip geçici siman uzaklaştırıldı.Kanal içerisindeki antibiyotik patın uzaklaştırılması için kök kanalının 20 ml EDTA solüsyonu, %5.25'lik 20 ml NaOCl ve ardından 20 ml distile su ile irrigasyonu sağlandı. Kanal içi kurulandıktan sonra mekanik olarak parçalara ayrılmış PRF ile dolduruldu.Bunu takiben kanal ağzı 3 mm kalınlığında MTA ile sızdırmaz bir şekilde kapatıldı. Üzeri CİS kaide ve kompozit ile kapatıldı. İşlem tamamlandıktan sonra gerçekleştirilen 6 ve 12 aylık kontrollerinde hastada rahatsızlık hissi olmadığı saptandı ve radyolüsensi radyolojik olarak değerlendirildiğinde, sert doku oluşumunun başladığı gözlendi.

Sonuç: Kök gelişimi tamamlanmamış dişlerin tedavisinde PRF rejenerasyon protokolünde kullanılması işlem başarısına olumlu etki etmektedir.

P001

Regeneration Treatment with PRF: Case Report

Emrah Çetin, Hicran Dönmez Özkan, Senem Gökçen Yiğit Özer

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: Aim of this report was to present successful regeneration treatment with Platelet Rich Fibrin(PRF) of maxillary incisor with open apex and periapical lesion.

Case Report: A 28-year-old female patient was referred to our clinic. Clinical examination revealed swelling and percussion(+) associated with maxillary left central. Periapical radiograph showed incompletely formed apex surrounded by radiolucent lesion. The patient had history of trauma many years before.

Our clinical decision was regenerative endodontic treatment using PRF.After the rubber dam application, access cavity preparation was done. The canal was irrigated with 20 ml 5.25% sodium hypochlorite solution then nuetralised with saline and dried.A mixture of Ciprofloxacin,Metronidazol,Minocycline was prepared and introduced into the canal using a lentulospiral.Then cavity was temporarily sealed.

After 3 weeks the patient returned to the clinic and was asymptomatic.Access cavity was reopened and irrigation was done using of 20 ml EDTA solution then with sodium hypochlorite and then saline solution and dried.10ml sample of whole blood was drawn intravenously from the patient's right antecubital vein and centrifuged under 3000 rpm for 8 minutes to obtain the PRF which was jelly like in consistency. The PRF was condensed into the canal using a plugger. MTA was placed directly over the PRF to thickness of 3mm followed by a wet cotton pellet . The patient was recalled after 3 days and the setting of MTA was confirmed. The access cavity was double sealed with GIC and Composite restoration. Recalls after 6 and 12 months showed that patient was symptompless and in addition, when the radiolucency was evaluated radiographically; hard tissue formation was observed.

Results: Regeneration is conservative and effective method for inducing maturogenesis in nonvital, immature teeth. Supplementations with PRP can potentially improve the desired biological outcome of this regenerative technique.

P002

Kompozitlerin Alkollü ve Alkolsüz İçeceklerdeki Yüzey Pürüzlülüğü Değişiminin İncelenmesi

Günçe Ozan[1], Meltem Mert Eren[2], Hande Şar Sancaklı[1], Esra Yıldız[1]

[1] İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Altınbaş Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Çalışmanın amacı, 20 ve 40 saniye polimerize edilen nano ve mikro boyutlu dolduruculara sahip farklı tip kompozitlerde alkollü ve alkolsüz asidik içeceklerin yüzey pürüzlülüğüne etkisinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Mikrohibrid Charisma Classic (Heraus Kulzer), nanofil Filtek Ultimate (3M),mikrofil G-eanial (GC) ve nanohibrid A-elite (Bisco) kompozitlerden 8×2 mm'lik disk şeklinde 240 adet örnek hazırlanmıştır. Tüm gruplar öncelikle kuartz-halogen ışık kaynağı ile yapılan polimerizasyon süresine (20sn /40sn) göre iki alt gruba; daha sonra, tüm gruplar kendi içinde bekletilecekleri solusyona göre 3 ayrı gruba ayrılmış (Alkolsuz asidik içecek (Coca Cola pH=2,5), Alkollü asidik kırmızı şarap (Villa Doluca (pH=3,3) ve Distile su (kontrol)), n=10 olacak şekilde toplamda 24 grup elde edilmiştir. Hazırlanan örneklerin yüzeyleri Sof-Lex diskleri ile standart olarak cilalandıktan sonra, örnekler bir ay boyunca her gün 15 dakika deney solusyonlarında bekletilmiş ve sonrasında distile suya alınmıştır. Bunu takiben 24 saat ve 1 aylık periyotlarda yüzey pürüzlülüğü ölçümleri yapılmıştır. Gruplar arası farklılıklar non-parametrik test ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Örneklerin 1 ay sonunda ölçülen pürüzlülük değerlerinin 24 saat sonunda ölçülenlerden istatiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu, 20 sn ile 40 sn polimerize etmenin yüzey pürüzlülüğünde bir farklılık yaratmadığı ($p>0.05$),ancak kompozit yapısının ve bekletilen solusyonlardaki alkol varlığının 24 saat ve 1 aylık değerlerde anlamlı bir farklılığa neden olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Alkollü ve alkolsüz solusyonlarda bekletilen kompozit gruplarının 1 aylık sonuçlarında arasında anlamlı derecede farklılık bulunmazken; kontrol grubunda mikrofil kompozit, nanofil ve mikrohibrid kompozitlerden anlamlı derecede yüksek pürüzlülük değerleri göstermiştir. Tüm kompozit grupları arasında ise en yüksek pürüzlülük değerleri mikrofil gruplarında gözlenirken, en düşük değerler mikrohibrid gruplarında saptanmıştır.

Sonuç: Kompozitlerin yapısal özellikleri ile bulundukları solusyonlardaki alkol varlığı neticesinde yüzey pürüzlülükleri gerek 24 saat gerekse 1 aylık dönemlerde etkilenmekte ve 1 ay sonunda anlamlı derecede yüksek pürüzlülük değerlerine neden olmaktadır. Kompozit tipleri değerlendirildiğinde, mikrohibrit ve nanofil kompozitlerin, mikrofil ve nanohibrit kompozitlere göre yüzey pürüzlülüğü değişimine daha dayanıklı olabileceği görülmüştür.

P002

Evaluation of Surface Roughness Values of Composite Resins Immersed in Beverages With/Without Alcohol

Günçe Ozan[1], Meltem Mert Eren[2], Hande Şar Sancaklı[1], Esra Yıldız[1]

[1] İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Altınbas University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: Purpose of this study was to evaluate the surface roughness values of various composites regarding polymerisation time and consequtive immersion in alcoholic and acidic beverages.

Methods: A total 240 disk-shaped specimens (8x2mm) were prepared from four restorative materials: A microhybrid Charisma Classic (Heraus Kulzer), a nanofilled Filtek Ultimate (3M), a microfilled G-eanial (GC) and a nanohybrid A-elite (Bisco). Specimens were first divided into two subgroups, according to polymerisation time; 20- or 40- seconds then each groups were immersed in non-alcoholic (Coca Cola) or alcoholic (Villa Doluca Red Wine) beverages and distilled water as control to obtain 24 subgroups (n=10). After polishing the samples with Sof-Lex discs, immersion cycles took 15 min/day at room temperatures. Surface roughness was measured at after 24 hours and 1 month. Results were calculated and analyzed statistically using a nonparametric test.

Results: The roughness values measured at the end of 1 month are significantly higher than those measured at the end of 24 hours. There was not a statistically significant difference on polymerising 20 nor 40 seconds of composites ($p>0.05$). However, it was determined that the structure of composites and the presence of alcohol in the solutions caused a statistically significant difference in 24-hour and 1-month values ($p<0.05$). According to 1 month results, microfilled composites immersed in distilled water showed significantly higher roughness values than nanofilled and microhybrid composites. Among all composites, highest roughness values were observed in microfilled groups while the lowest values were found in microhybrid groups.

Conclusion: Surface roughness values of composites are affected both in 24 hour- and 1 month- periods according to the their structural properties and the alcohol level in the immersion solutions. Evaluating the composite types, it is obvious that microhybrid and nanofilled composites may be more resistant to changes in surface roughness than microfilled and nanohybrid composites.

P004

Sosyal İletişimde Dil Bağının Etkisi

Gülbahar Ustaoğlu, Kerem Çağlar Gümüş, Mehmet Selim Yıldız, Uğur Alpar

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç : Ankiloglossi, dil ve ağız arasındaki membranın kısa ya da alveolar krete yüksek yapışan bir klinik tablo olarak tanımlanabilir. Ankiloglossi; konuşma güçlüğü, çocukluk çağında arkadaşlar tarafından utandırılma ve kötü oral hijyen gibi sorunlara neden olabilmektedir.

Yöntem: 18 yaşında erkek hasta kısıtlı dil hareketleri şikayetiyle Abant İzzet Baysal Üniversitesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Hastadan aydınlatılmış onam alındıktan sonra, dil altı bölgesine topikal anestezi uygulandı ve frenuluma lokal anestezi uygulaması yapıldı. 28 W güçte, kontak modda çalıştırılan diyot lazer ile frenulumun distraksiyonu sağlandı. Frenulum belirgin hale geldiğinde yara dudaklarını klemplemek için hemostat kullanıldı. Daha sonra, dil frenulumu serbest bırakıldı, insizyonun kenarları 5-0 emilebilir sütur ile dikildi. Prosedürün olumlu sonucu hemen görüldü ve serbest bırakma derecesi müdahale sırasında değerlendirilebildi. Cerrahi müdahale sonrası talimatlar ile birlikte NSAİİ'ler 5 gün boyunca kullanılmak üzere verildi. Dikişler operasyonu takip eden 1 hafta sonunda alındı. Post-operatif dönem sorunsuz geçti. Gerekli olan egzersiz hastaya tavsiye edildi. 6 hafta sonunda yapılan rutin kontrol sonucunda yeterli dil protrüzyonu ve düzgün konuşma sayesinde hastanın memnun olduğu görüldü.

Bulgular: Operasyon sonrasında hastaya dil egzersizleri tavsiye edildi.

Sonuç: Ankiloglossi eğer yetişkin hastalarda görülüyorsa bunun sonucu olarak kısıtlı dil protrüzyonu, elevasyonu ve konuşma güçlüklerine de sık sık rastlanmaktadır. Sorunun optimal çözümü zamanında ve vakaya uygun olarak gerçekleştirilen cerrahi müdahale sonrası gerekliyse konuşma terapisi şeklinde yapılmakta, sonuç olarak beklenenden daha kısa süre içerisinden tatmin edici sonuçlar alınmasını sağlamaktadır.

P004

The Effect of Ankyloglossia in Social Communication

Gülbahar Ustaoğlu, Kerem Çağlar Gümüş, Mehmet Selim Yıldız, Uğur Alpar

Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Objective : Ankyloglossia is a condition which characterized by the fibers under the peers during childhood and poor oral hygiene.

Material and Method : 18 years old male patient was referred to Abant İzzet Baysal University, Department of the Periodontology with complaints of limited tongue movements. After obtaining informed consent, topical anesthetic was applied to the underside of the tongue and local anesthetic infiltration was administered into the frenilum.Diode laser used in the power of 2.8W with the contact mode to distract the frenilum.As the frenilum became prominent, a hemostat used to clamp the tissue lips.Afterwards the lingual frenilum released, the margins of incision were sutured with 5-0 resorbable suture. The favorable outcome of the procedure was apparent immediately and the extent of release could be assessed during the intervention itself.Postsurgical instructions were given along with a course of nonsteroidal anti-inflammatory drugs for five days. The sutures were removed one week following the procedure. The post-operative period was uneventful. The following exercises were advised. The routine follow up at 6 weeks showed an extremely happy patient with improved tongue protrusion and normal speech.

Result : After operation tongue exercises were advised.

Conclusion : If ankyloglossia is present in adults there is usually a limitation of tongue protrusion, elevation and speech problems.Optimal management of tongue tie includes timely and appropriate surgical intervention followed by speech therapy if required, ultimately delivering pleasing results, in a shorter time than expected.

P005

İskeletsel Sınıf III Maloklüzyonun Cerrahisiz Ortodontik Tedavisi

Esra Genç, S. Kutalmış Büyük

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Sınıf III maloklüzyonların çeşitli etyolojileri olmakla birlikte farklı tedavi seçenekleri mevcuttur. Bu vaka sunumunda maksiller retrognatiye bağlı iskeletsel sınıf lll maloklüzyona sahip, tet-a-tet anterior diş ilişkisi olan ve daimi sağ alt birinci molar diş kaybı bulunan 17 yaşındaki bayan bir hastanın ortodontik tedavisi yer almaktadır. Tedavinin stabilitesi ve sonuçların estetik olarak tatminkarlığı açısından ortodontik-ortognatik tedavi kombinasyonu ideal tedavi yaklaşımı olsa da, hastanın cerrahisiz tedaviden yana olması nedeniyle tek başına ortodontik tedavi, tedavi planını oluşturmuştur. Tedavide 0.022 x 0.028 inch slotlu Roth braket sistemi kullanılmıştır. İskeletsel Sınıf lll maloklüzyonun düzeltilmesi için ağız içi Sınıf lll elastiklerden yararlanılmıştır. 28 ay süren ortodontik tedavi sonrası daimi sağ alt ikinci molar dişin mezializasyonu, üçüncü molar dişin erüpsiyonu ve hastanın elastik kullanımındaki mükemmel uyumu sayesinde fonksiyon, fonasyon ve estetik açıdan iyi bir tedavi sonucu elde edilmiştir. Bu vaka sunumu, cerrahi tedavinin hastalar tarafından kabul görülmediği durumlarda cerrahi tedaviye alternatif bir çözüm sunmaktadır.

P005

Non-Surgical Orthodontic Treatment of A Skeletal Class III Malocclusion

Esra Genç, S. Kutalmış Büyük

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Class lll malocclusions have various etiologies and there are different treatment options for these problems. In this case report, there is a presentation of 17 years old female patient's orthodontic treatment who has skeletal class lll malocclusion depending on maxillary retrognathia, tet-a-tet anterior tooth relationship and missed permanent right mandibular first molar tooth. Although combined surgical-orthodontic therapy is ideal treatment approach for stability of treatment and satisfaction of the esthetics results, patients' opinion was non-surgical treatment and because of this preference orthodontic treatment was performed as the treatment planning. 0.022 x 0.028-inch Roth prescription brackets were used in treatment. For correction of skeletal class lll malocclusion, intraoral class lll elastics were used. After 28-months orthodontic treatment procedure with mesialization of permanent right mandibular second molar, eruption of third molar and perfect patient compliance with the elastics, we obtained a good treatment result in phonation, function and esthetics. This case report offers an alternative solution to surgical treatment when surgical treatment is not accepted by the patients.

P006

İmplant Yerleştirilmeden Önce Demineralize Dondurulmuş-Kurutulmuş Kemik Tozu Ile Maksiller Sinüs Tabanı Elevasyonu

Eda Naifoğlu[1], Deniz Yılmaz[2], İlhan Kaya[1], Mine Cambazoğlu[1]

[1] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Maksillanın posterior bölgesinin rehabilitasyonu, özellikle atrofikse, implant cerrahisinin en zorlu vakalarındandır. Azalan kemik miktarı ve kalitesi, posterior maksillerdeki implant tedavisinin sonucunu ciddi şekilde etkileyebilir. Sonlu eleman çalışmaları bu bölgede uzun implantların, kısa implantlara göre daha başarılı olduğunu göstermektedir. Bu nedenle, sinüs tabanın kemik greftleriyle desteklenerek yükseltilmesi, klinisyenlere yetersiz posterior kretlerde endosseöz implantları başarıyla yerleştirme fırsatı verir.

31 yaşındaki bayan hasta, kliniğimize üst çenede, sol posterior bölgede diş kaybı şikayeti ile geldi. Bilgisayarlı tomografide alveolar kret yüksekliği 1.2 mm olarak ölçüldü. Bu nedenle 2 aşamalı cerrahi planlandı. İlk aşamada sinüs lift işlemi demineralize dondurulmuş-kurutulmuş allogreft ile yapıldı. Hastaya bağlı sebeplerden dolayı ikinci cerrahi 14 ay son yapıldı. Preoperatif radyografik incelemede alveolar kret yüksekliği 7 mm olarak ölçüldü. Bu nedenle implantlar yerleştirilmeden önce tekrar sinüs membranı eleve edildikten sonra 2 adet Biomet 3i dental implant yerleştirildi.

Demineralize dondurulmuş-kurutulmuş allogreftin sadece osteokondüktif özelliği vardır. Osteoindüktif değidir. Karabuda ve arkadaşlarının çalışmasında, demineralize dondurulmuş-kurutulmuş kemik tolarının, deproteinize kemik granülleri ve pöröz hidroksiapatitlerden daha hızlı rezorbe olduğu gösterilmiştir. Sonuç olarak; özellikle 10mm'den fazla lift gerekiyorsa ve iki cerrahi arasındaki süre 6 aydan uzun olacaksa geç rezorbe olan greftlerin kullanılması değerlendirilmelidir.

P006

Maxillary Sinus Floor Elevation for Implant Placement with Demineralized Freeze-Dried Bone Powder

Eda Naifoğlu[1], Deniz Yılmaz[2], İlhan Kaya[1], Mine Cambazoğlu[1]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Rehabilitation of the atrophied maxillary posterior ridge represents one of the most challenging events in implant dentistry. Reduced bone quantity and quality may severely affect the outcome of implant therapy in the posterior maxilla. Finite element studies show that long implant survival rates are higher than the short ones in the maxilla. Therefore, elevation of the sinus membrane with bone grafts gives clinicians the opportunity to manipulate and successfully place endosseous implants in previously inadequate posterior ridges. 31 years old female patient came to our clinic with complaining teeth loss at the left side of the upper jaw. In computed tomography, alveolar ridge height was measured as 1.2 mm. Therefore, two-stage surgery was planned. Sinus floor elevation was performed demineralized freeze-dried allograft. Because of the patient-related reasons, second surgery performed 14 months later. In pre-operative radiographs, we observe severe graft resorption. Alveolar ridge height was 7 mm. Sinus floor elevated once more intraoperatively and 2 Biomet 3i dental implant applied at the same time. Demineralized freeze-dried allograft is just osteoconductive, but not osteoinductive. Karabuda et. al showed that demineralized freeze-dried bone powder resorbs faster than deproteinized bone granules and porous hydroxyapatite. When more than 10 mm lift needed late-resorbable graft options should be considered especially if the waiting period between two surgeries is more than 6 months.

P007

CAD/CAM Hibrit Seramiğin Mikrogerilim Bağlanma Dayanıklılığı: Farklı Adezivlerin Etkisi

Elif Öztürk Bayazıt

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bir CAD/CAM hibrid seramiğin farklı yapıştırma prosedürleri kullanılarak bir kompozit rezine olan mikrogerilim bağlanma kuvvetini değerlendirmek.

Yöntem: Bir CAD/CAM hibrid seramik (Cerasmart, GC) seçilmiştir. 5 mm kalınlıkta seramik dilimler CAD/CAM bloklarından düşük hızlı kesme testeresi kullanılarak elde edilmiştir. Dilimler 5.000 devir boyunca termal siklusa tabi tutulmuştur. Örnekler rasgele gruplara aşağıdaki gibi ayrılmıştır: 1. Hidroflorik asit jel ile pürüzlendirme (HF); 2. 30 µm alüminyum oksit partiküller ile kumlama (SB); 3. HF + Üniversal adeziv (UB)-(Scotchbond™ Universal Adhesive,3M ESPE); 4. HF + Seramik astarı (PR)-(Ceramic Primer II, GC) + Adeziv (B)-(G-Premio BOND, GC); 5. SB + UB; 6. SB + PR + B. Yüzey işlemlerinden sonra, her bir seramik dilim, bir tofflemire tutucu kullanılarak 10 mm kalınlığındaki mylar şeridine yerleştirilmiştir. Akışkan bir kompozit rezin (G-aenial Universal Flo, GC), seramik dilim üzerindeki alanı doldurana kadar kullanılmıştır. Örneklere ayrıca, yaşlanma işlemi için 5000 siklusluk ilave bir termal döngü uygulanmıştır. Her bir numune, yaklaşık 1,0 x 1,0 x 10 mm boyutlarında kiriş şeklindeki çubuklar elde etmek üzere seri olarak kesilmiş ve bir mikro-gerilim test cihazına yapıştırılmıştır. Test başarısızlık oluşuncaya kadar 1 mm/dak çapraz hızda gerçekleştirilmiştir. Veriler kaydedilmiş ve tek yönlü ANOVA ve Tukey HSD post-hoc-test kullanılarak istatistiksel olarak analiz edilmiştir (SPSS).

Bulgular: En yüksek bağlanma gücü değerleri sırasıyla HF + UB (36.9 ± 7.9) ve SB + UB (33.7 ± 5.8) gruplarından elde edilmiştir. Bu iki grup arasında anlamlı farklılık yoktur (p = 0.979> 0.05). SB + PR + B grubu en düşük değerleri (13 ± 4.9) göstermiştir ve bu SB grubu (14.3 ± 5.3) (p = 1> 0.05) hariç diğer gruplardan istatistiksel olarak farklıdır (p <0.05).

Sonuç: Kumlama seçilen CAD/CAM hibrid seramiğin kompozit rezine olan bağlanma dayanıklılığını azaltmıştır. Üniversal adeziv, astar ve adeziv uygulamasından daha iyi performans göstermiştir.

P007

Microtensile-Bond-Strength of A CAD/CAM Hybrid Ceramic: Effect of Different Adhesives

Elif Öztürk Bayazıt

Hacettepe University Faculty of Dentistry Restorative Dental Treatment Department

Purpose: To evaluate microtensile bond strength of a CAD/CAM hybrid ceramic to a composite resin using different adhesive procedures.

Methods: A CAD/CAM hybrid ceramic (Cerasmart, GC) was selected. Ceramic slices of 5 mm in thicknesses were obtained from CAD/CAM blocs by using a low-speed cutting saw. Slices were subjected to thermocycling for 5,000 cycles. Specimens were randomly divided into the groups as follows: 1. Etching with hydrofloric acid gel (HF); 2. Sanblasting with 30 µm aluminum oxide particles (SB); 3. HF + Universal Adhesive (UB)-(Scotchbond™ Universal Adhesive,3M ESPE); 4. HF + Ceramic Primer (PR)-(Ceramic Primer II, GC) + Adhesive (B)-(G-Premio BOND, GC); 5. SB + UB; 6. SB + PR + B. After surface procedures, each ceramic slice was placed in a mylar strip of 10 mm in thickness using a tofflemire retainer. A flowable resin composite (G-aenial Universal Flo, GC) was used until filling the space on the ceramic slice. Specimens were additionally subjected to a thermocycling for 5,000 cycles for aging. Each specimen was serially sectioned to obtain multiple beam-shaped sticks with dimensions of approximately 1.0 × 1.0 × 10 mm and was glued on a microtensile testing machine. The test was performed at a cross-head speed of 1 mm/min until failure. Data were recorded and statistically analysed using a one-way ANOVA and Tukey HSD post hoc-test (SPSS).

Results: The highest bond strength values were obtained from the groups HF + UB (36.9±7.9) and SB + UB (33.7±5.8) respectively. There was no significant difference between these two groups (p=0.979>0.05). SB+PR+B group showed the lowest values (13±4.9) and this was statistically different from the other groups (p<0.05) except from the SB group (14.3±5.3) (p=1>0.05).

Conclusions: Sanblasting reduced the bond strength of the selected CAD/CAM hybrid ceramic to compsite resin. Universal adhesive perfomed better than primer and adhesive application.

P008

Eksik Dişlerin Protetik Olarak Estetik Tedavisi

Yeliz Hayran

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumlarında, kayıp dişlerin protetik restorasyonunda uygulanan estetik tedavi yaklaşımları anlatılmaktadır.

Yöntem: Hastaların ortak şikayetleri, anterior maksiller bölgede eksik ve çapraşık dişler nedeniyle estetik görünümün yetersiz olması idi. Vaka 1; anterior bölgede 22 ve 23 no'lu dişleri kayıp olan 22 yaşında genç bir kız hasta. Bununla birlikte diş etlerinde ataşman kaybı ve dişeti çekilmesi mevcut. Öncelikli olarak tam seramik restorasyon yapılması planlandı ancak ekonomik nedenlerden dolayı hasta metal destekli sabit restorayonu tercih etti. 12, 11, 21 ve 24 nolu dişleri içeren 4 diş kesilerek destek olarak hazırlandı. Silikon ölçü maddesi ile ölçü alındı ve protez hazırlandı. Vaka 2; üst anterior bölgede periodontal nedenlerden dolayı migrasyonu olan 63 yaşında olan yaşlı bir kadın hasta. Bununla birlikte maksiller santral dişler arasında diastema mevcuttu. Zirconya seramik köprü planlandı. 13, 12, 11, 21, 22, 23 ve 25 no'lu dişleri kapsayan 7 dişin kesimi yapıldı. Silikon ölçü maddesi ile ölçü alındı ve protez hazırlandı.

Bulgular: Hastalar protezlerin estetik ve fonksiyonundan memnun kaldılar. 1 hafta, 1 ve 6 ay sonrasında kontrolleri yapılmıştır.

Sonuç: Eksik dişlerin varlığında estetiğin proteik olarak düzeltilebilmesi için komşu dişlerin diş kesimine hazırlanması gerekebilir. Ortodontik tedavi yapılamadığı durumlarda, çapraşık dişlerin estetik olarak düzeltmesi için komşu dişlerin kesilerek hazırlanması gerekebilir.

P008

Aesthetic Treatment of Misplaced Teeth with Prosthesis

Yeliz Hayran

Gaziosmanpaşa University Dentistry Faculty Prosthetic Dental Treatment Department

Purpose: In this case reports describe aesthetic treatment approaches of misplaced teeth with prosthesis.

Material and Methods: The common complaints of the patients were that the aesthetic appearance was poor due to missing teeth and crooked teeth in the anterior maxillary region. Case 1; A 22-year-old female patient had missing two teeth (22, 23) in the anterior region. However, there were attachment loss and gingival recession at the anterior teeth. All ceramic fixed partial denture was planned but metal supported fixed prosthetic treatment was preferred by the patient due to economic reasons. Four teeth (12, 11, 21 and 24) were prepared for abutment. Impression was taken with silicone impression material and the prosthesis was fabricated. Case 2; A 63-year-old female patient had maxillary anterior teeth migration due to periodontal disease. However, there was diastema between the maxillary central teeth. Zirconia ceramic fixed partial denture was planned. Seven teeth (13, 12, 11, 21, 22, 23, and 25) was prepared. Impression was taken with silicone impression material and the prosthesis was fabricated.

Results: The patients were happy with the aesthetics and function of the prosthesis. Post placement checkup was done after 1 week, 1 and 6 month.

Conclusion: It may be necessary to prepare adjacent teeth to correct the aesthetic by prosthetic treatment in the presence of misplaced teeth. It may be necessary to preparation of neighbor teeth for correction of aesthetic in presence of misplaced teeth when an orthodontic treatment is contraindicated.

P009

Üç Farklı Hassasiyet Gidericinin Dentine Adeziv Bağlanmada Makaslama Dayanımına Etkisi

Keziban Olcay, Tan Fırat Eyüboğlu

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, üç farklı hassasiyet gidericinin tek aşamalı adeziv sistemin dentine bağlanmada, makaslama dayanımı üzerine etkisinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada 40 adet çekilmiş, sağlam, insan premolar dişi kullanılmıştır. Her örnekten 2 mm kalınlığında okluzal kesitler alınmadan önce örneklerin okluzal yüzeyleri, dentin tamamen ortaya çıkacak şekilde uzaklaştırılmıştır. 320, 600, 800, 1200 kalınlığında silikon karbid zımparalar ile yüzey parlatması yapılmadan önce tüm kesitler özel hazırlanmış akrilik bloklara gömülmüştür. Tüm kesitler rasgele 4 gruba ayrılmıştır (n=10). Kontrol grubu dışında, tüm gruplarda hassasiyet gidericiler üretici firmanın talimatları doğrultusunda şu şekilde uygulanmıştır: Grup 1: Biflourid 12 (Voco GmbH, Cuxhaven, Almanya); Grup 2: Desen (Spident Co., LTD. Incheon, Kore); Grup 3: Gluma (Heraeus Kulzer GmbH, Hanau, Almanya); Grup 4: Kontrol. Kontrol grubuna herhangi bir uygulama yapılmamıştır. Tüm gruplara kompozit rezin dolgu (3M ESPE Filtek™ Z250 St. Paul, MN, ABD) yapılmadan önce, adeziv ajan olarak Clearfil S3 (Kuraray Noritake Dental Inc. Okayama, Japonya) uygulanmıştır. Tüm örnekler 37°C'de %100 nemlilikte 24 saat bekletilmiştir. Makaslama dayanım testi universal test cihazı (Shimadzu Autograph, AGS-J 5kN, Shimadzu Corporation, Tokyo, Japan) kullanılarak, 1mm/dak çapraz hızda tamamlanmıştır. İstatistiksel analizler için Tek Yönlü Varyans Analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Grup 1 ve kontrol grubu en yüksel makaslama dayanım değerleri göstermesine rağmen gruplar arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır (p>0.05)

Sonuç: Kullanılan tek aşamalı adeziv sistem göz önünde bulundurulduğunda, bu çalışmada kullanılan hassasiyet gidericilerin dentine olan bağlanmada makaslama dayanımı üzerinde hiçbir etkisinin bulunmadığı sonucuna varılabilir.

P009

The Effect of Three Different Dentin Desensitizers on Shear Bond Strength of Bonding Adhesive to Dentin

Keziban Olcay, Tan Fırat Eyüboğlu

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry Endodontics Department

Aim: The aim of this study was to compare the effect of three different dentin desensitizers on shear bond strength of all-in-one adhesive to dentin.

Materials & Methods: Forty extracted intact human premolars were used in this study. Prior to taking a 2 mm slice from the occlusal surface of each sample, the occlusal enamel was completely removed exposing dentin. The slices were embedded in custom made acrylic resin prior to surface polishing with 320, 600, 800, 1200 grid silicon carbide paper. Teeth were divided randomly into 4 groups (n=10). Except the control group, the desensitizers were applied according to manufacturers' instructions as follows: Group 1: Biflourid 12 (Voco GmbH, Cuxhaven, Germany, Group 2: Desen (Spident Co., LTD. Incheon, Korea), Group 3: Gluma (Heraeus Kulzer GmbH, Hanau, Germany) Group 4: Control. The control group was left untouched. Clearfil S3 (Kuraray Noritake Dental Inc. Okayama, Japan) was applied in all groups before the application of composite resin filling (3M ESPE Filtek™ Z250 St. Paul, MN, USA). The samples were left in 37C° and 100% humidity for 24 hours prior subjecting to shear bond strength test, using a universal testing machine (Shimadzu Autograph, AGS-J 5kN, Shimadzu Corporation, Tokyo, Japan) at a crosshead speed of 1mm/min. Statistical analyses were carried out using One-Way ANOVA test.

Results: Although group 1 and the control group has the highest shear bond strength values, there was no significant difference among the groups (p>0.05).

Conclusion: Considering the all-in-one adhesive system used in this study, it can be concluded that, the desensitizers used in this study have no effect on shear bonding strength to dentin.

P010

Gorlin-Goltz Sendromu: Vaka Sunumu

Asel Üsdat[1], Emrah Canbazoğlu[2], Şebnem Erçalık Yalçınkaya[1]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Nevoid bazal hücreli karsinom olarak da bilinen Gorlin-Goltz sendromu, otozomal dominant geçişli genetik bir hastalıktır. Bu sendromda, çenelerde çok sayıda ve sık rezidiv yapan kertakistler ile birlikte, iskeletsel anomaliler, interkraniyel kalsifikasyonlar ve Nevoid bazal hücreli karsinomalar görülür. Bu sunumda bir Gorlin-Goltz sendromu olgusunun klinik ve radyolojik görüntülerle anlatılması amaçlanmaktadır.

Vaka: 6 yıl önce sağ maksilladan, sağ ve sol mandibula korpus bölgelerinden kistektomi operasyonu geçirmiş olduğunu belirten, 31 yaşında kadın hasta, maksillada aynı bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik muayenesi sonucu sağ maksilladan pü drenajı olduğu görülmüştür. Alınan panoramik röntgen ve Dental Volumetrik Tomografi (DVT) görüntülerinde, kistlerin iki bölgede de rezidiv yaptıkları; mandibulada, sağ angulus bölgesinden başlayarak ramusa kadar devam eden sınırları belirgin, bukkal ve lingual kemik korteksinde ekspansiyon ve perforasyona neden olan hipodens lezyon; sağ maksiller sinüste heterojen kalsifiye alanlar ve post- op defekt alanı olduğu düşünülen bölgeler görülmüştür. Ayrıca frontal bölge yumuşak dokuda falx celebri kalksifikasyonu izlenmiştir. Radyolojik olarak Gorlin-goltz sendromu ile uyumlu olduğu düşünülen hastdan, histopatolojik tetkik amacıyla, ilgili bölgelerden biyopsi örneği alındı. Histopatolojik inceleme sonucu her iki bölgede odontojenik keratokist olduğu görüldü. DVT görüntüleri de göz önünde bulundurularak hastaya Gorlin-Goltz sendromu teşhisi konulmuştur.

Sonuç: Gorlin-Goltz sendromu teşhisinde radyolojik inceleme büyük önem taşır. Bifid kaburgalar ve çok sayıda keratokistler bu hastalığın tipik radyolojik belirtileridirler. Malignite oranı yüksek olan keratokistlerin radyolojik takibi, hastanın genetik hastalığı hakkında bilgilendirilmesi ve takip altında olması gerekmektedir.

P010

Gorlin Goltz Syndrome: A Case Report

Asel Üsdat[1], Emrah Canbazoğlu[2], Şebnem Erçalık Yalçınkaya[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Radiology Department

[2] Marmara University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

Aim: Gorlin-Goltz syndrome, also known as nevoid basal cell carcinoma syndrome is an autosomal dominant disorder; appears as multiple keratocysts in jaws, nevoid basal cell carcinomas, skeletal anomalies and intracranial calcifications. In this report, it was aimed to present the clinical and radiological features of a Gorlin-Goltz Syndrome case.

Case: A 31 year-old-female patient was referred to the Marmara University, Faculty of Dentistry with a chief complaint of pain in the posterior region of upper jaw. It has been started about six years ago and the patient had undergone cystectomy operations in right upper jaw and right and left posterior lower jaw regions. On examination, the maxillary molar area was slightly tender and there was a pus drainage. OPTG revealed multiple radiolucent lesions on both sides of the mandible and the right side of the maxilla indicating residives of the cysts. CBCT showed a hypodense lesion starting from right angulus to ramus mandible along with expansion and perforation in lingual cortex. A heterogeneous calcified area was seen in the right maxillary sinus with adjacent post-operative defect structure. CBCT also indicated the calcification of falx celebri in the frontal bone. Incisional biopsies were performed and both cysts were diagnosed as keratocysts histopathologically. Based on the clinical, radiographic, and histologic findings of the patient, the diagnosis was thought as Gorlin-Goltz syndrome.

Conclusion: Diagnosis of Gorlin-Goltz Syndrome should be supported radiologically. Bifid ribs and numerous keratocysts are typical radiological markers of this disease. The cases should be followed up periodically because of the malignant potential of multiple keratocysts and the patient should be informed about the genetic disorder.

P011

Daimi Dişlenme Gelişiminde Çoklu Pulpa Taşı Varlığı

Yusuf Nizamettin Yılgör, Halenur Altan

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Pulpa taşları, diş pulpasında görülen bağımsız kalsifiye dokulardır. Yaygın olarak pulpa odasında lokalize olsalar da, kök kanallarında da karşımıza çıkabilirler. Radyografik olarak, pulpa odasında veya kök kanallarında radyoopakyapı olarak görülür. Bu olguda, kron ve kökte tespit edilen çoklu pulpa taşlarının klinik ve radyolojik görünümü sunulmuştur.

Yöntem: 13 yaşındaki erkek hasta Gaziosmanpaşa Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği kliniğine ön dişinin kırılması ve buna bağlı ağrı şikateyi nedeniyle başvurdu. Yapılan klinik incelemede 31 no'lu dişinde aşırı kron harabiyeti ve 41 no'lu dişte sekonder çürük oluşumu görülmüştür. Radyografik muayenede 43,42,41,31,32,33 no'lu dişlerde farklı boyutlarda pulpa taşları tespit edilmiştir. 41-31 nol'lu dişlerde periapikal lezyon görüldü. 41-31 no'lu dişlere kök kanal tedavisi uygulandı, koronal kompozit restorasyon yapıldı.

Sonuç: Farklı görüntüleme teknikleri kullanılarak pulpa taşlarının konumun belirlenmesi kök kanal tedavisinin seyrini olumlu etkiler.

P011

Multiple Pulp Stones in Developing Permanent Dentition

Yusuf Nizamettin Yılgör, Halenur Altan

Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

Aim: Pulp stones are discreted calcifications within the pulp of tooth. Those most common can be found in the pulp chamber and they can also can be found in the root canals. Radiographically, pulp stones appear as radiopaque structures in the pulp chamber or root canals. In this case, multiple stones in pulp chamber and root canal was presented clinically and radiographically.

Methods: A 13-year old male patient was referred to Gaziosmanpasa University, Pediatric Dentistry failing his composite restoration and pain. After clinical examination of patient, excessive crown damage was seen in 31 no, and seconder caries in 41. Different size pulp stones were found in 43,42,41,31,32,33 in panoramic and cone beam computer tomography. Peripical lesion was seen in 41-31. Root canal treatment was applied to 41-31 no., composite restoration was performed.

Conclusion: Determining the location of pulp stones using different imaging techniques positively affects the succesful of root canal treatment.

P012

Agresif Periodontitis Vakalarının İmplant Destekli Protetik Rehabilitasyonu

Adnan Köse, Pınar Gültekin, Mustafa Ramazanoğlu, Özen Doğan Onur, Deniz Şen

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Agresif periodontitis vakalarında, dişlerin kemik desteğinin azalması sonucu dişlerde mobilite gözlenebilmektedir. Bu vakalarda protetik rehabilitasyon gerektiğinde sorunlarla karşılaşılır. Bu sunumda agresif periodontitise sahip iki hastanın dental implant uygulamaları sonrası protetik rehabilitasyonu anlatılmıştır.

Yöntem: 48 ve 55 yaşlarında agresif periodontitis teşhisi konulmuş iki erkek hastada periodontal tedaviler tamamlandıktan sonra gerekli görülen dişlerin çekimleri yapılmıştır. Diş çekimlerinden 3 ay sonra dental implantlar uygulanmıştır. Osseointegrasyonun tamamlanmasından sonra metal altyapılı seramik restorasyonlarla protetik tedavileri tamamlanmıştır.

Bulgular: İmplant yerleştirildikten 3 ay, 6 ay ve 1 yıl sonra klinik ve radyografik kontrollerde, implant ve implant destekli protetik restorasyonlarda fonksiyonel ve estetik komplikasyon gözlenmediği belirlenmiştir.

Sonuç: Agresif periodontitise sahip bireylerin periodontal tedavi sonrası implant destekli protez ile fonksiyonel ve estetik olarak tatmin edici sonuçlar elde edilebilmektedir.

P012

Implant-Supported Prosthetic Rehabilitation of Aggressive Periodontitis Patients

Adnan Köse, Pınar Gültekin, Mustafa Ramazanoğlu, Özen Doğan Onur, Deniz Şen

İstanbul University Faculty of Dentistry

Purpose: In case of aggressive periodontitis, mobility can be observed due to decreased bone support of the teeth. Prosthodontic rehabilitation of these patients is often challenging and difficult. This clinical report describes the prosthetic rehabilitation of two patients with aggressive periodontitis, following dental implant placement.

Methods: Following the periodontal treatment, tooth extractions were performed of 48-year-old and 55-year-old two male patients diagnosed with aggressive periodontitis. Dental implants were applied 3 months after the tooth extractions and metal-ceramic FPDs were performed following osseointegration.

Results: Implants and the implant-supported restorations were observed for 3-, 6-, and 12-months following the implant placement. Implants and the restorations remained completely functional and aesthetical with no evidence of complication.

Conclusion: Functionally and aesthetically satisfactory results can be achieved with implant-supported prosthesis after the treatment of aggressive periodontitis.

P013

Travma Nedeniyle Kırılmış Vital Üst Anterior Dişlerin Restorasyonu

Mehmet Ali Fildişi, Nazmiye Dönmez

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Travma sonucu meydana gelen yaralanmalar üst ön grup dişlerde sıklıkla kron kırıklarına neden olmaktadır. Özellikle genç bireylerde fonksiyonel bozuklukların yanısıra estetik problemlere de neden olabilir. Bu olgu sunumunda üst anterior dişleri travma nedeniyle kırılan erkek hastanın direk kompozit ile restore edilerek tedavisi anlatılmaktadır.

Yöntem: 14 yaşında erkek hasta, düşme sonucu üst anterior santral dişlerindeki kron kırığı nedeniyle Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Hastanın intraoral ve radyografik muayenesinde kron kırığının pulpayı içermediği, kökte herhangi bir kırık oluşmadığı dişin vital olduğu belirlendi. Hastanın yaşı itibariyle daha konservatif bir tedavi yaklaşımı olarak direk kompozit veneer restorasyonu ile tedavi edilmesine karar verildi.

Üst santral dişlerin kırık hattına yaklaşık 1mm olacak şekilde 45 ^{0} açıyla ince grenli alev uçlu frezle bizotaj yapıldıktan sonra, mineye 30 saniye boyunca asit uygulandı, yıkandı, kurutuldu. 2 aşamalı self etch adeziv sistem (SE Bond , Kuraray) üretici firma talimatlarına göre uygulandı. Uygun renk (GC G-aenial anterior A1,GC G-aenial anterior AO2) belirlendikten sonra tabakalama yöntemi ile her iki üst anterior diş kompozit restoratif materyal ile restore edildi.

Restorasyon bitirildikten sonra elmas frezlerle restorasyon kenarları düzeltildi, oklüzyon ayarlandı ve kompozit cila diskleri(Kerr Opti Disc) ile cilası yapıldı.

Sonuç: Maliyet olarak nisbeten daha ucuz ve daha konservatif bir tedavi yöntemi olan direk kompozit veneer restorasyonu kırık ön diş vakalarında tercih edilebilir. Hem estetik hem de fonksiyonel olarak hasta memnuniyeti sağlanabilir.

P013

Restoring of Traumatized Vital Upper Anterior Teeth

Mehmet Ali Fildişi, Nazmiye Dönmez

Bezmialem Vakif University Dentistry Faculty Restorative Dental Treatment Department

Objective: Traumatic injuries often cause crown fractures in the maillar anterior teeth. It may also cause aesthetic problems as well as functional disorders, particularly in younger individuals. In this case report, maxillar anterior teeth are restored with direct composite of a male patient who is fractured due to trauma and treatment is described.

Method: A 14-year-old boy referred to the Department of Restorative Dentistry of Bezmialem Vakif University, Faculty of Dentistry due to the crown fracture of the maxillar anterior central teeth. Clinical examination revealed no exposed pulp chambers on both incisors . No mobility of the injured teeth was recorded. Radiographic examination revealed 2 young central incisors with no open apices and that there was no fracture in the root. It was decided that the patient should be treated with direct composite veneer restorations as a more conservative treatment approach in terms of age.

After finishing with a fine-grained flame tip milling at 45 ° angle to the fracture line of the maxillar central teeth, The orthophosphoric acid was applied for 30 seconds to enamel surface , washed and dried. The 2-step self etch adhesive system (SE Bond, Kuraray) was applied according to the manufacturer's instructions. After the appropriate color (GC G-aenial anterior A1, GC G-aenial anterior AO2) was identified, both maxillar anterior teeth were restored with composite restorative material by layering method

After the restoration was completed, the restoration edges were straightened with diamond burs, occlusion adjusted and polished with composite polish discs (Kerr Opti Disc).

Conclusion: Direct composite veneer restoration, which is a relatively inexpensive and more conservative treatment method, may be preferred for fractured anterior teeth. Patient satisfaction can be provided both aesthetically and functionally.

P014

Çenelerin Bisfosfonat Kullanımına Bağlı Osteonekrozunda Klinik Ve Radyolojik Bulgular: Olgu Sunumu

Asel Üsdat[1], Zeynep Gümüşer[2], Birsay Gümrü[1], Necip Fazıl Erdem[2], Elif Atalı[3]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bisfosfonatlar; stabil kemik mineralizasyonunu düzenleyen endojen inorganik pirofosfatların, metabolize olmayan, sentetik analoglarıdır. Kemik metabolizmasında özellikle aktif remodelasyon alanlarında hidroksiapatit kristallerine bağlanırlar, buradan salınarak osteoklastlar tarafından abzorbe edilirler ve kemik rezorpsiyonu için oluşması gereken yüzey özelliklerinin oluşumunu inhibe ederek osteoklastların aktivasyonunu engellerler. Sonuç olarak, osteoklastik aktiviteye bağlı oluşacak osteoblastik aktivite de indüklenemez. Bunun yanı sıra, bisfosfonatlar antianjiogenik özellikleri ile vasküler yapının yenilenmesi ve tamirini de inhibe ederek yara iyileşmesi ve doku tamirini geciktirirler. Bu sunumda; bisfosfonat kullanımına bağlı bir osteonekroz olgusunun klinik ve radyolojik özelliklerinin sunulması amaçlanmaktadır.

Olgu: Meme kanseri ve sonrasında akciğer ve kemik metastazları nedeniyle kemoterapi anamnezi olan 60 yaşındaki kadın hasta kliniğimize ağrı ve halitozis şikayeti ile başvurmuştur. Yapılan intra-oral muayenede rezidüel diş kökleri, mevcut dişlerde hassasiyet, mukozada ülserasyon, yumuşak dokuda ödem, iltihabi drenaj, halitozis ve ekspoze kemik alanları görülmüştür. Radyolojik muayenede ise kemik trabeküler yapısında azalma, kemik korteksi çevresinde skleroz, rezidüel kökler ile ilişkili apikal ostitis, dişlerin periodontal aralıklarında genişleme ve lamina duralarında kalınlaşma izlenmiştir.

Sonuç: Yapılan intra-oral ve radyolojik muayene sonucunda 3.evre bisfosfonat osteonekrozu tanısı konulan ve intravenöz bisfosfonat tedavisi devam eden hastada cerrahi müdahale uygun olmadığından semptomatik tedaviye başlanmıştır.

P014

Clinical and Radiological Findings in Bisphosphonate-Related Osteonecrosis of the Jaws: A Case Report

Asel Üsdat[1], Zeynep Gümüşer[2], Birsay Gümrü[1], Necip Fazıl Erdem[2], Elif Atalı[3]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Radiology Department

[2] Marmara University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

[3] Marmara University Faculty of Dentistry

Aim: Bisphosphonates are non-metabolizing synthetic analogues of endogenous inorganic pyrophosphates that regulate bone mineralization. They are bound to hydroxyapatite crystals especially in active remodelling areas in bone metabolism, released from there and absorbed by osteoclasts and inhibit the activation of osteoclasts by inhibiting the formation of surface properties that should occur for bone resorption. As a result, osteoblastic activity due to osteoclastic activity cannot be induced. Furthermore, bisphosphonates impede wound healing and tissue repair by inhibiting the turnover and repair of vascular structures due to their antiangiogenic properties. The aim of this presentation is to present and discuss clinical and radiological features of bisphosphonate-related osteonecrosis of the jaws.

Case: A 60-year-old woman with a history of chemotherapy due to breast cancer and subsequent lung and bone metastases admitted to our outpatient clinic with the complaint of pain and halitosis. Residual roots, sensitivity of existing teeth, mucosal ulceration, soft tissue swelling, inflammatory drainage, halitosis and exposed bone areas were observed in intra-oral examination. Radiological examination revealed lysis in trabecular bone, sclerosis around cortical bone, apical ostitis associated with residual roots, widening in periodontal membrane of teeth, and thickening in lamina dura.

Conclusion: Symptomatic treatment was started in the patient who was diagnosed with phase 3 bisphosphonate-related osteonecrosis. Surgical intervention was not indicated as the patient was still on intravenous bisphosphonate treatment.

P015

Florid Semento-Osseöz Displazi (FCOD): Olgu Serisi

Gürkan Ünsal, Sevde Göksel, İlknur Özcan

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Florid Semento-Osseöz Displazi (FCOD) sağlıklı kemik yapısının fibröz bağ doku ile replase olması ile meydana gelen ve sık rastlanılmayan bir lezyondur. Radyolojik ve klinik muayene ile tanı alabilen bu lezyonlarda, post-operatif enfeksiyon nedenli osteomyelit gelişebileceği için biyopsi veya cerrahi müdahale önerilmez. FCOD, genellikle, orta-yaşlı siyahı kadınlarda rastlanılan bir lezyon olmasına rağmen, bu poster sunumunda Türk populasyonunda rastlanabilecek farklı fenotipler ve tanı öncesi/sonrası önlem alınmadığı takdirde bu lezyonların enfekte olabileceği sunulmuştur.

Yöntem: Dört farklı hastanın Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) görüntüleri ve panoramik görüntüleri, klinik muayene ile birlikte değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hastalara ait KIBT görüntüleri ve panoramik görüntülerde, birden fazla kadranda lokalize olmuş, radyolusent/radyoopak iç yapıya sahip, düzensiz sınırlı fibro-osseöz lezyonlar görülmüş ve lezyona yakın komşulukta olan dişlere vitalite testi uygulanmıştır. İlgili dişlerden gelen pozitif yanıt ve radyografik değerlendirme ile lezyonlar FCOD tanısı almıştır. Herhangi bir enfeksiyon bulgusu olmayan üç hasta halen rutin kontrol altında olup osteomyelit/enfeksiyon bulgularına sahip olan dördüncü hasta Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na yönlendirilmiştir.

Sonuç: FCOD'un asemptomatik vakaları yalnız klinik muayene ile teşhis edilemeyebilmektedir. Radyografik değerlendirmeler osteomyelit gibi durumlara neden olabilecek enfeksiyonların önüne geçilmesi için hayati önem taşımaktadır.

P015

Florid Cemento-Osseous Dysplasia (FCOD): Case Series

Gürkan Ünsal, Sevde Göksel, İlknur Özcan

İstanbul University Faculty of Dentistry, Oral, Dental and Chin Radiology

Purpose: Florid Cemento-Osseous Dysplasia (FCOD) is an infrequent lesion, which occurs in consequence of fibrous connective tissue replacement with the normal bone structure. The lesion can be diagnosed with radiologic and clinic examination and may not need any surgical intervention or biopsy, which may lead to a post-operative infection that may cause osteomyelitis. Even these lesions affect mostly the black middle-aged women, we would like to present different cases from Turkey in order to emphasize that the lesions show different phenotypes among Turkish population and the lesions can be infected if no precaution is taken before/after the diagnosis.

Methods: Cone Beam Computed Tomography (CBCT) and panoramic images were evaluated with clinical examinations in four different patients.

Results: Fibro-Osseous lesions which were localized at more than one quadrant with radiolucent/radiopaque mixed internal structure and ill-defined borders were determined in four patients and pulp vitality tests to teeth those proximate to lesions were made. After the positive results from pulp vitality tests and radiographic evaluation, the final diagnosis were established as FCOD. Three patients are still on a routine follow-up while the other patient who had signs of osteomyelitis/infections was directed to Department of Oral and Maxillofacial Surgery in order to receive treatment.

Conclusion: Asymptomatic cases of FCODs cannot be diagnosed via clinical examination thus routine radiographic examinations are vital in order to prevent any possibilities of infections, which may lead to situations like osteomyelitis.

P016

Farklı İrrigasyon Sistemlerinin Kalsiyum Hidroksitin Kök Kanalından Uzaklaştırılmasındaki Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Seda Falakaloğlu, Özkan Adıgüzel, Meryem Kara

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Self Adjusting File (SAF) (Re-Dent-Nova, Ra'nana, Israel), Ultrasonik Aktivasyon (NSK, Tokyo, Japan), EndoVac (Discus Dental, Culver City, CA) ve dental enjektör kullanılarak gerçekleştirilen farklı irrigasyon tekniklerinin, kalsiyum hidroksiti ($Ca(OH)_2$) kök kanalından uzaklaştırmadaki etkinliklerinin karşılaştırılmasıdır.

Materyal Metod: Çalışmada 36 adet insan alt çene molar dişin mezial kökü kullanıldı. Örnekler rastgele 4 gruba ayrıldı. Dişlerin kök kanalları Reciproc R25 (VDW, Munich, Almanya) nolu eğe ile genişletildi ve $Ca(OH)_2$ (Ultracal XS, Ultradent Products) ile dolduruldu. $Ca(OH)_2$ 1 ay sonra, örneklerden 4 farklı irrigasyon tekniği ile (SAF, Ultrasonik aktivasyon, EndoVac ve dental enjektör irrigasyonu) uzaklaştırıldı. Her bir gruptaki dişlerin kök kanalları irrigasyonu için 5 ml %2.5 NaOCl-, 1 dk boyunca 5 ml %17 EDTA ve distile su kullanıldı. Diş kökleri ikiye ayrıldı, kanalların iç yüzeyleri stereo mikroskop ile x30 büyütmede incelendi ve kalan $Ca(OH)_2$miktarına ait kanal duvarındaki görüntüler kaydedildi. Görüntülerin değerlendirilmesinde 3 farklı araştırmacı tarafından 0 ile 3 arasında olacak şekilde bir skorlama sistemi kullanıldı.

Bulgular: Elde edilen verilerin istatistiksel analizi Kruskal-Wallis ve Mann Whitney U testleri ile yapıldı ($p<0,05$). Analiz sonuçlarına göre koronal ve orta bölgelerde etkinliği en iyi olan irrigasyonun ultrasonik aktivasyon olduğu tespit edildi. İrrigasyon teknikleri arasında Ultrasonik > SAF> Dental Enjektör> Endovac sıralamasıyla anlamlı bir fark bulundu. Ultrasonik ve SAF gruplarının diğer tekniklere göre koronal ve apikal bölgelerdeki $Ca(OH)_2$'nin uzaklaştırmasında daha etkili olduğu gözlendi.

Sonuçlar: Endodontide vazgeçilmez olan kalsiyum hidroksiti kök kanallarından tam olarak uzaklaştırabilen irrigasyon sistemi bulunmamaktadır. Fakat ultrasonik aktivasyonun kullanıldığı örneklerde koronal ve orta bölgelerde diğer sistemlere kıyasla daha başarılı bir uzaklaştırma gözlemleniştir.

P016

Comparison of Efficacy of Different Irrigation Systems Removal of Calcium Hydroxide from the Root Canal

Seda Falakaloğlu, Özkan Adıgüzel, Meryem Kara

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The aim of this study is to compare the cleaning efficiency of SAF (Re-Dent-Nova, Ra'nana, Israel), Ultrasonic activation (NSK, Tokyo, Japan) , EndoVac (Discus Dental, Culver City, CA) and dental syringe irrigation on removal of the $Ca(OH)_2$.

Material Method: In the study, 36 human mandibular molar teeth mesial root were used. The samples were randomly divided into 4 groups. The root canals were shaped with Reciproc R25 (VDW, Munich, Almanya) and had received $Ca(OH)_2$ (Ultracal XS, Ultradent Products). After 1 month, removal of Ca(OH)2 from the experimental groups by four different irrigation technique (SAF, Ultrasonic activation, EndoVac and dental syringe). For root canal irrigation of teeth in each group 5 ml of 2.5% NaOCl, 5 ml of 17% EDTA for 1 min and distilled water were used. The roots of the teeth were divided into, were examined with a stereo microscope at X30 magnification, the inner surfaces of the canals. The amount of remaining Ca(OH)2 medicament in the grooves was scored under the microscope with 30 magnification by 3 calibrated dentists using the following scoring system from 0 to 3.

Results: The data obtained from the statistical analysis of Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests were performed ($p<0,05$). According to the results of analysis, ultrasonic activation of irrigation which has the best activity in coronal and middle regions was determined. Among the irrigation techniques, Ultrasonics> SAF> Dental Injector> Endovac showed a significant difference.

Conclusion: In endodontics, there is no irrigation system that can completely remove calcium hydroxide root canal. However, in the cases where ultrasonic activation is used, a more successful removal is observed in coronal and middle regions compared to other systems.

P017

Maksiller Sinüste Büyük Boyutta Keratokistik Odontojenik Tümör: Bir Vaka Raporu

Elif Çelebi[1], Özlem Görmez[1], Timuçin Baykul[2], Afife Uğuz[3], Nermin Karahan[3]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör (KOT), parakeratinize strafiye skuamoz epitel ile sınırlı, nüks potansiyeli yüksek, benign bir neoplazmdır. Mandibulada (özellikle kanin bölgesinin posteriorunda)maksilladan daha sık görülür. Bu vaka raporunun amacı maksiller sinüste büyük bir KOT sunmaktır.

Yöntem: 27 yaşında erkek hasta, diş hekiminin yönlendirmesi ile kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezden birinci premolar dişin çekimini takiben soketten kahverengi bir sıvının drene olduğu öğrenildi. Klinik muayenesi yapılan hasta, panoramik radyografi ve CBCT ile değerlendirildi. Lezyon cerrahi olarak tedavi edildi ve histopatolojik inceleme yapıldı.

Bulgular: Ekstraoral muayenede sol yanak bölgesinde hafif şişlik tespit edildi. Sol maksiller premolar ve molar dişlerin bukkalinde palpasyonda hassasiyet vardı. Panoramik radyografide sol maksiller sinüste radyolusent lezyon izlendi fakat lezyonun sınırları net olarak tespit edilemedi. CBCT görüntülerinde, sol maksiller sinüste kortikal sınırlı, periferi yumuşak doku densitesinde ve merkezi radyolusent lezyon izlendi. Lezyonun, burun boşluğunun yan duvarında destrüksiyona, maksiller sinüsün bukkal ve palatinal duvarında ekspansiyona neden olduğu belirlendi.

Sonuç: KOT her zaman tipik klinik ve radyolojik özelliklere sahip olmayabilir ve çenelerde alışılmamış bölgelerde de görülebilir.

P017

A Large Keratocystic Odontogenic Tumor in Maxillary Sinus: A Case Report

Elif Çelebi[1], Özlem Görmez[1], Timuçin Baykul[2], Afife Uğuz[3], Nermin Karahan[3]

[1] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Oral, Dental, Chin Radiology Department

[2] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Oral, Dental, Chin Surgery Department

[3] Süleyman Demirel University Faculty of Medicine, Department of Pathology

Objective: Keratocystic odontogenic tumor (KOT) is a benign neoplasm that has parakeratinized stratified squamous epithelial lining and a very high recurrence rate. to the canines) than the maxilla. The aim of this case report is to present a large KOT in the maxillary sinus.

Methods: 27-year-old male patient was referred to our clinic by his dentist. It was learned with anamnesis that there was brownish liquid drainage from socket after extraction of first premolar. The patient was examined clinically and evaluated with panoramic radiography and cone beam computed tomography (CBCT). The lesion was treated surgically and examined histopathologically.

Results: Extraoral examination revealed slight swelling over the left cheek. There was tenderness over the buccal bone of the left maxillary premolar and molar teeth at palpation. A radiolucent lesion was observed in the left maxillary sinus on the panoramic radiography but the borders of the lesion were not detected clearly. CBCT scan examination showed that a large lesion with cortical border in the left maxillary sinus that has soft tissue density in the periphery and radiolucency at the center region. The lesion destructed the lateral wall of nasal cavity and caused expansion on the buccal and palatinal plate of maxillary sinus.

Conclusion: KOT may not always has typical clinical and radiological features therefore it should be considered that KOT may has different radiological appearance and involve an unusual site of the jaws.

P018

Eagle Sendromu: Olgu Serisi Ve Literatür Derlemesi

Asel Üsdat, Ender İdman, Birsay Gümrü

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Eagle Sendromu, stiloid prosesin uzaması ve ya stilohiyoid ligamentin kalsifikasyonu olarak tanımlanır. Normalde 20-30 mm uzunluğunda olan stiloid proses, anatomik olarak internal ve eksternal karotid arterler arasında, stilomastoid foramenin anteriorunda ve temporal kemiğin inferiorunda lokalizedir. Eagle, yetişkinlerde stiloid prosesin 25 mm'den uzun olmasının anormal olduğunu ve semptomatik/asemptomatik olabileceğini ortaya koymuştur. Olguların sadece %4'ünde komşu anatomik yapılara baskı sonucu disfaji, boğazda yabancı cisim hissi, otalji, fasiyal ağrı ve fonksiyon sırasında boyun-boğaz ağrısı gibi semptomlar görülür. Baş-boyun bölgesinde gerçekleştirilen rutin radyolojik incelemeler sırasında asemptomatik uzamış stiloid proseslere rastlanmaktadır.

Olgular: Bu çalışmada; Eagle Sendromu'nun klinik ve radyolojik özellikleri, vaka sunumları ve kısa literatür derlemesi eşliğinde ayrıntılı olarak sunulmaktadır.

Sonuç: Özellikle semptomatik hastaların semptomatik tedavi veya cerrahi tedaviye yönlendirilmesi amacıyla Eagle Sendromu'nun tanısında klinik ve radyolojik inceleme büyük önem taşımaktadır.

P018

Eagle's Syndrome: Case Series with A Review of Literature

Asel Üsdat, Ender İdman, Birsay Gümrü

Marmara University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Radiology Department

Aim: Eagle's Syndrome occurs as a result of elongated styloid process and calcification of the stylohyoid ligament. Styloid process, which is normally 20-30 mm in length, is anatomically positioned between internal and external carotid artery, anterior to stylomastoid foramen, and inferior to temporal bone. Eagle considered any styloid process longer than 25 mm in an adult to be abnormal, which may be symptomatic or non-symptomatic. Only 4% of the cases present with symptoms such as dysphagia, foreign body sensation in the throat, otalgia, facial pain, and throat and neck pain during function due to the pressure put by the projection on nearby anatomical regions. Non-symptomatic elongated styloid processes are encountered during routine radiological investigations of the head and neck.

Cases: In this presentation; detailed clinical and radiological features of Eagle's syndrome are presented along with case presentations and with a short review of the literature.

Conclusion: Clinical and radiological examination is of great importance in the diagnosis of Eagle's Syndrome to refer especially symptomatic patients for symptomatic or surgical treatment.

P019

Büyük Odontojenik Keratokistlerin Dekompresyon Sonrası Kist Eksizyonu Ile Tedavisi: 2 Olgu Sunumu

Eda Naifoğlu[1], Gül Sönmez[2], Ayşegül Mine Tüzüner Öncül[1]

[1] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Keratokistik odontojenik tümör (önceden odontojenik keratokist) (KKOT), lokal olarak agresif davranışı, nüks oranı ve karakteristik histolojik görünümü nedeniyle spesifik bir kisttir ve çenelerde görülen kistlerinin yaklaşık % 11'ini oluşturur.

Vaka Sunumu I: 32 yaşında erkek hasta, mandibulanın sol ramusunda şişme, parestezi ve ağrı şikayetiyle başvurdu. CBCT'de sol üçüncü molar diş ile birlikte geniş bir lezyon gözlendi. İnsizyonel biyopsinin histopatolojik incelemesinde orto-keratotik keratokist görüldü. Lokal anestezi altında üçüncü molar diş çekildi ve ağız mukozasına bir tüp dikildi. 8 ay sonra tüp çıkarıldı. Bir yıl sonra birinci ve ikinci molar dişler çekildi ve kalan küçük kist eksize edildi. Dört yıllık takipte tam iyileşme gözlendi.

Vaka Sunumu II: 21 yaşında bayan hasta, mandibulanın sağ ramusunda şişme ve ağrı şikayetiyle başvurdu. CBCT'de sağ üçüncü molar dişi içine alan, bukkal ve lingual kortikal kemikte perforasyona sebep olan geniş bir lezyon görüldü. Aspirasyon biyopsisinin histopatolojik incelemesi orto-keratotik keratokist olduğunu gösterdi.

Hasta genel anestezi altında ameliyat edildi. İkinci molar diş çekildi. Üçüncü molar dişin çekilmesi, mandibular kırığa sebep olabileceği için diş çekilmedi. 6. ayda kistin küçülmesi ve üçüncü moların eupsiyonu gözlendi. Üçüncü molar diş çekildi ancak kist eksizyonu veya küretaj yapılmadı. Dört yıllık takipte CBCT'de küçük bir kist varlığı görüldü.

Keratokistlerin tedavisi oldukça çeşitlidir. Rezeksiyon, küretaj veya kistin boyutlarını küçültmek için cerrahi eksizyon öncesi dekompresyon yapılabilir. Dekompresyon, büyük kistlerin tedavisinde oldukça faydalıdır. Ancak keratokistlerin rekürrenc riskinin yüksek olması nedeniyle tek başına yeterli bir tedavi değildir. Dekompresyon sonrasında kalan kistin eksize edilmesi ve kavitenin kürete edilmesi gerekmektedir.

P019

Treatment of Large Odontogenic Keratocysts by Decompression and Later Cyst Excision: 2 Case Reports

Eda Naifoğlu[1], Gül Sönmez[2], Ayşegül Mine Tüzüner Öncül[1]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Keratocystic odontogenic tumor (formerly odontogenic keratocyst) (KOCT) is a unique cyst because of its locally aggressive behavior, high recurrence rate, and characteristic histological appearance and comprises approximately 11% of all cysts of the jaws.

Case Report I: A 32 years old male patient, with complain of swelling, paresthesia, and pain in the left ramus of the mandible. Large lesion with the left third molar tooth occurred in CBCT. Histopathological examination of incisional biopsy showed ortho keratotic keratocyst. Under local anesthesia the third molar extracted, and a tube sutured to the oral mucosa. 8months later tube was removed completely. A year later first and second molars are extracted and remaining small cyst is extracted. In four years follow up total healing is occurred.

Case Report II: A 21 years old female patient, with complain of swelling and pain in the right ramus of the mandible. CBCT reconstructions showed large lesion with the right third molar. Perforation of buccal and lingual cortical bone was seen. Histopathological examination of aspiration biopsy showed ortho-keratotic keratocyst.

The patient operated under general anesthesia. The second molar was extracted. The third molar was left to avoid mandibular fracture.

Among 6month period shrinkage of the cyst and eruption of the third molar was observed. The third molar is extracted but cyst extraction or curettage wasn't performed. In four year follow up a small remaining cyst is observed in CBCT.

Surgical treatment may vary and can include resection, curettage, or decompression to reduce the size of large cysts before surgical excision. Decompression is an advantageous option for large cysts. But because of recurrence risks of keratocyst; extraction of remaining cyst curettage must be performed after decompression.

P020

Bukkal Boşlukta Kavernöz Hemanjiom: Olgu Raporu

Banu Özveri Koyuncu[1], Sevtap Günbay[1], Esin Alpöz[2], Yağmur Şahin[1]

[1] Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç; Hemanjiomlar, benign vasküler tümörlerdir. Baş-boyun bölgesinde sık olarak görülmelerine karşın, oral kavitede daha nadirdir. Yetişkin bireylerde görülme sıklığı azdır. Bu çalışmada, sağ bukkal boşlukta kavernöz hemanjiom bulunan hastayı sunmayı amaçladık.

Yöntem: 51 yaşındaki kadın hasta, sağ mandibuladaki şişlik nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastada ekstraoral olarak, 2.0 cm boyutunda oval şeklinde bir şişlik mevcuttu. Palpasyonda lezyonun ağrısız, sert yapıda ve hareketsiz olduğu görüldü. Intraoral muayenede herhangi bir anomali saptanmadı. Ultrasonografik değerlendirmede 1.8x0.5 cm boyutlarında vasküler lezyonu çağrıştıran hipoekoik lezyon tespit edildi.

Bulgular: İntraoral olarak, lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapıldı ve lezyon histopatolojik olarak kavernöz hemanjiom tanısını aldı.

Sonuç: Hemanjiomlar kanama, çevre dokulara baskı sonucu fonksiyonel ve estetik sorunlara neden olabilir. Radyoterapi, kriyoterapi, lazer, medikal tedavi, skleroze madde enjeksiyonu ve cerrahi gibi tedavi seçenekleri mevcuttur. Bu olguda, tedavi yöntemi olarak cerrahi eksizyon tercih edildi. Ultrason, hemanjiom gibi yumuşak doku şişliklerinde, cerrahi işlem öncesi non-invaziv değerlendirme olanağı sağlar.

P020

Cavernous Hemangioma in The Buccal Space: A Case Report

Banu Özveri Koyuncu[1], Sevtap Günbay[1], Esin Alpöz[2], Yağmur Şahin[1]

[1] Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[2] Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: Hemangiomas are the benign vascular tumors. Although they are common in the head and neck region, hemangioma of oral cavity is rare. They are less common in the adults.buccal space.

Method: A 51-year old female presented to our clinic with a swelling in the right side of the mandible. Extra-oral examination of the patient revealed an oval-shaped swelling, 2.0 cm in size. At palpation, the lesion was painless, firm in consistency, and non-mobile. Intraoral examination showed no abnormality. Ultrasonographic examination revealed hypoechoic lesion measuring 1.8×0.5 cm.

Results Intraorally, an excisional biopsy was performed under local anesthesia and pathology revealed cavernous hemangioma. **Conclusion** Hemangiomas may lead formation of hemorrhages, functional and aesthetic problems due to compression of surrounding structures. There are various treatment choices such as radiotherapy, cryotherapy, laser therapy, medical treatment, injection of sclerosing substances and surgery. In this case, surgical excision of the lesion was preferred. Before the surgery, ultrasound provides a non-invasive evaluation of soft tissue swellings such as hemangiomas.

P021

Erişkin Hastalardaki Karma Dentisyonun Tedavisi: Olgu Sunumu

Işıl Karaokutan

Denizli Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Giriş: Süt dişlerinin karışık dişlenme sonrası ankiloze olarak oklüzyon düzleminin altında kalması, estetik ve fonksiyon bozukluklarına sebep olabilir. Bu durum genellikle daimi dişlerin eksikliğine bağlı olarak gelişir. Bu dişler köklerinin rezorbsiyon durumlarına ve mobilitelerine göre farklı şekillerde tedavi edilebilirler.

Olgu: Bu klinik raporda hastanemize çiğnemesinin yetersiz olduğu bildiren ve estetik şikayetleriyle başvuran 21 yaşındaki ankiloze kesici ve molar dişlere sahip hastanın oklüzyonunun ve estetiğinin düzenlenmesi bildirilmiştir. Hastanın maksillasında santral ve molar dişler daimi dişler olup diğer dişleri ankiloze süt dişleriydi. Mandibulada ise lateral, kanin, birinci premolar ve molar dişleri daimi dişler olup diğer diğer dişler ankiloze süt dişleriydi. Süt dişleri ve daimi dişler oklüzyon düzlemine göre çok farklı seviyelerdeydi. Hasta implant ve ortodontik tedavi hakkında bilgilendirildi ancak ekonomik nedenlerden dolayı bu tedavi seçenekleri hasta tarafından kabul edilmedi. Hastanın mobil olan mandibuler süt keser dişleri ve molar dişleri çekildi. Mobilitesi bulunmayan maksiller süt keser ve kanin dişleri ise kronlanmak üzere ağızda bırakıldı. Çekim yerleri iyileştikten sonra tanı modelleri elde edildi ve vertikal boyut değiştirilmeden maxilla ve mandibuladaki tüm dişlerin metal destekli sabit protez ile tam ağız rehabilitasyonu sağlandı. 6 aylık takip sonucunda dişlerde her hangi bir mobilite ve kemik kaybı görülmemiştir.

Sonuç: İmplant tedavisinin yapılamadığı genç bireylerde ankiloze süt dişlerinin kronlanması, hareketli proteze alternatif olarak uygulanabilir.

P021

Rehabilitation of Mix Dentition in Adult Patients: A Case Report

Işıl Karaokutan

Denizli Oral and Dental Health Hospital

Introduction: Primary teeth may remain below the occlusion plane as ankylosis after mixed dentition, causing aesthetic and functional disorders. Most commonly this is due to absence of the permanent successor.These teeth can be treated in different ways depending on their resorption status and mobility.

Case: This clinical report present rehabilitation of a 21 years old patient with ankylosed central and molar teeth who came to our clinic with a complaint of inadequate occlusion and aesthetics. The central and molar teeth were permanent and the other teeth were ankylosed primary teeth in maxilla. In mandible, lateral, canine, first premolars and molar teeth were permanent teeth, and the other teeth were ankylosed primary teeth. Primary teeth and permanent teeth were at different levels compared to the occlusion plane. The patient was informed about implant and orthodontic treatment, but due to economic reasons, these treatment options were not accepted by the patient. The patient's mobile mandible central teeth and molar teeth were extracted. Maxillery primary central, canine and molar teeth which do not have any mobility teeth were left in the mouth to be crowned.Diagnostic models were obtained after the extraction sokets were healed and full-mouth rehabilitation of maxiller and mandibular teeth with metal-supported fixed prosthesis was achieved without changing the vertical dimension. 6 months follow-up, no mobility or bone loss was observed in the teeth.

Conclusion: In young individuals who can not perform implant treatment, ankylosed primary teeth can be crowned as an alternative to removable prostheses.

P022

Posterior Mandibulanın Aşamalı Kret Split Yöntemiyle Horizontal Ogmentasyonu: Vaka Raporu

Kemal Burak Şahbazoğlu

Özel Klinik

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı mandibuler posteriorda implant cerrahileri ile eş zamanlı uygulanan horizontal kemik ogmentasyonu yöntemlerinden biri olan aşamalı kret split **(AKS)** yöntemini sunmaktır.

Yöntem: Otuziki yaşındaki kadın hasta kliniğimize dental implant tedavisi için yönlendirilmiştir. Sağ mandibuler ikinci premolar ve molarların eksik olduğu tespit edilmiştir. Bukkolingual boyutların standart cerrahi prosedür için yetersiz olduğu tespit edilmiştir. İlk cerrahide tam kalınlık bukkal flep kaldırılmıştır ve planlanan sınırlarda bukkal kemik segmentine kortikotomi yapılmıştır. Daha sonra flep suture edilmiştir.

Altı haftalık iyileşmeden sonra sadece lingual flep myolohyoid sırta kadar kaldırılmıştır. Bukkal flep periosteal kan desteğini korumak için sadece 2-3 mm kadar kaldırılmıştır. Mandibuler kret bistüri ve split osteotomları ile ayrılmıştır. Daha sonra iki adet implant iyi bir primer stabilite ile yerleştirilmiştir. İmplantlarla kemik arasında kalan boşluk bariyer membrane uygulanmadan allograft ile doldurulmuştur.

Sonra lingual flep esnetildi ve gerilimsiz bir şekilde horizontal matris ve basit süturların kombinasyonuyla primer kapatılmıştır. AKS'den 18 hafta sonra iyileşme başlıkları takılmıştır.

Bulgular: İmplantların çevresinde yeteri miktarda kemik oluştuğu tespit edilmiştir ve herhangi bir bölgede vertikal kemik kaybı gözlenmemiştir.

Sonuç AKS tekniğinin, bukkal kemik segmentinin kırık riskini ve marjinal kemik kaybı riskini azalttığı düşünülmektedir. AKS tekniğinin avantajları; toplam tedavi süresinin ve maliyetinin kısalması ve otojen blok greftlemeye gore ya da yönlendirilmiş kemik rejenerasyonuna gore daha minimal invaziv bir teknik olmasıdır.

P022

Horizontal Augmentation of Posterior Mandible by Staged Ridge Splitting: Report of A Case

Kemal Burak Şahbazoğlu

Private Clinic

Aim: The aim of this case report is to present the staged ridge splitting **(SRS)** technique, which is a horizontal bone augmentation technique, simultaneously with dental implant surgery in mandibular posterior region.

Methods: Thirty two year old female patient was referred to our clinic for dental implant treatment. Right mandibular second premolar and molars were missing. It was observed that bucco-lingual dimensions were inadequate for standard surgical procedure. At the first surgery a full thickness buccal flap was elevated than corticotomy for the buccal bone segment was performed at the planned borders. Then the flap was sutured.

After 6 weeks of healing, only lingual flap was elevated up to the myolohyoid ridge. The buccal flap was minimally elevated (about 2-3 mm) to maintain the periosteal blood supply. The mandibular ridge was split with a scalpel and split osteotomes. Two implants were placed with good primary stability. The gap between the implants and the bone was filled with an allograft without a barrier membrane.

Then the lingual flap was advanced and primarily closed without tension by a combination of horizontal mattress and interrupted simple sutures. Eighteen weeks after the SRS healing caps were inserted.

Results: It was observed that the implants were covered with adequate amount of bone and there was no vertical bone loss in any region.

Conclusion: SRS technique is thought to reduce the risk of buccal bone segment fracture and marginal bone loss. The advantages of SRS are short overall time, cost of the treatment is lower, a minimally invasive technique compared with autogenous block grafting or GBR.

P023

Amelogenezis İmperfektalı Bir Hastanın Multidisipliner Yaklaşımla Tedavisi

Hakan Ünsal[1], Melis Alav[2], Pedram Nemati Attar[3], Ümran Yılmaz[1], Şulenur Macit[1]

[1] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[3] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Amelogenezis imperfektalı hastaların tedavisinde esas olan, hastanın yitirmiş olduğu estetik, fonksiyon ve fonasyon problemlerini gidermek, morfolojik yapı bozukluğu, diş hassasiyetiyle birlikte gelen problemleri çözmek ve kontrol altına almaktır.

Yöntem Hastanın 21 nolu ve 13 nolu dişine endodontik tedavi ve başlangıç periodontal tedavi yapılarak hastanın ağız hijyeni düzeltildi. Hastaya estek dişeti seviyelemesi yapıldı. İyileşme süresi sonrasında dikey boyutun arttırılması amaçlandı. Hastaya okluzal splint kullandırıldı. Hastanın kas veya eklem kaynaklı bir şikayetinin olmadığı onaylanarak protetik tedaviye başlandı. Hastaya metal destekli seramik restorasyonlar planlandı. Metal destekli seramik preparasyon kurallarına göre chamfer marjin tasarımı uygulandı. Hastaya yeni okluzal dikey boyuta alışması için 1 ay boyunca geçici kronlar kullandırıldı. Estetik ve fonksiyonu değerlendirmek için yapılan kapşon, metal ve dentin prova sonrasında restorasyonlar polikarboksilat siman ile simante edildi.

Bulgular: Protetik işlemler sonrasında hastanın hassasiyet şikayeti azalmış ve hasta restorasyonun estetik görünümünden ve fonksiyonundan memnun kalmıştır.

Sonuç: Amelogenezis imperfekta vakalarında ağız hijyen seviyesi arttırılarak uygulanan protetik restorasyonlarda; kenar uyumu, okluzal ve arayüz ilişkilerine dikkat edilirse ve düzenli periodontal tedavi yapılırsa uygulanan tedavi sonuçlarının uzun dönem idamesinin sağlandığı, estetik ve fonksiyon açısından hekim ve hasta için kabul edilebilir olduğu görülmüştür.

P023

Multidisciplinary Approach to the Treatment of A Patient with Amelogenesis Imperfection

Hakan Ünsal[1], Melis Alav[2], Pedram Nemati Attar[3], Ümran Yılmaz[1], Şulenur Macit[1]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[3] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Objective: The main treatment of amelogenesis imperfecta patients is to solve the aesthetic, function and phonation problems that the patient has lost, to solve and control the problems that come with dental sensitivity.

Method: The patient's oral hygiene was corrected by endodontic treatment and initial periodontal treatment in 21 patients and 13 patients. Patient gestational leveling was done. It was aimed to increase the vertical size after the recovery period. The patient underwent occlusal splinting. Prosthetic treatment began by confirming that the patient had no muscle or joint complaints. Metal restorative ceramic restorations were planned for the patient. The chamfer marginal design was applied according to the metal supported ceramic preparation rules. Temporary crowns were used for 1 month to familiarize the patient with the new occlusal vertical dimension. The restorations were simulated with polycarboxylate cement after the hood, metal and dentin made to evaluate aesthetic and function.

Results: Patient complaints of tenderness after prosthetic procedures decreased and patient restoration was satisfied with its aesthetic appearance and function.

Conclusion: In the prosthetic restorations applied by increasing oral hygiene level in amelogenesis imperfecta cases; It has been observed that if the edge alignment, occlusal and interface relations are observed and regular periodontal treatment is performed, long-term maintenance of the results of treatment applied can be accepted for physician and patient in terms of aesthetic and function.

P025

Travma Sonucu Oluşan Kron Kırıklarının Multidisipliner Tedavisi: İki Olgu Sunumu

Gülşah Uslu[1], Tuğba Misilli[2], Nihan Gönülol[3], Uğur İnan[1]

[1] 19 Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Balıkesir Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

[3] 19 Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Kron kırıkları daimi dentisyonda en çok görülen travma türüdür. Bu sunumun amacı ise kron kırığı olan iki farklı hastanın endodontik tedavilerini takiben estetik rehabilitasyonlarını anlatmaktır.

Olgu 1: 14 yaşındaki erkek hasta 1 hafta önce spor kazası sonucu oluşan maksiller santral dişlerindeki kırık ve ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde üst dudakta suture edilmiş rüptür, 11 ve 21 numaralarında komplike kron kırığı, şiddetli termal hasssasiyet ve perküsyonda hafif ağrısı olduğu belirlendi. Hastanın 11, 21 no'lu dişlerinin kanalları prepare edildi ve lateral kompaksiyon yöntemiyle dolduruldu. 21 numaralı dişe fiber post uygulandıktan sonra 11 ve 21 no'lu dişlerin kompozit dolgu ile restorasyonları tamamlandı.

Olgu 2: 18 yaşındaki erkek hasta kliniğimize 5 yıl önce parafonksiyonel alışkanlık nedeniyle kırılan maksiller sol lateral dişinin tedavisi için başvurdu. Klinik muayenede herhangi bir semptomu olmayan dişin radyografik incelemesinde ise periapikalde lezyon varlığı tespit edildi. Kök kanalının preparasyonu tamamlandıktan sonra, iki hafta boyunca kanalda medikaman olarak kalsiyum hidroksit ($Ca(OH)_2$) bekletildi. Bir sonraki seans lateral kompaksiyon yöntemiyle kanal dolumu yapıldı. Kanal içerisine fiber post uygulandı ve kompozit veneerle restorasyonu tamamlandı. 11 ve 21 numaralı dişlerde bulunan aproksimal çürükler de rostore edildi. 12 nolu diş kompozit ile restore edilerek lingual pozisyonu düzeltildi.

Sonuç: Hastaların altı ay sonraki kontrollerinde ilgili dişlerin semptomsuz olduğu tespit edildi. Kron kırığı bulunan dişlerin endodontik tedavisini takiben restorasyonu ile kaybedilen estetik ve fonksiyon tekrar sağlanabilmektedir.

P025

Multidiciplinary Treatment of Traumatic Crown Fractures: Two Case Reports

Gülşah Uslu[1], Tuğba Misilli[2], Nihan Gönülol[3], Uğur İnan[1]

[1] 19 Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Balıkesir Oral and Dental Health Center

[3] 19 Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: Crown fractures are the most common type of trauma in permanent dentition. The purpose of this presentation is to describe the aesthetic rehabilitation of two different patients with crown fracture following endodontic treatment.

Case 1: A 14-year-old male patient was referred to our clinic with the complaint of fracture and pain in the maxillary central incisor due to a sport accident, occured a week ago. The patient's clinical examination revealed that sutured rupture on the upper lip, complicated crown fracture of teeth #11 and #21, severe thermal sensitivity and mild pain on the percusion. The canals of teeth #11 and #21 were prepared and filled with lateral compaction technique. Fiber post was applied to the tooth #21 and restorations of teeth #11 and #21 were completed with composite resin.

Case 2: A 18-year-old male patient was referred to our clinic for the treatment of crown fracture of maxillary left incisor, which had been fractured 5 years ago due to parafunctional habit. The tooth with no symptoms on the clinical examination revealed a periapical lesion on the radiographic examination. After the completion of the root canal preparation, calcium hydroxide ($Ca(OH)_2$) was used as an intracanal medicament for two weeks. The root canal filling was performed with lateral compaction technique at the next appointment. A fiber post was applied into the canal and the composite veneer restoration of tooth was completed. The teeth #11 and #21 were also restored with composite and the lingual position of tooth #12 was corrected.

Conclusion: At six months recall**,** the teeth of both patients' were found to be asymptomatic. Following the endodontic treatment of teeth with crown fractured, aesthetic and function can be restored following root canal treatment.

P026

Sürekli Dönme ve Resiprokal Hareketle Kullanılan Tek Eğe Sistemlerin Kırılma Dirençlerinin Karşılaştırılması

Uğur İnan

19 Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Nikel-titanyum (NiTi) döner sistem eğeler, daha esnek olmaları ve daha iyi kesme etkinliği nedeniyle endodontide önemli ilerleme sağlamıştır. Avantajlarına rağmen yüksek fiyat ve beklenmeyen kırılmalar en önemli sorunlardandır. Alet kırılma riskini azaltmak amacıyla son yıllarda resiprokal hareketle kullanılan eğeler piyasaya sürülmüştür. Bu çalışmanın amacı, sürekli dönme hareketi ile kullanılan OneShape ve resiprokal hareketle kullanılan WaveOne Primary tek eğe sistemlerinin döngüsel yorgunluğa bağlı kırılma dirençlerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada 20 adet OneShape (25.06) ve 20 adet WaveOne Primary (25.08) boyutunda eğe kullanıldı. Eğeler kurvatür açısı 60 °, kanal kurvatür yarıçapı 5 mm olan yapay kanallarda kullanıldı. Tüm eğeler, önerilen hız ve tork ayarlarında dinamik döngüsel yorgunluk test cihazında kırılıncaya kadar kullanıldı. Kırılma anında alet otomatik olarak durdu ve zaman saniye cinsinden kaydedildi. Bulgular bağımsız t testi kullanılarak karşılaştırıldı.

Bulgular: Kırılıncaya kadar geçen ortalama süre OneShape grubu için 307.70 ± 39.07 ve WaveOne grubu için ise 478.90 ± 32.27 saniye olarak bulunda. Resiprokal hareketle kullanılan WaveOne eğeler, OneShape eğelere göre daha uzun sürede kırıldı ve aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0.001$).

Sonuç: Resiprokal hareketle kullanılan WaveOne eğeleri, sürekli dönme hareketi ile kullanılan OneShape eğelerine göre döngüsel yorgunluğa karşı daha dirençli bulundu.

P026

Comparison of Fracture Resistance of Single Use Instrument Systems Used with Continuous and Reciprocating Motion

Uğur İnan

19 Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: Nickel-titanium (NiTi) rotary system files provided an important progress in endodontics as a result of being more flexible and having better cutting efficiency. Despite these advantages, higher cost and unexpected fractures are the most important problems associated with these systems. Recently, instruments used with reciprocating motion have been launched to reduce the risk of fracture. The aim of this study was to compare the cyclic fatigue resistance of OneShape, used with continuous motion and WaveOne Primary used with reciprocating motion.

Methods: In this study, 20 OneShape (25.06) and 20 WaveOne Primary (25.08) instruments were chosen. Instruments were used in an artificial canal having a radius of curvature of 5 mm and angle of curvature of 60 °. All instruments were rotated with recommended speed and torque settings in a dynamic cyclic fatigue testing device until fracture occurred. The device automatically stopped at the time of fracture and the time of fracture was recorded in terms of seconds. The data were analyzed using independent t-test.

Results: The mean time to fracture value was 307.70 ± 39.07 seconds for OneShape group and 478.90 ± 32.27 seconds for WaveOne group. WaveOne instruments used with reciprocating motion fractured in a longer time period than OneShape instruments and the difference between them was statistically significant ($p<0.001$).

Conclusion: WaveOne instruments used with reciprocating motion were found more resistant to cyclic fatigue than OneShape instruments used with continuous rotation.

P027

Konjenital Lateral Kesici Diş Eksikliğinde Tedavi Yaklaşımı

Fidan Alakuş Sabuncuoğlu[1], Mihri Amasyalı[2], Şeyda Erşahan[3]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Dişhekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

[2] Gülhane Eğitim ve Hastanesi,Ortodonti Bölümü

[3] Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilimdalı

Amaç: Bu makale ortodontistlerin konjenital diş eksikliklerinde diğer uzmanlıklarla nasıl birlikte çalıştıklarını gösterir. Vakamızda 32 yaşında konjenital maksiller lateral kesici diş eksikliği olan bayan hastanın ortodontik tedavisi sunulmuştur .

Olgu: Tedavi planı olarak eksik lateral diş için yer açılıp implant yerleştirilmesi ve okluzalin düzeltilmesine karar verildi. Okluzalin düzeltilmesi ve implant için yer açılması için sabit ortodontik düz teller kullanıldı Lateral diş eksikliği oral implant ile giderildi .

Sonuç: Tedavinin asıl amacı başarıldı. Overbite ve overjet normal sınırlara getirilirken, molar ve kanin sınıf I ilişkisi sağlandı. Ortodontik ve protetik hastaların başarılı bir tedavisi için interdisipliner takım çalışması esasdır.

P027

Management of Congenitally Missing Maxillary Lateral Incisor

Fidan Alakuş Sabuncuoğlu[1], Mihri Amasyalı[2], Şeyda Erşahan[3]

[1] Health Sciences University Gülhane Dentistry Faculty, Department of Orthodontics

[2] Gülhane Education and Hospital, Department of Orthodontics

[3] Bezmialem Foundation University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Objective : This article presents how orthodontics is combined with other specialties in treating a congenitally missing lateral incisor. This case report describe the orthodontic treatment of a female, aged 32 years, with permanent dentition with congenitally missing maxillary lateral incisor.

Case: The treatment plan included the space opening of missing lateral incisor for implant placement and correcting her occlusion. Multibracket straightwire fixed appliance was used to open the space for dental implant placement, and treat the impaired occlusion. The missing lateral incisor was substituted with oral implant.

Conclusion: The major objectives of the treatment were achieved. Molar and canine class I relationship was achieved with overjet and overbite within the norms. For the successful treatment of orthodontic-prosthodontic patients, an interdisciplinary team effort is vital.

P028

İleri Derece Periodonsiyum Kaybı Olan Hastanın Ortodontik Tedavisi : Bir Klinik Sunum

Fidan Alakus Sabuncuoglu[1], Mihri Amasyalı[2], Şeyda Erşahan[3], Özlem Martı Akgün[4]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Dişhekimliği ,Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

[2] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortodonti Bölümü

[3] Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilimdalı

[4] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Dişhekimliği ,Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu vakanın amacı ileri derecede periodonsiyum kaybı olan periodontitisli yetişkin bayan hastamızın estetik ve fonksiyonunu sağlamak için uygulanan ortodontik ve protetik kombine tedavinin sonuçlarını göstermektir.

Olgu: 26 yaşındaki bayan hasta üst kesici dişlerinin sarkıklığından dolayı ortodonti kliniğimize gelmiştir. Dişlerin dizilimden önce hastanın peridontal durumunu değerlendirmek için peridontoloji kliniğine yönlendirildi. Hasta İnflamasyonu kontrol altına almak için Sub gingival küretaj ,detertraj, kök planlaması ve peridontal tedavisi ald.ı Peridontal tedaviden sonra düz ark tel uygulamak için band ve braket tatbik edildi. ve Ni-Ti ark teli yerleştirildi. Başlangıç seviyeleme için .014 Ni-Ti ve 016'' Ni-Ti ark telleri kullanıldı . Ortodontik tedavi süresince profesyonel dental bakım belli aralıklarla verildi.

Sonuç: Uyumlu bir gülümsemeyle hasta mennuniyeti sağlandı. Hastanın kendine güveninin kazanılması ile gülümseme mennuniyeti kazanıldı. Bir multidisipliner yaklaşımla estetik, fonksiyon, konfor başarılarak kayıp peridontal dokular restore edildi.

P028

Orthodontic Treatment of A Patient with Advanced Loss of the Periodonsium: A Clinical Report

Fidan Alakus Sabuncuoglu[1], Mihri Amasyalı[2], Şeyda Erşahan[3], Özlem Martı Akgün[4]

[1] Health Sciences University, Gülhane Dentistry, Faculty Orthodontics Department

[2] Gülhane Education and Research Hospital Orthodontics Department

[3] Bezmialem Foundation University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[4] University of Health Sciences,Gülhane Department of Dentistry, Faculty of Pediatrics, Department of Anesthesiology

Aim: This case report presents the results of combined periodontal and orthodontic treatment applied to maintain the esthetic and function in adult female periodontitis patient with advanced loss of the periodonsium.

Case: A 26 year old girl was refered to the orthodontic department for leveling of the exruded upper central incisor. Before treatment of the malalignment, the patient was transfered to the department of periodontology for evaluation of her periodontal condition. Periodontal treatment patient received scaling, root planning, subgingival curettage to under control inflammation. After periodontal treatment, bands and brackets were placed using a "straight wire" appliance and a Ni-Ti archwire was placed. .014'' Ni-Ti and .016'' Ni-Ti archwires were attached for initial leveling. During orthodontic treatment period professional dental care was performed at regular intervals. In total, active treatment time was 16 months.

Conclusion: A harmonious smile was achieved, resulting in patient satisfaction. The patient gained the confidence to smile with enhanced self-esteem. A multidisciplinary approach can restore lost periodontal tissue, thus accieving comfort,function and esthetics.

P029

Damak Dudaklı Hastanın Ortodontik Tedavisi

Fidan Alakus Sabuncuoglu[1], Mihri Amasyalı[2], Özlem Martı Akgün[3], Şeyda Erşahan[4]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Dişhekimliği ,Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

[2] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortodonti Bölümü

[3] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Dişhekimliği ,Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

[4] Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilimdalı

Amaç: Bu vaka sunumunda, damak dudak yarıklı bir hastanın protetik ve ortodontik tedavisi sunuldu.

Olgu: 21 yaşındaki damak dudak yarıklı erkek hasta maksiller hipoplaziden dolayı konkav yüz profiline sahiptir. Trasversal ve sagital maksiller yetersizlik göstermektedir. Tedavisinde, ortodontik ekspansiyonlarla dar üst ark düzeltildi ve sabit ortodontik tedavi ile diş dizilimi problemi giderildi. 0.018x0.022" slotlu metal braketlerle maksiller ve mandibular dişler bantlandı. Ortodontik seviyeleme ve bitirme 22 aylık bir sürede bitirildi. Ortodontik tedaviyi takiben kayıp dişler restore edildi, sabit protetik uygulamalarla okluzyon problemi çözüldü.

Sonuç: Malokluzyonun düzeltilmesi ile hastanın konuşma ve telaffuzu düzeltildi. Bu yararlara ilaveten , hastanın görünüşü ile mennuniyetinin artması ve öz güvenin daha iyileşmesi rapor edildi. Bu vaka CLP li hastaların tedavisinde multidisipliner tedavi gerekliliği göstermektedir.

P029

Orthodontic Treatment of Patient with Cleft Lip and Palate

Fidan Alakus Sabuncuoglu[1], Mihri Amasyalı[2], Özlem Martı Akgün[3], Şeyda Erşahan[4]

[1] Health Sciences University, Gülhane Dentistry, Faculty Orthodontics Department

[2] Gülhane Education and Research Hospital Department of Orthodontics

[3] Health Sciences University, Gülhane Dentistry, Department of Pedodontics

[4] Bezmialem Foundation University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Objective: In this case report, orthodontic and prosthetic treatments of a cleft lip and palate case is presented.

Case: A 21-year-old man with a cleft lip and palate presented with a concave facial profile due to maxillary hypoplasia. The patient exhibited sagittal and transverse maxillary deficiency. On treatment, narrow upper arch was corrected with orthodontic expansion appliance and tooth alignment problem was corrected with fixed orthodontic treatment. Metal brackets with 0.018x0.022" slots were bonded to maxillary and mandibular teeth. Orthodontic leveling and finishing stages were performed in 22 months period. Following the orthodontic treatment, the missing teeth was restored and the occlusion problem was solved with fixed prosthetic appliance.

Conclusion: Correction of the malocclusion improved the patient's speech and pronounciation. As an added benefit, the patient reported a better self-esteem and a greater degree of pleasure related to his appearance. This case report demonstrated the need for multidisciplinary treatment in patients with CLP.

P030

Gömülü Mandibuler Birinci Premolar Dişin Ortodontik Yaklaşımı

Fidan Alakus Sabuncuoglu[1], Mihri Amasyalı[2], Şeyda Erşahan[3], Özlem Mart Akgün[4]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Dişhekimliği ,Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

[2] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortodonti Bölümü

[3] Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilimdalı

[4] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Dişhekimliği,Fakültesi,Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Supernumerer dişler çoğunlukla ilişkili dişlerin erüpsiyonunda sıkıntılara neden olur. Sürnümerer dişler daimi ve süt dentisyonda oluşabilir. Bu vaka da mandibuler sağ birinci premolar dişin gömülü kalmasına sebep olan, mandibulada lokalize olmuş 13 yaşındaki sürnümerer dişe sahip olan hastanın bilgileri sunulmuştur.

Olgu: 13 yaşındaki bayan hasta kliniğimize mandibuladaki birinci premolar dişin erüpsiyonundaki problemden dolayı kliniğimize yönlendirilmiştir. Yapılan ağız içi muayenesinde alt sağ birinci premolar süt dişi haricinde tüm dişlerin daimi dentisyon periyodunda olduğu saptanmıştır, ve sağ mandibuler alveolar kemikde ve bukkal dokularda ve gingivada herhangi bir anormal bulguya rastlanmamıştır. Alınan periapikal ve panoramik flimde süt dişi ve sürnümürer dişle ile örtülü vertikal pozisyondaki gömülü alt birinci premolar diş saptanmış ve cerrahi olarak çıkarılmıştır. Cerrhiden sonra 0.018-in slotlu düz ark tekniği uygulanarak alt ve üst çenenin ortodontik tedavisi yapılmıştır. Arklara band ve braket tatbiki yapılarak dişlerin seviyelenmesi ve sıralanması yapıldı.

Sonuç: Ortodontik takip ve cerrahi tedavi sunucunda gömülü sağ birinci alt premolar diş başarılı bir şekilde diş dizilimi içine getirilmiştir. Gömülü dişle birlikte sürnümerer dişin belirlenmesi ve alınması istenilen ideal okluzalin sağlanması için uygulanabilmektedir.

P030

Orthodontic Management of Impacted Lower First Premolar

Fidan Alakus Sabuncuoglu[1], Mihri Amasyalı[2], Şeyda Erşahan[3], Özlem Mart Akgün[4]

[1] Health Sciences University, Gülhane Dentistry, Faculty Orthodontics Department

[2] Gülhane Education and Research Hospital Department of Orthodontics

[3] Bezmialem Foundation University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[4] University of Health Sciences, Gülhane Department of Dentistry, Faculty of Pediatrics, Department of Anesthesiology

Aim: Supernumerary teeth often causes disturbances in the eruption of its associated tooth. Supernumerary teeth occur in the primary and permanent dentition. This case report documents a 13-year-old-child with a supernumerary teeth located in the mandible, which caused the impaction of the right lower first premolar.

Case: 13-old-girl was referred to our clinic due to the failure of the right lower first premolar to erupt. Intraoral examination revealed a permanent dentition period, and all primary teeth except for the right lower first premolar was present in the mouth and no abnormal signs in gingiva, buccal tissue and alveolar bone of the right mandible. A lower first premolar in the vertical position and covered with primary and supernumerary teeth was determined to be present through panoramic and periapical radiographs and extracted in a surgical operation. After surgery, orthodontic treatment began with the fitting of upper and lower preadjusted ''straight wire" appliance of 0.018-in slot. The arches were banded and bonded, and the teeth leveled and aligned.

Conclusion: The impaction of the right lower first premolar was successfully brought into alignment through surgery treatment and orthodontic traction. Detection and removal of a supernumerary teeth associated with an impacted tooth might have contributed to the favorable results for establishing acceptable occlusion.

P031

Tek Taraftlı Posterior Çapraz Kapanışlı Yetişkin Hastanın Ortodontik Tedavisi

Fidan Alakus Sabuncuoglu[1], Mihri Amasyalı[2], Özlem Martı Akgün[3], Şeyda Erşahan[4]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Dişhekimliği ,Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

[2] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortodonti Bölümü

[3] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Dişhekimliği ,Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

[4] Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilimdalı

Amaç: Şidetli tek taraftlı posterior çapraz kapanış tedavisi zor malokluzyonlardan biri olarak düşünülür. Bu klinik sunumun amacı estetik ve fonksiyonel problemler ve şiddetli tek taraftlı çapraz kapanışa sahip 32 yaşındaki bayan hastanın multidisipliner tedavi yaklaşımını sunmaktır.

Olgu: 0.018x0.022 slotlu metal braketler maksiller ve mandibular dişlere tatbik edildi ve çapraz elastikler tek taraflı çapraz kapanış için uygulandı. Ortodontik tedaviden sonra eksik dişlerin yerine oral implantla tedavisi yapıldı.

Sonuç: Hastanın hem estetik hem de fonksiyonel açıdan tatmin edici sonuçları elde edilebilir.

P031

Orthodontic Treatment of Unilateral Posterior Crossbite with Adult Patient

Fidan Alakus Sabuncuoglu[1], Mihri Amasyalı[2], Özlem Martı Akgün[3], Şeyda Erşahan[4]

[1] Health Sciences University, Gülhane Dentistry, Faculty Orthodontics Department

[2] Gülhane Education and Research Hospital Department of Orthodontics

[3] Health Sciences University, Gülhane Dentistry, Department of Pedodontics

[4] Bezmialem Foundation University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: A severe unilateral posterior crossbite is considered to be one of the most difficult malocclusions to treat. The aim of this clinical report was the multidisciplinary management of a 32 year-old female with severe unilateral posterior crossbite and esthetic and functional problems

Case: Metal brackets with 0.018x0.022” slots were bonded to maxillary and mandibular teeth and cross elastics were used to unilateral cross bite. After orthodontic treatment, the missing teeths were substituted with oral implant.

Conclusion: Satisfactory results can be achieved both aesthetic and functional aspects of the patient.

P032

Temporomandibular Eklemin Redüksiyonlu Anterior Disk Deplasmanında Retrospektif Olarak Ultrason Tedavisi, Gece Plağı Uygulaması ve Flurbiprofen'in (Majezik 100 mg Tablet Sanovel®) Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Ömer Abdo, Ebru Deniz Karslı

Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dali

Giriş: Temporomandibular eklem (TME) rahatsızlıkları yaygın görülen önemli bir sağlık sorunudur. Kadınların %8-15'i, erkeklerin %3-10'unda görülmektedir. Bu hastalarda disk deplasmanı prevalansı oldukça yüksektir.

Bu çalışmada tempormandibular eklemin redüksiyonlu anterior disk deplasmanı teşhisi konan hastalarda non steroid anti inflamatuar ilaç (NSAİİ), ultrason ve gece plağı tedavilerinin klinik bulgular ve ağrı eşiği üzerine olan etkinliklerinin karşılaşırlaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Temporomandibular eklemin redüksiyonlu anterior disk deplasmanı olan 64 hasta (10'u erkek ve 54'ü kadın) ultrason, gece plağı ve flurbiprofen ilaç tedavisi grubu olmak üzere dört gruba ayrılmıştır. Disfonksiyonun şiddeti hastaların ağız açıklığı, protruziv ve lateral mandibular hareketler ile değerlendirilmiştir. Ağrı şiddeti ise visüel analog skala (VAS) kullanılarak değerlendirilmiştir. Uygulanan tedavi ile ağrı ve disfonksiyondaki gerilemeyi değerlendirmek için hastalar tedavi öncesi, tedaviden 1 hafta sonra, 15 gün sonra ve 1 ay sonra kontrol edilmişlerdir.

Bulgular: Tedavi sonrasında ağız açıklığı, lateral ve protruziv hareketlerin ölçüm değerlerinin tüm tedavi gruplarında artmış olduğu ($p<0.05$) ve VAS değerlerinin azalmış olduğu ($p<0.05$) gözlenmiştir. Diğer yandan, kontrol grubunda bu parametrelerde istatiksel olarak önemli bir farklılık saptanmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Tüm araştırılan yöntemlerinin tempormandibular eklemin redüksiyonlu anterior disk deplasmanın tedavisinde etkili olduğu belirlenmiştir.

P032

The Retrospectively Comparison of the Efficacy Of Ultrasound Therapy, Night Guard (Plaque), Flurbiprofen (Majezik 100 mg Tablet Sanovel®) Drug in the Treatment of Anterior Disc Displacement with Reduction in Temporomandibular Joint

Ömer Abdo, Ebru Deniz Karslı

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Temporomandibular joint disorderis a frequently seen important health problem. TMJ disorder is present in 8-15% of women and 3-10% of men. The prevalence of disc displacement among TMJ disorders is quite high.

The purpose of this study was to compare the efficacy of ultrasound therapy, night guard (plaque) and flurbiprofen drug on clinics and pain threshold in patients diagnosed as anterior disc displacement with reduction in temporomandibular joint.

Material and Methods: Sixty-four subjects (10 males and 54 females) with anterior disc displacement with reduction in temporomandibular joint were divided into four groups: ultrasound, night guard (plaque) and flurbiprofen drug therapy.Patients' mouth opening, protrusive and lateral mandibular motions were explored in order to determine the severity of disfunction. Pain intensity was evaluated using a visual analogue scale (VAS). In order to evaluate the decreases in pain and disfunction over time, the patients were controlled before the treatment and a week, 15 days and a month later following the treatment.

Results: Within each therapy group, the measurement values of mouth opening, lateral and protrusive range of motion increased ($p<0.05$) and VAS values decreased ($p<0.05$) in the post-treatment period. On the other hand, there was not a statistically important difference in these parameters in the control group ($p>0.05$).

Conclusion: All presented methods seem to be effective in the treatment ofanterior disc displacement with reduction in temporomandibular joint.

P033

Direkt Kompozit Restorasyon Uygulaması İle Diastema Tedavisi: Vaka Raporu

Mohamed Amar Hwidi, Mine Betül Üçtaşlı

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Hastaların etkileyici yüz ve dişsel görünüme verdiği önem son yıllar içerisinde artmıştır. Daha önceleri, diastema kapama tedavileri, tutucu venür uygulamaları veya tek kron preparasyonlarına bağlı olarak, daha invaziv yaklaşımlar olarak gerçekleştirilmekteydi. Adeziv ve kompozit rezin teknojisindeki gelişimelerle birlikte, diş aralanmalarını kapatmak ve dişe yeninden şekil vermek için kompozit rezin materyali diş yüzeyine her hangi bir kavite preparasyonu yapılmadan yerleştirilebilmektedir. Özelikle mine yüzeyi sağlıklı erişkinlerin restoratif tedavisinde, direkt kompozit rezin uygulamaları minimal girişimsel (invaziv) veya girişimsel olmayan tedavi yaklaşımlarına olarak sunar.

Bu sunumun amacı, direkt adeziv restorasyonlar kullarak tedavi edilmiş diastema vaklarını sunmaktır.

Hastalara üstçene ön dişleri arasındaki diastemaların yarattığı estetik kaygı sebebiyle kliniğimize başvurdular. Radyografık ve ağız içi muayene sonrası her hangi bir preparasyon yapılmadan iki aşamalı direkt yıkamalı adheziv sistem kullanılarak kompozit rezin uygulaması ile restorasyonlar tamamlanmıştır.

P033

Closing Diastemas with Direct Composite Restorations: Case Report

Mohamed Amar Hwidi, Mine Betül Üçtaşlı

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Patient demand for an attractive facial and dental appearance has increased. In the past, closing diastemas often meant an invasive intervention, due to retentive veneer or single crown preparations. With the introduction of adhesive technology and resin composites, it became possible to add composite resin materials to tooth surfaces to close gaps and reshape tooth form without any cavity preparation. Especially for the restorative treatment of adolescent and young adults with intact enamel surfaces, this option offers minimally invasive or even non-invasive treatment approaches.

The aim of the presentation was to report cases of diastema closure accomplished using direct adhesive restorations. Patients applied to the clinics for to improve the aesthetic appearance because of the diastemas between their maxillary anterior teeth. After intraoral and radiographic examination, restoration was performing with 2 step wash and rinse adhesive system and direct composite resin without any preparation on the intact enamel.

P034

Papillon-Lefevre Sendromu: Bir Vaka Raporu

Gözde Derindağ, Nebiha Hilal Bilge, Hayati Murat Akgül, Osman Murat Bilge

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Papillon-Lefevre Sendromu (PLS), hızlı ilerleyen periodontal doku yıkımı sonucu süt ve daimi dişlerde erken kayıplar, avuç içi ve ayak tabanında yaygın hiperkeratotik alanlarla karakterize otozomal resesif geçiş gösteren nadir bir hastalıktır. Bu vaka raporunda kliniğimize PLS ön tanısıyla gelen bir erkek çocuk hastanın ekstraoral, intraoral ve radyografik bulgularını sunmayı amaçladık.

Vaka: Dermatoloji kliniğinden PLS ön tanısıyla tarafımıza yönlendirilen 6 yaşındaki erkek çocuk hastanın başka herhangi bir sistemik hastalığa sahip olmadığı ve ebeveynlerin akraba evliliği olmadığı öğrenildi. Hastaya ekstraoral, intraoral ve radyografik muayeneye yapıldı. Ekstraoral muayenede bilateral avuç içi ve ayak dorsumlarında kuruluk ve ileri derecede hiperkeratozis gözlendi. Anamneze, klinik ve radyografik bulgulara dayanarak PLS ön tanısı desteklendi ve tedavi planlaması yapıldı.

Sonuç: Erken teşhis ve multidisipliner yaklaşım PLS'nin tedavisi için son derece önemlidir. Hiperkeratoz ile süt ve daimi dişlerin çok erken yaşlarda periodontitis nedeniyle kaybı, gelişim döneminde olan çocukları psikolojik, sosyolojik ve estetik açılardan olumsuz yönde etkilemektedir. Bu yüzden PLS tanısı taşıyan hastalar ekstraoral, intraoral ve radyografik olarak çok iyi değerlendirilmelidir ve gereken tedavi planı bir an önce uygulanmalıdır.

P034

Papillon-Lefevre Syndrome: A Case Report

Gözde Derindağ, Nebiha Hilal Bilge, Hayati Murat Akgül, Osman Murat Bilge

Atatürk University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology Department

Objective: Papillon-Lefevre Syndrome (PLS) is a rare autosomal recessive disorder characterized by rapidly progressive periodontal tissue destruction, early loss of primary and permanent teeth, and widespread hyperkeratotic areas of palms and soles. In this case report, we aimed to present extraoral, intraoral and radiographic findings of a boy who came to our clinic with pre-diagnosis of PLS.

Case: A 6-year-old boy who was referred to our clinic by dermatology clinic with a PLS pre-diagnosis was not having any other systemic disease and that his parents had no consanguineous marriage. The patient underwent extraoral, intraoral and radiographic examination. Extraoral examination showed dryness and hyperkeratosis in bilateral palms and foot dorsum. Based on history, clinical and radiographic findings, PLS pre-diagnosis was supported and treatment planning was performed.

Conclusion: Early diagnosis and multidisciplinary approach is extremely important for the treatment of PLS. Hyperkeratosis and loss of primary and permanent teeth due to periodontitis at very early ages affect children who are in developmental stage in the negative from psychological, sociological and aesthetic aspects. Therefore, patients with PLS diagnosis should be assessed extraoral, intraoral and radiographically well and the required treatment plan should be implemented as soon as possible.

P035

Gömülü Süt Dişlerinde Tedavi Zamanlamasının Önemi: 2 Vaka Raporu

Nur Burcu Dutlu, Hatice Karaca, Volkan Arıkan

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Gömülü kalma durumu, süt dişlenmede nadir görülen bir sürme problemidir ve en sık etkilenen dişler ikinci süt molar dişlerdir. Süt molar dişlerinde gömülü kalma, okluzal gelişim için negatif etki yaratmakta olup, komşu dişin tippingi, ektopik erüpsiyon veya daimi dişin gömülü kalması gibi problemlere yol açmaktadır.

Yöntem:

1. vaka: 7 yaşında kız hasta kliniğimize kapanışındaki bozukluk sebebiyle başvurmuştur. Hastanın intraoral muayenesinde 85 no'lu dişin yarı-gömülü olduğu ve perküsyonda metalik ses verdiği ve 46 no'lu dişinde meziale tipping olduğu tespit edilmiştir. Radyografik incelemede 85 no'lu dişte periodontal aralığın izlenemediği ve dişin ankiloze olduğu tespit edilmiştir. Dişlerin gelişimi ilk 6 ay boyunca takip edilmiştir. Bu süre sonunda, 85 no'lu dişte herhangi bir rezorbsiyon olmadığı ve 45 no'lu dişin kron gelişiminin duraksadığı tespit edilmiştir. 85 no'lu diş çekilerek ve 46 no'lu diş distal vidalı Hawley apareyi ile distalize edilmiştir.

2. vaka: 10 yaşında kız hasta kliniğimize diş eksikliği şikayeti ile başvurmuştur. Yapılan intraoral ve radyolojik muayenede 75 no'lu dişin yarı-gömülü olduğu, 36 no'lu dişte meziale tipping bulunduğu ve 35 no'lu dişin gelişiminde gecikme olduğu tespit edilmiştir. 36 no'lu dişin aşırı tippinginden dolayı açık cerrahi çekim yapılmış, yeterli ankraj sağlanamadığı için sabit ortodontik tedavi planlanmıştır.

Bulgular: 1.vakada 85 no'lu dişin erken çekiminin sonucunda; 45 no'lu dişe gerekli olan yerin kazanıldığı, daimi premoların gelişiminin hızlandığı, ark uzunluğunda artış sağlandığı ve daimi birinci molar dişin sınıf 1 okluzyon ilişkisine getirildiği gözlemlenmiştir.

2.vakada gömülü süt dişinin çekiminin gecikmesi; 36 no'lu dişin aşırı tippingine, 35 no'lu dişin gelişiminin gecikmesine neden olmuştur. Tedavisinde açık cerrahi çekim ve sabit ortodontik tedavi gereksinimi gibi zorluklar olduğu görülmüştür.

Sonuç: Gömülü kalan süt molar dişlerin erken çekimi ve ilgili bölgeye yer tutucu tatbiki, daimi premolar dişin varlığında ve premolarda malpozisyon varlığı, komşu dişte şiddetli tipping ve okluzyonda uyumsuzluk durumunda tercih edilebilecek en uygun tedavi yöntemidir.

P035

The Importance of Treatment Timing in Impacted Primary Teeth: 2 Case Reports

Nur Burcu Dutlu, Hatice Karaca, Volkan Arıkan

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: For primary dentition, impaction is a rare eruption problem and mandibular second primary molars are the most frequently affected teeth. Impacton of deciduous molars has negative factor on normal occlusal development. It may cause problems such as tipping of adjacent teeth, ectopic eruption or impaction of successor premolar.

Method:

Case 1: A seven-year-old girl was referred to our clinic due to malocclusion. In the clinical examination half-impaction and metallic sound during percussion were detected on tooth #85. Also mesial tipping of tooth #46 was observed. Radiografically, periodontal ligament space of tooth #85 was not visible due to ankylosis. Development of teeth were followed-up in first six months. Crown development of tooth #45 was delayed. Tooth #85 was exracted and of tooth #46 molar was distalized using a Hawley appliance with distal screw.

Case 2: A ten-year-old girl was admitted to our clinic due to her missing tooth. In the clinical examination, half-impaction of tooh #75, mesial tipping of tooth #36 and delayed development of tooth #35 were observed. Due to excessive tipping, tooth #36 was surgically extracted and fixed orthodontic treatment was planned.

Results: In the first case, early extraction of second primary molar provided space for permanent premolar, accelerated the development of permanent premolar, increased mandibular arch length and provided Angle Class 1 molar relationship.

In the second case, delayed extraction of impacted primary tooth caused severe tipping of tooth #36 and delay in development of tooth #35. Also during treatment, difficulties arose such as need for open surgery and fixed orthodontic treatment.

Conclusion: Early extraction and space maintainers are advisable in the presence of occlusal disturbance, severe tipping of adjacent teeth and malposition of permanent successor tooth combined with impaction of decidous tooth.

P036

Genç Bir Hastada Avülsiyon ve Komplike Kron Kırığı Tedavisi:Olgu Sunumu

Cansu Özşin Özler, Özge Bektaş, Gizem Erbaş Ünverdi, Zafer Cavit Çehreli

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu bildiriminde genç bir hastanın immatür kesici dişlerindeki komplike kron kırığı ve avülsiyon tedavisi sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 10 yaşında bir kız hasta, üst santral dişlerindeki komplike kron kırığı ve avülsiyon yaralanması sonrası çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Hastadan alınan hikayede avülse olan üst sol orta kesici dişin 30 dakika içinde replante edildiği öğrenilmiştir. Radyografik muayenede travmaya uğrayan dişlerin kök gelişimlerinin tamamlanmadığı ve kök uçlarının açık olduğu izlenmiştir. 12 ve 22 no'lu dişler arasına semi-rijit splint uygulanmıştır. Komplike kron kırığının Biodentine kullanılarak parsiyel pulpotomi ile tedavi edilmesi sonrası kırık parça asitle pürüzlendirme içeren bir adeziv protokol ve kompozit rezin ile dişe yapıştırılmıştır. Replante edilmiş sol üst kesici dişin kök kanalına kalsiyum hidroksit yerleştirilmiştir. 4 hafta sonra, koronal Biodentine bariyeri yerleştirilmesini içeren rejeneratif endodontik tedavi uygulanmış ve kompozit rezin ile final restorasyon yapılmıştır.

Bulgular: Hasta 18 aydır düzenli kontrollere devam etmektedir. Klinik ve radyografik muayenelerde periodontal ligamentin sağlıklı olduğu ve kök duvarlarının kalınlaştığı görülmüştür.

Sonuç: Pulpotomi ve rejeneratif endodontik tedavinin birlikte kullanımı, ciddi travmatik yaralanmaya uğramış genç daimi dişlerin tedavisinde başarılı sonuç vermiştir.

P036

Treatment of Avulsion and Complicated Crown Fracture in A Young Patient: Case Report

Cansu Özşin Özler, Özge Bektaş, Gizem Erbaş Ünverdi, Zafer Cavit Çehreli

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: This case report presents the endodontic and restorative treatment of a complicated crown fracture and avulsion in immature permanent incisors in a young patient.

Case Report: 10-year-old girl was referred to the pediatric dentistry clinic for emergency intervention of a crown-fratured maxillary right central incisor and and avulsed maxillary left central incisor that had been replanted within 30 minutes after injury. Radiographic examination revealed open apices. A semi-rigid splint was applied between teeth 12 and 22. The complicated crown fracture was treated by partial pulpotomy utilizing Biodentine, and the fractured fragment was reattached using acid-etch composite resin. The replanted left central incisor was temporized with intracanal placement of calcium hydroxide paste. The patient was recalled 4 weeks later, and a regenerative endodontic procedure was employed using a Biodentine coronal barrier and final restoration with composite resin.

Results: The patient has been attending regular controls for 18 months. Clinical and radiographical examinations showed normal periodontal space and thickening of root walls.

Conclusion: The combined pulpotomy-regenerative endodontic procedure was an effective approach in the treatment of severely traumatized young permanent teeth.

P037

Primeri Akciğer Kanseri Olan TME Metastazı: Nadir Bir Vaka Sunumu

Hülya Çakır Karabaş[1], Sabri Cemil İşler[2], İlknur Özcan[1], Fatma Canan Alatlı[3]

[1] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü Onkolojik Sitoloji Bilim Dalı

Amaç: Akciğer kanseri sıklıkla beyinde ve kemikte metastaz yapmakla birlikte karaciğer, adrenal bezler ve böbrekte metastazın görülmesi de yaygındır. Mandibulanın kondiline metastaz oldukça nadir olarak rastlanır. Bu durum kondilde damarlanmanın az olması ile açıklanabilir. Akciğer kanseri tanısından önce mandibula kondilinde metastaz tespit edilen bu vaka literatürde nadir olarak görülmesi nedeniyle sunulmuştur. Yöntem: İntraoral ve ekstraoral muayene sonrası alınan panoramik radyografi ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile histopatolojik inceleme sonucu teşhis konulmuştur.

Bulgular: 76 yaşında erkek hasta sağ kondil bölgesinde şişlik ve ağrı şikayeti ile İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Yapılan muayene sonrası panoramik radyografi ve KIBT alınmış ve sağ kondil bölgesinde düzensiz sınırlı, sağ kondilin büyük oranda ortadan kalktığı bir görüntü elde edilmiştir.

Sonuç: Olgunun radyografik görüntüleri ve alınan biyopsisi sonucu adenokarsinom metastazı olduğu ve primerinin akciğer kanseri olabileceği değerlendirilmiş olup hasta Kulak Burun Boğaz Kliniği'ne yönlendirilmiştir.

P037

TMJ Metastasis of Primary Lung Cancer: A Rare Case Report

Hülya Çakır Karabaş[1], Sabri Cemil İşler[2], İlknur Özcan[1], Fatma Canan Alatlı[3]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Istanbul University, Institute of Oncology, Department of Oncology and Cytology

Objective: Lung cancer metastasis is often in the brain and bone, but also it is common in liver, adrenal glands and kidney. Condyle metastasis of the mandible is very rare. This can be explained by the lack of vascularization in the condyle Metastasis of the mandibular condyle was detected before the diagnosis of lung cancer. This case is presented because it is rarely seen in the literature.

Method: Panoramic radiography and cone-beam computed tomography (CBCT) images taken after intraoral and extraoral examinations were followed by a histopathological examination.

Results: A 76-year-old male patient was referred to Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maksillofacial Radiology Department of Dentistry with complaints of swelling and pain in the right condylar area. A panoramic radiography and CBCT were taken after the examination and in the right condylar area, an image with ill-defined borders, in which the right condyle was substantially removed, was observed.

Conclusion: Radiographic images of the patient and biopsy result revealed metastasis of the adenocarcinoma and with the evaluation of a possible primary lung cancer, the patient was referred to the Otorhinolaryngology Clinic.

P038

Panoramik Radyografide Mental Foramenle Ilişkili Radyolüsent Bir Lezyonun Ayırıcı Tanısı

Mehmet Zahit Adışen, Melda Mısırkıoğlu, Zuhal Özateş, Alime Okkesim

Kırıkkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Panoramik radyografide mandibulada tespit edilen radyolüsent lezyonlar odontojenik ve nonodontojenik yapılardan köken alabilir. Özellikle mandibuler kanala komşu lezyonların nörojenik kaynaklı olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Bu vaka raporunda mental foramen ile ilişkili radyolüsent bir lezyonun ayırıcı tanısı hakkında bilgi verilecektir.

Yöntem: Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na rutin muayeneye gelen 19 yaşında bir erkek hastada rutin panoramik radyografide sağ mental foramene komşu uniloküler radyolüsent bir lezyon tespit edilmiştir. Hastanın ileri görüntülemesi için konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüsü alınmış, lezyonun mandibuler kanal ile ilişkili olduğu sagittal kesitte tespit edilmiştir.

Bulgular: Mental foramenle ilişkili lezyonun nörojenik kaynaklı olduğu düşünülerek şıvannoma ön tanısı konmuştur. Hasta biyopsi yapılmak üzere cerrahi kliniğine yönlendirilmiştir. Bölgeye yapılan cerrahi müdehalede boş bir kavite ile karşılaşılmış, lezyonun küretajı yapılarak takibe alınmıştır. Cerrahi müdahale sonucu kesin tanı olarak basit kemik kisti tanısı konulmuştur.

Sonuç: Basit kemik kisti en sık yerleşim gösterdiği bölge mental foramen bölgesidir. Ancak mental foramen ile ilişki gösteren lezyonların ayırıcı tanısında nörojenik kaynaklı lezyonlar da göz önünde bulundurulmalıdır. Nörojenik kaynaklı lezyonlardan şıvannoma, her ne kadar mandibulada oldukça nadir olarak görülse de ayırıcı tanıda düşünülmesi gereken benign bir tümördür.

P038

Differential Diagnosis of A Radiolucent Lesion In Relation with Mandibular Foramen on Panoramic Radiography

Mehmet Zahit Adışen, Melda Mısırkıoğlu, Zuhal Özateş, Alime Okkesim

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: Radiolucent lesion detected in mandible on panoramic radiographs may be originated from odontogenic or nonodontogenic tissues. It should be considered that the lesions, especially adjacent to the mandibular canal, may have a neurogenic origin. This case report will provide information about the differential diagnosis of a radiolucent lesion associated with the mental foramen.

Methods: A-19-year old male patient admitted to Oral and Maxillofacial Department for dental examination. A unilocular radiolucent lesion adjacent to right mental foramen was detected on routine panoramic radiograph. Cone-beam computed tomography images were taken for advanced imaging. Lesion was found to be in relation with mandibular canal on sagittal sections.

Results: Preliminary diagnosis of shwannoma originated from neurogenic tissues was made due to lesions relation with mandibular canal. Patient was referred to surgery department for biopsy. An empty cavity was observed in surgical operation. The lesion was curetted and the patient was put on a routine control. Definitive diagnosis of simple bone cyst made as a result of the surgical intervention.

Conclusion: Simple bone cysts are usually located near mental foramen. However, neurogenic lesions should be kept in mind when the lesion was occurred in relation with mental foramen. Although shwannoma is rarely seen on mandible, it should be considered in differential diagnosis, as it is a benign tumor of a neurogenic origin.

P039

Ortodontik Braketlerin Apeks Bulucuların Doğruluğu Üzerine Etkisi

Özgür Genç Şen[1], Özgür İlke Atasoy Ulusoy[2], Yelda Paltun[2], Çağrı Ulusoy[3]

[1] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[3] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ortodontik metal ve porselen braketlerin, elektronik apeks bulucuların çalışma uzunluğu belirlemedeki doğruluğuna etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışma için 40 adet çekilmiş, tek köklü mandibular keser insan dişi seçildi. Giriş kavitesi hazırlanmasının ardından, tüm dişlerin kök uzunlukları, kullanılan eğe ucunun anatomik apekste görünür hale gelmesine kadar apikal olarak ilerletilmesi ile belirlendi. Referans noktasını göstermek üzere sabitlenen silikon stoper ve eğe ucu arasındaki mesafe dijital kumpas kullanılarak ölçüldü. Dişler rastgele iki gruba ayrıldı (n = 20). İlk gruptaki dişlerin labial yüzeyine ortodontik metal braketler, ikinci gruptakilere ise porselen braketler yapıştırıldı. Örnek dişlerin kökleri ve elektronik apeks bulucunun dudak klipsi bir aljinat modele gömüldü. İki ana grup, labial klips ve örnek diş arasındaki mesafeye göre 3 alt gruba ayrıldı:

Grup 1: 1 cm;

Grup 2: 2 cm;

Grup 3: 3 cm. Dişlerin çalışma uzunlukları, elektronik apeks bulucu elektrodu ve #15 K eğe arasındaki bağlantı ile ölçüldü. Daha sonra eğe kök kanalından çıkarıldı ve eğe ucu ile stoper arasındaki mesafe tekrar ölçüldü. Veriler, Multivariate Test kullanılarak P < .05 anlamlılık derecesinde istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Metal braket yapıştırılan örneklerde, gerçek uzunluk ölçümü ile Grup 1 (1 cm) ve Grup 2 (2 cm) arasındaki elektronik çalışma boyu ölçüm değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı (p <0.05). Porselen braket yapıştırılan örneklerde, gruplar arasında anlamlı fark bulunmadı.

Sonuç: Metal braket kullanımı, elektronik apeks bulucularının doğruluğunu olumsuz yönde etkileyebilmektedir.

P039

Effect of Orthodontic Brackets on the Accuracy of Apex Locators

Özgür Genç Şen[1], Özgür İlke Atasoy Ulusoy[2], Yelda Paltun[2], Çağrı Ulusoy[3]

[1] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[3] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Aim: The aim of this study was to evaluate the effect of orthodontic metal and porcelain brackets on the accuracy of electronic apex locator for working length (WL) determination.

Methodology: Forty extracted single-rooted human mandibular incisor teeth were selected for this study. After access cavity preparation, the root lengths of all teeth were determined using a file, which was advanced apically until its tip was visible at the anatomic apex. The distance between the file tip and the silicone stop, which was fixed to show the reference point, was measured using a digital caliper. Then the teeth were randomly divided into two groups (n=20). Orthodontic metal brackets were bonded to the labial surfaces of the teeth in the first group and porcelain brackets to the teeth in the second group. The roots of the teeth and the lip clip of the electronic apex locator (EAL) were embedded in an alginate model. Two main groups were divided into 3 subgroups according to the distance between the labial clip and sample teeth:

Group1: 1 cm;

Group2: 2 cm;

Group3: 3 cm. The WL of the teeth was measured by connecting EAL electrode and a #15 K-file. Then the file was removed from the root canal and the distance between the stopper and the file tip was again measured. Data were statistically analyzed using the Multivariate Tests with a significance level of P < .05.

Results: In the metal bracket-bonded specimens, the difference between the actual length measurement and the electronic WL values of the Group1 (1 cm) and Group2 (2 cm) was statistically significant (p<0.05). In the porcelain bracket-bonded samples, there was no significant difference between the groups.

Conclusion: The use of metal brackets can negatively influence of the accuracy of electronic apex locators.

P040

Simüle Edilmiş İnternal Rezorpsiyon Kavitelerindeki Organik Dokuların Uzaklaştırılması

Özgür İlke Atasoy Ulusoy[1], İlke Gaye Savur[1], Tayfun Alaçam[1], Bülent Çelik[2]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Gazi Universitesi Fen Fakültesi, İstatistik Anabilim Dalı

Amaç: İnternal kök rezorpsiyonlarının yönetiminde, rezorpsiyon boşluğunda bulunan inflame pulpa ve granülasyon dokusunun tamamen uzaklaştırılması önemlidir. Bu çalışmanın amacı, ultrasonik ve XP-endo Finisher kullanılarak aktive edilen NaOCl, NaOCl-EDTA ve NaOCl+HEBP'in simüle internal kök rezorpsiyonlarındaki organik dokuların kaldırılmasındaki etkinliğini değerlendirmektir.

Yöntem: Seksen adet tek köklü çekilmiş insan dişinin kök kanalları, apikal boyut F3 olacak şekilde genişletildi. Dişler, uzunlamasına ikiye ayrıldı ve her bir kök fragmanında yarım daire şeklinde kaviteler hazırlandı. Öğütülmüş sığır kas dokusundan elde edilen örnekler tartıldı ve bu kavitelere adapte edildi. İki kök fragmanı tekrar biraraya getirilerek daire şeklinde bir rezorpsiyon kavitesi oluşturacak şekilde yapıştırıldı. Dişler, uygulanan irrigasyon protokollerine göre altı deney (n=12), bir kontrol (n=8) grubuna ayrıldı:

1. Grup: NaOCl, Pasif ultrasonik irrigasyon (PUI);

2. Grup: NaOCl, XP-endo Finisher;

3. Grup: NaOCl-EDTA, PUI;

4. Grup: NaOCl-EDTA, XP-endo Finisher;

5. Grup: NaOCl+HEBP, PUI;

6. Grup: NaOCl+HEBP, XP-endo Finisher;

7. Grup: Salin (Kontrol grubu). Dişler tekrar ikiye ayrıldı ve rezorpsiyon kavitelerindeki doku örnekleri tartıldı. Veriler, varyans analizi (ANOVA), Tukey çoklu karşılaştırma ve Student t-testleri kullanılarak 0.05 anlamlılık düzeyinde istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: XP-endo Finisher ile aktive edilen NaOCl+HEBP kullanımı, doku ağırlığında en fazla düşüş yüzdesinin oluşmasıyla sonuçlandı. Deney grupları arasında, doku ağırlıklarındaki en düşük değerler NaOCl-EDTA (PUI) grubundan elde edildi ($p<0.001$).

Sonuç: XP-endo Finisher ile aktive edilen NaOCl+HEBP karışımının kullanımı, internal kök rezorpsiyon vakalarının yönetiminde etkili bir irrigasyon rejimi sayılabilir.

P040

Removal of Organic Tissues From Simulated Internal Resorption Cavities

Özgür İlke Atasoy Ulusoy[1], İlke Gaye Savur[1], Tayfun Alaçam[1], Bülent Çelik[2]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Gazi University Faculty of Science, Department of Statistics

Aim: The total removal of the inflamed pulp and granulation tissue filling the resorption lacuna is essential in the management of internal root resorption cases. The purpose of this study was to evaluate the effectiveness of NaOCl, NaOCl-EDTA, and NaOCl+HEBP activated by ultrasonics and XP-endo Finisher on removal of organic tissues from simulated internal root resorption cavities.

Methodology: The root canals of eighty extracted single-rooted human teeth were instrumented to a master apical size of F3. The teeth were split longitudinally and semicircular cavities were prepared on each half of the roots. The samples obtained from ground bovine muscle tissue were weighed and adapted into the semicircular cavities. Two root fragments were reassembled and cemented to form a circular simulated resorption cavity. Teeth were divided into six experimental (n=12), and one control (n=8) group according to the irrigation protocols:

Group 1: NaOCl, Passive ultrasonic irrigation (PUI);

Group 2: NaOCl, XP-endo Finisher;

Group 3: NaOCl-EDTA, PUI;

Group 4: NaOCl-EDTA, XP-endo Finisher;

Group 5: NaOCl+HEBP, PUI;

Group 6: NaOCl+HEBP, XP-endo Finisher;

Group 7: Saline (Control group). Teeth were disassembled and the tissue samples inside the resorption cavities were weighed again. The data was statistically analysed using analysis of variance (ANOVA), Tukey's multiple-comparison and Student's paired t-tests with a significance level of 0.05.

Results: The use of NaOCl+HEBP activated with XP-endo Finisher resulted in the highest percentage of tissue weight reduction. The least values regarding tissue weight loss were obtained from the NaOCl-EDTA (PUI) group among the other experimental groups ($p<0.001$).

Conclusion: The use of NaOCl+HEBP mixture activated with XP-endo Finisher can be an effective irrigation regimen in the management of internal root resorption cases.

P041

Farklı İrrigasyon Protokollerinin Kalsiyum Hidroksitin Uzaklaştırılması Üzerine Etkisi

İlke Gaye Savur, Özgür İlke Atasoy Ulusoy

Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ultrasonik enerji veya diod lazer ile aktive edilmiş etidronik asit (HEBP), perasetik asit (PAA), ve etilendiamintetraasetik asitin (EDTA), kök kanallarından kalsiyum hidroksit patını uzaklaştırma etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Seksen adet tek köklü çekilmiş insan dişinin kök kanalları enstrümante edildi. Negatif kontrol grubundakiler hariç, tüm kök kanalları, kalsiyum hidroksit ($Ca(OH)_2$) patı ile dolduruldu. Daha sonra örnekler, uygulanacak irrigasyon protokollerine göre altı deney (n=10), iki kontrol grubuna (n=10) ayrıldı:

Grup 1: %5.25 NaOCl- %9 HEBP, pasif ultrasonik irrigasyon (PUI);

Grup 2: %5.25 NaOCl- %2 PAA, PUI;

Grup 3: %5.25 NaOCl- %17 EDTA, PUI;

Grup 4: %5.25 NaOCl- %9 HEBP, lazer ile aktive edilen irrigasyon (LAI), ;

Grup 5: %5.25 NaOCl- %2 PAA, LAI;

Grup 6: %5.25 NaOCl+ %17 EDTA, LAI;

Group 7: Pozitif kontrol; İrrigasyon yok;

Grup 8: Negatif kontrol. Dişlerin bukkal ve lingual yüzeylerinde uzunlamasına oluklar hazırlandı ve kökler uzun akslarından ikiye ayrıldı. Kök kanal yüzeyleri taramalı elektron mikroskobu ile incelendi ve kanalın apikal, orta ve koronal üçlüsünde kalan kalsiyum hidroksit miktarı skorlandı. Veriler, Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U testleri kullanılarak 0.05 anlamlılık seviyesinde istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Ultrasonik veya diod lazer ile aktive edilen HEBP kullanımı, diğer irrigasyon rejimlerine göre kalsiyum hidroksiti kök kanalından daha etkin uzaklaştırdı. Aynı irrigasyon protokolü kullanıldığında, kanalın apikal, orta ve koronal üçlüsü arasında kalsiyum hidroksit kaldırılması açısından istatistiksel fark yoktu ($p>0.05$). En kötü skorlar, kök kanalının apikal üçlüsünde, NaOCl-EDTA (PUI) grubundan elde edildi.

Sonuç: Kök kanallarının ultrasonik veya diod lazer ile aktive edilen HEBP ile irrige edilmesi, kalsiyum hidroksit pansumanlarının etkin uzaklaştırılması için uygun bir protokol olabilir.

P041

Effect of Different Irrigation Protocols on the Calcium Hydroxide Removal

İlke Gaye Savur, Özgür İlke Atasoy Ulusoy

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The purpose of this study was to evaluate the efficiency of etidronic acid (HEBP), peracetic acid (PAA), and ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA), activated by ultrasonics or diode laser, on the removal of calcium hydroxide $Ca(OH)_2$ from root canal walls.

Methodology: The root canals of 80 extracted, single-rooted human teeth were instrumented. All the root canals were filled with $Ca(OH)_2$ except for the negative controls. Then the samples were divided into six experimental (n=10), two control (n=10) groups according to the applied irrigation regimen:

Group1: 5.25% NaOCl- 9% HEBP, passive ultrasonic irrigation (PUI);

Group2: 5.25% NaOCl- 2% PAA, PUI;

Group3: 5.25% NaOCl- 17% EDTA, PUI;

Group4: 5.25% NaOCl- 9% HEBP, laser activated irrigation (LAI);

Group5: 5.25% NaOCl- 2% PAA, LAI;

Group6: 5.25% NaOCl+ 17% EDTA, LAI;

Group7: Positive control, no irrigation;

Group8: Negative control.

Two longitudinal grooves were prepared on the buccal and lingual surfaces and the roots were split along their long axis. The root canal dentine was observed using a scanning electron microscope and the amount of remaining calcium hydroxide was scored at the apical, middle, and coronal thirds of each root. The data was statistically analysed using Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests with a significance level of 0.05.

Results: The use of HEBP activated using ultrasonics or diode laser removed the calcium hydroxide more efficiently from three thirds of the root canal, compared to the other irrigation regimens. There was no significant difference between the three thirds of the root canal regarding calcium hydroxide removal, when the same irrigation protocol was used ($p>0.05$). The worst scores were obtained from the NaOCl-EDTA (PUI) group at the apical third of the root canals.

Conclusion: Irrigation of root canals with HEBP activated by ultrasonics or diode laser can be an appropriate protocol for the efficient removal of calcium hydroxide dressings.

P042

Perfore İnternal Kök Rezorpsiyonunun Yönetimi: Bir Olgu Sunumu

Özgür İlke Atasoy Ulusoy[1], Salev Zeyrek[1], Elif Peker[2], İlke Gaye Savur[1]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Cerrahi Anabilim Dalı

Amaç: İnternal kök rezorpsiyonu, dişlerde ileri seviyede dentin harabiyetine yol açan kronik enflamatuar bir süreçtir. İnternal kök rezorpsiyonu defekti kökün dış yüzeyine ulaşır ve kökü perfore ederse periodontal dokularda yıkım meydana gelebilir. Bu vaka raporunda, perforasyonlu internal kök rezorpsiyonunun ortograd kök kanal tedavisi ve cerrahi girişim ile gerçekleştirilen başarılı cerrahi yönetimi sunulmaktadır.

Yöntem: Asemptomatik maksiller sol lateral keser dişin radyografik incelemesinde, kök kanalının orta üçlüsünde lokalize, disto bukkal perforasyona sahip düzenli sınırlı radyolüsent lezyon görüldü. Lezyonun teşhisi, CBCT kullanılarak perforasyonlu internal kök rezorpsiyonu olarak doğrulandı. Kök kanalının kemomekanik enstrümantasyonundan sonra % 2.5 NaOCl kullanılarak pasif ultrasonik irrigasyon yapıldı. Daha sonra kök kanalı içerisine kalsiyum hidroksit pansumanı uygulandı. Kök kanalı ve rezorptif defekt, güta perka ve AH Plus kanal patı kullanılarak termoplastik enjeksiyonlu güta-perka obturasyon tekniği ile dolduruldu. Kanal dolgusunun ardından, perforasyon alanındaki taşkın kanal dolgu materyalinin ve granülasyon dokusunun temizlenmesi amacıyla mukoperiostal flep kaldırıldı. Kökün dış yüzeyindeki perforasyon alanının tıkanması için Biodentine kullanıldı ve kemik defekti greft materyali ile dolduruldu.

Bulgular: Tedaviden 1 yıl sonra yapılan muayenede dişin semptomsuz ve fonksiyonda olduğu görüldü. Radyografik incelemede, lezyonun sağlıklı periodontal dokular ile tamamen iyileştiği izlendi.

Sonuç: Cerrahi olmayan kök kanal tedavisini takiben yapılan cerrahi girişimi içeren kombine bir tedavi yaklaşımı, perfore internal kök rezorpsiyonu lezyonlarının yönetiminde uygun bir seçenek olabilir.

P042

Management of A Perforated Internal Root Resorption: A Case Report

Özgür İlke Atasoy Ulusoy[1], Salev Zeyrek[1], Elif Peker[2], İlke Gaye Savur[1]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics,

[2] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Surgery

Aim: Internal root resorption is a chronic inflammatory process of dentition leading to a progressive destruction of dentine. ction of periodontal tissues may occur. This case report presents the successful management of a perforated internal root resorption with orthograde root canal treatment and surgical intervention.

Methodology: Radiographic examination of an asymptomatic maxillary left lateral incisor showed a uniform radiolucent lesion with distobuccal perforation localized in the middle third of the root canal. The diagnosis of the lesion was confirmed as perforated internal root resorption using CBCT. After chemomechanical instrumentation of the root canal, passive ultrasonic irrigation was performed using 2.5% sodium hypochlorite. Then calcium hydroxide dressing was applied to the root canal. The root canal and the resorption defect were obturated with gutta-percha and AH Plus selaer using thermoplasticized injectable gutta-percha obturation technique. A mucoperiosteal flap was elevated to clean the granulomatous tissue and the excess filling material from the perforation site. Biodentine was used to seal the perforation area in the external root surface and bone defect was filled using bone graft material.

Results: A 1-year follow-up examination revealed an asymptomatic and functional tooth. Complete healing of the lesion was shown in the radiographical examination with healthy peiodontal tissues.

Conclusion: A combined treatment approach including non surgical root canal treatment followed by surgical intervention can be an appropriate option for the management of perforating internal resorption lesions.

P043

İki Kez Travma Gören Bir Dişin Tedavisi: Olgu Bildirisi

Hazal Özcan, Dicle Aksakal, Figen Seymen

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Travma genellikle düşme, çarpma, trafik kazası veya spor sırasında oluşan ve çocuklarda sıkça karşılaştığımız bir problemdir. Bu olgunun amacı iki kez travma geçiren bir dişin tedavi aşamalarının sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: 12 yaşında herhangi bir sağlık sorunu olmayan erkek hasta travma nedeni ile İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı kliniğine başvurmuştur. Anamnezde bir yıl önce travma sonucu üst sağ santral dişin avülse olduğu belirtilmiştir. İlk travma sonrası hasta farklı bir kliniğe başvurmuştur ve burada diş replante edilmiştir. Bir yıl sonra aynı diş gelen travma sonucu ekstrüze olmuştur. Hasta kliniğimize travmadan 3 gün sonra başvurmuştur. Klinik ve radyografik olarak dişin durumu değerlendirilmiştir. Dişin kök gelişiminin tamamlanmadığı ve apeksinin açık olduğu görülmüştür. Lokal anestezi sonrası diş sokete parmak basıncıyla yerleştirilerek 2 hafta boyunca splintle sabitlenmiştir. Diş vitalite testlerine negatif cevap verdiğinden kanal tedavisine başlanmıştır. 1 ay sonra alınan radyografide diş kökünde replantasyon sonrası external rezorpsiyon oluştuğu görülmüştür. Bu nedenle kanal boyu tespit edilip irrigasyon ve kurulama sonrası tüm kök kanalı MTA ile doldurulmuştur. Komplike olmayan kuron kırığı da bulunan diş estetiği sağlamak amacıyla kompozit materyalle restore edilmiştir. Hasta tedavi sonrası 1 ay, 3 ay ve 6.ayda kontrollere çağırılarak radyografik ve klinik muayenesi yapılmıştır. Yapılan kontrollerde herhangi bir patoloji saptanmamıştır.

Sonuç: Kırık, yer değiştirme veya diş kaybı ile sonuçlanan yüz travmaları, çocuklar üzerinde fonksiyonel, estetik ve psikolojik açıdan negatif etkilere sebep olabilir. Bu etkilerin önüne geçebilmek için doğru teşhis ve tedavi prosedürü önemlidir. Tedavi sonrasında da oluşabilecek komplikasyonları teşhis etmek ve gerektiğinde tedavi edebilmek için düzenli kontroller ile takip yapılmalıdır. Travmaya maruz kalan, özellikle üst ön dişlerin tekrar travma geçirme olasılığı yüksektir. Bu durum göz önünde bulundurulmalı, aile ve çocuk bu konuda uyarılmalıdır.

P043

A Tooth Treatment That Traumatized Twice: A Case Report

Hazal Özcan, Dicle Aksakal, Figen Seymen

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Trauma is a common problem that occurs during falls,crashes,traffic accidents,or sports and is frequently encountered in children.The purpose of this case is to present the treatment stages of a tooth that has been traumatized twice.

Case Report: A 12-year-old male patient with no health problems referred to the Department of Pedodontics,Faculty of Dentistry,Istanbul University due to trauma.In anamnestic information,he was reported that upper-right incisor traumatized a year ago.After the first trauma,the patient referred to another clinic and the tooth were replated to the tooth socket.One year later same tooth has been extruded cause of second trauma.The patient referred to our clinic 3days after the trauma.The condition of the tooth was assessed by clinically and radiographically.It was seen that the root development was not completed and the apex was open.After local anesthesia,tooth was placed to the socket with finger pressure and fixed with flexible splint for two weeks.Root canal treatment was performed because of the tooth gave negative answer to tooth vitality tests.After one month radiographic examinations showed that the tooth has external resorption in root after replantation.For this reason,the canal size was determined and the whole root canal was filled with MTA after irrigation and drying.The tooth which has also crown fracture-uncomplicated was restored with composite material to provide dental aesthetics.The patient was called to the 1st,3rd and 6th month controls after the treatment.Clinical and radiographic examination of the teeth was performed.No pathology was detected in the controls.

Conclusion: Facial trauma that results in fractured,displaced or lost teeth can have significant negative functional,esthetic and psycological effects on children.The correct diagnosis and treatment procedure is important to avoid these effects.After treatment well-designed and timely follow-up procedures are essential to diagnose and manage complications.The teeth exposed to trauma are likely to be re-traumatized.These issues must be considered,the family should be warned in this regard.

P044

Osteopetrozis Ile Ilişkili Bimaksiller Osteomyelit; Nadir Bir Vaka Raporu

Alime Okkesim, Mehmet Zahit Adısen, Melda Mısırlıoğlu

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Osteopetrozis (OP), osteoklastlarda fonksiyon bozukluğu nedeniyle, kemik iliği obliterasyonu sonucu yoğun kemik ile karakterize konjenital bir hastalıktır. Odontojenik enfeksiyonlardan kaynaklı osteomiyelit görülmesi olasıdır ve tedavisi zorlayıcıdır. Bu yazıda osteomiyelitin çeneler üzerinde oluşturduğu klinik ve radyolojik bulguları hakkında bilgi verilecektir.

Yöntem: 58 yaşında erkek hasta, son birkaç aydır sol mandibulada şişlik ve şiddetli ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Anamnezinde bu sürecin maksiller molar bölgesinden bir diş çekimi ile 11 yıl önce başladığı öğrenildi. O zamandan itibaren maksillada osteomyelit ve ekstra oral fistüller oluştu. Maksiller osteomyelit ile ilişkili otozomal dominant OP tanısı 2 yıl sonra koyuldu. Klinik muayenesinde, sol mandibular molar bölgede sekestrasyona uğramış geniş ekspoze nekrotik kemik, ekstra oral fistül ve submandibular bölgede geniş apse saptandı. Panoramik radyografide mandibulanın posterior bölgesinde radyolüsent, sınırları belirgin olmayan kronik osteomiyelitten köken alan sekestrasyon görüldü. Hasta tedavi için cerrahi bölümüne yönlendirildi.

Bulgular: Mandibular osteomyelit tedavisinde başlangıçta konservatif yaklaşım tercih edildi. İlk 10 gün boyunca parenteral antibiyotik tedavisi (ampisilin 1 g. ve amoksisilin klavulanik asit 500 mg 6 saate bir IV) uygulandı. Hastanın durumu değerlendirildi ve sonraki 20 gün boyunca antibiyotik profilaksisi (günde iki kez için oral olarak ciprofloksasin 500 mg) oral yoldan devam edildi. Hastaya ağız hijyeni ve gargara kullanımı önerildi. Hasta sürekli belli aralıklarla takip edilmektedir.

Sonuç: Osteomyelitli OP hastalarında, yeni osteomyelitik odak oluşumunu önlemek için uzun süreli takip ve önleyici tedbirler gereklidir. Diş hekimleri yüksek tanı değerine sahip olan OP'nin klinik ve radyolojik karakteristik bulgularının farkında olmadır.

P044

Bimaxillary Osteomyelitis Associated with Osteopetrosis; Report of A Rare Case

Alime Okkesim, Mehmet Zahit Adısen, Melda Mısırlıoğlu

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: Osteopetrosis (OP) is a congenital disease characterized by overtly dense bone with obliteration of marrow spaces, owing to defective osteoclast function. Odontogenic infections are more likely to lead to osteomyelitis, and treatment strategies can be challenging. This paper will provide information about clinical and radiological characteristics of OP with the involvement of osteomyelitis on jaws.

Method: A 58-year-old male patient attended to our department with a chief complaint of swelling and severe pain in the left mandible over the past few months. In his anamnesis that the process started 11-year ago after the extraction a maxillary molar tooth. From that time, he had osteomyelitis and extra-oral fistulas in maxillary bone. The diagnosis of maxillary osteomyelitis associated with autosomal dominant OP was made 2 years later. In his clinical examination, an extensively exposed necrotic bone with sequestrum in the left mandibular molar area and wide abscess in the submandibular region with extra-oral fistulas were detected. Panoramic radiograph revealed radiolucent, poorly demarcated image demonstrating evidence of sequestrum in the posterior left side of the mandible originating from chronic osteomyelitis. The patient was referred to surgery for possible treatment.

Results: A conservative approach was initially opted to treat mandibular osteomyelitis. Outpatient parenteral antibiotic therapy (ampicillin 1g with amoksisilin klavulanik asit 500mg IV every 6-hours) program preferred for first 10 days. Outcomes were observed and antibiotic prophylaxis (ciprofloxacin 500mg by mouth twice a day) was continued orally for next 20 days. Recommendations on adequate oral hygiene, the use of mouthwashes were given to the patient. He is currently under follow-up.

Conclusion: The OP patients with osteomyelitis require close long-life follow-up and preventive measures in order to avoid new osteomyelitic foci formation. Oral health-care professionals should be aware of clinical and radiological signs of OP, which are very characteristic and have diagnostic value.

P045

Aşırı Harabiyet Gösteren Dişlerin Endokronlar Ile Restore Edilmesi: İki Vaka Raporu

Gheyath Munadhil Azeez, Işıl Çekiç Nagaş, Ferhan Egilmez

Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Endokron; kökiçi post, kor ve kronu bir komponent şeklinde birleştiren monoblok bir restorasyondur. Bu restorasyon, restoratif sistemdeki farklı ara yüzlerin istenmeyen etkilerini ve bu sayede materyal farklılıkları sonucu oluşan stres konsantrasyonunu azaltmaktadır. Bu vaka raporlarının amacı, aşırı harabiyet gösteren posterior dişlerde yapılan iki posterior endokronu sunmaktır.

Olgu Tanımlanması: İki hasta posterior bölgedeki çürük dişlerinden şikayetle kliniğimize başvurdu. İnterokluzal mesafe, geleneksel kron yapımı için yeterli değildi. Böylece 1. vakada 26 nolu, 2. vakada 35 nolu dişe endokron uygulanması kararı verildi. Monolitik lityum disilikat cam seramik (IPSe.max CAD) restorasyonlar hazırlandı ve rezin siman (Rely X) ile simante edildi. Endokronların simantasyonunu takiben; retansiyon, renk değişikliği, marjinal aralık ve endokronun kırılma veya yerinden çıkma durumu için 1. hafta, 1. ay ve 6 ayda klinik değerlendirme yapıldı. Hastalar,;tedaviden fonksiyonel, estetik ve fizyolojik olarak memnundu.

Sonuç: Aşırı harabiyet gösteren dişlerde kök kanal tedavisini takiben uygulanan endokron restorasyonları, klinik diş hekimliğinde alternatif bir tedavi şekli olarak tercih edilebilir.

P045

Restoring Severely Damaged Teeth with Endo-Crowns: Two Case Reports

Gheyath Munadhil Azeez, Işıl Çekiç Nagaş, Ferhan Egilmez

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: Endocrown is a monoblock restoration combining the intraradicular post, the core, and the crown in one component. This restoration reduces the unfavorable effect of multiple interfaces in the restorative system, thereby stress concentration occurring as a result of the differences between material properties. The aim of these case reports is to present two posterior endocrowns performed in severely damaged posterior teeth.

Case Description: Two patients were applied to our clinic complaining badly carious tooth in posterior region. Interocclusal space was not enough to do conventional crown. So decision was taken to do endocrown for the patient, case-1 in tooth no 26 and in case -2 tooth no 35. Monolithic lithium disilicate glass ceramic (IPSe.max CAD) restorations were prepared and cemented with resin cement (Rely X). Following cementation of endocrowns, clinical observation was done after one week, one month and six months for retention, color changes, marginal ditching and fracture and debonding of endocrown. The patients were satisfied with the functional, aesthetic or psychological aspects of the treatment.

Conclusion: Endocrown restoration could be preferred as an alternative treatment type in clinical dentistry following root canal treatment of severely damaged teeth.

P046

Amelogenezis İmperfektalı Bir Hastanın Kompozit Rezin ile Tedavisi

Numan Aydın, Fulya Toksoy Topçu, Elif Aybala Oktay, Funda Demir, Ertürk Bilgeç

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Amelogenezis imperfekta hem süt hem de daimi dişleri etkileyen genetik bir mine anomalisidir. Hipoplastik, hipomatür, hipokalsifiye, hipoplastik-hipomatür olmak üzere 4 tipi vardır. Birçok alt gruba ayrılmasına rağmen, bu hastalarda diş minelerinde aşınma, hassasiyet, estetik ve fonksiyon yetersizliği gibi semptomlar gözlenir. Bu olgu sunumunda; amolegenezis imperfekta nedeniyle çok sayıda dişinin mine dokusunu kaybetmiş hastanın, hassasiyetlerini gidermek, estetik ve fonksiyonel gereksinimlerini karşılamak için uygulanan multidisipliner tedavi yaklaşımı sunulmaktadır.

Yöntem: Kliniğe başvuran 22 yaşındaki erkek hastanın intraoral muayenesi yapıldı ve radyografileri çekildi. Hastanın sosyo-ekonomik durumuna göre mutidisipiner tedavi planlandı. İlk önce 16,26 ve 46 nolu dişlerine çekim yapıldı. Diş etlerindeki enflamasyon için detertaj ve polisaj işlemleri uygulanan hastaya oral hijen eğitimi verildi. Hopokalsifiye tipte yaygın tedavi seçenegi kron kaplama olmasına ragmen bu hastada direkt kompozit veneer tercih edildi. Hastaya maxiller ön dişler, mandibular ön dişler ve arka grup dişler olmak üzere tedavi planı yapıldı. İlk önce dişler üzerinde az miktarda kalan mine dokusu ince grenli (sarı) elmas frez (Diamond burs F0-32EF, F0-22EF) ile kaldırıldı. Üst kanin dişlere lateral formu verilirken, birinci küçük azı dişlerine kanin formu verildi. Diş yüzeylerini prüzlendirmek için %35 ortofosforik asit (Scotchbond™ Asit, 3M-ESPE,ABD) uygulandı. Yıkama ve kurulamadan sonra bond (Singlebond™ Universal, 3M ESPE,ABD) uygulanıp led ışıkla polimerize edildi. Dişlerin restorasyonunda tabakalama tekniği ile A2 dentin ve A2 enamel (Filtek™ Ultimate Universal,3M-ESPE,ABD) nano kompozit kullanıldı. Son aşamada bitirme ve polisaj işlemleri yapıldı (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex,3M-ESPE, ABD ve Identoflex white, Keer ABD).

Bulgular-Sonuç: Hastanın bir hafta ve 6 ay sonra kontrollerinde dişlerde aşınma ve hassasiyete raslanmadı. Hasta estetik, fonksiyon ve psiko-sosyal olarak tatmin edici bir görünüme kavuştu. Aşınmaya bağlı oluşan hassasiyetler giderildi. Amelogenezis imperfekta vakaları multidisipliner yaklaşım ve direkt kompozit restorasyonlar ile başarılı olarak tedavi edilebilmektedir.

P046

Treatment of the Patient Who Has Amelogenesis Imperfecta with Composite Resin

Numan Aydın, Fulya Toksoy Topçu, Elif Aybala Oktay, Funda Demir, Ertürk Bilgeç

Health Sciences University Gülhane Dentistry Faculty, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: Amelogenesis imperfecta is a genetic enamel anomaly that affects both primary and permanent teeth. There are four types, hypoplasia, hypomaturation, hypocalcification, hypoplasia-hypomaturation. Although separated to many subgroups, symptoms such as abrasion, sensitivitiy, aesthetics and loss of function are observed in these patients. In this case report; A multidisciplinary approach is presented for the treatment of the patient, lacking his many teeth's enamel due to amelogenesis imperfecta, to eliminate their aesthetic and functional problems.

Method: Intraoral and radiographic examination were made to 22 year old male patient who referred to our clinic. Multidisciplinary treatment was planned according to the socio-economic status of the patient. Oral hygiene training was given to the patient after periodontal treatment for his gingivitis. Direct composite veneer was preferred in this patient, although the common treatment option for hypocalcificate type was crown prothesis. The treatment has three parts, that are anterior maxiller teeth, anterior mandibullar teeth and posterior teeth. First, the enamel left on the teeth was removed with a fine grain (yellow) diamond burs (Diamond burs F0-32EF, F0-22EF). When lateral form was given to upper canine teeth, first maxillary premolar teeth were given canine form. 35% orthophosphoric acid was applied to roughen the tooth surfaces (Scotchbond™ acid, 3M-ESPE). After rinse and dry, the bond (Singlebond™ Universal, 3M ESPE,USA) was applied and polymerized by LED light. A2 dentin and A2 enamel nanocomposite were used in the restoration of teeth by layering technique (Filtek™ Ultimate Universal,3M-ESPE, USA). Finishing and polishing were made at last stage (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex,3M-ESPE, Identoflex white, Keer).

Result-Conclusion: At one week and 6 months recalls, sensitivity and enamel abrasions has not been observed.Patient has gained aesthetic, functional and psycho-social satisfying appearance. Sensitivity, due to abrasion was removed. Amelogenesis imperfecta cases can be successfully treated with multidisciplinary approach and direct composite restorations.

P047

Direkt Kompozit Rezin Ile Multidiastemanın Estetik Rehabilitasyonu: 2 Olgu Sunumu

Numan Aydın, Fulya Toksoy Topçu, Elif Aybala Oktay, Funda Demir, Ertürk Bilgeç

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Diastema dişler arası boşluk ve dişlerin proksimal kontak noktalarının eksikliğiyle karakterize dental anomalidir. Günümüzde artan estetik beklentiler sonucu anterior dişlerdeki diastema kapatma sıklıkla uygulanan bir tedavi haline gelmiştir. Diastema tedavisinde direkt kompozit restorasyonlar, seramik ve kompozit laminalar uygulanmaktadır. Bu olgu sunumunda direkt kompozit uygulanarak rehabilite edilen 2 diastema kapatma vakası sunulmaktadır.

Yöntem: Kliniğimize estetik şikâyetlerle başvuran 2 hastanın ön bölgedeki multidiastemalarının direkt kompozit restorasyonlar ile kapatılması planlandı. Diastema kapatilacak bölgedeki diş etlerinde enflamasyon ve kanama olmaması için tedaviye başlamadan bir hafta önce detertraj ve polisaj işlemleri uygulandı. Ağız içerisinde gerekli izalasyon sağlandıktan sonra diastemaların mevcut olduğu boşluklara komşu diş bölgeleri ince grenli (sarı) elmas frezlerle pürüzlendirildi (Diamond burs F0-32EF). Diş yüzeylerini prüzlendirmek için %35 ortofosforik asit uygulandı (Scotchbond™ Asit, 3M-ESPE,ABD). Yıkama ve kurulamadan sonra bond (Singlebond™ Universal, 3M ESPE, ABD) uygulanıp led ışıkla polimerize edildi. Dişlerin restorasyonunda tabakalama tekniği ile A2 dentin ve enamel (Filtek™Ultimate Universal, 3M-ESPE, ABD) nano kompozit kullanıldı. Son aşamada bitirme ve polisaj işlemleri yapıldı. (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex,3M-ESPE,ABD ve Identoflex composite polisher white, Keer,ABD).

Bulgular-Sonuç: Hastanın bir hafta ve 6 ay sonra kontrollerinde renklenme, kırık ve dişeti problemine rastlanmadı. Diastema olgularında direkt kompozit restorasyonlar minimal invaziv bir yaklaşım ve ekonomik olmasi ile tek seansta hem hastayı hem de hekimi tatmin eden sonuclar vermektedir. Doğru bir tedavi planı ile polidiastemanın direkt kompozit restorasyonlar ile tedavisinde mükemmel estetik sonuc alınabilir.

P047

Asthetic Rehabiıtation of Multidiastema by Direct Composite Resin: 2 Case Report

Numan Aydın, Fulya Toksoy Topçu, Elif Aybala Oktay, Funda Demir, Ertürk Bilgeç

Health Sciences University Gülhane Dentistry Faculty, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: Diastema is a dental anomaly that is characterized by a gap between the teeth and a lack of proximal contact points of the teeth. As a result of increasing aesthetic expectations, diastema closing on the anterior teeth has become a frequent treatment. In the treatment of diastema, direct composite restorations, ceramic and composite laminates are applied. In this case report, 2 diastema closure cases rehabilitated by applying direct composite are presented.

Method: It was planned to close the polidiastemas of the anterior teeth of 2 patients, who referred to our clinic with aesthetic complaints, with direct composite restorations. Periodontal treatment were applied to prevent inflammation and bleeding in the gums in the diastema area, one week before the treatment started. After isolation, the teeth which are contact with diastema area were roughened with fine grained (yellow) diamond burs (Diamond burs F0-32EF). 35% orthophosphoric acid was applied to roughen the tooth surfaces (Scotchbond™ acid, 3M-ESPE, USA). After rinse and dry, the bond (Singlebond™ Universal, 3M ESPE, USA) was applied and polymerized by LED light. A2 dentin and A2 enamel nanocomposite were used in the restoration of teeth by layering technique (Filtek™ Ultimate Universal,3M-ESPE, USA). Finishing and polishing were made at the last stage (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex,3M-ESPE, Identoflex white, Keer, USA).

Result-Conclusion: At one week and 6 months recalls, the patient had no discoloration, fracture or periodontal problems. Direct composite restorations on diastema cases, providing minimally invasive approach and economical results with a single session, satisfy both patient and dentist. Excellent aesthetic results can be obtained in the treatment of polidiastema with direct composite restorations with a correct treatment plan.

P048

Diş Hekimlerinde Meslekte Geçirilen Sürenin Postür Problemleri Ve Ağrıyla İlişkisi

Mesut Köksal, Demet Tekin

Bahçeşehir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul

Amaç: Diş hekimleri; tekrar edici ve güç gerektiren hareketlerde bulunmaları ve sürekli aynı pozisyonda durmaları nedeniyle ağrı açısından risk altındaki meslekler arasındadır. Bu faktörlerin uzun süre etkisi altında kalmanın ortaya çıkaracağı sorunların artacağı düşünülse de bunu kanıtlayacak herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle çalışmamızın amacı diş hekimlerinde meslekte geçirilen sürenin ortaya çıkarabileceği omurga problemlerini ve ağrı ile ilişkisini ortaya koymaktır.

Yöntem: Yaş ortalaması 29,19±9,7 yıl olan 58 kişinin gönüllü olarak katıldığı çalışmada meslekte geçirilen süreye göre 4 grup oluşturuldu [1) 0-5 yıl, 2) 6-10 yıl, 3) 11-15, 4) 16+].İlk olarak demografik bilgi anketinin uygulandığı katılımcılara ağrı değerlendirmesi için McGill Ağrı anketi kullanıldı. Postür analizi yapılarak problemler ortaya konuldu ve eklem hareket açıklığına bakılarak limitasyonlar belirlendi.

Bulgular:: Yapılan analizler sonucunda meslekte geçirilen sürenin fazlalığı ve Eklem hareket açıkları arasında anlamlı bir ilişki bulundu; ancak postür bozuklukları ve ağrı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamadı. Meslekte daha az zaman geçiren bireylerde istatistiksel olarak bir farklılık olmamasına karşın verilere bakıldığında daha fazla ağrı ve postür problemlerine sahip oldukları bulundu.

Sonuç: Çalışmamızın sonucunda literatürde yapılmış olan çalışmalardan farklı olarak postural bozuklukların meslekte geçirilmiş süreyle artmadığı öğrencilik döneminde yerleştiği görülmüştür. Bunun nedeninin öğrencilik döneminde henüz indirekt çalışma perspektifine sahip olmayan öğrencilerin yoğun klinik koşullarda çalışırken kendi konforunu ikinci planda bırakmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Öğrencilik döneminde oluşan postural bozuklukların öğrencilik döneminde kliniğe çıkmadan verilecek eğitimle önüne geçilmelidir. Bu nedenle diş hekimliği eğitiminde koruyucu hekimlik adı altında ergonomiye yönelik verilen derslerinde Fizyoterapi ve rehabilitasyon alanında uzman eğitimci tarafından uygulamalı olarak verilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

P048

The Relationship Between the Time Spent on Work and Later Developed Posture Problems in Dentists

Mesut Köksal, Demet Tekin

Bahcesehir University Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation

Aim: Dentists, as a result of doing repetitive and strength requiring actions and constantly standing in the same position are at risk for pain. Although it may seem likely that working under these conditions might cause problems there have been a lack of study on this subject. Our aim is to prove that there's a link between spinal problems by the time spent on work and pain.

Methodology: 58 people with the average age of 29,19±9,7 years volunteered to join this study, we have divided them in 4 groups by the amount of time they have been in this profession [1) 0-5 years, 2) 6-10 years, 3) 11-15, 4) 16+]. After a demographic information survey we used a McGill pain questionnaire. By making a posture analysis the current problems have been noted and by checking the joint aperture distances we've determined the limitations.

Findings: Results showed meaningful correlation between the amount of time spent on the vocation and Range of motion; yet no correlance between postural distortions and pain has been found. Despite there being no statistical difference between the people who spent different amounts of time at work. By looking at data we determined that they had more pain and posture problems.

Conclusion: Contrary to previous studies we concluded that postural distortions didn't incerase by the amount of time spent at work instead they developed during dental training. Reason for this might be the students lack of understanding on indirect work during training and deprioritizing student comfort under heavy work loads. We think that postural distortions can be avoided by training the students before they begin clinic work. We propose a new class on ergonomy to be added to the existing medical courses in the dentistry education and it to be taught hands-on by expert educators on physiotherapy.

P049

Openbite Hastalarında Zigomatik Ankraj Plağı İle Maksiller İntrüzyon Vaka Sunumu

Betül Turgay, Merve Göymen, Ayşegül Güleç

Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: Çalışmamızın amacı sınıf 2 openbite malokluzyona sahip vakalarda zigoma ankraj plağı kullanımının avantaj ve dezavantajlarını göz önüne koymaktır. Openbite vakalarının tedavisi için; alışkanlık kırıcı aparey, oksipital headgear, vertikal holding , mini vida kullanılabilir, çekimli tedaviler veya maksillanın ortognatik olarak intrüzyonu tercih edilebilir. Bunların yanı sıra güvenle kullanılabilecek diğer bir alternatif yöntem de zigomatik ankraj plaklarıdır.

Yöntem: 15 yaşında sınıf 2 openbite malokluzyonuna sahip hastada ideal kapanışı sağlamak için zigoma ankraj plakları kullanıldı. Hasta dental ve iskeletsel sınıf 2 ilişkiye ve 5 mm openbite a sahiptir.

Oksipital headgear kullanımı ve ortognatik cerrahi seçenekleri hasta tarafından reddedildi. Bu sebeple tedavi planı intraoral iskeletsel ankraj sistemleri ile yapıldı. Zigomatik ankraj plağı, en stabil ankraj sistemi olarak kabul edildiğinden minivida yerine tercih edildi (1).

Lokal anestezi altında zigomatik butress bölgesine plaklar yerleştirildi. Yumuşak doku iyileşmesini takiben ağız içi parça yerleştirildi ve close-coil ile zigomatik ankraj plağına bağlanarak aktivasyon başlatıldı. Hastaya 4 hafta aralıklarla randevu verildi.

Bulgular: Ön keser dişlerde başa baş kapanış sağlandığında ağız içi parça desimante edildi. 8 aylık intruzyon sonrası pozitif bite sağlanmış oldu. Relapsa engel olmak için yumuşak dokular iyileşene kadar posterior bite block içeren hareketli aparey kullandırıldı. 2 hafta sonra hastaya kısa süreli oksipital headgear ve uzun süreli vertikal holding uygulaması yapıldı. Hastanın tedavi planının ilk aşaması olan zigomatik ankraj plağı ile molarların intruzyonu tamamlandıktan sonra sabit tedavi safhasına geçildi.

Sonuç: Openbite vakalarda hasta kooperasyonu yetersizse ve ortognatik cerrahi çeşitli sebeplerle uygulanamıyorsa, zigomatik ankraj plakları tedavi alternatifi olabilir ancak malokluzyon düzeyi iyi belirlenmelidir.

P049

Maxillary Intrusion Using Zygomatic Anchorage Plates in Open Bite Patients: A Case Report

Betül Turgay, Merve Göymen, Ayşegül Güleç

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Aim: The purpose of our study is to show the advantages and disadvantages of using zygomatic anchorage plates in class II maloclusions. The habit braker appliences, occipital headgears, vertical holding appliances, mini screws can be used, teeth extractions or surgically intrusion of maxilla can be preferred for treatment of openbite cases. In addition to these, another alternative method that can be safely used is the zygomatic anchor plates.

Method: The zygomatic anchorage plates were used to correct open-bite of a 15 years old patient with class II malocclusion. The patient has dental and skeletal class 2 relationship and 5 mm openbite. The treatment plan was made with skeletal anchorage systems. Zygomatic anchorage plates were chosen due to the fact that they were the most stable anchorage systems compared to mini screw systems(1).

With local anestesia the plates were placed on the zigomatic buttress. After the soft tissue healing, intraoral component was cemented and activation is started with close-coil connection between the intraoral component and zygomatic plate.. An appointment was made to the patient at intervals of 4 weeks.

Flindings: Intraoral component was decemented after the tete-a-tete occlusion is achieved in anterior teeth. After 8 months of intrusion positive bite was achieved. For preventing from relapse, until the soft tissue healing, the removable appliance that has a posterior bite block was used by the patient. After two weeks, we use short time occipital headgear and long time vertical holding appliance. After the first phase of the treatment was completed with molar intrusion using zygomatic anchorage plates, fixed orthodontic treatment phase was initiated.

Conclusion: In open bite cases, if the patient co-operation is questionable and orthognatic surgical cannot be performed with various reasons, zygomatic anchorage plates can be considered as a treatment alternative, but the severity of the maloclusion should be defined.

P050

Mine Hipoplazisi Olgusunun Mikroabrazyon Yöntemi İle Konservatif Tedavisi: Bir Vaka Raporu

Mürşide Gültekin[1], Özgür Delican[2], Hande Şar Sancaklı[3]

[1] Körfez Adsm

[2] Sarıyer Adsm

[3] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoraif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Diş hekimliğinde estetik algısını, farklı renklerde mine dokusu üzerinde oluşan çeşitli lekelerin görselliği etkilemesi gibi nedenler değiştirmektedir. Bu tür lekeler farklı derinliklere ve uzantı aralıklarına sahip olabilirler ve etyolojiye bağlı olarak intrinsik veya ekstrinsek olabilirler.

Mine dokusundaki renk değişikliğini, hipermineralizasyon, hipomineralizasyon veya lekelenmelerden kaynaklanır.

Mikroabrazyon yöntemi, minenin yaklaşık 22-27µm'lik yüzeysel ince bir tabakasının kontrollü bir şekilde uzaklaştırılması esasına dayanır .

Bu teknik, ilk olarak Dr. Walter Kane tarafından aşındırıcı özelliğe sahip hafif asit içeren bir maddenin döner alet yardımıyla mine dokusuna uygulanmasıyla tanımlanmıştır.

Bu makalenin amacı, mine hipoplazili hastaların tedavisini tanımlamak ve tartışmaktır.

Vaka raporu: 25 yaşında bayan hasta sağ üst ön dişinde beyaz leke ve sol üst ön dişinde kırık şikayeti ile kliniğe başvurdu. Yapılan intraoral muayene sonucunda sağ üst santral dişte beyaz opak leke şeklinde mine hipoplazisi, sol üst santral dişte ise mine kırığı belirlendi. Mine hipoplazisi, %6.6 hidroklorik asit ve silikon karbid mikropartikülleri içeren pat ile mikroabrazyon yöntemi ile, mine kırığı ise direkt kompozit restorasyon ile tedavi edildi.

Bulgular: Hasta tedavi sonucunda estetik ve fonksiyon olarak memnun kalmıştır. 6 ay sonra yapılan kontrolde tedavi sonunda elde edilen rengin korunduğu görüldü.

Sonuçlar: Mikroabrazyon yöntemi ile konservatif yaklaşımla diş yüzeyinde kavite açılmadan mine hipoplazisi restore edilerek estetik problem giderildi.

P050

Conservative Treatment with Enamel Hypoplasia Microabrasion Technique :A Case Report

Mürşide Gültekin[1], Özgür Delican[2], Hande Şar Sancaklı[3]

[1] Körfez Adsm

[2] Sarıyer Adsm

[3] istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Introduction: One of the most challenging aspects of dentistry involves the esthetic resolution of most of the various types of spots present on the dental enamel, which can take on several different colors that affect the esthetics. Such spots may have different depths and ranges of extension, and they can be intrinsic or extrinsic, depending on the etiology.

Enamel discolorations result from hypermineralization, hypomineralization, or staining.

Enamel microabrasion removes the porous subsurface enamel layer as well as the entrapped stains by using a gel that includes hydrochloric acid.

This technique which involves mild acid etching in combination with rotary application of an abrasive medium, was first described by Dr. Walter Kane.

Enamel microabrasion involves the application of an abrasive coupled with an acid to the affected area. The aim of this article was to describe and discuss the treatment of patients with enamel hypoplasia.

Case Report: A 25-year-old female patient had idiopathic white enamel hypoplasia of her right maxillary central incisors. Besides she had fractured left maxillary central incisors. First, the enamel microabrasion procedures were performed. For this rubber dam isolation was applied and the dental enamel surface was treated with an application of the microabrasive product (Opalustre, Ultradent Products Inc, South Jordan, UT, USA), three times at 10-second intervals. NF gel was applied for 4 minutes. The immediate enamel aspects were satisfactory.

Results: By conservative approach with microabrasion tecnique, aesthetic problem was solved by restoring enamel hypoplasia without opening cavity on tooth surface.

Correct application of the microabrasion technique, complemented or not by the bleaching or the use of composite resin, allowed for improvement in the appearance and color uniformity of the teeth, restoring the patient's self-esteem.

P051

Maksiller Anterior Bölgede Lightroom Bilgisayar Programı Kullanılarak Yapılan Dijital Renk Analizi, Vaka Raporu.

Yunus Emre Özden, Burak Ağar, Büşra Şenöz

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Estetik bölgede yapılan protetik uygulamalarda renk eşleştirmesi ve doğru rengin belirlenmesi, daha doğal görünüm elde etmek açısından son derece önemlidir. Rengi oluşturan L,a,b değerlerinin doğru analizi maksiller ön bölgede uygulanacak restorasyonun görselliğini doğrudan etkiler. Bu çalışmada bilgisayarda renk kodlamalarının kullanıldığı Lightroom programının Vita 3D Master skalasındaki renk kodlamaları ile belirlenen L,a,b değerleri ile eşleştirilmesiyle tek üye ön santral diş restorasyon hastaya uygulanmış ve sonuçlar komşuluğundaki santral diş ile karşılaştırılmıştır.

P051

Digital Colour Analyses in The Maxillar Anterior Region with Using Lightroom Computer Programme; A Case Report

Yunus Emre Özden, Burak Ağar, Büşra Şenöz

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Color matching and correct coloring in the aesthetic area of prosthetic applications are extremely important in terms of achieving a more natural appearance. The correct analysis of the L, a, b values that make up the color directly affects the visibility of the restoration to be applied to the anterior region. In this study, single crown front restoration was applied to the patient by matching the L, a, b values determined by the color coding in the Vita 3D Master scale of the Lightroom program where the color coding was used on the computer and the results were compared with the neighboring central teeth.

P052

Koruyucu Ortodontik Diş Hekimliği Kapsamında Chin Cap Tedavisi: Vaka Sunumu

Betül Turgay, Ayşegül Güleç, Merve Göymen

Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: Çalışmamızın amacı fonksiyonel ön çapraz kapanışa sahip vakalarda chin cap kullanımını ile mandibulanın doğru konumda pozisyonlanmasını sağlamaktır. Primer kontakt noktaları sebebiyle maksimum interkuspidasyonda alt çene öne kayarak anterior çapraz kapanış meydana getirir. Genellikle bu primer temas noktaları süt kaninler ve kesici dişler bölgesinde gerçekleşir. Hastaların prognatik bir profili yoktur ve aile geçmişinde sınıf 3 hikayesi yoktur. İstirahat durumunda alt ve üst dişler başa baş kapanış gösterirler, alt çene geridedir ve kondil pozisyonu normaldir. Fonksiyonel ön çapraz kapanışa sahip hastalar tedavi edilmezlerse bu anomali morfolojik iskeletsel bir anomali haline dönüşebilir.

Yöntem: Kliniğimize 10 yaşında gelen fonksiyonel ön çapraz kapanışa sahip bir erkek hastada ön çapraz kapanışı düzeltmek için chin cap uygulanmasına karar verildi. Hastanın yaşı göz önüne alındığında, primer kontaktlar sebebiyle önde konumlanan mandibulanın tedavi edilmezse morfolojik bir malokluzyona dönüşeceği düşünülerek tedaviye başlandı. Hastanın ilk seansında ölçü alınarak hastanın alt çenesine okluzyon yükseltici takıldı. Hastaya yemek yediği sürede de bu plağını çıkarmaması söylendi. Chin cap hastanın anatomisine uygun bir şekilde ayarlandıktan sonra 500 gr kuvvet uygulandı. Günde 12-14 saat boyunca chin cap i takması gerektiği belirtildi. Özellikle gece boyunca chin cap i kullanması konusunda uyarıldı. Hasta 4 haftada bir kontrole çağrıldı.

Bulgular: 15 aylık tedavi sonucunda hastanın fonksiyonel ön çapraz kapanışının ortadan kalktığı görülmüştür. Bunun yanında bu kapanışı koruyabilecek yeterli overbite sağlanmıştır. Ayrıca hastanın alt keser dişleri chin cap in bir yan etkisi olarak başlangıca göre retrokline olmuştur (1,2) .

Sonuç: Fonksiyonel ön çapraz kapanışın tedavi edilmediği durumlarda anomalinin şiddeti artar, tedavisi zorlaşır ve hastanın ileride ortognatik cerrahi tedavisine ihtiyacı olabilir. Chin cap, bazı vakaların fonksiyonel ön çapraz tedavisinde yeterli olmaktadır. Vakaların genetik yatkınlığı yoksa ve alt çene istirahat konumunda geriye itilebiliyorsa tercih edilebilecek bir ekstra oral apareydir.

P052

Chin-Cap Therapy Within the Scope of Preventive Orthodontics: A Case Report

Betül Turgay, Ayşegül Güleç, Merve Göymen

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Aim: The purpose of this study is to show the merits of chin cap therapy for accurate positioning of the mandible in functional anterior cross bite cases. Premature contacts in deciduous incisive and canine teeth causes mandible to slide forward, resulting an anterior cross bite. In those patients with functional anterior cross bite, there is no history of class III malocclusion in the family and they don't have a prognatic profile. Occlusion in the rest position is usually tete-a-tete, mandible can be placed posteriorly and condylar position is normal. If functional anterior cross bite is not treated, this phenomenon may progresses into a morphological skeletal anomaly.

Method: A 10 year old male patient consulted to our clinic with the main complaint of anterior cross bite. Chin cap therapy was deemed appropriate to correct the anterior positioning of the mandible. In the first session dental impressions were taken to fabricate occlusion breakers. The patient was informed to use the appliance all the time even eating. After adjustment of the chin-cap to the patient's anatomy, a force of 500 gr was applied. 12-14 hours of chin-cap use was advised daily. The patient was recalled in four weeks intervals.

Findings: After a 15 months of treatment, anterior cross bite was resolved and enough over bite to maintain the achieved occlusion is provided. Lower anterior incisors were retroclined as a side effect of chin-cap use.

Results: If functional anterior cross bite is not treated, the phenomenon progresses to a more severe situation thus requiring a more serious and invasive orthognatic surgical correction. Chin-cap is sufficient in correcting functionally originated anterior cross bites. If the patient doesn't have a genetic tendency and if the patient's chin can be push backward, chin-cap is an extraoral appliance which can be preferred.

P053

Estetik Konservatif Yaklaşımla Gelen Güzel Bir Gülüş

Funda Demir, Elif Aybala Oktay, Fulya Toksoy Topçu, Numan Aydın, Ertürk Bilgeç

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunda, sol maksiller kanin diş eksiği ve maxiller santraller arasındaki diestama nedeniyle, rahat gülemediğinden şikayet eden hastanın estetik kaygısının, fiberle güçlendirilmiş kompozit köprü ve direkt kompozit lamina tedavisi ile giderilmesi anlatılmaktadır.

Yöntem: 35 yaşındaki bayan hasta estetik anlamda rahatsızlığını bildirdiği maxiller kanin diş eksikliği ve maksiller santraller arasındaki diastemanın kapatılması isteğiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral ve radyolojik incelemede, üst kanin dişinin gömülü olduğu belirlendi. Hasta gömülü diş için ameliyatı kabul etmediğinden implant endikasyonu yoktu. Diş eksikliğinin fiber içerikli rezin köprü sistemi ile rehabilite edilmesine karar verildi. Fiber materyali için, hastanın maxiller lateral ve birinci premolar dişlerine, mine sınırları içinde kalacak şekilde kavite hazırlandı. Üst santral dişlerdeki 0.5 mm diastemayı kapatmak için herhangi bir preperasyon yapılmadı. Diş yüzeylerine %37 fosforik asit uygulandı (Etching Gel, Kerr, ABD). Yıkama ve kurulamadan sonra bond (Universal bond, 3M ESPE, ABD), üretici firma direktiflerine göre uygulandı ve ışıkla polimerize edildi. Adeziv köprü için açılan kaviteye uygun boyutta kesilen fiber (Angelus Interlig, Londrina, PR, Brasil), akışkan kompozit (aelite flo,bisco ABD) ile yerleştirildi. Kanin diş eksikliği için A2 renginde kompozit (3M Universal Restoratif Z250, 3M-ESPE, ABD) ile hazırlanan pontik, köprü gövdesi olarak kullanıldı. Daha sonra kompozit materyali ile "freehand" tekniği kullanılarak diastema kapatıldı. Super-Snap Rainbow Technique Kit (Shofu INC,Kyoto, Japan) kullanılarak bitirme ve polisaj işlemleri yapıldı.

Bulgular-Sonuç: Hastanın bir hafta ve 6 ay sonraki kontrolünde, fiber adeziv köprüde ve kompozit laminalarda deformite, kırılma veya renk değişikliği ve periodontal problem görülmemiştir. Fiberle güçlendirilmiş adeziv köprüler ve kompozit laminalar minimal invaziv bir yaklaşım ve ekonomik olmasi ile tek seansta hem hastayı hem de hekimi tatmin eden ideal estetik tedavilerden biri olduğu kabul edilmektedir.

P053

A Beautiful Smile Coming by Aesthetic Conservative Approach

Funda Demir, Elif Aybala Oktay, Fulya Toksoy Topçu, Numan Aydın, Ertürk Bilgeç

Health Sciences University Gülhane Dentistry Faculty, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: In this case study, eliminating the aesthetic anxiety of the patient complaining about the diestama beetwen maxillary centrals and the absence of maxillary left canine tooth by using Fiber-reinforced composite (FRC) bridge and direct composite lamina treatment is presented.

Method: A 35-year-old female patient referred to our clinic with the request of closing the diastema between maxillary centrals and maxillary left canine tooth. Intraoral and radiological examinations revealed that the upper canine tooth was embedded. Due to the patient did not accept surgery for the embedded tooth, there was no indication of implant. It was decided to rehabilitate the lack of tooth with FRC bridge system. On patient's maxillary lateral and first premolar teeth, cavities were prepared within the enamel boundaries to apply the fiber material. Nothing was prepared to close the 0.5 mm diastema of the upper central teeth. The teeth surfaces were etched with 37% phosphoric (Etching Gel, Kerr, USA). After rinsed and dried, the bond (Universal bond, 3M ESPE, USA) was applied and polymerized with light according to the manufacturer's instructions. Fiber (Angelus Interlig, Londrina, PR, Brasil) of suitable size for adhesive bridge was placed by using fluid composite (aelite flo,bisco USA). A pontic canine, prepared with A2 composite (3M Universal Restorative Z250,3M-ESPE, USA), was used as bridge body. Then, diastema was closed with composite material by free hand technique. Finishing and polishing were applied by using Super-Snap Rainbow Technique Kit (Shofu INC, Kyoto,Japan).

Results-Conclusion: At one week and 6 months recalls, there was no deformity, fracture or color change and periodontal problems in the FRC bridge and composite laminae. FRC adhesive bridges and composite laminae are considered to be one of the ideal aesthetic treatments satisfying both the patient and the dentist due to providing minimally invasive approach and economical results in one seasion.

P054

Polidiastemanın Estetik Rehabilitasyonu Ile Gelen Özgüven

Funda Demir, Elif Aybala Oktay, Fulya Toksoy Topçu, Numan Aydın, Ertürk Bilgeç

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Dişlerinin görüntüsünden memnun olmayan bireyler dişlerini saklama ihtiyacı duyarlar. Bu sebeple ya gülmezler ya da gülerken ağızlarını kapatırlar. Diş hekiminin yapacağı restorasyonun hastanın gülümsemesinde, görünüşünde, kendine güveninde ve genel ruh sağlığında yapacağı olumlu etki hafife alınamaz. Bu olgu sunumunda direkt kompozit uygulanarak rehabilite edilen 2 polidiastema vakası sunulmaktadır.

Yöntem: Kliniğimize estetik şikâyetlerle başvuran 22 yaşında erkek ve 27 yaşında bayan hastaların maxiller anterior bölgedeki polidiastemalarının direkt kompozit restorasyonlar ile tedavisi planlandı. Hastalarda gerekli izalasyon sağlandıktan sonra, diş yüzeylerine %37 fosforik asit (Etching Gel, Kerr, ABD) uygulandı. Yıkama ve kurulamadan sonra bond (Universal bond, 3M ESPE, ABD) üretici firma direktiflerine göre uygulandı ve ışıkla polimerize edildi. Takiben, tabakalama tekniği ile A2 universal kompozit (Filtek™Z250, 3M-ESPE,ABD) kullanılarak diastema kapatıldı. Son aşamada bitirme ve polisaj işlemleri yapıldı (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex,3M-ESPE, ABD ve Identoflex composite polisher white, Keer).

Bulgular-Sonuç: Hastanın 1 hafta ve 6 ay sonraki kontrollerinde kompozit kenar uyumsuzsuzluğu, renk değişikliği ve periodontal problemlere raslanmadı. Diastema olgularında direkt kompozit restorasyonlar minimal invaziv bir yaklaşım ve ekonomik olmasi ile tek seansta hem hastayı hem de hekimi tatmin eden sonuçlar vermektedir. Doğru bir tedavi planı ile polidiestemanın direkt kompozit restorasyonlar ile tedavisinde ideal estetik sonuç alınabilmektedir.

P054

Self-Confidence Coming by Aesthetic Rehabilitation of Polidiestema

Funda Demir, Elif Aybala Oktay, Fulya Toksoy Topçu, Numan Aydın, Ertürk Bilgeç

Health Sciences University Gülhane Dentistry Faculty, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: Individuals who are not satisfied with the appearance of their teeth need to hide their teeth. For this reason they either do not laugh or close their mouths when laughing. The positive effect that the dentist's restoration will have on the patient's smile, appearance, self-confidence and general mental health cannot be underestimate. In this case report, 2 cases of polidiastema rehabilitated by direct composite application are presented.

Method: A 22-year-old male and 27-year-old female patients referred to our clinic with aesthetic complaints. For both patients, a treatment was planned with direct composite restorations for the polydiestamas of the anterior regions. The teeth surfaces were etched with 37% phosphoric (Etching Gel, Kerr, USA). After rinsed and dried, the bond (Universal bond, 3M ESPE, USA) was applied and polymerized with light according to the manufacturer's instructions. Then, diastema was closed with layering technique by using A2 universal composite (Filtek ™ Z250, 3M-ESPE, USA). Finishing and polishing were applied in the last stage (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex, 3M-ESPE, USA and Identoflex composite polisher white, Keer,ABD).

Results-Conclusion: No composite edge incompatibility, discoloration and periodontal problems were observed after one week and 6 months recalls. Direct composite restorations in Diastema cases provide minimally invasive approach and economical results at single session, satisfying both the patient and the dentist. With the right treatment plan, ideal esthetic result can be obtained with direct composite restorations of polidiestema.

P055

Estetik Gülüş Her Yaşta İhtiyaç

Funda Demir, Elif Aybala Oktay, Fulya Toksoy Topçu, Numan Aydın, Ertürk Bilgeç

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Sosyal hayatta insanlar karşısındakileri etkilemek için görüntülerine dikkat etmelidir. Özellikle de estetik duruş sergilemesi gereken bir meslek grubunda çalışıyorsa. Bu duruş için kıyafet seçimi ve yüz estetiği önemli bir yer tutmaktadır. Yüz estetiği için saç, kaşlar, gözler ve takılar gibi özelliklerin yanı sıra dişler de ilk sıralarda yer almaktadır. Bu olgu sunumunda, üst anterior bölgede renklenmiş ve çapraşık dişlere sahip iki hastanın dişlerine preperasyonsuz bir yaklaşımla yeni bir estetik gülüş kazandırılması anlatılmaktadır. **Yöntem:** 41 ve 77 yaşında iki bayan hasta insanlarla konuşurken dişlerinin görüntüsünden dolayı kendini rahat hissetmediği için kliniğimize başvurdu. Hastaların intraoral ve radyografik muayenesi sonucunda, maksiller anterior dişler için gülüş dizaynı yapılarak, direkt kompozit laminalarla hastaların sıkıntısının giderilmesine karar verildi.Hastalarda gerekli izalasyon sağlandıktan sonra, preparasyon yapılmadan, diş yüzeylerine %37 fosforik asit (Etching Gel, Kerr, ABD) uygulandı. Yıkama ve kurulamadan sonra bond (Universal bond, 3M ESPE, ABD) üretici firma direktiflerine göre uygulandı ve ışıkla polimerize edildi. Takiben, tabakalama tekniği ile A2 universal kompozit (Filtek™Z250, 3M-ESPE,ABD) uygulandı. Son aşamada bitirme ve polisaj işlemleri yapıldı (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex,3M-ESPE, ABD ve Identoflex composite polisher white, Keer).

Bulgular-Sonuç: Hastalara tek seansta toplum içinde rahatça gülmesini sağlayan güzel bir gülüş dizayn edildi. Bu uygulamaların kısa sürede, kolay, ekonomik ve ağrısız bir şekilde gerçekleştirilmesi hastalar ve hekim tarafından rahatlıkla benimsenmesini sağlamaktadır. Kompozit ve adeziv sistemlerdeki gelişmeler sayesinde uygulamaların sonuçları hekimleri ve hastaları memnun etmektedir.

P055

Aesthetic Smile is Necessary at Every Age

Funda Demir, Elif Aybala Oktay, Fulya Toksoy Topçu, Numan Aydın, Ertürk Bilgeç

Health Sciences University Gülhane Dentistry Faculty, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: In social life, people should pay attention to their appearance to influence others. Especially if he/she is working in a profession group that should exhibit aesthetic posture. The choice of clothes and facial aesthetics is important for this posture. For facial aesthetics the teeth are in the first place as well as hair, eyebrows, eyes and jewelery. In this case report, providing a new aesthetic smile without a preperation to two patients with crowded teeth and coloring in the upper anterior region.

Method: Two female patients aged 41 and 77 years old were referred to our clinic with complaint that they feel not comfortable while talking because of the appearance of their teeth. As a result of intraoral and radiographic examination of the patients, smile designs for maxillary anterior teeth were made and it was decided to eliminate the complaints of patients by appying direct composite laminates. Without a preperation, the teeth surfaces were etched with 37% phosphoric (Etching Gel, Kerr, USA). After rinsed and dried, the bond (Universal bond, 3M ESPE, USA) was applied and polymerized with light according to the manufacturer's instructions. Then, A2 universal composite (Filtek ™ Z250, 3M-ESPE, USA) was applied with layering technique. Finishing and polishing were applied in the last stage (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex, 3M-ESPE, USA and Identoflex composite polisher white, Keer).

Results-Conclusion: A beautiful smile was designed to allow the patients smile comfortably in society at a single seasion. These applications that can be perfomed in a short time, easily, economically and painlessly cause patients and dentist adopting them. With the help of the developments in composite and adhesive systems, dentists and patients are satisfied by the results of the applications.

P056

Füzyonlu Makrodont Santral Kesici Dişin Tedavisi: 10 Yıllık Vaka Takibi

Mine Koruyucu, Figen Seymen, Koray Gençay

İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Füzyonlu dişler estetik, periodontal problemler, sürme gecikmesi ve çürük gibi problemlere neden olabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, süpernümerer bir diş ile kaynaşmış sürekli maksiller santral kesici dişin cerrahi ve ortodontik tedaviler ile yönetiminin uzun dönem takibinin bildirilmesidir.

Olgu sunumu: 8 yaşındaki erkek olgu sürekli maksiller santral kesici dişinin normal boyutundan daha fazla büyük olması şikayeti ile İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Herhangi bir medikal hastalığı bulunmamakla birlikte ailede bu şekilde bir dental anomali geçmişi de olmadığı bildirilmiştir. Ağız içi muayenede maksiller sağ kesici dişte makrodont diş izlenmiştir. Olgu karışık dişlenme döneminde ve Sınıf II molar ilişkisine sahiptir. Radyografik muayenede füzyonlu dişin ayrı iki kökü ve pulpa kanalı olduğu görülmüştür. Restoratif ve estetik tedavi için füzyonlu dişin ağız içinde ayırılması planlanmıştır. Cerrahi prosedür lokal anestezi altında gerçekleştirilmiştir. Dişin mesial kısmı ayrıldıktan sonra eleve edilerek çekilmiştir. Cerrahi tedaviyi takiben, kalan kuron kısmı kompozit rezin materyali ile restore edilmiş ve braket- ark teli ile splintlenmiştir. Üst çeneye ortodontik tedavi uygulanmıştır. Postoperatif kontrollerde rezeke edilen dişte pulpal nekroz veya kök rezorpsiyonu bulgusu bulunmamıştır.

Sonuç: 10 yıllık takipte dişin doğru oklüzyonda olduğu, pulpa canlılık testine olumlu yanıt verdiği, periodontal ve periapikal olarak sağlıklı olduğu ve iyi bir estetik ile fonksiyonel olarak kullanıldığı görülmüştür.

P056

Management of A Fused Macrodont Central Incisor: 10 Year Follow-Up A Case Report

Mine Koruyucu, Figen Seymen, Koray Gençay

İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics

Background: Fused teeth may cause esthetic, periodontal problem, delaying eruption and caries problems. The purpose of this case report was to describe combined surgical and orthodonticaxillary central incisors fused with supernumerary teeth.

Case Report: 8-year-old boy was referred to Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry with complaint of the permanent maxillary central incisor of much greater than normal size. There was no significant medical history and no family history of dental anomalies. In the intraoral evaluation, it was determined that a macrodontia in the maxillary right incisor. The patient was in the mixed dentition stage, with a Class II molar relationship. In the radiographic evaluation, it was determined that the fused tooth had 2 independent roots with 2 pulp chambers. Treatment was recommended to separate the fused teeth intraoral for restorative and esthetic reasons. The surgical procedure was carried out under local anesthesia. The tooth's mesial portion was slightly elevated and extracted. Following surgical treatment, the remainder of the crown was restored with composite resin material and splinted with bracket and arch wire. Orthodontic treatment was performed for the alignment of the upper arch. No evidence of pulpal necrosis or root resorption in the resected tooth was shown in postoperative controls.

Conclusion: The tooth is still in functional use, and a 10-year follow-up showed that the tooth is placed in the proper occlusion. It responded positively to pulp testing and shows a good esthetic result, and its periodontal and periapical health is preserved.

P057

Beyazlatma Tedavisi Uygulamaları: İki Olgu Sunumu ve Bir Yıllık Takip

H. Sevilay Bahadır, Gökhan Karadağ, Yusuf Bayraktar

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Dişlerin sağlıklı ve fonksiyonel olmalarının yanı sıra rengini içeren diş estetiği günümüzde insanlar tarafından büyük önem taşımaktadır. Bu olgu sunumunun amacı dişlerinde renklenmeleri olan hastalara beyazlatma tedavisi uygulayarak diş estetiğini sağlamaktır.

Gereç ve Yöntem: Kliniğimize estetik sorunlarla başvuran ve biri 18 diğeri 26 yaşında olan iki bayan hastanın klinik ve radyografik muayenesinden sonra yapılan ağız içi muayeneleri sonucu hastaların birinde dışsal renklenme diğerinde ise kanal tedavisinde kullanılan pat nedeniyle olan içsel renklenme tespit edildi. Hastalara tedavi seçenekleri hakkında bilgi verildi ve onam alındı. Dişlerin renkleri VITA skalası (VITA classical, GERMANY) ile skorlandı. Dışsal kaynaklı renklenmeye sahip hastaya ofis tipi beyazlatma tedavisi ajanı (Opalescence® Boost PF, Ultradent,USA) 2 seans uygulandı. Her bir seans da beyazlatma ajanı (Opalescence® Boost PF, Ultradent,USA) yirmi dakika süreyle iki kez uygulandı. Seanslar arasında bir hafta bekleme süresi bırakıldı.İçsel kaynaklı renklenmeye sahip hastaya beyazlatma ajanı (Opalescence® Endo, Ultradent,USA) 3 seans uygulandı. Her bir seans da beyazlatma ajanı (Opalescence® Endo, Ultradent,USA) 3 gün boyunca pulpa odasında bekletildi. Seanslar arasında bekleme süresi bırakılmadı. 2 hafta sonra eski kompozit dolgu yenilendi. Tedavi sonrasında dişlerin renkleri VITA skalası (VITA classical, GERMANY) ile skorlandı. Bir yıllık kontrollerde VITA skalası (VITA classical, GERMANY) ile değerlendirildi.

Bulgular ve Sonuç: Beyazlatma tedavisi öncesi ve sonrasında VITA skalasına (VITA classical, GERMANY) göre belirlenen diş renkleri göz önüne alınarak estetik görünüm sağlanmıştır. Beyazlatma tedavileri minimal invaziv bir yöntem olması, doğal diş görünümünü koruması ve kısa sürede estetik olarak hastayı tatmin edici sonuçlar sağlaması sebebiyle günümüzde kullanımı giderek artmaktadır.

P057

Bleaching Treatment Application: Two Case Reports and One Year Follow-Up

H. Sevilay Bahadır, Gökhan Karadağ, Yusuf Bayraktar

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: In addition to healthy and functional teeth, dental aesthetics re to provide dental aesthetics by applying bleaching treatment to patients with discolourations in their teeth.

Material and Methods: Applying to our clinic with aesthetic problems and after the clinical and radiographic examination of two female patients who were 18 and 26 years old. The results of the intraoral examinations extrinsic discoloration was detected in one of the patients while in the other intrinsic discoloration due to pat used in canal treatment. Patients were informed about the treatment and confirmed. The color of the teeth was scored with the VITA scale (VITA classical, GERMANY). Patient who have extrinsic discoloration was applied office-type bleaching agent (Opalescence® Boost PF, Ultradent, USA) for 2 seance. Each seance was applied twice with a bleaching agent (Opalescence® Boost PF, Ultradent, USA) for twenty minutes. Waited for a week between seances. Patient who have intrinsic discolouration teeth was applied bleaching agent (Opalescence® Boost PF, Ultradent, USA) for 3 seance. The bleaching agent (Opalescence® Endo, Ultradent, USA) was applied in the pulp cavite along 3 days each seance. No waiting period between seances. After 2 weeks old composite filling was regenerated. After the treatment the color of the teeth was scored with the VITA scale immediately(VITA classical, GERMANY). One-year controls were also assessed with the VITA scale.

Results and Conclusion: Before and after bleaching treatment, aesthetic appearance was achieved by considering the tooth colors determined according to the VITA scale (VITA classical, GERMANY). Bleaching treatments is increasingly being used nowadays because it is a minimally invasive method, it protects the natural appearance of the teeth and in a short time aesthetically satisfies the patient.

P058

İki Farklı Seramik CAD/CAM Bloğun Klinik Performanslarının Değerlendirilmesi

H. Sevilay Bahadır, Gökhan Karadağ, Yusuf Bayraktar

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: CAD-CAM seramik restorasyon uygulamaları, direkt kompozit restorasyonlarla karşılaştırıldıklarında birtakım avantajlara sahiptirler. Çalışmanın amacı CAD/CAM sistemi ile iki farklı seramik bloklar kullanılarak üretilen inley/onley restorasyonların farklı zamanlardaki (1 ve 2 yıl) klinik performanslarının değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Kliniğimize başvuran hastaların görsel ve radyografik muayenesi yapıldıktan sonra molar dişlerine inley/onley restorasyon yapılmasına karar verilen 6 hastaya çalışma hakkında bilgi verildi. Hangi hastaya hangi seramik blok kullanılacağına rastgele karar verildi. Dişler inley frezleriyle (Diatech, İSVİÇRE) inley/onley kavite prensiplerine uygun prepare edildi. Dijital tarayıcı (Trios A/S, 3Shape, Danimarka) ile dişlerin ölçüleri alındı. Tasarımı yapılan inley/onley restorasyonları Coritec 550i (imes-icore, Eiterfeld, Almanya) CAD/CAM sistemiyle, IPS e.max CAD (Ivoclar Vivadent, ABD) ve Vita Mark II (VITA Zahnfabrik, Almanya) bloklar kullanılarak üretildi. Üretilen restorasyonlar hasta ağzında uyumlandıktan sonra laboratuvarda glaze işlemine sokuldu. Restorasyonlar adeziv simanla (Panavia V5, Kuraray, Japonya) simante edildikten sonra farklı zamanlarda kontrole çağrıldı. Kontroller 2 uzman diş hekimi tarafından USPHS kriterlerine göre yapıldı.

Bulgular ve Sonuç: Restorasyonların 1 ve 2 kontrolleri sonucunda klinik performansları birbirlerine benzer bulundu ve USPHS kriterlerine göre "alfa" skoruyla skorlandı. Aynı zamanda 2 yıllık kontrol sonrasında hastaların estetik ve fonksiyonel açıdan memnun oldukları saptandı.

P058

Evaluation of Clinical Performance of Two Different CAD / CAM Blocks

H. Sevilay Bahadır, Gökhan Karadağ, Yusuf Bayraktar

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: CAD/CAM ceramic restorations have many advantages compared with direct composite restorations. Aim of this study is to evaluate clinical performance of inlay/onlay restorations which prepared using two different ceramic blocks and CAD/CAM systems. **Material and Methods:** After the visual and radiographic examination of the patients who applied to our clinic, six patients who were decided to perform inlay / onlay restoration were informed about the study. Ceramic block selection were decided randomly. Teeth were prepared according to inley / onley cavity principles with inlay burs (Diatech, SWITZERLAND). After that preperations scanned with a intraoral scanner (Trios A/S, 3Shape, Denmark). Designed inlay / onlay restorations were produced using IPS e.max CAD (Ivoclar Vivadent, USA) and Vita Mark II (VITA Zahnfabrik, Germany) blocks in Coritec 550i (imes-icore, Eiterfeld, Germany) CAD / CAM system. After glazing the restorations were cemented with using an adhesive cement (Panavia v5, Kuraray, Japan) and examined different period. The control examinations were performed according to USPHS criteria by two dental specialist.

Results and Conclusion: It was found 1 and 2-year examinations, the clinical performances all restorations were similar and scored with "alpha" score according to USPHS criteria. Also it was observed that the patients were satisfied estetically and functionally with 2-year results.

P059

Nano Kompozit Ile Lokal Dental Florozis Tedavisi

Numan Aydın, Fulya Toksoy Topçu, Elif Aybala Oktay, Funda Demir, Ertürk Bilgeç

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Dental florozis, diş gelişimi sırasında yüksek konsantrasyonlarda aşırı florüre maruz kalma sonucu diş dokusunda görülen gelişimsel bir bozukluktur. Hastalar estetik, fonksiyonel ve buna bağlı oluşan psikososyal problemler nedeniyle klinige başvurmaktadırlar. Amacımız lokal florozis olgularını minimal invaziv işlem ile iyi bir fonksiyon ve estetik kazandırmaktır. Bu olgu sunumunda direkt kompozit uygulanarak rehabilite edilen üç lokal dental florozis vakası sunulmaktadır.

Yöntem: Dental florozisli, maksiller anterior dişlerinin aşınmasından ve görünümünden rahatsız olan üç genç hasta kliniğimize başvurdu. İntraoral muayene sonucu direkt kompozit rezin ile tedavi edilmesine karar verildi. Tedaviye başlamadan önce uygun diş rengini belirlemek için polisaj işlemi uygulandı. Florozis sonucu dişlerin mine üzerinde oluşan renklenen alanlar ince grenli (sarı) elmas frezlerle temizlendi (Diamond burs F0-32EF). Diş yüzeylerini pürüzlendirmek için %35 ortofosforik asit uygulandı (Scotchbond™ Asit, 3M-ESPE, ABD). Yıkama ve kurulamadan sonra bond (Singlebond™ Universal, 3M ESPE, ABD) uygulanıp led ışıkla polimerize edildi. Dişlerin restorasyonunda, 1. vakada tabakalama tekniği ile A2-E Enamel (Bisco Aelite Aestetic Enamel, BİSCO ABD) 2. ve 3. vakada A2 enamel (Filtek™Ultimate Universal, 3M-ESPE, ABD) nano kompozit kullanıldı. Son aşamada bitirme ve polisaj işlemleri yapıldı (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex,3M-ESPE, ABD ve Identoflex composite polisher white, Keer, ABD).

Bulgular-Sonuç: Hastaların bir hafta ve 6 ay sonraki kontrollerinde renk değişikliği gözlenmedi. Dental florozis olgularında, direkt kompozit restorasyonlar minimal invaziv bir yaklaşım ile tek seansta hem hastayı hem de hekimi tatmin eden sonuclar vermektedir. İyi bir tedavi planı ve geliştirilmiş yeni kompozit materyaller ile ideal estetik sonuçlar alınabilir.

P059

Local Dental Fluorosis Treatment with Nano Composite

Numan Aydın, Fulya Toksoy Topçu, Elif Aybala Oktay, Funda Demir, Ertürk Bilgeç

Health Sciences University Gülhane Dentistry Faculty, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: Dental fluorosis is a developmental disorder seen on tooth tissue resulting from excessive fluoride exposure at high concentrations during tooth development. Patients referred to clinic due to their aesthetic, functional and resulting psychosocial problems. Our aim is to provide a good aesthetic function with minimal invasive procedure for local fluorosis cases. In this case report, three local dental fluorosis cases rehabilitated by applying direct composite are presented.

Method: Three young patients with dental fluorosis, who were uncomfortable by the appearance and erosion of their maxillary anterior teeth, referred to our clinic. It was decided to treat with direct composite resin after intraoral examination. Polishing was applied to determine the appropriate tooth color before treatment began. The colored areas on the enamel which occured because of fluorosis were cleaned with fine grained (yellow) diamond burs (Diamond burs F0-32EF). 35% orthophosphoric acid was applied to roughen the tooth surfaces (Scotchbond™ acid, 3M-ESPE,USA). After rinse and dry, the bond (Singlebond™ Universal, 3M ESPE, USA) was applied and polymerized by LED light. In the restoration of the teeth, A2-E Enamel (Bisco Aelite Aestetic Enamel, BİSCO U.S.A) was used by layering technique in the first case, A2 enamel (Filtek™Ultimate Universal, 3M-ESPE, USA) nano composite was used in the second and third cases. Finishing and polishing were made at last stage (Diamond burs F0-22EF, Sof-Lex,3M-ESPE, Identoflex composite polisher white, Keer, USA)

Results-Conclusion: One week and 6 months recalls, discoloration were not observed. Direct composite restorations in cases of dental fluorosis have minimally invasive approach with single session which results in both patient and dentist satisfaction. Optimal aesthetic results can be achieved with a good treatment plan and newly developed composite materials.

P060

Tekrarlayan Kanal Tedavisi Sonrası Lezyon İyileşmesi: 5 Ayrı Vaka Sunumu

Esma Sarıçam, Güven Kayaoğlu

Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Giriş: Bu olgu bildiriminde, çeşitli iatral nedenlerle başarısızlığa uğramış endodontik tedavili dişlere uygulanan tekrarlayan kanal tedavileri ve takip sürecinden bahsedilmektedir.

Olgu sunumu: Bahsedilen vakaların hepsinde perküsyon-palpasyon hassasiyeti olup, periapikal lezyon bulunmaktaydı. Rutin tekrarlayan kanal tedavisi yapılan tüm olgularda kalsiyum hidroksit ile pansuman yapıldı.

Olgularla ilgili klinik bilgiler şöyledir:

Olgu 1- 17 yaşında erkek hasta; diş numarası: 11; dişe 6 yıl önce kanal tedavisi uygulanmış. Periapikal röntgeninde kanalın 2 adet #80 H-tipi eğe ile doldurulduğu, kanalda pat/guta-perka olmadığı görüldü. Kron restorasyonun uzaklaştırılması sırasında eğeler kronla beraber uzaklaştırıldı. Tekrarlayan kanal tedavisinden sonraki 36 aylık takibinde lezyonun kaybolduğu görüldü.

Olgu 2- 39 yaşında kadın hasta; diş numarası: 46; dişe 5 yıl önce kanal tedavisi uygulanmış. Periapikal röntgende kanal dolumunun yetersiz olduğu görüldü. Tekrarlayan kanal tedavisinden sonraki 12 aylık takibinde lezyonun kaybolduğu gözlendi.

Olgu 3- 44 yaşında kadın hasta; diş numarası 33; dişe 4 yıl önce kanal tedavisi uygulanmış; ilgili dişeti bölgesinde fistül mevcut. Diş iki kanallı olup, önceki tedavisinde tek kanalı eksik olarak doldurulmuştu. Fistül iyileştikten sonra iki kanal da doldurularak tedavi tamamlandı. Tekrarlayan kanal tedavisinden 24 ay sonra alınan periapikal röntgeninde lezyonun iyileştiği görüldü.

Olgu 4- 21 yaşında kadın hasta; diş numarası 44; 2 yıl önce dişe kanal tedavisi uygulanmış; ilgili dişeti bölgesinde fistül mevcut. Röntgende iki kanallı olduğu görülen dişin kanallarının birine dolum yapılmadığı görüldü. Fistül iyileştikten sonra iki kanal da doldurularak tekrarlayan kanal tedavisi tamamlandı.6 aylık takipte lezyonun kaybolduğu görüldü.

Olgu 5- 71 yaşındaki kadın hasta; diş numarası: 43; dişe 3 yıl önce kanal tedavisi uygulanmış. Alınan periapikal röntgende kanal dolumunun eksik olduğu görüldü. Tekrarlayan kanal tedavisinden sonraki 3 aylık takibinde lezyonun küçüldüğü görüldü.

Sonuç: Lezyonlu ve semptomatik kanal tedavili dişlerde rutin tekrarlayan kök kanal tedavisi başarılı sonuç vermektedir.

P060

Periapical Lesion Healing After Root Canal Retreatment: 5 Case Reports

Esma Sarıçam, Güven Kayaoğlu

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Introduction: In this case report, retreatment procedures and follow-up periods of endodontically treated teeth that have failed for various iatral reasons are mentioned.

Case report: All teeth were sensitive to percussion and palpation, and had periapical radiolucency. All root canals were treated using routine retreatment procedures, and calcium hydroxide dressing was applied in all cases.

Clinical information for the patients are given below:

Case 1- 17-year-old male; tooth number: 11; primary root canal treatment (rct) 6 years previously. The root canal had been filled with 2 #80 H-type files without using paste/ gutta-percha. While removing the crown restoration, the files and the crown restoration were removed together. The lesion disappeared at the 36 month follow-up.

Case 2- 39-year-old female; tooth number: 46; primary rct 5 years previously. The root canal obturation was inadequate at the periapical radiograph. The lesion disappeared after 12 months following retreatment.

Case 3- 44-year-old female; tooth number: 33; primary rct 4 years previously; an associated sinus tract. The tooth had two root canals and one of them had been obturated. After healing of the sinus tract, the two root canals were obturated. The lesion disappeared after 24 months following retreatment.

Case 4- 21-year-old female; tooth number 44; primary rct 2 years previously; an associated sinus tract. The tooth had two root canals and one of them had been obturated. After healing of the sinus tract, the two root canals were obturated. At 6 month follow-up radiography, the lesion was dissappeared.

Case 5- 71-year-old female; tooth number 43; primary rct 3 years previously The obturation was inadequate. At the 3 month follow-up, the lesion got smaller.

Conclusion: Routine non-surgical retreatment is successful in symptomatic teeth with lesion and endodontically treated teeth.

P061

Yenidoğan Pierre Robin Sekansının Modifiye Palatal Plak Ile Erken Maksiller Ortopedik Tedavisi: Vaka Raporu

Recep Türken[1], S. Kutalmış Büyük[2], Esra Genç[2]

[1] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Pierre Robin sekansı mikrognati, glossopitozis ve yarık damak ile karakterizedir. Pierre Robin sekansı ile doğan bebekler, yarık damak ve glossopitozis nedeniyle beslenme ve solunum konusunda sıkıntı yaşamaktadırlar. Glossopitozis, Pierre Robin sekanslı yenidoğanlarda yaşamı tehdit eden bir faktördür. Mandibular distraksiyon, nazofaringeal intübasyon, ortopedik tedavi plakları ve glossopeksi gibi yaklaşımlar dili anterior pozisyonda tutarak üst havayolu obstrüksiyonunun önlenmesini sağlayabilirler. Bu vaka raporu, yenidoğan Pierre Robin sekansının modifiye palatal plak ile erken maksiller ortopedik tedavisini sunmaktadır. Hasta, fakültemize iki günlükken kabul edilmiş olup, 8 ay süresince modifiye palatal plak kullandırılmıştır. Palatal cerrahi onarım 8. ayda yapılmıştır. Hasta, modifiye palatal plağı palatal cerrahi operasyona kadar beslenme ve solunum güçlüğü olmaksızın başarılı bir şekilde kullanmıştır.

P061

Early Maxillary Orthopedic Treatment in Pierre Robin Sequence Newborn with Modified Palatal Plate: A Case Report

Recep Türken[1], S. Kutalmış Büyük[2], Esra Genç[2]

[1] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Pierre Robin sequence is characterized by micrognathia, glossoptosis, and cleft palate. Neonates with Pierre Robin sequence suffer from nutritional and respiratory problems due to cleft palate and glossoptosis. Glossoptosis is life-threatening factor in neonates with Pierre Robin sequence. Approaches such as mandibular distraction, nasopharyngeal intubation, orthopedic therapy plates, and glossopexy can be performed to prevent obstruction of the upper airway by holding the tongue anteriorly. This case report presents early maxillary orthopedic treatment in Pierre Robin Sequence newborn with modified palatal plate. The patient was admitted to our faculty at 5-days of age and modified palatal plate was used for 8 months. Surgical palate repair was performed at 8 months. Patient has successfully used the modified palatal plate until palatal surgical operation without nutrition and breathing difficulty.

P062

Bulk-Fill Kompozit Restorasyon Sonrası Postoperatif Hasassiyet

Muhammet Kerim Ayar

Biruni Üniversitesi

Amaç: Bu gözlemsel retrospektif klinik çalışmanın amacı, bulk-fill kompozit restorasyon sonrası hastaların bildirdiği post-operatif hassasiyetin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu çalışmaya, yetmiş iki tane hastadan, radyografik olarak, dentinin iç veya orta üçlü kısmında olduğu karar verilen, yetmiş iki tane restorasyon ile ilgili kayıtlar dahil edildi. Bu kayıtlarda, iki rezin kompozit kullanılmıştı: Grup 1- bulk-fill arka bölge rezin kompozit (Filtek Bulk Fill Posterior Restorative); Grup 2- konvansiyonel rezin kompozit (Filtek Z250). Her iki kompozit ile aynı rezin adeziv sistemi (Single Bond Universal Adhesive) kullanılmıştı. Hastalar ile tedaviden sonraki 2, 7, 14, ve 30. günler ile iletişime geçilmiş, ilgili dişte hassasiyet olmup olmadığı, ya da herhangi bir uyaranan hassasiyete neden olup olmadığı, hassasiyet varsa, hassasiyetin süresini ve hassasiyetinin şiddetinin sıfırdan şiddetliye doğru skorlaması istenmişti.

Bulgular: İki günlük takipte, Ki-kare testi, kavite derinliğinin (p=0.003) postoperatif hassasiyeti anlamlı olarak etkilediğini, kavite genişliğinin (p=0.702) ve kompozit tipinin (p=0.465) ise anlamlı etkilerinin olmadığını gösterdi. İki günlük takipte, dentinin orta üçlüsündeki restorasyonların %8.3'ünün, dentinin iç üçlüsündeki restorasyonların ise %37.5'inin hafif derecede post-operatif hasasiyete sahip olduğu görüldü. On dördüncü günden itibaren ise, hassasiyeti olan hiçbir diş kalmadı.

Sonuç: Her iki tip kompozit de sınırlı süreli ve düşük şiddetli post-operatif hassasiyete neden olabilir. Derin çürük lezyonlarının bulk-fill kompozit ile restorasyonunun, kompozit restorasyon sonrası meydana gelen post-operatif hassasiyet üzerinde etkisi olmadığı görülmüştür.

P062

Postoperative Sensitivity After Placement of Bulk-Fill Posterior Restoration

Muhammet Kerim Ayar

Biruni University

Objective: The purpose of this observational retrospective clinical study was to assess the post-operative sensitivity reported by patients following the placement of bulk-fill composite restorations.

Methods: Patient records of the seventy-two subjects with previously untreated teeth requiring restorations due to caries lesions were used. Seventy-two restorations that were radiographically judged to be located in neither middle nor inner one-third of dentin were included in the study. Two resin composites had been used: Group 1- bulk-fill posterior resin composite (Filtek Bulk Fill Posterior Restorative); Group 2- conventional resin composite (Filtek Z250). The same resin adhesive system (Single Bond Universal Adhesive) had been used with both composites. Patients had been contacted on days 2, 7, 14 and 30 postoperatively and asked about any presence sensitivity, the stimuli that created the sensitivity, if any, the duration of any sensitivity, and the intensity of any sensitivity using a rating from none to severe.

Results: The chi-square test showed cavity deepness (p=0.003) significantly affected post-operative sensitivity, while no significances between the different resin composites (p=0.465), cavity sizes (p=0.702) were revealed at day 2, respectively. By day 2, 8.3% of restorations placed in the middle one-third, and 37.5% of restorations placed in the inner one-third of dentin were slightly sensitive. By day 14, there had been no sensitive tooth.

Conclusion: Both composite types have potential post-operative sensitivity with limited duration following their placements. The use of bulk-fill posterior restorative for restoration of the deep carious lesion does not seem to affect postoperative sensitivity of composite restorations.

P063

Biruni Üniversitesi İkinci Sınıf Diş Hekimliği Öğrencilerinin Restoratif Diş Tedavisi Preklinik Dersleri Ile İlgili Bakışaçıları

Muhammet Kerim Ayar

Biruni Üniversitesi

Amaç: Restoratif diş hekimliği eğitimine öğrenci bakışaçısı, preklinik ders program değerlendirmesi için önemli bir bilgi kaynağı olabilir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı, Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ikinci sınıf öğrencilerinin preklinik restoratif diş tedavi eğitimi hakkındaki algıları, preklinik dersleri sırasında duydukları stress ve klinik restoratif diş tedavisi derslerine kendilerini hazır hissetme durumları hakkında bilgi sağlamaktır.

Yöntem: Bu çalışma, İstanbul'daki bir vakıf ünivertesinin diş hekimliği fakültesi ikinci sınıf öğrencileri ile yapılmıştır. Öğrencilere, restoratif diş tedavisi preklinik dersinde duydukları stres, klinik restoratif diş tedavisi derslerine kendilerini hazır hissetme durumu konularında neler düşündükleri ile ilgili bir anket dağıtıldı. Veriler Student's t-test ile analiz edildi.

Bulgular: Öğrenciler, arka bölge dişlerin kompozit restorasyonları derslerini, amalgam derslerine göre anlamlı olarak daha fazla stressli buldular. Öğrenciler, teorik olarak aldıkları bilgilerin, preklinik desler için yeterli olduğunu ve kendilerinin klinikte arka bölge dişleri tedavi etmeye hazır bulduklarını belirttiler.

Sonuç: Biruni Üniversitesinde, ikinci yıl diş hekimliği öğrencilerinin restoratif diş tedavisi ders programı için bakışaçıları oldukça pozitifdi. Diş hekimliği fakültelerindeki akademisyenlerin, ileride hasta tedavisine başlayacak olan öğrenciler için, gerekli olan preklinik ders programını gerçekleştirilmesinde, öğrenci bakış açısı faydalı bir bilgi kaynağı olabilir.

P063

Biruni University Second-Year Dental Students' Perceptions on Their Preclinical Restorative Dentistry Program

Muhammet Kerim Ayar

Biruni University

Objective: Student's perspectives of their restorative dentistry education would be important source of information for evaluation of preclinical curriculum. Thus, the aim of the present research was to obtain information from second-year students at Biruni Üniversity dental school about their preclinical restorative dentistry program perceptions, levels of stress during preclinical courses and preparedness for upcoming restorative dentistry courses in clinics.

Methods: This research was conducted on the second year students in foundation dental school in Istanbul. The questionnaire consisted of items about students' perspectives regarding to levels of their stress in preclinical restorative dentistry courses as well as preparedness for future restorative dentistry courses in clinics. Student's t-test was applied to the data.

Results: Students found posterior composite restorations lessons more stress-full than amalgam restoration lessons. They expressed that knowledge they obtained from the lectures is adequate for preclinical courses and they felt themselves prepared for restoration of posterior teeth in clinic.

Conclusions: Second-year student's perceptions on preclinical restorative dentistry curriculum in Biruni University were highly positive. Student's perspectives of their restorative dentistry curriculum would be an important source of information for dental faculty stuff in order to establish an adequate preclinical curriculum for the students who start delivering public patient care in the future.

P064

Maksiller ve Mandibuler Tam Dişsizliği Olan Hastanın İmplant Destekli Bar Tutuculu Overdenture Protezler Ile Rehabilite Edilmesi, 2-Yıllık Takip

Büşra Şenöz[1], Yunus Emre Özden[1], Göknur Topaloğlu[2]

[1] Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Alt ve üst çenede tam protez kullanan hastaların en yaygın şikayetleri; retansiyon ve stabilizasyon problemleri, azalmış çiğneme ve konuşma fonksiyonu, psikososyal yakınmalardır. İmplant destekli overdenture protezler bu hastalar için başarılı bir tedavi seçeneğidir. Mcgill konsensusuna göre, alt çenede kemik kaybı ve retansiyonun yetersiz olması sebebiyle, tam dişsizliği olan bir hastada düşünülecek ilk tedavi seçeneği, iki implant destekli overdenture protezlerdir. İmplant destekli overdenture protezlerde bar, ball, locator, magnetik ve teleskopik ataçman gibi çeşitli tutucu ataçman sistemleri kullanılmaktadır. İmplantlar sağkalım ve hasta memnuniyeti temelinde değerlendirildiklerinde, en başarılı ve retantif olan tedavi şekli bar ataçmanlar ile birbirine splintlenmiş implant destekli overdenture protezler ile sağlanmaktadır. Protetik komplikasyonlar olmadan bar ataçmanının kullanılması için üç veya dört implant destekli overdenture protezler önerilmektedir. Alt ve üst çenede tam dişsizliği bulunan bir hastada, üst çeneye dört, alt çeneye mental foramenler arası iki implant yerleştirilmesi planlandı ve cerrahi gerçekleştirildi. İyileşme döneminden sonra, bar ataçmanlı implant destekli overdenture protezlerin yapımına başlandı. Overdenture protezlerin bar ölçüsünün alınması aşamasında, sırasıyla, kapalı ölçü postları ile ilk ölçü alındı, açık ölçü postları alçı model üzerinde akrilik rezin ile birbirine birleştirildi, akrilikler ince bir şekilde açık ölçü postları arasından separe ile ayrıldı, ağızda implant üstlerine yerleştirilen açık ölçü postları pattern rezin ile birleştirildi ve daha önce uyumlaması yapılan fonksiyonel kaşık kullanılarak polieter ile son ölçü alındı. Uygun kanat uzunluklarına sahip bar dizaynları yapılarak üretildi, akrilik overdenture metal altyapıyla desteklendi, bar retansiyonu için klipsler kullanıldı. Alt-üst bar tutuculu implant destekli overdenture protezler hastaya teslim edildi. İki yıllık süre içerisinde yapılan takiplerde, herhangi bir protetik ve biyolojik komplikasyon ile karşılaşılmamıştır. Hasta protezin takıldığı ilk andan itibaren protezin retansiyon, stabilite ve estetiğinden memnun kalmıştır.

P064

Rehabilitation of Maxillary and Mandibular Edentulous Patient with Bar-Retained Implant Overdentures, 2-Years Follow-Up

Büşra Şenöz[1], Yunus Emre Özden[1], Göknur Topaloğlu[2]

[1] Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

The most common complaints of complete dentures wearers in the maxilla and mandibula are; retention and stabilization problems, reduced masticatory and speech function, psychosocial complaints. Implant overdentures are a successful treatment option for these patients. According to the McGillconsensus, because of bone loss and inadequate retention in the mandibula, the first treatment option to be considered in an edentulous patient is overdentures with two implant. Various attachments are used for implant overdentures suchas; bar, ball, locator, magnetic and telescopic attachments. When the implants are evaluated on the basis of survival rates of implants and patient satisfaction, the most successful and retentive treatment is provided with overdentures that are splinted together with bar attachments. Three or four implants in overdentures are recommended for the use of bar attachments without prosthetic complications. However, in situations such as close-positioned implants or inadequate economic characteristics of the patient, it may be necessary to plan two implants overdenture with bar attachments. In a maxillary and mandibular edentulous patient, four implants in the maxilla and two implants in the mandibula between mental foramens were placed. After healing period, respectively; first impression were taken with closed tray impression posts, open tray impression posts were splinted together with acrylic resin on the plaster model, the acrylic resin were finely separated from open tray impression posts, the open tray impression posts inserted intraorally in the implant were bonded with pattern resin, and then, the definitive impression was taken with polyether using a functional tray that was previously fitted. It was fabricated bar designs with proper extensions and the implants were connected with bars, acrylic resin based overdentures were reinforced with a metal structure. During the two year follow-up period, no prosthetic and biological complicatiions were encountered. The patient was satisfied with the retention, stability and esthetics of the prosthesis.

P065

Dentigeröz Kistlerin Radyografik Özelliklerinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Ile Değerlendirilmesi

Nur Atak[1], Gülsün Akay[2], Kahraman Güngör[1]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Radyolojisi

[2] Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Tepebaşı Ağız ve Diş Sağlığı Eğitim Hastanesi

Giriş: Dentigeröz kist, artık mine organı proliferasyonundan veya azalmış mine epitelinden gelişir. Hayatın her döneminde görülebilmesine rağmen genellikle 2. ve 3. dekatlarda, en sık gömülü kalan dişler olan 3. Molar dişler ve maksiller kanin dişlerin kronu çevresinde görülür. Bu çalışmanın amacı, dentigeröz kistlerin radyografik özelliklerini konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleri üzerinde değerlendirmektir.

Materyal metot: Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'nda retrospektif olarak, çekilen hastalardan histopatolojik olarak *Dentigeröz Kist* tanısı konulan lezyonların görüntüleri incelenerek radyolojik özellikleri değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan retrospektif çalışmada erkeklerin baskın olarak etkilendiği gözlendi (%59,2 erkek, %40,8 kadın). Lezyonların %77.2'si mandibulada, %22.8'i maksillada; ağırlıklı olarak mandibuler 3. molarların kronu çevresinde (% 67,1) gözlendi. En fazla 4. Ve 6. Dekatlarda bu kiste rastlandı. Lezyon dişin kronunu tamamen sarabilir (%50,6), yalnız dişin yan yüzeyinde bulunabilir (%30,4) veya dişin hepsini içine alabilir.

Sonuç: Dentigeröz kistler ciddi ekspanse olabilme özellikleri ve malign transformasyona uğrayabilmeleri sebebiyle maksillofasiyal bölgenin önemli kistlerindendir; radyografik özelliklerinin diş hekimleri tarafından iyi bilinmesi erken teşhisini kolaylaştıracaktır.

P065

Radiographic Features of the Dentigerous Cyst on Cone Beam Computarized Tomography (CBCT)

Nur Atak[1], Gülsün Akay[2], Kahraman Güngör[1]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry Oral Tooth Chin Radiology

[2] Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Tepebaşı Oral and Dental Health Education Hospital

Introduction: A dentigerous cyst develops from proliferation of the enamel organ remnant or reduced enamel epithelium. Dentigerous cysts are most commonly seen in association with third molars and maxillary canines, which are the most commonly impacted teeth. Although it can be seen in every period of life, it is usually seen in the 2nd and 3rd decades, The purpose of this study, is to evaluate the radiographic features of dentigerous cyst on CBCT.

Materials and Methods: The lesions with histopathologic dentigerous cyst diagnosis were investigated retrospectively from patients who had cone beam computed tomography in Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Dentomaxillofacial Radiology and radiological features were evaluated.

Findings: In this retrospective study, it was observed that men were dominantly affected (59.2% male, 40.8% female). 77.2% of the lesions were mandibular, 22.8% in maxilla; Predominantly around the mandibular third molars (67.1%). This cyst was observed most in the 4th and 6th decaths. It was observed that the lesion could completely cover the tooth's crown (50,6%), only on the lateral surface of the tooth (30,4%) or this cyst could cover all of the tooth (%19).

Conclusion: Dentigerous cysts are important cysts of the maxillofacial region due to their ability to be severe expansive and to undergo malign transformation. Radiographs are well known by dentists will facilitate early diagnosis.

P066

İndirekt Kompozit Restorasyon: Olgu Sunumu ve 1 Yıllık Takip

Yusuf Bayraktar, H Sevilay Bahadır, Gökhan Karadağ

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Kompozit onley uygulamaları aşırı kron harabiyeti bulunan dişlerde direkt restoratif uygulamalara iyi bir alternatiftir. Bu yöntemle kompozit rezin kullanılarak restore edilen dişe daha ideal anatomik form kazandırılabilir. Ayrıca ağız içerisinde polisaj uygulamasının zor olduğu restorasyon ara yüzleri daha iyi cilalanabilir ve restorasyon daha iyi polimerize edilebilir. Ayrıca polimerizasyon büzülmesine bağlı streslerde ortadan kaldırılmış olur. Bu vaka raporunun amacı aşırı kron harabiyetine sahip vital bir üst küçük azı dişe yapılan indirekt onley restorasyonun klinik performansını 1 yıl sonrasında değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Kliniğimize başvuran 18 yaşındaki bayan hastanın klinik ve radyografik muayenesi yapıldıktan sonra üst sol 1. küçük azı dişinde geniş bir çürük tespit edildi. Alınan medikal anamnezinde herhangi sistemik bir rahatsızlığının olmadığı, ailesinde genetik geçiş gösteren herhangi bir rahatsızlığın olmadığı ve düzenli bir ilaç kullanmadığı öğrenildi. Çürük uzaklaştırıldıktan sonra onley prensiplerine uygun olarak kavite hazırlandı ve pulpaya yakın kalsiyum silikat esaslı liner (Theracall LC, Bisco, ABD) uygulandı. Daha sonra silikon esaslı ölçü malzemesiyle (Zetaplus, Zhermack, Almanya) ölçü alınıp daylı model elde edildi. Onley yapımında kompozit materyali (Clearfil Majesty Posterior, Kuraray, Japonya) kullanıldı. Onley rastorasyon kompozit bitirme frezleriyle ağızda uyumlandı. Kompozit polisaj diskleri ve lastikleriyle polisajı yapıldı ve adeziv simanla (Panavia V5, Kuraray, Japonya) simante edildi.

Bulgular ve Sonuçlar: Bir yıllık klinik takibin sonunda modifiye USPHS (retansiyon, post-op hassasiyet, marjinal adaptasyon, marjinal renklenme, renk uyumu, yüzey görünümü ve anatomik form) kriterleri açısından değerlendirilen restorasyon klinik olarak ideal sonuçlar gösterdi ve “alfa” skoruyla skorlandı. Hasta estetik ve fonksiyonel açıdan restorasyondan memnun olduğunu belirtti.

P066

Indirect Composite Restoration: Case Report and 1-Year Follow-Up

Yusuf Bayraktar, H Sevilay Bahadır, Gökhan Karadağ

Kırıkkale University Faculty of Dentistry Restorative Dental Treatment Department

Aim Composite onlay restorations are provide a good alternative against direct restorative applications in the treatment of extreme coronal destruction. It could provide more ideal anatomic form to restored tooth with composite resin. Also diffucultly polishing areas like interaproximal surfaces could be polished more effectively and the restoration could be polimerized better. Beside this, polymerization shrinkage stresses were taken away. The aim of this case report is to evaluate one-year clinical performance of the indirect composite restoration which performed to a vital upper premolar tooth.

Material and Methods: After the clinical and radiographic examination of the 18-year-old female patient who applied to our clinic, a large caries was detected in the maxillary left 1st molar teeth. It’s learned that there was no systemic disease in his medical history, no genetic transition in his family, and no regular medication. After the caries removed the cavity was prepared according to onlay cavity principles and a calcium-silicate based liner (Theracall LC, Bisco, USA) placed. Impression were taken tooth with a silicon-based material (Zetaplus, ZHERMACK, GERMANY) and a day model was obtained. Onlay was made from a composite material (Clearfil Majesty Posterior, Kuraray, Japan). The onlay restoration was adapted to cavity with composite finishing burs. It was polished with polishing disks cemented with an adhesive cement (Panavia V5, Kuraray, Japan).

Results and Conclusion: After one-year clinical follow up, the restorations were found ideal according to modified USPHS criteria (retention, post-op sensitivity, marginal adaptation, marginal discoloration, color match, surface lustre and anatomic form) and scored with “alfa” score. The patient indicated satisfaction with the restoration aesthetically and functionally.

P067

Ters Konumda ve Gömülü Maksiller 3. Molar: Bir Olgu Sunumu

Gözde Serindere

Mustafa Kemal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka raporunun amacı bu duruma tanı koymak ve cerrahi komplikasyonları azaltmaktır.

Yöntem: Dijital panoramik radyografi yöntemi ile hasta değerlendirildi.

Bulgular: Gömülü kalma 3. molar dişlerde sıklıkla görülür. Bununla birlikte, nadir vakalarda, dişte hem gömülü kalma hem de inversiyon olur. Radyografik muayenede gömülü dişin kronunun maksiller sinüs tabanına doğru yöneldiği görüldü.

Sonuç: Gömülü kalma diş hekimleri ve oral cerrahlar için sık karşılaşılan klinik bir problemdir. Diş hekimleri tarafından bu durumun işaret ve semptomları iyi bilinmelidir. Radyolojik değerlendirme gömülü dişlerin pozisyonunu belirlemede major rol oynar. Diş hekimleri uygun tedavi planlamasından önce kapsamlı bir değerlendirme yapmalıdırlar. Bizim vakamızda, ters konumlu ve gömülü sağ maksiller molar diş sunulmaktadır.

P067

Inverted and Impacted Maxillary Third Molar: A Case Report

Gözde Serindere

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: The aim of this case report is to diagnose this situation and to reduce the surgical complications.

Method: The patient was evaluated with digital panoramic radiography modality.

Results: Impaction is frequently observed in third molar teeth. However, in rare cases, the tooth has both impaction and inversion. In radiographic examination, the crown of the impacted molar was facing towards the maxillary sinus floor.

Conclusion: Impaction is a commonly encountered clinical problem for dentists and oral surgeons. The signs and symptoms of this condition should be known by dentists. Radiographic assessment plays a major role to detect the position of impacted teeth. Dentists should perform an extensive assessment before suitable treatment planning. In our case, inverted and impacted maxillary right molar was presented.

P068

Güncel Estetik CAD/CAM Materyallerine Karşı Antagonist Aşınma Miktarının Karşılaştırılması

Işıl Çekiç Nagaş[1], Ferhan Egilmez[1], Gülfem Ergün[1], Pekka Vallittu[2], Lippo Lassila[2]

[1] Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

[2] Turku Üniversitesi Diş Hekimliği Enstitüsü, Biyomateryal ve Protetik Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Turku, Finlandiya

Amaç: Bu çalışmanın amacı, yedi farklı bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) bloğun antagonist aşınma miktarının test edilmesi ve karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: İki polikristalin zirkonya (Prettau Anterior, Prettau), iki lityum disilikat seramik (ProCAD, IPS empress CAD), bir polimer infiltre seramik ağ yapılı materyal (Vita Enamic) ve iki rezin nano-seramik (Cerasmart, Lava Ultimate), oklüzal kuvvetleri taklit eden çiğneme simülatörü kullanılarak aşınmaya maruz bırakıldı. Kayma-kontak yorulma testi, çentik açıcı steatit seramik top (6 mm çapında) test edilen materyalin yüzeyinde kayacak şekilde distile su içerisinde 24°C'de gerçekleştirildi. Örnekler, 50N kuvvetle 2 Hz hızda kayma hareketi 1,2 mm olan 50 000 kez döngüsel yüklemeye tabi tutuldu. Antagonistlerin aşınmaları, beyaz ışık interferometre yöntemiyle ile değerlendirildi. Kantitatif antagonist aşınma test sonuçları, materyaller arasında karşılaştırma ve sıralama için incelendi. Her materyal için antagonist aşınma miktarı arasındaki istatistiksel farklılıklar tek yönlü varyans analizi kullanılarak incelendi. Belirgin farklılık durumlarında post-hoc test olarak Tukey's testi kullanıldı ($p < .05$).

Bulgular: CAD/CAM materyallerinin antagonist aşınma miktarı açısından sıralaması şu şekildeydi: Vita Enamic ≤ Cerasmart ≤ IPS Empress CAD ≤ ProCAD ≤ Prettau ≤ Lava Ultimate ≤ Prettau Anterior. Buna ilaveten, Vita Enamic, Cerasmart ve IPS Empress CAD'in oluşturduğu antagonist aşınma miktarı, Prettau Anterior'un neden olduğu miktardan istatistiksel olarak düşük bulundu ($p < .05$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları, CAD/CAM materyallerinin neden olduğu antagonist aşınma miktarının materyale bağlı olarak farklılık gösterdiğine işaret etmektedir.

P068

Comparison of Antagonist Wear Behaviour Against Current Esthetic CAD/CAM Materials

Işıl Çekiç Nagaş[1], Ferhan Egilmez[1], Gülfem Ergün[1], Pekka Vallittu[2], Lippo Lassila[2]

[1] Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara, Turkey

[2] Turku University Institute of Dentistry, Department of Biomaterial and Prosthetic Dentistry, Turku, Finland

Objective: The purpose of this study was to test and compare the antagonist wear rate of seven different computer aided designed/computer aided manufactured (CAD/CAM) blocks.

Methods: Two poly-crystalline zirconia (Prettau Anterior, Prettau), two lithium disilicate ceramics (ProCAD, IPS Empress CAD), one polymer-infiltrated ceramic network material (Vita Enamic) and two resin nano-ceramics (Cerasmart, Lava Ultimate were subjected to wear using a chewing simulator designed to simulate occlusal loads. The sliding-contact fatigue test was performed by sliding the steatite ceramic ball indenter (6 mm in diameter) on the surface of tested material in distilled water at 24 °C. Specimens were submitted to the cyclic loading with a sliding movement of 1.2 mm**,** 50 000 times and a weight of 50 N at 2 Hz speed. The wear of the antagonists were evaluated by a white-light interferometer. The quantitative antagonist wear test results were used to compare and rank the materials. Statistical differences of wear rates of the antagonists used for each material were examined by one-way analysis of variance. As a post hoc test of the significant differences, Tukey's honest significant difference test was used ($p < .05$).

Results: Antagonist wear rate of CAD/CAM materials were ranked as follows: Vita Enamic ≤ Cerasmart ≤ IPS Empress CAD ≤ ProCAD ≤ Prettau ≤ Lava Ultimate ≤ Prettau Anterior. Moreover, antagonist wear rates of Vita Enamic, Cerasmart and IPS Empress CAD were found statistically lower than that of Prettau Anterior ($p < .05$).

Conclusion: The results of this study indicate that the antagonist wear rates of CAD/CAM materials are different depending on the material.

P069

Oral Kavitede Skuamöz Hücreli Karsinom

Gözde Serindere[1], Ertap Akoğlu[2], Mehmet Serindere[3]

[1] Mustafa Kemal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak,Burun,Boğaz Anabilim Dalı

[3] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyoloji Bölümü

Amaç: Bu vaka raporunun amacı yaygın olarak görülen oral skuamöz hücreli karsinomun klinik ve radyolojik özelliklerini değerlendirmektir.

Yöntem: Klinik ve radyolojik muayene teşhise ulaşmak için uygulanmıştır. Panoramik radyografi, bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans görüntülemeden yararlanılmıştır.

Bulgular: Klinik muayenede sağ alt posterior bölgede irregüler, parsiyel hemorajik komponenti olan malignite açısından şüpheli lezyon görüldü. Radyolojik ve histopatolojik değerlendirmenin ardından tanıya ulaşıldı.

Sonuç: Oral skuamöz hücreli karsinom oral kavite ve orofarinks mukozasından köken alır. Dünyada dikkate değer bir insidansı mevcuttur. Bu sebeple, malign lezyonları iyi bilmek ve teşhis etmek hastaların sağlığı için çok önemlidir. Makalemizde, sağ retromolar bölgede oral skuamöz hücreli karsinom vakası sunulmaktadır.

P069

Squamous Cell Carcinoma of Oral Cavity

Gözde Serindere[1], Ertap Akoğlu[2], Mehmet Serindere[3]

[1] Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Mustafa Kemal University Faculty of Medicine, Ear, Nose, Throat Department

[3] Gülhane Education and Research Hospital Department of Radiology

Aim: The aim of this case report to evaluate the clinical and radiographic features of oral squamous cell carcinoma (OSCC) that is frequently observed.

Method: Clinical and radiographic examination was used to achieve the diagnosis. Panoramic radiography, computed tomography and magnetic resonance imaging was used.

Results: In clinical examination, the suspicious lesion for malignancy which had irregular surface and partially hemorrhagic component was observed in posterior region of mandible. After radiographic and histopathological evaluation, the diagnosis was achieved as OSCC.

Conclusion: Oral squamous cell carcinomas (OSCCs) derive from the mucosa of the oral cavity and oropharynx. There is a notable incidence of OSCC in worldwide. For this reason, to know this malignant lesion well and to diagnose is very important for the health of the patients. In our article, it was presented a case of OSCC in right retromolar area.

P070

İkiz Dişler: 2 Olgu Sunumu

Gözde Serindere[1], Behiye Bolgül[2]

[1] Mustafa Kemal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Mustafa Kemal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka raporunun amacı teşhis için ikiz dişlerin klinik ve radyolojik özelliklerini değerlendirmektir.

Yöntem: İkiz dişler dijital panoramik radyografi yöntemi kullanılarak değerlendirilmiştir. Klinik ve radyolojik muayene teşhise ulaşmak için uygulanmıştır.

Bulgular: Füzyon gelişim sırasında dişlerin birleşimidir. Bu birleşim bir ya da birden fazla diş ile olabilir. Geminasyonda, diş germindeki bölünme nedeniyle morfolojik olarak iki ayrı birim oluşur. Klinik muayenede büyük, bifid bir kron, radyolojik muayenede ilaveten tek kök, tek ve ayrılmış kök kanalları görülmüştür.

Sonuç: İkiz dişler önemli bir dental anomalidir. Diş hekimlerinin bu dental anomalinin farkında olmaları tedavi planlaması açısından önemlidir. Bu makale iki hastada mandibular ve maksiller kesici dişleri kapsayan daimi dentisyonda ikiz dişler olgu sunumudur.

P070

Double Teeth: 2 Case Report

Gözde Serindere[1], Behiye Bolgül[2]

[1] Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: The aim of this paper is to evaluate clinical and radiographic features of double teeth cases for diagnosis.

Method: Double teeth was evaluated with using digital panoramic radiography. Clinical and radiographic examination was used to achieve the diagnosis.

Results: Fusion is a union of teeth during development. This union may be with one tooth or also more teeth. In gemination, two separate morphological units occur because of division in the tooth germ. In clinical examination, larger, bifid crown was seen and additionally in radiographic examination, single root, single or seperated root canals were observed.

Conclusion: Double teeth are important dental anomaly. Dentists should be aware of this dental anomaly for treatment planning. This article is a case report of double teeth in permanent dentition involving the mandibular and maxillary incisor teeth in 2 patients.

P071

Bitirme ve Cila İşlemlerinin Polimer Yapılı Restoratif Materyallerin Yüzey Mikrosertliğine Etkisi

Ferhan Eğilmez[1], Işıl Çekiç Nagaş[1], Gülfem Ergün[1], Mügem Aslı Ekici[2]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı bitirme ve cila işlemleri uygulanmış üç farklı polimer yapılı restoratif bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) materyalin ısısal döngü uygulaması sonrası, yüzey mikrosertliklerinin karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu çalışmada iki adet rezin nano-seramik (Cerasmart [CS], Lava Ultimate [LU]) ve bir adet polimer infiltre seramik ağ yapılı (Vita Enamic [VE]) restoratif materyal kullanıldı. Her materyal, uygulanan bitirme ve cila yöntemine göre eşit olarak dört alt gruba ayrıldı (n=7):

A grubu: #4000 gritlik SiC zımpara

B grubu : Al_2O_3 içerikli iki aşamalı cila diski

C grubu: Elmas dolduruculu cila patı

D grubu: Elmas aşındırıcılı iki aşamalı cila diski

Tüm örnekler, 5-55 ºC' lik su banyosu içerisinde 5000 kez ısısal döngüye tabi tutuldu. Örneklerin ısısal döngü uygulamasından hemen sonra, 1 hafta, 2 hafta ve 4 hafta sonra yüzey mikrosertlikleri her örneğin cilalı yüzeyinden Vicker's testi ile değerlendirildi. Grup içi ve gruplar arası karşılaştırmalar tekrarlayan ölçümler için ANOVA testi ile değerlendirildi. Tüm materyaller için bitirme ve cila grupları arasındaki farklılıkları belirlemek için tek yönlü ANOVA testi uygulandı (p =.05).

Bulgular: İstatistiksel analiz sonuçlarına göre, yüzey bitirme ve cila işlemlerinden bağımsız olarak yüzey mikro sertlikleri açısından materyaller arasındaki sıralama VE > CS = LU şeklinde gözlendi (p < .05). Yüzey bitirme ve cila işlemleri arasında istatistiksel bir farklılık bulunmadı (p > .05). Buna ilaveten, ölçüm periyodları arasında anlamlı bir fark gözlenmedi (p > .05). Yüzey bitirme ve cila işlemleri ile materyaller birlikte değerlendirildiğinde VE-C grubu örneklerinin en fazla yüzey sertliğine sahip olduğu izlendi (p < .05).

Sonuç: Yüzey bitirme ve cila işlemlerinin polimer yapılı CAD/CAM materyallerin yüzey mikro sertliğine etkisi materyale bağımlıdır.

P071

Effects of Finishing and Polishing Procedures on the Surface Microhardness of Polymer Based Restorative Materials

Ferhan Eğilmez[1], Işıl Çekiç Nagaş[1], Gülfem Ergün[1], Mügem Aslı Ekici[2]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

[2] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Objectives: The purpose of this study was the comparative evaluation of different finishing and polishing procedures on the surface microhardness of three computer aided designed/computer aided manufactured (CAD/CAM) restorative materials after thermal cycling.

Materials and Methods: Two resin nano-ceramics (Cerasmart, Lava Ultimate) and a polymer-infiltrated ceramic network (Vita Enamic) restorative materials were used in this study. Each material was divided equally into four sub-groups according to the applied finishing and polishing procedure (n = 7):

Group A: #4000 grit SiC grinding paper

Group B: Al_2O_3 two-stage polishing discs

Group C: Diamond polishing paste

Group D: Diamond imregnated two-stage polishing discs

All specimens were submitted to 5000 times thermal cycling in 5-55 ºC water bath. Surface Vicker's microhardness measurements were obtained on the polished surface of each sample immediately after thermal cycling, 1 week, 2 weeks and 4 weeks. Inter group and intra group comparisons were evaluated by the repeated measures analysis of variance (ANOVA). To detect any differences between the finishing and polishing groups for all materials, the one-way ANOVA was executed (p =.05).

Results: According to the statistical analyses, the ranking, independent from the finishing and polishing procedures, amongst the materials were as follows: VE > CS = LU (p < .05). No significant differences were found amongst the finishing and polishing procedures (p > .05). Additionally, significant differences were not observed amongst the measurement periods (p > .05). were taken into consideration. (p < .05).

Conclusions: The effects of finishing and polishing procedures on surface microhardness of polymer based CAD/CAM materials were material dependent.

P072

CAD/CAM Sistemiyle Yapılan Laminate Veneer Restorasyon: 1 Yıllık Takip

H Sevilay Bahadır, Gökhan Karadağ, Yusuf Bayraktar

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı; CAD/CAM sistemi ile hibrid seramik blok kullanılarak üretilen laminate veneerlerin 1 yıllık klinik performansını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Kliniğimize estetik sorunlar ile başvuran 18 yaşındaki kadın hastanın klinik ve radyografik muayenesi yapıldıktan sonra anterior dişlerinde florozis tespit edildi. Hastaya laminate veneer tedavisi hakkında bilgi verildi ve onam alındı. Hastanın üst-ön 6 dişine insizal mine kenarlarını 2mm aşacak şekilde "overlapped" preperasyonlar yapıldı. Dijital tarayıcı (Trios A/S, 3Shape, Danimarka) ile dişlerin ölçüleri alındı. Tasarımı yapılan laminate veneer restorasyonlar Coritec 550i (imes-icore, Eiterfeld, Almanya) CAD/CAM sistemiyle, Vita Enamic (VITA Zahnfabrik, Almanya) bloklar kullanılarak üretildi. Üretilen restorasyonlar hasta ağzında uyumlandıktan sonra adeziv bir siman kullanılarak (Panavia v5, Kuraray, Japonya) simante edildi. Simantasyon sonrasında restorasyonların polisajı üretici firma tarafından önerilen polisaj kitiyle (Vita Enamic Polishing Set, Almanya) yapıldı. Kontroller iki uzman diş hekimi tarafından USPHS kriterlerine göre yapıldı.

Bulgular ve Sonuç: 1 yıllık kontrol sonucunda restorasyonlarda herhangi bir klinik başarısızlık saptanmadı. Aynı zamanda hastanın estetik ve fonksiyonel açıdan memnun olduğu saptandı.

P072

Laminate Veneer Restoration with CAD/CAM System: 1 Year Follow-Up

H Sevilay Bahadır, Gökhan Karadağ, Yusuf Bayraktar

Kırıkkale University Faculty of Dentistry Restorative Dental Treatment Department

Aim: Aim of this case report is to evaluate an one year clinical performance of laminate veneer restorations which prepared using hibrid ceramic blocks and CAD/CAM systems.

Material and Methods: After a clinical and radiographic examination of a 18 years old female patient who applied to our clinic with aesthetic problems, florozis of the anterior teeth of the patient were detected. The patient was informed about laminate veneer treatment and confirmed. Upper incisors were prepared with 2mm overlapped preperations from insizal margins. After that preperations scanned with a intraoral scanner (Trios A/S, 3Shape, Denmark). Designed laminate veneer restorations were produced using Vita Enamic (VITA Zahnfabrik, Germany) blocks in Coritec 550i (imes-icore, Eiterfeld, Germany) CAD / CAM system. After the restorations were tried on preparations were cemented with using an adhesive cement (Panavia v5, Kuraray, Japan). After cementation restorations were polished with recommended polishing kit (Vita Enamic Polishing Set, Germany). The control examinations were performed according to USPHS criteria by two dental specialist.

Results and Conclusion: As a result of 1 year of control, no clinical failure was detected in restorations. . Also it was observed that the patients were satisfied estetically and functionally.

P073

Talon Tüberkülü: İki Olgu Sunumu

Yusuf Bayraktar, H Sevilay Bahadır

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Talon tüberkülü daha sık üst çenede olmak üzere kesici ve kanin dişlerde gözlenen mine ve dentin dokusundan oluşan aksesuar bir tüberküldür. Bu aksesuar tüberkülün içerisinde bazen pulpal dokuda bulunabilir. Talon tüberkülü ilk olarak 1892 yılında Mitchell tarafından tanımlanmıştır. Bu bildirinin amacı iki farklı olguda saptanan talon tüberküllerini rapor etmektir.

Materyal ve Metod: Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvuran iki hastanın yapılan ağız içi muayeneleri sonrasında üst anterior dişlerinde talon tüberkülleri tespit edilmiştir. Birisi 23 yaşında erkek, diğeri ise 22 yaşında bayan olan her iki hastadan da alınan anamnezler sonucunda sistemik hastalıklarının olmadığı saptanmıştır. Talon tüberküllerini olan dişlerden röntgen alınmış ve talon tüberkülleri ağız içi fotoğraflarla kayıt altına alınmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Talon tüberküllerinin bulunduğu dişlerin vital olduğu saptanmıştır. Hastaların her ikisinin de bu aksesuar tüberküllerden herhangi bir rahatsızlık belirtmedikleri gözlenmiştir. Her iki vakada da talon tüberkülleriyle ilgili bir tedavi yaklaşımına ihtiyaç duyulmamıştır.

P073

Talon Cusp: Two Case Report

Yusuf Bayraktar, H Sevilay Bahadır

Kırıkkale University Faculty of Dentistry Restorative Dental Treatment Department

Aim: The talon cusp is an accessory, irregular cusp on incisors and canines, involving in enamel and dentine with or without pulp tissue and more often seen at maxiller arch. Talon cusp was firstly described by Mitchell in 1982. The aim of this paper was to report talon cusps in two cases.

Material and Method: Talon cusps was detected maxillary dental arches in two patiens which were applied to Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry. According to anamnesis of one is 23 years old male and the other is 22 years old female patients, there was no systemic disases were diagnosed. Radiography were taken from the talon observed teeth and the talon cusps were recorded with intraoral photos.

Results and Conclusion: The talon cusps observed teeth were found vital. It was observed that both two patients indicated no complaint from the accessory cusps. No treatment approach were needed both two patients about the talon cusps.

P074

Çocuklarda Tedavi Edilmemiş Diş Çürüklerinin Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma

Betül Şen Yavuz, Elif Kanberoğlu, Beril Muratoğlu, Betül Kargül

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Gelişmekte olan ülkelerde özellikle de çocuklardaki çürük dişler, tedavi edilmemektedir. Tedavi edilmemiş diş çürüğünün klinik olarak değerlendirildiği veriler sınırlıdır, çünkü tedavi edilmemiş diş çürüklerinden kaynaklanan durumların yaygınlığını ve şiddetini ölçmek için herhangi bir yöntem yoktu. Son yıllarda, 'pufa indeksi' ile ağız ve diş sağlığı ihmalinin şiddeti gösterilebilmektedir. Kesitsel tipteki çalışmamızın amacı, 4 ve 12 yaş aralığındaki çocukların süt dişlerindeki odontojenik enfeksiyonları değerlendirmektir.

Yöntem: Veriler 2015 Aralık – 2016 Ocak ayları arasında Marmara Üniversitesi (M.Ü.) Diş Hekimliği Fakültesi'ne muayene için başvuran hastalardan elde edilmiştir. Kesitsel tipteki bu çalışmada 4-12 yaş aralığında 124 çocuk randomize olarak seçildi. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Etik Kurulu'ndan 22.06.2016-24 sayılı yazısı ile çalışmanın etik yönden bir sakınca taşımadığı uygulamaya koyulabileceğini belirten onay raporu alınarak çalışmaya başlanmıştır.

Tedavi edilmemiş süt molarların klinik sonuçları **'pufa indeksi'** kullanılarak kaydedilmiştir. 'pufa indeks' inin teşhisi sond kullanılmadan görsel olarak yapılmıştır.

Her çocukta pufa indeksi aşağıdaki tanı kriterlerini içeren diş sayısını ifade eder:

Pulpanın dahil olduğu (P/p): pulpa odasının açıldığı, klinik kronun harap olduğu veya yalnızca dişin kök kısmının kaldığı durumlar

Ülserasyon (U/u): kırık diş parçalarına bağlı dişin çevresindeki yumuşak dokuda ülserasyon gelişmesi

Fistül (F/f): dişin enfeksiyonuna bağlı olarak fistül yoluyla pü akışı olduğu durumlar

Abse (A/a): dişle ilişkili olarak pü akışı olan şişliğin bulunduğu durumlar

Bulgular: 'pufa' prevalansı 19 (%15) olarak kaydedildi. En sık görülen bulgu olarak 'pulpal içerik (p)' değeri 118 (%95) olarak kaydedildi. 'Pulpal içerik' için kaydedilen tüm değerlerin süt molarlara ait olduğu gözlendi.

pufa	0.97±1.29	1.26±1.69	1.10±1.49
p	0.94±1.29	1.19±1.71	1.06±1.51
u	0	0	0
f	0.03±0.17	0.02± 0.13	0.008±0.09
a	0.97±1.29	0.05±0.29	0.04±0.24

Sonuç: 'pufa indeksi' tedavi edilmemiş diş çürüklerinin değerlendirilmesine yardımcı olmaktadır. Bu verilerin, yüksek diş çürüğü riski taşıyan çocuklar için ve ağız sağlığı programlarının geliştirilmesi için faydalı olabileceğini düşünmekteyiz.

P074

Clinical Consequences of Untreated Dental Caries in Children: A Pilot Study

Betül Şen Yavuz, Elif Kanberoğlu, Beril Muratoğlu, Betül Kargül

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Most caries in developing countries remains untreated especially in children. Only limited data are available on the clinical consequences of untreated dental caries because there is no measure to quantify the prevalence and severity of oral conditions resulting from untreated dental caries. Recently, the pufa index was used to display the severity of oral health neglect. Therefore, the aim of this cross-sectional study was to assess the odontogenic infections in primary teeth of 4-12 year old children.

Method: Data from oral examinations provided from the Marmara University, Dental School during the months of December 2015-January 2016. 124children aged 4-12 were randomly selected in this study. This study was performed with ethical principles and approved by the ethics committee of the Marmara University (registration number 22.02.2016-24). The clinical consequences of untreated primary molar were recorded by using the pufa index. The diagnosis of the pufa index was performed visually, without the use of a dental probe. The pufa index per child represents the number of teeth meeting the following diagnostic criteria: Decayed teeth with visible pulpal involvement(P/p) was measured when the open pulp chamber was visible or the clinical crown was destroyed and only root fragments were left. Ulceration(U/u) of the soft tissue surrounding the tooth was scored when caused by dislocated tooth fragments. Fistula(F/f) was diagnosed when pus-releasing sinus tract was related to the tooth with pulpal involvement. Abscess(A/a) was scored when a pus-containing swelling was related to the tooth.

Results: The prevalence of pufa was 19(15 %). Pulpal involvement(p) was scored most frequently 118(95%). Virtually all pufa scores were concentrated on primary molars with pulp involvement.

Conclusion: The pufa index highlights relevant information by assessing the severity of untreated dental caries. This data might be used by dentists and decision-makers to promote oral health care programs for children at high caries risk.

P075

Yeni Bir Remineralizasyon Jeli Ile Beyaz Nokta Lezyonlarının(WSL) Tedavisi:Bir Olgu Sunumu

Betül Şen Yavuz, Betül Kargül

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Beyaz nokta lezyonlarının (WSL), total ya da parsiyel olarak remineralizasyonu mümkündür 'R.O.C.S.® Medical Minerals' kalsiyum, fosfat ve magnezyum kaynağı olan biyolojik bir jeldir. Bu olgu sunumunda; başlangıç mine lezyonlarının üzerine R.O.C.S.'un remineralizasyon etkisi lazer floresans (LF) kullanılarak gösterilmiştir.

Yöntem: Bu olgu sunumunda 4 yaşında erken çocukluk çağı çürüğüne sahip erkek çocuğun R.O.C.S. ile tedavisi yapılmıştır. Aileye bir ay boyunca günde bir kez olacak şekilde R.O.C.S.'un kullanımı anlatılmıştır. WSL'ları International Caries Detection and Assessment System (ICDAS II; derece 0-3)'e göre kategorize edilmiş ve LF (DIAGNOdent pen) ile değerlendirme yapılmıştır. WSL'ların DIAGNOdent değerlendirmeleri başlangıçta, 1.haftada ve 4. haftada remineralizasyondan hemen sonra yapılmıştır.

Bulgular: R.O.C.S. medikal mineral jelin düz yüzey çürüklerinde etkili olduğu görülmüş ve DIAGNOdent değerlerinin 1. hafta ve 4. haftada azaldığı gözlenmiştir. R.O.C.S. medikal mineral jel uygulandıktan sonra azalan DIAGNOdent değerleri ve artan remineralizasyon değerleri başlangıç değerleri ile karşılaştırılmıştır. Bir ay sonra görsel değerlendirmede belirgin fark gözlenirken, DIAGNOdent değerlerinde ise dişlerde de başlangıç ile 4 hafta sonundaki ölçümler arasında *istatistiksel olarak anlamlı* fark olduğu bulunmuştur.

Sonuçlar: Sonuç olarak; R.O.C.S. medikal mineral jel başlangıç mine lezyonlarını 1 ayda remineralize etme potansiyeline sahip olduğu gösterilmiştir. R.O.C.S. medikal mineral jel düz yüzey beyaz nokta lezyonlarının tedavisinde etkili bir remineralizasyon ajanı olarak değerlendirilerek erken çürük lezyonlarının tedavisinde kullanılarak yeni çalışmalar yapılmalıdır.

P075

Effect of Novel Remineralization Gel to Remineralize White Spot Lesion (WSL):Case Report

Betül Şen Yavuz, Betül Kargül

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: The white spot lesion(WSL) can be reversed completely or at least in part by reminerilization. R.O.C.S.® Medical Minerals gel is a bioavailable source of calcium, phosphate, and magnesium. The aim of this study was to evaluate the potential of R.O.C.S® on the remineralization of enamel WSLs was investigated using laser fluorescence(LF).

Method: This is a case reports of 4 years old boy with ECC treated with R.O.C.S. The parent was instructed to use R.O.C.S for once a day for one month. WSLs were categorised according to the International Caries Detection and Assessment System (ICDAS II; grades 0-3) and assessed by LF (DIAGNOdent pen) at baseline and at 1- 4 weeks. DIAGNOdent measurements and a visual assessment of the WSLs were performed for all teeth at baseline, after remineralization.

Results: DIAGNOdent values were reduced at 1 week, and at 4 weeks. R.O.C.S appeared to have a specific effect on smooth-surface caries. Reduced DIAGNOdent scores and increased remineralization following application of R.O.C.S were found compared to baseline. Significant difference in the visual assessment and DIAGNOdent scores was found after 1 month.

Conclusion: It was concluded that R.O.C.S had the potential to remineralize initial enamel lesions at 4 weeks. R.O.C.S can be considered an effective agent in remineralising smooth-surface white spot lesions. R.O.C.S can be used in treatment of early caries lesions and further clinical trials are required.

P076

Avulse Bir Dişin Replantasyon Sonrası Uzun Dönem Takibi: Vaka Raporu

Meltem Akyol[1], Gülsün Akay[2]

[1] Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi , Tepebaşı Eğitim Hastanesi

[2] Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ,Tepebaşı Eğitim Hastanesi

Amaç: Travmatik yaralanma sonrası dişin alveoler soketten tamamen çıkmasına avulsiyon, travma sonucu total olarak alveoler soketten çıkmış olan dişin tekrar yerine yerleştirilmesine replantasyon adı verilmektedir.Replante edilmiş dişin prognozu birkaç faktöre bağlıdır, en önemli faktör dişin ağız dışında kaldığısüre ve saklandığıortamdır. Avülse dişin en uygun tedavisi yaralanmadan hemen sonra 20- 30 dk.içerisinde yapılan erken replantasyon ya da diş hekimine gelene kadar dişin uygun saklama solüsyonunda saklanmasıdır. Bu vaka raporununamacı, 16 saat sonra replante edilip uygun olmayan koşullarda saklanan bir kesici dişinuzun dönem takibi sonrasıklinik ve radyolojik bulgularını sunmaktır.

Vaka Raporu: 8 yaşındaki erkek hasta travma hikayesi ve sağ mandibular lateral kesici dişi avülse olmuş şekilde kliniğimize başvurdu. Hasta yaklaşık yaralanmadan 16 saat sonra kliniğe geldi. Diş son derece olumsuz saklama koşullarında olmasına rağmen, hasta genç olduğu için dişin replantasyonuna karar verildi. 10 yıl sonraki klinik muayenesinde, diş asemptomatikti ve mobilite kaydedilmedi. Son yapılan ziyarette periapikal radyografta resorpsiyon veya ankiloz belirtisi gözlenmedi.

Sonuç: Avülse dişin uygun şekilde tedavi edilmesiyle, uygun olmayan koşullarda yeniden replante edilse bile replantasyonun hedeflerine başarıyla ulaşabileceğimiz sonucuna varılabilir.

P076

Long-Term Follow-Up After Replantation of An Avulsed Tooth: A Case Report

Meltem Akyol[1], Gülsün Akay[2]

[1] Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Tepebaşı Education Hospital

[2] Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Tepebaşı Education Hospital

Aim: Avulsion is the completely taking out of the tooth from the dental socket; and replantation is replacing the teeth which have been completely avulsed by trauma. The prognosis of replanted teeth depends on several factor, the most important being the length of extraoral dry time. The most preferable management for the avulsed tooth is immediate replantation, within 20-30 min after injury or keeping in storage media until dental visit. The purpose of this case reportis to present the clinical and radiographic findings of an incisor after long-term follow-up, which was reimplanted after 16 hours, and stored in unsuitable conditions.

Case Report: An 8-year-old male patient referred to our clinic with a trauma history and was avulsed right mandibulary permanent lateral incisor.The patient came to the clinic approximately 16 hours later from injury. Although the tooth was in highly unfavorable storage condition, it was decidedto reimplant the teeth since the patient was young. Clinical examination, the tooth was asymptomatic, and no mobility noted after 10 years. Periapical radiograph at the last visit showed no signs of resorption or ankylosis.

Conclusion: It can be concluded that by appropriatetreatment of the avulsed tooth we can successfully reach the objectives of replantation even if reimplanted in unsuitable conditions.

P078

Santral Dişlerde Labil ve Lingual Talon Kaspı: Olgu Sunumu

Zeynep Öztürkmen, Gökçen Akçiçek

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Talon tüberkülü, nadir bir gelişimsel anomali olup, anterior dişlerin servikallerinde uzanan hacimli bir hiperplazik oluşumdur. Genel olarak daimi dentisyonda ve erkeklerde görülür. En sık dişlerin linguallerinde görülmesine rağmen, bazen labialde veya aynı dişin hem lingualinde hem labialinde görülebilir. Etiyolojisi, morfodiferasyon evresindeki diş gelişmesindeki bozulmalara yol açan bir genetik ve çevresel tutulum olasılığına sahip çok faktörlü gibi görünmektedir. Yıllar geçtikçe, aile üyeleri arasında, genetik etkiyi kuvvetle destekleyen az sayıda talon tüberkülü bildirilmiştir. Biz burda 26 yaşındaki erkek hastada üst sol santral dişinde bukkal, alt sol santal dişinde ise lingual talon tüberkülü olan hastayı rapor ettik. Estetik diş tedavi seçenekleri hastaya önerildi. Hastanın klinik olarak takibi devam etmektedir.

P078

Labial and Lingual Talon Cusps on Central Incisors: Case Report

Zeynep Öztürkmen, Gökçen Akçiçek

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Talon cusp is a rare developmental anomaly presenting as a wisp like structure arising from the cervical region of anterior teeth. They are predominantly seen in permanent dentition with a male predilection and occur most commonly on the lingual aspect of the tooth but may also affect the labial aspect, and double (lingual and labial) talon cusps have also been reported. The aetiology appears to be multifactorial with a possible likelihood of genetic and environmental involvement routing to disturbances in tooth development at the morphodifferentiation stage. Over the years, few cases of talon cusp among the family members have been reported which strongly supports the genetic influence. We report the case of a 26-year-old male with a labial talon cusp on the left maxillary central incisor and lingual talon cusp on the mandibular left central incisor. Esthetic dental treatment options were presented. The clinical follow up of the patient is continued.

P079

Ektodermal Displazili Çocukta Multidisipliner Yaklaşım: Olgu Sunumu

Alem Coşgun[1], Behiye Bolgül[1], Ali Mutlu[2]

[1] Mustafa Kemal Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Hatay

[2] Mustafa Kemal Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Bu olgu sunumunda amaç ektodermal displazi hastalığına sahip bir çocuğun multidisipliner dental tedavisini sunmaktır. Ektodermal displazi, deri, kıl, ter bezleri, yağ bezleri ve dişler gibi ektodermden gelişen dokuları etkileyen ve bu dokularda gelişim anomalilerine neden olan herediter bir hastalıktır.

Olgu: 8 yaşındaki kız çocuğu dişlerinde sürme gecikmesi ve diş eksikliğine bağlı beslenmede zorlanma şikayeti ile Mustafa Kemal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur.

Bulgular: Klinik ve radyografik değerlendirmede, pek çok diş germinin olmadığı görülmüştür. Üst lateral ve kanin dişlerin yokluğu santral dişler arasında diastemaya neden olmuştur. Hastanın klinik tedavisinde; protetik rehabilitasyondan önce daha iyi bir estetik gülüş elde etmek amacıyla santral dişler arasındaki diastema hareketli ortodontik aparey kullanılarak kapatılmıştır. Sonrasında çocuğun fonksiyon, fonasyon ve estetik problemini iyileştirmek için alt ve üst çenesine hareketli parsiyel protezler yapılmıştır.

Sonuç: Erken teşhis ve tedavi hastaların dişsel, fiziksel, sosyal ve psikolojik rehabilitasyonunun sağlanması için önemlidir. Bu hastaların tedavisinde multidisipliner ekip yaklaşımı önerilmektedir.

P079

Multidisiplinary Approach to Children with Ectodermal Dysplasia: A Case Report

Alem Coşgun[1], Behiye Bolgül[1], Ali Mutlu[2]

[1] Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: The aim of this case report is to present multidisciplinary dental treatment of a child with ectodermal dysplasia. Ectodermal dysplasia is a hereditary disease that causes developmental abnormalities in tissues developing from the ectoderm; such as skin, hair, sweat glands, sebaceous glands and teeth.

Case: An 8-year-old girl referred to Mustafa Kemal University Dentistry Faculty Department of Pedodontics with the complaint of delayed eruption of the child's teeth and difficulty in feeding due to oligodontia.

Results: Clinical and radiographic evaluation revealed that several teeth germs were absent. The absence of the upper lateral and the canine teeth caused diastema between the upper central teeth. In clinical treatment of the patient; In order to obtain a better aesthetic smile before prosthetic rehabilitation, the diastema between the central teeth was closed using a removable orthodontic appliance. Subsequently, in order to improve the child's function, phonation and aesthetic problem, removable partial dentures were fabricated for both jaws.

Conclusion: Early diagnosis and treatment is important for the dental, physical, social and psychological rehabilitation of patients. A multidisciplinary team approach to management of these patients is recommended.

P080

Er,CR:YSGG Lazer ile Eksternal Kök Rezorbsiyonunun Tedavisi

Suzan Karaoğluları, Hasan Güney Yılmaz

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu vakada eksternal kök rezorbsiyonu ile seyreden lateral radiküler kistin mineral trioksit agregat (MTA) ve dekalsifiye dondurulmuş kurutulmuş kemik allografti (DDKKA) ile tedavisi anlatılmaktadır.

Yöntem: 54 yaşında bayan hasta yapılan rutin muayene sonucu 24 numaralı dişin lateralinde ragyografide saptanan radyolusent lezyonun tedavisi için Periodontoloji kliniğine başvurdu. Alınan anamnezde 24 numaralı dişe 10 yıl önce kanal tedavisi uygulandığı öğrenildi. Klinik muayenede dişte palpasyonda ve perkusyonda herhangi bir ağrı saptanmadı. Cep derinlikleri fizyolojik sınırlar içersinde dişeti sağlıklı görünümdeydi. 10 yıl önce yapılan kanal tedavisinden şüphelenilerek farklı açıyla bir periapikal film alındığında dişte eksternal kök rezorbisyonu ile alakalı radiküler kist benzeri lezyon olduğu görüldü. Kanal tedavisinin yenilenmesine ve kistin cerrahi olarak çıkarılarak rezorbsiyon bölgesinin MTA ile kapatılmasına karar verildi. Hastaya uygulanacak tedavi prosedürü anlatılıp onamı alındıktan sonra tedaviye başlandı. İlgili dişin kanal tedavisi yenilendikten sonra, 24 ve 25 numaralı dişleri içine alacak şekilde tam kalınlık mukoperiosteal flap kaldırıldı. Dişin bukkal bölgesinden kiste ulaşım sağlandıktan sonra enükle edildi. Daha sonra Er,Cr:YSGG lazer ayarları 4 Watt, 20 Hz, %55 su ve %65 hava olarak ayarlandıktan sonra dişin apikal rezeksiyon yapıldı ve apeksi MTA ile kapatıldı. Kistin temizlendiği kemik kavitesi Er,Cr:YSGG lazer ile 0,5 Watt, 20 Hz ve %20 su ayarları kullanılarak dezenfekte edildi. Daha sonra kemik kavitesi DDKKA ile doldurularak flap primer olarak kapatıldı.

Bulgular: 3. ay sonunda klinik ve radyografik bir patoloji izlenmediği için hastanın protetik restorasyonu tamamlandı. 1. yıl sonucunda yapılan kontroller sonucu herhangi bir probleme rastlanılmadı.

Sonuç: Radiküler kist ile birlikte seyreden eksternal kök rezorbsiyonu vakalarında, başarılı bir kanal tedavisi ile birlikte rezorpsiyon bölgesinin rezeksiyonunu takiben MTA ile apikal tıkanmanın sağlanması ve kistin enükleasyonu sonucu oluşan kemik kavitesinin DDKKA ile doldurulması uygun bir yaklaşım olabilir.

P080

Treatment of External Root Resorptıon with Er,CR:YSGG Laser

Suzan Karaoğluları, Hasan Güney Yılmaz

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: description of external root resorption and lateral radicular cyst treatment with mineral trioxide aggregate (MTA) and decalcified freeze dried bone allograft (DFDBA).

Method: A 54-year-old female patient was referred to Periodontology clinics for treatment of a radiolucent lesion in tooth number 24 lateral aspect detected by routine radographic examination.

Dental history revealed 10 years old tooth no.24 root canal traetment with no pain detected by paplation nor percussion, pocket depth within physiological limits and healthy gengiva. Because of the concerns about the previous treatment, periapical films of different angles were done and showed radicular cyst-like lesion related to external root resorption.

The patient approval could be taken for root canal retreatment, surgical removal of the cyst by full thickness mucoperiosteal flap accommodating teeth no.24 and 25 followed by closure of the resorption area with MTA. Bucally reched cyst was enucleated. , by Er,Cr:YSGG laser settings of 4 Watt, 20 Hz, 55% water and 65% air was used for dis-infection, the tooth was apically resected and closed with apex MTA. Cysteine cleaned bone graft was disinfected with a Er,Cr:YSGG laser using 0.5 Watt, 20 Hz and 20% water, then the flap primer was used to close DFDBA filled bone.

Results: At the end of the third month, no clinical or radiographical pathologies were found and the patient could complete her prosthodontic treatment. One year follow-up revealed no problems.

Conclusion: For an external root resorption associated with radicular cyst, a successful root canal treatment and resection of the resorption area followed by apical closer with MTA and filling of the bone cavity left after cyst encluation with DFDBA can be suitable approach.

P081

Yumuşak Doku Augmentasyonu Ile Keratinize Dişetinin Elde Edilmesi: 1 Yıllık Vaka Raporu

Dicle Altındal, Deniz Yılmaz, Eylem Ayhan Alkan

Yüzüncü Yıl Ünviversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Yetersiz keratinize dişeti plak skorunun artmasına, dişeti inflamasyonuna, dişeti çekilmesine ve ataçman kaybına neden olabilir. Bu vaka raporunda mandibular anterior bölgede yetersiz keratinize dişetine sahip olan hastanın serbest dişeti grefti ile tedavisi ve 1 yıllık takibi sunulmaktadır.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı 25 yaşındaki bayan hastanın 31 nolu diş bölgesindeki keratinize dişetinin yetersiz olduğu tespit edilmiştir. Alınan anamnezde hastanın fırçalamada zorlandığı ve aşırı hassasiyet duyduğu öğrenilmiştir. İlgili bölgedeki dişetinin oldukça ince olmasından ve keratinize dişetinin yetersizliğinden dolayı serbest dişeti grefti (SDG) uygulaması yapılmıştır. Lokal anesteziyi takiben ilgili bölgede yarım kalınlık flep kaldırılarak alıcı yatak hazırlanmıştır. Damaktan elde edilen SDG alıcı sahaya yerleştirilerek suturla stabilize edilmiştir.

Bulgular: 10. gün suturları alınan hastanın 1. 6. ve 12. aylarda kontrolleri yapılmıştır. Dişeti çekilmesi yüksekliği 6 mm'den 3 mm'ye düşmüştür. Dişeti kalınlığı 0.25 mm'den 1.44 mm'ye çıkmıştır. Keratinize dişeti miktarında 9 mm kazanç elde edilmiştir.

Sonuç: Miller Sınıf 2 dişeti çekilmesi olan hastada yapılan serbest dişeti grefti operasyonu ile yeterli keratinize dişeti miktarı ve dişeti kalınlığı elde edilmiştir. 1 yıllık takip sonucunda dişeti çekilme miktarının da azaldığı gözlenmiştir.

P081

Keratinized Tissue Obtained by Soft Tissue Augmentation: A 1-Year Case Report

Dicle Altındal, Deniz Yılmaz, Eylem Ayhan Alkan

Yüzüncü Yıl University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Inadequate keratinized gingiva may lead to an increase in plaque score, gingival inflammation, gingival recession, and loss of attachment. In this case report, a patient with inadequate keratinized gingiva in the mandibular anterior region was treated with free gingival graft and 1 year follow-up was presented.

Method: A 17-year-old female patient was referred by her denstist to Yuzuncu Yil University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology. In the clinical examination of 23– year - old systemically healthy female patient, insufficient keratinized gingiva were detected in the region of tooth 31. It was learned that she could not brush her teeth well and felt extremely sensitive in her teeth. Free gingival grafting (FGG) had been performed due to very thin gingiva and insufficient keratinized gingiva in the region of tooth 31. Following local anesthesia, the receiving bed was prepared by removing a partial-thickness flap. FGG was obtained from the palate and placed in the receiver area.

Results: The patient was controlled in the 1st, 6th and 12th months after the removal of sutures. The level of gingival recession was decreased from 6mm to 3mm. Gingival thickness was increased to 1.44mm from 0.25mm. There was 9 mm gain in the amount of keratinized gingiva.

Conclusion: Adequate amount of keratinized tissue and gingival thickness were obtained by FGG surgery in a patient with Miller Class 2 gingival recession. It was observed that gingival recession decreased after 1 year-period.

P082

Lingual Frenulumun Diyot Lazerle Tedavisi

Dicle Altındal, Deniz Yılmaz, Eylem Ayhan Alkan

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Lingual frenulum dil ucundan alveol mukozaya uzanan, kas ve bağ doku liflerinden oluşan anatomik bir bağlantıdır. Kısa lingual frenulum dil hareketlerini zorlaştırabilir, yutma ve konuşma güçlüğü yaratabilir. Bu vakada kısa lingual frenulumun diyot lazer ile tedavisi anlatılmaktadır.

Yöntem: Bu vaka raporunda çocukluğundan beri konuşma zorluğu şikayeti olan 18 yaşındaki erkek hastanın tedavisi sunulmaktadır. Sutur gerektirmemesi, minimal kanama ve hasta konforu açısından vakanın tedavisinde diyot lazer tercih edilmiştir.

Bulgu: 1. ve 12. aylarda takibi gerçekleştirilmiştir. 1 yıllık takip sonucunda herhangi bir nüks gözlenmemiştir

Sonuç: Bistüri ile yapılan frenektomilerin kanama, post operatif rahatsızlık ve uzun iyileşme süreleri gibi dezavantajları mevcuttur. Lingual frenektomide diyot lazer kullanımının minimum hasta rahatsızlığı, hızlı iyileşme ve minimum skar oluşumu gibi avantajları nedeniyle geçerli bir tedavi alternatifi olduğu düşünülmektedir

P082

Treatment of Lingual Frenectomy with Diode Laser

Dicle Altındal, Deniz Yılmaz, Eylem Ayhan Alkan

Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: The lingual frenulum is an anatomical link consisting of muscle and connective tissue fibers extending from the tongue to the alveolar mucosa. A short lingual frenulum has been associated with difficulties in swallowing and speech. In this case, treatment of short lingual frenulum with diode laser was explained.

Method: This report presents a case of a 18-year-old male with tongue-tie who complained of difficulty in speech since childhood. Because of no need suture, minimal bleeding and patient comfort, diode laser was preferred in this case.

Results: The patient was followed up at 1 and 12 months. No recurrence was observed at 1 year period.

Conclusion: Frenectomies done with a scalpel often have a disadvantage of bleeding, postoperative discomfort and long healing times. Using diode laser for the lingual frenectomy is a viable option with minimum patient discomfort, faster healing and minimum scar formation.

P083

Alveolar Kemik Fraktürü: Olgu Sunumu

Dilara Bektaş, Dicle Aksakal, Oya Aktören

İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Çocuklarda travma nedeniyle oluşan kemik fraktürleri ve yumuşak doku yaralanmaları acil tedavi gerektiren olgulardır. Bu olgu sunumu süt dentisyonunda gözlenen maksiler alveolar kemik fraktürü olgusunda uygulanan tedavinin tanımlanması amacı ile gerçekleştirilmiştir.

Olgu sunumu: 4 yaşındaki kız çocuğu dişetinde kanama şikayeti ile koltuktan düşmesinden 2 saat sonra İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne getirilmiştir. Klinik muayenede, maksillada alveolar kemik fraktürü, dişetinde laserasyon, üst süt kesici dişlerde 1.derece mobilite varlığı saptanmıştır. Aynı seansta, dişeti steril salin solüsyonu ile debrislerden arındırılıp kanaması giderildikten sonra semirijit splint tel kompozit rezin kullanılarak süt kanin dişleri arasında uygulanmış ve birinci süt azı dişlerinin okluzal yüzlerine cam iyonomer siman uygulanarak okluzyon yükseltilmiştir. 2. haftada dişeti iyileşmesi gözlenmiş, 4. haftanın sonunda splint çıkarılmıştır. Hastanın 6. ay takibinde klinik ve radyografik patolojik bir bulgu gözlenmemiştir.

Sonuç: Çocuklarda alveolar kemik fraktürü olgularında, konservatif tedavi yaklaşımları ve uzun dönem takibi büyük önem taşımaktadır.

P083

Alveolar Bone Fracture: A Clinical Case Report

Dilara Bektaş, Dicle Aksakal, Oya Aktören

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objective: Bone fractures and soft tissue injuries due to trauma are cases which require urgent treatment in children. The aim of this case report is to describe the management of a maxiller alveolar bone fracture in primary dentition.

Case report: A 4-year-old girl with a complaint of gingival bleeding was referred to Clinics of Department. of Pediatric Dentistry, Istanbul University, 2 hours after falling off the couch. The clinical examination revealed a fracture of maxiller alveolar process, lacerated labial attached gingiva, and 1.st grade mobility in primary maxillary incisors. In the first visit, after the gingival debris was removed with sterile saline solution and the bleeding was stopped a semi-rigid splint wire was bonded with composite resin between primary canines; to prevent occlusal trauma, glass-ionomer cement was applied on occlusal surfaces of primary first molars. Soft tissue healing was observed at the second week and the splint was removed at the end of the fourth week. No clinical and radiographic pathologic findings in primary maxillary incisors and alveolar bone were observed at 6 month follow-up.

Conclusion: Conservative managements and long-term follow-ups have great importance in cases of alveolar bone fractures of children.

P084

Ön Çapraz Kapanışın Hareketli Apareyler Ile Düzeltilmesi: Bir Olgu Serisi

Didem Odabaşı

Ordu Üniversitesi

Giriş: Estetik ve fonksiyon açısından önemli bir problem olan ön çapraz kapanışın dental gelişimin erken evresinde, karışık dişlenme döneminde tedavisi mümkündür ve tedavinin gecikmesi daha maliyetli ve komplike durumların oluşumuna neden olmaktadır. Bu olgu serisinde Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran ve ön çapraz kapanış teşhisi koyulan çocuk hastaların bir kısmının dental tedavileri bulunmaktadır.

Olgu Raporu: Çalışmaya yaşları 9-11 (ortalama 9,5 yaş) arasında değişen, sadece ön bölgede bir veya iki dişi çapraz kapanışta olan 6 çocuk (5 kız ve 1 erkek) dahil edilmiştir. Karışık dişlenme döneminde olan tüm hastaların azı ilişkisi Angle sınıf I'dir. Hastaların ölçümleri yapıldıktan sonra hareketli apareyleri hazırlanmış ve zemberekler aktive edilmiştir. Tüm hastalara apareyin kullanımı ile ilgili bilgi verilmiştir. Diyet önerilerinde bulunulmuştur. Her aparey 2 hafta sonra kontrol edilmiş, gerek duyulması halinde apareyler yenilenerek 3 ay süresince kontrollere devam edilmiştir. Hastalarda ortalama olarak 6 haftada ön çapraz kapanışın düzenlendiği tespit edilmiştir.

Sonuç: Azı kapanış ilişkisi angle sınıf I olan, bir veya iki kesici dişi çapraz kapanışta olan hastalar hareketli ortodontik apareyler ile kısa sürede, ileri ortodontik tedavilere ihtiyaç duyulmadan düşük maliyetle tedavi edilebilir.

P084

Anterior Cross Bite Treatment with Active Apparatus: Case Series

Didem Odabaşı

Ordu University

Aim: Anterior cross-bite, which is an important problem in terms of aesthetic and function, is possible in the early stage of dental development, in the period of mixed dentition, and delay of treatment causes more costly and complicated situations. In this case series, some of the pediatric patients who applied to the Pedodontics Department of Selcuk University Dental Faculty and who had anterior cross-bite diagnosis had dental treatments.

Case Report: Six children (5 girls and 1 boy) with one or two females crossing at the frontal region, ranging in age from 9 to 11 years (mean 9.5 years), were included. Angle class I is molar closure of all patients with mixed dentition. After the measurements of the patients were made, mobile appliances were prepared and the springs were activated. Information was given on the use of all the patient appliances. Suggested diets. Each appliance was checked after 2 weeks, and when necessary, the appliances were renewed and continued for 3 months. Patients were found to have anterior cross-bite at an average of 6 weeks.

Conclusion: Patients with one or two insicor cross-bite with molar closure angle class I can be treated with orthodontic appliances at low cost in a short period of time without the need for advanced orthodontic treatments.

P085

Ortodontik Tedavi Sonrası Maksiller Anterior Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu

Ziya Seferli[1], Serkan Sarıdağ[1], Emre Yaprak[2], Gizem Kömürcü[2], Ali İhya Karaman[3], Gül Şanlıtürk[3]

[1] Kocaeli Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Kocaeli Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[3] Kocaeli Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: Dişlerin estetik restorasyonunda başarılı bir tedavi elde edebilmek için multidisipliner yaklaşım önerilmektedir. Bu olguda maksillar anterior bölgede estetiği sağlayabilmek için ortodontik tedavi ve periodontal cerrahi yapıldıktan sonra PLV (Porselen Laminate Vener) yapılmıştır.

Özet: 17 yaşında anterior dişlerinde diastema ve konjenital santral diş eksikliği olan bayan hasta ortodontik tedavi sonrası kliniğimize estetik şikayetleri nedeniyle başvurdu. Hastanın radyolojik ve klinik muayenesi sonucunda anterior bölgede diastemalar ve diş eti seviyelerinde farklılıklar gözlemlendi. Hastanın tanı modelleri alındı ve mum modeller oluşturuldu. Fotoğraflar ve mum modelleme yardımı ile anterior bölgeye PLV restorasyon planlandı. Hastanın santral dişleri olmadığı için lateral dişleri santral, kanin dişleri lateral, premolar dişleri kanin olarak tasarlandı. Protetik restorasyon öncesi diş eti seviyesindeki farklılıklar periodontoloji kliniğinde seviyelendirildi. İyileşme sonrası laminate frezlerle preparasyonlar yapıldı.Ölçü ve prova işlemleri sonrasında 6 adet PLV restorasyon rezin simanla simante edildi. Tedavi bitiminde hastanın estetik beklentileri böyük ölçüde karşılanmıştır. 6 aylık gözlem sonrası hasta kontrolünde her hangi bir olumsuzluk gözlenmedi.

P085

Esthetic Rehabilitation of Maxillary Anterior Teeth After Orthodontic Treatment

Ziya Seferli[1], Serkan Sarıdağ[1], Emre Yaprak[2], Gizem Kömürcü[2], Ali İhya Karaman[3], Gül Şanlıtürk[3]

[1] Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

[2] Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[3] Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Aim: A multidisciplinary approach is recommended to achieve a successful treatment of esthetic restoration of the teeth. In this case PLV (Porcelain Laminate Vener) was performed after orthodontic treatment and periodontal surgery to obtain esthetic in the anterior region of the maxilla.

Case Report A 17 year-old female patient with diastema and congenital central teeth defect in anterior teeth was admitted to our clinic due to esthetic complaints after orthodontic treatment. As a result of the radiological and clinical examination of the patient, differences in anterior region diastemas and gingival levels were observed. The patient's diagnostic models were taken and wax models were created. Photographs and wax modeling helped the PLV restoration planned of the anterior region.Since the patient's own central teeth were not, the lateral teeth were designed as central, the canine teeth lateral, and the premolar teeth as canine teeth. Differences in gingival level before prosthetic restoration were leveled in the periodontology clinic. After healing, preparations were made with laminate burs. After the measurements and rehearsal procedures, 6 pieces of PLV restoration were simulated with resin cement. At the end of the treatment, the esthetic expectations of the patient were met to an extent. After 6 months of observation, there was no adverse effect on patient control.

P086

Perikoronitisli Mandibular 3. Molar Dişlerin; Tükürük Total Antioksidan/Oksidan Seviye ve Oksidatif Stres Indeksi Üzerine Etkileri

Fatih Özdemir[1], Metin Güngörmüş[1], İnci Rana Karaca[2], Seyithan Taysi[3]

[1] Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı

Amaç: Perikoronitis, yarı gömülü bir dişin üzerini kaplayan yumuşak dokunun altında biriken gıda artıkları, mikroorganizmalar vs tarafından meydana getirilen bir enfeksiyondur. Perikoronitise en çok sebep olan diş, alt 3. büyük azı dişleridir.

Canlı hücrelerde bulunan protein, lipid, karbonhidrat ve DNA gibi okside olabilecek maddelerin oksidasyonunu önleyen veya geciktirebilen maddelere antioksidanlar ve bu olaya da antioksidan savunma denir. Belirli bir düzeye kadar olabilen oksidan molekül artışı yine vücutta daima belirli bir düzeyde bulunan doğal antioksidanlar tarafından etkisiz hale getirilmektedir. Oksidan/antioksidan dengenin, oksidatif taraf lehine kayması sonucunda oksidatif stres meydana gelir.

Bu çalışma, perikoronitisli mandibular 3. molar dişi bulunan hastalar ile mandibular 3. molar dişi etrafında herhangi bir enfeksiyon bulunmayan hastaların oksidatif stres düzeylerinin karşılaştırılması ve perikoronitis varlığının hastanın oksidatif durumuna etkisinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmamıza kliniğimize başvuran mandibular 3. molar dişlerinde perikoronitis olan 26 hasta çalışma grubu olarak belirlendi. Kontrol grubu olarak ise 3. molar dişleri sürmüş olup perikoronitis olmayan 27 hasta dâhil edildi. Hastalardan uyarılmamış tükürük örneği toplanıp; total antioksidan seviye (TAS), total oksidan seviye (TOS) ve oksidatif stres indeksi (OSİ) düzeyleri biyokimyasal olarak ölçüldü.

Bulgular: Çalışma grubunun tükürük TOS ve OSİ seviyeleri kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı seviyede yüksek bulundu (p=0,001). TAS seviyelerinde ise gruplar arası istatistiksel olarak önemli bir fark olmadığı tespit edildi (p>0,05).

Sonuç: Perikoronitisli mandibular 3. molar dişlerin varlığının vücuttaki TOS ve OSİ düzeylerini yükseltip oksidatif stresi arttırdığı belirlenmiştir.

P086

The Effect of Mandibular Third Molar Teeth with Pericoronitis on Salivary Total Antioxidant / Oxidant Level and Oxidative Stress Index

Fatih Özdemir[1], Metin Güngörmüş[1], İnci Rana Karaca[2], Seyithan Taysi[3]

[1] Gaziantep University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

[2] Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

[3] Gaziantep University Faculty of Medicine Department of Biochemistry

Objective: Pericoronitis is an infectious disease caused by food deposits, microorganisms, etc. accumulated under a soft touch covering a semi-impacted tooth. The most common cause of pericoronitis is the lower third molar teeth.

Antioxidants are substances that can prevent or delay the oxidation of substances such as proteins, lipids, carbohydrates and DNA that are present in living cells, and this is called antioxidant defense. Oxidant molecule uptake, which can be up to a certain level, is also neutralized by natural antioxidants, which are always present in the body at a certain level. When oxidant / antioxidant balance is in favor of the oxidative side, oxidative stres occurs.

The aim of this study is to compare the oxidative stress levels of patients who have pericoronitis around the mandibular 3rd molar teeth and patients without any infection around the mandibular third molar teeth. And to evaluate the effect of pericoronitis on the oxidative status of the patient.

Materyal and Method: Twenty-six patients who referred to our clinic have mandibular third molar teeth with perikoronitis were included in the study group. The control group were included 27 patients without pericoronitis in their third molar teeth. Unsitimulated saliva samples were collected from the patients; Total antioxidant level (TAS), total oxidant level (TOS) and oxidative stress index (OSI) levels were measured biochemically.

Results: The salivary TOS and OSI levels were significantly higher in the study group than control group (p = 0.001). There was no statistically significant difference between the groups in TAS levels (p> 0,05).

Conclusion: It was determined that the presence of third molar teeth with pericoronitis increased the levels of TOS and OSI in the body and increased oxidative stress.

P087

Titanyum Trombositten Zengin Fibrin (T-PRF) ile Periodontal Kemikiçi Defektin Tedavisi: Vaka Raporu

Osman Öztürk, Ahmet Aydoğdu, Mustafa Tunalı

Bezmialem Vakıf Üniversitesi , Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Titanyum trombositten zengin fibrin (T-PRF) adlı yeni bir ürün geliştirdik. T-PRF'deki fibrin örtü , cam tüpte aktive olan trombositten zengin fibrinden daha sıkı bir ağ yapısına sahiptir ve dokudaki rezorpsiyon süresi daha fazladır. Otojen büyüme faktörleri ve sitokinlerden zengin bir kaynak olan T-PRF, periodontal osseöz defektlerin tedavisinde önemli bir yaklaşım haline gelmektedir.Bu vaka raporunun amacı , klinik ve radyografik değerlendirmeler ile kemik içi defektin T-PRF ile tedavisini sunmaktır.

Yöntem: 36 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta , mandibular 1. Molar dişinde kemik içi periodontal defekt ile kliniğimize başvurdu. Dijital radyografik incelemede bölgede açısal kemik kaybı mevcuttu. 7.5 mm klinik ataçman kaybı olan defekt, T-PRF membran kullanılarak tedavi edildi. Klinik ve radyografik parametreler başlangıçta ve operasyon sonrası 3 ile 6. aylarda kaydedildi.

Bulgular: Altı aylık takip, sondlamada cep derinliğinde belirgin bir azalma ve klinik ataçman kazancında belirgin bir artış olduğunu ortaya koydu. 6 ayın sonunda radyografik kemik formasyonu gözlendi.

Sonuç: Bu raporun sonuçları ; derin periodontal kemik içi defektlerde T-PRF membran kullanımının etkin ve güvenilir bir greftleme yöntemi olduğunu önermektedir.

P087

Titanium Prepared Platelet Rich Fibrin (T-PRF) in the Treatment of Periodontal Intraosseous Defect: A Case Report

Osman Öztürk, Ahmet Aydoğdu, Mustafa Tunalı

Bezmialem Foundation University, Department of Periodontology

Objective: We developed a new product called titanium-prepared platelet-rich fibrin (T-PRF). The fibrin carpet formed in T-PRF have a firmer network structure, and longer resorption time in the tissue than the fibrin carpet formed in platelet rich fibrin activated in glass tube. T-PRF, a rich source of autologous growth factors and cytokines, is becoming an important therapeutic approach in the management of periodontal osseous defects. The aim of this case report is to present the management of an intrabony osseous defect with T-PRF with clinical and radiographic evaluations.

Methods: A 36 year-old systemically healthy female patient is presented with an intrabony periodontal defect in relation to the mandibular first molar. Digital radiographic analysis revealed angular bone loss in the region. The defect had 7.5 mm of clinical attachment loss was treated by the use of T-PRF membrane. Clinical and radiographic parameters were recorded at baseline,3 months, and at 6 months post-operatively.

Results: Six months follow up revealed a significant reduction in PPD and CAL gain. At the end of 6 months as well as radiographic bone formation was observed.

Conclusion: The present results of this report suggest that treatment of deep intrabony periodontal defects by the use of T-PRF membrane provides effective and safe grafting modality.

P088

Farklı Ağartma Ajanlarının Renklenmiş Dişler Üzerindeki Etkinliğinin Görüntü İşleme Yöntemleri Kullanılarak Değerlendirilmesi

İsmail Özkoçak[1], Mahmut Hekim[2], Hakan Göktürk[1], Kemal Adem[3], Onur Cömert[3]

[1] Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Elektrik-Elektronik Mühendisliği Anabilim Dalı

[3] Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Mekatronik Mühendisliği Anabilim Dalı

Amaç: Apeksi açık daimi dişlerin rejeneratif endodontik tedavisinde üçlü antibiyotik patı (ÜAP) kanal içi medikaman olarak başarılı bir şekilde kullanılmaktadır. Bununla birlikte, ÜAP dişlerde renk değişikliğine neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ÜAP ile renklendirilmiş dişlerin ağartılmasında farklı ağartma ajanlarının etkinliğinin araştırmaktır.

Yöntem: İki yüz adet çekilmiş insan üst çene kesici dişi Vita EasyShade ile değerlendirildi ve 120 diş prepare edildi ve üç hafta süreyle ÜAP ile renklendirildi. Renklendirmeden sonra 60 diş çalışmaya dahil edildi ve örnekler ağartma işlemlerine göre rastgele beş gruba ayrıldı: Grup 1 - negatif kontrol (distile su ile nemlendirilmiş pamuk pelet), Grup 2 - Sodyum perborat, Grup 3 - Opalescence, Grup 4 - Endoperox, Grup 5 - Biolase. Üçüncü ve yedinci günlerde bir stereomikroskop kullanarak dişlerden standart görüntüler elde edildi. Diş görüntülerine ilk olarak LAB renk uzayı dönüşümü uygulandı. Daha sonra görüntülerin parlaklık değerlerinin ortalaması temel alınarak karşılaştırmalar gerçekleştirildi. CIELAB renk sistemi kullanıldı ve toplam renk değişimi ΔE ile hesaplandı. Gruplar arasında ve zamanla oluşan renk değişimi varyans analizi kullanılarak karşılaştırıldı.

Bulgular: Üçüncü günde, Biolase ve Opalescence'in beyazlatma etkisi, diğer protokollerden anlamlı bir fark oluşturmaksızın üstündü. Yedinci günde Biolase grubunda en yüksek ΔE değeri görülürken, bu sadece Sodyum perborat grubu ile anlamlı bir fark oluşturdu. Tüm ağartma protokollerinin 3. ve 7. günlük ölçümleri arasında istatistiksel olarak önemli bir fark vardı.

Sonuç: TAP ile renklendirilmiş dişler, araştırılan protokollerle ağartılabilir ve zamanla renk değişikliği artırılabilir. CIELAB renk sistemi beyazlatma ajanlarının etkinliklerinin değerlendirilmesinde alternatif bir in-vitro test olarak kullanılabilir.

P088

The Assessment of Different Bleaching Agents' Efficiency on the Discolored Teeth Using Image Processing Methods

İsmail Özkoçak[1], Mahmut Hekim[2], Hakan Göktürk[1], Kemal Adem[3], Onur Cömert[3]

[1] Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Gaziosmanpasa University, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Department of Electrical and Electronics Engineering

[3] Gaziosmanpasa University, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Department of Mechatronics Engineering

Aim: Triple antibiotic paste (TAP) has been successfully used as an intracanal medicament for the regenerative endodontic treatment of immature permanent teeth. However, it has been cause tooth discoloration. The aim of this present study was to investigate the efficacy of different bleaching agents on the bleaching effect of discolored teeth with TAP.

Methods: Two hundred extracted human maxillary incisor teeth evaluated with Vita EasyShade and 120 teeth were prepared and discolored with TAP for three weeks. After coloration 60 teeth were included in the study and specimens were randomly divided into five groups according to bleaching procedures: Group 1 - negative control (cotton pellet moistened with distilled water), Group 2 - Sodium perborate, Group3 - Opalescence, Group 4 -Endoperox, Group 5 - Biolase. Colour changes In 3th and 7th days standard images were obtained from the teeth using a stereomicroscope. LAB color space transformation was first applied to tooth images. Thereafter, comparisons were made based on the average of the brightness values of the images. The CIELAB colour system was used and the total colour changes ΔE were calculated and compared among groups and over time using analysis of variance.

Results: At the third day, the whitening effect of Biolase and Opalescence was higher than other protocols without significant difference. At the seventh day, the highest ΔE value was observed in the Biolase group that difference was significant with Sodium perborate and Control groups. There was a statistically significant difference between the 3rd and 7th-day measurements for in all bleaching protocols.

Conclusion: Discolored teeth with TAP can be bleached with investigated protocols and color alteration can be increased over time. CIELAB colour system can be used as an alternative in-vitro test on the evaluation of bleaching efficiency of bleaching agents.

P089

Üst Çenede Diş Eksiklerinin ve Geniş Dolguların Tam Ağız Protetik Restorasyonu.

Lamia Najafova, Turgut Cihan Akçaboy

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Günümüzde hastaların artan estetik beklentileriyle birlikte geliştirilen tam seramik restorasyonlar, biyouyumlu olmalari ve üstün mekanik özellikleri nedeniyle birçok avantaj saglamaktadırlar. Öte yandan göreceli fiyatlı oluşları nedeniyle bazı hallerde konvansiyonel metal destekli porselen kronlarla aynı ağızda kullanılabilmektedir.

Protetik tedavisini yaptirmak uzere Gazi Universitesi Dis Hekimligi Fakultesi Protetik Dis Tedavisi Anabilim Dalına başvuran 39 yaşında erkek hastada yapılan klinik ve radyolojik muayene ve alınan anamnez sonucunda 17,21,25,26,46 numaraları dişlerin ileri çürük nedeniyle evvelce yapılan çekimler nedeniyle eksik oldugu, 14,15,16,24,27 ve 47 numaralı dişlerde geniş dolguların bulundugu tespit edilmiştir. Radyolojik muayenede herhangi bir patolojiye rastlanmamıştır. Hastada herhangi bir sistemik hastalik bulunmamaktadır. Eksik dişlerin restorasyonu icin implant tedavisiyle ilgili bilgi verilmiş ancak ekonomik nedenlerden dolayı hasta tarafından kabul edilmemistir. Ust çenede tam ağız restorasyon, alt cenede ise sağ posterior bölgede 3 üye köprü restorasyon planlaması yapılmıştır. Uygun estetiği saglayabilmek için 11,12,13,21,22,23 numaralı dişlerin altyapılarında zirkonya materyalı kullanılmıştır. 14, 15,16 numaralı dişlerde splintlenmiş metal destekli porselen restorasyon, 24 ve 27 numaralı dişlerde 4 üye metal destekli porselen köprü restorasyon, 45 ve 47 numaralı dişlerde ise 3 üye metal destekli porselen köprü restorasyon hazırlanmıştır. Yapılan tedavi sonucunda hastanın estetik ve fonksiyonel beklentileri karşılanmıştır.

P089

Full-Mouth Prosthetic Restoration of Missing Teeth And Extensive Restorations of The Upper Jaw

Lamia Najafova, Turgut Cihan Akçaboy

Gazi University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics

Today, full ceramic restorations, developing along with increasing aesthetic expectations of patients, offer many advantages due to their biocompatibility and their superior mechanical properties. On the other hand, based on their relative price, they can be applied in some cases in the same mouth as conventional metal-backed porcelain crowns. During clinical and radiological examination of a 39-year-old male patient admitted to the Department of Prosthodontics, Department of Dentistry, Gazi University, Faculty of Dentistry, it was identified that 17,21,25,26,46 teeth had been extracted due to previously untreated tooth decay. In addition to this, 14,15,16,24,27 and 47 teeth were found to have extensive restorations. Radiography examination revealed no pathology. The patient had got no systematic diseases. The information about an adequate implant therapy of the missing teeth had been given to the patient, yet was rejected as not being able to face costs of the procedure. Full-mouth restoration of the maxilla and 3-Unit bridge of the posterior right side of the mandible were planned to be done. Zirconia was chosen as a base material for 11,12,13,21,22,23 teeth in order to meet aesthetic expectations The splint-supported PFM(porcelain fused to metal) restoration was applied for 14,15,16 teeth; the 4-unit PFM(porcelain fused to metal) bridge was applied for 24 and 27 teeth; and the 3-unit PFM(porcelain fused to metal) bridge for 45 and 47 teeth respectively. As a result, the patient was satisfied with functional and aesthetic effects.

P090

Bifosfonat (Zoledronat) Kullanımına Bağlı Mandibulada Osteonekroz: Olgu Sunumu

Gizem Çivi, L. Berna Çağırankaya, Sema Dural

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bifosfonat bileşikleri kemik metastazlı kanser hastalarında; hiperkalsemi ve patolojik kırıklar gibi hayati tehlike yaratan komplikasyonları azaltmak amacıyla kullanılmaktadır. İntravenöz bifosfonat kullanan kanser hastalarında osteonekroz gelişme riski yüksektir. Çoğu hastada, lezyonlar diş çekimini takiben gelişir ve zamanla üzerine enfeksiyon eklenmesiyle semptomatik hal alır. Bu raporda kanser tedavisi gören hastada çekim sonrası gelişen osteonekroz vakası sunulmuştur.

Olgu: 60 yaşındaki kadın hasta kliniğimize sağ mandibular molar bölgede ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde meme kanserine bağlı kemik metastazı nedeniyle 2,5 yıldır intravenöz zoledronat (Zometa®) kullandığı ve 1yıl önce ilgili bölgeden kök çekimi yapıldığı öğrenilmiştir. İntraoral muayene, panoramik film ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleri ile sağ mandibular bölgede lokalize osteonekroz tanısı konmuştur. Aktif kemoterapisi devam ettiği için hastaya cerrahi işlem yapılmamış, şikayete yönelik ağrı kesici ve antibiyotiklerle destekleyici tedavi uygulanarak hasta takibe alınmıştır.

Sonuç: Bifosfonat kullanan kanser hastalarında periost ve kemiği ilgilendiren invaziv işlemleri gerçekleştirmeden önce osteonekroz gelişme riski konusunda hastaya detaylı bilgi verilmeli ve iyileşme süreci takip edilmelidir.

P090

Mandible Osteonecrosis Related to Bisphosphonate (Zoledronate) Use: A Case Report

Gizem Çivi, L. Berna Çağırankaya, Sema Dural

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: Bisphosphonate compounds are used in the treatment of cancer patients with bone metastasis to reduce the fatal complications such as hypercalcaemia and pathologic fractures. The risk of development of osteonecrosis is high in cancer patients who use intravenous bisphosphonates. In most of the cases lesions develop following the extraction of the tooth and by time it becomes symptomatic with infections. In this case report the osteonecrosis development following the extraction of the tooth is presented in a patient being treated for cancer.

Case: A 60 years old female patient referred to our clinic with pain complaint in her right mandible. In patient's medical history it was found out that the patient has been using intravenous zoledronate (Zometa®) for 2,5 years for the treatment of the metastasis related to the breast cancer, and she had a root extraction procedure 1 year before. She was diagnosed with localized osteonecrosis in her right mandible after intraoral examination, panoramic screening and cone beam computerized tomography screening. No surgical operation was applied to the patient since her chemotherapy treatment was still ongoing, and the patient is followed up with palliative treatment with prescription of analgesics and antibiotics for her complaints.

Result: In the cases of cancer patients who use bisphosphonates, the patient must be informed in detail about the risk of osteonecrosis development before invasive procedures related to periost and bones, and the patient's recovery must be followed up.

P091

Dişsiz Mandibulada Üç İmplant Ile Anında Yükleme Kavramı

Mustafa Ayna[1], Aydın Gülses[2], Yahya Açil[3]

[1] Dr. Ayna Zentrum Für Implantology Duisburg Almanya

[2] Ankara 2. Bölge Kamu Hastaneleri Kurumu Karapürçek ADSM Ankara Türkiye

[3] Christian Albrechts Üniversitesi Kiel Almanya

Amaç: Total mandibular dişsizlik olgularında ön bölgede iki ve posterior bölgede açılı iki adet implant kullanılarak uygulananan anında yükleme protokolleri, oldukça yaygın bir şekilde tercih edilmektedir. Ancak 1999 yılında üç implant üzerinde uygulanan Brånemark Novum kavramının öne sürülmesi, bu uygulamanın öncüllerinden olmuştur. Bu çalışmanın amacı üç implant üzeri immediate yükleme konseptine ilişkin klinik sonuçların sunulmasıdır.

Yöntem: Total mandibular dişsizliği bulunan 22 hastada, bilateral olarak mental foramenin önünde 30^0–45^0 derecelik açılarla iki adet ve orta hat bölgesine tek implant yerleştirilmiştir. Uygulama esnasında 35 Ncm tork değerine ulaşılması dışında standart cerrahi süreç uygulanmıştır. 24 saat içerisinde yüksek dansiteye sahip akrilik protez implantların üzerine yerleştirilmiştir. 3 ay sonra, seramik üst yapılı sabit ya da bar destekli hareketli akrilik protezler ile daimi restorasyonlar uygulanmıştır. Hastalar, protetik komplikasyonlar, kemik rezorpsiyonu, plak birikimi, sondlamada kanama ve periodontal sondlama derinliği ölçüm kriterlerine göre değerlendirilmiştir.

Bulgular: Klinik uygulamanın takip sürecinde cerrahi ya da protetik bir komplikasyon gözlenmemiş olup, kemik rezorpsiyonu, plak birikimi ve sondlamada kanama oldukça düşük seviyede olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: Üç implant üzeri anında yükleme kavramı, özellikle interforaminal bölgedeki mesafenin kısa olarak değerlendirildiği küçük yüz profiline sahip hastalarda başarılı bir tedavi seçeneğidir.

P091

Immediate Loading Concept with Three Implants in Edentulous Mandible

Mustafa Ayna[1], Aydın Gülses[2], Yahya Açil[3]

[1] Dr. Mirror Zentrum Für Implantologie Duisburg Germany

[2] Ankara 2nd District Public Hospitals Association Karapürçek ADSM Ankara Turkey

[3] Christian Albrechts University Kiel Germany

Aim: In cases with total mandibular edentulism, immediate loading concept by using two tilted implants anterior to the mental foramen and two straight implants in the anterior mandible has gained its popularity. The pioneer of this treatment option was the Brånemark Novum concept- immediate loading concept on three implants- which was introduced in 1999. The aim of the present study was to present the clinical results following the immediate loading concept by using three implants in the edentulous mandible.

Material and methods: In 22 patients, two distal implants in the posterior region which are tilted anterior to the mental foramen were inserted at an angulation of 30^0–45^0 and a single implant was placed into the midline of the anterior mandible. The insertion of the implants followed standard procedures, except that under preparation was used to achieve aninsertion torque of at least 35 Ncm before final seating of the implant. A high-density acrylic resin prosthesis was then manufactured at the dental laboratory and mounted within 24 h post-surgery. Three months after, either fixed prostheses with ceramic superstructures,or bar-retained removable acrylic prostheses, were fabricated. The patients were evaluated considering the prosthodontic complications, bone resorption, plaque accumulation, bleeding on probing and periodontal probing depth.

Results: Neither surgical nor prosthetic complications were observed during the follow up period. Bone resorption, plaque accumulation and bleeding on probing scores were very low.

Conclusion: Immediate loading concept on three implants could present a succesfull treatment option especially in patients with small craniofacial appearance.

P092

Sürmemiş Dişle İlişkili Kompaund Odontoma:Bir Olgu Raporu

Sinan Ateş, Osman Habek, Ersin Keskin, Belgin Gülsün

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Bu olgu raporu, klinik ve radyolojik değerlendirme sonucunda alt çene anterior bölgede sürmemiş kesici bir dişle ilişki kompuund odontoma tanılı olgu ve tedavisini sunmayı amaçlamaktadır.

Yöntem: 9 yaındaki erkek hastanın ailesi çocuklarının alt kesici dişlerinden birinin sürmediğini farkedip çocuklarını bir diş hekimine götürmesi sonucunda çekilen panoromik radyografide sürmemiş diş ve onunla ilişkili kompound odontoma tespit edilmiştir.Kliniğimize yönlendirilen hastada yaptığımız klnik ve radyolojik muayene sonucunda mandibula sol santral kesici dişinin sürmediğini ve ilgili dişle ilişkili radyolusens sınırlı içinde küçük diş benzeri radyoopak oluşumlar izlendi.Daha sonra lokal anestezi altında gömük diş ve onunla ilişki çok sayıda küçük kalsifiye doku tamamiyle eksize edildi.

Bulgular: Diş ve birlikte çıkan küçük kalsifiye dokular histopatolojik inceleme için patolojiye gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucu kompound odontoma geldi. Hasta 1. hafta, 1. ay ve 4. ayda yapılan post-op. kontrollerinde iyileşmenin olumlu seyrettiği ve hastada patolojik bulguların izlenmediği görüldü.

Sonuç: Sürmemiş dişler akla kistik ve tümöral yapıları da getirmelidir. Bu yüzden diş hekimleri klinik muayenelerini mutlaka radyografilerle desteklemelidirler. Bu olgu raporu diş hekimlerinin bu konudaki farkındalığını artırmayı hedeflemek için bildirilmiştir.

P092

Compound Odontoma with Unerupted Tooth : A Case Report

Sinan Ateş, Osman Habek, Ersin Keskin, Belgin Gülsün

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: This case report aims to present a case of compaund odontoma and associated with a unerupted incisor tooth in the lower jaw anterior region as a result of clinical and radiological evaluation.

Method: Parents of a nine years old male patient notice that one of the child's lower incisors teeth did not last and took the child to a dentist. The unerupted tooth and associated compound odontoma were detected on the panoramic radiograph taken. The dentist sent the patient to our department. As a result of our clinic and radiological examination, mandibular left central incisor is unerupted and small tooth-like radiopaque occurrences were observed in the tooth-associated radiolucency limited.Then, under local anesthesia the unerupted tooth and small calcification texture was completely excised.

Result: The small calcification texture an the tooth were sent to histopatologic examination, after the examination the lesion came out as a compound odontoma. It was seen that the patient had no pathological condition at the postoperative 1 st week, 1 st and 3 th month clinical and radiological controls and healing was at good level.

Conclusion: Unerupted teeth should also bring about cystic and tumoral structures. Because of this, dentists must absolutely support their clinical examination with radiographs.This case report has been reported to aim to increase the awareness of dentists on this subject.

P093

Karma Dişlenme Döneminde Ön Çapraz Kapanışta Tedavi Yaklaşımı : Vaka Sunumu

Seniha Güler, Murat Ünal

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka sunumunda, ön çapraz kapanışın hareketli aparey kullanılarak karma dentisyon döneminde tedavisi amaçlanmıştır. **Yöntem:** Ön dişindeki estetik şikayet sebebiyle, 10 yaşındaki kız çocuğu Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim dalına başvurmuştur. Ağız içi muayenesinde hastanın sağ üst keser dişinin çapraz kapanışta olduğu tespit edilmiştir. Alt sağ keser dişin labialde konumlandığı ve labial yüzündeki dişeti çekilmesinin travmatik oklüzyondan kaynaklandığı belirlenmiştir. Hastanın çapraz kapanışın düzeltilmesi ve okluzal travmanın bir an önce elimine edilmesi amacıyla hareketli cross aparey tedavisinin yapılması kararlaştırılmıştır. Tedavi planı ısırma düzlemi ve labiolingual zemberekleri içeren müteharrik aparey tedavisi olarak belirlenmiştir.

Bulgular: 2 aylık tedavi sonunda çapraz kapanış başarılı bir şekilde düzeltilmiş, alt ve üst bölgedeki çapraşıklık giderilmiş, okluzal travma elimine edilmiş, gülüş estetiği anlamlı ölçüde düzeltilmiştir.

Sonuç: Ön çapraz kapanış vakalarında, karma dişlenme döneminde hareketli apareylerin, ileride oluşabilecek ortodontik problemlerin önüne geçebilmede başarılı bir tedavi yaklaşımı olduğu görülmüştür.

P093

Treatment Approach of Anterior Crossbite in the Mixed Dentition: A Case Report

Seniha Güler, Murat Ünal

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: In this case report, anterior crossbite treatment is aimed at using the removable appliance the mixed dentition.

Method: Due to the aesthetic complaint of the anterior teeth, a 10-year-old girl applied to the Department of Pedodontics of Cumhuriyet University Dentistry Faculty. At the intraoral examination, it was determined that the right upper incisor tooth of the patient was crossbite. The lower right central incisor was labially positioned and was prone to occlusal trauma. Gingival recession on the labial surface of the lower right central incisor was considered to be because of traumatic occlusion. İt was decided to perform removable appliance treatment as soon as possible to correct the crossbite, resolve the crowding, and eliminate the occlusal trauma. The treatment plan included a removable orthodontic appliance with a biteplate and finger springs.

Results: At the end of the 2-month treatment, the crossbite was successfully corrected, crowding was resolved, occlusal trauma was eliminated, normal overjet and overbite were achieved, and the smile esthetics significantly improved.

Conclusion: It has been shown that removable Applicance in the anterior crossbite cases during the mixed dentition period have a successful treatment approach, avoiding future orthodontic problems.

P094

Farklı Işık Yoğunlukları ve Sürelerinin Nanohibrit Kompozit Üzerine Etkilerinin Mikrosızıntı Yönünden İncelenmesi

Emre Güldüren[1], Pınar Yılmaz Atalı[2], Cafer Türkmen[2], Faik Bülent Topbaşı[2]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

[2] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Sınıf V restorasyonunda kullanılan yüksek dolduruculu nanohibrit kompozit rezizinin (GrandioSo, Voco), farklı ışınlanma süreleri ile polimerizasyonu sonrası mikrosızıntı açısından değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamızda 15 adet çürüksüz ve restorasyonsuz insan molar dişi kullanıldı. Bütün dişlerin bukkal yüzeyine hava ve su soğutması altında elmas frezlerle standart Sınıf V kaviteler (3x2x2mm) açıldı. Kavite sınırları mine-sement sınırının 1mm üzerinde olacak şekilde konumlandırıldı. Daha sonra dişler poliwave LED ışın kaynağının (Valo, Ultradent) 3 farklı ışınlanma modunda polimerize edilerek 3 gruba ayrıldı (n=5): Grup 1: 10sn, Grup 2: 8sn, Grup 3: 3sn. Restorasyonların bitirme ve polisaj işlemleri elmas içerikli cila lastikleri (Kerr, OptiDisc) ile yapıldı. 24 saat distile suda bekletilen örnekler 500 kez termal siklus işlemine (Esetron, Ankara) tabi tutuldu. Tüm örnekler % 0.5' lik Rodamin-B solüsyonda 24 saat bekletildi. Dişler bukko-lingual/palatinal yönde restorasyonu ortalayacak şekilde su irrigasyonu altında ikiye ayrıldı ve toplamda 15 adet dişten 30 adet örnek elde edildi. Elde edilen kesit yüzeylerindeki oklüzal ve gingival sızıntı değerleri stereo mikroskopta (Leica Z16 APO, Almanya) x40 büyütmede incelenip sızıntı miktarına göre 0-3 arası skorlarlanıp, kaydedildi. Skorlamada 0 hiç sızıntı olmamasını, 3 pulpa duvarına kadar sızıntı olduğunu göstermektedir. Data istatiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Grandio SO ile 3 sn ışınlanarak restore edilen deney grubunda üç örnekte skor 1, iki örnekte 0 skor kaydedildi. Grandio SO ile 8 sn ışınlanarak restore edilen deney grubunda dört örnekte 1 skor kaydedildi, bir örnekte 0 skor kaydedildi. Grandio SO ile 10 sn ışınlanarak restore edilen deney grubunda dört örnekte 1 skor kaydedildi, bir örnekte 0 skor kaydedildi.

Sonuç: Grandio SO kompozitin 3 saniye, 8 saniye ve 10 saniye ışınlanması ile oluşan mikrosızıntı değerlerinde anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Çalışmamızın soncuna göre; Valo LED ile her üç mod ile polimerize edilebilir.

P094

The Effect of Different Light Intensity and Curing Periods on the Microleakage of A Nanohybrid Composite

Emre Güldüren[1], Pınar Yılmaz Atalı[2], Cafer Türkmen[2], Faik Bülent Topbaşı[2]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry

[2] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: The aim of this study is to to evaluate the effect various polimerization times on microleakage of high-filling containing nano-hybrid composite resin (GrandioSo, Voco), used in Class V restorations.

Methods: In our study, non-carious and non-restorated 15 human molar teeth were used. Standardize Class V cavities, over 1mm Cementoenameljuction, (3x2x2mm) were prepared with cylindrical diamond burs under air and water cooling to the buccal surface of all teeth. Then they were classified into 3 groups (n=5) according to 3 different irradiation time with Polivawe-LED (Valo Cordless, Ultradent) and restored with futurabond NR and GrandioSo. Group 1:10sec, Group 2:8sec, Group:3 sec polimerization. Finishing and polishing were done by using diamond polish dics (Kerr, OptiDisc). Samples were thermocycled (Esetron, Ankara) 500 times after 24h stored in distilled water. All samples were immersed in 0.5% d from 15 teeth in total. Microleakage values on the obtained cross-sectional surfaces were examined by an independent researcher at x40 magnification on a stereo microscope (Leica Z16 APO, Germany) and the data were recorded. Scores are between 0 and 3: 0 means no microleakge and 3 means leakage has reached to pulp. Data was analysed statistically

Results: In the experimental groups; which was restored by polimerized for 3sec, score 1 was recorded in three samples and score 0 in two sample. 8sec scores: 1 in four samples, and score 0 in one sample; 10sec score 1 was recorded in four samples, and score 0 in one sample. No significant difference was observed in the microleakage scores of the GrandSO composites between polimerized for 3sec, 8sec and 10sec.

Conclusion: Within the limitations of this study, GrandioSo could be polimerized with all 3 modes of poliwave LED Valo

P095

Kök Kırıklı Kesici Dişlerin Multidisipliner Tedavisi: 2 Yıllık Takip

Nilüfer Avcu, Dicle Aksakal, Yeliz Güven, Oya Aktören

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Kök kırıkları ile sonuçlanan dental travmalar diş hekimleri için sıklıkla sorun oluşturabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı üst orta sürekli kesici dişlerde gözlenen kök kırıklarında uygulanan multidisipliner tedavi yaklaşımının ve 2 yıllık takip sonucunun belirtilmesidir.

Olgu sunumu: 8 yaşındaki bir erkek çocuğu okulda düşme sonucu 8 saat önce oluşmuş dental travma nedeni ile İstanbul Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı kliniği'ne başvurdu. Klinik muayenede 11 ve 21 no'lu dişlerde ektrüzyon; radyografik muayenede 11 no'lu dişin apikal 1/3'ünde horizontal ve 21 no'lu dişin orta 1/3'ünde oblik kök kırığı olduğu saptandı. Tedavi prosedürü olarak; 16 hafta süre ile esnek splint, 6 ay süre ile ortodontik repozisyon ve sonrasında ise palatal retainer teli üst orta kesici dişlere uygulandı. 24 aylık radyografik kontrollerde her iki üst orta kesici dişdeki kırık parçalar arasında iyileşme meydana geldiği ve bir periapikal patolojik bulgu olmadığı gözlendi; klinik olarak yapılan tüm kontrollerde ise patolojik klinik bulgunun saptanmadığı ve dişlerde canlılığın korunduğu belirlendi.

Sonuç: Dental travma nedeniyle oluşan kök kırıkları olgularında tedavi prosedürleri ve uzun dönem takipler pulpa canlılığının korunmasında ve tedavi başarısının değerlendirilmesinde büyük önem taşımaktadır.

P095

Multidisciplinary Management of Root Fractured Incisors: A 2-Year Follow-Up

Nilüfer Avcu, Dicle Aksakal, Yeliz Güven, Oya Aktören

İstanbul University Faculty of Dentistry, Pedodontics Department

Objective: Traumatic dental injuriesulting in root fractures can often present treatment challanges for dentists.The aim of this case study is to report the multidisiplinary management approach and a 2 year follow-up result of permanent maxillary incisors with root fractures.

Case Report: A 8-year-old boy was referred to the clinics of Dept.of Paediatric Dentistry, Istanbul University, after a dental trauma occurred 8 hours ago by falling down at school. Clinical examination revealed that teeth 11 and 21 had extrusive luxation. Radiographic examination demonstrated a horizontal root fracture in the apical third of tooth 11 and an oblique root fracture in the middle third of tooth 21. As treatment; a flexible splint application for 16 weeks, orthodontic repositioning procedure for 6 months, and then fixation by a palatal retainer were performed on maxillary central incisors. 24 months radiographic follow-up of both central incisors showed repair *between fractured root segments* and no periapical pathology; and the teeth were symptom free and remained vital during the entire clinical follow up period.

Conclusion: Management procedures and long term follow-ups have great importance for maintaining pulp vitality and assessing treatment success in cases of root fractures due to dental trauma.

P096

10 Yaşındaki Bir Çocukta Gözlenen Dentigeröz Kistte Tedavi Yaklaşımı: Olgu Sunumu

Nilüfer Avcu[1], Dicle Aksakal[1], A. Burak Çankaya[2], Yeliz Güven[1], Oya Aktören[1]

[1] İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Dentigeröz kistler sürekli diş germi kuronları ile ilişkili iyi huylu odontojenik kistlerdir. Bu olgu sunumunun amacı 10 yaşındaki bir çocuk hastada gözlenen dentigeröz kist olgusunda uygulanan multidisipliner tedavi yaklaşımının tanımlanmasıdır.

Olgu sunumu: 10 yaşındaki bir erkek çocuğu sol alt çene bölgede oluşan ağrısız yüz şişliği şikayeti ile İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvurdu. Ağızıçi klinik muayenede 75 nolu dişin nekroze olduğu saptandı; radyografik muayenede 35 no'lu dişle ilişkili geniş bir dentigeröz kist varlığı gözlendi. 75 no'lu diş çekildi ve kist kavitesine *marsüpyalizasyon* amacı ile dren yerleştirildi. 4 hafta sonra dren çıkarıldı; 75 no'lu dişde spontan sürmenin sağlanması amacı ile molar distalizasyonu vidalı bir apareyle gerçekleştirildi. Hastanın 24 ay süresince yapılan klinik ve radyografik takibinde lezyonun iyileştiği ve 35 no'lu dişin spontan olarak sürdüğü gözlendi.

Sonuç: Konservatif cerrahi yöntemlerin uygulanması ve sürekli dişlerde spontan sürmenin sağlanması çocuklarda dentigeröz kistlerin tedavisinde göz önünde bulundurulması gerekli yaklaşımlar olmalıdır.

P096

Treatment Approach of Dentigerous Cyst in 10-Year-Old Boy: Case Report

Nilüfer Avcu[1], Dicle Aksakal[1], A. Burak Çankaya[2], Yeliz Güven[1], Oya Aktören[1]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Dentigerous cysts are the benign odontogenic cysts associated with the crowns of unerupted permanent teeth. The aim of this case report is to describe the treatment approach of a child with a dentigerous cyst.

Case Report: A 10-year-old boy was referred to clinics of Dept.of Pediatric Dentistry, Istanbul University, with the complaint of painless facial swelling in his left mandibular region. Intraoral clinical examination revealed that the tooth 75 was devital; and radiographic examination showed a large dentigerous cyst associated with the tooth 35. Tooth 75 was extracted and a decompression drain for marsupialization was applied to cyst cavity. The drain was removed after 4 weeks; and then an appliance with a mini screw for molar distalization was applied in order to maintain the spontaeneos eruption of tooth 75. 24 months follow-up revealed a complete regression of the lesion and spontaneous eruption of tooth 75.

Conclusion: Conservative surgical modalities and spontaneous eruption of permanent teeth have to be considered in approaches for treating dentigerous cysts in children.

P097

Kritik Boyut Kemik Defektlerinde Ozon Ve Propolisin İyileşme Üzerine Olan Etkilerinin İncelenmesi

Halil İbrahim Durmuş, Nedim Güneş

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu araştırma projesi, ozonun ve propolisin kritik kemik defektlerinde, kemik iyileşmesi üzerine olan etkilerini ve kemik iyileşmesinde görev aldıkları bilinen osteopontin ve osteonektin immünlokalizasyonu ve ekspresyonu üzerine olan etkilerini histolojik ve moleküler düzeyde ortaya koymayı hedeflemektedir.

Yöntem: Bu çalışmada 56 adet rat kullanıldı.Deneklere kalvarial kemikte 7mm çapında defekt açıldı ve greft uygulandı.Denekler dört ana guruba ayrıldı

Kontrol Grubu: Sadece salin solüsyonu intraperitonel verildi.

Topikal ozon Grubu (O): Yara bölgesine 15 saniye süreyle topikal ozon uygulandı.

Sistemik propolis Grubu (PO): Operasyonu takiben her gün 0.2 mg/kg propolis intraperitonel uygulandı.

Topikal ozon ve sistemik propolis Grubu (O-PO): Yara bölgesine 15 saniye süreyle topikal ozon uygulandı.Operasyonu takiben her gün 0.2 mg/kg propolis intraperitonel uygulandı.

Her bir grup 28. Ve 42. günlerde sakrifiye edilmek üzere iki alt gruba ayrıldı.

Deneklerin tümünde cerrahi işlemler için uygulanan anestezide Ketamin 50 mg/kg ve Xylazinne 10 mg/kg kullanıldı.Tüm deneklerin baş bölgesi traş edildikten sonra povidon iyot ile boyandı ve streril bir örtü ile operasyon sahası açıkta kalacak şekilde örtüldü. Cilt insizyonunu takiben kas ve yumuşak dokular diseke edildi ve kalvaria kemiğine ulaşıldı.7mm çapındaki traphine frezlerle kemikte defekt oluşturuldu. Defekt bölgesi allogreft kemik grefti ile dolduruldu. Cilt flepleri 3-0 ipek sütür ile sütüre edildi. Deneklerin tümüne cerrahi işlemler sonrası ağrı ve enfeksiyonun önlenmesi amacıyla 50 mg/kg penisilin ve 0,1 mg/kg tramadol hidroklorid 3 gün süreyle intraperitoneal uygulandı.

B**ulgular ve Sonuç:** İmmunohistokimyasal inceleme osteopontin ve osteonektin proteinlerinin lokalizasyonları ve boyanma yoğunlukları için yapıldı.

Çalışmamızda ozon ve propolisin erken dönem iyileşme (4 haftalık denekler) üzerine olumlu etkileri bulunmuştur.erken dönemde ozon ve propolisin birlikte uygulanması anlamlı bir fark oluşturmamıştır.

Ozon ve propolisin geç dönem iyleşme üzerine etkilerinde anlamlı bir fark bulunamadı.

P097

The Investigation of the Effects of Healing Ozone and Propolis Aplications on Critical Dimensions of Bone Defects

Halil İbrahim Durmuş, Nedim Güneş

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: In this study, 56 rats were used. The lesion was 7mm in diameter in the calvar bone and the graft was applied. The subjects were divided into four main groups.

Methods:

Control Group(K): Only the saline solution was administered intraperitoneally.

Topical ozone group (O): Topical ozone was applied to the wound area for 15 seconds.

Systemic propolis Group (PO): Following the operation, 0.2 mg / kg propolis was administered intraperitoneally every day.

Topical ozone and systemic propolis Group (O-PO): Topical ozone was applied to the wound area for 15 seconds. After the operation, 0.2 mg / kg propolis was administered intraperitoneally daily.

Each group was divided into two subgroups to be sacrificed on the 28th and 42nd days.

Ketamine 50 mg / kg and Xylazinne 10 mg / kg were used in the anesthesia for all surgical procedures.. Following the skin incision, the muscles and soft tissues were dis- carded and the calvaria bone was reached. A defect was created in the bone with a 7-mm-wide traphine burs.The defect site was filled with allograft bone graft. Skin flaps were sutured with 3-0 silk suture.

Findings and Conclusion: Immunohistochemical examination was performed for osteopontin and osteonectin proteins localization and staining intensity.

In our study, ozone and propolis were found to have positive effects on early recovery (4-week subjects). Combination of ozone and propolis in the early period did not make any significant difference.

No significant difference was found in the effects of ozone and propolis on late-phase regrowth.

P098

Farklı Sıcaklıklardaki Son İrrigasyon Solüsyonlarının Smear Tabakası Kaldırma Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Fevzi Büyükgebiz[1], Hakan Göktürk[2], İsmail Özkoçak[2]

[1] Özel Diş Hekimliği Kliniği, Antalya

[2] Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu çalışmanın amacı %17'lik etilen diamintetraasetik asit (EDTA), %7'lik maleik asit (MA), %10'luk sitrik asit (CA) ve %2,25'lik parasetik asit (PAA) solüsyonlarının oda sıcaklığı (22 ºC) ve vücut sıcaklığında (37 ºC) smear tabakası kaldırma etkinliklerini SEM görüntüleme yöntemi ile karşılaştırmaktı.

Yöntem: 120 adet tek köklü alt çene küçük azı dişi rastgele 10 gruba ayrıldı (n=12) ve Reciproc NiTi eğeleri ile prepare edildi. Son yıkama solüsyonu olarak 22 °C (oda sıcaklığında) ve 37 °C'deki (vücut sıcaklığında) %17'lik EDTA, %7'lik MA, %10'luk CA, %2,25'lik PAA ve serum fizyolojik kök kanalları içerisindeki smear tabakasını uzaklaştırmak amacıyla kullanıldı. Kökler bukkal ve lingual parçalara bölündü, örneklerin SEM görüntüleri, koronal, orta ve apikal üçlüde, smear tabakasının varlığı açısından değerlendirildi. İstatistiksel değerlendirme Kruskall–Wallis ve Bonferroni Correction Mann Whitney U testi ile gerçekleştirildi ($p<0.05$).

Bulgular: 22 °C ve 37 °C'de EDTA, MA ve CA'nın smear tabakası uzaklaştırma yeteneği, kök kanal bölgelerinin koronal ve orta üçte birinde PAA ve serum fizyolojik solüsyonlarından belirgin olarak üstün iken ($p <0.05$), birbirleri arasında anlamlı bir fark yoktu ($p> 0.05$). Apikal üçlüde MA, serum fizyolojik ve 22 °C'deki PAA'e göre anlamlı seviyede daha iyi smear tabakası uzaklaştırma yeteneği gösterdi ($p<0.05$). Solüsyonların sıcaklığının arttırılması solüsyonların smear tabakası uzaklaştırma kapasitesini geliştirdi, ancak bu istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p> 0.05$).

Sonuç: 22 °C'deki ve 37 °C'deki incelenen son yıkama solüsyonları benzer semar tabakası kaldırma yeteneğine sahipti.

P098

Comparison of the Removal of Smear Layer by Final Irrigation Solutions at Various Temperatures

Fevzi Büyükgebiz[1], Hakan Göktürk[2], İsmail Özkoçak[2]

[1] Private Dentistry Clinic, Antalya

[2] Abant Izzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Bolu

Aim: The aim of this study was to compare the effect of 17% ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA), 7% maleic acid (MA), 10% citric acid (CA) and 2.25% peracetic acid (PAA) irrigation solutions at room temperature (22 ºC) and body temperature (37 ºC) on smear layer removal by SEM images methods.

Methods: A total of 120 single-rooted mandibular premolars were randomly divided into 10 groups (n=12) and instrumented using Reciporoc NiTi files. For final irrigation, 17% EDTA, 7% MA, 10% CA, 2.25% PAA and saline irrigation solutions at room temperature (22 ºC) and body temperature (37 ºC) were used in order to remove the smear layer. Roots were sectioned into buccal and lingual parts, SEM images of the specimens were evaluated in regard to the effectiveness of smear layer removal in the coronal, middle, and apical thirds. Statistical evaluation was performed using the Kruskall–Wallis, and Bonferroni Correction Mann– Witney U-test ($p<0.05$).

Results: The smear layer removal efficiency of EDTA, MA and CA at 22 °C and 37 °C were significantly superior to PAA and saline solutions in the coronal and middle third of root canal regions ($p<0.05$) whereas there was no significant difference amongst those solutions ($p>0.05$). In the apical third, MA showed significantly better smear layer removing ability than the saline solution and PAA at 22°C ($p<0.05$). Increasing the temperature of the solutions improved their smear layer removal capacity but this was not statistically significant ($p>0.05$).

Conclusion: The smear layer capacity of the investigated final irrigation solutions at 37°C and 22 ºC was similar.

P099

Güncel Estetik CAD/CAM Materyallerinin Aşınma Direnci

Ferhan Eğilmez[1], Işıl Çekiç Nagaş[1], Gülfem Ergün[1], Pekka K. Vallittu[2], Lippo V. Lassila[2]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

[2] Turku Üniversitesi Diş Hekimliği Enstitüsü, Biyomateryal ve Protetik Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Turku, Finlandiya

Amaç: Bu in-vitro çalışmanın amacı yedi bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) materyalinin (iki nano-rezin seramik (Cerasmart [CS], Lava Ultimate [LU]), bir polimer-infiltre seramik ağ yapılı (Vita Enamic [VE]), iki lityum disilikat seramik (Pro-CAD [PC], IPS Empress CAD [EC]) ve iki poli-kristalin zirkonya (Prettau Anterior [PA], Prettau [P])) (n=10/grup) aşınma dirençlerinin karşılaştırılmasıdır

Yöntem: Test örnekleri her CAD/CAM materyalinden 10x10x2 mm^3 boyutlarında hazırlandı. Aşınma testi için örnekler akrilik rezin bloklar içerisine gömüldü. Bir hafta 37°C'de su içerisinde bekletildikten sonra steatit seramik çentikleyici (6 mm çapında) örnek yüzeyinin orta noktasına temas ederek yüzeyde kayacak şekilde distile su içerisinde 24°C'de kayma-kontak yorulma testi uygulandı. Ornekler, 50N kuvvetle 2 Hz yorulma çiğneme simülatörü kullanılarak kayma hareketi 1,2 mm olan 50 000 kez döngüsel yüklemeye tabi tutuldu. Aşınma direnci, beyaz ışık interferometre yöntemiyle temas alanında kayıp materyal miktarı ölçülerek analiz edildi. Gruplar arası istatistiksel farklılık tek yönlü ANOVA testi ile incelendi ($p < .05$). Aşınmış yüzeyleri, aşınma desenlerinin belirlenmesi için tarama elektron mikroskobu ile incelendi.

Bulgular: Test edilen materyaller arasında P ve PA en yüksek aşınma direncini gösterdi, bu materyalleri EC, CS, VE, LU ve PC izledi ($p < .05$). PC materyali en az aşınma direncini sergiledi. ($p < .05$). CS sonuçları, diğer iki polimer yapılı CAD/CAM rezin bloğun sahip olduğu değerlerden belirgin olarak farklılıkla en yüksek aşınma direncine sahip oldu ($p < .05$).

Sonuçlar: Bu in-vitro çalışmanın limitleri dahilinde, steatit ile temasta olan VE ve LU polimer yapılı CAD/CAM bloklarının aşınma direnci EC'den belirgin olarak düşük bulunmuştur. Diğer yandan, CS'nin aşınma direnci EC ile mukayese edilebilir düzeydedir.

P099

Wear Resistance of Current Esthetic CAD/CAM Materials

Ferhan Eğilmez[1], Işıl Çekiç Nagaş[1], Gülfem Ergün[1], Pekka K. Vallittu[2], Lippo V. Lassila[2]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

[2] Turku University Institute of Dentistry, Department of Biomaterial and Prosthetic Dentistry, Turku, Finland

Objective: The purpose of this in vitro study was to compare the wear resistance of seven CAD/CAM materials (n=10/per group) (two nano-resin ceramics (Cerasmart [CS], Lava Ultimate [LU]), one polymer-infiltrated ceramic network (Vita Enamic [VE]), two lithium disilicate ceramics (ProCAD [PC], IPS Empress CAD [EC]) and two poly-crystalline zirconia (Prettau Anterior [PA], Prettau [P])).

Materials and Methods: Test specimens with the dimension of 10x10x2 mm^3 were prepared from CAD/CAM materials. Specimens were embedded in acrylic resin blocks for the wear test. After storage in water at 37 °C for one week, the sliding-contact fatigue test was performed by sliding the steatite ceramic ball indenter (6 mm in diameter) from the center of the specimen surface in distilled water at 24 °C. Specimens were submitted to the cyclic loading with a sliding movement of 1.2 mm**,** 50 000 times and a weight of 50 N at 2 Hz with a fatigue chewing simulator. The wear resistance was analyzed by white light interferometry measuring the negative volumetric substance loss in the contact point area of the specimen. Statistical difference between the groups was evaluated by one-way ANOVA ($p < .05$). The worn surfaces were observed by scanning electron microscopy to determine the wear patterns.

Results: P and PA exhibited the highest wear resistance among the tested materials, followed by EC, CS, VE, LU and PC ($p < .05$). PC material exhibited the lowest wear resistance ($p < .05$). CS had the highest wear resistance, yet its results were significantly different from those of the 2 other polymer based CAD/CAM resin blocks ($p < .05$).

Conclusion: Within the limitations of this study, the wear resistance of VE and LU polymer based CAD/CAM blocks in contact with steatite was found significantly lower than that of EC. Wear resistance of CS was comparable with EC.

P100

Genç Daimi Molar Dişte Servikal Amputasyon Uygulaması: Bir Olgu Raporu

Fatih Bayar, Çiğdem Güler, Nihal Beldüz Kara

Ordu Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Servikal amputasyon çürük ya da travma nedeniyle pulpası ekspoze olan genç daimi dişlerin tedavisinde başarıyla kullanılmaktadır. Bu yöntem ile pulpa vitalitesi korunur ve kök gelişiminin devamı sağlanır. Bu olgu raporunda derin çürüklü genç daimi molar dişte servikal amputasyon uygulamasının 26 aylık takip sonuçları klinik ve radyografik olarak değerlendirilmiştir.

Olgu Raporu: Herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmayan, genç daimi molar dişinde ağrı şikâyeti olan 7,5 yaşındaki bir erkek çocuk fakültemize başvurdu. Klinik muayenede derin çürüklü sağ mandibular birinci molar dişte apse, palpasyon ve perkusyona duyarlılık olmadığı tespit edildi. Radyografik muayenede ise ilgili dişin kök gelişiminin tamamlanmadığı ve patolojik bir durum olmadığı gözlendi. Çürük temizlendiğinde pulpa açılımı nedeni ile kalsiyum hidroksit (Spotdent, İzmir) ile servikal amputasyon uygulandı. Dişin restorasyonu amalgam (Rubycup, İnci Dental,İstanbul) ile tamamlandı. Hasta 6 aylık aralıklarla klinik ve radyografik olarak takibe alındı. 12 aylık takip periyodunda amalgamda kırılma tespit edildi ve aşırı madde kaybı nedeniyle dişe paslanmaz çelik kuron uygulaması yapıldı.

Sonuç: 26 aylık takip periyodu süresince ilgili dişte klinik olarak patolojik mobilite, perküsyonda duyarlılık, apse veya ağrı olmadığı tespit edilmiştir. Radyografik olarak kök gelişiminin tamamlandığı görülmüştür. İrreversible pulpitisli genç daimi molar dişlerde servikal amputasyon uygulaması radikal kök kanal tedavi uygulamasına göre daha koruyucu bir tedavi seçeneğidir.

P100

Cervical Pulpotomy Application in an Immature Permanent Molar: A Case Report

Fatih Bayar, Çiğdem Güler, Nihal Beldüz Kara

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: Cervical pulpotomy is successfully used in the treatment of immature permanent teeth with pulp exposures due to caries or trauma. This treatment preserves pulp vitality and continued root development. In this case report, the 26-month follow-up results of cervical pulpotomy application in an immature permanent molar with deep caries were evaluated clinically and radiographically.

Case Report: A boy aged 7.5 years without a systemic disorders and complained of pain in the immature permanent molar was referred to our faculty. The clinical examination was not detected abscess, ation and no pathological condition. When the caries was removed, cervical pulpotomy was performed with calcium hydroxide (Spotdent, İzmir) for the reason of pulp exposure. Restoration was completed with amalgam (Rubycup, İnci Dental, İstanbul). The patient was followed up clinical and radiographical at 6-month intervals. Fracture of amalgam was detected in 12 month follow-up period and stainless steel crown was performed to the tooth due to excessive material loss.

Conclusion: Clinically, pathological mobility, sensitive to percussion, abscess or pain was not detected in related tooth during the 26-month follow-up period. Radiographically, root development was completed. Cervical pulpotomy is a more conservative treatment than radical root canal treatment for immature permanent molar teeth with irreversible pulpitis.

P101

Kök Kanallarındaki Kırık Aletlerin Tedavisi: 2 Olgu Raporu

Elif Tekin[1], Hakan Göktürk[1], İsmail Özkoçak[2]

[1] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Abant İzzet Baysal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Endodontik tedavide sık karşılaşılan komplikasyonlardan biri kök kanalı içerisinde kullanılan aletlerin kırılmasıdır. Kırık aletler kanalın tam olarak temizlenip şekillendirilmesine engel olur. Bu olgu sunumunun amacı kırık alet parçasının ultrasonikler yardımıyla çıkarılmasını aktarmaktır.

Olgu 1: Yirmi iki yaşındaki bayan hasta kliniğimize 46 numaralı dişinde ağrı ve perküsyon hassasiyetinden dolayı kanal tedavisinin yenilenmesi için yönlendirilmiştir. Radyografik muayenede meziolingual kanalın koronal üçlüsünde yaklaşık 2 mm'lik kırık alet görülmüştür. Guta-perka uzaklaştırıldıktan sonra alete ulaşmak için 3 no. lu bir Gates- Glidden frezin ucu küntleştirilmiş ve lup ile saptanan alete ulaşılarak bir platform oluşturulmuştur. Daha sonra ultrasonik uç ile alet gevşetilmeye çalışılmış ve uzaklaştırılmıştır. Sonrasında kök kanal tedavisi tamamlanmıştır.

Olgu 2: Yirmi yaşındaki bayan hasta kliniğimize 46 numaralı dişinde ağrı ve perküsyon hassasiyeti sebebiyle başvurmuştur. Radyografik muayenede meziobukkal kanal boyunca izlenen kırık alet ve eksik kanal tedavisi tespit edilmiştir. Eski dolgu kaldırılmış ve kırık alet lup ile kanal ağzında görülmüştür. Ultrasonik uç ile aletler gevşetilmeye çalışılmış ve bölgeden uzaklaştırılmıştır. Sonrasında kök kanal tedavisi tamamlanmıştır.

Olgu 1 ve 2'de, 6 aylık takip sonucunda, dişlerin fonksiyonda olduğu görülmüş ve klinik incelemeler sonucunda perküsyon ve palpasyona hassasiyet görülmediği ve periapikal dokuların sağlıklı olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Kök kanallarından kırık aletlerin başarılı bir şekilde çıkartılması için standart bir prosedür olmadığından bu işlem için birçok teknik ve alet geliştirilmiştir. Ultrasonik ve lup, endodontide ayrılmış aletleri çıkarmak için etkili araçlardır.

P101

Treatment of Intracanal Separated Instruments: 2 Case Reports

Elif Tekin[1], Hakan Göktürk[1], İsmail Özkoçak[2]

[1] Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Abant Izzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: One of the common complications of endodontic treatment is instrument separation during the root canal treatment. Separated instruments prevent completely cleaning and shaping of the root canal. The aim of this case report is to present the successful removal of a seperated instrument from the root canal using ultrasonics.

Case 1: A 22-year-old female was referred to our clinic for retreatment of tooth number # 46 because of pain and percussion. The preoperative radiograph showed approximately 2 mm of a separated instrument in the coronal third of the mesial canal. After removed gutta-percha, no 3 Gates Glidden's tip was blunted and formed a staging platform to reach the broken file which was identified with the loop. The separated instrument was loosened with ultrasonic tips and removed. Then, root canal treatment was completed.

Case 2: A 20-year-old female visited our clinic for pain and percussion in tooth number # 46. Radiographic examination revealed seperated instrument all along mesiobuccal canal and incomplete canal treatment. The old fill was removed and the broken instruments was seen in the canal with loop. The file was loosened with ultrasonic tips and removed. Then, root canal treatment was completed. In case 1 and 2, according to 6 months follow-ups, the teeth were functional and clinical examination showed no sensitivity to percussion and palpation and periapical tissues were healthy. Radiographically examination showed no periapical pathology.

Conclusions: Many methods and devices are developed for removing broken instruments because of lacking of the standard procedure. Ultrasonics and loops are effective tools to remove separated instruments in endodontics.

P102

Kronik Apikal Periodontitisli Dişlerin Endodontik Tedavileri: İki Olgu Sunumu

Elif Tekin[1], Hakan Göktürk[1], İsmail Özkoçak[2]

[1] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Abant İzzet Baysal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı güncel biyomekanik sistemler kullanılarak geniş periapikal radyolüsent lezyonu olan dişlerin tedavisi ve apikal periodontitisin iyileşmesi sunmaktır.

Olgu 1: Serbest diş hekimi tarafından 36, 37 numaralı dişlerine kanal tedavisi endikasyonu ve kist teşhisi konulmuş 16 yaşındaki erkek hasta kliniğimiz yönlendirilmiştir. Radyografik incelemede yetersiz biyomekanik preperasyon ve obturasyon sonucu oluşmuş geniş apikal radyolusenslik gözlendi. Klinik ve radyografik incelemede lezyonun kaynağı 36 nolu diş olarak tespit edildi. ProTaper Universal retreatment eğeleri ve Resiproc #25 eğesi kombine kullanılarak güta perka uzaklaştırıldı ve kök kanalını şekillendirildi. %5 NaOCl irrigasyon solüsyonu olarak kullanıldı. Kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit 10 gün boyunca kullanıldı. Kök kanalları güta perka ve kanal patı ile dolduruldu, koronal restorasyon ise kompozit rezin ile tamamlandı.

Olgu 2: 63 yaşındaki erkek hasta 36 numaralı dişinde çiğneme sırasında ağrı şikayeti ile kliniğimize yönlendirilmiştir. Radyografik incelemede ilgili dişte periapikal radyolüsent lezyonlar ve kanallarında obliterasyon gözlendi. Kuron uzaklaştırıldıktan sonra dişte kanallar tespit edildi. Yol bulucu eğeler yardımı ile kanal boyuna ulaşıldı ve Resiproc eğeler ile preperasyon tamamlandı. %5 NaOCl irrigasyon solüsyonu olarak kullanıldı. Kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit kullanıldı. Kök kanalları güta perka ve kanal patı ile dolduruldu, koronal restorasyon kompozti rezin ile tamamlandı.

Olguların bir yıllık takibinde, klinik ve radyografik olarak dişin asemptomatik olduğu ve periapikal patolojinin iyileştiği görüldü.

Sonuç: Etkin biyomekanik preperasyon teknikleri ve kalsiyum hidroksit medikamanı kullanımı ile kök kanal tedavisi sonrasında periapikal lezyonlu dişler başarılı bir şekilde tedavi edilebilmektedir.

P102

Endodontic Treatment of Teeth with Chronic Apical Periodontitis Teeth: Two Case Reports

Elif Tekin[1], Hakan Göktürk[1], İsmail Özkoçak[2]

[1] Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Abant Izzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The aim of this study is to provide treatment of teeth with large periapical radiolucent lesions and treatment of apical periodontitis using current biomechanical systems.

Case 1: A 16-year-old male patient was referred to our clinic by a dentist with the indication of root canal treatment and cyst diagnosis for teeth 36, 37. Radiographic examination revealed large apical radiolucency resulting from insufficient biomechanical preparation and obturation. The source of the lesion was detected as tooth number 36 on clinical and radiographic examination. ProTaper Universal retreatment files and Reciproc # 25 blend were used to remove the gutta percha and shape the root canal. 5% NaOCl was used as irrigation solution. Calcium hydroxide was used as the intracanal medicament for ten days. Root canals were filled with gutta-percha and root canal sealer, coronal restoration was completed with composite resin.

Case 2: A 63-year-old male patient was referred to our clinic with complaints of pain during chewing of tooth number 36. Radiographic examination revealed that tooth has periapical radiolucent lesions and obliterations in the root canals. After removal of the crown restoration, root canals were detected. The working length has been reached with the Pathfinder files and the preparation was completed with Reciproc files. 5% NaOCl was used as irrigation solution. Calcium hydroxide was used as the intracanal medicament. Root canals were filled with gutta-percha and root canal sealer, coronal restoration was completed with composite resin.

At one-year follow-up of the cases, the clinical and radiographic examinations revealed that the tooth was asymptomatic and there was properly healing of periapical pathology.

Conclusion: The teeth with periapical lesions can be successfully treated after root canal treatment with effective biomechanical preparation techniques and the use of calcium hydroxide medicaments.

P103

Cameriere Metoduyla Erişkinlerde Yaş Tespitinde Eğitimin Rolü

Zehtiye Füsun Yaşar[1], Sevi Burçak Çehreli[2], Ayşe Gülşahı[3], Roberto Cameriere[4], Sıla Çalıkuşu[5], Batuhan Hüsnü Ustabaş[5], Fatma Nur Akyol[5], Abdurrahim Emirhan Üçüncü[5], Gülce Pelin Yıldırım[5], Ali Suludere[5], Betül Tamer[6], Aslıhan Tabak[6], Nihal Ersu[6], Mina Pourmahammad[6], Öykü Peker[6], Mazlum Birtanem[6]

[1] Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı

[2] Başkent Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

[3] Başkent Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[4] Macarate Üniversitesi Adli Antropoloji Laboratuarı

[5] Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem III Öğrencisi

[6] Başkent Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Dönem V Öğrencisi

Amaç: Yaş tayini kimliği bilinmeyen yaşayan ve ölü bireylerin, iskelet kalıntılarının ve afet kurbanlarının kimlik tespitinde büyük önem taşımaktadır. Fiziksel faktörler ve dış etkenlerden fazla etkilenmemeleri nedeniyle dişler yaş tayininde kullanılan değerli veri kaynaklarıdır. Erişkin dişlerle yapılan yaş belirlemelerinin güvenilirliği çocuk dişlerine göre daha azdır. Çalışma, erişkinlerde diş yaş tayinin güvenilirliğini ve bu uygulamayı hangi meslek grubunun yapması gerektiğini sorgulamak amacıyla tasarlandı.

Yöntem: Çalışmada, erişkin iskelet kalıntılarına ait 34 dişin periapikal radyografisi Cameriere diş yaşı tayin metodu ile değerlendirildi. Çalışma öncesi tıp ve diş hekimliği fakültesinden on iki öğrenciye dişler ve yaş tayininde kullanılacak yöntem konusunda eğitim verildi. Öğrencilerden canin dişlerini tanımlamaları, dişlerin total diş ve pulpa alan ölçümlerini almaları ve bireylerin yaşını belirlemeleri istendi. Ölçümlerin alınmasında İmage J programı kullanıldı. Veriler SPSS 22.0 istatistik paket programına aktarılarak analiz edildi. Her iki gruba ait sonuçlar arasındaki farkın değerlendirilmesinde Cochran's Q ve Ki-kare analizi kullanıldı.

Bulgular: Analiz sonucunda; diş tiplerini doğru tanımlama açısından diş hekimliği öğrencileri arasında anlamlı fark olmamasına karşılık, tıp öğrencileri arasında anlamlı bir farkın olduğu belirlendi. Tıp ve diş hekimliği fakültesi gruplarınca hesaplanan yaşlar arasında anlamlı farklılık bulundu.

Sonuç: Ölçüm grubunun hesapladığı yaşlar arasında büyük farklılıklar olması araştırma grubunun sadece ön eğitim ile bilgilendirilmesinin yeterli olmadığı, izole dişlerden yaş tayininin ancak bu alanda uzmanlaşmış diş hekimleri tarafından ve olanaklar ölçüsünde diğer yaşlandırma metotlarıyla birlikte uygulanmasının gerektiği kanaatine varılmıştır.

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no: KA 17/16) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

P103

The Role of Education in Age Determination in Adults with Cameriere Method

Zehtiye Füsun Yaşar[1], Sevi Burçak Çehreli[2], Ayşe Gülşahı[3], Roberto Cameriere[4], Sıla Çalıkuşu[5], Batuhan Hüsnü Ustabaş[5], Fatma Nur Akyol[5], Abdurrahim Emirhan Üçüncü[5], Gülce Pelin Yıldırım[5], Ali Suludere[5], Betül Tamer[6], Aslıhan Tabak[6], Nihal Ersu[6], Mina Pourmahammad[6], Öykü Peker[6], Mazlum Birtanem[6]

[1] Baskent University Faculty of Medicine, Department of Forensic Medicine

[2] Baskent University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics AD

[3] Baskent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[4] Macerata University Forensic Anthropology Laboratory

[5] Baskent University Medical Faculty Term III Student

[6] Baskent University Faculty of Dentistry Term V Student

Objective: Age determination has great importance in the identification of living and dead individuals, skeletal remains and disaster victims whose identity is unknown. Teeth are valuable data sources used for age determination because they are not affected much by physical factors and external factors. The study was designed to question the reliability of dental age determination in adults and who should do this practice.

Method: In study, per apical radiographs of 34 isolated teeth of adult skeletal remains were evaluated by Cameriere dental age determination method. Twelve students from the faculty of medicine and dentistry were trained about teeth and methods to be used in age determination. Students are asked to identify canine teeth, to measure the total tooth and pulp areas of the teeth, and to determine the age of the person. Image J program was used to take the measurements. The data were analysed by being transferred to the SPSS 22.0 statistical package program. Cochran's Q and Chi-square analysis were used to assess the difference between the results of both groups.

Findings: As a result of analysis; there was no significant difference between dentistry students in terms of determination of correct dental type. There was a significant difference between the ages calculated by the dental and medical faculty groups.

Conclusion: In the case of large differences between the ages calculated by the study group, it was concluded that the study group should not only be informed by preliminary training, but that the age of isolated teeth should be determined only by dentists specialized in this area and to the extent possible with other ageing methods.

This study was approved by Baskent University Institutional Review Board Committee (Project no: KA 17/16) and supported by Baskent University Research Fund.

P104

Tek Diş Eksikliğinin Fiber Destekli Adeziv Köprü Ile Restorasyonu (İki Olgu Sunumu)

Tahir Karaman[1], Bekir Eşer[1], Tuba Talo Yıldırım[2]

[1] Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Anterior bölge dişlerinde çürük, travma, periodontal hastalıklar vb. gibi nedenlerden ötürü diş kayıpları görülmektedir. Ön bölge diş kayıplarında hastalar fonksiyon, fonasyon ve estetik olarak kayıplar yaşadıklarından dolayı[(1)], anterior bölge diş kayıplarının en kısa sürede tedavi edilmesini istemektedirler. Tek diş eksikliklerinin giderilmesinde geleneksel sabit protez veya implant üstü kron uygulanmaktadır[(2,3)]. Sabit protez yapımında komşu dişlerin kesilmesi, ara yüzeylerin temizlenme zorluğu, çürük oluşma potansiyeli gibi birtakım olumsuz etmenler implant üstü tek kron uygulamasını yaygınlaştırmıştır[(3)]. Anterior tek diş eksikliklerinde sabit protez ve implant üstü kron uygulamalarının yanında alternatif bir tedavi yöntemi olarak fiber destekli adeziv köprü uygulamaları da kullanım alanı bulmuştur[(4)]. Fiber destekli adeziv uygulamalarında gövde olarak kompozit rezinden yapılmış diş, akrilik diş veya hastanın kendi dişi kullanılmaktadır [(4,5)]. Bu olgu sunumunda anterior bölgede oluşan tek diş eksikliğinin Fiber destekli kompozit rezinden elde edilen diş ve mandibular anterior bölgede bulunan diastemanın akrilik diş ile restorasyonu gerçekleştirilmiştir. Hastalara uygulanacak işlem ile ilgili gerekli bilgilendirmeler gerçekleştirilmiş ve 'Aydınlatılmış Onam Formu' alınmıştır.

Olgu 1: Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Uygulama ve Araştırma Merkezine başvuran 23 yaşında Erkek hastanın (S.E.) yapılan klinik muayenesinde sağ alt santral diş kaybının bulunduğu görülmüştür. Radyolojik muayenesinde ilgili bölgede herhangi bir patolojik bir durum izlenmemiştir. Hasta geleneksel sabit parsiyel protez uygulaması için gerekli olan preparasyon işleminin yapılmasını istemediğinden ve implant destekli sabit restorasyon için alveolar kemik miktarının yeterli olmamasından dolayı, dişsiz boşluğunun geçici olarak cam fiber kullanılarak kompozit rezin esaslı bir gövde ile restorasyonuna karar verildi (1a-b).

Olgu 2: Fakültemiz Uygulama ve Araştırma Merkezine başvuran 34 yaşında Erkek hastanın (A.K.) yapılan klinik muayenesinde alt santral dişler arasında diastemasının bulunduğu ve bunun estetik olarak kendisini rahatsız ettiğini belirtmiştir. Hasta geleneksel sabit parsiyel protez uygulaması için gerekli olan preparasyon işleminin yapılmasını istemediğinden dolayı, diastemanın geçici olarak cam fiber destekli akrilik diş kullanılarak gövde oluşturulup restorasyonuna karar verildi.(5a-b).

P104

Rehabilitation of Single Tooth Loss With Fiber Reinforced Adhesive Bridge (Two Case Report)

Tahir Karaman[1], Bekir Eşer[1], Tuba Talo Yıldırım[2]

[1] Fırat University Dentistry Faculty, Department of Prosthodontics

[2] Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Anterior teeth are missed due to reasons as caries, trauma, periodontal diseases. Patients want to be treated missing teeth as soon as possible due to loss of function, fonation and esthetic [(1)]. Conventional fixed prosthesis or implant supported crowns are applied in treatment of single tooth missing [(2,3)]. Implant supported prosthesis prefered more than fixed prosthesis due to lack of tooth preparation, difficulty of cleaning the interfaces and potential for caries factors [(3)]. Fiber reinforced adhesive bridge applications are alternative fixed prosthesis and implant supported structure [(4)]. Composite resin, acrylic tooth or patient's own tooth is used as the body of bridge in glass fiber reinforced applications [(4,5)].

In this case report, anterior missing tooth was treated with fiber reinforced composite resin. Restoration of the diastema of the anterior region was performed by adjusting the acrylic tooth to the related region. Patients were informed about the procedure to be performed and enlightened appointment form was taken.

P105

Cam Fiberle Güçlendirilmiş Doğal Diş Kullanılarak Estetik Köprü Uygulaması: Olgu Sunumu

İrem Çetinkaya[1], Duygu Durmuş[2], Akif Türer[3], Emre Bodrumlu[1]

[1] Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[3] Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Günümüz dental pratiğinde tek diş eksikliklerinde geleneksel metal destekli seramik protetik restorasyonlar kullanılmaktadır. Anterior bölgedeki diş eksiklikleri hastayı estetik, fonksiyonel ve fonetik olarak zorlamaktadır bu nedenle tedavinin hızlı, estetik ve ekonomik olması hastaların ve klinisyenlerin beklentisidir. Kaybedilen dişlerin protetik tedavisinde geleneksel yöntemlerin kullanımının bazı zorlukları bulunmaktadır; dişsiz bölgenin yanındaki komşu dişlerin kesilmesi, tedavinin birden fazla seans gerektirmesi, estetiğin laboratuvar teknisyeninin becerisine bağlı olması, maliyetlerinin yüksek olması gibi nedenler gösterilebilir.

Dental materyallerin gelişmesiyle yeni ve daha güçlü kompozit materyallerle yapışabilen polietilen fiberlerin geliştirilmesi ile yandaki dişlere direkt bağlanabilen, destek için diş kesimi gerektirmeyen ve daha estetik protezlerin yapılmasını mümkün olmuştur. Tek diş eksikliklerinde uygulanan cam fiberle güçlendirilmiş kompozitler (CFGK) hastaya ve hekime alternatif bir tedavi şekli sunmaktadır. Köprü içerisinde gövde (pontik) olarak doğal diş veya akrilikten dişler kullanılabilmektedir. Çekilen dişin pontik olarak kullanılması restorasyonun estetik ve hızlı olması açısından çok büyük avantajdır.

Bu olguda, anterior bölgede periodontal kayıp nedeniyle çekilmiş diş boşluğunun doğal diş kullanılarak CFGK yardımıyla restorasyonu sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 17 yaşındaki kadın hasta ortodontik tedavi sırasında fistül ağzı oluşması nedeniyle kliniğimize yönlendirilmiş yapılan ağız içi muayenesinde üst sol santral, lateral ve kanin dişin devital olduğu ve radyografik muayenesinde ilgili dişlerin köklerini içine alan apikal lezyon varlığı tespit edilmiştir. Lateral dişteki kemik kaybının fazla olması nedeniyle ilgili dişin çekimi uygun görülmüştür. Çekim sonrası hastanın beklentileri, yaşı ve implant açısından uygunluğu göz önünde bulundurularak, protetik ve periodontal açıdan değerlendirmeler yapıldığında çekilecek olan dişin pontik olarak kullanılarak cam fiberle köprü yapılması planlandı. Bunun için dişin, dişeti ve insizal seviyeleri uyumlandırılarak kök kısmı kesildi. Pontik olarak kullanılacak diş cam fiberle güçlendirilmiş kompozitler kullanılarak köprü tamamlandı. Hastanın periyodik kontrolleri yapılmaktadır. Restorasyonda estetik ve fonksiyon kaybı görülmemiştir.

Sonuç: Tek seansta yapılan fiberle güçlendirilmiş kompozit köprüler özellikle ön keser dişlerde boşluğun fazla geniş olmadığı vakalarda hızlı, minimal invaziv ve protetik restorasyonlara alternatif bir tedavi yaklaşımdır.

P105

Esthetic Bridge With Glass Fiber And Natural Teeth: A Case Report

İrem Çetinkaya[1], Duygu Durmuş[2], Akif Türer[3], Emre Bodrumlu[1]

[1] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[3] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Traditional metal supported ceramic prosthetic restorations are frequently used in single tooth deficiencies in dental practice. The lack of teeth in the anterior region makes the patient aesthetically, functionally and phonetically constrained, which is why patients and clinicians expect treatment to be rapid, aesthetic and economical. The use of traditional methods in prosthetic treatment of lost teeth has some difficulties for the clinician.

With the development of dental materials, new and stronger composite materials has made it possible to connect teeth directly to the missing tooth, to make more aesthetic prosthesis without the need of cutting teeth for support. Glass fiber reinforced composites applied in single tooth deficiencies present an alternative treatment to the patient and the healing process. The pontic use of the natural tooth is great advantage in terms of aesthetic and rapid restoration.

In this case, the restoration of the tooth cavity due to periodontal loss in the anterior region with the aid of CFGK using natural teeth is presented.

Case Report: A 17-year-old female patient was found to have an apical lesion involving the roots of the upper left central, lateral, and canin teeth in the intraoral examination directed to our clinic due to the fistula formation during orthodontic treatment and radiographic examination. Due to the excessive loss of bone in the lateral side, the relevant tooth extraction was considered appropriate. For this, the teeth, gums and incisal levels were adjusted and the root was cut. The bridge was completed using dental glass fiber reinforced composites to be used as pontic. The patient is being checked periodically. There was no aesthetic or functional loss in restoration. **Conclusions:** Fiber-reinforced composite bridges are an alternative treatment approach to fast, minimally invasive and prosthetic restorations, especially when the space in the anterior cut teeth is not too wide.

P106

Ateşli Silah Yaralanmasına Bağlı Alt ve Üst Çene Defektlerinin Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Gökçe Doğar[1], Ayşe Koçak-Büyükdere[1], Bahadır Kan[2]

[1] Kocaeli Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Kocaeli Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Ateşli silah yaralanmaları ile yüz bölgesinde meydana gelen defektler estetik ve fonksiyonel problemlere yol açmaktadır. Defektin boyutu uygulanacak tedaviyi belirlemektedir. Bu klinik vakada çene altından silah ile yaralanan hasta, implant destekli sabit protez ve hareketli bölümlü protez ile tedavi edilmiştir.

Yöntem: Kırk yaşında erkek hasta, ateşli silah yaralanması sonucu oluşan defektlere bağlı çiğneme problemi ile protetik diş tedavisi bölümüne başvurmuştur. Ağız içi muayenesi sonucunda; sol alt çenede geniş kemik ve yumuşak doku defekti, ileri derecede kapanış bozukluğu ve çenelerde yaygın rezidüel saçma parçaları tespit edilmiştir. Tedavi öncesinde hastaya hareketli geçici protezler uygulanarak 4 hafta gözlenmiştir. Üst çene ön bölgedeki diş eksikliğinin 3 implant destekli metal-seramik köprü ile alt çenedeki diş eksikliğinin ise yetersiz kemik miktarına bağlı olarak hareketli bölümlü protez ile tedavi edilmesine karar verilmiştir.

Bulgular: Hastanın üst çenesi implant destekli sabit protetik restorasyonla, alt çenesi ise okluzal kapanışı elde edebilmek ve yetersiz kemik desteğinden dolayı hareketli bölümlü protez ile tedavi edilmiştir. Altı aylık takip sonucunda fonksiyonel ve estetik açıdan herhangi bir problem ile karşılaşılmamıştır.

Sonuç: Uygulanan kombine protetik tedavi ile hastanın fonksiyonel beklentileri karşılanmıştır.

P106

Rehabilitation of Maxillary and Mandibular Defect Caused by Gunshot: A Case Report

Gökçe Doğar[1], Ayşe Koçak-Büyükdere[1], Bahadır Kan[2]

[1] Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

[2] Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: Facial defects caused by gunshot lead to many esthetic and functional problems on patients. Size of the defect plays a crucial role in treatment. In this clinical report, the patient who suffers from gunshot wound treated with implant-supported fixed dental prosthesis and removable partial dentures.

Materials and Methods: A 40-year-old male patient who has facial gunshot defect referred to the department of prosthodontics with mastication difficulties. After intraoral examination, hard and soft tissue defect in left mandibula region, severe intermaxillary malocclusion and extensive buckshot pieces in both jaws had been determined. A removal provisional prosthesis delivered to the patient before the main treatment. After 4-weeks observation period; the treatment had been completed with the 3 implants-supported metal-ceramic fixed dental bridge for maxillary anterior edentulous region and the removal partial denture for mandibula which had insufficient bone volume for implant treatment.

Results: The implant-retained fixed partial denture for maxilla, and removable partial denture for mandibula in order to gain occlusion rehabilitation delivered to the patient. Neither functional nor esthetic problems had been observed in 6-months follow-up period.

Conclusion: The combined treatment supplied with expectations of the patient in the presented case report.

P107

Multiloküler Soliter Kemik Kisti: Vaka Sunumu

Sevde Göksel[1], Murat Mert Atapek[1], Şeyma Alla[2], İlknur Özcan[1], Mehmet Ali Erdem[2]

[1] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Soliter kemik kisti diğer adıyla basit veya travmatik kemik kisti epitelyal duvarı olmayan bir lezyon olup gerçek bir kist değildir. Sıklıkla asemptomatiktir ve rutin incelemelerde tespit edilir. Genelde uniloküler, homojen osteolitik alan şeklinde görülürken büyük lezyonlarda diş kökleri arasına giren parmaksı görünümde ve bazen multiloküler radyolüsensi olarak görülebilmektedir. Bu sunumun amacı multiloküler görülen herhangi bir lezyonun ayırıcı tanısında soliter kemik kistinin de olabileceğini klinisyenlere hatırlatmaktır.

Yöntem: Panoramik grafi ile tespit edilmiş multiloküler lezyon, KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) ile incelenmiş ve biyopsi alınmıştır.

Bulgular: Mandibula posterior bölgede multiloküler sabun köpüğü görüntüsüne sahip lezyon panoramik grafide tespit edilmiştir. Lokalizasyon ve radyografik görünüm doğrultusunda ayırıcı tanıda ameloblastoma ve keratokistik odontojenik tümör (KOT) düşünülmüş ve KIBT tetkiki uygun görülmüştür. KIBT analizinde kortikal sınırlarda ekspansiyon izlenmiş ve lezyonun osteolitik karakteri net olarak görülmüştür. Bunun üzerine ilgili bölgeden biyopsi alınarak histopatolojik tetkik istenmiştir.

Sonuç: Alınan histopatolojik sonuç üzerine basit kemik kisti tanısı konmuştur. Klinisyenler, basit kemik kisti gibi lezyonların hem uniloküler hem de multiloküler görünümde olabileceğini, ameloblastoma, KOT gibi lezyonlara benzer lokalizasyon ve radyolojik görünüme sahip olabileceğini ve buna benzer lezyonlarda ayırıcı tanıda soliter kemik kistini göz önünde bulundurmaları gerektiğinin bilincinde olmalıdır.

P107

Multilocular Solitary Bone Cyst: A Case Report

Sevde Göksel[1], Murat Mert Atapek[1], Şeyma Alla[2], İlknur Özcan[1], Mehmet Ali Erdem[2]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Purpose: Solitary bone cyst also known as simple or traumatic bone cyst is not a true cyst, does not have epithelial lining. Most often asymptomatic and discovered accidentally on routine radiological examinations. Most commonly appears as unilocular homogeneous osteolitic area, while bigger lesions show scalloping pattern between root apices and sometimes multilocular with septum-like appearance. The aim of this case report is to remind the clinician that any lesion showing multilocular appearance have a “solitary bone cyst” on the list of differential diagnosis.

Methods: The multilocular lesion detected by panoramic radiograph was examined with CBCT (Cone Beam Computed Tomography) and a biopsy was taken.

Results: A lesion with soap-bubble pattern on posterior mandible detected on panoramic radiograph. Localization and radiographic appearance led to ameloblastoma or KOT(keratocystic odontogenic tumor) and CBCT examination was appropriated. CBCT analysis showed cortical expansion and the lesion’s osteolitic character. Upon this a biopsy was applied and histopatological assessment awaited.

Conclusions: Histopatologic assessment unveiled “simple bone cyst” which was diagnosed. Clinicians must be aware and acknowledge lesions like solitary bone cysts have both unilocular or multilocular appearance, showing radiological appearance and localization like ameloblastoma or KOT on their differential diagnosis.

P108

Ön Mandibulada Periferal Osifiye Fibroma: İki Olgu Sunumu

Ömer Ekici

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Amaç: Periferal ossifiye fibroma oral kavitenin en yaygın inflamatuvar hiperplazilerinden biridir. Periferal ossifiye fibromalar dişeti, periost veya periodontal ligamentten ortaya çıktığı düşünülen yaygın solid dişeti aşırı büyümesidir. Lezyonlar interdental papilla bölgesinde ön bölgeden molarlara kadar çoğunlukla maksillada görülür. Bu vaka raporu ön mandibulada yer alan iki adet periferal ossifiye fibroma olgusunu sunmaktadır.

Yöntem: 16 yaşında erkek ve 47 yaşında bir kadın hasta altçene sağ santral-lateral bölgede gingival aşırı büyüme için kliniğimize sevk edildi. Klinik muayenede sağ santral kesici dişten mandibular sağ canin dişe kadar yaklaşık 1.5 x 1 cm boyutlarında, soluk pembe dişeti büyümesi görüldü. Hastaların ağız hijyeni kötüydü. Lezyonların cerrahi eksizyonu diş taşı temizliği ve kök yüzeyi düzleştirmesi ile birlikte yapıldı ve histopatolojik inceleme için gönderildi.

Bulgular: Histopatolojik incelemeler periferal ossifiye fibroma ön tanısını doğruladı. Bir yıllık takip süresinde lezyonlarda nüks görülmedi.

Sonuç: Periferal ossifiya fibromanın tedavisi periostuda içeren cerrahi eksizyon ve lezyona komşu dişlerin diş taşlarının temizlenmesinden oluşur. Nüks oranı %8 ile %20 aralığında olduğu bildirilmiştir. Olası nüksleri azaltmak için lezyonun tamamen çıkarılması önemlidir ve ameliyat sonrası düzenli takip gereklidir.

P108

Peripheral Ossifying Fibroma in the Anterior Mandible: Report of Two Cases

Ömer Ekici

Eskişehir Oral and Dental Health Hospital

Objective: Peripheral ossifying fibroma is one of the most common inflammatory hyperplasia oral cavity. Peripheral ossifying fibromas are a common solitary gingival overgrowth thought to arise from the gingival corium, periosteum or periodontal ligament.The lesions are most often found in the interdental papilla region, located anterior to the molars and in the maxilla. This case report presents two cases of peripheral ossifying fibroma in the anterior mandible.

Methods: A 16-year-old male patient and a 47 year-old female patient were referred to our clinic for gingival overgrowth in the mandibular right central-lateral region. Clinical examination revealed a single, sessile, pale pink gingival overgrowth, measuring about 1.5 x 1 cm extending from right central incisor up to mandibular right canine. The patients had a poor oral hygiene. Surgical excision of the lesions were performed following scaling and root planing and sent for histopathological examination.

Results: The histopathological examinations confirmed the provisional diagnosis of peripheral ossifying fibroma. There were no evidence of recurrence of the lesions follow up of a year. Conclusion: Treatment of peripheral ossifying fibroma consists of surgical excision, including the periosteum and scaling of the adjacent teeth. The rate of recurrence has been reported at 8% - 20%. It is important to completely remove the lesion to reduce the possible recurrences and postoperative regular follow-up is required.

P109

Rinoserebral Mukormikozis'Li Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Çağatay Aktaş[1], Nilüfer Tülin Polat[1], Şükrü Aydın[2]

[1] İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] İnönü Üniversitesi Turgut Özal Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı

Amaç: Mukormikozis, daha çok kontrolsüz diabet hastalarını ve immun sistemi baskılanmış hastaları etkileyen, fırsatçı küf mantarlarının oluşturduğu invazif fungal bir enfeksiyondur. Mucorales takımından mantarların etkeni olduğu mukormikozis yüksek morbidite ve mortalite oranlarıyla seyreder. Hastalarda rinoserabral, pulmoner, kutanöz, gastrointestinal, dissemine ve diğer organları tutan olmak üzere altı ayrı klinik mukormikozis tablosu oluştururlar. Predispozan faktöre bağlı olarak değişebilmekle beraber en sık rinoserebral formu görülmektedir. Konjenital malformasyonlar, neoplasmlar ve maksillanın travmaları obturatör ile tedavi edilebilir. Bu olgu raporunda, fakültemize başvuran hastanın protetik rehabilitasyonu amaçlanmıştır.

Olgu: Anjioinvaziv mukormikozis tanısı ile sert ve yumuşak damağı opere edilen 65 yaşındaki erkek hasta kliniğimize başvurdu. Maksiller bölgenin rezeksiyonu sonucu ağız ve burun boşluğunun birleştiği görüldü. Ameliyat sonrası bu defekti kapatıp, hasta konforunu yeniden sağlamak için ağızda var olan dişlerden de destek alarak iyileşme tamamlanana kadar immediate akrilik bölümlü protez ile oroantral açıklık kapatıldı. İyileşme tamamlandıktan sonra bulblu obtüratör yapıldı. Bu protezle beraber ağız ve burun boşluğu birbirinden ayrılarak hastanın fonksiyon ve fonasyonunun düzeltilmesi sağlandı.

Sonuç: Yapılan protetik rehabilitasyon sonucunda hastanın olmayan estetik, fonksiyon ve fonasyonu sağlandı. Bu eksikliklere bağlı olarak oluşan psikososyal sorunlar giderildi. 1 yıllık klinik takipte hastanın yapılan işlemden memnun olduğu herhangi bir sorun yaşamadığı belirlendi.

P109

Prosthetic Rehabilitation of the Patient with Rhinocerebral Mucormycosis : A Case Report

Çağatay Aktaş[1], Nilüfer Tülin Polat[1], Şükrü Aydın[2]

[1] İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

[2] İnönü University Turgut Özal Medical Faculty, Ear Nose Throat Department

Aim: Mucormycosis is an invasive fungal infection caused by opportunistic fungus. It affects immuncompromised patients and patients with uncontrolled diabetes mellitus. Mucormycosis, which is caused by fungi of the Mucorales order, is associated with high morbidity and mortality rates. In patients, they make up six clinical form; rhinocerabral, pulmonary, cutaneous, gastrointestinal, disseminated and involving of other organs. Although the predisposing factor may be effective on which form occurs, the most common form of mucormycosis is rhinocerebral form. Congenital malformations, neoplasm and trauma of maxilla can be treated with the obturators. In this case report, prosthetic treatment of the maxillary defects of the referred patients to this institution.

Case: A 65 year old male patient with diagnosis of angioinvasive mucormycosis was operated on hard and soft palate, was refered to our clinic. An oroantral fistula was formed after the left maxillary tumor resection. Oroantral fistula was obstructed with an immediate acrylic removable partial prosthesis taking support from the existing teeth in order to improve the comfort of the patient postoperatively. After the healing was completed a bulb obturator was constructed. With this obturator, oral and nasal cavity was separated from each other, and provided the improvement of the patient's function and phonation.

Conclusion: After the prosthetic rehabilitation, aesthetic, function and phonation of the patient was provided. And the outcome of this procedure was, the psychosocial problems that occur due to these deficiencies were corrected. In the 1-year clinical follow-up, the patient were satisfied with the prosthesis and identified that there were no problems experienced.

P110

Alt Çene Posterior Bölgedeki Radiküler Kistin Dekompresyon Sonrası Enüklüasyon İle Tadavisi

Harun Akbörk, Mustafa Can Gürbüz, Ebru Deniz Karslı

Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Çene kistleri, odontojenik epitelden veya tamamen farklı bir embriyolojik kökenden kaynaklanabilirler. Genellikle asemptomatiktirler; ancak ağız içine akıntı, kötü tat, koku, ağrısız şişliklerle de karşılaşılabilir. Tedavi seçenekleri arasında basit drenaj, marsupiyalizasyon, küretaj, enükleasyon, marjinal veya segmenter rezeksiyon gösterilmektedir. En sık karşılaşılanı radiküler kisttir. Radiküler kistler genelde pulpa enfeksiyonu ve ardından nekrozuna bağlı olarak oluşan kistlerdir.

Yöntem: Kliniğimize başvuran 14 yaşındaki erkek hastanın sağ alt çene posterior bölgesinde yüzeyi çevredeki mukozayla aynı görünümde, ponksiyonda kistik sıvı aspire edilen asemptomatik şişlik görüldü. Radyolojik muayenede 46 numaralı dişinde derin çürük ve bu dişin kökleri çevresinde iyi sınırlı radyolusent kistik lezyon izlendi.Hastanın 46 numaralı dişi çekilerek dekompresyon(basit drenaj) yöntemiyle kistik lezyonun tedavisine başlanmıştır. Hasta 4 ay boyunca ilgili bölgeyi serum fizyolojikle yıkama yapmış 4.ayın sonunda kist enüklüasyonu yapılarak hasta takibi yapılmıştır.7.ayın sonunda kontol filmi alınarak ilgili bölgedeki kemikleşme net olarak izlenmiştir.

Bulgular: Histopatolojik inceleme sonucu radiküler kist olarak gelmiştir. Hasta sık aralıklarla kontrol edilmiş, toplam tedavi 7 ay sürmüştür. Hastanın 1.ve 3.ayda kontrol filmleri alındı.

4. ayda ilgili bölgedeki kistik lezyonun küçülmesini takiben kistin enukleasyonu yapılarak tedavi tamamlanmıştır.7.ayda kontrol filmi alınarak hasta takibine devam edilmiştir.

Sonuçlar: Radiküler kistlerin tedavisinde dekompresyon sonrası kistin enüklüasyonu başarılı bir tedavi yöntemi olup hastaların sıkı takibi önemlidir.

P110

Enucleatïon After Decompressïon Treatment of Radïcular Cyst in the Mandïbular Posterïor Regïon

Harun Akbörk, Mustafa Can Gürbüz, Ebru Deniz Karslı

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Jaw cysts can originate from odontogenic epithelium or from an entirely different embryological root. They are usually asymptomatic; But it can also occur with discharge into the mouth, bad taste, smell, painless swelling. Treatment options include simple drainage, marsupialization, curettage, enucleation, marginal or segmental resection. The most common is the radicular cyst. Radical cysts are usually caused by pulp infection followed by necrosis.

Material and Methods: A 14-year-old male patient admitted to our clinic had asymptomatic swelling in the posterior region of the right lower jaw with the same appearance as the surrounding mucosa and aspirated cystic fluid at the puncture site. Radiographic examination showed a deep caries of tooth number 46 and a well-defined radiolucent cystic lesion around the root of this tooth. Treatment of the cystic lesion was started by decompression (simple drainage) of the patient by pulling tooth number 46. The patient was washed with the physiological saline solution for 4 months. At the end of the 4th month, the cyst was enucleated and the patient was followed. 7. At the end of the examination, the ossification in the related region was clearly observed.

Result: Histopathological examination revealed a resultant radical cyst. The patient was checked at frequent intervals and the total treatment lasted 7 months. The patient's first and third control films were taken.

At the 4th month, cystic enucleation was performed following the shrinkage of the cystic lesion in the related region. Therapy was completed by taking the control film and the patient follow-up.

Conclusion: Post decompression cysteine enrichment in the treatment of radicular cysts is a successful treatment modality and it is important for patients to follow closely.

P111

Maksillada Soliter Nörofibroma :Bir Olgu Raporu

Sevda Kalkan[1], Ahmet Bayrakçıoğlu[2], Asım Dumlu[1], Necat Vakur Olgaç[3]

[1] Marmara Üniversitesi,Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız,Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi,Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü Tümör Patolojisi Bilim Dalı

Soliter nörofibrom, kalıtsal nörofibromatozu olmayan bir bireyde oluşan tek lezyondur. Soliter nörofibrom, nispeten sınırlanmış fakat kapsüllenmemiş, sinir dokusundan kaynak alan, schwann hücreleri, perinöral hücreler ve olgun kollajenden oluşan, benign, yavaş büyüyen bir neoplazidir.Nörofibromaların yaklaşık% 90 Nörofibromatozis tip 1 ile ilişkilidir. Bu nedenle Von Recklinghausen hastalığını dışlamak için fizik muayene ve aile öyküsü gereklidir. Baş ve boyundaki soliter nörofibromaya nispeten nadir rastlanmakla birlikte en sık mandibulada izlenir. Maksillada nadir görülür.Bu vaka raporunda maksillada izlenen soliter nörofibroma sunulmuştur.

P111

Solitary Neurofibroma of the Maxilla: A Case Report

Sevda Kalkan[1], Ahmet Bayrakçıoğlu[2], Asım Dumlu[1], Necat Vakur Olgaç[3]

[1] Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology,

[2] Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery,

[3] Istanbul University, Institute of Oncology, Department of Tumor Pathology

A solitary neurofibroma is a single lesion that occurs in an individual with no hereditary neurofibromatosis. Solitary neurofibroma is a benign, slow growing neoplasm, relatively circumscribed but not encapsulated, originating from a nerve and composed of schwann cells, perineural cells and mature collagen. About 90% of the neurofibromas are associated with neurofibromatosis type 1, and hence the presence of a solitary case requires physical examination and familial history to exclude Von Recklinghausens disease.Intraosseous occurrence of solitary neurofibroma in the head and neck is relatively uncommon, with the most common site being the mandible. It is rarely seen in maxilla. In this case report, solitary neurofibroma was reported in maxilla..

P112

Diş Sağlığı Merkezlerinin Çalışanlarına Yönelik Şiddet: Anket Çalışması

Zehtiye Füsun Yaşar[1], Elif Durukan[2], Erhan Büken[1], İshak Kalkavan[3], Hazar Balkan Bilgin[3]

[1] Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı

[2] Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

[3] Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı (Çalışma Sırasında)

Amaç: Araştırmanın amacı; Ankara İl merkezinde bulunan Ağız Diş Sağlığı Merkezi çalışanlarının şiddet ile karşılaşma oranını, karşılaştıkları şiddetin türünü, nedenlerini, sorunla karşılaştıklarında uyguladıkları yöntemi ve sorunun çözümü konusundaki önerilerini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, Ankara İl merkezinde bulunan Sağlık Bakanlığı bünyesindeki Ağız Diş Sağlığı Merkezlerinde çalışan ve ankete katılmayı kabul eden 501 çalışanla yürütüldü. 2015 yılı Ağustos – Kasım aylarında yapılan çalışma tanımlayıcı tiptedir. Verilerinin frekans ve χ^2 analizinde SPSS 22.0 paket programı kullanıldı.

Bulgular: Katılımcılar meslek yaşamları boyunca en az bir kez tanık (%80,4) olmuş veya Maruz (%68,9) kalmıştır. Katılımcılar, şiddetin toplumda (% 93,0), sağlıkta (% 93,4) ve kurumlarının (% 72,7) geçen yıla oranla arttığının ortak bir görüşünü paylamaktadır. Şiddet tanıkları / mağdurları olan katılımcılar, şiddetin sıklıkla hastalar / akrabaları tarafından yapıldığını bildirmektedir. Katılımcılar, şiddetin çoğunlukla hastane koridorunda (% 52.0) ve en yoğun gündüz çalışma saatlerinde (% 78.6) gerçekleştiğini belirtmektedir. Katılımcıların şiddet olaylarını hastane idaresine veya özel güvenlik görevlisine bildirdikleri tespit edildi. Katılımcıların büyük çoğunluğu, özel güvenlik görevlisi (% 83.4) ve alarm sistemi (% 73.0) olmasına rağmen, güvenlik önlemlerinin çalıştıkları kurumlarda yetersiz olduğunu belirtiyor (% 63.2). Katılımcılar güvenlik önlemlerini arttırarak ve mağdurlara yasal destek sağlayarak sorunu çözmeyi savunmaktadır.

Sonuç: Sonuçlar, Ülkemizdeki ağız diş sağlığı merkezlerinde de şiddetin önemli bir sorun olduğunu göstermektedir. Sorunu çözümü doğrultusunda katılımcıların görüşlerinin dikkate alınarak yeni önlemlerin alınmasının, merkezlerin işleyişinden kaynaklanan eksikliklerinin giderilmesinin, personelin şiddet olaylarında izleyecekleri yöntemler konusunda eğitilmesinin gerekli olduğunu göstermektedir.

Çalışma, Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu (Proje No: KA 15/189), Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu (Proje No: KA 15/72) kararlarıyla onaylanmış, Başkent Üniversitesi Araştırma Fonu'nca desteklenmiştir.

P112

Violence Against Dental Health Centers' Workers : A Questionnaıre Study

Zehtiye Füsun Yaşar[1], Elif Durukan[2], Erhan Büken[1], İshak Kalkavan[3], Hazar Balkan Bilgin[3]

[1] Baskent University Faculty of Medicine Department of Forensic Medicine

[2] Baskent University Medical Faculty Public Health

[3] Baskent University Faculty of Medicine Forensic Medicine (During Working)

Aims: The aim of this study is to determine the proportion of being exposed Dental Healthcare Centers (ODHC) located in Ankara city center.

Material and Methods: The descriptive study was conducted with 501 health care workers.The data were analyzed using SPSS version 22.0 software; chi-square test was used to compare the violence exposure/eye witnessing proportions according to different groups.

Results: The proportion of the subjects who whitnessed violence in the workplace at least once in their professional life is 80.4%; and 68.9% of the subjects were exposed to violence at least once. Participants share a common view that violence has increased in society (93.0%), health (93.4%) and their institutions (72.7%) over the last year. The participants who are violence witnesses/ victims state that the violence is often performed by the patients / their relatives. Participants indicate that the violence is mostly takes place in the hospital corridor (52.0%) and during the busiest daytime working hours (78.6%).

It is determined that participants reported the violence cases to the hospital administration or to the private security guard. Most of the participants state that the security measures are inadequate (63.2%) in the institutions they work although there are private security guard (83.4%) and alarm system (73.0%). Participants were defended to solve the problem by increasing security measures and providing legal support to victims.

Conclusion: Finding show that violence is a major problem in the dental health centers in our country. For the solution of the problem, it is necessary to correct the deficiencies arising from the functioning of the centers, to educate the personnel on the methods to follow in the violence.

This study was approved by Baskent University Institutional Review Board (KA 15/189), decisions of Non-interventional Clinical Research Ethics Board (KA 15/72).

P113

Konya ve Çevresinde Yaşayan Çocuklarda Diş Sayı Anomalilerinin Prevalansı : Retrospektif Araştırma

Didem Odabaşı

Ordu Üniversitesi

Amaç : Bu çalışmanın amacı Konya il ve çevresinde yaşayan çocuklarda diş sayı anomalilerinin prevalansının ve dağılımının değerlendirilmesidir.

Yöntem : Kliniğimize Aralık 2014 - Aralık 2016 yılları arasında müracaat etmiş, 5-12 yaş arasındaki 7510 hastanın (3659 erkek ve 3851 kız) dijital panoramik röntgen kayıtları, dişlerdeki sayı anomalileri açısından değerlendirildi. Tüm veriler (yaş, cinsiyet, sistemik hastalık veya sendrom) hasta dosyalarından elde edildi.

Bulgular : Kayıtları incelenen 7510 hastanın 803 (%10.6)' inde sayı anomalisi tespit edildi.

Sayı anomalisi tesbit edilen hastaların %28.6 'sında (230 hasta, 147 erkek ve 83 kız) hipodonti ve oligodonti saptandı. Hastaların% 49.9 'unda (401 hasta 200 erkek ve 201 kız) dişlerde konjenital eksiklik saptandı. Simetrik eksiklik çok yaygındı. Konjenital diş eksikliği en sık mandibula posterior bölgede ikinci premolar, bunu takiben maksiller lateral kesici dişlerdi. Hastaların % 21.4 'ünde (172 hasta, 88 erkek ve 84 kız) süpernümerik dişler gözlendi.Süpernümerer diş varlığı ise en sık maksiller anterior bölgede gözlendi. En yaygın süpernumerer diş meziodens (89 çocuk, 45 erkek ve 54 kız) idi.

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda, sayı anomalisi prevalansı % 10.6 olarak tespit edildi. Diş sayı anomalileri Konya'da yaygın olarak görüldüğü tesbit edildi. Diş sayısı anomalileri klinik ve radyografik olarak değerlendirilmelidir. Diş sayısı anormalliklerinin erken tanı ve tedavisi, gelecekte istenmeyen problemleri önler.

P113

Prevalance of Teeth Number Abnormalities in Children Living in Konya and Cities Surrounding: Retrospective Study

Didem Odabaşı

Ordu University

Aim : The goal of this study was to evaluate the prevalance of teeth number abnormalities in children living in Konya city and cities surrounding.

Method : The study consisted of a sample of 7510 patients aged between 5-12 years (3659 boys and 3851 girls) referred of our clinic between December 2012 - December 2014 . All data (age, sex, systemic disease or syndrome) were obtained from patient files.

Results : Number anomalies were detected in 803 (10.6 %) of 7510 patients. In 28.6 % of patients (230 patients; 147 boys, 83 girls) were detected hypodontia and oligodontia . In 49.9 % of patients (401 patients; 200 boys and 201 girls) were observed teeth agenesis. Symetrical missing was common. While most common location of congenitally missing teeth was mandibular posterior region, supernumerary teeth were seen on maxillary anterior region most commonly . In 21.4 % of patients (172 patients; 88 boys and 84 girls) were observed supernumerary teeth. The most common supernumerary teeth were mesiodens (89 patients; 45 boys and 54 girls).

Conclusion : ted clinically and radiographically. Early diagnosis and treatment of tooth number anomalies prevent unwanted problems in the future.

P114

Mukoepidermoid Karsinom: Olgu Sunumu

Sevda Kalkan, Birsay Gümrü Tarçın, Asım Dumlu

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız,Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Mukoepidermoid karsinoma, karakteristik olarak mukus salgılayan hücreler ve çeşitli oranlarda neoplastik squamoz hücrelerden meydana gelen malign bir neoplazmdır. Mukoepidermoid karsinom maksiller sinüste ortaya çıkan malignitelerin% 13'ünü oluşturur. Bu olgu sunumunda sol posterior sert damaktaki şişlik nedeniyle , Marmara Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi ağız diş ve çene radyolojisi bölümüne başvuran 62 yaşındaki erkek hastanın klinik ve radyolojik özellikleri bildirilmiştir

P114

Mucoepidermoid Carcinoma: A Case Report

Sevda Kalkan, Birsay Gümrü Tarçın, Asım Dumlu

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Mucoepidermoid carcinoma is a malignant neoplasm characteristically composed of mucus-secreting cells intermingled with neoplastic squamous cells in variable proportions. Mucoepidermoid carcinoma constitutes 13% of malignancies occurring in the maxillary sinus. In this case report, the clinical and radiological features of a 62-year-old male patient referred to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Marmara University, complaining of a swelling on the posterior left side of the hard palate are presented.

P115

Şüpheli Olguların Teşhisinde Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografinin Önemi: Vaka Raporu

Rüya Sessiz, Gökhan Özkan, Özge Dönmez, Emre Köse

Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT), incelenmek istenilen bölgeden geçen x-ışınlarının atenuasyonlarının detektörlerle ölçülerek bilgisayar yardımı ile görüntü oluşturulması prensibine dayanır. Bu yöntemle, medikal tomografiye göre daha kısa sürede ve daha düşük radyasyon dozu ile yüksek çözünürlüklü görüntüler elde edilebilir. KIBT, kemik gibi yüksek kontrasta sahip yapıların detaylı incelenebilmesine olanak sağlayan önemli bir teşhis aracıdır.

Kistler, merkezden çevreye genişleyerek büyüyen, epitel ile döşeli ve bağ dokusu ile çevrili, içinde sıvı ve yarı sıvı kıvamda bir materyalle dolu patolojik yapılardır. Genellikle rutin radyolojik incelemelerde tesadüfen belirlenirler. Ekspansiyon gösterdiklerinde ya da enfekte olduklarında ağrı oluşturarak klinik belirti gösterebilirler. Radyolojik incelemede genellikle düzgün ve keskin sınırlı radyolüsent görüntü verirler.

Bu vaka raporunda konvansiyonel yöntemlerle kesin karar verilemeyen görüntülerin ayırt edilmesinde KIBT kullanımının önemini vurgulamayı amaçladık.

Yöntem: Kliniğimize rutin muayene için başvuran 50 yaşındaki erkek hastanın muayenesinde, panoramik radyografisinde alt sağ 2. premoların distalinden alt sol 2. premoların distaline kadar uzanan radyolüsent bir alan izlendi. Hastanın herhangi bir klinik semptomu yoktu. Radyolüsent alanda bulunan dişlerin vitalite testleri pozitif yanıt verdi. Şüpheli lezyon varlığını daha detaylı değerlendirebilmek amacıyla KIBT görüntüleri elde edildi.

Bulgular: KIBT görüntüleme sonucunda herhangi bir patolojik oluşum tespit edilmedi. İlgili bölgede kemik yapısının anatomik olarak daha ince yapıda olduğu gözlendi. Bu durumun da panoramik radyografide kistik lezyon benzeri bir görünüme yol açtığı düşünüldü.

S**onuç**: Konvansiyonel yöntemlerle ayırt edilemeyen şüpheli durumların ayırıcı tanılarının tam ve doğru teşhisinde KIBT oldukça önemli bir rol oynamaktadır.

P115

Role of Cone Beam Computed Tomography in Detecting Suspicios Cases: Case Report

Rüya Sessiz, Gökhan Özkan, Özge Dönmez, Emre Köse

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: Cone-beam computed tomography (CBCT) is based on the measurement of the attenuation of x-rays passing through a region to be examined by a detector and the image generation by the computer. des a lower dose, lower cost and shorter scanning time comparison with conventional CT. CBCT is an important diagnostic tool that gives detailed information about bone tissue.

Cysts are pathological structures filled with liquid and semi-liquid material, surrounded by ephitelium and connective tissue, expanding from the center to the periphery. Cysts are usually detected on routine radiological examinations incidentally. Cysts are asymptomatic unless they are infected or expanded. Bone cysts usually have smooth and sharp opaque borders around a radiolucent area on radiographs.

In this case report, we aimed to emphasize the importance of CBCT to distinguishing images that cannot be identified by conventional methods.

Method: A 50-year-old male patient admitted to our clinic for routine dental examination. A radiolucent area extending from the lower right 2nd premolar to the lower left 2nd premolar was observed in panoramic radiograph. The patient had no clinical symptoms. Positive vitality responses were obtained from the teeth included in the radiolucent area. CBCT images were obtained in order to evaluate the suspected area in detail.

Results: No pathological findings were detected in CBCT imaging. It was observed that the bone structure was anatomically thinner in related region. This thin bone formation can be perceived as a cystic appearance on radiograph.

Conclusion: CBCT has an important role in accurate diagnosis of suspicious cases that cannot be distinguished by conventional methods.

P116

Bilateral Artiküler Eminens Pnömatizasyonu: Vaka Raporu

Özge Dönmez, Emre Köse, Rüya Sessiz, Gökhan Özkan

Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Pnömatizasyon kemik dokusu içerisindeki hava boşlukları olarak tanımlanmaktadır. Kafatasında sıklıkla maksilla, sfenoid ve etmoid kemiklerde görülürken nadiren temporal kemiğin mastoid prosesi, zigomatik ark ve artikuler eminenste görülür. Artiküler eminens pnömatizasyonu mastoid hava hücreleriyle benzer görünümde asemptomatik lüsensilerdir. Sıklıkla unilateral ve multilokuler olarak gözlenir. Bu olgu sunumunda; rastlantısal olarak tespit edilen bilateral artiküler eminens pnömatizasyonunun konik ışınlı bilgisayarlı tomografiyle incelenmesi anlatılmaktadır.

Olgu: Kliniğimize 36 numaralı dişindeki ağrı nedeniyle başvuran 21 yaşındaki erkek hastadan alınan rutin panoramik radyografta artiküler eminens bölgesinde lüsensi izlendi. Hastanın temporomandibular eklem muayenesi normaldi ve hasta sistemik olarak sağlıklıydı. Lüsensinin morfolojisini incelemek ve olası patolojileri ekarte etmek için alınan konik ışınlı bilgisayarlı tomografide, bilateral artiküler eminens pnömatizasyonu tespit edildi.

Sonuç: Anevrizmal kemik kisti, osseoz hemangiyom ve kondroblastoma artiküler eminenste görülebilecek lüsent lezyonlardan bazılarıdır. Pnömatizasyonunun ayırıcı tanısında ve bölgeye uygulanacak cerrahi işlem öncesi morfolojisinin belirlenmesinde konik ışınlı bilgisayarlı tomografi önemli tanı aracıdır.

P116

Bilateral Articular Eminence Pneumatization: A Case Report

Özge Dönmez, Emre Köse, Rüya Sessiz, Gökhan Özkan

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: Pneumatization is defined as air-filled cavities inside bone tissue. It is commonly located in maxilla, sphenoid and ethmoid bone but rarely seen in mastoid process of temporal bone, zygomatic arc and the roof of articular eminence. Articular eminence pneumatization is an asymptomatic radiolucent defect that has a similarity to mastoid air-cells . It is usually unilateral and multilocular. This case report describes anatomic and morphologic features of incidentally identified bilateral pneumatized articular eminence with CBCT images.

Case: A 21-year old was represented to our clinic male with a complaint of pain on his lower left first molar tooth. Radiolucent areas were observed at bilateral articular eminence region during panoramic radiograph examination. His medical history was unremarkable. Examination of temporomandibular joint was normal. Cone beam computed tomography was performed to distinguish possible pathologies and investigate morphological and anatomical features of radiolucency.

Results: Aneurysmal bone cyst, osseous hemangioma, chondroblastoma are some of radiolucent lesions which can be observed at articular eminence. Cone beam computed tomography imaging has an important role to determine the morphology of articular eminence before surgery and for the differential diagnosis.

P117

Oral Skuamöz Hücreli Papillom ve Tedavisi: Olgu Raporu

Rüya Sessiz[1], Zeynep Düzenli[2], Emre Köse[1], Burcu Gürsoytrak[2], Firuzan Döğer[3]

[1] Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Oral skuamöz hücreli papillom (OSHP), çok katlı epitelin benign proliferasyonu sonucu meydana gelen papiller veya verrüköz ekzofitik kitledir.Çoğunlukla human papilloma virüs(HPV) tip 6 ve tip 11 ile ilişkilendirilmiştir. Yavaş büyüme eğiliminde olan skuamöz hücreli papillom genellikle asemptomatiktir. Sıklıkla dil, yanak ve yumuşak damakta görülür. Benzer klinik görünüm taşıyan malign lezyonlardan ayrımı yapılmalıdır.

Bu olguda oral skuamöz papillomun teşhis ve tedavi aşamaları sunulmaktadır.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı 20 yaşındaki erkek hasta diş ağrısı sebebiyle başvurduğu serbest diş hekiminin yumuşak damakta fark ettiği büyüme sebebiyle fakültemize başvurdu. Kliniğimizde yapılan ağız içi muayanesinde yumuşak damakta 0,5 cm çapında saplı, pembe beyaz renkli karnabahar görünümlü lezyon saptandı. Anamnezinde hastanın daha önce lezyonu farketmediği ve herhangi bir şikayetinin olmadığı öğrenildi. Radyolojik muayanesinde patolojik bulguya rastlanmadı. Malignite riski de olabileceği düşünülerek fakültemizin ağız,diş ve çene cerrahisi bölümünde lezyon eksizyonel biyopsi yapılarak histopatolojik incelemeye gönderildi.

Bulgular: Histopatolojik incelemede skuamoz hücreli papillom tespit edildi. 17. Günde yapılan kontrol muayenesinde operasyon bölgesinin iyileştiği gözlendi. Hasta 3 ay sonrası için kontrol seansına çağırıldı.

Sonuç: Oral skuamöz papillom sıkça rastlanılan bir lezyon olup benzer klinik özelliklere sahip malign lezyonlardan ayrımının yapılması önemlidir. Ayırıcı tanıda histopatolojik inceleme önemli yer tutar. Skuamöz hücreli papillom sıklıkla tekrarlama eğiliminde olduğu için uzun süreli hasta takibi önerilmektedir. Bu nedenle hasta 3 ay sonrasına kontrole çağırılmıştır.

P117

Diagnosis and Treatment of Oral Squamous Cell Papillomas: Case Report

Rüya Sessiz[1], Zeynep Düzenli[2], Emre Köse[1], Burcu Gürsoytrak[2], Firuzan Döğer[3]

[1] Adnan Menderes University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Adnan Menderes University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Adnan Menderes University Medical Faculty Medical Pathology Department

Aim : Oral squamous cell papilloma (OSCP) is a benign proliferation of the stratified squamous epithelium, which results in a papillary or verrucous exophytic mass. OSCP is usually associated with human papilloma virüs (HPV) type 6 and type 11. The lesion was asymptomatic and had shown a slow growth. Often seen on tongue, cheek and soft palate. Malignant lesions with similar clinical appearance should be distinguished.

In this case, diagnosis and treatment stages of oral squamous papilloma are presented.

Method: A systemically healthy 20-year-old male patient was referred to our clinic because of dental pain. İn oral examination, we were observed solitary, exophytic lesion was clinically soft, pink-white in color and appeared as cauliflower on soft palate. The patient had no complaints about the lesion. There was no radiographic symptom.Considering the risk of malignancy, we performed a lesion excisional biopsy oral and maksillofacial surgery clinical.

Results : Histopathological examination revealed squamous cell papilloma. On the 17th day of the control examination, improvement of the operation area was observed. The patient was called to the control session for 3 months later.

Conclusion: Oral squamous papilloma is a common lesion and it is important to distinguish malignant lesions with similar clinical features. Histopathological examination is important in differential diagnosis long-term follow-up is recommended because the lesion usullay recurs. For this reason, the patient was called for control 3 months later.

P118

Endo-Perio Lezyona Sahip Mandibular Molar Dişin Tedavisi: Olgu Sunumu

Elif Tekin[1], Hüda Melike Bayram[1], Emre Bayram[1], Feyza Tülü[2]

[1] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı endo-perio lezyonu bulunan mandibular molar dişin tedavi prosedürünün sunulmasıdır.

Olgu: 65 yaşında erkek hasta sağ alt ikinci molar dişinde şiddetli ağrı şikayetiyle kliniğimize yönlendirilmiştir. Intraoral muayenede derin çürük, bukkal apse, ve ilgili dişte derin periodontal cep (8-9mm) tespit edildi. Radyografik muayenede derin çürük ve furkasyondan başlayıp kök boyunca ilerleyen kemik yıkımı gözlenmektedir. Klinik ve radyografik bulgular sonucunda endo-perio lezyon teşhisi koyuldu. Kök kanal tedavisi yapıldı. Periodontal apse tedavisi ile birlikte subgingival ozonlu su irrigasyonu yapılmıştır.

Sonuç: Endo-perio lezyonlar multidisipliner tedavi yaklaşımı ile başarılı bir şekilde tedavi edilebilirler. Bu dişlerin başarılı tedavisi doğru teşhis ve uygun tedavi planlamasına bağlıdır.

P118

Mandibular Molar Tooth Treatment with Endo-Perio Lesion: A Case Report

Elif Tekin[1], Hüda Melike Bayram[1], Emre Bayram[1], Feyza Tülü[2]

[1] Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: The aim of this study is to present a mandibular molar tooth treatment procedure with endo-perio lesion.

Case: A 65-year-old male patient was referred to our clinic complaining of severe pain in the right mandibular second molar. Intraoral examination revealed deep caries, buccal abscess, and deep periodontal pocket (8-9mm) in the tooth. Root canal treatment was done. Periodontal abscess treatment and subgingival ozonated water irrigation were performed.

Conclusion: The endo-perio lesions can be successfully treated with multidisciplinary treatment plan. Successful treatment of these teeth depends on accurate diagnosis and appropriate treatment planning.

P119

Kötü Alışkanlıklar Sonucu Oluşan Açık Kapanışın Ortodontik Tedavi ile Düzeltilmesi

Gökay Üstdal, Fundagül Bilgiç, Eyüp Burak Küçük

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, karışık dişlenme döneminde, dudak emme ve dil itimi alışkanlıklarına bağlı olarak ön açık kapanışın meydana geldiği bir olgunun ortodontik tedavisini sunmaktır.

Yöntem: 8 yaşında kız hasta, açık kapanış şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenesinde hastanın dil itimli yutkunma ve alt dudak emme alışkanlıklarına sahip olduğu tespit edildi. Hasta zararlı alışkanlıklarını bırakması konusunda bilgilendirilip motive edildiyse de yapılan takiplerinde zararlı alışkanlıklarının devam ettiği gözlemlendi. Hastanın zararlı alışkanlıklarının önlenmesi amacıyla hastaya sabit dil önleyici bir aparey ile lip bumper alışkanlık kırıcı apareylerinin uygulanmasına karar verildi.

Bulgular: Hasta iki yıl süresince takip edildi. Hastanın alışkanlık kırıcı apareylerle zararlı ağız alışkanlıklarını bıraktığı ve ön açık kapanış probleminin bu süreçte düzeldiği gözlemlendi.

Sonuç: Karışık dişlenme döneminde meydana gelen açık kapanış probleminin erken teşhisi, maloklüzyonun önleyici ortodontik tedavi ile çözülmesini sağlamaktadır. Olgumuzda, alışkanlık kırıcı apareylerden olan dil önleyici ve lip bumper apareyleri kullanılarak, kompleks bir tedavisi olan ön açık kapanış probleminin başarılı bir şekilde tedavi edilmesi sağlanmıştır.

P119

Correction of Openbite Resulting from Bad Habits by Orthodontic Treatment

Gökay Üstdal, Fundagül Bilgiç, Eyüp Burak Küçük

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Aim: The aim of this case report is to present orthodontic treatment of anterior openbite, which is caused by lip sucking and tongue thrust during mixed dentition.

Method: An 8-year-old girl was admitted to our clinic with openbite complaint. It was determined that the patient had tongue thrust swallowing and lower lip sucking habits. Although the patient was informed and motivated to stop her harmful habits, it was observed that harmful habits were continued in her follow-ups. In order to prevent the harmful habits of the patient, it was decided to apply a fixed tongue crib appliance and a lip bumper habit breaking appliance to the patient.

Results: The patient was followed for two years. It was observed that the patient left the harmful mouth habits with the habit breaking devices and anterior openbite malocclusion was corrected in this process.

Conclusion: The early diagnosis of the openbite problem, which occurs during the mixed dentition period, allows the malocclusion to be resolved by preventive orthodontic treatment. In this case, the anterior openbite problem was successfully treated, which has a complex treatment process, by using the tongue crib and lip bumper habit-breaking appliances.

P120

Endodontik Tedavi Sonrası Periapikal Lezyon Takibi: İki Olgu Sunumu

Elif Tekin, Merve Kanber, Hüda Melike Bayram, Emre Bayram

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Periapikal alanda lezyonları olan dişlerin başarılı kök kanal tedavisi yapıldığında, cerrahi girişime gerek kalmadan iyileştiğini örneklemektir.

Olgu1: Üst ön bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize gelen 20 yaşındaki bayan hastanın, yapılan klinik muayenesinde üst sağ orta ve yan keser dişlerinde perküsyona duyarlılık olduğu tespit edilmiştir. Hasta anamnezinde dişlere önceden kanal tedavisi yapıldığını ancak şikayetlerinin geçmediğini bildirmiştir. Radyolojik muayenede maksillar orta ve yan keser dişler çevresinde geniş periapikal radyolüsent alan ve başarısız kök kanal tedavisi görülmüştür. Dişlerin kök kanal tedavileri yenilenmiştir.

Olgu 2: Alt ön bölgede ağrı ve şişlik şikayeti ile kliniğimize gelen 31 yaşındaki bayan hastanın yapılan klinik muayenesinde sol alt ön bölgedeki vestibül mukozada hafif şişlik tespit edildi. #31 numaralı dişinde renklenme olduğu, vitalometrik değerlendirmede dişin devital olduğu belirlenmiştir.

Her iki olgu da irrigasyon için %5 NaOCl kullanılmış ve döner sistemlerle prepare edilmiştir. Kanal için medikaman olarak kalsiyum hidroksit kullanılmıştır. Kök kanalları güta perka ve Two seal kanal patı ile doldurulmuştur.

Sonuç: Periapikal lezyonların bulunduğu vakalarda Hastaların iki yıllık takipleri sonucu lezyonların radyografik olarak tamamen iyileştiği gözlenmektedir.

P120

Periapical Lesion Follow-Up After Endodontic Treatment: Two Case Reports

Elif Tekin, Merve Kanber, Hüda Melike Bayram, Emre Bayram

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: Our aim is to demonstrate that the teeth with periapical lesions healed without surgical intervention when root canal treatment was performed.

Case 1: A 20 year-old female patient who complained of pain in the upper anterior region was found to have percussion sensitivity in upper right central and lateral incisor teeth on clinical examination. In the patient's anamnesis, the teeth have been previously root canal treatment, but the complaints did not pass. Radiologic examination revealed a large periapical radiolucent area around the maxillary central and lateral incisor teeth and failed root canal treatment. Root canal treatments of teeth have been renewed.

Case 2: A 31 year-old female patient who complained of pain and swelling in the lower mandibular region was found to have mild swelling in the left mandibular vestibule mucosa. It was determined that there was coloration in tooth number # 31, and that the tooth gave negative response to vitalometric test.

Conclusion: In the cases of periapical lesions, radiographic complete healing of the lesions after two year follow-up of the patients is observed.

P121

Fossa Kanina Apsesinin Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi

Elif Tekin, Emre Bayram, Hüda Melike Bayram

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Fossa kanina apsesinin cerrahi olmayan endodontik tedavisini sunmaktır.

Olgu: 50 yaşındaki hasta kliniğimize şiddetli ağrı ve şişlik şikayeti ile başvurdu. Klinik muayenede hastanın sol üst kanin dişinden kaynaklanan ve fossa kanina bölgesine yayılım gösteren apse tespit edildi. Radyogragrafik muayenede sol üst kanin dişinde derin çürük gözlendi. İlk olarak hastaya acil müdahale yapıldı ve sistemik antibiyotik tedavisine başlandı. Hastaya gün aşırı kanal pansumanı yapıldı. Bir hafta sonra hastanın şikayetlerinin geçtiği gözlendi ve bu seansta serum fizyolojik ile karıştırılan kalsiyum hidroksit kanal içi medikaman olarak uygulandı. İki hafta sonra kanallar two seal kanal patı ve güta perka yardımıyla lateral kompaksiyon tekniği kullanılarak doldu-ruldu.

Sonuç: Hastanın bir yıl sonraki takibinde klinik olarak herhangi bir şikayeti olmadığı, radyografilerinin normal olduğu görülmektedir.

P121

Non-Surgical Endodontic Treatment of Fossa Canina Abscess

Elif Tekin, Emre Bayram, Hüda Melike Bayram

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: To report non-surgical endodontic treatment of fossa canina abscess.

Case: A 50 year old male patient was referred to our clinic with severe pain and swelling. Clinical examination revealed an abscess originating from the left upper canin of the patient and spreading to the fossa canal region. Radiographic examination revealed deep caries in the upper left canine. The patient was urgently treated and systemic antibiotic therapy was started. The patient underwent day-long canal dressing. One week later, the complaints of the patient were passed and calcium hydroxide mixed with saline was administered as an intracanal medicament. The following week, the canals were filled using the lateral compaction technique with the aid of two seal canal sealer and gutta percha.

Conclusion: The patient has no clinical complaints following one year, and his radiographs are normal.

P122

Mandibular Premolar Dişlerin Endodontik Tedavisi: 2 Olgu Sunumu

Elif Tekin, Emre Bayram, Hüda Melike Bayram, Emine Demir

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Kök-kanal sistemi anatomisinin doğru tespiti, başarılı kanal tedavisinin ön şartıdır. Dikkatli bir radyografik muayene kök kanal girişlerinin yerlerinin belirlenebilmesinde yardımcı olur. Bu olgu sunumunda alt premolarlardaki anatomik varyasyonlar ve endodontik tedavileri sunulmuştur.

Vakalar: Kliniğimize ağrı şikayeti ile başvuran iki farklı hastadan alınan radyografiler incelendiğinde, alt 1. küçük azı dişlerinin 2 adet kök kanalına sahip olduğu gözlendi. Klinik muayene ve radyografik değerlendirme sonucu yetersiz kanal tedavisi ve periapikal lezyon gözlenen dişlere kanal tedavisine başlandı. Mevcut restorasyonlar ve eski kanal dolgusu uzaklaştırıldı. Kök kanalları %5,25'lik NaOCl irrigasyonu altında ProTaper Universal retreatment eğeleri ve resiproc #25 eğesi ile genişletildi. Kök kanalları son yıkama işlemi için sırası ile; %5,25'lik NaOCl, %17'lik EDTA ve distile su ile yıkanıp steril kurutma kağıtları ile kurulandı. Kanal içi medikaman olarak kalsiyum hidroksit patı uygulandı. Hastaya bir hafta sonrasına randevu verildi. Sonraki seansta, dişin klinik olarak asemptomatik olduğu görüldü. Kök kanalları, Güta perka ve rezin içerikli kanal patı ile dolduruldu. Dişler, kompozit rezin ile restore edildi. Altı aylık takipte, dişler klinik olarak asemptomatikti.

Sonuç: Endodontik tedavide, yetersiz yapılan kök kanal dolguları başarısızlığın ilk sebebi olarak kabul edilebilir. Tespit edilemeyen kök kanalları tedavinin başarısızlığında büyük role sahiptir. Klinisyen mandibular premolarların anatomik varyasyonlarına hakim olmalıdır.

P122

Endodontic Treatment of Mandibular Premolar Teeth: 2 Case Reports

Elif Tekin, Emre Bayram, Hüda Melike Bayram, Emine Demir

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: An accurate diagnosis of the morphology of the root canal system is a prerequisite for successful root canal treatment. Careful radiographic examination of pulp chamber floors are helpful in locating root canal entrances. These case report present endodontic treatment procedures in lower premolars anatomical variations.

Cases: Two patients were referred to our clinic with the complaints of severe pain. Radiographic examination of the patients showed the presence of extra canalas in the involved mandibular premolars. Root canal treatment was initiated. Access cavity prepared. The root canals were prepared with ProTaper Universal retreatment files and Resiproc file under continous irrigation with 5.25% NaOCl. The root canals were irrigated with 5.25% NaOCl, 17% EDTA, and saline solution respectively for final irrigation and dried with sterile paper points. Calcium hydroxide was used as the intracanal medicament. Patient were called up after one week. The teeth were clinically asymptomatic in this session. Root canals were obturated with gutta percha and resin based sealer. The teeth were restored with composite resin. In 6-month follow-up, the tooth were clinically asymptomatic.

Conclusions: Unestablished root canals have major role in failures of treatments. Therefore, clinician should be aware of variation types of mandibular premolars.

P123

Bir Olgu Nedeniyle Mandibulektomi Yapılmış Hastaya Rehber Düzlem Protezi Yapılması

Merve Erken, Zeynep Başağaoğlu Demirekin, S. Süha Türkaslan

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Tek taraflı mandibulası rezeke edilen hastanın, çiğnemesinin sağlanması, dudak ve yanak desteğinin sağlanması, artikülasyonunu iyileştirilmesi, dudak kenarlarından tükürük akışının azaltılması ve uygun estetiğini yeniden kazandırılması için rehber düzlemli protezin hasta için yararlı bir tedavi seçeneği olacağı düşünüldü.

Yöntem: Hastadan ilk olarak aljinatla(Zhermack Zetalgin) anatomik ölçü alındı. Elde edilen modellere kişisel kaşık hazırlanarak polieter ölçü maddesiyle (Impregum/ 3M ESPE) fonksiyonel ölçü alındı.Üst parsiyel protezin metal iskeletinin, posterior dişlerin bukkal yüzeylerinde horizontal konumlanan metal kenar dizaynını içermesi,alt parsiyel protezin metal iskeletinde ise vestibülün en derin kısmında ters çevrilmiş 'U' şekilli bar yapılması planlandı. Fonksiyon sırasında bu bar üst horizontal kenar boyunca kayarak, mandibulanın daha normal konumlanmasını sağlar, mandibulayı fonksiyonel okluzyona yönlendirmek üzere rehberlik eder. İskelet alt yapılara mum duvar hazırlanıp,hastanın sentrik ilişkide kapatabilmesi için alt çene tarafımızdan yönlendirilerek kapanış kaydı alındı.Yapılan dişli provada hastanın okluzyonu, fonasyonu ve estetiği değerlendirildi.Bitim işlemleri klasik olarak yapıldı.Hastaya rutin kontrollerine gelmesi gerektiği belirtilip,hijyen bilgileri verildi.

Bulgular: Yapılan protezle birlikte hastanın 1.,3.,6.ay ve 1 yıllık kontrollerinde protezde herhangi bir kenar uyumsuzluğu,fonksiyon ve fonasyon eksikliği görülmedi. Hastanın ağız tabanında,yumuşak dokularında herhangi bir hiperemiye rastlanmadı.

Sonuç: Mandibulası tek taraflı rezeke edilen bireylerde rehber düzlem protezleri, mandibulayı fonksiyonel okluzyona yönlendirmek üzere rehberlik etmede kullanılabilir.

P123

A Guide Plane Prosthesis for A Mandibulectomy Patient

Merve Erken, Zeynep Başağaoğlu Demirekin, S. Süha Türkaslan

Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: Patients whose mandible is compromised due to resection, in order to locate mandible for better chewing performance and to support lip and cheekal choice for patients.

Material and Methods: The first phase of the treatment was the restoration of decayed teeth and conservative periodontal treatment.The second phase of treatment was the replacement of missing teeth with a maxillary removable partial denture and a mandibular removable partial denture with a guide plane that projected upward from the left denture base. This buccal flange acted as a guide locating the mandible in correct position. An anatomical impressions was taken with irreversible hidrocolloide. (Zhermack Zetalgin.)Functional impressions were taken with polyether impression material (Impregum/3M ESPE). The metal framework of the upper partial prosthesis is planned to include the metal edge design horizontally positioned on the buccal surfaces of the posterior teeth.

It is planned to make an inverted 'U' shaped bar at the deepest part of the vestibule in the metal framework of the lower partial prosthesis.During function, this bar slides along the upper horizontal margin, allowing for more normal positioning of the mandible, guiding the mandible to guide the functional occlusion.The occlusal rim was prepared and the occlusal record was taken by guiding the lower jaw in a centric relationship. Occlusion, phonation and aesthetic components were evaluated. Prosthetic restoration procedures were provided by conventional methods. The patient controled monthly periods and also hygiene information was given.

Results: There was no incompatibility with

Conclusion: For mandibular unilateral resected individuals, guide-plate prostheses can be used to guide the mandible for better function and occlusion.

P124

Rezin İnfiltrasyon Tekniği ile Mikro-İnvaziv Tedavi: Olgu Sunumu

Sinem Birant, Yelda Kasımoğlu, Figen Seymen

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Rezin infiltrasyon tekniği kavitasyona uğramamış başlangıç çürük lezyonlarına, şiddetli olmayan florozis ve mine hipoplazilerine bağlı renkleşmelere yönelik yeni bir tedavi yaklaşımıdır. Bu yöntem kapiller hareket ile düşük viskoziteli ışıkla sertleşen rezinin kullanılmasından oluşur; bu da bakteri yayılımını ve çürüğün ilerlemesini bloke eden bir bariyer oluşturur. Ön bölgede mine tabakasında beyaz lezyonların olması durumunda, mat lezyon görüntüsünü ortadan kaldırarak farkedilemez hale getirir.

Olgu Sunumu: 9 yaşında kız hasta, üst sağ santral dişinin estetik görünümünden dolayı İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvurdu. Fiziksel ve klinik öykünün değerlendirilmesi sonucu üst sağ santral kesici dişinde hipoplazi, üst sol santral kesici ve alt sağ santral kesici dişinde hipokalsifikasyon olduğu teşhis edildi. Dişler temizlenip rubber-dam yerleştirildi. Rezin uygulaması üretici firmanın kullanma talimatlarına uygun olarak yapıldı. Icon® infiltrant uygulandı ve 3 dakika boyunca dişe nüfuz etmesi sağlandı. Fazla materyal uzaklaştırıldı ve kalan materyal 40 saniye ışıkla polimerize edildi. Infiltrant yeniden uygulandı ve 40 saniye boyunca tekrar ışık ile polimerize edildi. Sonra diş yüzeyine polisaj işlemi yapılarak, hasta 1 yıl süre ile takip edildi.

Sonuç: Bu teknik ile minimum mine kaybı içeren, kalıcı sonuçlar veren pürüzsüz ve parlak bir mine yüzeyi elde edilebilmektedir. Rezin infiltrasyon tekniği, yüzeysel mine lekelerini ve defektlerini gidermek için güvenli, koruyucu, atravmatik bir yöntem olarak çocuk hastalarda kullanılabilmektedir.

P124

Micro-Invasive Treatment with Resin Infiltration Technique: A Case Report

Sinem Birant, Yelda Kasımoğlu, Figen Seymen

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: The resin infiltration technique represents a new approach in the treatment of non-cavitated caries lesions, enamel stains related to mild fluorosis and mild enamel hypoplasia. This method consists in using a low-viscosity light-curing resin which acts by capillarity, creating a barrier which blocks the bacterial dissemination and progression of caries. In the case of white spots in the enamel in the esthetic zone, eliminates the opacity of the same, making them almost imperceptible.

Case Report: A 9-year-old female patient referred to Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics with the esthetic complaint of her right maxillary central incisor. The physical and clinical history evaluation led to the diagnosis of hypoplasia on right maxillary central incisor, hypocalcification on left maxillary central incisor and right mandibular central incisor. After prophylaxis, rubber-dam was placed, and resin infiltration was performed according to the manufacturer. The Icon® infiltrant was applied and allowed to penetrate for 3 min. The excess material was removed and light-cured for 40 s. The infiltrant was re-applied and light-cured for 40 s. Then the tooh was polished. The patient was followed up for 1 year.

Conclusion: This technique involves minimal enamel loss, leaving a smooth and shiny enamel surface with permanent results. The procedure is considered a safe, conservative, and atraumatic method for removing superficial enamel stains and defects in children.

P126

Tünel Tekniği Ile Çoklu Dişeti Çekilmesi Tedavisi: Vaka Raporu

Zeliha Aytekin, Gülşah Uyanık, Ayşe Toraman, Kübra Karaçam

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti çekilmelerinin tedavisi periodontal plastik cerrahinin en önemli alanlarından biridir. Koronale pozisyone fleple birlikte uygulanan bağ dokusu greftleri kök yüzeyi kapama teknikleri arasında altın standarttır. Bu vaka raporunda, arka grup dişlerde Miller sınıf-I defektlerinin tedavisinde kullanılan tünel tekniğinin rolü ve tedavi sonuçları sunulmuştur.

Yöntem: 26 yaşındaki bayan hastanın ana şikayetleri: kötü estetik, gelecekte dişini kaybetme endişesi, diş fırçalamada güçlük ve dişlerde hassasiyeti kapsamaktadır. Yapılan muayenede 14,15 ve 16 numaralı dişlerde Miller Sınıf I çekilmeye rastlanmıştır. Hastanın başlangıç periodontal tedavisi tamamlanmıştır. Cerrahi sırasında kısaca; 14, 15 ve 16 numaralı dişlerin vestibül yüzeylerine sulkuler insizyon atılıp, bu insziyonlar bir tünelle birleştirilmiştir. Damaktan alınan bağ dokusu grefti tünel içine yerleştirililip flep koronele pozisyonlandırılarak suture edilmiştir. Klinik parametrelerden çekilme derinliği, keratinize dişeti yüksekliği, sondalama derinliği ve kök kapama yüzdesi başlangıçta ve 4. ayda kaydedilmiştir.

Bulgular: Hastanın cerrahi sahada operasyon sonrası herhangi bir şikayeti olmamıştır. 4 ay sonunda tam kök kapama ve iyi estetik sonuçlar elde edilmiştir. Ayrıca hasta dişlerinde hassasiyetin geçtiğini bildirmiştir.

Sonuç: Çoklu Miller Sınıf I çekilmelerin tedavisinde bağ dokusu grefti ile birlikte tünel tekniği başarılı sonuçlar elde edilebilen güvenli bir yöntemdir.

P126

Multiple Gingival Recession Treatment with Tunnel Technique: Case Report

Zeliha Aytekin, Gülşah Uyanık, Ayşe Toraman, Kübra Karaçam

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Treatment of gingival recessions is one of the most important areas of periodontal plastic surgery. Connective tissue grafts which are used in combination with coronally positioned flaps are the gold standard in root coverage procedures. This case report presents the role of tunnelling technique and their outcomes, to treat Miller's classification I defects in posterior teeth. In this case report, the role of the tunnel technique used for the treatment of Miller class-I defects in the posterior teeth and the treatment results are presented.

Method: A 26-year-old female patient's chief concerns included the associated poor aesthetics, future tooth loss, difficulty with self-performed tooth brushing and tooth hypersensitivity. On examination, there was Miller's Class I recession in relation to 14, 15 and 16. Initial periodontal therapy was completed. In surgery briefly, sulcular incisions performed including the vestibular surfaces of teeth 14,15 and 16, and a tunnel connecting these incisions prepared. The connective tissue graft harvested from the palate and inserted through the tunnel, the flap positioned coronally and sutured. Clinical parameters including recession depth, width of keratinized gingiva, probing depth and % of root coverage were recorded at baseline and four months.

Results: No complication was observed in the surgical sites post operatively. At the end of 4 months complete root coverage and favorable aesthetic results were achieved. There was also elimination in tooth hypersensitivity reported by patients.

Conclusion: Tunnel technique with connective tissue graft is a safe method, which can achieve successful results in the treatment of multiple Miller class I gingival recessions.

P127

MKKF Tekniği Ile Tekli Dişeti Çekilmelerinin Tedavisi: Vaka Raporu

Ayşe Toraman, Kübra Karaçam, Zeliha Aytekin, Gülşah Uyanık

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti çekilmeleri, yetişkin nüfusta sık görülen, dentin hassasiyeti, kök çürükleri ve estetik kaygılar gibi problemlere yol açan hastalıklardır. 20.Yüzyılın ortalarından bu yana açık kökleri kapatmak için birçok yöntem ve biyomateryal kullanımı önerilmiştir. Bu vaka raporu BDG (bağ dokusu grefti) ve MKKF (modifiye koronale kaydırılan flep) tekniği ile dişeti çekilmelerinin klinik sonuçlarını göstermektedir.

Yöntem: Estetik kaygı ve diş hassasiyeti şikayeti ile 25 ve 35 yaşlarında sigara içmeyen iki kadın hasta kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenelerde 31 ve 41 numaralı dişlerde Miller III tekli dişeti çekilmesi olduğu tespit edildi. Hastaların başlangıç periodontal tedavileri tamamlandıktan sonra dişeti çekilmeleri BDG ve MKKF ile tedavi edildi. İnterdental alanda iki oblik submarginal insizyondan oluşan intrasulküler insizyon sonrası mukogingival birleşimin apikal ucuna doğru trapezoidal bir diseksiyon yapıldı ve vertikal serbestleştirici insizyonlar olmaksızın yarım kalınlıkta flep kaldırıldı. Damaktan alınan BDG defekt bölgelerindeki supraperiostal flep içine yerleştirildi. Flep koronale pozisyonlandırılarak suture edildi.

Bulgular: Ameliyat sonrası 7. ayda kısmi kök kapama, iyi klinik sonuçlar elde edildi ve dişetinde skar izlenmedi. Ayrıca hastalar tarafından dentin hassasiyetinin elimine edildiği bildirildi.

Sonuç: Dişeti çekilmelerinin tedavisinde vertikal serbestleştirici insizyonların neden olduğu keloid oluşumunun olmaması bu tekniğin avantajıdır. Bu nedenle yüksek estetik başarıya sahip bir tekniktir.

P127

Single Gingival Recessions Treated with MCAF Technique: Case Report

Ayşe Toraman, Kübra Karaçam, Zeliha Aytekin, Gülşah Uyanık

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Gingival recessions are diseases that cause problems such as dentin sensitivity, root rot and aesthetic concerns, which are common in adult populations. Since the middle of the 20th century, many methods and biomaterials have been proposed to close open roots. This case report show clinical outcomes of gingival recessions by CTG (connective tissue graft) and MCAF (modified coronally advanced flap) technique.

Method: Two female patients who were not smoking at 25 and 35 years old applied to our clinic with the complaint of esthetic anxiety and dental sensitivity. In the examinations performed, single Miller class III gingival recession was found to have in teeth 31 and 41. After the initial periodontal treatment of the patients was completed, gingival recessions were treated with CTG and MCAF. After the intrasulkular incision, which consists of two oblique submarginal incisions in the interdental spaces, a trapezoidal dissection was made towards apical end of the mucugingival junction and a split thicknes flap was raised without vertical releasing incisions. The CTG was harvested from the palate and placed surgical over single recession areas in the supraperiostal flap. The flap coronally positioned and sutured.

Results: Clinical results 7 months postoperatively were achieved partial root coverage, favorable clinical results and no scar was observed in gingiva. There was also elimination in dentin hypersensitivity reported by patients.

Conclusion: loid formation caused by vertical release incisions in the treatment of gingival recessions is an advantage of this technique. For this reason it is a technique with high aesthetic success.

P128

Lateral Periodontal Kist Görünümlü Yabancı Cisim Reaksiyonu: Vaka Raporu

Kübra Karaçam[1], Ayşe Toraman[1], Ebru Sağlam[2], Gülşah Uyanık[1], Zeliha Aytekin[1], Betül Gündoğdu[3]

[1] Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Bezmialem Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[3] Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Ana Bilim Dalı

A**maç**: Lateral periodontal kist çok yaygın görülmeyen, gelişimsel bir odontojenik kisttir. Kökün lateral yüzeyinde, sklerotik kenarlı, iyi sınırlanmış yuvarlak veya oval radyolusent bir görüntü verir. Bu olgu sunumunun amacı, radyografik ve klinik bulguları lateral periodontal kiste benzeyen yabancı cisim reaksiyonuna bağlı enfeksiyonun neden olduğu kemik yıkımını ve tedavisini göstermektir. **Yöntem**: Rutin radyografik muayene sırasında maksiller sağ lateral diş kökünün mezialinde radyolusent bir lezyon saptanan 30 yaşındaki erkek hasta Atatürk Üniversitesi Periodontoloji Bölümü'ne başvurdu. Alınan anamnezde ağrı ve şişlik olmadığı ve ilgili dişe beş yıl önce protetik tedavi yapıldığı öğrenildi. Klinik muayenede palpasyon ve perküsyonda ağrı saptanmadı. Diş eti sağlıklı görünümde ve cep derinliği fizyolojik sınırlar içindeydi. Yapılan vitalite testleri sonrası ilgili dişin vital olduğu anlaşıldı. Radyografik muayenede lateral sağ santral diş kökünün mezialinde iyi sınırlı, tek loblu, lateral periodontal kiste benzer radyolusent oval bir lezyon görüldü. Lokal anestezi altında lezyonun cerrahi eksizyonu yapıldı. Eksizyon sırasında lezyon ile birlikte retraksiyon kordu olduğu tahmin edilen iki parça halinde yabancı cisim çıkarıldı.

Bulgular: Histopatolojik değerlendirme sonucunda kesitlerde yüzeyde çok katlı yassı epitel, altında fibrokollajenize doku ve bu dokuda dağınık yerleşimli odaklar halinde inflamatuar mononükleer hücre infiltratı izlenmiştir.

Sonuç: Klinik ve radyografik muayenede lezyon lateral periodontal kiste çok benzer olsa da lezyonun retraksiyon kordu olduğu tahmin edilen yabancı cisim kaynaklı oluştuğu anlaşılmıştır. Takip eden radyolojik muayenede lezyonun hemen hemen tamamen kemik rejenerasyonu görülmüştür.

P128

Foreign Body Reaction Mimicking Lateral Periodontal Cyst: Case Report

Kübra Karaçam[1], Ayşe Toraman[1], Ebru Sağlam[2], Gülşah Uyanık[1], Zeliha Aytekin[1], Betül Gündoğdu[3]

[1] Ataturk University Faculty of Dentistry Department of Periodontology

[2] Bezmialem University Faculty of Dentistry Department of Periodontology

[3] Atatürk University Faculty of Medicine, Department of Pathology

Aim: The lateral periodontal cyst (LPC) is an uncommon developmental odontogenic cyst. It appears as a well circumscribed round or ovoid radiolucent area, usually with a sclerotic margin on the lateral aspect of a root. The aim of this case report is to demonstrate the bone destruction and treatment of the radiographic and clinical signs of infection caused by a foreign body reaction similar to the lateral periodontal cyst.

Method: A 30-year-old male patient who had a radiolucent lesion in the mesial portion of the right lateral tooth root during routine radiographic examination applied to Atatürk University Periodontology Department. It was learned that pain and swelling wasn't in patient history and the related tooth was treated with prosthetic treatment five years ago. There was painless at percussion and palpation in clinical examination. The gingiva was in a healthy appearance and the pocket depth was within physiological limits. After the vitalite tests made, it became clear that tooth was vital. Radiographic examination revealed a radiolucent lesion similar to a lateral periodontal cyst with a well-defined, oval, single-lobed in the mesial of the lateral right central root. Surgical excision of the lesion was performed under local anesthesia. Two pieces of foreign body, presumed to be retracted cord with lesion during excision, were removed.

Result: As a result of histopathologic evaluation, scattered foci of inflammatory mononuclear cell infiltration was observed in the fibrocollagenized tissue underneath the surface multi-layered squamous epithelium

Conclusion: Clinical and radiographic examination revealed that the lesion was derived from a foreign body, presumably retraction cord, although the lesion was very similar to the lateral periodontal cyst. Subsequent radiological examination showed almost complete bone regeneration of the lesion.

P129

Periferal Ossifiye Fibroma :Vaka Sunumu

Zeliha Betül Özsağır, Ebru Sağlam, Mustafa Tunalı

Bezmialem Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Bölümü

Giriş: Periferal ossifiye fibrom, dişetinde gelişen, reaktif büyüme gösteren, lokalize bir doku büyümesidir. Periodontal ligamentten geliştiği düşünülen bu reaktif doku büyümesine neden olan etyolojik faktör kesin olarak tanımlanmamıştır. 1-2 cm çaplı, saplı veya geniş tabanlı lezyonlardır. Sıklıkla genç erişkinlerde, 2. ve 3. dekatlarda görülür. Genellikle en sık olarak anterior maksillada görülür. Klinik ve histolojik olarak periferal dev hücreli granüloma ve piyojenik granüloma ayırıcı tanısında önemlidir. Tedavisinde cerrahi olarak eksizyonu periost ile birlikte tam olarak yapılmalıdır. Seyrek olarak nüks görülmektedir.

Vaka Sunumu: Periodontoloji bölümüne başvuran 16 yaşındaki kadın hastada, sol mandibular santral bölgedeki dişetinde proliferatif bir lezyon tespit edildi. Hastanın büyük vestibüler lezyonu olmasına rağmen ağrısı yoktu. Hastanın anamnezine göre lezyon bir yıldır mevcuttu. Klinik muayenede yaklaşık 3,5x2,5x1cm çapında, geniş tabanlı, saplı dişeti lezyonu saptandı. Lezyon bölgesinde cep derinliği mezio-bukkal:8, mid-bukkal:5 disto-bukkal:7mm olduğu ölçüldü. İlgili diş vitaldi, mobilite yoktu ve radyografik olarak interproksimal kemik kaybı gözlenmemiştir. Hastanın herhangi bir sistemik hastalığı yoktu. Hastaya detertraj ve kök yüzeyi düzenlemesi yapıldıktan sonra oral hijyen eğitimi verildi. 1 hafta sonra ağız hijyeni kontrolü yapıldı. Periost dahil olmak üzere yaklaşık çapı 2cm olan lezyon eksize edildi. Lezyon Histopatolojik inceleme sonuçlarına göre periferal ossifiye fibroma tanısı aldı. Ameliyat sonrası üçüncü ayda yapılan takipte rekürrens gözlenmedi. Hasta takibine devam edilmektedir.

Sonuç: Periferal ossifiye fibroma'nın cerrahi eksizyonu periost ile birlikte yapılmadığında ikinci bir lezyon oluşabilir. Nüks açısından cerrahi sonrası uzun dönem takip gerekmektedir.

P129

Peripheral Ossifying Fibroma: A Case Report

Zeliha Betül Özsağır, Ebru Sağlam, Mustafa Tunalı

Bezmialem University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Introduction: The peripheral ossifying fibroma is a reactive focal overgrowth occuring on the gingiva that shows reactive proliferation. The etiology of this gingival overgrowth is uncertain, but periodontal ligament origin has been suggested. It is 1-2 cm in diameter and usually pedunculated with a cecile base. The peripheral ossifying fibroma exhibits a peak incidence in the second and third decades. The anterior maxillary region is the most common localization for the peripheral ossifying fibroma. Peripheral giant cell granuloma and piogenic granuloma are important entities for differential diagnosis of peripheral ossifying fibroma. Excessive excision is required, including periosteal surgery, in the treatment. Recurrence is seen rarely.

Case Report: 16-year-old female patient who was consulting to our periodontology department had a gingival proliferative lesion in an left mandibular santral.She had got a vestibuler lesion but she didn't complain about pain. According to the history of the patient, the lesion had been for a year. Clinical examination revealed an exophytic, pedunculated gingival lesion that was related with santral tooth. Probing pocket depth in the lesion area was measured as mesio-buccal:8, mid-buccal:5 disto-buccal:7mm. Relevant tooth was vital, no mobility and no radiographic interproximal bone loss was observed. The patient had no systemic disease. Oral hygiene training was given after patient received supragingival scalling and root planning. Oral hygiene check was done after one week**.** The lesion which is 3,5x2,5x1 cm in diameter was excised including the periosteum. The lesion diagnosed as a peripheral ossifying fibroma according to the histopathological examination. There was no sign of recurrence during the postoperative three mounths follow-up. Patient follow-up continues.

Conclusion: A second lesion may occur when the surgical excision of peripheral ossifying fibroma is not performed with periosteum. Long-term follow up after surgery is required for recurrence.

P130

Diş Eti Hiperpigmentasyonunun Diyot Lazer ile Tedavisi: Vaka Raporu

Feyza Tülü, Mehmet Murat Taşkan

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Giriş: Dişeti hiperpigmentasyonu, epitelin özellikle bazal ve suprabazal tabakalarında bulunan melanositlerde aşırı melanin salgılanması sonucu oluşur. Koyu tenli ve sigara içen kişilerde daha yaygın görülmekle beraber estetik olmayan bir görünüm dışında tıbbi problem oluşturmaz. Dişeti hiperpigmentasyonun tedavisinde kimyasal, cerrahi yöntemler, elektrokoterizasyon, kriyoterapi, lazer tedavileri, gibi değişik tedavi yöntemleri denenmiştir. Diyot lazerler kendilerine özgü dalga boyu ile (810-980 nm) sadece su içerikli dokular tarafından değil aynı zamanda renk veren melanin ve kısmen de oksihemoglobin tarafından da absorbe edildikleri için oral yumuşak doku cerrahilerinde son derece başarılıdırlar.

Vaka Raporu: 26 yaşında genç erkek hasta, herhangi bir sistemik hastalığı bulunmuyor, ilaç kullanmıyor, sigara kullanmıyor. Hasta kliniğimize üst anterior bölgesindeki özellikle iki santral dişinin arasında bulunan melanin pigmentasyonu sebebiyle, estetik kaygılarını dile getirerek başvurmuştur. Hastanın yapılan klinik muayenesinde derin pigmentasyonlu diş eti gözlenmiş ve uzaklaştırılması amacıyla diyot lazer ile depigmentasyon tedavisi planlanmıştır. Lokal anestezi altında 940 nm diyot lazer ile 1,5 W çıkış gücüyle devamlı modda pigmente alanlar uzaklaştırılmıştır. Fiber optik kablonun ucu tüm pigmente alanlara açılı bir şekilde uygulanarak doku kaldırma işlemi tamamlanmıştır. 1. , 3., gün ve 1. , 4. hafta hasta kontrole çağrılmıştır. 1. ve 3. günkü kontrollerde işlem sahalarında beyaz epitelizasyon alanları gözlenmiştir. 1. hafta sonunda ise marjinal dişeti ve interdental papiller bölgesindeki hafif ödem ile birlikte kızarıklık dışında neredeyse sağlıklı doku görünümüne kavuşmuştur. 4. haftada ise tamamen sağlıklı dişeti özelliklerini kazanmıştır. Diyot lazerin melanin hiperpigmentasyonu tedavisinde, kanamasız operatif alan sağlayarak herhangi bir postoperatif komplikasyon olmaksızın iyi bir tedavi seçeneği olduğu gözlenmiştir. İyileşme sorunsuz bir şekilde gerçekleşmiş ve hasta tedavi sonuçlarından memnun kalmıştır.

P130

Treatment of Gingival Hyperpigmentation with Diode Laser: Case Report

Feyza Tülü, Mehmet Murat Taşkan

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Introduction: Gingival hyperpigmentation is the result of extreme melanin secretion in epithelium, especially in the melanocytes in the basal and suprabasal layers. Although it is more common in dark-skinned and smokers, it does not create medical problems other than a non-aesthetic appearance. Various treatment methods such as chemical, surgical methods, electrocautery, cryotherapy, laser treatments have been tried in the treatment of gingival hyperpigmentation. Diode lasers are extremely successful in oral soft tissue surgeries because of their specific wavelength (810-980 nm) absorbed not only by water-containing tissues but also by melanin giving color at the same time and partially by oxyhemoglobin.

Case Report: 26 year old male patient, no systemic disease, no medication, no smoking. The patient referred to our clinic by expressing his aesthetic concerns due to melanin pigmentation in the upper anterior region, especially between two central teeth. Deep pigmentation gingiva was observed on the clinical examination of the patient and gingivectomy with diode laser was planned in order to remove it. Under local anesthesia, pigmented areas were removed in a continuous mode with a 1,5 W output power by 940 nm diode laser. The patient was called to the control on the 1st and 3rd day and 1st and 4th weeks. At the 1st and 3rd day controls, areas of white epithelialization were observed in treatment fields. At the end of the 1st week, the marginal gingiva and interdental papillae area together with mild edema, together with redness, almost got the appearance of healthy tissue. In week 4, it gained completely healthy gum properties. Diode laser has been shown to be a good treatment option in the treatment of hyperpigmentation of melanoma, without hemorrhage operative field and without any postoperative complications. The healing was smoothly and the patient was satisfied with the results of the treatment.

P131

Aşırı Madde Kaybına Uğramış Mandibular Anterior Diş Tedavisinde Multidisipliner Yaklaşım: Olgu Sunumu

Feyza Tülü[1], Hatice Balcı Yüce[1], Fevzi Büyükgebiz[2]

[1] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat

[2] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı,Tokat

Giriş: Klinisyenler sıklıkla diş hekimliği uygulamasında kron uzatma gereksinimiyle karşılaşırlar ve her belirli vakanın biyolojik, işlevsel ve estetik gereksinimlerini en iyi şekilde nasıl gidereceklerini dikkate alarak tedavi kararları vermek zorundadırlar. Kötü biçimde yaralanmış dişler veya fena halde çürümüş olan dişler, yeterli klinik kronlarının olmaması nedeniyle tedavisi sırasında restoratif diş hekimleri için sıklıkla sorunlar yaratır. Bu gibi durumlarda, klinik kronun cerrahi olarak uzatılması, anatomik koşulları iyileştirir ve restoratif işlemleri kolaylaştırır. Ostektomi / osteoplasti prosedürüyle birlikte apikal pozisyone flep cerrahisi, alveol kretinin gelecekteki rekonstrüksiyon marjından en az 3 mm uzakta konumlandırılmasını mümkün kılar.

Vaka Raporu: 15 yaşındaki kadın hasta; endodonti kliniğinden alt ön dişlerdeki aşırı kron harabiyeti sonucu dişlerin oklüzal yüzeylerinin diş eti ile örtülü olması nedeniyle kliniğimize sevk edildi. Yapılan klinik muayene sonrası apikal pozisyone flep cerrahisi ile birlikte kron yükseltme prosedürünün uygulanmasına karar verildi. Lokal anestezi altında ters bevel insizyon yapıldı. Papiller korumak için dantel şeklinde insizyon uygulandı ve tam kalınlık flap kaldırıldı. Kemik ve diş oklüzal yüzeyi neredeyse aynı hizada olduğu için diş çevresinden yaklaşık 2 mm kemik uzaklaştırıldı. Granülasyon dokuları temizlendi, kök yüzeyleri düzleştirildi ve flep, alveolar kret seviyesine getirildi ve 5.0 polipropilen ile sürekli sütür tekniği ile dikildi. 2 hafta sonra sütürler alındı, 1 ay sonra kanal tedavileri tamamlandı. Yapılan endodontik tedavi ve periodontal cerrahi sonrasında dişler protez restorasyonlar için hazır hale getirildi.

P131

Multidisciplinary Approach in the Treatment of Mandibular Anterior Teeth with Excessive Loss of Substance: Case Report

Feyza Tülü[1], Hatice Balcı Yüce[1], Fevzi Büyükgebiz[2]

[1] Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Introduction: Clinicians often encounter the need for crown lengthening in the practice of dentistry and have to make treatment decisions taking into consideration how to best address the biological, functional, and esthetic requirements of each particular case. Badly mutilated teeth or the grossly decayed teeth often pose problems to the restorative dentists during their treatment due to unavailability of sufficient clinical crowns. In such situations, surgical lengthening of the clinical crown will improve the anatomical conditions and facilitate restorative procedures. Apically repositioned flap with ostectomy/osteoplasty procedure enables the positioning of the alveolar crest at a distance of at least 3 mm from the future reconstruction margin.

Case Report: A 15-year-old female patient was referred to our clinic from endodontics clinic because of the fact that occlusal surfaces of the teeth are covered with gingiva due to excessive loss of substance lower anterior teeth. After clinical examination, crown lenghtening procedure was decided to be performed together with apicale positioned flap surgery. Under local anesthesia reverse bevel incision was made near the tooth. Incision was applied in the form of lace to protect the papillary and the full thickness flap was removed. Approximately 2 mm of bone was removed because the bone and tooth occlusal surface were almost in alignment. The granulation tissues were cleaned, the root surfaces were leveled and the flap was brought to the alveolar crest level and sutured with continuous suture technique with 5.0 polypropylene. After 2 weeks sutures were taken, after 1 month the canal treatments were completed. As a result of the treatments, the teeth became ready for prosthetic restorations.

P132

Komplike Kron Kırığının Cvek Amputasyonu Ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Merve Yeniçeri Özata[1], Seda Falakaloğlu[1], Özkan Adıgüzel[1], Sadullah Kaya[1], Suzan Cangül[2]

[1] Dicle Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Diyarbakır

[2] Dicle Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Komplike kron kırıklarında kırık hattı mine, dentin ve ekspoze pulpayı içerir. Bu olgularda tedavi seçenekleri direk kuafaj, pulpotomi ya da kanal tedavisidir. Bu vaka raporunda, travma sonucu komplike kron kırığı meydana gelen maksiller santral dişe parsiyel amputasyon (Cvek amputasyonu) uygulaması ve devamında kırılan diş parçası ile restorasyonu sunulmaktadır.

Yöntem: 23 yaşındaki bayan hasta üst santral kesici dişinde meydana gelen kron kırığı ve ağrı şikayetiyle Dicle Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastadan alınan anamnezde 24 saat önce düşme sonucu üst çene ön bölgenin travmaya maruz kaldığı öğrenildi. Hasta kırılan parçayı ıslak bir peçete içinde getirdi. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmede üst sağ santral dişte komplike kron kırığı olduğu belirlendi. Hastaya lokal anestezi altında Cvek amputasyonu uygulanmasına karar verildi. Steril bir elmas frez kullanılarak ekspoz alanının altındaki pulpa dokusu 2 mm kadar uzaklaştırıldı. Kanama kontrolü %2.5' lik sodyum hipoklorit ile yapılarak 2 mm kalınlığında Biodentin (Septodont, St. Maur-des-Fosses, Fransa) yerleştirildi. Diş ve kırık parça %37'lik orto-fosforik asitle (3M ESPE, ABD) pürüzlendirildi. Kırık diş parçası, dentin bonding sistemi (Clearfil SE Primer and Bond Kuraray, Tokyo, Japonya) ve akışkan kompozit rezin (Bisco Aelite Flo, Schaumburg, ABD) kullanılarak yapıştırıldı. Hastaya önerilerde bulunuldu ve tedavi bitirildi.

Bulgular: Hastanın 3. 6. ve 12. ay kontrollerinde dişin fonksiyonel olduğu görüldü. Takip kontrollerinde diş, elektrikli pulpa testine pozitif yanıt verdi. Takip eden kontrollerde klinik ve radyografik olarak bir patolojiye rastlanmadı.

Sonuç: Biodentin, dentine benzer mekanik özelliklere sahip olduğu için pulpa-dentin kompleksinin rejenerasyonunu gerektiren tedavilerde tercih edilebilir. Parsiyel pulpotomi komplike kron kırıklarında dişlerin vitalitesini devam ettirerek ağızda tutulmasına izin veren bir tedavi seçeneğidir. Bu vakada komplike kron kırığı bulunan bir dişe biodentin ile cvek amputasyonu yapılarak ve kendi kırık fragmanı yapıştırılarak, estetik ve fonksiyona kavuşması sağlanmıştır.

P132

Treatment of A Complicated Crown Fracture with Cvek Amputation Method: A Case Report

Merve Yeniçeri Özata[1], Seda Falakaloğlu[1], Özkan Adıgüzel[1], Sadullah Kaya[1], Suzan Cangül[2]

[1] Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics,

[2] Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: Complicated crown-root fracture is defined as a fracture involving enamel, dentin, and exposed pulp. In these cases, treatment options include direct pulp capping, pulpotomy or root canal treatment. This case report describes a complicated crown fracture of maxillary central incisor teeth, and its treatment with Cvek amputation and original tooth fragment.

Method: A 23 years old female patient referred to Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics with the complaint of pain and crown fracture on maxillary anterior tooth due to trauma. We learned in the anamnesis taken from the patient that she suffered from trauma in the related area 24 hours ago. The patient brought the broken tooth fragment in a wet napkin. In the clinical and radiologic evaluation, it was observed that the upper right central tooth had complicated crown-root fracture. Under local anesthesia, it was decided to Cvek amputation procedure. The pulp was removed at a depth of 2 mm using sterile steel rond bur. After hemostasis was achieved, 2 mm thick biodentine was placed onto the wound area. The tooth and fractured fragment were applied with 37% orthophosphoric acid. The fractured fragment was bonded using dental adhesive and resin composite.

Results: At the 3, 6 and 12 months follow-up clinical examination was revealed that the tooth was asymptomatic and functional. Pulp vitality test with electric pulp tester showed the positive response.At the follow-up controls, any symptoms were not found in the clinical and radiographic evaluation.

Conclusion: Biodentine is potentially a biomaterial for pulp-dentin complex regeneration. In this case, the treatment and clinical success of a tooth with complicated crown fracture by performing Cvek amputation with biodentine and bonding its fracture fragment was described. The tooth has been provided to re-establish aesthetic and function.

P133

Anterior İmplantlardaki Dişeti Kayıplarının Modifiye Tünel Tekniği Ile Ogmentasyonu: 4 Aylık Takip

Mehmet Cihan Şengün

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Hastaların estetik ve fonksiyonel ihtiyaçlarına yönelik uygulanan diş implantlarının kullanımı son yıllarda oldukça artmıştır. Diş implantlarının kullanımının artmasıyla da dişeti çekilmesi ve yetersiz yapışık dişeti gibi bazı yumuşak doku problemleri olabilmektedir. **Yöntem:** 65 yaşındaki kadın hasta Abant İzzet Baysal Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Bölümüne anterior implantının bukkal yüzündeki diş eti çekilmesi ve ağrı şikayeti ile müracat etti. Oral hijyen motivasyonu sonrası ameliyat aşamasına geçildi. Anterior implantın bukkal yüzüne bağ dokusu grefti ile birlikte modifiye tunnel tekniği uygulandı. Hasta işlem sonrası 2 hafta boyunca dişlerini fırçalamadan kaçındı ve bu süre boyunca klorheksidinli gargara kullandı. Hasta ilk ay her hafta, sonrasında 2 ayda bir kontrole çağrıldı. **Bulgular:** İşlem sonrası hastada herhangi bir rahatsızlık ve komplikasyon olmadığı ve cerrahi bölgesinin sorunsuz bir şekilde iyileştiği gözlendi.

Sonuç: Estetik ve fonksiyonel olarak implant sağlığının devam ettirilmesi için peri-implant yumuşak dokular korunmalı ve/veya periodontal cerrahi teknikleri ile kaybedilen dokular tedavi edilmelidir. Bu vakada, modifiye tunnel tekniği ile bağ dokusu grefti uygulanmasının implant çevresinde ilerlemiş dişeti çekilmelerinin tamamen kapatılması amacıyla kullanılabileceği ve uygun ağız hijyeniyle implant idamesinin sağlanabileceği gösterilmiştir.

P133

Modified Tunnel Technique to Augment Gingival Recession Around Anterior Implant: Four Months Follow-Up

Mehmet Cihan Şengün

Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Objective: The use of dental implants to improve functional and esthetic demands of patient, has increased significantly over the last decades. As a result of increasing usage of dental implants brings with it biologic complications such as gingival recession and insufficient attached gingiva.

Methods: 65 years-old woman was referred with gingival recession and pain at buccal aspect of anterior implant. An insufficiency of attached gingiva and buccal bone loss were observed in the clinical assessment. After oral hygiene motivation, connective tissue graft was applied with modified tunnel technique to augment attached gingiva on buccal aspect of implant. The patient didn't brush her teeth for two weeks and clorhexidine mouthwash was used during this healing period. Patient was seen every week for one month then every 2 months for 4 month after surgery.

Result: Instead of post operative pain, no other discomfort or complication were seen after treatment. Healing was uneventful.

Conclusion: Peri-implant soft tissues sometimes must be preserved and/or augmented by periodontal surgical prosedures for optimal aesthetic and functional outcomes. This case demonstrates that modified tunnel technique with connective tissue graft can be used for complete coverage of advanced gingival recessions around implants and consequently this facilitates proper oral hygiene for maintaining implant success.

P134

Anterior Dişeti Çekilmesinin Modifiye Tünel Tekniği Ile Ogmentasyonu: 12 Ay

Mehmet Cihan Şengün

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Koronale yönlendirilmiş flep tekniği ile birlikte uygulanan palatinal bağ dokusu greftleri çoklu diş eti çekilmelerinin tedavisinde kullanılmaktadır. Bu vakanın amacı, bağ dokusu grefti ile birlikte uygulanan modifiye koronale yönlendirilmiş tünel tekniğinin Miller Sınıf III çoklu bitişik diş eti çekilmesi tedavisindeki klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

Yöntem: 38 yaşındaki erkek hasta Abant İzzet Baysal Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Bölümüne anterior dişlerinin bukkal yüzündeki diş eti çekilmesi şikayeti ile müracat etti. Oral hijyen motivasyonu sonrası ameliyat aşamasına geçildi. Alınan bağ dokusu ile birlikte modifiye koronale yönlendirilmiş tunel tekniği anterior dişlerdeki çekilme bölgesine uygulandı. Hasta işlem sonrası 2 hafta boyunca dişlerini fırçalamadı ve bu süre boyunca klorheksidinli gargara kullandı. Hasta ilk ayın her haftası, sonrasında da 2 ayda bir kontrole çağrıldı.

Bulgu: İşlem sonrası hastada herhangi bir rahatsızlık ve komplikasyon olmadığı görülmüştür. Cerrahi bölgesinin sorunsuz bir şekilde iyileştiği izlendi.

Sonuç: Bu vakada, bağ dokusu grefti ile birlikte modifiye koronale yönlendirilmiş tünel tekniğinin, yeterli kök kapanması, klinik ataşman ve doku kalınlığı kazancı sağladığı gösterilmiştir. Bu teknik, Miller Sınıf III çoklu diş eti çekilmesi tedavisinde uygulanabilir.

P134

Modified Tunnel Technique to Augment Gingival Recession Around Anterior Teeth

Mehmet Cihan Şengün

Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Objective: Palatal connective tissue grafts for the treatment of multible adjacent gingival recessions when used in conjunction with a coronally advanced flap. The aim of this case was the clinical outcomes following treatment of Miller Class III multiple adjacent gingival recessions using the modified coronally advanced tunnel technique in conjunction with connective tissue graft.

Methods: 38 years-old man was referred with gingival recession at buccal aspect of anterior teeth. Aesthetic problem and sensitivity of teeth was observed in the clinical assessment. After oral hygiene motivation, connective tissue graft was applied with modified coronally advanced tunnel technique to coverage gingiva recession on buccal aspect of teeth. The patient didn't brush her teeth for two weeks and clorhexidine mouthwash was used during this healing period. Patient was seen every week for one month then every 2 months for 12 month after surgery.

Result: Instead of post operative pain, no other discomfort or complication were seen after treatment. Healing was uneventful.

Conclusıon: The results of this case show that modified coronally advanced tunnel technique in conjunction with connective tissue graft provided adequate root coverage, clinical attachment and tissue thickness gain. This technique is applicable in the treatment of Miller Class III multiple adjacent gingival recessions.

P135

Kasti Reimplantasyon: Umutsuz Dişlerde Estetik ve Fonksiyonel Yaklaşım. 20 Aylık

Mehmet Cihan Şengün

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Kasti reimplantasyon, çoğunlukla son tedavi yaklaşımı olarak kabul edilen bir cerrahi prosedürdür. Bu prosedür; dişin kasti olarak çekilmesi, uygun endodontik tedaviden yapılması ve tekrar çekim soketi içine yerleştirilmesi olarak tanımlanmaktadır. İleri periodontal yıkıma sahip vakalarda, kasti reimplantasyon doğal dişin korunmasını sağlayarak, diş çekilmesine alternatif bir tedavi yaklaşımı olabilir.

Yöntem: 31 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı erkek hasta kliniğimize sol mandibular lateral dişindeki hassaslık, konforsuzluk ve mobilite şikayeti ile müracat etti. Klinik olarak dişte Grade II mobilite, enflamasyon, 8 mm cep derinliği ölçümü ve diş eti çekilmesi ile ileri seviye periodontitis tablosu görüldü. Pulpa duyarlılık testi uygulandı ve dişin yanıt vermediği görüldü. Radyografik muayenede, dişte periradiküler alanda kemik kaybı gözlendi. Vakaya primer endodontik, sekonder periodontal lezyonu tanısı konuldu. Endodontik kanal tedavisinden bir hafta sonra kasti reimplantasyon yapıldı ve diş bir ay süreyle geçici devamında da kalıcı olarak splintlendi. 3. Haftada estetik diş dolgusu uygulandı. Hasta, klinik ve radyografik olarak başlangıç, 1., 2., 3., 20. ve 80. haftada değerlendirildi.

Bulgular: 80 aylık takip sonunda, lateral dişin diş etinin sağlıklı forma geçtiği, cep derinliğinde belirgin azalma ve yeni kemik oluşumu izlenmiştir. Reimplante edilen diş asemptomatik olduğu görüldü. Takip eden dönemlerde radyolojik olarak kök rezorpsiyonu gözlenmedi.

Sonuç: Sonuç olarak bu vakada, ileri kemik kaybı bulunan dişlerin kasti reimplantasyonun, diş çekimine alternatif bir yaklaşım olabileceği görülmüştür. Umutsuz prognoza sahip dişlerde umut verici bir tedavi modeli olabileceğini gösterilmiştir.

P135

Intentional Replantation: A Aesthetic and Functional Approach for Hopeless Tooth. Twenty

Mehmet Cihan Şengün

Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Objective: Intentional replantation is a surgical procedure that has often been regarded as the last treatment opinion. It is defined as intentional removal of tooth and reinsertion into the extraction socket after proper endodontic treatment. For cases who haves advanced periodontal destruction, intentional replantation may be a treatment alternative that deserves consideration to maintain the natural dentition and avoid extraction of the tooth.

Methods: 31 years-old man, systemically healthy was referred to our clinic with complaint of discomfort, sensitivity and mobility of left mandibular lateral incisor. Clinically, tooth had severe periodontitis with Grade II mobility, inflammation, 8 mm probing depth and gingival recession. Pulp sensibility test was performed and tooth was found to be nonresponsive. Radiographic examination showed bone loss around periradicular area of the tooth. Case was diagnosed as primary endo and secondary perio lesion. One week after endodontic therapy, intentional replantation was performed and tooth was splinted provisional for 1 months then splinted permenantly. Aesthetic tooth filling was applied at 3th week. Patient was clinically and radiographically evaluated at baseline,1.,2th ,3th ,12th and 80th weeks.

Result: 20 months follow-up results have demonstrated that tooth survived with healthy gingiva, significant decrease in pocket depth and evidence of new bone formation. Replanted tooth was asymptomatic. During following periods, no root resorption was observed radiographically.

Conclusion: The result of the case shows that intentional replantation can be an alternative approach to extraction in cases where advanced bone loss is present and may be a promising treatment modality for management of tooth with a hopeless prognosis.

P136

Aşırı Kuron Harabiyetli 1. Büyük Azı Dişlerinin İndirekt Kompozit Restorasyonları - Bir Olgu Serisi

Ozan Barış Aydın, Sera Şimşek Derelioğlu, Ezgi Ersoy

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Ağız içi çalışma süresinin uzun oluşu, izolasyon güçlükleri, arzu edilen estetik ile fonksiyona sahip restorasyonun yapım zorluğu, restorasyon büyüklüğünün kuronun kendi boyutuna yaklaşmasının polimerizasyon büzülmesi riskini artırması, uzayan çalışma süresi sebebiyle çocuk hastada uyum kaybı gibi durumların mevcudiyeti aşırı derecede kuron harabiyeti bulunan dişlerin direkt restorasyonu ile kanal tedavisinin başarısını düşürmektedir. Bu vakalarda direkt tekniklere alternatif olan inley fırını kullanılarak hazırlanmış indirekt kompozit restorasyonların kullanılması hasta başında geçen süreyi azaltmaktadır. Ek olarak, polimerizasyon büzülmesi miktarını azaltarak daha sızdırmaz bir üst yapı restorasyonunun teminine ve arzu edilen estetik ve fonksiyona sahip restorasyonun daha kolay yapılabilmesine olanak sağlamaktadır. Bu olgu serisinde aşırı kuron harabiyetine sahip genç daimi 1. azı dişlerin inley fırınında hazırlanmış indirekt kompozit restorasyonlarla tedavisini sunmak amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Endodontik ve restoratif olarak tedavi edilmesi planlanan 13 hastada bulunan toplam 14 adet dişte çürük dokusu temizlendikten sonra, tasarlanacak olan indirekt restorasyonun yerleştirilebileceği şekilde uygun giriş yolunun sağlanması için kalan diş dokusu modifiye edilmiş ve ardından ölçü alınıp alçı model elde edilmiştir.

Alçı model üzerinde hazırlanan kompozit restorasyonda bir sond yardımı ile dişin dış sınırları belirginleştirilmiş ve hazırlanan kompozit restorasyon inley fırınında polimerize edilip cilası yapılmıştır. Ağız içi kontrollerden sonra cam iyonomer esaslı yapıştırıcı rezin siman ile simante edilmiş ve bitim işlemleri yapılmıştır. Hastaların 1 yıllık klinik ve radyografik takiplerinde tedavi edilmiş dişlerin hepsi fonksiyonda ve semptomsuzdu; olası bir desimantasyon, simante edilen kompozitlerde kırık, sekonder çürük, spontane ya da provoke ağrı tespit edilmemiştir.

Sonuç: Aşırı derecede kuron harabiyeti bulunan azı dişlerinin indirekt kompozit restorasyonu direkt yaklaşımlara alternatif olarak; hasta başında daha az zaman harcayarak daha estetik ve fonksiyonel şekilde dişin restorasyonuna imkan tanıyan, tedavinin başarı oranını arttıran bir tedavi yaklaşımıdır.

P136

Indirect Composite Restorations in Severely Damaged Permanent First Molars-A Case Series

Ozan Barış Aydın, Sera Şimşek Derelioğlu, Ezgi Ersoy

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction and Objective: Longer intraoral working-time, isolation problems, difficulties in restoration for function and esthetics, higher polymerization shrinkage risk in large composite restorations reaching original crown dimensions and loss of child cooperation due to increased chair-side time are some of the factors decreasing the success rate of root canal treatments and direct restoration of severely damaged teeth.

In such cases, indirect composite restorations prepared in inlay furnaces as an alternative to direct techniques decreases the chair-side time. Moreover, they allow obtaining a restoration with better coronal marginal seal by decreasing polymerization shrinkage and facilitate making esthetic and functional restorations. In this case-series we present indirect composite restorations of young permanent first molars with severe crown damages, prepared in inlay furnace.

Cases Report: After removal of carious tissues from a total of 14 teeth planned to be endodontically and restoratively treated in 13 patients, the remaining teeth structures were modified to obtain proper paths of insertion for indirect restorations. Then, the dental impressions were taken and plaster molds were casted.

In the composite restoration prepared from the plaster cast model, the external borders of the teeth were clarified with the help of a dental probe and the obtained composite restoration was polymerized in an inlay furnace, and polished. After the intraoral examination, the inlay restoration was bonded with resin-modified glass- ionomer cement and the treatment was completed.

In the patients' clinical and radiographic one-year follow-ups , all treated teeth were observed as functional and asymptomatic, no evidence of cementation failure, composite fracture or crack and secondary caries, spontaneous or provoked pain were found.

Conclusions: As an alternative to the direct techniques, indirect composite restoration of severely damaged molars is a treatment approach decreasing chair-side time, allowing to obtain esthetical and functional restorations and increasing the success rate of the treatment.

P137

İltihabi Fibröz Hiperplazinin Periodontal Cerrahi Tedavisi

Ece Yetiş[1], Hafize Öztürk Özener[1], Fatma Nihan Aksakallı[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Klinik Onkoloji Anabilim Dalı

Amaç: Lokalize dişeti büyümesi, mikrobiyal dental plak veya diğer irritanlara karşı dişetinin reaktif bir cevabıdır. Lokalize dişeti büyümesinin klasik tedavisi olan lezyonun tüm sınırlarıyla eksizyonu, operasyon sahasının primer iyileşmesini engelleyebilmektedir. Bu vaka raporunda, lokalize dişeti büyümesinin cerrahi eksizyonunu takiben aynı seansta serbest dişeti grefti uygulanması ile primer kapanma sağlayan tedavi işlemi sunulmaktadır.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı, 50 yaşındaki kadın hasta, dişetinde lokalize büyümeye bağlı ağrı şikayeti ile Periodontoloji Kliniği'ne başvurdu. Ağız içi muayenede tüm ağızda yoğun plak birikimine bağlı enflamasyon saptanırken #31- #33 nolu dişler arasında vestibül yüzeyde dişeti kenarından mukogingival birleşime kadar uzanan yüzeyi ülsere, enflame, saplı, lokalize dişeti büyümesi görüldü. Radyografik olarak tüm ağızda ve ilgili bölgede horizontal kemik kaybı belirlendi. Ağız hijyen alışkanlığının kazandırılması, diş ve kök yüzeyi temizliği ve kök yüzey düzleştirilmesini içeren başlangıç periodontal tedavi sonucu lezyondaki ve çevre dokulardaki enflamasyon kontrol altına alındı. Lezyonun eksizyonu sonrası keratinize dişeti oluşturmak ve cerrahi sahanın primer kapanmasını sağlamak amacıyla serbest dişeti grefti uygulandı. Lezyon histopatolojik inceleme amacıyla İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü'ne gönderildi.

Bulgular: Postoperatif 6 aylık takipte, ortalama 5 mm keratinize dişeti elde edildiği gözlendi, lezyonun rekürrensi oluşmadı. Histopatolojik incelemede, lezyonun çok katlı yassı epitel ile örtüldüğü, epitelde parakeratoz ve akantoz olduğu, epitelin içinde nötrofil polimorf infiltrasyonu bulunduğu, epitelin altında kolajen liften zengin bağ dokusu olduğu ve epitel papillalarında bağ dokusuna doğru proliferasyon gözlendiği rapor edildi. Bu bulgular ile lezyon, "İltihabi Fibröz Hiperplazi" olarak tanımlandı.

Sonuç: Lokalize dişeti büyümesinin tedavisinde, bahsedilen cerrahi yöntem ile lezyon rekürrensi olmaksızın tatmin edici estetik, fonksiyon ve stabil bir mukogingival kompleks elde edilebilmektedir.

P137

Periodontal Surgical Treatment of Inflammatory Fibrous Hyperplasia

Ece Yetiş[1], Hafize Öztürk Özener[1], Fatma Nihan Aksakallı[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Istanbul University Oncology Institute, Department of Clinical Oncology

Aim: Localized gingival overgrowth (LGO) is a reactive response of gingiva to microbial dental plaque and other irritants. The excision of the lesion involving healthy tissue borders which is the classical treatment of LGO, may prevent the primary healing of the operation site. In this case report, application of free gingival graft following the surgical excision of LGO in the same session, providing primary closure, is presented.

Method: Systematically healthy 50 year-old female applied to the Periodontology Clinic with a complaint of pain due to the LGO. Intraoral examination revealed inflammation due to an intensive plaque accumulation in the whole mouth and an inflamed, pedunculated LGO with an ulcerated surface was detected between #31- #33 on the vestibular site, extending from gingival margin to mucogingival junction. There was horizontal bone loss throughout the mouth and the relevant region radiographically. Initial periodontal treatment including oral hygiene instructions, scaling and root planing resulted in the elimination of inflammation of the lesion and peripheral tissues. To obtain adequate keratinized gingiva and to provide primary closure of the surgical site, free gingival graft was performed after excision. Lesion was examined histopathologically at the Institute of Oncology, İstanbul University.

Results: Through 6-month follow-up, approximately 5 mm of keratinized gingiva formation with no recurrence of the lesion was observed. In histopathologic examination, lesion was covered with stratified squamous epithelium accompanying parakeratosis and acanthosis; there was polymorphic neutrophil infiltration in the epithelium; underlying connective tissue was rich in collagen fibers with proliferation inside the epithelium papillae. The lesion was identified as "Inflammatory Fibrous Hyperplasia".

Conclusion: In the treatment of LGO, satisfactory aesthetic, function and stable mucogingival complex with no recurrence of the lesion were achieved using the excision and free gingival graft technique.

P138

Farklı Esansiyel Yağların Periodontopatojenler Üzerine Antimikrobiyal Etkisinin Değerlendirilmesi

Feyza Tülü[1], Hatice Balcı Yüce[1], İsa Karaman[2], Hatice Nur Girgin[2], Rabiye Karadaş[2]

[1] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Biyomühendislik Anabilim Dalı

Amaç: Periodontal hastalıklar kronik, enflamatuvar ve enfeksiyöz hastalıklardır. Bu sebeple periodontal tedavinin amacı hastalığa neden olan bu bakterilerin eliminasyonudur. Antibiyotikler ve antiseptikler periodontal tedavide gerekli hallerde kullanılmasına rağmen çeşitli yan etkileri bulunmaktadır. Bitki kökenli esansiyel yağlar, doğal kökenli olup antimikrobiyal özellikleri ile bu kemoterapötiklere alternatif olabilecek bileşiklerdir.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırmada, *Mentha pulegium* (filiskin), *Ziziphora tenuior* (uzun başlıklı kekik), *Salvia officinalis* (adaçayı), *Szygium aromaticum* (karanfil), *Vitex agnus castus* (hayıt), *Echinophora tenuifolia* (tarhana otu), *Chenopodium botrys* (sirken otu), *Cinnamomum zeylanicum* (tarçın), *CymbopogoCitratus* (limonotu), *Peganum Harmala* (üzerlik) bitkilerine ait esansiyel yağların *Aggregatibacter actinomycetemcomitans* (ATCC 33384™), *Eikenella corrodens* (ATCC® 23834™), *Streptococcus gordonii* (NCTC 7870) periodontopatojenleri üzerine antimikrobiyal etkileri disk difüzyon, minimal inhibitör konsantrasyon (MİK) ve minimal bakterisidal konsantrasyon (MBK) testleri ile araştırılmıştır.

Bulgular: Araştırma bulguları, karanfil ve tarçından elde edilen esansiyel yağların pozitif kontrol olan penisilin ve klorheksidinin etkisinden daha yüksek, siprofloksasin ve tetrasiklinden daha düşük antibakteriyel etkinliğe sahip olduğunu göstermiştir. Pozitif kontrol ajanı olan metronidazol ise antibakteriyel etki göstermemiştir. Benzer şekilde, kullanılan bitkisel yağlardan sirken otu ve üzerlik esansiyel yağları hiç antibakteriyel etki göstermezken; diğer altı esansiyel yağ test edilen bakterilere karşı orta/zayıf düzeyde etkinlik göstermiştir.

Sonuç: Esansiyel yağlar, hidrofobik karakterleri sayesinde dental plağı ve plak bakterilerini uzaklaştırabilir ve diş hekimliğinde diş macunu, ağız gargarası, gingival jel ve/veya irrigasyon ajanı olarak kullanılabilir. Bu yağların klinik kullanımına yönelik in-vitro hücre kültürü, in-vivo hayvan çalışmaları ve klinik çalışmalara gereksinim vardır.

P138

Evaluation of Antimicrobial Effect of Different Essential Oils on Periodontopathogenic Bacteria

Feyza Tülü[1], Hatice Balcı Yüce[1], İsa Karaman[2], Hatice Nur Girgin[2], Rabiye Karadaş[2]

[1] Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Fakültesi, Department of Periodontology

[2] Gaziosmanpasa University Faculty of Engineering and Natural Sciences, Department of Bioengineering

Aim: Periodontal diseases are chronic, inflammatory and infectious diseases. Therefore, periodontal treatment aims to eliminate periodontopathogenic bacteria causing periodontal diseases. Antibiotics and antiseptics are usually used as adjunctive agents however; they have serious adverse effects. Herbal essential oils are natural products which have antibacterial efficacy against bacteria and could be alternative to the chemotherapeutic drugs.

Material-Method: In this research, antibacterial efficacy of certain essential oils (*Mentha pulegium* (filigree), *Ziziphora tenuior* (thyme), *Salvia officinalis* (sage), *Szygium aromaticum* (clove), *Vitex agnus castus*, *Echinophora tenuifolia*, *Chenopodium botrys*, *Cinnamomum zeylanicum* (cinnamon), *Cymbopogom citratus* (lemongrass), and *Peganum harmala* (harmal) against *Aggregatibacter actinomycetemcomitans* (ATCC 33384™), *Eikenella corrodens* (ATCC® 23834™) and *Streptococcus gordonii* (NCTCm inhibitory concentration and minimum bactericidal concentration.

Results: The results showed that clove and cinnamon essential oils had superior antibacterial efficacy than penicillin and chlorhexidine and inferior efficacy than ciprofloxacin and tetracycline. Metronidazole as a positive control agent had no inhibitory effect on test bacteria. Likewise, chenopodium and harmal had no antibacterial effect. Other six essential oils had moderate to weak efficacy against bacteria.

Conclusion: Essential oils can be helpful in eliminating microbial dental plaque and bacteria and also be beneficial in periodontal practice as dentifrice, mouthwash, gingival gel and/or irrigation agents. Future in-vitro, in-vivo and clinical studies regarding the use of these essential oils in clinical practice are necessary.

P139

Myelodisplastik Sendromlu Hastada Dişeti Büyümesinin Tedavisi

Alparslan Dilsiz, Abdulhakim Günay

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Myelodisplastik Sendromlar (MDS), miyeloid hücre dizilerinin hematolojik bozukluklarının nadir görülen bir grubudur. Bu sendromun yaygın görülen belirtileri gingival hiperplazi, spontan gingival kanama, persiste herpes labialis, şiddetli oral mukozal ülserasyon, parasteziler, peteşiler ve sistemik enfeksiyondur. Burada MDS' nin tipik oral bulgularını gösteren ve başarılı tedavisi gerçekleştirilen bir çocuğun olgusu sunulmaktadır.

Yöntem: MDS tanısı olan 26 yaşında erkek hasta, gingival hiperplazi ve spontan diş eti kanaması şikayeti ile başvurdu. Hastanın periodontal tedavisi trombosit transfüzyonu altında yapıldı ve hastaya uygun oral hijyen talimatı verildi.

Bulgular: Hastanın 30 gün sonraki ziyaretinde iyileşmenin sorunsuz gerçekleştiği görüldü. Dişeti hiperplazisi ve kanama belirtisi yoktu. Hasta iki yıl takip edildi ve bu süre içinde periodontal komplikasyonlar gelişmedi.

Sonuç: Diş hekimleri, yaygın olmadığı düşünülse de MDS'nin farkında olmalıdır. MDS hastaları için doğru periodontal bakım hem oral hem de sistemik sağlık için önemlidir.

P139

Treatment of Gingival Overgrowth in A Patient with Myelodysplastic Syndrome

Alparslan Dilsiz, Abdulhakim Günay

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Background and aim: Myelodysplastic Syndromes (MDS) are a rare group of hematological disorders of the myeloid cell lineages. Common oral manifestations of this syndrome are gingival hyperplasia, spontaneous gingival bleeding, persistent herpes labialis, severe oral mucosal ulceration, paresthesias, petechiae, and systemic infection. This paper reports a case of MDS in a boy who presented some typical oral manifestations and described the successful treatment of this case.

Materials and methods: A 26-year-old male presented with a diagnosis of MDS and chief complaint of gingival hyperplasia and spontaneous gingival bleeding. The periodontal treatment was performed under platelet transfusion and proper oral hygiene instruction was given.

Results: Healing was uneventful after 30 days at the recal visit. There was no sign of gingival hyperplasia and bleeding. The patient was followed for two years and no periodontal complications developed during this time.

Conclusions: Dentists must be aware that MDS, although thought to be uncommon. Proper periodontal care for MDS's patients is essential both for oral and systemic health.

P140

Maksiller Posterior Dişlerin ve Maksiller Sinüsün Topografik Analizi

Merve Şakır, Şebnem Erçalık Yalçınkaya

Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada, Marmara Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Radyoloji Anabilim Dalı'na çeşitli sebeplerle başvurmuş hastaların Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) sonuçlarının incelenmesi ile maksiller molar dişlerin anatomik ilişkilerinin istatistiksel olarak araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve yöntem: Bu çalışma, molar diş kök apeksleri ile maksiller sinüs tabanı arasında ilişki anatomik ilişki KIBT (Planmeca Promax 3D Mid) kullanılarak değerlendirildi. 50 hastada 100 maksiller molar dişin farklı endikasyonlarla alınan KIBT görüntüleri incelendi. Tanımlayıcı istatistiki veriler oluşturuldu. Maksiller sinüs inferior tabanının molar köklerle dikey ve yatay ilişkileri Kwak ve ark. tarafından önerilen kriterlerden uyarlanan kategorilere sınıflandırılmıştır. Maksiller molarlar ile maksiller sinüsler arasındaki vertikal ilişkiler beş, yatay ilişkiler ise üç kategoriye ayrılmıştır. Maksiller sinüs inferior duvarı bukkal ve palatinal kökten daha superiorda lokalize, bukkal ve palatinal kök aynı vertikal seviyede temasta, bukkal kök apeksi maksiller sinüs inferior duvarından daha superiorda lokalize, palatinal kök apeksi maksiller sinüs inferior duvarından daha superiorda lokalize, bukkal ve palatinal kök apeksleri maksiller sinüs inferior duvarından daha superiorda olmak üzere vertikal olarak 5 sınıfa ayrılmıştır. Horizontal olarak ise; maksiller sinüs inferior duvarı bukkal ve palatinal kökten daha bukkalde lokalize, bukkal ve palatinal kökler arasında lokalize, bukkal ve palatinal kökten daha palatinalde lokalize olarak 3 sınıfa ayrılmıştır.

Bulgular: En kısa mesafenin ikinci molar dişin mesiobukal kökü ile maksiller sinüs inferior duvarı arasında olduğu saptandı. En sık gözlenen dikey ilişki tip I (%54) ve en sık gözlenen yatay ilişki ise tip 2 (%92) olarak belirlendi.

Sonuç: Maksiller molarlarda diş tedavisi planlanırken maksiller sinüslerin inferior duvarının pozisyonunun yanı sıra maksiller molar dişlerin maksiller sinüse uzaklıkları dikkate alınmalıdır.

P140

Topographic Analysis of Maxillary Posterior Teeth and Maxillary Sinus

Merve Şakır, Şebnem Erçalık Yalçınkaya

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: This study evaluated the anatomical characteristics of the maxillary molars and the maxillary sinüs (MS) using cone beam computed tomography(CBCT)

Material and methods: Planmeca Promax 3D Mid programme was used for the CBCT images of 50 randomly selected patients. The relationships of the MS floor with the molar roots were classified into categories adapted from the criteria proposed by Kwak et al (2004). The vertikal relationships between the maxilllary molars and maxillary sinuses were classified into five categories (Type I:The inferior wall of sinüs(IWS) was located above the level connecting the buccal and palatal root apices; Type II:The IWS was located below the level connecting the buccal and palatal root apices, without an apical protrusion over the IWS; Type III:An apical protrusion of the buccal root apex was observed over the IWS; Type IV: An apical protrusion of the palatal root apex was observed over the IWS; Type V: Apical protrusions of the buccal and palatal root apices were observed over the IWS).

The horizontal relationships between the maxillary molars and maxillary sinuses were classified into three categories (Type 1:The alveolar recess of the IWS was located more towards the buccal side than towards the buccal root; Type 2:The alveolar recess of the IWS was located between the buccal and palatal roots; Type 3:The alveolar recess of the IWS was located more towards the palatal side than towards the palatal root).

Results: The shortest distances between maxillary sinus floor and the root apices were observed in the mesiobuccal root of the second molar**.** The most observed vertical and horizontal relationship were type I (%54) and type 2(%92) respectively.

Conclusions: When considering the dental treatment of maxillary molars, one should observe the distance distributions of the maxillary molars to the alveolar bone as well as the position of the IWS.

P141

Glikojen Depo Tip 1B Tanılı Hastanın Periodontal Durumu ve Tedavisi

Kübra Kundak, Leyla Kuru

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Glikojen depo hastalığı Tip 1B (GDH Tip 1B), glikoz-6-fosfat translokaz enzimi eksikliğinin görüldüğü ve bu eksikliğe bağlı olarak glikojen birikiminden kaynaklanan, nadir görülen otozomal resesif bir metabolik bozukluktur ve düşük nötrofil sayısı, nötrofil disfonksiyonu ve periodontal hastalık ile birlikte görülür. Bu vaka raporunda; kliniğimize başvuran, GDH Tip 1B tanılı hastanın periodontal durumu ve uygulanan periodontal tedavi sunulmaktadır.

Yöntem: Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Kliniği'ne GDH Tip 1B tanılı, 17 yaşındaki kadın hasta, diş mobilitesi ve halitozis şikâyetleriyle başvurdu. Hastanın sistemik anamnezinde GDH Tip 1B'ye ek olarak, %50 işitme kaybı, egzema, hipotiroid ve karaciğerde büyüme tabloları tespit edildi ve bu problemlerin doktor kontrolünde olduğu öğrenildi. Doktor önerisiyle enfeksiyon riski nedeniyle periodontal tedavi amoksisilin+klavulanik asit (625 mg, 2x1, 1 hafta) profilaksisi altında gerçekleştirildi. Hastaya ağız hijyeni eğitimi ve diş/kök yüzeyi temizliğini içeren başlangıç periodontal tedavi (BPT) uygulandı, ağız hijyeni için elektrikli fırça önerildi. BPT'yi takiben diode lazer (810 nm, 1.0 W CHEESE) ile tüm ağıza cep içi dezenfeksiyon uygulandı. Miller Sınıf 3 mobiliteye sahip, şiddetli dişeti çekilmelerinin görüldüğü ve prognozu kötü olan #26, #31 ve #41 numaralı dişler çekildi.

Bulgular: GDH Tip 1B tanılı hastada, BPT ve lazer ile cep içi dezenfeksiyon uygulamalarından sonra periodontal parametrelerde iyileşme gözlendi. Yapılan kontrollerde hastanın ağız hijyen prosedürlerini daha etkin bir şekilde yerine getirebildiği görüldü.

Sonuç: Bu vaka raporu, GDH Tip 1B'ye eşlik eden periodontal hastalığın BPT ve lazer ile cep içi dezenfeksiyonu ile tedavi edilebileceğini ve sık kontrollerle mevcut periodontal sağlığın idame ettirilebileceğini ortaya koymaktadır.

P141

Periodontal Status and Treatment of Glycogen Storage Type 1B Patient

Kübra Kundak, Leyla Kuru

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Glycogen storage disease Type 1B (GSD Type 1B) is a rare autosomal recessive metabolic disorder that is caused by a deficiency of glucose-6-phosphate translocase with consequent accumulation of glycogen. GSD Type 1B is associated with low neutrophil count, neutrophil dysfunction and periodontal disease. In this case report; periodontal status and treatment of GSD Type 1B patient who applied to our clinic are presented.

Material-Methods: A 17-year-old female patient with GSD Type 1B applied to our periodontology clinic with a chief complaint of tooth mobility and halitosis. In addition to GSD Type 1B, the medical history of the patient revealed that the patient had 50% hearing loss, eczema, hypothyroid and liver growth due to GSD Type 1B and these medical conditions were under physician's control. Periodontal treatment was performed under the prophylaxis of amoxicillin + clavulanic acid (625 mg, 2x1, 1 week) due to the risk of infection with the physician's recommendation. The patient underwent initial periodontal treatment (IPT) including oral hygiene instructions and scaling and root planing, and electric brush was recommended for a better oral hygiene. Following IPT, full-mouth disinfection with diode laser (810 nm, 1.0 W CHEESE) was performed. The teeth of # 26, # 31 and # 41 with Miller Class 3 mobility, severe gingival recessions and poor prognosis were extracted.

Results: Following IPT and full-mouth disinfection with laser, periodontal parameters of patient with GSD Type 1B improved. During the control session, it was observed that the patient could perform oral hygiene procedures more effectively.

Conclusion: This case report demonstrates that periodontal disease accompanying GDH Type 1B can be treated with IPT and full-mouth disinfection with laser, and current periodontal health can be maintained with frequent controls.

P142

Pembe Estetik: Konvansiyonel Flep Tekniği Mi? Lazer Ile Gingivektomi Mi?

Ayşe Saatman, Ömer Birkan Ağralı, Hatice Selin Yıldırım, Leyla Kuru

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Pembe estetik veya diğer adıyla dişeti seviyeleme işlemi; estetik ya da restoratif amaçlar için klinik kuron boyutunu arttırmaya yönelik uygulanan sert ve/veya yumuşak periodontal dokuların cerrahi olarak uzaklaştırılmasını içeren rezektif periodontal cerrahi prosedürüdür. Bu işlemler konvansiyonel teknikler ve lazer kullanılarak yapılabilir. Bu olgu raporunun amacı kliniğimize başvurmuş olan 2 kadın hastaya uygulanan farklı tedavi yaklaşımları ile 6 aylık sonuçlarını sunmaktır.

Yöntem: Dişetlerinde kanamanın yanı sıra *gummy smile* (Olgu 1) ve iltihabi dişeti büyümesi (Olgu 2) şikayetleriyle, sistemik olarak sağlıklı 17 yaşında 2 kadın hasta kliniğimize başvurdu. Her iki hastaya da ağız hijyeni eğitimi verildi ve 2 seans başlangıç periodontal tedavi (BPT) uygulandı. BPT'yi takiben pasif erüpsiyona bağlı *gummy smile*'ı bulunan Olgu 1'in yapılan klinik ve radyografik muayenesi sonucu sondalama derinliklerinin 3 mm'yi geçmediği saptandı, hastaya üst çene 15-25 nolu dişler arası bölgeye osteotomi ile birlikte flep operasyonu ve labial frenektomi yapıldı. Operasyon sonrası 1. Haftada dikişler alındı. Olgu 2'de ise klinik ve radyografik muayene sonucu; ortodontik tedaviye bağlı ağız hijyen eksikliği sonucu görülen iltihabi dişeti büyümesi saptandı ve yalancı ceplere sahip olan hastaya üst çene 16-26 nolu dişler arasına 810 nm dalga boyunda 2.0 W gücünde diode lazer ile gingivektomi ve labial frenektomi yapıldı. Bir ay sonra alt çene 36-46 nolu dişler arasına da lazer ile gingivektomi yapıldı.

Bulgular: Her iki hastada da 6 aylık kontrollerini takiben herhangi bir komplikasyonun görülmediği, yeterli ağız hijyeni ile periodontal doku sağlığının korunduğu ve optimum düzeyde hasta memnuniyetinin oluşturulduğu tespit edildi.

Sonuç: Mevcut bulgular, pembe estetiğin tek bir teknikle değil endikasyona uygun olan farklı periodontal yaklaşımlarla oluşturulabildiğini, bu işlemler ile optimum estetiğin sağlanabildiğini ve periodontal sağlığın korunabildiğini göstermektedir.

P142

Pink Aesthetic: Conventional Flap Technique or Laser Gingivectomy

Ayşe Saatman, Ömer Birkan Ağralı, Hatice Selin Yıldırım, Leyla Kuru

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Pink aesthetic or gingival leveling is a resective periodontal surgical procedure involving the surgical removal of hard and/or soft periodontal tissues for the purpose of increasing the clinical crown size for aesthetic or restorative purposes. These operations can be performed by using conventional techniques and lasers. This case report presents clinical outcome of 2 treatment modalities applied to 2 female patients in our clinic.

Methods: 2 systemically healthy 17 year-old female patients were admitted to our clinic with complaints of gummy smile (Case 1) and inflammatory gingival overgrowth (Case 2) as well as gingival bleeding. Oral hygiene intructions were given to both patients and 2 sessions of initial periodontal therapy (IPT) were performed. Following IPT; clinical and radiological examination of Case 1 who has gummy smile due to the passive eruption revealed that the probing depths did not exceed 3 mm, therefore flap surgery including osteotomy between teeth 15-25 and labial frenectomy were performed. Sutures were taken after one week. In Case 2, after clinical and radiological examination, inflammatory gingival overgrowth was seen as a result of oral hygiene deficiency due to the orthodontic treatment. Gingivectomy and labial frenectomy were performed with a diode laser at 2.0 W and 810 nm wawelength between teeth 16-26. One month later, gingivectomy with laser was performed between teeth 36-46.

Results: After 6 months, no complications were observed in both patients, periodontal tissue health was maintained with adequate oral hygiene, and optimum patient satisfaction was established.

Conclusion: Present findings demonstrate that pink aesthetics can be achieved by different periodontal approaches suitable for indications rather than a single technique, and periodontal health can be maintained.

P143

Odontojen Keratokist : Olgu Sunumu

Merve Şakır[1], Siavash Abbasgholızadeh[2], Hasan Garip[2], Şebnem Erçalık Yalçınkaya[1]

[1] Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bening kistik bir neoplazm olan odontojen keratokist, agresif karakteri ve yüksek rekürrens oranı ile bilinir. Lokalizasyon olarak genellikle posterior mandibular bölgeden ramusun süperioruna doğru uzanan lezyonlar şeklinde izlenirler. Bu çalışmadada posterior mandibuladan ramusun superioruna ilerleyen geniş bir odontojen keratokist vakası sunulmuştur.

Vaka raporu: 39 yaşında kadın hasta, mandibula sol posterior bölgede ağrı şikayeti ile, gömük 20 yaş dişini çektirmek için Marmara Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Kliniği'ne başvurmuştur. Alınan dental anamnezinde herhangi bir travma geçmişi bulunmadı. Yapılan dental muayenesinin ardından panoramik radyografi alınmıştır. Dental muayenenin ardından alınan panoramik grafide; mandibula sol posterior molar bölgesinden gömük 38 nolu dişi içine alarak ramusta singular çentiğe kadar uzanmakta olan lezyonun ekspansiyon yaptığı ve multiloküler yapıda olduğu gözlendi. Lezyonun daha net değerlendirilebilmesi için; cerrahi operasyon öncesi konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ile detaylı inceleme yapılmıştır. İlgili bölgeden Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda aspirasyon biyopsisi ve lezyonun inferiorundan ve superiorundan biyopsi yapıldı. Histopatolojik olarak odontojen keratokist tanısı konuldu Tedavisinde lezyonun kapladığı alanın büyüklüğü nedeniyle marsüpyalizasyon operasyonu yapıldı.

Sonuç: Keratokist vakalarının ayırıcı tanısı Ameloblastoma ve Kalsifiye Epitelyal Odontojenik tümör ile yapılmalıdır. Şüphesiz kesin tanıyı koymada altın standart histopatolojik incelemedir. Yüksek rekürrens sıklığı nedeniyle dikkatli klinik ve radyolojik değerlendirme gerektirmektedir. Bu sebeple, keratokist vakalarının dikkatli tedavi edilmesi ve uzun dönemli takibi gerekmektedir.

P143

Odontogenic Keratocyst :A Case Report

Merve Şakır[1], Siavash Abbasgholızadeh[2], Hasan Garip[2], Şebnem Erçalık Yalçınkaya[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Marmara University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: Odontogenic keratocyst, defined as a bening cystic neoplasm, known as with its aggressive characteristic and high recurrency ratio. It generally localizes in posterior mandibular region through superior ramus. It was aimed to present a odontogenic keratocyst case that localized in posterior mandibular region through superior ramus in this report.

Case Report: A 39-year-old female patient was referred to the Dental Faculty of Marmara University, Department of Dentomaxillofacial Radiology with a chief complaint of pain. There was no history of trauma. Radiographic examination revealed a multilocular radiolucent lesion on posterior mandible through superior ramus associated with the impacted third molar area. Prior to the surgery, Cone-Beam Tomography(CBCT) examination was made to evaluate the borders of the lesion. After aspiration, an incisional biopsy was planned and samples were taken from the superior and inferior parts of the lesion. Histological evaluation revealed the diagnosis as 'keratocytic odontogenic tumor'.

Conclusion: Differentional diagnosis of odontogenic keratocyst, Ameloblastoma and Calcifying Epithelial Odontogenic Tumor were considered. The final diagnosis must always be done based upon microscopic examination which is the gold standard for the diagnostic dilemma. Due to high tendency of recurrence of odontogenic keratocyst careful clinical and radiological evaluation must be carried out, it requires careful treatment and follow-up.

P144

Alerjik Gingivitisin Tedavisi: Olgu Sunumu

Kübra Kundak, Başak Doğan

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Nikel alerjisi ağızda yanma hissi, eritemli gingival hiperplazi, tat kaybı gibi bulguların görüldüğü bir tablodur. Bu olgu sunumunun amacı protetik restorasyonların neden olduğu alerjik gingivitis vakasının tedavisini sunmaktır.

Yöntem: Marmara Üniversitesi Periodontoloji Kliniği'ne ağzında yanma hissi, şişlik ve dişetinde kanama şikayetleriyle başvuran 53 yaşındaki kadın hastadan alınan sistemik ve dental anamnezde hastanın herhangi bir sistemik hastalığı bulunmadığı, yiyecek alerjisinin olduğu, sigara kullanmadığı ve şikayetlerinin 1 ay önce fakültemizde yapılan protetik restorasyonlardan sonra ortaya çıktığı öğrenildi. Yapılan intraoral muayene sonucunda #13-#25 ve #34-#45 numaralı dişler arasında nikel alaşımlı metal destekli sabit protetik restorasyonlarıyla birlikte alt-üst parsiyel protez kullandığı tespit edildi. Tüm sabit protetik restorasyonların çevresinde plak birikimi ve eritemli, aşırı derecede kanamaya yatkın, hiperplazik dişeti lezyonları görüldü. Radyografik olarak kemik kaybı gözlenmedi. Hastaya ağız hijyeni eğitimini içeren başlangıç periodontal tedavi (BPT) başlandı. Alerjik reaksiyon şüphesiyle alerji ve immünoloji bölümüyle konsültasyon yapıldı. Birçok maddeye ek olarak Nikel (Ni) alerjisi olduğu öğrenilen hastanın öncelikle restorasyonları çıkarıldı ve BPT'ye devam edildi. Tedavi sonrasında yüksek olan maksiller ve mandibular frenulum bağlantılarına frenektomi işlemi uygulandı. Periodontal tedavinin tamamlanmasını takiben hastanın protetik rehabilitasyonunda biyouyumlu ve antialerjik zirkonyum destekli restorasyonlar tercih edildi.

Bulgular: Dört aylık takip sonucunda başarılı periodontal tedavi ve antialerjik protetik restorasyonlarla hastanın tüm şikayetlerinin ortadan kalktığı görüldü.

Sonuç: Bu olgu sunumu; alerjik gingivitiste etkenin ortadan kaldırılmasını takiben BPT uygulanmasıyla başarılı sonuçların elde edilebildiğini ortaya koymaktadır.

P144

Treatment of Allergic Gingivitis: A Case Report

Kübra Kundak, Başak Doğan

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Nickel allergy is a condition presenting symptoms such as burning sensation of mouth, erythematous gingival hyperplasia and loss of taste. This case report presents the treatment of allergic gingivitis, which is induced by prosthetic restorations.

Material-Methods: A 53-year-old female patient applied to Periodontology Clinic in Marmara University with complaints of burning sensation in mouth, swelling and gingival bleeding. The medical and dental histories of patient revealed that the patient had no systemic diseases, was a non-smoker, had food allergies and her complaints appeared immediately after the prosthetic treatment applied in our faculty a month ago. In intraoral examination, porcelain fused to metal prosthetic restorations containing nickel alloy between # 13-# 25 and # 34-# 45 teeth were observed, and the patient had partial prosthesis in both jaws. Plaque accumulation and erythematous hyperplastic gingival lesions prone to bleeding were observed around all fixed prosthetic restorations. Radiographic examination revealed no bone loss. Initial periodontal treatment (IPT) including oral hygiene instructions was initiated. Due to allergic reaction doubt, patient was referred to allergy and immunology department. In addition to many other materials, patient was diagnosed with nickel allergy and therefore restorations were immediately removed and IPT was continued. After IPT, frenectomy was performed to aberrant maxillary and mandibular frenulum attachments. Following completion of periodontal treatment, the patient was restored with biocompatible and antiallergic zirconium-based restorations.

Results: After four months of follow-up, satisfactory results were achieved with successful periodontal treatment and antiallergic prosthetic restorations.

Conclusion: This case report presents that successful treatment of allergic gingivitis can be obtained by IPT, following removal of primary etiological factor.

P145

Periferal Dev Hücreli Granülom: Olgu Sunumu

Berceste Polat Akmansoy[1], Zeynep Gümüşer[2], Faysal Uğurlu[2], Şebnem Erçalık Yalçınkaya[1]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Periferal dev hücreli granülom (PDHG), neoplastik olmayan ve genellikle kronik travma veya lokal irritasyon sebebiyle dişeti veya alveol kret üzerinde oluşan reaktif hiperplastik bir lezyondur. Bu olgu sunumu, mandibular molar bölgesinde ortaya çıkan bir PDHG vakasını içermektedir.

Olgu Sunumu: 46 yaşındaki erkek hasta fakültemize ağrılı olmayan bir şişlik şikayeti ile başvurmuştur. Bir yıl öncesinde küçük boyutlar ile başlayan şişlik aradan geçen zaman ile gittikçe büyüme göstermiştir. Yapılan ağız içi muayene sırasında, mandibular molar bölgede 30x40x26 mm boyutlarında lobuler ve sıkı bir doku büyümesi gözlenmiştir. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) incelemesinde, komşu düzensiz kemik yapıları ile benign bir lezyon tespit edilmiş olup piyojenik granülom ve PDHG ayırıcı tanılar olarak düşünülmüştür. Yapılan insizyonel biyopsi sonucunda, hispatolojik tanı PDHG olarak konulmuş ve lezyon periostu da içine alacak şekilde tamamen eksize edilmiştir. 6 aylık takip sürecinde herhangi bir rekürens izine rastlanmamıştır.

Sonuç: PDHG teşhisi radyolojik bulgular ile desteklenmeli ve bununla beraber mümkünse KIBT ile komşu sert dokulardaki olası etkiler tespit edilmelidir. PDHG tedavisinde, rekürens olasığını minimize edecek olan total cerrahi eksizyon tercih edilmelidir. Yüksek rekürens riski sebebi ile tüm vakalar periyodik olarak takip edilmelidir.

P145

Peripheral Giant Cell Granuloma: Case Report

Berceste Polat Akmansoy[1], Zeynep Gümüşer[2], Faysal Uğurlu[2], Şebnem Erçalık Yalçınkaya[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: Peripheral giant cell granuloma (PGCG) is a non-neoplastic and commonly reactive hyperplastic lesion ocurring on the gingiva and alveolar ridge in response to local irritations or chronic trauma. This presentation reports a case of PGCG arising at the mandibular molar region.

Case Report: A 46-year-old male patient was referred to the Faculty of Dentistry, Marmara University with a chief complaint of painless swelling. It has been started about one year ago in a smaller dimension and has been enlarging since then. An intraoral examination showed a 30x40x26 mm lobular firm tissue mass of his right edentulous mandibular molar region. CBCT examination indicated a benign lesion with adjacent irregular bone structures. Pyogenic granuloma and PGCG were considered as differential lesions. An incisional biopsy was performed and it was diagnosed as PGCG histopatologically. The lesion was excised totally down to periosteum. No signs of recurrence of the lesion have been observed during six months after the excision.

Conclusion: Diagnosis of PGCG should be supported radiologically, particularly with CBCT for possible effects to adjacent hard tissue structures. The treatment modality of PGCG is total surgical excision to minimize the recurrence of the lesion. All cases should be followed up periodically become of high-recurrence rate.

P146

Maksiller Anterior Dişlerin Tam Seramik Laminate Veneerler ile Estetik Olarak Rehabilite Edilmesi

Mehmet Şerif Akdeniz, İdris Kavut

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı maksiller ön bölge dişlerinde diastema olan hastaya eMax laminate veneerler kullanılarak uygun estetik rehabilitasyonun sağlanması.

Yöntem: Asıl şikayeti üst çene ön dişleri arasındaki diastema olan hastanın posterior bölgedeki dişleri tamamen fonksiyonda, dikey boyut mesafesi yeterli ve temporomandibular eklem rahatsızlığıyla ile ilgili herhangi bir şikayeti yoktu. Tedavinin eMax ile yapılması planlandı. Tedavi öncesi yapılan mock-up ta sağ ve sol maksiller 1. premolar dişlerin de tedaviye dahil edilmesi kararlaştırıldı.Sonuç olarak lityum disilikat restorasyonlar kullanılarak hastanın ön bölgedeki dişleri hem daha estetik hem de daha fonksiyonel olacak şekilde restore edildi.

Sonuç: Renklenmiş, kırılmış, yıpranmış veya konjenital olarak şekil bozukluğu olan dişlerin estetik olarak yeniden şekillendirilmesi ve diastemaların kapatılması, porselen laminat kaplamalar kullanılarak gerçekleştirilebilir.

P146

Aesthetic Rehabilitation of Maxillary Anterior Teeth by Fabricated Full Ceramic Laminate Veneers

Mehmet Şerif Akdeniz, İdris Kavut

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Purpose: Aim to this study provide appropriate aesthetic rehabilitation using eMax laminate veneer to the patient who is diastema of the maxillary anterior teeth.

Material and Method: A patient presented with a chief complaint of diastema on the maxillar anterior dentition. Posterior dentition was fully functional, vertical dimension was adequate and no temporomandibular disorder symptoms were noted. A treatment plan was drafted that included eMax porcelen veneer restorations on teeth . Based on the findings of a pre-operative mock-up teeth, left and right 1st maxillary premolar tooths were later added to the plan. Ultimately, lithium disilicate restorations were used to restore the patient's anterior dentition to more satisfactory aesthetics and functation.

Result: Aesthetically reshaping the teeth that are discolored, broken, worn or congenitally defective and closing diastema can be accomplished using porcelain laminate veneers.

P147

Amlodipine Bağlı Dişeti Büyümesinin Mekanik Periodontal Tedavisi: Olgu Sunumu

Onur Eroğlu, Ece Yetiş, Safa Alkateb, Hafize Öztürk Özener, Leyla Kuru

Marmara Üniversitesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: İlaca bağlı dişeti büyümesi, hipertansiyon tedavisinde kalsiyum kanal bloker (KKB) ilaçların kullanımı sonrasında sıklıkla karşılaşılan yan bir etkidir. Bu olgu sunumunda KKB ilaçlardan olan dihidropiridin türevi amlodipin kullanımına bağlı görülen yaygın dişeti büyümesinde mekanik periodontal tedavi yaklaşımı sunulmuştur.

Yöntem: Ağrı, spontan kanama ve fonksiyon kaybı şikayetleriyle kliniğimize başvuran 64 yaşındaki erkek hastanın tıbbi anamnezinde 10 sene önce koroner bypass operasyonu geçirdiği ve hipertansiyon teşhisi konduğu öğrenildi. Tedavi amacıyla 10 sene boyunca asetilsalisilik asit (100 mg), metapronolol süksinat(50 mg), amlodipin (10 mg) ve irbesartan (300 mg) kullandığı öğrenildi. Hastanın ağız içi muayenesinde maksilla ve mandibulada generalize, serbest ve yapışık dişetinde, interdental bölgeyi kapsayan, yüzeyi ülsere ilaca bağlı dişeti büyümesi tespit edildi. Radyografik muayenede generalize horizontal kemik kaybı olduğu gözlemlendi. Periodontal tedavinin başlangıcında rekürrens riski sebebiyle hastanın kullanmış olduğu amlodipin etken maddeli ilaç, hastanın hekimi ile konsülte edilerek doksazosin (2 mg) ilaç ile değiştirildi. Ağız hijyen eğitimi, diş ve kök yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirmesi işlemlerini içeren mekanik periodontal tedavi uygulandı. Şiddetli kemik kaybı ve III. sınıf mobilite olması nedeniyle #14 ve #24 nolu dişler çekildi. **Bulgular:** Amlodipine bağlı dişeti büyümesinin 8 aylık takip sonucunda tamamen elimine edildiği, periodontal sağlık elde edildiği gözlendi.

Sonuç: Amlodipine bağlı dişeti büyümesinde ilaç değişimi ve mekanik periodontal tedavi uygulanarak rekürrens riskini olmaksızın dişeti büyümesinin tamamen elimine edilebileceği ortaya kondu.

P147

Mechanical Periodontal Treatment of Amlodīpīne Induced Gingival Overgrowth: A Case Report

Onur Eroğlu, Ece Yetiş, Safa Alkateb, Hafize Öztürk Özener, Leyla Kuru

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Drug induced gingival growth is a side effect frequently encountered following the use of calcium channel blockers (CCB) drugs in the treatment of hypertension. We present mechanical periodontal treatment approach for gingival enlargement due to the use of CCB amlodipine.

Material and Methods: A 64-year-old male who underwentary artery bypass surgery 10 years ago and diagnosed an hypertension, applied to our clinic with complaints of pain, spontaneous bleeding and loss of function. He had been using acetylsalicylic acid (100 mg), metoprolol succinate (50 mg), amlodipine (10 mg) and irbesartan (300 mg) for 10 years. Generalized drug induced gingival overgrowth with ulcerated surface involving free, attached and interdental gingiva was detected in intraoral examination of the patient. Generalized horizontal bone loss was observed in radiographic examination. First, amlodipine was replaced with doxazosin (2 mg) by the patient's physician. Periodontal treatment including oral hygiene instruction, scaling and root planing was applied. Because of severe bone loss and third grade mobility maxillary first premolars were extracted.

Results: It was observed that amlodipine induced gingival growth was completely eliminated after 8 months of follow-up, and periodontal health was maintained.

Conclusion: Amlodipine induced gingival overgrowth can be completely eliminated by drug replacement and mechanical periodontal treatment without recurrence.

P148

Diş Hekimlerinin Spor Diş Hekimliğinde Travma ve Koruyucu Yöntemler Konusunda Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Merve Bayraklı[1], Orkun Doğuş Bozkurt[2], Yelda Kasımoğlu[1], Elif Bahar Tuna-İnce[1]

[1] İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi

Amaç:Günümüzde spor aktivitelerinin hızla yaygınlaşması ve buna bağlı olarak spor kazalarının artması, diş hekimlerinin dental travma ve koruyucu yöntemler konusunda bilgi sahibi olmalarını gerektirmektedir. Bu çalışmanın amacı; diş hekimlerinin spor diş hekimliği ve dental travmalar ile ilgili bilgi düzeylerinin ölçülmesi, davranış ve tutumlarının belirlenmesi ve bu konuda aldıkları eğitim memnuniyetlerinin sorgulanmasıdır.

Yöntem:Çalışma kapsamında,23 sorudan oluşan tanımlayıcı nitelikteki anket, İstanbul ilinde kamu kuruluşu veya özel sektörde çalışan diş hekimlerine basılı ya da internet üzerinden ulaştırıldı. Anket formlarını dolduran 346 diş hekiminin sorulara verdiği yanıtlar kaydedildi. Verilerin değerlendirilmesinde; ki-Kare analizi, Fisher Exact testi ve parametrik olmayan Sperman korelasyon değerleri kullanıldı.Sonuçlar p<0,05 düzeyinde değerlendirildi.

Bulgular: Hekimler, travma sonucu görülebilen avulsiyon durumlarında ideal taşıma ortamı olarak, %54,62'si Hank's Balanslı Tuz Solüsyonu, %19,65'i hastanın ağız içi, %16,47'si serum fizyolojik, %8,67'si süt tercih ettiklerini bildirmiştir. Çalışmaya katılan hekimlerin %94,80'i spor aktiviteleri sırasında ağız koruyucusu kullanımının travma karşısında koruyucu olduğunu düşünmektedir ve hekimlerin %13,8'i hastalarına ağız koruyucusu uygulaması yaptığını bildirmiştir.Ağız koruyucusu uygulamayan hekimlerin uygulamama sebepleri; herhangi bir eğitim almadığı için(%38,15), hastalar tarafından yüksek maliyetli bulunduğu için(%5,78), diş hekimliği alanına girdiğini düşünmediği için(%3,76) ve diğer nedenler(%42,77) olarak belirtilmiştir. Hekimlerin %62,43'ü ağız koruyucu uygulaması konusunda eğitim almamış iken; %29,48'ü yalnızca teorik, %8,09'u hem teorik hem pratik eğitim almışlardır. Konu hakkında eğitim almayan hekimlerin %84,1'i eğitim almak istediklerini belirtmiştir.Hekim tecrübesine göre eğitim alma isteği değerlendirildiğinde anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Sonuç:Çalışmada elde edilen sonuçlar, İstanbul ilinde çalışan diş hekimlerinin ağız koruyucusu kullanımının spor travmalarında etkili bir yöntem olarak düşündüklerini göstermektedir. Ancak ağız koruyucu uygulaması yapan hekimlerin sayısı bu orana göre azdır.

P148

Evaluation of Knowledge Levels of Dentists About Trauma and Protective Methods in Sports Dentistry

Merve Bayraklı[1], Orkun Doğuş Bozkurt[2], Yelda Kasımoğlu[1], Elif Bahar Tuna-İnce[1]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry

Purpose:Recently, increased interest to sport activities and incrased number of traumatic accidents due to sports activites requires dentists to have knowledge about dental trauma and preventive methods.The aim of this study is to evaluate the level of knowledge and behavior of dentists on sports dentistry and dental trauma.

Methods:In this study, the descriptive questionnaire including 23 questions was delivered via printed or internet to the dentists working in public or private clinics in Istanbul. Datas' of 346 dentists were recorded. For statistical analysis, Chi square analysis, Fisher Exact test and nonparametric Sperman correlation values were used.The results were determined as p <0.05

Results:As the ideal transport medium for avulsed teeth %54,62 of dentists stated as Hank's Balanced Salt Solution, %19,65 arding using mouthgard during sports activities %94,80 of dentists thinks its protective against trauma.13.8% of dentists reported that they apply mouthguards to their patients.Dentists who don't apply mouthgards stated as their reasons that;they didn't receive any education(%38,15), patients find this method expensive(%5,78),they didn't consider this subject as a field of dentistry(%3,76) and other reasons(%42,77).While 62,43% of dentists didn't receive education on mouthgards; 29,48% of them had only theoretical,8,09% had both theoretical and practical education.84.1% of dentists who didn't receive training on the subject stated that they wanted to have education.There was no significant difference between professional experience and the desire to recevie education about mouthgards (p>0.05).

Conclusion: As a result, this study shows that using mouthgards during sports activities is considered as an effective protective method by dentists in Istanbul.However, the percentage of dentists who apply mouthgards is not as high as expected.

P149

Ortodonti Hastasında Rastlantısal Rinolith Bulgusu: Bir Olgu Sunumu

Ayşe Nur Sadıkoğlu, Fatma Güler Dönmez, Mehmet Oğuz Borahan, Asım Dumlu, Filiz Namdar Pekiner

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Rinolith, burun boşluğunda meydana gelen, rutin radyolojik muayene sonucu tespit edilen bir kalsifikasyon türüdür. Bu kalsifikasyon nadir rastlanır, genellikle tek, endojen veya eksojen kaynaklı,tek taraflı ve asemptomatiktir. Rinolith; burun tıkanıklığı, kötü koku ve pürülan sekresyona neden olabilir. Bu çalışmada bir rinolith olgu bildirimi ve radyolojik özellikleri değerlendirilmiştir.

Olgu Sunumu: 20 yaşındaki kadın hasta ortodontik tedavi için Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji bölümüne başvurmuştur. Rutin panoramik radyografik muayenede sağ nazal kavitede asemptomatik radyoopak kitle tespit edilmiştir. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntülerinde sağ nazal kavitedeki radyoopak kitle rinolith olarak teşhis edilmiştir. Hasta rinolith tedavisi için kulak burun boğaz bölümüne yönlendirildi.

Sonuç: Rinolithin radyolojik ve klinik özellikleri ile diğer oral lezyonların ayırıcı tanısı, diş hekimlerinin farkındalığı açısından son derece önemlidir.

P149

Incidental Finding A Rhinolith in A Orthodontic Patient: A Case Report

Ayşe Nur Sadıkoğlu, Fatma Güler Dönmez, Mehmet Oğuz Borahan, Asım Dumlu, Filiz Namdar Pekiner

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Introduction: Rhinolith is a calcification that occurs in the nasal cavity and may be discovered during routine radiographic exam. This calcification is rare, generally single, exogenous or endogenous, unilateral, and asymptomatic. It can cause nasal obstruction, fetid odour and purulent secretion. This study reported a case of rhinolith and its radiographic features.

Case description: A female, 20-year-old patient was referred to the department of Oral Diagnosis and Radiology, Marmara University Faculty of Dentistry for orthodontic treatment. The patient had a radiopaque mass in the right nasal cavity in radiography. It was asymptomatic and found accidentally on a routine panoramic radiograph. Rhinolith in the right nasal cavity was diagnosed on cone beam computed tomography. The patient was redirected to an otolaryngologist for the treatment.

Conclusion: The objective of this report is to describe and discuss the differential diagnosis of the rhinolith with other oral injuries or conditions and to show how important it is for dental practitioners to be aware of their existence.

P150

Koronale Kaydırılan Flep ve Bağ Doku Grefti: Vaka Serisi

Gülşah Uyanık, Zeliha Aytekin, Kübra Karaçam, Ayşe Toraman

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği, Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Subepitelyal bağ dokusu greftiyle koronale kaydırılan flep, diğer tekniklerle karşılaştırıldığında tam kök kaplama elde etme ihtimalini yüksek olduğu için, dişeti çekilmelerinin tedavisinde altın standart olarak kabul edilmektedir. Bu vaka serisinin amacı, subepitelyal bağ dokusu grefti ile koronal kaydırılan flep kullanarak lokalize dişeti çekilmelerinin cerrahi tedavisinde elde edilen sonuçların değerlendirilmesidir.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı ve sigara kullanmayan üç kadın hasta estetik ve dentin hassasiyeti şikayeti ile kliğimize başvurdu. Klinik muayenede premolar, kanin bölgelerinde tekli dişeti çekilmeleri tespit edildi. Hastaların başlangıç periodontal tedavileri yapıldı. Kök yüzeyinin örtülmesinde damaktan alınan bağ doku grefti ve koronale kaydırılan flep kombinasyonu kullanıldı. Dişeti çekilmesi derinliği, dişeti çekilmesi genişliği, keratinize doku genişliği, kök kapanma yüzdesi dahil klinik parametreler operasyon öncesinde ve 6 ay sonrasında kaydedildi.

Bulgular: Altı ayda, keratinize dokunun artışı, aşırı duyarlılığın tamamen çözülmesi ve estetik memnuniyetin yüksek olması ile tedavi edilen tüm bölgelerde tam kök kapanması elde edildi.

Sonuç: Dişeti çekilmelerinin tedavisinde koronale kaydırılan flep ve bağ doku uygulaması olumlu klinik ve estetik sonuç sağlayan güvenilir bir tedavi prosedürüdür.

P150

Coronally Advanced Flap and Subepithelial Connective Tissue Graft: Case Series

Gülşah Uyanık, Zeliha Aytekin, Kübra Karaçam, Ayşe Toraman

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: A coronally advanced flap with subepithelial connective tissue graft is the gold standard surgical treatment of gingival recessions, since it offers a higher probability of achieving complete root coverage compared with other techniques. The aim of the present case series was to evaluate the results obtained by the surgical treatment of localized gingival recessions using coronally advanced flap with subepithelial connective tissue graft.

Method: Three systemic healthy and non-smokers patients (female) applied to our clinic complaining of aesthetic and dentin sensitivity. In clinical examination, single gingival reccisons were located in premolar and canine areas. Initial periodontal therapy was completed. Coverage of root surface was peformed connective tissue grafts harvested from the palate used in combination with a coronally advanced flap. Clinical parameters including recession depth and width, keratinized tissue width and % of root coverage were recorded at presurgery and six months after surgery.

Results: At 6 months, complete root coverage was achieved in all treated sites, with an increase of keratinized tissue width, complete resolution of hypersensitivity, and a high level of aesthetic satisfaction.

Conclusion: The use of coronally advanced flap and connective tissue graft in the treatment of gingival recessions is a reliable treatment procedure that provides positive clinical and aesthetic results.

P151

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografide Fizyolojik Pineal Bez Kalsifikasyonu Prevalansının Değerlendirilmesi

Ayşe Nur Sadıkoğlu, Gamze Ulay, Fatma Güler Dönmez, Filiz Namdar Pekiner, Mehmet Oğuz Borahan

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı oral diagnoz ve radyoloji klinik hasta populasyonundaki fizyolojik pineal bez kalsifikasyonu prevalansının konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanılarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmada Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Diagnoz ve Radyoloji kliniğinde muayene olmuş, 2013-2016 yılları arasında resim arşivleme ve iletişim sisteminde (PACS) konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleri bulunan 300 yetişkin hasta oluşturmuştur.

Bulgular: Değerlendirilen 300 hastanın görüntülerinde, 214 hastada (%71,3) fizyolojik pineal bez kalsifikasyonu tespit edilmiştir. Kalsifikasyon bulunan görüntülerin 99'u kadın (%33,0), 115'i erkek (%38,3) hastalara aittir. Kalsifikasyon bulunan hastaların en genci 18, en yaşlısı 80 yaşında olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Fizyolojik pineal bez kalsifikasyonları, konik ışınlı bilgisayarlı tomografide oldukça sık tespit edilen bir rastlantı bulgusudur. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, pineal bez kalsifikasyonlarını tespit etmek için oldukça etkili bir yöntemdir. Bu kalsifikasyonların diş hekimleri tarafından varlığının bilinmesi son derece önemlidir.

P151

Prevalence of Physiological Pineal Gland Calcifications on Cone Beam Computed Tomography

Ayşe Nur Sadıkoğlu, Gamze Ulay, Fatma Güler Dönmez, Filiz Namdar Pekiner, Mehmet Oğuz Borahan

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Introduction: The aims of this and radiology clinic population using cone-beam computed tomography (CBCT).

Materials and Methods: The subjects for this retrospective study consisted of all 300 adult patients who visited the department of Oral Diagnosis and Radiology, Marmara University Faculty of Dentistry, and underwent a single CBCT examination picked up from the picture archiving and communications system (PACS) from 2013 to 2016.

Results: Out of the 300 patients evaluated, 214 had evidence of physiological pineal gland calcification (71,3% prevalence), of whom 99 were female (33,0%) and 115 (38,3%) were male. The ages of affected patients ranged from 18 years to 80 years.

Conclusions: Physiological pineal gland calcifications can be a common incidental finding on CBCT scans. CBCT is an effective tool for the detection of pineal gland calcifications. These calcifications are important for dental practitioners to be aware of their existence.

P152

Multidisipliner Yaklaşımla Gülüş Dizaynı: Olgu Sunumu

Merve Aydemir Ordu, Serdar Bağlar

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Juvenil dönemde ortodontik tedavi boyunca her ne kadar oral hijyenlerine dikkat etseler de özellikle bayan hastalarda dişeti büyümesi görülebilmektedir. Çoğunlukla sıkı, fibröz yapıda olan bu diş eti ortodontik tedavi sonrası cerrahi olarak uzaklaştırılma ihtiyacı doğurmaktadır. Ayrıca ortodontik tedavi sonrası dişlerin dizilimi sağlandıktan sonra, ön grup dişler arasında sıkı kontaktlı bir yapı her zaman sağlanamamaktadır. Bu vakada gingivektomi ile birlikte uygulanan konservatif bir yöntem olan direkt kompozit rezin restorasyonların klinik başarısı değerlendirilmiştir.

Yöntem: 19 yaşındaki bayan hasta ortodontik tedavi sonrası anterior dişler arasındaki polidiastemaların tedavisi için kliniğimize yönlendirilmiştir. Yapılan intraoral muayene sonucunda alt ve üst ön kesici dişlerinde dişeti büyümeleri ve üst anterior dişlerde polidiastemalar tespit edilmiştir. Öncelikle dişetlerindeki büyümeler için gerekli ölçümler yapıldıktan sonra kanamasız ve ağrısız bir yöntem olan Er, Cr: YSGG lazer ile dişeti seviyeleri düzenlenmiştir. 1 hafta sonra diastema kapatma tedavisi uygulanmıştır. Ve 11 numaralı diş morfolojik olarak 21 numaraya benzetilmiştir. Dişler %35'lik ortofosforik asitle pürüzlendirilmiştir. Bonding sistemi olarak Tokuyama Bond Force II kullanılmıştır. Kompozit olarak Tokuyama Estelite Sigma Quick seti kullanılmıştır. Diş rengine uygun olarak öncelikle opak tabakayla (OA2) palatinal form oluşturulmuş daha sonra ana renkle (A2) restore edilmiş ve en son olarak translusent tabaka (CE) uygulanmıştır. Tesfiye işleminin ardından SHOFU Super Snap Rainbow Kompozit Cilalama ve Bitirme Disk Seti ile polisaj yapılmıştır.

Bulgular: 6 aylık kontrol sürecinde gingivoplasti yapılan dişetleri sağlıklı bulunmuştur. Direkt kompozit restorasyonlar klinik bakımdan (renk değişimi, marjinal uyum, kırık/aşınma, total kayıp, postoperatif ağrı) değerlendirildiğinde başarılı bulunmuştur.

Sonuç: Lazer, postoperatif hemostaz sağlayan ve iyileştirmeyi hızlandıran bir cerrahi tedavi seçeneğidir. Konvansiyonel cerrahi işlemlere göre daha az ağrı oluşturmaktadır. Direkt kompozit uygulamalarında diş yüzeyinden herhangi bir madde kaldırmaya gerek duyulmamaktadır. Genelde tek seansta tamamlanabilmekte ve diğer restorasyon seçeneklerine göre maliyetinin düşük olması nedeniyle tercih edilebilmektedir.

P152

Smile Design with Multidisciplinary Aspect: A Case Report

Merve Aydemir Ordu, Serdar Bağlar

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: During orthodontic treatment in the juvenile period, gingival enlargement can be seen especially in female patients, although they pay attention to oral hygiene. This gingiva, which is mostly in a tight, fibrous structure, requires surgical removal after orthodontic treatment. Furthermore, after orthodontic treatment, the structure of tight contact between the anterior teeth is not always ensured. In this case, the clinical success of direct composite resin restorations, a conservative method with gingivectomy, was evaluated.

Methods: A 19-years-old female was referred to our clinic for the treatment of polidiastema between the anterior teeth after her orthodontic treatment. According to intraoral examinations, gingival hyperplasia in the lower and upper anterior teeth, and polidiastema in the upper anterior teeth were detected. Firstly, the gingival levels were adjusted with Er,Cr;YSGG laser, which is a bleeding-free and painless method. After 1 week, diastema closure treatment was applied. And tooth number 11 is morphologically resembled to number 21. After conditioning with 35% orthophosphoric acid, Tokuyama Bond Force II was applied. Tokuyama Estelite Sigma Quick set were used as restoratif material. To ensure tooth color compatibility the opaque layer(OA2) was first formed palatinally, then restored to the main color(A2) and finally the translucent layer(CE) was applied. After the shaping process, it was polished with SHOFU Super Ani Rainbow Composite Wipe and Finish Disc Set.

Results: During the 6 month control period, gingiva were found healthy. Direct composite restorations were found to be successful when evaluated clinically(discoloration, marginal compliance, fracture/abrasion, total loss, postoperative pain).

Conclusion: Laser is a surgical treatment option that provides postoperative hemostasis and accelerates healing. It produces less pain than conventional surgical procedures. Direct composite restorations do not require removal from the tooth surface. In general, only one session can be completed and it can be preferred because the cost is low compared to other options.

P153

Canalis Sinuosus Nadir Bir Anatomik Varyasyon: Olgu Sunumu

Sevde Göksel, Beliz Güray, İlknur Özcan

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Canalis sinuosus (CS), anterior maksillada görülen nadir bir anatomik varyasyon olup aynı zamanda anterior superior alveoler kanal olarak da adlandırılmaktadır. CS, infraorbital kanala ait bir kemik kanaldır ve anterior superior alveoler siniri ve damarları taşır. Bu vakada radyolojik görüntülerle anterior maksillada bir aksesuar kanal sunulmuştur.

Yöntem: Bu olgu, KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) ile koronal, aksiyel, sagital ve çapraz kesitler kullanılarak incelenmiştir.

Bulgular: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi bölümüne başvuran hastanın radyolojik değerlendirmesinde rastlantısal olarak bulunan canalis sinuosus, infraorbital kanaldan kaynaklanmakta ve antero-lateral yönde uzanım göstermektedir.

Sonuç: Anatomik varyasyonların KIBT kullanılarak tespit edilmesiyle cerrahi operasyonlar veya implantların yerleştirilmesinde oluşabilecek komplikasyonların ve nörovasküler hasarların önüne geçilmektedir. Bu vakada maksillofasiyal cerrahi müdahalelerde dikkat edilmesi gereken nadir bir anatomik varyasyon KIBT görüntüleri ile sunulmaktadır.

P153

Canalis Sinuosus A Rare Anatomical Variation: A Case Report

Sevde Göksel, Beliz Güray, İlknur Özcan

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: Canalis sinuosus (CS) is a rare anatomical variation which is seen in the anterior maxilla. It is also known as anterior superior alveolar canal. CS is a bone canal which derives from the infraorbital canal and it carries the anterior superior alveolar nerve and vessels. In this case, an accessory canal in the anterior maxilla with radiologic images is presented.

Methods: This case is evaluated with using coronal, axial, sagittal and cross-sectional sections of CBCT(Cone Beam Computed Tomography).

Results: The canalis sinuosus, which was found incidentally in the radiological examination of the patient who referred to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, originates from the infraorbital duct and extends to the antero-lateral direction.

Conclusions: Detection of anatomic variations using CBCT prevents complications and neurovascular damage that can occur during surgical operations or implant placement. In this case, a rare anatomic variation that should be considered in maxillofacial surgical interventions is presented with CBCT images.

P154

Tam Seramik Estetik Uygulamalar: 3 Olgu Sunumu

Merve Aydemir Ordu, Serdar Bağlar

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Farklı metodlar olan cad-cam ve sıkıştırılabilir yöntemler ile üretilmiş tam seramik restorasyonların klinik başarısını olgu sunumlarıyla değerlendirmektir.

Yöntem:

Olgu 1: Estetik kaygılar nedeniyle kliniğimize başvuran 27 yasında bayan hastada yapılan intraoral muayene sonucu ön iki kesici dişe laminate restorasyon yapılması planlandı. Restorasyonlar feldspatik porselen olan Vitablocks Mark II blokları ile CAD-CAM sistemde (tarayıcı: : TRİOS 3SHAPE tasarlama programı: İMES ICORE 550İ) yapıldı. Restorasyonlar üretici firmanın kullanım talimatlarına göre Panavia F2.0 ile simante edildi.

Olgu 2: Aynı nedenlerle kliniğimize başvuran 22 yaşında bayan hastada intraoral muayene sonucunda ön dört kesici dişteki aproksimal dolgularında renklenme ve morfolojik uyumunun kötü olduğu görüldü. Aşırı doku kaybı nedeniyle laminate uygulamasının başarısız olacağı düşünülerek tam seramik kron plandı. Dişetlerinin sağlığı ve kolay temizlenebilmesi açısından kronların tek tek hazırlanması planlandı. Lityum disilikatla güçlendirilmiş seramik sistemi olan IPS e-max press (Ivoclar Vivadent, Leichtenstein) ile kronlar üretildi. Restorasyonlar üretici firmanın kullanım talimatlarına göre Panavia F2.0 ile simante edildi.

Olgu 3: 20 yaşındaki bayan hasta ön dişlerinin konik formundan ve dişetlerinin seviyesinden rahatsız olduğu için kliniğimize başvurmuştur. Yapılan intraoral ve radyolojik muayeneler sonucunda hastanın lateral dişlerinin konjenital olarak eksik olduğu ve ortodontik tedavi ile kaninlerinin lateral boşluğuna sürdürüldüğü tespit edilmiştir. Ön altı dişe lazer (Er,Cr:YSGG) ile gingivektomi ve 15-24 numaralı dişler arası laminate restorasyonlar planlanmıştır. Ardından CAD-CAM sisteminde Vitablocks Mark II blokları kullanılarak restorasyonlar elde edilmiş ve RelyX Veneer Cement (3M ESPE) ile üreticinin önerileri doğrultusunda simante edilmiştir.

Bulgular: Kısa dönem (1 yıllık) takip sürecinde değerlendirilen tüm olgular klinik bakımdan (renk değişimi, marjinal lekelenme, kırık/aşınma, total kayıp , postoperatif ağrı) başarılı bulunmuştur.

Sonuç: Tam seramik restorasyonların değişik sistemler ile elde edilebilmesi, her sistemin kendine özgü avantaj-dezavantajları vardır. İlgili materyallerin özelliklerinin iyi bilinmesi, hastanın estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonunda hekimi başarıya götürecektir ve hasta memnuniyetinin artmasına neden olacaktır.

P154

Full Ceramic Aesthetic Applications: 3 Case Report

Merve Aydemir Ordu, Serdar Bağlar

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: To evaluate the clinical success of full ceramic restorations produced by different methods of CAD-CAM and empress systems by case presentations.

Methods:

Case 1: In a 27-years-old female patient who applied due to aesthetic concerns laminate restoration of anterior two incisors were planned after intraoral examinations. The restorations were fabricated from feldspatic porcelain Vitablocks Mark-II by using CAD-CAM system (TRIOS-3SHAPE with IMES-ICORE 550i). Restorations were cemented with Panavia F2.0 according to the manufacturer's instructions for use.

Case 2: In a 22-years-old female patient who applied with same reasons, after intraoral examinations full ceramic crowns were planned because of the severe discoloration and excessive tissue loss of the anterior four incisors. It was planned to prepare the crowns one by one for the health and easy cleaning of the gingiva. Crowns were fabricated from lithium-disilicate-reinforced ceramic IPS e-max press(Ivoclar-Vivadent,Leichtenstein). Cementation were made with Panavia F2.0.

Case 3: A 20-years-old female patient who complaining of unesthetic smile. According to intraoral and radiological examinations irregularity in gingiva and conical shapes of anterior teeth were detected. There was also a congenital deficient in lateral teeth which canines were in their place due to orthodontic treatment. Laser(Er,Cr: YSGG) gingivectomy of anterior six teeth and laminate restorations of teeth 15-24 were planned. Then restorations were fabricated from Vitablocks Mark-II using CAD-CAM system and cemented with RelyX-Veneer Cement(3M-ESPE) according to the manufacturer's recommendations.

Results: All cases evaluated in short term (1 year) follow-up were found to be successful from clinical care (discoloration, marginal staining, fracture/abrasion, total loss, postoperative pain).

Conclusion: Full ceramic restorations can be achieved with different systems and each system has its own unique advantages-disadvantages. Knowing the properties of the relevant materials will lead the clinician to success in the aesthetic and functional rehabilitation of the patient and will lead to increased patient satisfaction.

P155

Yanlış Teşhis Konulmuş Skuamöz Hücreli Karsinom: Vaka Raporu

Aydın Özkan, Hüseyin Avandağ, Ömer Orkun Cevizcioğlu, Hasan Ayberk Altuğ, Metin Şençimen

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Oral kavitede görülen malign tümörlerin % 90'ından fazlasını oluşturmakta olan skuamöz hücreli karsinom sıklıkla 40 yaş üzerindeki erkeklerde görülür ve klinik olarak ilk bulgu ağrısız ülserlerin varlığıdır. Skuamöz hücreli karsinomun sıklıkla tutulum bölgeleri; dil, ağız tabanı, alveolar ark ve sert damaktır. Bu vaka raporunun amacı, ilk etapta yanlış teşhis konulmuş ve yanlış tedavi planlanmış bir olguyla oral kanser farkındalığını vurgulamaktır.

Yöntem: 70 yaşındaki bir erkek hasta ağız içi retromolar bölgede 3 ay süreyle geçmeyen lezyon şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnezde hasta, öncesinde birkaç diş hekimine başvurduğunu ve protez vuruğu teşhisiyle protezinde düzeltme yapılarak gargara verildiğini belirtmiştir. Hastada oral kanser varlığı düşünülerek, ilgili bölgeden insizyonel biyopsi alınarak örnekler patolojik incelemeye gönderilmiştir.

Bulgular: Patoloji incelemesi skuamöz hücreli karsinom olarak sonuçlanan hasta bu konuda bilgilendirildi ve tedavisine başlandı.

Sonuç: Oral kanserlerin teşhisinde vakayla ilk karşılaşan olarak diş hekimlerinin rolü büyüktür. 2 hafta süreye iyileşmeyen inatçı lezyonlardan biyopsi yapılarak patolojik incelemeye yollanmalıdır.

P155

A Squamous Cell Carcinoma with Misdiagnosed: A Case Report

Aydın Özkan, Hüseyin Avandağ, Ömer Orkun Cevizcioğlu, Hasan Ayberk Altuğ, Metin Şençimen

Health Sciences University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: Squamous cell carcinoma accounts for more than 90% of malignant tumours of the oral cavity. The first clinical sign is asymptomatic ulceration. The most frequent involved sites are tongue, followed by mouth floor, alveolar ridge, and hard palate. it seems often in males over the age of 40. The aim of this study is to emphasize awareness of oral cancer in a case of misdiagnosed and mismanagement.

Method: The patient applied to our clinic with a complaint of a lesion that had not healed for 3 months. In the medical history, the patient stated that he had applied to several dentists and he was given mouthwashes by correcting his prosthesis with the diagnosis of a prosthetic knife. Considering the presence of oral cancer in the patient, an incisional biopsy was taken from the retromolar region and samples were sent to pathological examination.

Results: Pathology examination resulted in squamous cell carcinoma and the patient was informed and started treatment.

Conclusions: Dentists as the first to encounter the case have a big role to diagnose oral cancers. The uncured lesions which stay at the same place more than 2 weeks should be sent for pathology examination.

P156

“Akustik Etkili” Ektopik Süpernümerer Diş

Samed Şatır[1], Öznur Özalp[2], Alper Sindel[3]

[1] Akdeniz Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Akdeniz Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Akdeniz Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı2

Giriş: Süpernümerer dişler, çenelerdeki dental lamina artıkları nedeniyle normal komponentlere ek olarak gelişen dişlerdir. Süpernümerer diş yada dişler morfolojik olarak normal yada anormal olabilirler. Toplumda görülme sıklığı %1 ile %4 arasındadır. Erkeklerde iki kat daha fazla karşılaşılmaktadır. Süpernümerer dişlere uygulanan prosedür; normal dentisyon gelişimi üzerine etkileri, pozisyonları, sayıları ve kök rezoprsiyonuna yada dentigeröz kist oluşumuna neden olup olmamalarına göre değişmektedir. Tüm bu faktörler gözönüne alındığında cerrahi olarak çıkarılmalarına yada gözlem altında bırakılmalarına karar verilmektedir.

Vaka Sunumu: 19 yaşındaki kadın hastadan alınan panoramik grafide sağ maksiller premolar dişlerin apeksleri seviyesinde süpernümerer diş görüntüsü izlendi. Alınan periapikal radyografi ile teşhis doğrulandı. Hastanın sağ tarafta burun tıkanıklığı şikayeti olması, akut sinüzit evrelerinde sağ tarafta şiddetli ağrı duyması ve son zamanlarda konuşmasında ve ses tonunda değişiklik hissetmesi nedeniyle süpernümerer dişin cerrahi olarak alınmasına karar verildi. Dental Volümetrik Tomografi ile süpernümerer dişin konumunun tam olarak maksiller sinüs-nazal kavite tabanı hizasında ve sağ maksiller sinüs medial duvarı ile nazal kavite lateral duvarı arasında olduğu belirlendi. Cerrahi işlem ile süpernümerer diş çıkarıldı. Bir hafta sonra dikişler alındı. 4 ay sonra kontrol filminde yeni kemik oluşumu radyografik olarak izlendi. 13,14,15 ve 16 nolu dişlerden vitalite testine pozitif cevap alındı. Ayrıca burun tıkanıklığı şikayetinin azaldığı ve ses tonunun eski haline döndüğü hasta tarafından belirtildi.

Sonuç: Ektopik dişler görüntülemede osteoma ve rhinolit gibi radyoopak kitlelerden ayırtedilmeli ve özellikle maksillada tekrarlayan sinüzit yada burun tıkanıklığı gibi komplikasyonlara neden olup olmadıkları belirlenmelidir.

P156

“Acoustic Effectopic” Supernumerary Tooth

Samed Şatır[1], Öznur Özalp[2], Alper Sindel[3]

[1] Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Akdeniz University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

I**ntroduction:** Supernumerary teeth are teeth that develop in addition to the normal complement as a result of excess dental lamina in the jaws. The tooth or teeth that develop may be morphologically normal or abnormal. They occur in %1 to %4 of the population and twice as often in males. The management of supernumerary teeth depends on their potential effect on the developing normal dentition, their position and number and whether they cause root resorption or dentigerous cysts. All the preceding factors influence the decision either to remove a supernumerary tooth or to keep it under observation.

Case report: A 19-year-old female patient was enrolled in a panoramic view showing a supernumerary tooth image at the apex of the right maxillary premolar teeth. Diagnosis was confirmed by means of periapical radiography. Surgical removal of the supernumerary tooth was decided because of the complaint of nasal obstruction on the right side of the patient, severe pain on the right side of the acute sinusitis stage, and change on the speech and volume tone recently. The supernumerary tooth position was detected accurately as level of the maxillary sinus-nasal cavity base and between the right maxillary sinus medial wall and the lateral wall of the nasal cavity by Dental Volumetric Tomography. The supernumerary tooth was removed by surgical procedure. Sutures were taken a week later. After 4 months, new bone formation was observed radiographically in the control film. 13, 14, 15 and 16 teeth were positive for vitality test. It was also noted by the patient that the complaint of nasal obstruction was reduced and the tone of voice returned to normal.

Conclusion: agnosis of any radioopaque mass in imaging. It should be determined whether they cause complications such as recurrent sinusitis or nasal congestion in the maxilla.

P157

Yumuşak Doku Kalsifikasyon ve Ossifikasyonları

Aydan Bozkurt[1], Beyhan Çayalan[1], Şebnem Erçalık Yalçınkaya[2]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

[2] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Baş boyun bölgesinde görülen yumuşak doku kalsifikasyon ve ossifikasyonları genellikle rastlantı bulgusu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada yumuşak doku kalsifikasyonlarının prevalansı, lokasyonları ve boyutlarının istatistiksel olarak araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma grubu rastgele seçilen 600 hastanın Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) sonuçlarından oluşmaktadır. Bütün hastaların KIBT görüntüleri Planmeca Promax 3D Mid (Planmeca Oy, Helsinki, Finlandiya, 2012) marka cihaz ile elde edilmiştir. Verilerin betimleyici istatistiksel analiz ile dağılımları ve ki kare testiyle de cinsiyete göre farklılıkları şeklinde değerlendirilmiştir. P< 0.05 değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: 600 hastanın 42'sinde (% 7) yumuşak doku kalsifikasyonuna rastlanmıştır. Hastaların % 64,3'ünde tonsilolit, % 19'unda styloid ligament ossifikasyonu, % 2,4'ünde karotid arter kalsifikasyonu, % 2,4'ünde sialolit, % 11,9'unda ise diğer kalsifikasyon çeşitlerine rastlanmıştır. Yumuşak doku kalsifikasyonlarının görülmesinde cinsiyet farkı gözlenmemiştir (p= 0,110).

Sonuç: Bu veriler ışığında tanı ve prognozun belirlenmesinde yumuşak doku kalsifikasyonlarının KIBT ile değerlendirilmesinin etkili olduğu sonucuna varılmıştır. Bu çalışmada birçok farklı yumuşak doku kalsifikasyonu gözlenmekle birlikte, daha geniş hasta gruplarında değerlendirme yapılmasına gereksinim vardır.

P157

Soft Tissue Calsifications and Ossifications

Aydan Bozkurt[1], Beyhan Çayalan[1], Şebnem Erçalık Yalçınkaya[2]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry

[2] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: Soft tissue calcifications and ossifications are generally noticed in routine radiographical examinations as incidental radiographical findings. The purpose of this study was to determine the prevelance, locations and sizes of incidentally detected soft tissue calcifications.

Material and Methods: Cone Beam Computed Tomografi (CBCT) images of 600 randomly selected patients were evaluated with Planmeca Promax 3D Mid (Planmeca Oy, Helsinki, Finland, 2012) programme was used for the CBCT images of 600 randomly selected patients. Descriptive statistic were used to evaluate the data. Chi square test was used to assems any gender differences. P< 0.05 showed the statistical significance.

Results: Out of 600 patients, 42 (7%, 22 female, 20 male) showed soft tissue calcifications. The distrubiton of the soft tissue calsifications were found as; 64,3 % tonsilolith, 19 % stylohyoid ligament ossification, 2,4 % carotid arter calcification, 2,4 % sialolith and 11,9% other calcifications. No statically significant differences were found between males and females (p=0,110).

Conclusion: Based on these findings, it may be concluded that CBCT examinations are effective and diagnostic in the evalution of soft tissue calsifications. Although this study showed many of the soft tissue calsifications, a further study is required to show different andevaluate soft tissue calcifications.

P158

Crisponi Sendromu: Bir Olgu Sunumu

Doğa İlbeyli Çetintaş, Elif Sepet

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Crisponi sendromu, otozomal resesif geçişli nadir görülen genetik bir hastalıktır. Hastalığın başlıca klinik bulguları, minimal uyaranlarla veya ağlama sırasında yüz kaslarında aşırı kasılmalar, hipertoni, opistotonus, kamptodaktili, beslenme ve solunum güçlüğüdür. Son yıllarda yeni tanımlanmış bir hastalık olan Crisponi sendromunun CRLF1 gen mutasyonu ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Bu olgu sunumunda Crisponi sendromu bulunan çocuk hastanın ekstraoral ve intraoral bulguları bildirilmiştir.

Olgu: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne ağız diş muayenesi için yönlendirilen, 9 yaşındaki kız hastada saptanan ekstraoral bulgular: kamptodaktili, antevert burun delikleri ve uzun filtrumdur. Hastanın el kaslarını hipertoni nedeniyle etkin olarak kullanamadığı, yüz kaslarında kasılmalar ve aşırı tükürük akışı saptanmıştır. İntraoral muayenede; oral hijyen eksikliği, süt dişlerinde erken kayıplar, diş çürükleri ve sürekli birinci azı dişlerinde okluzal yüzey aşınmaları saptanmıştır. Klinik ve radyografik muayene sonucunda konkav profile sahip olguda Angle sınıf III kapanış, orta hat uyumsuzluğu ve posterior derin kapanış belirlenmiştir. Hastanın restoratif ve koruyucu tedavileri tamamlanmış, erken diş kayıpları için sabit yer tutucular uygulanmıştır. Hastaya ve ailesine oral hijyen eğitimi verilmiş, kontrol randevuları düzenlenmiş ve ortodontik tedavi gereksinimi nedeniyle Ortodonti Anabilim Dalı Kliniği 'ne yönlendirimiştir.

Sonuç: Bu olgu sunumunda, Crisponi sendromlu bir hastanın ekstraoral ve intraoral bulguları ve uygulanan dental girişimler bildirilmiştir. Crisponi sendromu bulunan hastaların tanı, tedavi ve destek bakım uygulamalarında multidispliner ekip yaklaşımının önemi vurgulanmıştır.

P158

Crisponi Syndrome: A Case Report

Doğa İlbeyli Çetintaş, Elif Sepet

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objective: Crisponi syndrome is a rare autosomal recessive disorder. The main clinical features of the syndrome are extensive muscular contractions in the face after even minimal stimuli or crying, hypertonia, opisthotonus, camptodactyly, feeding and respiratory difficulties. Crisponi syndrome, a newly described disease in recent years, has been shown to be associated with the CRLF1 gene mutation. This case report presents the extraoral and intraoral findings of a patient with Crisponi syndrome.

Case: A 9-year-old girl patient was referred to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry Clinics for dental examination. Clinical examination revealed camptodactyly, anteverted nares and long philtrum. The patient was unable to use her hands effectively due to hypertonia in the hand muscles, presented contractions in the facial muscles and excessive saliva flow. Intraoral examination revealed poor oral hygiene, early loss of deciduous teeth, dental caries and occlusal surface abrasions in the permanent first molars. Clinical and radiographic examinations revealed a concave profile with Angle class III closure, midline drifts and posterior deep bite. Management of the patient included the restorative and preventive treatments and application of fixed space maintainers. Oral hygiene instructions were given to the patient and her family, and the control visits were scheduled. The patient was referred to the Department of Orthodontics for her orthodontic treatment need.

Conclusion: In this case report, the extraoral and intraoral findings, and applied dental treatments were presented in a patient with Crisponi syndrome. The importance of a multidisciplinary team approach to the diagnosis, treatment, and supportive care of patients with Crisponi syndrome was underlined.

P159

Serbest Diş Eti Grefti Uygulanacak Hastada Palatal Yarayı Kapatmak İçin Titanyumla Hazırlanmış Trombositten Zengin Fibrin Kullanımı

Erim Bozkurt, Şükrü Enhoş

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Giriş: Serbest diş eti grefti operasyonları uzun yıllardır yapılmaktadır. Keratinize dokuyu artırmak, diş eti çekilmelerini kapatmak bu tedavinin amaçları arasındadır. Damakta oluşan yara bölgesini kapatmak için çeşitli yöntemler denenmektedir. Titanyumla hazırlanmış trombositten zengin fibrin yeni dönemde uygulanmakta olan yöntemlerden birisidir. Bu vakada amaç, serbest diş eti grefti uygulanacak hastada verici bölgedeki sahaya titanyumla hazırlanmış trombositten zengin fibrinin uygulanmasıdır.

Gereç ve Yöntemler: 31-41 numaralı dişlerindeki diş eti çekilmelerinden şikayeti olan hasta kliniğimize başvurdu. Alınan anamnez sonucunda sistemik olarak hastalığı bulunmamaktadır. 31 ve 41 numaralı dişlerinde Miller sınıf 3 diş eti çekilmesi ve yetersiz keratinize diş eti olduğu gözlenmiştir. Serbest diş eti grefti operasyonu sırasında verici bölgeye hastanın kanından elde edilen titanyumla hazırlanmış trombositten zengin fibrin uygulanmıştır. Yara iyileşmesi açısından hidrojen peroksit 7. Ve 14.günde uygulanmıştır.

Bulgular: Yara iyileşmesi açısından bir kompliksayon gözlenmemiştir. 12.günde verici bölgede keratinizasyon tamamlanmıştır. Keratinize doku artışı gözlenmektedir.

Tartışma: Yetersiz keratinize diş etini artırmak için serbest diş eti operasyonları sıklıkla kullanılmaktadır.Serbest diş eti greft operasyonlarının dezavantajlarından birisi verici bölgedeki rahatsızlıklardır. Titanyumla hazırlanmış trombositten zengin fibrin damaktaki iyileşmeyi hızlandırarak ve hastanın akrilik stent kullanmasını gerek kalmadan bu dezavantajlar minimuma indirebilir.

P159

The Use of Titanium Prepared Platelet Rich Fibrin to Close Palatal Wound in Patients with Free Gingival Graft

Erim Bozkurt, Şükrü Enhoş

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Free gingival graft operations have been performed for many years. Increasing keratinized tissue and root coverage are among the goals of this treatment. Various methods have been tried to close the wound area formed in the palate.Titanium prepared Platelet Rich Fibrin is one of the methods being implemented in the new era. The aim of this case is the application of titanium prepared thrombocyte-rich fibrin in the donor area of the patient to receive free gingival graft.

Methods: The patient complained of gingival recessions in teeth 31-41 applied to our clinic. There is no systemic disease according to the anamnesis. In the teeth 31 and 41, Miller class 3 gingival recession and inadequate keratinized gingiva were observed. During the operation of free gingival graft, platelet-rich fibrin prepared with titanium obtained from the patient's blood was applied to the donor site. Hydrogen peroxide was applied on the 7th and 12th days for wound healing.

Results: No complications were observed in terms of wound healing. On day 12, keratinization was completed in the donor area and also increase of keratinized tissue was observed.

Conclusion: Free gingival graft operations are frequently used to increase inadequate keratinized gingiva.One of the disadvantages of free gingival graft operations is the disturbances in the donor region. Titanium-prepared thrombocyte-rich fibrin can reduce these disadvantages to a minimum while accelerating healing in the palate and not requiring the patient to use an acrylic stent.

P160

Serbest Dişeti Grefti Ile Yapışık Dişeti Genişliğinin Artırılması ve Dişeti Çekilmesinin Tedavisi : Bir Olgu Sunumu

Ömer Alperen Kırmızıgül, Mustafa Özay Uslu, Mehmet Kızıltoprak

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti çekilmesi; dentin hassasiyeti, estetik problemler ve kök çürüğü gibi çeşitli sorunlara neden olur. Bu vakanın amacı serbest dişeti grefti(SDG) kullanarak dişeti çekilmesinin tedavisi ve yapışık dişeti genişliğini arttırmaktı.

Olgu: Hassasiyet ve estetik sorunlar nedeniyle kliniğimize 26 yaşında kadın hasta başvurdu. Ağız içi muayene ile alt sağ ve sol santral dişlerde Miller sınıf-II dişeti çekilmesi ve yetersiz yapışık dişeti tespit edildi. Faz 1 başlangıç periodontal tedaviden sonra, keratinize dişeti dokusunu artırmak için serbest dişeti grefti operasyonu planlandı. Alıcı bölge hazırlandı ve serbest diş eti grefti hastanın sol palatinal bölgesinden uygun genişlikte alındı. Greft, alıcı alana 6.0 rezorbe olabilen sütür kullanılarak dikildi. Ameliyat alanı periodontal pat ile iyileşmeye bırakıldı.

Onuncu günün ardından, dikişler ve periodontal pat çıkarıldı. Hastanın birinci ve üçüncü aylarda klinik kontrolleri yapıldı

Bulgular: Operasyon sonrası serbest dişeti grefti, keratinize doku miktarını arttırmak açısından başarılı sonuçlar almış ve sınırlı da olsa çekilmenin kapanması sağlamıştır.

Sonuç: Bu olgunun verilerine ve mevcut bilimsel literatüre göre, SDG keratinize dokumiktarının artırılmasında bazı vakalarda başarılı sonuçlar verebilir.

P160

Treatment of Gingival Recession and Increasing the Width of Attached Gingiva with Free Gingival Graft : A Case Report

Ömer Alperen Kırmızıgül, Mustafa Özay Uslu, Mehmet Kızıltoprak

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Gingival recessions cause various problems such as dentine hypersensitivity, aesthetic problems, and root caries. The aim of this case was treatment of gingival recession and increasing the width of attached gingiva using free gingival graft(FGG).

Case: Twenty-six year old female patient presented to our clinic with dentine hypersensitivity and aesthetic problems. Right and left lower central teeth with Miller's class-II gingival recession and insufficient keratinised gingival band was diagnosed by the intraoral examination. After initial treatment, free gingival graft operation was planned to treatment for increasing keratinised gingival tissues.

A recipient area was prepared and free gingival graft at the appropriate width was taken from the left palatal region of the patient. Graft sutured in recipient area using 6.0 resorbable sutures. Operation area was allowed to heal by periodontal dressing. After ten days ,the sutures and periodontal dressing was removed. Clinical examination was performed after first and third months.

Results: After surgery, free gingival graft gave succesful results for increasing amount of keratinized tissue and limited root coverage was observed.

Conclusion: Based on the data of this case and current periodontal literature, free gingival grafts can provide successful results in certain cases in the treatment of increasing the width of attached gingiva.

P161

Serbest Dişeti Grefti ile Yapışık Dişeti Genişliğinin Artırılması: Bir Olgu Sunumu

Ömer Alperen Kırmızıgül, Mustafa Özay Uslu, Umut Öğütücü

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Yapışık diş eti genişliği ile diş çevresinde plak akümülasyonu arasında güçlü bir ilişki mevcuttur. Çalışmanın amacı serbest diş eti grefti ile yapışık diş eti genişliğini arttırmaktı.

Olgu: 30 yaşındaki kadın hasta; Periodontoloji bölümüne, mandibular kesici bölgesinde dişeti çekilmesi ve kötü ağız hijyeni şikatiyle başvurdu. Ağız içi muayenede ilgili bölgedeki mandibular santral keser dişlerde keratinize diş eti genişliğinde yetersizlik tespit edildi. Periapikal radyografilerde her iki dişte de kemik kaybı gözlendi.

Faz 1 periodontal tedavi sonrası, keratinize diş eti dokusunu attırmak için serbest diş eti grefti operasyonu planlandı. Alıcı alan hazırlandı ve serbest diş eti grefti damaktan alındı. Greft ilgili bölgeye adapte edilmiş ve 6.0 resorbe olan sütur ile süture edildi. Operasyon alanı periodontal pat ile iyileşmeye bırakıldı. Post-op onuncu günde periodontal pat ve süturlar alındı. Klinik parametreler ve ağız içi fotoğraflar başlangıçta ve üçüncü ayda kayıt edildi.

Bulgular: 3 aylık periodun sonunda yapışık diş eti genişliğinde artış olduğu gözlendi.

Sonuç: Bu olgu ve güncel literatüre dayanarak serbest diş eti greftinin keratinize diş eti miktarını arttırmak ve diş çevresi plak akümülasyonunu azaltmak için etkili bir yol olduğu söylenebilir.

P161

Increasing the Width of Attached Gingiva with Free Gingival Graft : A Case Report

Ömer Alperen Kırmızıgül, Mustafa Özay Uslu, Umut Öğütücü

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Strong correlation has been described between witdh of attached gingiva and plaque accumulation around teeth .The aim of this case was increasing the width of attached gingiva using free gingival graft(FGG).

Case: A 30-years-old female patient referred to the Department of Periodontology with the chief complaint of receeding gums in the mandibular insisors region and poor oral hygiene maintenance. Intraoral examination of the region revealed gingival recession in right and left central incisors of mandible with inadequate keratinized gingival width. It was showed that both teeth had bone loss on periapical radiographies.

Following phase I periodantal therapy, FGG operation was planned to treatment for increasing keratinised gingival tissues. A recipient area was prepared and FGG was harvested from the palate. The graft was adapted to recipient region and sutured with a 6-0 resorbable sutur. Operation area was allowed to healing by periodontal dressing. The periodontal dressing and sutures were removed at postoperative tenth day. Clinical parameters and intra-oral pictures were recorded at baseline and third month.

Results: After 3 month period we observed that increased width of attached gingiva .

Conclusion: According to this case and current literature, free gingival graft is an effective way to increase the amount of keratinized gingiva and prevent plaque accumulation around teeth.

P162

Rejeneratif Metodlarla Kemik Defektlerinin Tedavisi: Olgu Sunumu

Ömer Alperen Kırmızıgül, Mustafa Özay Uslu, Mehmet Kızıltoprak

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Angular kemik defeklerinin tedavisinde rejeneratif periodontal methodların amacı ataçman ve kemik kazancıdır. Bu olgu sunumunun amacı açısal kemik defektlerinin kemik grefti ve rezorbe olabilen bariyer memebran kullanılarak rejeneratif tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu: 51 yaşında kadın hasta kliniğimize ağrı ve dişte mobilite şikayetiyle yönlendirildi. Klinik ve radyografik incelemede 47 nolu dişin mezial tarafında açısal kemik defekti ve 8 mm patolojik periodontal cep tespit edildi. Başlangıç tedavisi tamamlandı. Ardından periodontal flap kaldırılarak defekte rejeneratif tedavi uygulandı. Operasyonda ksenogreft ve resorbe olabilen membran kullanıldı. Birinci ve altıncı ayda klinik ve radyografik kayıtlar alındı.

Bulgular: Tatmin edici düzeyde kemik kazancı ve defektin kemikle dolumu elde edildi. Patolojik periodontal cep elimine edildi.
Sonuç: Bu olgu sunumu ve güncel periodontal literatüre göre açısal kemik defektlerini dolumunda rejeneratif tedavi başarılı bir yöntemdir.

P162

Treatment of Bone Defects with Regenerative Methods: Case Report

Ömer Alperen Kırmızıgül, Mustafa Özay Uslu, Mehmet Kızıltoprak

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: The aim of regenerative periodontal methods in the treatment of angular bone defects are of angular bone defects using bone grafts and barrier membranes, which can be resorbed.

Case: A 51-year-old female patient with the complaint of pain and mobility of the tooth was refferred to our clinic .Clinical and radiographic examination revealed an 8 mm periodontal pocket and angular bone defect at mesial of lower second molar. After the initial periodontal treatment, periodontal flap was removed and regenerative treatment was applied to defect. Bone graft (xenograft) and resorbable barrier membrane was used at operation. Clinical and radiographic evaluations were performed at first and sixth month.

Results: Bone gain and defect fill was achieved at satisfactory level after treatment. Pathological periodontal pocket was eliminated.

Conclusion: Based on the data of this case and current periodontal literature, regenerative treatment is a appropriate method for angular bone defect filling.

P163

Kök Gelişimi Tamamlanmamış Dişlerde Tedavi Yaklaşımı

Merve Kanber, Hüda Melike Bayram, Emre Bayram

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu raporu, kök gelişimi tamamlanmamış üst santral dişlerin tedavisini sunmaktadır.

Olgu: 16 yaşında sistemik olarak sağlıklı bir erkek hasta, üst santral dişleriyle ilgili estetik şikayeti ile kliniğimize geldi. Klinik-radyografik muayene ve alınan anamnez sonrası 11 ve 21 nolu dişlere başka bir klinikte apeksifikasyon tedavisinin denendiği ancak tedavinin başarılı olmadığı ve tamamlanmadığı öğrenildi. Geçici dolgu materyali uzaklaştırıldıktan sonra kök kanalı içerisindeki artıklar % 5.25 NaOCl ve % 17 EDTA solüsyonları ile irrige edilerek uzaklaştırıldı. #80 H-eğe ile kanal duvarlarından yumuşamış dentin kaldırıldı. 21 gün süre ile 3 kez kanal içerisinde kalsiyum hidroksit esaslı pat bekletildi. Kök kanallarının dezenfekte olduğuna emin olduktan sonra kalsiyum hidroksit, % 5.25 NaOCl, % 17 EDTA solüsyonlarının ultrasonik aktivasyonu ile uzaklaştırıldı. 11 ve 21 nolu dişlerin kök kanallarının apikal bölgesi Mineral Trioksit Agregat (MTA) ile kapatıldı. Kanalların içerisine fiber post yerleştirildikten sonra post ile dentin arasında mesafe kaldığından postun çevresine fiber ağ yerleştirilerek boşluk dolduruldu. Daha sonra, 11 ve 21 nolu dişler, strip kron uygulanarak kompozit rezin ile restore edildi.

Sonuç: Kök gelişimi tamamlanmamış dişlerin kök kanal tedavisi MTA ile tamamlandıktan sonra fiber post, fiber ağ ve strip kronlar kullanılarak restorasyonları yapılabilir.

P163

Treatment Approach of Immature Teeth

Merve Kanber, Hüda Melike Bayram, Emre Bayram

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Case: At 16 years old, a healthy male patient came to our clinic with aesthetic complaints related to his upper central teeth. After clinic-radiographic examination and anamnesis, it was learned apexification treatment were performed 11 and 21 teeth in another clinic, also the treatment was not successful and not completed. After the temporary filling material was removed, the residues in the root canal were irrigated with 5.25 % NaOCl and 17 % EDTA solutions. The softened dentin surface was removed from the canal walls gradually by using # 80 H-file. Calcium hydroxide was placed in the canal 3 times for 21 days. After ensuring that the root canals were disinfected, calcium hydroxide was removed by ultrasonic activation of 5.25 % NaOCl and 17 % EDTA solutions. The apical region of the root canals were sealed with Mineral Trioxide Aggregate (MTA). After the fiber post was inserted into the root canals, there was a distance between the post and the dentine, and a fiber net was placed around the post to fill the cavity. Then, the teeth #11 and #21 were restored with a composite resin by applying a strip crown.

Conclusion: Once the root canal treatment of immature teeth has been completed with MTA, restoration can be done using fiber post, fiber net and strip crowns.

P164

Periodontal Açıdan Umutsuz Dişlerin Bir Tedavi Seçeneği Olarak, Replantasyon: Olgu Sunumu

Özge Göktürk, Fatma Uçan Yarkaç

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Geleneksel tedavi yöntemlerinin başarısızlığa uğradığı veya imkansız olduğu durumlarda planlanmış replantasyon bir tedavi seçeneğidir. Replantasyon tedavisi, dişin çekiminden sonra oluşabilecek estetik sorunu düzeltebilmek için, implant uygulamasına ve protetik tedaviye alternatif olarak uygulanabilir. Splintlenerek ağızda tutulan dis, doğal görünümü ile estetik uyumu sağlamaktadır.

Olgu: Bu vaka raporu periodontal olarak hasta olan, ümit vadetmeyen mandibular kesici dişe yapılan planlanmış replantasyon tedavisinin 18 aylık sonuçlarını göstermektedir. Mandibular sağ 1.keser dişin derin periodontal cepleri, süpürasyonu, 3.derece mobilitesi ve radyografik olarak kökün çevresinde geniş radyolüsensisi vardır. Endodontik tedavi reimplantasyon önce yapılmıştır. Bu dişin tedavisi için Demineralize Dondurulmuş Kurutulmuş Kemik Allogrefti (DFDBA) ve rezorbe olabilen allojenik kollajen membran kullanılarak rejeneratif cerrahi ve planlanmış replantasyon işlemi yapılmıştır. 18 ayın sonunda diş asemptomatik olup radyografik olarak herhangi bir patoloji göstermeden hala fonksiyon göstermektedir. Dişte sondlamada kanama ve periodontal cep görülmemektedir, periodontal sağlık normal limitlerdedir. Diş 12 ay sonra kompozit ile restore edildi ve estetik bir görünüm sağlandı.

Sonuç: Bu diş ile elde edilen sonuçlar belirli koşullarda doğal dentisyonu korumak için, periodontal olarak hastalıklı ümitsiz dişlerin planlı replantasyonunun alternatif bir tedavi metodu olabileceğini göstermektedir.

P164

As A Treatment Option for Periodontally Involved Hopeless Teeth, Intentional Replantation: Case Report

Özge Göktürk, Fatma Uçan Yarkaç

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Intentional replantation is a treatment option when more conventional forms of treatment either fail or are impossible. Esthetic problems may occur after tooth extraction and replantation can be used for esthetic correction as an alternative treatment to dental implants and prosthetic treatments. The tooth that replantation and splinting preserves natural esthetic.

Case: This case report presents the 18-months results of an intentional replantation of a periodontally involved hopeless mandibular incisor tooth. Mandibular right first incisor tooth had deep periodontal pockets, suppuration, class III mobility and radiographically wide radiolucency around root. Root canal treatment was completed before the replantation. Tooth was replanted after Tetracycline-HCl conditioning and using freeze dried cancellous bone allograft (0.5-1.0 mm, Maxxeus DentalTM, Ohio, USA) and resorbable membrane (1.0-1.0 cm pericardium, Maxxeus DentalTM, Ohio, USA). At the end of 18 months tooth was asymptomatic and still in function with no radiographic signs of pathology. Periodontal health was in normal limits with no bleeding on probing and no pathological pocket formation. The tooth has been restored with dental composites and obtained an esthetic appearance.

Conclusion: The results obtained with this tooth may indicate a viable mode of treatment in certain situations to preserve the natural dentition with intentional replantation for periodontally involved hopeless teeth.

P165

Dişeti Melanin Hiper Pigmentasyonunun Er: YAG Lazer Ile Tedavisi

Fatma Uçan Yarkaç, Özge Göktürk

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Klinik olarak melanin hiper pigmentasyonu herhangi bir hastalık veya tıbbı bir problem olarak algılanmamasına rağmen, siyah renkli dişeti görünümü birçok kişi için büyük bir estetik sorun olarak algılanmaktadır. Dişeti depigmentasyonu için birçok prosedür vardır. Er: YAG lazer uygulaması da bu prosedürlerden biridir. Bu olgu sunumunda, gingival melanin hiper pigmentasyonunun tedavisinde Er: YAG lazerlerin etkinliğini değerlendirilmiştir.

Olgu: 28 yaşındaki kadın hasta alt ve üst çene premolar bölgede dişetindeki hiperpigmentasyonlardan muzdarip olarak kliniğimize başvurmuştur. 15 yıldır sigara içen ve 1 ay önce sigarayı bırakan hasta estetik bir gülüş istemektedir. Detaylı bir klinik muayenenin ardından, hastaya lokal anestezi yapılarak Er: YAG lazerle (Kavo K-E-Y Laser3^{+} 1343, Almanya, 10 Hz, 12 W) depigmentasyon tedavisi yapılmış ve hasta 1. 3. 7. ve 10. günlerde çağırılarak periodontal iyileşme ve hasta memnuniyeti değerlendirilmiştir.

Sonuç: Er: YAG lazer kullanımı son derece etkili bir depigmentasyon prosedürüdür ve mükemmel estetik sonuçlar verir. Ağrı, yara iyileşmesi ve hasta tercihleri düşünüldüğünde, Er: YAG lazer melanin pigmentasyonunun tedavisinde diğer yöntemlere kıyasla uygulama kolaylığı ve hasta konforu açısından başarılı bir tedavi seçeneğidir.

P165

Treatment of Gingival Melanin Hyper Pigmentation with Er:YAG Laser

Fatma Uçan Yarkaç, Özge Göktürk

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Although clinically melanin hyper pigmentation is not perceived as a disease or medical problem, the appearance of the black gingiva is perceived by many as a major aesthetic problem. There are many procedures for gingival depigmentation. Er: YAG laser application is one of these procedures. In this case report, we evaluated the efficacy of Er: YAG laser in the treatment of gingival melanin hyper pigmentation.

Case: A 28-year-old female patient admitted to our clinic suffering from hyperpigmentation of the gingiva in the lower and upper jaw premolar region. The patient who has been smoking for 15 years and who quit smoking 1 month ago wants an aesthetic smile. After a detailed clinical examination, the patient underwent local anesthesia and depigmentation therapy with Er: YAG laser (Kavo K-E-Y Laser3^{+} 1343, Germany, 10 Hz, 12 W) was performed and the patient was recalled on days 1, 3, 7 and 10 to evaluate periodontal healing and patient satisfaction.

Conclusion: Er: YAG laser is a highly efficient depigmentation procedure and gives excellent aesthetic results. Considering pain, wound healing and patient preference, Er: YAG laser melanin pigmentation is a successful treatment option in terms of ease of administration and patient comfort in comparison to other methods.

P166

Perio-Endo Kombine Lezyonlu Alt Molar Dişin Yönlendirilmiş Doku Rejenerasyonu Ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Duygu Durmuş[1], İrem Çetinkaya[2], Çiğdem Coşkun Türer[1]

[1] Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimlği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimlği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Periodonsiyum ve pulpa; apikal foramen, aksesuar kanallar, kökün dentin tübülleri aracılığıyla birbirleri ile etkileşim içindedir. Kombine endodontik periodontal lezyonların diagnozunu, tedavi planlamasını ve prognozunu değerledirmek oldukça zordur. Yönlendirilmiş doku rejenerasyonu (ydr) periodontal tedavinin bir parçası haline gelmiştir. Fakat endodontal-periodontal kombine lezyonlu dişlerde tek başına YDR yeterli değildir, multidisipliner bir yaklaşım gerekmektedir. Bu vakada amacımız: kombine endo-perio lezyonlu umutsuz bir dişin, önce kanal tedavisi yapılıp sonrasında yönlendirilmiş doku rejenerasyonunun, doku iyileşmesi üzerine etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Kliniğimize başvuran 31 yaşındaki kadın hastanın klinik muayenesi ve tüm çene periodontal ve radyografik değerlendirme sonucu, hastaya generelize agresif periodontitis teşhisi koyuldu. Ayrıca mandibular sağ alt birinci molar dişin distalinde, kök ucuna kadar uzanan periodontal cep varlığı (12 mm), mobilite (miller sınıf II) ve periapikal lezyon görüldü. Endo-perio lezyonlu bu dişin önce cerrahi olmayan periodontal tedavisi ve kanal tedavisi yapılmıştır. Kök kanalları, Well-root st biyoseramik esaslı kök kanal patı kullanarak lateral kompaksiyon yöntemi ile doldurulmuştur. Mobilite varlığından dolayı komşu dişlerle semirijit splintlenmiştir. Sonrasında prognozu geliştirmek ve destekleyici dokuları düzenlemek amacıyla; rejeneratif periodontal cerrahi yapılıp, 1 yıllık takibi sunulmuştur.

Bu**lgular:** hastaya yapılan cerrahi işlemler sonrasında 2. 6. ay Ve 1. yıl sonunda hasta düzenli kontrollere çağırılmış ve radyografik ve klinik muayenesi yapılmıştır. 2. ve 6. Ayda bölgede önemli bir kemik oluşumu gözlenmiştir. Periodontal değerlendirme 6. Ay ve 12. Ayda yapılmıştır. 1 yılın sonunda cep derinliği 4.5 mm olarak ölçülmüştür ve mobilite sınıf I e düşmüştür. Radyografik değerlendirmede ise başlangıçta kökün ucunda ve dişin distal kısmında görülen radyolüsent alanların, radyoopak alanlara dönüştüğü görülmüştür. Hasta tedavinin sonuçlarından memnun kalmıştır.

Sonuç: Bu vakada endo-perio kombine lezyonununda, kanal tedavisi ile birlikte yönlendirilmiş doku rejenerasyonu ile yapılan tedavi, hastanın periodontal parametrelerinin iyileştirilmesi, mobilitenin azaltılması ve hasta memnuniyeti bakımından başarılı sonuç vermiştir.

P166

Treatment by Guided Tissue Regeneration of Lower Molar Tooth with Perio-Endo Combined Lesion: Case Report

Duygu Durmuş[1], İrem Çetinkaya[2], Çiğdem Coşkun Türer[1]

[1] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry Department of Periodontology

[2] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry Department of Endodontics

Background: The periodontium and the pulp are releated by apikal foamen, accessory canals, and dentinal tubules of the root. Combined endo-perio lesions make difficult to decided diagnosis, treatment planning and prognosis. Guided tissue regeneration (GTR) is a novel approach to perşodontal therapy. However, Teeth affected by combined endodontic-periodontal lesions are treated by GTR, are not enough. Multidisiplinary approach are necessary. In this case our purpose is; A hopeless tooth with a combined endo-perio lesion is to evaluate the effect of tissue regeneration, after endodontic treatment, on tissue healing.

Metods: A 31-year-old female patient reported to the department of Periodontology. Periodontal and radiographic examination revealed generalized aggressive periodontitis. Endodontic-periodontal lesions affecting lower first mandibular molar teeth with probing distal pocket depth of 12 mm and mobility (miller grade II), were detected in the patient with tissue destruction beyond the apex. Primarily, non-surgical periodontal treatment and canal treatment were performed. Root canals were filled with laterally condensed method using well-root st bioceramic based root canal sealer. Due to the presence of mobility, semirigid is splinted with adjacent teeth. After that regenerative periodontal surgery was performed, followed by a one-year follow-up.

Results: At the end of 2nd, 6th month and 1st year after the surgical procedures, the patient was called to the regular controls and radiographic and clinical examination were performed. At the end of one year, the pocket depth was measured as 4.5 mm. And mobility reduced to class I. On radiographic evaluation, radiolucent areas initially seen at the tip of the root and distal of the tooth were converted to radiopaque areas. The patient was satisfied with the outcome of the treatment.

Conclusion: In this case endo-perio combined lesion, treatment with guided tissue regeneration in conjunction with endodontal therapy, was succesful improvement of periodontal parameters, reduction of mobility and patient satisfaction.

P167

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Kullanılarak Pulpa Odasının Hacimsel Olarak Ölçülmesi

Anıl Açıklar Kavas[1], Emin Caner Tümen[2]

[1] Özel Avrupa Diş Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Çocuk Diş Hekimliği

[2] Dicle Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı; KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) kullanarak alt ve üst daimi 1. büyük azı dişlerinin pulpa odasının anatomik yapısını üç boyutlu olarak göstermek, total pulpa odasının mm^3 (milimetreküp) cinsinden hacimsel olarak ölçümünü yapmak, ölçümler sonucu pulpa odası hacim değişimlerini istatistiksel olarak yaşa ve cinsiyete göre değerlendimektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı arşivinde bulunan 7-18 yaş arasındaki hastaların farklı nedenlerle alınmış olan KIBT görüntüleri retrospektif olarak incelenmiştir. Bu görüntüler arasından toplam 80 hastanın sağlıklı 160 adet sağ alt ve üst daimi 1. büyük azı dişlerinin bulunduğu KIBT'leri rastgele seçilerek yaşlara göre dört gruba sınıflandırılmıştır. Kategorize edilen KIBT görüntüleri kullanılarak alt ve üst daimi 1. büyük azı dişlerinin total pulpa odası 3D Slicer yazılım programında segmente edilmiş, yeniden yapılandırılmış ve hacim ölçümleri yapılmıştır. Veriler doğrultusunda istatistiksel analiz yöntemleri kullanılarak yaşa ve cinsiyete göre hacimsel değişimler incelenmiştir. Gruplar arası ortalamaların karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi (ANOVA), gruplar arası çoklu karşılaştırmada Tukey-HSD ve bağımsız gruplarda Indepedent-t testleri kullanılmıştır. Tüm istatistiksel testlerde %95'lik güven aralığı kullanılmış olup, $p<0,05$ için sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Gruplar arasında hacim ölçümleri değerlendirildiğinde; yaşa bağlı olarak total pulpa odası hacim değerlerinde azalma olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Cinsiyetler arasında yaşa bağlı olarak hacimsel azalma kızlarda daha anlamlı bulunmuştur. Çalışmamızda 7-9 yaş grubu hariç diğer gruplarda; üst daimi 1. büyük azı dişi total pulpa odası hacim değerinin alt 1. büyük azı dişine göre istatistiksel olarak daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Aynı grup içerisinde alt ve üst daimi 1. büyük azı dişi total pulpa odası hacim ortalamaları karşılaştırıldığında Grup 3 ve 4'te cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Sonuç: Pulpa odası anatomisi ve boyutlarındaki değişimin KIBT kullanılarak ayrıntılı bir şekilde incelenmesi yaşla birlikte oluşan sekonder dentin birikiminin tespiti için oldukça önemlidir.

P167

Volumetric Measurement of Pulp Chambers Using Cone-Beam Computed Tomography

Anıl Açıklar Kavas[1], Emin Caner Tümen[2]

[1] Special European Dental Mouth and Dental Health Center, Pediatric Dentistry

[2] Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

Aim: The aim of study was to demostrate the anatomical structure of pulp chamber, measure the volume of the total pulp chambers and evaluate the pulp chamber volume changes by age and gender statistically in permanent first molars by means of CBCT (Cone beam computed tomography).

Material and Methods: CBCT images of patient between the ages of 7-18 years, which were carried out due to different reasons and stored in the archive of Dental and Maxillofacial Radiology Department of the Faculty of Dentistry of Dicle University were evaluated retrospectively. The CBCT images of 160 healty teeth were investigated and randomized into four groups according to age. The total pulp chamber of the lower and upper right permanent first molar teeth were segmented with the 3D Slicer software program. Then they were reconstructed and the volumes of the total pulp chamber were measured in mm^3. We analyzed the collected data with statistical analysis methods and we evaluate whether there was any difference between the groups according to the age and gender. **Results:** Comparison of the volume measurement between the groups showed that the volume values decreased depending on the age ($p<0,05$). Regarding gender, volume decrease related to age was more significant among females. We determined in all age groups except age 7-9 years group that the volume value of the total pulp chamber of the upper permanent first molar teeth was higher. Mean volumes of the total pulp chamber of the lower and upper first molar teeth between the males and females within the same group were also compared and there was a statistically significant difference Group 3 and 4.

Conclusions: A detailed examination of the pulp chamber anatomy and the changes in its dimensions is widely important determine the deposition of secondary dentin with age.

P168

Horizontal Kök Fraktürü Bulunan Mandibular Birinci Molar Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Seda Erkan, Seda Falakaloğlu, Sadullah Kaya, Özkan Adıgüzel

Dicle Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı horizontal kök fraktürü bulunan mandibular birinci molar dişin kök kanal tedavisiyle iyileşmesinin sunulmasıdır.

Gereç ve Yöntemler: 35 yaşındaki erkek hasta sağ alt 1. molar dişindeki ağrı şikayetiyle Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Sistemik olarak sağlıklı olan hastanın ekstraoral ve intraoral muayenesi yapıldı. Hastadan alınan anamnezde soğuk, sıcak ve şekerli gıdalar tükettikten sonra ağrı hissettiği öğrenildi. Klinik olarak sağ alt birinci molar dişin mezialinde derin bir çürük olduğu belirlendi. Yapılan klinik muayenede perküsyon ve mobilite olmadığı tespit edildi. Radyografik olarak dişte distal kökün orta üçlüsünde horizontal bir kök fraktürü olduğu gözlendi. Hasta herhangi bir diş travması öyküsü bildirmedi. Anestezi uygulamasını takiben rubber-dam ile dişin izolasyonu sağlanarak uygun endodontik giriş kavitesi açıldı ve kanallar lokalize edildi. Elektronik apeks bulucu (VDW Raypex 6, Münih, Almanya) yardımı ile çalışma uzunluğu belirlendi. Distal kök kanalı el eğeleri ve mezial kök kanalı ise Reciproc R25 (VDW GmbH, Münih, Almanya) döner eğe sistemiyle şekillendirildi. İrrigasyon için %2,5'lik NaOCl ve %17'lik EDTA uygulandı. Son yıkama amacıyla distile su ve %2'lik CHX irrigasyon solüsyonu kullanıldıktan sonra kanallar paper point ile kurutuldu. Mineral trioxide aggregate içerikli pat (MTA Fillapex, Angelus, Londrina, Brezilya) ve soğuk lateral kondansasyon yöntemiyle dolduruldu ve daimi restorasyonu yapıldı. Takip kontrollerinde, dişin asemptomatik ve kırık hattının sert doku bariyeri ile iyileştiği radyografik olarak görüldü.

Bulgular: Bu olgunun 8 aylık takip kontrollerindeki klinik ve radyografik değerlendirmelerde herhangi bir patolojiye rastlanmadı.

Sonuçlar: Bu olgu sunumunda, posterior dişlerde nadir görülen ve tesadüfen fark edilen horizontal kök fraktürlü diş endodontik tedavi ile yeniden fonksiyona kavuşturulmuştur. Başarılı bir endodontik tedavi için; işlem öncesi radyografilerin dikkatle değerlendirilmesi endodontik tedavinin başarısını arttırmaya yönelik olumlu katkı sağlayabileceği kanaatine varılmıştır.

P168

Endodontic Treatment of the Mandibular First Molar with Horizontal Root Fracture: A Case Report

Seda Erkan, Seda Falakaloğlu, Sadullah Kaya, Özkan Adıgüzel

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The purpose of this case report is to present the treatment of mandibular 1st molar tooth with horizontal root fracture by root canal treatment.

Methodology: A 35-year-old male patient was admitted to the Department of Endodontics, Faculty of Dentistry, Dicle University with the complaint of pain in the lower right 1st molar. It was learned that he felt pain after consuming cold, hot and sugary foods in the patient's anamnesis. Clinically, the tooth was found to have profound caries on the mesial surface. The clinical examination revealed no percussion or mobility. Radiographically, it was observed that there was a horizontal root fracture in the middle triple of the dental distal root. The patient did not report any tooth trauma story. Following the application of anesthesia, the appropriate endodontic access cavity was opened and the channels were localized with rubber-dam isolation. The working length was determined with the help of an electronic apex finder . Distal root canal was manually shaped with the aid of mesial root canal Reciproc R25. 2.5% NaOCl and 17% EDTA were applied for irrigation. For final irrigation, distilled water, and 2% CHX irrigation solution were used and then the root canals were dried with paper point. Mineral trioxide aggregate-containing pat was filled with cold lateral condensation and permanent restoration was performed. In follow-up controls, tooth asymptomatic and radiographic improvement of fracture line with hard tissue barrier was observed.

Results: Clinical and radiographic evaluation of 8 months follow-up controls of this case did not reveal any pathology.

Conclusions: In this study, a horizontal root fractured tooth, rarely seen and incidentally found in posterior teeth, has been restored by endodontic treatment. For a successful endodontic treatment; Careful evaluation of preoperative radiographs has been found to be able to beneficial contribute to increasing the success of endodontic treatment.

P169

Devital Sağ Üst Orta Keser Dişin Revitalizasyon Tedavisi: Olgu Sunumu

Adem Günaydın, Fatih Çakıcı

Ordu Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Travma sonucu Ellis II tip kron kırığı meydana gelen devital sağ üst santral dişin revitalizasyonunun sağlanması.

Olgu Bildirimi: 19 yaşında erkek hasta, kliniğimize üst sağ orta keser dişindeki kırık sebebiyle başvurmuştur.Hastadan alınan dental anamnezde dişin yıllar önce travmaya uğradığı öğrenilmiştir.Klinik muayenede diş etinde herhangi bir patoloji gözlenmemiştir.Periapkal dokularda hasar bulgusu yoktur.Dişte pulpayı içine almayan oblik kron kırığı olduğu gözlemlenmiştir. Yapılan termal testlerde dişin devital olduğu bulunmuştur. Radyolojik muayenede kök ucu açık olduğu için revitalizasyon tedavisi planlanmıştır.Giriş kavitesi açılıp, kanal NaOCl (sodyum hipoklorit) ile dezenfekte edilmiştir.Kanal kurutulup üçlü antibiyotik patı (Metronidazol,Minosiklin,Siproflaksasin) kanala yerleştirilmiştir.Hastanın 21 gün sonraki randevusunda kanal EDTA (etilen diamin tetra asetik asit) ve NaOCl ile yıkanmıştır.Kanal eğeleri ile apeks tahriş edilerek kanalın içine kan dolması sağlanmıştır .MTA(mineral trioksit agregat) yerleştirilmiş ve geçici restorasyon yapılmıştır.Dişte meydana gelecek olası renklenmeye karşı aynı seansta ekstrakoronal ağartma tedavisine başlanmıştır. Bir sonraki seansta geçici dolgu kaldırılarak kompozit ile daimi restorasyonu yapılmıştır.

Bulgular: Hastanın 3 ay sonraki klinik ve radyografik kontrolünde bir patolojiye rastlanmamıştır.

Sonuç: Apexi kapanmamış non-vital dişlerde revitalizasyon tedavisi apexifikasyon tedavisine tercih edilebilir.

P169

Revitalization of Devital Right Upper Middle Incisor Tooth: A Case Report

Adem Günaydın, Fatih Çakıcı

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: Providing revitalization of the devital right upper middle incisor tooth with the traumatic fracture Ellis type II.

Case Report: A 19-years-old male patient admitted to our clinic due to a fracture of the upper right middle tooth. In dental anamnesis, it was learned that the tooth was traumatized many years ago. There was no pathology on gingival tissue in clinical examination. No signs of damage to periapical tissues. The oblique fracture non-involve the dental pulp was observed. The right upper middle tooth was found non-vital in the thermal test. Revitalization was planned due to the immature root apex on radiological examination. The canal was prepared then disinfected with sodium hypochlorite(NaOCl), dried and the triple antibiotic(Metronidazol,Minosiklin,Siproflaksasin) was placed. The root canal was irrigated with etilen diamin tetra acetic acid(EDTA) and NaOCl after 21 days. The apex was irritated by the K-files and blood was filled into the canal. The mineral trioxide aggregate (MTA) was placed and the tooth was temporarily restored. Extracoronal bleaching treatment has been started against possible coloring in the tooth. At the next appointment, the temporary filling was removed and permanent restoration was done with composite.

Result: There was no pathology on the clinical and radiographic control of the tooth after 3 months.

Conclusion: Revitalization therapy can be preferred to apexification on the teeth with immature apex.

P170

İki Çocuk Hastada Görülen Inflamatuar Dentigeröz Kistin Marsupyalizasyonu ve Takibi

Merve Çayırcı[1], Bakış Çaynak[1], Esra Hacıoğlu[2], Gamze Aren[1]

[1] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: İnflamatuar dentigeröz kistler çocuklarda çoğunlukla karışık dişlenme döneminde görülmektedir ve çürüklü/devital süt dişleriyle bağlantılıdır. Çürük süt dişlerinden yayılan enfeksiyon kalıcı dişe bulaşarak inflamatuar yanıt oluşturmaktadır.

Olgu sunumu: Bu olgu sunumunda biri 10 yaşında erkek diğeri ise 9 yaşında kız çocuğu olmak üzere iki hastanın inflamatuar dentigeröz kistinin konservatif yaklaşımla çürük süt dişlerinin çekimi ve kistlerinin marsupyalizasyonu ile tedavisi incelenmektedir.

Bulgular: Düzenli aralıklarla yapılan kontrollerde etkilenmiş dokuların klinik ve radyografik olarak iyileştiği gözlenmiştir. Birinci olguda kalıcı premolar diş normal gelişimini sürdürmüş, ikinci olguda ise kalıcı dişin kistin içinde yer alması ve uygun sürme pozisyonunda olmaması nedeniyle diş çekimi yapılmıştır.

Sonuç: Marsupializasyon, erişkinlerdeki dentigeröz kistlerin tedavisinde klasik olmayan bir yöntem olmakla birlikte çocuklarda bulunan dentigeröz kistlerin tedavisinde oldukça etkili bir yöntemdir

P170

Marsupialization and Follow-Up of Inflammatory Dentigerous Cysts in Two Pediatric Patients

Merve Çayırcı[1], Bakış Çaynak[1], Esra Hacıoğlu[2], Gamze Aren[1]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral Diseases and Surgery

Background: Inflammatory dentigerous cyst is mostly found in children in mixed dentition and is associated with carious and non-vital primary tooth. It is caused by spread of infection from carious deciduous tooth to its permanent successor tooth resulting in inflammatory response.

Case report: This is a case report of two large inflammatory dentigerous cysts in a 10-year- old male patient and 9 year-old female patient treated conservatively by extraction of carious primary teeth and marsupialization of the cysts.

Results: The healing of the effected tissues are observed in radioghrapics and in the clinical examination by regular follow-ups. In the first case the permanent premolar continued to erupt in normal process, in the second case the unerupted permanent premolar had located in the cyst thus this tooth has been extracted.

Conclusion: Although marsupialization is an unconventional method of treating dentigerous cyst in adults, it is a very effective method in treating dentigerous cyst in children.

P171

Farklı Beyaz Leke Lezyonlarında Rezin İnfiltrasyon Yöntemi:Olgu Sunumları

Esra Korkmaz Torun, Serdar Bağlar

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Estetik problemlere yol açan başlangıç çürüğü beyaz nokta lezyonları ,florozis lekelenmeleri ve gelişimsel mine opasitelerinin minimal invaziv bir yöntem olan rezin infiltrasyonu(Icon,DMG,Hamburg,Germany) ile tedavisinin klinik olarak olgu sunumları ile karşılaştırmalı biçimde değerlendirilmesidir.

Yöntem:

Olgular: Farklı etiyolojilerle meydana gelmiş beyaz lekelenmeleri olan 3 hasta estetik yakınmalar sebebiyle kliniğimize başvurmuştur.Yapılan klinik değerlendirmeler sonrasında rezin infiltrasyon materyali (icon) ile tedavilerinin yapılmasına karar verilmiştir.Birinci vaka'da; 19 yaşında bayan hastanın 11 no'lu dişindeki mine opasitesi, ikinci vaka'da; 14 yaşındaki erkek hastanın 11,12,21,22 no'lu dişlerindeki başlangıç çürük lezyonları(wsl) ve üçüncü vaka'da; 16 yaşında bayan hastanın alt-üst ön bölge dişlerindeki florozis ve post-ortodontik beyaz lekelenmeleri rezin infiltrasyon yöntemi(icon) ile tedavi edilmiştir.

Bulgular: Bu üç vaka arasında en iyi maskeleme etkisi beyaz nokta lezyonunda(wsl) gözlenmiştir.Mine opasitesi ve florozis lezyonlarını ise kısmen maskelediği klinik olarak gözlemlenmiştir.3 ve 6 aylık kontrol muayenelerinde ise renk stabizasyonunun başarılı olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Beyaz leke lezyonlarının tedavisinde remineralizasyon stratejileri,beyazlatma,mikroabrazyon ve geleneksel restoratif tedavi yaklaşımlarının yerine alternatif yeni bir yöntem olan rezin infiltrasyon tekniği bu üç vakada kullanılarak estetik etkinliği değerlendirilmiştir.Sonuç olarak bu yeni yöntem minimal invaziv olması,diş yapısını koruması,tek seansta bitirilmesi gibi avantajlarıyla ve kısmen maskelenen vakalarda bile hastayı tatmin etmesinden dolayı bu tip vakalarda alternatif olarak kullanılabilmektedir.

P171

Resin Infiltration Method in Different White Stain Lesions: Case Series

Esra Korkmaz Torun, Serdar Bağlar

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: The evaluation of the esthetic treatment of early caries white spot lesions, fluorosis stains and developmental enamel opacities by using minimally invasive resin infiltration (Icon, DMG, Hamburg,Germany) method with case reports.

Method:

Cases: Three patients who had white stain lesions with different etiologies applied to our clinic due to aesthetic complaints. After the clinical evaluations, it was decided to perform the treatments with resin infiltration material (icon). In the first case; enamel opacity on the right maxillary central incisor tooth of 19-year-old female patient, in the second case;early caries lesions (wsl) on right maxillar central and lateral and left maxillar central and lateral teeth of 14-year-old male patient and in the third case; fluorosis in several teeth and post-orthodontic white spot lesions on the lower and upper anterior teeth of 16-year-old female patient were treated by using resin infiltration method (icon).

Results: The best masking effect was observed on white spot lesion (wsl). Enamel opacity and fluorosis stains were clinically partially masked. In the 3 and 6 month control examinations, color stabilization was found to be successful.

Conclusion: Resin infiltration technique, which is an alternative method to remineralization strategies, whitening, microabrasion and traditional restorative treatment approaches on the treatment of white stain lesions, was evaluated regarding aesthetic efficiency by these three cases. As a result, this new method can be used as an alternative in this type of cases because it is minimally invasive, it protects the tooth structure, it has the advantages such as single visiting completion and satisfies the patient even in cases partially masked.

P172

Yeni Kuşak Oral Antikoagulan Kullanan Hastalara Yaklaşım: Periodontal Bakış Açısı

Fatih Karayürek

Ankara Ili 2. Bölge Kamu Hastaneler Birliği Karapürçek Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Amaç: Antikoagulan tedavisi altında bulunan hastalara uygulanacak periodontal cerrahi girişimler, tüm diğer oral cerrahi işlemlerde olduğu gibi herhangi bir kanama komplikasyonunun engellenmesi amacıyla çeşitli önlemlerin alınmasını ve yaklaşım ilkelerinin belirlenmesini gerektirmektedir. Günümüzde, oral antikoagülanlar, birçok sistemik hastalığın tedavisi ya da önlenmesine yönelik olarak sıklıkla kullanılan ilaçlardır. Vitamin K antagonisti olarak sınıflanan ve bir kumarin türevi olan warfarin, 50 yılı aşkın süredir antikoagulan olarak en sık kullanılan ajandır. Oral yolla kullanılan yeni kuşak antikoagulanların gelişimi, warfarinin çeşitli olumsuz özelliklerini gidermek üzerine odaklanmıştır. Warfarin ile kıyaslandığında, yeni kuşak antikoagulanların (dabigatran eteksilat, rivaroxaban ve apixaban) ideal olarak daha geniş terapötik indekse sahip, daha az karmaşık farmakodinamik özellikleri bulunan, düşük ilaç ve gıda etkileşimi sergileyen ve tespit edilen dozlarda kabul edilebilir antikoagulan cevap oluşturabilen ajanlar olmaları hedeflenmiştir. Bu çalışmanın amacı, günümüzde giderek daha sık kullanılmaya başlanan yeni kuşak oral antikoagülanlar hakkında bilgi vermek ve diş hekimliğinde cerrahi girişime uygulanacak hastalarda alınması gereken tedbir ve uygulanması gereken yaklaşım seçeneklerini güncel literatür ışığı altında ortaya koymaktır.

Yöntem: Son yıllarda literatürde konu ile ilgili çalışmalar taranarak ideal ve güncel yaklaşım seçenekleri tanımlanmıştır.

Bulgular: Dabigatran ve rivaroxaban, Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa Birliği ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de her geçen gün daha sıklıkla reçete edilen ilaçlardır. Araştırmalar, bu ürünlerin, warfarine göre daha hedefe yönelik ve kısa yarılanma ömrüne sahip olma gibi üstünlüklerini vurgularken, ekonomik açıdan dezavantajlarına da dikkat çekilmiştir.

Sonuç: Yeni kuşak oral antikoagulan ajan kullanan hasta sayılarının gelecekte daha da artması beklenmektedir. Ancak yeni kuşak oral antikoagulan kullanan hastalarda uygulanacak periodontal tedavilere ilişkin deneysel ve klinik çalışmalar henüz sayıca yetersiz olup, ağız sağlığına yönelik güvenilir hizmet sunulabilmesi açısından konu ile ilgili güncel ve geniş kapsamlı araştırmalara ihtiyaç vardır.

P172

Management of Patients Taking New Generation Oral Anticoagulants : Periodontal Perspective

Fatih Karayürek

Ankara Province 2nd District Public Hospitals Association Karapürçek Oral and Dental Health Center

Aim: Similar to the surgical dental procedures, periodontal surgical interventions in patients using oral anticoagulants necessitate various precautions and determination of management guidelines in order to avoid possible hemorrhagic complications. Nowadays, oral anticoagulants were used in the treatment or prophylaxis of various systemic diseases. Warfarin, which is a coumarin-derivative orally administered anticoagulant that is classified as a vitamin K antagonist, has been the mostly used anticoagulant agent drug used for more than 50 years. The development of new orally administered anticoagulant drugs over the past few years has focused on eliminating some of the disadvantages associated with warfarin. Compared with warfarin, the next generation of orally administered anticoagulants (dabigatran etexilate, rivaroxaban and apixaban) would ideally have a wide therapeutic index, less complex pharmacodynamics, few drug-drug and food interactions and produce a predictable anticoagulant response at fixed doses. The aim of this study is to provide information regarding the new generation of oral anticoagulants, which are more oftenly prescribed nowadays and to describe the indispensable precautions and management options for the dental surgery candidates in the light of the actual literature.
Material and methods: Up-to-date management options were determined considering the recent literature on the above mentioned topic.

Results: Such as United States and Europe Dabigatran and rivaroxaban are increasingly get oriented and less prescribed agents in Turkey. Compared to Warfarin, recent studies have proclaimed their superior targeted effect, decreased half-life duration and also highlighted their economical disadvantages.

Conclusion: It has been anticipated that the number of patients taking new generation of oral anticoagulants will increase in the future. The number of experimental and clinical researches focusing periodontal management strategies for the patients using new generation of oral anticoagulants are insufficient yet and there is a need for up-to-date and comprehensive studies to provide reliable oral health service.

P173

Çürüksüz Servikal Lezyonlu Ön Dişlerin Estetik Restorasyonu

Özgür Delican[1], Mürşide Gültekin[2]

[1] Sarıyer Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

[2] Körfez Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Amaç: Anterior dişlerde meydana gelen defektler estetik problemlere neden olabilir. Bu defektlerden biri de çürüksüz servikal lezyonlardır. Çürüksüz servikal lezyonlar diş hekimliği pratiğinde sıklıkla karşılaşılan bir durum olup mine-sement sınırında çürük olmadan oluşan diş sert doku kaybı ile karakterizedir. Günümüzde çürüksüz servikal lezyonların sebebi olaeak abfraksiyon ve abrazyon (diş fırçası ve macunu abrazyonu) kabul edilmekle beraber erozyon ve korozyon gibi diğer mekanizmalarda önerilmektedir. Çürüksüz servikal lezyonların tedavisinde basitten karmaşığa doğru hassasiyet giderici ajanlar, diş renginde restoratif materyaller, laminate veneer restorasyonlar ve full seramik restorasyonlar uygulanabilir.

Yöntem: 51 yaşında erkek hasta kliniğe üst ön dişlerinde aşınma şikayeti ile başvurdu. İntraoral klinik muayenede; maksiller anterior dişlerde çürüksüz servikal lezyonlar saptandı. Klinik muayene sonrası dişlerdeki aşınmanın derecesinden dolayı porselen laminate veneer restorasyon yapımına karar verildi. Üst çene santral, lateral ve kanin dişlerin labial yüzeyinde ve mine tabakasında preparasyon yapıldı. Veneerlerin yapımında lityum disilikat cam seramik materyal kullanıldı.

Bulgular: Porselen laminate veneer uygulaması sonucunda kabul edilebilir estetiğe ulaşıldı.

Sonuç: Porselen laminate veneerler üst çene ön dişlerdeki çürüksüz servikal lezyonların tedavisinde alternatif bir tedavi yöntemi olabilir.

P173

Esthetic Restoration of the Anterior Teeth with Cervical Lesions

Özgür Delican[1], Mürşide Gültekin[2]

[1] Sarıyer Oral and Dental Health Center

[2] Korfez Oral and Dental Health Center

Aim: The defects that occur at the anterior tooth can cause aesthetic problems. One of these defects is non-carious cervical lesions. Non-carious cervical lesions, characterised by the loss of hard tissue at the cemento-enamel junction in the absence of caries, are a condition commonly encountered in dental practice. Currently, the most widely accepted causes of non-carious cervical lesions are abfraction and abrasion (tooth brush and tooth paste), while other mechanisms such as erosion and corrosion have also been proposed. At the treatment of non-carious cervical lesions, from simple to complex desensitizing agent, tooth colored restorative materials, laminate veneer restorations and all ceramic restorations can be used.

Methods: A 51-year old male patient referred to our clinic with the complaint of wear of the anterior maxillary region. The intraoral clinical examination of the patient detected non-carious cervical lesions in the maxillary anterior teeth. After the clinical examination it was decided to perform porcelain laminate veneer restorations due to the high degree of the tooth wear. The reduction was performed in the enamel layer and the labial surfaces of upper central, lateral incisors and canine teeth. The lithium disilicate glass-ceramic material was used for the fabrication of veneers.

Results: As a result of porcelain laminate veneer resin application, reached an acceptable aesthetic.

Conclusions: Porcelain laminate veneers may be an alternative treatment method for the rehabilitation of non-carious cervical lesions in the anterior maxillary teeth.

P174

Odontojenik Mikzoma:Olgu Sunumu

Sinem Coşkun, Sema Dural

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Odontojenik mikzomalar (OM) benign, odontojenik ektomezenşimden gelişen intraosseos neoplazmlardır. OM nadirdir, yavaş büyür, ağrıya sebep olmayabilir. Kapsülsüz olup metastaz yapmaksızın çevreleyen kansellöz kemiğe infiltre olma eğilimindedir. Küçük lezyonlar asemptomatik olabilir ve sadece radyografik incelemelerde bulunurlar. Büyük lezyonlarsa etkilenen kemikte ağrısız ekspansiyona neden olurlar.

Ameloblastoma, santral dev hücreli granuloma, santral hemanjiomayla ayırıcı tanısı yapılmalıdır.

Olgu: 14 yaşında erkek hasta rutin kontrol sırasında sağ mandibula bölgesinde radyolusent lezyon görülmesi sebebiyle dış merkezden kliniğimize yönlendirildi. Hastanın sistemik hastalığı bulunmamaktaydı. Lenf nodu muayenesi ve ağız açıklığı normal sınırlardaydı. Klinik muayenede palpasyonda sağ mandibulada ekspansiyon saptanmamış olup ilgili bölgede 85,46,47 numaralı dişlerde perküsyon bulgusu izlenmedi. Mobilite, diş etlerinde inflamasyon, fistül ağzı, abse izlenmedi. Alınan panoromik radyografta 45 numaralı dişin oluşmadığı, 85,46,47 numaralı dişlerin köklerini içine alan mandibula alt sınırı boyunca izlenen, yükselen ramusa doğru devam eden sınırları düzensiz uniloküler radyolusent lezyon saptandı. Lezyonun ramus bölgesinde multiloküler karakterde olduğu izlendi. İncelenen KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) görüntüleri sonucunda lezyon içerisinde belirgin olmayan ince bir septa saptandı. Hasta vitalite testlerine güvenilir cevap vermediğinden ilgili bölgedeki dişlerin vitalite durumu belirlenememiştir. Bu özellikler ön tanı olarak Basit kemik kistini düşündürdü. Hasta cerrahi bölümüne yönlendirildi. Patolojik incelemeyle OM tanısı konuldu.

Sonuç: Semptom vermeyen OM, sadece facial kemiklerde geliştiğinden rutin kontrollerde saptanan radyolusent lezyonların ayırıcı tanısında düşünülmelidir. Genellikle 25-30'lu yaşlarda görülmekle birlikte vakamızda olduğu gibi daha genç hastalarda da görülebileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Ayırıcı tanıda kesin sonuç için biyopsi alınmalıdır.

P174

Odontogenic Myxoma: Case Report

Sinem Coşkun, Sema Dural

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: Odontogenic myxomas(OM) are benign,uncommon,intraosseous neoplasms that arise from odontogenic ectomesenchyme.OM grow slowly, may not cause pain.They aren't encapsulated and tend to infiltrate the surrounding cancellous bone.Smaller lesions may be asymptomatic and are discovered only during radiographic examinations.Larger lesions cause a painless expansion of the involved bone.

The differential diagnosis should include ameloblastomas, central giant cell granulomas, central hemangiomas.

Case: 14 year old male patient was referred to our department from a peripheral clinic on account of radiolucent lesion was seen in lower right region in routine check-up.The patient had no systemic disease.Lenf node examination and mouth opening were within normal limits.In clinical examination, expansion wasn't determined in the right mandible, teeth numbered 85,46,47 in the assosiated region didn't have any percussion findings.Inflamation, abcess, fistula of gingiva weren't determined.In panoromic radiography, teeth numbered 45 was absent, irregular bordered unilocular radiolucent lesion were determined that including roots of teeth numbered 85, 46, 47, ongoing over the mandible borderline, through the ascending ramus.The lesion in the ramus region was multilocular.In Cone Beam Computerized Tomography examination a wispy septa was seen in the lesion.The patient didn't give a consistent reply to the vitality tests so vitalities of the teeth associated with the lession are uncertain.According to these findings, our preliminary diagnosis was Simple Bone Cyst.Patient was directed to the surgical department and with pathological examination OM diagnosis was made. **Results:** Asymptomatic OM develop only in the facial skeleton bones so they should be thought in differential diagnosis of radiolucent lesions seen in the routine controls.The average age for patients with myxomas is 25 to 30 years however it can be seen in younger patients as in this case.In the differential diagnosis for the certain result a biopsy must be taken.

P176

Dijital İş Akışı ile Anterior Estetiğin Sağlanması: Olgu Sunumu

Necati Kaleli, Çağrı Ural, İbrahim Duran, Elchin Abbasov, Esma Çağlayan

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Günümüzde ağız içi tarayıcı sistemlerde kaydedilen gelişmeler prepare edilen dişlerin ve çevre dokuların ölçü safhası olmadan dijital olarak bilgisayar ortamına naklini mümkün kılmıştır. Bu olgu sunumlarında da anterior bölgede çeşitli nedenlerden dolayı estetik ve fonksiyonel kayıp yaşayan hastaların dijital iş akışı ile tamamlanan protetik tedavi süreçleri aktarılmıştır.

Olgu sunumu: İki faklı vakayı içeren bu olgu sunumunda, birinci hasta 11, 21 ve 22 numaralı dişlerde kanal tedavisi sonrası içsel renklenme görülmesi sebebiyle estetik kaygılardan ötürü kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnez sonucunda hastaya daha önce devital beyazlatma işlemi uygulandığı ancak işlem sonrasında renklenmenin tekrar meydana geldiği öğrenildi. Kanal tedavisi gören dişlere kron restorasyonu, 12 no'lu dişe ise laminate veneer restorasyon yapılması planlandı. İkinci hasta ise periodontal hastalığa bağlı 31 ve 32 no'lu dişlerin kaybı sonucu fonksiyonel eksiklik ve estetik kaygıları nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyolojik muayene sonrasında 43, 42, 41 ve 33 no'lu dişlerden destek alan bir sabit parsiyel protez planlandı. Her iki hastada da preparasyonları tamamlanan dişler ağız içi tarayıcı ile dijital olarak tarandıktan sonra elde edilen data internet ortamında diş protez laboratuvarına gönderildi. Birinci vakada, bilgisayar ortamında tasarımı yapılan restorasyonlar milling ünitesinde lityum disilikat ile güçlendirilmiş lityum alüminosilikat cam seramik bloklardan kazındı. İkinci vakada ise restorasyonun altyapısı, tasarımı yapıldıktan sonra milling ünitesinde zirkonyum oksit bloktan kazındı ve sonrasında altyapı üzerine porselen fırınlaması yapıldı. Protetik uyumlamalardan sonra glaze işlemleri tamamlanan restorasyonlar simante edildi.

Sonuç: Simantasyon öncesinde restorasyonlarda herhangi bir uyum problemi gözlenmedi. Simantasyon sonrası 1. ayda yapılan klinik kontrolde, hastaların herhangi bir şikayetinin olmadığı gözlendi. Dijital iş akışı ile birlikte ölçü alma safhası elimine edilerek klinik olarak kabul edilebilir bir marjinal ve internal uyuma sahip restorasyonların üretilebildiği görülmüştür.

P176

Rehabilitation of Anterior Aesthetic with Digital Workflow: Case Report

Necati Kaleli, Çağrı Ural, İbrahim Duran, Elchin Abbasov, Esma Çağlayan

Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Nowadays, the developments in the intraoral scanner systems have made it possible to digitally transfer the prepared teeth and surrounding tissues to the computer environment without the impression phase. In this case report, the prosthetic treatment process completed by the digital workflow of patients with aesthetic and functional loss due to various reasons in the anterior region was explained.

Case report: In this case report two different cases were explained. The first patient applied to our clinic due to aesthetic concerns related to internal coloration after root canal treatment of teeth numbered 11, 21 and 22. After taking medical history, it was learned that the patient had previously undergone devital bleaching, but internal coloring problem recurred after the procedure. Crown restorations were indicated for colored teeth and a laminate veneer restoration was indicated for the upper right lateral incisor. The second patient applied to our clinic due to functional deficiency and aesthetic concerns related to loss lower left central and lateral incisors. Following the radiographic and clinical examinations, a fixed partial prosthesis supported by teeth numbered 43, 42, 41, and 33 was indicated. After preparations completed, the teeth were scanned with intraoral scanner and then the data was sent to dental laboratory. In the first patient, restorations were designed in computer software and milled from lithium aluminosilicate ceramic blocks. In the second patient, the framework of the restoration was milled from zirconium oxide blocks after design process, and then porcelain material was fired on to the framework. Following occlusal adjustments and glaze procedures, restorations were cemented.

Conclusion: No adaptation problem was observed before the cementation procedure. Moreover, patients had no complaints at one month of control after cementation. These cases showed that restorations that have a clinically acceptable marginal and internal adaptation could be produced by digital workflow.

P177

Kronik Böbrek Yetmezliği Hastasında Florid Sementooseöz Displazi: 4 Yıllık Takip

Neslihan Şenel, İlknur Özcan

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Florid sementoosseöz displazi (FSOD), nadir olarak görülen benign, fibrooseöz bir lezyondur. Kemik dokusunun, birçok odakta fibröz konnektif doku ile yer değiştirmesi ve bu bölgelerde sement benzeri yapıların anormal birikimi ile karakterizedir. Bu çalışmada, kliniğimize böbrek transplantasyonu öncesinde fokal enfeksiyon tetkiki amacıyla başvuran 25 yaşındaki kronik böbrek yetmezliği hastasında FSOD olgusu sunulmuştur. Hastanın klinik ve radyografik bulguları literatür bilgileri ışığında değerlendirilmiştir. **Yöntem:** İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Kliniği'ne böbrek transplantasyonu öncesinde fokal enfeksiyon tetkiki amacıyla başvuran 25 yaşında erkek hastanın panoramik görüntüsü Kodak 8000 (75 KV, 8 mA) dijital panoramik röntgen cihazı ile alınarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hastanın panoramik grafisinde, üst molar dişler ile alt premolar ve molar dişlerin kökleri etrafında FSOD görüntüsü izlenmiştir. Hastanın klinik şikayeti olmadığı için, herhangi bir müdahale yapılmadan 4 yıl boyunca takip edilmiş ve sonuncusu böbrek transplantasyonundan sonra olmak üzere her yıl kontrol radyografisi alınmıştır.

Sonuç: FSOD, farklı evrelerinde radyolojik olarak farklı görünümler almasından dolayı ayırıcı tanısı dikkatle yapılmalıdır. Hastada klinik bir semptom yoksa gereksiz endodontik ve cerrahi girişimlerden kaçınılmalıdır.

P177

FCOD in A Chronic Renal Failure Patient: 4 Year Following

Neslihan Şenel, İlknur Özcan

Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: Florid cementoosseous dysplasia (FCOD), is a rare benign fibrooseous lesion. It is characterised with multifocal dysplastic lesions, and consist of fibrous connective tissue changing with bone as well the anormal deposition of cementum-like tissue. The aim of this study is to present a case of FCOD which referred to our clinic before the renal transplantation in an attempt to have a focal infection examination. The clinical and radiologic findings of the patient were assessed in consideration of literature knowledge.

Method: The panoramic radiograph of the 25 year old male patient which referred to the Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology before the renal transplantation in an attempt to have a focal infection examination was obtained with Kodak 8000 (75 KV, 8 mA) digital panoramic radiography system and observed.

Results: The panoramic radiograph of the patient revealed FCOD at the periapical area of upper molars, lower premolars and molars. The patient had no clinical complaints due to these lesions. Consequently, the patient was followed 4 years without intervention. Every year a control radiograph was taken, the last of which was taken after the renal transplantation.

Conclusion: The radiologic appaerance of FCOD is varied in its diferrent phases. Therefore, the differential diagosis must be done very carefully. The dentist must avoid from unecessary endodontic and surgical interventions.

P178

Oligodonti Olgusunun Genetik İncelemesi ve İmmediat Protez Uygulaması: Olgu Sunumu

Neslihan Şenel[1], Gözde Yeşil[2], İlknur Özcan[1]

[1] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

Amaç: Oligodonti, 3. molar dişler dışındaki 6 veya daha fazla sayıda sürekli diş germinin eksikliği olarak tanımlanmaktadır. Çok nadir görülen bir rahatsızlık olup, görülme sıklığı farklı toplumlarda %3,2 ile %13,3 arasında bildirilmiştir. Herhangi bir sendroma bağlı olmaksızın görülebildiği gibi ektodermal displazi gibi genetik bir sendromla ilişkili olarak da görülebilir. Bu çalışmada, 19 yaşındaki oligodonti hastasının genetik incelemesi ve immediat protez uygulaması sunulmuştur.

Yöntem: Çok sayıda diş eksikliği nedeni ile fakültemize başvuran 19 yaşındaki erkek hastanın klinik muayenesinde 12, 13, 14,15, 16, 22, 23, 24, 25, 26, 31, 32, 33, 34, 36, 41, 42, 43, 44 no'lu dişlerin bulunmadığı görülmüştür. Hastanın gömük dişlerinin bulunup bulunmadığını anlamak için Kodak 8000 (75 KV, 8 mA) dijital röntgen cihazı ile panoramik röntgeni çekilmiştir. Dişsiz bölgelere implant veya protetik tedavi uygulamasına karar verilmesi amacıyla Soredex Scanora 3DX (Helsinki, Finlandiya, Voxel:0,15mm³, FOV:14cm×16cm) 3 boyutlu konik ışınlı tomografi cihazı ile aksiyal, koronal ve cross-sectional kesitler alınarak incelenmiştir. Hastanın aile öyküsünde annebabası arasında akraba evliliği olduğu, kendisinde ve 2 erkek kardeşinde değişik sayılarda diş eksikliği bulunduğu öğrenilmiştir. Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıbbi Genetik Ana Bilim Dalı'nda hastadan ve ailesinden kan örnekleri alınarak selektif diş agenezi açısından genetik mutasyonlar araştırılmıştır.

Bulgular: Hastanın panoramik grafisinde gömük diş bulunmadığı görülmüştür. 3 boyutlu tomografik görüntülerin incelenmesi sonucunda özellikle mandibula bölgesinde kemik genişliğinin implant için yetersiz olduğu, ancak iliak greft uygulaması sonrasında implant yerleştirilebileceği anlaşılmıştır. Hasta, iliak greft uygulamasını tercih etmediği için hastanın çiğneme, konuşma ve estetik fonksiyonlarını sağlamak için 63 ve 46 no'lu köklerin çekiminden sonra alt ve üst çeneye immediat protez uygulanmıştır. Moleküler genetik araştırılma sonucunda hastada otozomal dominant geçişli diş agenezi tespit edilmiştir.

Sonuç: Oligodonti, nadir görülen bir olgu olmasına rağmen akraba evliliği öyküsü olan durumlarda dikkatle izlenmesi ve genetik danışmanlık alınması önerilir.

P178

Genetic Examination and Immediate Prosthesis of A Patient with Oligodontia: Case Report

Neslihan Şenel[1], Gözde Yeşil[2], İlknur Özcan[1]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Bezmialem Vakıf University Medical Faculty, Department of Medical Genetics

Aim: Oligodontia may be defined as a condition involving absence of six or more permanent teeth, excluding the third molar. It is a rare anomaly with rates ranging from 3,2% to 13,3% in different populations. The aim of this study, is to present the molecular genetic examination and immediate prosthetic restoration of a patient with oligodontia.

Method: 19 year-old male patient referred to our faculty with complaint of multiple teeth agenesis. The clinical examination revealed that the theeth 12, 13, 14,15, 16, 22, 23, 24, 25, 26, 31, 32, 33, 34, 36, 41, 42, 43, 44 were absent. The panoramic radiograph were obtained with Kodak 8000 (75 KV, 8 mA) digital panoramic radiography system in attempt to investigate the presence of impacted teeth. The CBCT (conic beam computerized tomography) of the patient was obtained with Soredex Scanora 3DX (Helsinki, Finlandiya, Voxel:0,15mm³, FOV:14cm×16cm) 3D CBCT device, in order to choose between dental implants or prosthetic restorations. The blood samples were obtained from the patient and his family at the Bezmialem Vakif University Medicine Faculty Department of Medical Genetic in an attempt to investigate genetic mutatitons involving selective tooth agenesis.

Results: The panoramic graphy of the patient revealed that, there were no impacted teeth. The CBCT images revealed that, the mandibular bone width was insufficient for implants and iliac graft application is needed. The patient, did not accept iliac graft and after the extraction of roots 63 and 46, an upper and lower immediate prosthesis was applied for the purpose of providing nutrition, articulation and esthetic functions. The molecular genetic tests revealed that the patient had autosomal dominant inherited tooth agenesis.

Conclusion: Although oligodontia is a rare disorder, in order to prevent such cases, consanginous mariages need genetic consultancy.

P179

Parmak Emme Alışkanlığının Tedavisinde Bluegrass Apareyinin Kullanımı: İki Olgu Bildirimi

Hayrunnisa Şimşek, Gizem Erbaş Ünverdi, Zafer Çehreli

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu bildiriminde parmak emme alışkanlığı ve buna bağlı dentofasiyal deformitelerin tedavisinde Bluegrass apareyinin kullanımı sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 8 yaşında sağlıklı iki hasta, parmak emme şikayeti ile çocuk diş hekimliği bölümüne başvurmuştur. Hastaların uyku sırasında ve boş zamanlarında parmaklarını emdiği bildirilmiştir. İntraoral muayenelerinde, birinci olguda kısmen sürmüş üst kesici dişler ve ön açık kapanış görülürken, ikinci olguda üst kesici dişler ve alveolar kemiğin protrüzyonu saptanmıştır. Parmak emme alışkanlığının kırılması amacıyla Bluegrass apareyi yapılması planlanmıştır.

Bulgular: Hastaların bir yıldır düzenli kontrolleri yapılmaktadır. Parmak emme alışkanlıkları kısa sürede bırakılmış ve dento-fasiyal deformiteleri takip süresince kendiliğinden düzelmiştir. Birinci olguda alışkanlığın geri dönmesinden kaçınmak için aparey hala kullanmaya devam ettirilmekte iken ikinci olguda relaps olmaksızın aparey 7. ayda çıkarılmıştır.

Sonuç: Bluegrass apareyi, çocukların rahatlıkla uyum sağlayabilecekleri, cezalandırıcı olmayan bir apareydir. Parmak emme alışkanlığının bırakılması ve ilişkili dento-fasiyal deformitelerin eşzamanlı olarak düzeltilmesinde etkili bir tedavi seçeneği olarak kullanılabilir.

P179

The Use of Bluegrass Appliance in the Treatment of Thumb-Sucking: A Report of Two Cases

Hayrunnisa Şimşek, Gizem Erbaş Ünverdi, Zafer Çehreli

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: The aim of this report is to present the treatment of thumb sucking habit and related dento-facial deformities using the bluegrass appliance.

Case Description: Two 8-year-old healthy patients were referred to the Pediatric Dentistry Department with a chief complaint of thumb-sucking. Reportedly, both patients were thumb-sucking unconsciously during sleep or when idle. On intraoral examination, the first case revealed partially erupted maxillary central incisors and anterior open bite, while the second case showed proclination of maxillary teeth and the alveolar bone. Bluegrass appliances were constructed to break the thumb-sucking habit.

Results: In both patients, the thumb-sucking habit halted in the first three months and the existing dento-facial deformities were gradually self-corrected over the course of follow-up. The first case is still using the appliance to avoid relapse while in the second case, appliance was removed in 7 months without relapse of the habit. The patients have been attending regular controls for over one year.

Conclusion: Bluegrass appliance is a non-punitive appliance that affected children can comfortably adapt to. It can be considered as an optional treatment strategy for simultaneous interception of sucking habit and correction of related dento-facial deformities.

P180

Gömülü Kanin Dişlerin Çekiminde KIBT Kullanımının Yararı: Vaka Raporu

Ayşegül Senemtaşı[1], Gürkan Ünsal[2], Neslihan Şenel[2], İlknur Özcan[2], Meltem Koray[1]

[1] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Çenelerdeki dişlerin gömülü kalma sıklığına bakıldığında üçüncü molar dişlerin ardından kanin dişleri gelmektedir. Gömülü kanin dişlerin tedavileri incelendiğinde, ilgili dişlerin çekimi, ortodontik tedavi ile dişlerin arktaki konumlarına getirilmesi ve uzun dönem takipler ile karşılaşılmaktadır. Gömülü kanin operasyonlarında sinüs tabanı ve burun tabanı gibi önemli anatomik noktaların açılma olasılığı vardır. Bu vaka raporunda gömük maksiller bilateral kanin dişlerin çekimi KIBT kullanımı ile komplikasyonsuz bir şekilde gerçekleştiği anlatılmıştır.

Yöntem: 24 yaşındaki kadın hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastaya yapılan intraoral muayene sonucu 53 ve 63 numaralı süt kaninler persiste olarak görülüp maksiller sağ kanin bölge vestibülünde şişkinlik belirlendi. Ortopantomografik görüntüde maksiller bilateral gömülü kanin dişler tespit edildi ve hastaya ortodontik tedavi önerildi. Ortodontik tedaviyi reddeden hastanın 13 ve 23 numaralı sürekli kaninlerine çekim endikasyonu konuldu. KIBT görüntülerinin değerlendirilmesi sonucu hastanın maksiller sağ kaninin vestibülde, maksiller sol kaninin palatinalde konumlandığı görüldü.

Bulgular: Lokal anestezi altında hastada sağ maxiller gömülü kanin, 11-16 numaralı dişler arasında idi ve mukoperiostal vestibül flep kaldırılarak, kuron çevresindeki kemik giderildikten sonra diş mine-sement sınırından 2'ye bölünerek çıkartıldı. Sol maxiller gömülü kanin 21-26 numaralı dişler arasında idi ve mukoperiostal palatinal flep kaldırılarak palatinal kemik giderildi ve diş çekimi yapıldı. Flep 3/0 ipek suturla primer olarak kapatıldı. Hastaya cerrahi operasyon öncesi hazırlanan palatinal plak takıldı ve antibiyotik, analjezik ve gargara reçete edildi. 1 hafta sonra dikişler alındı ve klinik olarak iyileşmenin sorunsuz olduğu izlendi.

Sonuç: Gömülü kanin dişler, sıklıkla karşılaşılan klinik bir durumdur ve tedavisi genellikle disiplinler arası yaklaşım gerektirir. KIBT oral ve maksillofasiyal cerrahide gömülü dişlerin lokalizasyonunun ve anatomik yapılara olan yakınlığının belirlenmesinde, doğru bir tedavi planı planlaması sağlayarak tedavinin başarısını arttırabilecek ve olası komplikasyonları önleyebilecek bir görüntüleme metodu olduğu için olgumuzda cerrahi işlem KIBT ile alınan görüntülerin yorumlanması doğrultusunda yapılmıştır.

P180

Benefits of Using CBCT in Impacted Canines Extraction: A Case Report

Ayşegül Senemtaşı[1], Gürkan Ünsal[2], Neslihan Şenel[2], İlknur Özcan[2], Meltem Koray[1]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: Canines are the second most impacted teeth in jaws after third molars. Perforation of the anatomic structures, such as maxillary sinus and nasal fossa, are some of the complications of the surgery. In this case, bilateral maxillary impacted canines' extraction, with the guidance of CBCT is done without any complication.

Method: 24 years old female patient was referred to Istanbul University, Oral and Maxillofacial Surgery. Left and right upper deciduous canines and swelling at the right upper canine's labial area were seen during the intraoral examination. Bilateral impacted canines were determined after evaluating the ortopantomograph and orthodontic treatment was advised to the patient. Due to the refusal of orthodontic treament, extractions of the impacted teeth were decided. After the evaluation of CBCT images, upper right canine was determined at the labial site while upper left canine was determined at the palatinale site.

Results: Right upper canine was lying between the right first incisor and right first molar and It was extracted with mucoperiosteal vestibule flap procedure. For the extraction, the tooth was divided into two pieces from the enamel-cement junction. Left upper canine was lying between the left first incisor and left first molar and It was extracted with mucoperiosteal palatinale flap procedure. Flap was stitched primarly with 3/0 silk sutures. Palatinal plaque, which was prepared before the surgery, was applied. Antibiotic, analgesic and moutwash were prescribed to the patient. 1 week following the surgery, stitches were removed and the healing was optimal.

Conclusion: Impacted canines are a common clinic condition which requires a multi-discipliner approach. CBCT can increase the success of the treatment by providing an accurate planning and prevents possible complications with determining the proximity of the anatomical structures and the localization of the impacted teeth. There were no sign of complication and the healing was optimal.

P181

Açılı İmplantın İndividuel Abutment ile Restorasyonu:Bir Olgu Sunumu

Selin Ümmü Özsoy Uçar, Derya Özdemir Doğan, Emre Coşkun

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Dişsiz sahaların implant destekli protez ile restorasyonu günümüzde geleneksel protetik tedavilere karşı geçerli bir tedavi seçeneği haline gelmiştir. Diş çekiminin ardından alveol kemiği ve yumuşak dokuda oluşan değişimler bireyden bireye fark etmektedir. Bu nedenle her vakada prefabrike abutmentlar ile uygun bağlantı ve yumuşak doku konturu elde edilememektedir. Bu durumlarda kişiye özel abutment gerekmektedir. Günümüzde kişiye özel abutment yapımında CAD/CAM sistemlerin kullanımı yaygınlaşmaktadır. Yöntem:24 ve 25 numaralarında diş eksikliğiyle kliniğimize başvuran hastanın tedavisinde implant seçeneği tercih edilmiştir. 24 numarasının bulunduğu bölgede zayıf kemik desteği sebebiyle implantın optimal açıyla yerleştirilmesi sağlanamamıştır. İyileşme başlıkları takıldıktan 3 hafta sonra ölçü postları kullanılarak polivinilsiloksan ile ölçü alınmıştır.Aynı seansta hasta ağzında abutment seçerken 24 numaralı implantın firmanın sağladığı 25° açılı abutment ile tolere edilemediği fark edilerek individuel abutment yapılmasına karar verilmiştir. İndividuel abutment teknisyenden geldiğinde prova edilmiş sonrasında normal prosedürde sıklıkla uygulanan metal seramik kuron yapılarak hastaya simante edilmiştir.

Bulgular: Hastanın firmanın standart açılı abutmentlarından daha fazla açılı abutment gerektiren implantı individuel abutment tasarlanılarak optimum restorasyonun yapılması sağlanmıştır. Böylelikle estetik ve fonksiyon açısından kabul edilebilir sabit simante implantüstü kuron yapılmıştır.

Sonuç: Hasta beklentilerinin oldukça yüksek olduğu günümüzde, gelişen teknolojiyle birlikte dizayn edilen pek çok restorasyon ve tedavi alternatifinin varlığı,estetik ve fonksiyon açısından dişhekimlerine kolaylık sağlamaktadır. Bu alternatifler kullanılarak zaman tasarrufunun yanı sıra, daha naturel protezler tasarlamak mümkündür.

P181

A Restoration with Using Individuel Abutment for An Angled Implant: A Case Report

Selin Ümmü Özsoy Uçar, Derya Özdemir Doğan, Emre Coşkun

Cumhuriyet University Dentistry Faculty, Department of Prosthodontics

Purpose: The restoration of the edentulous areas with an implant supported denture has become a valid alternative to traditional prosthodontic treatment. The connection between the implant and restoration is very important for the success of the implant supported restorations. The changes occur in the alveolar bone and soft tissue after tooth extraction are differences from person to person. Therefore proper connection and soft tissue contours can not be obtained with prefabricated abutments in every case. In these cases custom-made abutments are required. Recently the use of the CAD/CAM systems for the fabrication of the custom made abutments is becoming increasingly common.

Methods: In the treatment of patients admitted to our clinic with missing teeth in 24th and 25th patients, implant option was preferred. Due to weak bone support in area 24, the implant was not placed at the optimal angle. After 3 weeks from healing caps were inserted, impression was taken with impression caps using polyvinylsiloxan impression material. At the same time,the decision to design custom abutment was decided because standart angled abutment wasn’t enough to tolerate the situation. Then,custom abutment was tried,after that metal ceramic crown was made and simantated.

Findings: Optimal restoration was achieved by designing an individual abutment instead of standart angled abutment.Thus, an aesthetically and functionally acceptable, fixed simante implant cord is made.

Conclusion: The fact that patient expectations are very high nowadays, many restoration and treatment alternatives designed together with developing technology provide dentists convenience in terms of aesthetics and function. By using these alternatives, it is possible to design more natural prostheses as well as saving time.

P182

Travma Sonrası Kron Kök Kırığı Oluşmuş Santral Dişin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ezgi Eroğlu[1], Hakan Begeç[2], Buket Ayna[1], Sema Çelenk[1], İsmet Rezani Toptancı[1]

[1] Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

[2] Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Travma sonucu meydana gelen yaralanmalar ön dişlerde sıklıkla görülmekte ve acil bir dental problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Dentoalveolar travma, genellikle genç hastalarda meydana gelir ve travmadan en çok etkilenen dişler maksillar kesici dişlerdir. Genç daimi dişlerde kron kırığı seklinde gerçeklesen dental travma vakalarında başarılı bir tedavi için doğru tedavi prosedürünün belirlenmesi oldukça zordur ve tedavi prosedürüne karar verilirken, travmaya uğrayan dişin kök gelişim durumu, hastanın yası, travmadan sonra geçen süre, yer değiştirme ya da mobilitenin derecesi yanı sıra kırık hattının pulpayı içerip içermemesi gibi çok sayıda faktörün bir arada değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu olgu raporunda travma nedeniyle komplike kron kök kırığı olan maksiler sol santral(21numaralı) dişin tedavisi anlatılmaya çalışılmıştır.

Yöntem ve Bulgular: 14 yaşında erkek hasta orofasiyal bölgeye travma öyküsüyle kliniğimize başvurdu. Hastanın alınan anamnezinde alınan travmanın üzerinden 7 gün geçtiği ve hastanın sol maksiler santral (21 numaralı) dişinde komplike kron kök kırığı olduğu anlaşıldı. Hastanın gerekli radyografik muayenesi yapıldıktan sonra, kırık hattında fragmanların ayrıldığı ve bu alanda gingiva hiperplazisinin olduğu saptanmıştır. Yapılan değerlendirmede kırık parçanın çekimi uygun görülmüş ve gingivektomisi yapılan hastanın kanal tedavisi yapılıp dişi kendi parçası ile restore edilmiştir. Daha sonra hasta takibe alınmıştır.

Sonuç: Travma nedeniyle komplike kron kırığı olan hastanın tedavisinden sonra herhangi bir external rezerbsiyon veya ankiloz gelişmemiştir. Hastanın kontrolleri Dental Travmatoloji Derneği 2012 Guideline rehber alınarak yapılmaktadır.

P182

Treatment of Post-Traumatic Crown Root Fractured Central Tooth: A Case Report

Ezgi Eroğlu[1], Hakan Begeç[2], Buket Ayna[1], Sema Çelenk[1], İsmet Rezani Toptancı[1]

[1] Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

[2] Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Traumatic dental injuries are frequently seen anterior teeth and showed up as an emergency dental problem. Dentoalveolar trauma occurs more commonly in young patients and the most affected teeth by trauma are maxillary incisors teeth. It is difficult to determine the appropriate treatment procedure for a successful cure of dental trauma cases that are occured in the form of crown root fracture in young permanent teeth and when the treatment procedure is decided, multiple factors such as the condition of traumatized tooth root development, the age of the patient, the time after trauma, the degree of dislocation or mobility and whether the broken line contains pulp must be evaluated together. In this case report, the dental treatment of the left maxillary central tooth (21) which has complicated crown-root fracture owing to trauma is tried to be explained.

Method and Findings: A 14-year-old male patient referred to our clinic with an orofacial region trauma history. It was determined in the anamnesis of the patient that it was passed 7 days since the trauma occurred and it was understood complicated crown root fracture in the patient's left maxillary central tooth. After the necessary radiographic examination of the patient had performed, it was inferred that the fragments were seperated in the broken line and gingiva hyperplasia existed in this area. Taking all of this into consideration; extraction of broken piece was to found suitable, canal treatment of the patient, who underwent gingivectomy, was done and the patient's tooth was restored with its own piece. Then, the patient was followed up.

Conclusion: After the treatment of the patient who had complicated crown root fracture due to trauma, any external resorption or ankylosis has not been observed. The controls of the patient are performed under the guidance of Association of Dental Traumatology Guidelines 2012.

P183

Farklı Yüzey İşlemleri Uygulanan Anterior-Posterior Kompozitlerin Tamir Dayanımı

İbrahim Duran[1], Necati Kaleli[1], Çağrı Ural[1], Nihan Gönülol[2]

[1] Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Kompozit rezin restorasyonlar uzun dönem kullanım sonrasında tamire ihtiyaç duyabilirler ve kompozit rezinlerin tamir bağlantı dayanımı klinik başarı açısından önemli bir faktördür. Bu in vitro çalışmada farklı yüzey işlemi uygulanan anterior ve posterior kompozit rezin materyallerin tamir dayanımını değerlendirilmiştir.

Yöntem: Otuz iki adet anterior ve 32 adet posterior kompozit rezin örnek 5500 devir termal devirlendirme işlemine tabi tutuldu ve rastgele olarak uygulanan yüzey işlemlerine göre dörder gruba (n=8) ayrıldı: kontrol grubu, hava-partikül abrazyonu grubu, fosforik asit yüzey işlemi grubu ve lazer yüzey işlemi grubu. Yüzey işlemi uygulanan örneklere tamir kompozit rezinleri uygulandı ve tüm örnekler 37°C'deki distile suda 24 saat boyunca bekletildi. Daha sonra tüm örnekler 1 mm/dk hızla makaslama bağlantı testine tabi tutuldu. Verilerin 0,05 anlamlılık düzeyinde istatistiksel analizi yapıldı. Her gruptan ekstra birer örnek hazırlanarak taramalı elektron mikroskobu ile yüzey morfolojisi incelendi.

Bulgular: En düşük bağlantı dayanımı değerleri lazer işlemi uygulanan örneklerden elde edilirken en yüksek bağlantı dayanımı değerleri hava-partikül abrazyonu uygulanan örneklerden elde edildi. Posterior kompozit rezinler anterior kompozit rezinlere göre daha yüksek bağlantı dayanımı değerleri gösterdi.

Sonuç: Lazer yüzey işlemi tamir kompozit materyalinin bağlantı dayanımı arttırmamıştır. Tamir bağlantı dayanımı açısından anterior ve posterior kompozit materyalleri arasında görülen farklılıklar uygulanan yüzey işlemine göre değişkenlik göstermiştir.

P183

Repair Strength of Anterior-Posterior Composites Subjected to Different Surface Treatments

İbrahim Duran[1], Necati Kaleli[1], Çağrı Ural[1], Nihan Gönülol[2]

[1] Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Purpose: Composite resin restorations may require repair after a long-term usage in oral cavity, and repair bond strength of composite resin is an important factor for clinical success. This study aimed to investigate the repair bond strength of anterior and posterior composite resin materials subjected to different surface treatments.

Material and Methods: Thirty-two anterior and 32 posterior composite resin specimens were thermocycled for 5500 cycles, and randomly divided into four groups (n=8) according to following surface treatments: no surface treatment, airborne particle abrasion, phosphoric acid treatment, and laser treatment. Following the surface treatments, repairing composite resins were bonded to conditioned substrates, and then all specimens were stored in distilled water at 37°C for 24 h. Thereafter, all specimens were subjected to shear bond strength test at a crosshead speed of 1mm/min. The data were statistically analyzed at significance level of 0.05. One additional specimen from each group was also prepared and examined under scanning electron microscopy in terms of surface morphology.

Results: The lowest mean bond strength values were obtained from laser treated specimens, whereas the highest mean bond strength values were obtained from air abraded specimens for both anterior and posterior composite resins. Posterior composite resin specimens showed higher shear bond strength values than anterior composite resin specimens.

Conclusion: Laser treatment did not improve the bond strength of repairing composite resin. The repair bond strength difference between anterior and posterior composite materials varied according to surface treatments.

P184

Ektopik Erüpsiyonlu Mandibular Lateral Dişi Olan Hastada Alternatif Bir Tedavi Yaklaşımı

Didem Küçükaslan[1], Hüseyin Şimşek[1], Süleyman Kutalmış Büyük[2], Çiğdem Güler[1], Nihal Beldüz Kara[1]

[1] Ordu Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Ordu Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ortodoni Anabilim Dalı

Giriş: Ektopik erüpsiyon, dişin normal seyrini takip etmediği bir dişsel gelişim anomalisidir. Bu çalışmanın amacı, ektopik erüpsiyonu bulunan lateral kesici dişleri araştırmak ve bu dental anomalinin alternatif tedavisinin ortodontik sürecini tanımlamaktır. Bu olgu raporunda, mandibular yan kesici dişi ektopik erüpsiyon olan hastanın tedavisi sunuldu.

Vaka Raporu: Herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 8 yaşındaki bir kız çocuğu sağ alt yan kesici dişinin pozisyonundaki şikayetinden dolayı fakültemize başvurdu. İntraoral muayenede, daimi mandibular sağ yan kesici dişin ektopik erüpsiyonlu olduğu ve dişin kronunun yaklaşık 6 mm distal bölgede konumlandığı tespit edildi. Tedavi amacı ile ilk olarak modifiye edilmiş büküm ve arka ısırma plağı bulunan hareketli aparey tasarlandı. Yan kesici dişin bukkal yüzeyine bir buton yapıştırıldı. Tedaviye, bu yardımcı büküm ve buton arasında elastik bir uygulama ile başlandı. Hastaya haftada iki kez elastikleri değiştirmesi bilgisi verildi. Hasta tedavi süresince her ay kontrol edilerek 6 ay takip edildi. 6 ay sonra lateral kesici diş doğru pozisyonuna getirildi.

Sonuç: Erken karışık dişlenme döneminde ektopik erüpsiyonlu alt yan kesici dişlerin erken teşhis ve tanısı oldukça önemlidir ve bu hareketli apareyler aynı zamanda kompleks ortodontik tedavi ihtiyacını da azaltabilir.

P184

An Alternative Treatment Approach in Patient with Ectopically Erupted Mandibular Lateral Incisor

Didem Küçükaslan[1], Hüseyin Şimşek[1], Süleyman Kutalmış Büyük[2], Çiğdem Güler[1], Nihal Beldüz Kara[1]

[1] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Introduction: Ectopic eruption is a dental developmental anomaly in which the tooth does not follow its normal course .The purpose of this study is to investigate of ectopic eruption of permanent mandibular lateral incisor and describe the orthodontic management of alternative treatment of this dental developmental anomaly. In the case report is presented treatment of the ectopic eruption of mandibular right lateral incisor.

Case Report: A girl age 8-years without a systemic disorders was refered to Ordu University, Department of Pediatric Dentistry with chief complaint of distally eruption of the lower right lateral incisor. Intraoral examination showed ectopically erupting permanent mandibular right lateral incisor and the crown of teeth was displaced to distal area about 6 mm. A removable appliance was designed with vestibuler modified hook and posterior biteplate. A button was bonded on the buccal surface of the mandibular right lateral incisor. The treatment was initiated with orthodontic intraoral elastic application between the hook and the buton. The patient was informed to change the elastics two times a week. The patient was scheduled for recall appointments every months. After 6 months, lateral incisor was moved correct position.

Conclusion: Early detection and diagnosis of an abnormally distally displaced lower permanent lateral incisor in the early mixed dentition stage of dental development is very important and this removable appliances also may decrease the need for complex orthodontic treatment.

P185

Bazı İçeceklerin Tükürük PH'Sına Etkileri

Tuğba Demir[1], Hakan Demir[2]

[1] Cumhuriyet Üniversitesi Hafik Kamer Örnek Meslek Yüksekokulu, Gıda Teknolojisi

[2] Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, bazı içeceklerin tükürük pH'sı üzerine etkilerini değerlendirmektir.

Yöntem: 18-23 yaşlarında sistemik ve periodontal olarak sağlıklı bireyler çalışmaya dahil edilmiştir. Bireylerin kahvaltıdan üç saat sonra tükürük pH ları ölçülmüştür. İçecekler içildikten 1dakika, 10 dakika ve 30 dakika sonra ölçüm yapmak üzere üç grup oluşturularak türk kahvesi, kola, ayran ve yeşil çayın tükürük pH'sına etkileri araştırılmıştır.

Bulgular: En belirgin pH değişimleri birinci grupta gerçekleşmiştir. En düşük pH değerlerine kola içildiğinde ulaşılırken en yüksek pH değerlerine ise yeşil çay içildiğinde ulaşılmıştır. pH ölçüm zaman dilimleri içerisinde, pH değer değişim eğiliminin en az olduğu içecek grubu yeşil çay olmuştur.

Sonuç: Diş çürüklerinin önlenmesi amacıyla tükürük pH'sında belirgin düşüşlere yol açabilecek içeceklerin bilinçli ve kontrollü tüketilmesi konusunda farkındalığın artırılması gerekmektedir.

P185

Effects of Some Drinks on Saliva PH

Tuğba Demir[1], Hakan Demir[2]

[1] Cumhuriyet University Hafik Kamer Örnek Vocational School, Food Technology

[2] Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Prosthetic Dental Treatment Department

Objectives: The purpose of this study is to evaluate the effects of some drinks on saliva pH.

Methods: Systemic and periodontally healthy individuals aged 18-23 years were included in the study. Individuals saliva pHs were measured three hours after breakfast. Three groups were set up to measure after 1 minute, 10 minutes and 30 minutes after drinks were drunk and the effects of Turkish coffee, cola, ayran and green tea on saliva pH were investigated.

Results: The most pronounced pH changes occurred in the first group. The lowest pH values were reached when cola was consumed while the highest pH values were reached when green tea was consumed. Within the pH measurement time period, the drink group with the least tendency of pH value change was green tea.

Conclusion: In order to prevent tooth decay, there is a need to raise awareness about conscious and controlled consumption of beverages that may lead to significant reductions in salivary pH.

P186

Laminate Veneerler Ile Dijital Gülüş Tasarımı: Vaka Raporu

Mustafa Karakurt[1], Ozan Erdost Evran[1], Hakan Begeç[2], Emine Göncü Başaran[1]

[1] Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Konjenital lateral eksikliği ve kısa kron boyuna sahip hastanın Digital Gülüş Tasarımı(DSD) kullanılarak laminate veneer restorasyonlar ile tedavisi amaçlanmıştır.

Yöntem: Konjenital lateral eksikliği olan vakalarda tedavi için kullanılan yöntemlerden biri de laminate veneer restorasyonlardır. Laminate veneer restorasyon tasarımında farklı yöntemler kullanılabilir. Bu vaka da Dijital Gülüş Tasarımı (DSD) ile laminate veneer restorasyon yapımı planlandı. Gülüş estetiği için bir periodontolog tarafından gingivektomi yapılarak klinik kron boyu uzatıldı.

Bulgular: 20 yaşında bayan hasta konjenital lateral eksikliği ve gülüşündeki estetik kaygı ile kliniğimize başvurdu.

Sonuç: Dijital Gülüş Tasarımı(DSD) yapılan hastanın klinik kron boyları uzatıldıktan sonra laminate veneer restorasyonlar ile tedavisi yapıldı.

P186

A Digital Smile Design with Laminate Veneers: Case Report

Mustafa Karakurt[1], Ozan Erdost Evran[1], Hakan Begeç[2], Emine Göncü Başaran[1]

[1] Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology Dental Treatment

Aim: The aim of this study was to treat the patient with congenital lateral missing and short crown size with laminate veneer restorations using Digital Smiley Design (DSD).

Materials and Methods: Laminate veneer restorations are one of the preferred method used for treatment of cases with congenital lateral missing. Different methods can be used for laminate veneer restoration design. In this case, laminate veneer restorations planned with Digital Smile Design (DSD). Gingivectomy was performed by periodontologist for smile aesthetic.

Conclusion: Smile Design (DSD), the patient was treated with laminate veneer restorations.

P188

Açık Apeksli Dişlerin Apeksifikasyonu Sonrası Nd:Yag Lazer Kullanılarak Isıtılmış Gütta-Perka ile Kök Kanalının Obturasyonu

Alper İlker, Evren Sarıyılmaz, Mutlunur Önder

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Devital açık apeksli dişin MTA ile apikal tıkaçlamasının temini sonrası Nd:YAG lazer kullanılarak ısıtılmış gütta-perka ile kök kanallarının obturasyonunun bir vaka ile sunumu amaçlanmaktadır.

Olgu Tanımlaması: 26 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, üst kesici diş bölgesinde ileri derece çürük varlığı şikayetiyle Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Hastanın hikayesinde çocukluk döneminde, yüz bölgesinde yüksekten düşmeye bağlı travma bulunmaktadır. Vitalite testine negatif cevap alınmıştır. Perküsyon ve palpasyona duyarlılık görülmemiştir. Radyografik değerlendirmede ilgili dişin kök apeksinin açık olduğu ve radyolusent alan varlığı gözlemlenmiştir. Kronik apikal periodontitis teşhisi konulmuştur.

Optidam ile izolasyon sağlandıktan sonra 11 numaralı dişe giriş kavitesi açıldı. Çalışma boyu 80 K- eğesi ile apeks bulucu ve radyograf yardımıyla tespit edildi. Kök kanal preparasyonu %5,25 sodyum hipoklorit irrigasyonu altında 120-K eğesi ile tamamlandı. Son irrigasyonda sırasıyla EDTA, distile su, % 5,25 NaOCl, distile su, %2 klorheksidin glukonat kullanılmıştır. Kanal içine kalsiyum hidroksit patı uygulanarak 7 gün sonrasına randevu verildi. 2.seansta apikal tıkaçlama Pro-root MTA (Dentsply) ile sağlanmıştır. Mta' nın sertleşmesi için ıslak pamuk pelet kök kanalı içerisine yerleştirilmiştir. Kavite Cavit geçici dolgusuyla kapatıldıktan sonra hastaya 2 gün sonrasına randevu verilmiştir. 3. seansta yerleştirilen MTA'nın sertleşmesi kontrol edilmiştir. Sonrasında gutta-perka 2 mm'lik parçalar halinde kesilip, AH plus patı ile kök kanalına yerleştirilmiş ve ardından Nd:YAG lazer ile ısıtılıp, yumuşatılması sağlanmıştır. Pluggerlar ile ısıtılmış gutta perka kondanse edilerek kök kanalının obturasyonu tamamlanmıştır. Kompozit restorasyon maddesi ile daimi restorasyon tamamlanmıştır.

Bulgular: Birinci ve üçüncü aylarda yapılan kontrollerde diş asemptomatiktir. Başlangıç radyografileri ile karşılaştırıldığında kontrol radyografilerinde radyolüsent alanda kemikleşmenin başladığı gözlenmektedir.

Sonuç: Açık apekse sahip devital dişlerin kök kanalları, MTA ile yapılan apikal tıkaçlama sonrasında, kök kanalı Nd:YAG lazer ile ısıtılan gutta perka ile başarılı şekilde doldurulabilmektedir.

P188

Obturation of Root Canal with Warm Gutta Percha by the Aid Of Nd:YAG Laser of Tooth with Open Apex

Alper İlker, Evren Sarıyılmaz, Mutlunur Önder

Ordu University Faculty of Dentistry

Aim: To present a case of root canal obturation of devital tooth which, have open apex that apically plugged with mineral trioxide aggregate (MTA), with heated gutta percha by the aid of Nd:YAG laser

Case report: A 26-years old systematic healthy male patient referred to Ordu University faculty of Dentistry, department endodontics clinic with complaints of severe tooth caries of maxillary incisor teeth. Patient history revealed that he suffered trauma due to falling to this area in his childhood. Vitality tests were negative. Tenderness to percussion and palpation were negative either. The radiographic assessment revealed that tooth had an open apex and radiolucent area present on root apex region. The diagnosis was chronic apical periodontitis. Isolation was maintained with optidam and then access cavity was opened to tooth 11. Working length was determined with 80 K file and electronic apex locator and confirmed with radiographically. EDTA, distilled water, 5,25% NaOCl, distilled water, 2% chlorhexidine gluconate was used for final irrigation, respectively. Calcium hydroxide paste was placed into a root canal. The apical plug was established with ProRoot MTA at a second appointment and wet cotton pellet was placed into the root canal to make MTA set. At the third appointment setting of MTA was confirmed then gutta percha in 2 mm pieces were placed into coronal part of a root canal. Nd:YAG laser beam was used to heat gutta percha pieces to soften them. Root canal obturation was completed with warm gutta-percha which condensed with pluggers.

Results: The tooth was asymptomatic at first and third-month control visits.iographs.

Conclusion: Root canal would successfully be obturated with warm gutta-percha by the aid of Nd:YAG laser after establishing apical plug for devital teeth with open apex.

P189

Üst Santral Kesicilerdeki Komplike Kron Kırığının Laser Destekli Tedavisi

Merve Mutluay[1], Abidin Talha Mutluay[2]

[1] Kırıkkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Giriş: Dental ve yumuşak doku yaralanmaları; diş hekimliğinde acil tedavi gerektiren durumlardan birisidir. 14 yaşındaki erkek hasta, kliniğimize geçirdiği kaza sonrası üst keser dişlerde kırık ve yumuşak doku yaralanması şikâyeti ile başvurdu. Hastanın ailesinden alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı ve bisiklet kazası sonucu dental ve yumuşak doku yaralanması geçirdiği öğrenildi.

Olgu sunumu: Başlangıç muayenesinde; yabancı maddelerin ve diş parçalarının yara alanlarına gömülme ihtimali nedeniyle, yumuşak dokulardan periapikal röntgen alındı. Yumuşak dokuda herhangi bir yabancı cisime rastlanmadı. Ağız içi ve radyografik muayenede 11, 21 no' lu dişlerde pulpayı içeren kron kırığı ve 12, 22 no' lu dişlerde sublüksasyon varlığı tespit edildi. Kırık hattının labialde servikal bölge hizasında, palatinal bölgede ise dişetinin altında (koronal kök hizası) seyrettiği görüldü. Lokal anestezinin ardından 11, 21 no' lu dişler ekstirpe edildi ve dişlere kalsiyum hidroksit pansumanı uygulandı. Medikal muayenenin yapılması için hasta acil servise yönlendirildi. İki hafta sonra yapılan kontrol randevusunda, hastanın ağız çevresindeki ödem ve yumuşak dokularda iyileşme gözlemlendi. Palatinalde subgingival alanda yer alan kırık hattı dişeti diyot lazer (810 nm) kullanılarak kırık çizgisi boyunca açıldı. Hemostaz ve izolasyon prosedürleri sağlandıktan sonra, kanal tedavisi guta perka ve kanal patı ile tamamlandı. Dişler strip kron ve kompozit rezin ile restore edildi.

Klinik önemi: Travmatik dental yaralanmaların tedavisi, modern endodontik prosedürlerin adeziv sistemlerle birlikte kullanılarak fonksiyon ve estetiğin idame ettirilmesini içermektedir. Sunulan olgu travmatize dişlerin tedavisinde; dikkatli klinik ve radyografik muayenin ardından multidisipliner yaklaşımın önemini vurgulamaktadır. Ayrıca, yaralanmadan sonra ortaya çıkabilecek nörolojik komplikasyonlar açısından hastalar bir an önce tıp hekimine yönlendirilmelidir.

P189

Laser Assisted Treatment of Complicated Crown Fracture of Maxillary Central Incisors

Merve Mutluay[1], Abidin Talha Mutluay[2]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Introduction: Traumatic dental and soft tissue injuries is one of the conditions requiring emergency treatment in dentistry. A 14-year-old male patient was admitted to our clinic with a complaint of soft tissue injury and fracture in the upper incisors after an accident. The patient's family reported no systemic problem and he had a bicycle accident resulting from dental and soft tissue injuries.

Case report: As an initial examination, periapical radiographs were taken from the soft tissues because of the possibility of foreign materials and tooth parts being buried in the wound areas. No foreign body was found in soft tissue. Intraoral and radiographic examination revealed crown fracture involving pulp in teeth 11, 21 and subluxation in teeth 12, 22. It was seen that fracture line extend cervically at labial region and reached beneath the gingiva at palatinal region (coronal root section). After local anesthesia, the tooth 11 and 21 extirpated and calcium hydroxide dressing were applied. The patient was directed to the emergency department for medical examination. Two weeks later at control appointment, the patient's edema and soft tissue wounds were healed. Since the fracture line was subgingival and located in the coronal portion of the root at palatinal region, gingiva was opened through fracture line using diode laser (810 nm). After hemostasis and isolation procedures was obtained, the teeth were obturated with gutta-percha and canal sealer. Teeth were restored with composite strip crown and composite resin.

Clinical significance: Treatment of dental traumatic injuries incorporate modern endodontic procedures and adhesive materials to effectively maintain function and aesthetics. The present case report emphasizes and the importance of multidisciplinary intervention during management of traumatized teeth following careful clinical and radiographic examination. Also, patients should be directed to the medical doctor immediately for any neurological complications that may occur after the injury.

P190

Avülse Maksiller Kesici Dişlerin Iki Saat Sonra Reimplantasyonu ve 5 Yıllık Klinik Takibi

Abidin Talha Mutluay[1], *Merve Mutluay*[2]

[1] Kırıkkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Diş avülsiyonu, dişin alveol soketinden tamamen uzaklaşması olarak tanımlanır. Avülse diş mümkün olduğu kadar çabuk sokete implante edilmelidir.

Olgu sunumu: Kaza sonucunda sağ ve sol üst santral dişlerinde avülsiyon yaralanması yaşayan 16 yaşındaki kız hasta kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnezde kazanın 2 saat önce yaşandığı öğrenilmiş ve bu sürede avülse dişlerin kuru ortamda saklandığı görülmüştür. Klinik ve radyografik muayenenin ardından, hasta ailesi tedavi süreci hakkında bilgilendirilerek yazılı onam alınmıştır. Ardından avülse dişler üzerindeki artıklar steril salin ile yıkanmış ve lokal anestezi altında dişler implante edilmiştir. Dişler 2 hafta süreyle semi-rijit splint ile sabitlenmiş ve avülse dişlere kalsiyum hidroksit patı (KH) uygulanmıştır. Hastaya yumuşak diyet ve oral hijyen konusunda özen göstermesi tavsiye edilmiştir. Reimplantasyon sonrası patolojik rezorpsiyonu önleyebilmek amacıyla KH patı; 12 ay boyunca yenilerek hastanın rutin kontrolleri aylık olarak devam ettirilmiştir. 12. ayda yapılan klinik ve radyografik muayenede herhangi bir patolojiye rastlanmamıştır. Kök kanal tedavisi gutta perka (SPI Dental Mfg, Inc, Korea) ve kanal patı (AH-plus, Dentsply, Weybridge, UK) ile tamamlanmış, ve dişler kompozit rezinle (Single Bond Universal / Filtek Supreme-3M ESPE, USA) restore edilmiştir. 2. ve 5. yıllarda reimplante edilen dişler klinik ve radyografik olarak değerlendirilmiş, replasman ya da inflamatuar rezorpsiyona rastlanılmamıştır. Hastanın rutin kontrolleri ve ortodontik tedavisive devam etmektedir.

Klinik önemi: Avülse dişlerin uzun dönem prognozu kesin olmasa da, reimplantasyon tekniği hastanın alveoler kemik yüksekliğinin devam ettilmesi ve ileri yaşlarda estetik olarak kabul edilebilir kalıcı restorasyonlar yapılabilmesi açısından avantajlıdır. Hastaların uzun dönem takibi tedavinin başarısı için gereklidir. İnflamatuar kök rezorpsiyonun önlenmesi için, kanal içi KH patı uygulaması ihmal edilmemelidir.

P190

Replantation of Avulsed Maxillary Incisors After Two Hours and Five-Year Follow-Up

Abidin Talha Mutluay[1], *Merve Mutluay*[2]

[1] Kırıkkale Universty Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

2 Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: Tooth avulsion is defined as the complete displacement of the tooth out of its alveolar socket. The treatment of choice is immediate replantation of tooth.

Case report: A 16 year-old girl reffered to our clinic who had an avulsion injury in her maxillary right and left central incisor tooth. Her history revealed she had a dental trauma about 2 hours ago and the tooth was stored under dry conditions during this time. After clinical and radiographic examination, the patient' family was informed about the treatment protocol and written consent was obtained. Avulsed teeth' residues were washed with steril saline and the teeth had been reimplantated under local anesthesia. Semi-rigid splint was performed for 2 weeks and calcium hydroxide (CH) dressing was applied to avulsed teeth. Soft diet and maintenance of good oral hygine was advised. CH was renewed per month and applied during 12 months to prevent pathological resorption after reimplantation. In the clinical and radiographic examination performed at the end of the 12 months, there was no pathological symptoms. Root canal treatment was completed with gutta percha (SPI Dental Mfg, Inc, Korea) and canal paste (AH-plus, Dentsply, Weybridge, UK), and teeth were restored with composite resin. After 2 and 5 years follow-up, the reimplanted teeth were assessed clinically and radiographically. The teeth were asymptomatic, there was no replacement and inflammatory resorption. Follow-up sessions and orthodontic treatment of patient is ongoing.

Clinical significance: Even though the long-term prognosis of avulsed teeth is uncertain, reimplantation technique has provided an advantage for the patient by maintaining the height of alveolar bone and making the provision of an aesthetically acceptable permanent restoration at a later age possible. Long-term follow-up of these patients is necessary for successful results. CH paste application should not be neglected to prevent inflammatory root resorption.

P191

Sağ Üst Santral Dişin Revitalizasyonu: Olgu Sunumu

Büşra Uysal[1], Funda Fundaoğlu Küçükekenci[2], Elif Bahar Çakıcı[1]

[1] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Trabzon Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Amaç: Kök gelişimi tamamlanmamış sağ üst santral dişin revitalizasyonu.

Olgu Bildirimi: 15 yaşında kadın hasta, üst çene ön bölgede diş etinden iltihap akması şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede; 21 no'lu dişlerin apeksi hizasında fistül ağzı izlendi. Yapılan termal testlerde 11 ve 21 nolu dişlerin devital olduğu tespit edildi. Radyografik incelemede 11 numaralı dişin kök gelişiminin tamamlanmamış olduğu ve apeksi hizasında geniş radyolusent alan izlendi. 11 ve 21 nolu dişin kök kanalları minimum enstrümantasyon ile kemomekanik olarak temizlendi. (Sodyum hipoklorit (NaOCl) irrigasyonu + 3'lü antibiyotik patı) 3 hafta sonra ikinci seansta yapılan muayenede fistül yolunun kapandığı hastanın asemptomatik olduğu görüldü. NaOCl irrigasyonu ve minimum enstrümantasyon ile pat uzaklaştırıldı. Hastadan alınan kandan santrifüj yolu ile elde edilen trombositten zengin plazma kök kanallarına yerleştirildi. MTA(mineral trioksit agregat) yerleştirilmiş ve geçici restorasyon yapılmıştır. Bir sonraki seansta geçici dolgu kaldırılarak kompozit ile daimi restorasyonu yapılmıştır. Tedavi sonrası hastaya intrakoronal bleaching yapıldı.

Bulgular : Hastanın 3 aylık kontrol radyografilerinde lezyon boyutlarında küçülme izlendi. Hastada tedaviyi takip eden iki yıl içinde herhangi bir semptom görülmedi. Kontrol muayenelerinde elektrikli pulpa testine ve termal testlere yanıt alınamadı. İki yıl sonraki kontrolde 11 ve 21 nolu dişlerin apeksi bölgesinde tekrar eden fistül oluşumu ve radyografide radyolüsent alan gözlendi. Kök kanalları açılarak (çok seanslı) kök kanal tedavileri yapıldı. Kanal tedavilerinin tamamlandığı gün hastanın 11 ve 21 nolu dişlerine apikal rezeksiyon yapıldı.

Sonuç: Bu olgu ışığında, apeksi kapanmamış periapikal lezyonlu dişlerde revitalizasyon tedavisi her zaman başarılı olmayabilir.

P191

Revitalization of Devital Right Upper Central Tooth: Case Report

Büşra Uysal[1], Funda Fundaoğlu Küçükekenci[2], Elif Bahar Çakıcı[1]

[1] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Trabzon Oral and Dental Health Center

Aim: Revitalization of devital right upper central tooth with immature apex.

Case Report: A 15-years-old female patient was referred to our clinic with complaints of inflammation in the maxillar anterior region. In clinical examination; the fistula was observed at the apex of tooth number 21. In the thermal tests, it was determined that the teeth number 11 and 21 were devital. In radiographic examination immatured root and wide radiolucency were observed in the apex of 11. The revitalization treatments of number 11 and 21 were started with minimal instrumentation and the root canals were chemomecanically cleaned. (Sodium hypochlorite (NaOCl) irrigation + triple antibiotic paste) After 3 weeks, the teeth were asymptomatic and fistulae was cured. Triple antibiotic paste was removed with NaOCl irrigation and minimum instrumentation. The PRP (Platelet Rich Plasma), obtained from patient's blood by centrifuge, was placed in the root canals with a fine-tipped placement instruments. The mineral trioxide aggregate (MTA) was placed and the tooth was temporarily restored. At the next appointment, the temporary filling was removed and permanent restoration was done with composite. After coloring, intracoronal bleaching was performed.

Results: The control radiographies per 3 months showed decrease in lesion dimensions. No symptom was observed in two years following treatment. But, there was no response to the thermal and electrical pulp tests. After two years, repeated fistula formation was observed in the apex region of 11 and 21. Multi-seances root canal retreatments were done and apical resection was applied to the teeth number 11 and 21.

Conclusions: Base in this case, revitalization treatment can not be succesfull in all cases of immature apex with periapical lesions.

P192

Led Işık Cihazının Farklı Polimerizasyon Modlarının Dental Kompozitlerden Bisfenol-A Salımı Üzerine Etkileri

Sera Şimşek Derelioğlu[1], Ali Asçı[2], Taşkın Gürbüz[1], Bilal Yılmaz[3], Yasemin Güler[1]

[1] Atatürk Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Atatürk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,Eczacılık Meslek Bilimleri Bölümü,Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı

[3] Atatürk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,Temel Eczacılık Bilimleri Bölümü,Analitik Kimya Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: LED ışık cihazlarının farklı ışık modlarının polimerizasyon büzülmesi ve materyal direnci üzerine etkileri ile ilgili çalışmalar mevcut olmasına rağmen Bisfenol-A(BPA)salımına etkileri ile ilgili yeteri kadar çalışma bulunmamaktadır. Bu sebepten yola çıkarak kurguladığımız çalışmamızın amacı, LED ışık cihazının iki ayrı modu kullanılarak polimerize edilen rezin içerikli dental materyallerin invitro koşullarda BPA salımı üzerine etkilerinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada12 farklı rezin içerikli dental materyalden her bir grup için 5 mm çapında, 2 mm derinlikte ve 2 mm kalınlıkta 3'er örnek hazırlanmıştır. Hazırlananörnekler LED ışık cihazının iki farklı modu (full ve rampingmod- 1000 mW/cm^2) ile 40 s boyunca 1 mm uzaklıktan polimerize edildikten sonra içerisinde 5 ml yapay tükürük bulunan cam kaplara konulmuştur. Şişeler ölçüm zamanına kadar 37^{0}C'de etüvde bekletilmiştir. Bu çözeltilerden ilk 2 saat, 1 gün, 3 gün, 7 gün ve 15 gün sonra mikropipet yardımı ile 1'er ml çözelti alınarak HPLC cihazında test edilmiştir.

Bulgular: Her iki ışık modunda da bütün materyallerde 2. saatten sonra yavaş yavaş artış gösterip, 3. gün BPA verileri en yüksek düzeylere ulaşırken, 7. günde azalmaya başlamış ve 15. günde BPA düzeyi akıcı bir kompozit dışında ölçülebilecek değerlere ulaşamamıştır. Yapılan istatistiksel değerlendirmede her iki ışık modu ile polimerizasyon ile BPA salımı arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuçlar: Buçalışmadan elde edilen verilerin ışığında LED ışık cihazının full ve rampingmodu kullanılarak yapılan polimerizasyonlarda BPA salım miktarlarında farklılık bulunamamıştır. Bu konuda yeterli çalışmaların olmayışı bu konuda ilave çalışmalar gerektirmektedir.

P192

Effect of Different Polymerization Modes of Led Light-Curing Units on Bisphenol-A Release from Dental Composites

Sera Şimşek Derelioğlu[1], Ali Asçı[2], Taşkın Gürbüz[1], Bilal Yılmaz[3], Yasemin Güler[1]

[1] Atatürk University Dentistry Faculty, Department of Pedodontics

[2] Ataturk University Faculty of Pharmacy, Department of Pharmacy Professional Sciences, Department of Pharmaceutical Toxicology

[3] Atatürk University Faculty of Pharmacy, Department of Basic Pharmacy Sciences, Department of Analytical Chemistry

Aim and Introduction: However some researches have been so far conducted about the effects of different LED Light-Curing Unit (LCU)activation modes on polymerization shrinkage and material resistance, there have been no studies done on their effects of Bisphenol-A (BPA) release. Thus, we planned a study aiming to the in-vitro assessment of the effects of composite resin based materials polymerized by two different polymerization modes of LED-LCU on the BPA release.

Material and Methods: In the study, 3 eachØ5 mm specimens in 2mm width x 2mm depth were prepared for every groupfrom 12 different resin based composite dental material. Prepared samples were polymerized for 40 sec. at a distance of 1 mm by the two different modes of LED-LCU (full and ramping mod- 1000 mW/cm2). And then, they were stored in glass containers with artificial saliva in an incubator at 37 °C until the time of reading. 1 ml samples were taken with a micropipette from these solutions after the 1st two hours, first day, third day, seventh day, and after the fifteenth day and they were High-Performance Liquid Chromatography (HPLC) tested.

Results: In all materials,BPA values gradually increased after the 2nd hour in both LCU polymerization modes, reached the peak value in the 3rd day, started to decrease in the 7th day, and in the 15th day, with the exception of one flowable compositeresin material, BPA level couldn't reach a measurable rate. No statistically significant difference was found between the BPA release and both LED-LCU polymerization modes ($p>0.05$).

Conclusion: Given the data obtained in this study, no difference has been found in the BPA releases in the polymerizations with the use of full and ramping modes of LED-LCU. Due to the lack of adequate studies, further researches are needed in this subject.

P193

Bilateral Maksiller Lateral Kesici Dişleri Eksik Olan Hastada Yarıgeçici Mini-Implant Destekli Pontik Kullanımı: Vaka Sunumu

Mubin Tural[1], Hüseyin Şimşek[1], Süleyman Kutalmış Büyük[2]

[1] Ordu Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Ordu Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Vaka Sunumu: Bu vaka sunumunun amacı eksik üst lateral kesici diş varlığında yarıgeçici implant kullanarak alveoler prosesisin gelişiminin devamını sağlamaktır.

16 yaşındaki kadın hasta bilateral daimi maksiller kesici dişlerin eksikliğine bağlı estetik ve fonksiyon şikayetiyle Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına başvurmuştur. Hastada dental teavma hikayesi bulunmamaktadır. Klinik muayenede sadece tek süt keserin varlığı görülmüştür. Öncelikle sağ üst süt lateral kesici diş çekildi. Ardından sabit ortodontik tedavi ile sol üst yarım çenede yer oluşturuldu. Oluşturulan alanlara mini implanttan uzanan paslanmaz çelik tele kompozit pontikler yapıldı.

Bu vaka sunumunda lateral diş eksikliği bulunan hastalarda yarıgeçici mini –implant yapılarak problemin başarılı bir şekilde ortadan kaldırıldığı gösterildi.

P193

Semipermanent Mini-Implant Retained Pontics in Patient with Bilateral Maxillary Lateral Incisors Agenesis: A Case Report

Mubin Tural[1], Hüseyin Şimşek[1], Süleyman Kutalmış Büyük[2]

[1] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Case Report: The aims of this case report using a semipermanent implant for missing incisors that allows fort the development of the alveolar process.

16 years old female patient referred to Ordu University, Faculty of Dentistry with a complaint of esthetic and function because of permanent bilateral lateral incisors agenesis. There was no dental trauma history. Clinic examination showed that there was only one primary lateral incisor. The left maxillary primary lateral incisors extracted. Firstly fixed orthodontic treatment performed for opening space for mini implant retained pontic in right maxillary quadrant. Two mini-implants were inserted two alveolar process of edentulous area to perpendicular to the palatal mucosa. A composite pontic was performed around a stainless steel wire extending from the – mini implant

This case report successful showed semipermanent replacement of missing lateral incisors

P194

Anterior Estetik Kuron-Köprü Restorasyonlar: Bir Olgu Sunumu

Emine Ünal, Faik Tuğut

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Diş hekimliğinde son yıllarda artan estetik beklentileri karşılayabilmek için yeni seramik materyalleri ve teknikler geliştirilmiştir.Ortodontik tedavi alternatifini tercih etmeyen hastalarda estetiğin sağlanması amacıyla vakaya uygun tam seramik materyalin seçimiyle hastaların estetik beklentilerine uygun restorasyonlar yapılabilir.

Yöntem: Anterior bölge estetiğinden memnun olmayan ve ortodontik tedavi alternatifini tercih etmeyen hastanın 12 ve 22 numaralı dişleri hastanın isteği üzerine çekilmiştir. İyileşme sürecinin ardından 11,13,21 ve 23 numaralı dişlerine basamaklı full kuron preperasyonları yapılmıştır.preperasyonun ardından retraksiyon yapılıp, polivinilsiloksan ile 2 aşamalı ölçü alınmıştır. Aynı gün hastaya geçici restorasyonlar yapılıp ,geçici olarak simante edilmiştir. Full kuronların yapımı için kullanılacak estetik materyal IPS e-max olarak tercih edilmiştir.Restorasyonlar prova edilerek sentirik ve lateral hareketlere uygunluğu değerlendirilmiştir. Dişler üzerine fosforik asit ve bonding uygulanıp,seramiklerin içerisine ise hidroflorik asit ve silan uygulanıp,restorasyonlar ışıkla sertleşen rezin siman ile simante edilmiştir.

Bulgular: Estetik seramik materyallerden biri olan IPS e-max materyali kullanılarak yapılan restorasyonlar hastanın estetik beklentisine uygun olarak dizayn edilmiştir. Hasta oldukça doğal ve estetik bir görünüme sahip olmuştur.

Sonuçlar: Seramik materyallerin güçlendirilmesi ve yeni seramik materyallerinin üretilmesi ile tam seramik sistemler kron ve köprü protezlerinde rutin olarak kullanılmaya başlanmıştır. Tam seramik materyallerle restorasyona karar verilirken klinik verilerin önemi büyüktür.

P194

Anterior Aesthetic Crown-Bridge Restorations: A Case Report

Emine Ünal, Faik Tuğut

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Background: New ceramic materials and techniques have been developed to meet the increasing esthetic expectations of dentistry in recent years. In order to provide aesthetic treatment to patients who do not prefer orthodontic treatment alternatives, restorations can be made in accordance with the aesthetic expectations of patients with the choice of ceramic material.

Methods: Anterior 12 and 22 teeth of the patient who were not satisfied with the esthetic of the anterior region and did not prefer orthodontic treatment alternative were extraction at the request of the patient. Following the healing process, steps 11, 13, 21 and 23 of the teeth were made with full crown preparations. After the preparation, retraction was performed and a 2-step measurement with polyvinylsiloxane was taken. The same day, temporary restorations were made to the patient and temporarily simulated. The aesthetic material to be used for the construction of full crowns has been chosen as IPS e-max. The esthetics have been rehearsed and their suitability for centric and lateral movements has been evaluated. Phosphoric acid and bonding were applied to the teeth, hydrofluoric acid and silane were applied to the ceramics, and the restorations were simulated with a light curing resin cement.

Results: Restoration using IPS e-max material, one of the aesthetic ceramic materials, was designed in accordance with the aesthetic expectation of the patient. The patient has a fairly natural and aesthetic appearance.

Conclusions: With strengthening of ceramic materials and producing of new ceramic materials, full ceramic systems routinely used at crown and bridge restorations. Clinical parameters is very important when deciding restorations of full ceramic materials.

P195

Klinik Kron Boyu Uzatma ve Protetik Tedavi

Mahmud Afandiyev[1], Ayşe Tayman[1], Pelin Atalay[2], Murat Akkaya[1]

[1] Ankara Universitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Ankara Universitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: İleri derecede atrizyona uğrayarak klinik kron boyu azalmış, çiğneme fonksiyonu ve fonasyonu bozulmuş hastaya bir dizi kron boyu uzatma işlemleri uygulayarak; okluzyon, fonksiyon, fonasyon ve estetiğin yeniden kazandırılması.

Bulgular: 54 yaşında sistemik ve periodontal olarak sağlıklı kadın hasta Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine çiğneme fonksiyonundaki yetersizlik ve dişlerindeki ileri derecede aşınma şikayetleriyle başvurmuştur.

Hastanın yapılan muayenesinde klinik kron boylarında ciddi azalma ile birlikte üst anterior dişlerinin alveol kemiği ile beraber erüpsiyonu tespit edilmiştir. Bu nedenle okluzal dikey boyutu, istirahat dikey boyuta göre kabul edilir sınırlar içerisindedir ve alt yüz yüksekliğinde belirgin bir azalma olmadığı görülmüştür.

Yöntem: Planlanan multidisipliner tedavi sürecinde hastanın mevcut okluzyon dikey boyutu değiştirilmeden, alt ve üst çenede tüm dişlere metal destekli sabit kron ve köprü restorasyonlarının yapımına karar verilmiştir. Üst anterior bölgede klinik olarak yeterli kron boyunu sağlayabilmek amacıyla flep kaldırılarak, osteoktomi uygulanmış ve bir miktar kemik uzaklaştırılmıştır. Kaldırılan flep apikale pozisyonlandırılarak sütüre edilmiştir.

Sonuç: 6 ay iyileşme sürecinden sonra prova aşamalarında okluzyon, fonksiyon, fonasyon ve estetik olarak gerekli kriterler elde edilmiş ve restorasyonlar daimi olarak simante edilmiştir.

P195

Clinical Crown Lengthening and Prosthetic Treatment

Mahmud Afandiyev[1], Ayşe Tayman[1], Pelin Atalay[2], Murat Akkaya[1]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Goal: d the chewing function and phonation were disrupted. The patient underwent a series of surgical procedures. Occlusion, function, phonation and aesthetics are restored.

Results: A 54-year-old, systemic and periodontally healthy female patient was admitted to Ankara University Dentistry Faculty with inadequate function of chewing and severe atresia in her teeth.

In the patient's examination, severe reduction in clinical crowns and eruption of the upper anterior teeth with alveolar bone were detected. For this reason, the occlusal vertical dimension is considered to be acceptable according to the resting vertical dimension, and there is no significant reduction in the lower face height.

Method: In the planned multidisciplinary treatment process, it was decided to make fixed crown and bridge restorations with metal support to all the teeth, without changing the patient's present occlusal vertical dimension.The flap was removed, osteotomy was performed, and some bone was removed in order to provide sufficient clinical crown length in the upper anterior region.The lifted flap was positioned to the apical area and sutured.

Conclusion: After 6 months of recovery period, occlusion-function-phonation and aesthetically necessary criteria were obtained at the rehearsal stages and the restorations were permanently affixed.

P196

Farklı Yüzey İşlemleri Uygulanan Hibrit Seramiklerin Tamir Başarısı

Numan Tatar[1], Çağrı Ural[2], Gözde Özköylü[2], Emir Yüzbaşıoğlu[3]

[1] Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[3] İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: "Chipping" problemi, diş hekimliğinde hâlâ önemli bir problem olarak karşımıza çıkar ve düzeltilmesinde tamir, maliyet açısından etkili ve zaman tasarrufu sağlayan bir çözümdür. Bu çalışmada hibrit materyaller ile kompozit arasındaki bağlanma problemlerini önlemek, ağız içi tamirde klinik başarıyı arttırmak için en uygun yüzey işleme metodunu belirlemek ve farklı yüzey işlemlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Kırk sekiz adet, hibrit seramik materyali (polimer infiltre seramik [PIC]) ve rezin nanoseramik [RNC]), bilgisayar destekli tasarım-bilgisayar destekli üretim (CAD-CAM) bloklarından hazırlanmıştır. Test grupları, yüzey işlemlerinin uygulanmasından önce, her biri on iki örnek içeren 4 alt gruba (kontrol, hidroflorik asit, hidroflorik asit ve silan, Al2O3 silika partikül abrazyonu) ayrıldı. Yüzey işlemlerinin tamamlanmasından sonra, örnekler 3-D profilometrede yüzey pürüzlülüğü açısından incelendi. Seramik test örneklerine tamir kompoziti uygulandı.ve yaşlandırma işleminden sonra (5000 devir, 5-55˚C) evrensel bir test cihazı ile makaslama bağlantı testi gerçekleştirildi. Ortalama değerleri SBS ve standart sapmalar (SD) hesaplandı ve iki yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılarak istatistiksel analizler gerçekleştirildi. (α=,05).

Bulgular: Yüzey işlemleri, her iki tür hibrit seramik test grubunda da bağlantı dayanıklılık ve yüzey pürüzlülüğü değerini anlamlı şekilde etkiledi. Tüm alt gruplar, iki seramik test materyali grubunda da kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek SBS değerleri gösterdiler (p<,05). En yüksek bağlantı dayanıklılık değerleri, her iki seramik grup için silika partikül abrazyonu sonrası silan uygulanmış grupta gözlendi.

Sonuç: Tüm yüzey işleme yöntemlerinin bağlantı dayanıklılık değerlerini arttırdığı ve en etkili yöntemin silika partikül abrazyonu sonrası silan uygulaması olduğu görüldü.

P196

Repair Succes of Hybrid Ceramics Subjected to Different Surface Treatments

Numan Tatar[1], Çağrı Ural[2], Gözde Özköylü[2], Emir Yüzbaşıoğlu[3]

[1] Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

[2] Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[3] Istanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Chipping is still a major issue in dentistry, and to fix chipping, repairing is a cost-effective and less time-consuming solution. Evaluate the surface treatments for chipping so as to avoid the bonding problems between the hybrid materials and composite resin and determine the optimal surface treatment methodology for achieving clinical success in intraoral repairing.

Material and Methods: Forty-eight samples were prepared from computer-aided design-computer-aided manufacturing (CAD-CAM) blocks of two different hybrid materials: polymer-infiltrated ceramic (PIC) and resin nanoceramic (RNC). Before applying the surface treatments, the test groups were divided into four subgroups that contained subgroups of 12 samples (control, hydrofluoric acid, hydrofluoric acid with silane, air-abraded with silica-coated Al2O3 sand with silane). After surface treatment, specimens were examined under 3–D prophylometer for surface roughness by the same examiner. A shear bond strength (SBS) test was performed with a universal testing machine after artificial aging (5,000 cycles, 5–55˚C). SBS mean values and standard deviations (SD) were calculated and subjected to ANOVA with two variables (α=.05).

Results: Surface treatments significantly affected the SBS and surface roughness values for both types of hybrid ceramics. All subgroups showed significantly higher SBS values than control groups among the two types of ceramic groups (p<.05). The highest bond strength values were observed with air-abraded with silica-coated Al2O3 particles for both ceramic groups.

Conclusion: All surface treatment methods increased the bond strength, and the most effective method was air abrasion with silica-coated Al2O3.

P197

Üç Kanallı Maksiller Birinci Premolar Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Emre Bayram, Hüda Melike Bayram, Emine Demir

Gaziosmapaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, klinisyenlerin kök kanal varyasyonlarını göz önünde bulundurarak başarılı bir endodontik tedavi yapmasına katkı sağlamaktır.

Olgu sunumu: Herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 16 yaşındaki erkek hasta, endodontik tedavi amacı ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik değerlendirmelerden sonra, derin dentin çürüğü gözlenen üst sağ birinci küçük azı dişine, asemptomatik irreversible pulpitis tanısı konuldu. Lokal anestezi ardından giriş kavitesi açıldı. Pulpa odasının tabanı incelendiğinde bukkalde iki kanal olduğu görüldü. Radyografik olarak kök kanal boyları tespit edilerek el eğeleri ile preperasyon tamamlandı. Preparasyon sırasında irrigant olarak %5,25lik NaOCl kullanıldı. 2Seal kök kanal patı ve güta perka kullanılarak soğuk lateral kondenzasyon yöntemi ile kök kanalları doldurduldu.

Sonuçlar: Bu vaka raporu, üst çene birinci küçük azı dişlerinde anatomik farklılık olarak bukkalde ilave bir kanal olabileceğini bildirmektedir. Klinisyenler başarılı bir kök kanal tedavisi yapabilmek için dişlerdeki ilave kök ve kanal varlığını göz önüne almalıdır.

P197

Endodontic Treatment of Maxillary First Premolar Teeth with Three Canal: A Case Report

Emre Bayram, Hüda Melike Bayram, Emine Demir

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The purpose of this case report is to contribute to a successful endodontic treatment by considering the clinician's root canal variations.

Case report: 16-year-old male patient withoutclinic for endodontic treatment. After clinical and radiological evaluations, an asymptomatic irreversible pulpitis was diagnosed in the upper right first premolar tooth with deep dentin carious. After the management of local anesthetic, endodontic access cavity was prepared. After the visual inspectation of the pulp chamber floor, it was seen that there were two canal in the buccal of the cavity. Preparation was completed with the hand files after the detecting of root canal lengths with radiography. During the preparation, 5.25% NaOCl was used as irrigantion solution. Root canal filling was completed with cold lateral condensation method using 2Seal root canal sealer and gutta percha.

Conclusions: This case report presents that there may be an additional canal in the buccal cavity as anatomic difference in the maxillary first premolar teeth. Clinicians should consider the presence of additional root and canal in the teeth to perform a successful root canal treatment.

P198

Premolar ve Lateral Zenith Noktalarının Gingival Lokalizasyon-Hat Açılarının Belirlenmesi

Çağrı Ural[1], İbrahim Duran[1], Alper Öz[2], Emir Yüzbaşıoğlu[3], Gözde Özköylü[1]

[1] Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

[3] İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Premolar ve lateral dişlerin zenith noktaları anterior ve pembe estetiğin oluşturulmasında büyük rol oynamaktadır. Ayrıca gülüş tasarımında, bu dişlerin lokalizasyonları anterior estetiği doğrudan etkiler. Bu çalışmanın amacı, Türk toplumunda, maksiller lateral, birinci ve ikinci premolar dişlerin zenith çizgisi (GZL) ve gingival hat açısı (GLA) değerlerine göre belirlenmesidir.

Yöntem: Popülasyonda sağlıklı dişeti dokusu olan 63 hastanın örnekleri üzerinde çalışılmıştır. Oluşturulan maksiller modellerin hassas yüzey taramalarının gerçekleştirilmesi için tarama hassasiyeti yüksek olan lazer tarayıcı "D700" (3Shape A/S, Kopenhag, Danimarka) kullanılmıştır. Referans çizgileri dijital olarak çizilmiş ve bilateral premolar (PM), kanin (C), lateral (LI) ve santral (CI) dişlerde bilateral ölçümler yapılmıştır. Modellerin sağında ve solunda olmak üzere dişeti hattı ve maksiller orta hat arasında oluşan gingival hat açısı ölçümleri yapılmıştır.

Bulgular: Bağımsız örneklem t-testi sonuçlarına göre, gingival zenith ile gingival zenith çizgisi arasındaki mesafe ölçümlerinde, sol ve sağ lateral kesici (LI) ,birinci premolar (FPM) ve ikinci premolar (SPM) sağ ve sol yan ölçümleri karşılaştırılırken istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır (p>.05).

Sonuç: Çalışmada elde edilen sonuçlar ve bulgular, klinisyenler tarafından, gerek kompleks vakalarda ameliyat sırasında dişeti konturunun ayarlanmasında, gerekse, dijital gülüş tasarımında anterior ve posterior estetiğin sağlanması için interdisipliner yaklaşımda kullanılabilir.

P198

Determining Gingival Localization-Line Angles of Premolar and Lateral Zenith Points

Çağrı Ural[1], İbrahim Duran[1], Alper Öz[2], Emir Yüzbaşıoğlu[3], Gözde Özköylü[1]

[1] Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

[3] Istanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Zenith positions of premolars and lateral teeth play a major role on anterior and pink esthetics. Additionally, on treatment plan of smile design, the localization directly effect the anterior esthetic. The objective of the study is to determine the maxillary lateral, first and second premolars gingival zenith (GZ) positions according to gingival zenith line (GZL) and gingival line angle's (GLA) for both left and right sides of maxilla in Turkish population.

Material and Methods: A sample population of 63 patients with healthy gingival tissue was studied. A modified laser triangulation scanner "D700" (3Shape A/S, Copenhagen, Denmark) was used for high accuracy optical scanning of the maxillary model surfaces. Reference lines were drawn digitally, and bilateral measurements were taken in the respective digital images in the premolar (PM), canine (C), lateral incisor (LI), and central incisor (CI) teeth. The GLA formed between the gingival line and the maxillary midline was also measured on the left and right sight of the models.

Results: According to independent sample t-test results, no statistically significant difference (p>0.5) was found between left and right lateral incisor (LI) when comparing the distance between GZ to GZL. No statistically significant difference was found when comparing right and left side measurements for first premolar (FPM) and second premolars (SPM).

Conclusion: The present study findings can be used by clinicians both in placing the gingival contours during surgery especially for the most complex situations, and digital smile design planning like interdisciplinary management of both anterior and posterior aesthetics.

P199

Fallot Tetralojisine Sahip Pediyatrik Hastada Dental Tedavi Yaklaşımı: Vaka Raporu

Ayçin Sağıroğlu, Behiye Bolgül

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Fallot tetralojisi en önemli ciddi siyanotik kalp hastalıklarından biridir ve yaygın sistemik bulgularla birlikte çok fazla çalışma yapılmamasına karşın oral bulgular da göstermektedir. Çalışmanın amacı fallot tetralojisine sahip çocuk hastada ağız içi bulguların gösterilmesi ve dental tedavi yaklaşımının belirlenmesidir.

Yöntem: Fallot tetralojisine sahip 8 yaşındaki erkek hasta diş çürükleri ve şekil bozuklukları nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Hastada dental tedaviler çocuk kardiyolojisi uzmanının önerileri doğrultusunda profilaksi eşliğinde ve kısa süren seanslar şeklinde yapılmıştır.

Bulgular: Hasta, 2009 yılında kalp ameliyatı geçirmiştir ve bilinmeyen bir nedenle sol kulakta %70 duyma kaybı gelişen hasta işitme cihazı kullanmaktadır. Ellerinde çomak parmak görülmektedir. Ağız içi muayenede; yaygın çürükler, periapikal abse, keser dişlerde biçim anomalileri ve ön açık kapanış görülürken radyografide dört adet 2.premolar diş germinin oluşmadığı gözlenmiştir.

Sonuç: Yaygın çürükler ile birlikte enfeksiyonlara yatkın hale gelen fallot tetralojili hastalarda bakteriyel endokardit riskini azaltmak adına profilaktik antibiyotik kullanımı, ağız hijyeninin geliştirilmesi ve düzenli dental kontrollerin yapılması çok önemlidir.

P199

Dental Treatment Approach in Pediatric Patient with Tetralogy of Fallot : A Case Report

Ayçin Sağıroğlu, Behiye Bolgül

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objective: Tetralogy of fallot is one of the most serious cyanotic congenital heart diseases. Besides the common systemic findings, although there are not many studies, this disease also shows oral findings. Aim of this report is to demonstrate oral findings in a pediatric patient with tetralogy of fallot and determine the dental treatment approach.

Methods: An 8-year-old boy with tetralogy of fallot applied to our clinic for dental caries and deformities. In patient dental treatments were performed with prophylaxis and in the form of short sessions toward the recommendations of the pediatric cardiologist.

Results: The patient underwent cardiac surgery in 2009 and using hearing aids because he has developed a %70 loss of hearing in the left ear due to an unknown reason. Finger clubbing is seen in his hands. Intraoral examination; common caries, periapical abcess, anomalies in upper and lower incisors and anterior open bite. It was observed that four 2.premolar tooth germs did not consist on the radiograph. bacterial endocarditis risk in patients with tetralogy of fallot which is predisposed to infections with common caries.

P200

Ortodontik Tedavi Sırasında Uygulanan Kuvvetlere Bağlı Dişeti Çekilmesinin Serbest Dişeti Greftiyle Tedavisi: Olgu Sunumu

Mustafa Özay Uslu, Mustafa Karaca

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Fasial, lingual veya interproksimal alandaki dişeti/yumuşak doku çekilmeleri ve marjinal dokunun mine-sement birleşiminin apikaline doğru yer değiştirmesi dişeti çekilmesi olarak tanımlanır. Ortodontik tedavi sırasında uygulanan kuvvetler ve bukkal kemiğin ince olduğu durumlar dişeti çekilmelerinin etiyolojisinde yer almaktadır. Bu olgu raporunda yapışık dişeti miktarı yetersiz ve lokalize dişeti çekilmesi olan bir hastanın serbest dişeti grefti tekniği ile tedavisi sunulmuştur.

Yöntem: Yirmi üç yaşındaki sistemik açıdan sağlıklı hasta dentin hassasiyeti ve estetik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede mandibular sağ santral dişte miller sınıf II dişeti çekilmesi ve yetersiz dişeti genişliği tespit edildi. Başlangıç periodontal tedavinin ardından hastaya serbest dişeti grefti operasyonu planlandı. Hastanın sağ palatinal bölgesinden çekilme bölgesine uygun genişlik ve kalınlıkta serbest dişeti grefti alındı. Greft alıcı bölgeye 6-0 rezorbe olabilen sütur ile adapte edildi. Alıcı ve verici bölgeye periodontal pat uygulandı. Periodontal pat ve süturlar operasyon sonrası 12. günde alındı. Cep derinliği, sondlamada kanama, klinik ataşman seviyesi, keratinize dişeti dikey boyutu gibi klinik parametreler ve ağız içi fotoğraflar başlangıç ve 3. ayda kaydedildi.

Bulgular: Operasyon sonrası iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Yapılan tedavi sonrası yeterli yapışık dişetinin oluştuğu gözlenirken, kök kapanması tatmin edici düzeydeydi.

Sonuç: Serbest dişeti grefti operasyonu yapışık dişeti genişliğini artırmada başarılı bir yöntemdir.

P200

Free Gingival Graft Treatment of Gingival Recession That Occured Orthodontic Forces During An Orthodontic Treatment: A Case Report

Mustafa Özay Uslu, Mustafa Karaca

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim:. Gingival recession is defined as apical migration of gingival margin on facial, lingual or interproximal surfaces. In case of thin buccal bone, orthodontic forces during an orthodontic treatment may result in resorption of buccal bone and gingival recessions. In this case report, treatment with a free gingival graft technique of a patient with inadequate attached gingiva width and localized gingival recession was presented.

Method: A twenty three-year-old systemically healthy female patient was referred to our clinic with the complaints of dentin sensitivity and aesthetic problems. Miller class-II gingival recession to mandibular right central tooth and inadequate attached gingiva was diagnosed by the intraoral examination. A free gingival graft operation was planned following initial periodontal treatment. A free gingival graft was obtained from the right palatinal region of the patient at the appropriate width and thickness of the receiving region. The graft was adapted to a 6-0 suture recipient sites. Periodontal dressing was applied to the donor and recipient site. The periodontal dressing and sutures were removed after post-operative twelfth day. Clinical parameters such as pocket depth, bleeding on probing, clinical attachment level, vertical dimension of keratinized gingival and intra-oral pictures were recorded at baseline and third months.

Results: Postoperative healing of patient was uneventful. After the treatment, adequated attached gingiva was formed and root covarege was satisfactory level.

Conclusion: Free gingival graft operation is a successful method in increasing the attached gingiva width.

P201

Üst Çenede Periferal Dev Hücreli Granüloma: İki Olgu Sunumu

Ömer Ekici

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Amaç: Periferal dev hücreli granüloma çenelerde bulunan en yaygın dev hücre lezyonudur. Bu lezyon, lokal kronik irritasyona yanıt olarak periostun bağ dokusundan veya periodontal ligamentten ortaya çıkar. Bu rapor maksillada iki periferal dev hücreli granülom olgusunun başarılı tedavisini anlatmaktadır.

Yöntem: Sol arka maxillada lezyonu olan 53 yaşında erkek hasta ve sağ ön maksilla lezyonu olan 35 yaşında kadın hasta kliniğimize sevk edildi. Ağız içi muayenede diş etlerinde 2 cm'ye kadar olan nodüler, pedunkülleşmiş inflamatuar lezyonlar gözlendi. Her iki hasta lezyonun cerrahi eksizyonu ile tedavi edildi. Hastalara tam bir tartar temizliği uygulandı ve oral hijyen eğitimi verildi.

Bulgular: Lezyonların histolojik incelemesinde çok çekirdekli dev hücreler ve ekstravaze kırmızı kan hücreleri mevcuttu. Altı aylık rutin takip sonrasında hiçbir komplikasyon veya nüks görülmedi.

Sonuç: Periferal dev hücreli granüloma tedavisinde eksizyon ve lokal iritasyonun ortadan kaldırılması gerekir. Etiyoloji belirsiz olsa da, kötü oral hijyen periferal dev hücreli granülomanın predispozan faktörü olabilir. Bu nedenle bu lezyonların erken tanı ve konservatif tedavisi diş kaybı riskini önleyebilir.

P201

Peripheral Giant Cell Granuloma in the Maxilla: Report of Two Cases

Ömer Ekici

Eskisehir Oral and Dental Health Hospital

Objective: Peripheral giant cell granuloma is the most common giant cell lesion found in the jaws. This lesion originates from the connective tissue of the periosteum or from periodontal ligament in response to local chronic irritation. This report describes the successful treatment of two cases of peripheral giant cell granulomas in maxilla.

Methods: A 53 years old male patient with lesion in left posterior maxilla and a 35 years old female patient with lesion in right anterior maxilla were referred our clinic. In the intra-oral examination, nodular, pedunculated inflammatory lesions up to 2 cm in the gingiva was observed. Both patients were treated with surgical excision of the lesion. A full mouth scaling were carried out for the patients and oral hygiene instructions were given.

Results: The histological examination of the lesions was revealed multinucleated giant cells and extravasated red blood cells. There was no complications or recurrence after routine follow up of six months.

Conclusion: The treatment of peripheral giant cell granuloma involves excision and elimination of the local irritation. Even though the etiology is unclear, poor oral hygiene could be a predisposing factor in peripheral giant cell granuloma. Therefore, early diagnosis and conservative treatment of these lesions can prevent the risk of tooth loss.

P202

İntrüze Olmuş Maksiller Sürekli Kesici Dişe Tedavi Yaklaşımı: Vaka Raporu

Ece Ünlügenç, Behiye Bolgül

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Çocukluk çağında dentoalveolar travmaya sık rastlanmaktadır ve acil tedavi gerektirmektedir. İntrüzyon, travmaya bağlı olarak dişin alveolar kemik içersinde apikal olarak yer değiştirmesidir. İntrüze olan dişlerin tedavisi hastanın yaşına, kök gelişimine, dentisyonun tipine ve travmanın ciddiyetine göre değişmektedir. Bu olgu sunumunda, 11 yaşındaki erkek hastanın travma sonucu intrüze olmuş maksiller santral dişine uygulanan tedavi planlaması anlatılmaktadır.

Yöntem: Daimi sol santral dişi intrüze olmuş 11 yaşındaki erkek hasta travmadan 1 gün sonra Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvurdu. Kök gelişimi tamamlanmış olan dişin intrüzyon şiddetine bağlı olarak acilen cerrahi olarak yeniden konumlandırılmasına karar verildi. Cerrahi olarak ekstrüze edilen diş komşu dişlere splintlendi ve kanal tedavisine başlandı. Dişin 15 gün sonra kanal tedavisi tamamlanarak estetik restorasyonu yapıldı.

Bulgular: Kliniğimize başvuran 11 yaşındaki erkek hastanın alınan anamnezinde 1 gün önce ağaçtan düştüğü öğrenildi. Yapılan klinik muayenede maksiller sağ santral dişinin avülse olduğu, maksiller sol santral dişinde şiddetli intrüzyon ve maksiller sol yan kesici dişinde de mine kırığı olduğu tespit edildi.

Sonuç: Travma sonucu şiddetli intrüze olmuş sürekli dişlere acil tedavi gerektirmektedir.

P202

Treatment Approach of Intruded Permanent Maxillary Incisor: A Case Report

Ece Ünlügenç, Behiye Bolgül

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Abstract: Dentoalveolar trauma is common in childhood and requires emergency treatment. Intrusion refers to the displacement of the tooth apically into the alveolar bone, resulting from a trauma. Treatment of traumatically intruded teeth can vary depending on the age of the patient, stage of root development, type of dentition and severity of the trauma. In this case report, treatment approach to a boy who is 11 years old had intruded maxillary incisor due to trauma, is present.

Purpose: A 11 years old boy referred to the pediatric dentistry clinics of Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry a day after trauma. Depending on the severity of the intrusion, we decided to replace the tooth surgically,which root development was completed. The tooth which surgically extruded was splinted to neighboring teeth and started to the root canal preparation. After 15 days the root canal completed and tooth was restorated with resin composite.

Results: An 11 years old male patient who applied to our clinic was found to have fallen from the tree 1 day ago in his anamnesis. In the clinical examination, it was determined that the maxillary right central incisor was avulsed, the maxillary left central incisor was severly in intruded and the maxillary left side lateral incisor tooth had enamel fracture.

Conclusion: Severly intruded permanent teeth due to trauma, requires emergency treatment.

P203

Serbest Dişeti Grefti Kullanılarak Yapışık Dişeti Genişliğinin Arttırılması: Olgu Sunumu

Mustafa Özay Uslu, Mustafa Karaca

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti çekilmeleri dentin hassasiyeti, estetik problemler, kök çürükleri gibi çeşitli sorunlara neden olur. Bu olgu raporunda yapışık dişeti genişliği yetersiz ve lokalize dişeti çekilmesi olan bir hastanın serbest dişeti grefti tekniği ile tedavisi sunulmuştur.

Yöntem: Otuz beş yaşında sistemik açıdan sağlıklı hasta dentin hassasiyeti ve estetik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede mandibular santral dişlerde miller sınıf II dişeti çekilmesi ve yetersiz dişeti genişliği tespit edildi. Başlangıç periodontal tedavinin ardından hastaya serbest dişeti grefti operasyonu planlandı. Hastanın sol palatinal bölgesinden çekilme bölgesine uygun genişlik ve kalınlıkta serbest dişeti grefti alındı. Greft alıcı bölgeye 7-0 rezorbe olabilen sütur ile adapte edildi. Alıcı ve verici bölgeye periodontal pat uygulandı. Periodontal pat ve süturlar operasyon sonrası 10. günde alındı. Cep derinliği, sondlamada kanama, klinik ataşman seviyesi , keratinize dişeti dikey boyutu gibi klinik parametreler ve ağız içi fotoğraflar başlangıç ve 3. ayda kaydedildi.

Bulgular: Operasyon sonrası iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Yapılan tedavi sonrası yeterli yapışık dişetinin oluştuğu ve tatmin edici kök kapanmasının elde edildiği görüldü.

Sonuç: Serbest dişeti grefti operasyonu dişeti çekilmesinin tedavisinde ve özellikle de yapışık dişeti genişliğini artırmada başarılı bir yöntemdir.

P203

Increasing Attached Gingiva Width by Using Free Gingival Graft: A Case Report

Mustafa Özay Uslu, Mustafa Karaca

Inönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Gingival recession causes various problems such as dentin sensitivity, aesthetic problems, root caries. In this case report, treatment with a free gingival graft technique of a patient with inadequate attached gingiva width and localized gingival recession was presented.

Method: A thirty five-year-old systemically healthy female patient was referred to our clinic with the complaints of dentin sensitivity and aesthetic problems. Miller class-II gingival recession to mandibular left and right central tooth and inadequate attached gingiva was diagnosed by the intraoral examination. A free gingival graft operation was planned following initial periodontal treatment. A free gingival graft was obtained from the left palatinal region of the patient at the appropriate width and thickness of the receiving region. The graft was adapted to a 7-0 suture recipient sites. Periodontal dressing was applied to the donor and recipient site. The periodontal dressing and sutures were removed after post-operative tenth day. Clinical parameters such as pocket depth, bleeding on probing , clinical attachment level, vertical dimension of keratinized gingival and intra-oral pictures were recorded at baseline and third months.

Results: Postoperative healing of patient was uneventful. After the treatment, adequated attached gingiva was formed and root covarege was satisfactory level.

Conclusion: Free gingival graft operation is a successful method in the treatment of gingival recession and in increasing the attached gingiva width.

P204

Ortodontik Tedavi Sırasında Oluşan Dişeti Hiperplazisinin Konvansiyonel Yöntemlerle Gingivektomisi: Olgu Sunumu

Mustafa Karaca, Mustafa Özay Uslu

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti hiperplazisi, ortodontik tedavi sırasında sıklıkla görülen patolojik bir durumdur. Ortodontik aygıtların dişetini irrite ettiği durumlarda oral hijyen durumu kolaylıkla değişebilir. Bu yüzden, dişeti enflamasyonunun yeterli kontrolü gerekmektedir. Bu olgu raporunda, ortodontik tedavi sırasında dişeti hiperplazisi olan bir hastada konvansiyonel gingivektomi tekniği ile tedavisi sunulmuştur. Yöntem: Onüç yaşındaki sistemik olarak sağlıklı hasta dişeti büyümesi ve estetik şikayetlerle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede, ağızdaki ortodontik braket takılan tüm dişlerin dişetlerinin hiperplazik olduğu tespit edildi. Başlangıç periodontal tedavinin ardından hastaya konvansiyonel yöntemlerle gingivektomi planlandı. Lokal anesteziden sonra cepler gingivektomi işlemi için özel olarak düzenlenmiş cep işaretleyici presel yardımıyla işaretlendi. Bu işaretlenen bölgeler referans alınarak hiperplazik dişeti uzaklaştırıldı. Operasyon bölgesine periodontal pat uygulandı. Postoperatif 10. günde periodontal pat çıkarıldı. Cep derinliği, sondalamada kanama gibi klinik parametreler ve ağız içi fotoğraflar başlangıç ve 1. ayda kaydedildi.

Bulgular: Operasyon sonrası iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Yapılan tedavi sonrası dişeti büyümesi ve estetik yetersizlikler giderildi.

Sonuç: Gingivektomi operasyonu, dişeti hiperplazisinin tedavisinde başarılı bir yöntemdir.

P204

Conventional Gingivectomy of Gingival Hyperplasia During Orthodontic Treatment: A Case Report

Mustafa Karaca, Mustafa Özay Uslu

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Gingival hyperplasia is a relatively frequent pathologic condition during tered in such cases because of additive and irritative effects of orthodontics appliances. So, adequate control of the gingival inflammation is required. In this case report, a patient with gingival hyperplasia during orthodontic treatment was treated with conventional gingivectomy technique.

Method: A thirteen-year-old systemically healthy male patient was referred to our clinic with the complaints of gingival growth and aesthetic problems. In the oral examination, it was determined that gingiva of all teeth fixed with orthodontic bracket in the mouth was hyperplastic. Gingivectomy operation was planned following initial periodontal treatment. After local anesthesia, the pockets were marked with a pocket marker presel specially designed for gingivectomy. Hyperplastic gingiva was removed with reference to these marked areas. Periodontal dressing was applied to operation site. The periodontal dressing were removed after post-operative tenth day. Clinical parameters such as pocket depth, bleeding on probing and intra-oral pictures were recorded at baseline and first months. Results: Postoperative healing of patient was uneventful. After the treatment, gingival hyperplasia and aesthetic deficiencies were eliminated.

Conclusion: Gingivectomy operation is a successful method in the treatment of gingival hyperplasia.

P205

Hemi-Maksiller Defekt Hastasının Protetik Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu

Demet Çağıl Ayvalıoğlu, Burçin Vanlıoğlu, S.Çetin Sevük

Altınbaş Üniversitesi

Giriş ve Amaç: Maksillo-fasiyal defektler çeşitli nedenlerle oluşabilmektedir. Doğumla beraber oluşan konjenital anomaliler sonucu oluşabileceği gibi, ateşli silah yaralanmaları da dahil olmak üzere çeşitli nedenlerle oluşan travmalar sonucunda da gerçekleşebilmektedirler. Bir diğer nedeni ise baş boyun bölgesinde gerçekleşen tümoral ve/veya neoplazmik oluşumlar sebebiyle yapılan rezeksiyonlardır. Hangi sebep ile olursa olsun oluşan bu defekt alanları, hastanın yaşam kalitesini etkileyen, estetik ve fonksiyonel deformiteler oluşmasına sebebiyet vermektedir.

Maksillektomi hastalarının obturator protezler ile tedavi edilmesinin çeşitli avantajları mevcuttur. Bu protezler ile hastanın kaybettiği çiğneme, yutkunma ve konuşma yetilerinin geri kazandırılması ve ayrıca oral ve nazal kaviteler arası bariyer oluşturması sağlanabilmektedir.

Bu klinik rapor, Skuamöz Hücreli Karsinoma nedeniyle 14 yıl önce rekonstrüktif cerrahi geçiren 60 yaşındaki erkek hemi-maksillektomi hastasının protetik rehabilitasyonunu tanımlamaktadır.

Yöntem: Hastanın klinik ve radyolojik bulguları değerlendirilerek, plastik cerrahi konsültasyonu ile hastaya krom-kobalt iskelete sahip obturatör protez planlaması yapıldı. Obturatör protez içi boş havuz bulba sahip, varolan dişler, sert ve yumuşak dokulardan destek alacak şekilde dizayn edildi.

Bulgular: Hastaya optimum ağız hijyenini sağlayabilmesi amacıyla oral hijyen eğitimi verildi ve rutin idame kontrol randevuları düzenli olarak alındı. Hastanın kontrollerinde obturatör protezinin fonksiyon ve estetiği kontrol edildi. Hastanın protez kullanımından memnun olduğu görüldü.

Sonuç: Hastanın ciddi yumuşak ve sert doku anatomik eksikliklere rağmen, estetik ve fonksiyonel talepleri karşılanmıştır.

P205

Prosthetic Rehabilitation of A Hemi-Maxillary Defect: Clinical Case Report

Demet Çağıl Ayvalıoğlu, Burçin Vanlıoğlu, S.Çetin Sevük

Altınbaş University

Introduction and Aim: Maxillo-facial defects may occur as a result of various reasons. Large defects of dentofacial structures may result from diseases(especially neoplasms), congenital abnormalities and trauma including gunshot injuries. The defects either congenital or acquired by trauma or tumor resection may cause significant aesthetic deformities and functional disorders which may result in physicological sequelae. In another term, these troubles may affect the quality of life.

Reconstruction of the hemi-maxillectomy patient with an obturator prosthesis has various benefits. Besides replacing the missing soft and hard tissues, it provides swallowing, chewing, and speaking reasonably in the normal way, and generates a barrier between nasal and oral cavities.

This clinical report describes a complex multi staged prosthetic rehabilitation of a 60-year-old male patient that underwent hemi-maxillectomy and reconstructive surgery due to Squamous Cell Carcinoma 14 years ago.

Method: A comprehensive treatment plan based on clinical and radiographic findings, and specialty consultations with a Plastic Surgeon was presented and an obturator prosthesis was fabricated from Chrome-Cobalt. The removable obturator denture with a hollow bulb supported by the remaining teeth, hard and soft tissues was presented.

Results: The patient received strict oral hygiene instructions and routine recall appointments were performed on a regular basis. The patient was satisfied with the functional and aesthetic outcome of the denture.

Conclusion: Despite the anatomical deficiencies, the patient's aesthetic and functional demands were fulfilled.

P206

Periferal Dev Hücreli Granülomun Multidisipliner Tedavisi: Olgu Sunumu

Gül Sipahi[1], Hafize Öztürk Özener[1], Görkem Can[2], Can Metiner[3], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[3] Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Periferal dev hücreli granülom, koyu kırmızı renkli, karaciğer dokusuna benzeyen bir odağa sahip, saplı veya sapsız olabilen, ağrısız bir lezyondur. Benign bir lezyon olmakla birlikte lokal destrüksiyon yapabilir, etiyolojisinde diş çekimi, periodontitis ve kötü restorasyon gibi travmalar yer alır. Bu olgu raporunda, periferal dev hücreli granülomun multidisipliner tedavi yaklaşımı sunulmuştur.

Yöntem: Kliniğimize dişeti büyümesi şikayetiyle başvuran sistemik olarak sağlıklı 45 yaşındaki kadın hastanın klinik muayenesinde; #12 ve #11 dişlerin vestibülünde dişeti kenarından mukogingival sulkusa kadar uzanan sapsız fibrotik dişeti büyümesi saptandı. Üst ön bölgedeki protez çıkarılarak başlangıç periodontal tedavi uygulandı. #12, #11 ve #21 dişler asemptomatik olana kadar $Ca(OH)_2$ ile takip edilip AH plus kanal patı ve gütaperka ile kök kanal dolgularının tamamlanmasından 2 ay sonra, lezyon çevre sağlıklı dokuyu içerecek şekilde eksize edildi. Vestibülünde destek kemiğin kalmadığı görüldüğü için #11 diş çekildi. Çekim soketine sol üst dişsiz bölgeden elde edilen otojen kemik grefti yerleştirildi. Sağ damaktan alınan serbest dişeti greftiyle operasyon bölgesinin primer kapatılması sağlandı. Kronik apikal periodontitis bulunan #13-#16, #25, #27, #31-#33, #41-#44, #47 dişlerine retreatment yapılmasını takiben üst çeneye sabit, alt çeneye hareketli protez planlandı. Hastanın dikey boyutu Niswonger metodu ile kaydedildi. #12-#16, #21, #25, #27, #44 ve #47 dişlerine fiber postlar yerleştirildi ve tüm dişlerin preperasyonu paralelometre ile kontrol edildi. Ölçüler alınarak hastanın protezi tamamlandı.

Bulgular: Periodontal cerrahi ile eksize edilen 1.5x1.3x0.7 cm ölçülerindeki lezyonun histopatolojik incelemesinde dev hücreli granülom teşhisi koyuldu. Operasyondan 1 yıl sonra yapılan kontrolde rekürrans gözlenmedi. Yenilenen kanal tedavilerinin 6. aydaki radyografik incelemelerinde kronik apikal periodontitisin küçüldüğü gözlendi.

Sonuç: Bu olgu sunumunda, hastayı estetik ve fonksiyonel olarak rahatsız eden periferal dev hücreli granülom bölgesinin multidisipliner başarılı tedavisi gösterilmiştir.

P206

Multidisciplinary Treatment of Peripheral Giant Cell Granuloma: A Case Report

Gül Sipahi[1], Hafize Öztürk Özener[1], Görkem Can[2], Can Metiner[3], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[3] Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: Peripheral giant cell granuloma is a painless lesion with dark red color, having a focal point similar to the liver tissue with or without pedunculate. Although it is benign, the lesion can be destructive locally. Etiology includes trauma such as tooth extraction, periodontitis, and overhanging restorations. In this case report, a multidisciplinary treatment approach of peripheral giant cell granuloma is presented.

Material-methods: In clinical examination of a systemically healthy 45-year-old female patient, non-pedunculated fibrotic gingival enlargement extending from the gingival margin to the mucogingival sulcus of the #12-#11 teeth was detected. After the removal of the prosthesis from upper anterior region, initial periodontal treatment was performed. The #12-#21 teeth were followed up with $Ca(OH)_2$ until became asymptomatic, root canal fillings were completed with AH-plus canal sealer and gutta-percha. Two months after endodontic treatment the lesion was thoroughly excised, #11 was extracted due to insufficient alveolar bone on the vestibular region. An autogenous bone graft harvested from the upper left edentulous region was transferred into the extraction socket. Primary closure of the operation area was achieved by placing the free gingival graft onto the autogenous bone graft. Following endodontic retreatment of teeth #13-#16,#25,#27,#31-#33,#41-#44,#47 with chronic apical periodontitis, fixed and removable prostheses were planned for maxilla and mandible, respectively. The vertical dimension was recorded using Niswonger method. Fiber posts were placed in teeth #12-#16,#21,#25,#27,#44,#47. The preparations of all teeth were checked with a surveyor. Following the impressions, the patient's prostheses were completed.

Results: Histopathologic examination of the lesion was diagnosed as giant cell granuloma. No recurrence emerged 1 year after operation. Radiography at 6th-month showed decreased dimensions of chronic apical periodontitis.

Conclusion: This case report presents that a successful multidisciplinary treatment of a peripheral giant cell granuloma which caused discomfort to patient can be achieved.

P207

Rejeneratif Endodontik Tedaviyle 40 Yaş Sonrası Kök Gelişimi:Olgu Sunumu

Leyla Benan Ayrancı, Mutlunur Önder Peker

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Kök gelişimi tamamlanmamış devital sol üst lateral dişin revaskülarizasyonu ve kök gelişiminin sağlanması.

Olgu Bildirimi: 44 yaşında erkek hasta rutin dental muayene sırasında 22 no'lu dişinde tamamlanmamış kök gelişimi nedeniyle kliniğe başvurdu.Yapılan termal testlerde 22 no'lu dişin devital olduğu ve radyografik muayenede kök gelişiminin tamamlanmamış olduğu tespit edildi.İlk seansta minimum enstrümantasyon ile kök kanalı 20 ml %5 NaOCl(Sodyum hipoklorit) ardından 20 ml distile su ile kemomekanik olarak temizlendi. Paper pointle kurulandıktan sonra 2'li antibiyotik patı (metronidazol+siprofloksasin) yerleştirildi. 3 hafta sonra ikinci seansta minimum enstrümantasyon ve 20 ml %17 EDTA ardından 20 ml distile su ile pat uzaklaştırıldı.Paper pointle kanal kurulandıktan sonra apeksten 2 mm uzaklıkta 40 no'lu K tipi eğe ile kanama provoke edildi.Mine-sement seviyesine kadar yaklaşık 10 dakika kadar kan pıhtısı oluşması sağlandıktan sonra mine-sement sınırına 3 mm kalınlığında MTA yerleştirildi ve sertleştikten sonra restorasyon tamamlandı.

Bulgular: Hastanın 3 aylık kontrol muayenesinde klinik ve radyografik olarak herhangi bir semptom izlenmedi.Radyografik olarak kök gelişiminin devam ettiği görüldü.

Sonuç: Apeksi kapanmamış devital dişlere sahip orta yaş grubundaki hastalara rejeneratif endodontik tedavi uygulanabilir.

P207

Root Development with Regenerative Endodontics After 40 Years of Age: A Case Report

Leyla Benan Ayrancı, Mutlunur Önder Peker

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: Provide revascularization and root development of the devital maxillary left lateral incisor with incomplete root development. **Case Report:** A 44- year-old male patient was referred to the clinic for continuation of root development of the permanent left maxillary lateral incisor during dental routine examination.In the termal tests performed,it was determined that the teeth 22 were nonvital and radiographic examination revealed that the development of the root of tooth 22 was incomplete.At the first appointment , root canal was chemo-mechanically cleaned minimal instrumentation with 20 ml % 5 NaOCl following 20 ml distilled water.After drying with paper points, the root canal was medicated with double antibiotic paste (metranidazole+ ciprofloxacin). After 3 weeks at the second appointment the antibiotic paste was removed minimal instrumentation with 20 ml %17 EDTA following 20 ml distilled water.After drying with paper points , bleeding was promoted by placing #40 K hand file 2 mm beyond the apex.After a blood clot formed in some 10 minutes up to level of semento enamel junction,approximately 3 mm MTA was placed onto the blood clot then restoration was completed.

Results: The patient's 3-month control examination, there was no symptom clinically and radiographically. Root development was observed radiographically.

Conclusion: Regenerative endodontic treatment can be performed on middle aged patients' teeth with devital,incomplete root development.

P208

Posterior Bölgede Geçici Kron Ile Doku Şekillendirmesinin Papil Oluşumuna Etkisi Karşılaştırmalı 2 Olgu Sunumu

Burak Ağar, Yunus Emre Özden, M. Barış Güncü, Güliz Aktaş

Hacettepe Üniversitesi

Amaç: Kişisel dayanak kullanımı, dişetini anatomik olarak takip eden basamak seviyelerinin oluşturulmasını sağlar ve ideal çıkış profilinin elde edilmesine yardımcı olur. Posterior bölgede uzun süreli tek diş eksikliklerinde genellikle papilin kaybı izlenir. Papilin kaybedildiği ve yumuşak dokunun yeniden şekillendirilmeden daimi restorasyonun tamamlandığı vakalarda temizlenemeyen alanlar ve buna bağlı gıda retansiyonu oluşur. Bu durum implantın sağ kalım süresi ve hasta konforunu olumsuz yönde etkiler. Bu çalışmada, posterior tek üye implant destekli sabit restorasyonlarda kişisel dayanak hazırlanmadan önce geçici kron ile yumuşak doku şekillendirmesinin yeniden papil oluşumu üzerindeki etkisi incelenmiştir.

Araç ve Yöntem: Mandibular birinci molar diş eksikliğine sahip iki ayrı hastanın 36 ve 46 numaralı eksik diş bölgelerine iki aşamalı cerrahi ile implantlar yerleştirildi. Birinci hastaya herhangi bir yumuşak doku şekillendirmesi yapılmadan implant seviyesinde polivinil siloksan (marka) ölçü materyali kullanılarak ve kapalı kaşık tekniği ile ölçüsü alındı. İkinci hastada ise implant destekli okluzalden vidalı bir geçici kron hazırlanarak 6 hafta yumuşak doku şekillendirmesi yapıldı.

Oral hijyen motivasyonu sağlanan ikinci hasta, düzenli haftalık kontroller ile izlendi. Altı haftanın sonunda patern rezin ve ölçü transfer kopingi ile kişiselleştirilmiş ölçü parçası hazırlanarak polivinil siloksan ölçü materyali ve açık kaşık tekniği ile ölçüsü alındı. Her iki hastada da titanyum kişisel dayanak üretildi ve siman tutuculu metal destekli porselen üst yapılar uygulandı. *Restore edilen dişlerin mezial ve distalindeki papilla,ağız içi dijital fotoğraflar kullanılarak değerlendirildi.*

Sonuç: Posterior tek implant destekli sabit dental protezlerde vida tutuculu akrilik geçici restoranlar ile yumuşak doku şekillendirmesi yapılarak, papil tekrar oluşturulabilir. Bu papilla şekillendirmesi sadece biyolojik ve estetik sonuçları etkilemekle kalmaz aynı zamanda implant üstü protezin uzun dönemli idamesine de katkı sağlar.

P208

Effects of Temporary Crown on Posterior Region and Tissue Shaping on Interdental Papilla Comparative Presentation of 2 Cases

Burak Ağar, Yunus Emre Özden, M. Barış Güncü, Güliz Aktaş

Hacettepe University

Purpose: The use of custom abutment allows the formation of restoration margin levels that anatomically follow the gingiva and helps to obtain the ideal emergency profile. Papillary loss is usually seen in long-term single-tooth deficiencies in the posterior region. Where papilla lost and permanent restoration is completed without reshaping the soft tissue, there can be areas in which cannot be cleaned and food retention related to it. This situation affects implant survival and patient comfort negatively. In this study, the effect of tissue shaping with temporary crowns on papilla formation in posterior single implant retained fixed dental prosthesis before preparation of custom abutments was analyzed.

Material and Method: Implants were placed in two missing mandibular molar teeth regions on two different patients with two-stage surgery. After healing period, implant level impression was made with closed tray technique by using polyvinyl siloxane impression material without making any soft tissue shaping on first patient. In the second patient, screw retained acrylic temporary crown was prepared and the soft tissue designing was performed for six weeks. Oral hygiene motivation and weekly control was provided during the soft tissue designing. At the end of six weeks, impression transfer coping was customized with pattern resin and open tray implant impression was made using polyvinyl siloxane impression material. Custom made titanium abutment was fabricated and cement retained metal supported porcelain superstructure was applied in both patients. Mesial and distal papilla on posterior single implant retained fixed dental prosthesis were evaluated using digital intraoral photographs.

Conclusion: Papilla can be regenerated by soft tissue shaping with screw retained acrylic temporary crown on posterior single implant retained fixed dental prosthesis. This papilla reshaping effects not only the biological and aesthetic results but also the long-term maintenance of the implant prosthesis.

P209

Atrofik Çenelerin MPM Ile Rehabilitasyonu ve Implant Tedavisi

M. Ayşe Tayman[1], Mahmud Afandiyev[1], Murat Akkaya[1], Zeynep Ekici[2], Mehmet Ali Kılçarslan[2]

[1] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: 50 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı kadın hasta, total dişsizlik şikayeti ve sabit protez tedavisi talebiyle kliniğimize başvurdu. Amacımız sabit bir protetik tedavi ile hastaya uygun fonksiyon, fonasyon ve estetik kazandırmaktı.

Yöntem: CBCT ile Radyografik inceleme yapıldı, alveolar kemik atrofisi saptandı. Mineralize plazmatik matriks (MPM) ile kemik augmentasyonu yapıldı. Atrofik alveolar kemikleri genişletmek için homojen biyolojik bir materyal olan MPM-PRF karışımı horizontal yönde yerleştirildi. İyileşmeden 6 ay sonra CBCT alındı. İmplantasyon için yeterli genişlik elde edildi. İmplantların yerini belirlemek için küçük radyolusent toplar bulunduran geçici rehber protezler hazırlandı ve bu rehberle birlikte hastadan panoramik bir radyograf çekildi. 4 aylık bir iyileşme süresinden sonra alt çeneye altı adet, üst çeneye sekiz adet implant yerleştirildi.

Protez işlemi sırasında, hastanın kemik durumuna göre implantların açılı yerleşimi nedeniyle kişisel kaşık hazırlandı ve konvansiyonel kapalı teknikle ölçü alındı. Daha sonra hastaya özgü hazırlanan kişisel abutmentler yerleştirildi.

Bulgular: Ardından metal ve porselen provaları ve oklüzal uyumlamaları gerçekleştirip, protezler sabit olarak simante edildi. Hastanın sabit protezi başarıyla tamamlandı.

Sonuç: İmplant tedavi planlaması sırasında kemiğin mevcut hacmi dikkatli yapılan radyografik muayene ile tespit edilmelidir. Yetersiz kemik hacmi tespit edilirse kemik greftleme yöntemleri kullanılarak kemik miktarı tedavi öncesi telafi edilmelidir**.**

MPM, kemik kaybını telafi etmede başarılı olmuş bir kemik rejenerasyon ve rehabilitasyon yöntemidir.

P209

Rehabilitation of Atrophic Jaws with MPM and Implant Therapy

M. Ayşe Tayman[1], Mahmud Afandiyev[1], Murat Akkaya[1], Zeynep Ekici[2], Mehmet Ali Kılçarslan[2]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Goal: A systemically healthy female patient at the age of 50 year, was admitted to our clinic with a complaint of total edentulism and requesting of fixed prosthetic therapy. Our aim was to give the patient proper function, phonation and aesthetic with a fixed prosthetic treatment.

Method: Radiographic examination was performed with CBCT and alveolar bone atrophy was detected. Bone augmentation procedure was performed with mineralized plasmatic matrix (MPM). The homogenous biomaterial containing MPM-PRF mixture was placed to provide horizontal augmentation to the atrophic alveolar bones. CBCT was taken after 6 months of recovery. Sufficient cortical width was obtained for implantation. Temporary guides with small radiolucent balls were prepared to determine the location of implants, and a panoromic radiograph was taken from the patient by the help of this guide. After a 4 month healing period, 8 implants were placed in the upper jaw, 6 implants placed in the lower jaw.

During the prothesis process, we applied prepared a personal tray in the laboratory after making impression with conventional closed tray method because of the angled placement of the implants according to the bone conformity of the patient. Later, patient-specific personal abutments were prepared and prefabricated abutments were placed.

Results: Then the necessary occlusal abrasions were performed after metal and porcelain trial and were delivered to the patient. The patient's fixed prosthesis were successfully completed.

Conclusion: During implant treatment planning, the current volume of the bone should be determined by careful radiographic examination. If insufficient bone volume is detected, the amount of bone should be compensated before treatment using bone grafting methods. MPM is a bone regeneration and rehabilitation method that has been successful in compensating for bone loss.

P210

Mandibulada Geniş Hacimli Bir Dentigeröz Kistin Konservatif Tedavisi: Vaka Raporu

Burakhan Hakan Tanışık, Ali Rende, Hilal Alan, Ümit Yolcu

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Amaçlar: Dentigeröz kistler; sürmemiş, gömük dişlerin kuronları ile ilişkili olan benign odontojenik kistlerdir. Dentigeröz kistlerin birçoğu kistin enükleasyonu ve ilişkili dişlerin çekimi ile tedavi edilmektedir. Büyük hacimli kistler dekompresyon ile tedavi edilebilirler. Tamamen çıkartılmalarını takiben nüks görülme olasılığı oldukça düşüktür. Bu vakada, geniş hacimlere ulaşan dentigeröz kistin dekompresyon ve ardından enükleasyonu ile konservatif tedavisi sunulmaktadır.

Yöntem: 22 yaşındaki erkek hasta mandibula ramusunda yavaş büyüyen, ağrısız şişlik ile İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Mandibuladaki lezyon sınırlarının belirlenmesi için hastadan BT istendi. İnsizyonel biyopsi sonrası lezyonun dentigeröz kist olduğu öğrenildi. Bunun üzerine. Daha sonra lezyonun olduğu bölgedeki 3. molar diş çekildi ve dekompresyon amacıyla tüp yerleştirildi. 15 aylık takip sonucunda küçülen kist enükle edildi.

Bulgular: BT ile yapılan görüntülemede mandibula ramusunda 4,5 cm x 2,5 cm çapında lezyon saptandı. Biyopsi yapılan lezyonun patolojisi dentigeröz kist olarak raporlandı. Hastanın dekompresyon sonrası enükleasyon ile tedavi edildiği vakada dört aylık takipte nüks gözlenmedi.

Sonuç: Dentigeröz kistler enükleasyon veya dekompresyon sonrası enüeklasyon ile tedavi edilebilirler. Büyük boyutlara ulaşmış lezyonların enükleasyonu cerrahi zorlukları beraberinde getirmektedir. Dekompresyon ile kist içindeki basınç azaltılır ve kistin boyutları küçültülebilir. Küçültülen kistler önemli anatomik oluşumlardan uzaklaşır ve enükleasyonları daha kolay olur. Bu vakada da genç yaştaki erkek hastanın geniş hacimli dentigeröz kisti dekompresyon ve ardından enükleasyon ile konservatif şekilde tedavi edilmiştir.

P210

Conservative Treatment of A Large Dentigerous Cyst in the Mandible: A Case Report

Burakhan Hakan Tanışık, Ali Rende, Hilal Alan, Ümit Yolcu

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Dentigerous cysts are benign odontojenic cysts that are associated with the crowns of an unerupted impacted tooth. Many dentigerous cysts are treated with enucleation and the extraction associated teeth. Large volume cysts can treated with decompression. The chance of recurrence following complete removal is very low. In this case, conservative treatment with dentigerous cystic decompression followed by enucleation is presented.

Method: A 22 year old male patient applied to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at İnönü University Dentistry Faculty with a slowly growing, painless swelling in the mandibular ramus. The patient was requested CT determine the lesion borders in mandible. The lesion was learned to be dentigerous cyst after incisional biopsy. Then, third molar in the region where the lesion was located was extracted and the decompression tube was placed. After 15 months of follow-up, the shrinking cyst was enucleated. **Result:** CT scan revealed a 4,5 cm x 2,5 cm size lesion in the mandibular ramus. The pathology of the biopsied lesion was reported dentigerous cyst. The patient was treated with enucleation after decompression in case, recurrence was'nt observed at follow-up for 4 months.

Conclusion: Dentigerous cysts can be treated with enucleation or enucleation after marsupialization. Enucleation of large lesions brings with surgical difficulties With decompression, the pressure inside the cyst is reduced and the size of the cyst can be reduced. Reduced cysts are removed from important anatomical formations and their enucleation becomes easier. In this case, large volume dentigerous cyst of young male patient was treated conservatively with decompression followed by enucleation.

P211

Palatinal Bölgede Lokalize Pleomorfik Adenomun Cerrahi Eksizyonu ile Oluşan Yaranın Sekonder Epitelizayonla İyileşmesi

Canan Gökçe Kulfel[1], Ali Rende[2], Hilal Alan[1], Ümit Yolcu[1]

[1] İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] Özel Ali Rende Çene Cerrahisi ve İmplant Kliniği

Amaç: Pleomorfik adenom tükrük bezlerinin en sık görülen benign, mikst tümörüdür. % 8 oranında minör tükrük bezlerinde görülür. Minör tükrük bezlerinden köken alan pleomorfik adenomlar en sık sert damakta görülür. Tedavisi tümör negatif cerrahi sınırlar içeren geniş eksizyondur. Rezeke edilen alan primer olarak kapatılabilir ya da yaranın sekonder epitelizasyonu ile iyileşmeye bırakılabilir. Bu vaka raporunda, sert damak bölgesinde gelişen pleomorfik adenomun cerrahi tedavisi ve operasyon sonrası damakta oluşan yara bölgesinin sekonder epitelizasyonla iyileşmesinden bahsedilmiştir.

Yöntem: 17 yaşındaki kadın hasta sert damakta yavaş büyüyen ağrısız şişlik ile kliniğimize başvurdu. İnsizyonel biyopsi sonrası histopatolojik değerlendirme ile pleomorfik adenom tanısı konuldu. Bunun üzerine lezyon sınırlarının belirlenmesi için hastadan MRG istendi. Daha sonra lezyon genel anestezi altında eksize edildi. Operasyon sonrası, yara yeri sekonder epitelizasyona bırakıldı. Epitelizasyon süresince plak kullanımı ile yara bölgesi sekonder enfeksiyon ve travma açısından korunmaya çalışıldı.

Bulgular: Manyetik rezonans görüntülemede sert damakta 22 x 17 mm çapında lezyon saptandı. Eksize edilen lezyonun patolojisi pleomorfik adenom olarak raporlandı. Beş aylık takipte nüks gözlenmedi.

Sonuç: Geniş rezeksiyonlar hasta tarafından tolere edilmesi zor olan yara bölgelerinin oluşmasına sebep olur. İntraoral defektlerin kapatılmasında primer kapama ve çeşitli greftleme teknikleri gibi metotlar kullanlabilir. Defektin tipi ve boyutu kullanılacak tekniği belirler. Palatal pleomorfik adenomaların eksizyonundan sonra üzeri açıkta kalan palatal kemik yüzeyi granülasyon dokularının formasyonu ile sekonder epitelizasyon sayesinde mükemmel olarak iyileşebilmektedir. Epitelizasyon süresince plak kullanımı yara bölgesinin koruması açısından önem taşımaktadır.

P211

Recovery of the Wound with the Secondary Epithelium Caused by Surgical Excision of Localize Pleomorphic Adenoma in the Palatal Region

Canan Gökçe Kulfel[1], Ali Rende[2], Hilal Alan[1], Ümit Yolcu[1]

[1] İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[2] Private Ali Rende Chin Surgery and Implant Clinic

Objective: Pleomorphic adenoma is the most common salivary gland benign mixed tumour. Pleomorphic adenoma represents 8% of minor salivary glands. Pleomorphic adenomas arising from minor salivary glands are mostly seen at hard palate. Treatment for pleomorphic adenomas is wide excision including negative margins. The area which is resected can be covered as a primer or left to healing with secondary of the wound. In this case report, surgical treatment of pleomorphic adenomas developed in the hard palate region and healing of the palatal wound area with secondary epithelialization consisted of post-operative have been described.

Methods: A 17 years old female patient applied to our clinic with complaint of a slowly growing painless swelling in hard palate. After incisional biopsy with histopathological evaluation was diagnosed as pleomorphic adenoma. In response, it was performed MRI scan from patient to detect lesion border. Then, the lesion was excised under general anesthesia. After the operation, the wound site was left to secondary epithelialization. During the epithelialization, the wound area tried to be preserved with the using of plaque in terms of secondary infection and trauma.

Results: Pathology of the excised lesion was reported as pleomorphic adenoma. On MRI scans a hard palate lesion of 22 x 17 mm was detected. No recurrence was observed at five-months follow-up.

Conclusion: Large resections can result in wound areas that are difficult for the patient to tolerate. Methods such as primer closure and various grafting techniques can be used to close intraoral defects. The type and size of the defect determines technique to be used. After excision of the palatal pleomorphic adenomas, the exposed palatal bone surface can heal perfectly with the formation of granulation tissues thanks to secondary epithelialisation. The use of plaque during epithelization take care of importance in terms protection of the wound area.

P212

Geniş Periapikal Lezyona Sahip Dişlerin Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavileri: Olgu Sunumları

Özge Güngör Tunçbilek, Deniz Önal, Seda Tan İpek, İsmail Özkoçak

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, cerrahi müdahale olmaksızın endodontik tedaviler ile iyileşmenin sunulmasıdır.

Yöntem:

Olgu 1: 26 yaşında erkek hasta kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayenede ; #22 nolu dişin palatinalinde şişlik olduğu ve perküsyona hassas olduğu görüldü. Radyografik değerlendirmede ilgili dişte kanal tedavisi ve dişin apikalinde radyolüsensi görüldü. İlk seansta rubberdam ile izole edilen dişe daha önce yapılmış kanal dolgusu sökülerek başlanıldı. EndoVac Sistemi kök kanal boyundan 1 mm kısa olacak şekilde kullanılarak kanal içerisinden eksuda aspire edildi. Seanslar arası kanal içi medikament olarak kalsiyumhidroksit patı tercih edildi.

Olgu 2: 43 yaşında erkek hasta #23 nolu dişindeki ağrı ve şişlik nedeniyle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede ilgili dişin perküsyona hassas olduğu, vestibuler sulkusta ise şişlik olduğu tespit edildi. Radyografik değerlendirmede ilgili dişte periapikal alanda radyolüsent bir lezyon görüldü. İlk seansta endodontik giriş kavitesi açıldı, temizleme ve şekillendirme işlemleri yapıldı, sonraki seansta kök kanallarına kalsiyum hidroksit patı yerleştirildi.

Her iki olguda da son seansta kanal içi medikament çıkartılarak, son irrigasyon yapıldı. Kök kanallarının kurutulmasından sonra, kök kanal dolgusu lateral kondansasyon tekniği ile tamamlandı. Dişler kompozit rezin ile restore edildi.

Bulgular: Tedaviden 3 ve 6 ay sonra dişler klinik ve radyografik olarak değerlendirildi. Dişlerde postoperatif herhangi bir problemin olmadığı, lezyonda küçülme olduğu,dişlerin fonksiyonel olarak ağızda kaldığı ve sağlıklı olduğu gözlemlendi. Hastanın takipleri ise rutin olarak hala devam etmektedir.

Sonuç: Büyük periapikal lezyonların bulunduğu vakalarda yeterli dezenfeksiyon, uygun tedavi ve düzenli takipler ile uygulanan geleneksel kök kanal tedavisi cerrahi tedaviye gereksinim olmaksızın büyük çoğunlukla başarılı sonuçlar verebilmektedir. Bu amaçla cerrahi yöntem öncesi geleneksel kök kanal tedavisi ilk tercih olmalıdır.

P212

Endodontic Treatment Without Surgical Therapy with Large Periapical Lesions: Case Reports

Özge Güngör Tunçbilek, Deniz Önal, Seda Tan İpek, İsmail Özkoçak

Abant Izzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The purpose of this case report is to present endodontic treatments and healing without surgical treatment.

Method:

Case 1: 26-year-old male patient referred to our clinic.Clinical evaluation indicated that the tooth of #22 was sensitive to percussion and that showed swelling of the palatinal plate.Radiolucency was seen in the apex and root canal treatment of the tooth on radiographic evaluation.The first appointment was started by removing the previously made canal filling to the tooth isolated with rubber-dam.The EndoVac System was used as a 1mm short working length to aspirate through the canal. Calcium hydroxide was preferred as intracanal medicament between appointment.

Case 2: 43-year-old male patient referred to our clinic with complaints of pain and swelling of tooth of #23.Clinical evaluation indicated that the tooth was sensitive to percussion and that showed swelling of the vestibular sulcus.There was a radiolucent lesion in the periapical area on radiographic evaluation.The first appointment was started by opening the access cavity,the root canals were cleaned and shaped, calcium hydroxide paste was placed in the root canals at next appointment.

In both cases, the last seance calciumhydroxide paste was removed and final irrigation protocol was applied. After drying the root canals,they were filled with lateral condensation technique. Teeth were restored with composite resin.

Results: At the 3 and 6 month, teeth were healthy in the clinical and radiographic evaluation.It was observed that the teeth had no postoperative problems,the lesions were recession, the teeth were functionally in the mouth and were healthy. Patients follow-ups are still routinely ongoing.

Conclusion: Traditional root canal treatment with adequate disinfection, appropriate treatment and regular follow-up in the presence of large periapical lesions can often yield successful results without the need for surgical treatment. For this purpose, conventional root canal treatment should be the first choice before the surgical procedure.

P213

İki Kanallı Mandibular Premolar Dişlerin Endodontik Tedavisi: Olgu Bildirimi

Seda Tan İpek, Özge Güngör Tunçbilek, İsmail Özkoçak

Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Mandibular 1. premolar dişler genellikle tek bir kök ve kanala sahip olsa da kök kanal anatomisinde çeşitlilik gösterebilirler. Bu vaka raporları 2 kök ve 2 kanala sahip alt 1. premolarların teşhisini ve cerrahi olmayan endodontik tedavilerini sunmaktadır.

Yöntem:

Vaka 1: 40 yaşında erkek hasta sağ alt mandibular bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Radyografik incelemede yetersiz bir kök kanal dolgusu ve periapikal lezyon tespit edilmiştir. Dişte perküsyon hassasiyeti mevcuttu. Üzerindeki kron çıkarıldıktan sonra residüel çürük gözlendi. Giriş kavitesi prepare edildi, yetersiz kök kanal dolgusu uzaklaştırıldı ve tedavi edilmemiş 2. kanal açığa çıkarıldı. Çalışma boyu apeks bulucu ve radyografi ile ölçüldü. Kök kanalları ProTaper Universal döner eğe sistemi ile 30.06 boyutuna kadar genişletildi. Kanallara 1 hafta süre ile kalsiyum hidroksit patı yerleştirildi ve biyomekanik preparasyonda %5'lik NaOCl kullanıldı. Kök kanalları soğuk lateral kompaksiyon metodu kullanılarak AH Plus kanal patı ve gutta perka ile dolduruldu.

Vaka 2: 34 yaşında erkek hasta kliniğimize protez bölümü tarafından yönlendirildi. Dişlerin kron boyları çok kısaydı; bu nedenle kök kanal tedavisinden sonra kron boyu uzatma planlanmaktaydı. Bu vakada da aynı tedavi prosedürünü uyguladık ve tedaviyi tek seansta bitirdik.

Bulgular: Tedavi sonrası her iki olguda da perküsyon ve palpasyon hassasiyeti mevcut değildir. Tedavi sonrası hasta takipleri devam etmektedir.

Sonuç: Dişlerin endodontik tedavileri esnasında özellikle ekstra kanallar ve kökler gibi anatomik varyasyonlar daima akılda tutulmalıdır. Tedavi edilmemiş ekstra kanallardan kaynaklanan başarısızlıkların önüne geçmek için her bir vaka klinik ve radyografik olarak dikkatli bir şekilde incelenmelidir.

P213

Endodontic Treatment of Mandibular Premolars with Two Canals: Case Reports

Seda Tan İpek, Özge Güngör Tunçbilek, İsmail Özkoçak

Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: Although, mandibular first premolars usually have a single root and a single canal, they might have wide variations in root canal anatomy. This case report presents the diagnosis and nonsurgical endodontic management of two mandibular first premolar teeth with two roots and two canals.

Case reports:

Case 1: A 40 year-old male patient referred to our clinic with the complaint of pain in the posterior right mandibular area. Radiographic examination revealed periapical lesion with an inadequate root canal filling. The tooth was tender on percussion. After removal of the crown, clinical examination showed residual caries on the right mandibular first premolar. The access cavity was prepared, old filling material removed then we found an other untreated second canal. The working length was determined by apex locater and radiograph. Root canals were shaped to 30.06 size with ProTaper Universal rotary file system. The root canal was medicated with calcium hydroxide paste for seven days and biomechanical preparation was carried out with %5 NaOCl as the main irrigant. Root canal filling was completed with cold lateral compaction method using AH Plus root canal sealer and gutta percha.

Case 2: 34 year-old male patient was referred our clinic from prosthodontics department. The crown's length was very short and after the root canal treatment they were planning the surgical crown lengthening.We used the same treatment procedures in this case and it was finished for one visit.

Results: There are no percussion and palpation sensivity after treatment. Patients' follow up after treatment continues.

Conclusion: Anatomical variations,especially extra canals and roots should be kept in mind when treating teeth endodontically. Each case should be evaluated carefully clinically and radiographically in order to avoid failures resulting from the untreated extra canals.

P214

Çoklu Dişeti Çekilmelerinin Tedavisinde Bağ Dokusu Greftiyle Kuronale Kaydırılan Flep

Eser Elemek[1], Ömer Birkan Ağralı[2], Gül Sipahi[2], Leyla Kuru[2]

[1] Özel Muayenehane

[2] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji A.D

Giriş: Dişeti çekilmesi, dişeti kenarının mine-sement sınırının apikaline doğru yer değiştirmesi olarak tanımlanır. Buna bağlı olarak estetik, hassasiyet gibi problemler görülebilir ve tedavisinde periodontal yumuşak doku cerrahileri uygulanmaktadır. Bu vaka sunumunda, çoklu dişeti çekilmesinde bağ dokusu greftiyle birlikte uygulanan kuronale kaydırılan flep tekniği ile keratinize dişeti dikey boyutunu arttırmak ve kök yüzeyini kapatmak amaçlandı.

Vaka Raporu: Dişeti çekilmesi ve buna bağlı hassasiyet şikayeti ile başvuran, 34 ve 35 nolu dişlerinde çoklu dişeti çekilmesi bulunan 33 yaşındaki kadın hasta ile 13, 14 ve 15 nolu dişlerinde çoklu dişeti çekilmesi bulunan 47 yaşındaki erkek hastaya öncelikle ağız hijyen eğitimi, diş yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirmesini içeren başlangıç periodontal tedavi uygulandı. Altı hafta sonra lokal anestezi altında ilgili bölgelerde keratinize dişeti dikey boyutunu ve dişeti kalınlığını arttırmak ve açık kök yüzeyini kapatmak amaçlarıyla bağ dokusu greftiyle birlikte kuronale kaydırılan flep tekniği uygulandı. Operasyon öncesi ile sonrası 1. hafta, 1. ay, 3. ay ve 1. senede klinik ölçümler yapıldı.

Bulgular: Klinik parametrelerdeki olumlu değişime paralel tüm dişeti çekilmelerinin bir yıllık takibinde tam kök yüzeyi kapanması gözlendi.

Sonuç: Bağ dokusu greftiyle birlikte uygulanan kuronale kaydırılan flep tekniğinin çoklu dişeti çekilmelerinin tedavisinde keratinize dişeti dikey boyutunu ve dişeti kalınlığını arttırdığı, kök yüzeyi kapatmada %100 başarı sağladığı görülmektedir.

P214

Treatment of Multiple Gingival Recessions with Connective Tissue Graft and Coronally Advanced Flap

Eser Elemek[1], Ömer Birkan Ağralı[2], Gül Sipahi[2], Leyla Kuru[2]

[1] Private Practice

[2] Marmara University Faculty of Dentistry, Periodontology

Introduction: Gingival recession is the retraction of gingival margin apically from the cemento-enamel junction. This may cause a sensitivity and esthetic problems which is treated by periodontal soft tissue surgical procedures. In this case report, we aimed to cover exposed root surfaces and increase the vertical distance of keratinized gingiva by using connective tissue graft with coronally advanced flap in multiple gingival recessions.

Case Report: A 33-year-old woman with a chief complaint of tooth sensitivity caused by multiple gingival recessions on teeth 34 and 35 and a 47-year-old man having sensitivity due to multiple gingival recessions on teeth 13, 14 and 15 were applied to our clinics. Initial periodontal treatment consisting of oral hygiene instructions and scaling and root planing was performed. Six weeks later, connective tissue graft together with coronally advanced flap procedure was applied under local anesthesia to cover the exposed root surfaces and increase the vertical distance of keratinized gingiva.

Results: Parallel to the improved outcome in clinical parameters, a complete root coverage was observed during the 1 year follow-up period.

Conclusion: In the treatment of multiple gingival recessions, connective tissue graft together with coronally advanced flap increased the vertical distance of keratinized gingiva and gingival thickness and also resulted in complete root coverage.

P215

Periodontal Abseye Bağlı Alveol Kemiği Kaybının Rejeneratif Tedavisi

Nadin Gemrekoğlu, Leyla Kuru

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Periodontal abse; periodonsiyumda pulpa kaynaklı olmayan, dişeti oluğunda pü formasyonu görülen ve genelde ilerlemiş periodontal hastalığın, kronik travmanın veya diabetes mellitus gibi sistemik bir hastalığın komplikasyonu olarak ortaya çıkan akut destrüktif bir süreçtir. Periodontal abse nedeniyle yıkılan dokuların rekonstrüksiyonu periodontal rejenerasyonla sağlanabilmektedir. Bu olgu sunumunda, kronik oklüzal travmaya bağlı oluşan periodontal absenin rejeneratif periodontal tedavisi amaçlanmıştır.

Yöntemler: Dişetinde ağrı, kanama, ağız kokusu, 23 numaralı dişte sallantı ve iltihap çıkışı şikayetleriyle kliniğimize başvuran 37 yaşındaki kadın hastadan alınan anamnez sonucunda sistemik açıdan sağlıklı olduğu ve günde 20 adet sigara içtiği öğrenildi. Klinik muayene sonucu Miller sınıf III mobiliteye sahip dişte; ortalama 5.5 mm sondalama derinliği ve 6 mm klinik ataşman kaybı tespit edildi. Oral hijyen eğitimi sonrası hastaya 3 seans mekanik periodontal tedavi uygulandı; ikinci seans kombine antibiyotikle (amoksisilin 500mg, 2×1 ve metronidazol 250mg 2×1, 7 gün) desteklendi. Primer travması kaldırılan dişe endodontik tedavi uygulandı ve splintlendi. Başlangıç periodontal ve endodontik tedaviler sonrası mobilitesi Miller sınıf II'ye azalan diş bölgesine flep operasyonu yapıldı; cerrahi işlem sırasında hemiseptal defekte sahip dişe, sığırdan kaynaklı zenogreft ve kolajen membran uygulandı. Operasyon sonrasında hasta sigara içmemesi yönünde uyarıldı ve dikişler operasyondan 14 gün sonra alındı.

Bulgular: Bir yıllık takip sonucunda, mobilitenin tümüyle ortadan kalktığı, radyografik olarak defekt bölgesindeki alveol kemiği seviyesinin çevre sağlıklı kemik seviyesine yaklaştığı görülmektedir.

Sonuç: Periodontal abse oluşumunda etkili etiyolojik faktörlerin uzaklaştırılması ve uygun periodontal tedavinin planlanmasıyla kanin gibi estetik ve fonksiyonel açıdan önemli olan dişlerin çevresinde yeni kemik oluşumu ve fonksiyonun tümüyle kazanılması sağlanabilmektedir.

P215

Regenerative Treatment of Alveolar Bone Loss Due to Periodontal Abscess

Nadin Gemrekoğlu, Leyla Kuru

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Periodontal abscess, an acute destructive periodontal disease not originating from pulp, shows pus formation in the gingival sulcus, and usually appears as a complication of advanced periodontal disease, chronic trauma or systemic disease like diabetes mellitus. Reconstruction of periodontal tissues destructed by diseases such as periodontal abscess can be achieved using the principles of periodontal regeneration. In this case report, regenerative periodontal treatment approach of periodontal abscess due to chronic occlusal trauma is aimed.

Methods: A 37-year-old woman who admitted to our clinic with complaints of pain, gingival bleeding, halitosis, mobility and inflammation of tooth 23, was systemically healthy and smoking 20 cigarettes per day according to her anamnesis. The tooth with Miller class III mobility presented average 5.5 mm of probing depth and 6 mm of clinical attachment loss in clinical examination. After oral hygiene instruction, 3 sessions of mechanical periodontal treatment supplemented with the combined antibiotic therapy (amoxicillin 500mg, 2x1 and metronidazole 250mg 2x1, 7 days) was performed . Removal of primary trauma, endodontic treatment and splinting were performed. After the initial periodontal and endodontic treatment in defect region, mobility was reduced to Miller class II and flap operation was planned. Following elevation of full thickness flap, xenograft and collagen membrane were applied onto the hemiseptal defect. The patient was warned that smoking should be avoided and the sutures were taken 14 days after surgery.

Results: One year after surgery, complete resolution of mobility and bone fill were observed.

Conclusion: In periodontal abscess, removal of effective etiologic factors and planning appropriate periodontal treatment are the key factors for gaining new alveaolar bone and function of teeth.

P216

Direkt Kompozit Veneerler ile Gülüş Tasarımı

Bora Korkut

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Giriş: Estetik diş hekimliği konsepti, restore edilecek dişin estetiğinin yanında dişe en uygun anatomik ve fonksiyonel parametreleri de göz önüne alır. Yapılacak tedavi direkt rezin restorasyon olduğunda oluşturulacak yeni gülüşün tüm kontrolü klinisyene aittir. Mum modelaj ve silikon matriks gibi işlem öncesi yardımcı araçlar, klinisyene tek seansta hastaya özel gülüşü oluşturacak restorasyonlar yapmak için imkan verir. Klinisyenler ideal kompozit materyaller kullanarak doğal estetik görünümlü sonuçlar yaratabilmektedirler. Renk, opasite ve translusentlik parametrelerinin restorasyon sırasında tabakalama prosedürüne dahil edilmesi, direkt estetik rezin restorasyonların vazgeçilmezi olmuştur.

Materyal ve Metod: Özellikle üst çene kesici dişlerindeki mine hipoplazisi nedeniyle problemli olan gülüş tek seansta direkt kompozit veneerler ile tedavi edilmiştir. Öncelikle model üzerinde provizyonel mum modelaj restorasyonlar ve silikon matriks oluşturulmuştur. Renk seçimi cross-polarize fotoğraf üzerinden yapılmış ve renkler 'A1B', 'OcE' (Estelite-Asteria/Tokuyama) olarak seçilmiştir. Dişler izole edilmiş ve minimal invazif preparasyonlar yapılmıştır. Self-Etch bir adeziv ajan (Bond-Force-II/Tokuyama) selektif asitleme yöntemi ile uygulanmıştır. Palatal/marjinal duvarlar yüksek value değerli 'A1B' renk rezin ile silikon matriks rehberliğinde oluşturulmuştur. Dentin tabakalaması da 'A1B' renk rezin ile insizal kenarda yaklaşık 1mm boşluk kalacak şekilde yapılmıştır. Yüzey ve insizal kenar tabakalaması düşük value değerli 'OcE' renk rezin ile yapılmıştır. Oksijen inhibisyon tabakası gliserin kullanılarak elimine edilmiştir. Marjinal yuvarlatmalar için polisaj diskleri (SofLex/3M) ve interdental cilalama için interdental bantlar (Epitex/GC) kullanılmıştır. Kalın grenli spiral cila diskleri (Twist-Dia/Kuraray) labial yüzey cilası için kullanılmıştır. Makro ve mikro yüzey özellikleri mavi bantlı elmas frez, düşük turda kullanılarak oluşturulmuştur. Detaylı cilalama ince grenli spiral cila diski (Twist-Dia/Kuraray) kullanılarak tamamlanmıştır. Gülüş düzenlenmesi tamamlanan hastaya her üç ayda bir kontrol randevusu verilmiştir.

Sonuç: 1,5 yıllık kontrolde herhangi bir kırık yada renklenme olmaksızın tüm restorasyonların fonksiyonda oldukları belirlenmiştir. Periodontal bir şikayet bulunmayan hasta estetik açıdan restorasyonlardan memnun olduğunu belirtmiştir. Fonksiyonel, estetik ve uzun dönem kalıcı direkt rezin restorasyonların olmazsa olmazları doğru endikasyon, kaliteli materyaller ve doğru cilalama prosedürüdür.

P216

Smile Make-Over with Direct Composite Veneers

Bora Korkut

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Introduction: In aesthetic dentistry concept, entire aesthetic zone along with mechanics of restoring teeth to proper anatomy and function must be taken-into account. Clinician is in full control for re-establishing new smile when treatment plan is direct resins restorations. Utilizing tools as pre-operative wax-up and silicone index, help clinician to create patient-specific restorations that will allow most proper "smile make-over" in single visit. Clinicians have ability to create natural looking aesthetic results by using ideal composite materials. Layering colors, opacities and translucencies within restorative process are indispensable procedures for direct aesthetic resin restorations.

Material and Methods: Smile suffering from enamel hypoplasia mostly on maxillary incisors was rehabilited with direct composite veneers in single appointment. First, provisional wax-up restorations were prepared on cast and silicone index was created. Shades were selected on cross-polarized photography as 'A1B' and 'OcE' (Estelite-Asteria/Tokuyama). Teeth were isolated and minimal invasive preparations were performed. Self-etch adhesive agent (Bond-Force-II/Tokuyama) with selective etching was used. Palatal/marginal walls were created with high-value shade, 'A1B' with silicone index guidance. Dentin layering was done with 'A1B' leaving ~1mm space incisally. Low-value shade, 'OcE' was used for surface and incisal layering. Oxygen inhibition layer was eliminated with glycerine. Marginal roundings were performed with discs (SofLex/3M) and interdental polishing with interdental strips (Epitex/GC). Coarse spiral disc was used for labial surface polishing (Twist-Dia/Kuraray). Macro&micro surface textures were created with blue-banded diamond burr with low speed. Detailed polishing was done with fine spiral disc (Twist-Dia/Kuraray). Smile make-over completed and patient with new smile was called for appointments for every three-months.

Conclusion: In 1,5 year recall, all restorations were functional without any fracture or discoloration. There was no periodontal problem and patient was satisfied with aesthetic outcome. Correct indication, quality metarials, proper polishing procedures and method are keys for functional, esthetic and long-lasting direct resin restoration.

P217

Minimal İnvaziv Ön Bölge Kompozit Restorasyonlar

Tansu Topaloğlu[1], Esra Uzer Çelik[2]

[1] İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi

[2] İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka sunumunda travma sonucu kırık dişi ve fizyolojik polidiasteması bulunan iki hastanın estetik görünümlerinin minimal invaziv anterior direkt kompozit restorasyon uygulamaları ile geri kazanımları anlatılmaktadır.

Yöntem: Travma sonucu maksiller santral dişi kırık olan hasta (13 yaş, erkek) ile anterior dişlerinde polidiasteması olan hasta (22 yaş, erkek) estetik görünümlerini geri kazanmak için kliniğimize başvurdu. Başlangıç fotoğraflarının çekiminin ardından silikon rehber için ölçüleri alındı. Renk seçiminden sonra dişler tabakalama tekniği ile ışıkla sertleşen nano kompozit kullanılarak (Essentia, GC) restore edildi. Bitirme ve parlatma işlemleri ile restorasyonlar tamamlandı.

Bulgular: Hastalar tedavi sonrasında restorasyonların estetik ve fonksiyonlarından son derece memnundu.

Sonuç: Minimal invaziv kompozit direkt restorasyonların, hasta için estetik görünümlerini ve fonksiyonlarını geri kazanma adına başarılı bir tedavi yaklaşımı olduğu söylenebilir.

P217

Minimally Invasive Anterior Composite Restorations

Tansu Topaloğlu[1], Esra Uzer Çelik[2]

[1] İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry

[2] İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: This case report describes the recovery of the aesthetic appearance of two patients with either a traumatized fractured tooth or physiologic polydiastemas by minimally invasive anterior direct composite restorations.

Methods: A patient (13 years old, male) with a fractured maxillary central incisor and a patient (22 years old, male) with polydieastemas in anterior teeth referred to our clinic to improve their non-aesthetic appearance. After taking the initial photographs,the impressions were taken for making a silicone guide. After the shade was assessed, the teeth were restored with a light-curing nano composite (Essentia, GC) using the layering technique. Restorations were completed by finishing and polishing procedures.

Results: After treatment, patients were very satisfied with the aesthetics and functions of the restorations.

Conclusion: Minimally invasive composite direct restorations can be said to be a successful treatment approach to restore the aesthetic appearance and function of the patient.

P218

Kırık ve Renklenmiş Santral Dişin Estetik Restorasyonu: Vaka Raporu

Bora Korkut

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Giriş: Yeni jenerasyon kompozit rezinlerin geliştirilmiş manipulasyon, fiziksel ve optik özellikleri sayesinde klinisyenler artık doğala çok yakın restorasyonlar yapabilme becerisine sahiptirler. Daha karmaşık efektler de çeşitli renkte, opaklık ve translusentlikte rezinlerin tabakalama teknikleriyle birlikte kullanımı ile taklit edilebilmektedir. Direkt rezin restorasyonların uzun ömürlü ve estetik olarak üst düzeyde olması ancak doğru endikasyon, iyi kalitede materyal kullanımı ve doğru polisaj işlemleri sayesinde arttırılabilir.

Materyal ve Metod: Kırık ve renklenmiş devital 21# diş kliniğe devital beyazlatma için başvurmuştur. Renklenme birkaç beyazlatma denemesi sonrası başarılı olmamıştır. Tedavi seçeneği olarak renklenme vakalarında riskli olmasına rağmen direkt kompozit veneer tercih edilmiştir. Okluzal ilişki kontrolü sonrası renk seçimi cross-polarize filtreli fotoğraf üzerinden yapılmış ve 'A1E', 'A1D' ve 'Blue' renkler olarak belirlenmiştir (Clearfil-Majesty-Es-II,/Kuraray). Geçici restorasyon yapılmış ve ağız içinde silikon anahtar oluşturulmuştur. İzolasyon ve servikal bölgenin 212# klemp ile retraksiyonu sonrası tabakalamaya yer kazanmak için derin preparasyon yapılmıştır. Bir üniversal adeziv ajan (Clearfil-Universal-Bond/Kuraray) selektif asitlemeyle birlikte kullanılmıştır. Silikon anahtar rehberliğinde yüksek value değerli 'A2D' renk kullanılarak, mamelonlara yer bırakacak şekilde dentin tabakası oluşturulmuştur. Mevcut diş ve kompozit alanların yüzeyi renklenmeyi kapatmak amacıyla ince bir tabaka çok yüksek value değerli rezinle (Masking-Liner/GC) örtülmüştür. Palatal yüzeyde boşlukları da kapsayacak şekilde daha çok şeffaflık elde etmek için çok düşük value değerli 'Blue' renk kullanılmıştır. En üst yüzey düşük value değerli 'A1E' renkle restore edilmiştir. Gliserin uygulaması sonrası makro yüzey anatomisi sarı-bantlı elmas frezle oluşturulmuştur. Marjinal yuvarlatmalar cila diskleriyle (SofLex/3M) ve ara yüzey cilası interdental bantlarla (Epitex/GC) yapılmıştır. Mikro anatomi mavi-bantlı elmas frezin düşük hızda yatay kullanımıyla oluşturulmuştur. Detaylı cilalama işlemi spiral disklerle (Twist-Dia/Kuraray) yapılmıştır. Restorasyon tamamlanmış ve hastaya iki ayda bir kontrol randevusu verilmiştir.

Sonuç: 2 yıllık kontrolde restorasyonun herhangi bir kırık ya da renklenme olmaksızın fonksiyonel olduğu belirlenmiştir. Kırık hattı belirgin olmayıp makro/mikro anatominin de korunduğu tespit edilmiştir. Hasta sonuçtan estetik olarak memnun olduğunu belirtmiştir.

P218

Direct Aesthetic Make-Over of Fractured and Discolored Central Incisor: Case Report

Bora Korkut

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Introduction: Clinicians have ability to provide natural alike restorations with improved handling, physical properties and excellent optical properties of latest generation of composite resins. More sophisticated effects can be emulated through use of various shades, opacities and translucencies within direct stratification techniques. Longevity and aesthetic level of direct resin restorations can be increased with correct indications, good-quality materials and proper polishing procedures.

Material and Methods: Fractured and discolored non-vital tooth #21 referred to clinic for devital bleaching. Discoloration didn't change after several devital bleaching appointments. Direct composite veneer was decided as treatment method although it was challanging one in such cases. Occlusal relations checked and shades selected on cross-polarized photography as 'A1E', 'A1D' and 'Blue' color-modifier (Clearfil-Majesty-Es-II,/Kuraray). Temporaray restoration and silicone index were created intraorally. After isolation and cervical area retraction with clamp #212, deep preparation was performed to gain space for layering. Universal adhesive (Clearfil-Universal-Bond/Kuraray) with selective etching was used. First dentin layer was created with high value 'A2D' shade leaving spaces for mamellons by using silicone index. Remaining tooth and composite surfaces were covered with thin layer of very high value resin (Masking-Liner/GC) to cover discoloration. Palatal surface including spaces were restored with very low value 'Blue' shade for more translucency. Top surface layer was restored with low value 'A1E' shade. After glycerin application macro surface anatomy was created with yellow-banded diamond burr. Marginal roundings were done with polishing discs (SofLex/3M) and interdental polishing with interdental strips (Epitex/GC). Micro anatomy was created with blue-banded diamond burr in low speed horrizontally. Detailed polishing is done with spiral discs (Twist-Dia/Kuraray). Restoration was completed and patient was called for every-two-months.

Conclusion: In 2 years recall, restoration was fully functional without any fracture or discoloration. Fracture line was not visible and macro/micro morphology were preserved. Patient was satisfied with aesthetic result.

P219

İki Farkli Beyazlatma Yönteminin Etkinliği ve Renk Stabilitesi

Betül Aka[1], Esra Uzer Çelik[2]

[1] Bornova Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, İzmir

[2] İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu randomize kontrollü klinik çalışmada, farklı renk tonuna sahip dişlerde iki farklı ev tipi beyazlatma yönteminin etkinliği ve 6 aylık takip sonrasında bu yöntemlerin renk stabilitesi karşılaştırıldı.

Yöntem: Doksan iki hasta (777 diş) rastgele üç gruba ayrıldı: (a) negatif kontrol, (b) %10 karbamit peroksit içeren hastaya özel plaklarla uygulanan yöntem (%10 CP/PF) (Opalescence PF), ve (c) %6 hidrojen peroksit içeren hazır kaşıkla uygulanan yöntem (%6 HP/Go) (Opalescence Go). Tüm gruplarda dişler Vita klasik renk skalasına göre açık (A1-C1), orta koyu (C2-B3) ve koyu renkli (A3,5-C4) dişler olmak üzere üç alt gruba ayrıldı. Beyazlatma ajanları üretici firmaların önerisi doğrultusunda 14 gün süreyle kullanıldı. Renk ölçümleri başlangıçta, 10 günlük ve 14 günlük beyazlatma uygulaması sonrasında, tedaviden 2 hafta ve 6 ay sonra yapıldı. Sonuçlar üç-yönlü ANOVA ve Mann-Whitney U testleri ile analiz edildi (a = 0.05).

Bulgular: Dişlerin başlangıç rengine bakılmaksızın, her iki beyazlatma yöntemiyle kontrol grubuna göre daha yüksek ΔE* değerleri elde edilirken (p<0,05), %10 CP/PF gruplarında %6 HP/Go gruplarına göre daha yüksek ΔE* değerleri elde edildi (p<0,05). Her iki beyazlatma yöntemi de koyu renkli dişlerde açık renkli dişlerden daha yüksek ΔE* değerleri gösterdi (p<0,05). Altı ay sonra sadece %10 CP/PF gruplarında ΔE* değerlerinde azalma belirlendi (p<0,05).

Sonuç: Her iki beyazlatma yöntemi de beyazlatma etkinliği gösterirken, %10 CP/PF ev tipi beyazlatma yöntemi %6 HP/Go'dan daha etkili bulunmuştur.

P219

Evaluation of the Efficacy and Colour Stability of Two Different Bleaching Methods

Betül Aka[1], Esra Uzer Çelik[2]

[1] Bornova Oral and Dental Health Center

[2] İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: This randomised controlled clinical trial compared the bleaching efficacy of two different at-home bleaching methods on teeth of different shades and their colour stability after a 6-month follow-up.

Methods: Ninety-two patients (777 teeth) were randomly divided into three groups: (a) negative control, (b) patients treated with a custom-made tray containing 10% carbamide peroxide (10% CP/PF) (Opalescence PF), and (c) patients treated with a pre-loaded tray containing 6% hydrogen peroxide (6% HP/Go) (Opalescence Go). Teeth in all groups were divided into three sub-groups according to the VITA Classic Shade Guide: light (A1-C1), medium dark (C2-B3) and dark (A3.5-C4). Bleaching agents were performed in accordance with manufacturers' instructions for 14 days. The colour values were measured at the baseline, 10 days and 14 days of bleaching, 2 weeks and 6 months after bleaching. Three-way ANOVA and Mann-Whitney U tests were used for statistical analysis (a = 0.05).

Results: Irrespective of original shade, both bleaching groups showed significantly higher ΔE* values than the control groups, and the ΔE* values were significantly higher in the 10% CP/PF groups than those in the 6% HP/Go groups (p<0.05). In both bleaching methods, the dark teeth showed higher ΔE* values than the light teeth (p<0.05). The ΔE* values decreased significantly only in the 10% CP/PF groups after 6 months (p<0.05).

Conclusion: Both bleaching methods produced a bleaching effect, but 10% CP/PF at-home bleaching method was more effective than 6% HP/Go.

P220

Yüksek Viskoziteli Cam İyonomerlerin İki Yıllık Klinik Performansı

Esra Uzer Çelik[1], Ayşe Tuğçe Tunaç[2], Fatma Yılmaz[1]

[1] İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

[2] Yeditepe Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu randomize kontrollü tek merkezli split-mouth klinik çalışmanın amacı yüksek viskoziteli cam iyonomer (Hv-GIC) restorasyonların çürüksüz servikal restorasyonlardaki iki yıllık klinik performansını üç aşamalı asitle ve yıka adeziv sistemle uygulanan nanohibrit kompozit (E&Ra/nanoC) restorasyonlarla karşılaştırmaktır.

Yöntem: Yüz otuz dört çürüksüz servikal lezyon çalışmaya dahil edildi ve splith mouth dizayna göre iki gruba ayrıldı. Deney grubundaki servikal lezyonlar Hv-GIC (Equia) ile kontrol grubundaki lezyonlar ise üç aşamalı asitle ve yıka adeziv system (Optibond FL) ve nanohibrit kompozit (G-aenial) ile restore edildi. Restoratif materyaller üretici firmaların talimatlarına göre uygulandı. Klinik değerlendirme bir hafta, altı ay, bir yıl ve iki yıl sonra Dünya Dişhekimliği Federasyonu kriterlerine göre yapıldı. Veriler Friedman ANOVA ve Mann Whitney U testleri ile analiz edildi (a=0.05).

Bulgular: İki yıl sonunda, Hv-GIC restorasyonların %91'i ağızda kalırken bu oran E&Ra/nanoC restorasyonlar için %100 idi. Tüm kriterler değerlendirildiğinde iki materyal arasında sadece retansiyon kriteri için anlamlı fark gözlendi (p< 0,05).

Sonuç: Hv-GIC'in iki yıllık klinik performansı kabul edilebilir düzeydedir. Ancak iki yıl sonunda, E&Ra/nanoC restorasyonların retansiyonunun Hv-GIC restorasyonlardan daha iyi olduğu gözlenmiştir.

P220

Two-Year Clinical Performance of High-Viscosity Glass Ionomers

Esra Uzer Çelik[1], Ayşe Tuğçe Tunaç[2], Fatma Yılmaz[1]

[1] İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Yeditepe University Dentistry Faculty, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: The aim of this randomized, controlled, single-centre, split-mouth clinical trial was to compare the two-year clinical performance of high-viscosity glass ionomer (Hv-GIC) restorations in non-carious cervical lesions with nanohybrid composite restorations applied with a three-step etch and rinse adhesive system (E&Ra/nanoC).

Methods: One hundred thirty-four non-carious cervical lesions were included and assigned into two groups according to the split-mouth design. The cervical lesions in the experimental group were restored with an Hv-GIC (Equia), while a nanohybrid composite (G-aenial) with a three-step etch and rinse adhesive system (Optibond FL) was applied to the control group. All tested restorative materials were used according to the manufacturers' instructions. Clinical evaluation was performed after one week, six months, one year, and two years using World Dental Federation criteria. Data were analysed using Friedman analysis of variance (ANOVA) and Mann-Whitney U tests (a=0.05).

Results: After two years, Hv-GIC restorations had a retention rate of 91% in comparison to 100% for E&Ra/nanoC restorations. Considering all criteria, significant differences existed between the two restorative materials solely with respect to the retention criteria after two years (p<0.05).

Conclusions: The two-year clinical performance of Hv-GIC was clinically acceptable. However, the retention of E&Ra/nanoC restorations was significantly better than Hv-GIC restorations after two years.

P221

Palatinal Yerleşimli Maksiller Lateral Kesicinin Rezin Kompozitle Direkt Restorasyon Tedavisi: Vaka Raporu Serisi

Omar Faez Abdulateef, Nevin Çobanoğlu

Selçuk Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Çoğu insan için gülümseme çok önemlidir. Gülümsemedeki estetik palatinalde kalmış maksiller lateral dişler gibi yanlış hizalanmış dişlerin varlığından olumsuz etkilenebilir. Bu vaka serisi, aynı problemden mustarip beş farklı hastayı göstermektedir ve sorun sağ lateral dişin palatinalde kalmasıdır. Tüm hastalar gülümsemelerinde hızlı bir değişim ve düzeltme bekliyorlardı. Hastalara ortodontik tedavi önerildi, ancak tüm hastalar bu fikri reddettiler. Hastaların hızlı ve yüksek estetik beklentileri dikkate alarak tedavi direkt rezin kompozit laminate restorasyon ile gerçekleştirildi. Düzeltilen dişlerin insizal görünümü, alt dişlerle olan oklüzal ilişkiyi korumak için premolar dişlere benzedi, ancak güzel bir gülümseme için yeterli estetik sağlandı. Bu gibi durumlarda, direkt rezin kompozit laminate restorasyonlar maliyet açısından uygun ve kısa sürede yapılabilecek iyi bir tedavi seçeneğidir.

P221

Direct Restoration Treatment of Palatally Displaced Maxillary Lateral Incisors with Resin Composite: Case Report Series

Omar Faez Abdulateef, Nevin Çobanoğlu

Selcuk University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

The smile is very important for most people. Aesthetic in smile could be negatively influenced by the presence of misaligned teeth like palatally displaced maxillary lateral incisors. This case series shows five different patients suffering from the same problem, and the problem is that the right lateral tooth remains palatal. All the patients expected immediate change and correction in their smile. The orthodontic treatment was recommended to patients but all the patients rejected that idea. The final treatment was devised taking in consideration quick and high esthetic expectations, this achieved by direct resin composite laminate veneer restoration. The incisal appearance of the restored teeth was similar to premolar teeth for maintain the occlusal relationship with the lower teeth, but sufficient aesthetics were provided for a beautiful smile. In these cases, direct resin composite laminate veneers is a good treatment option that cost efficient and does not take long time.

P222

Süt Dişlenmede Nadir Görülen Suplementer Dişler: İki Olgu Sunumu

Aliye Tuğçe Gürcan

Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı

Giriş: Suplementer dişler, normal diş görünümünde olan süpernumerer (artı) dişler olarak adlandırılmaktadır. Süt dişlenmede nadir olarak görülmektedirler. Normal diş görünümünde oldukları için ağız içi muayenede fark edilmeleri zor olabilmektedir.

Olgu Sunumu: İlk olguda, çocuk diş hekimliği kliniğine, uzamış süt santral kesici dişi nedeniyle başvuran 6 yaşında erkek hastada yapılan ağız içi ve radyografik muayenede, maksillada bilateral suplementer süt yan kesici diş mevcudiyetine rastlanmıştır. Tedavi planı olarak ekstrüze santral süt dişinin çekimi ve suplementer lateral süt dişlerinin takibi sonrası çekimi düşünülmüştür. İkinci olguda, rutin muayene için çocuk diş hekimliği kliniğine başvuran 7 yaşında erkek hastada maksillada unilateral suplementer süt sağ yan kesici diş mevcudiyetine rastlanmıştır. Tedavi planı olarak suplementer dişin takibi ve çekimi düşünülmüştür.

Sonuç: Sürme gecikmesi, çapraşıklık, sürekli dişle karıştırma, estetik bozukluk gibi sorunlara yol açabilen suplementer dişlerin erken teşhisi ve meydana gelebilecek anomalilerin önlenmesi açısından klinik olarak takip edilmesi önem arz etmektedir. Suplementer dişin çekimi yapılmadan önce ağız içi muayene ve radyografik inceleme birlikte değerlendirildiğinde tedaviye yardımcı olacaktır.

P222

Supplementary Teeth Rarely Found in Primary Dentition: Report of Two Cases

Aliye Tuğçe Gürcan

Altınbas University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

Introduction: Supplemental teeth are referred to as supernumerary teeth that have the appearance of normal teeth. Supplemental teeth are rarely seen in primary dentition. Because of normal tooth appearance, it may be difficult to notice in the mouth.

Case Reports: In the first case, intraoral and radiographic examination of a 6-year-old male patient who was referred to pediatric dentist clinic due to extruded primary central incisor tooth and bilateral supplemental primary lateral teeth in maxilla were found. As a treatment plan, the extraction of the extruded primary central tooth and extraction of the supplemental primary teeth after follow-up were considered. In the second case, unilateral supplemental primary right lateral incisor in the maxilla of a 7-year-old male patient who applied for pediatric dentistry clinic for routine examination was found. As a treatment plan, extraction and follow-up of supplemental teeth were thought.

Conclusion: Clinical follow-up is important to prevent the premature diagnosis of supplemental teeth and anomalies that may occur, which may lead to problems such as delayed tooth eruption, crowded tooth, confusing primary and permanent teeth, aesthetic impairment. Evaluation of combined intraoral examination and radiographic examination will be helpful before the treatment of supplemental teeth.

P223

Periodontitis Hastalarında Tükürükte Doku Faktörü Aktivitesinin Tayini

Şehkar Oktay[1], Özge Özöner Bal[2], Ülkü Noyan[3], Ebru Işık Alturfan[1]

[1] Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Biyokimya

[2] Ataşehir Ağız Diş Sağlığı Merkezi, Periodontoloji Bölümü

[3] Acıbadem Hastanesi, Ağız ve Diş Sağlığı Bölümü,

Amaç: Doku faktörü (DF) bir hücre membran komponentidir ve aynı zamanda doku hasarının belirtecidir. Aktivitesi, membran kompozisyonundaki bozulmalarda, sıcaklıkta ve pH farklılıklarında değişebilir. Periodontitis, reaktif oksijen türlerinin oluşumu ve periodontal hastalık sırasında bağ dokularının patolojik yıkımı ile güçlü bir ilişki içerisindedir. Bu çalışmanın amacı, kronik marjinal gingivitis (KMG), kronik periodontitis (KP) ve generalize agresif periodontitisli (GAgP)li hastaların başlangıç tedavi öncesi ve sonrası tükürüklerinde DF aktivitesinin incelenmesidir.

Materyal ve Metot: Çalışma grubu başlangıç tedavi öncesi ve sonrası KMG (n=10), KP (n=10) ve GAgP (n=10)'li 30 periodontitis hastasından ve 10 sağlıklı kontrolden oluşmaktadır. Bu grupların total tükürüklerinde Quick metoduna göre DF aktivitesi tayini yapıldı.

Bulgular: Başlangıç tedavi öncesi periodontitis gruplarında tükürük DF aktivitesi anlamlı olarak artmış bulundu ve ayrıca tedavi sonrası bu DF aktivitesi anlamlı olarak azaldı.

Sonuç: Tükürükteki DF aktivitesinin artışı periodontitiste gözlenen ağız dokusu hasarı ilgili olabilir. Periodontal hastalıkların tedavisi ve antioksidan-oksidanlar dengesinin düzeltilmesi, oksijen türlerinin neden olduğu doku hasarını iyileştirir.

P223

Determination of Salivary Tissue Factor Activity in Patients with Periodontitis

Şehkar Oktay[1], Özge Özöner Bal[2], Ülkü Noyan[3], Ebru Işık Alturfan[1]

[1] Marmara University, Faculty of Dentistry, Basic Medical Sciences Biochemistry

[2] Atasehir Dental Health Center, Department of Periodontology

[3] Acıbadem Hospital, Department of Oral and Dental Health

Aim: Tissue factor (TF) is a cell membrane component and also used as an indicator of tissue damage. Its activity can be changed by the disturbances in membrane composition, heating and pH changes. Periodontitis has a strong relationship with generation of reactive oxygen species and the pathological destruction of the connective tissues during periodontal disease. The aim of the present study was to determine TF activity in saliva of patients with chronic gingivitis (CG), chronic periodontitis (CP) and generalized aggressive periodontitis (GAgP) before and after initial periodontal treatment.

Material and Methods: The study consisted of 30 patients with CG (n=10), CP (n=10) and GAgP (n=10) before and after initial periodontal treatment and 10 healthy control subjects and TF activities were determined by Quick method in whole saliva of periodontitis patients.

Results: Significantly increased activities of TF were found in periodontitis groups before initial periodontal treatment and also significant decrease was detected after treatment.

Conclusions: Increase in salivary TF activity may be relevant to the oral tissue damage seen following periodontitis. Treatment of periodontal diseases and restoring the balance of antioxidants-oxidants ameliorate tissue damage caused by oxygen species.

P224

Periodontal Hastalıklarda Klinik Parametrelerle Siyalik Asit Korelasyonu

Şehkar Oktay[1], Özge Özöner Bal[2], Leyla Kuru[3], Ayşen Yarat[1], Ülkü Noyan[4]

[1] Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Biyokimya

[2] Ataşehir Ağız Diş Sağlığı Merkezi, Periodontoloji Bölümü

[3] Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[4] Acıbadem Hastanesi, Ağız ve Diş Sağlığı Bölümü

Amaç: Periodontal hastalıklar, diş yüzeyinde veya subgingival bölgede kolonize olan bakterilerin neden olduğu kronik enflamatuvar enfeksiyonlardır. Nöraminik asit ailesinin asetillenmiş türevi olan siyalik asit (SA)'in hücreler arası etkileşim, hücre göçü ve proliferasyonu gibi birçok fizyolojik fonksiyonda görev alır. Aynı zamanda bir akut faz reaktanı olan SA, akut faz proteinlerinin terminal oligosakkarit zincirlerinde de bulunur. Çalışmanın amacı, farklı periodontal hastalıklarda klinik parametreler ile total tükürük, parotis tükürüğü ve serumdaki SA'in karşılaştırılmasıdır.

Materyal ve Metot: Çalışma grubu sistemik olarak sağlıklı kronik gingivitisli (KG) (n=10), kronik periodontitisli (KP) (n=10) ve generalize agresif periodontitisli (GAgP) (n=10) olmak üzere 30 hasta ve periodontal açıdan sağlıklı 10 gönüllüden (kontrol grubu) oluştu. Tam tükürük, parotis tükürüğü ve serum SA düzeyleri Warren metodu ile tayin edildi. Verilerin istatistiksel analizi Graph Pad 5.0 Prism programı kullanılarak Spearman korelasyon testi ile değerlendirildi.

Bulgular: KG, KP ve GAgP gruplarında total tükürük, parotis tükürüğü ve serum SA düzeyleri ile plak indeksi, gingival indeks ve sondalama kanama değerleri arasında anlamlı pozitif ilişki bulundu ($p<0.05$). Ayrıca KG grubunda total SA düzeyi ile sondalama derinliği ve klinik ataşman seviyesi; KP grubunda total tükürük, parotis tükürüğü ve serum SA düzeyleri ile sondalama derinliği ve klinik ataşman seviyesi arasında anlamlı pozitif ilişki bulundu ($p<0.05$).

Sonuç: Serum ve tükürükteki SA düzeyi, farklı periodontal hastalıkların değerlendirilmesini sağlayan bir enflamatuvar belirteci olarak kullanılabilir.

P224

Correlation of Sialic asid with Clinical Parameters in Periodontal Diseases

Şehkar Oktay[1], Özge Özöner Bal[2], Leyla Kuru[3], Ayşen Yarat[1], Ülkü Noyan[4]

[1] Marmara University, Faculty of Dentistry, Basic Medical Sciences Biochemistry

[2] Atasehir Dental Health Center, Department of Periodontology

[3] Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[4] Acıbadem Hospital, Department of Oral and Dental Health

Aim: Periodontal diseases are chronic infections caused by bacteria colonized on the surface of the teeth or subgingival region. Sialic acid (SA), a family of acetylated derivatives of neuraminic acid, participates in multiple physiological functions, such as cell-to-cell interactions, cell migration and proliferation. Also, SA is an acute phase reactant by itself and moieties are found also at terminal oligosaccharide chains of acute-phase proteins. The aim of the study to compare clinical parameters with the whole saliva, parotis saliva and serum SA levels in different forms of periodontal diseases.

Material and Methods: The study consisted of a total of systemically healthy 30 patients with chronic gingivitis (CG) (n=10), chronic periodontitis (CP) (n=10) and generalized aggressive periodontitis (GAgP) (n=10) and 10 healthy volunteers (control group). SA levels were determined by Warren's method in total saliva, parotis saliva and serum of subjects. Statistical analysis of the data was evaluated using the Graph Pad 5.0 Prism program using Spearman's correlation test.

Results: There was a positive correlation between total, parotis and serum SA levels and plaque index, gingival index and bleeding on probing of the CG, CP and GAgP groups ($p<0.05$). Additionally, there was a positive correlation between total SA level and probing depth, clinical attachment level of the CG group; total, parotis and serum SA levels and probing depth, clinical attachment level of the CP group ($p<0.05$)

Conclusion: The SA levels of the serum and saliva may be used as an inflammatory marker to investigate different forms of periodontal diseases.

P225

Oral Bölgede İatrojenik Kaynaklı Yabancı Cisimlerin Cerrahi Olarak Tedavisi

Turkel Hasanzade, Abdullah Seçkin Ertuğrul

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Maksillofasiyal bölgede çekim sonrası rezidüel iatrojenik kaynaklı yabancı cisimlerle sık karşılaşılmaktadır. Genelde asemptomatik olması ve sadece radyografik bulgu vermesi nedeniyle yıllarca tedavi edilmeden bırakılabilir. Bırakılan yabancı cismin toksik etki göstermesi, hastada yabancı cisim reaksiyonu gelişebilmesi ve daha sonraki dönemde implant planlanması açısından değerlendirildiğinde, bu cisimlerin cerrahi olarak uzaklaştırılması önem kazanır.

Olgu: Daha önce 46 nolu dişine kanal tedavisi uygulanmış fakat perforasyona bağlı çekim endikasyonu koyulmuş 24 yaşındaki bayan hasta, çekimden 6 ay sonra kliniğimize başvurmuştur. Hastada yapılan rutin kontrol sırasında panoramik filminde 46 nolu dişin çekim alanında amalgam ve gütta perka artığı gözlenmiştir. Hasta bilgilendirildikten sonra bölgenin cerrahi olarak açılıp amalgam artığı ve gütta perkanın uzaklaştırılmasına karar verilmiştir. Lokal anestezi altında tam kalınlıklı flep kaldırılıp kemik üzerinde ekspoze olan amalgam parçaları kemik frezleri ile irrigasyon altında uzaklaştırılmıştır. Alveol proçes gütta perka görülene kadar freze edilmiştir. Gütta perkanın koronel parçası ekspoze olduktan sonra sond yardımı ile çevresinden soket esnetilerek gütta perkanın tek parça halinde çıkarılması sağlanmıştır. Böylece kemik kaybı minimalize edilmiştir. Rezidüel madde kalmadığından emin olmak için ameliyat esnasında periapikal film alınmıştır. Bölge steril salinle irrige edildikten sonra 3-0 ipek süturla primer olarak kapatılmıştır. Hastaya analjezik ve % 0,12'lik Klorheksidin gargara reçete edilmiştir.

Bulgular: Postoperatif dönemde hastada ağrı ve şişlik gözlenmemiştir. Hastanın süturları 1. haftada alınmıştır. Cerrahi uygulanan bölgede komplikasyonsuz iyileşme gözlenmiştir. Yapılan radyografik değerlendirmelerde herhangi bir yabancı cisime rastlanılmamıştır.

Sonuç: Çekim öncesi farkedilen yabancı cisimler çekim yapıldığı seansta kürete edilerek uzaklaştırılabilir. Daha geç dönemde farkedilen yabancı cisimlerde hastadaki semptom ve şikayetlere, yabancı cisimin türüne ve biyouyumluluğuna bakılarak hastanın beklentisi doğrultusunda cerrahi olarak çıkarılabilir veya kontrol altında tutulabilir. Özellikle yabancı cismin olduğu bölgede implant uygulaması planlandığında yabancı cisimlerin uzaklaştırılması, implantın kısa ve uzun dönem başarısı için gerekli tedavi yöntemidir.

P225

Surgical Treatment of Iatrogenic Foreign Bodies Detected in Oral Region

Turkel Hasanzade, Abdullah Seçkin Ertuğrul

Izmir Katip Çelebi University, Department of Periodontology

Aim: The presence of iatrogenic foreign bodies in the oral region is frequently encountered. Due to being usually asymptomatic and give only radiographic findings, it will remain untreated for years. Such retained foreign bodies can be toxic, foreign body reaction may develop and can cause problems during the subsequent implant planning period. Therefore, removing foreign bodies surgically becomes important.

Method: A 24-year-old female patient who had a previous root canal treatment at #46 teeth but had a perforation related tooth extraction applied to our clinic 6 months after the extraction. During routine controls, foreign bodies such as gutta percha and amalgam debris noticed in extraction area. It was decided to surgically remove foreign substances in accordance to patient's permission. Horizontal incision is made on the alveol crest under the local anesthesia. The amalgam debris that was exposed on the bone were cleaned and alveolar process was drilled until the gutta percha was observed. After the coronel fragment of the gutta percha was exposed, the socket was stretched with the aid of the probe to remove the gutta percha in one piece. Thus, bone loss was minimized. Periapical film was taken during the operation to make sure there was no residual material. Socket was irrigated and sutured with 3-0 silk. The patient was prescribed analgesic and 0.12% chlorhexidine.

Results: Minimal postoperative pain and swelling were observed in the patient. Sutures were taken in the first week and healing was uneventful. No foreign bodies were found in radiographic evaluations.

Conclusion: The decision whether to remove asymptomatic foreign bodies might depend on patient's expectations and biocompatibility of foreign materials. Removal of foreign bodies is a necessary treatment method for the short and long term success of the implant, especially when implant application is planned in the area where foreign body is present.

P226

Van İlinde Bir Aile Sağlığı Merkezine Başvuran Erişkinlerin Ağız Ve Diş Sağlığı Açısından Değerlendirilmesi

Sinemis Çetin Dağlı[1], Emine Ulu Botan[1], Muhammet Zeybek[2], Barış Doğaç[1], Mehmet Selim Arvas[1], Medya Gül Kapçak[1], Murat Ertosun[1], Ali Yıldırım[1], Süveybe Peker[1]

[1] Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

[2] Türkiye Halk Sağlığı Kurumu

Amaç: Ağız diş sağlığı sorunları önlenebilen halk sağlığı sorunlarındandır. Diş çürüğüne neden olan faktörlerin belirlenmesi koruyucu yaklaşımların geliştirilmesinde önemlidir. Bu çalışmada Van ilinde Aile Sağlığı Merkezi'ne başvuran erişkinleri ağız diş sağlığı açısından değerlendirmek ve etkileyen faktörleri saptamak amaçlanmıştır.

Yöntem: Kesitsel tipte olan bu çalışmanın evreni Van ilinde bir Aile Sağlığı Merkezi'ne 12.06.2017-14.06.2017 tarihlerinde başvuran erişkinlerdir. Örneklem seçilmeyip herhangi bir nedenle başvuran 18 yaş üstü her bireye ulaşılmaya çalışılmıştır. Belirtilen tarihlerde 145 kişi başvurmuş ve katılmayı kabul eden 129'u çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmacıların geliştirdiği anket formu katılımcılara uygulanmış, DMFT(çürük,kayıp,dolgulu diş) indeksleri belirlenmiştir. İstatistiksel yöntem olarak tanımlayıcı istatistikler, ki-kare testi, Man Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortancası 28'dir(min:18,max:76). %58,1'i kadın, %41,9'u erkektir. Katılımcıların %27,9'u en az günde iki kez olmak üzere düzenli olarak dişlerini fırçaladığını belirtti. %50,3'ü son bir yıl içinde diş hekimine muayene olduğunu, bunların %77,0'ı ağrı veya çürük nedeniyle diş hekimine başvurduğunu ifade etti. Katılımcıların %89,1'i daha önce ağız diş sağlığı konusunda eğitim almamıştı.

Ağız diş sağlığı konusunda eğitim alanların %71,4'ü, almayanların %25,5'i dişlerini günde en az 2 kez fırçaladığını belirtti(p<0,001). Katılımcıların DMFT indeksi 4,7±4,4(min:0,max:32)'tü. İleri yaş gruplarında DMFT indeksi daha yüksekti(p<0,001). Evlilerde bekarlara göre, okuma yazma bilmeyenlerde diğer öğrenim düzeylerine göre DMFT indeksi daha yüksekti(sırasıyla p<0,001, p<0,001). Sürekli hastalığı olanlarda olmayanlara göre ve dişlerini fırçalamayanlarda fırçalayanlara göre DMFT indeksi yüksekti(sırasıyla p:0,026, p:0,025).

Sonuç: Katılımcıların DMFT indeksi yüksektir. Ağız diş sağlığı ile ilgili eğitim alanlar arasında dişlerini düzenli fırçalayanlar daha fazladır. Koruyucu ağız diş sağlığı hizmetleri hem düşük maliyetleri hem de genel sağlık üzerine olumlu etkileri nedeniyle önceliklendirilmelidir. Toplumsal ağız-diş sağlığı programlarının hazırlanarak uygulanması ve bu konuda sürekliliğin sağlanması önemlidir.

P226

The Evaluation of Adults Applying to A Family Health Center for Dental Health in Van Province

Sinemis Çetin Dağlı[1], Emine Ulu Botan[1], Muhammet Zeybek[2], Barış Doğaç[1], Mehmet Selim Arvas[1], Medya Gül Kapçak[1], Murat Ertosun[1], Ali Yıldırım[1], Süveybe Peker[1]

[1] Van Yüzüncü Yıl University

[2] Turkish Public Health Institution

Objective: Oral-dental health problems are preventable public health problems.Determining the factors causing tooth decay is important for developing preventive approaches.This study aims to evaluate the adults who applied to the Family Health Center(FHC) in terms of dental health and to determine the factors affecting their oral-dental health.

Methods: The participants of this cross-sectional study are the adults who applied to a FHC in Van province between 12.06.2017-14.06.2017.No sample was designed, all individuals over 18 years old who applied for any reason were launched.145 people applied and 129 who agreed to participate were included in the study.The questionnaire developed by the researchers was applied and the DMFT(decay,missing,filled tooth) indices were calculated. Descriptive statistics, chi-square test, Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis tests were applied for statistical analysis.

Results: Participants' median age is 28(min:18,max:76).58.1% were women and 41.9% were male. 27.9% stated brushed their teeth regularly, at least twice a day.50.3% were examined by dentist in the last year.77.0% of them stated that they applied to the dentist because of pain or decay. 89.1% had never trained in oral-dental health.71.4% of those individuals who had education about oral-dental health had stated that they had brushed their teeth at least twice daily(25.5%)(p<0,001).DMFT index was 4.7±4.4(min:0,max:32).DMFT index was higher in advanced age groups(p<0.001).DMTF indices were significantly higher among married individuals than single ones and the same among illiterate people when compared to people from upper education levels(p<0.001,p<0.001).DMFT index was higher among subjects with a chronic disease and who haven't brush their teeth regularly than those without any chronic illness and who have brushed their teeth regularly(p=0.026,p=0.025).

Conclusions: DMTF indices are high.Those who trained about oral-dental health, brush their teeth more regularly.Preventive oral-dental health services should be prioritized regarding both their low cost and positive effects on general health.Preparing and implementing community-based oral-dental health programs and ensuring the continuity are important.

P227

Horizontal Kök Kırığı Olgusunun MTA Apikal Tıkaç ve Kök Kanal Tedavisi Ile İyileştirilmesi

Merve Mutluay[1], Abidin Talha Mutluay[2]

[1] Kırıkkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Giriş: Kök kırıkları; dentin, sement ve pulpayı etkileyen kompleks yaralanmalardır. Bu olgularda genellikle, koronal parçaya ait pulpa ve periodontal ligament yaralanmadan etkilenirken, apikal parça yaralanmamış olarak kalır.

Olgu sunumu: 10 yaşındaki kız hasta, dental travma şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnez sonucunda, üst ön grup dişlerin bir ay önce travmaya maruz kaldığı öğrenilmiştir. Yapılan ağız içi ve radyografik incelemede, üst sol santral dişin orta /apikal üçlüsünde horizontal kırığı ve kırık apikal segmentin ayrılması gözlemlenmiştir. Hastaya daha önce gittiği klinikte acil tedavi olarak splint uygulandığı öğrenilmiştir. Veli onamı alındıktan sonra, kırık dişin koronal parçasına Mineral Trioksit Agregat (MTA) ile apikal tıkaç oluşturarak kök kanal tedavisi yapılması ve apikal parçanın takip edilmesi planlanmıştır. Koronal parçanın mekanik enstrümantasyonu irrigasyonla birlikte yapılmıştır. MTA koronal parçanın apikal kısmına 4 mm kalınlığında apikal tıkaç oluşturacak şekilde plugger yardımıyla yerleştirilmiştir. Apikal tıkacın doğruluğu periapikal radyografi ile kontrol edildikten sonra, MTA üzerine nemli bir pamuk yerleştirilerek diş geçici olarak kapatılmıştır. Bir sonraki randevuda pamuk pelet kaldırılarak, kanal tedavisi guta perka ve kanal patı ile tamamlanmıştır. Diş kompozit rezinler ile daimi olarak restore edilmiştir. 6 aylık takip radyografisinde kalsifiye doku ile iyileşme olduğu görülmüştür. 6 ve 12 aylık takiplerde mobilite, ağrı ya da diğer komplikasyonlara rastlanılmamıştır.

Klinik önemi: Kök gelişim seviyesi ve koronal parçanın yer değiştirme miktarı, kök kırığı olgularında iyileşmeyi etkileyen faktörlerdir. Sert doku ya da bağ dokusu ile iyileşme MTA ve guta perka ile yapılan kök kanal tedavisini takiben tatmin edici iyileşme şekilleridir.

P227

Healing of Horizontal Root Fracture by MTA Apical Plug and Root Canal Treatment

Merve Mutluay[1], Abidin Talha Mutluay[2]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Introduction: Root fractures are a complex type of injury that affects dentin, cementum and pulp. When pulp and periodontal ligament of the coronal part are affected by trauma, the apical part usually remains uninjured.

Case report: A 10-year-old girl admitted to our clinic with complaints of dental trauma. Her history indicated that upper anterior region was exposed to a trauma about a month ago. The intraoral and radiographic examination showed a horizontal root fracture in the middle/apical third of the upper left maxillary central teeth and the separation of the fractured apical segment. The splint was applied to teeth as emergency treatment in the clinic where she had gone before.After parental approval, root canal treatment with Mineral Trioxide Aggregate (MTA) apical plug of the coronal segment and follow-up of apical fragment was planned. Mechanical instrumentation of the coronal segment was performed, accompanying with irrigation. MTA apical plug was placed in the apical portion of the coronal fragment with a 4 mm thickness with pluggers. Proper placement of the apical plug with MTA was verified with periapical radiograph and a damp cotton ball was placed over the MTA plug. Access cavity was restored with temporary fiiling. At the next visit, cotton pellet was removed and the tooth was obturated with gutta-percha and sealer. The tooth was permanently restored with composite resin systems. The six-month follow-up radiograph revealed healing with calcified tissue. At 6- and 12- months follow up, there was absence of mobility, pain, and all other signs of possible complications.

Clinical significance: The level of root development and the amount of displacement of the coronal part affects healing in the case of root fractures. Healing with hard tissue or connective tissue is a satisfactory type of recovery following root canal therapy with MTA and gutta percha..

P228

Travma Sonrası Avülse Olmuş Dişlerin Reimplantasyonu: Bir Olgu Sunumu

Ezgi Eroğlu[1], Rojdan Ferman Günay[2], Buket Ayna[1], Sema Çelenk[1], İsmet Rezani Toptancı[1]

[1] Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

[2] Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Genç adolesanlarda çeşitli nedenler ile orofasiyal bölgeye alınan travmalar sonucunda çeşitli dental yaralanmalar meydana gelir. Avülsiyon dişin travma nedeni ile soket dışına çıkması olayına verilen isimdir. Yerinden çıkmış olan bir dişin uzun süre soketin dışında beklemesi prognozun kötüleşmesine sebep olur. Bu nedenle oldukça hızlı hareket edilip tedaviye başlanması tedavinin başarısını etkileyecek en önemli faktörlerden birisidir. Bu olgu raporunda travma nedeniyle avülse olmuş maksiler sol santral ve sol lateral dişin tedavisi anlatılmaya çalışılmıştır.

Yöntem ve Bulgular: 14 yaşında erkek hasta orofasiyal bölgeye travma öyküsüyle kliniğimize başvurdu. Hastanın alınan anamnezinde travma sonrasında maksiler sol santral (21) ve maksiler sol lateral (22) dişi avülse olduğu anlaşıldı. Hastanın radyolojik muayenesi yapıldıktan sonra; apeksi kapalı ve travmadan sonra 6-7 saat geçmiş olmasından dolayı dişlere debridman temizliği yapılmış ve ağız dışı ortamda kanal tedavisi uygulanmıştır. Dişlerin tekrar soketlerine yerleştirilebilmesi için cerrahi olarak soketler debride edilmiştir. Reimplante edilen dişlere semi-rijit splint ile splintlenerek hasta takibe alınmıştır.

Sonuç: Travma nedeniyle avülse olmuş 21 ve 22 numaralı dişin kök kanal tedavisi yapıldıktan sonra, herhangi bir external rezorbsiyon veya ankiloz gelişmemiştir. Hastanın kontrolleri Dental Travmatoloji Derneği 2012 Guideline rehber alınarak yapılmaktadır.

P228

Treatment of Replanted Avulse Teeth After Trauma: A Case Report

Ezgi Eroğlu[1], Rojdan Ferman Günay[2], Buket Ayna[1], Sema Çelenk[1], İsmet Rezani Toptancı[1]

[1] Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

[2] Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: In young adolescents, various dental injuries occur as a result of traumas taken to the orofacial region for a variety of reasons. Avulsion is the name given to the situation when a tooth knocked out of its socket owing to trauma. Keeping a knocked out tooth out of the socket for an extended period of time causes the prognosis to worsen. For this reason, starting the treatment fairly quick is one of the most important factors that will affect the success of the treatment. In this case report, the dental treatment of avulsed left maxillary central and left lateral teeth due to trauma is tried to be explained.

Method and Findings: A 14-year-old male patient referred to our clinic with an orofacial region trauma history. It was determined in the anamnesis of the patient that the left maxillary central (21) and left maxillary lateral (22) teeth were avulsed after trauma. After the dental radiographic examination of the patient; since the apex was closed and it was passed 6-7 hours after the trauma, debridement cleaning was done and canal treatment was applied to the teeth out of the mouth environment. The sockets were surgically debrided in order that it could be inserted into their sockets again. The reimplanted teeth were splinted with a semi-rigid splint and the patient was followed up.

Result: After root canal treatment of teeth 21 and 22 which were avulsed owing to trauma, any external resorption or ankylosis has not been observed. The controls of the patient are performed under the guidance of Association of Dental Traumatology Guidelines 2012.

P229

Yumuşak Doku Hemanjiomu ve Flebolit: Olgu Bildirisi

Semiha Seda Coşkun, İlknur Özcan

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Hemanjiomlar anormal biçimde diferansiye olmuş kan damarlarından kaynaklanan iyi huylu, vasküler lezyonlardır. Yumuşak dokuları içeren hemanjiom varlığında, yakın çevre dokularda flebolit oluşumu meydana gelebilir. Flebolitler, damar veya venöz boşlukta gözlenen kalsifiye trombüslerdir. Bu olgu bildirisi, yüz ve oral bölgeyi ilgilendiren yumuşak doku hemanjiomu ile panoramik radyografi yardımıyla tespit edilebilen yumuşak doku kalsifikasyonlarından biri olan flebolit vakasının sunumu amacıyla hazırlanmıştır.

Yöntem: Bu olgu, klinik muayene ve panoramik grafi yardımıyla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Dental şikayetleri nedeniyle İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran 47 yaşında kadın hastanın, intraoral ve ekstraoral muayenesi sonucu sol mandibular bölgede ve dilde şişlik olduğu gözlenmiştir. Lingual hemanjiom tanısı konulmuş hastanın fonasyon bozukluğu mevcuttu. Alınan panoramik radyografi sonucu sol mandibular bölgede lokalize flebolit varlığı saptanmıştır.

Sonuç: Hemanjiomların, anormal olarak diferansiye ve prolifere olan endotel hücre ağı kaynaklı konjenital vasküler malformasyonlar olduğu düşünülmektedir. Flebolitler damar veya venöz boşlukta gözlenen kalsifiye trombüsler olup oral bölge hemanjiomlarıyla birlikte seyredebilen nadir oluşumlardır. Flebolitleri açığa çıkarmak için çeşitli görüntüleme teknikleri mevcuttur. Bu olguda yumuşak doku hemanjiomu tanısı mevcut olan hastanın alınan radyografik görüntüsünde flebolit varlığı ortaya konulmuştur.

P229

Soft Tissue Hemangioma and Phleboliths: A Case Report

Semiha Seda Coşkun, İlknur Özcan

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: Hemangiomas are benign, vascular lesions devoloping from abnormally differentiated blood vessels. When hemangioma involves soft tissue, the formation of phlebolith may occur within surrounding tissues. Phleboliths are small area of calcification or concretions in a vein or venous cavity. This case report was prepared for the presentation of the soft tissue hemangioma involving the face and oral cavity and the phleboliths -one of the soft tissue calcifications- which can be detected by panoramic radiography.

Method: This case is investigated with clinical examination and using panoramic radiograph.

Findings: A 47-year-old female patient was referred to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology for dental treatments. After intraoral and extraoral examination swelling is seen in left mandibular side and tounge. Also speech disorder is detected in a patient who was diagnosed with soft tissue hemangioma. Afterwards panoramic radiograph, phleboliths are imaged as opacity on the left mandibular side.

Results: Hemangiomas are thought to be congenital vascular malformations arising from abnormally differantiated and proliferating endothelial cell network. Phleboliths are concretion in a vein or venous cavity and rarely found within hemangiomas of mouth and associated structures. Several imaging techniques are available for revealing phleboliths. In this case, the patient who was diagnosed with lingual hemangioma, presence of phleboliths are presented after panoramic evaulation.

P230

Estetik Bölgede Gingival Hiperpigmentasyonun Giderilmesi: Bir Olgu Sunumu

Semih Akgül, Mustafa Özay Uslu, Ömer Alperen Kırmızıgül

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Melanin pigmentasyonu genellikle dişetlerinde melaninin anormal depozisyonu sonucu ortaya çıkar. Buna bağlı olarak dişetleri, hastaları rahatsız edecek düzeyde farklı renklerde görülebilir. Estetik amaçla dişeti pigmentasyonunu gidermek için çeşitli yöntemler tarif edilmiştir. Bu çalışmanın amacı cerrahi operasyonla melanin hiperpigmentasyonunu elimine etmektir.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 16 yaşında erkek hasta dişetlerinde koyu renklenme şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede hem üst hem alt çene dişetlerinde pigmente alanlar tespit edildi. Lokal anestezi altında hiperpigmente dokular bistüri yardımıyla cerrahi olarak çıkarıldı ve geride kalan doku sekonder iyileşmeye bırakıldı. Operasyon bölgesine periodontal pat uygulandı.

Sonuç: Hastanın operasyon sonrası ağız bakımı yeterliydi ve postoperatif 3. ayda yapılan kontrolde hasta mükemmel bir sonuçla karşılaştığını ifade etti. Tedavinin kalıcı başarısını sağlamak için, pigmentasyonun potansiyel nedeni ya da pigmentasyonu şiddetlendiren ajan tespit edilmeli ve mümkünse ameliyat öncesi elimine edilmelidir. Bununla birlikte, teknik seçimi kişisel tercihlere, klinik uzmanlığa ve uygun maliyete bağlı olmalıdır.

P230

Removal of Gingival Hyperpigmentation in Aesthetic Region: A Case Report

Semih Akgül, Mustafa Özay Uslu, Ömer Alperen Kırmızıgül

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Melanin pigmentation often occurs in the gingiva as a result of an abnormal deposition of melanin. Consequently, gingiva may appears in different colors at an uncomfortable level. Various methods have been described to reduce gingival pigmentation for aesthetic purposes. The aim of this study was melanin hyperpigmentation treatment by surgical operation.

Case: A systemically healthy 16-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of dark coloration in the gums. Oral examination revealed that he had pigmented gingiva both maxilla and mandibula. Under local anesthesia, hyperpigmented tissues were surgically removed with the help of scalpel and the remaining tissue was left to secondary healing. Periodontal dressing applied to the operation area.

Results*:* The patient's oral care after surgery was sufficient and the patient expressed an excellent result postoperative three months. To ensure treatment success, the potential causative or aggravating agent of the pigmentation should be identified and eliminated before the surgical treatment. However, choice of the technique should be dependent on individual preference, clinical expertise and patient affordability.

P231

Rutin Dental Muayene Sırasında Fark Edilen Rinolit Olguları

Hülya Çakır Karabaş, Semiha Seda Coşkun, İlknur Özcan

İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Rinolitler nazal kavite içinde yerleşen endojen (yanlış yerleşimli diş, kemik parçaları, kan pıhtısı, kurumuş püy v.b.) veya eksojen (meyve çekirdekleri, kağıt parçaları, düğme, boncuk, oyuncak parçaları ve taş-kum parçaları v.b.) kaynaklı yapıların etrafında kalsiyum tuzlarının birikimi ile oluşan mineralize kitlelerdir. Rinolit vakaları nadir olarak görülebilen lezyonlardır. Olgular, rutin dental muayeneler sırasında alınan panoramik radyografilerde gözlenebilen rinolit oluşumlarına dikkat çekmek amacıyla sunulmuştur.

Yöntem: Klinik değerlendirmeler, panoramik ve KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) görüntüleri yardımıyla olgulara teşhis konulmuştur.

Bulgular:

Olgu 1. Dental şikayetleri nedeniyle İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Kliniği'ne başvuran 16 yaşında bir kadın hastadan alınan panoramik radyografi sonucu nazal alanda opasite artışı izlenmiştir. KIBT ile alınan görüntüde ise nazal kavite içinde yerleşim gösteren rinolit görüntüsü elde edilmiştir.

Olgu 2. Dental tedavileri için İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Kliniği'ne başvuran 41 yaşındaki erkek hastadan alınan panoramik radyografi sonucu sağ maksiller sinüs bölgesinde radyoopak alan izlenmiştir. Alınan KIBT sonucu sağ alt nazal konka yerleşimli rinolit görüntüsü izlenmiştir.

Sonuç: Rutin dental muayeneler esnasında alınan radyografik görüntüler ile saptanan asemptomatik rinolit vakalarının yanısıra hastalar burun tıkanıklığı, pürülan burun akıntısı, burun kanaması şikayetleri ile de başvurabilmektedir. Hastalar bu durumla ilişkili olarak sıklıkla Kulak Burun Boğaz Kliniği'ne sevk edilmektedir.

P231

Rhinolith: Incidental Finding During Routine Dental Examination

Hülya Çakır Karabaş, Semiha Seda Coşkun, İlknur Özcan

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: Rhinolith is mineralized mass in the nasal cavity formed by accumulation of calcium salts around structures of endogenous (misplaced teeth, bone fragments, blood clots, dried pus, etc.) or exogenous (fruit nuclei, paper fragments, buttons, beads, toy pieces and stone-sandfragments etc.) origins. Rhinoliths are rare clinical conditions. This case report was prepared in order to draw attention to the rinolith formations that can be observed during routine dental examinations.

Method: Clinical examination, CBCT (Cone Beam Computed Tomography) and panoramic images are used for diagnosis in this case.

Findings:

Case 1. A 16-year-old female patient with dental complaints referred to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology. Panoramic radiography revealed increased opacity in the nasal area. CBCT images showed a rhinolith in the nasal cavity.

Case 2. A 41-year-old male patient referred to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology for routine dental examination. Panoramic radiography revealed increased opacity in the right maxillary sinus area. Afterwards CBCT images showed a rhinolith in the right inferior nasal concha.

Results: Rinoliths are often asemptomatic and incidentally found structures during routine dental examination. Sometimes patients apply with complaints of nasal obstruction, purulent nasal discharge, nasal bleeding. Patients often refer to the Department of Otorhinolaryngology.

P232

Oral Pyojenik Granüloma: Bir Olgu Sunumu

Semih Akgül, Mustafa Özay Uslu, Ömer Alperen Kırmızıgül

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Pyojenik granüloma, kronik irritasyon, travma, hormonal değişiklikler, yabancı maddeler veya kötü oral hijyen gibi çeşitli uyaranlar sonucu oluşan, neoplastik olmayan bir inflamatuar hiperplazidir. Pyojenik granüloma, ağız boşluğunda genelde dişetinde görülür.

Olgu: Estetik kaygı ve dişeti büyümesi problemi yaşayan 51 yaşındaki kadın hasta, sol üst kanin ile birinci premolar diş arasında yer alan, 0.8x0.7x0.2 cm ebatlarında lokalize dişeti büyümesi nedeniyle kliniğimize başvurdu. Ağız hijyeni kötü olan hastada plak birikimi de gözlendi. İlk olarak plak uzaklaştırılıp hastaya oral hijyen motivasyonu anlatılarak hastanın başlangıç periodontal tedavisi tamamlandı. Kitle, lokal anestezi altında bistüri yardımı ile eksize edildi. Biyopsi kabına konulan kitle, patoloji laboratuarına gönderildi. Tedavi öncesi ve sonrası fotoğraflar kayıt altına alındı.

Sonuç: Eksizyonel biyopsiden sonra, bulgular Pyojenik Granüloma'nın histopatolojik tanısı ile uyumlu bulundu. Hastanın operasyon sonrası üç aylık kontrolünde klinik olarak nüks oluşumu gözlenmedi. Hasta sonuçtan oldukça memnundur ve estetik problemi giderilmiştir.

P232

Oral Pyogenic Granuloma: A Case Report

Semih Akgül, Mustafa Özay Uslu, Ömer Alperen Kırmızıgül

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Pyogenic granuloma is a non-neoplastic inflammatory hyperplasia that responds to various stimuli such as chronic local irritation, trauma, hormonal changes, foreign materials or poor oral hygiene. Pyogenic granuloma of the oral cavity is known to involve the gingiva commonly.

Case: A 51-year-old female patient with aesthetic anxiety and gingival enlargement problem applied to our clinic because of localized gingival overgrowth of 0.8x0.7x0.2 cm between left upper canine and first premolar tooth. Plaque accumulation was also observed in the patient with poor oral hygiene. In first place, the plaque was removed, oral hygiene motivation was explained and the patient's initial periodontal treatment was completed. The mass was surgically removed under local anesthesia with the help of a scalpel. The mass placed in the biopsy container was sent to the pathology laboratory. Before and after treatment photograps were recorded.

Results: Subsequent to the excisional biopsy, the findings were consistent with a histopathological diagnosis of Pyogenic Granuloma. No recurrence was observed clinically in 3-month control. The patient was pleased and her aesthetic problem has been solved.

P233

Ksenogreft ve Bariyer Membran Kullanarak Kemik Defekti Tedavisi: Vaka Raporu

Mustafa Özay Uslu[1], Semih Akgül[1], Ömer Alperen Kırmızıgül[1], Çağatay Aktaş[2]

[1] İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Periodontal defektlerin tedavisi için önerilmiş çok sayıda cerrahi teknik ve materyal bulunmaktadır. Periodontal rejeneratif tedavilerde dört ana greft materyali kullanılmaktadır. Bunlar; otogreftler, allogreftler, ksenogreftler ve alloplast materyallerdir. Bu olgu sunumunda defektin rejenerasyonunda ksenogreft ve bariyer membran kullanılmıştır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 41 yaşında erkek hasta kliniğimize ağrı, mobilite ve hassasiyet şikayetiyle başvurdu. Ağız içi muayenesinde tüm molar dişlerinde derin periodontal cep varlığı, 31 numaralı dişte ileri düzeyde alveolar kemik kaybı ve sınıf-III mobilite tespit edildi. Diş taşı temizliği ve kök yüzeyi düzeltmesi işlemlerinden sonra 31 numaralı dişin çekimi yapıldı. Ardından her yarım çeneye aşama aşama flap operasyonu uygulandı. Kemik içi defektler ksenogreft ve bariyer membranla tedavi edildi. Diş çekiminden bir ay sonra alt ön santral diş bölgesine implant uygulandı ve üç ay osseointegrasyon protokolü sonrası protetik restorasyonu tamamlandı. Klinik parametreler başlangıçta ve post-operatif 3. ay, 6. ay ve 12. ayda kayıt altına alındı.

Sonuç: Cerrahi olarak tedavi edilen alanda komplikasyonsuz iyileşme sağlandı. Klinik ve radyografik olarak periodontal cep derinliğinde azalma gözlendi. Hasta aynı zamanda, alt ön dişindeki protetik restorasyonundan da memnundur. Greft ve membran kullanılarak kemikiçi defektlerin tedavisi oldukça iyi sonuçlar vaad etmektedir.

P233

Bone Defect Treatment Using Xenograft and Barrier Membrane: Case Report

Mustafa Özay Uslu[1], Semih Akgül[1], Ömer Alperen Kırmızıgül[1], Çağatay Aktaş[2]

[1] İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: Numerous surgical techniques and materials have been proposed for the treatment of periodontal defects. Four major graft materials are used for periodontal regenerative therapies. These are; autografts, allografts, xenografts and alloplasts. In this case report, xenograft and barrier membrane were used in defect regeneration.

Case: Systemically healthy 41-year-old male patient applied to our clinic with severe pain, mobility and hypersensitivity. Intraoral examination revealed deep periodontal pocket presence in all molar teeth, advanced alveolar bone loss and class-III mobility on tooth number 31. After scaling and root planing, tooth number 31 was extracted. Then, four quadrant flap operations were performed step by step. The intrabony defects were treated with xenograft and barrier mambrane. One month after tooth extraction, an implant was applied to the lower anterior central region and prosthetic restoration was completed after three months osseointegration protocol. Clinical parameters were recorded at baseline and at postoperative 3 month, 6 month and 12 month.

Results: Uncomplicated healing was observed in the surgically treated area. A decrease in periodontal pocket depth was observed both clinically and radiographically. The patient was also satisfied with his prosthetic restoration over mandibular anterior tooth. Regeneration of intrabony defects using graft and membrane promises quite good results.

P234

Estetik Bölgedeki Aşırı Kron Harabiyetli Dişlere Multidisipliner Yaklaşım: Bir Vaka Raporu

Mustafa Özay Uslu[1], Mehmet Kızıltoprak[1], Çağatay Aktaş[2]

[1] İnönü Üniversitesi , Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] İnönü Üniversitesi , Diş Hekimliği Fakültesi,Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Aşırı kron harabiyeti, yetersiz ağız bakımı, travma, bruksizim, kserostomiye ya da kullanılan ilaçlara bağlı gelişen rampant çürükler gibi nedenlerle sıklıkla karşılaşılabilen bir problemdir. Konservatif bir yaklaşımla, aşırı kron harabiyetine uğramış dişler kron boyu uzatma, kanal tedavisi ve fiber post gibi uygulamalarla ağızda tutulabilmektedir. Bu vaka raporunda, çürük nedeniyle aşırı kron harabiyetine uğramış endodontik tedavili dişlere, osteoplasti ve apikale pozisyone flep operasyonu ile yapılan kron boyu uzatma işlemi sunulmuştur.

Yöntem: Sistemik açıdan sağlıklı 16 yaşındaki bayan hasta, maksiller santral ve lateral dişlerindeki estetik ve fonksiyon kaybı şikayetiyle kliniğimize sevk edildi. Endodontik tedavili bu dişler protetik diş tedavisi bölümü ile konsülte edilerek osteoplasti ve apikale pozisyone flep operasyonu ile yapılan kron boyu uzatma işlemi planlandı. Tam kalınlık mukoperiostal flep kaldırıldı ve döner aletlerle 3-4 mm kemik uzaklaştırıldı. Flep apikale konumlandırılıp süture edildi. Operasyon bölgesine periodontal pat yerlaştirildi. Hastaya ağrı kesici ve gargara reçete edildi. Operasyon sonrası 10. günde periodontal pat ve süturlar alındı. Başlangıç , 1. ve 8. aylarda dişlerin mobilitesi , yapışık dişeti genişliği , sondlama cep derinliği gibi klinik parametreler kaydedildi, klinik fotoğraflar ve radyografiler alındı.

Bulgular: Operasyon sonrası iyileşme sorunsuz geçti. Protetik restorasyonun yapılmasına olanak sağlayan 3-4mm klinik kron boyu elde edildi. Protetik tedaviye operasyon sonrası 1. ayda başlandı.

Sonuç: Aşırı kron harabiyeti nedeniyle klinik kron boyu yetersiz olan olan dişlerin restorasyonu için ,osteoplasti ve apikale pozisyone flep ile yapılan kron boyu uzatma işlemi başarılı sonuç vermektedir.

P234

A Multidisciplinary Approach to Excessive Crown Damaged Teeth in Aesthetic Zone: A Case Report

Mustafa Özay Uslu[1], Mehmet Kızıltoprak[1], Çağatay Aktaş[2]

[1] İnönü University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] İnönü University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: Excessive crown damage is a problem which can be occured by inadequate oral care, trauma, bruxizm, xerostomi and rampant caries. This kind of teeth can be preserved with conservative approaches such as crown lengthening, root canal treatment and fiber post placement. In this case report, endodontically treated teeth that have undergone excessive crown damaged due to caries ,the extension of the crown length with osteoplasty and apically positioned flap operation was presented.

Method: A 16-year-old systemically healthy female was referred to our clinic with the complaints of aesthetic and functional loss of maxillary central and lateral teeth. These teeth which was endodontically treated, were consulted on the Department of Prosthodontic. After consultation crown lengthening with osteoplasty and apically positional flap operation was planned. Full thickness mucoperiosteal flap was reflected and 3-4 mm bone removed with rotary instruments. The flap was sutured to the apical position. Periodontal dressing was placed to operation area. Patient was prescribed with anti-inflammatory drug and chlorhexidine gluconate. Clinical parameters such as tooth mobility, attached gingival width, probing pocket depth and radiographs were recorded at the beginning, first and eight months.

Results: Postoperative healing of patient was uneventful. A 3-4 mm clinical crown lenght was obtained. Prosthetic treatment began in the first month after surgery.

Conclusion: For the restoration of teeth that are inadequate in clinical crown length due to excess crown damage, the extension of the crown length with osteoplasty and apically to positioned flap operation is successful.

P235

Periferal Dev Hücreli Granüloma Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Mustafa Özay Uslu, Mehmet Kızıltoprak, Ömer Alperen Kırmızıgül

İnönü Üniversitesi , Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Periferal dev hücreli granülom (PDHG) gingival dokular ve alveoler mukozada, dişli ve dişsiz alanlarda görülen, orjini periost ve periodontal membran olan reaktif ve ekzofitik bir lezyondur. Çoğunlukla diş çekimi sonrası, lokal irritan faktörler, hatalı dental restorasyonlar, gıda birikimi, plak ve diş taşı varlığında oluşur. Bu vaka raporunda PDHG'nin cerrahi tedavisi sunulmuştur.

Method: Sistemik olarak sağlıklı 49 yaşında erkek hasta sol maksillada dişeti büyümesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenede pembe ve koyu kırmızı 2x1x1 mm ölçülerinde lezyon belirlendi. Radyografik muayenede kemik kaybı da gözlendi. Başlangıç periodontal tedavinin ardından büyüme eksize edildi ve kemik harabiyeti için flap operasyonu yapıldı. Eksize edilen parça %37 'lik formaldehit çözeltisi içinde patoloji laboratuvarına gönderildi. Başlangıç, 1. ve 10. ayda gingival indeks, sondalama cep derinliği, plak indeksi ve ağız içi fotoğraflar alındı.

Bulgular: Operasyon sonrası herhangi bir komplikasyon görülmedi. Patoloji raporu sonucunda: Kesitlerde çok katlı yassı epitel altında çok sayıda osteoklast tipi mültinükleer dev hücre oluşumu görüldü. PDHG tanısı kondu. Hasta idame seanslarıyla kontrol edilmekte ve şimdiye kadar nüksü görülmemiştir.

Sonuç: PDHG lezyonlarının klinik, radyolojik ve histopatolojik olarak teşhisinin erken konması komşu dokularının minimal deformite ile konservatif tedavisini mümkün kılmaktadır. PDHG lezyonlarının tedavisinde lokal irritan faktörlerin alınmasından sonra periodontal cerrahi ile ağızdan uzaklaştırılması en etkili yöntemdir.

P235

Peripheral Giant Cell Granuloma Treatment: A Case Report

Mustafa Özay Uslu, Mehmet Kızıltoprak, Ömer Alperen Kırmızıgül

İnönü University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Peripheral Giant Cell Granuloma (PGCG) is the most common giant cell lesion found in the jaws. The PGCG is a reactive, exophytic lesion that occurs primarily in gingival tissue and alveolar mucosa in both dentate and edentulous areas, originating from the periosteum or periodontal membrane, usually as a result of local irritating factors after tooth extraction, poor dental restorations, food impaction, ill-fitting dentures, plaque, and calculus. In this case report, surgical treatment of PDHG was presented.

Method: A 49-year-old healthy male patient was admitted to our clinic with the complaint of gingival enlargement in left maxilla. A pink and dark red 2x1x1 mm lesion was detected in the intraoral examination. Bone loss was also observed on the radiographic examination. After initial periodontal treatment growth was excised and flap operation was performed for bone destruction. The resceted gingival tissue was sent to the pathology laboratory in %37 formaldehide solution. Gingival index, pocket depth, plaque index and intraoral pictures were taken at baseline, at first and tenth months.

Results: Post-operative healing of patient was uneventful. Histopathological examination: In the sections, a large number of osteoclast-type multinucleated giant cells appeared under the multilamellar. PGCG was diagnosed. The patient is being controlled by the treatment sessions and has not been seen to recur until now.

Conclusion: Early diagnosis of PGCG on the basisof clinical, radiographic and histopathological examination allows conversative management with minimal deformity to the adjacent hard tissues.

P236

Serbest Dişeti Grefti Ile Yapılan Yumuşak Doku Augmentasyonu: Bir Olgu Sunumu

Mustafa Özay Uslu, Mehmet Kızıltoprak, Ömer Alperen Kırmızıgül

İnönü Üniversitesi , Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti çekilmesi yumuşak doku kenarının mine-sement birleşiminin apikaline yer değiştirmesi olarak tanımlanır ve dentin hassasiyeti, estetik problemler, kök çürükleri gibi çeşitli sorunlara neden olur. Bu olgu raporunda yetersiz yapışık dişeti genişliği ve lokalize dişeti çekilmesi olan bir hastanın serbest dişeti grefti tekniği ile tedavisi sunulmuştur.

Yöntem: Sistemik açıdan sağlıklı 25 yaşında erkek hasta dentin hassaiyeti ve estetik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede mandibular sağ santral dişte miller sınıf II dişeti çekilmesi ve yetersiz dişeti genişliği tespit edildi. Başlangıç periodontal tedavinin ardından hastaya serbest dişeti grefti operasyonu planlandı. Hastanın sol palatinal bölgesinden çekilme bölgesine uygun genişlik ve kalınlıkta serbest dişeti grefti alındı. Greft alıcı bölgeye 7-0 rezorbe olabilen sütur ile adapte edildi. Alıcı ve verici bölgeye periodontal pat uygulandı. Periodontal pat ve süturlar operasyon sonrası 10. günde alındı. Cep derinliği, sondlamada kanama, klinik ataşman seviyesi , keratinize dişeti dikey boyutu gibi klinik parametreler ve ağız içi fotoğraflar başlangıç , birinci ve altıncı ayda kaydedildi.

Bulgular: Operasyon sonrası iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Yapılan tedavi sonrası yeterli yapışık dişetinin oluştu ve kök kapama tatmin edici düzeydeydi.

Sonuç: Serbest dişeti grefti operasyonu dişeti çekilmesinin tedavisinde ve özelliklede yapışık dişeti genişliğini artırmada başarılı bir yöntemdir.

P236

Soft Tissue Augmentation with Free Gingival Graft: A Case Report

Mustafa Özay Uslu, Mehmet Kızıltoprak, Ömer Alperen Kırmızıgül

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Gingival recession is defined as apical displacement of the enamel-cementum junction of the soft tissue margin and causes various problems such as dentin sensitivity, aesthetic problems, root caries. In this case report, treatment with a free gingival graft technique of a patient with inadequate attached gingiva width and localized gingival recession was presented.

Method: A 25-year-old systemically healthy male patient was referred to our clinic with the complaints of dentin sensitivity and aesthetic problems. Miller class-II gingival recession to mandibular right central tooth and inadequate attached gingiva was diagnosed by the intraoral examination. A free gingival graft operation was planned following initial periodontal treatment. A free gingival graft was obtained from the left palatinal region of the patient at the appropriate width and thickness of the receiving region. The graft was adapted to a 7-0 suture recipient sites. Periodontal dressing was applied to the donor and recipient site. The periodontal dressing and sutures were removed after post-operative tenth day. Clinical parameters such as pocket depth, bleeding on probing , clinical attachment level, vertical dimension of keratinized gingival and intra-oral pictures were recorded at baseline, first and sixth months.

Results: Postoperative healing of patient was uneventful. After the treatment, adequated attached gingiva was formed and root covarege was satisfactory level.

Conclusion: Free gingival graft operation is a successful method in the treatment of gingival recession and in increasing the attached gingiva width.

P237

İnferior Alveolar Sinirin Yeniden Pozisyonlandırılması ile İmplant Tedavisi: Vaka Raporu

Recep Türken[1], Efe Can Sivrikaya[2], Ferhat Ayrancı[2]

[1] Ordu Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Ordu Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Diş çekimini takiben posterior mandibulada meydana gelen kemik kaybı, implant yerleştirilmesini ve sabit protez uygulamalarını zorlaştırmaktadır. Bu sorunun çözülebilmesi için kemik ogmentasyonları ile kemik hacmi posterior mandibulada artırılabilir veya mandibular alveolar sinir laterale doğru yeniden pozisyonlandırılarak implant tedavisi gerçekleştirilebilir. Bu vaka raporunun amacı: posterior mandibulada implant tedavisi için yeterli kemik desteği bulunmayan hastanın, mandibular alveolar sinirinin yeniden pozisyonlandırılarak implant ve protetik tedavisinin gerçekleştirilmesidir.

60 yaşında bayan hasta posterior mandibulada diş kaybı ve çiğneme fonksiyonlarında azalma şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. 20 yıldır posterior mandibulada diş eksikliği bulunan hastanın implant tedavisi mandibular alveolar sinirin laterale yeniden pozisyonlandırılmasıyla gerçekleştirilmiştir. Cerrahi sonrası oluşabilecek paresteziyi önlemek ve iyileşme sürecini hızlandırmak amacıyla lazer tedavisi uygulanmıştır. 3 ay sonra hastanın sabit protezleri başarılı bir şekilde yapılmıştır.

Posterior mandibulada yetersiz kemik desteği nedeni ile tüm vakalarda kemik ogmentasyonlarının yapılma zorunluluğu yoktur. Ancak uygun vakalarda ve deneyimli cerrahi ekipler ile mandibular sinir lateralizasyonunu takiben implant tedavisi gerçekleştirilebilir. Bu vaka raporunda cerrahi sonrası uygulanan lazer tedavisinin iyileşme sürecini hızlandırdığı gözlemlenmiştir.

P237

Implant Treatment Through Inferior Alveolar Nerve Repositioning: A Case Report

Recep Türken[1], Efe Can Sivrikaya[2], Ferhat Ayrancı[2]

[1] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Bone loss is a common problem to replace the endosseous dental implants in posterior mandible following loss dentition. To overcome this problem there are two solutions; one approach is increasing the bone volume with graft and other augmentation methods, another approach is relocating the alveolar inferior nerve laterally. This case illustrates prosthetic treatment after repositioning of the mandibular nerve and the implants replacement.

60 years old female patient complained of missing posterior mandibular teeth and poor masticatory function. The posterior mandibular teeth had been missing for nearly 20 years. The implants were replaced in the posterior mandible following alveolar nerve repositioning. To prevent paresthesia that might happen after surgical treatment and to speed up the healing process, laser therapy was applied. After 3 months following surgical treatment, the prosthetic treatment was accomplished successfully.

It is not always necessary to perform bone augmentation in all cases not having sufficient bone support in the posterior mandible. However, implant treatment can be performed following the lateralization of the mandibular nerve in suitable cases and by experienced surgical teams. In this case, it was observed that post-surgery laser therapy accelerated the healing process.

P238

Nifedipine Bağlı Dişeti Büyümesinde Cerrahi Olmayan Yaklaşım

Revan Birke Koca, Gökhan Kasnak, Erhan Fıratlı

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Giriş: Dişeti büyümeleri, inflamasyona, genetik yatkınlığa ya da bazı ilaçların kullanımına bağlı yan etki olarak meydana gelebilir. İlaca bağlı dişeti büyümeleri en sık görülen dişeti büyümeleri çeşididir ve ilaca ve yaşa bağlı olarak değişebilir. Fenitoine bağlı dişeti büyümesi %50 oranında görülürken siklosporin ve kalsiyum kanal blokerlerine bağlı olanlar sırasıyla %30 ve %20 oranında görülür.

Amaç: Dişeti büyümeleri konuşma, çiğneme, sürme ve estetik problemlere sebebiyet verebilir ve genellikle cerrahi ile tedavi edilir. Amacımız, büyümeler sıkı ve fibrotik olsa da, mükemmel ağız bakımı alışkanlığı oluşturarak uygun periodontal tedavi ile cerrahi prosedüre başvurmadan da tedavi olabileceğini göstermektir.

Yöntem: 44 yaşında kadın hasta, dişetlerindeki nifedipine bağlı büyümeler şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Muayenede, alt çenede generalize dişeti büyümeleri gözlenirken üst çenede izole büyümeler gözlendi. Cerrahi yaklaşım yerine etken ilaç değiştirildi ve periodontal tedavi yapıldı.

Bulgular: Tüm periodontal indeksler tedavi öncesinde ve sonrasında değerlendirildi ve t test ile eşleştirildi. Ağız bakımı alışkanlıklarının etkinliği ve böylece dişetlerindeki hiperplazinin gerilediği gözlendi ($p<0,05$).

Sonuç: Kalsiyum kanal blokerinin türüne göre değişim göstermekle birlikte, en sık dişeti hiperplazisi yapan nifedipindir (%6-15). Ayrıca dişeti hiperplazisi plak birikimi varsa görülebilir ve plağın kontrolünü de zorlaştırabilir. Bununla birlikte bölgedeki oral patojenler hastaların sistemik durumlarına da negatif bir etkide bulunabilirler. Öte yandan, hastaların sistemik durumları cerrahi bir prosedüre uygun olmayabilir. Dişeti büyümelerinde düşünülmesi gereken ilk alternatif periodontal tedavinin birinci fazı olmalıdır.

P238

Non-Surgical Management of Nifedipine-Induced Gingival Hyperplasia

Revan Birke Koca, Gökhan Kasnak, Erhan Fıratlı

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Introduction: Gingival hyperplasia, also known as gingival overgrowth or gingival enlargement, may occur due to inflammation, systemic diseases, a genetic predisposition, and as a side effect of several medications. Even the most common type of gingival hyperplasia is drug induced, the prevalence may alter due to the medication and the age. Phenytoin-induced overgrowth may be present in 50 % of patients treated, whereas cyclosporine and calcium channel blocker-induced overgrowths seem to be less common, 30% and 20%, respectively.

Aim: Gingival overgrowths may cause speech, mastication, eruption, and aesthetic problems in which, most of the cases, surgical treatment is performed. Our aim is to show, even in the presence of lobular and firm overgrowths, with an appropriate initial periodontal treatment and setting an excellent oral hygiene the gingival overgrowths will be treated without a surgical procedure.

Method: A 44 years old, female patient was referred to our clinic for periodontal surgery because of gingival overgrowth due to nifedipine. On oral examination, generalized gingival enlargement was noticed in the lower arch and instead of a surgical approach, drug replacement and initial periodontal therapy were performed.

Results: All periodontal indices were recorded before and after the treatment and evaluated by paired t test. The improvement of oral hygiene and the regression of the hyperplasia was observed ($p<0,05$).

Conclusion: Depending on the type of the calcium canal blocker, the risk of the gingival enlargement appears to be the highest with nifedipine (6-15%). In addition, gingival hyperplasia may cause more plaque accumulation and may complicate plaque removal more over, oral pathogens may have a negative effect on the systemic condition of the patients. On the other hand, systemic conditions of the patients may not allow performing a surgical procedure. We may suggest that phase I therapy should be the first alternative in gingival overgrowth cases.

P239

Yer Değiştiren Labial Frenulumun Lazer Destekli Eksizyonu

Işıl Özgül Kalyoncu, Oğuz Bilgiç, Figen Eren Giray, Ali Menteş

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Dental lazerlerin yumuşak doku cerrahisinde kullanımının, konvansiyonel yöntemlere göre daha az enfeksiyon gözlenmesi ve daha az lokal anestezi gerektirmesi gibi avantajları vardır. Lazerlerin kullanılması ile daha hızlı yara iyileşmesi sağlanmaktadır. Ayrıca, lazerlerin hemostatik etkisi, çocuk hastalarda daha da küçük olan cerrahi çalışma alanında görme kolaylığı sağlamaktadır. Bu olguda, çocuk hastada ortodontik tedavi sonrasında yer değiştiren labial frenulumun, lazer destekli eksizyon ile tedavisi sunulmaktadır.

Yöntem: 13 yaşındaki erkek çocuk hasta, üst çenede çapraşıklık şikayetiyle Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı' na başvurmuştur. Yapılan muayene sonrasında, çapraşıklığa neden olan süpernümerer dişler tespit edilmiştir. Dişlerin çekiminden sonra ortodontik tedaviye başlanmıştır. Ortodontik tedaviyle çekim sonrası oluşan diestama kapatılmış, üst keser dişler orta hattaki yerine getirildiğide üst labial frenulumda sağa kayma oluşmuştur. Oluşan bu kaymanın, üst dudak fonksiyonunu ve estetik görüntüyü olumsuz etkilediği tespit edilmiştir. Er,Cr:YSGG lazer (Waterlase Biolase®, Biolase Technology, San Clemente, California, USA) kullanılarak eksizyon yapılmış ve tedavi sonrası hasta takip edilmiştir.

Bulgular: Er,Cr:YSGG lazer ile tedavi sonrasında dikiş ihtiyacı olmamış, kanama, şişme, enfeksiyon ve postoperatif ağrı görülmemiştir. 1. ve 6. ay kontrollerinde başarılı iyileşme gözlenmiştir.

Sonuç: Yumuşak doku cerrahisinde lazer kullanımı, çocuk hastaların uyumunu arttırarak tedavilerinin prognozunu olumlu yönde etkilemektedir.

P239

Laser Assisted Frenectomy of Displaced Labial Frenulum

Işıl Özgül Kalyoncu, Oğuz Bilgiç, Figen Eren Giray, Ali Menteş

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Background and Aim: Lasers have a number of advantages over conventional surgery for soft tissues as they reduce the postoperative infection, swelling, discomfort, the amount of local anesthesiad and eliminate the need for sutures. Using lasers improves wound healing, which occurs faster and with less scarring than after conventional treatments. The lasers produces a hemosthatic effect that enhances visibility of the surgical area, which is a major advantage in children's small mouths. In this case report, we have aimed to present a laser assisted frenectomy of displaced labial frenulum after orthodontic treatment in a child.

Case: A 13-year-old male patient attend to Marmara University, Department of Pediatric Dentistry with complaint about crowded teeth in maxilla. Orthodontic treatment was started after the extraction of supernumerary teeth. The extraction gap was closed and the upper anterior teeth moved to the midline by orthodontic treatment. When the upper anterior teeth were placed in the middle line, the right labial shift occurred in the upper labial frenulum. It has been determined that this shift affects the upper lip function and aesthetic appearance negatively. Er,Cr:YSGG laser (Waterlase Biolase®, Biolase Technology, San Clemente, California, USA) frenectomy was performed and the patient was followed up after laser assisted surgery.

Results: The Er,Cr:YSGG laser did not require suture, there was no bleeding, swelling, infection or postoperative pain after surgery. Successful healing was observed at the 1st and 6th months follow up.

Conclusion: Laser technology improves efficiency, quality and the prognosis of treatments, which can increase the collaboration of pediatric dentistry patients.

P240

Rekürrans Gösteren Şiddetli Enflamatuvar Dişeti Büyümesinin Diyot Lazer ile Tedavisi

Damla Öztürk[1], Süleyman Emre Meşeli[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Enflamatuvar dişeti büyümesi; yetersiz ağız hijyeni, dişlerdeki anatomik bozukluklar, hatalı restorasyonlar ve ortodontik apareyler gibi faktörlerin mikrobiyal dental plak birikimine sebep olması ve dokuların bu plağa uzun süre maruz kalması nedeniyle oluşmaktadır. Bu olgu sunumunda ortodontik tedavi gören ve şiddetli enflamatuvar dişeti büyümesi gözlenen ve rekürrans gösteren hastanın diyot lazer ile tedavisi gösterilmektedir.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı**,** 13 yaşında erkek hasta dişeti büyümesi ve kanaması, ağız kokusu ve estetik kaygı şikayetleriyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde ortodontik tedavisinin başlamasıyla dişeti büyümesinin geliştiği öğrenildi ve yapılan biyopsi sonucunun fibröz hiperplazi çıkmasıyla mevcut dişeti büyümesi başlangıç periodontal tedavinin tamamlanmasının ardından diyot lazer (810nm, 2.0W CHEESE) ile tümüyle uzaklaştırıldı. Hasta 5 yıl sonra aynı şikayetle kliniğimize tekrar başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede anterior bölgede daha yoğun olmakla birlikte posterior bölgeleri de etkileyen, palatinal ve lingual dişetini ve ayrıca dil yüzeyini de kapsayan ödematöz ve lobüler tarzda yumuşak doku büyümeleri gözlendi. Hastadan tam kan sayımı, CRP seviyesi ve alerji testleri istendi. Klinik ve radyografik muayenenin ardından yeni bitirilen ortodontik tedaviye ait kompozit artıkların karbid frez ile temizlenmesini de içeren başlangıç periodontal tedavi 3 seans uygulandı. Enflamatuvar boyutu kontrol altına alınan dişeti büyümesi diyot lazer ile uzaklaştırıldı.

Bulgular: Hastanın tam kan sayımı ve CRP değerlerinin normal sınırlar içerisinde olduğu fakat IgE seviyesinin yüksek ve ev tozu akarına karşı alerjisi olduğu öğrenildi. Başlangıç periodontal tedavi sonrası üst çenedeki dişeti büyümesinde daha fazla küçülme sağlandı. Histopatolojik incelemede "kronik enflamasyon gösteren fibröz hiperplazi" tanısı konuldu. Yapılan 6. ay kontrolünde rekürrans görülmedi.

Sonuç: Bu olgu sunumu şiddetli enflamatuvar dişeti büyümesinin tedavisinde, lokal iritanların uzaklaştırılmasını takiben diyot lazer uygulamasıyla dişetinin klinik, fonksiyonel ve estetik açıdan başarıyla iyileştirilebileceğini ortaya koymaktadır.

P240

Treatment of Recurrent Severe Inflammatory Gingival Overgrowth with Diode Laser Therapy

Damla Öztürk[1], Süleyman Emre Meşeli[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Inflammatory gingival overgrowth is caused by many factors such as inadequate oral hygiene, anatomical disorders of teeth, faulty restorations and orthodontic appliances that cause microbial dental plaque accumulation. In this case report, 5-year follow-up of a patient, who had orthodontic treatment and severe inflammatory gingival overgrowth and diode laser treatment, is presented.

Method: A systemically healthy 13-year-old male patient admitted to our clinic with complaints of gingival enlargement and bleeding, halitosis and aesthetic concern. The dental history of the patient revealed that gingival enlargement occurred immediately after the orthodontic treatment started. Following histological diagnosis of gingival overgrowth as fibrous hyperplasia, enlarged gingiva was completely removed by diode laser (810 nm, 2.0W CHEESE). After 5 years, the patient applied to our clinic again with the same complaint. Edematous and lobular soft tissue enlargements including palatinal, lingual gingiva and even tongue were observed in the intraoral examination. Complete blood count, CRP level and allergy tests were requested. Following clinical and radiographic examinations, 3 sessions of initial periodontal treatment were performed including removal of composite residues of newly completed orthodontic treatment with carbide burs. After the inflammatory aspect of gingival growth was taken under control, it was removed by diode laser.

Results: Complete blood counts and CRP values were within normal limits, but IgE level was high and patient was allergic to house dust mite. Histopathologic examination revealed "chronic inflammatory fibrous hyperplasia". There was no recurrence at the 6th month control.

Conclusion: This case report shows that removal of local irritants and diode laser gingivectomy results in the clinical, functional and aesthetic improvements of recurrent severe inflammatory gingival overgrowth.

P241

Servikal Kron-Kök Kırığının Tedavisinde Multidisipliner Yaklaşım: 2 Olgu Bildirimi

Nur Burcu Dutlu[1], Yağmur Kılıçaslan[2], Hamiyet Güngör[3], Volkan Arıkan[1]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

[3] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Kron-kök kırıkları, oral bölgede sık rastlanılan bir yaralanma olup dentoalveolar travma vakalarının %5'ini oluşturmaktadır. Kron-kök kırığı, kron ve kökte bir veya daha fazla kırık hattını içeren mine,dentin, sement gibi diş dokuları ile destek dokularda hasara yol açan kırıklardır. Kron-kök kırıkları, interdisipliner bir tedavi gerektirmekte olup, pedodonti, ortodonti, cerrahi, ve protetik diş tedavisi uzmanlarının işbirliği ile gerçekleştirilebilir. Tedavi yaklaşımı olarak, kalan kök parçasının uzunluğu restoratif/protetik rehabilitasyon ile ağız içerisinde fonksiyonel olarak tutulabilir durumda ise, ortodontik ekstrüzyon tercih edilebilir.

Yöntem: On beş yaşında iki kız hasta, aldıkları darbe sonucu maksiller sol lateral kesici dişte ve maksiller sol santral kesici dişte kırık şikayeti ile farklı zamanlarda Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuşlardır. Yapılan intraoral ve radyografik muayene sonucu; her hastada da pulpa ekspozu eşlik eden, mine-sement sınırının 2 mm apikalinde komplike kron-kök kırığı tespit edilmiştir. Tedavi prosedüründe; başlangıç olarak iki seansta kök-kanal tedavileri (Gutta-perka+AH Plus) yapılmıştır. Fiber posttan destek alan, uyumlu bir kron formu oluşturabilmek için, palatinal dişeti diyot lazer ile şekillendirilerek kök yüzeyi görünür hale getirilmiştir. Ardından fiber postlar, kök kanallarının 2/3'üne adeziv rezinle simante edilmiştir. Daha sonra, ortodontik butonlar, kompozit restorasyonların gingival marjinine yerleştirilmiştir ve dişler 3 aylık süre boyunca 1/8 heavy elastikler yardımı ile 2 mm ekstrüze edilmiştir. Final restorasyonlar, CAD-CAM sistemi kullanılarak E-max tek kronlar ile tamamlanmıştır.

Bulgular: Hastaların tedavi sonrasında yapılan iki yıllık takiplerinde, klinik ve radyografik incelemelerde herhangi bir patolojiye rastlanmamış; dişlerin estetik ve fonksiyonel uyumlarını devam ettirdikleri gözlenmiştir.

Sonuç: Ortodontik ekstrüzyon, konservatif bir tedavi olması ve biyolojik stabilite sağlamasının yanı sıra gingival papillanın diş konturuna göre şekillendirilebilmesi açısından avantajlıdır. Kron-kök kırıklarında ortodontik ekstrüzyon etkili bir tedavi seçeneği olup tedavi planlamasında göz önünde bulundurulmalıdır.

P241

The Multidisciplinary Treatment of Cervical Crown-Root Fractures: 2 Case Reports

Nur Burcu Dutlu[1], Yağmur Kılıçaslan[2], Hamiyet Güngör[3], Volkan Arıkan[1]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

[3] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: The crown-root fracture (CRF) is a common trauma among the oral cavity injuries and it represents 5% of the dentoalveolar trauma cases. CRF is characterized by one or more fracture lines involving both root and crown portion that may cause damage on tooth structures such as enamel, dentin, cementum and supportive tissues. Treatment of CRF requires interdisciplinary intervention involving several specialties, such as pediatric dentistry, orthodontics and prosthodontics. When the remaining root portion has sufficient length to support a restorative/prosthetic rehabilitation, orthodontic extrusion may be performed for treatment.

Method: Fifteen-years-old two girls were admitted to Kırıkkale University Pediatric Dentistry Department with the fracture of maxillary left lateral incisor tooth and maxillary left central incisor tooth at different times. During intraoral and radiographic examination; complicated CRFs were observed at apical 2 mm of the cemento-enamel junction, with pulp exposures in both of the teeth. Root-canal treatments were performed in two sessions (Gutta-percha+AH Plus) for initial treatment. The root surfaces were made visible by shaping palatinal gingiva using a diode laser to form esthetically satisfactory crowns with fiber post support. Fiber posts were bonded with an adhesive resin into 2/3 of root canals. Then, orthodontic buttons were placed on the gingival margins of the composite restorations and the teeth were extruded 2 mm with 1/8 heavy elastics for 3 months. Final restorations were carried out with E-max single crowns using CAD-CAM-system.

Results: In two-year follow-ups of patients, no pathology was detected in clinical and radiographic examinations. It was observed that the teeth have maintained their aesthetic and functional harmony.

Conclusion: Orthodontic extrusion is a conservative treatment, with the advantage of allowing the gingival papilla to form in accordance with tooth contour as well as biological stability. It is an effective treatment option in CRF and should be considered in treatment planning.

P242

Çocukluk Döneminde Görülen Diş Sıkma ve Diş Gıcırdatma Alışkanlıklarının Sert ve Yumuşak Oklüzal Splintler ile Tedavilerinin Karşılaştırılması

Kevser Kolcakoglu[1], Salih Dogan[1], Firdevs Tulga Oz[2], Mustafa Aydınbelge[1]

[1] Erciyes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Çalışmada nokturnal bruksizm varlığı teşhis edilen çocuklarda sert ve yumuşak oklüzal splint tedavisi uygulanmıştır. Çocuklarda bruksizm şiddetini gösteren Bitestrip skorları ve splint çeşitlerinin bruksizm semptomları üzerindeki etkinliği karşılaştırılmıştır

Yöntem: Çalışma grubu diş sıkma / gıcırdatma alışkanlığına sahip süt kanin dişleri ağızda olan ve karışık dişlenme dönemindeki koopere çocuklar arasından ,klinik muayene ile anamnez bulgularına göre nokturnal bruksizm varlığı görülen yaşları 6 ile 11 arasında (ortalama 8,6) 40 çocuk hastadan (yaş aralığı) oluşturulmuştur.Çalışma grubu oluşturulurken patolojik bir sebebe bağlı bruksizm varlığı tespit edilen ve splint uygulamasının uygun olmadığı hastalar çalışma dışında tutulmuştur. Çalışma grubu yaş, cinsiyet diş sıkma ses şiddeti ve diş aşınma miktarı benzer iki eşit gruba ayrılmıştır. Bir gruba yumuşak oklüzal splint (Grup 1) diğer gruba ise sert oklüzal splint (Grup 2) 3 ay süre ile uygulanmıştır Tedavi başında ve sonundaki Bitestrip skorları ile TME ve palpasyonda kas ağrısı bulgularındaki değişim karşılaştırılmıştır

Bulgular: Tedavi öncesi ve sonrası BiteStrip® skorları,TME ağrısı ve palpasyonda kas ağrısı açısından gruplar arasında farklılık olmadığı (p>0,05) gözlenmiştir. Gruplar arasındaki karşılaştırmada ise sadece palpasyonda kas ağrısı açısından Grup 1'deki hastalarda anlamlı düzeyde azalma olmasına karşın Grup 2'deki hastalarda anlamlı düzeyde arttığı gözlenmiştir (p<0,05), diğer bulgular açısından farklılığa rastlanmamıştır (p>0,05).

Sonuç: Yumuşak ve sert oklüzal splint kullanan hastalarda tedavi sonucunun BiteStrip® skorlarına yansımadığı, buna karşın sert oklüzal splint kullanan hastalarda(Grup 2) parafonksiyonel kuvvetin hem kaslara hem TME üzerine dengeli dağıtamamış olmasından dolayı palpasyonda kas ağrı şikayeti artmış olabileceği, yumuşak oklüzal splint kullanan hastalarda (grup 1) ise splintin gelen kuvveti absorbe ederek kasların rahatlamasına yol açtığı, çiğneme kaslarındaki ağrıda düşmeye neden olduğu düşünülmüştür.

P242

The Comparison of Dental Tighting and/or Dental Grinding Habits in Childhood Period with Hard and Soft Occlusal Splints of Their Treatments

Kevser Kolcakoglu[1], Salih Dogan[1], Firdevs Tulga Oz[2], Mustafa Aydınbelge[1]

[1] Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objective: In the study, children with nocturnal bruxism were treated with hard and soft occlual splints.Bitestrip scores which show severity of bruxism in children and the efficacy of splint variants on bruxism symptoms were compared

Methodology: A study group of 40 children between 6 and 11 years old who had nocturnal bruxism according to clinical findings and anamnesis findings among the cooperative children with the period of mixed dentition and primary canines in the mouth with habit of teeth grinding/squeezig . Patients with bruxism due to pathologil reasons and patents with splnt failure are excluded. The study group is divided into two equal groups, which are smile to the mountof age,sex,teeth tightening volume and tooth wear.One group had a soft occlusal splint (group 1) and the other group had a hard occlusal splint (group 2) for 3 mounts. The changes of bitestrip scores at the beginning and t the end of the treatment and in the TME and palpation of muscle masseter pain fidings were compared

Results: Bitestrip scores, TME pain and palpation muscle pain did not change befor and after treatment in groups. Palpation muscle pain was significantly reduced in group 1 patients and significantly increased in group 2 patients (p<0,05) and there was no significant differebce in terms of other findings (p>0,05)

Conclusion: Soft and hard occlusal splints is not reflected in the treatment result of bitestrip scores. Parafunctional force may be balanced on Muscles and TME ın Patients who use hard occlusal splint but ıt not may be balanced on they ın patients who use soft occlusal splint.

P243

TCD-Matriks Yapıda Nano-Hibrit Kompozit Ile Restore Edilen Sınıf V Kavitelerin Mikrosızıntı Yönünden In-Vitro İncelenmesi

Volkan Özalp[1], Pınar Yılmaz Atalı[2], Cafer Türkmen[2], Faik Bülent Topbaşı[2]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

[2] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı Bis- GMA içermeyen, TCD-DI-HEA monomer içerikli nanohibrit kompozit Charisma Topaz (Kulzer)'ın poliwave LED ışıklı cihazının 3 farklı modu ile polimerizasyonu ile restore edilen Sınıf V restorasyonların mikrosızıntı açısından değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmamızda 15 adet çürüksüz insan molar dişlerinin bukkal yüzeyine hava ve su soğutması altında elmas frezlerle 3x2x2mm boyutlarında standart Sınıf V kaviteler açıldı. Kavite sınırları mine-sement sınırının 1mm üzerinde olacak şekilde konumlandırıldı. Tüm grupların restorasyonlarında aynı adeziv sistem (GlumaBond Universal, Kulzer) ve kompozit (Charisma Topaz, Kulzer) kullanıldı. Restorasyonlar LED ile (Valo, Ultradent) 3 farklı ışınlanma modunda polimerize edilerek 3 gruba ayrıldı (n=5): Grup 1: 1000mW/cm^2 ile 10sn; Grup 2: 1400mW/cm^2 ile 8sn, Grup 3: 3200mW/cm^2 ile 3sn ışınlama. Restorasyonların bitirme ve polisaj işlemleri elmas içerikli cila lastikleri (OptiDisc,Kerr) ile yapıldı. 24 saat distile suda bekletilen örnekler 500 kez termal siklus işlemine (Esetron, Ankara) tabi tutuldu. Tüm örnekler % 0.5' lik Rodamin-B solüsyonda 24 saat bekletildi. Dişler bukko-lingual/palatinal yönde restorasyonu ortalayacak şekilde su irrigasyonu altında ikiye ayrıldı ve toplamda 15 adet dişten 30 adet örnek elde edildi. Elde edilen kesit yüzeyleri stereo mikroskopta (Leica Z16 APO, Almanya) x40 büyütmede incelenip sızıntı miktarın0-3 arası skorlarlanıp, kaydedildi. 0 hiç sızıntı olmadığını, 3 ise pulpaya kadar sızıntı olduğunu göstermektedir. elde edilen datalar istatiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Charizma Topaz(Kulzer) 3,8 ve 10 saniye ışınlamada sadece 3sn'lik grupta 1 dişte mine yüzeyinde sızıntı görülürken; 8sn ve 10sn ışınlanan gruplarda hiç sızıntı görülmemiştir.

Sonuç: Yaptığımız bu çalışma koşulları altında; Bis-GMA içermeyen Charisma Topaz kompozit rezinin Valo LED ile 3 farklı güç ve sürede polimerizasyonu sonrası sızdırmazlığı klinik açıdan kullanıma uygundur.

P243

In-Vitro Evaluation of Microleakage Of Class V Cavities Restored with TCD-Matrix Based Nano-Hybrid Composite

Volkan Özalp[1], Pınar Yılmaz Atalı[2], Cafer Türkmen[2], Faik Bülent Topbaşı[2]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry

[2] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: The aim of this study is to to evaluate the effect of 3 polimerization mode ofI-HEA monomer based, nano-hybrid composite resin, Charisma Topaz (Kulzer) used in Class V restorations.

Methods: Non-carious 15 human molar teeth were used in this study. Standardized Class V cavities (3x2x2mm), over 1mm Cementoenamel juction, were prepared with cylindrical diamond burs under air and water cooling to the buccal surface of all teeth. All restorations were bonded with the same Adhesive system, Gluma Bond Universal(Kulzer) and restored with Charisma Topaz(Kulzer). Then, teeth were classified into 3 groups (n=5) according to 3 different polymerization mode of Polivawe-LED (Valo Cordless, Ultradent). Group 1: 1000mW/cm^2-10sec, Group 2: 1400mW/cm^2-8sec, Group3 : 3200mW/cm^2-3 sec polimerization. Finishing and polishing were done by using Kerr, OptiDisc. The samples were subjected to thermal cycling (Esetron, Ankara) 500 times after 24 h stored in distilled water. All samples were immersed in 0.5% irrigation by setting in the midst of the restoration in the buccolingual / palatal direction and 30 samples were obtained from 15 teeth. Microleakage cope (Leica Z16 APO, Germany) and the data were scored between 0 and 3 that shows 0-no leakage and 3-pulpal leakge.Data was analysed by statistically.

Results: In experimental groups; none of 8 nor 10 sec polymerized Topaz restorations showed microleakage. Only 1 restoration which was polymerized 3sec. showed microleakage on the enamel surface of the restoration.

Conclusion: Within the limitations of this study, it can be concluded that TDI monomer based composite Charisma Topaz could be polimerized with all 3 modes of poliwave LED Valo in clinical usage due to our microleakge scores

P244

Sınıf III Malokluzyonun 2X4 Mekaniği Ile Tedavisi

Ömer Faruk Uçar, Cenk Doruk

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: 2x4 protruzyon mekaniği ile anterior cross-bite görülen iskeletsel Sınıf III vakanın tedavisi

Yöntem: Üst ön dişlerinden şikayet ile kliniğimize başvuran 11 yaşında, henüz büyüme gelişimi tamamlanmamış erkek hastanın yapılan klinik muayenesinde maksiller keser dişlerde cross-bite ve düz bir profil gözlemlenmiştir. Molar ilişkisi Sınıf I olarak gözlemlenmiştir.Üst kanin dişlerinin henüz indifa etmediği hastada yer darlığı yoktur. Sefalometrik değerleri; SNA:76^0, SNB:80^0, U1-SN:95^0, U1-PP:106^0, IMPA:86^0 olarak ölçülmüştür.Vaka False Prognati İnferior olarak tanımlanmıştır. Anterior cross-bite için sadece (.016 x .016 NiTi) 2x4 bölümlü protruzyon arkı takılmış, aylık rutin kontrollerle hasta görülmüştür.

Bulgular: Bu vakada ekstraoral aparey kullanılmadan sadece üst keser protruzyonu ile Cl III malokluzyon çözülmüştür.Anterior cross-bite 4 aylık bir sürede tedavi edilmiş olup, tedavi sonrası sefalometrik değerleri SNA:81^0 , SNB: 80^0, U1-SN:104^0 , U1-PP:113^0, IMPA:87^0 olarak ölçülmüştür.Kanin dişlerin indifası takip edilip Cl I okluzyona gelmesi gözlemlenmiştir.

Sonuç: Tedavi sonrası anterior çapraz kapanış problemi keser protruzyonu ile çözülmüş, keserler normal konumlarına getirilmiştir. False Prognati İnfeior vakası 4 ay gibi kısa bir sürede ekstraoral aparey kullanılmadan çözülmüştür.Komplex tedaviler yerine tek aşamalı bir tedavi planı uygulanmıştır. İki yıllık takip stabildir.

P244

Treatment of Class III Malocclusıon with Two by Four Appliance

Ömer Faruk Uçar, Cenk Doruk

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Aim: The treatment of anterior cross-bite with port.

Method : The case was 11 years old-male who complained about his upper anterior theeth. He was in prepeak stage, also he had crossbite in his maxillar incisors and straight profile. Molar relation was Cl I occlusion . There was no crowding at the maxilla whose maxillar canines hasn't erupted yet. Sefalometric measurement were SNA:76^0, SNB:80^0, U1-SN: 95^0, U1-PP:106^0, IMPA:86^0. The case was False Prognati Inferior. Anterior cross-bite was treated with only 2x4 utility arch (.016 x.016 NiTi). Patient was seen with monthly apoitments.

Result : In this case Cl III maloclusion was solved without using extraoral appliance with only protrusion of upper incisors.Anterior cross-bite corrected at 4th months. After the treatment, sefalometric measurement were SNA:81^0, SNB:80^0, U1-SN: 104^0 U1-PP:113^0, IMPA:87^0. Eruption of the canines were observed and CI I occlusion was made.

Conclusion: After the treatment cross-bite problem was solved with providing upper incisors protrusion and anterior theeth were placed their normal position. The patient who has false prognati inferior was treated as short as 4 months without extraoral appliance. Instead of complex treatment we used one step treatment plan.The results are stable for two years.

P245

İlaca Bağlı Çene Kemiği Osteonekrozu (MRONJ) - Olgu Bildirimi

Arda Özgön[1], Gürkan Ünsal[2], Ayşegül Senemtaşı[1], İlknur Özcan[2], Meltem Koray[1]

[1] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bisfosfonatlar pirofosfatların sentetik analogları olup; malignensilere bağlı olarak gelişen hiperkalsemi, multiplmyeloma, kemik metastazı tedavisinin yanında osteoporöz tedavisi için kullanılan ilaçlardır. 2014 yılında ise sadece bisfosfonatların değil aynı zamanda yeni çıkan kemoterapi ilaçlarının da aynı etkiyi göstermeleri nedeniyle, bisfosfanata bağlı çene osteonekrozu (BRONJ) terimi yerine; ilaca bağlı çene kemiği osteonekrozu (MRONJ) teriminin kullanılmasını önermiştir. Çalışmamızda ilaca bağlı olarak mandibula osteonekrozu görülen hastanın sunulması amaçlanmıştır.

Yöntem: Bilateral mandibular retromolar bölgelerde ağrı ve halitosis şikâyeti ile İstanbul Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, çene Cerrahisi kliniğine başvuran 65 yaşındaki kadın hastadan alınan anamnezde, 10 sene önce pankreas ca teşhisi konduğu ve karaciğer metastazı nedeniyle, onkoloji kliniğinde takip altında olan hastanın 3 senedir günde 1 kez sunitinib maleat (Sutent ® 37,5 mg kapsül, Pfizer, İstanbul) kullandığı ve tedavi altındayken 1 sene önce sağ alt büyük azı dişinin çekimi yapıldığı anlaşılmıştır. Yapılan intraoral muayenede çekim bölgesinde mandibula sağ alveol kemiğinde 0,7x0,7x2,5 cm^3, mandibula sol alveol kemiğinde 0,5x0,5x0,3 cm^3 büyüklüğünde nekrotik kemik alanları belirlenmiştir. MRONJ teşhisi konan hastadaki nekrotik bölgelerin sınırlarını belirlemek için Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) alınarak görüntüler değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hastaya amoksisilin klavunat tablet ve klorheksidin glukonat gargara reçete edilip hasta haftada 1 kez kliniğe çağrılarak ilgili alanlar serum fizyolojik ile temizlenmiştir. Önerimiz üzerine onkologlar tarafından sunitib maleat hastanın yaşamsal fonksiyonları için kesilememiş ancak günde 25 mg'a indirilmiştir. Hastanın ağrı ve halitosis şikâyetleri giderilmiş ancak nekrotik alanların sınırlarında herhangi bir küçülme olmamıştır. Hasta, kliniğimizde bir senedir kontrol altındadır.

Sonuç: KIBT görüntülerinde osteonekroz, kortikal kemiklerin marjinlerindeki düzensizlikler ve kortikal kemiğin destrüksiyonu ile karakterizedir. Vakamızda KIBT ile nekrotik alanların sınırları belirlenmiştir. Sunitinib maleat ilk kez 2006'da kullanılmaya başlanmış ve uzun dönemdeki yan etkileri tam olarak bilinmeyen yeni geliştirilen bir antianjiogenik ilaçtır. MRONJ gibi istenmeyen komplikasyonlar oluşmaması için, diş hekimlerinin hastalarından çok iyi ananmnez alması ve kullanılan ilaçların oluşturabileceği yan etkilerden haberdar olması gerekmektedir.

P245

Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw (MRONJ) - Case Report

Arda Özgön[1], Gürkan Ünsal[2], Ayşegül Senemtaşı[1], İlknur Özcan[2], Meltem Koray[1]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology

Aim: Bisphosphonates are synthetic analogs of pyrophosphates, which are used for malignancy-related hypercalcemia, multiple myeloma, bone metastases and osteoporosis. After the realization of the similarities between the effects of some chemotherapeutic agents and biphosphonates, a new term emerged in 2014: Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw (MRONJ). In this case, we present a MRONJ in the mandible.

Method: 65 years old female patient referred to Istanbul University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery with a pain at the both retromandibular areas and halitosis. After getting anamnesis, It was understood that the patient had a pancreas cancer and due to the metastastases on her liver she was taking sunitinib maleat (Sutent® 37.5 mg capsule, Pfizer, Istanbul) for 3 years. 0.7x0.7x2,5 cm^3 necrotic regions were seen on the right, 0.5x0.5x0.3 cm^3 necrotic areas were seen on the left side of the mandibular alveolar process. For the detection of the necrotic borders of MRONJ, Cone Beam Computed Tomography (CBCT) images were interpreted.

Results: Amoxicillin/clavulanic acid tablet and chlorhexidine mouthwash was prescribed and necrotic areas were cleansed once a week. On our recommendation, sunitinib maleate was reduced to 25 mg per day by oncologists. Sunitinib maleate taking was not quit since It may increase the occurrence chance of a metastasis. Pain and halitosis were removed however borders of necrotic tissue hasn't changed. The patient is under control for 1 year in our clinic.

Conclusion: Osteonecrosis is characterized by irregularity at the cortical bony margins and the destruction of cortical bone in CBCT images. In this case necrotic borders are determined with CBCT. Sunitinib maleat is an antiangiogenic agent which was first used in 2006 hence the long-term effects are yet to know. In order to avoid complications dentists need to take a thorough anamnesis and should be aware of the side effects of intaking drugs.

P246

Tip 2 Diyabetes Mellitus'ta Glisemik Kontrol ve Periodontal Enflamatuvar Durum

Elif Teke[1], Fatma Yeşim Kırzıoğlu[1], Hakan Korkmaz[2], Hikmet Orhan[3]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı

[3] Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı

Amaç: Diyabetes Mellitus (DM) insülin salımının veveya etkisinin azaldığı, karbonhidrat, protein ve yağ metabolizmasında bozukluklara yol açan, kronik bir metabolizma rahatsızlığıdır. Tip 2 DM (T2DM)'li bireylerde periodontal sağlığın metabolik kontrolü olumlu etkilediği bildirilmiştir. Çalışmamızda, T2DM'de glisemik kontrol-periodontal sağlık ilişkisi, metabolik kontrol belirteçleri ve periodontal enflamatuvar belirteçler ile değerlendirildi ve sistemik sağlıklı bireylerle kıyaslandı.

Yöntem: Çalışmamıza 35-65 yaşları arasında 139 T2DM'lu ve 41 sistemik sağlıklı birey katıldı. Tüm bireyler genel tıbbi kontrolden geçirildi. Demografik verileri ve açlık kan şekeri (AKŞ), glikolize hemoglobin (HbA1c), total kolesterol(TK)/ yüksek yoğunluklu lipoprotein (HDL), nötrofil/lenfosit oranı (NLO) ve C-reaktif protein (CRP) serum düzeyleri kaydedildi. Plak indeksi (Pİ), gingival indeks (Gİ), sondalamada kanama yüzdesi (SK%), periodontal cep derinliği (PCD), klinik ataçman seviyesi (KAS), periodontal epitelyal yüzey alanı (PEYA) ve periodontal inflame yüzey alanı (PİYA) değerleri belirlendi.

Bulgular: Eğitim düzeyi, ağız hijyeni düzeyi ve diş hekimine gitme sıklığı T2DM grubunda daha düşük düzeyde olmasına rağmen (sırasıyla *P*<0,05, *P*<0,001, *P*<0,001), vücut kitle indeksi (VKİ), TK/HDL, NLO ve CRP değerleri sağlıklı kontrollerden daha yüksekti (sırasıyla *P*<0,01, *P*<0,001, *P*<0,001, *P*<0,001). Pİ, Gİ, SK%, PCD ve KAS ortalamalarının yanı sıra, PİYA ve PEYA değerleri de T2DM'li bireylerde kontrol grubuna kıyasla yüksek bulundu (*P*<0,05). Metabolik kontrol belirteçleri ile periodontal indeksler arasında ,AKŞ, HbA1c, CRP ile PEYA arasında ve NLO ile PİYA arasında pozitif ilişki saptandı (*P*<0,05).

Sonuç: Çalışmamız sonuçları T2DM'lu bireylerde periodontal enflamatuvar durumun glisemik kontrolle ilişkili olduğunu desteklemektedir.

P246

Glycemic Control and Periodontal Inflammatory Status in Type2 Diabetes Mellitus

Elif Teke[1], Fatma Yeşim Kırzıoğlu[1], Hakan Korkmaz[2], Hikmet Orhan[3]

[1] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Süleyman Demirel University Faculty of Medicine, Department of Internal Medicine

[3] Süleyman Demirel University Faculty of Medicine, Department of Biostatistics and Medical Informatics

Aim: Diabetes Mellitus (DM) is a chronic metabolic disease that causes to decrease in insulin secretion and / or its effects, and impair carbohydrate, protein and lipid metabolism. It has been reported that periodontal health effected the metabolic control positively in individuals with Type 2 DM (T2DM). In our study, the relationship between glycemic control and periodontal health in T2DM was assessed by the metabolic control markers and periodontal inflammatory markers compared with systemically healthy subjects.

Materials and Methods: In our study, 139 T2DM patients and 41 systemic healthy subjects (between 35-65 ages) participated. All individuals were undergone general medical control. Demographic data and serum levels of fasting blood sugar (FBS), glycated hemoglobin (HbA1c), total cholesterol (TC) / high density lipoprotein (HDL), neutrophil / lymphocyte ratio (NLR) and C-reactive protein (CRP) were recorded. The plaque index (PI), gingival index (GI), percentage of bleeding on probing (% BOP), periodontal pocket depth (PPD), clinical attachment level (CAL), periodontal epithelial surface area (PEYA) and periodontal inflamed surface area (PIYA) were determined.

Results:, In the T2DM group, education level, oral hygiene level and frequency of dental visits were lower (*P* <0,05, *P* <0,001, *P* <0,001 respectively), whereas the body mass index (BMI), TK / HDL, NLR and CRP values were higher (*P* <0.01, *P* <0.001, *P* <0.001, *P* <0.001, respectively) than those in the healthy controls. Besides the PI, GI, %BOP, PPD, CAL means, the PESA and PISA values were also found higher in the T2DM subjects, compared to the control group (*P* <0.05). There were positive correlations between metabolic control markers and periodontal indices, between FBS, HbA1c, CRP and PESA, and between NLR and PISA (*P*<0,05).

Conclusions: Our results supported that periodontal inflammatory status is associated with glycemic control in individuals with T2DM.

P247

Travma Sonucu Lüksasyon ve Kron Kırığı Görülen Daimi Dişlerde Tedavi: Bir Olgu Sunumu

Emine Oruç, Pınar Demir, Sacide Duman

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Travmaya uğramış dişler genç bireylerde fonksiyonel bozukluklara ve estetik problemlere neden olabilir. Mobil dişlerin splintlenmesi ve kayıp dişlerin restorasyonu gibi intraoral tedaviler bu problemlerin giderilmesi için yapılabilen işlemlerdendir. Çalışmamızın amacı; lüksasyon ve kron kırığı görülen hastamızın tedavi ve takip sürecini paylaşarak klinik vakalara ışık tutmaktır.

Yöntem: Dental travma vakalarında teşhis ve tedavi için tıbbi ve dental anamnez alınarak klinik ve radyografik muayeneler ile değerlendirmeler yapılır. Sublüksasyon, lüksasyon, avülsiyon ve kök kırığı olgularında çoğunlukla dental splint uygulamak gerekir. Dişler, vitalite ve madde kaybına göre endodontik, restoratif yada protetik olarak tedavi edilebilir.

Bulgular: 2016 yılında kliniğimize başvuran 9 yaşındaki kız hastanın velisinden alınan anamnezde 14 saat önce oyun kazası sonucu ön dişlerinde travma meydana geldiği öğrenilmiştir. Klinik ve radyografik muayene sonucunda, 11 nolu dişte komplike olmayan kron kırığı, 21 nolu dişin kronunda lingual yöne lateral lüksasyon , 22 nolu dişinde sublüksasyon ve ilgili diş eti bölgesinde yaralanma olduğu tespit edilmiştir. Tedavi olarak 21 nolu diş repoze edilerek non-rijit splintlenmiş, 11 nolu diş cam ionomer simanla geçici olarak restore edilmiştir. Hastaya oral hijyen eğitimi verilip, gargara kullanımı tavsiye edilmiştir. 1 hafta sonrasındaki klinik muayenede yumuşak dokuda iyileşmeler gözlenmiştir. 2 hafta sonra kontrole çağırılan hastanın 11 nolu diş kompozitle restore edilmiş ve aynı seans splint sökülmüştür.1., 3. ve 6. ay kontrollerinde dişlerde negatif bir bulguya rastlanmamış olup; dişlerin vital oldukları klinik ve radyografik olarak doğrulanmıştır. Hastanın kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Dental travma vakalarının çoğu çocukluk döneminde oyun kazaları veya düşme sonucunda ortaya çıkmakta ve acil müdahale prosedüründe ilk sırada yer almaktadır. Dental yaralanmalar ön grup dişlerde ve karışık dişlenme döneminde daha fazla görülmektedir. Diş hekimi, teşhis, tedavi ve takip seanslarında titiz davranmalıdır. Uzun dönem takipleri sırasında pulpa nekrozu, pulpa kalsifikasyonu, kök rezorbsiyonu, marjinal kemik kaybı gibi komplikasyonlarla karşılaşabileceğini unutmamalıdır.

P247

The Treaphy of Traumatized Permanent Teeht with Luxation and Crown Fracture: A Case Report

Emine Oruç, Pınar Demir, Sacide Duman

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Traumatized teeth can cause functional disorders and aesthetic problems in young individuals.The aim of this study is to share the treatment and follow-up procedure of our patient who had a crown fracture and luxation.

Method: In dental trauma cases, medical and dental anamnesis are taken for diagnosis and treatment and Supported by clinical and radiographic examination.In cases of subluxation,luxation,avulsion and root fracture,it is often necessary to apply dental splint. According to vitalite and substance loss.Teeth can be treated endodontically,prosthetically or restorative.

Results: A 9-year-old girl who applied to our clinic in 2016.We learned from the patient's parents that trauma occurred in the anterior teeth of the end of the game accident 10 hours ago.Clinical and radiographic examination revealed that there were uncomplicated crown fracture in 11,lingual-lateral luxation in the crown of 21,subluxation in 22 and injury in the related gingival region.As treatment,21 teeth were reposited and non-rigid splinted,and 11 were temporarily restored with glass ionomer cement.The patient was advised to take oral hygiene and to use mouthwash.After a week,soft tissue healing was observed in clinical examination.After 2 weeks, patient was called for control whose 11 numbered tooth was restored with composite and the same session splint was removed.There were no negative findings in the teeth at the 1st, 3rd and 6th months of follow-up.The vitalities of the teeth were confirmed clinically and radiographically.The patient's controls are ongoing

Conclusion: Most dental trauma cases occur during childhood as a result of a game accident or fall and are in the first place in the emergency response procedure.Dental injuries are more prevalent in the anterior teeth group and mixed dentition period.The dentist should be meticulous in diagnosis, treatment and follow-up sessions.During long-term follow-up,it should be remembered that pulpal necrosis,pulp calcification,root resorption and marginal bone loss may be encountered.

P248

Çocuklarda Birinci Büyük Azı Dişlerin Klinik ve Radyografik Kayıtlarının Değerlendirilmesi

Sacide Duman, Gülsüm Duruk

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı birinci büyük azı dişlerinin genel sağlık durumlarını, tedavi ihtiyaçlarını, girişimsel ve koruyucu tedavi mevcudiyetini ve tedavi sonrası prognozlarını saptamaktır.

Yöntem: Bu araştırma için gerekli verilerin toplanması, olgu-kontrol (retrospektif) araştırma yöntemine göre düzenlendi ve veriler tek bir araştırıcı tarafından toplandı. Çalışmamızda, Malatya ilinde, İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına 2011- 2016 yılları arası başvuran rastgele seçilmiş bir kısım hastanın daha önceden başka bir sebeple çekilmiş panoramik radyografileri ve klinik hasta takip kayıtları kullanıldı.

Bulgular: Birinci büyük azı dişlerinin restoratif, endodontik ve cerrahi tedavi ihtiyaçları ve bu dişlere uygulanan girişimsel tedaviler alt çenede üst çeneye kıyasla daha fazla bulunmuştur ($p<0,001$), ancak çenelerin sağ ve sol bölgeleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık saptanamamıştır.($p>0.05$). Flor, fissür örtücü ve restoratif tedavi uygulaması açısından kızlar ve erkekler arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiş ($p<0,001$) ancak, kanal tedavisi ve çekim uygulanması açısından kızlar ve erkekler arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Sağlıklı birinci büyük azı dişi oranı yaşla birlikte azalmaktadır. Restoratif ve endodontik tedavi, çekim ihtiyacı ve bu dişlere uygulanan girişimsel tedaviler en fazla 8-12 yaş aralığında bulunmuştur.

Sonuç: Birinci büyük azı dişlerine, ilk çıkan daimi dişlerden olması, ailelerin bu konudaki farkındalıklarının az olması ve çocukların yetersiz ağız bakımı sonucu yeterli önem gösterilmemektedir. Buna bağlı olarak bu dişlerin çürükleri ve girişimsel tedavileri yüksek prevalans sergilemektedir ve bu sıklıkla karşılaşılan bir durumdur.

P248

Evaluation of Clinical and Radiographic Records First Molar Teeth in Children

Sacide Duman, Gülsüm Duruk

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objective: The objective of this study is to determine the general health status, treatment requirements, interventional and conservative treatment options, and posttreatment prognosis of first molar tooth.

Method: The collection of data required for this study was designed based on the case-control (retrospective) study method, and the data were collected by a single researcher. In the present study, the panoramic radiographies taken before for other purposes and the clinic follow-up records of randomly chosen patients, who applied to Pedodontics Department of Faculty of Dentistry of Inönü University in Malatya province between 2011 and 2016, were used.

Results: The restorative, endodontic, and surgical treatment requirements of first molar teeth and the interventional treatments applied to these teeth were found to be higher in mandible than with maxilla ($p<0.001$). However, no statistically significant difference was found between the left and right regions of jaw ($p>0.05$). In terms of fluorine, fissure sealant, and restorative treatment, a statistically significant difference was found between the boys and girls ($p<0.001$). But, however, no statistically significant difference was found between boys and girls in terms of canal treatment and tooth extraction ($p>0.05$). The rate of healthy first molar tooth declines with the increasing age. The highest level of need for restorative and endodontic treatment, tooth extraction, and interventional treatment was found to be in 8-12 year-old range.

Conclusion: Although they are among the first permanent teeth and because of the insufficient oral care of children, the awareness level of families about this subject is low and the first molar teeth are not given the sufficient importance. Thus, the caries and interventional treatment of these teeth exhibits higher prevalence.

P249

Süpernümerer Diş Nedeniyle Gömük Kalmış Keser Dişte Spontan Sürme: Olgu Sunumu

S. Ceren İlisulu, Sinem Birant, Yeliz Güven, Figen Seymen

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Süpernümerer dişler, oral kavitede yaygın şekilde bulunan dental anomaliler olup fazla sayıda diş ile karakterizedirler. Bu tür dişler sürme gecikmesi, çapraşıklık, dieastama oluşumu, üst kesici dişlerin gömük kalması, burun boşluğunda sürme gibi çeşitli komplikasyonlara neden olabilmektedirler. Bu olgu sunumunun amacı, süpernümerer diş nedeniyle sürememiş daimi keser dişin, cerrahi olmayan tedavi ile spontan olarak sürdüğünü göstermektir**.**

Olgu Sunumu: 8 yaşındaki erkek hasta, maksiller sol bölgede estetik şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Fiziksel olarak sağlıklı olan ve herhangi bir dental travma hikayesi bulunmayan olguda, süpernümerer diş ile ilişkili olabilecek sistemik ya da kalıtsal bir hastalık saptanmamıştır. Olgunun ağız içi muayenesinde sol üst santral keser bölgede anormal morfolojiye sahip süpernümerer diş varlığı gözlenmiştir. Panoromik ve üç boyutlu bilgisayarlı tomografi ile gerçekleştirilen radyolojik incelemede, maksiller sol santral keser dişin süpernümerer diş nedeniyle gömük kaldığı saptanmıştır. Süpernümerer dişin sol bölgede maksiller santral keser dişin sürmesini engellediği tespit edilerek artı dişin çekilmesine ve yer kaybını engellemek için transpalatal ark uygulanmasına karar verilmiştir. Üç ay sonunda üst sol bölgede spontan sürme görülmüş, bir yılın sonunda dişin tamamıyla sürdüğü gözlemlenmiştir. Maksiller sol orta keser dişin sürmesi düzenli yapılan kontroller ile takip edilmiştir.

Sonuç: Süpernümerer diş varlığı normal oklüzyon gelişiminde olumsuz etkilere neden olabilecek potansiyale sahiptir bu nedenle, erken teşhis olabilecek komplikasyonları minimalize etmek açısından önemlidir. Tedavi açısından her zaman komplike bir tedavi gerekmeyip sadece süpernümerer dişin çekilip düzenli yapılan kontrollerle spontan erüpsiyon sağlanabilmektedir**.**

P249

Spontaneous Eruption of An Impacted Central Incisor Due To Supernumerary Tooth: A Case Report

S. Ceren İlisulu, Sinem Birant, Yeliz Güven, Figen Seymen

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: Supernumerary teeth are relatively common dental anomalies of the oral cavity and characterized by an excessive number of maxillary central incisors, tooth retention or delayed eruption of the permanent incisors, crowding, eruption within the nasal cavity, or formation of diastema. The aim of this case report is to present the nonsurgical management of an unerupted permanent incisor associated with a supernumerary tooth.

Case Report: An 8-year-old boy patient was referred with a chief complaint of an unesthetic maxillary left central tooth. The child was physically healthy and had no history of dental trauma. Neither systemic disorders nor hereditary patterns of supernumerary teeth were reported in his family. Intraoral examination revealed that the tooth in the left central incisor region had an abnormal morphology and diagnosed as a supernumerary tooth. Radiographic investigations, including an orthopantomogram and a 3D computed tomography of the skull, revealed that maxillary left central incisor was impacted due to the supernumerary tooth. The supernumerary tooth was blocking the path of eruption of maxillary central tooth of the left side. It was decided to extract supernumerary tooth and apply transpalatal arch to prevent loss of space. Three months after spontaneous eruption was observed. One year after, maxillary left central incisor was erupted totaly. Regular follow-ups were scheduled to monitor the spontaneous eruption of the maxillary left central incisor.

Conclusion: The presence of supernumerary teeth has the potential to disrupt the development of normal occlusion, and early diagnosis is crucial to minimise complications. In terms of treatment, complicated treatment is not always necessary, spontan eruption can be observed by only extraction of supernumerery teeth and regular follow up.

P250

Odontojenik Kist Tedavisinde Rejeneratif Yaklaşım

Ömer Birkan Ağralı[1], Mümin Çalık[1], Süheyla Uyar Bozkurt[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Odontojenik kist, epitelyal kalıntıların çoğalması ve kistik dejenerasyonunun bir sonucu olarak ağızda ortaya çıkan en yaygın kist türüdür. Genellikle selim karakterde olan odontojenik kistler merkezden çevreye doğru ekspansif büyüyerek kemikte rezorbsiyona yol açarlar. Bu olgu sunumunda alt çene keser dişler bölgesinde tespit edilen odontojenik kistin rejeneratif tedavisi sunulmuştur. **Yöntem:** Periodontoloji Anabilim Dalı Kliniğine yönlendirilen 12 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı kız çocuğunun ağız dışı klinik muayenesi normaldi; ağız içi klinik muayenesinde #41 ve #42 dişler arası bölgenin vestibül kısmında palpasyonda krepitasyon olduğu belirlendi. Radyografik muayenede #41 ve #42 dişler arası bölgede odontojenik kiste bağlı radyolusens alan ve #41 dişin kökünün meziyale hareketi tespit edildi. Başlangıç periodontal tedaviyi takiben, kistin bütünüyle enükleasyonu amacıyla tam kalınlık flep kaldırıldı. Enükleasyon sonrasında oluşan defekt sığır kaynaklı kemik grefti ve hyaluronik asit lifleri (HA) kombinasyonu ile dolduruldu, cerrahi saha primer kapatıldı. Hastaya analjezik antienflamatuar, antibiyotik ve beraber klorheksidin içerikli gargara reçete edildi. Dikişler 2 hafta sonra alındı. Enükle edilen lezyonun histopatolojik incelemesi Marmara Üniversitesi Patoloji Ana Bilim Dalında yapıldı. **Bulgular:** Cerrahi tedaviden altı ay sonra yapılan klinik ve radyografik değerlendirmede kısa veya uzun dönemde herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmadı. Cerrahi sahayı içeren yumuşak doku tamamen sağlıklıydı ve kist bölgesinde radyografik tam kemik dolumu tespit edildi.

Sonuç: Bu olgunun sınırları dahilinde elde edilen bulgular, odontojenik kistlerin enükleasyonu sonrasında oluşan defektlerin tedavisinde sığır kaynaklı kemik grefti ve HA kombinasyonunun kullanılması ile sert ve yumuşak doku iyileşmesinde olumlu sonuçlar elde edilebileceği ortaya koymuştur.

P250

Regenerative Approach in the Treatment of An Odontogenic Cyst

Ömer Birkan Ağralı[1], Mümin Çalık[1], Süheyla Uyar Bozkurt[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Marmara University Faculty of Medicine, Department of Pathology

Aim: Odontogenic cyst is the most common type of cysts occurring in the mouth as a result of proliferation and cystic degeneration of epithelial residues. Odontogenic cysts, usually benign, grow expansively from the center to the periphery and cause bone resorption. In this case report, regenerative treatment of an odontogenic cyst in the region of the mandibular incisors was presented. **Procedure:** A 12 year-old systemically healthy female was referred to the Periodontology Clinic. Patient was healthy in extraoral findings were normal, intraoral examination revealed palpated crepitus at the vestibule interdental region of the # 41 and # 42. Radiographic examination revealed a radiolucent area associated with odontogenic cysts at the # 41 and # 42 interdental region and the mesial tilting of tooth # 41. Following initial periodontal treatment, full thickness flap was elevated for complete enucleation of the cyst. After enucleation the defect was filled with a combination of bovine bone graft and hyaluronic acid (HA) fibers and the surgical site was closed. The patient was prescribed analgesic anti-inflammatory, antibiotic and mouthrinse containing chlorhexidine. Sutures were taken 2 weeks postoperatively. The histopathological examination of the enucleated lesion was performed at The Department of Pathology, Marmara University.

Results: No short or long term clinical and radiographic complications were observed after 6 months of surgical treatment. The soft tissue was completely healthy and radiographic complete bone fill was detected.

Conclusion: Findings within the limits of this case show that positive results can be obtained in hard and soft tissue healing by using combination of bovine bone graft and HA in the treatment of defects resulting from enucleation of odontogenic cysts.

P251

Ossifying Fibromanın Cerrahi Tedavisi

Ömer Birkan Ağralı[1], Mümin Çalık[1], Süheyla Uyar Bozkurt[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Ossifying fibroma periodontal membrandaki mezenkimal hücrelerden köken alan selim bir tümördür. Genellikle alt çenede ortaya çıkar, yavaş ve ekspansif büyüme bağlı olarak lezyona komşu dişlerde itilme görülür. Kalsifikasyon miktarına bağlı olarak radyografik muayenede saptanabilirler. Bu olgu raporunda alt çene keser dişler bölgesinde tespit edilen ossifying fibromanın cerrahi tedavisi sunulmuştur.

Yöntem: Periodontoloji Anabilim Dalı Kliniğine yönlendirilen 25 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı erkek hastanın ağız dışı klinik muayene bulguları normaldi ve ağız içi klinik muayenesinde #32 ve #33 dişler arası bölgede ilgili dişlerin malpozisyonuna neden olan fibrotik bir kitle tespit edildi. Başlangıç periodontal tedaviyi takiben lokal anestezi altında önce lezyon bütünüyle eksize edildi.Takiben tam kalınlık flep kaldırıldı, lezyona komşu alveol kemiği düzenlendi ve flep primer kapatılarak 4.0 ipek dikiş materyali ile suture edildi. Hastaya naproksen sodyum içerikli analjezik antienflamatuar (2x1, 5 gün), amoksisilin içerikli antibiyotik (2x1, 1 hafta) ve klorheksidin içerikli gargara (2x1, 1 hafta) reçete edildi. Dikişler 1 hafta sonra alındı. Eksize edilen fibrotik lezyon histopatolojik açıdan Marmara Üniversitesi Patoloji Ana Bilim Dalında incelendi.

Bulgular: Mikroskopik incelemede skuamöz epitelde parakeratoz, hiperplazi ve subepitelyal alanda yoğun kolajen demetleri izlendi ve eksize edilen lezyona ossifying fibroma teşhisi konuldu. Cerrahi tedaviden altı ay sonra yapılan klinik ve radyografik değerlendirmede herhangi komplikasyon/rekürrens izlenmedi.

Sonuç: Ossifying fibromanın cerrahi tedavisinde, lezyonun bütünüyle eksizyonunu takiben kaldırılan tam kalınlık flep ile beraber gerçekleştirilen sert ve yumuşak doku düzenlemesinin başarılı bir tedavi yaklaşımı olduğu ortaya konmuştur.

P251

Surgical Treatment of An Ossifying Fibroma

Ömer Birkan Ağralı[1], Mümin Çalık[1], Süheyla Uyar Bozkurt[2], Leyla Kuru[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Marmara University Faculty of Medicine, Department of Pathology

Aim: Ossifying fibroma is a benign tumor originating from mesenchymal cells in the periodontal membrane. It usually occurs in the mandibula, with slow and expansive growth resulting in pushing the teeth adjacent to the lesion. Depending on the amount of calcification, they are detectable radiographically. In this case report, surgical treatment of an ossifying fibroma in the mandibular incisor region was presented.

Procedure: A 25 year-old systemically healthy male was referred to the Periodontology Clinic. A fibrotic lesion was detected in the intraoral examination between teeth #32 and #33. Following initial periodontal treatment, the lesion was completely excised under local anesthesia. Full thickness flap was elevated, the alveolar bone adjacent to lesion recontoured and the flap closed primarily with 4.0 silk suture material. The patient was prescribed naproxen sodium (550mg, 2x1, 5 days), amoxicillin (875mg, 2x1, 1 week) and chlorhexidine containing mouthrinse (%0.02, 2x1, 1 week). Sutures were removed 1 week postoperatively. The excised fibrotic lesion was examined histopathologically at the Pathology Department, Marmara University.

Results: Histopathologic examinition revealed parakeratosis of the squamous epithelium, hyperplasia, extensive collagen bundles in the subepithelial area and diagnosis of ossifying fibroma was made. No complications/recurrences were observed on clinical and radiographic evaluation after 6 months of surgical treatment.

Conclusion: In the surgical treatment of ossifying fibroma, recontouring the hard and soft tissues following complete excision of the lesion proved to be a successful treatment approach.

P252

Ağız Diş Sağlığı Teknikerliği Öğrencilerinin Ağız Sağlığı Düzeyi ve Alışkanlıkları

Abidin Talha Mutluay[1], Merve Mutluay[2]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Günümüzde koruyucu diş hekimliği uygulamalarının yaygınlaşmasında Ağız Diş Sağlığı Teknikerlerine büyük görev düşmektedir. Özellikle bu alanda eğitim alan öğrencilerin ağız sağlığına verdikleri önemin, ağız sağlığı hakkında bilgi ve tutumlarının düzeyinin ölçülmesi; aldıkları eğitimin etkinliğini ortaya koyabilmek açısından önemlidir. Bu çalışmada amacımız, Ağız Diş Sağlığı Teknikerliği öğrencilerin çürük ve dişeti sağlığı durumu ile ağız sağlığı bilgisini ve pratiğini değerlendirmektir.

Metod: Çalışmamız Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Ağız Diş Sağlığı Teknikerliği öğrencileri üzerinde yürütülmüştür. Araştırmamıza 1. ve 2. Sınıflardan olmak üzere toplam 108 öğrenci katılmıştır. Anket 30 sorudan oluşmaktadır. Öğrencilerden verilen anket formundaki soruları cevaplanması istenmiştir. Yöneltilen anket soruları ile ağız hijyeni ve diyet alışkanları ile sigara alışkanlıkları sorulmuş, ağız sağlık durumları muayene ile tespit edilmiştir. Çürük ve dişeti sağlığı muayenesi doğal ışık altında yapılarak, klinik muayene formuna kaydedilmiştir.

Sonuçlar: Öğrencilerin %13'ü günde 1 kez, %87'si günde 2 veya daha fazla oranda dişlerini fırçaladıklarını bildirmişlerdir. 1. sınıfların %11,5'i, 2. sınıfların %32,1'i sigara kullanmaktadır. Diş ipi kullanım oranı 1. ve 2. sınıflarda sırasıyla %38,5 ve %60,7 olarak hesaplanmıştır. Gargara kullanım oranı sırasıyla %30,8 ve %50 olarak hesaplanmıştır. Karyojenik beslenme (hazır şekerli gıdalar ve asitli içecekler) oranının her iki sınıfta da yüksek olduğu gözlenmiştir (sırasıyla %96,2, %89,3). Birinci sınıfların %26,9'unda, 2.sınıfların %21,4'ünde gingivitis olduğu tespit edilmiştir. DMFT oranı sırasıyla 2,54 ve 3,59 olarak hesaplanmıştır.

Klinik Önemi: Öğrencilerin, kendi ağız hijyenlerini sağlama konusundaki tutumları ve bilgi düzeyleri; aldıkları eğitimin kişisel motivasyona dönüşüp toplumsal yarar sağlayabilecek düzeyde olması konusunda umut vermektedir. Koruyucu ağız sağlığı uygulamalarının daha etkin olabilmesi için, öğrencilerin bilgi ve tutum eksikliklerini kapatma yönündeki çabalar gösterilmelidir.

P252

Oral Health Level and Practice of Dental Hygienist Students

Abidin Talha Mutluay[1], Merve Mutluay[2]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: Nowadays, the widespread of preventive dentistry practices is a major task for dental health assistants. Particularly, it is important to measure oral health knowledge level and attitudes of students who are educated in this area in order to demonstrate the effectiveness of the education they receive. The objective of this paper is to determine dental caries experience, oral health knowledge and practice level among dental hygienist students

Method: Our study was conducted on Kırıkkale University Health Services Oral Dental Health Technician students. 108 students from Grade I and II participated to our study. The questionnaire consists of 30 questions. Data on the subjects have been collected by means of self-administered questionnaires. Oral hygiene knowledge and dietary habits, smoking habit were asked via survey, and the number of oral health status was determined by examination. Clinical examination of their caries experience done using natural light. The information recorded in the clinical examination data sheet.

Results: 13% of the students reported brushing once a day, while 87% were brushing twice a day. It is ascertained that 11,5% of the Grade I students and 32,1% of the Grade II have smoking habit. Dental floss usage rates were calculated as 38.5% and 60.7% in the Grade I and II, respectively. Mouthwash habit rates were calculated as 30.8% and 50% respectively. The rate of cariogenic nutrition (junk foods and cola) was higher in both classes (96.2%, 89.3%, respectively). Gingivitis was detected in 26.9% of Grade I and 21.4% of Grade II. The DMFT ratio was calculated as 2.54 and 3.59, respectively.

Significance: The attitudes and levels of knowledge of the students about providing their oral hygiene promise that their education can turn into self-motivation and benefit society. Efforts should be made towards closing knowledge and attitude gap to achieve efficient preventive oral health practice.

P253

Nazopalatin Kanal Kisti: Vaka Sunumu

Ahmet Ömeroğlu, Kezban Öcal Eroğlu, Murat Erdem, Mehmet Kayhan

Ankara 75. Yıl Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

İnsiziv kanal kistleri olarak da bilinen nazopalatin kanal kistleri (NPKK), maksillanın en sık görülen, gelişimsel, epitelyal, nonodontojenik kistleridir. Nazopalatin kanalın embriyolojik epitelyal artıklarından gelişirler. Bu kistler erkeklerde kadınlara göre yaklaşık üç kat daha sık görülmektedir ve yaşamın 4. ve 6. dekatları arasında en yüksek görülme insidansına sahiptirler. NPKK'ler, radiküler kist, granülom ve geniş insiziv foramen gibi diğer maksiller anterior radyolüsensilerden ayırt edilmelidir. Cerrahi olarak çıkartıldıktan sonra rekürrensleri nadirdir. Olgu raporumuzda 46 yaşında erkek hastanın, panoramik radyografi ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleri ile maksilla orta hatta, sağ lateral-sol lateral dişlerin kökleri arasında izlenen NPKK değerlendirilmiş ve tedavisi ile birlikte sunulmuştur.

P253

Nasopalatine Duct Cyst: Case Report

Ahmet Ömeroğlu, Kezban Öcal Eroğlu, Murat Erdem, Mehmet Kayhan

Ankara 75th Year Oral and Dental Health Hospital

Nasopalatine canal cysts (NPDC), also known as incisive canal cysts, are the most common developmental, epithelial, non-odontogenic cyst of the maxilla. The NPDC originates from the proliferating epithelial remnants of nasopalatine duct. The NPDC are more almost three times more frequent in males than in females and the maximum incidence is between the fourth and sixth decades. NPDCs must be distinguished from other maxillary anterior radiolucencies such as radicular cyst, granuloma, and large incisive foramen. Recurrence is rare following surgical removal. In this case report, a 46 years old male patient's NPDC was evaluated by panoramic radiography and cone beam computed tomography image which is existing in the maxillary midline; between right and left lateral incisor's roots and its treatment was presented.

P254

Nadir Gözlenen C-Şekilli Mandibular İkinci Premolar Dişlerin Endodontik Tedavisi: İki Olgu Sunumu

Hatice Yalnız, Berkan Çelikten, Fatma Gül Zıraman

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı C şekilli kanal yapısı gösteren üç ve dört kanallı iki mandibular ikinci premolar dişin endodontik tedavisini sunmaktır.

Özet: Endodontik tedavinin başarısı kök kanal morfolojisinin ayrıntılı bir şekilde bilinmesine bağlıdır. Mandibular premolar dişler genellikle tek kök ve tek kanal yapısına sahiptir; ancak anomali gösteren kök kanal yapıları kadar çoklu kanal yapılarının rapor edildiği literatürler bulunmaktadır. Mandibular birinci premolarların farklı kanal varyasyonları gösterme insidansı mandibular ikinci premolarlara göre daha yüksektir. Bu varyasyonlar, çok sayıda kanal yapısını ve C-şekilli kanal konfigürasyonunu kapsamaktadır. C şekilli kanallara sahip mandibular ikinci premolarlar oldukça nadir görülmektedir. Bütün dişlerde görülen C şekil kanal insidansı %2,7 ile %8 arasında etnik gruplara göre farklılık göstermektedir. Yaygın olarak mandibular ikinci molarlarda görülürken, bunu mandibular birinci premolar, mandibular üçüncü molar, mandibular ikinci premolar ve maksiller birinci molar dişler izlemektedir.

Sonuç: Mandibular premolar dişlerin kök, kanal morfolojisinin tanı ve teşhisinin doğru yapılması ve bu amaçla görüntüleme tekniklerinin kullanımı önem kazanmaktadır.

P254

Endodontic Treatment of Rare C-Shaped Mandibular Second Premolars: A Report Of Two Cases

Hatice Yalnız, Berkan Çelikten, Fatma Gül Zıraman

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The aim of this study was to show endodontic treatment of two mandibular second premolars with C-shaped canals include three and four canals.

Summary: Successful root canal treatment is dependent on a detailed understanding of the morphology of the root canal system. Mandibular premolars most often have a single root and a single canal, however, anomalies of the root and root canal systems as well as multiple canals have been reported in the literature The incidence of different anatomical variations in first premolars is higher than in the second premolars. Their anatomical variations include multiple root canals and C-shaped root canal confgurations. The C-shaped root canal morphology is rare in mandibular second premolars. The reported prevalence of C-shaped canals in all tooth types ranges from 2.7% to 8%, and may vary in different ethnic groups. The C-shaped configurations are most commonly found in mandibular second molars, followed by mandibular first premolars, mandibular third molars, mandibular second premolars, and maxillary first molars. C-shaped configurations are most commonly found in mandibular second molars, followed by mandibular first premolars, mandibular third molars, mandibular second premolars, and maxillary first molars.

Conclusion: Knowledge of the morphology of the root and root canal systems of teeth and diagnostic imaging techniques are required for successful root canal treatment, especially in mandibular premolar teeth.

P255

Travma Sonucu Oluşan Kök Kırığı ve Lateral Lüksasyon Yaralanmasının Tedavisi

Funda Fundaoğlu Küçükekenci[1], Ahmet Serkan Küçükekenci[2]

[1] Trabzon Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

[2] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliğ Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada, 19 yaşında erkek hastanın trafik kazası sonrası üst kesici dişlerinde meydana gelen koronal kırıkların ve santral kesicide oluşan kök kırığı ve lateral lüksasyon yaralanmasının tedavisi sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 19 yaşında erkek hasta travma sonucu oluşan diş kırığı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenesinde her iki üst santral kesici diş pulpa vitalite testlerine normal cevap verdi ve dişlerde mobilite izlenmedi. Üst sağ lateral ve sol santral kesicilerde kuron kırığı izlendi. Sağ santral kesici dişin lateral yönde yer değiştirdiği izlendi. Radyografik muayenede, sağ santral dişte apikale yakın orta üçlü bölgesinde kök kırığı olduğu ve apikal parçanın hafifçe yer değiştirdiği izlendi. İlk seansta, sol santral dişin açığa çıkmış dentin yüzeyi cam ionomer simanla geçici olarak restore edildi. Sol lateral dişte pulpa ekstirpe edildi ve geçici restorasyon uygulandı. Sağ santral kesici lokal anestezi altında nazikçe repoze edilerek yanındaki dişlere splintlendi. Bir ay sonra splint uzaklaştırıldı. Her iki üst santral kesici dişte asemptomatikti ve vitalite testlerine pozitif yanıt alındı. Sağ santral kesiciye başka bir tedavi uygulanmadı. Sol santral kesiciye dentin pinlerinden retansiyon sağlanarak kompozit rezin ile estetik restorasyon yapıldı. Sağ lateral kesicinin endodontik tedavisi tamamlandı ve kron restorayonu yapılması için hasta protez kliniğine yönlendirildi.

Bulgular: Bir yıllık takip değerlendirmesinde, kök kırığına sahip sağ santral kesici dişin periodontal açıdan sağlıklı olarak dental arkta pozisyonunu koruduğu görüldü. Her iki santral kesicinin asemptomatik ve vital olduğu izlendi. Hasta dişlerinin estetik görünümünden memnun olduğunu bildirdi.

Sonuç: Bu olgu sunumunda kök kırığı ve lateral luksasyon görülen bir dişin doğru tedavi yaklaşımı ile canlılığını devam ettirdiği vurgulanmaktadır.

P255

Treatment of Lateral Luxation and Root Fracture Caused by Trauma

Funda Fundaoğlu Küçükekenci[1], Ahmet Serkan Küçükekenci[2]

[1] Trabzon Oral and Dental Health Hospital

[2] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: The case report presents the treatment of a 19-year-old man who suffered and coronal fractures of the upper incisors, with lateral luxation and root fracture of the right central incisor, as the result of a traffic accident.

Case Report: The 19-year-old man appealed to our clinic because of tooth fracture caused by trauma. Intraoral examination revealed that both upper central incisor teeth had normal responses to pulp vitality tests, no mobility. Upper right lateral incisor and left central incisor had a coronal fracture. Right central incisor had replaced at lateral. Radiographic examination showed a horizontal fracture in the middle third of the root of the right central incisor and a slight displacement of the apex. On the first visit, the exposed dentin surfaces of left central incisor immediately covered with glass ionomer cement for provisional restoration. Root canal of right lateral incisor was prepared and provisional restoration has made. The right central incisor was reposited under local anesthesia and splinting to the neighboring teeth. After one month, the splint was removed. Both upper central incisors were vital and asymptomatic. No treatment practiced on right central incisor and the left central incisor restored with pin retained restoration. The right lateral incisor was subjected to endodontic treatment. The patient was referred to prosthodontist to crown restoration for left lateral incisor but the patient refused prosthetic treatment.

Results: During 1 year of follow-up evaluation, the root-fractured teeth of the present patient was well retained in the arch, showing periodontal healing. Both central incisors were vital. The patient was pleased with the aesthetic appearance of the teeth**.**

Conclusion: In this case report, it is emphasized that a tooth with root fracture and lateral luxation continues its vitality by correct treatment approach.

P256

Burun Tıkanıklığına Neden Olan Dental İmplant: Vaka Sunumu

Mustafa Gümüşok, Ahmet Ömeroğlu, Mehmet Kayhan

Ankara 75. Yıl Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Dental implant uygulaması günümüz diş hekimliğinde yaygın bir uygulama haline gelmiştir. Ancak implant uygulaması bazı komplikasyonlara neden olabilir. Maksillanın posterior alveolar bölgesi, atrofiye bağlı olarak dental implant yerleştirmek için yetersiz kemik hacmine sahip olabilir. Bu nedenle posterior maksillada implant tedavisi oldukça karmaşıktır. Daha önce üst çene sağ ve sol kanin diş bölgelerine iki adet kemik içi implant uygulanan yetmiş yaşındaki kadın hasta kliniğimize ağrı ve burun tıkanıklığı şikayeti ile başvurdu. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleri üzerinde her iki implantın da maxiller sinüs tabanını ve nazal kavite lateral duvarını perfore ederek nazal kavite içerisinde sonlandığı, ayrıca sol implantın inferior nazal konka ile temas ettiği belirlendi. Bu vaka sunumunda hastanın klinik, radyolojik bulguları ile birlikte tedavi yaklaşımı sunulmuştur. Komplikasyonları minimuma indirmek için, klinisyenler cerrahi işlemler öncesi doğru planlama yapmaya ve uygun cerrahi teknikleri kullanmaya dikkat etmelidirler.

P256

Dental Implant Causing the Nasal Obstruction: A Case Report

Mustafa Gümüşok, Ahmet Ömeroğlu, Mehmet Kayhan

Ankara 75th Year Oral and Dental Health Hospital

Dental implant placement has ions. The edentulous posterior maxilla can provide a limited amount of bone volume due to atrophy of the alveolar ridge for dental implant placement. Therefore, treatment is quite complicated in the posterior maxilla. A patient, seventy years old, female, applied to our clinic with the pain and the nasal obstruction complaints following placement of endosseous implants previously in the maxilla right and left canine tooth area . It was revealed on the cone beam computed images that two implants had perforated both the floor of the maxillary sinus and the lateral wall of the nasal cavity. They lay in the nasal cavity. In addition, the left implant was connected to inferior nasal concha. In this case report, the clinical and radiological findings of the patient were presented with treatment approach. To minimize complications, clinicians should pay attention to correct presurgical planning and appropriate surgical techniques.

P257

Oral Bulgularıyla Sistemik Skleroderma: Vaka Sunumu

Sevcihan Günen Yılmaz[1], İbrahim Şevki Bayrakdar[2], Yasin Yaşa[3]

[1] Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[3] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Sistemik Skleroz(SSk) nadir görülen otoimmün inflamatuar bir hastalıktır. Derideki semptomların yanısıra, akciğerler, böbrekler, kalp, bağırsaklar gibi vücudun birçok farklı bölgesinde iltihaplanma ve skar oluşumu izlenir. Sistemik skleroz; ciltte sertleşme, ince dudaklar, derin kırışıklıklar ile birlikte kserostomi, dil sertliği ve mikrostomi gibi oral ve yüz dokularını da kapsayan bir rahatsızlıktır. Bu çalışmanın amacı, Sistemik Sklerozu olan 46 yaşındaki erkek hastanın oral semptomlarını sunup tartışmaktır.

Yöntem: Hasta klinik ve radyolojik olarak incelendi.

Bulgular: Ekstra oral muayenede, ağız açıklığının sınırlaması (32 mm) ve yüzdeki mimik çizgilerinin kaybolması ile maske benzeri bir görünüm ortaya çıktığı görüldü. İntraoral bulgularda ise; dil üzerinde papillaların kaybolduğu, oral mukozanın soluklaşıp beyazlaştığı ve bukkal mukozanın elastikiyetini kaybederek diffüz fibrozisi tespit edildi. Dişetlerinde çekilme ve dişlerdeki mobilite periodontal bulgulardandı.

Sonuç: İyi bir oral sağlık için sklerodermalı hastalara rutin diş kontrolü önerilmelidir. Tüm SSk hastaları, oral ve maksillofasiyal bulgular için yıllık panoramik radyogramlar ile düzenli izlem yaptırmalıdırlar.

P257

Maxillofacial Manifestations with Systemic Sclerosis: Case Report

Sevcihan Günen Yılmaz[1], İbrahim Şevki Bayrakdar[2], Yasin Yaşa[3]

[1] Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[3] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Aim : Systemic Sclerosis(SSc) is a rarely seen autoimmune inflammatory disease. Alongside the symptoms in the skin, inflammation and scar formation are monitored in many parts of the body such as lungs, kidneys, heart, the intestinal tract. Withall systemic sclerosis is a disorder inclusiving oral and facial tissues, with skin hardening, thin lips, deep wrinkles, xerostomia, tongue rigidity, and microstomia.The aim of this study is to present and discuss the oral symptoms of a 46-year-old male patient with systemic sclerosis.

Method: The patient was examined clinically and radiologically.

Results: Extra oral examination revealed loss of expression lines on the face and mouth opening limitation (32 mm), giving a mask like appearance. Intraoral findings include loss of papilla on the tongue, generalized pallor and blanching of the mucous membrane and diffuse fibrosis of the buccal mucosa with loss of normal elasticity. There were gingival recession and mobility in teeth as periodontal findings

Conclusion: Routine dental control should be recommended to patients with scleroderma for the maintenance of good oral health care. All SSc patients should have regular follow-up with a yearly panoramic radiograph for oral and maxillofacial manifestations.

P258

Serbest Dişeti Grefti Kullanılarak Keratinize Doku Miktarının Arttırılması : Olgu Sunumu

Arife Sabancı, M.Özay Uslu, Ö.Alperen Kırmızıgül

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti çekilmeleri dentin hassasiyeti, estetik problemler, kök çürükleri gibi çeşitli sorunlara neden olur. Bu olgu raporunda yapışık dişeti genişliği yetersiz ve lokalize dişeti çekilmesi olan bir hastanın serbest dişeti grefti tekniği ile tedavisi sunulmuştur. **Olgu:** Yirmi üç yaşındaki bayan hasta alt sağ santral dişinde kök hassasiyeti ve estetik şikayet ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede hastanın alt sağ santral dişinde miller sınıf 3 dişeti çekilmesi gözlendi. Başlangıç tedavisinin ardından tedavi için serbest dişeti grefti operasyonu planlandı. Alıcı bölge hazırlandıktan sonra sert damaktan serbest dişeti grefti alındı. Klinik değerlendirme 10. Gün ve 1. Ayda gerçekleştirildi.

Bulgular: Tedavi sonrasında yapışık dişeti genişliğinin arttığı ve dişeti cekilmesinin tatmin edici düzeyde kapandığı gözlendi. Serbest dişeti grefti keratinize doku miktarını arttırmada başarılı olmuştur.

Sonuç: Bu olgu sunumuna ve güncel literatüre göre serbest dişeti grefti mukogingival deformitelerin tedavilerinde başarılı sonuçlar sağlamaktadır.

P258

Increasing the Amount of Keratinized Tissue Using with Free Gingival Graft

Arife Sabancı, M.Özay Uslu, Ö.Alperen Kırmızıgül

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Gingival recession causes various problems such as dentine sensitivity, aesthetic problems, and root caries. Aim of this case is treatment of gingival recession and increasing the width of attached gingiva using free gingival graft procedure. **Case:** Twenty three-year-old female patient presented to our clinic with dentine sensitivity and esthetic problems. It was observed that mandibular right central incisor teeth had Miller class-III gingival recession. After initial treatment, free gingival graft operation is planned to treatment. A recipient area was prepared and FGG was harvested from the palate. Clinic examination was performed after tenth day and first month.

Results: After operation we observed that limited root coverage and increased attached gingival level. Free gingival graft have succesful results for increasing amount of keratinized tissue.

Conclusion: This is based on the data of this case and current scientific literature, free gingival grafts can provide successful results to certain cases in the treatment of mucogingival deformities.

P259

Dişeti Hiperpigmentasyonunun Cerrahi Tedavisi

Arife Sabancı, M.Özay Uslu, Ö.Alperen Kırmızıgül

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti pigmentasyonunun sebepleri; dokulardaki melanin, azalmış hemoglobin, karoten ve koyu ten rengi gibi faktörlerdir. Çeşitli depigmentasyon teknikleri mevcuttur. Bu vaka raporunda dişeti depigmentasyonu için kolay ve etkili olan cerrahi teknik sunulmuştur.

Olgu: Yirmi üç yaşında erkek hasta dişetlerindeki ağır pigmentasyon şikayeti ile kliğinimize başvurmuştur. Hastanın medikal hikayesi bulunmamaktadır. Yapılan klinik muayenede alt ve üst çene dişetlerinin genelinde pigmentasyon gözlendi. Dişeti depigmentasyonu bistüri ile cerrahi olarak giderilip cerrahi alan periodontal pat ile kapatıldı.

Bulgular: 10 gün sonra periodontal pat çıkarıldı ve hasta operasyon sonrası 4. Haftada görüldü. İyileşme sorunsuz oldu, sağlıklı gingiva görünümü mevcuttu ve hastanın şikayetleri geçti.

Sonuç: Hastanın dişetlerinde tamamen depigmentasyon sağlandı. Depigmentasyon için cerrahi teknik estetik, güvenilirlik ve etkinlik açsından tatmin edici sonuçlar gösterdi.

P259

Surgical Treatment of Gingival Hyperpigmentation

Arife Sabancı, M.Özay Uslu, Ö.Alperen Kırmızıgül

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Gingival hyperpigmentation is caused within the tissues melanin, reduced hemoglobin, carotene and the other factor is dark-skinned people. Various depigmentation techniques have been employed. The case report describes simple and effective depigmentation using surgical technique for gingival depigmentation.

Case Report: Twenty three-year-old male patient complaining of heavily pigmented gums presented to our clinic. There was no medical history. He had no any functional problem. Generalize pigmented gingival areas were observed at clinical examination. Gingival depigmentation was performed with the help of scalpel.the surgical area was covered by periodontal pack.

Results: After ten days the pack was removed,the patient was recalled for postoperative visit 4 weeks later after the treatment. The healing was uneventful and healty gingiva formed was occured. The patient's complaint has passed.

Conclusion: A complete depigmentation was reached in the patient. Surgical technique used for depigmentation showed satisfactory results with regard to aesthetics, safety and effectiveness.

P260

Rejeneratif Endodontik Tedavi Görmüş Bir Dişte Retreatment Uygulaması

Tuğçe Ceceloğlu[1], Gülhan Koyuncuoğlu[2], Yelda Kasımoğlu[1], Koray Gençay[1]

[1] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Serbest Pedodontist

Amaç: Açık apeksli nekrotik dişlerin endodontik tedavisinde zorluklarla karşılaşılmaktadır. Yakın zamanda, rejeneratif endodontik tedavi adı verilen biyolojik temelli bir tedavi protokollerde yer almaya başlamıştır. Rejeneratif endodontik tedavi ile kök gelişimine olanak sağlansa da, ele alınması gereken çeşitli olumsuz sonuçları da bulunmaktadır. Bu olgu raporunda rejeneratif endodonti yaklaşımı ile tedavi edilen bir maksiller santral kesici dişteki başarısızlıklar ve çözümü sunulacaktır.

Yöntem: 13 yaşındaki sağlıklı erkek hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na sol üst santral kesici dişindeki renk değişikliği şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın 9 yaşındayken travma geçirdiği, 3 aylık süre zarfında ilgili dişinin nekrotik hale geçtiği ve revaskülarizasyon protokolü ile tedavi edildiği öğrenildi. Maksiller sol santral kesici dişin servikal bölgesinde renk değişimi ve dişetinde fistül saptandı. Radyografik incelemede maksiller sol santral kesici dişin komşu kesici dişe göre benzer bir kök morfolojisine sahip olduğu, geniş bir periapikal lezyon bulunduğu izlendi. MTA sökümünden sonra kanal 20 mL %5.25 NaOCl ile yıkandı ve 2 hafta boyunca kalsiyum hidroksit patı bekletildi. Bir sonraki seansta kök kanalı güta-perka ile dolduruldu. Bir hafta sonrasında da endodontik beyazlatma işlemi yapıldı.

Bulgular: Takip sürecinde dişin fonksiyonel olduğu, periapikal lezyonda iyileşmenin başladığı ve fistülün kaybolduğu izlendi. Hasta beyazlatma işlemi sonrasında estetik olarak memnun kaldı.

Sonuç: Başlıca dentin tübüllerindeki bakterilerin elimine edilememesi ve kuronal mikrosızıntı sebebi ile periapikal enfeksiyonlar tekrar etmektedir. Bu olgu sunumunda, çocuk hastalarda yapılan rejeneratif endodontik tedavilerin avantajlarının yanı sıra olumsuz sonuçlarına dikkat çekilmiştir.

P260

Retreatment Need of A Tooth Which Formerly Treated with Regenerative Endodontics

Tuğçe Ceceloğlu[1], Gülhan Koyuncuoğlu[2], Yelda Kasımoğlu[1], Koray Gençay[1]

[1] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Free Pedodontist

Aim: Endodontic treatment of immature necrotic teeth is challenging. Recently a biologically based treatment called regenerative endodontic treatment was introduced. Although regenerative endodontic treatment causes root development, there are several drawbacks and unfavorable outcomes that should be addressed. This case report describes retreatment need of a maxillary central incisor treated with regenerative endodontics approach.

Method: A healthy 13-year-old male patient was referred to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics with an esthetic complaint of his upper left central incisor. The patient had history of trauma when he was 9 years old. After 3 months period of time, traumatized tooth became necrotic and treated with regenerative endodontics protocol. Discoloration in the cervical region and a fistula were noted related with maxillary left central incisor. Radiographic examination revealed that maxillary left central incisor had a similar root morphology to adjacent incisor and infected presenting with a periapical lesion. After MTA removal, the tooth was irrigated with 20 mL of NaOCl 5.25% and received calcium hydroxide dressing for 2 weeks. In the next visit, the root canal were filled with gutta-percha. A week later, endodontic bleaching was performed.

Results: In clinical and radiographic follow-ups, the tooth were functional, periapical lesion was started to heal, and the fistula was disappeared. The patient was satisfied after bleaching of his discoloured tooth.

Conclusion: A persistent intraradicular infection caused by bacteria located within dentinal tubules or coronal microleakage are reasonable explanation for resurgence of the apical periodontitis lesion. Despite of its adavantages, this case report describes potential drawbacks of regenerative endodontic treatments in children.

P261

Karışık Dişlenme Döneminde Ön Çapraz Kapanışın Düzeltilmesi: Olgu Serisi

Gülsevim Usta, Yelda Kasımoğlu, Gamze Aren

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Karışık dişlenme döneminde tek diş ön çapraz kapanış ile sıklıkla karşılaşılmaktadır. Çocuklarda maloklüzyonların erken tespiti ve basit ortodontik müdahaleler gelecekte maliyetli tedavilerin önlenmesinde anahtar rol oynamaktadır. Üst çene ön bölge dişlerinin palatinale doğru sürme eğilimi, süt dişlerine travma alınması, geç sürme, artı dişler ve yetersiz ark boyu gibi birçok faktör ile ön bölgede çapraz kapanış meydana gelebilmektedir. Bu olgu serisinde karışık dişlenme döneminde görülen ön bölge dişsel çapraz kapanışın müteharrik apareyler ile tedavisi sunulacaktır.

Yöntem: 8-11 yaş aralığında 8 hasta (3 kız, 5 erkek) İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na ön dişlerindeki estetik şikayet ile başvurdu. Klinik muayenede ön bölgede çapraz kapanış gözlendi ve düzeltici tedavinin uygulanması kararlaştırıldı.

Bulgular: Ön bölge çapraz kapanışa sahip olan 8 hasta tedavi edildi. 2 hastada vidalı ve arka bölgede oklüzyonun yükseltildiği müteharrik apareyler, 6 hastada da Z zemberekli ve arka bölgede oklüzyonun yükseltildiği müteharrik apareyler ile tedavi tamamlandı. Toplam tedavi süresi hastalarda 2 ila 6 ay arasında değişiklik gösterdi. Müteharrik apareyler ile tüm hastalarda ön bölge çapraz kapanış başarı ile düzeltildi. Hem hastar hem de ebeveynleri ağız hijyeni konusunda motive edildi ve düzenli olarak kontrole çağırıldı.

Sonuç: Ön bölge çapraz kapanışın tedavisi erken yaşlarda yapılmalı, üst ön bölge dişlerinin alt ön bölgedeki dişler ile travmatik oklüzyonu engellenmeli ve buna bağlı olarak periodontal problemlerin, mobilitenin ve fraktürlerin önüne geçilmelidir.

P261

Treatment of Anterior Crossbite in Mixed Dentition: Case Series

Gülsevim Usta, Yelda Kasımoğlu, Gamze Aren

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Single tooth anterior crossbite during the mixed dentition stage has been a very common finding. Early detection of developing malocclusions and the potential basic orthodontic treatment procedures play a key role in avoiding future costly treatments. There are various causes to anterior crossbite such as lingual eruption path of the maxillary anteriors, trauma to the deciduous teeth, delayed eruption of teeth, supernumerary teeth and inadequate arch lenght. The purpose of this presentation is to report dental anterior crossbite correction in mixed dentition with removable appliances.

Methods: Eight patients (3 girls, 5 boys) between 8-11 years old were referred to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics with esthetic complaints of their anterior teeth. In the clinical observation anterior crossbite was observed and the desicion of corrective treatment was made.

Results: Total of 8 patients with anterior crossbite were treated. 2 patients were treated with removable appliances with screws and posterior bite planes, 6 patients were treated with removable appliances with Z springs and posterior bite planes. The treatment time ranged from 2 months to 6 months. The anterior crossbite was successfully corrected in all patients with the removable appliances. Both patients and parents were motivated about oral hygiene and followed up regularly.

Conclusion: Anterior crossbite treatment is best applied at early ages since the upper incisor may lead to a traumatic occlusion with the lower incisor, potentially causing periodontal problems, mobility and fracture.

P262

Multiple Myelomlu Bir Hastada İzlenen Bifosfonat Kullanımına Bağlı Osteonekroz: Vaka Raporu

Umut Pamukçu[1], Tolga Kodaz[2], İlkay Peker[1]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bifosfonata bağlı çene kemiklerinde meydana gelen osteonekroz, görece olarak nadir görülen (%0.8-12), uzun süren ve genellikle geri dönüşü olmayan bir durumdur. Sıklıkla meme kanseri ve multiple myelom tedavisi nedeni ile intravenöz (IV) bifosfonat kullanan hastalarda ortaya çıkar. Bu sunumun amacı, multiple myelom nedeniyle bifosfonat kullanmış bir hastadaki osteonekrozun klinik ve radyografik bulgularını ve tedavi prosedürünü değerlendirmektir.

Vaka sunumu: Hematoloji bölümünde multiple myelom teşhisi konulmuş 66 yaşındaki kadın hasta kliniğimize, kemik iliği nakli öncesi oral ve dental değerlendirme için yönlendirildi. Medikal anamnezinde, son iki yılda 16 kür IV bifosfonat kullandığı, 2 yıl önce radyoterapi gördüğü anlaşıldı. Hastanın dental anamnezinde; bir yıl önce sağ mandibular posterior bölgeden diş çekimi yapıldığı, yara yeri tam olarak iyileşmeden alt-üst hareketli protez yaptırdığı öğrenildi. Klinik muayenede sağ mandibular posterior bölgede, ağrılı çıplak kemik alanı gözlendi. Konik-ışınlı bilgisayarlı tomografi incelemesinde sağ mandibular posterior bölgede osteonekrozla uyumlu sekestr alanı belirlendi. Hastanın tedavisinde ilgili bölgede rezeksiyon yapılarak, plazma rich protein uygulandı. Bir ay sonraki kontrol panoramik radyografi görüntüsünde sol mandibular posterior bölgede ikinci bir sekestr alanı izlendi. İlgili bölgenin cerrahi tedavisi yapıldı.

Sonuç: Bifosfonat kullanan hastalarda, uygulanacak tıbbi ve dental tedavilerden önce dikkatli değerlendirme yapılmalı ve diş hekiminin de bulunduğu multidisipliner bir yaklaşım benimsenmelidir.

P262

Bisphosphonates-Related Osteonecrosis in A Patient with Multiple Myeloma: Case Report

Umut Pamukçu[1], Tolga Kodaz[2], İlkay Peker[1]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Bisphosphonate-related osteonecrosis of the jaws is relatively rare (12-0.8%) long-term and generally irreversible condition. It frequently occurs in patients using intravenous (IV) bisphosphonates because of breast cancer and multiple myeloma treatment. The aim of this presentation was to evaluate clinic and radiographic findings and treatment procedures in the patient used bisphosphonate because of multiple myeloma.

Case report: A 66-year-old female with a diagnosis of multiple myeloma was referred to our clinic by a hematologist for oral and dental examination before bone marrow transplantation. Medical history revealed that he used 16 cycles of IV bisphosphonate in the last two years and he had exposed radiotherapy two years ago. In his dental history, he had made maxillary and mandibular removable prosthesis after tooth extraction in the right mandibular posterior region without completely healing at that region. Clinical examination revealed painful necrotic bone area in the right posterior mandibular region. Bone sequester in the right posterior mandibular region was determined on cone-beam computed tomography images. Bone resection of the affected region were performed and plasma rich protein was applied. One month later, a second bone sequester in the left posterior mandibular region was observed on panoramic radiography image. Surgical treatment was performed in the affected side.

Conclusion: A careful evaluation in the patients used bisphosphonates should be performed before medical and dental treatments and a multidisciplinary approach should be adopted with involvement a dentist.

P263

Lazer Destekli Kuron Boyu Uzatma Ile Aşırı Dişeti Görünürlüğü Tedavisi

Gözde Kara, Mehmet Murat Taşkan, Ebru Özkan Bütün, Deniz Sıla Özdemir

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Aşırı Dişeti Görünürlüğü, gülme sırasında aşırı gingival görünürlük ve kısa kuron boylarıyla karakterize estetik bir problem olarak tanımlanmaktadır.Flep cerrahisi ve alveol kemiği rezektif cerrahisi, gingivektomi, lazer destekli teknikler ve elektrocerrahi gibi pek çok kuron boyu uzatma prosedürü 'gummy smile' tedavisinde kullanılmaktadır. Yumuşak doku lazerlerinin rezektif gingival cerrahide kullanımı gitgide popüler hale gelmektedir.Bu vaka raporunun amacı; maxillada diyot lazer-destekli kuron boyu uzatma ve mandibulada diyot lazer destekli gingivoplasti ile yeniden konturlama ile gülüş estetiğinin sağlandığı bir olgunun sunulmasıdır.

Yöntem: 22 yaşında, sistemik olarak sağlıklı, sigara içmeyen kadın hasta 'kısa ön dişler' ve gülerken ya da konuşurken dişetlerinin aşırı görünmesi şikayeti ile kliniğimize başvurdu.Maksiller gingivada diyot lazer-destekli (810nm, 1,8W, 1,00ms) kuron boyu uzatma ile gummy smile tedavisi yapılırken, mandibulada diyot lazer destekli (810nm, 3,00W, 0,20ms) gingivoplasti ile yeniden konturlama yapıldı. Hasta iyileşme süreci boyunca takip edildi.

Bulgular: Gülüş tasarımı, daha az anestezik gereksinimi, daha az endişe ve ağrı, minimal kanama, düşük bakteriyemi riski ve iyileşme döneminde minimal ağrı seviyeleri ile tamamlandı.SONUÇMaksiller anterior bölgede gingival marjinin pozisyonu, gingival konturlar ve kuron boyları ideal gülüş tasarımının elde edilmesinde önemli parametrelerdir. Diyot lazerler, kuron boyu uzatma ve gingivoplasti gibi rezektif cerrahi işlemlerde güvenle kullanılabilirler.

P263

Gummy Smile Treatment with Laser Assisted Crown Lengthening

Gözde Kara, Mehmet Murat Taşkan, Ebru Özkan Bütün, Deniz Sıla Özdemir

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Purpose: Gummy Smile is determined as an esthetic issue which is characterised excessive gingival display in smiling and short crown lengths. Several crown lengthening procedures have been proposed for treatment of gummy smile as gingival flaps, osseos recontouring, gingivectomy, laser-assisted techniques, electrosurgery etc. Soft tissue lasers are increasing in popularity among clinicians in resective gingival surgery.The aim of this case report is to present providing an esthetic smile by diod laser assisted crown lengthening in maxillary gingiva and recontouring of mandibular gingiva by diod laser-assisted gingivoplasty.

Method: A systemically healthy, non-smoker, 22 years old female patient referred our clinic with complaint of 'small front teeth' and excessive appearence of her gums while smiling and talking also.Diode laser-assisted (810nm, 1.8W, 1.00ms) crown lengthening is performed in maxillary gingiva for gummy smile treatment and diode laser-assisted(810nm, 3.00W, 0.20ms) gingivoplasty is performed in mandibular gingiva for recontouring.The patient was followed during healing process.FINDINGSSmile design has been provided with, less need of anesthesics, less anxiety and pain, minimal disconfort, minimal hemorragia, lower risk of bacteremia and minimal pain levels in recovery process.

Results: In the maxillary anterior region, the gingival labial margin position, gingival contours and crown lengths are important parameters in the achievement of an ideal smile. Diode lasers can be safely used in resective gingival surgery as crown lengthening and gingivoplasty.

P264

Hemimandibular Hipertrofi Vakasının Klinik ve Konik-Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Bulguları

Umut Pamukçu, İlkay Peker, Fatma Nur Yıldız, Özlem Cemile Üçok

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Hemimandibuler hipertrofi; kondil, kondil boynu, ramus ve mandibula gövdesini kapsayan, medial rotasyonla birlikte, mandibulanın bir tarafının üç boyutlu gelişimsel genişlemesidir. Bu anomali, etkilenen tarafın (sağ veya sol) simfizinde sona erer ve bu nedenle hemimandibular hipertrofi adı verilir. Hastalığın etiyolojisinde genetik faktörler, dolaşım bozuklukları, hormonal bozukluklar, travma ve artroz düşünülmüştür. Hemimandibular hipertrofi hastaları anormal yüz şekli nedeniyle çiğneme ve solunum sorunlarının yanı sıra ciddi sosyal sorunlarla da karşılaşırlar. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ile erken teşhis, altta yatan malformasyonları tanımlamaya yardımcı olabilir. Böylece hastaların kaybettikleri özgüven ve fonksiyonların geri kazanımı sağlanabilir. Bu sunumun amacı, hemimandibuler hipertrofisi olan 17 yaşındaki erkek hastanın klinik ve radyografik bulgularını değerlendirmektir.

Vaka sunumu: 17 yaşında erkek hasta, kliniğimize yüzündeki asimetri şikâyeti ile başvurdu. Alınan anamnezde 11 yaşında sol tarafının üzerine düştüğü, sol kolu ve yüzünün darbe aldığı ve o zamandan beri sol yüzünde anormal bir büyümenin devam ettiği öğrenildi. Yapılan klinik muayenesinde; sol temporamandibuler ekleminde kliking, sola deviasyon, ağız açıklılığında kısıtlılık, orta hatta kayma (sağ tarafa), sol tarafta açık kapanış, sol maksiller alveolar krette sarkma, derin damak kubbesi, sağ tarafta Sınıf I, sol tarafta Sınıf II kapanış, mandibulada 3 mm sağ lateral hareket ve 8 mm sol lateral hareket olduğu tespit edildi. Yapılan konik-ışınlı bilgisayarlı tomografi incelemesinde sol mandibuler kondil, koronoid proses ve korpus bölgesinde simfize kadar uzanan hipertrofi izlendi.

Sonuç: Hemimandibuler hipertrofi hastalarında operasyon öncesinde yapılan doğru klinik ve radyolojik değerlendirme, tedavinin hedefleri ve sınırlarının belirlenmesinde önemli bir rol oynar.

P264

Clinic and Cone-Beam Computed Tomography Findings of A Hemimandibular Hypertrophy Case

Umut Pamukçu, İlkay Peker, Fatma Nur Yıldız, Özlem Cemile Üçok

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: Hemimandibular hypertrophy is an unilateral three-dimensional developmental enlargement of the mandibular condyle, condyle neck, ramus, and corpus, with medial rotation,

The anomaly is terminated at mandibular symphysis of the affected side (left or right) and it is called as hemimandibular hypertrophy. The genetic factors, circulatory disorders, hormonal disorders, trauma and arthrosis are thought in its etiology. The patients with hemimandibular hypertrophy usually encounter from serious social problems as well as chewing and respiratory problems. Early detection with cone-beam computed tomography examination can help to identify the underlying malformations. Then, self-confidence and functions of the patients can be regain. The aim of this presentation was to evaluate the findings of clinic and radiographic examinations of 17-year-old male with hemimandibular hypertrophy.

Findings: A 17-year-old male patient presented to our clinic with a complaint of asymmetry on the face. The medical history revealed that he had fallen on his left side and his left arm and face had been hit when he was 11 years old. Since then, an abnormal growth has continued on his left side of face. The clicking in the left temporomandibular joint, deviation to the left side, limitation of mouth opening, sliding in midline (right side), openbite on the left side, prolapsing in left maxillary alveolar crest, deep palate, Class I occlusion on the right side, Class II occlusion on the left side, 3 mm right mandibular lateral movement, 8 mm left mandibular lateral movement were determined in clinical examination. Cone-beam computed tomography examination revealed hypertrophy in the left mandibular condyle, coronoid process and corpus to terminate symphysis.

Conclusion: Correct clinical and radiological examinations in patients with hemimandibular hypertrophy play an important role for determination of the goals and limits of the treatment.

P265

Laterale Pozisyone Flep ile Plazma Hücreli Gingivitis Tedavisi

Mehmet Murat Taşkan, Deniz Sıla Özdemir, Gözde Kara, Ebru Özkan Bütün

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Plazma hücreli gingivitis (PHG), dişetinde parlak kırmızı, kanamalı, şişlikle karakterize oral benign enflamatuar lezyonlardan biri olarak tanımlanır. PCG gingivada nadir olarak izlenen, tedavisi zor, inatçı karakterli lezyonlardandır. Bu vaka raporunun amacı, plazma hücreli gingivitisin, lezyonun eksizyonunun ardından laterale pozisyone flep ve bağ doku grefti ile tedavisinin sunulmasıdır.

Yöntem: 27 yaşında, sistemik olarak sağlıklı, sigara kullanmayan kadın hasta, dişetinde 3 yıldır var olan kızarık, kanamalı şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede maksiller sağ ikinci premolar dişetinde bant şeklinde, kırmızı, kanamalı iyi sınırlı lezyon gözlendi.Lezyon eksize edilerek, operasyon bölgesi komşu dişsiz alandan laterale kaydırılan flep ve submukozal bağ dokusu ile tedavi edildi.Histolojik inceleme sonucu plazma hücreli gingivitis tanısı konuldu.

Bulgular: Operasyon bölgesi tamamen kapatıldı ve başarılı bir şekilde iyileşti. 3 aylık takip sonucunda operasyon sahasında herhangi bir nüks göslenmedi.SONUÇPlazma hücreli gingivitis olgularında, eksizyonu takiben laterale pozisyone flep ve bağ dokusu grefti kombine tekniği güvenli ve başarlı bir tedavi metodu olabilir.

P265

Treatment of Plasma Cell Gingivitis with Laterally Repositioned Flap

Mehmet Murat Taşkan, Deniz Sıla Özdemir, Gözde Kara, Ebru Özkan Bütün

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Purpose: Plasma cell gingivitis (PCG) is determined as one of the benign inflammatory oral lesions characterized by bright red, bleeding and swelling area involving gingiva. PGC is a rare disease of gingival tissues which is refractory characterized and difficult to treat. The aim of this case report is to present the treatment of plasma cell gingivitis with laterally repositioned flap and connective tissue autograft after excision of the lesion.

Method: 27 years old, systemically healthy, non-smoker female patient referred our clinic with a complaint of red, bleeding and swelling of gingiva since 3 years. On clinical examination, band-shaped, red coloured, bleeding lesion with well-defined borders was detected in the gingiva of right second maxillary premolar.The lesion was excised and the defect was covered by submucosal connective tissue and laterally repositioned flap reflected from the adjacent toothless area. According to histological examination, it was diagnosed as plasma cell gingivitis.

Results: The operated area was covered completely and healed successfully. After 3 months post operative following process there was no relapse observed in operation side.RESULTIt was found that after excision, laterally repositioned flap and connective tissue autograft combination may be a safe and succesful surgery method in plasma cell gingivitis treatment.

P266

Periferal Dev Hücreli Granuloma Tedavisinde Farklı Periodontal Cerrahi Teknikler

Mehmet Murat Taşkan, Ebru Özkan Bütün, Deniz Sıla Özdemir, Gözde Kara

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Periferal Dev Hücreli Granulom (PDHG) oral kavitede nadir olarak görülen benigh neoplastik gingival büyümeler olarak tanımlanır.Genelde düşük dereceli lokal irritanlar, travmatik hasarlar, hormonal faktörler ve belirli ilaçlara yanıt olarak gelişir.Bu olgu serisinin amacı, PDHG lezyonlarının farklı cerrahi eksizyonel tekniklerle tedavisinin sunulmasıdır.

Yöntem: Vaka 1: 45 yaşında, sistemik sağlıklı, sigara içmeyen kadın hasta dişetinde kırmızı, kanamalı şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede maksiller kesici dişlerin vestibülünde gingivada 8,00-7,00 mm boyutlarında dişeti büyümesi gözlendi. Patolojik muayene için bistüri ile eksizyonu yapıldı.Vaka 2: 30 yaşında, sistemik sağlıklı, sigara içmeyen kadın hasta dişetinde kanamalı şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede sağ mandibular premolar dişlerin vestibülünde gingivada 10,00-7,00 mm boyutlarında dişeti büyümesi gözlendi. Patolojik muayene için bistüri ile eksizyonu yapıldı.Vaka 3: 19 yaşında, sistemik sağlıklı, sigara içmeyen kadın hasta üst dişetinde kanamalı şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede sağ maksiller kanin dişin vestibülünde gingivada 9,00-8,00 mm boyutlarında dişeti büyümesi gözlendi. Patolojik muayene için bistüri ile eksizyonu yapıldı.Vaka 4: 26 yaşında, sistemik sağlıklı, sigara içmeyen kadın hasta alt dişetinde kanamalı şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede sağ mandibular kanin dişin vestibülünde gingivada 6,00-5,00 mm boyutlarında dişeti büyümesi gözlendi. Patolojik muayene için diyot lazer-destekli eksizyonu yapıldı.Post operatif7 günlük iyileşme sürecinde ağrı seviyeleri Vizüel Analog Skala (VAS) ile kaydedildi.

Bulgular: Tüm olgularda patoloji sonuçları PDHG tanısını destekledi. Dişeti büyümeleri başarılı bir şekilde eksize edildi. Vaka 4'te operasyon esnasında diğer vakalara kıyasla daha az anestezik gereksinimi, daha az endişe ve ağrı, minimal kanama ve iyileşme periodunda minimal ağrı seviyeleri gözlendi.

Sonuç: Diyot lazer-destekli eksizyonel teknik, PDHG tedavisinde yüksek hasta ve hekim konforu ile bistüri ile eksizyona iyi bir alternatif olabilir.

P266

Periodontal Surgery Techniques in Treatment of Peripheral Giant Cell Granuloma

Mehmet Murat Taşkan, Ebru Özkan Bütün, Deniz Sıla Özdemir, Gözde Kara

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Purpose: Peripheral Giant Cell Granuloma (PGCG) is determined as relatively frequent benign neoplastic gingival growth of oral cavity. PCGG usually arises in response to various stimuli such as low-grade local irritations, traumatic injury, hormonal factors and drugs. The purpose of the case series is to present PCGG treatments with using different excision techniques.

Methods: Case 1:45 years old, systemically healthy, female patient referred our clinic with a complaint of bleeding and swelling growth on her gums. On clinical examination 8.00-7.00 mm lengths gingival growth was observed on vestibular gingiva of maxillary incisors and excised by scalpel for pathologic diagnosis.Case 2:30 years old, systemically healthy, female patient referred our clinic with a complaint of bleeding growth on her gums. On clinical examination 10.00-7.00 mm lengths gingival growth was observed on vestibular gingiva of mandibular right premolars and excised by scalpel for pathologic diagnosis.Case 3:19 years old, systemically healthy, non-smoker female patient referred our clinic with a complaint of bleeding growth on her upper gums. On clinical examination 9.00-8.00 mm lengths gingival growth was observed on vestibular gingiva of maxillary right canine and excised by scalpel for pathologic diagnosis.Case 4:26 years old, systemically healthy, female patient referred our clinic with a complaint of red growth on her gums. On clinical examination 6.00-5.00 mm lengths gingival growth was observed on vestibular gingiva of mandibular right canine and excised by diode laser-assisted excision for pathologic diagnosis. Pain levels were recorded with Visual Analog Scale (VAS) during post-operative 7 days.FINDINGSPathologic diagnosis results referred to PGCG in all cases. In Case 4, operation has been relatively provided with less need of anesthesics, less anxiety and pain, minimal hemorragia and minimal pain levels in healing process.

Results: Diode laser-assisted excision may be a good alternative to scalpel excision in PGCG cases.

P267

Dens İnvaginatus Teşhisi Konulan Endo-Perio Lezyonlu Dişte Multidisipliner Tedavi Yaklaşımı

Ömer Birkan Ağralı[1], Berkant Sezer[2], Gamze Kavuncu[1], Leyla Kuru[1], Ali Menteş[2]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Dens invaginatus, diş gelişimi sırasında mine ve dentinin pulpa odası içine ilerlemesi sonucu meydana gelen anormal diş formudur. Bu olgu sunumunda, dens invaginatus görülen alt keser dişte gözlenen endo-perio lezyonuun rejeneratif tedavisi sunulmuştur.

Yöntem: Marmara Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalı'na çene altı bölgede şişlik şikayetiyle başvuran sistemik olarak sağlıklı 12 yaşındaki kız çocuğunun ağız dışı muayenesinde, mental bölgede kızarıklık ve sıcaklığın eşlik ettiği palpasyonda hissedilebilen sert yaygın bir kitle tespit edildi. Ağız içi muayenede #31 numaralı dişte herhangi bir çürük olmadığı fakat sondla yapılan muayenede ilgili dişin lingual kısmında bir açıklık olduğu görüldü, radyografik muayenede de kök kısmında etrafı mine dokusuyla çevrili, apikale doğru uzanan bir açıklık ve çevresinde radyolüsent alan izlendi ve dens invaginatus teşhisi konuldu. Tedavi amacıyla öncelikle endodontik tedavi ile birlikte anbiyotik tedavisi planlandı. İlgili dişteki mine çıkıntısının elmas frez ile aşındırılmasını takiben bu invajine yapı mineraltrioksitagregat (MTA) ile kapatıldı. Ayrıca ilgili dişin endodontik tedavisi sodyum hipoklorit irrigasyonu ve kalsiyum hidroksit pansumanı uygulanarak 3 seansta konvansiyonel yöntemle tamamlandı. Mental bölgedeki şişliği tedavi edilen hasta radyolüsent lezyon tedavi planına uygun olarak 3. ay takibinde lezyonda gerileme oluşmadığı ve bukkal sulkusta fistül görülmesi sebebiyle Periodontoloji Anabilim Dalı'na sevk edildi. Mekanik periodontal tedaviyi takiben ilgili bölgede tam kalınlık flep kaldırıldı ve kemik içi lezyon degranüle edilerek dens invaginatus açıklığı apikal bölgeden de MTA kullanılarak kapatıldı. Kemik içi lezyonun rejenerasyonu amacıyla, sığır kaynaklı kemik grefti (SKKG) ile birlikte kolajen membran kullanıldı ve flep primer olarak kapatıldı. Dikişler 2 hafta sonra alındı.

Bulgular: Yapılan 9. ay takipte periodontal dokuların sağlıklı olduğu izlendi, endo-perio lezyonda klinik ve radyografik olarak tespit edilebilen belirgin iyileşme gözlendi.

Sonuç: Bu olgu sunumunda dens invaginatusa eşlik eden endo-perio lezyonların tedavisinde MTA kullanımını içeren endodontik tedaviyi takiben, SKKG ve kolajen membran ile gerçekleştirilen rejeneratif periodontal tedavi yaklaşımının başarılı olabileceği gösterilmiştir.

P267

Multidisciplinary Treatment Approach of Dens Invaginatus with Endo-Perio Lesion

Ömer Birkan Ağralı[1], Berkant Sezer[2], Gamze Kavuncu[1], Leyla Kuru[1], Ali Menteş[2]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Dens invaginatus is an abnormal tooth form that enamel and dentin progress into pulp chamber during tooth development. In this case report, regenerative treatment of endo-perio lesion in lower incisor diagnosed with dens invaginatus is presented.

Method: A systemically healthy 12-year-old girl applied to Pediatric Dentistry Clinic, with complaint of extraoral swelling in mandibular area. On palpation, swelling was hard and accompanied by redness and heat in mental region. Intraoral examination revealed no caries in tooth #31, but probing showed an invagination lingually. In radiographic examination, invagination extending apically surrounded by enamel and radiolucent area was observed and dens invaginatus was diagnosed. Endodontic treatment accompanied by antibiotic therapy was planned and completed with conventional methods using sodium hypochlorite irrigation and calcium hydroxide in 3 sessions. Following removal of enamel projection with diamond burs, mineral trioxide aggregate (MTA) was used to cover the coronal part of invagination. The patient was treated for swelling and was controlled after three months. Since no regression of radiolucent lesion was detected with fistula on buccal sulcus, patient was referred to the Periodontology Clinic. Following mechanical periodontal treatment, full thickness flap was reflected. Degranulation was accomplished, dens invaginatus-related invagination was sealed off in apical area by using MTA. For regeneration of intra-bony lesion, bovine-derived bone xenograft (BDBG) and collagen membrane were used and flap was closed primarily. Sutures were removed two weeks later.

Results: At 9th month follow-up, periodontal tissue was detected to be healthy and a marked improvement was observed in endo-perio lesion clinically and radiographically.

Conclusion: In this case report, it has been presented that multidisciplinary approach including endodontic treatment and regenerative periodontal procedures are successful in the treatment of endo- perio lesions accompanying dens invaginatus.

P268

CAD/CAM ile Hazırlanan Bireysel Hibrit Dayanak-Kron Restorasyonları: Olgu Raporu

Burcu Kanat-Ertürk

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bireysel dayanaklar, pembe ve beyaz estetiğin gelişmesine katkıda bulunan çıkış profilinin elde edilmesi amacıyla başarılı bir şekilde kullanılmaktadır. Bu olgu raporunda, alt çene birinci molar diş eksikliğinin CAD/CAM sistemi ile hazırlanan bireysel hibrit dayanak-kron restorasyonları ile rehabilitasyonu ele alınacaktır.

Yöntem: Kliniğimize alt birinci molar dişlerin eksikliği ile başvuran 32 yaşındaki erkek hastada yapılan radyografik ve ağız içi inceleme sonucunda, implant destekli kron restorasyonları planlandı. Titanyum-zirkonyum alaşımı implantlar (Roxolid, Straumann, 4.1 mm çapında, 12 mm uzunluğunda) 36 ve 46 numaralı diş bölgelerine yerleştirildi. İki aylık iyileşme sonrasında, titanyum alt yapı parçaları (Ti-base, Straumann) implantlar üzerine vidalandı ve ardından dijital ölçü parçaları (Scan body, Sirona) yerleştirildi. Kontrast ağız içi spreyi uygulandıktan sonra ağız içi kamerası ile (Bluecam, sirona) dijital ölçü elde edildi. Bireysel vidalı hibrit dayanak-kronlar uygun yazılım programında (Cerec V4.2.5, Sirona) tasarlandı ve lityum-disilikat ile güçlendirilmiş cam seramik bloklar (IPS e.max CAD abutment, Ivoclar Vivadent) kullanılarak kazıma ünitesinde (Cerec MCXL, Sirona) elde edildi. Adaptasyon ve okluzal kontrollerin ardından, restorasyonların kristalizasyon fırınlaması gerçekleştirildi. Kumlanmış titanyum alt yapı parçaları ile hidroflorik asitle asitlenmiş ve silan uygulanmış restorasyonlar, rezin siman (Multilink Hybrid Abutment, Ivoclar Vivadent) kullanılarak bir araya getirildi. Siman artıkları temizlendikten sonra restorasyonlar 30Ncm kuvvet ile yerleştirildi ve vida delikleri örtülendi.

Bulgular: Başarılı uyum gösteren bireysel hibrit dayanak-kron restorasyonları, CAD/CAM sistemi sayesinde hızlı bir şekilde hazırlanabilir. Bir yıllık klinik takip doğrultusunda hasta, fonksiyonel, estetik ve psikolojik olarak tedaviden memnun olduğunu belirtmiştir.

Sonuç: Vidalı bireysel hibrit dayanak-kron restorasyonları ile çıkış profili başarılı bir şekilde sağlanırken, implant kaybına yol açabilen siman artığı riski de ortadan kaldırılmaktadır. Ayrıca, olası dişeti çekilmesi durumunda dayanak ile restorasyon arasında ortaya çıkabilecek renk farklılığı, monolitik yapıda olan cam seramik hibrit restorasyonu ile engellenmektedir.

P268

Custom Hybrid Abutment-Crown Restorations Fabricated by CAD/CAM: A Case Report

Burcu Kanat-Ertürk

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

Aim: Custom abutments are used successfully to mimic the emergence profile which contributes to enhance the white and pink aesthetics. In this case report, the rehabilitation of the missing mandibular first molar teeth with custom hybrid abutment-crown restorations, which have been fabricated by CAD/CAM system, is presented.

Methods: According to intraoral and radiographic examinations of a 32-year-old male patient who referred to our clinic with missing of mandibular first molars, implant supported crown restorations were planned. The titanium-zirconium alloy implants (Roxolid, Straumann, 4.1-mm-diameter, 12-mm-height) were placed on #36 and #46. After 2 months of healing, the titanium base parts (Ti-base, Straumann) were screwed on the implants and then, the digital impression pieces (Scan body, Sirona) were placed. Intraoral contrast spray was applied, and the digital impression was obtained by using intraoral camera (Bluecam, Sirona). Screw retained custom hybrid abutment-crowns were designed on software (CerecV4.2.5, Sirona), and milled out by using lithium-disiciliate reinforced glass-ceramic blocks (IPSe.maxCAD abutment, IvoclarVivadent) in the milling unit (Cerec MCXL, Sirona). Following the adaptation and occlusal control, crystallization firing was performed. The air-abraded Ti-bases and the restorations etched with hydrofluoric acid and silanated were combined together with self-cure cement (MultilinkHybridAbutment, IvoclarVivadent). After the cement remnants were cleaned, the restorations were screwed with 30-Ncm and the screw holes were covered.

Results: Custom hybrid abutment-crown restorations with successful adaptation can be fabricated in a short time by CAD/CAM. According to the 1-year clinical follow-up, the patient has reported his satisfaction with the treatment in terms of functional, aesthetic and psychological aspects.

Conclusion: While the emergence profile is provided successfully with screw retained custom hybrid abutment-crown restorations, residual cement risk which may cause implant failure is also eliminated. Moreover, in cases of further gingival recession, possible color differences between abutment and restoration are eliminated by monolithic glass-ceramic hybrid restoration.

P269

Minimal İnvaziv Yöntemle İnley Tutuculu Köprü

Çağatay Aktaş, Nilüfer Tülin Polat

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Sabit protez tipi olan inley tutulucu köprüler, anterior ve posterior bölgelerdeki diş eksikliğinin giderilmesinde konservatif bir yaklaşım olarak son zamanlarda popüler hale gelmiştir ve implant tedavisine de alternatif tedavi seçeneği olmuştur. Bu olgu sunumunda; tek diş eksikliği şikayeti ile başvuran hastanın minimal invaziv yöntemle monolitik zirkonya inley tutuculu köprü restorasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: Diş eksikliği ve fonksiyon kaybı şikayetleriyle protetik diş tedavisi kliniğine başvuran 44 yaşındaki erkek hastanın ağız içi muayenesinde sağ mandibular bölgede 1. Molar dişin uzun dönem eksik olduğu, komşu dişlerin çekim boşluğuna hareket ettiği ve implant tedavisi için uygun olmadığı gözlendi. Periodontal tedavi sonrası hastamıza dental anestesezi uygulamadan, destek dişlere kutu kavite şeklinde preparasyon yapılarak ölçü işlemine geçildi. Ölçü için Wash tekniği kullanılarak adititional tipi silikon ölçü maddesi (Elite HD+ ,Zhermack, İtalya) ile ölçü alındı. Sert alçıdan elde elilen çalışma modelleri masaüstü Cad/cam sistemi ile taranarak modifiye Ridge-lap gövde tipi şeklinde Ceramill programında tasarlanarak monolitik zirkonya materyali ile üretim sağlandı. Gerekli uyumlamalar yapıldıktan sonra glaze işlemi uygulandı. Simantasyona hazırlanan inley kavitelere dual-core (Maxcem Elite, Kerr Corporation) adeziv siman uygulanarak inley tutuculu köprü simante edildi. Hastaya oral hijyen eğitimi verilerek kontrollere çağırıldı.

Sonuç: Hastamızın 6, 12 ve 18 aylık takibinde herhangi bir sıkıntı ile karşılaşılmamıştır. Hasta memnuniyetinin olduğu görülmüştür.

P269

Inlay Retained Bridge with Minimal Invasive Method

Çağatay Aktaş, Nilüfer Tülin Polat

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: Inlay retained bridges, a fixed denture type, have recently become popular as a conservative approach to remove the missing teeth in the anterior and posterior regions and are an alternative treatment option to implant treatment. In the present case report, a monolithic zirconia inlay retained bridge restoration that was applied with minimal invasive method is described in a patient who applied with complaints of missing single tooth.

Case: In the oral examination of the 44 years old male patient who applied to Prosthetic clinic with the complains of missing tooth and loss of function, it was observed that there was a missing molar tooth in the right mandibular region for a long term, the adjacent teeth had moved into the space of exodontia and it was not suitable for implant treatment. After periodontal treatment, impression process was initiated with a box-cavity preparation for the supporting teeth without dental anesthesia. The impression was obtained with Wash technique using adititional type silicone impression material (Elite HD +, Zhermack, Italy). Study models obtained with hard plaster were scanned with the CAD / CAM system and designed with Ceramill software as modified ridge-lap body type and constructed with monolithic zirconia material. The glaze process was applied after necessary adjustments were made. The inlay cavities were prepared for cementation and the inlay retaining bridge was cemented with dual-core adhesive cement (Maxcem Elite, Kerr Corporation). The patient was given oral hygiene training and was invited to follow-up examinations.

Conclusion: We did not experience any complications in 6, 12 and 18 month follow-ups. Patient satisfaction was observed.

P270

Travma Geçirmiş Anterior Dişlerde Gelişen Horizontal Kök Kırıklarında Iki Farklı Multidisipliner Tedavi Yaklaşımı: İki Olgu Sunumu

Zeliha Uğur Aydın[1], Büşra Meşeci[1], Hülya Çetin[2], Kübra Değirmenci[2]

[1] Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Olgu: 14 yaşındaki erkek hasta ve 18 yaşındaki erkek hasta maksiler santral dişinde travma alması şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik muayenede her iki hastada da maksiller santral dişin servikal bölgesinde horizontal kırık gözlendi. İki olguda da kırık hattının dişeti altına uzandığı ve pulpanın ekspoz olduğu görüldü. Lokal anestezi altında kırık parçanın uzaklaştırılmasının ardından çevre diş eti koterize edilerek kanama ve nem kontrolü sağlandıktan sonra dişlere endodontik tedavi uygulandı. İlk olguda kırık kron parçası fiber ile güçlendirilmiş kompozit post ile restore edilerek tedavi tamamlandı ve hasta takibe alındı. İkinci olguda ise fiber ile güçlendirilmiş kompozit post üzerine zirkonyum destekli porselen kuron restorasyonu ile tedavi tamamlandı ve hasta takibe alındı.

Sonuç: Tedavi edilen ilk olguda kırık dişin kendi parçası ile tedavisinin ekonomik, biyolojik olarak kabul edilebilir ve estetik bir tedavi seçeneği olduğu gösterilmiştir. 3 aylık klinik ve radyografik takip muayenelerinden sonra başarılı estetik ve fonksiyonel sonuçlara ulaşılmıştır.

P270

Two Different Multidisciplinary Treatment Approaches for Horizontal Root Fractures in Traumatized Anterior Teeth: Two Case Reports

Zeliha Uğur Aydın[1], Büşra Meşeci[1], Hülya Çetin[2], Kübra Değirmenci[2]

[1] Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Abant Izzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Case: A 14-year-old male patient and 18-year-old male patient were admitted to our clinic with maxillary central tooth trauma complaint. Maxillary central tooth clinical and radiographic examinations were observed in both patients horizontal fractures in the cervical region . In both cases, it was seen that the fracture line extended under the gingiva and the pulp was exposing. Following removal of the fractured part under local anesthesia, endodontic treatment was applied to the teeth after bleeding and humidity control by cauterizing the surrounding gingiva. In the first case, the treatment was completed by restoring the broken crown component fiber-reinforced composite post and the patient was followed up. In the second case, treatment with zirconium-assisted porcelain crown restoration on fiber-reinforced composite post was completed and the patient was followed up.

Conclusion: In the first case treated, it has been shown that treatment with fractured teeth is an economical, biologically acceptable and aesthetic treatment option. Successful esthetic and functional results were achieved after 3 months of clinical and radiographic follow-up examinations.

P271

İzole Oligodonti Gözlenen Çocuk Hastanın Tedavisi: Olgu Sunumu

Merve Erkmen Almaz, Kamile Nur Vapur

Kırıkkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Oligodonti, 3. molar dişler haricinde, 6 veya daha fazla sayıda sürekli diş germinin eksikliği olarak tanımlanmaktadır. Yapılan çalışmalarda, 3. molar hariç olmak üzere sürekli diş germi eksikliğinin görülme sıklığının %2.2-10.1 arasında olduğu rapor edilmiştir. Bu hastalarda fazla sayıda diş eksikliği nedeniyle oluşan estetik ve fonksiyonel bozuklukların rehabilite edilmesi gerekmektedir.

Olgu Sunumu: 6 yaşındaki kız hasta kliniğimize çoklu diş eksikliği şikayetiyle başvurmuştur. Hasta velisinden alınan anamnezde mandibular süt santral dişlerin önceden çekildiği öğrenilmiştir. Hastanın önceden başvurduğu hekimler ektodermal displaziden şüphelenmiş ancak yapılan tetkikler sonucu herhangi bir sendrom tespit edilmemiştir. Klinik muayenesinde 55, 54, 53, 63, 64, 65, 74, 75, 84, 85 no'lu dişlerinin ağızda bulunduğu tespit edilmiş ve mandibular anterior bölgede şiddetli kemik kaybı olduğu gözlenmiştir. Radyolojik muayene sonucu 3.molar dişler haricinde toplam 16 adet daimi diş jerminin eksik olduğu tespit edilmiştir. Estetik ve fonasyonun rehabilite edilmesi amacıyla hastaya parsiyel çocuk protezi yapılmıştır. Hastanın 6 ayda bir protezinin değiştirilmesi planlanmıştır.

Sonuç: Oligodonti vakalarında, hastanın yaşı da göz önünde bulundurularak yapılan parsiyel protezler; estetiğin sağlanması, çiğneme fonksiyonlarının yerine getirilmesi ve fonasyonun düzeltilmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

P271

Treatment of A Child with Isolated Oligodontia: A Case Report

Merve Erkmen Almaz, Kamile Nur Vapur

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Oligodontia is defined as the congenitally missing of six or more teeth, excluding the third molars. In previous studies, it was reported that the incidence of missing permanent tooth germs excluding third molars was in the range of 2.2-10.1%. In these patients, aesthetic and functional disorders due to a large number of missing teeth should be rehabilitated.

Case Report: A 6-year-old girl attended our clinic with the complaint of missing teeth. The history of the patient revealed that the mandibular primary incisor teeth were extracted previously. Clinicians whom the patient had previously consulted were suspected to have ectodermal dysplasia, but no evidence of any syndromes resulting from the investigations made. On clinical examination 55, 54, 53, 63, 64, 65, 74, 75, 84, 85 teeth were observed in the oral cavityand severe bone loss was detectedin the mandibular anterior region. Radiological examinations revealed that a total of sixteen permanent tooth germs were found to be missing excluding third molars. In order to rehabilitate aesthetics and phonation, pediatric partial dentures were made. Thedentureswereconsideredto be renewedevery 6 months.

Conclusion: Considering the age of the patient in cases of oligodontia, pediatric partial dentures are of great importance, in terms of providing aesthetics, performing chewing functions and correcting phonation.

P272

Süt Dişlenme Döneminde Malnutrisyona Bağlı Şiddetli Diş Taşı Birikimi

Meltem Hendek[1], Merve Erkmen Almaz[2], Didem Bezirci[1]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Supra ve subgingival diş taşı birikimi birçok erişkin hastada rapor edilmiştir. Bu vakada, sistemik olarak sağlıklı 3 yaşındaki erkek hastada, malnütrisyona bağlı olarak alışılagelmeyen diş taşı birikimi bildirilmiştir.

Olgu Sunumu: Hastanın klinik muayenesinde, mandibular dişlerin neredeyse tamamen diş taşı ile örtülü olduğu, dişlerin büyük çoğunluğunda şiddetli diş taşı birikimi görüldüğü ve şiddetli diş eti inflamasyonu olduğu tespit edilmiştir. Hastanın hikayesinde sadece yumuşak gıda ile beslendiği ve ailenin çocuklarının dişlerini hiç fırçalamadığı öğrenilmiştir.

Hasta uyumlu olmadığından dolayı, tüm ağız diş yüzeyi temizliği genel anestezi altında yapılmıştır. Operasyon sonrasında, ebeveynlere düzenli kontrol randevularına gelmeleri, çocuğun oral hijyen ve beslenme alışkanlıklarını değiştirilmeleri önerilmiştir.

Sonuç: Küçük yaşta olmasına rağmen; bu vakada yumuşak gıda ile beslenme sonucu minimum çiğneme fonksiyonu ve oral hijyen alışkanlıklarının kötü olması şiddetli diş taşı birikimine neden olmuştur.

P272

Dental Calculus Accumulation Due to Malnutrition in the Primary Dentition

Meltem Hendek[1], Merve Erkmen Almaz[2], Didem Bezirci[1]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Supra- and subgingival calculus accumulation has been reported in a large number of adults. This report describes a case of unusual calculus accumulation due to malnutrition in a 3-year-old systemically healthy boy.

Case Report: Clinical examination revealed that there was a severe calculus acummulation around most of the teeth, even lower teeth cannot be seen with visual inspection and severe gingival inflammation was observed. The patient's history revealed that he was only fed with soft food and the family never brushed their child's teeth.

Beacuse the patient was uncooperative, he received dental treatment under general anaesthesia and full mouth scaling was applied. Following operation, parents were advised for regular recall visits, maintenance of oral hygiene and change the feeding habits.

Conclusion: Although at a very early age; in this case because of minimum chewing activity as a result of consuming soft foods and poor oral hygiene habits resulted severe calculus formation.

P273

Çekilmiş Dişin İmplantasyondan Sonra İmmediate Olarak Uygulanması: Olgu Sunumu

Çağatay Aktaş, Esma Başak Gül Aygün

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: İmmediat implant uygulaması, estetik bölgedeki tek diş eksikliklerinde kullanılan tedavi yöntemlerinden biridir. Bu olgu bildiriminde, immediat implant yerleşimi ile anterior estetiğin sağlanması ve sert ve yumuşak doku konturunun korunması anlatılmaktadır.

Olgu: 36 yaşındaki sağlıklı erkek hasta, üst çene sağ santral dişinde çürük nedeniyle Protetik Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Yapılan ağız içi muayenesinde; 11 numaralı dişin palatinal yüzeyinde köke kadar uzanan derin dentin çürüğü olduğu görüldü. Yapılan klinik ve radyografik muayenelerin sonucunda dişin çekimine ve aynı seans implant yapılmasına karar verildi. Çekim öncesi Patern rezin ile indeks oluşturuldu ve ardından adititional tipi silikon ölçü maddesi (Elite HD, Zhermack, İtalya) ile üst çeneden ölçü alındı. Sonrasında atravmatik olarak diş çekimi yapıldı. Çekilen dişin kök bölgesi mum ile sarılarak alınan silikon ölçüye yerleştirildi ve sert alçı dökülerek model elde edildi. Model sıcak su banyosunda yıkanarak mum atımı sağlandı. Cerrahi kliniğinde 4.2 mm çapında 8 mm uzunluğunda implant yerleştirildikten sonra ölçü analoğu ve kapanış slikonu kullanılarak implantın konumu belirlendi ve alçı modele aktarılmasında rehber olarak kullanıldı. Geçici abutment kullanılarak çekilen diş aynı pozisyonda olacak şekilde kompozit ile geçici abutment üzerine kompozit ile sabitlendi. Polisaj yapılarak pürüzsüz tek parça olarak üretimi sağlandı ve ağız içine vidalanarak pozisyonlandırıldı.

Sonuç: Yapılan protetik rehabilitasyon sonucunda implant çevresindeki dokular biyolojik formuna en yakın şekilde şekillendirildi. Hastanın estetik kaygısı giderildi.

P273

Immediate Application of the Drawn Tooth After Implantation: A Case Report

Çağatay Aktaş, Esma Başak Gül Aygün

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: Immediate implant application is one of the treatment methods used in the cases of missing single tooth in the aesthetic region. The present case report aimed to describe the provision of anterior esthetics with immediate implant placement and the preservation of hard and soft tissue contours.

Case: : A 36 years old healthy male patient applied to Department of Prosthodontics due to cavity in the upper jaw right central tooth. In the oral examination, deep dentin cavity, extending to the root, was observed on the palatine surface of the number 11 tooth. As a result of the conducted clinical and radiographic examinations, tooth extraction and implantation implementations in the same session were decided. Prior to exodontia, an index was formed with pattern resin and then dental impression of the maxilla was obtained with adititional type silicone impression material (Elite HD, Zhermack, Italy). Then, atraumatic exodontia was conducted. The tooth area of the extracted tooth was wrapped with wax and placed in the silicon impression and a model was obtained by pouring hard plaster. The model was laved in a hot water bath to remove the wax. After placing the implant 4.2 mm in diameter and 8 mm in length in the surgical clinic, the position of the implant was determined using measurement analogue and closing silicone and the plaster was used as a guide to transfer to the plaster model. Using the temporary abutment, the drawn tooth was fixed with the composite on the temporary abutment in the same position. Smooth single-piece construction was ensured with polishing and it was positioned in the mouth by screwing.

Conclusion: As a result of the prosthetic rehabilitation implemented, the tissues around the implant were shaped as close as possible to their biological form. The aesthetic concerns of the patient was removed.

P274

Mandibuladaki Fokal Sementoosseöz Displazi: Olgu Sunumu

Fatma Akkoca, Seval Bayrak

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji Anabilim Dalı

Amaç: Fokal semento osseoz displazi (fsod) dişli ve dissiz hastalarda görülebilen bening fibroosseoz durumdur. Asemptomatik ve tedavi gerektirmeyen bir lezyon olmasına rağmen takibi gereklidir. Bu vaka raporunda sol posterior mandibuladaki fokal semento-osseöz displazi sunulmuştur.

Gereçler ve Yöntem: Kliniğimize ağrı şikayetiyle başvuran 38 yaşında kadın hastanın panoramik radyografisinde sol posterior mandibulada radyoopak-radyolusent miks yapılar içeren lezyon saptandı. Detaylı inceleme ve tanı koymak amacıyla konik ışınlı bilgisayarlı tomografi alınıp lezyon cerrahi olarak çıkarıldı. Histopatolojik olarak FCOD tanısı konuldu ve hasta takibe alındı.
Sonuç: Çenelerde radyografik olarak görülen miks lezyonlarda FCOD olgusu göz önünde bulundurulmalıdır.

P274

Focal Cemento-Osseous Dysplasia in Mandible: A Case Report

Fatma Akkoca, Seval Bayrak

Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry Department of Oral Diagnosis and Radiology

Aim: Focal cemento-osseous dysplasi (fcod) is a benign fibro-osseous condition that can be seen in dentate and edentulous patients. It is an asymptomatic lesion and needs no treatment; however follow-up is essential. The aim of this case report is to present the fcod in posterior mandible.

Material and Methods: A 38-year-old woman referred to our clinic with pain complaint was found to have a lesion with radiopaque-radiolucent mixtures in left posterior mandible on panoramic radiograph. For detailed examination and diagnosis CBCT was taken and lesion removed surgically. Histopathologically, the FCOD was diagnosed and the patient was followed up.

Conclusion: FCOD should be considered in mixed lesions seen in jaws

P275

Reaktif Dişeti Lezyonlarını Taklit Eden Nadir Bir Antite: Desmoid Tümör

Fatma Nur Yıldız[1], Zühre Akarslan[1], Barış Kipritoğlu[2], Emre Barış[3], Wisam Süleyman[3], Özlem Üçok[1]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Desmoid tümör yavaş büyüyen benign bir tümördür. Bu tümör genellikle abdomen bölgesinde gözlenir ve oral kavitede nadiren oluşur. Benign özelliklerine rağmen lokal olarak agresiftir. Komşu kemiğe infiltrasyon gösterirse radyografik bulgular verebilir. Etiyolojisinde genetik, endokrin ve fiziksel faktörler rol oynar. Histopatolojik incelemede iğsi görünümlü fibroblastik ve miyo-fibroblastik tip hücreler gözlenir. Rekürrens gösterme eğilimi vardır. Klinisyenler tedavi sonrası takip konusunda dikkatli olmalıdırlar. Bu vaka raporunun amacı, nadir görülen ve dişetinin reaktif lezyonlarını taklit eden bir desmoid tümör vakasını sunmaktır.

Vaka Raporu: 47 yaşında erkek hasta mandibula sağ tarafta dişetinde büyüyen kitle şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede mandibula posterior bölgede lingual taraftaki dişetinde yüzeyi ülsere yaklaşık 1,5 cm çapında lezyon tespit edildi. Radyografik muayenede lezyona komşu bölgede kemik rezorpsiyonu izlendi. Lezyon eksize edilerek histopatolojik inceleme yapıldı. Histopatolojik inceleme sonucunda lezyona desmoid tümör tanısı konuldu. Vakanın periyodik takibi planlandı. Bir aylık takipte nüks görülmedi

Sonuç: Nadir görülmekle birlikte, desmoid tümörler dişetinde de lokalize olabilmektedir. Diş hekimlerinin ayırıcı tanıda bu lezyonu da göz önünde bulundurmaları önerilir.

P275

A Rare Entity Mimicking Reactive Gingival Lesions: Desmoid Tumor

Fatma Nur Yıldız[1], Zühre Akarslan[1], Barış Kipritoğlu[2], Emre Barış[3], Wisam Süleyman[3], Özlem Üçok[1]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology

Purpose: Desmoid tumor is a slow-growing benign tumor. This tumor is usually observed in the abdominal region and rarely occurs in the oral cavity. In spite of their benign features, they are locally aggressive. Desmoid tumor may also give radiographic findings, if it is infiltrated into the adjacent bone. Genetic, endocrine and physical factors play a role in the etiology. Fibroblastic and miyo-fibroblastic type spindle cells are observed during histopathologic examination. They have tendency to recurrence. Clinicians should be careful about follow-up after treatment. The purpose of this case report is to present a rarely seen desmoid tumor case mimicking gingival reactive lesions.

Case Report: A 47-year-old male patient attended to our clinic with the complaint of a growing mass on the gingiva on the right sideof the mandible. In clinical examination a lesion about 1.5 cm in diameter, having an ulcerated surface located at the lingual side of the mandibular posterior gingiva was identified. Bone resorption adjacent to the lesion was observed at radiographic examination. The lesion was excisied and histopathological examination was performed. According to histopathological examination, the lesion was diagnosed as desmoid tumor. Periodic check ups were planned. There was no recurrence in one month period.

Conclusion: Although rare, desmoid tumors could be localized at the gingiva. It is recommended that dentists should keep this lesion in mind at differential diagnosis.

P276

Osseointegre İmplantta Boyun Kırığı ve Tedavisi: Vaka Raporu

Hacer Şahin Aydınyurt, Dicle Altındal, Damla Akbal

Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Diş eksikliğinin implant ile telafisi son dönemlerde popüler bir tedavi seçeneğidir. İmplant osteointegrasyonunda yüksek başarı oranına rağmen erken ve geç dönem komplikasyonlar yaşanmaktadır. İmplant kırığı bu komplikasyonlardan biridir. Bu vaka raporunda fonksiyonel yüklemeden 1 yıl sonra meydana gelen implant boyun kırığı ve tedavi prosedürü sunulmaktadır.

Yöntem: 50 yaşında ve sistemik olarak sağlıklı bayan hastaya sol alt mandibular posterior bölgeye implant destekli kron restorasyonu yapıldı (ITI, Straumann Kemik Seviyesi İmplant Sistemi. Çap/uzunluk:3,3/8 mm). Yüklemeden 1 yıl sonra hasta ilgili bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik muayenede 36 nolu implant boyun bölgesinde kırık olduğu görüldü ancak marjinal kemik yıkımı olmadığı izlendi. Bu komplikasyonun protez dizaynı ve metal yorgunluğa bağlı olarak geliştiği ve implant çapının bunu tolere edemeyerek kırıldığı düşünüldü. İmplant söküldü. İlgili bölge ksenogreft (BioOss) ile doldurularak Trombositten Zengin Fibrin (TZF) ile kapatıldı.

Bulgular: 4 ay sonra daha uzun ve daha geniş implant yerleştirildi (ITI, Straumann Kemik Seviyeli İmplant Sistemi. Çap/Uzunluk: 4,1/10 mm).

Sonuç: İmplant kırığı oldukça nadir bir fenomendir. Tedvasi; implantın çıkarılmasını takiben yeni implantın aynı seansta veya defekt büyükse ilgili bölgenin kemik grefti ile augmente edilerek birkaç ay sonra yerleştirilmesidir. İmplant hastalarında tedavi öncesi hem klinik hem de radyolojik muayene dikkatli bir şekilde yapılmalıdır.

P276

The Marginal Fracture of Osseointegrated Implant and Treatment: Case Report

Hacer Şahin Aydınyurt, Dicle Altındal, Damla Akbal

Yüzüncü Yıl University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Recently dental implants have becomed popular method for reconstruction of missing teeth. Despite high success rate of osteointegration, early and late complications is reported. Implant fracture is one of complications. The purpose of present case report is to share marginal fracture of implant at the first year of function loading and treatment procedures.

Method: 50-year-old systemically healthy female patient was rehabilitated with dental implant supported fixed prothesis in the region of edentulous left lower mandibular posterior (ITI, Straumann Bone Level Implant Sistems, Diameter/Long: 3,3/8mm). The patient was admitted to our clinic with the complaint of pain in the area after loading 1 year. At clinical and radiological examination of the patient, marginal fracture of implant was determined in the region of 36 but there was no marginal bone loss. Following local anesthesia, full thickness was removed. The implant was subtracted and implant socket was augmentated by using filled with xenografts (BioOss) and Platelet Rich Fibrin (PFRs).

Results: After the end of 4th months, the new implant which is wider and longer was inserted in the same region (ITI, Straumann Bone Level Implant Sistems, Diameter/Long:4,1/10mm).

Conclusion: Marginal fracture of implant is a rare phenomenon. Following removing of the implant, the new implant either insert immediatly or after augmentation with bone grafts if the large defect exists. Implant patients should be carefully examinated at both clinical and radiological pre-operatively.

P277

Avulse Olan Açık Apeksli Daimi Maksiller Kesici Dişin Reimplantasyonu: Bir Vaka Raporu

Pınar Demir, Emine Oruç

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bir dişin soketinden tamamen dışarı çıkmasına avulsiyon denir ve tüm diş yaralanmalarının % 0,5-3'ünü oluşturur. Avulse bir dişin tedavisinde birincil hedef dişi ve destekleyen dokuları korumak ve tedavi etmektir. Prognoz, hastanın genel sağlığına, kök gelişimine, dişin soket dışında geçirdiği zamana ve saklama ortamına bağlıdır.

Yöntem: Bu olgu sunumunun amacı, apeksi açık daimi dişlerin reimplantasyonunu ve sonuçlarını değerlendirmektir. 7 yaşında bir kız çocuğu bisiklet kazası sebebiyle avulse olan dişlerinin tedavisi için kliniğimize başvurmuştur. Ağız içi muayenede, maksiller kalıcı santral dişlerin her ikisinin de avülse olduğu tespit edilmiştir. Hastanın ailesi avulse dişin özel bir klinikte bir diş hekimi tarafından yerine yerleştirildiğini ve kompozit ile sabitlediğini ancak o zaman kadar bir saat boyunca bir kağıt peçetede kuru kaldığını bildirmiştir. **Bulgular:** Kliniğimizdeki hastanın ayrıntılı radyografik incelemesinden sonra, dişlerin apekslerinin açık olduğu ve tam yerine oturmadığı tespit edildi. Dişler hafif baskıyla yerlerine yerleştirilip nazikçe splinti değiştirildi. Replante edilen diş, 2 hafta süreyle pasif, non-rijit bir splint ile sabitlendi. Hastanın 4. hafta, 3. ay, 6. ay ve 1. yılda düzenli olarak klinik ve radyografik kontrolleri yapıldı. Yapılan kontrollerde hastada herhangi bir negatif bulguya rastlanmamış olup, dişlerin vitaliteleri ve kök gelişimleri halen devam etmektedir **Sonuç:** Çocuklarda hâlâ gelişmekte olan (olgunlaşmamış) dişlerin replantasyonunun amacı, olası revaskülarizasyon ve kök gelişimine şans vermektir. Apeksi açık dişlerde için pulpa nekrozuna işaret eden klinik veya radyografik bulgular yoksa, kök kanal tedavisinden kaçınılmalıdır. Replante edilen dişlerin klinik ve radyografik kontrolleri düzenli yapılmalı ve olası bir komplikasyonda acilen müdahale edilmelidir.

P277

Replantation of An Avulsed Permanent Maxillary Incisor with An Immature Apex: Report of A Case

Pınar Demir, Emine Oruç

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Tooth avulsion is complete displacement of a tooth from its socket and is seen in 0.5–3% of all dental injuries. The primary goal in treating an avulsed tooth is to preserve and treat the tooth and the supporting tissues. Prognosis depends on the patient's general health, the maturity of the root, the time that the tooth passes outside the socket and the storage medium. **Methods:** The purpose of this case report is to evaluate the reimplantation of immature permanent teeth and its outcomes. A 7 year-old girl was referred to our clinic after a bicycle accident that resulted in dental avulsion. The intraoral examination revealed that the maxillary permanent central incisors were both avulsed. Her parents had let the avulsed tooth dry in a napkin for an hour and brought it to a special clinic, the dentist placed them in socket and fixed it with composite.

Results: After a detailed radiographic examination of the patient in our clinic, it was determined that the apexes of the teeth were open and not fully seated. Teeth were placed in socket with gentle pressure and gently replaced. Replanted tooth was stabilized with a passive non-rigid splint for 2 weeks. Clinical and radiographic controls were performed regularly at 4 weeks, 3 months, 6 months, 1 year. No negative findings were found in the controls and the vitalities and root development of the teeth are still present.

Conclusions: The goal for replanting still-developing (immature) teeth in children is to allow for possible revascularization and root maturation. For immature teeth, root canal treatment should be avoided unless there is clinical or radiographic evidence of pulp necrosis. Clinical and radiographic checks of the replanted teeth should be made regularly and intervened urgently in a possible complication.

P278

Metakrilat Bazlı Bulk- Fill Kompozit ile Restore Edilen Sınıf V Kavitelerin Mikrosızıntı Yönünden İncelenmesi

Kübra Bozsoy[1], Pınar Yılmaz Atalı[2], Cafer Türkmen[2], Faik Bülent Topbaşı[2]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

[2] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı metakrilat bazlı Bulk fill kompozitin (X-tra fil, Voco) poliwave LED ışıklı cihazının (Valo, Ultradent) 3 farklı ışık gücü ve sürede polimerizasyonu ile restore edilen Sınıf V restorasyonların mikrosızıntı açısından değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmamızda 15 adet çürüksüz insan molar dişlerinin bukkal yüzeyine hava ve su soğutması altında elmas frezlerle 3x2x2mm boyutlarında standart Sınıf V kaviteler açıldı. Kavite sınırları mine-sement sınırının 1mm üzerinde olacak şekilde konumlandırıldı. Tüm grupların restorasyonlarında selektif asitleme tekniği ile aynı adeziv sistem (FuturaBond NR, Voco) ve bulk fill tekniği ile kompozit (X-tra fil, Voco) kullanıldı. Restorasyonlar LED ile (Valo, Ultradent) 3 farklı ışınlanma modunda polimerize edilerek 3 gruba ayrıldı (n=5): Grup 1: 1000mW/cm^2 ile 10sn; Grup 2: 1400mW/cm^2 ile 8sn, Grup 3: 3200mW/cm^2 ile 3sn ışınlama. Restorasyonların bitirme ve polisaj işlemleri elmas içerikli cila lastikleri (OptiDisc,Kerr) ile yapıldı. 24 saat distile suda bekletilen örnekler 500 kez termal siklus işlemine (Esetron, Ankara) tabi tutuldu. Tüm örnekler % 0.5' lik Rodamin-B solüsyonda 24 saat bekletildi. Dişler bukko-lingual/palatinal yönde restorasyonu ortalayacak şekilde su irrigasyonu altında ikiye ayrıldı ve toplamda 15 adet dişten 30 adet örnek elde edildi. Elde edilen kesit yüzeyleri stereo mikroskopta (Leica Z16 APO, Almanya) x40 büyütmede incelenip sızıntı miktarına göre 0-3 arası skorlarlanıp, kaydedildi. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Deney grupları içinde 8sn polimerize edilen restorasyonlarda hiç sızıntı görülmezken; 10 sn ve 3 sn polimerize edilen restorasyonlarda 2 tane restorasyonda mine seviyesinde sızıntıya rastlanmıştır.

Sonuç: Bu çalışma koşulları altında, mikrosızıntı sonuçlarımıza göre; Klass V kavitelerin restorasyonunda metakrilat bazlı bulk fill kompozit olan X-tra Fil kompozitin poliwave LED ışıklı cihaz ile 8 sn ile ışınlanması klinik açıdan tavsiye edilebilir.

P278

Evaluation of Microleakage of Class V Cavities Restored with Methacrylate Based Bulkfill Composite

Kübra Bozsoy[1], Pınar Yılmaz Atalı[2], Cafer Türkmen[2], Faik Bülent Topbaşı[2]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry

[2] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: The aim of this study is to to evaluate the effect of 3 polimerization mode of poliwave LED on microleakage of methacrylate based bulk fill composite resin, X-ra Fil (Voco) used in Class V restorations.

Methods: Non-carious 15 human molar teeth were used in this study. Standardized Class V cavities (3x2x2mm), over 1mm Cementoenamel juction, were prepared with cylindrical diamond burs under air and water cooling to the buccal surface of all teeth. All restorations were bonded with the same Adhesive system, FuturaBond(Voco) and restored with X-tra Fil(Voco). Then, teeth were classified into 3 groups (n=5) according to 3 different polymerization mode of Polivawe-LED (Valo Cordless, Ultradent). Group 1: 1000mW/cm^2-10sec, Group 2: 1400mW/cm^2-8sec, Group: 3200mW/cm^2-3 sec polimerization. Finishing restorations and polishing procedures were done by using diamond dics (Kerr, OptiDisc). The samples were subjected to thermal cycling (Esetron, Ankara) 500 times after 24 h stored in distilled water. All samples were immersed in 0.5% rhodamine b solution for 24 hours. Samples were divided longituditally into two under water irrigation by setting in the midst of the restoration in the buccolingual / palatal direction and 30 samples were obtained from 15 teeth in total. Microleakage values on the obtained cross-sectional surfaces were examined by an independent researcher at x40 magnification on a stereo microscope (Leica Z16 APO, Germany) and the data were scored between 0 and 3. Data analysed statistically.

Results: In experimental groups; 8sec polymerized bulk fill no restorations showed microleakage. 3 polymerized restoration samples showed of both 10 sec and 3sec. showed microleakage on the enamel surface of the restoration.

Conclusion: Within the limitations of this study, it can be advised that methacrylate based bulk fill composite X-tra Fil could be light cured 8sec with poliwave LED Valo in clinical usage due to our microleakge scores.

P279

Avulse Bir Dişin Gecikmiş Reimplantasyonu

Pınar Demir, Emine Oruç

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Avulsed dişlerin gecikmiş replantasyonu, uzun dönemde kötü bir prognoza sahiptir. Tedavi seçenekleri kökün (açık veya kapalı apeks) gelişim seviyesi ve periodontal ligament hücrelerinin canlılığı ile ilgilidir. Ağız dışında 60 dakika veya daha uzun kuru geçen zaman sonunda, periodontal ligament (PDL) hücreleri canlı kalmaz.

Yöntem: Bu olgu sunumunda avulsiyondan 18 saat sonra kliniğimize başvuran 9 yaşındaki hastamızın tedavi sürecini anlattık. Hastamızın 21 nolu dişi avulse olmuştu, 12, 11, 22 nolu dişlerinde ise lüksasyon ve şiddetli mobilite vardı. Ağız dışında geçen zamanın çok uzun olması ve dişin bu sürede kuru saklanması sebebiyle, replantasyondan önce 21 nolu dişin kanal tedavisi ağız dışında gerçekleştirildik. Sonrasında dişi nazikçe yerine yerleştirdik ve esnek bir splintle 4 hafta boyunca stabil hale getirdik. 2 hafta sonra kontrole çağırdığımızda 11 numaralı dişte şiddetli ağrı ve vestibül sulkusta hafif bir şişme fark ettik ve bu dişe kanal tedavisine başladık. Hasta 4 hafta, 3 ay, 6 ay, 1 yıl sonra hem klinik hem de radyografik olarak muayene edildi.

Bulgular: Reimplante edilen dişte şimdilik radyografik olarak herhangi bir rezorbsiyon (enflamatuar, enfeksiyon kaynaklı ya da ankiloz kaynaklı replasman rezorbsiyonu) belirtisine rastlanmamıştır, lamina dura normal görünmektedir. Reimplante edilen diş asemptomatiktir, normal mobilite ve normal perküsyon sesine sahiptir.

Sonuç: Ankiloz veya kök rezorpsiyonu gibi komplikasyonlar kaçınılmaz olmasına rağmen, avülse dişin gecikmiş replantasyonu, alveolar kemik konturunun korunması nedeniyle büyüme tamamlanıncaya kadar proteze iyi bir alternatif olabilir.Dişin estetik ve fonksiyonunu korumak ve hastanın fizyolojik ve psikolojik gelişimini devam ettirmek için uzun dönem prognozu zayıf bile olsa çocuklarda gecikmiş reimplantasyon mutlaka yapılmalıdır.

P279

Delayed Replantation of An Avulsed Tooth

Pınar Demir, Emine Oruç

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Delayed replantation of avulsed teeth has a poor long-term prognosis. Choice of treatment is related to the maturity of the root (open or closed apex) and the viability of the periodontal ligament cells. After a dry time of 60 min or more, all periodontal ligament (PDL) cells are non-viable.

Method: In this case report, we talked about the treatment of our 9 year old patient who referred to our clinic 18 hours after the avulsion. The patient' s 21 numbered tooth was avulsed, and the teeth numbered 12,11,22 had luxation and severe mobility. Because of the extended and dry extraoral time we carried out root canal treatment to the 21, prior to replantation. After that, we gently replanted the tooth and stabilize for 4 weeks using a flexible splint. After 2 weeks, we had detected pain in 11 numbered tooth and a slight swelling of the vestibule sulcus, so we started root canal treatment. For the ongoing management of the injury; the patient was examined both clinically and radiographically after 4 weeks, 3 months, 6 months, 1 year.

Results: No radiographic evidence of resorption (inflammatory, infection-related resorption, or ankylosis-related replacement resorption) have been found in the replanted tooth at this time: the lamina dura appear normal. The tooth is asymptomatic, has normal mobility and normal percussion tone.

Conclusions: Although complications like ankylosis or root resorption may be unavoidable, delayed replantation of avulsed tooth may be a good alternative to prosthesis till the growth is completed due to maintain the alveolar bone contour. To preserve tooth aesthetics and function and to maintain the physiological and psychological development of the patient, delayed replantation in children should be absolutely done even if the long term prognosis is weak.

P280

Güney Türk Popülasyonunda Gömülü Diş Sıklığı

Sevcihan Günen Yılmaz[1], İbrahim Şevki Bayrakdar[2], Hümeyra Tercanlı Alkış[1], Büşra Tanrıkol[1]

[1] Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada, 3. molar dişler hariç diğer kalıcı dişlerin gömülü kalma sıklığının tespit edilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: 15-35 yaş aralığında rastgele seçilen 2674 hastanın panoramik radyogramları gömülü dişlerin varlığına göre analiz edildi. Gömülü dişlerin; cinsiyet ve çenelerdeki dağılımlarını karşılaştırmak için ki-kare testi kullanıldı. (P <0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.)

Bulgular: 135 hastada toplam 172 gömülü diş saptandı. Bunların 74'ü kadınlarda, 61'i erkeklerde idi. Gömülü dişelrin büyük kısmı üst kaninlerden oluşmaktaydı.

Sonuç: Bu epidemiyolojik çalışma önceki çalışmalarla büyük benzerlikler arzetmekte olup aynı toplumda daha fazla sayıda birey üzerinde incelenmesi önerilmektedir.

P280

The Frequency of Teeth Impacted in the Southern Turkish Population

Sevcihan Günen Yılmaz[1], İbrahim Şevki Bayrakdar[2], Hümeyra Tercanlı Alkış[1], Büşra Tanrıkol[1]

[1] Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objectives: In this study, it is aimed to examine the frequency of impacted other permanent teeth except molar teeth.

Method: Panoramic radiographs of 2674 randomly selected patients with the age range 15-35 years were analyzed based on the presence of impacted teeth. Chi-square test was used to compare the frequency of impacted teeth between sex and jaws. P < 0.05 was considered statistically significant.

Result: Overall 172 impacted teeth were determined in 135 patients. 74 of these teeth were in women and 61 were in men. The most impacted of these teeth are the upper canines.

Conclusion: This epidemiological study shows great similarities to previous studies and it is recommended that a larger number of patient groups be examined in the same population.

P281

Geniş Periapikal Lezyonlu İki Olgunun Farklı Konservatif Endodontik Yaklaşımlarla Rehabilitasyonu

Ayşenur Kamacı Esen[1], Hicran Dönmez Özkan[2]

[1] Özel Klnik,İstanbul, Turkey

[2] Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Aydın, Turkey,

Amaç; Bu olgu sunumunda, geniş periapikal lezyon tespit edilen 2 vakanın cerrahi olmayan endodontik tedavisi ve 1 yıllık takibinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Olgu 1: 15 yaşında bayan hasta; rutin kontrolde 36 numaralı dişinde geniş periapikal lezyon tespit edildi. Dişe tek seansta kanal tedavisi uygulandı. Çalışma boyu apeks bulucu ile belirlendi. Genişletme sırasında her eğe geçişinde kanallar 2 mL %2,5'lik NaOCl ile yıkandı. Mezial kanallar ProTaperNext (Dentsply/Mailefer) X2, distal kanal X3 numaralı eğeye kadar genişletildi. Son irigasyon olarak sırasıyla kanal başına 2 mL %17'lik EDTA, 4 mL %2,5'lik NaOCl, 2 mLdistile su, 2 mL % 2'lik klorheksidin kullanıldı. Son irigasyonda NaOCl EndoActivator (Dentsply/ Mailefer) kullanılarak aktive edildi. Kanal tedavisi MMSeal (Micro Mega, Besançon, France) kanal patı ve genişletme sistemine uyumlu güta-perkalarla dolduruldu. Dişin 12 aylık takibinde belirgin iyileşme görüldü.

Olgu 2: 16 yaşında erkek hasta; rutin kontrolde 36 numaralı dişinde geniş periapikal lezyon tespit edildi. Dişe iki seansta kanal tedavisi uygulandı. Çalışma boyu apeks bulucu ile belirlendi. Genişletme sırasında her eğe geçişinde kanallar 2 mL %2,5'lik NaOCl ile yıkandı. Mezial kanallar ProTaper Next X2, distal kanal ise ISO 60 numaralı eğeye kadar genişletildi. Seans arasında kanal içi medikament olarak $Ca(OH)_2$ kullanıldı. İkinci seansta guta prova sonrasında son irigasyon sırasıyla kanal başına 2 mL %5'lik EDTA, 4 mL %2,5'lik NaOCl, 2 mL distile su, 2 mL % 2'lik klorheksidin olacak şekilde uygulandı. Son irigasyonda NaOCl manuel dinamik aktivasyon uygulanarak aktive edildi. Kanal tedavisi WellRoot St (Vericom, Gangwon-Do, Korea) kanal patı ve genişletme sistemine uyumlu gutta-perkayla dolduruldu. Dişin 12 aylık takibinde belirgin iyileşme görüldü.

Sonuç; Genel görüşün aksine geniş periapikal lezyonlu dişlerde ilave irigasyon prosedürleriyle yeterli dezenfeksiyon sağlandığında vakalar tek ve çok seansta konvansiyonel endodontik yaklaşım ile başarı bir şekilde tedavi edilebilmektedir.

P281

Rehabilitation of Two Extensive Periapical Lesions with Different Conservative Endodontic Approach

Ayşenur Kamacı Esen[1], Hicran Dönmez Özkan[2]

[1] Private Clinic,Istanbul

[2] Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim;. This case report aimed to investigate the 1 year follow-up of the non-surgical endodontic treatments of the 2 cases with extensive periapical lesions.

Case 1: A 15-year-old female patient; during routine control, a extensive periapical lesion on the tooth number 36 was detected. Single visit root canal treatment was performed. The working lenght was determined with an apexlocator. During root canal preparation ; 2 mL of 2.5% NaOCl was used after each file. Mesial canals were prepared up to ProTaper Next (Densply/Mailefer) X2 file, while distal X3 file. As final irrigation, 2 mL of 17% EDTA, 4 mL of 2.5% NaOCl, 2 mL of distilled water, and 2 mL of 2% chlorhexidine were used per canal. During the final irrigation, NaOCl was activated with EndoActivator (Dentsply/ Mailefer). Root canals were filled with MM Seal (Micro MegaBesançon, France) sealer and compatible ProTaper Next gutta-percha. At the 12 months follow up a considerable amount of healing was seen.

Case 2: A 16-year-old male patient; during routine follow-up a extensive apical lesion was detected around tooth number 36. Two visits root canal treatment were performed. Same endodontic procedure was performed, unlike case 1 $Ca(OH)_2$ was used as an intracanal medicament and manual dynamic activation was used instead of EndoActivator. The root canal treatment was performed using WellRoot St (Vericom, Gangwon-Do, Korea) sealer and gutta-percha. At the 12 months follow up a considerable amount of healing was seen.

Conclusions; Contrary to general opinion, when adequate disinfection is provided by additional irrigation procedures in large periapical lesioned teeth, the cases can be successfully treated with conventional endodontic approach.

P282

Piyojenik Granülomanın Lazerle Tedavisi

Mustafa Utkun, Hacer Şahin Aydınyurt

Yüzüncüyıl Üniversitesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 30 yaşında hamile bayan hastanın gebeliğinin 5.ayında görülmeye başlanmış ve dogumdan sonra herhangi bir iyileşme görülmeden stabil büyüklükte devam etmiş piyojenik granülom lezyonunun Er,Cr:YSGG lazer ile tedavisinin ve dört aylık takip sürecinin değerlendirilmesidir.

Olgu Bildirimi: Piyojenik granüloma vasküler tümörler içinde yer alan bir lezyondur . Gingivadaki bütün reaktif lezyonların %30-60'ını teşkil eder . Piyojenik granülomanın gelişmesinde travma, damar duvarı enfeksiyonları, hormonal faktörler, yabancı cisimler, hipertansiyon ve zayıf oral hijyen etken olduğu bildirilmektedir. Tüm yaş gruplarında ve her iki cinste de görülebilir. Oral kavite de piyojenik granüloma lezyonlarına en sık gingivada rastlanır. Kesin tanı sadece biyopsisi alınan dokunun histopatolojik incelenmesi ile konulabilir. Bu lezyonun tedavisi cerrahi eksizyondur . Yeterli cerrahi eksizyon yapılmazsa lezyonun tekrarlama riski vardır. Er,Cr:YSGG lazer; dalga boyu 2780 nm olan, fiber optik yolla serbest -running vurumlu modda çalışan ve doku rejenerasyonu katkısı oldugu düşünüldüğünden periodontal cerrahide sık kullanılan bir lazer tipidir.Bu lazerin fiberleri hava soğutmalıdır ve diğer lazerlerden daha geniş çaplara sahiptir.Bu lazer tipinin hemostatik özelliği sınırlıdır.Ancak bu lazerlerle yapılan insizyon ve kesiler neredeyse tüm cerrahi yöntemlerden daha çabuk iyileşme gösterir.Bunun en temel sebebi lazerin yumuşak dokuya termal olarak çok az zarar vermesidir. Periodontal ligament kaybı, kemik kaybı gibi ileri derece periodontal hastalıklarda Er, Cr: YSGG lazerin kullanılmasının bir diğer sebebi rejenerasyona katkısının yanında intrasulkuler alanda diğer lazerlere göre daha az invaziv olmasıdır. 30 yaşındaki gebe bayan hasta alt sağ ve sol keser dişlerini kapsayan vestibüler bölgesindeki dişetinde şişlik ve kanama şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Başlangıç tedavisi olarak hastaya oralhijyen eğitimi verildi, plak ve diş taşları uzaklaştırıldı. Ayırıcı tanısını yapabilmek için lokal anestezi altında lezyon Er.Cr YSGG lazer yardımı ile eksizyonel biopsi ile alınıp kanama kontrolu yapıldı.

Sonuç: Eksizyonel biyopsi sonrasında ışık mikroskobu altında histopatolojik olarak incelenen kitleye "Piyojenik Granüloma" tanısı konuldu. Kontrol muayenesinde klinik olarak herhangi bir nüks mevcut değildi.

P282

Treatment of Pyogenic Granuloma with Lazer

Mustafa Utkun, Hacer Şahin Aydınyurt

Yüzüncüyıl University

Purpose: The aim of this study is to evaluate the treatment of pyogenic granuloma lesion, Cr: YSGG laser and the four-month follow-up period, which started at the 5th gestation of a 30-year-old pregnant woman and showed no improvement after birth

Case report: Pyogenic granuloma is a lesion located within vascular tumors. It constitutes 30-60% of all reactive lesions in the gingiva. In the development of pyogenic granuloma it is reported that trauma, vein wall infections, hormonal factors, foreign bodies, hypertension and weak oral hygiene factors. It can be seen in all age groups and both sex. Lesions of pyogenic granuloma in oral cavity are most common in gingiva. The exact diagnosis can only be made by histopathologic examination of the biopsy taken. The treatment of this lesion is surgical excision. If there is not enough surgical excision, there is a risk of recurrence of the lesion. Er, Cr: YSGG laser; Is a type of laser commonly used in periodontal surgery because it is thought to be a 2780 nm wavelength fiber-optic free-running mode and tissue regeneration contribution. These laser fibers are air cooled and . It has larger diameters than other lasers. The hemostatic property of this laser type is limited. However, incisions and incisions made with these lasers show a better recovery than almost all surgical procedures. The main reason for this is that the laser causes little thermal damage to the soft tissue. Periodontal ligament loss, bone loss and other periodontal diseases, Cr: YSGG laser is another reason to participate in regeneration, as well as intrasulkuler is less invasive than other lasers .. A 30-year-old pregnant female patient was admitted to our clinic with complaints of swelling and bleeding in the gingival region of the vestibular region including the lower right and left incisor teeth.

P283

Açık Apeksli Dişlerde Ekstrüzyon ve Kök Kırığının Yönetimi

Simin Kocaaydın, Yelda Kasımoğlu, Koray Gençay

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Dental travma, çocuklarda erken diş kaybına ve bununla ilişkili olarak ağız fonksiyonlarında, estetikte, özgüven eksikliğine ve uzundönem tedavi planlarında değişikliklere yol açabilmektedir. Ektrüziv lüksasyon, dişin parsiyel olarak soketinden aksiyal yönde yer değiştirmesidir. Kök kırığı da etkilenen dişte bir ekstrüziv lüksasyon yaratabilmektedir. Bu raporun amacı açık apeksli kesici dişlerde ekstrüziv lüksasyon ve kök kırığının tedavisinin sunulmasıdır.

Yöntem: 7 yaşındaki kız hasta yere düşme sonucu üst çene ön bölgeye gelen şiddetli travma sebebi ile İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı'na yönlendirildi. Klinik ağız içi muayenede üst çene orta kesici dişlerin ekstrüzyon ve aşırı mobilite gözlendi. Radyografik muayenede üst çene sol orta kesici dişin apikal 1/3'lüsünde kök kırığı saptandı.

Bulgular: Ektrüze olan kesici dişler olması gereken soket pozisyonuna yerleştirilerek fleksibl splint ile sabitlendi. Herhangi bir pulpal veya periodontal patoloji gözlenmemesi üzerine ve kök gelişimine imkan tanınması amacı ile endodontik tedaviye başlanmadı. Dişler travmadan sonraki ikinci hafta, ilk ay ve ikinci aylarda klinik, radyografik ve vitalometrik açıdan değerlendirildi. İkinci ayda splint çıkarıldı. Aynı seansta vitalometrik testlerde pozitif pulpa yanıtı alındı. Bir yıllık takip süresince dişlerde klinik ve radyografik olarak herhangi bir patoloji veya ankiloz bulgusuna rastlanmadı.

Sonuç: Dental travma olgularında erken müdahale ve yeterli takip ile komplikasyonlar engellenebilmekte ve tedavinin başarısı artırılabilmektedir. Ekstrüzyon ve kök kırığı gözlenen açık apeksli dişlerde pulpa canlılığının takip edilmesi önem taşımaktadır. Her olgu bireysel olarak değerlendirilmelidir.

P283

Management of Extrusions and Root Fractures in Vital Immature Incisors

Simin Kocaaydın, Yelda Kasımoğlu, Koray Gençay

Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Dental trauma in children possess a challenge considering that it can lead to early tooth loss and compromise oral function, esthetics, self-esteem, and alter the long-term treatment plan. Extrusive luxation is characterized by partial axial displacement of the tooth from its socket. Root fracture may also result in extrusive luxation on the affected tooth. The purpose of this report is to present the treatment of extrusive luxation and root fracture in immature permanent incisors.

Methods: A 7-year-old girl referred to the Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics experienced traumatic dental injury in falling to the ground and severely damaged her maxillary anterior region. On intraoral clinical examination, the two maxillary central incisors were extruded and showed excessive mobility. Radiographic examination revealed a root fracture in the apical third of maxillary left central incisor.

Results: Extruded incisors were repositioned to their original socket and fixed with a flexible splint. Endodontic treatment was not initiated since there was not any pulpal or periodontal pathology present and root development was incomplete. Clinical, radiographic and vitalometric examination was performed on the two weeks, one month and two months. Flexible splint was removed after two months. Positive pulp response was obtained during vitalometric examination in the same visit. The teeth presented no signs of pathology or ankylosis clinically and radiographically during one year follow-up.

Conclusions: Early emergency management and adequate follow-up can prevent further complications and contribute to treatment success on dental trauma cases. Monitoring the status of the pulp is recommended in extruded and fractured immature teeth. Every case should be evaluated on an individual basis.

P284

Bluish Gingival Nodülün Diyot Lazer Ile Tedavisi

Mustafa Utkun, Hacer Şahin Aydınyurt

Yüzüncüyıl Üniversitesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, alt çene premolar kanin dişleri arasındaki vestibüler bölgede bluish gingival nodülü olan erkek hastanın diyot lazerle tedavi edilmesi ve takibinin değerlendirilmesidir.

P284

Treatment with Bluish Gingival Nodule Diyot Laser

Mustafa Utkun, Hacer Şahin Aydınyurt

Yüzüncüyıl University

Purpose : The aim of this study was to evaluate the diode laser treatment of a male patient with a bluish gingival nodule in the vestibular region between the mandibles of the lower jaw and the 4-month follow-up period.

P285

Bulk Fill Kompozitlerin Renk Stabilitesi

Omar Faez Abdulateef, Nevin Çobanoğlu, Derya Dinç

Selçuk Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Kompozit restorasyonların renk değişimi, estetik dişhekimliğinde yaygın bir sorundur. Bu çalışmanın amacı, kahvede bekletilmiş üç tanesi bulk fill olan beş farklı kompozitin renk stabiliteini değerlendirmektir.

Materials and Methods: GC Aenial (GC-A), Tetric Evo-Ceram Bulk Fill (TEC), Tetrik N-Ceram Bulk Fill (TNC), X-trfil (Bulk Fill) (XF) ve Estelite Sigma Quick (ESQ) için disk şeklinde örnekler (2x8 mm) hazırlandı. (n = 15). Örnekler, Optidisk parlatma sistemleri ile cilalandı. Örneklerin renk ölçümleri, Vita Easy Shade V adlı bir spektrometre ile CIE L * a * b * renk sistemine göre başlangıçta ve kahve içerisine 14 gün bekletildikten sonra yapıldı. ΔE değerleri hesaplandı. Sonuçlar, tek yönlü ANOVA ve Tukey HSD testi kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Kahve içinde bekletilen örneklerin ΔE değerleri sırasıyla şöyledir: XF (4,5 ± 1.87) > TEC (3,1 ± 1,03) > GC-A (2,72 ± 0,97) > TNC (2,6 ± 1,20) > ESQ (1,5 ± 0,94). XF ve diğer tüm grupların ΔE değerleri arasında, TEC ve ESQ'nun ΔE değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı (p> 0,05).

Sonuç: Kahve içinde 10 gün süreyle bekletildikten sonra, en düşük renk değişiklikği ESQ kompozitinde görüldü. XF haricinde diğer kompozitlerin renk değişikliği, klinik olarak kabul edilebilir seviyedeydi. (ΔE <3.3)

P285

The Color Stability of Bulk Fill Composite

Omar Faez Abdulateef, Nevin Çobanoğlu, Derya Dinç

Selcuk University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Objective: The color change of composite restorations in different media is a common problem in esthetic dentistry. The aim of this study is to evaluate the color stability of five different composites, three of which are bulk fill, immersed in coffee.

Materials and Methods: Discs shaped specimens (2x8 mm) were prepared for GC Aenial (GC-A), Tetric Evo-Ceram Bulk Fill (TEC), Tetric N-Ceram Bulk Fill (TNC), X-trfil (Bulk Fill) (XF) and Estelite Sigma Quick (ESQ) (n=15). The specimens were polished with optidisc polishing systems. Color measurements of specimens were made with a spectrometer Vita Easy Shade V according to CIE L * a * b * color system at baseline and after immersion in coffe for 14 days. ΔE values were calculated. Results were statistically analyzed using one-way ANOVA and Tukey HSD test.

Results: The ΔE values of the materials stored in the coffe are respectively as follows: XF (4,5 ± 1.87) > TEC (3,1 ± 1.03) > GC-A (2,72 ± 0,97) > TNC (2,6 ± 1,20) > ESQ (1,5 ± 0,94). There was statistically significant difference between ΔE values of XF and all other groups, between ΔE values of TEC and ESQ (p> 0,05).

Conclusions: After immersion for 10 days in coffee, the lowest color changes were showed in ESQ composite. Except for the XF, the color change of the other composite were clinically acceptable (ΔE<3.3).

P286

Mandibulanın Periferal Osteomu - Olgu Sunumu

Şant Altunkara[1], Tuğçe Berre Karöz[1], Gediz Geduk[2]

[1] Bülent Ecevit Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] Bülent Ecevit Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Osteom iyi huylu, kompakt ve kansellöz kemik profilerasyonuyla karakterize, kemiğin nadir görülen gerçek bir neoplazmıdır. Maksillofasiyal bölgede en sık görülen osteom tipi periferal osteomdur ve çoğunlukla rutin radyografik muayene sırasında tespit edilirler. Kraniyofasiyal bölgede en sık paranazal sinüslerde görülür. Bunun yanında, mandibula maksilladan daha fazla etkilenir ve mandibulada en sık angulus ve mandibular korpusun inferior sınırında görülür. Klinik olarak asemptomatik olan lezyonlar, tedavi edilmezse, sürekli büyüme eğilimi göstererek yüzde şişlik ve asimetriye neden olur. Çalışmanın amacı literatürden destek alarak, mandibulada görülen bir periferal osteom vakasının tanı ve tedavisini incelemektir.

Yöntem: Kırk yedi yaşında, alt çenesinde asimetri şikayetiyle kliniğimize başvuran kadın hastanın klinik muayenesinde sağ alt kanin dişin vestibüler sulkus bölgesinde üzeri sağlıklı mukozayla örtülü sert doku büyümesi saptandı. Radyolojik muayenede ilgili bölgede saplı sert doku büyümesi görüldü. Lezyon bölgesinden tam kalınlık flap kaldırılarak lezyonun total eksizyonu yapıldı. Total eksize edilen lezyon histolojik inceleme amacıyla patoloji laboratuvarına gönderildi.

Bulgular: Postoperatif iyileşme sorunsuz gerçekleşti ve hastanın fasiyal asimetri şikayeti giderildi. İki yıllık kontrolde literatürle uyumlu olarak rekürrens görülmedi.

Sonuç: Yapılan çalışmalar kemiğin periferal osteomunun rekürrens olasılığının oldukça az olduğunu ve total eksizyonun tedavide en iyi seçenek olduğunu göstermiştir. Vakamızda tedavi ile elde edilen sonuç literatürle uyumludur.

P286

Peripheral Osteoma of Mandible - A Case Report

Şant Altunkara[1], Tuğçe Berre Karöz[1], Gediz Geduk[2]

[1] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[2] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: Osteomas are relatively rare true osteogenic neoplasms with benign character, characterized by the proliferation of compact and/or cancellous bone. Peripheral osteomas are the most common type of osteomas in maxillofacial region, and mostly diagnosed by routine radiographic examination. Mostly occurs within paranasal sinuses in craniofacial region. Also, the mandible is more affected than the maxilla, and within mandible, mandibular angle and inferior border of the body are involved most commonly. Clinically asymptomatic lesions cause swelling and assymetry and if left untreated and tend to grow continously. The purpose of this report is to present a case of peripheral osteoma of the mandible from diagnosis to treatment, with the analysis of the literature. **Material and Method**: 47 years old female patient with a complaint of facial assymetry on the mandibular area referred to our clinic. Clinical examination showed hard tissue expansion on the vestibular sulcular area of the right lower canine tooth, with no change in overlying mucosa. Radiological examination showed a pedunculated bony growth on the related area. Full thickness flap was raised on the area of the lesion and total excision of the lesion was made. Totally excised lesion was sent to pathology laboratory afterwards.

Results: Healing was uneventful and two years follow-up showed no relapse of the lesion and there was no complaint of facial assymetry. These findings are consistent with the literature.

Conclusion: The studies state that recurrence rate of the peripheral osteoma of the bone is very rare and total excision is the best choice of treatment. The result of our case report was consistent with the literature.

P287

Maksiller Unikistik Ameloblastoma:Vaka Raporu

Fatma Akkoca, Duygu Göller Bulut

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji Anabilim Dalı

Amaç: Unikistik ameloblastoma tüm ameloblastomaların %7-13'ünü teşkil eden, daha çok hayatın 10-30 yaşlarında ortaya çıkan odontojenik epitel dokusu kaynaklı asemptomatik bening tümördür. Radyolojik görüntüsü sınırları belirgin, uniloküler radyolusensilerle karakterizedir. Bu vaka raporunda 10 yaşında erkek hastada sol maksilladaki unikistik ameloblastoma sunulmaktadır.

Gereçler ve Yöntem: Hasta kliniğimize sol üst çenesindeki şişlik şikayeti ile başvurdu. Panoramik radyografisinde, sol maksillada sklerotik sınırlı, radyoopak-radyolusent miks lezyon saptandı. Hastanın 64 ve 65 numaralı dişlerinde lezyona bağlı patolojik kök rezorpsiyonu mevcuttu. Hastadan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi alınıp lezyon cerrahi olarak çıkarıldı. Histopatolojik olarak unikistik ameloblastoma tanısı konuldu ve hasta takibe alındı.SONUÇ Çocuk hastalar ilk dekatlarda görülme olasılığı fazla olan unikistik ameloblastoma ve diğer benign odontojenik tümörlerin varlığına karşı klinik ve radyolojik olarak dikkatli değerlendirilmelidir.

P287

Maxillary Unicystic Ameloblastoma: A Case Report

Fatma Akkoca, Duygu Göller Bulut

Abant Izzet Baysal University Faculty of Dentistry Department of Oral Diagnosis and Radiology

Aim: Unicystic ameloblastoma is an asymptomatic benign tumor originating in odontogenic epithelial tissue that occurs in 7-13% of all ameloblastomas, mostly seen in the 10-30 age range of life. Radiologic features are characterized by well-defined, unilocular radiolucencies. In this case report, a 10-year-old male patient presented with unicystic ameloblastoma in the left maxilla.MATERİALS AND **Methods:** The patient was admitted to our clinic with a complaint of swelling in the upper left jaw. On the panoramic radiograph, there was a radiopaque-radiolucent mixed lesion with sclerotic border in left maxilla. There was lesion-related pathological root resorption in teeth number 64 and 65. The cone-beam computerized tomography was performed and the lesion was surgically removed. Histopathologically, unicystic ameloblastoma was diagnosed and the patient was followed up.CONCLUSİONChildren patient should be evaluated clinically and radiologically carefully for the presence of unicystic ameloblastoma and other benign odontogenic tumors that seen in early decades.

P289

Zirkon Restorasyonlarda Pembe Porselenle Diş Eti Estetiği

Büşra Doğan, Övül Kümbüloğlu

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı; zirkon restorasyonlar ile birlikte kullanılan pembe diş eti porselenlerinin, yumuşak doku kaybını telafi etmekle birlikte simetrik ve estetik bir görünüm elde etmekte bir seçenek olabildiğini göstermektir.

Yöntem: Bir bayan ve bir erkek hastada zirkon sabit restorasyonlar üzerine vertikal ve horizontal yönde diş eti kayıplarıyla birlikte papil kaybını tolere etmek için pembe porselen uygulandı.

Bulgular: Zirkon, yüksek korozyon direnci, düşük ısı iletkenliği, yüksek esneklik katsayısı ve sertliğin yanı sıra mükemmel biyouyumluluk ve estetik görünüm gibi iyi kimyasal ve fiziksel özelliklere sahiptir. Diş eti bölgesinde pembe diş eti porseleninin kullanımı, sadece renk olarak değil, form ve doku özelliği olarak da kayıp diş etinin yerini tutar.

Sonuç: Hastalar protezlerinin final estetik görünümünden ve çiğneme fonksiyonundan memnun olmuştur. Klinik takipler devam etmektedir.

P289

Gingival Aesthetic with Gingiva-Shaded Porcelain on Zirconia Restorations

Büşra Doğan, Övül Kümbüloğlu

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: The aim of this study is to demonstrate that gingiva-shaded porcelain with zirconia anterior restorations can serve as an option for replacing soft tissue cosmetically and create a symmetrical and aesthetic effect.

Study design: Pink colored gingiva-shaded porcelain is applied on zirconia restorations to mask the loss of papillae along with vertical and horizontal gingival loss. The procedure is applied on one female patient and one male patient.

Results: Zirconia has good chemical and physical properties such as high corrosion resistance, low thermal conductivity, high flexural strength, hardness, excellent biocompatibility and optimized aesthetic appearance. The use of pink colored gingiva-shaded porcelain allows the anatomy of interdental papillae to be recreated not only in color but also in form and texture.

Conclusion: The patients were adapted well to their prosthesis and satisfied with the final aesthetic and functional outcome. Clinical follow-ups are ongoing.

P290

Açık Apekse ve Sinüs Yoluna Sahip Dens İnvaginatus Vakasının Tedavisi

Funda Fundaoğlu Küçükekenci[1], Ahmet Serkan Küçükekenci[2]

[1] Trabzon Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

[2] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliğ Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Dens invajinatus(DI) gelişimsel bir diş anomalisidir. Bu anomaliye sahip dişlerin tedavisinde, kök kanalına erişim zorluğu ve kanalın anatomisinde görülebilecek varyasyonlar nedeniyle bazı zorluklar yaşanabilmektedir. Bu çalışmanın amacı; inatçı sinüs yoluna sahip, kök gelişimi tamamlanmamış bir DI vakasının cerrahi olmayan yöntemle gerçekleştirilen tedavisi ve tedavi sonrası takibinin sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: 19 yaşında kadın hasta lateral dişlerinin estetik görünüme sahip olmaması şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede her iki lateral dişlerin kuronunda şekil anomalisi izlendi. Ayrıca sol lateral dişin bukkal dişetinde sinüs yolu görüldü. Sol lateral diş vitalite testlerine negatif yanıt verdi. Radyografik muayenede sol lateral dişin kök gelişiminin tamamlanmadığı ve iki kanala sahip olduğu, bunlardan birininin apekse ulaşan ana kanal diğerininin ise apekse ulaşmayan invajine kanal olduğu görüldü. Kök apeksi hizasında geniş apikal radyolüsensi izlendi. Tip 2 dens invaginatus tanısı konulan sol lateral kesiciye MTA apeksifikasyonunun ardından kök kanal tedavisi uygulandı. 12 aylık kontrol muayenesinde kuronda görülen gri renk değişikliği %35'lik hidrojen peroksit ile intrakoronal olarak ağartıldı. Şekil anomalisine sahip her iki lateral dişe kompozit rezin ile estetik restorasyon yapıldı.

Bulgular: 12 aylık kontrol muayenesinde periapikal radyolüsensinin trabeküler kemik formasyonu ile iyileştiği görüldü. Her iki lateral diş asemptomatik olduğu görüldü. Hasta dişlerinin estetik görünümünden memnun olduğunu bildirdi.

Sonuç: Kök gelişimi tamamlanmamış ve inatçı sinüs yoluna sahip dens invajinatus vakaları da herhangi bir gelişimsel anomali göstermeyen vakalar gibi cerrahi olmayan yöntemle tedavi edilebilir.

P290

Management of Dens Invaginatus with Open Apex and Sinus Tract

Funda Fundaoğlu Küçükekenci[1], Ahmet Serkan Küçükekenci[2]

[1] Trabzon Oral and Dental Health Hospital

[2] Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Dens invaginatus is a developmental anomaly of teeth. The endodontic treatment of these teeth may be because of adversity in accessing the root canals and also complicated variations of internal structure. In this case, the report is presented the nonsurgical management and follow-up of a tooth with class II dens invaginatus with an open apex and persistant sinus tract. **Case Report:** A woman, 19 years old, appealed to our clinic because of unaesthetic appearance on lateral incisörs. In a clinical examination, shape anomalies were observed in the crowns of lateral teeth and a sinus tract was detected in the labial gingiva of the left lateral incisor. Pulp sensibility testing of left maxillary lateral incisor was negative. In the radiographic examination, there are two root canals; a primary (main) canal and an invaginated canal. The main canal wide-open at the portal of exit and associated with a large chronic periapical lesion extending to the apex of the maxillary left central incisor. An invaginated canal was not reaching the apex. So that, the endodontic treatment of this tooth combined apexification using MTA. In 12 month recall, a gray discoloration was detected and internal bleaching with 35% hydrogen peroxide was applied. Finally, the tooth was restored using composite resin.

Results: 12 months follow-up radiographs revealed resolution of periapical radiolucency, trabecular bone formation, closure of the root apex with the totally asymptomatic tooth and satisfactory aesthetic.

Conclusion: The case report shows that tooth with DI that have a wide apex and peristant sinus tract can be treated with non-surgical methods, such as immature tooth without anomalies.

P291

Endodontik Tedavili Dişlerin Estetiğinin Fiber Postlarla Geliştirilmesi

Merve Mutluay[1], Abidin Talha Mutluay[2]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Endodontik olarak tedavi edilen dişlerde, diş çürüğüne bağlı kron hasarları, kırıklar, önceki restorasyonlar ya da kullanılan endodontik teknikler nedeniyle çok sayıda problem görülebilmektedir. Sonuçta diş dokularında kayıp ve dişin ağız içi kuvvetlere direnme kapasitesinde bir azalma meydana gelir. Bu dişlerin tedavisi yapılırken, doğal diş ve çevre dokularla estetik olarak uyumlu bir restorasyonun yapılması ve kullanılan restoratif materyalin kabul edilebilir fiziksel özelliklere sahip olması gereklidir. Fiber postlar bu sayılan kriterler açısından çok sayıda avantaja sahiptir. Bu makale, 2 hastaya ait endodontik tedavi görmüş kron fraktürlü 2 dişin restorasyonunu rapor etmektedir.

Olgu sunumu: 35 yaşındaki kadın hasta 22 no'lu endodontik tedavili dişteki kron kırığı nedeniyle kliniğe başvurdu. Öncelikle, 22 no'lu dişteki kompozit dolgu fazlalıkları ve sekonder çürük uzaklaştırıldı. Etkilenen dişin kök dolgusunun yaklaşık yarısı çıkarıldı. Post boşluğu hazırlandı ve periapikal röntgen ile doğrulandı. Uygun cam fiber post seçildi, post uzunluğunu teyit etmek için başka bir röntgen çekildi ve post kanal içine yerleştirildi. Fiber post direkt adeziv siman ile yapıştırıldı. Fiber postun fazlalık kısmı kesildi ve diş doğrudan kompozit ile restore edildi. Zımpara diskleri kullanılarak konturlama ve bitirme işlemleri tamamlandı. Aynı prosedür, 21 no'lu dişinde kron kırığı olan 46 yaşındaki erkek hasta için de uygulandı. Her iki hastanın 6 aylık takip muayenesinde, restore edilen dişlerde ağrı belirtileri, iç renk değişiklikleri veya mobilite gözlenmedi ve periodontal dokuların sağlıklı olduğu bulundu. Hastaların klinik ve radyolojik kontrolleri devam etmektedir.

Klinik önemi: Fiber postlar endodontik olarak tedavi görmüş dişlerin restorasyonunda; kalan dokuların güçlendirilmesi ve estetiğin kazandırılması gibi yararlar sağlar.

P291

Improvement of Esthetic of Endodontically Treated Teeth with Fiber Post

Merve Mutluay[1], Abidin Talha Mutluay[2]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Objectives: Endodontically treated teeth present numerous problems because of coronal destruction from dental caries, fractures, and previous restorations or endodontic techniques. The result is loss of tooth structure and a reduction in the capacity of the tooth to resist intraoral forces. It is essential to make an esthetically compatible natural teeth and the surrounding tissues and the material used for the restoration should have acceptable physical properties. Fiber posts have several advantages in terms of these criterion. This paper describes restoration of crown fractured endodontically treated 2 teeth with glass fiber posts at 2 patients.

Case report: A 35-year-old woman was admitted to the clinic complaint of a crown fracture in tooth 22 which was an endodontically treated teeth. Firstly, the remaining composite filling and secondary caries of tooth 22 were removed. Approximately half of the root filling of affected tooth was removed. Post-space preparation was prepared and confirmed with a periapical radiograph. Proper glass-fiber post was chosen, another radiograph was taken to confirming the post length and placed into the canal. Fiber was cemented with the adhesive cement. The excess of the fiber post was cut and the tooth was restored with composite directly. Contouring and finishing procedures were completed using abrasive discs. Also, the same procedures were applied for the 46-year-old male patient who has a crown fracture at tooth 21. At 6 month-follow-up examination of two patients, no pain symptoms, internal color changes or mobility were observed on the restored teeth, and the periodontal tissues was found to be healthy. Clinical and radiological controls of the patient are currently continued.

Significance: Fiber posts provides the benefits of strengthening remaning tissues and gaining aesthetics when endodontically restoring teeth. Therefore, it is frequently applied with composite restorations and provides long term satisfactory results.

P292

Dudak ve Yanak Isırma Kaynaklı Mukozal Lezyonlar : 1 Yıl Takipli Vaka Raporu

Alparslan Dilsiz, Abdulhakim Günay

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dudak ve yanak ısırma kronik, genellikle zararsız, ve hastalarda bazen görülen kendinden kaynaklı yaralanmadır. Bazen oral mukozayı içeren diğer dermatolojik rahatsızlıklarla karıştırılabilir ve yanlış tanıya neden olabilir. Bu durumda olan hastaların çoğu alışkanlıklarının farkında değildir ve teşhise yardımcı olmaz. Bu vaka raporunun amacı, alışkanlığın tahrip edici niteliğini göstermek ve başarılı tedavisini tanımlamaktır.

Yöntem: 24 yaşında kadın hasta, sağ alt dudak ve anterior yanak mukozasında ağrı şikayetleri ve yavaşça genişleyen kitle şüphesiyle, Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na başvurdu.Sorgulandıktan sonra, hasta ağız mukozasını yanak ve dudak ısırması ile kolayca travmatize ettiğini itiraf etti. Tedavi protokolü oral hijyen eğitimi, scalling, root planning ve cerrahi eksizyondur.

Bulgular: Cerrahiden üç hafta sonra iyileşme meydana geldi ve bir yıl sonra lezyon alanı klinik olarak tamamen normaldi.

Sonuç: Yanak ve dudak ısırma alışkanlığından kaynaklanan oral mukozal lezyonların teşhisi oral keratozlarla olası ilişkilerinden ötürü güçtür.

Bu durumun klinik ve histopatolojik özellikleri ayırt edici olduğu için, biyopsi örneği alınarak doğru tanı konulmasını öneriyoruz.

P292

Oral Mucosal Lesions Caused by Habitual Cheek and Lip Biting; A Case Report with A 1-Year Follow Up

Alparslan Dilsiz, Abdulhakim Günay

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Background and aim: Cheek and lip biting is a chronic, usually innocuous, self-inflicted injury that is occasionally seen in patient. Sometimes it may be confused with other dermatological disorders involving the oral mucosa, and can lead to misdiagnosis. Most patients with this condition are unaware of their habit and will not aid in the diagnosis. The aim of this case report was to illustrate the destructive nature of the habit and to describe the successful treatment of this case.

Materials and methods: The patient was a 24-year-old female who presented herself to the Atatürk University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, with the complaints of pain and slowly enlarging mass on the right lower lip and anterior buccal mucosa. Upon questioning, the patient readily admitted traumatizing her oral mucosa with cheek and lip biting. Treatment consisted of oral hygiene instruction, scaling, root planning and surgical excision.

Results: Three weeks after surgery healing was occurred and one year later area of the lesion appeared completely normal as clinically.

Conclusions: Oral mucosal lesions caused by habitual cheek and lip biting are generally difficult to diagnose because of possible association with oral keratoses. We suggest that the clinical and histopathological features of this condition are distinctive, and that an accurate diagnosis should be rendered if a biopsy sample is taken.

P293

Dişeti Çekilmesi Olan, Supra Oklüzyondaki Mandibular Santral Dişin Multidisipliner Tedavisi

Duygu Durmuş[1], Burak Gökay Yıldırım[2]

[1] Bülent Ecevit Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı supra oklüzyonda olan ve mobilitesi bulunan, çekilmenin mukogingival hattı geçtiği dişlerde ilgili dişin splintlenip, serbest dişeti grefti ile multidisipliner tedavisini ve 2 aylık takibini sunmaktır.

Yöntem: Herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmayan 36 yaşındaki kadın hasta, mandibular orta keser dişinde mobilite şikayeti ile Bülent Ecevit Üniversitesi diş hekimliği fakültesi periodontoloji bölümüne başvurdu. Klinik muayene sonucu ilgili dişte Miller sınıf 2 mobiliteye ek olarak Miller sınıf3 dişeti çekilmesi görüldü. Vitalite testinde ilgili dişin devital olduğu belirlendi. Hastaya non-surgical periodontal tedavi işleminin ardından kanal tedavisi yapıldı. Kuron boyu kısaltılıp semi-rijit splintlenerek tedavi desteklendi. Dişe yapışık dişeti miktarı yetersizliğinden dolayı serbest dişeti grefti uygulanması planlandı. Operasyon günü hastanın mandibular orta keser bölgesinde, alıcı bölgede yatak hazırlanmasın takiben palatinal bölgeden elde edilen 1-1,5 mm. kalınlıkta serbest dişeti grefti alındı. Alınan serbest dişeti grefti *mandibular orta keser* bölgesine 4-0 rezorbe olabilen sutur ile dikildi.14 gün sonra dikişler alınıp hasta takibe alındı.

Bulgular: Mobilitenin Miller sınıf 2'den sınıf1'e düşmesine ek olarak, 3mm keratinize dişeti artışı sağlandı. 2 ay sonraki randevuda ilgili dişin asemptomatik olduğu görüldü.

Sonuç: Hastaya uygulanan tedavi periodontal parametreler ve hasta konforu açısından başarıyla sonuçlanmıştır.

P293

Mandibular Central Incisor Tooth Multidisciplinary Treatment in Supra Occlusion

Duygu Durmuş[1], Burak Gökay Yıldırım[2]

[1] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: The purpose of this case report is to present multidisciplinary treatment with free gingival grafts and 2 months follow-up of the involved teeth in the supra-occlusive teeth and the mobility of the teeth.

Method: A 36-year-old female patient with no systemic complaints applied to the periodontology department of Bulent Ecevit University dentistry faculty with the complaint of mobility in the mandibular middle incisor tooth. Clinical examination result was related to dental,miller class 2mobility in addition to, miller class 3 gingival recession was seen. In the vitalite test it was determined that the corresponding tooth was devital. Following non-surgical periodontal treatment, was made endodontic treatment. Crown size was shortened and semi-rigid splinting was supported. A free gingival graft was planned because of the insufficient amount of attached gingiva. Following the preparation in the receiving region in the mandibular mid-incisor region of the operating day, a free gingival graft was obtained in the palatinal region with a thickness of 1-1.5 mm. A free gingival graft was placed in the mandibular mid-incisor region with a suture that could resorb 4-0. After 14 days, the sutures were removed and the patient was followed.

Results: In addition to the mobility being reduced to Miller class 2 class 1, a 3mm ceratinized gingival increase was achieved. It was seen that the tooth was asymptomatic at the appointment 2 months later.

Conclusion: The treatment applied to the patient has been successful in terms of periodontal parameters and patient comfort.

P295

Başarısız Kök Kanal Tedavisi Sonrasında Cerrahi Olmayan Retreatment-Bir Olgu Sunumu

Yasemin Güler, Sera Şimşek Derelioğlu

Atatürk Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Endodontik tedavilerden sonra meydana gelen başarısızlıklar kök kanallarının yeterli temizlenememesi, şekillendirilememesi, tıkanamaması veya iyatrojenik sebeplerden, zaman zamanda üst restorasyondaki başarısızlık sebebiyle meydana gelen mikrosızıntılardan kaynaklanabilmektedir. Bütün bu etiyolojik faktörlerin hepsinin sonucunda bir bakteriyel kontaminasyon ve enfeksiyon kaçınılmazdır. Bu sunumda daha önce alt sağ birinci büyük azı dişine kök kanal tedavisi yapılan bir hastada, iyatrojenik faktörlere bağlı gelişen ağrı ve enfeksiyonun elimine edilmesi amaçlı yapılan 6 aylık takipli bir retreatment olgusu rapor edilmiştir.

Olgu Sunumu: Bu çalışmada Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'nda kök kanalının yetersiz doldurulması, periradiküler bölgede lezyon ve bukkal bölgede perforasyon varlığı sebepleriyle retreatment endikasyonu konulmuş hastanın tedavi basamakları ve 6 aylık kontrol sonuçları sunulmuştur. Rubberdam ile izolasyonu takiben dişteki dolgu uzaklaştırılmış ve kanal ağızları görülecek şekilde endodontik giriş kavitesi açılmıştır. Daha sonra kök kanallarında bulunan sealer ve gutta-perka manuel eğelerle(Hedström) uzaklaştırılıp, kanallar %2.5'lik NaOCl ile yıkandı. Kanallar steril paperpointlerle kurulandıktan sonra apikal bölgedeki lezyonun iyileşmesini hızlandırmak için kanal bir kalsiyum hidroksit preparatı olan Kalsin ile dolduruldu ve diş geçici olarak restore edildi. İkinci seansta semptomların ortadan kalkması sebebiyle diş yeniden izole edilerek kanallardan Kalsin uzaklaştırıldı ve %2.5'lik NaOCl ile irrige edildi. Ardından paperpointle kurutulan kanallar Guttaperka ve kanal dolgu patı (Endomethasone®-Septodont) ile lateral kondensasyon yöntemi ile doldurulduktan sonra, bukkal bölgedeki perforasyon alanı bir rezin modifiye cam iyonomerle (Fuji II LC®-GC America) kapatıldı ve üst restorasyon kompozit dolgu (Filtek Ultimate Universal Restoratif®-3M ESPE) ile tamamlandı.

Bulgular: Olguda retreatment işleminden sonra ara seanslarda prognozun iyileşme yönünde olduğu ve tedavinin tamamlanması sonrasındaki 6 aylık kontrolde radyografik muayenede lezyonda küçülme ve kemik yoğunluğunda artış gözlenmiştir. Klinik muayenede ise perküsyon ve palpasyon testinde duyarlılık yoktu.

Sonuç: Bu olgu başarısız endodontik tedavilerin cerrahi operasyonlar olmaksızın sadece retreatment ile de başarıyla tedavi edilebileceğini ortaya koymuştur.

P295

A Nonsurgial Retreatment Application After Afailed Root Canal Treatment–A Case Report

Yasemin Güler, Sera Şimşek Derelioğlu

Atatürk University Dentistry Faculty, Department of Pedodontics

Introduction-Aim: Inadequate root canal cleaning, shaping and filling or iatrogenic factors and sometimes the micro-leakages due to unsuccessful upper restorations may lead to failed endodontic treatments. As a result of all these etiological factors, a bacterial contamination and infection are inevitable. In this study, we reported a retreatment case with a 6-month follow-up, which intended to eliminate the pain and infection associated with the iatrogenic factors in a patient with a previous failed endodontic treatment of the right mandibular first molar.

Case Report: In this report, we presented the retreatment steps and 6-month follow-up results of a patient indicated for retreatment according to inadequate root canal filling, periradicular lesion and a buccal perforation, in Ataturk University Department of Pediatric Dentistry.Following to the isolation with rubberdam initial filling was removed,the endodontic access opening was prepared revealing the root canal orifices and canal roots were irrigated with 25% NaOCl. Then gutta percha and sealant in the root canals were manually removed with hand-operated files (Hedstrom-H). Root canals were dried with paper pointsand filled with gutta percha master cones and Endomethasone N® (Septodont) sealant by using lateral condensation technique, buccal perforation was repaired with Fuji II LC®(GC America) and coronal restoration was completed with Filtek™Ultimate Universal Restorative System.

Results: Weobserved that the casetended towards an improved prognosis in the intermediate sessions after the retreatment period and regressed lesions and reversed bone loss were seen in the radiographstaken at6-month follow-ups after the retreatment. No sensitivity was detected inpercussion and palpation testing performed in the clinical examination.

Conclusion: This case presents that failed endodontic treatments can be successfullycorrected merely through retreatment applicationswithout the surgical operations.

P296

Çocukluk Çağında Oluşan Odontojenik Keratokist (OKK): Olgu Sunumu

Hatice Karaca[1], Eser Bolat[2], Sibel Elif Gültekin[3], Umut Tekin[2]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Odontojenik keratokist (OKK) olarak da bilinen keratokistler, çoğu odontojenik kistin% 7'sini oluşturur ve birçok vakada asemptomatik gelişmektedir. OKK sıklıkla mandibulada, özellikle posterior bölgede ve ramusun üst kısımlarında görülmektedir. Rapor edilen nonsendromik OKK hastalarının sayısı oldukça sınırlıdır. Tedavisinde çeşitli cerrahi alternatifler bulunmakla birlikte genellikle enükleasyon ilk tercihtir. Bazı durumlarda, özellikle büyük boyutlu OKK varlığında, kemikte kırık oluşma riski, inferior alveoler sinir ve komşu diş hasarı oluşumu ve alveoler kemiğin büyüme ve gelişimini etkileme riski nedeniyle marsupyalizasyon ve dekompresyon önerilir.

Yöntem: Bu olgu, 8 yaşında bir çocuk hastada görülen OKK'in tedavi ve takibini kapsamaktadır. İnsizyonel biyopsi ile parakeratotik OKK doğrulanmıştır. Öncelikli olarak lezyon dekompresyonunu sağlamak için marsupyalizasyon uygulanmıştır. Kistin dekompresyonu 74 numaralı dişin çekim soketine silastik bir dren uygulanarak gerçekleştirilmiştir. Dren, dişeti dokusuna dikilerek sabitlenmiştir. 6 ay boyunca günde 2 kez irrige edilerek drenaj sağlanmıştır. 6.ayın sonunda lezyon boyutunun küçüldüğü tespit edilmiş ve cerrahi enükleasyon uygulanmıştır.

Bulgular: Çıkarılan kistin duvarının histolojik incelemesinde de parakeratotik OKK özellikleri gözlenmiştir. Ameliyat sonraki 6.ay klinik ve radyolojik takipte rekürrens bulgusuna rastlanmamıştır.

Sonuç: Sendromik özellikler göstermese bile bu tip hastalar bazal cell karsinoma açısından değerlendirilmeli ve yakından takip edilmelidir. Özellikle çocuklarda, enükleasyon ve rezeksiyon büyük kistlerde önerilmemektedir. Bir çok yazar, dekompresyon ve marsupyalizasyonunu çocuk hastalarda iyi bir tedavi yöntemi olduğunu bildirmiştir.

P296

Odontogenic Keratocyst (OKC) During Childhood: A Case Report

Hatice Karaca[1], Eser Bolat[2], Sibel Elif Gültekin[3], Umut Tekin[2]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology

Introduction: Keratocysts, also known as odontogenic keratocyst (OKC), make up 7% of all odontogenic cysts and develop asymptomatically in most cases. OKC stems from the odontogenic organs mostly localized in the mandible, particularly in the posterior body and ascending ramus. A few cases are the reported cases of nonsyndromic patients with OKCs. Although there are surgical alternatives, enucleation is the benchmark treatment. Marsupialization and decompression are necessary in some cases, mainly when the OKC is large, thus causing an increased risk of bone fracture, or if it has engulfed important elements such as the inferior alveolar nerve or teeth, consequently causing alveolar bone growth failure.

Methods: This case report describes the nonsyndromic OKC in a 8-years-old female patient and it's treatment. An incisional biopsy confirmed parakeratotic OKC. Initially, marsupialization of the cyst was performed to allow lesion decompression. Decompression of the cyst was started using a Silastic drain through the extraction socket of teeth, number 75, over the lesion. The drain was secured by suturing to gingival tissue. The drain was kept for 6 months and irrigated twice a day. 6 months later enucleation surgery was performed after determining lesion size had decreased.

Results: Histologic examination revealed characteristics of a parakeratotic OKC. Six months after the initial surgery, the patient has shown no clinical or radiological signs of recurrence.

Conclusion: Even with the absence of the syndromic characteristics, it is prudent to follow-up closely these patients for the possibility of occurrence in the future of new OKC or even the basal cell carcinoma, also associated with the syndrome. Enucleation and resection are not suitable for large keratocysts in children. Some authors suggest that large keratocysts spontaneously healing after marsupialization or decompression treatment.

P297

İntra-Alveoler Kök Kırığının Mineral Trioksit Agregat (MTA) ile Yapılan Endodontik Tedavisi-Bir Olgu Sunumu

Hatice Karaca, Volkan Arıkan

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Horizontal kök kırıklarında prognozun, uygun tanı ve tedavi ile takip edildiklerinde genellikle iyi olduğu bilinmektedir. Bununla birlikte, bakteriyel kontaminasyon varlığında pulpal ve periodontal komplikasyonlar görülebilir. İntra-alveolar kök kırıklarında pulpa nekrozunun sıklığı %22-%26 arasındadır. Yalnızca koronal fragmanın enfekte olduğu belirlenen vakalarda bu fragmana kök kanal tedavisi uygulanması önerilmekte ancak fragmanın apikal bölümündeki açıklık nedeniyle immatür dişlerde olduğu gibi kanal tedavisi öncesi açıklığın kapatılması gerekmektedir. Mineral trioksit agregat (MTA) üstün sızdırmazlık kabiliyeti, antibakteriyel etkisi ve biyouyumluluk özelliği nedeniyle son yıllarda kalsiyum hidroksit ile kalsifiye bariyer oluşturma yönteminden daha kolay ve başarılı bir alternatif olarak öne çıkmaktadır.

Yöntemler: 10 yaşında erkek hasta kliniğimize travma şikayeti ile başvurmuştur. Yapılan ağız içi muayenede sol maksiller santral dişinde (21) travma kaynaklı lüksasyon ve gingival kanama tespit edilmiştir. Radyolojik muayenede 21 no'lu dişi kökünün orta üçlüsünde horizontal kırık olduğu ancak fragmanların ayrılmadığı tespit edilmiştir. Hastaya aynı seans yarı-esnek splint uygulanmış ve 4 hafta boyunca takip edilmiştir. 4. haftanın sonunda splint sökülmüş ve dişte klinik ve radyografik olarak herhangi bir patolojik bulgu olmadığı tespit edilerek takip edilmesine karar verilmiştir. 6. ay takibinde kökün koronal bölgesinde inflamasyon ve gingival abse tespit edildiğinden kök kanal tedavisi yapılarak koronal fragman MTA ile doldurulmuştur.

Bulgular: Hastanın 12.ay takiplerinde dişin asemptomatik olduğu ve herhangi bir renk değişimine uğramadığı, radyolografik incelemede ise herhangi bir patoloji ve rezorpsiyona rastlanılmadığı görülmüştür.

Sonuç: Horizontal intra-alveoler kök kırıklarının koronal fragmanlarının endodontik tedavisinde MTA uygun dolgu malzemesi olarak kullanılabilir.

P297

Endodontic Treatment of An Intra-Alveolar Root Fracture with Mineral Trioxide Aggregate (MTA)- A Case Report

Hatice Karaca, Volkan Arıkan

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: It is generally known that the prognosis of horizontal intra-alveolar root fractures is good with proper diagnosis and treatment. However, there are also possibilities of pulpal and periodontal complications in the presence of bacterial contamination, and the sequelae of root fractures can be complex. The reported frequencies of pulp necrosis in intra-alveolar root fractures were between 22% and 26%. In cases where only coronal fragment is detected to be infected, root canal treatment is recommended, however since the apical part of the coronal fragment is open, similar to immature teeth, an apical stop should be formed before root canal treatment. Mineral trioxide aggregate (MTA) has came into prominence in recent years as a better alternative to forming a calcific barrier with calcium hydroxide due to its superior sealing ability, antibacterial effect and biocompatibility.

Methods: A 10-year-old male patient was referred to our clinic with a traumatic dental injury. Trauma-induced luxation and gingival bleeding were detected in the left maxillary central incisor. The radiographic examination revealed an intra-alveolar horizontal root fracture in the middle third of the root, however the fragments were not separated. A semi-rigid splint was applied the tooth was followed-up for 4 weeks. At the 4th week, since no clinical or radiographic pathologies were observed further follow-up of the tooth was decided. At the 6th month follow-up, inflammation and gingival abscess were detected in the coronal fragment. A root canal treatment was applied and the coronal fragment was obturated with MTA.

Results: It was observed that the teeth were asymptomatic in the 12th month and that they had not undergone any color change, and no pathology or resorption was found on radiologic examination.

Conclusion: MTA can be considered to be a suitable filling material for the endodontic treatment of coronal fragments in horizontal intra-alveolar root fractures.

P298

Anterior Dişlerin Direkt Rezin Kompozit Restorasyonlar Ile Estetik Rehabilitasyonu: 3 Olgu Sunumu

Esra Özyurt

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Günümüzde estetik sorunların çözümünde koruyucu tedavi seçenekleri tercih edilmektedir. Diş hekimliği uygulamalarında doğal diş estetiğinin hastaya yeniden kazandırılması gün geçtikçe daha çok önem kazanmaktadır. Çürük, travma ve gelişimsel nedenlerle meydana gelen dişlerdeki madde kayıpları ve estetik problemler, uzun yıllardır invaziv protetik restorasyonlarla tedavi edilmekteydi. Sağlıklı diş dokularında ileri düzeyde madde kaybına neden olan protetik restorasyonlar pahalı ve zaman alıcı işlemlerdir. Bu tür vakalarda öncelikli olarak kompozit restorasyonlar uygulanabilir. Bu olgu sunumunda üç vakada kırık ve diastema sebebiyle oluşan estetik ve fonksiyonel sorunlar direkt kompozit restorasyonlar ile giderilmiştir.

Olgu 1: 11 nolu dişindeki dolgusunun düşmesi şikayetiyle kliniğimize başvuran hastada direkt kompozit restorasyon ile tedavi planlandı. İnce grenli elmas frez ile bukkal mineye bizotaj yapıldı. Sırası ile asit uygulama (Etching Gel, Kerr, USA) adeziv ajan (Clearfi l SE Bond, Kuraray, Japan) ve A2 dentin, A2 mine anterior kompozitler (Clearfıl Majesty Es 2 Kuraray) ile restorasyon tamamlandı. Yüzey cilası cila diskleri (Sof-lex,3M ESPE,USA) ile yapıldı.

Olgu 2: Anterior diastema şikayeti ile kliniğimize başvuran hastada, silikon anahtar yardımıyla direkt kompozit restorasyon uygulaması planlandı. Sırası ile asit uygulama (Etching Gel, Kerr, USA) adeziv ajan (Clearfi l SE Bond, Kuraray, Japan) ve translusent mine, A2 dentin, A2 mine anterior kompozitler (Clearfıl Majesty Es 2 Kuraray) ile restorasyon tamamlandı. Yüzey cilası cila diskleri (Sof-lex,3M ESPE,USA) ile yapıldı.

Olgu 3: 21 nolu dişindeki dolgusunun düşmesi şikayetiyle kliniğimize başvuran hastada ince grenli elmas frez ile bukkal mineye bizotaj yapıldı. Sırası ile asit uygulama (Etching Gel, Kerr, USA) adeziv ajan (Clearfi l SE Bond, Kuraray, Japan) ve A2 dentin, A2 mine anterior kompozitler (Clearfıl Majesty Es 2 Kuraray) ile restorasyon tamamlandı. Yüzey cilası, cila diskleri (Sof-lex,3M ESPE,USA) ile yapıldı.

Sonuç: Anterior bölgede minimal invaziv restorasyonlar, estetik ve fonksiyonel bozuklukların rehabilitasyonunda uygun maliyetli olmaları ve tek seansta uygulanabilmeleri nedeniyle protetik restorasyonlara iyi bir alternatif olabilir.

P298

Estethic Rehabilitation of Anterior Teeth with Direct Resin Composite Restorations: 3 Case Reports

Esra Özyurt

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Objective: Currently, preventive treatment options are preferred for esthetic problems. Material losses and esthetic problems in teeth that have developed from decay, trauma and developmental reasons have been treated with invasive prosthetic restorations for many years. Prosthetic restorations that lead to advanced loss of material in healthy tooth tissues are expensive and time consuming processes. In such cases, composite restorations can be applied primarily. In this case report, aesthetic and functional problems of three cases due to fracture and diastema were resolved by direct composite restorations.

Case 1: The patient was admitted to our clinic with the complaint of los of old restoration on the tooth number 11. Primarily, buccal enamel surfaces were beveled with a burs. Respectively, acid (Etching Gel, Kerr, USA), adhesive agent (Clearfi l SE Bond, Kuraray, Japan) A2 dentine and A2 enamel anterior composite (Clearfıl Majesty Es 2 Kuraray) were applied. The surface was polished with polishing discs (Sof-Lex, 3M ESPE, USA)

Case 2: The patient was admitted to our clinic with the complaint of anterior diastema. Primerly, the buccal surfaces of the teeth were polished and cleaned. Respectively, acid (Etching Gel, Kerr, USA), adhesive agent (Clearfi l SE Bond, Kuraray, Japan) traslucent enamel, A2 dentine and A2 enamel anterior composite (Clearfıl Majesty Es 2 Kuraray) were applied. The surface was polished with polishing discs (Sof-Lex, 3M ESPE, USA).

Case 3: The patient was admitted to our clinic with the trauma that causes dental fracture. After vitality test, the treatment with direct composite resin was planned. The same procedures with case 1 was applied.

Conclusion: Anterior minimally invasive restorations may be a good alternative to prosthetic restorations because they can be cost-effective in the rehabilitation of aesthetic and functional disorders and can be applied to single appointment.

P299

Odontoma Nedeniyle Sürememiş Bir Santral Kesici Dişi: Vaka Raporu

Hüseyin Avandağ, Aydın Özkan, Hasan Ayberk Altuğ, Metin Şençimen

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Maksillada santral kesici dişlerin gömülü kalması diş hekimliğinde sık karşılaşılan vakalardan değildir. Fakat estetik kaygılar nedeniyle bu tür vakaların tedavisi zordur. Üst santral kesici dişlerin gömülü kalmasındaki en sık nedenler; odontoma, süpernümere dişler ve yer darlığıdır. Odontomalar gerçek neoplazmlardan ziyade hamartomatöz lezyonlardır. Bu vaka raporunda, maksiller santral kesici dişin gömülü kalmasına neden olan odontomanın cerrahi olarak çıkarılmasının sunulması amaçlanmıştır.

Yöntem: 11 yaşındaki bayan hasta, üst çene santral kesici dişlerinden birinin eksikliği ve buna bağlı oluşan estetik kaygı nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayeneyi takiben panoramik röntgen üzerinde yapılan değerlendirmede üst sağ santral kesici dişin gömülü olduğu ve sürme yolunda radyoopak bir oluşum tespit edilmiştir. Hasta velisinin onamı da alınarak cerrahi işlem yapılmış ve odontoma dikkatli bir şekilde çıkarılmıştır.

Bulgular: Cerrahi işlem, gömülü santral kesiciye zarar vermeden gerçekleştirilmiştir. Çıkarılan sert doku parçalarının patolojik sonucunun kompaund odontoma olduğu belirtilmiştir. Cerrahi işlem sonrası hastaya kontrol randevuları verilmiştir ve santral kesici dişin erüpsiyonu takip edilmektedir.

Sonuç: Odontomalar, çenelerde oluşan odontojenik tümörlerin en sık görülen tipidir. Bir odontoma çeşidi olan kompaund odontoma, genellikle üst çene anterior bölgede, gömülü bir dişin kuronu üzerinde veya sürmüş bir dişin kökleri arasında lokalizasyon gösterir. Kompaund odontoma, çok sayıda küçük anormal dişin bir arada çakıl taşı şeklinde görüntüsü ile karakterizedir. Odontomalar çoğunlukla rutin radyografiler ile teşhis edilmektedir. Süt dentisyonu döneminde odontomaların teşhis edilebilmesi, daha sonra oluşabilecek gömülü kalma ya da geç sürme gibi komplikasyonların önlenmesi bakımından önemlidir. Odontomaların cerrahi olarak çıkarılmasından sonra, gömülü dişin sürme aşamasının takibi ayrıca önem arz etmektedir.

P299

An Unerupted Central Incisor Because of Odontoma: A Case Report

Hüseyin Avandağ, Aydın Özkan, Hasan Ayberk Altuğ, Metin Şençimen

Health Sciences University Gülhane Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: Impaction of maxillary permanent incisors is not a frequent case in dentistry, but its treatment is challenging because of these teeth importance to facial esthetics. The most common causes of impaction seem to be odontoma, supernumerary teeth, and loss of space. Among the rare causes which prevent eruption of the central incisors are odontomas. Odontomas are hamartomatous lesions rather than true neoplasms. In this case report, we aim to present a patient who has an impacted maxillary central incisor because of odontoma.

Methods: An 11-year old female patient was admitted with complaints of aesthetic problems and delayed eruption of the right upper central incisor. The panoramic radiograph demonstrated that right maxillary central incisor was impacted due to the presence of odontoma located in the eruption path. Delayed eruption of permanent tooth were related odontoma. The treatment plan involved surgical removal of odontoma after taking parent consent. Then odontoma was removed carefully. Hemostasis was achieved and the flap was replaced and sutured.

Results: The impacted maxillary central incisor wasn't damaged during surgical operation. Histopathologial examination was performed, the result was compound odontoma. The follow up schedule was done. The patient was satisfied with the outcome.

Conclusion: Odontomas are the most common type of odontogenic tumors occurring within the jaws. Compound odontomas are usually located in the anterior sector of maxilla, over the crowns of unerupted teeth, or between the roots of erupted teeth. Odontomas are usually discovered during routine radiography, and managed by conservative surgical excision. Early diagnosis of odontomas in primary dentition is essential in order to prevent later complications, such as impaction or failure of eruption of teeth. After surgical procedure long-term observation is necessary until the permanent teeth erupt.

P300

Anterior Mandibulada Unikistik Radyolusensi: Bir Vaka Raporu

Dilber Çelik, Hüseyin Avandağ, Metin Şençimen, Gürkan Raşit Bayar, Hasan Ayberk Altuğ

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Ameloblastoma nispeten nadir gözlenen benign odontojenik bir tümördür. Genellikle yavaş büyüyen, lokal invazyon gösteren ve rekürrens riski yüksek olan benign odontojenik tümördür. Dünya Sağlık Örgütü tarafından Ameloblastoma; unikistik, solid veya multikistik, periferik ve malign olmak üzere 4 grupta sınıflandırılmıştır.

Yöntem: 56 yaşındaki sol mandibula anterior bölgede birinci premolar ve köpek dişleriyle ilişkili unikistik ameloblastom olan kadın hastanın olgusunu sunuyoruz. Hasta, panoramik radyografi ile rastlantısal olarak teşhis edilen lezyon ile bölümümüze başvurdu. Hastanın sol alt dudakta travma ve diş problemi, ağrı, şişme ve parestezi hakkında herhangi bir öykü yok. Başlangıçta, klinik ve radyografik olarak, lezyonun odontojenik bir kist olduğu tespit edildi. Panoramik radyografide, mandibular sol kanin diş ve mandibular ikinci premolar dişlerin etrafında uzanan, tek taraflı ve iyi tanımlanmış bir radyolusiklik mevcuttu.

Bulgular: Ayırıcı tanısının yapılabilmesi için lezyon cerrahi olarak çıkarıldı. Lokal anestezi altında lezyonla ilişkili olan dişler çekildi ve lezyon enükleasyon ile tedavi edildi. Kanama kontrolü yapıldı ve tam kalınlık flep 3/0 dikiş ile kapatıldı. Ameliyat sonrası histopatolojik inceleme için patoloji bölümüne gönderilen ameliyat materyalinin sonucu unikistik ameloblastomdu. 6 aylık kontrolden sonra ilgili bölgede lokal olarak kemik rejenerasyonu gözlendi ve herhangi bir rekürrens izlenmedi. Ayrıca hastaya uzun süreli takip randevuları düzenlendi.

Sonuç: Ameloblastomalar, odontojenik epitel kökenli tümörlerdir. Unikistik ameloblastom (UA) ameloblastoma tipini temsil eder, klinik ve radyografik olarak kist gibi görünür, ancak histolojik olarak tipik ameloblastomatöz epitel barındırır. Ameliyat protokolünde malign transformasyon riskini ortadan kaldırmak için tüm lezyonlar için postoperatif histopatolojik inceleme yapılmalıdır. Histopatoloji, doğru tanıda, bu tümörün kategorizasyonunda ve tümörün sınıflandırılmasında ve tedavi protokolünün seçilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Literatürdeki birçok olgu bu lezyonların patogenezini daha anlaşılabilir hale getirebilir.

P300

Unicystic Radiolucency in the Anterior Mandible : A Case Report

Dilber Çelik, Hüseyin Avandağ, Metin Şençimen, Gürkan Raşit Bayar, Hasan Ayberk Altuğ

Health Sciences University Gülhane Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Ameloblastoma is a relatively uncommon benign odontogenic tumor. It is generally slow growing and locally invasive benign odontogenic tumours and has a high risk for recurrence. Ameloblastoma is classified into four clinical categories 4 groups: unicystic, solid or multicystic, peripheral and malignant by World Health Organisation. Unicystic ameloblastoma has clinical and radiographic features resembling an odontogenic cyst.

Methods: We present a case of unicystic ameloblastoma in a 56-year-old female patient with a radiolucent lesion related with second premolar and canine teeth in the left anterior mandible. The patient referred to our department with this lesion which was diagnosed coincidentally on panoramic radiography. Patient has not any history about trauma and dental problem, pain, swelling and paresthesia on left lower lip. At the beginning, clinically and radiographically, we diagnosed the lesion was a odontogenic cyst. Panoramic radiograph revealed a unioculer well-defined radiolucency extending mandibular left canine incisor and mandibular second premolar teeths root around.

Results: Surgical removal of the lesion was performed with distinctive diagnosis. We extracted teeth which associated with the lesion and cyctic lesion was treated by enucleation under the local anestesia. After the operation, histopathogically, the lesion was unicystic ameloblastoma. After 6 months follow up, the patient has showed signs of local bone regeneration and has not been noticed any recurrence. Long-term follow-up care is necessary.

Conclusion: Ameloblastomas are tumors of odontogenic epithelial origin. The unicystic ameloblastoma (UA) represents an ameloblastoma type, appears as a cyst clinically and radiographically, but shows typical ameloblastomatous epithelium lining histologically.

The surgical protocol should include a postoperative histopathological examination for all lesions to remove the risk of malignant transformation. Histopathology plays a important role in correct diagnosis, categorization of this tumour and select of treatment protocol. More cases in literature may make pathogenesis these lesions more apprehensible.

P301

Konservatif ve Estetik Olarak Anterior Kron Kırığının Tedavi Edilmesi:Bir Olgu Sunumu

Zeynep Buket Kaynar, Nazmiye Dönmez

BezmiAlem Vakıf Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka sunumu anterior diş kırığının konservatif olarak tedavisini anlatmaktadır.Anterior kron kırıkları dental travmalar içerisinde en sık görülen yaralanma tipidir.Materyal ve Metod:15 yaşında genç erkek hasta anterior kron kırığıyla fakültemize başvurdu.Klinik ve radyografik değerlendirmeleri takiben poizitif vitalite, komplike olmayan kron kırığı ve mobilite bulguları tespit edildi.10 gün boyunca splint kullanımını, indirek pulpa kaplamasını ve estetik kompozit restorasyon prosedürlerini içeren tedavi planlamasına karar verildi.Öncelikli etkilenmiş bölge %2 lik klorheksidin ile irrige edildi ve pamuk paletlerle kurutuldu.Ekspoze olmamış dentin rezin modifiye kalsiyum silikat (Therecal, Bısco, U.S.A.) kaplandı ve geçici olarak cam iyonomer simanla restore edildi.10gün sonra splintin uzaklaştırılması ve vitalite kontrolünü (+2) takiben dişin restore edilmesine başlandı.Kırık dişin izolasyonu rubber dam(Cerkamed, Poland) ile sağlandı.Sonra kırık dişe bir miktar bizotaj yapılarak preperasyon tamamlandı.Mine yüzeyi %37 lik ortofosforik asite (Ultra-Etch; Ultradent Products, Inc., SJ, UT, USA) 30 sn boyunca maruz bırakıldı ve iki aşamalı adeziv sistem (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) mine ve dentin yüzeyine uygulandı.Kırık diş restorasyonu rezin bazlı restoratif materyal (Estelite Quick, Tokuyama, Japan) ile yapıldı.Okluzyon kontrol edildi ve bitirme ve cila işlemleri abraziv disklerle (Sof□Lex Polishing Systems, 3M ESPE, USA) tamamlandı.Bulgular:6 aylık takip süresince belirgin bir klinik renk değişimi, marjinal ve biyolojik uyumsuzluk tespit edilmedi.

Sonuçlar: Dental travmaya maruz kalmış kırık dişlerin estetik dental restoratif materyallerle tedavisinde başarılı sonuçlar elde edebilmek mümkündür.Kompozit rezin restorasyonlarla yapılan kırık dişlerin tedavisi porselen veneerlere göre konservatif bir tedavi alternatifi haline gelmiştir.

P301

Conservative and Esthetic Treatment of Anterior Crown Fracture:A Case Report

Zeynep Buket Kaynar, Nazmiye Dönmez

Bezmi Alem Vakif University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Objectives: This case report describes the conservative treatment of anterior teeth fracture.Anterior crown fracture is the most common type of injury in dental trauma.Materials and Methods:A-15- year old male patient referred our faculty with anterior crown fracture.Following the clinical and radiographic evaluations, vitalite test positive, non-complicated crown fracture and mobilite were observed.We decided a treatment plan that includes using of fiber splint (Interlıg,Angelus, Brasil) for 10 days, indirect pulp capping and esthetic composite restoration.Firstly, the area was irrigated with chlorexidine %2 solution and dried with cotton pellets .Non exposed dentin was covered with resin-modified calcium silicate (Therecal, Bısco, U.S.A.) and restorated with glass ionomer cement temporarily.After 10 days removing of the splint and control of vitalite again (+2), we began to restore the tooth.Fracture tooth was isolated by rubber dam (Cerkamed, Poland).Then,the tooth was beveled with diamond burs.After that, enamel surface was acid etched using 37% orthophosphoric acid (Ultra-Etch; Ultradent Products, Inc., SJ, UT, USA) for 30 seconds and self-etch adhesive system (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) was applied on the conditioned enamel and dentin surfaces.The tooth was restorated with resin-based dental restorative materials (Estelite Quick, Tokuyama, Japan). The occlusion was checked and then finishing and polishing steps were completed by abrasive disks (Sof□Lex Polishing Systems, 3M ESPE, USA).

Results: During a follow- up for 6 months, there were no significant clinical discoloration, marjinal and biological incompatibility observed.Conclusions: We can achieve successful results of the fractured teeth which are expose to dental trauma with esthetic dental restorative materials.Composite resin restoration is an alternative conservative treatment of fractured teeth with porcelain veneers

P302

Dişetlerinde Ortaya Çıkan Müköz Membran Pemfigodi: Vaka Raporu

Umut Pamukçu[1], Adil Başman[2], İlkay Peker[1]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ananbilim Dalı

Amaç: Mukoz membran pemfigoidi, çoğunlukla 50 yaş üzeri bireylerde müköz membranları (oral kavite, göz, deri, genital bölge vb.) etkileyen, ülserasyon ve skatrise neden olan, kronik, otoimmün sub-epitelyal bir hastalıktır. Kadınlarda erkeklerden iki kat daha fazla görülür ve vakaların hemen hemen tamamında oral vesikülo-büllöz lezyonlar, ülserasyonlar ve deskuamatif gingivitis ortaya çıkar. En çok dişetleri etkilenir ve lezyonlar hafif skarla iyileşme eğilimindedir. Bu sunumun amacı, bir muköz mebran pemfigoidi vakasının teşhis ve tedavisini incelemektir.

Vaka sunumu: 59 yaşındaki kadın hasta, ağız içinde iki aydır var olan ağrılı, soyulan ve cildinde de bunlara eşlik eden su toplayan lezyonlar nedeniyle kliniğimize başvurdu. Sistemik anamnezinde, diabet ve astım hastası olduğu öğrenildi. Ekstraoral muayenede ekstremitelerde vezikülo-büllöz deri lezyonları tespit edildi. İntraoral muayenede ise diş etleri üzerinde pseudo-membran ve altında eritemli, kanamalı, ağrılı, sınırları düzensiz lezyonlar gözlendi. Dişetinden yapılan insizyonel biyopside lezyonlara muköz membran pemfigoidi teşhisi konuldu. Periodontoloji kliniğinde hastaya öncelikle oral hijyen alışkanlıkları ile ilgili uyarılar yapıldı ve yumuşak diş fırçası önerildi. Daha sonraki seansta hastaya detertraj işlemi yapıldı. Doku iyileşmesini kontrol etmek için idame randevular verildi. Hasta dermatoloji ve oftalmoloji bölümlerine konsülte edildi. Dermatoloji kliniğinde hastaya doksisiklin etkin maddeli antibiyotik (tetradox)tablet, kortikosteroid içerikli (IM) ampul (diprospan) ve triamsinolon etkin maddeli pomad (kenacort-A orabase) başlandı. Oftalmoloji konsültasyonu sonucunda herhangi bir bulguya rastlanmadı. Hastanın devam eden periodontal tedavisi esnasında oral lezyonlarda ve deri lezyonlarında iyileşme görüldü. Dermatolojik olarak ise hastanın hemostatik ve antiinflamatuar pomad (hametan) ve klobetazol propiyonat etken maddeli antiinflamatuar pomad (dermovate) ile tedaviye devam etmesi uygun görüldü.

Sonuç: Müköz membran pemfigoidinin erken teşhisi ve tedavisinde, hastanın medikal durumu, ağız içi ve vücut lezyonlarının şiddeti, tutulumun yaygınlığı, hastanın koopere olabilirliği ve hekimin deneyimi büyük önem taşır. Bu nedenle diş hekimlerinin hastalığın bulguları ve tedavi planlamasından haberdar olması gereklidir.

P302

Mucous Membrane Pemphigoid Associated with Gingiva: Case Report

Umut Pamukçu[1], Adil Başman[2], İlkay Peker[1]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Purpose: Mucous membrane pemphigoid is a chronic, autoimmune sub-epithelial disorder affecting mucous membranes (oral cavity, eye, skin, genital area, etc.) in individuals over 50 years old, causing ulceration and scatosis. Females are twice as likely as males and almost all cases have oral vesiculo-bullous lesions, ulcerations and desquamative gingivitis. Mostly, gums are affected and lesions heal with a slight scarring. The purpose of this presentation is to examine the diagnosis and treatment of a mucous membranous pemphigoid case.

Case Report: A 59-year-old woman came to our clinic with painful, peeling, and watery lesions in her mouth that accompanied her on the skin for two months. She said she had diabetes and asthma. Extraoral examination revealed vesicle-bullous skin lesions in the extremities. Intraoral examination revealed pseudo-membranes on gums and erythematous, hemorrhagic, painful, irregular lesions underneath. Incisional biopsy lesions made from the gingiva were diagnosed as mucous membrane pemphigoid. In the periodontology clinic, the patient was first informed about oral hygiene and a soft toothbrush was suggested. In the subsequent session, the patient underwent deterrage procedures. Appointments were made to check for tissue healing. The patient was admitted to dermatology and ophthalmology departments. In the dermatology clinic, the patient was started with doxycycline-active antibiotic (tetradox) tablet, corticosteroid (IM) ampoule (diprospan) and triamcinolone-active pomade (kenacort-A orabase). The ophthalmology consultation revealed no findings. During ongoing periodontal treatment, oral and skin lesions improved. Dermatologically, it was appropriate to continue treatment with hemostatic and antiinflamatuar pomade (hametan) and anti-inflammatory pomade (dermovate) with clobetasol propionate.

Results: In the early diagnosis and treatment of mucous membrane pemphigoid, the patient's medical condition, the severity of intraoral and body lesions, the prevalence of involvement, the patient's co-operability and the physician's experience are very important. Thus, dentists must be aware of the findings of the disease and treatment planning.

P303

Lityum Disilikat Cam Seramik Laminat Veneerler Ile Gülüş Tasarımı: Bir Olgu Sunumu

Gökçe Dönmez Kıran, Nazmiye Dönmez

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Hastanın dental estetiğinin restore edilmesi ve yeniden dizayn edilmesi günümüz dişhekimliğinin en önemli gereksinimlerindendir. Doğru klinik vakada uygulandığında, lityum disilikat cam seramik laminalar estetik restoratif bir seçenek olarak altın standarttır.

Materyal ve Metod: 30 yaşında erkek hasta dental kliniğimize çürük dişlerinden şikayetle başvurmuş olup görüntüsünün iyileştirilmesini talep etmiştir. Klinik ve radyografik değerlendirilmelerden sonra, 12 ve 22 numaralı dişlerinde eski kompozit rezin restorasyonlarının; 12, 11, 21, 22 numaralı dişlerinde ise çürük lezyonlarının olduğu tespit edilmiştir. Hastayla tedavi seçenekleri tartışıldıktan sonra, dört anterior dişine de lityum disilikat cam seramik laminaların (IPS e.max Press HT , Ivoclar Vivadent, Lihtenştayn) yapılmasına karar verilmiştir. İlk önce, Vita'nın 3D Master skalasını (Vita, Almanya) kullanarak restorasyonun rengini belirledik (2L 1,5). Eski restorasyonlar ve çürükler temizlendikten sonra, dişler kompozit rezinlerle onarılmıştır (Estelite Sigma Quick, Tokuyama Dental, Japonya). Diş preperasyonları standart lamine veneer kesim teknikleriyle yapılmıştır. Ölçüler; geleneksel ölçü alma yöntemiyle, A tipi silikon (Variotime, Kulzer, Japonya) vasıtasıyla alınmış olup teknisyene gönderilmişlerdir. Daha sonra, sıcak renkli ışıkla sertleşen adeziv siman (Variolink Esthetic LC System Kit e.max, Ivoclar Vivadent, Schaan/Lihtenştayn) üretici firmanın talimatlarına göre uygulanmıştır. Simantasyondan sonra, disk ve bitirme frezleri (Diapol Universal Diamond Polishing Set, Eve, Almanya), kullanılarak kenar düzeltmeleri ve polisaj işlemleri tamamlanmıştır.

Sonuç: Hastamız, lityum disilikat cam seramik laminat veneerleme işleminin sonucundan çok memnun kalmıştır ve yeni gülüşü, eski estetik görünümüne göre çok gelişme göstermiştir. Lityum disilikat cam seramik laminat veneerleme işlemlerinin başarısı, uygun vaka seçimine ve klinisyenle dental teknisyenin yeteneklerine önemli ölçüde bağlıdır.

P303

Smile Design with Lithium Disilicate Glass Ceramic Laminate Veneers: A Case Report

Gökçe Dönmez Kıran, Nazmiye Dönmez

Bezmialem Foundation University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Objective: The restoration and re-establishment of a patient's dental esthetics is among the important requirements of dentistry today. Lithium disilicate glass ceramic veneering is considered the gold standard as an esthetic restorative option when used for the right clinical case.

Material and Methods: A 30-years-old man referred to our dental department complaining with his decayed teeth and wishing to improve his appearance. After clinical and radiographic examinations, old composite resin restorations on teeth 12, 22 and carious lesions on 12, 11, 21, 22 were detected. . After treatment modalities were discussed with the patient, the decision was made to prepare the four maxillary anterior teeth for lithium disilicate glass-ceramic veneers (IPS e.max Press HT , Ivoclar Vivadent Liechtenstein). First of all, we chose the color of the restoration (2L 1,5), by using Vita 3D Master Scala (Vita,Germany). After the former restorations and the carious lesions were removed, teeth were reconstructed with composite resins (Estelite Sigma Quick, Tokuyama Dental, Japan). Tooth preparation was performed with the standard technique of cutting laminate veneers. Impressions were obtained using a conventional technique with using A type-silicone impression material (Variotime, Kulzer, Japan) and was sent to the dental technician. After that, the warm shade light-curing adhesive resin cement (Variolink Esthetic LC System Kit e.max, Ivoclar Vivadent, Schaan/Liechtenstein) were applied in accordance with the manufacturer's instructions. After cementation, using discs and finishing burs (Diapol Universal Diamond Polishing Set, Eve, Germany), edge corrections and polishing were performed.

Conclusions: The patient was very satisfied with the results of the lithium disilicate glass ceramic laminate veneering and the new smile makeover was a significant improvement to his previous esthetic outlook. The success of these lithium disilicate glass ceramic laminate veneers is heavily dependent upon the appropriate case-selection and the skills possessed by the clinician and the dental technician.

P304

Kalsiyum Kanal Blokorüne Bağlı Gingival Büyüme Olgusuna Konservatif Yaklaşım

Uğur Can Ünlügenç, Osman Fatih Arpağ, Suphi Çağlar

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Kalsiyum kanal blokörleri hipertansiyon, kardiyak aritmi ve kardiyovasküler problemlerin tedavisinde sıklıkla kullanılan ilaçlardır. Bunun yanında gingival hiperplazi gibi yan etkilerinin olması periodontal açıdan istenmeyen bir durumdur. Bu vakada kalsiyum kanal blokörü ilaç kullanımına bağlı olarak meydana gelen gingival büyümeler ve tedavi protokolü sunulmustur.

Yöntem: 67 yaşındaki bayan hasta dişetlerinde büyüme, ağrı, kanama ve ağız kokusu şikayetleriyle kliniğimiz başvurdu. Ağız içi muayenesinde yaygın diştaşı varlığı ile birlikte yoğun plak birikimi ve dişli bölgede yaygın dişeti büyümesine rastlandı. Anamnezinde hipertansiyon bildiren hastanın Norvasc 10 mg (amlodipine) (1x1, 4 yılsüreyle) kullandığı saptandı. Kombine büyümeler gözlenmesi nedeniyle başlangıç periodontal tedavisine başlamadan önce, hasta ilacın değişimi hususunda ilgili birime refere edildi. Antihipertansif ilacı değiştirilen hastanın bir hafta arayla üç seans sürdürülen periodontal destek tedavisine ek olarak on dört gün %0.12 klorheksidin glukonat (2x1) reçete edildi ve oral hijyen motivasyonu sağlandı.

Bulgular: İlacın değişimini takiben sürdürülen cerrahi olmayan periodontal tedavive oral hijyen uygulamaları belirgin bir şekilde dişetindeki inflamatuar değişiklikleri giderdiği ve hem ilaca hem de plağa bağlı gingival büyümelerin kaybolduğu gözlendi. Düzenli aralıklarla kontrol ziyaretlerine gelen hastanın 2. ay sonunda periodontal açıdan sağlıklı yapıya kavuştuğu saptandı.

Sonuç: Hipertansif hastaların özellikle gingival hiperplaziye neden olabilecek ilaç kullanmaları periodontal yönden önemli bir durumdur. Bu tip olgularda klinisyenler cerrahi uygulama olmaksızın ilaca bağlı meydana gelen gingival büyümeleri konservatif periodontal uygulamaların yanısıra ilacın yetkili hekim tarafından olası değişimi ile çözebileceğini hatırdan çıkarmamalıdırlar.

P304

Conservative Approach to Gingival Enlargement Caused by Calcium Channel Blocker

Uğur Can Ünlügenç, Osman Fatih Arpağ, Suphi Çağlar

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Calcium channel blockers are medications which is used in the treatment of problems, such as hypertension, cardiac arrhythmia, and cardiovascular diseases. However, it is an unwanted condition in terms of periodontology that they could cause hyperplasia on gingival tissues. In this case, it is presented the calcium channel blockers-induced gingival enlargement and its treatment protocol.

Method: A female patient, 67 aged, applied to our clinic with complaint of gingival enlargement, pain, bleeding, and halitosis. Intraoral examination, it was observed common calculus, debris and gingival enlargement which especially was in the area of teeth. She declared herself to use a medication called Norvasc 10 mg (amlodipine) once per day during four years for hypertension.

Because of the combine enlargements (inflammatory and drug-related), the patient was referred to the related medical clinic about the exchanging of the drug before intitial periodontal treatment. Then, chlorhexidine gluconate 0.12% was prescribed for fourteen days twice per day and motivated in terms of oral hygiene procedures additionally non-surgical periodontal treatment, by which was performed as three sessions by one-week ranged.

Findings: Following the exchanging of drug, it was seen that non-surgical periodontal treatment and oral hygiene procedures could remove the inflammatory changes in soft tissues and gingival enlargements induced by the drug and dental plaque. The patient, visiting for control regularly, had a healthy periodontium at the end of two months.

Conclusion: The use of medications that may cause gingival overgrowth in patients with hypertension is an important problem for the maintenance of periodontal health.In such cases, clinicians should keep in mind that they can overcome the calcium channel blockers-related gingival overgrowth with the probable exchanging of the drug by the specialists in addition to the conventional periodontal treatment without non-surgical approachs.

P305

Unikistik Ameloblastoma: Bir Olgu Sunumu

Aslıhan Artaş[1], Eda Didem Yalçın[1], Mehmet Demirkol[2], Seda Özer[1], Sedef Akyol[1]

[1] Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahi Anabilim Dalı

Ameloblastoma, diş laminası ve diş organının kalıntılarından ortaya çıkan bir neoplazmdır. Genellikle 20 ile 50 yaş arasında olup ortalama görüldüğü yaş 40'tır. %80 mandibulada, %20 maksillada görülür. En sık molar diş komşuluğu ile ramustan gelişir. Radyolojik olarak; çene kemiklerinde uniloküler ya da multiloküler, sınırları belirgin radyolüsent bir lezyondur. Agresif fakat benign özelliktedir ve yüksek nüks oranına sahiptir. Unikistik ameloblastoma daha az nüks oranına sahip (%25), daha az agresif özellikte olan kistik bir lezyondur. Bu nedenle prognozu multikistik tipe göre daha iyidir. Bütün ameloblastoma vakalarının %7-13'ünü teşkil eder. Her yaşta görülebilmekle birlikte, daha çok 10-30 yaşlarda ortaya çıkar. Ayrıca dişlerde kök rezorpsiyonu ve yer değiştirmeye yol açabilen, ekspansif tarzda büyüyen sınırları düzgün bir tümördür. Unikistik ameloblastomanın tedavisinde enükleasyon ve küretaj yeterlidir. Nüks durumu dikkate alınarak vaka üç yıl süreyle takip edilmelidir.

Bu olgu sunumunda sağ alt çene bölgesinde ağrı, şişlik ve parestezi şikayetiyle kliniğimize başvuran 24 yaşındaki kadın hastanın panoramik ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleri incelenmiş ve sağ mandibular molar bölgesinde, ramusun 2/3'üne kadar uzanan, yaklaşık 33x46x26 mm boyutlarında ekspansif yapıdaki lezyona insizyonel biyopsi sonucu unikistik ameloblostoma tanısı konmuş olup lezyonun klinik ve radyolojik bulguları sunulmuştur.

P305

Unicystic Ameloblastoma: A Case Report

Aslıhan Artaş[1], Eda Didem Yalçın[1], Mehmet Demirkol[2], Seda Özer[1], Sedef Akyol[1]

[1] Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Ameloblastoma is a neoplasm that arises from remnants of the dental lamina and dental organ. It is usually seen in between the ages of 20 and 50 and the average age is 40. 80% of ameloblastoma is localized in mandibula and 20% in maxilla. The most commonly develops from molar-ramus region. It has aggressive but benign growth characteristics and high recurrence rate. Unicystic ameloblastoma is a cystic lesion with less recurrence rate (25%), less aggressive characteristic. Therefore the prognosis is beter than multicystic types. It accounts for 7-13% of all ameloblastoma cases. Altough it can be seen at any age, it mostly occurs at 10-30 years. It is also well-circumscribed tumor with an expansive growth that can lead to root resorption and displacement in the teeth. Enucleation and curettage are sufficient in the treatment of unicyst ameloblastoma. The case should be followed for three years considering the recurrence status. In this case report, it is presented that clinical and radiological findings of the lesion which is diagnosis of unicyst ameloblastoma as a result of incisional biopsy. Panoramic and cone-beam computed tomography images of a 24-year-old female patient who applied to our clinic with pain, swelling and paresthesia in the right lower jaw region were examined and the lesion which is expansive and approximately 33x46x26 mm, extending to 2/3 of ramus in the right mandibular molar region is detected.

P306

Damağın Pleomorfik Adenomu: Bir Vaka Sunumu

Aykağan Coşgunarslan[1], Meryem Etöz[1], Kemal Deniz[2], Serdal Sadet Özcan[3]

[1] Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi,Patoloji Anabilim Dalı

[3] Kayseri Eğitim Araştırma Hastanesi, Patoloji Kliniği

Amaç: Bu raporun amacı 32 yaşındaki erkek hastadaki minör tükrük bezleri kaynaklı pleomorfik adenom vakasını, karakteristik klinik, radyolojik ve histolojik özellikleri ile beraber sunmaktır.

Giriş: Pleomorfik adenom epitel ve mezenşimal hücrelere dönüşme yeteneği olan hücreleri içeren iyi huylu bir neoplazmadır. En sık görülen tükrük bezi tümörüdür. Minör tükrük bezlerindeki tümörlerin %70'i pleomorfik adenomlardır ve damak en sık rastlanan intraoral sahadır. Genellikle normal mukoz membranla kaplı soliter, ağrısız bir şişlik olarak ortaya çıkar.

Vaka: 32 yaşındaki erkek hasta sağ damak bölgesindeki ağrısız şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurmuştu. Hastanın ekstraoral muayenesinde, fasiyal asimetriye ve palpe edilir lenf noduna rastlanmadı. İntraoral incelemede sağ palatinal bölgede ovoid bir kitle tespit edildi. Expansif lezyonun üzerini örten mukoza normal görünümde olup eroziv veya ülseratif değişiklik yoktu. Kitle asemptomatik, sert, düzgün sınırlı ve fluktuasyon göstermeyen bir yapıdaydı. Panoramik radyografta kemik yapısında herhangi bir patolojik değişiklik gözlenmedi ve konik ışınlı bilgisayar tomografi (KIBT) incelemesinde kemik invazyonu alanı görülmedi. Ultrasonografik incelemesinde hiperekoik ekojenitede ve kistik karakterde anekoik odakları olan, renkli doppler incelemede vaskülarizasyon gösteren solid karakterde 20.3x13.8mm boyutunda lezyon izlendi. İnsizyonel biyopsi materyalinin histopatolojik incelemesi pleomorfik adenom ile uyumlu olup lezyonun genel anestezi altında total eksizyonu gerçekleştirildi.

Sonuç: Minör tükrük bezi kaynaklı pleomorfik adenomlar, damaktaki minör tükrük bezi yoğunluğuna bağlı olarak en sık damakta görülür. Sonuç olarak, pleomorfik adenom tüm palatal tümörlerin ayırıcı tanısında göz önünde bulundurulmalıdır. Radyolojik görüntüleme olası kemik rezorpsiyonlarını değerlendirmede yardımcıdır ancak sunulan hastada henüz ilgili alanda kemik rezorbsiyonu gözlenmemiştir. Ultrasonografi yumuşak doku lezyonlarını teşhis etmekte ve lezyonların karakteristik özelliklerini belirlemede yararlıdır.

P306

Pleomorphic Adenoma of the Palate: A Case Report

Aykağan Coşgunarslan[1], Meryem Etöz[1], Kemal Deniz[2], Serdal Sadet Özcan[3]

[1] Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Erciyes University Faculty of Medicine, Department of Pathology

[3] Kayseri Training and Research Hospital, Pathology Clinic

Objective: The purpose of this article is to report a case of pleomorphic adenoma of minor salivary gland in a 32-year-old male patient with the characteristic clinical, radiological, histological features.

Introduction: Pleomorphic adenoma is a benign neoplasm consisting of cells exhibiting the ability to differentiate to epithelial and mesenchymal cells. It is the most common salivary gland tumor and the palate is the most common intraoral site. It usually appears as a painless mass on oral mucosa and covered with normal mucous membrane.

Case: A 32-year-old male patient was referred to our clinic with a complaint of painless swelling in the right palatal region. Extraorally, facial asymmetry and palpable lymph nodes were not detected. In intraoral examination, a single ovoid mass was found. The overlying mucosa of the expansive lesion was normal without any erosive or ulcerative changes. The mass was asymptomatic, firm, non-fluctuant and well-circumscribed. The orthopantomogram did not reveal pathological changes in the bone structures and examination of cone beam computed tomography showed no radiographic evidence of bone involvement. Ultrasonographic examination revealed a 20.3x13.8mm sized solid lesion with hyperechoic echogenicity and cystic anechoic focuses. The lesion showed vascularisation in color doppler evaluation. An incisional biopsy revealed characteristic features of pleomorphic adenoma and the total excision of the lesion was done under general anesthesia.

Conclusion: When pleomorphic adenoma originating in the minor salivary glands, it usually occurs on the palate due to the highest concentration of salivary glands there. In conclusion, pleomorphic adenoma should be considered in the differential diagnosis of all palatal tumors. Imaging helps in evaluating the possible bone resorptions but in this case there were not any bone resorptions that have been observed yet. Also ultrasonography is an useful method for diagnosing the soft tissue lesions and identifying the characteristic features of the lesions.

P307

Şiddetli Ekstrüze Olmuş Daimi Dişe Acil Tedavi Yaklaşımı: 6 Yıllık Takip

Burak Buldur, Cihan Hasçizmeci, Arife Kapdan

Cumhuriyet Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, düşmeye bağlı oluşan şiddetli ekstrüze olmuş bir sağ üst daimi santal dişin minimal invaziv yöntemle tedavisinin yapılmasını ve uzun dönem takibini sunmaktır.

Yöntem: Merdivenden düşme sonucu sağ üst daimi santral dişi şiddetli extrüzyona uğrayan sistemik olarak sağlıklı 8 yaşındaki bir kız olgu, travmadan 20 dk sonra kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayene sonucunda, sağ üst daimi santral dişinde ekstrüzyon ve palatinale dislokasyon olduğu gözlendi. Ayrıca, oklüzal kapanış dislokasyona bağlı olarak bozulmuştur. Yapılan radyolojik incelemede herhangi bir alveol veya kök kırığı saptanmamıştır. İlgili dişe repoziyon yapıldıktan sonra, yarı esnek splint ile dişler sabitlendi. Ayrıca, kompozit dolgu ile oklüzyon yükseltildi ve ilaç tedavisine başlandı. Splint iki hafta sonra çıkartıldı. Klinik ve radyografik kontrollerde herhangi bir patolojik bulgu saptanmadı ve hasta takibe alındı.

Bulgular: Hastanın travmadan 2 hafta, 1 ay, 6 ay, 12 ay ve 72 ay sonraki takiplerinde klinik ve radyografik kontrollerde herhangi bir patolojik bulgu saptanmadı. Yapılan kontrollerde, klinik ve radyografik olarak iyileşmenin sorunsuz olduğu görüldü. İlgili dişte sert ve yumuşak dokuların tamamen sağlıklı ve asemptomatik olduğu gözlendi. Yapılan vitalite testlerine pozitif yanıt alınan diş tamamen fonksiyonda ve uygun estetikte olup, herhangi bir rezorpsiyon veya kemik kaybı olmadığı görüldü.

Sonuç: Bu olgu raporunda, minimal invaziv girişimle yapılmış, başarılı bir acil tedavi yaklaşımının uzun dönem başarısı görülmektedir. Travmaya uğramış dişlerinin canlılığının devam etmesi için acil tedavi yaklaşımının önemi bu vakada sunulmuştur.

P307

Emergecy Treatment Approach to A Severely Extruded Permanent Tooth: 6 Year Follow-Up

Burak Buldur, Cihan Hasçizmeci, Arife Kapdan

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

Purpose: The purpose of this case report was to present the minimal invasive treatment approach and long term outcome of severely extruded upper right central incisor.

Methods: A systemic healthy 8-year-old girl who suffered severe extrusion of the right upper permanent central incisor tooth after a fall in the stairs applied to our clinic 20 minutes after the dental trauma. As a result of the clinical examination, it was observed that there was a dislocation in the palate and extrusion in the right upper permanent central incisor tooth. In addition, occlusal closure was disrupted due to dislocation. No alveolar or root fracture was detected in the radiological examination performed. After the corresponding tooth was repositioned, the incisor teeth were fixed with a semi-flexible splint. In addition, occlusion was increased with composite filling and drug treatment was started. Splint was removed two weeks later. Clinical and radiographic examinations showed no pathological findings and the patient was followed up.

Results: Clinical and radiographic examinations showed no pathological findings at 2 weeks, 1 month, 6 months, 12 months and 72 months after the trauma of the patient. Clinical and radiographic improvements were found to be satisfactory in the controls performed. It was observed that the dental hard and soft tissues were completely healthy and asymptomatic. The tooth that was positively responded to the vitalite tests was found to be in complete function and proper esthetics and without any resorption or bone loss.

Conclusion: In this case report, long-term success of a successful emergency treatment approach with minimally invasive procedure is seen. The urgency of the emergency treatment approach for the survival of the traumatized teeth is presented in this case report.

P308

Taşkın Kanal Dolgulu Üst Kesici Dişin Konservatif Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Seda Falakaloğlu, Seda Erkan, Merve Yeniçeri Özata, Özkan Adıgüzel, Sadullah Kaya

Dicle Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı; taşkın kök kanal dolumu yapılan dişin cerrahi işleme gerek kalmadan yeniden kök kanal tedavisi ile iyileşmesinin sunulmasıdır.

Gereç ve Yöntemler: 25 yaşındaki kadın hasta sol üst kesici dişindeki ağrı şikâyetiyle Dicle Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvurdu. Hastanın alınan anamnezinde sistemik olarak sağlıklı olduğu ve 1 yıl önce sol üst santral dişine kök kanal tedavisi yapıldığı öğrenildi. Ağız içi muayenede, ilgili dişte dikey perküsyonda ağrı saptandı. Radyografik muayenede ise kök kanalından apikale doğru yaklaşık 3 mm taşan güta perka tespit edildi, fakat periapikal lezyon mevcut değildi. Giriş kavitesi açıldıktan sonra kanal dolgusu Gates Glidden frezleri, H tipi eğeler ve tirneflerle uzaklaştırıldı. Apikal kısımdaki güta perka tamamen çıkarıldı. Çalışma boyu, elektronik apeks bulucu (Raypex 6, VDW, Münih, Almanya) ile belirlendi. Kök kanalı el eğeleri ile şekillendirilip her eğe arasında %2.5'lik NaOCl ve %17'lik EDTA ile irrige edildi.

Son yıkama distile su ve %2'lik klorheksidin ile yapıldı.Kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit (Ca(OH) 2) kullanıldı. 1 hafta sonra asemptomatik olan dişin kök kanalı, kalsiyum hidroksit esaslı kanal dolgu patı (Sealapex, Sybron-Kerr, Romulus, MI, USA) ve güta perka ile soğuk lateral kondensasyon yöntemiyle dolduruldu ve ve kompozit rezin ile daimi restorasyonu yapıldı.

Bulgular: İlk 6 ay içerisinde yapılan klinik ve radyografik değerlendirmede herhangi bir patolojiye rastlanmadı

Sonuçlar: Bu vaka raporunda taşkın güta perka, cerrahi işleme gerek duyulmadan uzaklaştırılarak, başarılı bir şekilde kök kanalı yeniden doldurulmuştur. Taşkın kök kanal dolgusuna sahip dişlerde cerrahi tedavi yöntemlerine başvurulmadan önce konservatif yaklaşımların düşünülmesi gereklidir.

P308

Conservative Endodontic Treatment of Upper Incisor Tooth with Overfilling Root Canal: A Case Report

Seda Falakaloğlu, Seda Erkan, Merve Yeniçeri Özata, Özkan Adıgüzel, Sadullah Kaya

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The aim of this study is to present the management with retreatment without the need for surgical treatment.

Methodology: A 25-yr-old female patient was admitted to the Department of Endodontics, Faculty of Dentistry, Dicle University with the complaint of pain in the upper left incisor. The patient was systemically healthy, and the anamnesis taken from the patient that root canal treatment was performed on the left upper central incisor one year ago. Intraoral examination revealed that the tooth was sensitive to percussion. Preoperative radiography showed approximately 3 mm of gutta percha that protruded in the root canal to the apical area without periapical lesion. Endodontic access cavity was prepared. The canal filling material was removed with Gates Glidden drills, H type files, and tirnefs. The gutta percha in the apical area was completely removed. The working length was determined with the help of an electronic apex finder (VDW Raypex 6, Munich, Germany). Root canal was manually shaped by hand files. Irrigation with 2.5% NaOCl and 17% EDTA was performed between each file during the mechanical preparation. Distilled water and 2% CHX solution were used for final irrigation. Calcium hydroxide (Ca(OH)2) was used as the intracanal medicament. An appointment was made to the patient for one week later. The asymptomatic tooth, endodontic therapy was completed by cold lateral condensation using gutta percha and calcium hydroxide based canal sealer (Sealapex, Sybron-Kerr, Romulus, MI, USA) and permanent restoration was performed with composite resin.

Results: Clinical and radiographic evaluation of 6 months follow-up controls of this case didn't reveal any pathology.

Conclusions: In this case report, a successful root canal filling was performed by removing excessive gutta percha without the need for surgical treatment. We think that conservative approaches should be evaluated before using surgical treatment methods for teeth with overfilling root canal.

P309

CAD-CAM Teknolojisi Ile Tam Protez Yapımı: Vaka Raporu

Gülce Alp[1], Meryem Gülce Subaşı[2], Jülide Özen[2]

[1] Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Istanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç. Bilgisayar destekli tasarım-bilgisayar destekli üretim (CAD-CAM) tam protez sistemi ile tedavi edilen bir hastanın tedavi yaklaşımının tanımlanması amaçlandı.

Yöntem. 54 yaşında dişsiz erkek hasta tutuculuğunun yetersiz olması nedeniyle eski tam protezlerinin yenilenmesi talebi ile kliniğimize başvurdu. Klinik inceleme sonrasında CAD-CAM ile üretilmiş tam protezlerin yapımı planlandı (Baltic Denture System). Dişsiz maksiller ve mandibular arkların ölçüsü dönüşümsüz hidrokolloid ölçü maddesi ile alınarak alçı modeler üzerinde bireysel ölçü kaşıkları hazırlandı. Stenç ölçü maddesi ile kenar şekillendirmesi yapıldı ve çinko oksit öjenol ölçü maddesi ile fonksiyonel ölçüler alındı. Post dam saptanarak ölçüye aktarıldı. Üretici firmanın önerdiği ısırma kayıt seti ve çinko oksit öjenol ölçü maddesi kullanılarak oklüzyon dikey boyutu saptandı ve sentrik ilişki kaydı alındı. Gülme hattı, kanin pozisyonları, orta hat, dudak desteği üzerindeki ön diş kenar pozisyonları ısırma kayıt seti üzerinde işaretlendi. Takım diş rengi A2 olarak seçildi. Tamamlanan ölçü ve kayıtlar tarama ve tasarım için laboratuvara yollandı. Taranan görüntüler yazılımda bulunan birbirlerine karşılık gelen 3 noktanın birbiri üzerine çakıştırılması ile hizalandı, protez kenar sınırları oluşturuldu, oklüzyon düzlemi ve orta hat birleştirildi, protez tasarlandı ve sanal diş dizimi yapıldı. Sanal diş diziliminin dijital önizlemesi incelendikten sonra protezler takım dişlerin bitişik olduğu önceden polimerize edilmiş akrilik rezin bloktan kazındı. Deneme ve uyumlama işlemlerinden sonra protezler teslim edildi ve 6 ay takibi yapıldı.

Bulgular. CAD-CAM tam protez sisteminin yardımı ile estetik, uyumlu, zaman ve emek tasarrufu sağlayabilen restorasyonlar üretildi.

Sonuç. CAD-CAM ile üretilen tam protezler, geleneksel yöntemle üretilen protezlere göre artmış tutuculuk ve hasta memnuniyeti gibi avantajlar sundu. CAD-CAM ile üretilen tam protez sistemi laboratuvar işlerini kolaylaştırmaya ve klinik randevu sayısını azaltmaya da yardımcı oldu.

P309

Complete Denture Fabrication with CAD-CAM Technology: A Case Report

Gülce Alp[1], Meryem Gülce Subaşı[2], Jülide Özen[2]

[1] Okan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Istanbul Aydin University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Objective: To describe a treatment approach of a patient treated with computer assisted design-computer assisted manufacturing (CAD-CAM) complete denture system.

Method: A 54-year-old edentulous male patient referred to our clinic to reconstruct old complete dentures due to insufficient retention. After clinically examination, CAD-CAM fabricated complete dentures was planned (Baltic Denture System). Irreversible hydrocolloid impressions were taken from the edentulous maxilla and mandible and custom impression trays were fabricated on the casts. Border molding was performed using modeling plastic impression compound and functional impressions were taken with zinc oxide eugenol. Posterior palatal seal was identified and transferred to the impression. Occlusal vertical dimension was determined and centric record was taken using manufacturers recommended bite registration set and zinc oxide eugenol impression material. The smile line, the positions of the canines, the midline, and the incisal edges for the anterior teeth on the lip support was detected on the bite registration set. Artificial tooth color was selected as A2. Both the completed impressions and records were sent to the laboratory for scanning and digitizing. The scanned images were aligned to each other by matching 3 corresponding points in the software, denture boundary line was created, occlusal plane and midline was incorporated, the denture was designed and the virtual tooth arrangement was aligned using software. After examining the digital preview of virtual tooth arrangement, the dentures were milled from a pre-polymerized blank of acrylic resin with denture teeth. After try-in procedures, dentures were delivered and followed-up a period of 6 months.

Results: With the aid of CAD-CAM complete denture system esthetic, compatible and time and effort saving restorations were fabricated.

Conclusion: CAD-CAM fabricated complete dentures showed the advantages of increased retention and patient satisfaction over conventionally fabricated complete dentures. CAD-CAM complete denture systems also helped to simplify laboratory work and reduced clinical appointment.

P310

Kalsifiye Karotid Aterosklerotik Plak: İki Olgu Sunumu

Emine Şahin, E. Didem Yalçın

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

İskelet sisteminde depolanan kalsiyum tuzlarının çeşitli sebeplerle yumuşak dokularda organize olmayan birikimi heterotopik kalsifikasyon olarak adlandırılır. Kan basıncı artışı, yaşlanma, diyabet, genetik bozukluklar, dislipidemi, kalsiyum metabolizması bozuklukları ve diğer faktörler endotelyal hasara ve aterogeneze neden olur. Bu hasar alanlarında plak birikip kalsifiye olabilir. Karotis arterdeki plaklar sıklıkla bifurkasyon bölgesinde yer alır ve diş hekimlerinin teşhis ve tedavi planlaması amacıyla aldıkları panoramik radyograflarda tesadüfen fark edilirler. Panoramik radyograflarda bu kalsifikasyonlar sıklıkla servikal 3. ve 4. vertebraların arasındaki boşluklarda ya da hyoid kemiğin kornu majus kısmına komşu boyun bölgesinde çok sayıda, düzensiz şekilli ve heterojen radyoopak radyolusent görüntü verir. Ayırıcı tanıda genellikle tritiköz kıkırdak kalsifikasyonları düşünülür. Her ikisi de benzer bölgelerde görüntü oluştursa da kalsifiye arterosklerotik plak radyograflarda daha lateralde görülür. Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) dentomaksillofasiyal bölgenin ve boynun üç boyutlu görüntülerini vermesi ve yüksek diagnostik kalitede bilgiler sağlaması nedeni ile karotid arter kalsifikasyon teşhisinde yararlı bir görüntüleme tekniğidir.

Bu olgu raporunda, çift taraflı kalsifiye aterosklerotik plağa sahip 54 yaşındaki kadın ve 65 yaşındaki erkek hastanın panoramik ve KIBT verileri sunulmaktadır.

P310

Calcified Carotid Atherosclerotic Plaque: Two Case Reports

Emine Şahin, E. Didem Yalçın

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Calcium salts stored in the skeleton system are non-organizing accumulation in soft tissues for various reasons is called heterotopic calcification. Blood pressure increase, aging, diabetes, genetic disorders, dyslipidemia, disorders of calcium metabolism and other factors cause endothelial damage and atherogenesis. The plaque may accumulate and become calcified in these damaged areas. The plaques in the carotid artery are frequently located in the bifurcation area and are found incidentally on panoramic radiographs taken by dentists for diagnosis and treatment planning. These calcifications often give rise to a large number of irregularly shaped and heterogeneous radiopaque radiolucent images in the spaces between the third and fourth vertebrae of the cervix or adjacent to the mucus part of the hyoid bone on panoramic radiographs. In differential diagnosis, calcification of tritic cartilage is usually considered. Although they both form images in similar regions, calcification is more lateral to the arteriosclerotic plaque radiographs. Cone-Beam Computed Tomography (CBCT) is a useful imaging technique in diagnosing carotid artery calcification due to providing three-dimensional images in dentomaxillofacial and neck region and high diagnostic quality information.

In this case report, panoramic and CBCT datas of a 54-year-old woman and a 65-year-old male patient with a bilateral calcified carotid atherosclerotic plaque are presented.

P311

Seramik/Cam Polimer CAD-CAM Materyallerinin Renk Değişikliği

Gülce Alp[1], Meryem Gülce Subaşı[2]

[1] Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Istanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı seramik/cam polimer bilgisayar destekli tasarım-bilgisayar destekli üretim (CAD-CAM) materyallerinin renk değişikliği üzerine materyal, yüzey işlemi, rezin siman tipi ve yaşlandırmanın etkisinin belirlenmesidir.

Yöntem: Bu çalışmada üç farklı seramik/cam polimer CAD-CAM materyali; polimer infiltre seramik ağ yapısı (VITA Enamic), rezin nanoseramik (Lava Ultimate) ve nanopartiküller doldurulmuş kompozit rezin (CeraSmart) (n=144) incelendi. Seramik/cam polimer CAD-CAM materyalleri numune kesme cihazı ile 1.5 mm kalınlığında dikdörtgen levhalar şeklinde kesildi. Örnekler silikon aşındırma kağıdı ile (600-grit) parlatıldı ve iki farklı yüzey işlemi uygulandı (kumlama veya silika kaplama). Kompozit rezin silindirler hazırlandı [(5mm (çap)×2 mm (yükseklik)] ve iki farklı tipte rezin siman (dual polimerize ve ışıkla polimerize) kullanılarak polimer örneklere yapıştırıldı. Yapıştırılan örnekler daha sonra iki alt gruba bölündü; örneklerin yarısı 24 saat 37 C° distile suda bekletilirken diğer yarısına distile suda 5000 termal siklus uygulandı. Dijital spektrofotometre kullanılarak her bir örneğin termal siklus öncesi ve sonrası Uluslararası Aydınlatma Komisyonu (CIE) renk parametreleri L*, a*, b* ölçüldü. Her bir örnek için renk ölçümleri 3 defa tekrarlandı ve ortalamaları kaydedilerek renk değişim değerleri hesaplandı. Veriler dört yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD testi ile analiz edildi (α=.05).

Bulgular: 4-yönlü ANOVA materyal tipi×yüzey işlem tipi×siman tipi×yaşlandırma faktörleri etkileşimlerinin renk verisini anlamlı derecede etkilediğini ortaya koydu (*P*<0.001). Termal olarak yaşlandırılmış örneklerin tüm grupları, kontrol grupları ile karşılaştırıldıklarında daha yüksek renk değişim değerleri gösterdi. Termal siklus sonrası siman tipine bakılmaksızın tüm materyallerde silika kaplanmış yüzeylerin çoğu kumlanmış yüzeylerden daha az renk değişikliği gösterdi.

Sonuç: Yüzey işlemi ve siman tipi seramik/cam polimer CAD-CAM materyallerinin materyal tipine bağlı olarak renk değişimini etkilemiştir.

P311

Color Change of Ceramic/Glass Polymer CAD-CAM Materials

Gülce Alp[1], Meryem Gülce Subaşı[2]

[1] Okan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Istanbul Aydin University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: To investigate the effect of material, surface treatment, resin cement types and aging on the color change of ceramic/glass polymer computer assisted design-computer assisted manufacturing (CAD-CAM) materials.

Material and Methods: Three different CAD-CAM ceramic/glass polymer materials; a polymer-infiltrated-ceramic-network (VITA Enamic), a resin nanoceramic (Lava Ultimate) and a nanoparticle-filled resin (CeraSmart) (n=144) were evaluated in this study. CAD-CAM ceramic/glass polymer materials were sectioned using a cutting machine to obtain rectangular plates of 1.5 mm in thickness. The specimens were polished with silicon carbide abrasive paper (600-grit) and treated with two different surface treatment protocols (sandblasted or silica coated). Composite resin cylinders were prepared [(5mm (radius)×2 mm (height)] and bonded using 2 different types of resin cements (dual polymerized and light polymerized). The bonded specimens were further divided into 2 subgroups; half of the specimens were stored in distilled water for 24 hours at 37°C and the other half was subjected to 5000 thermocycling in distilled water. A digital spectrophotometer was used to measure the Commission International de l'Eclairage (CIE) color parameters L*, a*, b* of each specimen before and after thermocycling. For each specimen, color measurements were repeated 3 times, the mean values were recorded and the color change values were calculated. The data were analyzed with 4-way analysis of variance (ANOVA) and Tukey HSD tests (α=.05).

Results: 4-way ANOVA revealed that material type×surface treatment type×cement type×aging factors interactions significantly affected the color data (*P* <0.001). All groups of thermally aged specimens presented higher color change data as compared to the control groups. For all materials irrespective of the cement type, most of the silica treated surfaces presented less color change than air abraded surfaces after thermal cycling.

Conclusion: Surface treatment and cement types affected the color change of CAD-CAM ceramic/glass polymer materials depending on the material type.

P312

Oklüzal Vertikal Boyutun Cad-Cam Sistemlerle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Nazlı Zeynep Aktaş[1], Güngör Doğaner[2]

[1] Şişli Meslek Yüksek Okulu, Diş Protez Teknolojileri

[2] Dentacell - Ağız Sağlığı ve Diş Tedavi Polikliniği

Fonksiyonel ve parafonksiyonel hareketler sonucunda, oklüzal dikey boyutun kaybedilmesi sıkça görülen bir durumdur. Azalmış dikey boyut, zayıf estetik ve kas etkinliğinin azalması, temporamandibular eklem problemlerine ve kas tonusu kaybına sebep olabilir. Bu klinik çalışmada, 28 yaşında oral hijeni yetersiz , aşırı diş aşınmasına bağlı dikey boyut kaybı olan erkek hastada CAD-CAM (3Shape Dental Manager 2017®; Imes-Icore Coritec 250i®) ve dijital tarama (3 Shape TRIOS®) sistemleri kullanılarak uygulanan tedavi süreci anlatılmaktadır.

Rehabilitasyon süreci; aşırı aşınmış dişlerin endodontik tedavilerinin yapılası ve gerekli görülen dişlere post–core uygulanmasıyla başlamıştır. Gerekli periodontal tedaviler ve gingivektomi işlemleri konvansiyonel ve laser (DEKA Nd:Yag ,ALPHALAS) uygulamaları ile yapılmıştır. Dişlerin daimi restorasyonu için CAD-CAM sistemlerce üretilen zirkonyum kron köprüler uygulanması planlanmıştır.

Hastanın mevcut dikey boyutu ve kayıp miktarı Niswonger'in 2 nokta yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Bu hasta için, interoklüzal mesafe kaybı 7 mm olarak ölçülmüştür. Bu nedenle yıpranmış dişlerin yükseklikleri gerçek oklüzal dikey boyutu sağlayabilmek için 4mm uzatılırken, 3 mm'lik istirahat aralığının (free way space) yapılacak restorasyonla sağlanması hedeflenmiştir. Tespit edilen uygun değerlere göre dijital tarama ve CAD-CAM sistemler ile hazırlanan akrilik geçici restorasyonlar (Zwax Cad-Cam PMMA blok), hastanın mevcut dikey boyuta alışması için 8 hafta boyunca kullandırılmış ve iki haftada bir kontrol sağlanmıştır. Bu süreç sonrasında uygun dikey boyutta CAD-CAM sistem tarafından hazırlanan daimi zirkonyum protezler (HC-Starck Star Ceram Z-Smile ; HC-Starck Star Ceram Z-Nature) hastaya uygulanmıştır.

Günümüzde,CAD-CAM teknolojileri ile fonksiyonel ve parafonksiyonel hareketler nedeniyle dikey boyut kaybı yaşayan hastalarda , geçici ve daimi restorasyonların tasarlaması ve üretilmesi güvenli bir şekilde yapılabilmektedir. İnsan hatalarından kaynaklanan ve protezlerin yeniden üretilmesi, malzeme maliyetinin artması ve zaman kaybı gibi sorunlar bu sistemlerin kullanılmasıyla ortadan kalkmaktadır.

P312

Vertical Dimension Rehabilitation with the Use of CAD-CAM System: A Case Report

Nazlı Zeynep Aktaş[1], Güngör Doğaner[2]

[1] Sisli Vocational School, Dental Prosthesis Technologies

[2] Dentacell - Oral Health and Dental Treatment Policlinic

Functional and parafunctional movements cause attrition that frequently result in the loss of vertical dimension of occlusion. Decreased vertical dimension may lead to some complaints, such as poor aesthetics, decreased masticatory efficiency, temporomandibular joint pain and loss of muscle tone. This clinical report illustrates the oral rehabilitation of a 28 year old male patient with severely worn teeth with accompanying loss of vertical dimension of occlusion .The aim of this treatment was to restore aesthetics and improve masticatory function by using digital impression (3 Shape TRIOS®) and CAD-CAM systems (3Shape Dental Manager 2017®; Imes-Icore Coritec 250i®) .

Complete mouth rehabilitation was done by endodontic therapy of worn teeth, cast post-cores to maxillary incisors and canines. All teeth were restored with zirconia crowns and bridges with the use of CAD-CAM systems. Necessary periodontal treatment and gingivectomy procedures were combine with laser (DEKA Nd:Yag ,ALPHALAS). Measurements which are taken by Niswonger 2 point method were taken to determine the loss of vertical dimension of occlusion (VDO). For this patient the inter-occlusal space measured was 6 mm hence the worn teeth were restored in such a way as to increase the actual VDO by 3mm and thereby leaving 3mm of inter occlusal space. On the basis of the newly established VDO, provisional prosthesis (Zwax Cad-Cam PMMA blok) which was produced by CAD-CAM system was given as transitional VDO for approximately 8 weeks. After this time permanent zirconia restorations (HC-Starck Star Ceram Z-Smile) were produced by the CAD-CAM system.

CAD-CAM technology can be used to design and fabricate both provisional and definitive restorations with great ease even in patients who have decreased vertical dimension due to functional and parafunctional movements. It can help eliminate human errors that lead to inaccuracies and remakes, as well as alleviate concerns over material costs and manual handling

P313

Periapikal Lezyonlu İr Dişin Tedavisi Ve Devital Beyazlatma Sonrası Estetik Restorasyon

Bejna Bozyel

Özel Dicle-Fırat Ağız Diş Sağlığı Polikliniği

Amaç: Tedavi edilmeyen enfekte kök kanalları, periapikal bölgede enfeksiyona ve dişlerde renk değişikliği ile çeşitli estetik problemlere neden olmaktadır. Bu olgu sunumunda amaç; geniş periapikal lezyonlu lateral dişin, cerrahi müdahaleler uygulanmaksızın kök kanal tedavisinin yapılması, pulpa nekrozu sonucu meydana gelen renklenmenin giderilmesi ve anterior estetiğin sağlanmasıdır.

Yöntem: 41 yaşındaki erkek hasta sol üst lateral dişindeki ağrı, şişlik ve estetik şikâyetlerle kliniğimize başvurdu.Yapılan klinik ve radyografik değerlendirme sonucu travmaya bağlı gelişen kron kırığı ve kök ucunda lezyon tespit edildi.Birinci seansta kanal giriş kavitesi açılıp H tipi eğe (#15) ile kanal boyu tespit edildi.Kök kanal şekillendirmesi H tipi eğeler kullanılarak step-back yöntemi ile manuel olarak yapıldı.İrrigasyon için %2,5'lik NaOCl ve %17'lik EDTA kullanıldı.Kök kanalı steril kağıt konlar ile kurutulup içerisine kalsiyum hidroksit içerikli pat (UltraCal XS, Ultradent, USA) bırakıldı.Hastaya on dört gün sonrası için tekrar randevu verildi.Klinik değerlendirmede hasta şikayetlerinin geçmesi ile birlikte kanal gütaperka ve AH Plus kanal dolgu patı (Dentsply De Trey, Konstanz, Germany) kullanılarak lateral kondensasyon tekniği ile dolduruldu.Devital beyazlatma işlemi için yapılan kanal tedavisi mine-sement sınırından 2mm apekse doğru uzaklaştırıldı.Pulpa odası serum fizyolojik ile yıkanıp,sızdırmazlık için kanal tedavisinin sınırı cam iyonomer siman ile kapatıldı.Pulpa odasına ağartma işlemi için %35'lik hidrojen peroksit içeren jel yerleştirilip, üzeri pamuk ve ojenol simanla geçici olarak kapatıldı.Hastaya 4 gün sonrası için randevu verildi. İkinci seansta beyazlatmanın yeterli olmadığı düşünülüp aynı işlemler tekrarlandı.Bir sonraki seansta beyazlamanın yeterli oldugu gözlemlenip kompozit restorasyon öncesi kaviteye 1 hafta süreyle kalsiyum hidroksit bırakıldı.Sonraki seansta hastanın estetik kaygısını gidermek amacıyla free-hand yöntemle, kompozit laminate restorasyon yapıldı.(3M ESPE, USA)

Bulgular: Etkilenen dişin takibinde, klinik değerlendirmelerde asemptomatik olduğu ve yapılan beyazlatma sonrası restorasyonla hastanın estetik beklentisinin karşılandığı gözlemlenmiştir.

Sonuçlar: Manuel yöntemle temizlenen ve şekillendirilen enfekte sol üst lateral diş başarılı bir şekilde tedavi edildi.Kanal tedavisinden sonra,devital beyazlatma ve free-hand yöntemle yapılan kompozit laminate restorasyon ile istenilen estetik ve fonksiyon sağlandı

P313

The Treatment of A Tooth with Periapicall Esion and Esthetical Restoration After Devital Bleaching

Bejna Bozyel

Private Dicle-Fırat Oral Dental Health Policlinic

Aim: Untreated infected root canals result in infection in the periapical region and various aesthetic problems with color change in the teeth. In this case report, the aim is root canal treatment without surgical interventions, relief of coloration from pulp necrosis, and provision of anterior esthetics of lateral tooth with wide periapical lesion.

Methods: A 41-year-old male patient applied to our clinic with pain, swelling and aesthetic complaints in the upper left lateral tooth.As a result of clinical and radiographic evaluation,fracture due to trauma and lesion was found at the tip of the root.The first seans channel input cavity was opened and the channel size was determined by H type file (#15).Root canal shaping H type file were made manually with step-back method.2.5% NaOCl and 17% EDTA were used for irrigation.The root canal was dried with sterile paper cones and a calcium hydroxide paste (UltraCal XS, Ultradent, USA) was placed.The patient was given an appointment four days later again.Clinical evaluation complaints were filled with lateral condensation technique with gutta percha and AH Plus filling (Dentsply De Trey, Konstanz, Germany). A gel containing 35% hydrogenperoxide was placed in the pulp chamber for bleaching, and the cotton and eugenol cement with were temporarily covered.The patient was given an appointment for 4 days. The second session bleaching was considered insufficient and the same procedures were repeated. The next session bleaching was observed to be sufficient and calcium hydroxide was left in the cavity for 1 week before composite restoration.The aesthetic concerns of the next session patient were made by free hand method,composite laminate restoration.

Results: It was observed that the affected teeth were asymptomatic.

Conclusion: The infected left upper lateral tooth, which was cleaned and shaped by manual method, was successfully treatedAesthetic and function was provided with the composite lamina made with devital-bleaching and free-hand method.

P314

Dental Travmaya Uğramış ve Radiküler Kist Gelişmiş Genç Daimi Keser Dişe Rejeneratif Endodontik Tedavi Uygulaması

Rabia Erağca, Ebru Delikan, Halenur Altan

Gazi Osman Paşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Dişhekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Dental travmaya uğramış gelişimini tamamlamamış daimi dişlerde kök kanal tedavisi uygulaması diş hekimleri için büyük zorluklar taşımaktadır. Tedavi seçeneklerinden biri olan rejeneratif endodontik tedaviler (RET) pulpal nekrozluolgunlaşmamış daimi dişlerde fizyolojik gelişmeyi teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Bu olgu sunumunun amacı apeksitamamlanmamış, dental travmaya uğramış ve radiküler kist gelişmiş daimi dişte RET'in uygulanması ve tedavi sonucunun sunulmasıdır.

Yöntem: 10 yaşında bir kız çocuğu muayene amaçlı GOP Üniversitesi Çocuk Dişhekimliği Kliniği'ne başvurdu. Dahaönce ön dişlerine travma aldığı öğrenildi. Kök ucu kapanmamış olan ve radiküler kist geliştiği görülen dişe RET uygulandı.

Bulgular: 1 yıllık takip sonucunda periapikaldekiradyolüsensinin azaldığı ve klinik olarak asemptomatik kaldığı görüldü.

Sonuç: Rejeneratif endodontik tedavi uzun süren ve çoklu seansların yapıldığı apeksifikasyon tedavisine alternatif olmaktadır.

P314

Application of Regenerative Endodontic Therapy to Young Permanent Incisors with Dental Trauma and Radicular Cyst

Rabia Erağca, Ebru Delikan, Halenur Altan

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

Aim: Root canal treatment, permanent teeth which have not completed traumatic injured development, has greatdifficulties for dentist. Regenerative endodontic therapy(RET), one of the treatment options, aims to promote normal physiological development in immature permanent teeth withpulpal necrosis.The purpose of this case report is to presentthe and result of dental traumatized young per manent dentalRET application.

Method: A 10 years old girl referred to GOP UniversityPediatric Dentistry for oral examination. It has been learned that the patient's front teeth have been dental traumatised. RTE was implamented to the tooth that not completed that has radicular cyst.

Results: At the and of 1 year follow up it was observed thatradiolucency in periapical was decreased and in clinicallyasymptomatic state.

Conclusion: Regenerative endodontic therapy can be an alternative to apexification treatment where multiple sessionsare performend.

P315

Kanal Tedavisinin Yenilenmesi İle Birlikte Lezyon Tedavisi: İki Olgu Sunumu

Bejna Bozyel

Özel Dicle-Fırat Ağız Diş Sağlığı Polikliniği

Amaç: Kök kanal tedavisinin eksik ve başarısız uygulandığı durumlarda apikal bölgede enflamasyon kaçınılmaz olur.Kanal tedavisinin başarısız olması sebebiyle apikal bölgesinde lezyonları olan dişlerde, cerrahi uygulamalar olmaksızın doğru endodontik müdahalelerle kanal tedavisinin yenilenmesi ilk seçenek olmalıdır.Bu tedavilerde amaç, koronalden apikale kadar var olan eski kök kanal dolgusunu tamamen uzaklaştırmak, tedavi sırasında bırakılmış ya da daha sonradan gelişmiş mikroorganizmaları kanaldan uzaklaştırmak ve kök kanal sistemini yeniden şekillendirip temizlemektir.

Yöntem: Ağrı ve perküsyon hassasiyeti ile ilgili benzer şikayetleri bulunan iki hasta kliniğimize başvurdu.Klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonucunda, hastaların daha önce yapılan kanal tedavilerinin yetersiz olduğu ve kök ucunda lezyon olduğu saptandı.Birinci seanslarda kanal giriş kavitesi açılıp kök kanal dolgusu Gates Glidden frezler ve nikel-titanyum döner aletler (Pro Taper Universal Retreatment Kit, Densply) ile uzaklaştırıldı.Doğru kanal boyları H tipi eğe ile tespit edildi.Kök kanallarının şekillendirilmesi döner alet sistemi (Resiproc,WDV) ile yapıldı.İrrigasyon için %2,5'lik NaOCl , %17'lik EDTA ve serum fizyolojik çözeltileri kullanıldı.Kök kanalları steril kağıt konlar ile kurutularak içlerine kalsiyum hidroksit içerikli pat (UltraCalXS,Ultradent) yerleştirildi.Hastaların klinik muayenesi yapılarak bir hafta aralıklarla toplamda 4 defa kalsiyum hidroksit pat ile pansuman yapıldı.İlgili dişlerdeki semptomlar ortadan kalktığında kök kanalları gütaperka ve sealapex kullanılarak basit kon tekniği ile dolduruldu.

Bulgular: Etkilenen dişlerin ortalama 6 aylık takiplerinde, klinik değerlendirmelerde asemptomatik oldukları, perküsyonda hassasiyet göstermedikleri ve radyografik değerlendirmelerinde periapikal lezyonlarda iyileşme meydana geldiği gözlenmiştir.

Sonuç: Bu olgu sunumunda apikalf oramene ulaşılabildiği, kanalların tümünün şekillendirilebildiği, tedavi prosedürlerinin doğru uygulandığı dişlerde, periapikal lezyonların cerrahi bir müdahaleye gerek duyulmaksızın ortograt yoldan tedavisinin başarılı olabileceği gösterilmiştir.

P315

Lesion Treatment with Retreatment of Canal Therapy: Two Case Reports

Bejna Bozyel

Private Dicle-Fırat Oral Dental Health Policlinic

Aim: Inflammation in the apical region is inevitable when root canal therapy is incomplete and unsuccessful.In teeth with lesions in the apical region due to failure of the root canal treatment, the correct choice of endodontic intervention should be the first choice for correcting the endodontic interventions without surgery.The aim of these treatments is to completely remove the old root canal filling up to the apex of the coronal and to remove the already developed or later developed microorganisms and to reshape and clean the root canal system.

Method: Two patients with similar complaints of pain and percussion applied to our clinic.As a result of clinical and radiological evaluations,patients were found to have poor root canal treatment and lesion at the root tip.In the first session, the channel entry cavity was opened and root canal filling was removed with Gates Glidden drills and nickel-titanium rotary instruments (Pro Taper Universal Purification Kit, Densply).The correct channel length was detected with the H-type file.Root canal formation was done with a rotary instrument system (Resiproc, WDV).For irrigation, 2.5% NaOCl, 17% EDTA and physiological saline solutions were used.The root canals were dried with sterile paper cones and calcium hydroxide paste (UltraCal XS, Ultradent) was placed in them.Patients were dressed with calcium hydroxide pat on a total of 4 occasions for one week.

When the symptoms in the respective teeth had disappeared, the root canals were filled with gutta perka and simple cone technique using sealapex.

Findings: It was observed that the affected teeth were asymptomatic in the clinical evaluations, showed no sensitivity in the pericus, and improved in the periapical lesions in the radiographic evaluations in the average 6 month follow-ups.

Results: It has been shown that orthograde treatment of periapical lesions without the need of surgical intervention may be successful in the teeth.

P316

Temporomandibular Eklem Hastalığı Olan Bir Grup Hastada Anksiyete-Depresyon Düzeyleri

Melike Başaran, Esin Bozdemir

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Anksiyete ve depresyon temporomandibular eklem hastalıklarının etiyopatogenezinde önemli bir rol oynayabilir. Bu posterin amacı ağrı, ağız açmada kısıtlılık, eklemden ses gelmesi gibi temporomandibular eklem (TME) ile ilgili şikayeti olan hastaların anksiyete ve depresyon düzeylerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmaya TME ile ilgili şikayeti olan 40 hasta (11 erkek ve 29 kadın, yaş ortalaması 26,62±7,36) ile TME şikayeti olmayan 31 (13 erkek, 18 kadın, yaş ortalaması 26,93±6,79) sağlıklı kontrol hastası dahil edildi. Hastaların ekstraoral ve intraoral muayenesi yapıldıktan sonra TME ile ilgili şikayeti olan hastalara TME hastalıkları için Temporomandibular Rahatsızlık/ Araştırma Teşhis Kriterlerine (RDC/TMD) göre hazırlanan anket formu ve tüm hastalara hastane anksiyete ve depresyon skalası uygulandı.

Bulgular: TME şikayeti olan hastaların %17,5'inde anksiyete durumu mevcutken; %22,5'inde hafif şiddette depresyon, %12,5'inde orta şiddette depresyon belirlendi. Kontrol grubunun % 12,9'unda anksiyete, % 9,7'sinde hafif depresyon, %6,5'inde orta şiddette depresyon tespit edildi. Hastaların %87,5'inde ağrı, %62,5'inde ağız açmada kısıtlılık, % 77,5'inde eklem bölgesinde ses şikayeti mevcuttu. Çalışmaya katılan TME hastalarının % 65'inde bruksizm vardı.

Sonuç: TME şikayeti olan hastalarda kontrol grubundan daha fazla oranda anksiyete ve depresyon değerleri belirlendi. Temporomandibular eklem hastalığı olan kişilerde temporomandibular eklem hastalığına yatkınlığa, hastalığın başlamasında, ilerlemesinde ve hastaların tedaviye verdiği cevapta rol oynadığı belirlenen depresyon, anksiyete ve stres gibi faktörlerin değerlendirilmesi önemlidir.

P316

Anxiety-Depression Levels in A Group of Patients with Temporomandibular Joint Disorder

Melike Başaran, Esin Bozdemir

Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: Anxiety and depression can play an important role in the etiopathogenesis of temporomandibular joint disorders (TMD). The aim of this study was to evaluate levels of anxiety and depression of patients with TMD who had complaints such as pain, limitation of mouth opening, joint noise.

Methods: Fourty patients (11 males and 29 females, mean age 26.62±7.36) with TMD and 31 healthy control group (13 male and 18 female, mean age 26,93 ± 6,79) without TMD were included in the study. After intraoral and extraoral examination, a questionnaire that prepared according to Research Diagnostic Criteria for Temporomandibular Disorder (RDC/TMD) was applied to patients with TMD. Hospital Anxiety and Depression Scale was applied to all patients.

Results: It was found anxiety in 17.5 %, mild depression in 22.5%, moderate depression in 12.5% of the patients with TMD. In the control group, it was determined anxiety in 12.9%, mild depression in 9.7% and moderate depression in 6.5%. There was pain in 87.5%, limitation of mouth opening in 62.5%, joint noise in 77.5% of the patients with TMD. 65 % of patients with TMD had bruxism.

Conclusion: Patients with TMD had more anxiety and depression scores than the control group. Evaluation of factors such as anxiety, depression and stress that playing role in the predisposition, initiation, and perpetuation of TMD and in the response of treatment with in TMD patients is important.

P317

Uzun Dönem Paresteziye Yola Açan Ektopik Yerleşimli Süpernümerer Molar Diş ve Ilişkili Dentijeröz Kist

Oğuz Buhara, Abdullah Al Alwani

Yakın Doğu Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka raporunda ramus mandibula ortasında yerleşim gösteren süpernümerer molar dişten köken alan dentijeröz kist ve tedavisi sonucunda gelişen kalıcı özellikteki parestezi vakasının sunumu amaçlanmıştır.

Yöntem: 45 yaşında kadın hasta retromolar bölge ve bukkal alanda lokalize şişlik ve ağrı ile bölümümüze başvurmuştur. Alınan panoramik radyografide sol alt mandibuler 20 yaş dişinin posteriorunda ramus içerisinde gömülü olan süpernümerer molar diş ve bu dişin kronuyla ilişkili düzgün sınırlı radyolusent lezyon gözlenmiştir. Mandibuler foramenle direkt ilişkili pozisyonda görülen süpernümerer dişin olası dentijeröz kist şüphesi üzerine cerrahi olarak çıkarılması planlanmıştır. Hazırlanan trapezoid flep yardımıyla bölgeye ulaşılmış ve kistik lezyon dişle birlikte enükle edilmiştir. Specimen patolojik incelemeye gönderilmiştir. Kavite tabanında bütünlüğünü koruyan inferior alveoler sinir damar paketinin seyri izlenmiştir. İşlem sırasında abondan kanama görülmemesi sinir hasarı şüphelerini gidermiştir.

Bulgular: Histopatolojik inceleme neticesinde enükle edilen lezyonun dentijeröz kist olduğu rapor edilmiştir. Hasta ameliyattan sonra alt dudakta uyuşukluk ve karıncalanma hissi ile başvurmuş, yapılan incelemede inferior alveoler parestezi tespit edilmiştir. Hasta 2 sene boyunca takip edilmiş olup parestezi alanı zamanla azalma ve alt dudak cilt yüzeyinde bölgesel hiperestezi gözlemlenmiştir.

Sonuç: Ramus içerisinde ektopik konumlu süpernümerer bir dişin cerrahi operasyonu sırasında her ne kadar alveoler sinir yaralanması söz konusu olmasa da ilginç şekilde oluşan kompresyona bağlı uzun dönem parestezi ve kısmi hiperestezi görülmüştür. Anatomik zorlukların söz konusu olduğu sınıf 3 gömülülük olgularında kaçınılmaz olarak ortaya çıkan kompresyon kuvvetlerinin uzun dönem paresteziye yol açabileceği unutulmamalıdır.

P317

Ectopic Supernumerary Molar Tooth and Associated Dentigerous Cyst Leading to Long-Term Paresthesia

Oğuz Buhara, Abdullah Al Alwani

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: In this case report, it is aimed to present a dentigerous cyst originating from a supernumerary molar tooth located in the middle of the ramus mandibula and seemingly permanent paresthesia as a result of the treatment.

Method: A 45-year-old female patient attended our clinic with localized swelling and pain in the retromolar and buccal area. On the panoramic radiograph, posterior to the left 3rd molar tooth, a supernumerary molar tooth impacted in the mid-ramus and a well-defined radiolucent lesion was observed. On suspicion of possible dentigerous cyst formation, surgical removal of the supernumerary tooth was planned which was seen to be in a close relation with mandibular foramen. Using a trapezoidal flap acess, the cystic lesion was enucleated with the tooth. The specimen was sent for pathological examination. The course of the inferior alveolar bundle preserving its integrity at the base of the cavity, was observed. The absence of abundant bleeding during the procedure eliminated the question of any nerve injury.

Results: Histopathologic examination revealed that the enucleated lesion was a dentigerous cyst. The patient presented with numbness and tingling sensation on her lower lip after the operation, and inferior alveolar paresthesia was detected at the examination. The patient was followed for 2 years. The area of paresthesia decreased with time but regional hyperesthesia was observed on the lower lip skin surface.

Conclusion: During the operation of an ectopic supernumerary tooth in the Ramus, although no alveolar nerve injury was developed, an interesting observation of long-term paresthesia and partial hyperesthesia due to compression was made. It should be kept in mind that the the compression forces that occur inevitably during the surgical removal class 3 cases with anatomical difficulties may lead to long term paresthesia.

P318

Clark Vestibüloplasti Ile Labil Kret ve Sulkus Derinliği Tedavisi: Olgu Sunumu

Oğuz Buhara, Abdullah Al Alwani

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Total dişsiz hastada mandibula anteriorunda karşılaşılan yumuşak mesnetsiz kret ve aşırı sığ vestibül sulkusun Clark yöntemi ile düzeltilmesi sunulmuştur.

Yöntem: Kliniğimize başvuran 70 yaşında erkek hastada uzun süreli uyumsuz hareketli protez kullanımına bağlı mandibuler alveolde aşırı rezorpsiyon ve anterior krette hipermobil mesnetsiz yumuşak doku varlığı gözlenmiştir. Protezin yenilenmesinden önce labil kretin düzeltilmesi ve vestibül sulkus derinliğinin artırılması ihtiyacı doğmuştur. Mesnetsiz yumuşak kret bistüri ile eksize edilmiştir. Daha sonra alveol vestibülünden dudak mukozası içerisine doğru serbestleştirici submüköz diseksiyon hazırlanmıştır. Vestibül kemik üzerinden ise aşağıya doğru subperiosteal insizyonla mental kas ataçmanı aşağıya sıyrılmıştır. Dudak mukozası altından hazırlanan flep vestibül derinliğe döndürülerek periosta süture edilmiştir. Mesnetsiz kretin lingualinde kalan dişeti de kretteki periosta süture edilmiştir.

Bulgular: Alveol kemik vestibülü yeterli derinliği sağlayacak şekilde açığa çıkarılıp sekonder epitelizasyona bırakılmıştır. 1 hafta sonraki kontrolde periost üzerindeki epitelizasyonun gerçekleştiği ve derinliğin korunduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Sığ vestibül sulkus ve eşlik eden labil yumuşak kret vakalarında Clark yöntemi ile ideal preprotetik altyapının sağlanması mümkündür.

P318

Correction of the Labile Crest and Vestibular Sulcus Depth with Clark Vestibuloplasty: A Case Report

Oğuz Buhara, Abdullah Al Alwani

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Correction of the flabby soft ridge and extreme shallow vestibule sulcus encountered in the anterior mandibula of an edentulous patient using Clark method is presented.

Method: A 70-year-old male patient attended our clinic with excessive resorption of the mandibular alveolus and presence of anterior cortical hypermobile soft tissue due to long-term incompatible dental prosthesis use. Prior to the replacement of the prosthesis, it was necessary to adjust the labile soft crest and increase the depth of the vestibule sulcus. The soft flabby crest has been excised with a scalpel. Subsequently, a releasing submucous dissection was prepared running from the alveolar vestibule into the lip mucosa. Another subperiosteal incision was prepared downwardly removing the mental muscle attachments on the vestibular aspect of alveolar bone. The flap prepared under the lip mucosa was rotated to the vestibular depth and sutured to the periosteum. The gingiva located lingual of the ridge was also sutured to the periost.

Results: The alveolar bone vestibule was released to an adequate depth and left to secondary epithelialization. One week later, epithelialization on the periosteum was uneventful and the obtained depth was observed to be preserved.

Conclusion: In shallow vestibular sulcus cases with the accompanying labile soft crest, it is possible to provide the ideal preprosthetic basis with the Clark method.

P319

Cerrahi Rehber Destekli All-On-Four Konseptiyle Dijital Protezler; Vaka Sunumu

Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Yaşar Özkan

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Diş eksiklikleri pek çok insan için büyük bir sorun oluşturmaktadır. Günümüzde bu sorunun çözümü olarak dental implant kullanımı son derece yaygınlaşmıştır. Ancak ileri derecede atrofi gösteren çene kemiklerinde implant tedavisi halen zordur. Kalan kemik miktarının; özellikle mandibular posterior bölgede inferior alveolar sinire, maksiller posterior bölgede ise maksiller sinüslere çok yaklaştığı durumlarda implant yerleştirilmesi olanaksız hale gelmektedir. Bu gibi sorunlardan dolayı All-on-Four tedavi konsepti 2003 yılında Maló ve arkadaşları tarafından geliştirilmiştir. Bu konseptte anterior bölgede 2 aksiyel, posterior bölgede 2 distale eğimli olmak üzere uygulanan implantların üzerine protezin aynı gün yerleştirildiği bir tekniktir. All-on-four sistemi getirdiği pek çok avantaja rağmen cerrahi tekni açısından zordur. Bu durumun giderilmesi için üç boyutlu görüntüleme yöntemleri kullanılarak dijital ortamda hazırlanan sanal modellerden cerrahi rehberler oluşturulmaktadır. Bu rehber plaklar hem uygulanan cerrahinin tekniğini basitleştirmekte hemde operasyonun flepsiz bir şekilde daha kısa sürede yapılmasını sağlamaktadır.

Yöntem: Kliniğimize üst çenede total dişsizlik şikayetiyle başvuran kadın hastaya yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu posterior bölgede implant uygulanabilmesi için yeterli kemik miktarı tespit edilemedi. Hastaya sabit protetik restorasyon yapılabilmesi amacıyla R2 Gate sistemiyle All-on-four uygulanmasına karar verildi. Hazırlanan kayıt plağı ile alınan yüksek çözünürlüklü tomografi üzerinde yapılan planlamalarla rehber plak ve bitim protezi hazırlandı. Oluşturulan cerrahi stentle operasyon gerçekleştirildikten sonra dijital ortamda hazırlanmış protez immediat olarak uygulandı.

Bulgular: Operasyon öncesi tomografi üzerinde yapılan planlamalar ve oluşturulan stent ile ameliyat süresi kayda değer bir şekilde kısaltıldı, var olan kemik miktarına göre implantlar en uygun pozisyonlarda yerleştirildi. Operasyonun flepsiz gerçekleştirilmesinden dolayı hastanın iyileşme süreci daha konforlu geçti. Uygulanan protezin dijital olarak planlanıp hazırlanmasıyla operasyon sonrası ölçü alınması ve protezin uyumlanması gibi sorunlar giderilmiş oldu.

Sonuç: Her ne kadar cerrahi stentlerle implant tedavileri bir süredir uygulanıyor olsa da rehber plaklarla All-on-four cerrahisi yeni uygulanmaya başlanmıştır. Sistemin geliştirilmesi, var olan eksikliklerin görülmesi ve giderilmesi için vaka sayısının arttırılması gerekmektedir.

P319

Digital Dental Dentures, All-On-Four Concept with Guided Surgery; Case Report

Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Yaşar Özkan

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Dental deficiencies are a major problem for many people. For solving this problem, usage of dental implants has become extremely widespread. Implant treatment in the advanced atrophic jawbones is still difficult. When the amount of remaining bone level is low; especially in mandibular posterior region cause of inferior alveolar nerve, in maxillary posterior region cause of maxillary sinuses, implant placement becomes impossible. Because of these problems, Malo et al developed the All-on-four treatment concept in 2003. Despite the many advantages of the all-on-four system, it also has a difficult surgical technique. To eliminate this condition virtual models are created in digital environment from three-dimensional imaging. These guides simplify the technique of the surgery and the operation is performed in shorter time with flapless surgery.

Method: A female patient applied to our department with complaining of total edentulous maxilla. After clinical and radiological examination insufficient bone was detected in the posterior region. We decided to apply All-on-four treatment with R2 Gate system in order to perform fixed prosthetic restoration. The high-resolution tomography was taken with record base to prepare guide and final prosthesis. The operation was performed with the surgical guide, after the surgery the prosthesis was applied immediately which was prepared in digital environment.

Results: Operation time was significantly reduced with surgery guide. Implants were placed in the most appropriate positions according to the amount of present bone. As a result of flapless surgery, the patient's healing process was more comfortable. Digitally planning of prosthesis have solved problems such as taking impressions after operation and adjusting the prosthesis.

Discussion: Although guided implant surgery has been performed commonly, guided All-on-four surgeries have just begun to be applied. Thus this number of cases needs to be increased in order to develop the system and to see and eliminate existing deficiencies.

P320

Lignöz Periodontitis: Vaka Sunumu

Abdullah Cevdet Akman[1], Nil Yakar[1], Birtan Tolga Yılmaz[1], Hazel Zeynep Kocabaş[2], Ömer Günhan[3], Özlem Özer Yücel[4]

[1] Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[3] TOBB ETÜ Hastanesi Patoloji Anabilim Dalı

[4] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Patoloji Anabilim Dalı

Giriş: Lignöz mukozal hastalık (Lignöz Periodontitis) otozomal resesif olarak geçiş gösteren, plazminojen eksikliği sebepli gecikmiş yara iyileşmesi ile karakterize genetik bir hastalıktır. Semptomlar genellikle normalde plazminojen tarafından yıkılması gereken fibrinin dokularda birikmesiyle ortaya çıkar.

Konjuktival ve gingival mukozalar sıklıkla etkilenirler. Bazı durumlarda ağız dokuları yaygın periodontitisten etkilenir durum diş kaybı ile sonuçlanabilir.

Vaka: Diş eti büyümesi şikayeti ile kliniğimize başvuran 42 yaşındaki kadın hastadan alınan anamnez sonucunda sistemik olarak sağlıklı olduğu öğrenilmiştir. Klinik ve radyolojik muayene sonucu maksilla ve mandibulada yaygın diş eti büyümeleri ve periodontal harabiyet olduğu görülmüştür.

Yöntem: Sol üst posterior dişler hastanın mevcut sabit protezlerinin sökümü sırasında çekilmiştir. Mandibular posterior dişler çekilmiş, gingival biyopsiler alınarak histopatolojik incelemeye gönderilmiştir. Hastadan kan ve idrar analizi istenmiştir.

Bulgular: Histopatolojik değerlendirmede, epitelyal dejenerasyon, epitelin altındaki bağ dokusunda yoğun inflamatuar infiltrasyon ve fibrin birikimleri görülmüştür. Takip süresince dişsiz bölgelerde herhangi bir büyüme gözlenmemiştir. Kan ve idrar örneklerinde belirgin bir anormal bulgu gözlenmemiştir.

Sonuç: Bu rapor yaygın lignöz periodontitisi bulunan fakat konjuktiva veya diğer ağız dışı mukozal dokularda bulgu vermeyen bir hastayı özetlemektedir. Daha uzun takip periyodu ve genetik testlerde değerlendirme vakayı daha iyi tanımlamamıza yardımcı olabilir

P320

Ligneous Periodontitis: A Case Report

Abdullah Cevdet Akman[1], Nil Yakar[1], Birtan Tolga Yılmaz[1], Hazel Zeynep Kocabaş[2], Ömer Günhan[3], Özlem Özer Yücel[4]

[1] Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Yeditepe University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[3] TOBB ETU Hospital, Department of Pathology

[4] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology

Intoduction: Ligneous mucosal disease (Ligneous Periodontitis) is an autosomal recessive inherited genetic disorder which is characterized by delayed wound healing due to plasminogen deficiency. Symptoms usually arise due to accumulation of fibrin, which normally should be destroyed by plasminogen. It is characterized with palpable sessile, pseudomembranous mucosal masses. Conjunctival and gingival mucosa are frequently affected. In some cases, oral tissues are affected by severe periodontitis and and loss of teeth is encountered.

Case: A 42-year-old woman referred to our clinic with complaints of gingival enlargements. Medical history revealed that the patient was systemically healthy. Clinical and radiographic evaluation presented severe generalized periodontal breakdown and gingival enlargements in maxilla and mandible.

Method: The upper left posterior teeth were extracted during removal of the patient's existing fixed prosthesis. The mandibular teeth were extracted and excisional biopsies were taken from the gingiva and sent for histopathological examination. Blood and urine analysis were requested from the patient .

Findings: Histolopathology revealed epithelial degeneration, dense inflammatory infiltration and fibrinoid deposits in the connective tisssue just beneath the epithelium. There hasn't seen any growth in the edentulous areas in the follow-up period. Blood and urine analysis didn't revealed exceptional results.

Conclusion: This report presents an interesting case with severe ligneous periodontitis since the patient didn't have any findings in conjunctiva or other non-oral mucosal tissues.Longer follow-up period and genetic evaluation may be helpful for a better clinical identification of the case.

P321

Maksilla Anterior Bölgede Santral Dev Hücreli Granülom: Bir Vaka Raporu

Melike Başaran[1], Özlem Görmez[1], Yavuz Fındık[2]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Amaç: Santral dev hücreli granülom (SDHG); etyolojisi tam olarak bilinmeyen, proliferatif intraosseoz bir lezyondur. Maksillaya oranla mandibulada daha sık olan SDHG genellikle adölesanlarda ve genç erişkinlerde görülür. Bu vaka raporunun amacı maksilla anterior bölgede SDHG teşhis edilen hastayı sunmaktır.

Yöntem: 69 yaşındaki erkek hasta maksilla anterior bölgede şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenesi yapılan hasta, panoramik radyografi ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile değerlendirildi. Lezyon eksize edildi ve histopatolojik olarak incelendi. Hiperparatiroidizm varlığının araştırılması amacıyla biyokimyasal değerlendirmeler yapıldı.

Bulgular: İntraoral muayenede total dişsizlik tespit edilen hastanın üst sağ kanin ve santral diş bölgeleri arasındaki alveol kretin bukkalinde fluktuan bir şişlik ve püğ akışı olan bir fistül ağzı tespit edildi. Panoramik radyografta sağ maksilla anterior bölgede sınırları net olarak belirlenemeyen radyolusent bir lezyon görüldü. KIBT görüntülerinde ise üst sağ kanin diş bölgesinden orta hatta uzanan, nazopalatin kanalın sağ duvarında ayrıca bukkal ve palatinalde kemikte destrüksiyon yapmış, yumuşak doku densitesinde lezyon izlendi. Lezyona histopatolojik olarak SDHG teşhisi koyuldu ve hastada hiperparatiroidizm saptanmadı.

Sonuç: SDHG radyolojik olarak multiloküler veya uniloküler, düzgün sınırlı ya da sınırları düzensiz olarak görülebilir ve kortikal kemikte ekspansiyona veya destrüksiyona sebep olabilir. SDHG'nin radyolojik görünümü değişken olduğu için patognomonik değildir dolayısıyla ameloblastoma, odontojenik miksoma, anevrizmal kemik kisti, cherubism ve hiperparatiroidizmde görülen Brown tümöründen ayırt edilmesi gerekir. Bu yüzden SDHG'nin kesin teşhisi için klinik, radyolojik ve histopatolojik incelemeyle birlikte biyokimyasal değerlendirmeler de gerekli olmaktadır.

P321

Central Giant Cell Granuloma in the Maxillary Anterior Region: A Case Report

Melike Başaran[1], Özlem Görmez[1], Yavuz Fındık[2]

[1] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Purpose: Central giant cell granuloma (CGCG) is a proliferative intraosseous lesion that the etiology of its is completely unknown. CGCG is more common in the mandible than the maxilla, which is usually observed in adolescents and young adults. The aim of this case report is to present a patient who was diagnosed CGCG in the maxillary anterior region.

Method: A 69-year-old male patient was referred to our clinic with the complaint of swelling in the maxillary anterior region. The patient who was examined clinically was evaluated with panoramic radiography and cone beam computed tomography (CBCT). The lesion was excised and examined histopathologically. Biochemistry tests were made for investigation the presence of hyperparathyroidism.

Findings: A fluctuant swelling that localized buccal alveol crest of between right maxillary canine and central teeth region and a fistula with pus drainage was detected on intraoral examination of the edentelous patient. A radiolucent lesion with unclear borders was observed in the right maxillary anterior region on the panoramic radiography. A soft tissue density lesion that was extending from maxillary right canine to maxillary midline was determined on CBCT images. The lesion destructed buccal and palatinal bone,and right wall of nasopalatine canal. The lesion was diagnosed as CGCG histopathologically and hyperparathyroidism was not detected.

Conclusion: CGCG is observed multilocular or unilocular and well-defined or ill-defined radiologically, and may cause destruction or expansion at cortical bone. Radiologic appearance of CGCG is not pathognomonic because it is variable and therefore, it should be differentiated from ameloblastoma, odontogenicmyxoma, a neurysmal bone cyst, cherubism and Brown tumor in hyperparathyroidism. So besides the clinical, radiological and histopathological examination, biochemical evaluations are also required for definitive diagnosis of CGCG.

P322

Pediatristlerin Ağız ve Diş Sağlığı Konusundaki Bilgi Düzeylerinin Araştırılması

Tuğba Sert[1], Nuri Yelken[2], Cihan Döğer[3], Volkan Arıkan[4]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

[3] Dr. Sami Ulus Eğitim ve Araştırma Hastanesi

[4] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Diş çürüğü, diş yapısında bulunan minerallerin, karbonhidratların bakteriyel fermantasyonu ile açığa çıkan asit sonucu çözünmesi ile karakterize enfeksiyöz bir hastalıktır. Pediatristler; bebekler, çocuklar ve adölesanların tıbbi bakımı ile ilgilenen birincil doktorlardır. Bu gruplar için ağız sağlığı, genel sağlığın ayrılmaz bir parçasıdır, ancak diş hekimliği farklı bir alan olarak kabul edilip uygulandığından, pediatristlerin oral sağlık konusundaki bilgileri kısıtlıdır. Bu çalışmanın amacı; Ankara ilinde çalışan pediatristlerin ağız ve diş sağlığı konusundaki bilgi düzeylerini değerlendirmektir.

Materyal ve Metod: Bu çalışmada, Dr. Sami Ulus Eğitim ve Araştırma Hastanesinde görev yapmakta olan toplam 120 pediatriste 5 bölümden oluşan anket formu dağıtıldı. Anketin birinci bölümünde; yaş, cinsiyet ve meslekteki çalışma yılı gibi sosyo-demografik bilgiler sorgulandı. Anketin ikinci bölümü pediatristlerin ağız hastalıklarına ilişkin risk faktörleri konusundaki bilgi düzeyini ölçerken, üçüncü ve dördüncü bölümlerinde ise hekimlerin ağız hastalıklarının önlenmesi ile muayene ve tedavisi konusundaki davranışları ile ilgili sorular soruldu. Hekimlere ait yaş, cinsiyet, çalışma yılı ile ilgili verilen cevaplar arasındaki ilişki Pearson Ki kare testi ile belirlendi.

Bulgular: Çalışmaya anketteki sorulara yanıt veren 67(%87) kadın ve 10(%13) erkek olmak üzere toplam 77 pediatrist dahil edildi. Hekimlerin %10,4'ü şeker kullanım sıklığının çürük oluşumuna etkili olmadığını, %24,7'si ise bu ilişki hakkında bilgi sahibi olmadığını belirtmiştir. Pediatristlerin %90,2'si hastalarının beslenme alışkanlıklarını değerlendirdiklerini, %50,6'sı ise her zaman oral muayene yaptığını bildirmiştir. Araştırmamıza katılan hekimlerin cinsiyeti ile anketlere verdikleri cevaplar arasındaki ilişki değerlendirildiğinde; kadın hekimlerin, ağız boşluğu anatomisinin diş çürüğü (p=0.044), gingivitis (p=0.044) ve malokluzyon (p=0.044) oluşumu konusunda daha yüksek oranda risk faktörü olarak gördüğü belirlendi.

Sonuç: Bu sonuçlar ülkemizde çocuk hekimlerine yönelik, ağız ve diş sağlığını kapsayan uzmanlık sonrası eğitim ve kurslarının yararlı olabileceğini göstermektedir.

P322

Knowledge of Pediatricians Regarding Oral and Dental Health

Tuğba Sert[1], Nuri Yelken[2], Cihan Döğer[3], Volkan Arıkan[4]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry

[3] Dr. Sami Ulus Education and Research Hospital

[4] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: Dental caries is an infectious disease that results from the dissolution of tooth mineral by acids derived from bacterial fermentation of dietary carbohydrates. A pediatrician is a primary care physician who deals with the medical care of infants, children and adolescents. However, pediatricians have scanty exposure to the expertise of oral health care since it's regarded and practiced as a separate specialization under the aegis of dentistry. The aim of this study was to investigate the knowledge of pediatricians regarding oral and dental health in Ankara province.

Material and Methods: A 5 part questionnaire was distributed to 120 pediatricians who were working at Sami Ulus Education and Resarch Hospital. The first part of the questionnaire included questions regarding sociodemographic information such as age, gender and working year. The second part of the questionnaire was about the level of knowledge about pediatric risk factors for oral diseases. In the third and fourth sections of the questionnaire, physicians were asked questions about the prevention of oral diseases and attitudes and behaviors regarding examination and treatment. Pearson chi square test was used to determine relationship between the answers and working year, age and genders of doctors.

Results: 77 pediatricians (10 male,67 female) who answered the questionnaire were included in the study. 10,4% of physicians stated that the frequency of sugar has no effect on caries formation. 24.7% of physicians stated that they do not have knowledge about this relationship. 90.2% of the pediatricians stated that they evaluated their patients' eating habits. It was determined that female physicians regard the oral cavity anatomy as a higher risk factor for the formation of tooth decay (p=0.044), gingivitis (p=0.044) and malocclusion (p=0.044).

Conclusion: These results show that post-specialist training and courses for pediatricians in our country, including oral and dental hygiene, may be useful.

P323

Lokalize Dişeti Çekilmesinin Tedavisinde Gingival Ünite Greft Kullanımı:Olgu Sunumu

Birsen Korkmaz, Zehra Gülsoy, Umut Ballı

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti çekilmesi,dişeti dokusunun mine sement birleşiminden apikale doğru yer değiştirmesiyle kök yüzeylerinin açığa çıkması şeklinde tanımlanmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı; serbest dişeti greftinin bir modifikasyonu olarak düşünülen,greftin vasküler desteğinin artırılması için marjinal ve interdental dişetini içerecek şekilde tasarlanmış gingival ünite greftinin dişeti çekilmesinin tedavisinde kullanımının klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

Yöntem: Kliniğimize dişeti çekilmesi şikayeti ile gelen,sistemik problemi bulunmayan 29 yaşında kadın hastanın klinik muayenesinde 41 numaralı diş bölgesinde 7 mm derinlikte,3 mm genişlikte, Miller sınıf 2 dişeti çekilmesi teşhis edildi.Çekilmenin apikalinde keratinize dişeti olmadığı tespit edildi.Başlangıç periodontal tedavisi yapıldıktan sonra hasta için gingival ünite grefti operasyonu planlandı.Alıcı yatak bölgesi hazırlandı,damak bölgesinden gingival marjin ve interdental dişetini de içerecek şekilde modifiye edilmiş 1 mm kalınlıkta gingival ünite grefti alındı.Greft mine sement sınırı seviyesinde 5-0 rezorbe olan multiflaman süturla dikildi.Cerrahi operasyondan 10 gün sonra süturlar alındı.

Bulgular: Periodontal cerrahi tedaviden sonra operasyon ve verici sahada herhangi bir komplikasyon gözlenmedi.Süturlar alındıktan sonra, 3.ay, 6.ay ve 12.ayda yapılan kontrollerde kök yüzeyi kapama ve keratinize doku miktarında artış tespit edildi.

Sonuç: Gingival ünite greftleri kök yüzeyi kapanması ve keratinize dokunun artırılmasında son derece uygundur.

P323

Treatment of Localized Gingival Recession Using Gingival Unit Graft:Case Report

Birsen Korkmaz, Zehra Gülsoy, Umut Ballı

Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Gingival recession is defined as an apical shift of the gingival margin from its position at the level of the cement enamel junction with exposure of the root surface. In this case report aim to clinically evaluate the treatment of gingival recession by using gingival unit graft which is free gingival graft modified involving of marginal and papillary gingival tissue.

Method: 29 years old, systemically healthy, male patient referred to our clinic complaining with gingival recession. Clinical examination at the number of 41 tooth Miller Class 2,gingival recession's deep 7mm and 3mm width gingival recession was detected. It was determined that inadequate keratinized tissue apical to the gingival recession. After initial nonsurgical periodontal treatment was planned gingival unit graft. Recipient site was prepared, the donor gingival unit graft which was 1mm thickness was dissected from the palatal with involving of marginal gingival and interdental papillae.The graft was sutured with 5-0 resorbable multiflament into position at the level the cemento enamel junction.The sutures were removed postoperative 10.day.

Results: After surgical periodontal treatment both donor and recipient sites showed uneventful healing. Root coverage and increased keratinized tissue was detected postoperative 15th day,3rd ,6th and 12th months clinical evaluations.

Conclusion: Gingival unit grafts are suitable for root coverage and increased keratinized tissue.

P324

Yetişkin Hastada İki Flepli Palatoplasti ile Kelft Pale Onarımı: Vaka Raporu

Abdullah AlAlwani, Oğuz Buhara, Mohamed Mejbel

Yakın Doğu Üniversitesi, Ağız Diş ve Cene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunda, yetişkin bir kleft pale hastasında konuşma ve beslenme durumunu iyileştirmek amacıyla etkilenen anatomik yapıların iki flepli palatoplasti ile tedavisi sunulmuştur.

Vaka Sunumu: 22 yaşında erkek hasta yarık damağa bağlı konuşma ve yutma zorluğu ile bölümümüze sevkedilmiştir. Radyografik ve intraoral inceleme sonrasında yumuşak damaktan sert damağa uzanan sınıf iki izole kleft pale tespit edilmiştir. Genel anestezi altında iki flepli palatoplasti tekniği kullanılmıştır. Lateral serbestleştirici insizyonlar yapıldıktan sonra major palatin arter tabanlı bilateral flepler hazırlanmıştır. Nazal mukoza 4-0 vicryl sütur ile primer kapatılmıştır. Levator veli palatine ve tensor veli palatini kasları onarılarak oral mukoza ayrı bir katman halinde 3-0 ipek süturla kapatılmıştır. Dikişler 7 gün sonra alınmıştır. Kleftin sorunsuz bir şekilde iyileşerek kapandığı gözlenmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Yarık damak vakalarının doğru zamanda tedavisi önemlidir. Bu zamanlama genellikle 2 yaşından önce olmalıdır. Sık görülen komplikasyonlar büyüme gerilikleri, konuşma zorluğı, dental ve beslenme sorunları ile KBB enfeksiyonlarıdır. Onarılmayan kleft pale hastalarında duyma kaybı ve kulak enfeksiyonları dahi görülebilmektedir. Bu sorunların tümünün önlenmesi için tedavi şarttır.

P324

Treatment and Repair Cleft Palate in Adult Patient with Two-Flap Palatoplasty Technique: Case Report

Abdullah AlAlwani, Oğuz Buhara, Mohamed Mejbel

Near East University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: In this case report, it is aimed to present the treatment of cleft palate and affected anatomical structures with two-flap palatoplasty to improve speech and feeding status in an adult patient.

Case Report: A 22 year old male patient was referred with speech and swallowing difficulty due to cleft palate. After radiographical and intraoral examinations, findings indicated an isolated cleft palate of class 2, started from soft palate and extended to hard tissue in the palate. Under general anesthesia, two-flap palatoplasty surgical technique was chosen. After lateral relaxing incisions are performed, bilateral flaps are elevated based on greater palatine vessels. Closure of the nasal mucosa is performed by 4-0 vicryl sutures for primer wound closure. The levator veli palatini and tensor veli palatini muscles were repaired, and the oral mucosa is closed as a separate layer by simple 3-0 silk sutures. Sutures were removed after 7 days. The closure of the cleft with an uneventful healing was observed.

Results and Conclusion: The management of cleft palate is essential at the correct time which is before two years of age. Common complications of cleft palate are growth abnormalities, speech issues, dental and feeding problems, and ENT infections. Unrepaired cleft palate patients may even experience hearing difficulties and ear infecions. To prevent these all happening, the treatment is necessary.

P325

Periferal Ossifiye Fibromanin Periodontal Cerrahi Yaklaşımla Tedavisi:Olgu Sunumu

Birsen Korkmaz, Zehra Gülsoy, Umut Ballı

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Periferal Ossifiye Fibroma(POF) gingival epitelden,periosttan ve periodontal ligamentten köken aldığı düşünülen,genellikle interdental papilde lokalize ,reaktif ,yumuşak doku büyümesidir. Kadınlarda ve genç erişkinlerde daha sıklıkla görülen bu lezyon genellikle maksiller anterior bölgede lokalizedir ve tedavi sonrası nüks izlenebilmektedir. Bu olgu sunumunda POF'lu hastanın rehabilitasyonunun periodontal cerrahi tedavi ile sunulması amaçlanmıştır.

Yöntem: Kliniğimize sol mandibular gingival mukozada ağrı ve dişeti büyümesi şikayeti ile gelen 53 yaşında kadın hastada 32,33nolu dişler ile ilişkili,geniş tabanlı,nodüler,yaklaşık 12 mm çapında lezyon saptandı.Hastadan alınan anamnezde sistemik bir problem olmadığı,herhangi bir ilaç kullanmadığı, aynı bölgede 8 yıl öncede dişeti büyümesi olduğu ve alındığı bilgisi öğrenildi.İlgili bölgeden alınan radyografide 32,33 nolu dişler bölgesinde kemik rezorbsiyonu görüldü.32,33 nolu dişlere yapılan vitalite testinde pozitif yanıt alındı.Başlangıç periodontal tedavinin ardından büyüme olan dişeti dokusu eksize edildi ve bölgedeki periostta dahil olmak üzere tüm dokular kürete edildi.Lezyonun tabanındaki kemik çelik frezlerle aşındırıldı.Periodontal flap süture edildi.Eksize edilen doku histopatolojik incelemeye gönderildi ve lezyona POF tanısı konuldu.

Bulgular: Lezyonun histopatolojik incelemesinde çok katlı yassı epitel ile örtülü,fibroblastik bağ doku zemininde mineralize yapılar tespit edildi ve hastaya POF tanısı koyuldu.Hasta düzenli idame tedavisine alındı.

Sonuç: POF cerrahi tedavi sonrası nüks etme eğilimi olan bir lezyondur.Önemli olan etiyolojisi tam olarak ortaya konmamış lezyonların tedavisinde doğru teşhis,uygun tedavi planlaması ve cerrahi yöntemle tekrarlama riskini en aza indirgeyerek hastanın uzun dönem takibinin yapılmasıdır.Olgumuzda hastanın kısa dönem takibi yapılmış olsa da olası bir nüks ihtimali için hasta kontrol altında tutulmaktadır.

P325

The Treatment of Peripheral Ossifying Fibroma with Periodontal Surgical Approach: Case Report

Birsen Korkmaz, Zehra Gülsoy, Umut Ballı

Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Peripheral Ossifying Fibroma (POF) is reactive soft tissue growth localized on interdental papillae,thought to have originated from gingival epithelium,periosteum and periodontal ligament.Lesion shows often women and young adults,especially in the anterior region of the maxilla.It usually recurres after treatment.In this case report aim to present with periodontal surgical treatment the patient's rehabilitation with POF.

Method: 53 years old healthy,male patient referred to our clinic complaining about pain and swelling gum on her left mandibular gingival mucosa.In clinical examination around number of 32 33teeth large base,nodular,approximately 12 mm in diameter lesion was detected.Systemically healthy,not use drug, gingival enlargement in the same region of gingiva removed 8 years ago.There was resorption of the alveolar bone between left lateral incisor and canine.Number of 32 33 teeth were vital.Initial nonsurgical treatment followed by an excisional biopsy of the lesion was removed and all tissues including the periosteum were curetted.The bony tissues at the base of the lesion were removed with steel burs.Lesion send for histopathological evaluation.The flap was closed with simple sutures.

Results: In histopathologic examination it was found fibroblastic mineralized structures in the connective tissue ground and covered with squamous epithelium.It was diagnosed as POF.The patient obtained maintenance treatment. Although we were short-term follow-up in our case, the patient was recalled for possible recurrence.

Conclusion: POF is a lesion tends to relaps after surgical treatment. Long-term follow up of the patient by minimizing the risk with correct diagnosis, appropriate treatment planning and surgical method in the treatment of lesions that are not fully described etiology is very important.

P326

Dişsiz Bölgede Görülen Asemptomatik Nazopalatin Kanal Kisti: Olgu Sunumu

Oğuz Buhara

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Genellikle santral diş kökleri arasında rastlanan ve radyografik görüntüsü nazopalatin foramenin kendisi şeklinde yanlış yorumlanabilen nazopalatin kanal kistine keser dişler bulunmayan bir hastada rastlanmış olup vakanın sunumu amaçlanmıştır. **Yöntem:** 68 yaşında kadın hastadan alınan panoramik radyografide maksiller anterior dişsiz bölgede 8 mm çapında radyolusent lezyona rastlanmıştır. Hasta herhangi bir ağrı, şişlik ve tat değişikliği bildirmemiştir. Oral mukoza ve keratinize dişeti sağlıklı göründüğü gözlenmiştir. Lezyona lokal anestezi altında palatinal zarf flep hazırlanarak ulaşılmıştır. Kistik lezyon fibröz duvarıyla birlikte tek parça halinde enükle edilmiştir. Kavitenin posteriorunda nazopalatin kanal açıklığı izlenmiştir. Flep primer olarak süture edilerek alınan specimen patolojik incelemeye gönderilmiştir.

Bulgular: Histopatolojik inceleme sonucunda yalancı çok katlı kolumnar epiteli bulunan nazopalatin kanal kisti tanısı koyulmuştur. Hasta 6 ay sonra radyografik değerlendirme yapılmak üzere takibe alınmıştır.

Sonuç: Asemptomatik nazopalatin kanal kisti sıklıkla insiziv foramenle karışabilmektedir. Santral dişlerin varlığında kökler arasında kalp şeklinde uniloküler radyolusensi görüntüsü veren kist, köklerde düzgün şekilli rezorpsiyon yapabilir. Özellikle santral dişlerin bulunmadığı vakalarda insiziv kanalın maksimum çapının 6 mm olduğu akılda tutulmalı ve bu boyuttan büyük görüntülerde nazopalatin kanal kisti ihtimali değerlendirilmelidir.

P326

Asymptomatic Nasopalatine Duct Cyst Encountered in An Edentulous Region: A Case Report

Oğuz Buhara

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: It is aimed to present a case of nasopalatine duct cyst which is usually encountered between central incisor roots and could occasionally misinterpreted as the foramen itself, conversely in a patient with missing incisors.

Method: On a panoramic radiograph taken from a 68-year-old female patient, it was coincidentally observed that a radiolucent lesion with a 8 mm diameter existed in anterior maxillary edentulous region. The patient did not report any pain, swelling or taste changes. Oral mucosa and keratinized gingiva seemed to be healthy. The lesion was reached by preparing a palatinal envelope flap under local anesthesia. The cystic lesion was enucleated together with the fibrous wall in one piece. Nasopalatine canal orifice was observed posterior to the cavity. The flap was sutured primarily and the specimen was sent for pathologic examination.

Results: Histopathologic examination revealed a nasopalatine duct cyst with a pseudostratified columnar epithelium. The patient is in a follow-up period to have a radiographic evaluation 6 months later.

Conclusion: Asymptomatic nasopalatine canal cysts often interfere with incisive foramen. In the presence of central teeth, the cyst gives a heart-shaped unilocular radiolucent image between the roots which can lead to proper resorption of the roots. It should be kept in mind that the maximal diameter of the incisive canal is 6 mm, especially in cases where central teeth are not present, and the possibility of nasopalatine duct cysts should be assessed on larger images of this size.

P327

Yüzey Kaplama Uygulanmış Seramik/Cam Polimer CAD/CAM Materyallerinin Yüzey Özellikleri

Gülce Alp[1], Meryem Gülce Subaşı[2]

[1] Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Farklı yüzey kaplama metotlarının seramik/cam polimer bilgisayar destekli tasarım-bilgisayar destekli üretim (CAD-CAM) materyallerinin yüzey pürüzlülüğü, temas açısı ve yüzey sertliği üzerindeki etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: İki farklı CAD-CAM seramik/cam polimer materyalleri; rezin nanoseramik (Lava Ultimate) ve nanopartikül-doldurulmuş rezin (Cerasmart) bu çalışmada değerlendirilmiştir. Materyaller kesme makinasında dikdörtgen plakalar şeklinde 1 mm kalınlığında kesildikten sonra uygulanacak yüzey kaplama metoduna göre 3 gruba ayrıldı (n=8 grup başına): Konvansiyonel parlatma (kontrol) (Vita Polishing Set Clinical) ve 2 yüzey kaplama metodu (Optiglaze, Palaseal). Örnekler ultrasonik temizleyicide 15 dakika temizlendi. Saf suyun su temas açısı sessile drop metodu ile ölçüldü. Her bir örnek için üç farklı su damlasının (2.0 µL) iki farklı noktasından (sağ ve sol kontak açısı) ölçüm yapılarak ortalamaları alındı. Her bir örneğin yüzey pürüzlülüğü profilometre ile ölçüldü. Yüzey mikrosertliği 1kg yük ve 15s süre ile ölçüldü. Ölçümler sonrası tüm örnekler 5000 devirde termal siklusa maruz bırakıldı ve sonrasında tüm ölçümler tekrarlandı. İlave olarak, tüm örneklerin steromikroskopik görüntüleri yaşlandırma öncesi ve sonrasında alındı. Yaşlandırma öncesi ve sonrası yüzey pürüzlülük, temas açısı ve mikrosertlik değerleri tekrarlı ölçümlerde varyans analizi (ANOVA) ile karşılaştırıldı (α=.05).

Bulgular: Steromikroskop görüntüleri Optiglaze ve Palaseal kaplama materyallerinin nanopartikül-dolduruculu rezin yüzeylerinden, rezin nanoseramik yüzeyleri ile karşılaştırıldığında daha az kalktığını göstermiştir. Yüzey pürüzlülük, temas açısı ve mikrosertlik verileri için materyal ve yüzey işlem etkileşimi önemli bulunmuştur ($p<0.0001$). Termal siklus sonrası mikrosertlik değerleri düşerken ($p<0.05$), temas açısı değerleri artmış ($p<0.05$) ve Lava-Optiglaze grubu dışındaki gruplarda pürüzlülük değerleri artmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Genel olarak yaşlandırma, kaplama işlemi uygulanmış materyallerin temas açı, mikrosertlik ve pürüzlülük değerlerini etkilemiştir.

P327

Surface Properties of Sealant Agents Coupled Ceramic/Glass Polymer CAD-CAM Materials

Gülce Alp[1], Meryem Gülce Subaşı[2]

[1] Okan University Dentistry Faculty, Department of Prosthetic Dentistry

[2] İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: To investigate the effect of different surface coupling methods on the surface roughness, contact angle and surface hardness of ceramic/glass polymer computer assisted design-computer assisted manufacturing (CAD-CAM) materials.

Material and Methods: Two different CAD-CAM ceramic/glass polymer materials; a resin nanoceramic (Lava Ultimate) and a nanoparticle-filled resin (CeraSmart) were evaluated in this study. Materials were sectioned using a cutting machine to obtain rectangular plates of 1 mm in thickness and they were divided into 3 groups (n=8 per group) according to the applied surface treatment method: conventional polishing (control) (Vita Polishing Set Clinical) and 2 surface sealant coupling methods (Optiglaze, Palaseal). Specimens were ultrasonically cleaned for 15 minutes. Water contact angles of ultrapure water were measured using the sessile drop method. Three different droplets (2.0 µL) were averaged with two measurements (right and left contact angle) for each specimen. Surface roughness of each specimen was measured using a profilometer. Surface microhardness of each specimen was measured with a 1kg load and 15s dwell time. After measurements, all specimens were submitted to 5000 thermocycling and the measurements were repeated. In addition, stereomicroscopic images of all specimens were taken both before and after thermal cycling. Surface roughness, contact angle and microhardness data before and after thermal cycling was compared by repeated measures of variance analysis (ANOVA) (α=.05).

Results: Stereomicroscopic images revealed that both Optiglaze and Palaseal coupling materials were less discarded from the nanoparticle-filled resin surfaces as compared with the resin nanoceramic surfaces. For surface roughness, contact angle and microhardness data, material and surface treatment interactions were found significant ($p<0.0001$). After thermal cycling microhardness values were decreased ($p<0.05$), contact angle values were increased ($p<0.05$) and except Lava Optiglaze group roughness values were increased in other groups ($p<0.05$).

Conclusion: In general, aging affected the sealant coupled material's contact angle, microhardness and roughness value.

P328

Alternatif Bir Tedavi Olarak Gömülü Diş Ototransplantasyonu: Olgu Sunumu

Abdullah AlAlwani, Oğuz Buhara

Yakın Doğu Üniversitesi, Ağız Diş ve Cene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka raporunda yarı gömülü bir yirmi yaş dişinin transplantasyonu ve 3 aylık takibi sunulmaktadır. Aynı kuadranttaki birinci molar dişin koronal yıkım sonrası kalan kökleri aynı seansta çekilip yerine üçüncü molar diş transplante edilmiştir.

Yöntem: 24 yaşında erkek hasta 36 nolu dişin çekimi için kliniğimize sevkedilmiştir. Radyografik ve klinik muayene sonucunda yarı gömülü yirmi yaş dişinin birinci molar diş yerine transplante edilebileceği farkedilmiştir. Hasta işlemi kabul etmiştir. Lokal anestezi altında 36 nolu diş frez ile ayrılarak alveol kemiğini muhafaza edecek şekilde çekilmiştir. Alıcı soket transplante edilecek dişin boyutları dikkate alınarak hazırlanmıştır. Transplant diş mümkün olduğunca periodontal ligamanları korumak için hassas çalışılarak çıkarılmıştır. Travmatik çekimi önlemek amacıyla çevreleyen kemikten alınmıştır. Transplant diş 36 nolu diş soketine yerleştirildikten sonra yarı rijit tel splint ile fikse edilmiştir. Dişetleri ise 8 sutürle çevresine sabitlenmiştir. Postoperatif antibiyotik, analjezik ve anti-inflamatuar reçete edilmiştir.

Bulgular: İlk kontrol seansı 2 hafta sonra dikişler alınarak gerçekleştirilmiştir. 3 hafta sonra kanal tedavisi yapılmış, dördüncü haftada ise splint çıkarılmıştır. 3 aylık takip boyunca periodontal sondlama ve mobilite değerlendirilmesi yapılmıştır. Alınan sonuçlar olağan iyileşmeyi göstermiştir.

Sonuç: Diş ototransplantasyonu, bir donör diş mevcut olduğunda eksik dişlerin tamamlanması için makul bir seçenek olarak düşünülebilir. Diş ototransplantasyonu, zamana duyarlı, uygun maliyetli bir tekniktir ve iyi sonuçlar elde etmek için yalnızca dikkatli seçilmiş vakalarda uygulanmalıdır. Diş ototransplantasyonu, genç hastalar için alternatif bir tedavidir.

P328

Impacted Wisdom Tooth Auto-Transplantation As An Alternative Treatment: A Case Report

Abdullah AlAlwani, Oğuz Buhara

Near East University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: This study presents a case of successful autogenous tooth transplantation with a 3 months follow-up. A semi impacted left mandibular third molar with compromised function was transferred and replaced with residual roots resulting from coronal destruction due to extensive carious lesion of the first molar in the same quadrant.

Methods: A 24-year-old male patient was referred to the Oral and Maxillofacial Surgery Department for extraction of tooth no. 36. Radiographic and clinical examination revealed favorable clinical situation for immediate transplantation of tooth no. 38, which the patient accepted so. Under local anesthesia tooth no. 36 was sectioned with a bur and extracted preserving alveolar bone. Recipient socket is prepared with considering measurements of the transplant tooth. For donor tooth gentle extraction was made preserving as much periodontal ligament as possible. Accordingly, surrounding bone removed to prevent traumatic extraction. After transplanted tooth was in its final position, gingiva was stabilized with a figure of 8 suture and the tooth is fixed to adjacent teeth with semi rigid wire splint. Postoperative antibiotics, analgesic and anti-inflammatory drugs were prescribed.

Results: First follow-up is carried out in the second week for suture removal and after 4 weeks splint was removed. Periodontal probing, marginal gingiva and tooth mobility assessment was done for 3 months. Root canal treatment was done in the third week. Transplanted tooth, after a follow-up period of 3 months, was considered as successfully healed.

Conclusion: Tooth auto-transplantation can be considered a reasonable option for replacing missing teeth when a donor tooth is available. Tooth auto-transplantation is a time sensitive technique and cost effective operation that should be done for only carefully selected cases to assure perfect results and all possible benefits. Therefore, tooth auto-transplantation can be considered as an alternative treatment choice for young patients.

P329

İmplant Uygulaması Öncesi Sabit Geçici Restoratif Yöntem: Fiberle Güçlendirilmiş Adeziv Köprü

Didem Karabekmez, Güliz Aktaş, Mustafa Barış Güncü

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Fiberle güçlendirilmiş adeziv köprüler, diş ya da implant destekli sabit bölümlü protez uygulanamayan tek diş eksiklikleri veya kısa dişsiz alanlarda daimi restorasyon amacıyla uygulanabilirken; diş kaybı olasılığı olan bölgelerde ve implant uygulaması öncesi geçici restorasyon amacıyla da uygulanabilirler. Bu tip restorasyonların tek seansta ve kısa sürede uygulanabilmesi, minimal invaziv veya non-invaziv olması önemli avantajlarındandır. Bu vaka raporunda, maksiller anterior bölgede implant uygulaması öncesi uzun süreli geçici restorasyon amacıyla fiberle güçlendirilmiş adeziv köprü uygulaması anlatılmıştır.

Materyal-metod: 33 yaşında bayan bir hasta maksiller anterior dişlerindeki periodontal problem nedeniyle Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Çekim endikasyonu olan maksiller santral (11,21) dişlerin yerini alacak iki implant destekli sabit bölümlü protez planlaması yapılmıştır. Ancak, hastanın implant tedavisini 1 yıl sonra yaptırmak istemesi nedeniyle implant tedavisi öncesi sabit geçici protez olarak fiberle güçlendirilmiş adeziv köprü uygulaması planlanmıştır. Tek seansta ve direkt yöntem kullanılarak fiber bant üzerine tabakalama tekniği ile kompozit rezin restorasyonlar yapılmıştır. Eksik dişlere komşu lateral ve kanin dişlerden (12,13,22,23) adeziv bağlanma ile tutuculuk sağlanmıştır. Hastanın 3. ve 6. ay kontrolleri yapılmış olup herhangi bir mekanik veya biyolojik başarısızlık gözlenmemiştir.

Sonuç: İmplant uygulaması öncesi sabit geçici restorasyon amacıyla direkt yöntem kullanılarak yapılan fiberle güçlendirilmiş adeziv köprüler fonksiyon, fonetik ve estetik açıdan tatminkar sonuçlar sunmaktadır. Hasta 6 aylık takibi süresince fonksiyon, fonasyon ve estetik olarak restorasyonundan oldukça memnun olduğunu ifade etmiştir.

P329

Fixed Temporary Restorative Method Before Implant Treatment : Fiber Reinforced Adhesive Bridge

Didem Karabekmez, Güliz Aktaş, Mustafa Barış Güncü

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Fiber-reinforced adhesive bridges can be applied for definitive restoration in single tooth loss or short toothless areas, where teeth or implant supported fixed partial prosthesis can not be applied, additionally it may be applied in areas of potential tooth loss and for temporary restoration prior to implant treatment. In addition, single-stage and short-term application and being minimally invasive or non-invasive are significant advantages of this type of restorations. In this case report, fiber reinforced adhesive bridge application was described for long term temporary restoration before implant treatment in maxillary anterior region.

Material-method: A 33-year-old female patient was referred to Hacettepe University Faculty of Dentistry due to periodontal problems in the anterior teeth of the maxilla. An implant-supported fixed-partial prosthesis was planned to replace the maxillary central incisor teeth (11,21) with the indication of extraction. However, because of the patient's desire to have implant treatment 1 year later , fiber-reinforced adhesive bridge was planned to be applied as a temporary prosthesis before implant treatment. Composite resin was applied on the fiber band using the incremental technique. And, the restoration was completed in a single appointment with direct method. Retantion was provided by adhesive bonding from adjacent lateral and canine teeth (12,13,22,23). The patient's third and sixth month controls were performed and no mechanical or biological failure was observed.

Conclusion: Fiber reinforced adhesive bridges made using direct method for fixed temporary restoration before implant treatment have satisfying results regarding function, phonetics and aesthetic. The patient stated that she was quite satisfied with function, phonation and aesthetics of restoration during the 6-month follow-up.

P330

Aşırı Kron Harabiyeti Olan Dişlerin CAD-CAM ile Endokron Restorasyonu: Vaka Serisi

Rabia Bozbay, İdris Kavut

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Geniş koronal doku kaybına sahip farklı hastaların feldspatik endokron ile tek seansta tedavisinin sunumu

Giriş: Endokron restorasyonu, endodontik olarak tedavi edilmiş dişlerin restorasyonu için intraradiküler post sistemi ile kronların tamamlanmasına alternatif bir yaklaşımdır. Endokronlar diş yapısını korur. Makromekanik olarak tutuculuk sağlamak için, endokronlar pulpa boşluğunun iç kısmına yerleştirilir ve bu diş hazırlama prosedürü, daha az diş dokusu kaybı sağlar. Ayrıca Endokron restorasyonlar, merkez pulpa odası retansiyon kavitesi de dahil olmak üzere adeziv diş hekimliği prensiplerine dayalı restorasyonlardır.

Tam seramik endokronlar, endodontik olarak tedavi edilen kron boyu azalmış dişlerin tedavisinde kullanılan tek parça restorasyonlardır. Bu vaka serisinde: Tek seansta, farklı hastaların aşırı madde kaybı olan endodontik olarak tedavi edilmiş dişlerine endokron uygulanmıştır.

Sonuç : Bu olgu sunum serisinden elde edilen sınırlı veriler dahilinde, bu sunumda anlatılan teknik tek bir diş çözümü için minimal invaziv bir yaklaşım sağlar. Bu teknikle restorasyon tek bir seansta hastaya verilebilir ve tarif edilen üretim yöntemi diğer konvansiyonel teknikler için alternatif bir yöntem olarak sunulabilir.

P330

Endocrown Restorations for Having Excessive Crown Damages by CAD-CAM: Case Series

Rabia Bozbay, İdris Kavut

Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Chairside treatment with a feldspathic endocrown of different patients who has an extensive loss of coronal tissue was presented.

Background: An endocrown restoration is an alternative approach to complete crowns with intraradicular post system for the restoration of endodontically treated teeth. Endocrowns conserve tooth structure. Endocrowns are fitted into the internal part of the pulp cavity to provide macromechanically retention, and this tooth preparation procedure enables the less loss of tooth structure. Also Endocrown restorations are restorations based on the principles of adhesive dentistry, including pulp chamber central retention cavities.

The all-ceramic endocrowns are one piece restoration used in the therapy of endodontically treated teeth, usually, with a decreased vertical dimension of the tooth crown. İn this case series : in a single session endocrown was applied to the endodontically treated teeth which was extreme destruction in different patients.

Results: Within the limitations of the data that obtained from these case report series the tecnique desrcribed inthis case resport allows a minimally invasive approach for single tooth solution. By this technique restoration can be delivered to the patient in one visit and described fabricating method can be presented as an alternative method to other canventional techniques.

P331

T-PRF Destekli Periimplantitis Tedavisi: Vaka Raporu

Enes Kayan, Ebru Sağlam, Mustafa Tunalı

Bemizalem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Titanyum destekli trombositten zengin fibrin (T-PRF), trombositten zengin fibrin formlarından biri olup cam tüpte oluşturulan PRF'lere göre daha sıkı bir ağ yapısına sahiptir. Periimplantitis tedavisinde yeni bir yaklaşım olarak kullanılabilmektedir. Bu raporun amacı, periimplantitis tedavisinde implant yüzey modülasyonu işlemlerine destek olarak T-PRF kullanımını sunmaktır.

Yöntem: 46 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, maksiller 1. Molar diş bölgesinde bulunan implantta çevresel kemik defekt ve periimplantitis ile kliniğimize başvurdu. Sondalamada cep derinliği mezialde 8 mm, bukkalde 6 mm, distalde 7 mm ve palatinalde 7 mm idi. Faz 1 periodontal tedavi bir haftada gerçekleştirildi ve bu dönemde, hastaya kombine antibiyotik tedavisi uygulandı. Faz 1 periodontal tedavi tamamlandıktan dört hafta sonra cerrahi aşamaya geçildi. Mezial ve distal komşu dişlere uzanan sulkular insizyon yapılarak tam kalınlıklı flap kaldırıldı ve granülasyon dokusu uzaklaştırıldı. EDTA (etilendiamintetraasetik asit) ve Er:YAG lazer ile yüzey dekontaminasyonu yapıldı. T-PRF, kapüşon şeklinde implantın üzerinden geçirildi ve defektin içerisi dolduruldu. Primer yara kapaması, monofilaman sütür ile sağlandı. Klinik parametreler operasyon sonrası yeniden değerlendirildi. Enflamasyon belirtisi görülmemiş olup kemik dolumu açısından hasta takibi devam etmektedir.

Sonuç: T-PRF'nin otojen olarak elde edilmesi, hazırlanışının kolay ve hızlı olması en önemli avantajlarıdır. Periimplantitise bağlı kemik defektlerinin tedavisinde mevcut birçok yönteme alternatif olarak T-PRF'in hem greft hem de membran özelliğinden faydalanılarak kullanılabilir.

P331

T-PRF Supported Peri-Implantitis Treatment: A Case Report

Enes Kayan, Ebru Sağlam, Mustafa Tunalı

Bezmialem Foundation University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Objective: T-PRF, titanium-prepared platelet-rich fibrin, is one of the platelet-rich fibrin forms and has a tighter network structure than the PRFs formed in the glass tube. It can be used as a new approach in the treatment of peri-implantitis. The purpose of the present report is the in the use of implant surface modulation procedures in the peri-implantitis treatment.

Methods: A 46 year-old systemically healthy male patient who had an circumferential bone defect in relation to the implant at the maxillary first molar region applied to our clinic. The probing pocket depths were 8mm (mesial), 6mm (buccal), 7mm (distal) and 7mm (palatinal). Phase 1 periodontal therapy were completed in one week. At the same time, the patient underwent combined antibiotic therapy. Periodontal surgery were made after 4 weeks from phase 1 periodontal treatment. The sulculary incision extending from the mesial and distal adjacent teeth was applied, the full thickness flap was elevated, and the granulation tissue was removed. EDTA, ethylenediaminetetraacetic acid, and Er:YAG laser were performed for surface decontamination. The T-PRF was placed over the implant in the form of a hood and the defect was filled. Primary wound closure were made with monofilament suture. Clinical parameters were reevaluated after the operation. There is no evidence of inflammation and the patient follow-up is continuing in terms of bone regeneration.

Conclusion: The most important advantages of T-PRF are that its autogenous acquisition, ease and speed of preparation. T-PRF can be used utilizing both graft and membrane properties of it. This method is an alternative to several methods available for the treatment of peri-implantitis-related bone defects.

P332

Travma Sonucu Ekstrüzyon Ve Kuron Kırığı Saptanan Kesici Dişlerin Tedavisi

Buşra Parlak, Elif Sepet

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Travmatik yaralanmaların çocuklarda sıklıkla üst kesici dişleri etkilediği bildirilmiştir. Travma sonucu meydana gelmiş ekstrüzyon ve kuron kırığı olgularında periapikal bölgedeki sinir-damar bütünlüğü zarar görebilmektedir. Bu durum dişlerin canlılığını yitirmesine ve fonksiyonel, estetik ve fonasyon özelliklerini kaybetmesine neden olabilmektedir. Bu vakada doğru teşhis ve tedavi planlaması ile travmaya uğramış dişlere estetik, fonasyon ve fonksiyonel özelliklerini geri kazandırmak amaçlanmıştır.

Yöntem: Trafik kazası geçiren 8 yaşındaki kız hasta, kazadan bir gün sonra İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Bölümü'ne kırık ve sallanma şikayetiyle başvurdu. Oral muayenede 11 numaralı dişte komplike olmayan kuron kırığı, 21 numaralı dişte ise ekstrüzyonla birlikte komplike olmayan kuron kırığı gözlendi. Radyografik muayenede 11 ve 21 numaralı dişlerin kök uçlarının açık olduğu saptandı.

Bulgular: İlk seans lokal anestezi altında 21 numaralı diş orijinal konumuna getirildi edildi, kanin-kanin dişleri arası bölgeye yarı esnek splint yapıldı. Travma nedeniyle zarar görmüş dişlerin korunması için oklüzyon yükseltildi. Kırık dişlere acil tedavi olarak cam iyonomer restorasyonlar yapıldı. Hastaya antibiyorik ve ağrı kesici reçete edildi. Splint 15 gün sonra çıkartıldı ve aynı seans dişlerin kompozit restorasyonları yapıldı. 1 ay sonraki kontrol muayenesinde 11 numaralı diş buz testine pozitif yanıt, perküsyona negatif yanıt verirken; 21 numaralı dişte buz testine negatif yanıt alındı, perküsyonda hassasiyet tespit edildi ve kalsiyum hidroksit ile apeksifikasyon tedavisine başlandı. 21 numaralı dişin 3 ayda bir pansumanı yapılmışdı ve 9 ayın sonunda apeksifikasyonu sağlandı. Apeksifikasyon sonrası 21 numaralı dişin 6 aylık kontrolünde perküsyonda hassasiyet ve radyografik muayenesinde periapikalde radyolusensi gözlenmedi. 11 numaralı diş 1.5 yıllık kontrolünde perküsyona negetif yanıt, buz testine pozitif cevap verdi. Hastanın günümüzde periyodik klinik kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Ekstrüze olmuş ve/veya kuron kırığı bulunan dişler zaman içinde canlılıklarını kaybedebildiklerinden periyodik klinik kontroller önem taşımaktadır. Doğru teşhis ve tedavi planlaması ile dişlere fonksiyonel, estetik ve fonasyon özelliklerini geri kazandırmak mümkündür.

P332

Treatment of Teeth with Extrusion and Crown Fracture

Buşra Parlak, Elif Sepet

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objective: It is reported that traumatic injuries mostly affect upper central incisors in chilren. Nerve/vein complex in periapical area can be adversely affected in extrusion and crown fracture cases. This situation may cause teeth to lose their vitalities and functional abilities, aestetic and fonation features. In this case, it is aimed to maintain upper central incisors' functional abilities, fonation and aestetic features with accurate diagnosis and treatment plan.

Material and Methods: An 8 year old girl admitted to Istanbul University Faculty of Dentistry, Deparment of Pediatric Dentistry one day after a traffic accident with fracture and mobility complaintments. In oral examination, crown fracture without pulp exposure of both maxillary incisors and extrusion of maxillary left incisor were detected. Both maxillary incisors had open apices.

Findings: Maxillary lef incisor was replaced under local anestesia, a semi rigid splint was made between canine teeth and occlusal arrengement was made for prevention of traumatized teeth. Glass ionomer cement was applied as an emergency treatment and an antibiotic and a painkiller were prescribed. 15 days later, splint was removed and composite restorations were made. Maxillary right incisor had positive response to cold test and negative response to percussion; maxillary lef incisor had negative response to cold test and positive response to percussion 1 month after the accident. Therefore apexification treatment with calsium hydroxide was planned to maxillary left incisor at the same appoitment. After applying calsium hydroxide at intervals of 3 months, apexification of maxillary left incisor was accomplished in 9 months. Maxillary left incisor had negative response to percussion 6 months after apexification treatment. Maxillary right incisor had negative response to percussion and had positive response to cold test 1.5 year after the accident.

Conclusion: Extrusion and crown fracture may cause teeth lose vitality; periodical clinical visits are important.

P333

Dental Travmaya Uğramış Genç Daimi Dişlerde Rejeneratif Pulpa Tedavisi

Halenur Altan[1], Ebru Delikan[2], Sümeyra Akkoç[1]

[1] Gaziosmanpaşa Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

[2] Mersin Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Dentin-pulpa kompleksi etkilenmiş dişlerin sağlıklı ve fonksiyonel olarak ağız içinde kalabilmesi için rejeneratif tedavinin önemi gittikçe artmaktadır. Rejeneratif endodontik tedavilerde (RET) başarılı sonuçlar elde etmek için doğru endikasyon , teknik ve biyouyumlu materyaller kullanılmalıdır. Bu olgu sunumunda amacımız RET yapılan genç daimi dişin 1 yıllık takibinin sunulmasıdır.

Yöntem: 10 yaşında erkek hasta Gaziosmanpaşa Üniversitesi Çocuk Diş hekimliği kliniğimize dişinin kırılması nedeniyle başvurdu. Hastanın klinik ve radyolojik incelemesinde 11-21 numaralı dişinde komplike kron kırığı ve kök gelişiminin tamamlanmadığı görüldü.Tedavi protokolü olarak ilk seansta lokal anestezi altında pulpal extirpasyon yapıldı.İkili antibiyotik patı kullanılarak 7 gün bekletildi. 2.seansta kanatma yapılarak MTA ve kompozit restorasyonla işlem tamamlandı.1 yıllık takibi sonrasında klinik ve radyolojik olarak asemptomatik olduğu görüldü. Radyografide kök formasyonu devamlılığı gözlendi.

Sonuç: Rejeneratif Endodontik tedavisi açık apeksli genç daimi dişlerde etkili bir seçenek olabilir.

P333

Regenerative Pulp Treatment of Immature Permanent Tooth with Trauma

Halenur Altan[1], Ebru Delikan[2], Sümeyra Akkoç[1]

[1] Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

[2] Mersin University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

Aim: In traumatized dentin-pulp complex, important of regenerative endodontic treatment tends to increase in order to the teeth to remain healthy and functional in the mouth. To achieve successful results in regenerative endodontic treatment (RET) correct indication,technique and biocompatible materials should be used. Method: A 10 years old male patient was referred to Gaziosmanpaşa University,Pediatric Dentistry. Complicated crown fracture and immature root formaiton was determined in clinic and radiological examination of patient tooth number 11-21. Pulp extirpation was done under local anesthesia at first season as a treatment protocol.Dual antibiotic paste used for one week. 2nd season root canal bleeding was induced and after that performed with MTA and composite restoration. After 1 year follow up clinically and radiologically asymptomatic. Development of root formation was noted in the periapical radiographs.

Conclusion: RET may be an effective option for the retreatment of an immature permanent tooth.

P334

Medullar Boşluğa Deplase Olmuş Bir İmplant: Vaka Raporu

Tolgahan Kara, Mehmet Kemal Tümer, Emrah Soylu, Esengül Şen, Ahmet Altan, Nihat Akbulut

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Dental implant uygulaması, yüksek başarı oranı nedeniyle oral rehabilitasyon için öngörülebilir bir yoldur. Bununla beraber, implant cerrahilerinin katlanarak artmasına paralel olarak ameliyat esnasında kazara oluşan komplikasyonların oranı da artmaktadır. Özellikle zayıf primer stabilite, yetersiz kortikal kemik kalınlığı ve rezidüel kemik yüksekliği olan hastalarda, implantın maksiller sinüse kaçması daha önce rapor edilmiştir ancak medullar boşluğa deplase olması nadir bir intraoperatif komplikasyondur. Bu raporda, rutin bir implant cerrahisi sırasında implantın mandibulada medullar alana deplase olduğu bir vaka sunulmaktadır.

Yöntem: Bir diş kliniğinde kayıp sol alt 1. molar dişi için implant ameliyatına alınan 55 yaşındaki kadın hasta, sonrasında implantın deplase olması nedeniyle Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Bölümümüze yönlendirilmiştir. Radyolojik inceleme sonrasında implantın derinde ve inferior alveoler sinire yakın olduğu saptanmıştır. Lokal anestezi altında üçgen zarf flep kaldırıldıktan sonra bukkal kemikte osteotomi yapılarak implanta ulaşılmıştır. Deplase implant çıkarıldıktan sonra defekt, partikül formda kemik allogreftiyle doldurulmuş ve primer olarak kapatılmıştır.

Bulgular: 3 aylık iyileşme periyodundan sonra alınan ortopantomografta kemiğin tamamiyle sorunsuz iyileştiği görülmüştür. Bu kontrolden 2 ay sonra da toplam 6 implantla hastanın oral rehabilitasyonu başarılı bir şekilde tamamlanmıştır.

Sonuç: Mandibulada kemik yoğunluğunun azalması, yaşlanma, anormal remodelling, osteoporosis gibi çeşitli faktörlere bağlıdır. Kliniklerin birçoğunda panoramik filmler yaygın şekilde kullanılsa da, şüpheli hastaların sadece panoramik filmle değerlendirilmesi çok zordur. Ameliyat öncesi kemik kalitesinin açık bir şekilde belirlenmesi için CBCT ve Hounsfield BT gerekebilmektedir. Özetle, bu tür komplikasyonların önlenmesindeki kilit noktalar; deneyimli bir cerrahın olması, titiz bir preoparatif değerlendirme ve doğru cerrahi tekniktir.

P334

A Displaced Implant Into The Medullary Space: Case Report

Tolgahan Kara, Mehmet Kemal Tümer, Emrah Soylu, Esengül Şen, Ahmet Altan, Nihat Akbulut

Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Purpose: Dental implant administration is a predictable way for oral rehabilitation due to its high success rate. However, rate of intraoperative accidental complications increase parallel to multiplying implant surgeries. Implant displacement into the maxillary sinus, especially in patients with poor primary stability, insufficient cortical bone thickness and residual bone height, has been reported. But displacement into the medullary space is an uncommon intraoperative complication. This report presents a case in which an implant was displaced to medullary space in mandible during a routine implant surgery.

Method: After 55-years-old female patient had undergone implant surgery for missed left mandibular first molar in a dental clinic, she was referred to our Department of Oral and Maxillofacial Surgery because of a displaced fixture. After radiological examination it was seen that fixture was located deep and near to inferior alveolar nerve. We performed osteotomy on buccal cortical bone after reflection of a triangular flap under local anesthesia and reached the displaced fixture. Following the fixture was removed, defect was filled with particular bone allograft and the wound was closed primarily.

Results: After 3 months healing period, it was seen in orthopantomograph bone healed completely without any problem. 2 months later from this control oral rehabilitation of the patient was completed with six new implants successfully.

Conclusion: Reduction of bone density in mandible depends on several different factors such as aging, abnormal remodelling, osteoporosis etc. Although panoramic radiograph is used widely in many dental clinics, evaluation of the suspected patients with only panoramic radiographs is very difficult. CBCT and Hounsfield CT may be required to evaluate bone quality before the surgery. In summary, the key parts of preventing these accidental implant complications are; an experienced surgeon, meticulous preoperative evaluation and right surgery technique.

P335

Travma Sonrası Mineral Trioksit Agregat Apeksifikasyonu:Olgu Bildirisi

Özgecan Bakış Çaynak, Merve Çayırcı, Sermin Dicle Aksakal, Fatma Zeynep Aytepe

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Gelişimini tamamlamamış nekrotik pulpalı ve geniş periapikal lezyonlu dişleri,geleneksel kök kanal tedavisi ile tedavi etmekte çeşitli zorluklar vardır.Oysa mineral trioksit agregat (MTA), kırılgan bir dişin iki seanslık apeksifikasyon prosedürü ile hızlı bir şekilde tedavi edilmesine olanak sunar.Bununla birlikte MTA'ya bağlı renk değişikliği olabileceği unutulmamalı ve bu durumda beyazlatma işlemi yapılmalıdır

Olgu: İki yıl önce travma geçiren 9 yaşında kız hasta, sağ maksiller santral dişinde apikal apse ve mobilite şikayeti ile diş hekimliği fakültesine başvurdu.Radyografik incelemelerde dişin apeksinin açık olduğu ve periapikal lezyon olduğu izlendi.MTA apeksifikasyonu tedavi prosedüründen sonra meydana gelen renkleşme beyazlatma işlemi yapılarak giderildi.Diş kompoxit rezin ve strip kuron kullanılarak restore edildi.

Sonuç: Tedavi sonrası yapılan takip muayenelerinde mobilite,sondalama ve fonksiyon normal olup semptom gözlenmedi ve radyografik muayenede periapikal lezyonun iyileştiği gözlendi.Sonuç olarak MTA apeksifikasyonun, tedavi süresini azalttığı,dişin hızlıca restorasyonu ve apikal dokuların iyileşmesi üzerinde daha avantajlı olduğu görülmüştür.

P335

Mineral Trioxide Aggregate Apexification After Trauma: Case Report

Özgecan Bakış Çaynak, Merve Çayırcı, Sermin Dicle Aksakal, Fatma Zeynep Aytepe

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Objective: Immature teeth with necrotic pulp and large periapical lesion have difficulties to treat by conventional root canal therapy. Whereas MTA ensures the option of a two-visit apexification procedure so that the fragile tooth can be restored immediately. Along with that discoloration due to MTA should be kept in mind and bleaching procedures could be used in case of this.

Case report: A 9 year-old girl who had trauma two year ago had referred with the complaints of apical abcess and mobility in the right maxillary central incisor. In radiographic examination open apex and large periapical lesion was observed.

After MTA apexification, a discoloration has revealed and bleaching procedures has completed to eliminate this problem. The tooth was restored with the resin composite by aid of strip crowns.

Conclusion: At the follow-up visits, clinical examination revealed normal mobility, probing depths, and normal function without symptoms and radiography showed healing of periapical lesion. MTA apexification has advantages such as reduction of treatment time, immadiate restoration of the tooth and also healing of apical tissues.

P336

Teleskopik Kron Tutuculu İmplant Destekli Mandibular Tam Protez Vaka Sunumu

Muhammet Emin Aksan, Saadet Atsü Sağlam, Ali Can Bulut, Emre Diker

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: İki implant destekli mandibular tam protezler için genellikle farklı tasarım barlar, magnetler, top ve locator ataşmanlar gibi farklı dayanak türleri kullanılmaktadır. İki interforaminal implant üzerine teleskopik kron tutucu kullanarak tam protezin desteklenmesi 1989 yılında başlamıştır. Öncelikli olarak konvansiyonel teleskopik protezler için kullanılan esnek (rijit olmayan) teleskop kronlar implant destekli tam protezler için alternatif sağlayabilirler.

Gereç ve Yöntemler: Bu olguda, alt-üst tam dişsizliği olan, alt çene kaninler bölgesine iki implant yaptırmış 47 yaşında erkek bir hastanın protetik tedavisi bildirilmektedir. Yapılan klinik ve radyografik muayeneler sonucu, hastanın atrofik bir mandibulasının olduğu, yapılan implantların uygun olmayan açılarda ve asimetrik olduğu saptanmıştır. Üst çenesine implant yaptırmak istemeyen hastamızın üst çenesine poliamid rezin (Defleks) tam protez, alt çenesine ise teleskop kron tutuculu tam protez planlanmıştır. İlk olarak hastanın alt çenesindeki implantların üzerine iki adet CAD/CAM titanyum kişisel dayanak üretildi. Dayanakların hasta ağzında radyografik olarak pasif uyumunun kontrol edilmesinin ardından bu dayanakların üzerine primer kronlar üretildi. Sonrasında primer kronları üzerine döküm Cr-Co tam protez alt yapısı üretildi ve bu alt yapı üzerinde tam protez bitirildi. Son aşamada teleskop kronlar dual-cure rezin siman (Panavia V5 Kuraray America, Inc) kullanılarak simante edildi.

Bulgular: Hasta 6 ay boyunca 3 kez klinik ve radyolojik olarak takip edildi. Teleskop tutuculu tam protezin atrofik mandibulayı ve uygunsuz implant açılarını rehabilite edebildiği görüldü. İmplant dayanaklarında vida gevşemesi, vida kırılması ve teleskop kronlarda desimantasyon ve aşınma gözlenmemiştir. Bu süre zarfında hasta, protezin stabilizasyondan ve retansiyonundan memnun olduğunu ve çiğneme kuvvetinin yeterli olduğunu ifade etti.

Sonuç: Teleskopik kronların implant destekli tam protezlerde kullanılması iyi bir stabilite ve tutuculuk ile ilişkili güvenilir bir seçenektir.

P336

Telescopic Crown Retained Mandibular Implant Supported Overdentures Case Report

Muhammet Emin Aksan, Saadet Atsü Sağlam, Ali Can Bulut, Emre Diker

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: For two implant–supported mandibular overdentures, commonly used abutment types include bars of different designs, magnets, ball and locator attachments. Treatment using non-rigid telescopic crown connectors on two interforaminal implants for overdenture stabilization began in 1989. Resilient (nonrigid) telescopic crowns, as initially used for conventional telescopic prostheses can provide an alternative for implant supported overdentures.

Material and Methods: In this case, prosthetic treatment of a 47-year-old male patient who has two implants in the mandible canines region with maxilla and mandible edentulous is reported. Clinical and radiographic examinations revealed that the patient had an atrophic mandible and that the implants were improper position and asymmetrical. A complete prosthesis with polyamide resin (Deflex) is planned for his maxilla of the patient who doesn't want implant raplacement to the maxilla, and a complete prosthesis with telescope crowns for the mandible. First, two CAD/CAM individual titanium abutments were made on the implants in the patient's mandible. After the abutments were checked radiographically for the passive fit in the patient's mouth, primer crowns were produced on these abutments. Subsequently, a cast Cr-Co framework was produced on the primer crowns and the overdenture prosthesis was finished on the framework. At final stage, telescopic crowns were cemented using a dual-cure resin cement (Panavia V5). **Results:** The patient was followed clinically and radiologically 3 times for 6 months. It was observed that telescop crown retained overdenture could rehabilitate the atrophic mandible and improper implant position. No screw loosening, screw fracture on the abutments, no decementation and wear on the telescopic crowns were observed. During this time, the patient stated that the prosthesis was satisfied with the stabilization and retention, and the chewing function was sufficient.

Conclusion: The use of this telescopic crowns in implant-supported overdentures is a reliable option that is associated with good stability and retention.

P337

Mandibular Hassas Bağlantılı İmplant Destekli Sabit Bölümlü Protez Vaka Raporu

Muhammet Emin Aksan, Saadet Atsü Sağlam, Ali Can Bulut, Emre Diker

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Mandibular bükülme (fleksiyon), çene hareketleriyle anında ve eş zamanlı olarak meydana gelen, çok yönlü bir fenomendir. Mandibular fleksiyon, dental implantlar ile ilgili çeşitli işlemlerin prognozunu ve tedavi sonucunu etkileyebilir. Dolayısıyla implant destekli protez tasarlarken mandibulanın fleksiyonu, özellikle implantlar interforaminal bölgenin posterioruna yerleştirildiği durumlarda, değerlendirilmesi gereken önemli biyomekanik bir parametredir. Çoklu implant destekli sabit bölümlü protezler veya simfiz bölgesi boyunca bölünmüş bir protez gibi bir parçalı protez tasarımlarının kullanılması, mandibular fleksiyonun etkisini en aza düşürdüğü düşünülmektedir. Bu vakada mandibular fleksiyonun olumsuz etkilerini en aza indirecek bir sabit bölümlü protez planlanması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu vaka raporunda mandibular tam dişsizliği ve çift taraflı maksiler posterior bölge dişsizliği olan 54 yaşındaki erkek hasta bildirilmektedir. Bilgisayarlı tomografi ve panaromik radyograf ile yapılan radyolojik inceleme sonrası hastanın mandibulasına mevcut kemik durumuna göre yapılacak olan 6 adet implantın yerleri planlanmıştır. Maksillaya hasta isteği üzerine sadece tek taraflı 3 implant planlanmıştır. Sonrasında implant yerleri göz önünde bulundurularak, mandibular fleksiyonu önlemek adına hastaya hassas bağlantılar ile bölünmüş sabit bölümlü protez planlanmıştır. Protez alt yapısı döküm Cr-Co olarak üretilmiştir. Protez alt yapısının pasif uyumu hasta ağzında ve radyografik olarak kontrol edildikten sonra porselen ilavesi ile protez bitirilmiştir.

Bulgular: Hasta yapılan protezin estetiğinden ve fonksiyonundan memnun kalmıştır. 1 içinde yapılan kontrollerinde seramik kırığı, vida gevşemesi, vida kırığı gibi herhangi bir protetik komplikasyona rastlanmamıştır.

Sonuç: Bölünmüş bir alt yapıya sahip mandibular implant destekli sabit protezin kullanımı, mandibular fleksiyonu telafi etmek için iyi bir alternatiftir ve posterior implant kaybı, vida gevşemesi olmaksızın implant destekli protezlere iyi bir stabilite ve tutuculuğun yanı sıra bir yıllık dönemde yeterli hasta memnuniyeti sağlar.

P337

Implant Supported Fixed Partial Prothesis with Precision Attachment Case Report

Muhammet Emin Aksan, Saadet Atsü Sağlam, Ali Can Bulut, Emre Diker

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: Mandibular flexure is a multifactorial phenomenon that occurs instantaneously and concurrently with jaw movements. The mandibular flexure can affect the prognosis and treatment outcome for various dental and implant-related procedures. Therefore when designing an implant-supported prosthesis, the mandibular flexion is an important biomechanical parameter that should be assessed, especially when the implants are positioned posterior of the interforaminal region. The use of a sectional prosthesis design, such as multiple implant fixed dental prostheses or a prosthesis divided along the symphysis region, can be considered to minimize the effect of mandibular flexure. In this case, a fixed partial prosthesis is aimed to plan minimizing the negative effects of the mandibular flexion.

Material and Methods: In this case report, a 54-year-old male patient with mandibular edentulous and bilateral maxillary posterior regional edentulous is reported. After radiological examination with computed tomography and panoramic radiograph, 6 implants were planned for the patient's mandibles according to the existing bone condition. Only single-sided 3 implants are planned for the maxilla upon patient request. Subsequently, in order to prevent mandibular flexion, a fixed partial prosthesis is planned, which is divided by precision attachments, considering the implant locations. The framework is made of cast Cr-Co. The passive adaptation of the prosthetic framework was assessed intraorally and radiographically, and then the prosthesis was finished with porcelain addition.

Results: The patient was satisfied with the esthetics and function of the prosthesis. No prosthetic complications such as ceramic fracture, screw loosening, screw fracture were observed in the controls performed within 1 year.

Conclusion: The use of a mandibular fixed-implanted-supported prosthesis with a split-framework is a good alternative to compensate for mandibular flexure, providing good stability and retention of the implant-supported prosthesis without loss of the posterior implant or screw loosening with acceptable patient comfort during a period of one year.

P338

Anterior Bölgede Konservatif Yaklaşımlarla Estetiğin Düzeltilmesi: 2 Vaka Raporu

Zulal Tekiroglu Yelken, Emine Sirin Karaarslan

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Diş diastemaları, aynı arktaki iki komşu diş arasındaki boşluklardır. Dental diastemalar kötü estetiğin en yaygın sebeplerinden biridir. Minimal diş preperasyonu ve kompozit rezin restorasyonlarla diastema kapatılması, diğer estetik tedavi seçeneklerine göre daha az invazivdir, ayrıca tek seansta tamamlanabilen ekonomik bir tedavi seçeneğidir. Bu iki vaka raporu, ön bölge dişlerinde direkt adeziv restorasyonlar kullanarak diastema kapatma tedavisini sunmaktadır.

Gereç ve yöntem: Üst ön dişleri arasındaki boşluk sebebiyle estetik şikayetle gelen iki hastanın klinik muayenesi sonucu şu bulgular tespit edilmiştir:

Vaka A: 11 nolu dişin insizal köşesinde kırık tespit edilen 22 yaşında kadın hasta 11 ve 21 nolu dişlerin arasındaki açıklık şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan ağız içi muayenede her iki diş vitaldir ve dişetleri sağlıklıdır.

Vaka B: Kliniğimize başvuran 21 yaşında kadın hastadan alınan anamnezde hastanın 11 ve 21 nolu dişleri arasındaki boşluktan şikayetçi olduğu öğrenilmiştir. Ortodontik tedaviyi kabul etmeyen hastanın muayenesinde santral kesiciler arasında geniş bir papil ve yüksek frenilum sebebiyle diastema tespit edilmiştir.

Vaka A'da restorasyon silikon anahtar metodu kullanılarak yapılmıştır. Diğerinden farklı olarak, ikinci vakada ilk önce diyot lazer(Epic 10 Diode Laser, Biolase, USA) kullanılarak frenektomi prosedürü uygulanmıştır ve iyileşme için 15 gün beklenmiştir. Her iki vakada, diastema alanı uygun renk seçimleri yapılarak kompozit restoratif materyaller ile restore edilmiştir.

Sonuç: Direkt kompozit rezin tabakalama tekniğinin marjinal renklen me, fraktür ve periodontal problemler gibi olası dezavantajlarının önüne geçmek ve uzun vadede klinik başarı elde etmek için hastanın ağız hijyenini optimum düzeyde tutması ve düzenli hekim kontrolleriyle desteklenmesi önemlidir. Direkt kompozit rezin tekniği protetik tedaviye bir alternatif olarak estetik ve dayanıklılığı tatmin edici, diş yapısının korunduğu restorasyonlar elde etmektedir.

P338

Aesthetic Rehabilitation in the Anterior Region with Conservative Approach: 2 Cases Reports

Zulal Tekiroglu Yelken, Emine Sirin Karaarslan

Gaziosmanpasa University Dentistry Faculty, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: Diastemas are gaps or spaces between two adjacent teeth in the same tooth arch. Midline diastema is one of the common reason for poor aesthetics. Diastema closure with minimal tooth preparation and composite resin restorations is an economical treatment option that is less invasive than other aesthetic treatment options and can be completed in one session. This case reports the menagement of diastema closure in anterior teeth using direct adhesive restorations.

Material and Methods: Clinical examination of the two patients with non-aesthetic complaints due to space in the upper anterior teeth revealed the following findings:

Case A: A 22-year-old female patient who had a fracture at the incisive margin of the 11th tooth applied to our clinic with the complaint of space between 11 and 21 teeth. The teeth are vital and gums are healthy.

Case B: A 21-year-old female patient with a complaint of gap between the teeth of 11 and 21, admitted to our clinic. In the examination of the patient who did not accept orthodontic treatment, a diastema was detected due to a large papilla and high frenulum between the central incisors.

In case A, the restoration was completed using silicone key method. Unlike the other case, in the second case at first, frenectomy procedure was performed using diode laser (Epic 10 Diode Laser, Biolase, USA) and waited for healing for 15 days. In all two cases, the diastema areas were restored with composite restorative materials, taking the appropriate choice of colors into consideration.

Conclusion: Maintaining an optimum oral hygiene and regular clinical controls are essential in order to have a long-term clinical success and prevent the disadvantages of incremental direct composite resin technique such as marginal discolouration, fracture and possible periodontal problems. This method provides a satisfying esthetic and durability while protecting dental tissues as an alternative to prosthodontic approaches.

P339

Travmaya Uğramış Genç Daimi Santral Dişin Endodontik ve Restoratif Tedavisi

Ayça Kurt[1], Ayşe Tuba Özalp Koca[2], Ezgi Baltacı[3], Tamer Tüzüner[1]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

[3] Ok Meydanı Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Amaç: Nekrotik genç daimi dişlerdeki endodontik tedavi, geniş ve zayıf kök kanalları ve kırılgan kök kanal duvarları nedeniyle zordur. Bu vaka raporu, travmaya uğramış nekrotik daimi üst çene santral dişin sıcak guta-perka tekniği ile endodontik tedavisini ve kron restorasyonunu tanımlamaktadır.

Yöntem: On bir yaşında erkek hasta üst çene sol santral dişte kırık ve bukkal bölgedeki şişlik şikayeti ile Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Bölümü'ne başvurdu. Hastanın velisinden alınan anamnezde, dişinin iki yıl önceki bir travma sonucu kırıldığı ve uyumsuz olduğu için endodontik tedavisini yarıda bıraktığı anlaşıldı. Ebeveyn onayı alındıktan sonra, anlat, göster, uygula metodu ile davranış yönlendirme yapıldı ve hastanın tedavi olma konusundaki isteği arttırıldı. Klinik ve radyografik incelemesi yapılan dişin çok geniş kök kanalına ve apikal periodontitis semptomlarına sahip olduğu gözlemlendi. Kök kanal tedavisine başlandı ve kalsiyum hidroksitli pansuman seanslarından sonra, iyileşen kök kanalı sıcak guta perka tekniği ile dolduruldu. Kırık diş kronu kompozit ile restore edildi.

Bulgular: Birinci hafta, 1. ay ve 3. ay yapılan klinik ve radyografik takiplerde diş fonksiyonel ve estetik açıdan sağlıklıydı. Üçüncü aydaki radyografik takipte apikaldeki lezyonun daha küçük olduğu gözlemlendi. Hasta halen takip ve kontrol altındadır.

Sonuç: Genç hastalarda travmaya uğramış genç daimi anterior dişlerdeki gecikmiş tedavide dahi başarı şansı yüksektir. Sıcak guta-perka tekniği ile kök kanal dolumunun ve sonrasında kompozit ile restorasyonun fonksiyonel ve estetik kazanımlar için yararlı olacağı düşünülebilir.

P339

Endodontic and Restorative Treatment of Traumatized Young Permanent Central Teeth

Ayça Kurt[1], Ayşe Tuba Özalp Koca[2], Ezgi Baltacı[3], Tamer Tüzüner[1]

[1] Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

2 Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry Department of Endodontics

3 Okmeydanı Oral and Dental Health Hospital

Aim: Endodontic treatment of necrotic young permanent teeth is challenging due to large and thin root canals and fragile root canal walls. This case report describes, endodontic treatment with warm gutta-percha technique of traumatized young permanent maxillary central tooth and the restoration of its crown.

Methods: Eleven years old male patient with complaint of fractured maxillary left central tooth and a swelling on labial area refered to Department of Pediatric Dentistry of Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry. After anamnesis given by the parent, it was understood that his tooth was fractured after a trauma two years ago, he interrupted endodontic treatment due to non-cooperative behaviours. After the consent of his parent, behavioural cooperation was managed by tell-show-do method and his treatment compliance has been improved. Clinical and radiographic examinations revealed tooth had extremely wide root canal and symptomatic apical periodontitis. Root canal treatment was started. The root canal healing was provided with warm gutta-percha tecnique after calcium hydroxide dressing sessions. The fractured crown was restored with composite.

Results: In clinical and radiographic follow-ups at 1st week,1st month and 3rd month, the tooth was healthy in terms of functional and esthetically. Radiographic follow-up after 3rd month revealed that the apical lesion was smaller. The patient is now under follow-up and control.

Conclusion: Even in delayed teratment of a traumatized young permanent anterior tooth in young patient, there is great chance to get successful results. It can be thought that, root canal obturations with warm gutta-percha techniques and subsequent composite restoration is benefical for functional and esthetic achievements.

P340

Simante İmplant Dayanağıyla Vida Retansiyonlu Monolitik Kron Üretimi Vaka Raporu

Muhammet Emin Aksan, Saadet Atsü Sağlam, Ali Can Bulut, Emre Diker

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: İmplant destekli restorasyonlarda protezin retansiyon tipinin seçimi, restorasyonun sağ kalımını etkileyen son derece önemli bir parametredir. Siman retansiyonlu restorasyonlar uygun olmayan implant pozisyonunu rehabilite edebilme, pasif uyumun kolay olması, gibi avantajlara sahipken, vida retansiyonlu sistem ise restorasyonun geri dönüşümlülüğünün kolaylığı ve artık siman riskinin olmaması gibi avantajlara sahiptir. Bu olguda posterior tek diş eksikliği tedavisi için her iki retansiyon sisteminin avantajlarından yararlanılarak üretilen implant destekli kronun sunumu yapılmaktadır.

Gereç ve Yöntemler: 38 yaşında erkek hasta sağ alt birinci büyük azı bölgesine implant yaptırdıktan sonra protez yaptırmak üzere kliniğimize başvurmuştur. Gerekli radyolojik ve ağız içi inceleme sonrası implant açısının uygun olmadığı, fakat interokluzal mesafenin kron için yeterli olduğu tespit edilmiştir. Bundan dolayı hastaya prefabrik simante dayanak üzerine vida dediği bulunan monolitik bir kron planlanmıştır. Hastanın ölçüsü alındıktan sonra model elde edilmiştir. Modeldeki dişeti yüksekliğine uygun 15 derece açılı prefabrik implant dayanağı yerleştirilerek laboratuar tarayıcısında taratıldıktan sonra üzerine CAD yazılımında giriş yoluna uygun vida deliği bulunan monolitik zirkonya kron tasarlanmıştır. Sonrasında dayanak ve restorasyon kumlanmış ve restorasyonun giriş yolu ile dayanak vida boşluğu mum yardımıyla kapatılarak model üzerinde Panavia V5 (dual-cure rezin siman) ile yapıştırılmıştır. Giriş yolundaki mum uzaklaştırılarak restorasyon hasta ağzına 20N/cm kuvvet ile vidalanmıştır.

Bulgular: Hastamızı 6 ay boyunca 3 kez klinik ve radyolojik olarak takip edildi. Bu süre boyunca vida gevşemesi, restorasyon ve dayanağın ayrılması gibi bir komplikasyona rastlanmadı.

Sonuç: Bu implant destekli hibrit restorasyon her iki retansiyon sistemin avantajına sahip olup ucuz olması yönüyle CAD/CAM dayanak-kron birleşimi hibrit restorasyonlara alternatif olabilir.

P340

Manufacturing Screw-Retained Monolithic Crown with Cement-Retained Abutment Case Report

Muhammet Emin Aksan, Saadet Atsü Sağlam, Ali Can Bulut, Emre Diker

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: The choice of retention type in implant-supported restorations is an extremely important parameter that affects the survival rate of the restoration. The cement-retained implant restorations has advantages such as compansation of iMproper implant position, passivity easily obtained, while screw retained restorations has advantages such as easy to retrieval and avoiding excess cement. In this case, implant-supported crown presantation is made by using the advantages of both cement and screw retained systems for posterior single tooth defect treatment.

Material and Methods: A 38-year-old male patient has applied to our clinic for prosthetic reconstruction after implantation of the right lower first molar region. After the necessary radiological and intraoral examinations, it was determined that the implant position was improper, but the interoclusal space was sufficient for a crown. Therefore, a monolithic crown has been planned with a screw-hole on the prefabricated cement-retained abutment The master model was obtained after the patient's impression has been taken. The 15-degree-angle prefabricated abutment, suitable for the gingival height of the model was placed and scanned in the laboratory scanner, then the monolithic zirconia crown with screw-hole suitable for the entry path in the CAD software was designed. Subsequently, the abutment and restoration were sandblasted and the entrance of the restoration and screw-hole of abutment was covered with wax and cemented on the model with Panavia V5 (dual-cure resin cement). The wax was removed from the entrance of the restoration and was screwed into the patient's mouth with the force of 20 N/cm.

Results: The patient was followed clinically and radiologically 3 times for 6 months. During this period no complications such as screw loosening and fracture, separation of restoration and abutment determined.

Conclusion: This implant-supported crown has the advantages of both retention systems and it is alternative to individual abutment-crown complex hybrid restorations due to its cheap.

P341

Mandibular Kondilde Lokalize Bir Anevrizma Kisti

Hatice Cansu Kış[1], Damla Soydan[1], Aykağan Coşgunarslan[1], Emin Murat Canger[1], Alperen Vural[2]

[1] Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş ve Çene Radyolojisi

[2] Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi,Kulak Burun Boğaz Hastalıkları

Amaç: Nadir bir lokasyonda görülen anevrizmal kemik kisti olgusunun klinik, radyolojik ve histolojik özelliklerinin sunulmasıdır.

Giriş: Anevrizmal kemik kisti (AKK), osteoid veya osteoklast benzeri dev hücreler içerebilen, kan veya serum dolu çeşitli çaplarda kaviteler ile karakterize iyi huylu osteolitik bir kemik tümörüdür. Nadir bir kemik lezyonudur. AKK'nın kraniofasiyal iskelette tanımlanan vaka sayısı çok azdır ve bu kistin mandibular kondil içindeki yeri daha da nadirdir.

Olgu Sunumu: 25 yaşındaki kadın hasta kliniğimize sol yanağında şişlik ve zaman zaman hissettiği ağrı şikayeti ile başvurdu. Hastanın ekstraoral muayenesinde, fasiyal asimetri tespit edildi. Alınan panoramik radyografide mandibular sol kondilde uniloküler radyolüsent bir lezyon tespit edildi. Konik ışınlı bilgisayar tomografi (KIBT) incelemesinde düzenli sınırlı lezyonun destrüksiyon yapmaksızın kortikal ekspansiyona neden olduğu görüldü. Hasta tedavi için cerrahi kliniğine yönlendirildi. Lezyon mandibuler kondil ve kondil kıkırdağı ile birlikte rezeke edildikten sonra kostakondral greft uygulanarak mini Y plak ve mini vidalar ile stabilizasyon sağlandı. Çıkarılan parçanın histopatolojik incelemesinde görülen fibröz dokuda kırmızı kan hücreleri ile dolu sinüzoidal boşluklar ile çok çekirdekli dev hücreli osteoklastlar, dev hücreli lezyonla uyumlu bulundu.

Sonuç: Anevrizmal kemik kisti; küçük, yavaş gelişen ve asemptomatik lezyondan, ağrı, şişlik, deformite, nörolojik semptomlar, patolojik kırık ve kortekste perforasyona neden olan hızla büyüyen, genişleyen, yıkıcı lezyona kadar değişir. Anevrizmal kemik kisti, nispeten yaygın bir kemik lezyon olmasına ragmen kraniyofasiyal iskelette nadir görülür. Bu osteolitik lezyonun tam cerrahi rezeksiyonu, yüksek nüks oranı göz önüne alındığında, tercih edilen tedavi yöntemidir. AKK'nın radyolojik bulguları çok değişken olduğu için tanıda histopatolojik incelemeyle klinik korelasyon sağlanması önemlidir.

P341

Aneurismal Bone Cyst Located in Mandibular Condyle

Hatice Cansu Kış[1], Damla Soydan[1], Aykağan Coşgunarslan[1], Emin Murat Canger[1], Alperen Vural[2]

[1] Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Erciyes University Faculty of Medicine, Department of Ear, Nose and Throat Diseases

Aim: To present clinical, radiographic and histological properties of a aneurismal bone cyst which was located on an unusual location.

Introduction: Aneurismal bone cyst (ABC) is a benign osteolytic bone tumor that may have giant cells like osteoids or octeoclasts and characterized with cavities filled with blood or plasma.It is a rare bone lesion. There are only a few cases diagnosed with ABC and cases in mandibular conyle is even rarer.

Case Report: 25 years old female patient referred to our clinic with swelling on left cheek and casul pain.Facial symmetry was noticed in extraoral examination.An unilocular radiolucent lesion at left condyle was detected in panoramic radiograph.Well demarcated? lesion was found to cause cortical expansion without destruction in Cone Beam Computed Tomography (CBCT).Patient was referred to Oral Surgery Clinic for treatment.Lesion was resected with mandibular condyle and condyle cartilage.Costacondral grafts were used and stabilized with mini screws and mini Y plate.Resected sample was evaluated histopatologically.Sinusoidal sapces filled with red blood cells and multinucleated giant osteoclasts were found consistent with giant celled lesion.

Result: Aneurismal bone cyst; ranges from small and slow-developing asymptomatic lesion to symptomatic cases with pain,swelling,deformity,neurological syptoms ,pathologic fractures and destructive,fast growing and fast growing lesions that causes perforation at cortex .Although it is a common bone lesion, it is rarely seen in craniofacial structures.Considering high relapse rates,full surgical resection of this osteolytic lesion is preferred treatment option.Radiological findings of ABC is variable so it is crucial to keep a clinical correlation.

P342

Alt Üst Çene Tam Diş Eksikliğinin İmplant Destekli Protetik Restorasyonla Rehabilitasyonu: 2 Yıllık Klinik Takip

Ayşe Koçak-Büyükdere[1], Bahadır Kan[2]

[1] Kocaeli Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Kocaeli Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Periodontal sebeplerden dolayı tüm dişlerini kaybeden hastanın ileri cerrahi teknikler kullanılmadan implant destekli protetik restorasyon yapılması ve 2 yıllık takibi.

Yöntem: Elli bir yaşındaki kadın hasta, diş etlerinde kanama ve ağız kokusu şikayeti ile Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvurmuştur. Ağız içi muayenesi sonucunda; sağ üst çenede gömük kanin dişin olduğu ve 11-14 nolu dişler arasında metal destekli köprü, ileri derecede periodontal hastalığının ve mobilitenin olduğu belirlenmiştir. Hastanın tüm dişlerinin çekilmesine ve tam protez yapılmasına karar verilmiştir. Hasta provalarda dahi protezi ağzına yerleştirememiştir ve sabit protez yapılmasının daha doğru olduğuna karar verilmiştir. Tomografik inceleme sonucu periodontal kayıplardan dolayı destek kemik azlığından dolayı ileri cerrahi yapılması gerekmekteydi. Hasta ileri cerrahi yapılmasını istemediği için açılı implantlar kullanarak all-on –four tekniği ile implant yerleştirildi. İnterokluzyon mesafeden dolayı hibrit protez yapıldı.

Bulgular: Hastanın alt üst çenesine implant destekli hibrit protez yapıldı. Düzenli kontrollar yapılan hastada ilk iki ayda kasların adaptasyonunu ayarlamak için plak kullandırıldı. Yıllık kontrollerde restorasyon çıkarılıp kontrol yapıldı ve iki yıllık kullanım sonucunda herhangi bir sıkıntı ile karşılaşılmadı.

Sonuç: İmplant destekli hibrit protez hastanın fonksiyon ve estetik ihtiyaçlarını karşılamıştır.

P342

Rehabilitation of the Edentulous Maxilla and Mandibula with Implant Retained Prosthetic Restoration: 2 Year Clinical Follow-Up

Ayşe Koçak-Büyükdere[1], Bahadır Kan[2]

[1] Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

[2] Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery

Aim: A patient, who loss of all teeth due to periodontal diseases rehabilitated with Implant-retained prosthetic restoration without the use of advanced surgical techniques and 2 year follow-up.

Materials and Methods: A fifty year-old female patient applied to the Faculty of Dentistry of Kocaeli University with complaints of bleeding and odor in the teeth. As a result of intra-oral examination; the upper right canine had an unerupted tooth and 11-14 porcelain fused to metal bridge, had progressive periodontal disease and mobility. It has been decided that all the teeth should be extracted and a complete denture were planned. The patient was unable to place the prosthesis in the mouth even during rehearsals and it was decided that a fixed prosthesis would be more accurate. Because of the periodontal disease there is lack of bone support which is recognized in the tomographic examination, so that advanced surgery was needed. The patient did not want that surgery because of that all-on-four technique is used with an angled implants. Because of the inter occlusion distance hibrid prosthesis were made. **Results:** Implant-retained hibrid prosthesis were produced for upper and lower jaws. During the first two months, occlusal plaque was used to adjust the muscle adaptation. Restoration was carried out at annual controls and there were not and functional and esthetic problem in the 2 year follow-up.

Conclusion: Implant supported hybrid prosthesis supplied the function and aesthetic needs of the patient.

P343

Serebral Palsili Çocuk Hastada Ön Bölge Dişlerin Fiber Destekli Restorasyonu

Elis Mutlu, Sinem Uz Birant, Yelda Kasımoğlu, Figen Seymen, Koray Gençay

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Serebral palsi, beynin bir bölgesindeki hasar nedeni ile ortaya çıkan kas kontrol yetersizliği ile seyreden bir durumdur. Serebral palsili bireylerde güçsüzlük, kaslarda sertlik, hareketlerde yavaşlık, titreme ve denge bozukluğu gibi pek çok problem gözlenebilmektedir. Bu hasta grubundaki bireylerde motor becerilen kısıtlı olması sebebi ile ağız bakımının sağlanmasında güçlük yaşanmakta, bunun yanısıra dental travma eğiliminde artış, ağız solunumuna bağlı dişeti enflamasyonu, erozyon gibi diş hekimliği ile ilgili birçok sorun ile de karşılaşılmaktadır. Bu olgu raporunda serebral palsiye sahip ve orta derecede mental retardasyon gösteren bir çocuk hastada aşırı harabiyete uğramış üst çene ön dişlerine uygulanan tedavi yöntemi sunulacaktır.

Yöntem: 11 yaşındaki kız hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na üst orta kesici dişlerindeki çürük kaynaklı aşırı harabiyet şikayeti ile başvurdu. Klinik ve radyografik incelemeler doğrultusunda üst çene santral dişlerine kanal tedavisi uygulanması sonrası fiber postlardan destek alınarak restorasyon yapılmasına karar verildi. İlk seansta çürük lezyonlar temizlendi ve vital dişlerde kanal tedavisi tek seansta lateral kondansasyon tekniği ile tamamlandı, dişler geçici olarak kompozit restorasyonlarla restore edildi. Takip eden seansta ilgili dişlere uygun fiber postlar yerleştirildi ve direkt kompozit uygulaması ile dişlerin restorasyonu tamamlandı.

Bulgular: Bir ve üç aylık kontrollerde hastada klinik ve radyografik olarak patolojik bir bulgu saptanmadı. Yapılan restorasyonların ebeveynlerin estetik beklentilerini karşıladığı, ağız bakımında motivasyonlarını artırdığı görüldü.

Sonuç: Serebral palsi ve mental retarde çocukların tedavileri daha çok genel anestezi altında gerçekleştirilmektedir. Ancak ailenin ve hekimin hasta ile ilişkisi, uyumu ile birlikte ileri tedaviler de hasta koltuğunda başarıyla gerçekleştirilebilmektedir.

P343

Fiber-Supported Restorations of Anterior in A Child with Cerebral Palsy

Elis Mutlu, Sinem Uz Birant, Yelda Kasımoğlu, Figen Seymen, Koray Gençay

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Cerebral palsy is a condition characterized by inadequate muscle control caused by damage to the brain. For individuals with cerebral palsy, many problems can be observed such as weakness, hardness in the muscles, slowness in movement, tremor and impaired balanceIt is difficult to maintain oral care due to the limited ability of the motor functions. Besides, there are many problems related to dentistry such as increased tendency of dental trauma, gingival inflammation due to mouth breathing and dental erosion. In this report, a treatment method applied to the upper jaw anterior teeth that have been destructed excessively, in a child with presented cerebral palsy and mild mental retardation will be presented.

Method: An 11-year-old girl applied to the Department of Pedodontics at the Istanbul University Dentistry Faculty with a complaint of excessive destruction due to caries in the upper incisors teeth. After clinical and radiographic examinations, it is decided to apply root canal treatment, then to carry out the restoration by receiving support from the fiber posts. At the first session, caries lesions were removed and root canal treatment was completed with single-visit using lateral condensation technique in vital teeth, and teeth were temporarily restored with composite restorations. In the following session, appropriate fiber posts were placed in relation to the respective teeth and the restoration of the teeth was completed by direct composite application.

Results: In clinical and radiographic examinations, no pathological findings were detected at first and third month follow-up. It was seen that the restorations that were made did meet the aesthetic expectations of the parents and increased their motivations of patient's oral care.

Conclusion: Treatment of children with cerebral palsy and mental retardation is mostly performed under general anesthesia. However, according to the relationship which is supported by family's cooperation, between patient and the dentist, even advanced treatments can be successfully performed.

P344

Tesadüfen Tespit Edilen Rinolit: Bir Olgu Sunumu

Emine Şahin, E. Didem Yalçın

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Endojen ya da eksojen kaynaklı bir odağın etrafında mineral tuzlarının birikimiyle burunda oluşan taşlar rinolit olarak adlandırılır. Rinolit genellikle bozuk para, boncuk, meyve çekirdeği, kalmış bir gazlı bez tamponu gibi yabancı maddelerin etrafında oluşur. Giriş yolu genellikle anteriordur, ancak bazıları hapşırma, öksürme veya kusma sırasında posterior olarak burnun arka deliklerine girebilir. Klinik olarak genellikle asemptomatiktir, ancak genişleyen kitle mukozaya çarpıp ağrı, tıkanıklık ve ülserasyona neden olabilir. Hastada burun tıkanıklığı, tek taraflı pürülan veya kan lekeli burun kanaması, sinüzit, baş ağrısı, burun kanaması, anosmi, fetus ve ateş gibi belirtiler görülebilir. Rutin panoramik radyografide odağın yapısına bağlı olarak çeşitli şekil ve boyutta, homojen ya da heterojen bir radyoopasite şeklinde görülürler. Bazen laminasyonlu bir yapı olabilir, bu durumda dansitesi komşu kemikle karışır. Ayırıcı tanı osteoma, odontoma, kalsifiye polip ile yapılmaktadır. Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografide (KIBT) multiplanar düzlem görüntüleri rinolit için diagnostiktir. Kitlelerin endonazal veya sinüs endoskopik cerrahi olarak çıkarılması için hastalar bir kulak burun boğaz uzmanına sevk edilmelidir. Bu olgu raporunda, sol inferior konka bölgesinde tesadüfen tespit edilen rinolite sahip 29 yaşındaki kadın hastanın panoramik ve KIBT verileri sunulmaktadır.

P344

Incidentally Detected Rhinolith: A Case Report

Emine Şahin, E. Didem Yalçın

Gaziantep University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology

The stones formed by the accumulation of mineral salts around an endogenous or exogenous source are called rhinolith. Rhinolith usually occurs around foreign materials such as coins, beads, fruit core, a gauze pad that remains. The entryway is usually anterior, but some may enter posteriorly into the back of the nose during sneezing, coughing or vomiting. Clinically it is usually asymptomatic, but the expanding mass can cause pain, obstruction and ulceration by striking the mucosa. Signs such as nasal obstruction, unilateral purulent or blood-stained nosebleeds, sinusitis, headache, nosebleeds, anosmia, fetus and fever may be seen. Sometimes it can be a laminated structure, in which case the dance mixes with the adjacent bone. Differential diagnosis is made with osteoma, odontoma, calcifia polyp. Multiplanar plane images in Cone-Beam Computed Tomography (CBCT) are diagnostic for rhinolitis. Patients should be referred to an ear-nose-throat specialist for endoluminal or sinus endoscopic surgical removal of the masses. In this case report, panoramic and CBCT datas of a 29-year-old female patient with rhinoliths incidentally detected in the left inferior turbinate region is presented.

P345

Kemik İçi Defektlerin Rejeneratif Yöntemlerle Tedavisi

Arife Sabancı, Mustafa Özay Uslu, Alperen Kırmızıgül

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Kemik-içi defektlerin rejeneratif tedavisinde günümüze kadar yönlendirilmiş doku rejenerasyonu, otojen, allojen, ksenojen, alloplast kemik greftleri, bioaktif ajanlar ve bunların kombinasyonları gibi birçok materyal kullanılmıştır. Bu olgu raporunda, ksenojen kemik grefti ve membran kombinasyonu kullanılarak kemik içi defektin rejeneratif tedavisi sunulmuştur.

Yöntem: Ondokuz yaşındaki bayan hasta 16 numaralı dişinde mobilite ve enfeksiyon şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayeneye ve radyografiye göre 16 numaralı dişin mesailinde kemik içi defekt görüldü. Kemik-içi defekt ksenogreft ve bariyer membran kombinasyonu ile tedavi edildi. Operasyon sonrası antibiyotik, ağrı kesici, gargara reçete edildi ve suturlar operasyon sonrası 10. Günde alındı. Hasta operasyon sonrası 1, 3 ve 6. Aylarda görüldü ve klinik parametreler kaydedilip radyografi alındı. Defektin kemik dolumu değerlendirildi.

Bulgular: Ameliyat sonrası iyileşme sorunsuz geçti ve 6. aydaki gözlemde, sondlanabilir cep derinliğinde önemli oranda azalma, radyografik kemik dolum oranında artma izlendi.

Sonuç: Bu olgu sunumunun verileriyle uyumlu olarak; kemik-içi defektlerinin tedavisinde, bariyer membranlar ve kemik greftlerinin kombine kullanımının etkili bir tedavi modeli olduğu görülmektedir.

P345

Therapy of Intra-Bony Defects with Regenerative Methods

Arife Sabancı, Mustafa Özay Uslu, Alperen Kırmızıgül

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: The regenerative treatment modalities for intra-bony defects include guided tissue regeneration, autografts, allografts, xenografts, alloplasts, bioactive agents and combination of these techniques. In this case report, we present regenerative treatment of intra-bony defect by using xenograft and barrier membrane.

Methods:19 years old female patient was admitted to our department with infection and mobility on tooth number 16. When the oral examination and radiographs were evaluated intrabony defect was detected. Intra-bony defect was treated with combination of xenograft and barrier membrane. After the operation, the patient was prescribed antibiotics, anti-inflammatory drugs and chlorhexidine gluconate and sutures were taken at postoperative 10th day. Clinical parameters such as average pocket depth, clinical attachment level, gingival recession and tooth mobility were recorded and radiographs were taken at baseline, postoperative first, third, sixth month. Bone filling of defect was evaluated.

Results: : Postoperative healing of patient was uneventful and we observed that significantly decrease in pocket depth, increase the rate of radiographic bone filling at sixth month.

Conclusion: This is based on the data of this case, we suggest that the combined used of barrier membranes and bone graft materials is an effective mode of therapy in the treatment of intra-bony defects.

P346

Amalgam Kenar Defektlerinin Tamirinde Reçine Kompozitlerin Etkinliği

Burak Gümüştaş[1], Soner Şişmanoğlu[2]

[1] İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

[2] İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu in vitro çalışmanın spesifik amacı, mevcut akışkan reçine kompozitlerin çürüksüz amalgam kenar kusurlarını onarmada etkili bir örtüleme oluşturup oluşturamayacağını belirlemektir.

Yöntem: Bu araştırma için yeni çekilmiş 30 adet çürüksüz insan üçüncü molar dişi kullanılmıştır. Standardize edilmiş 160 mikron kenar kusurlu klas I preparasyonlar, amalgamı kaviyeteye yerleştirilen bir mylar matrikse karşı kondanse etmek suretiyle hazırlandı. Korozyon protokolü ile örneklere yaşlandırma uygulanmıştır. Hazırlanan dişler, uygulanan tamir materyaline göre rastgele olarak beş gruba (grup başına n = 6) bölünmüştür: 1) Tedavi uygulanmayan (kontrol); 2) self adeziv akışkan reçine kompozit (Vertise Flow) uygulanan; 3) akışkan reçine kompozit (Filtek Ultimate Flowable) uygulanan; 4) sonik aktifleştirilmiş reçine kompozit (SonicFill) uygulanan; ve 5) self adeziv siman materyali (Smart Cem 2) uygulanan. Numuneler tekrar termal siklus ile yaşlandırıldıktan sonra 24 saat boyunca 37°C'de % 5 metilen mavisine batırılmıştır. Boya sızıntısı ölçümleri için numuneler, düşük hızlı bir elmas disk kullanılarak uzunlamasına dilimledi ve ışık mikroskobu altında incelenmiştir.

Bulgular: Sonuçlar, akışkan reçine kompozit materyalinin, kontrol ve SonicFill'e kıyasla kenar mikrosızıntı oranını önemli ölçüde azalttığını göstermiştir (p <0.05).

Tablo 1: Örneklerin mikrosızıntı değerlerinin µm cinsinden ortalamaları ve standart sapmaları (parantez içinde).

Uygulama	Ortalama (SS)
Tedavi uygulanmayan (Kontrol)	1427 (521.1)a
Self adeziv akışkan reçine kompozit (Vertise Flow)	799.7 (120.6)b
Akışkan reçine kompozit (Filtek Ultimate Flowable)	1356 (575.3)b
Sonik aktifleştirilmiş reçine kompozit (SonicFill)	946 (337.6)a
Self adeziv siman (Smart Cem 2)	861 (148.7)b

Aynı üst simge harfiyle temsil edilen değerler istatistiksel olarak anlamlı fark oluşturmamaktadır ($p > 0.05$).

Sonuç: Mevcut akışkan reçine kompozitlerinin, çürük olmayan amalgam marjı kusurlarını onarmak için uygun materyaller olduğu bulunmuştur.

P346

Effectiveness of Resin Composites for Repairing Amalgam Margin Defects

Burak Gümüştaş[1], Soner Şişmanoğlu[2]

[1] Istanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Objective: The specific objective of this *in vitro* study was to determine whether the current flowable resin composites can establish an effective seal in repairing non-carious amalgam margin defects.

Methods: Thirty freshly extracted caries-free human third molars were used for this investigation. Class I preparations with a standardized 160-micron marginal defect were made by condensing amalgam against a mylar strip. An accelerated aging and corrosion protocol was applied. The prepared teeth were randomly divided into five groups (n = 6 per group) according to the repair material employed: 1) No treatment (control); 2) self-adhering flowable resin composite (Vertise Flow); 3) flowable resin composite (Filtek Ultimate Flowable); 4) sonic-activated resin composite (SonicFill); and 5) self-adhesive cement (Smart Cem 2). Specimens were thermocycled again and then immersed in 5% methylene blue at 37°C for 24 hours. For dye-leakage measurements, specimens were sliced longitudinally using a low-speed diamond disk.

Results: The results indicated that the flowable resin composite material significantly reduced marginal microleakage compared with the control and SonicFill ($p < 0.05$).

Table 1: Means and Standard Deviations (in parentheses) of Microleakage Values of Specimens in µm.

Treatment	Mean (SD)
Non-treated (Control)	1427 (521.1)a
Self-adhering flowable resin composite (Vertise Flow)	799.7 (120.6)b
Flowable resin composite (Filtek Ultimate Flowable)	1356 (575.3)b
Sonic-activated resin composite (SonicFill)	946 (337.6)a
Self-adhesive cement (Smart Cem 2)	861 (148.7)b

Values followed by the same superscript are not statistically different ($p > 0.05$).

Conclusion: Current flowable resin composites were found to be adequate materials for repairing non-carious amalgam margin defects.

P347

Ağız Solunumu ve Plağa Bağlı Kronik İltihabi Dişeti Büyümesinin Tedavisi

Aydın Akçakoca, Hafize Öztürk Özener, Leyla Kuru

Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti büyümesi; sistemik hastalık, hormonal durum veya ilaçlarla modifiye edilebilen ve mikrobiyal dental plağa (MDP) bağlı iltihabi bir süreçtir. Bu olgu sunumunda, ağız solunumunun eşlik ettiği kronik iltihabi dişeti büyümesi görülen hastanın mekanik periodontal tedavi ve diode lazer ile cerrahi tedavisi anlatılmıştır.

Yöntem: Sistemik açıdan sağlıklı 16 yaşındaki kız çocuğu Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na dişetlerinde şişlik ve kanama şikayetiyle başvurdu. Yapılan ağızıçi muayenede özellikle alt ve üst çene kanin-kanin arası bölgede belirgin dişeti büyümeleri ile tüm ağızda yoğun MDP birikimi görüldü. Yapılan radyografik muayenede alt çene ön bölgede hafif düzeyde yatay kemik kayıpları izlendi. Hastadan alınan anamnezde hastanın burun tıkanıklığına bağlı olarak ağız solunumu yaptığı, haftada 3 kez diş fırçaladığı ve arayüz temizliği yapmadığı öğrenildi. Hastadan alınan anamnez ile yapılan ağızıçi ve radyografik muayeneler sonucunda hastaya ağız solunumu ve MDP'ye bağlı olarak gelişen kronik iltihabi dişeti büyümesi teşhisi konuldu. Hastaya ağız hijyen eğitimi ve diş/kök yüzeyi temizliği işlemlerini içeren 3 seanslık mekanik periodontal tedavi uygulandı. Hastaya kanin-kanin arası dişeti bölgesine sıvı vazelin kullanımı önerildi. Mekanik periodontal tedaviyle enflamasyonun ve dişeti büyümelerinin eliminasyonundan sonra, üst çene ön bölge dişetindeki rezidüel topografik bozuklukların giderilmesi için diode lazer (810 nm, 2.0 W CHEESE) ile gingivoplasti uygulandı.

Bulgular: Hastadan tedavi öncesi alınan plak indeks, gingival indeks ve sondalama derinliği değerleri sırasıyla ortalama 2.14, 2.03, 2.75 mm iken tedavi sonrası bu değerler sırasıyla 0.68, 0.10, 1.89 mm olarak hesaplandı.

Sonuç: Bu olgu sunumunda kronik iltihabi dişeti büyümesinin etkili bir mekanik periodontal tedavi ve diode lazer uygulaması ile başarılı bir şekilde tedavi edilebileceği ve hastaya ağız hijyen uygulamalarını rahatlıkla uygulayacağı bir periodontal ortam kazandırılabileceği gösterilmiştir.

P347

Treatment of Chronic Inflammatory Gingival Overgrowth Induced by Plaque and Mouth Breathing

Aydın Akçakoca, Hafize Öztürk Özener, Leyla Kuru

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Objective: Gingival overgrowth is an inflammatory process that can be modified with systemic disease, hormonal condition or drugs and is associated with microbial dental plaque (MDP). In this case report, mechanical periodontal and surgical treatment with diode laser of chronic gingival overgrowth accompanied by mouth breathing was presented.

Method: A systemically healthy 16-year-old girl was admitted to the Department of Periodontology Faculty of Dentistry Marmara University with complaints of swelling and bleeding in her gums. In the oral examination, heavy MDP accumulation was observed in addition to gingival overgrowth in mandible and maxilla between canines. Radiographic examination revealed mild horizontal bone loss in the mandibular anterior region. The patient pointed out she has mouth breathing due to nasal obstruction, brushes her teeth 3 times a week without interdental cleaning. The patient was treated by mechanical periodontal treatment including oral hygiene instruction and scaling and root planing. The application of liquid vaseline onto upper anterior gingiva was suggested. After elimination of inflammation, gingivoplasty was performed with a diode laser (810 nm, 2.0 W CHEESE) to remove residual topographic changes in the upper anterior gingival region.

Findings: While the plaque index, gingival index, and depth of probing were 2.14, 2.03 and 2.75 mm before treatment, respectively, they decreased to 0.68, 0.10, 1.89 mm after treatment.

Conclusion: Chronic inflammatory gingival overgrowth can be treated successfully with mechanical periodontal treatment and diode laser application, so that periodontal health could be maintained easily by the patient.

P348

Cam İyonomer İçerikli İki Farklı Restoratif Materyalin Renk Değişimlerinin İncelenmesi

Fikret Yılmaz, Özlem Ülker

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı yaygın kullanım alanına sahip cam iyonomer içerikli iki farklı restoratif materyalin renk değişimlerinin incelenmesi ve hangi materyalin daha çok renk değişimine uğradığının belirlenmesidir.

Yöntem: Çalışmada kullanılan cam hibrid (Equia Forte,GC Dental,Tokyo,Japonya) ve rezin modifiye cam iyonomer siman (Fuji II LC ,GC Dental,Tokyo,Japonya) restoratif materyallerinden 20 'şer adet 10 mm çapında 2 mm kalınlığında örnek hazırlanmıştır. Daha sonra bu örnekler rastgele kontrol grubu (Grup K) ve çok aşamalı bitirme ve cila (Sof-Lex ,3M/ESPE, Mn, ABD) grubu (Grup S) olarak 2 alt gruba ayrılmıştır.(n=10) Grup K'daki örneklerin yüzeyi Mylar strip bant altında bitirilmiştir. Grup S'de ki örneklere ise çok aşamalı bitirme ve cila sistemi uygulanmıştır. Bitirme ve cila işlemlerinin ardından bir spektrofotometre (Spectroshade ,MHT,Verona,İtalya) ile örneklerin başlangıç renk ölçümleri yapılmıştır. Ardından örnekler 48 saat kahve solüsyonunda bekletilmiştir ve renk ölçümleri tekrarlanmıştır. Elde edilen ΔE değerleri çift yönlü varyans analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan analiz sonucunda rezin modifiye cam iyonomer siman örneklerin hem kontrol (5,73) hem de çok aşamalı cila gruplarında (5,08) cam hibrid örneklerin kontrol (4,23) ve çok aşamalı cila gruplarına (3,54) göre anlamlı derecede daha yüksek ΔE değerleri görülmüştür (p<0.001)Hem rezin modifiye cam iyonomer siman hem de cam hibrit örneklerde kontrol grupları Sof-Lex gruplarından daha çok renklenme göstermiştir.Ancak bu durum istatistiksel olarak anlamlı değildir.(p>0,001)

Sonuç : Cam hibrid restoratif materyali rezin modifiye cam iyonomer simana göre renklenmeye daha dirençli bulunmuştur.

P348

Evaluation of Color Stability of Two Glass Ionomer Based Restorative Materials

Fikret Yılmaz, Özlem Ülker

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: The aim of this study is to evaluate the color stability of two glass ionomer based restorative materials and find out which material is more sensitive to staining.

Material-Method: 20 specimens which have 10 mm diameter an 2 mm thickness prepared for each restorative materials which are glass hybrid(Equia Forte,GC Dental,Tokyo,Japan) and resin modified glass ionomer (Fuji II LC ,GC Dental,Tokyo,Japan) cements.Then these specimens randomly divided into 2 subgroups (n=10) .In group K specimens finished under Mylar strip and in group S(Sof-Lex,3M/ESPE,Mn,USA) specimens finished and polished with multiple step finishing/polishing systems. After that the initial colors of the specimens recorded with a spectrophotometer(Spectroshade,MHT,Verona,Italy).Than the specimens immersed in a coffee solution during 48 hours. After immersion color measurement made again. ΔE data analyzed with two-way variance analyze.

Results: Resin modified glass ionomer specimens showed significantly higher color staining in both group K (5,73) and group S(5,08) from group K (4,23) and group S (3,54) of glass hybrid specimens .(p<0,001) For both resin modified glass ionomer cement and glass hybrid control groups showed more color staining than Sof-Lex groups .But these results are not statistically different.(p>0,001)

Conclusion: Glass hybrid restorative material is more resistant to color staining when compared to resin modified glass ionomer .

P349

Bir Grup Türk Popülasyonunda Anterior Maksiller Bukkal Kurvatür Açısı ve SNA Açılarının Karşılaştırılması

Sevda Kalkan[1], Özlem Okumuş[2], Mehmet Oğuz Borahan[1], Asım Dumlu[1]

[1] Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı bir grup Türk popülasyonunda konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (kıbt) kullanarak maksilla anterior dişlerde kök apeksinin altındaki bukkal kemik kurvatürünü değerlendirmek ve maksiller protrüzyonun bukkal kurvatür açısı üzerindeki etkisini analiz etmektir.

Gereç ve yöntem: Çalışmada Marmara Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi ağız diş ve çene radyolojisi bölümüne başvuran 100 (49 erkek, 51 kadın) hastanın kıbt görüntüleri kullanıldı. Üç referans noktası kullanıldı ve bu noktalardan oluşan bukkal kurvatür açısı ve SNA açısı ölçüldü. SNA açıları 78.8 °den az olanlar R grubuna (maksiller retrüzyon) 86.8 ' den fazla olanlar grup P de (maksiller protrüzyon), geri kalanlar ise grup N'de (normal) değerlendirildi.

Bulgular: Kök apeksinin altındaki bukkal kemik kurvatür açısı santral kesici dişte 134.28 ± 16.93 °, lateral kesici dişte145,18 ± 10,23 °, kaninlerde 154.49 ± 8.31 ° idi. En küçük değer maksiller orta kesici dişte görüldü. Maksillanın üç iskelet modelinin (maksiller retrüzyon, maksiller protrüzyon, normal) bukkal kemik kurvatür açısına anlamlı bir etkisi bulunamadı.Tüm bulgularda kadın ve erkekler arasında anlamlı bir fark görülmedi.

Sonuç: Çalışmanın sonucu, labial kemik kontürünün santral kesici diş bölgesinde en kurvatürlü olduğunu göstermiştir. Maksiller protrüzyonun labial kemik kurvatürünü etkilemediği görülmüştür.

P349

Comparison of Anterior Maksillary Buccal Curvature Angle and SNA Angle in A Group of Turkish Population

Sevda Kalkan[1], Özlem Okumuş[2], Mehmet Oğuz Borahan[1], Asım Dumlu[1]

[1] Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Altınbas University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: The aim of this study was to evaluate buccal bony curvature below root apex in maxillary anterior teeth and analyze the effect of maxillary protrusion on buccal curvature angle in a group of Turkish populations using cone beam computed tomography (CBCT).

Materials-Methods: CBCT images of 100 (49 male, 51female) patients who referred to Marmara University of faculty of dentistry, Dentomaxillofacial Radiology department were used in the study. Three reference points were used and the buccal curvature angle formed by this points and SNA angle were measured. SNA angles less than 78.8 ° were evaluated in group R (maxillary retrussion), those more than 86.8 in group P (maxillary protrüsion) and the rest were evaluated in group N (normal).

Results: Buccal bony curvature angle below root apex was 134,28±16,93° at central incisor, 145,18±10,23° at lateral incisor, 154,49±8,31at canine.The smallest value was shown in maxillary central incisor. There was no significant effect of three skeletal models (maxillary retrusion,maxillary protrusion,normal) of the maxilla on the anatomy of the buccal bony curvature angle. The comparison of all findings between men and women did not show significant difference.

Conclusion: The results of this study showed that the contour of the labial bone was the most curved in the central incisor tooth. It was seen that the maxillary protrusion did not affect the labial bone curvature.

P350

Olası Gardner Sendromu: Olgu Sunumu

Sacide Duman[1], Şuayip Burak Duman[2]

[1] İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Familyal Adenomatöz Polipozisin (FAP) bir türü olan Gardner Sendromu, gastrointestinal sistemde polipozis, osteoma ve odontoma, cilt ve yumuşak doku tümörleriyle karakterize, otozomal dominant kalıtım gösteren, nadir görülen bir hastalıktır.

Osteom kemik dokunun iyi huylu tümörüdür ve yavaş büyüme özelliği gösterir, üç veya daha fazla osteom saptandığında Gardner Sendromu araştırılmalıdır. Osteomlar hastaların yaklaşık yarısında izlenmektedir. Çoğunlukla baş bölgesinde yer almakta ve sıklıkla mandibular ve maksillar kemikleri etkilemektedir. Genellikle rutin panaromik radyografi taramalarında saptanırlar. Sıklıkla asemptomatiktir, lezyonlar asimetri yarattıkları zaman semptomatik hale geçerler.

Vaka Raporu: 2002 doğumlu erkek hasta sol maksiler kanin, sağ mandibular kanin ve sol mandibular premolar bölgelerinde diş sürmesinde gecikme şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonrasında hastadan CBCT alınmasına karar verildi. Sol angulus bölgesinde ve insisuranın hemen altında osteomalar izlendi. Ayrıca sol maksiller kanin, sağ mandibular kanin ve sol mandibular premolar bölgelerinde odontomalar izlendi. Hastadan Gardner Sendromu şüphesiyle konsültasyon istendi ve ilgili birimlere yönlendirildi.

Sonuç: Gardner sendromu iskeletsel ve dental anomaliler gösteren nadir bir multisistemik durum olup, intestinal poliplerin yüksek malign transformasyon riskinden dolayı yakın takip edilmelidir ve erken tanısı hayati önem arzetmektedir.

Gardner sendormunun diş ve iskelet yapılarında kolayca tespit edilebilen karakteristik bulguları olmasına rağmen, birçok tıp doktoru ve diş hekimi tarafından sıklıkla gözardı edilmektedir. Eeken tanıda diş hekimlerine önemli roller düşmektedir.

P350

Possible Gardner'S Syndrome: A Case Report

Sacide Duman[1], Şuayip Burak Duman[2]

[1] Inönü University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: Gardner Syndrome, a type of familial adenomatous polyposis (FAP), is a rare disease characterized by autosomal dominant inheritance characterized by polyposis, osteoma and odontoma, skin and soft tissue tumors in the gastrointestinal tract.

Osteomalacia is benign tumor and shows slow growth characteristics, Gardner Syndrome should be investigated when three or more osteomas are detected. Osteomas are seen in about half of the patients. It is mostly located in the head region and frequently affects the mandibular and maxillary bones. They are usually detected by routine panoramic radiography. Often asymptomatic, the lesions become symptomatic when they create asymmetry.

Case Report: A male patient born in 2002 was admitted to our clinic with complaints of delayed tooth instability in left maxillary canine, right mandibular canine and left mandibular premolar regions. After the clinical and radiographic examination, the patient decided to take CBCT. Osteomas were observed in the left angulus region and just below the insides. In addition, odontomas were observed in left maxillary canine, right mandibular canine and left mandibular premolar regions. The patient Gardner Syndrome was undoubtedly consulted and directed at the relevant departments.

Conclusion: Gardner 's syndrome is a rare multisystemic condition with skeletal and dental anomalies and intestinal polyps should be followed closely for the risk of high malignant transformation and early recognition is of vital importance.

Although Gardner's syndrome has characteristic findings that can easily be detected in dental and skeletal structures, it is often overlooked by many medical doctors and dentists. There is a significant role for dentists in the diagnosis.

P351

Üst Anterior Bölgede Uygulanan Diastema Eliminasyonu ve Gingivektomi: Vaka Sunumu

Hakan Bilen[1], Mustafa Özay Uslu[2], Umut Öğütücü[2], Burak Dayı[1]

[1] İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Diş Hastlıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı

[2] İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Anterior bölge estetiğinde diastemalar ve diş eti hiperplazisi gülüşü önemli ölçüde etkilediği için estetik problemlere neden olmakta ve oral hijyenin sağlanlanmasını zorlaştırmaktadır. Böyle vakalarda estetik başarısı yüksek tedavi yöntemlerinin kullanımı kaçınılmazdır. Bu çalışmada üst anterior bölgedeki diastemanın kompozit restorasyon ile örtülerek ardından gingivektomi işlemi ile hastanın gülüş profilinin iyileştirilmesi sunulmuştur.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı, 22 yaşında kadın hasta fakültemize üst anterior bölgesindeki estetik problem nedeniyle başvurmuştur. Yapılan muayenede hastanın üst sol anterior bölgesinde diastema, üst anterior bölgede gingival hiperplazi ve cep formasyonu gözlenmiştir. Hastanın sağ üst lateral bölgesindeki diş kaybının daha önceden implant ile rehabilite edildiği öğrenilmiştir. Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalında; renk seçimini takiben build-up alanı #22 asitlendi. İki aşamalı self-etching sistem (Clearfil SE Bond,Kuraray, Japonya) bonding ajanı olarak kullanıldı. Diastema kompozit (Clearfil Majesty Es 2,Kuraray,Japonya) yüklemesiyle kapatıldı. Restorasyonun bitim ve polisaj işlemleri ; arkansas taşı, bitirme diskleri(Sof-Lex Extra Thin,3M,ABD) ve polisaj pastası kullanılarak tamamlandı. Sonrasında Periodontoloji Anabilim Dalın'da ön bölgede pseudo cep eliminasyonu ve gingival kontür düzeltilmesi konvansiyonel gingivektomi tekniğiyle yapıldı. Periodontal cerrahi pat uygulandı. Hastanın 10. Gün ve 1. Ay post-op kayıtları alındı.

Bulgu: Hastanın anterior bölgesinin estetiğinde tatmin edici iyileşme sağlandı. Yapılan bu tedavilerle bölgede plak akümülasyonunun belirgin ölçüde azaldığı gözlendi.

Sonuç: Anterior bölgedeki estetiğin başarısı sert ve yumuşak dokular arasındaki estetik uyuma bağlıdır. Bu sebeple multidisipliner yaklaşımlarla daha estetik sonuçlar elde edilebilmektedir.

P351

Elimination of Diastema and Gingivectomy on Maxillary Anterior Region: A Case Report

Hakan Bilen[1], Mustafa Özay Uslu[2], Umut Öğütücü[2], Burak Dayı[1]

[1] Inönü University Faculty of Dentistry, Department of Dental Diseases and Treatment

[2] İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Diastemas and gingival hiperplasies devolop a problem for smile profile on anterior aesthetic. And they make providing oral hygien difficult. In those cases use of reliable methods are inevitable. Aim of the study is to present improvement of smile profile with composite restoration and gingivectomy.

Method: Systemically healthy 22-year-old female patient had referred to our faculty with complain about maxillery anterior aesthetic. At oral examination diastema on maxillary lateral region and gingival hiperplasia of maxillar incisor region had been observed. In the anemnesis, it is learnt that patient has implant on #12. At department of Restorative Dentistry, following the color selection, only the build up areas were etched. Clearfil SE Bond(Kuraray,Japan) was applied. Diastema was masked by Clearfil Majesty Es 2(Kuraray, Japan)composite loading. Restoration was finished with arcansas Stones and polished with polishing disks(Sof-Lex Extra Thin,3M,USA) and pastes. Afterwards at department of periodontology, gingival recounturing and periodontal pseudo-pocket elimination with conventional gingivectomi tecnique had been applied. Periodotal dressing was used. At tenth day and first month intraoral pictures were recorded.

Results: Satisfactory improvement on maxillary anterior aesthetic was observed. Plaque accumulation was reduced on this area.

Conclusion: Success of maxillary anterior aesthetic relies on harmony between soft and hard tissues. Therefore providing aesthetic with multidiciplinary approach is more suitable treatment option.

P352

Füzyon ve Geminasyonun Bir Arada Bulunduğu Bir Vaka Sunumu

İrfan Sarıca, Kübra Törenek, Gözde Derindağ, Fatma Çağlayan

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Füzyon ve geminasyon dişlerde ender olarak görülen şekil anomalileridir. Geminasyon tek bir diş germinin invajinasyonla ikiye ayrılması, füzyon ise iki ayrı diş germinin birleşmesi ile oluşur. Klinik olarak birbirlerine benzerler ve ayırımları, ark üzerindeki diş sayısına bakılarak yapılabilir. Bu vaka sunumundaki amaç füzyon ve geminasyonun birarada olduğu daimi maksiller kesici dişlerin konik ışınlı bilgisayarlı tomografi(KIBT) bulgularının sunulmasıdır.

Yöntem: Kliniğimize estetik şikâyet sebebiyle başvuran hastanın klinik muayenesinde maksiller anterior bölgede 11 ve 21 numaralı dişlerin boyutsal olarak büyük ve 12 numaralı dişin ise eksik olduğu tespit edilmiştir. Periapikal ve panoramik radyografi alınarak yapılan radyolojik değerlendirmede ise 11 numaralı dişin 2 ayrı kökünün olduğu ve 21 numaralı dişin ise tek köke sahip olduğu görülmüş ve hastanın tedavi planlamasının daha doğru yapılabilmesi için KIBT değerlendirilmesi istendi.

Bulgular: KIBT değerlendirmesinde 11 numaralı dişin 12 numaralı diş ile koronal düzeyde füzyonu, kanal yapısının ise 2 ayrı kanal olarak başlayıp yine 2 ayrı kanal olarak sonlandığı tespit edilmiştir. 21 numaralı dişin ise geminasyonu ve kanal yapısının ise 2 ayrı kanal olarak başlayıp koronal düzeyde birleşerek tek kanal olarak sonlandığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Füzyon ve geminasyon, dişlerde estetik ve periodontal sorunlara sebep olmakta ve çürüğe yatkınlık oluşturmaktadır. Özellikle estetik sorunlara yönelik yapılacak tedavinin planlanmasında kanal yapısının doğru anlaşılabilmesi açısından KIBT değerlendirmesi kullanışlı ve önemli bir ileri görüntüleme tekniğidir.

P352

A Case Report in Which Fusion and Gemination Together

İrfan Sarıca, Kübra Törenek, Gözde Derindağ, Fatma Çağlayan

Ataturk University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: Fusion and gemination are form anomalies which can rarely be seen on teeth. Gemination is defined as an attempt to make two teeth from one tooth bud and the fusion is formed by joining the two tooth germ. They are similar to each other clinically and their distinctions can be done by looking at the number of teeth on the arch. The purpose of this case report is to present cone beam computed tomography (CIBT) findings of permanent maxillary incisors in which the fusion and gemination are located together. **Method:** In the clinical examination of the patient who was admitted to our clinic due to aesthetic complaint, it was determined that maxillary right central incisor(tooth 11) and maxillary left central incisor(tooth 21) are dimensionally large and the maxillary right lateral incisor(tooth 12) is missing in the maxillary anterior region. Radiological assessment made by periapical and panoramic radiography is that the tooth 11 have two separate roots and the tooth 21 have been found to have a single root.Cone-beam computed tomography(CBCT) is required for more accurate planning of the treatment of the patient.

Results: In the evaluation of CBCT, it was determined that the tooth 11 had a coronal level of fusion with the tooth 12 and the root canal structure started as 2 separate canals and ended up as 2 separate canals. The tooth number 21 has been determined to be a gemination and the root canal structure starts as 2 separate canals and merges at the coronal level and ends as a single one.

Conclusion: Fusion and gemination, causes aesthetic and periodontal problems and increase susceptibility to caries in teeth. Especially in the planning of treatment for aesthetic problems, CBCT evaluation is a useful and important advanced imaging technique in order to understand the root canal structure correctly.

P353

Osteogenesis İmperfektanın Klinik, Radyolojik ve Genetik Bulguları: Bir Olgu Sunumu

Bilge Tarçın, Birsay Gümrü, Ender İdman, Asel Üstad

Marmara Üniversitesi

Osteogenesis imperfekta (Oİ), osteopeni ve artmış kemik kırılganlığı ile karakterize kalıtsal bir hastalıktır. Etkilenen bireylerde; kısa boy, mavi sklera, dentinogenesis imperfekta, artmış eklem hareketliliği ve işitme kaybı gibi tipik iskelet dışı bulgular da söz konusu olabilir. Çoğu hastada bozukluk, tip 1 kollagen kodlayan iki genden birindeki mutasyonlardan kaynaklanır, ancak bazı bireylerde böyle bir mutasyon saptanamaz. Bunun yanı sıra Oİ'li hastalarda; hipodonti, oligodonti, taurodontizm ve daimi ikinci molar dişlerin retansiyonu gibi dental bulgular da sıklıkla görülmektedir.

Bu çalışmada, kliniğimize dişlerindeki defektler nedeniyle başvuran Oİ hastasının klinik, radyolojik ve genetik bulguları sunulmaktadır. Oİ hastalarında tedavi planlaması; fonksiyon, dikey boyut, normal büyüme ve gelişim ve estetiği korumaya yönelik olmalıdır. Mümkün olduğunca konservatif tedavi yöntemlerinin uygulanması gereklidir.

P353

Clinical, Radiological and Genetic Findings of Osteogenesis Imperfecta: A Case Report

Bilge Tarçın, Birsay Gümrü, Ender İdman, Asel Üstad

Marmara University

Osteogenesis imperfecta (OI) is a hereditary disorder characterized by osteopenia and increased bone fragility. Typical extraskeletal manifestations such as short stature, blue sclera, dentinogenesis imperfecta, increased joint mobility, and hearing loss may also exist in affected individuals. In most patients the disorder is caused by mutations in one of the two genes encoding collagen type 1, but in some individuals no such mutations are detectable. Additionally, many individuals with OI present with dental findings such as hypodontia, oligodontia, taurodontism, and retention of permanent second molars.

In this study; clinical, radiological and genetic findings of a female patient diagnosed with OI are presented. In treatment planning of OI patients; function, vertical dimension, normal growth and development, and aesthetic should be preserved. Conservative treatment methods should be applied whenever possible.

P354

Çoklu Dişeti Çekilmesinin Koronole Pozisyone Fleple Tedavisi: Olgu Sunumu

Zehra Gülsoy, Umut Ballı[1], Burak Gökay Yıldırım[2]

[1] Bülent Ecevit Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Dişeti çekilmesi gingival marjinin mine-sement birleşiminden apikale doğru göçü ile kök yüzeyinin açığa çıkmasıdır. Olgu sunumumuzun amacı; alt çene antior bölgede Miller sınıf 1 çoklu dişeti çekilmesinde bağ doku grefti ile kombine olarak koronale pozisyone flebin kök yüzeyindeki kapanma, keratinize dişeti genişliği üzerine olan etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Kliniğimize dişeti çekilmesi şikayeti ile başvuran 38 yaşında sistemik sağlıklı kadın hastanın alt çene anterior bölgesinde çoklu Miller sınıf 1 dişeti çekilmesi gözlendi. 42-41-31-32 nolu dişlerde derinliği 3 mm'yi geçmeyen dişeti çekilmesi, 2mm'den fazla keratinize dişeti ve derinliği 1' mm den az olmak üzere servikal defektler belirlendi. Tedavi edilen diş bölgelerindeki cep derinlikleri, klinik ataşman seviyesi, dişeti çekilme derinliği, keratinize dişeti genişliği dişlerin midfacial yüzeylerinden başlangıçta, cerrahi operasyondan sonra 3. ve 6. aylarda ölçülerek kaydedildi. Cerrahi operasyon sırasında ilgili dişeti çekilmesi görülen defektlere koronale pozisyone flep ile birlikte bağ doku grefti uygulanarak flep 5.0 rezorbe olabilen suturla dikildi.

Bulgular: Çalışmamızın sonuçlarına göre ortalama yüzde olarak dişeti çekilmesi olan bölgelerde %100 oranında kapama sağlanırken, keratinize dişeti miktarında %25 oranında artış elde edilmiştir.

Sonuç: Vakada mevcut dişeti çekilmesinin, bağ doku grefti ile birlikte koronale pozisyone flep ile tedavisinde başarılı sonuç elde edilmiştir.

P354

Multiple Gingival Recession Treatment with Coronally Positionally Flap: Case Report

Zehra Gülsoy, Umut Ballı[1], Burak Gökay Yıldırım[2]

[1] Bülent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Periodontology

Aim: Gingival recessions is apical shift of the gingival margin from the enamel-cementation junction to the apical surface and exposure of the root surface. The purpose of our case presentation; to evaluate the effect of closure of the multiple gingival recession on the root surface and keratinized gingival width by applying coronally advanced flap combined with connective tissue graft in the mandibular anterior region.

Methods: Multipl Miller class 1 gingival recessions was observed in the anterior region of the lower jaw of 38 years old,systemically healthy,male patient who complained of gingival recession to our clinic. Depth less than 1 mm cervical defects with gingival recession not more than 3 mm depth and more than 2 mm keratinized gingiva were detected in the 42-41-31-32 teeth. Pocket depths, clinical attachment level, gingival recession, keratinized gingival width were measured at the beginning of the midfacial surfaces of the teeth and at the 3rd and 6th months after the surgical operation. During the surgical operation, related gingival recessions were observed with coronary positional flap with connective tissue graft applied and flap sutured with 5.0 resorbable suture. **Results:** According to the results of our study, the percentage of keratinized gingiva was increased by 25% while the percentage of gingival recession was 100%.

Conclusion: Successful treatment of current gingival recession with coronally advanced flap with connective tissue graft.

P355

Radiküler Kist Tedavisinde Cerrahi Ile Kombine Uygulanan Endodontik Yaklaşım; 4 Yıllık Vaka Takibi

Esin Özlek[1], Alaettin Koç[2], Volkan Kaplan[3], Mehmet Uğur[4]

[1] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[3] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[4] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu vakada, maksillada geniş bir radiküler kisti olan hastada, endodontik ve cerrahi olarak farklı multidisipliner tedavi yaklaşımları ile minimal doku kaydı oluşturulması amaçlanmıştır.

Olgu Bildirimi: 30 yaşında erkek hasta yaklaşık 6 aydır devam eden üst çene ön bölgesinde ağrı ve şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezinde uzun süreli antibiyotik tedavisi gördüğü öğrenildi. İntra-oral muayenede ön dişlerin vestibüler sulcusunu dolduran şişlik izlendi. Baş-boyun bölgesi muayenesinde başka bir semptom izlenmedi ve lenf bezleri normaldi. Radyolojik muayenesinde 12,11,21,22 ve 23 nolu dişlerin köklerini içine alan üst sınırı nazal kaviteye kadar uzanan radyolüsent lezyon görüntüsü saptandı.Klinik ve radyolojik muayene gözönüne alınarak enfekte radiküler kist ön tanısı konuldu. İlgili dişlerin endodontik tedavisi yapıldı ve kistin cerrahi enükleasyonu tercih edildi. Çıkartılan dokular histopatalojik olarak incelendi ve radiküler kist ile uyumlu olduğu rapor edildi.

Bulgular: Vakanın takibi, 1,3,6,12,24,36 ve 48 aylarda panoramik radyografiler ile görüntülenmiş ve yeni kemik oluşumu ile lezyonun küçüldüğü gözlenmiştir.

Sonuçlar: Bu vaka raporunda, büyük kistik bir oluşumun, endodonti ve cerrahi tedaviyi içeren multidisipliner tedavi ile yapılan bir yaklaşım sunulmaktadır. Başarılı bir şekilde uygulanan kombine tedavilerin ardından, 4 yıllık süre sonunda oluşan kemik rejenerasyonu ve oldukça üst düzeyde bir iyileşme gözlemlenmiştir.

P355

The Treatment of Radicular Cyst with Endodontic Approach Combined with Surgical Management; 4 Year Follow-Up Case Report

Esin Özlek[1], Alaettin Koç[2], Volkan Kaplan[3], Mehmet Uğur[4]

[1] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

2 Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Oral Tooth Jaw Radiology

3 Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

4 Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Objectives: To present the treatment of a patient with a large radicular cyst in the maxilla with a minimal tissuee loss, by using a multidisciplinary approach with surgery and endodontic managements.

Results: :In the 1,3,6,12,36 and 48-month follow-ups, the orthopantographic evaluations showed a decreasing and healing pattern in the lesion with the new bone formation.

Case Report: A 30-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of pain and swelling in the anterior maxilla that lasted approximately 6 months. We learned in his story that he had long-term antibiotic treatment. Intra-oral examination showed swelling in the vestibular sulcus of the anterior teeth. On radiological examination, a radiolucent lesion extending to the nasal cavity was detected at the upper limit including the roots of teeth 12, 11, 21, 22 and 23. Clinical and radiological examination revealed a preliminary diagnosis of radicular cysts. Endodontic treatment of related teeth was performed and cysts surgical enucleation was preferred. The removed tissues were histopathologically examined and reported to be compatible with radicular cysts.

Conclusion: In this case report, a conservative approach to a wide cystic lesion by using the combined endodontic and surgical therapies. As a result of the effective combined treatment, clinic and radiological healing were achieved with 4 years with a new bone and regeneration.

P356

İnvaziv Servikal Rezorpsiyon: Olgu Bildirimi

Gamze Nalcı[1], Emre Barış[2], Tayfun Alaçam[1]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

[2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Patoloji Anabilim Dalı

Tanıtım: Kök rezorpsiyonu, diş sert dokularının odontoklastik bir reaksiyon sonucu kaybıdır. Lezyonlar çok nadiren semptom verir. Rezorpsiyon sahasında enflame ve proliferatif doku ile ilişkili kanama görülebilir. Genelde rutin radyografik incelemede ortaya çıkar. Pulpa ince bir predentin köprüsüyle korunduğundan, lezyon ince radyoopak bir çizgi ile kök kanalından ayrılmıştır.

Olgu bildirimi: Sistemik bir hastalığı bulunmayan 13 yaşında erkek hasta 47 numaralı dişinde çürük ve hiperemi bulgularıyla kliniğimize başvurdu. Alınan rutin radyograflar neticesinde pulpa odasından ince bir dentin tabaka ile ayrılan servikal rezorpsiyon gözlendi. CBCT görüntüleme ve rezorpsiyon alanından alınan biyopsi ile histopatolojik inceleme yapıldı. Histoptolojik incelemede lökosit ve plazma hücreleriye karakterize hafif inflamasyon, gram pozitif çoğunlukta olmak üzere bakteri popülasyonu görüldü. Nötrofil ve odontoklast görülmedi. Rezorpsiyon sahası kürete edilerek temizlendi ve kök kanal tedavisi tamamlandı.

Sonuç: İnvaziv servikal rezorpsiyon vakalarında invazyon gösteren dokunun debridmanıyla ve gerektiği durumda kanal tedavisi ile dişler ağızda tutulabilmektedir.

P356

Invasive Cervical Resorption: Case Report

Gamze Nalcı[1], Emre Barış[2], Tayfun Alaçam[1]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology

Introduction: Root resorption is the loss of dental hard tissue as a result of odontoclastic activity. Lesions are usually asymptomatic. Bleeding may be seen in the resorption site due to the inflammatory and proliferative characteristics of the invading tissue. It may be seen on routine radiographic examinations generally by chance. As the pulp is protected by a thin predentin bridge, the lesion is separated from the border of the root canal by a fine radiopaque line.

Case report: A 13-year-old male patient with no systemic disease applied to our clinic due to caries and hyperemic pulp in tooth number 47. Cervical resorption, which was separated by a thin layer of dentin from the pulp chamber was observed in the radiographic examination. CBCT imaging and histopathologic examination was also performed. Histopathologically, the biopsy material disclosed leukocyte and plasma cells as indicators of mild inflammation and bacterial populations, most of which were gram positive. Neutrophils and odontoclasts were not seen. The resorption site was curetted and the root canal treatment was done.

Conclusion: In invasive cervical resorption cases, the affected tooth can be held in the mouth by debridement of the invasion tissue, and root canal treatment in conjunction, if necessary.

P357

İmmatur Daimi Dişlerde Görülen Komplike Kron Kırıklarında Parsiyel Pulpotomi Tedavisi: 2 Olgu Sunumu

Tuğba Sert, Nur Burcu Dutlu, Volkan Arıkan

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Parsiyel pulpotomi canlılığını koruyan pulpası ekspoz olan genç daimi dişlerin tedavisinde, pulpanın fonksiyonlarını sürdürebilmesi için en iyi tedavi seçeneğidir. Cvek tekniği olarak bilinen parsiyel pulpotomi, pulpa ekspozu küçük olan, çürüksüz, açık apeksli ve dentinal duvar yapıları ince olan, vital ve asemptomatik dişler için endikedir. Bu olgu sunumunun amacı; dental travma sonucu komplike kron kırığı meydana gelen iki vakanın Cvek amputasyonu ile tedavisinin sunulmasıdır.

Metod:

Olgu 1: 11 yaşındaki erkek hasta 30 dakika önce geçirdiği travmatik yaralanma nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan intraoral muayenede; maksiller sağ santral(11) ve sol lateral kesici(22) dişlerde pulpayı içeren komplike kron kırığı, maksiller sol santral dişte(21) subgingival kanamayla birlikte sublüksasyon tespit edilmiştir. Tüm üst keserler vitalite testine pozitif cevap vermiştir. Radyolojik muayenede kök kırığına rastlanılmazken, alveoler kemiğin bütünlüğünü koruduğu görülmüştür. 11 ve 22 no'lu dişlerde kök ucu gelişiminin tamamlanmadığı izlenmiştir. Tedavilerinde, 11 ve 22 no'lu dişlere öncelikle Cvek tekniği ile parsiyel pulpotomi yapılmış, takiben aynı seans 22 no'lu diş hibrid rezin kompozit ve 11 no'lu diş kırık parçasıyla restore edilmiştir.

Olgu 2: 9 yaşındaki erkek hasta geçirdiği dental travma nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan intraoral muayenede 21 no'lu dişte pulpayı içeren komplike kron kırığı, 11 no'lu dişinde komplike olmayan kron kırığı olduğu tespit edilmiş, 11,21,12,22 no'lu dişler vitalite testine pozitif cevap vermiştir. Radyolojik muayenede alınan periapikal filmde kök kırığına rastlanılmazken, alveoler kemiğin bütünlüğünü koruduğu görülmüştür. 21 no'lu dişin kök ucu gelişiminin tamamlanmadığı izlenmiştir. Periapikal röntgende apikal gelişiminin tamamlanmadığı izlenen 21 no'lu dişe öncelikle Cvek tekniği ile parsiyel pulpotomi yapılmıştır, takiben aynı seans 11 ve 21 no'lu dişlerin restorasyonu kompozit rezin ile bitirilmiştir.

Bulguflar: Hastaların 1 yıllık takibi sırasında yapılan klinik ve radyografik inceleme sonucu herhangi bir patolojik bulguya rastlanmamış, tedavi edilen dişlerin vitalitelerini koruduğu ve kök gelişimlerinin devam ettiği tespit edilmiştir.

Sonuç: Parsiyel pulpotomi, travmatik yaralanmaya uğramış, kök ucu açık, vital dişlerin tedavisinde başarılı bir tedavi yöntemidir.

P357

Treatment of Complicated Crown Fractures in Immature Permanent Teeth with Partial Pulpotomy: 2 Case Reports

Tuğba Sert, Nur Burcu Dutlu, Volkan Arıkan

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: For young incisors with exposed pulps that remain vital, pulpotomy is the best endodontic treatment option in order to maintain pulpal functions. A partial pulpotomy, known as the Cvek technique, is indicated for teeth with small pulp exposure, caries-free, open apex or thin dentinal walls, and vital and asymptomatic pulp.

The aim of the present report is to describe the management of 2 cases of dental trauma with complicated crown fractures that were treated by partial pulpotomy using the Cvek technique.

Method:

Case 1: An eleven-year-old boy was admitted to our clinic due to a traumatic injury, that occurred about 30 minutes ago. Oral and radiographical examination revealed complicated crown fractures on teeth #11 and #22 and subluxation on tooth #21. Since root developments of teeth #11 and #22 were not completed, partial pulpotomy was performed with the Cvek technique to both teeth. The tooth #22 was restored with resin composite and the tooth #11 was repaired with its fragment.

Case 2: A nine-year-old boy was admitted to our clinic due to traumatic injury. In the intraoral examination, a complicated crown fracture involving pulp on tooth #11 and an uncomplicated crown fracture was detected on tooth #21. All maxillary incisors were detected to be vital in the electric pulp test. Since root developments of teeth #11 was not completed, partial pulpotomy was performed with the Cvek technique. Teeth were both restored using hybrid resin composite.

Results: At the end of 1-year follow-up period, no clinical or radiographic pathologies were observed and continuity of root developments and vitality of both teeth were detected.

Conclusion: Partial pulpotomy is a successful treatment method for traumatic injured immature teeth with open apices.

P358

Kronik Travma Nedeniyle Oluşan Bukkal Skuamöz Hücreli Karsinom : Olgu Sunumu

Banu Özveri Koyuncu[1], Gülcan Coşkun Akar[2], Esin Alpöz[3], Yağmur Şahin[1], Kerem Öztürk[4]

[1] Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[2] Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[3] Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız , Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[4] Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak , Burun ve Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş: Oral kanser dünyada yaygın görülen kanserlerdendir. Dünyada her yıl 300,000 e yakın yeni oral kanser vakası teşhis edilmektedir. Oral kanser yılda yaklaşık 145.000 kişinin ölümüne neden olmaktadır. Keskin diş, hatalı restorasyon ve protezler nedeni ile oluşan kronik mukozal travma sıklıkla oral kanser gelişimiyle ilişkilendirilir. Etkenin ortadan kaldırılmasına rağmen iki hafta içinde gerileme göstermeyen lezyonlar özenle değerlendirilmeli ve biyopsi alınmalıdır.

Yöntem: TME disfonksiyonu ve bruksizm nedeni ile protetik diş tedavisi kliniğinde tedavi altında olan hasta, bukkal mukozasında fark edilen lezyon nedeni ile kliniğimize yönlendirilmiştir. Enzisyonel biyopsi yapılmış ve patoloji sonucu Grade 1 skuamöz hücreli karsinom olarak gelmiştir. Total rezeksiyon için hasta Kulak Burun Boğaz kliniğine yönlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan klinik muayenede bukkal mukozada interdental çizgi hizasında iki haftadır geçmeyen ağrısız ülserayon ve palpasyonda indurasyon gözlendi.

Sonuç: Oral kanser multifaktöriyel bir hastalıktır. Tütün ve tütün ürünleri, alkol kullanımı, bazı viral etkenler ve uzun süreli travmanın oral kanser ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Yanak ve dil ısırma gibi alışkanlıkların neden olduğu kronik travma oral kanser gelişimi için risk faktörü olup, kronik travma etkeni ortadan kaldırılmalıdır. Bu tür vakalarda erken teşhis için anamnez, radyolojik muayene ve inspeksiyonun yanı sıra lezyonun palpe edilmesi çok önemlidir.

P358

Buccal Squamous Cell Carcinoma Due To Chronic Trauma: Case Report

Banu Özveri Koyuncu[1], Gülcan Coşkun Akar[2], Esin Alpöz[3], Yağmur Şahin[1], Kerem Öztürk[4]

[1] Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

2 Ege University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

3 Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[4] Ege University Faculty of Medicine, Department of Ear, Nose and Throat Diseases

Introduction: Oral cancer is a common cancer worldwide. Every year around 300,000 new cases of oral cancer are diagnosed in the world. Oral cancer causes about 145,000 deaths annually. Chronic mucosal trauma caused by sharp teeth, improper restoration and prosthesis is often associated with oral cancer development. Lesions that do not show regression within two weeks should be carefully evaluated and biopsied, even if the cause is removed.

Method: The patient being treated in the prosthetic dental treatment clinic for TME dysfunction and bruxism is directed to our clinic for the lesion recognized in the buccal mucosa. Incisional biopsy was performed and pathology was termed as Grade 1 squamous cell carcinoma. For total resection, the patient was referred to the ENT clinic.

Results: On the clinical examination, painless ulceration and palpation of induration were observed in the buccal mucosa interdental line, which did not regress for two weeks.

Conclusion: Oral cancer is a multifactorial disease. Tobacco and tobacco products, alcohol use, some viral agents and long-term trauma are thought to be associated with oral cancer. Chronic trauma, caused by habits such as cheek and tongue bite, is a risk factor for the development of oral cancer, and chronic trauma should be removed. In such cases, it is very important to have an anamnesis, radiological examination and inspection as well as a palpation of the lesion for early diagnosis.

P359

Periimplantitise Bağlı Üç Duvarlı Kemik Defektlerinin Otojen Greft Ile Rekonstrüksoyunu ve Dental İmplant Ile Rehabilitasyonu

Şemsettin Ender İlker

İstanbul Aydın Üniversitesi, Dentaydın Diş Hastanesi

Amaç: İmplant uygulamaları için alveol kemik yetersizliklerinin rekonstrüksiyonu, özellikle geniş dikey ve yatay kemik atrofisi durumunda, zorlu bir cerrahi prosedürdür.Bu çalışmanın amacı yeni oluşan kemiğin miktar ve kalitesini değerlendirmek; klinik olarak direkt klinik ölçüm ile otojen partikül kemik grefti ile ilişkili alveol kemik değişimini görmektir.

Yöntem: 50 yaşındaki hastada periimplantitise bağlı defekt alanları implantların çıkarılmasını takiben temizlendi. Retromolar bölgeden elde edilen otojen greftler mini vidalarla fikse edildi.3 ay sonra yeni implantlar uygulandı. Bulgular:Klinik değerlendirmeden önce, periapikal röntgen ve bilgisayarlı tomografisinde (KKTT) yumuşak ve sert doku iyileştirme sürecinin kalitesi, miktarı ve stabilitesi, ve nihai sonuç gözlendi.

Sonuç: Bu teknikle elde edilen kemik artışı, implantların yerleştirilmesi için miktar ve kalitede sert ve yumuşak dokunun ideal kemik hacmini yarattı.

P359

Prosthetic Rehabilitation of Three-Walled Bone Defects with Periimplantitis by Autogenous Graft Reconstruction and Dental Implant

Şemsettin Ender İlker

Istanbul Aydin University, Dentaydın Dental Hospital

Objective: The reconstruction of alveolar ridges for implant placement is still a challenging surgical procedure, especially in the case of extensive vertical and horizontal bone atrophy. The objective of the present study was to evaluate the quantity and quality of newly regenerated bone; clinically by means of direct clinical measuring, ridges augmented by autogenous cortical bone associated with autogenous particulate bone graft in the posterior lower jaw defect.

Method: In a 50 year-old patient, periimplantitis defect sites were removed following removal of the implants. Autogenous grafts obtained from the retro- romolar region were fixed with mini-screws. After months, new implants were applied. Prior the clinical evaluation, periapical X-ray and the cone beam computerized tomography (CBCT) was observed the quality, quantity and the stability the soft and hard tissue healing process, final result and the outcome.

Conclusion: The bone augmentation achieved with this technique created the ideal bone volume of hard and soft tissue, in quantity and quality, for placement of implants.

P360

Sodyum Hipokloritin Yanlışlıkla Doku İçine Enjeksiyonu

Banu Özveri Koyuncu[1], Esin Alpöz[2], Sevtap Günbay[1], Müfide Bengü Erden[1]

[1] Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D.

[2] Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız , Diş ve Çene Radyolojisi A.D.

Giriş: Sodyum hipokloritin klinik kullanımında , gerekli kurallara uyulmaması nedeniyle çeşitli komplikasyonlarla karşılaşılabilmektedir. Sodyum hipokloritin lokal anestezik madde yerine yanlışlıkla enjeksiyonu olgusu sunulacaktır.

Yöntem: Dış merkezde sol alt kanin dişin çekimi için sodyum hipoklorit lokal anestezik madde yerine yanlışlıkla doku içine enjekte edilmiştir. Hasta, şiddetli ağrı ve şişlik şikayetlerinin devam etmesi nedeni ile işlemden 4 gün sonra kliniğimize başvurmuştur.

Bulgular: Klinik intraoral muayenede enjeksiyonun yapıldığı bölgede ödem, hiperemi ve ülserasyona rastlandı. Ekstraoral olarak ise yanakta ödem ve hiperemi mevcuttu. Hastada enjeksiyon bölgesinde, hiperaljezi ve parestezi şikayetleri vardı. Hastaya antibiyotik ve antienflamatuar reçete edildi. Hasta dört hafta boyunca takip edildi ve semptomları tamamen geçtikten sonra sol alt kanin dişin çekimi yapıldı.

Sonuç: Endodontik tedavi sırasında kaza ile sodyum hipoklorit enjeksiyonu yapılabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Sodyum hipokloritin enjeksiyonunda çok şiddetli ağrı, ödem ve doku destrüksiyonu gibi semptomlar görülmektedir. Yanlış enjeksiyon yapıldığı fark edildiği anda, doku hasarını en aza indirmek için irritan ajanın serum fizyolojik ile dilüe edilmesi gereklidir. Ödem ve ağrı şikayetlerini azaltmak için kortikosteroid ve non-steroid antienflamatuar ilaçlar, sekonder enfeksiyonu önlemek için antibiyotik reçete edilmelidir. Sodyum hipoklorit gibi kostik maddelerin yanlışlıkla lokal anestezik ajanlar yerine kullanılmasını engellemek için farklı boyutta veya üzerinde belirteç olan enjektörleri kullanılabilir.

P360

Sodium Hypochlorite Inadvertently Injects Into Tissue

Banu Özveri Koyuncu[1], Esin Alpöz[2], Sevtap Günbay[1], Müfide Bengü Erden[1]

[1] Ege University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

[2] Ege University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology

Introduction: Various complications can be encountered in the clinical use of sodium hypochlorite due to non compliance with the required rules.A case of accidental injection of sodium hypochlorite instead of local anesthetic agent will be presented.

Method: Sodium hypochlorite inadvertently injected the tissue instead of local anesthetic agent for the lower left canine tooth extraction.The patient was admitted to our clinic 4 days after the procedure with severe pain and swelling complaints.

Results: Clinical intraoral examination revealed edema, hyperemia and ulceration at the site of injection.Extraoral examination showed edema and hyperemia on the cheek . There were complaints of hyperalgesia and paresthesia in the injection site of the patient. The patient was prescribed antibiotics and anti-inflammatory drugs. The patient was followed for four weeks and the lower left canine tooth was extracted after the symptoms had completely disappeared.

Conclusion: It should be noted that sodium hypochlorite can be accidentally injected during endodontic treatment.Symptoms such as severe pain, edema and tissue destruction are seen in the injection of sodium hypochlorite. When it is discovered that an inadvertent injection has been made, it is necessary to dilute the irritant with saline to reduce tissue damage to a minimum.Corticosteroids and non-steroidal anti-inflammatory drugs should be prescribed to reduce edema and pain complaints, and antibiotics prescribed to prevent secondary infection. Injectors with different sizes or markings may be used to prevent accidental use of materials such as sodium hypochlorite instead of local anesthetic agents.

P361

Horizontal Kök Kırığı Bulunan Üst Santral Dişin Multidisipliner Tedavisi: 3 Yıllık Olgu Takibi

Esin Özlek[1], Levent Ciğerim[2], Alaettin Koç[3], Elif Akkol[4]

[1] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[4] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, horizontal kök kırığı bulunan üst kesici dişe uygulanan multidisipliner tedavinin başarısının klinik ve radyolojik olarak incelenmesidir.

Olgu Bildirimi: On yaşında erkek hasta maksiller orta kesici dişinde ağrı ve şişlik nedeniyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastanın bir yıl önce trafik kazası geçirdiği ve herhangi bir diş hekimine başvurmadığı öğrenilmiştir. Klinik muayenesinde perküsyon ve palpasyon hassasiyeti ve ağız içi fistül varlığı, radyolojik muayenesinde horizontal kök kırığı ve periapikal lezyon tespit edilmiştir. Kuronal parçanın kök kanalının şekillendirilmesi Protaper eğe sistemi ile yapılmıştır. Kanal Ca (OH)2 ile doldurulmuştur. 10 gün sonraki kontrolünde , klinik olarak asemptomatik dişin kök dolumu gerçekleştirilmiş ve koronal restorasyon kompozit ile tamamlanmıştır. Aynı seansta mukoperiostal flep kaldırılıp, apikal kırık fragmanı çıkarılmıştır.

Bulgular: 6 ay sonra yapılan klinik incelemede, dişin asemptomatik ve fonksiyonda olduğu tespit edilmiştir. CBCT görüntüleriyle yapılan radyolojik incelemede de lezyonun küçülmeye başladığı ve trabekül oluşumu saptanmış, ayrıca bukkal ve palatinal kemikte kompakt kemik iyileşmesi tespit edilmiştir. Periyodik olarak yapılan 3 yıllık kontrollerde dişin klinik ve radyolojik olarak sağlıklı olduğu izlenmiştir.

Sonuçlar: Bu olguda olduğu gibi; 1 yıl gecikmiş bir süre sonrasında kliniğimize müracaat eden hastada, uygun endodontik ve cerrahi tedaviler sonucunda dişin fonksiyonda kaldığı izlenmiştir.

P361

A Multidisciplinary Treatment of Maxillary Incisors with Horizontal Root Fracture: A Case Report with A 3 Year Follow-Up

Esin Özlek[1], Levent Ciğerim[2], Alaettin Koç[3], Elif Akkol[4]

[1] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

[2] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[4] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The purpose of this case report, to evaluate the success of a multidisciplinary treatment in maxillary incisor with horizontal root fracture clinically and radiologically.

Case Report: A 10 years old male patient was referred to our clinic with pain and swelling on the maxillary central incisor theeth. The patient reported that he had a traffic accident a year ago since that time no complicant relating to his teeth occured, the patient had not been referred to the dentist. In the clinical examination, percussion and palpation sensitivitiy and an intraoral fistula was determined. A periapical radiograph showing horizontal fracture in apical third of the maxillary central incisor and periapical lesion. The root canal in the coronal fragment was biomechanically prepared with Protaper. Afterward, the canal was filled with Ca(OH)2 . After 10 days at the next visit, root filling of clinically asymptomatic tooth was performed and coronal restoration finished with composite. At the same seance mukoperisotal flap was removed and apical fracture fragment was extractioned.

Results: In the six month follow-up, the teeth were clinically asymptomatic and funcional. In radiological examination with CBCT images, lesion seemed smaller than it was before and trabeculer formation was detected, compact bone recovery in buccal and palatinal bone was also noticed. In the periodical 3- year follow-up examinations showed that the tooth was clinically and radiologically healthy.

Conclusions: In such a case, with the patient referring after a delayed period of a year, the tooth could still be kept functional following the proper and successful endodontic and surgical treatments.

P362

Üst Sağ Santral Kesici Dişin Orta Üçlüsünde İzlenen Horizontal Kök Kırığına Yaklaşım: Vaka Raporu

Deniz Önal, Zeliha Uğur Aydın, Seda Tan İpek

Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka serisinin amacı travmaya bağlı horizontal kök kırığı oluşan maksiller santral dişin vital olarak iyileşmesini sunmaktır. **Olgu:** 32 yaşındaki erkek hasta travma sonrası üst sağ orta kesici dişinde ağrı sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu dişte horizontal kök kırığı saptanarak 2 hafta süresince semi-rijit splint uygulaması yapıldı. Hastaya yumuşak diyetle beslenmesi tavsiye edildi. 2 hafta sonra yapılan elektrikli pulpa testinden pozitif yanıt alındı. Klinik ve radyografik muayenede herhangi bir patoloji saptanmadığı için splint çıkarıldı. 6 ay sonra yapılan klinik ve radyografik muayenede herhangi bir patolojiye rastlanmadı rastlanmadı ve dişin normal fonksiyonunu devam ettirdiği tespit edildi.

Sonuç: Tedavi yöntemine karar verilirken kök fraktürünün lokalizasyonu ve pulpanın vitalitesi göz önünde bulundurulmalıdır. Bu vakada endodontik tedavi uygulanmaksızın sert doku oluşumu ve pulpal iyileşme gözlenmiştir.

P362

Management of A Horizontal Mid-Root Fracture of the Upper Right CentralIncisor: A Case Report

Deniz Önal, Zeliha Uğur Aydın, Seda Tan İpek

Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The aim of this case series is to present vital healing of horizontal root fracture in the maxillary central incisor induced by trauma. **Case:** A 32-year-old male came to the our clinic with the complaint pain of maxillary right central incisor teeth. A semi-rigid splint was applied for 2 weeks after the clinical and radiological examination revealed a horizontal root fracture of the tooth. He fed the patient on a soft diet. A positive response was obtained from the electric pulp test performed after 2 weeks. The splint was removed because no pathology was detected on the clinical and radiographic examination. Clinical and radiographic examination after 6 months showed no pathology and it was found that the teeth was continued to normal function.

Conclusion: When decision of treatment is made, localization of root fracture and pulp of vitalites should be considered. In this case, hard tissue formation and pulpal healing were observed without endodontic treatment.

P363

Porselen Ve Kompozit Laminate Veneerlerle Polidiastemaların Kapatılması: Vaka Sunumu

Gözde Öztürk, Esra Uzer Çelik

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Tedavi Anabilim Dalı

Amaç: Günümüzde güzelliğe verilen önemin artmasıyla birlikte, kliniklere fonksiyonun yanında estetik tedavi talebiyle başvuran hasta sayısı artmaktadır. Diastema vakalarında, hastanın fonksiyon, estetik gereksinimi ve ekonomik durumuna bağlı olarak alternatif tedavi seçenekleri değişmektedir. Genel olarak polidiastema vakalarının tedavisinde, porselen ve kompozit veneerler hastaya tatminkar sonuçlar sunan, başarılı yaklaşımlardır.

Gereç ve Yöntemler: Yirmi yaşında, bimaksiller polidiastemaya sahip bir bayan hasta, daha iyi bir estetik görünüm için kliniğimize başvurdu. Maksiller diastemalar porselenin üstün estetik ve dayanım özelliklerinden yararlanmak amacıyla e-max porselen laminate veneerler ile restore edildi. Ancak mandibular diastemalara, yöntemin daha ekonomik olması ve gülüş hattında gözlenmemesinden dolayı direkt kompozit veneerler uygulandı.

Bulgular: Tedaviden sonra hasta görünümünden oldukça memnundu.

Sonuç: Polidiastemaların estetik rehabilitasyonu için porselen ve direkt kompozit veneerlerin her ikisi de iyi seçimlerdir. Yöntem ve malzeme seçimi her vakanın ihtiyaçlarına bağlı olarak değişir.

P363

Polidiastema Closure Using Porcelain and Composite Laminate Veneers: A Case Report

Gözde Öztürk, Esra Uzer Çelik

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Treatment

Aim: Nowadays, as the demand for good looks rises, even though the function is sufficient, patents that claim an intervention for the treatment of aesthetic problems are increasing. In diastema cases, alternative treatment modalities vary depending on the patient's functional, aesthetic requirements and economical situation. In general, porcelain and composite veneers are successful in the management of polidiastemas and results are satisfactory to the patient.

Material and Methods: A 20 year-old female patient with bimaxillary polidiestemas applied to our clinic for a more esthetic appearance. Maxillary diestemas were restored with e-max porcelain laminate veneers in order to benefit from the porcelain's superior esthetic features and strength. But diastema closure in mandibula was performed with direct composite veneers because this method was more economic and the teeth in that area were invisible during smile.

Results: After treatment the patient was very satisfied with her appereance.

Conclusion: Both porcelain laminate veneers and direct composite veneers are good choices for the esthetic rehabilitation of polidiastemas. The choice of method and material should depend on the needs of each individual case.

P364

Odontojenik Miksomanın Klinik ve Radyolojik Bulguları: Olgu Sunumu ve Kısa Literatür Derlemesi

Birsay Gümrü, Ender İdman, Asel Üsdat, Bilge Tarçın

Marmara Üniversitesi

Amaç: Odontojenik miksoma; odontojenik tümörler içinde nadir görülen (%3-6), iyi huylu, yavaş büyüyen, lokal invaziv özellik gösteren aynı zamanda yüksek nüks oranına sahip mezenşimal tümörlerdir. Yavaş ve asemptomatik bir büyüme seyri izlemesi nedeniyle genellikle rutin radyografik muayenede veya ilerlemiş olgularda şişlik, dişlerde migrasyon, ağrı, parestezi gibi semptomlarla teşhis edilebilir. Çoğunlukla mandibular posterior bölgede ve 2-3. dekatta görülen odontojenik miksoma, radyografik olarak "bal peteği", "sabun köpüğü" veya "tenis raketi" paterninde radyolüsent görüntü ile karakterizedir. Bu çalışmada; bir maksiller odontojenik miksoma olgusunun klinik ve radyolojik özelliklerinin kısa literatür derlemesi ışığında sunulması amaçlanmaktadır.

Olgu: Rutin periyodik muayene amacıyla fakültemize başvuran 33 yaşındaki kadın hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde 24 ve 25 no'lu dişlerde pozisyon değişikliği ve bu dişler arasında alveol kemiğinde "sabun köpüğü" paterninde hipodens lezyon saptanmıştır. Yapılan histolojik incelemede lezyonun "odontojenik miksoma" ile uyumlu olduğu görülmüştür.

Sonuç: Yapılan radyolojik ve histolojik inceleme sonucunda odontojenik miksoma tanısı konulan lezyonun rutin periyodik post-operatif kontrollerinde rekürens tespit edilmemiştir.

P364

Clinical and Radiological Findings of Odontogenic Myxoma: Case Report with A Short Literature Review

Birsay Gümrü, Ender İdman, Asel Üsdat, Bilge Tarçın

Marmara University

Objective: Odontogenic myxoma is a rare (3-6%), benign, slow-growing, locally invasive mesenchymal odontogenic tumour with a high recurrence rate. Due to its slow and asymptomatic growth, it can usually be diagnosed during routine radiographic examination or rarely by symptoms such as swelling, migrating teeth, pain, paraesthesia in severe cases. Odontogenic myxoma, mostly seen in mandibular posterior region and in the 2nd-3rd decade of life, is radiographically characterized by "honey comb", "soap bubble" or "tennis racket" appearance. In this study, the clinical and radiological features in a case of maxillary odontogenic myxoma are presented in the light of a short literature review.

Case: Clinical and radiological examination of a 33-year-old female patient who referred to our clinic for routine periodic examination revealed positional change in the teeth 24 and 25 and hypodense lesion in the "soap bubble" pattern in the alveolar bone between these teeth. The histological examination revealed that the lesion was compatible with "odontogenic myxoma".

Conclusion: Recurrence was not detected in routine periodic post-operative control examinations of the lesion which had been diagnosed as odontogenic myxoma on the base of radiological and histological examination.

P365

Mandibulada Büyük Kompleks Odontoma: Olgu Sunumu

Sacide Duman[1], Şuayip Burak Duman[2], İbrahim Şevki Bayrakdar[3]

[1] İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[3] Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Odontomalar, diferansiye olmuş epitelyal ve mezenkimal hücrelerin meydana getirdiği dental ve periodontal yapılardan (mine, dentin, sement ve pulpa) oluşan, iyi huylu gelişimsel anomalilerdir. Diş benzeri yapılar içeren formu kompaund, mine, dentin, sement ve pulpa dokularının düzensiz bir şekilde yerleşimi ile karakterize olan formu ise komplex odontoma olmak üzere iki alt tipi mevcuttur. Kompaund form, sıklıkla mental foramen bölgelerin arasında anterior bölgede, kompleks form ise daha çok posterior bölgede tutulum gösterir. Odontomaların çoğu asemptomatik olarak rutin radyografik muayenede tespit edilirler. Genellikle 2 cm'den küçük olmalarına rağmen, 6 cm boyutlarına ulaşan vakalar da literatürde mevcuttur. Odontomalar, sürmekte olan dişler ile birlikte görülerek erüpsiyon gecikmelerine ve gömük dişlere neden olabilirler.

Vaka raporu: 2002 doğumlu erkek hasta çenesinin sol mandibular bölgesinde diş sürmesinde gecikme şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonrasında hastadan CBCT alınmasına karar verililmiştir. Alınan CBCT sonucunda sol mandibula 6 ve 7 nolu diş bölgelerinde 3*4 cm boyutlarında dens radyoopak görünümde ve çevresi radyolusent sınırlarla çevrili adacıklar tespit edilmiştir. 7 numaralı dişin ise gömük kaldığı belirlenmiştir. Ağız Diş ve Çene Cerrahisi bölümüne sevk edilen hastanın cerrahi eksizyonla sol mandibulasındaki kitle çıkarılıp, histopatojik incelemeye gönderilmiş ve apeksi açık olan 7 numaralı dişi sürmesi için takibe alınmıştır. Yapılan histopatolojik inceleme sonucunda klinik ve radyolojik tanı ile uyumlu olarak kompleks odontoma tespit edilmiştir.

Sonuç: Odontomalar genellikle rutin radyografik kontrollerde ya da oluşturdukları asemptomatik şişlik nedeniyle tespit edilen iyi huylu tümörlerdir. Nadiren de olsa klinik tabloya ağrı, pürülan akıntı ve sinir parestezi eşlik eder. Odontomalarda nüks ihtimali oldukça azdır ve kompleks odontomalar kompound odontomalara göre daha nadir görülmektedir. Kompleks odontomalar cerrahi olarak eksize edilmelidir çünkü tedavi edilmezlerse, kortikal kemikte expansiyona ve patolojik fraktürlere neden olabilirler.

P365

Large Complex Odontoma In Mandible: A Case Report

Sacide Duman[1], Şuayip Burak Duman[2], İbrahim Şevki Bayrakdar[3]

[1] Inönü University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[3] Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: Odontomas are benign developmental anomalies of dental and periodontal structures that differentiated by epithelial and mesenchymal cells. There are two subtypes including complex odontoma, which is composed of dental-like structures, and compound odontoma an unevenly shaped settlement of enamel, dentin, cement and pulp tissues. The compound form is often seen between the mental foramen in the anterior region and the complex form is often seen more in the posterior region. Most odontomas are asymptomatic, they are detected on routine radiographic examination. Although they are usually smaller than 2 cm, some cases reaching 6 cm are also available in literature. Odontomas can be seen together with erupting teeth, they cause eruption delays and impacted teeth.

Case Report: An 15 years old male patient applied to our clinic with a delayed tooth eruption in the left mandibular region of jaw. After the clinical and radiographic examination, it was decided to take CBCT from the patient. CBCT examination revealed dens radiopaque mass surrounded by radiolucent borders in the dimensions of 3 cm within left posterior mandible and impacted second molar tooth. The patient was referred to the department of the Oral and Maxillofacial Surgery and mass was removed by surgical excision from the left mandible. Biopsy specimen was taken to the histopathological examination. Histopathological examination revealed a complex odontoma, consistent with clinical and radiological diagnosis. The second molar tooth is following up to eruption.

Conclusion: Odontomas are benign tumors that they usually detected on routine radiographic examinations or cause of asymptomatic swelling. Rarely, clinical findings including pain, purulent discharge, and nerve paresthesia are seen. The likelihood of recurrence in odontomas is very low. Complex odontomas are less common than compound odontomas. Complex odontomas should be surgically excised because they may cause expansions and pathologic fractures in the cortical bone if not treated.

P366

Kompleks Dentoalveolar Travma Tedavisi: Olgu Sunumu

Tuğçe Yuca Öztürk[1], Asiye Nur Dinçer[1], Mehmet Burak Güneşer[1], Yeşim Şeşen Uslu[2]

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

[2] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı alveol kırığı, kron kırıkları ve servikal kök kırığına sahip travma olgusunun tedavi sürecinin gösterilmesidir.

Yöntem: 21 yaşında erkek hasta trafik kazası sonucu travma sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayene sonucu 21 ve 22 no' lu dişlerin bulunduğu bölgede alveol kırığı tespit edildi ve kırık segmentin palatinal bölgeye yer değiştirdiği görüldü. Aynı zamanda 22 ve 33 no' lu dişlerde kron kırığı gözlendi. Yapılan radyografik incelemede 32 no' lu dişte servikale yakın bölgede kök kırığı saptandı. Alveol kırığı bulunan bölge lokal anestezi altında repoze edildikten sonra splint uygulandı. Servikal kök kırığı bulunan bölgeye de splint uygulaması yapıldı. Daha sonra yapılan vitalite testlerine göre 21 ve 22 no' lu dişlerin devital olduğu tespit edildi ve bu dişlere kök kanal tedavisi uygulandı. 32 no' lu diş önce vital yanıt vermesine rağmen sonraki dönemde vitalitesini kaybetti ve bu dişe de kök kanal tedavisi uygulandı.

22 ve 33 no' lu dişler kompozit rezin ile restore edildi. Hastaya oral hijyen eğitimi verildi. Üst ön bölgedeki splint 6 hafta sonra, alt ön bölgedeki splint 4 ay sonra söküldü.

Bulgular: 6 aylık takip sonrası dişlerin klinik ve radyografik olarak asemptomatik olduğu saptandı. Ayrıca yeterli estetik ve fonksiyonel sonuçlar tespit edildi.

Sonuç: Yapılan tedaviler sonucu patolojik sonuçlar engellenmiş ve hastanın estetik beklentileri karşılanmıştır. Çoklu travma vakalarında takip ve kontrollerin önemi büyüktür.

P366

Treatment of A Complex Dentoalveolar Trauma: A Case Report

Tuğçe Yuca Öztürk[1], Asiye Nur Dinçer[1], Mehmet Burak Güneşer[1], Yeşim Şeşen Uslu[2]

[1] Bezmialem Vakif University Dentistry Faculty, Department of Endodontics

[2] Bezmialem Foundation University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: The aim of this study is to show the treatment of the trauma case with alveolar fracture, coronal fractures and cervical root fracture.

Methodology: A 21-year-old male patient was admitted to our clinic for trauma due to traffic accident. The alveolar fracture was detected in the region where the 21 and 22 no teeth were located after the clinical examination and it was seen that the fracture segment displaced to the palatal region. Also coronal fractures were observed on the 22 and 33 no teeth. In the radiographic examination, 32 no tooth had cervical root fracture. Following local anesthesia, the area with alveolar fracture was repositioned and then splint applied. Splint application was also performed on the region where the cervical root fracture was detected. According to pulp vitality tests, it was determined that teeth 21 and 22 were devital and root canal treatment was applied to these teeth. Although 32 no tooth had a positive response to vitality tests before, in the later period it was detected that pulp tissue had lost its vitality irreversibly. The root canal treatment was performed to this tooth. 22 and 33 no teeth were restored with composite resin. The patient was instructed on proper hygiene measures and the recall visits were scheduled. After 6 weeks, the splint was removed where located on the maxilla. The splint on the mandible was removed after 4 months.

Results: After 6 months of follow-up, the teeth were clinically and radiographically asymptomatic. Also sufficient aesthetic and functional results were determined.

Conclusion: After all treatments, pathological consequences were blocked and aesthetic expectations of patient were met. Long-term follow-up is necessary to confirm the success of the treatment.

P367

Aşırı Kuron Harabiyetinin CAD/CAM Endokuron ile Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu

Gözde Öztürk, Gülipek Demirel, Esra Uzer Çelik

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Restoratif Tedavi Anabilim Dalı

Amaç: Adeziv ve dijital diş hekimliğindeki gelişmeler, endodontik tedavi görmüş ve aşırı kron harabiyeti olan dişlerin restorasyonları için daha basit, daha biyouyumlu ve ekonomik tedavi seçeneklerini mümkün kılar. Bu seçeneklerden biri, daha iyi bir adezyon sayesinde post-kor ihtiyacını ortadan kaldıran, total kuron formundaki endokuronlardır. Bu vaka sunumu, endodontik tedavi görmüş maksiller premoların, rezin-nano seramik CAD/CAM endokuron ile rehabilitasyonunu anlatır.

Yöntem: Kırk altı yaşındaki bayan hasta maksiller premolar dişin amalgam restorasyonundaki kırık şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Mevcut restorasyonun uzaklaştırılması ve kavite preperasyonundan sonra, diş CAD/CAM sistem ile tarandı (Cerec OmniCam, Sirona). Restorasyon modellendi ve nano seramik kompozit bloktan kazınarak (Lava Ultimate, 3M Espe) dişe uyumlandı. Simantasyon için dual-cure kompozit rezin kullanıldı (Variolink N, Ivoclar).

Bulgular: Restorasyon, hem hasta hem hekim için tatminkardı. Simantasyondan on sekiz ay sonra yapılan muayenede fonksiyon ve estetik ile ilgili her hangi bir şikayet gözlenmedi.

Sonuç: CAD/CAM sistem ile üretilmiş nano seramik endokuron restorasyonlar endodontik tedavi görmüş dişlerin rehabilitasyonu için iyi bir alternatif olabilir.

P367

Rehabilitation of Excessive Tooth Loss with A CAD/CAM Endocrown: A Case Report

Gözde Öztürk, Gülipek Demirel, Esra Uzer Çelik

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Treatment

Aim: Depending on the improvements in adhesive and digital dentistry, the restoration of endodontically treated teeth with an excessive tooth loss involves simpler, more biocompatible and more economical treatment options. One of these options is the endocrown restoration which is a frequently preferred form of total crowns that provides better adhesion and eliminates need of posts and filling core. This case report describes the rehabilitation of an endodontically treated maxillary premolar with a resin nanoceramic CAD/CAM endocrown.

Method: A 46 years old female patient applied to our clinic with a chief complaint of broken amalgam restoration in maxillary premolar. After removal of previous restoration and cavity preparation, the tooth was scanned with a CAD-CAM system (Cerec Omnicam, Sirona). The restoration was modeled and milled from a nanoceramic composite block (Lava Ultimate, 3M Espe) and adjusted to tooth. For cementation, a dual cure composite resin (Variolink N, Ivoclar) was used.

Results: The restoration showed satisfactory results both for the patient and clinician. The patient was examined eighteen months after cementation and no complaints about function and aesthetics were observed.

Conclusion: A nanocreamic endocrown restoration fabricated with a CAD/CAM system may be a good alternative for the rehabilitation of an endodontically treated tooth.

P368

Çocuk Hastada İnflamatuar Odontojenik Kist: Olgu Sunumu

Kamile Nur Vapur[1], Merve Erkmen Almaz[1], Hatice Deniz[2], Emre Barış[3], Fethi Atıl[2]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Odontojenik kistler dişi oluşturan epitel artıklarından meydana gelmektedir. Enfekte olduğu durumlarda büyük boyutlara ulaşabilmektedir ve çevredeki kemik dokuda rezorbsiyona neden olabilmektedir. Bu sunulan vakada; inflamatuar odontojenik kistin tedavi edilerek, kist sınırlarındaki daimi premolar dişin ağız ortamına sürdürülmesi anlatılmaktadır.

Yöntem: Kliniğimize başvuran 9 yaşındaki kız hastaya yapılan klinik ve radyografik tetkikler sonucu, hastanın sağ mandibular premolar bölgesinde kistik bir lezyondan şüphelenilerek hasta Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi bölümüne sevk edilmiştir. Hastadan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi alınmış ve lezyondan ince iğne aspirasyon biyopsisi yapılarak sonuç patolojiye gönderilmiştir. Patoloji raporunda, örnekte fibrin ve eritrosit zemin üzerinde tamamen nötrofilden oluşan yoğun inflamatuar hücre izlenmiştir. Histopatolojik olarak; süpüratif-inflamasyon içeren kist tanısı konmuştur. Yapılan tedavi planlamasında, lezyonun büyüklüğü, hastanın yaşı ve ilgili bölgede gömülü diş varlığı göz önünde bulundurularak marsüpyalizasyon yöntemi tercih edilmiştir.

Bu tedavide kret tepesi üzerinden pencere açılarak, kist epiteli oral mukoza epiteliyle birleştirilmiştir ve uygun boyutlarda dren yerleştirilerek kavite içindeki basınç azaltılmıştır. Bu şekilde kistin küçülmesi beklenmiştir. Hasta 3 ay boyunca kaviteyi günde 3-4 defa yıkamıştır. 3 ay sonra dren çıkarılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: 14 aylık takip sonucunda hastadan alınan radyografide kistin enükle edilmemesine rağmen ilgili bölgedeki radyolüsensinin kaybolduğu ve 45 nolu dişin ağız ortamına sürdüğü gözlenmiştir. Bu doğrultuda marsüpyalizasyon tedavisinin başarılı bir yöntem olduğu düşünülmektedir.

P368

Inflammatory Odontojenıc Cyst in A Pedıatrıc Patient: A Case Report

Kamile Nur Vapur[1], Merve Erkmen Almaz[1], Hatice Deniz[2], Emre Barış[3], Fethi Atıl[2]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology

Aim: Odontogenic cysts arise from epithelium residuals forming tooth. When they are infected, they can reach large sizes and cause bone resorption in the surrounding bone. In this case, inflammatory odontogenic cyst was treated and permanent premolar tooth in the cyst boundary was erupted to the oral cavity.

Material and Methods: A 9-year-old girl who applied to our clinic was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery after suspicion of a cystic lesion in the premolar region of the patient's right lower jaw as a result of clinical and radiographic examinations. Fine needle aspiration biopsy was performed after the patient's Conical Beam Computed Tomography was taken, and specimen was sent to pathology. In the pathology report, an intense inflammatory cell with completely neutrophils on the fibrin and erythrocyte flor was observed in the specimen. Histopathologically; cyst with suppurative inflammation was diagnosed. Then treatment was planned and the method of marsupialisation was chosen considering the size of the lesion, the age of the patient and the presence of dental implants in the region concerned.

In this treatment, a window was opened through the crest top, the cyst was combined with the oral mucosal epithelium, and a drainage tube was placed at a suitable size to reduce the pressure in the cavity and thus cystic depletion was expected. Patient was advised for washing the cavity 3-4 times daily. After 3 months the drainage tube was removed.

Results and Conclusion: As a result of 14 months follow-up, radiograph of the patient showed that although the cyst was not enucleated, radiolucency in the related region disappeared and tooth numbered 45 erupted to the oral cavity. In this way, it is considered that marsupialisation treatment is a successful method.

P369

Hareketli Bölümlü Protezler İle Farklı Bir Tedavi Yaklaşımı: Olgu Sunumu

Barış Filiz Erol[1], Nurten Baysal[2], Hilal Peker Öztürk[2], Simel Ayyıldız[1], Cumhur Sipahi[1]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

[2] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı kliniğimize başvuran hastanın düşük olan vertikal dikey boyutunun arttırılması ve estetik gereksiniminin karşılanması için hareketli overdenture ve sabit bölümlü protezler ile tedavi edilmesidir.

Yöntem: 70 yaşındaki erkek hasta kliniğimize protetik tedavi için başvurmuştur. Oral muayenede 11, 12, 13, ,21, 22, 23, 48, 44, 43, 31 nolu dişlerin ağızda mevcut olduğu tespit edilmiştir. Anterior dişlerde büyük mine defektleri ve diastemalar olduğu görülmüş ve hareketli bölümlü protezin tek başına yeterli bir tedavi seçeneği olamayacağı düşünülmüştür. 13, 12, 11, 21 nolu dişler anterior maksillar bölgedeki kemik kaybını önlemek için gingival seviyeye kadar prepare edilip üzerine herhangi bir restorasyon (koping) uygulanmamıştır. 22, 23, 33, 43, 44 numaralı dişler ise veneer kuron ile restore edilmiştir. 48 nolu dişin çekimi yapılmıştır.

Bulgular: Diş preperasyonları ve kuron restorasyonlarından sonra maksiller ark için overdenture olmak üzere hareketli bölümlü protezler yapılarak tedavi sonlandırılmıştır. Tedavi sonucunda yapılan protezler hastanın estetik ve fonksiyonel ihtiyaçlarını memnun edici düzeyde karşılamıştır.

Sonuç: Dişlere koping uygulaması yapılmadan restore edilmesi hareketli overdenture protezlerde farklı bir tedavi seçeneği olarak düşünülebilir. Bu yöntemle kemik rezorpsiyonu önlenip hasta konforu arttırılabilir.

P369

A Different Treatment Aproach wīth Removable Partial Dentures: A Case Report

Barış Filiz Erol[1], Nurten Baysal[2], Hilal Peker Öztürk[2], Simel Ayyıldız[1], Cumhur Sipahi[1]

[1] Health Sciences University Gülhane Faculty of Dentistry

[2] Gülhane Education and Research Hospital

Purpose: The aim of this case report was to restore the vertical dimension and esthetic rehabilitation of a patient with removable and fixed partial dentures.

Method: A 70 -years-old male patient was referred to the clinic for restoration of his teeth. In clinical examination ıt was seen that the teeth 11,12,13 21,22,23,48, 44,43,31 , were existing in the mouth. Anterior teeth had large enamal defects and diestemas so a fixed partial denture were not enough to restore them. Then ıt was decided to prepare the teeth of 13,12, 11, 21 up to the gingival region without copings to avoid bone resorption on the anterior maxilla. The teeth 22, 23, 33, 43, 44 were restored with veneer crown restorations. The 48 tooth was extracted because of its periapical lesion. After all preparations, removable partial dentures were fabricated. The denture for the maxillary arch was an averdenture.

Results: At the end of the treatment process, the patient was satisfied with his removable partial dentures.

Conclusion: Restoring teeth without copings can be an alternative treatment for removable partial dentures. By the help of this method, bone resorptions can be prevented and patients comfort can be increased.

P370

Komplike Kron Kırığının Parsiyel Pulpotomi ve Kırık Parçanın Yapıştırılması Ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Aybike Şahlanan, H. Cem Güngör

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

Mine-dentin ve pulpayı içeren kron kırıkları tüm travmatik diş yaralanmalarının % 20'sini oluşturmaktadır. Sıklıkla üst çene ön bölge dişlerini etkileyen bu yaralanmaların fiziki sonuçlarının yanısıra psikolojik etkileri de görülmektedir. Kalıcı genç daimi dişlerde kron kırıklarının tedavisi, pulpa açılımının derecesine, kaza ve tedavi arasındaki zamana, travmanın etkisine ve kök gelişim evresine göre şekillenmektedir. Ekspoz pulpanın canlılığının korumak ve fonksiyonlarının sürdürmesini sağlamak yönünden parsiyel pulpotomi, genç hastalar için en iyi endodontik tedavi seçeneğidir.

Bu olgu bildiriminde, komplike kron kırıklı bir dişin parsiyel pulpotomi sonrası kendi parçası ile restorasyonu sunulmaktadır. Onbir yaşında erkek hasta sağ üst çene orta kesici dişinde meydana gelen travma nedeniyle başvurmuştur. Hastanın yapılan klinik muayenesinde 11 numaralı dişinde mine dentin ve pulpayı içeren bir kırık gözlenmiştir. Radyografik muayenede kök kırığı veya herhangi başka bir patoloji görülmemiştir. Travmadan 4 saat sonra kliniğe gelmiş olan hastanın 11 numaralı dişine parsiyel pulpotomi uygulanmış ve kırık diş parçası kullanılarak diş restore edilmiştir. Birinci yıl sonunda yapılan klinik ve radyografik kontroller dişin vital olduğunu, estetik ve fonksiyonel açıdan hastanın memnuniyetini sağladığını göstermiştir.

Sonuç: Parsiyel pulpotomi, travmatik yaralanma sonrası genç daimi dişlerde pulpanın canlılığının korunması için uygulanabilecek etkili bir vital pulpa tedavisidir.

P370

Partial Pulpotomy and Crown Reattachment in the Treatment of Complicated Crown Fracture: A Case Report

Aybike Şahlanan, H. Cem Güngör

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Complicated crown fractures account for up to 20% of all traumatic dental injuries. Maxillary anterior region is frequently affected, and the injury likely has long-term physical as well as psychological outcomes. Treatment of crown fractures with exposed pulp in permanent young teeth depends on the degree of pulp exposure, time lapse and the stage of root development. For young patients in whom the exposed pulp maintains its vitality, pulpotomy is the best endodontic treatment option in order to maintain pulpal functions. In this case report, treatment of a crown fractured tooth with partial pulpotomy and fracture reattachment is presented. A eleven-year-old male patient arrived to our clinic 4 hours after a traumatic injury to his maxillary right central incisor. Fracture involved enamel dentin and pulp of #11. Periapical radiographs did not show any signs of root fracture and pathology. Partial pulpotomy of #11 which consisted hemorrhage control with 2.5% sodium hypochlorite and placement of calcium hydroxide paste was performed. Additionally, the fragment was reattached by means of a conventional etch-and rinse adhesive and composite resin. Clinical and radiographical follow-up at 1 year showed that the tooth was vital, providing the patient with aesthetic and functional satisfaction.

Conclusion: Partial pulpotomy is an effective vital pulp treatment that can be applied to young permanent teeth after a traumatic injury to protect pulp vitality.

P371

Artmış İnterokluzal Mesafenin Rehabilitasyonu İçin Hibrid Protezler

Doğu Ömür Dede, Cennet Elçin Sağırkaya, Ahmet Serkan Küçükekenci, Çiğdem Kahveci

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: İmplant destekli hibrid protezler akrilik rezin ve metal altyapıdan oluşan tam sabit protezlerdir ve ileri vakalardaki estetik, fonasyon, fonksiyon ve dudak desteğini sağlamak için bir çözüm olarak görülebilir. Bu klinik raporun amacı implant destekli hibrid protezler ve implant/diş destekli protezlerle hastanın protetik rehabilitasyonunun sağlanmasıdır.

Vaka sunumu: Diş eksiklikleri nedeniyle estetik ve fonetik sorunlar yaşayan 60 yaşındaki erkek hasta kliniğimize başvurmuştur. İntraoral ve radyografik değerlendirmeler sonucunda üst çenede ileri derecede rezorpsiyon ve tam dişsizlik, alt çenede ise parsiyel dişsizlik görülmüştür. Çeneler arası artmış interokluzal mesafe ve prognatik ilişki gözlenmiştir. Hastanın vertiko-horizontal ilişkisi değerlendirilerek üst çeneye multi-unit abutment kullanılarak hibrid protez, alt çeneye ise implant destekli sabit protez ve diş destekli sabit protez yapılmıştır.

Sonuç: 6 aylık klinik ve radyografik değerlendirmenin sonucunda restorasyonda herhangi bir komplikasyon görülmemiştir. Bu vaka raporunda ileri derecede kemik ve yumuşak doku kaybı olup, parsiyel protezlerle estetik ve fonetik açıdan tatmin olamayan hastalara, bu problemleri çözdüğü için implant destekli hibrid protez yapılabileceği önerilmiştir.

P371

Hybrid Prostheses for the Rehabilitation of the Increased Interocclusal Space

Doğu Ömür Dede, Cennet Elçin Sağırkaya, Ahmet Serkan Küçükekenci, Çiğdem Kahveci

Ordu University Faculty of Dentistry

Aim: Hybrid prostheses are acrylic resin complete fixed dental prostheses which combined with a metal framework and supported by implants. They might be a solution in extreme cases that the need of the restoration for aesthetic, function, lip support and phonetic. This clinical report aims to present the prosthetic rehabilitation of patient with implant-supported hybrid prostheses and implant/teeth supported fixed partial dentures.

Case Presentation: A 60 year old male patient was referred to our clinic for aesthetic, function and phonetic problems caused by teeth deficiencies. After the intraoral and radiographic examinations, it has been observed a severely resorbed edentulous maxilla and a partially edentulous mandibula. Prognathic intermaxillary relation and increased interocclusal dimension between the jaws has been also determined. According to the patient's vertico-horizontal relations, a hybrid prosthesis was fabricated for his upper jaw by using multi-unit abutments, an implant-supported fixed partial prosthesis and teeth supported fixed partial prosthesis were fabricated for his lower jaw.

Conclusion: As a result of the 6-month clinical and radiographic examinations, there was no complication of the restoration. This case report suggest that, implant-supported hybrid prostheses can be a reliable alternative for solving aesthetic problems caused by severly bone loss and reduced soft tissue support, when the fixed partial dentures don't satisfy a patient's requirements for aesthetics and phonetics.

P372

Oral Pemfigus Vulgaris: Bir Olgu Sunumu

Mustafa Şimşekyılmaz, Seçkin Onur Akarken, Taner Arabacı

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Pemfigus vulgaris nadir görülen otoimmün bir hastalık olup bül ve intraepitelyal vezikül oluşumuyla karakterizedir. Kronik ve fetal seyreden bu hastalığın mortalite oranı %5 ile %10 arasındadır. Hemen her vakada oral bulgular görülebilir, ve pek çok hastada ilk lezyonlar oral mukozada görünür. Hastalığın oral lezyonlar safhasında teşhisi ve tedavisi prognoz açısından önemlidir. Bu olguda oral bulgular ile hastalığın ilk tanı konmuştur. Bu yazıda hastalığın teşhisinde klinik muayenenin, anamnezin ve hastanın takibinin önemi vurgulanmaktadır.

Yöntem: 28 yaşındaki kadın hasta kliniğimize ağız içi yaralar ve yeme içme sırasında ağrı şikayetiyle başvurdu. Hastanın anamnezinde, ağız içindeki yaraların 6 ay önce göründüğü ve vücudunun başka bir yerinde bu şekilde yaralar görülmediği belirlendi. Hastanın ağız içi muayenesi yapılarak fotoğrafları çekildi. Hastanın klinik durumundan şüphe edilerek dermatoloji kliniğine; hematoloji, biyokimya ve seroloji tetkiklerinin yapılması için konsulte edildi. Ayrıca dudak bölgesinden insizyonel biyopsi yapılarak patoloji labaratuarına gönderildi.

Bulgular: İntraoral muayenede dil altı mukozada, yanak mukozasında ve keratinize dişetinde deskuamasyonlar gözlendi. Nikolsky fenomeni pozitif olarak tespit edildi. Hastanın hematolojik ve biyokimyasal değerleri normaldi. Direktimmünoflorosan analizlerde epidermiste intersellüler IgG, IgA, IgM ve C3 pozitif bulundu. Bu bulgular pemfigus lezyonları ile uyumluydu. Histopatolojik incelemelerde ise enflamatuar ve akantolitik hücreler izlendi. Seroloji bulgarı ise: Desmoglein 3-ab (Pemfigus vulgaris) 1:320 olarak ölçüldü. Tedavi için, hastaya kortikosteroidler reçete edildi.

Sonuçlar: Histopatolojik değerlendirme, immünoflüoresans analiz ve serolojik testler klinik tanımızı destekledi. Erken teşhis ve tedavinin mortalite oranını düşürdüğü ortaya konmuştur. Bu nedenle dişhekimleri bu hastalığın klinik erken teşhisinde önemli rol oynamaktadır.

P372

Oral Pemfigus Vulgaris: A Case Report

Mustafa Şimşekyılmaz, Seçkin Onur Akarken, Taner Arabacı

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Pemphigus vulgaris is a rare autoimmune disease and charachterized with vesicle and blister formation. Phemphigus vulgaris can persist chronic and fetal, and mortality of disease is about %5-10. Oral symptoms can be seen at almost every case, and the first lesions appear in oral mucosa in many patients.Diagnosis and treatment of the disease at oral lesions stage is very important for prognosis. In this case, the disease has diagnosed by oral symptoms. In this paper, the importance of the clinical examination, anamnesis and follow-up of the patient was emphesized in the diagnosis of the disease.

Method: 28 years old patient consulted to our clinic with intraoral wounds and dysphagia. In the anamnesis, it was determined that the intra-oral wounds appeared before 6 months, and no wound was seen another part of the body. Intraoral examination was performed, and intra-oral photographs were taken. Situation of the patient was suspicious so that patient was consulted to dermatology clinic for hematology, biochemical and serological tests. Incisional biopsy from the lip was also obtained, and sample has sent to the patology laboratory.

Case: Desquamations were observed on subligual , buccal mucosa and ceratinized gingiva during the intra-oral examination. Nicolsky sign was positive. Hematological and biochemical values of the patient were normal. In the direct immunoflorascance analyses, IgG, IgA, IgM and C3 were found positive in the epidermis. These findings were consistent with the pemphigus lesions. Histopatologically; inflammatory and acantholytic cells were observed. Serological findings were: Desmoglein 3-ab(Pemphigus vulgaris) 1:320 were measured. For the treatment, corticosteroids were administrated to the patient.

Results: Histopathological evaluation, immunoflorescence analysis and serological tests were confirmed our clinical diagnosis.It was revealed that early diagnosis and treatment reduced the mortality rate. Therefore, the dentists play important role on the clinical early diagnosis of this disease.

P373

Papillon-Lefevre Sendromu Olan Bir Hastanın Tedavisinde Karşılaşılan Zorluklar

Işın Kürkçüoğlu[1], Bilge Çadır[2], H. Yasemin Yay Kuşçu[1]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi (SDÜ), Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Isparta, Türkiye

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi (SDÜ), Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene (ADÇ) Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Isparta, Türkiye

Amaç: Bu raporun amacı Papillon-Lefevre Sendromu (PLS) nedeniyle dişlerini kaybetmiş bir hastanın implant destekli protez ile rehabilitasyonu sürecinde karşılaşılan zorlukları sunmaktır.

Yöntem: PLS olan 17 yaşında bir erkek hasta SDÜ, Diş Hekimliği Fakültesine dişsizlik, çiğnemede güçlük şikayeti ve protez yapılması talebiyle başvurmuştur. Klinik muayene hastanın 18, 28, 38, 48 numaralı dişleri dışında tüm dişlerini kaybettiğini, hem maksiller hem de mandibuler alveoler kemikte şiddetli rezorpsiyon olduğunu, vertikal yüz yüksekliğinde azalma, orta-yüzde çökme, ellerde keratinizasyon olduğunu ortaya çıkarmıştır. Radyolojik muayene aşırı alveoler kemik rezorpsiyonunu özellikle maksillada daha net göstermiştir. Hastanın sabit protez yapılması talebi dikkate alınarak ADÇ Cerrahisi ve Protetik Diş Tedavisi A.D. ortak klinik muayenesi ile tedavi planına karar verilmiştir. Bu nedenle, her bir çeneye altı (6) implant (Maksilla: n=4 T4 implant, n=2 T5 implant; Mandibula: n=2 T4 implant, n=4 T5 implant; Grade IV, NucleOSS, İzmir, Türkiye) yerleştirilmiştir. İki (2) implanta kemik grefti uygulanmıştır. Hastanın 18 numaralı dişi aşırı sürmesi nedeniyle protetik restorasyon sırasında yaratacağı zorluk göz önüne alınarak çekilmiştir. Her iki çeneye implant üstü hibrit protez yapılmış ve hasta takip randevularına çağırılmıştır.

Bulgular: Papillon-Lefevre Sendromlu hastaların enfeksiyona yatkınlığını bildiren literatür dikkate alınarak, tüm cerrahi girişimler IV antibiyotik profilaksisi altında (Lincocine 600mg/gün, 1x1, beş gün süreyle) gerçekleştirilmiştir. Bu önleme rağmen, hastanın iki implantında peri-implantitis gelişmiştir. Komplikasyonlar anlamında bir diğer önemli konu ise, peri-operatif süreçte özellikle maksillada aşırı kanama ve lokal anestezide çok sayıda başarısızlık ile çok sayıda derin senkop gelişimi olmuştur. Bu nedenle gelecekteki tedavilerine yönelik hastanın sistemik durumu hakkında daha faza bilgi edinmek için konsültasyon istenmiştir.

Sonuç: PLS hastalarının rahatsızlığın yıkıcı ilerleyişinden uzak tutabilmek için yönlendirilmesinde erken teşhis, uygun tedavi planı, deri lezyonları için hastanın sevk edilmesi ve periodontal dokuların korunması önemlidir.

P373

Challenges in the Management of A Patient with Papillon-Lefevre Syndrome

Işın Kürkçüoğlu[1], Bilge Çadır[2], H. Yasemin Yay Kuşçu[1]

[1] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

[2] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: The aim of this report was to introduce the challenges in management during implant supported prosthodontics rehabilitation of a patient with Papillon-Lefevre Syndrome (PLS).

Method: 17-years-old male-patient with PLS was admitted to SDU Faculty of Dentistry with a complaint of edentulism, difficulty in chewing and requirement of denture. Clinical examination revealed loss of permanent teeth except teeth 18, 28, 38 and 48, severe resorption of both maxillary and mandibular alveolar ridges, decrease in vertical facial height, depression in the midface, keratinisation in his hands. Radiological examination showed aggressive alveolar bone resorption, especially in the maxillae. Considering the patient's request for fixed prosthesis, treatment plan was determined in the joint clinic of the Departments of OMFS and Prosthodontics. Therefore, six implants (Maksilla: n=4 T4 implant, n=2 T5 implant; Mandibula: n=2 T4 implant, n=4 T5 implant; Grade IV, NucleOSS, İzmir, Türkiye) were inserted in each jaw. Bone-graft was applied for two implants. Considering that the over-erupted tooth 18 would induce difficulties during prosthetic rehabilitation, it was extracted. Implant-supported hybrid prostheses were constructed for both jaws and the patient was called for follow-up appointments.

Results: On the basis of literature reported the tendency to infection of the patients with PLS, all surgical interventions were performed under IV antibiotic prophylaxis (Lincocine 600mg/day, 1x1, for 5 days). Despite such precaution, peri-implantitis developed in two implants of the patient. Another important issue in terms of complications was an excessive bleeding and multiple-fail in local anaesthesia especially in the maxillae, and multiple-deep syncope occurred during the peri-operative phase. Therefore, consultation was obtained to get more information about the patient's systemic condition for future treatments.

Conclusion: Early diagnosis, appropriate treatment plan, preservation of the periodontal tissues and referring the patient for skin lesions are important for the management of patients with PLS to avoid devastating disease progress.

P374

Maksillada Büyük Bir Radiküler Kiste Yaklaşım: Vaka Raporu

Osman Pak[1], Tamer Zerener[2], Mete Ahlat[3], Savaş Özarslantürk[1], Hilal Peker Öztürk[4]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Endodonti Anabilim Dalı

[4] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Radiküler kistler enfekte ve nekrotik pulpa ile ilişkili dişlerin köklerinde oluşan enflamatuar odontojenik kistik lezyondur. Genellikle pulpanın ölümünü takiben, iltihaplanmanın sonucu olarak periodontal ligamandaki epitel kalıntılarından kaynaklanır. Bu lezyonların çoğu iyi tanımlanan periapikal radyolusensilerdir.

Yöntem: 47 yaşındaki erkek hasta sol üst kanin bölgesinde drenaj yolu bulmuş enfeksiyon şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastada ilgili bölgede herhangi bir ağrı mevcut değildir.

Bulgular: Radyografik muayenede lezyonun nazal kavite tabanını ve maksiller sinus tabanını perfore ettiği görüldü. Bununla birlikte lezyonun 1.kesici, 2.kesici 1.premolar diş ve 1.molar dişlerin köklerini içerdiği görüldü. Kemik yıkımı ve lezyonun boyutu nedeniyle radiküler kist cerrahi olarak tamamen çıkarıldı ve tüm epitel kalıntıları kaldırdı. Enükleasyon öncesinde, etkilenen dişlere endodontik tedavi uygulandı.

Sonuç: 2 ve 6 ay sonra alınan panoramik radyografta ilgili bölgede kemik trabekülasyonun izlenmesiyle iyileşmenin saptandığı görülmüştür. Büyük bir radiküler kist saptandığında; ameloblastomalar, keratokistler, adenomatoid odontojenik tümörler vb. gibi tümörler ile ayırıcı tanı yapılmalıdır. Bunun için elektrikli pulpa testleri ayırıcı tanıda en önemli adımdır.

P374

An Approach to A Huge Radicular Cyst of Maxilla: A Case Report

Osman Pak[1], Tamer Zerener[2], Mete Ahlat[3], Savaş Özarslantürk[1], Hilal Peker Öztürk[4]

[1] Health Sciences University, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Health Sciences University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] University of Health Sciences, Department of Endodontics

[4] Gülhane Training and Research Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: Radicular cysts are the most common inflammatory odontogenic cystic lesions which occur at the apex of teeth with infected and necrotic pulps. It arises from the epithelial residues in the periodontal ligament as a result of inflammation, usually following death of the pulp. Most of these lesions appear well-defined periapical radiolucency.

Method: A 47-year-old male patient referred to our clinic with a complaint of infection which has found drainage path in the upper left canine area. The patient doesn't have any pain in the area concerned.

Results: Radiographic examination showed that the lesion had perforated the nasal cavity and maxillary sinus floor. At the same time, seen that the lesion was involved roots of the 1st incisor, 2nd incisor, 1st premolar, and 1st molar teeth. Radicular cyst totally enucleated surgically and remove all epithelial remnants, because of the bone destruction and lesion's size. Before the enucleation, endodontic treatment was performed to the affected tooth.

Conclusion: 6 months after operation, trabeculation was seen at panoramic X-ray. When a huge radicular cyst is detected, differential diagnosis should be made with tumors like ameloblastomas, keratocysts, adenomatoid odontogenic tumors etc. Because of that, electric pulp tests are the most important step of the differential diagnosis.

P375

Maksiller Santral Dişlerinde Avülsiyon Meydana Gelen Hastanın Tedavisi: Olgu Sunumu

Kamile Nur Vapur, Volkan Arıkan

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Avulsiyon, travmaya bağlı olarak dişin soketten tamamen çıkması olarak tanımlanmaktadır. Yapılan çalışmalarda, daimi dişlerde avülsiyon yaralanmasının prevelansı %0.5-16 arasında bildirilmiştir. Dişin saklanma şekli, travmanın üzerinden geçen zaman, kök gelişim evresi, uygun endodontik işlemler ve splintleme, tedavi prognozu üzerinde etkili olmaktadır.

Yöntem: On yaşındaki kız hasta kliniğimize travmatik yaralanma sonucu her iki maksiller santral dişinde avülsiyon meydana geldiği için başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde dişlerin 30 dk içinde bir başka diş hekimi tarafından replante edildiği, ayrıca splint amacıyla üst santral dişlerin palatinaline pembe akrilden plak yapıldığı öğrenilmiştir. Klinik ve radyografik değerlendirmeden sonra akrilik plak çıkarılarak dişler spintlenmiş ve aynı seansta dişlere giriş kavitesi açılarak kanal tedavisine başlanmıştır. Kanal preparasyonun ardından kanallara kalsiyum hidroksit patı yerleştirilmiştir. 2 hafta sonra hasta kontrole çağırılarak splint sökülmüştür. 3 ay boyunca 2 hafta aralıklarla kalsiyum hidroksit patı ile pansuman yapıldıktan sonra gutta perka ve AH Plus kullanılarak daimi kanal dolgusu yapılmıştır. Hastanın 1 yılık takibi sonucunda klinik ve radyografik olarak 11 nolu dişte ankiloz belirtisi görülmesi nedeniyle bu dişte infrapozisyon teşhis edildiğinde dekoronizasyon yapılması planlanmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Avülse dişlerin tedavilerinde tam bir iyileşme elde edebilmek için dişin yaralanmadan hemen sonra replante edilmesi önemli bir faktördür. Ayrıca, gelişimi devam eden çocuk hastalarda avülsiyon tedavisi sonrası takip ve gerekli müdahalelerin yapılması büyük önem taşımaktadır.

P375

Treatment of A Patient with Avulsed Maxillary Central Incisors: A Case Report

Kamile Nur Vapur, Volkan Arıkan

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Aim: Avulsion is defined as the dispalement of the tooth completely from the socket due to trauma. The prevalence of avulsion injury in permanent teeth has been reported to be between 0.5-16% in studies conducted. Storage media, referral time to the dentist, stage of root development, application of appropriate endodontic procedures and splinting have effect on the prognosis.

Material and Methods: A 10-year-old girl was referred to our clinic with the complaint of avulsion of her both maxillary incisors due to a traumatic injury. Her anamnesis revealed that the teeth were replanted by another dentist within 30 minutes and that the upper central teeth were splinted with palatal plates made of pink acryl. Following clinical and radiographic evaluation, the acrylic plate was removed, the teeth were splinted and the root canal therapy was started and calcium hydroxide paste was placed in the root canal. The splint was removed after 2 weeks and a permanent canal filling was performed using gutta percha and AH Plus after dressing with calcium hydroxide paste for 3 months at intervals of 2 weeks. At the end of 1-year follow-up, decoronation of tooth 11 was planned since signs ankylosis were diagnosed clinically and radiographically.

Results and Conclusion: Immediate replantation of teeth is an important factor to achieve a full recovery. Also, follow up of the teeth and necessary interventions during follow-up procedure is of great importance in children with ongoing development.

P376

Uygun Konumlandırılmamış İmplantların CAD/CAM Kişisel Abutmentlarla Restore Edilmesi: Olgu Sunumu

Nurten Baysal[1], Hilal Peker Öztürk[1], Barış Filiz Erol[2], Simel Ayyıldız[2], Cumhur Sipahi[2]

[1] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı estetik, fonksiyon ve fonasyon açısından doğru pozisyonlandırılmamış implantların kişisel abutmentlar üretilerek restore edilmesidir.

Yöntem: 32 yaşındaki erkek hasta 46 ve 47 nolu dişlerine implant üstü sabit protez yapılması için kliniğimize başvurmuştur. Ana modellerin elde edilmesinden sonra ileri derecede linguale pozisyonlandırılmış mandibular implantların mevcut olduğu görülmüştür. Ne normal ne de 25 derece açılı abutmentların mandibular oklüzal ark pozisyonunu yeterli seviyede sağlayamadığı öngörülmüştür. Bunun üzerine CAD/CAM teknolojisi ile hastanın oklüzal ark pozisyonuna uygun kişisel abutment üretilmesine karar verilmiştir. **Bulgular:** Restorasyon kişisel abutmentlar üzerine yapılan metal destekli sabit simante kuronlar ile tamamlanmıştır. Böylece hastaya iyi estetik ve çiğneme fonksiyonu sağlanarak yaşam konforu arttırılmıştır.

Sonuç: Doğru konumlandırılmış dental implantlar, implant destekli protezlerde estetik, fonksiyon ve fonasyonda başarının sağlanması için vazgeçilmez önkoşuldur. Çeşitli nedenlerle ileri seviyede görülen kemik kayıpları malpoze implant yerleşimlerine yol açmaktadır. Kişisel abutment uygulamaları, protetik komplikasyonların önlenmesinde malpoze implantlar için alternatif bir tedavi yaklaşımı olarak düşünülmelidir.

P376

Restoring Unfavorably Positioned Implants With CAD/CAM Custom Made Abutments: A Case Report

Nurten Baysal[1], Hilal Peker Öztürk[1], Barış Filiz Erol[2], Simel Ayyıldız[2], Cumhur Sipahi[2]

[1] Gülhane Education and Research Hospital

[2] Health Sciences University Faculty of Dentistry

Purpose: The aim of this case report was to restore dental implants with custom made abutments that positions were not suitable for optimal esthetic, phonetic and function.

Method: A 32-years-old male patient was referred to the Department of Prosthodontics to restore the implants of 46 and 47 teetht with fixed partial dentures. After having master models, lingually positioned mal-angulated implants had been seen. Neither normal nor 25 degrees abutments were not enough to tolerate occlusal arch position. Then we decided to prepare custom made titanium abutments with CAD/CAM technology.

Results: The restoration completed with cemented metal ceramic crowns on custom made abutments. The patient's benefits were increased comfort, good esthetics and masticatory function.

Conclusion: Well placed dental implants are a prerequisite of functional and esthetically successful implant supported prosthesis. Because of excessive bone resorption there can be mal-positioned implants. To prevent prosthetic complications custom made abutments are an alternative treatment approach for repairing unfavorable implant position, alignment or angulation.

P377

Gümüş Zeoliitin Protez Kaide Rezininin Rengine Etkisi

Sema Murat[1], Gülce Alp[2], Mustafa Oğuz Arslan[3]

[1] Ankara Üniversitesi

[2] Okan Üniversitesi

[3] Bursa Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Amaç: Gümüş (Ag) zeolit ilave edilen polimetilmetakrilat (PMMA) protez kaide rezininin renk değişimiyle ilgili sınırlı sayıda araştırma mevcuttur. Bu çalışmanın amacı; gümüş zeolit tozu ilave edildikten sonra kaide rezininin renk değişimlerinin klinik olarak kabul edilebilir seviyede olup olmadığının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Ag zeolit tozunun farklı konsantrasyonlarını içeren 40 akrilik örnek hazırlanarak, 4 gruba (n=10) bölünmüştür. Grup1; 0% (kontrol), grup 2; % 0,5 oranında Ag zeolit ve grup 3; % 2 oranında Ag zeolit, grup 4; % 4 oranında Ag zeolit PMMA tozuna ilave edilerek örnekler hazırlanmıştır. Örneklerden renk ölçümleri spektrofotometre (Vita Easyshade Advance) kullanılarak yapılmıştır. Ölçümler her örnek için 3 kere tekrarlanmıştır. 3 ölçüm üzerinden elde edilen L,a,b değerlerinin ortalaması hesaplanmıştır. Bu değerler CIE L*a*b* renk farklılığı hesaplama sistemi ile değerlendirilerek renk farklılıkları (ΔE_{ab}) hesaplanmıştır.

Sonuçlar: İstatistiksel analiz, gruplar arasında ΔE_{ab} değerlerinde önemli farklılıklar olduğunu göstermiştir. Kontrol-grup 4 arasındaki ΔE_{ab} değeri istatistiksel olarak en yüksek renk farklılığını göstermiştir ve bunu sırasıyla kontrol-grup 3, kontrol- grup 2 izlemektedir. ($p<0.05$). ΔE_{ab} değerlerinde diğer gruplar (grup 2-3; grup 2-4; grup 3-4) arasında önemli farklılıklar bulunmuştur ($p<0.05$). Çalışmanın sonuçları dahilinde; PMMA a ilave edilen gümüş konsantrasyonundaki artış kahverengi ve koyu renge neden olmuştur ve bu durum protez kaide rezinlerinin estetiği için klinik olarak kabul edilemez seviyededir.

P377

Effect of Silver Zeolite on Color of Denture Base Resin

Sema Murat[1], Gülce Alp[2], Mustafa Oğuz Arslan[3]

[1] Ankara University

[2] Okan Üniversity

[3] Bursa Oral and Dental Health Hospital

Purpose: Limited information is available regarding the changing color of silver (Ag) zeolite contain poly (methyl methacrylate) (PMMA) denture base resin. The objectives of this study were to evaluate the color difference of denture base resin after incorporating silver zeolite.

Material and Methods: Forty acrylic specimens were prepared included in different concentrations power of Ag zeolite. Group 1; 0% (control), group 2; included PMMA mixed with 0,5 wt% of Ag zeolite and group 3; included PMMA mixed with 2 wt% of Ag zeolite, group 4; included PMMA mixed with 4 wt% of Ag zeolite. The specimen colors were measured with a spectrophotometer (Vita Easyshade Advance). Measurements were repeated three times for each specimen, and the average value over the three measurements was calculated and evaluated with the CIE L*a*b* system. The data were analyzed using general linear model analysis. **Results:** Statistical analysis revealed significant differences in ΔE_{ab} values among groups. Control-Group 4 showed statistically significant the highest ΔE_{ab} value, decreased in the order control-group 3, control-group 2 ($p<0.05$). Significant differences were found among all groups (group 2-3; group 2-4; group 3-4) for ΔE_{ab} values ($p<0.05$). According to our finding, a increase in the concentration of Ag caused dark and brown color which is not acceptable for esthetic of denture base resins.

P378

Kuzey Kıbrıs Popülasyonunda Stafne Kemik Kavitesi Prevalansı: Retrospektif Çalışma

Aida Kurbanova[1], Kaan Orhan[2]

[1] Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Dentomaksillofasiyal Radyoloji Anabilim Dalı

Amaç: Stafne kemik kavitesi, mandibulanın iyi sınırlı defektidir ve ilk kez Stafne tarafından 1942'de tanımlanmıştır. Stafne kemik defektleri çoğunlukla 50-70 yaş arası erkekleri etkiler. Bunlar, genellikle, lingualde mandibulanın posteriorunda, inferior alveoler kanalın altında, birinci molar ve angulus mandibulae arasında yer alan iyi sınırlı, oval, radyolüsent kemik defektleridir. Ayrıca, Stafne kemik kavitesinin anterior varyantı da vardır.

Bu çalışmanın amacı, Stafne kemik kavitesinin yaş, cinsiyet ve lokalizasyonu (sağ/sol) ile ilgili insidansını belirlemektir.

Yöntem: Çeşitli sebeplerden dolayı kliniğimize başvuran 1560 hastanın CBCT ve panoramik görüntüleri retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalar posterior ve anterior Stafne kemik kavitesi vakası olarak iki gruba ayrıldı. Yaş, cinsiyet, lokalizasyon ve Stafne kemik kavitesi arasındaki ilişki tanımlandı.

Bulgular: İncelenen tüm hastalarda toplam 11 Stafne kemik kavitesi (6 erkek, 5 kadın) tespit edildi. Bunlardan 1 tanesi anterior varyant, diğerleri posterior varyanttır. Hastaların defektleri beşinin sağda, geri kalanının solda bulunmaktadır. Bu belirli popülasyon için genel prevalans % 0,38 olarak hesaplandı.

Sonuç: Genelde, Stafne kemik kavitesinin tedavisi radyografik takip ve konservatif tedavi olmalıdır. CBCT, daha az radyasyonla bu gibi lezyonların teşhis ve takibi için güçlü ve güvenilir bir yöntem olabilir.

P378

Incidence of Stafne Bone Cavity in A Turkish Cypriot Population: A Retrospective Study

Aida Kurbanova[1], Kaan Orhan[2]

[1] Near East University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology

Introduction: SBCs are well demarcated defects of the mandible and were first described by Stafne in 1942. Stafne bone defects mostly affect men between 50 and 70 years of age. They are well-circumscribed ovoid radiolucent bone defects usually located lingually on the posterior mandible below the inferior alveolar canal between the first molar and the angle of mandible. Moreover, there is also an anterior variant of stafne bone cavity. The aim of this study was to figure out the incidence of stafne bone cavity in relation to age, gender and sites (right/left).

Methods: CBCT and panoramic images of 1560 patients who were referred to outpatient clinics for evaluation of dental condition due to various reasons were retrospectively evaluated. Patients were identified into two groups as having posterior or anterior stafne bone cavity. The relation between age, sex, location and Stafne bone cavity was described.

Results: Of all patients, in total 11 stafne bone cavity (6 males, 5 males) detected. 1 of them was anterior variant, the others were posterior variant. Of all patients, 5 of them were in right side, the rest in the left site. The overall prevelance was detected as %0.38 for this particular population.

Conclusion: In general, the management of Stafne bone cavity should be conservative by radiographic follow-up. CBCT can be a powerful and reliable methods for diagnosing and follow-up such elsion with less radiation.

P379

Malign Melonoma

Said Enes Er[1], Derya Yıldırım[1], Yavuz Fındık[2], İbrahim Metin Çiriş[3]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı

Amaç :Bu posterin amacı, malign melanomu olan hastanın klinik ve radyolojik bulgularını sunmaktır.

Yöntem:59 yaşında erkek hasta,sol üst 15,16,17 nolu dişer bölgesi bukkal sulkusda yumuşak dokuda şişlik şikayetiyle başvurdu. Hastaya ortopantomograf, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) uygulandı. İnsizyonel biyopsi yapıldı.

Bulgular: Ekstraoral muayenede sol alt dudak orta hattan dudak köşesine kadar dudağı içine alan dudak köşesinden aşağıya doğru inen kahverengi siyah renklenme gözlendi.Ağız içi muayenede sol üst sulkus bölgesinde fluktan ağrısız şişlik,alt çene alveolar kemik bukkal kısımda yaygın siyah renkte pigmentasyon saptandı. Panaromik filmde hastanın sol üst maxillada sınırları belirsiz bir lezyon belirlendi. KIBT (konik ışınlı bilgisayarlı tomografi) ' de sol maksilla 15,16,17 nolu dişler bölgesi sınırları belirsiz bukkal kemikte destrüksiyona neden olan 18-15 çapında lezyon belirlendi. Histopatolojik değerlendirme ,malign melanoma tanısını ortaya çıkardı.

Sonuç : Çenelerdeki pigmento lezyonlar maliginete açısından önem arz etmektedir,ve mutlaka ileri tetkiklerle kesin tanısı koyulmalıdır.Erken safhada metastaz yapmadan birçok melign lezyon bu şekilde nispeten daha küçük cerrahi operasyonlarla çözüme kavuşturulabilir.

P379

Malignant Melonoma

Said Enes Er[1], Derya Yıldırım[1], Yavuz Fındık[2], İbrahim Metin Çiriş[3]

[1] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Süleyman Demirel University Faculty of Medicine, Department of Pathology

Purose: The aim of this poster is to present the clinical and radiological findings of a patient with malignant melanoma.

Method: A 59-year-old male patient presented with swelling of the soft tissue in buccal sulcus in the teeth region of the upper left 15,16,17. The patient underwent orthopantomography, cone-beam computed tomography (CBCT). An incisional biopsy was performed.

Findings: Extraloral examination showed brown black coloring from the lower lip down to the lip corner of the lower left lip, middle lip of the lower lip, painless swelling in the upper left sulcus area, and black pigmentation in the lower jaw alveolar bone buccal part. In the panoramic film, an unspecified lesion of the maxilla in the upper left maxillary area of the patient was detected. In CBCT (conical beam computerized tomography), a lesion on the scale of 18-15 which caused destruction of the buccal bones in the left maxilla 15,16,17 of the teeth region border was detected. Histopathological evaluation revealed a diagnosis of malignant melanoma.

Conclusion: The pigmented lesions in the jaws are important for malignancy, and definitive diagnosis should be made with further examination. Without metastasis in the early stages, many melanous lesions can be resolved in this way with relatively small surgical operations.

P380

Maksillada Dentigeröz Kist: Vaka Raporu

Osman Pak[1], Tamer Zerener[2], Mete Ahlat[3], Savaş Özarslantürk[1], Hilal Peker Öztürk[4]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Endodonti Anabilim Dalı

[4] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Dentigeröz kistler sürmemiş dişin kronu etrafında şekillenen bir odontojenik kistlerdir. Radiküler kistlerden sonra en sık görülen kistlerdir. Radyografik olarak gömülü bir dişin çevresinde, sınırları düzgün ve sklerotik bir hatla çevrili uniloküler radyolüsent bir alan şeklindedir. Bu sunumda bir dentigeröz kist olgusunun klinik ve radyolojik görüntülerle anlatılması amaçlanmaktadır.

Yöntem: 43 yaşındaki erkek hasta sol üst premolar bölgede şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastada ilgili bölgede herhangi bir ağrı mevcut değildir. Alınan anamnezde hastanın ilgili bölgesi daha öncede şişmiş ve drene edilmiştir. Hastadan panoramik röntgen ve dental volumetrik tomografi alındı.

Bulgular: Radyografik muayenede lezyonun nazal kavite tabanı ve maksiller sinüs tabanını perfore ettiği görüldü. Lezyon gömülü kanini içermekle beraber 1.kesici, 2.kesici, süt kanin, 1.premolar, 2.premeolar ve 1.molar dişlerinin kökleriyle ilişkili olduğu görüldü. Dentigeröz kist cerrahi olarak tamamen çıkarıldı. Enükleasyon öncesinde ilgili dişlere endodontik tedavi uygulandı.

Sonuç: Dentigeröz kistler herhangi bir bulgu vermeden büyük boyutlara ulaşabilir. Bu yüzden sürmesi gerektiği halde sürmemiş dişlerin olduğu bölgeler klinik ve radyografik olarak iyi muayene edilmeli ve olası lezyonlar önceden farkedilip ciddi boyutlara ulaşmadan tedavi edilebilmelidir..

P380

Dentigerous Cyst of Maxilla: A Case Report

Osman Pak[1], Tamer Zerener[2], Mete Ahlat[3], Savaş Özarslantürk[1], Hilal Peker Öztürk[4]

[1] Health Sciences University, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Health Sciences University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] University of Health Sciences, Department of Endodontics

[4] Gülhane Education and Research Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: Dentigerous cysts are odontogenic cysts that form around the non-erupted dental crown. They are the most common cysts after radicular cysts. It is a unilocular radiolucent area surrounded by a smooth, sclerotic line around a radiographically embedded teeth. In this report, it was aimed to present the clinical and radiological features of a dentigerous cyst case.

Method: A 43-year-old male patient was referred to our clinic with a complaint of swelling in the left upper premolar region. The patient does not have any pain in the area concerned. In the past, the related area was swollen and drained. Panoramic x-ray and dental volumetric tomography were performed.

Results: Radiographic examination showed that the lesion had perforated the nasal cavity and maxillary sinus floor. It was found that the lesion was associated with the roots of the left 1st incisor, 2nd incisor, temporary canine, 1.premolar, 2.premolar and 1.molar teeth with the embedded canine teeth. The dentigerous cyst was surgically removed completely. Endodontic treatment was performed to the affected teeth before the enucleation.

Conclusion: Dentigerous cysts can reach large sizes without any finding. Therefore, the areas where the teeth are extracted or unerupted should be examined clinically and radiographically cautiously, in this way possible lesions should be treated before reaching big dimensions.

P381

Oral Kavitenin Malign Melanomu

Hilal Peker Öztürk[1], Nurten Baysal[1], Barış Filiz Erol[2], Hakan Avsever[2], Osman Pak[2]

[1] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Melanomalar, stratum bazalede bulunan melanositlerden orijin aldığı düşünülen aggressif tümörlerdir. Davranışı tahmin edilemeyen bu tümörler vücutta herhangibir organı tutabilir. Malign melanoma deri dışında nadiren görülüp, neoplazmalar arasında en ölümcül olanlar arasında değerlendirilmektedir. Oral malign melanoma tüm melanomaların %1'ini ve tüm oral malinitelerin yaklaşık olarak %0.5'ini oluşturur. Puberteden sonra geniş bir yaş aralığında görülse de çoğunlukla yaşlı bireylerde görülmektedir. Özellikle 20-80 yaş aralığında ve çoğunlukla erkeklerde görüldüğü yapılan araştırmalarda rapor edilmiştir.

Metot: 63 yaşında ki erkek hasta Oral ve Maksillofasial Radyoloji kliniğine 20-25 gündür mevcut olan sol maksiller anterior bölgede ki mavi-mor renkli şişlik şikayetiyle başvurmuştur. Hasta bu şişliği protez vuruğu sonrasında farketmiştir. Hastada sistemik olarak hipertansiyon bulunmaktadır ve hasta sigara kullanmaktadır. İntraoral muayenede lezyonun sol maksiller dişsiz mukozada anteriordan premolar bölgeye doğru uzandığı görülmüştür.

Bulgular: Kemikte patoloji olup olmadığını tespit etmek için hastadan KIBT ile görüntü alındı. İnsizyonel biyopsi yapıldı. HMB-45, Kİ-67, Melen-A antikorları ile yapılan histopatolojik inceleme sonucunda oral malign melanoma teşhisi kesinleşti.

Sonuç: Oral bölgede görülen melanoma deride görülen melanoma dan daha zor farkedilir. Oral malign melanomanın sinsi başlamasından ve asemptomatik doğasından dolayı hasta lezyonu ancak opere edilmeli noktasına geldiğinde farketmektedir. Melanin pigmentasyonunun ağız içerisindeki görüntüsü, boyutundaki ve derinliğindeki artış dikkatli bir şekilde incelenmeli. Ağızdaki melanozislerin çok büyük boyutlara ulaşmadan periyodik olarak muayene edilmesi hastanın güvenliği açısından önerilmektedir.

P381

Malignant Melanoma of the Oral Cavity

Hilal Peker Öztürk[1], Nurten Baysal[1], Barış Filiz Erol[2], Hakan Avsever[2], Osman Pak[2]

[1] Gülhane Education and Research Hospital

[2] Health Sciences University Gülhane Faculty of Dentistry

Purpose: Melanomas are aggressive neoplasms of melanocytic origin. It's believed that these neoplasms are arised from the melanocyts on stratum basale. These neoplasms which have unpredictable behavior may hold any organ of the body. Malignant melanoma that doesn't originate in the skin is a very rare disease and considered one of the most deadly of all human neoplasms. Oral malign melanoma is about 1% of all melanomas and approximately 0.5% of all oral malignancies. Although seen in a large age group after puberty, but at a much older age; Especially reported in patients aged between 20 to 80 years and common in men.

Method: A 63 year old male patient was referred to the department of oral and maxillofacial radiology . He had a complaint of blue-purple swelling on the left upper anterior region since 20-25 days. Patient noticed this swelling after prosthesis pulse. The patient was smoking and has hypertantion systemically. On intraoral examination lesion extended maxillary left edentate anterior region to edentate premolar region.

Results: In order to determine whether there is pathology in the bone, CBCT was performed. İncisional biopsy was made. The histopathological examination made by HMB-45, Kİ-67, Melen-A antibodies, revealed that lesion is malign melanoma.

Conclusion: Cutaneous melanoma is more easily discernible than the oral tumor. Due to its insidious onset and asymptomatic nature, the patient may became aware of the oral lesion only when it is in operable. The appearance of melanin pigmentation in the mouth and its increase in size and in depth of color should be viewed seriously. It would be safe to suggest that appearance of melanosis in the mouth when it hasn't been present before should be examined periodically.

P382

Tesadüfi Bir Bulgu Olarak Dentigeröz Kist:Bir Vaka Raporu

Savaş Özarslantürk, Osman Pak, İsmail Hakan Avsever, Neşe Oral, Buğra Şenel

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Dentigeröz kistler, gömülü veya sürmemiş dişlerin kronları ile ilişkili diş kaynaklı iyi huylu kistlerdir. Sıklıkla daimi dentisyonla görülen bu kistler, genellikle mandibular molar ve maksiller kaninleri kapsarlar. Genellikle asemptomatiktirler ve rutin dental radyografilerde tespit edilirler. Bu sunumda, gömülü mandibular üçüncü molar diş ile ilişkili dentigeröz bir kist olgusunun radyolojik olarak anlatımı amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Maksilla posterior bölgesindeki ağrı şikayetiyle kliniğimize başvuran 40 yaşında erkek hastanın rutin muayenesi için panoramik radyografisi çekildi. Tesadüfen mandibulada tespit edilen lezyonun daha ileri tetkiki için konik ışınlı bilgisayarlı tomografi çekildi.

Bulgular: Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ve panoramik radyografi ile yapılan incelemede sağ mandibular angulus bölgesinde, üçüncü molar diş ile ilişkili, bukkal ve lingual kemikte incelmeye yol açan radyolusent bir lezyon saptanmıştır.

Sonuç: Dentomaksillofasiyal bölgenin anatomik varyasyonları ve patolojileri gibi tesadüfen rastlanan bulgular, rutin dental radyografik değerlendirmelerde yaygın bulgulardır. Bu tesadüfi bulguların çoğu asemptomatik olmalarına ve tedavi gerektirmemelerine rağmen, doğru tanı konulması, gereksiz daha ileri tanısal değerlendirmelerin önüne geçilmesini ve daha uygun tedavi yöntemlerinin belirlenmesini sağlar. Ayrıca, altta yatan hastalıkların kapsamlı bir şekilde değerlendirilmesini sağlayacak ve hekimler, erken tanı ile hayat kurtarıcı bilgilere sahip olacaklardır.

P382

As An Incidental Finding Dentigerous Cyst: A Case Report

Savaş Özarslantürk, Osman Pak, İsmail Hakan Avsever, Neşe Oral, Buğra Şenel

Health Sciences University, Gülhane Dental Faculty

Objective: Dentigerous cysts are benign odontogenic cysts associated with the crowns of the unerupted or impacted teeth. These cysts, frequently seen in permanent dentition, usually involve mandibular third molars and maxillary canines. They are usually asymptomatic and diagnosed on routine dental radiographs. In this presentation, it is aimed to radiologically describe the formation of a dentigerous cyst associated with the mandibular third molar tooth.

Materials-Methods: A panoramic radiograph was taken for the routine examination of a 40-year-old male patient who applied to our clinic with the complaint of pain in the maxillary posterior region. Cone-beam computerized tomography was performed for further examination of the lesion detected incidentally in the mandible.

Results:. Cone-beam computerized tomography and panoramic radiography showed a radiolucent lesion in the right mandibular angular region, associated with the third molar tooth, leading to thinning of the buccal and lingual bones.

Conclusion: Incidental findings such as anatomic variations and pathologies of dentomaxillofacial area were common findings in routine dental radiographic assessment. Although the most of the incidental findings are asymptomatic and require no treatment but correct identification of these findings will reduce unnecessary further diagnostic assessments and will provide more appropriate treatment plans. It will also provide the ability comprehensively evaluation of underlying diseases and practitioners will have life-saving information by early diagnosis.

P383

Mandibulada Rezidüel Kist: Vaka Raporu

Osman Pak[1], Savaş Özarslantürk[2], Hilal Peker Öztürk[1], Hatice Seda Özgedik[2], Neşe Oral[1]

[1] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Rezidüel kistler daha önce çekilmiş bir dişin yerindeki alveol kemiğinde yer alan iltihabi odontojenik kistik lezyondur. Rezidüel kistler radiküler kist artıklarının diş çekimi sonrasında kemik içerisinde kalmasından kaynaklanır. Bu lezyonların çoğu dişsiz bölgede oval veya yuvarlak radyolusent görüntü verir.

Yöntem: 41 yaşındaki erkek hasta sol mandibula molar bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastadan panoramik röntgen alındı. Apikalinde lezyon tespit edilen dişin çekimi yapıldı. Hasta çekimden yaklaşık 10 ay sonra sol mandibula molar bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize tekrar başvurdu.

Bulgular: Hastanın sol submandibular bezinde hassasiyet olduğu tespit edildi. Hastadan panoramik röntgen ve dental volumetrik tomografi alındı. Radyografik muayenede hastanın 37 nolu diş bölgesinin apeksi hizasında yuvarlak, sınırları düzgün radyolusent alan görüldü. Rezidüel kist cerrahi olarak tamamen çıkarıldı.

Sonuç: Alveol kemiğinde rezidüel kist saptandığında, ameloblastomalar, keratokistler, adenomatoid odontojenik tümörler vb gibi tümörler ile ayırıcı tanı yapılmalıdır. Lezyonun çekilmiş bir diş bölgesinde olması ayırıcı tanıda önemli rol oynar.

P383

Residual Cyst of Mandibula: A Case Report

Osman Pak[1], Savaş Özarslantürk[2], Hilal Peker Öztürk[1], Hatice Seda Özgedik[2], Neşe Oral[1]

[1] Gülhane Education and Research Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] University of Health Sciences, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: Residual cysts are inflammatory odontogenic cystic lesions located in the alveolar bones of a previously removed tooth. Residual cysts are caused by the remnants of radicular cysts remaining in the bone after tooth extraction. Most of these lesions appear as an oval or round radiolucent image in the toothless area.

Method: A 41-year-old male patient was referred to our clinic with a complaint of pain in the left mandibular molar region. Panoramic radiography was performed and was seen apical lesion at the apex of 37. The tooth extracted. About 10 months later, the patient referred to our clinic again with complaint of pain in the left mandibular molar region.

Results: The patient's left submandibular gland was found to be sensitive. Panoramic radiography and cone-beam computerized tomography were taken from the patient. Radiographic examination showed a round, uniform border radiolucent area around the extracted dental region. The residual cyst was surgically removed completely.

Conclusion: When a residual cyst is detected in alveol bone, differential diagnosis should be made with tumors like ameloblastomas, keratocysts, adenomatoid odontogenic tumors etc.

The lesion in a extracted tooth region plays an important role in differential diagnosis.

P384

Radyoopak Lezyona Ait 3 Yıllık Takip: Biyopsi Her Zaman Gerekli mi?

Ali Altındağ[1], Poyzan Bozkurt[2]

[1] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Manidbulada bulunan, odontoma, sementoblastoma, fibroosseöz lezyon, fibröz displazi ve sementoosseöz displazi gibi iyi sınırlı, ekspansiyona neden olmamış ve kemik bütünlüğünü bozacak rezorbsiyon meydana getirmemiş radyoopak lezyonlar iyi huylu olarak değerlendirilebilirler. Kesin tanı sadece histolojik inceleme ile yapılabilmektedir. Kemik biyopsisi kök ya da mandibuler sinir gibi komşu dokuların zedelenmesi ve sinir hasarı oluşması, kemik dokusu kaybı ve hasta konforsuzluğu gibi komplikasyonlarla sonuçlanabilir. Mandibuladaki, iyi huylu olduğu düşünülen, radyoopak lezyonların biyopsisine karar verilirken iki kere düşünülmelidir. **Vaka Sunumu:** 47 yaşında kadın hasta sağ mandibula molar bölgedeki ağrı nedeniyle başvurdu. Radyolojik inceleme sonucunda birinci molar diş kökü ile ilişkili, radyolusent alanla çevrili iyi sınırlı radyoopak lezyon tespit edildi. Dişin vital olduğu ve çürük bulunmadığı görüldü. Hasta aynı bölgede üst çenede son bir ay içerisinde yapılmış bir protetik tedavisi olduğunu bildirdi. Protetik tedavilerin yeniden gözden geçirilmesinin ardından ağrı şikayeti geçti ve biyopsi yapılmadı. Lezyonun takipleri üç yıl boyunca yapıldı, tekrarlayan ağrı olmadı, yeni belirti ve semptomlar oluşmadı.

Tartışma: Biyopsi ve histolojik inceleme tanıda altın standarttır. Bununla birlikte her cerrahi gibi komplikasyonlar oluşabilir. Biyopsi öncesi olası kazanç ve kayıplar değerlendirilmelidir.

Sonuç: Cerrahi komplikasyonlar göz önünde bulundurularak her radyoopak lezyonun biyopsi amacıyla öıkartılması gerekmediği kanaatindeyiz.

P384

Three Years Follow-Up of A Radiopaque Lesion: Is Biopsy Really Necessary?

Ali Altındağ[1], Poyzan Bozkurt[2]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Radioopaque lesions of the mandible, which have well defined borders, without bone expansion and no bone resorbtion disrupting bone integrity may be thought as benign lesions such as odontoma, sementoblastoma, fibro-osseous lesions, fibrous dysplasia and semento-osseous dysplasia. The definite diagnosis can only be made by histological examinations. Bone biopsy made lead to complications such as injury to the neighboring tissues like roots or the mandibular nerve causing sensory impairement, loss of bone tissue in the surgical area and patient discomfort. Biopsy of radiopaque lesions in the mandible thought to be benign should be considered twice.

Case Report: A 47-year-old female patient administered with pain in the lower right mandibular molar area. Radiological evaluation revealed a well-defined radiolucent lesion with an inner radiopaque mass in relation to the root of the primary molar. The tooth was vital and had no caries. Patient had history of a new prosthetic treatment, which was done in the last month in the right maxillary molar region. After revision of the prosthetic treatments pain ceased and biopsy was not done. Follow-ups were done for 3 years. Pain did not recur and no new signs or symptoms concerning the area were formed.

Discussion: Biopsy and histological examination is the gold standard for diagnosis. Although like every surgery it comes with possible complications. Possible benefits and loss of biopsy surgery should be weighed before deciding.

Result: We are of the opinion that not all radiopaque lesions should be enucleated for histological biopsy, keeping in mind surgical complications.

P385

Gummy Smile'in Botulinum Toksin Tip A (Botox) ile Alternatif Tedavi Yöntemi: Olgu Sunumu

Abdullah AlAlwani, Oğuz Buhara, Erim Tandoğdu

Yakın Doğu Üniversitesi, Ağız Diş ve Cene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı Gummy Smile tedavisinde alternatif bir tedavi şekli olarak Botulinum toksin tip A (Botox) kullanılan bir vakayı göstermektir. Hasta Ortognatik cerrahi için isteksizdi. Klinik muayenede çok görünen diş etinin başlıca sebebi, hiperaktif üst dudak kaldırıcı kaslar olarak saptanmıştır.

Olgu Sunumu: Daha önce Ortodontik tedavi gören 29 yaşındaki bayan hasta, esas şikayeti olan Gummy Smile ile bize başvurdu. Hasta gülmediği zamanlarda ve dudaklarının kapalı olduğu durumda iyi bir profile sahip olmasına rağmen, güldüğü zaman hastada aşırı miktarda diş eti görünümü vardı. Hasta cerrahi prosedürler konusunda endişeli olduğu için ve üst dudağın vertikal hareketini azaltmak ve gummy smile problemini çözmek için alternatif bir tedavi yaklaşımı olarak Botox levator labii superioris kasına enjekte edilerek bu sorun giderildi.

Bulgular: Tedaviden iki hafta sonra gerçekleşen muayenede, yan etkileri olmaksızın iyi sonuçlar elde edilmiştir. Sonuç olarak, hasta alımlı ve kendine güvenen bir gülümsemeye sahip olmuştur.

Sonuç: Kısa üst dudağı ve Gummy Smile'ı olan hastalarda Botox kullanımı, etkili, minimal invaziv ve konservatif bir tedavi yöntemidir. Ancak bununla birlikte, iyileşme süreci geçicidir ve her altı ayda bir, yılda bir kez tekrar edilmelidir.

P385

Alternative Treatment of Gummy Smile with Botox (Botulinum Toxin Type-A): Report Case

Abdullah AlAlwani, Oğuz Buhara, Erim Tandoğdu

Near East University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Aim: The aim of this case report is to present usage of Botulinum toxin type – A for the treatment of gummy smile as an alternative treatment approach. On clinical examination, hyperactive upper lip elevator muscles were seen which, was the primary cause for excessive gingival display.

Case Report: A 29 year old female patient presented with the chief complaint of gummy smile after previously undergoing Orthodontic treatment. Patient had a straight profile with competent lips and during posed and unposed smile the patient exhibited excessive gingival display. Since the patient was unwilling and apprehensive about surgical procedures, this problem was addressed by injecting Botulinum toxin type-A as an alternative treatment approach in levator labii superioris muscle to decrease vertical movement of the upper lips and solving gummy smile problem.

Results: Two weeks post treatment; on follow up examination, improved results were seen without any side effects. As a result, an attractive and confident smile was perceived by the patient.

Conclusion: The use of Botox is effective, minimally invasive, conservative treatment in patient with short upper lip and gummy smile. However the improvement is temporary and must be repeated every six months to one year.

P386

İmplant Çevresi Yapışık Dişeti Oluşturulmasında: Kret Kaynaklı Serbest Dişeti Grefti

Emine Serra Bıçakçı, Zeliha Betül Özsağır, Tuğba Zengin Çelik, Ebru Sağlam, Mustafa Tunalı

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Giriş: İmplant çevresi dişeti dokularının sağlığının sürdürülmesinde ve alveolar kemiğin korunmasında yeterli yapışık dişeti genişliğinin bulunması önemlidir. İmplant çevresi yetersiz yapışık dişeti genişliğiyle ilişkili olarak ilgili bölgede peri implant mukozitis ve peri implantitis gibi peri implanter problemler oluşabilmektedir.

Vaka Sunumu: Tam ağız implant destekli protezle rehabilite edilmiş 67 yaşında erkek hasta periodontoloji kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastanın antihipertansif ilaç kullandığı öğrenildi. Yapılan ağız içi muayenesinde yetersiz yapışık dişeti bulunan sağ üst anterior bölgesine yerleştirilmiş implantın vestibüler yüzeyinde peri implantitis tespit edilmiştir. Bölgenin posteriorundaki dişsiz alanda ise dişeti büyümeleri gözlenmiştir. Hastaya Faz I periodontal tedavi uygulandı ve oral hijyen eğitimi verildi. İlgili dişeti büyümeleri eksize edildi. İmplantın vestibül yüzeyindeki dişetinde alıcı yatak hazırlandı. Posterior implantların palatinal bölgesinde alveolar kret tepesine yakın bölgedeki fazla dişeti büyümesi serbest dişeti grefti (SDG) olarak alındı ve alıcı yatağa sabitlendi. Yapılan kontrollerde bölgede yapışık dişeti oluştuğu gözlendi.

Sonuç: İmplant destekli protezlerde uzun dönem takiplerde karşılaşılan en önemli sorunlardan biri yapışık dişeti eksikliğiyle birlikte görülen peri implanter problemlerdir. Dişeti büyümesi sonucu oluşan hiperplastik dişsiz alveolar kret alanlarının, SDG için uygun bir verici alan olduğu görülmüştür. Bu konuda daha fazla sayıda ve uzun süreli çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

P386

A New Approach to Enhanced Periimplant Attached Gingiva: Free Gingival Tissue Graft Taken from Alveolar Crest

Emine Serra Bıçakçı, Zeliha Betül Özsağır, Tuğba Zengin Çelik, Ebru Sağlam, Mustafa Tunalı

Bezmialem Vakif University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Introduction: The importance of a susceptible attached peri implant mucosa has been indicated for prevention of alveolar bone and maintenance of peri implant health. Peri implant problems such as peri implant mucositis and peri implantitis may occur in the region related to insufficient attached gingiva width around the implant.

Case Report: 67 year old male patient, who had full mouth rehabilitation with implant supported prothesis, consulted to our periodontology department. According to his medical history, he has used antihypertensive drugs. In the intraoral examination; peri implantitis was found on the vestibular surface of the implant placed in the right maxilla anterior region with inadequate attached gingiva. Gingival hyperplasia in the right posterior maxilla was observed. Phase 1 periodontal therapy was introduced and trained about oral hygiene. Gingival enlargements were excised. Recipient bed was prepared on vestibular surface of peri implant gingiva. Free gingival graft was obtained from gingival enlargement in the palatinal region of the posterior implants near the alveolar crest and was fixed to recipient bed. In the control of the region, attached gingival formation was observed.

Conclusion: One of the most important problems encountered in long term implants in implant supported prosthesis is the peri implant problems around the implant related to inadequate attached gingiva. Hyperplastic toothless alveolar crest areas result from gingival growth are considered.

P387

Titanyum-Trombositten-Zengin-Fibrin (T-PRF) ile Maksatlı Replantasyon:Vaka Sunumu

Mustafa Tunalı, Zeliha Betül Özsağır, Ebru Sağlam, Enes Kayan, Mete Toptaş

Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Maksatlı replantasyon umutsuz dişler için başarılı bir tedavi alternatifi olabilir. Dişin travma sonrası avulsiyonununda, endodontik yöntemlerin başarısız olduğu ve periapikal cerrahinin mümkün olmadığı zaman kullanılan bir yöntemdir. Son yıllarda, trombositten-zengin ürünlerin kullanımı, birçok tıp ve dişhekimliği dalında yaygınlaşmıştır. İlk denemelerimizde, titanyum ile indüklenen trombosit agregasyonunun cam tüplerle benzer olduğunu ve titanyum tüplerinde üretilen pıhtının cam tüplerle karşılaştırıldığında klinik olarak aynı olduğunu gözlemledik. Titanyum ile oluşturulan fibrin örtünün, daha sıkı bir ağ yapısına sahip olduğunu ve dokudaki rezorpsiyon süresinin daha uzun olduğunu tespit ettik. Otolog büyüme faktörleri ve sitokinleri açısından zengin bir kaynak olan T-PRF, periodontal kemik defektlerin yönetiminde önemli bir terapötik yaklaşım haline gelmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, apikal lezyonun T-PRF membran ile yönetilmesi ve maksatlı replantasyonun klinik ve radyografik değerlendirmelerinin sunulmasıdır.

Vaka Sunumu: Periodontoloji bölümüne konsülte edilen 35 yaşındaki kadın hastada, sağ mandibular 1. molar dişinde endodontik tedavi yöntemlerin başarısız olduğu apikal lezyon mevcuttu. İlgili diş çekildi. Periapikal granülasyon dokularının kürete edilmesinden sonra diş, T-PRF membranı ile replante edildi. Ameliyat sonrası, hareketlilik ve inflamatuvar semptomlar yoktu.

Sonuç: T-PRF membrane ile maksatlı replantasyon tedavisi; kolay, ucuz ve zaman almayan bir tedavi tekniğidir. Bu yöntemin başarısının değerlendirilebilmesi için uzun dönem takip gerekmektedir.

P387

Intentional Replantation with Titanium-Platelet-Rich-Fibrin (T-PRF): A Case Report

Mustafa Tunalı, Zeliha Betül Özsağır, Ebru Sağlam, Enes Kayan, Mete Toptaş

Bezmialem Foundation University, Department of Periodontology

Objectives: Intentional replantation can be a successful treatment alternative for hopeless teeth. It is a method used in post-traumatic avulsion of the tooth, when endodontic methods failed, and periapical surgery is not possible. Using platelet-rich products has become common in many branches of medicine and dentistry in recent years. In our initial trials, we observed that titanium-induced platelet aggregation similar to glass tubes, and the clot produced in the titanium tubes was clinically identical compared to glass tubes. We also established that the fibrin carpet formed with titanium had a firmer network structure, and the resorption in the tissue was longer. T-PRF, a rich source of autologous growth factors and cytokines, is becoming an important therapeutic approach in the management of periodontal osseous defects. The aim of this case report is to present the management of an apical lesion with T-PRF membrane and intentional replantation with clinical and radiographic evaluations.

Case Report: 35-year-old female patient who was consulting to our periodontology department had an apical lesion in her right mandibular first molar, on which endodontic treatment methods were failed. The fused tooth was extracted. After the curettage of periapical granulation tissues, tooth was replantated with T-PRF membrane. There was no mobility and inflammatory symptoms postoperatively.

Conclusion: Therapy of intentional replantation and T-PRF membrane is an easy, inexpensive and quick treatment technique. Long-term follow-ups are needed to evaluate the success of this method.

P388

Mandibula Metastazlı Prostat Adenokarsinoma

Said Enes Er[1], Esin Bozdemir[1], Yavuz Fındık[2]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu posterin amacı, mandibular metastazlı prostat adenokarsinoması olan hastanın klinik ve radyolojik bulgularını sunmaktır.

Yöntem: 77 yaşında erkek hasta, sol mandibulada ağrı ve şişlik şikayeti ile dentomaxillofasial radyoloji bölümüne başvurdu. Hastaya ortopantomograf, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) uygulandı. İnsizyonel biyopsi yapıldı.

Bulgular: Ekstrahif muayenede sıkı, ağrılı şişme nedeniyle hastada yüz asimetrisi mevcuttu. Ağız içi muayenede mukoza ve gingiva kızarıklık, şişme ve ülserasyon gibi anormal bulgulara sahip değildi. Nörolojik muayenede alt dudağın sol tarafında hipoestezi saptandı. Ortopantomograf 'da, sınırları belirsiz karışık radyoopak-radyolusent lezyonu gösterdi. KIBT(konik ışınlı bilgisayarlı yomografi)' de, tepenin üst kısmında "güneş patlaması" görünümü ve sol mandibulun alt sınırını görüldü. Histopatolojik değerlendirme, prostat adenokarsinomasının mandibular metastazını ortaya koydu.

Sonuç: Çenelerde metastatik tümörler nadirdir. Bu nedenle, oral kavitede prostatın metastatik adenokarsinomasının teşhisi ve diğer lezyonlardan ayırt edilmesi çok zor olabilir.

P388

Mandibular Metastasis of Prostate Adenocarcinoma

Said Enes Er[1], Esin Bozdemir[1], Yavuz Fındık[2]

[1] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Purpose: The aim of this poster was to present clinical and radiological findings of patient with mandibular metastasis of prostate adenocarcinoma.

Methods : A 77-year-old male patient attended to department of dentomaxillofacial radiology with the complaint of pain and swelling in the left mandible. The patient were examined with orthopantomograph, cone beam computed tomography (CBCT). Incisional biopsy was performed.

Findings: Patient has facial asymmetry due to firm, painful swelling on extraoral examination. Mucosa and gingiva in the intraoral inspection had no abnormal findings such as redness, swelling, and ulceration. The neurological examination revealed hypoesthesia in the left side of lower lip. Orthopantomograph showed mixed radiopaque-radiolucent lesion that has ill-defined border. CBCT(cone beam computed tomography) demonstrated "sun-burst" appearance at the top of the crest and lower border on the left mandible. Histopathological evaluation revealed mandibular metastasis of prostate adenocarcinoma

Conclusion: Metastatic tumors in jaws are rare. Therefore diagnosis of metastatic adenocarcinoma of the prostate in the oral cavity and to distinguish from other lesions can be very difficult.

P389

Nikel Alerjisi ve Yetersiz İnterokluzal Aralığa Sahip Olgunun Protetik Rehabilitasyonu

Doğu Ömür Dede, Büşra Göktepe, Ersan Çelik, Ayça Tulga

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Parsiyel dişsizliğin protetik rehabilitasyonu, interokluzal mesafe yetersizse ve nikel alerjisi bulunduğunda zor olabilir. Karşıt dişlerin ekstrüzyonu ile beraber, dişsiz bölgenin alveolar ekstrüzyonu birleştiğinde, protetik restorasyonların yapımı için ihtiyacımız olan alanı azaltır. Bu olgu sunumunda nikel alerjisi ve yetersiz interokluzal aralığı bulunan parsiyel dişsiz bir vakanın protetik rehabilitasyonu anlatılmaktadır.

Yöntem: 35 yaşındaki bayan hasta kliniğimize, diş eksikliklerinin sebep olduğu çiğneme eksikliği ve olumsuz görüntü nedeniyle sevk edilmiştir. Anamnez ve yapılan patch testi sonucunda, pek çok metal elementle beraber nikel alerjisinin bulunduğu tespit edilmiştir. Ağız içi muayene sonucunda 26, 46 ve 37 numaralı dişler için kemik içi implant yerleştirmeye ve 28 numaralı dişin çekimine karar verilmiştir. İmplant cerrahisi 37 ve 46 numaralı dişler için gerçekleştirilmiş, ancak sosyoekonomik nedenlerden dolayı 26 numaralı diş için ertelenmiştir. Osseointegrasyon sürecinin ardından, 37 numaralı diş okluzal mesafe yetersizliği nedeniyle prepare edilmiş, alt ve üst çeneden ölçüler ve interokluzal kayıtlar alınmıştır. Düşük profil retansiyonu ve metal alerjisi nedeniyle implantlar titanyum-base abutment üzerine, monolitik zirkonya materyali ile restore edilmiştir. Restorasyon ağız içine yerleştirilmiştir ve vida sıkıştırılıp, gerekli tork değeri uygulanmıştır. Okluzal düzeltmelerden sonra, vida deliği kompozit rezin ile kapatılmıştır.

Bulgular: Yapılan 3. ve 6. ay kontrollerinde herhangi bir biyolojik, biyomekanik, fonksiyonel ve estetik komplikasyonla karşılaşılmamıştır. Hasta estetik ve fonksiyonel sonuçlardan memnun kalmıştır.

Sonuç: Bu tedavi seçeneği, böyle vakalarda güvenilir ve kullanışlı olabilir.

P389

Prosthetic Rehabilitation of Patient with Nickel Allergy, Limited Interocclusal Distance

Doğu Ömür Dede, Büşra Göktepe, Ersan Çelik, Ayça Tulga

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Prosthetic management of partial edentulism can be challenging with the presence of limited interocclusal space and metal allergy. The extrusion of opposing teeth combined with the alveolar extrusion of the edentulous areas reduces the space needed for fabricating prosthetic restorations. In this case report, prosthetic rehabilitation of a partial edentulism with nickel allergy and limited interocclusal space is described.

Material and methods: A 35-year-old female patient was referred to our clinic due to the lack of chewing and unfavorable image caused by the displacement of the teeth. Nickel and also many metal elements allergy was detected from medical anamnesis and patch test. As a result of intraoral examination; it was decided to place endo–osseous implants for the teeth 26, 46, 37 and extraction of tooth 28. Implant surgery was performed for the teeth number 37 and 46, but postponed for tooth 26 because of socio-economic reasons. After the osseointegration period, mandibular second molar (37) was prepared due to interocclusal distance insufficiency; mandibular and maxillary impressions and interocclusal records were taken. Because of the low profile retention and nickel allergy, the implants were restored with monolithic zirconia on titanium base abutments. The restoration was mounted to the mouth and the screw compressed and required torque value applied. After occlusal adjustments the screw hole was covered with a composite resin.

Results: There were no biological, biomechanical, functional or aesthetic complications at the 3th and 6th month controls. The patient was satisfied with the aesthetic and functional results.

Conclusion: This treatment option may be reliable and useful in such cases.

P390

Oklüzal Aşınmaya Uğramış Dişlerin Sabit Protezlerle Tedavisi: 2 Olgu Sunumu

Merve Gülsoy, Süleyman Hakan Tuna

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Diş aşınmaları, diş sert dokularının patolojik yıkımı ile karakterizedir. Bu aşınmalar vertikal dikey boyut kaybı, yetersiz çiğneme ve profil değişikliklerine neden olmaktadır.

Bu olgu sunumunda 55 yaşında erkek hasta (1.olgu) ve 70 yaşında kadın hastanın (2.olgu), aşınmaya bağlı olarak meydana gelen dikey boyut kaybının metal destekli seramik restorasyonlarla tedavisi gösterilmiştir.

Yöntem: Hastalar eksik dişlerinin bulunması, diş boyutlarının küçük olması ve yeterince çiğneme yapamamaları şikayetleriyle kliniğimize başvurdu.

1.olguda yapılan ağız içi muayenesi ve değerlendirmeler sonucunda bruksizmden dolayı okluzal aşınmalar gözlendi ve vertikal dikey boyutun 2 mm yükseltilmesi öngörüldü. Hasta premolar bölgesinde 2 mm kalınlıkta akrilik plağı 1 ay süreyle kullandı.2 haftalık sürelerle yapılan kontrollerde temporomandibular eklemde ya da çiğneme kaslarında ağrıya rastlanılmadı. Hastada serbest konuşma aralığı değerlendirilerek plağın 1 mm daha yükseltilmesi uygun görüldü. Bu şekilde 2 hafta daha plak kullandırıldı. Hastanın yeni dikey boyuta uyum sağladığı gözlendikten sonra alt ve üst çeneye tam ark metal destekli seramik restorasyon yapıldı. Yapılan restorasyonun bruksizmden dolayı hasar görmemesi için hastaya gece plağı yapıldı.

2.olguda ise dikey boyutun 2 mm yükseltilmesi öngörüldü.1,5 ay süreyle hastaya akrilik plak kullandırıldı. Yapılan kontrollerde herhangi bir probleme rastlanılmadı. Sonrasında kron boyu uzatma amacıyla üst ön bölgeye gingivektomi yapıldı ve üst sol santral ve lateral dişe post-core tedavisi uygulandı. Daha sonra tam ark metal destekli seramik restorasyonla tedavisi tamamlandı.

Bulgular: Hastalar sonuç restorasyonun fonksiyon ve estetiğinden memnun kalmıştır.

Sonuç: Dikey boyutun hastaya göre rehabilite edilip yeniden düzenlenmesi ve sabit protez tedavisiyle fonksiyon ve estetik hastaya geri kazandırılabilir.

P390

Treatment of Teeth with Occlusal Wear with Fixed Prostheses: Two Cases Reports

Merve Gülsoy, Süleyman Hakan Tuna

Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

Purpose: Tooth wear is characterized by destruction of hard tissue of teeth. Tooth wear cause vertical dimension loss, insufficient chewing and changes in profile. Treatment of vertical dimension loss that occurred as a result of tooth wear in a 55-years old male patient (Case 1) and a 70 years old female patient (Case 2) by making metal-ceramic restorations were presented.METHODS: Patients were referred to clinic with missing teeth, small tooth size, insufficient chewing. In the first case, intraoral examination showed occlusal wear due to bruxism and it was predicted that the vertical dimension would be increased by 2 mm. The patient used a 2 mm thick mandibular stabilization splint for 1 month in the premolar region. No pain was observed at temporomandibular joint or muscles in the control sessious performed for 2 weeks. After reevaluation of the freeway space additional 1 mm increase in the splint was considered to be appropriate. In this way, the splint was used for two more weeks. After observing that the patient adapted to the new vertical dimension, full arch metal ceramic restoration was constructed in jaws. The night-guard was made to prevent the restoration from being damaged due to bruxism.In the second case, the vertical dimension was predicted to be increased by 2 mm. The patient was allowed to use for 1.5 months. No problem was observed during control appointments. Gingivectomy was performed to teeth upper frontal region for extension of the crown height and postcore treatments were applied to left central and lateral teeth. Then treatment was completed with full arch metal-ceramic restoration.

Results: Patients were satisfied with the functions and aesthetics of the restorations.

Conclusion: With the rehabilition and reorganization of vertical dimensions according to the needs of the patients and with fixed prosthetic treatment, aesthetics and function can be restored.

P391

Mandibular Deviasyonlu Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Merve Gülsoy, Süleyman Hakan Tuna

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Travma sonucunda diş kayıpları, kapanış bozuklukları görülebilmekte ve sonuç olarak estetik ve fonksiyon problemleri ortaya çıkmaktadır. Kaybedilen yumuşak ve sert doku miktarına bağlı olarak travma hastaları sabit ya da hareketli protezlerle tedavi edilebilmektedir. Bu olgu sunumunda travmaya uğramış bir hastanın rehabilitasyonu gösterilmektedir.

Yöntem: 35 yaşında kadın hasta eksik dişlerinin bulunması ve estetik anlamda rahatsızlıklarından dolayı kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde 10 yıl önce trafik kazası geçirdiği ve sonrasında mandibula kırığı tedavisi için cerrahi işlem gördüğü öğrenildi. Yapılan muayenede, mandibulada sağ tarafa doğru 12 mm deviasyon ve kapanış bozukluğu tespit edildi. Ayrıca hastadan alınan panoramik radyografide 34 numaralı dişte kök kırığı tespit edildi. Öncelikle dikey boyutun yükseltilmesi amacıyla premolar bölgesinde 2 mm kalınlığında akrilik plak yapımı öngörüldü. Bu plak 1 ay süreyle kullandırıldı. 2 haftalık sürelerle yapılan kontrollerde hastanın yeni dikey boyuta uyum sağladığı gözlendikten sonra üst çeneye tam ark metal destekli seramik restorasyon yapıldı. Hastada 21 numaranın eksik olmasından dolayı 12 numaraya santral, 13 numaraya lateral diş formu verilerek tedavi tamamlandı. Alt çenede ise 34 numaradaki kök kırığından dolayı çekim önerildi, ancak hastanın isteği doğrultusunda yerinde bırakılarak hareketli protez endikasyonu konuldu. Sol tarafta kapanışın sağlanması amacıyla kapanış mumu ve çinko oksit öjenolle hastadan kapanış alınarak karşıt dişlerin izleri kaydedildi. Bu kapanışa göre çift sıra diş dizimi yapılarak, hareketli protezle alt çene dişleri rehabilite edildi.

Bulgular: Hasta sonuç restorasyonun fonksiyon ve estetiğinden memnun kalmıştır.

Sonuç: Travma sonucu deviasyon, diş kaybı ve kapanış bozukluğu görülen böyle durumlarda protetik rehabilitasyonla fonksiyon ve estetik hastaya geri kazandırılabilmektedir.

P391

Protetik Rehabilitation Of Patient With Mandibular Deviation: A Case Report

Merve Gülsoy, Süleyman Hakan Tuna

Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

Purpose: As a result of trauma, tooth loss and malocclusion can occur and aesthetics and functional problems may appear. Depending on the amount of soft and hard tissue loss, patients can be treated with fixed or removable denture. In this case report rehabilitation of a traumatized patient is presented.

Methods: A 35 year-old female patient referred to clinic with complaints of missing teeth and aesthetics problems. It was learned from the patient's history that patient had undergone accident and had undergone surgery. Clinical examination revealed 12 mm deviation to right region and malocclusion was detected in the mandible. A panoramic radiography was taken from the patient showed root fracture of tooth number 34. Firstly, in order to increase the vertical dimension, 2 mm thick mandibular stabilization splint was planned in the premolar area. The splint was used for 1 month. Full arch metal-ceramic restorations were made on the upper jaw after observing that patient was adapted to the new vertical dimension at the controls performed for 2 weeks. Due to missing number 21 in the patient, the treatment was completed by giving the number 12 to central tooth and number 13 to the lateral tooth forms. The lower canine was recommended for extraction due to root fracture at number 34, but was left in place at the request of patient, and a partial removable prosthesis was planned. On the left side, the patient's occlusion was recorded with closing wax and zinco oxide eugenol to record opposite teeth. According to this occlusal record, a double row of teeth was made and mandibular tooth losses were restoreted with removable partial denture.

Results: The patient was satisfied with function and esthetics of resultant restorations.

Conclusion: In such cases of traumatic deviations, tooth loss and malocclusion, prosthetic rehabilitation can restore function and aesthetics.

P392

Ortodontik Tedavi Sırasında Sert ve Yumuşak Doku Yetersizliği Bulunan Dişsiz Bölgenin Rehabilitasyonu: Vaka Raporu

Damla Akbal[1], Eylem Ayhan Alkan[1], Özer Alkan[2]

[1] Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: Ortodontik tedavi sırasında dişin sürdürülmesi planlanan bölgedeki yumuşak ve sert doku yetersizliği mevcudiyetinde ilgili bölgede yumuşak ve sert dokuya yönelik pek çok cerrahi işlem planlanabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, defekt bölgesinde uygulanan yumuşak ve sert doku ogmentasyonlarının sonuçlarını paylaşmaktır.

Yöntem: Yüzüncü Yıl Üniversitesi Ortodonti Anabilim Dalında tedavisi devam eden 12 yaşındaki dudak damak yarığı geçmişi bulunan bayan hasta kliniğimize yönlendirilmiştir. Yapılan klinik muayenesinde 22 nolu diş bölgesinde skar dokusuyla beraber ilgili bölgede, sert ve yumuşak doku yetersizliği, vestibul derinliğin sığ olduğu gözlenmiştir. Mevcut deformitenin düzeltilmesi amacıyla serbest dişeti grefti (SDG) uygulaması yapılmıştır. Lokal anestezi altında yarım kalınlık flep kaldırılarak alıcı yatak hazırlanmıştır. Damaktan elde edilen SDG alıcı sahaya yerleştirilmiş ve suturla stabil hale getirilmiştir. Suturların alınmasını takiben 1. ve 3.aylarda kontrolleri yapılmıştır. 3 ay sonunda aynı bölgede tam kalınlık flep kaldırılarak ksenogreft ve kollajenmembran uygulamaları ile sert doku ogmentasyonu gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Operasyonlar sonrasında ilgili bölgede vestibul derinliğinde, yumuşak ve sert dokuda, yapışık dişetinde kazanç elde edilmiştir. Skar dokusu elimine edilmiştir.

Sonuç: Ortodontik tedavi sırasında dişsiz bölgede yapılan yumuşak ve sert doku ogmentasyonları ile dişin sürdürülebileceği uygun şartlar sağlanabilmiştir.

P392

Rehabilitation of Edentulous Region with Insufficient Soft and Hard Tissues During Orthodontic Treatment: A Case Report

Damla Akbal[1], Eylem Ayhan Alkan[1], Özer Alkan[2]

[1] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Aim: In case of insufficient soft and hard tissues, various surgical operations can be applied areas where are planned movement of tooth during orthodontic treatment. Aim of present case report is to share clinical outcomes of soft and hard tissue augmentations.

Method: 12-year-old, female patient with cleft lip and palate story receiving orthodontic treatment was referred to our department. In the clinical examination, scar tissue, insufficent soft and hard tissue, shallow vestibular depth were observed in the area of upper left lateral tooth region. Free gingival graft (FGG) was performed to correct mukogingival deformity. Following local anesthesia, receiver bed was prepared by removing a partial-thickness flap. FGG which was acquired from the palate, was placed in the receiver bed and stabilized with sutures. After removal of sutures, patient was controlled in the 1st and 3rd months. At the end of 3rd month, full thickness flap was removed and bone augmentation was performed by using xenografts and collagene membranes.

Results: Increased vestibular depth, soft and hard tissue, attached gingiva were observed after surgical operations.

Conclusion: Soft and hard tissue augmentations provided optimal conditions for movement of tooth during orthodontic treatment.

P393

İlaca-Bağlı Dişeti Büyümesinde Cinsiyetin Etkisi: Pilot Çalışma

Hafize Öztürk Özener, Ece Yetis, Onur Eroglu, Safa Alkateb, Leyla Kuru

Marmara Üniversitesi Dishekimligi Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Antihipertansif kalsiyum kanal blokörlerinden dihidropiridin kullanımı sonrası sıklıkla karşılaşılan yan etkilerden biri dişeti büyümesidir. Çalışmada, cinsiyetin dihidropiridin kullanan hastalarda klinik parametreler üzerine etkisi değerlendirildi. **Yöntem:** Çalışmaya dihidropiridin kullanımına bağlı dişeti büyümesi gelişen 5 kadın 9 erkek toplam14 hipertansiyon hastası dahil edildi. Hastaların yaş, diş fırçalama adedi, tüm ağız sondalama derinliği (TASD), dişeti büyümesi görülen bölgelerde sondalama derinliği (DBSD) ve Ellis&Seymour indeksitle ölçülen dişeti büyüme indeks (DBİ) verileri SPSS programı kullanılarak istatistiksel açıdan karşılaştırıldı ($p<0.05$).

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 58.40±8.35, erkeklerin 56.67±6.24'tür ($p>0.05$). Haftalık diş fırçalama adedi kadınlarda 5.40±5.46, erkeklerde 10.00±4.98 olarak tespit edildi ($p>0.05$). TASD ve DBSD, kadınlarda sırasıyla 5.02±0.73 ve 5.27±0.61, erkeklerde sırasıyla 4.63±1.25 ve 4.81±1.24 bulundu, kadınlarla erkekler arasında anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Kadınlarda 2.00±0.64, erkeklerde 2.11±0.71 olan DBİ açısından da anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Bu pilot çalışmada, dihidropiridine bağlı dişeti büyümesi görülen hastalarda cinsiyetin diş fırçalama sıklığı, TASD, DBSD ve DBİ açısından fark yaratmadığı bulundu.

P393

Effects of Gender on Drug-Induced Gingival Overgrowth: Pilot Study

Hafize Öztürk Özener, Ece Yetis, Onur Eroglu, Safa Alkateb, Leyla Kuru

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: One of the frequently encountered side effects of antihypertensive calcium channel blocker dihydropyridin is gingival overgrowth. In this study, the effect of gender on clinical parameters of patients with dihydropyridin induced gingival overgrowth is evaluated. **Method:** Total of 14 patients (5 females, 9 males) with dihydropyridin induced gingival overgrowth were included in this study. The parameters including age of patients, frequency of weekly tooth brushing, probing depth of the full mouth (PDFM), probing depth of the region with gingival overgrowth (PDGO), and gingival overgrowth index (GOI) by Ellis & Seymour were compared between females and males using SPSS program ($p<0.05$).

Results: The mean age of the female and male patients were 58.40±8.35 and 56.67±6.24, respectively ($p>0.05$). The frequency of weekly tooth brushing for the female and male patients were 5.40±5.46 and 10.00±4.98, respectively ($p>0.05$). The PDFM and PDGO for female patients were 5.02±0.73 and 5.27±0.61, respectively. The PDFM and PDGO for male patients were 4.63±1.25 and 4.81±1.24, respectively. The differences between female and male patients were not significant for both PDFM and PDGO ($p>0.05$). The GOI values for female and male patients were 2.00±0.64 and 2.11±0.71, respectively, with no significant difference between them ($p>0.05$).

Conclusions: In this pilot study, the gender of the patients with dihydropyridin induced gingival overgrowth showed no effect on frequency of tooth brushing, PDFM, PDGO, and GOI.

P394

Demir Eksikliği Anemisi Proflaksisi İçin Uygulanan Demir Replasman Tedavisi ile Diş Çürüğü Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

İbrahim Eker[1], Eda Arat Maden[2], Onur Erdem[3], Eyüp Çırak[3]

[1] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Hematoloji Anabilim Dalı

[2] Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

[3] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Farmosötik Toksikoloji Anabili Dalı

Giriş: Anneler arasında , demir eksikliğ anemisi proflaksisi için uygulanan demir replasman tedavisinde kullanılan ilaçların, çocukların dişlerini boyaması nedeniyle diş çürüğüne yol açtığına dair inanışlar bulunmaktadır. Bu inanışlar demir replasmanı tedavisinin kesilmesine bile yol açabilmektedir. Bu şüpheyi aydınlatabilmek amacı ile çalışmamızda, demir replasman tedavisinin diş demir konsantrasyonları ve diş çürüğü ile ilişkisini incelemeyi amaçladık.

Materyal Method: Çalışmaya 5-12 yaşları arasındaki süt dişi çekimi yapılacak olan 21 çocuk dahil edildi. Aynı çocuk dişhekimi tarafından, çocukların çürük, kayıp ve dolgu indeksi (DMFT) değerlendirilerek kayıt altına alındı. Annelerine de diş çürüğü açısından bilinen risk faktörleri ile çocuklarının karşılaşıp karşılaşmadığına, çocuklarının süt çocukluk döneminde aldıkları demir replasmanı tedavisinin süresine ve kendilerinin hamileliklerinde demir replasmanı alıp almadıklarına dair sorular içeren bir anket doldurmaları istendi. Örneklerdeki demir düzeyleri ölçüldü ve sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirildi.

Sonuçlar: Düzenli demir replasmanı alan ve almayan çocuklar arasında diş çürüğüne sebep olan risk faktörleri açısından anlamlı bir farklılık saptanmadı. Süt çocukluğu döneminde düzenli demir replasmanı alan çocukların DMFT skoru median değeri 3 (0-10) iken almayanların 0 (0-3) idi ve aralarında anlamlı bir farklılık saptanmadı. Çocukların çekilen süt dişlerindeki median demir konsantrasyonu ile DMFT skoru arasında negatif fakat istatistiksel olarak anlamlı olmayan bir korelasyon mevcuttu (r= -0,124; p=0,593).

Tartışma: Sonuçlarımız demir replasmanının süt dişlerinde herhangi olumsuz bir etkisinin olmadığını, her ne kadar istatistiksel olarak anlamlı saptanmasa da, demir replasmanının diş çürüğü açısından koruyucu etkisinin olabileceğini ortaya koymuştur.

P394

Investigation of the Relationship Between Iron Replacement Therapy Applied for Iron Deficiency Anemia Prophylaxis and Tooth Decay

İbrahim Eker[1], Eda Arat Maden[2], Onur Erdem[3], Eyüp Çırak[3]

[1] Gülhane Education and Research Hospital, Department of Pediatric Hematology

[2] Sisli Hamidiye Etfal Training and Research Hospital, Department of Oral and Dental Health Center

[3] Gülhane Education and Research Hospital, Department of Pharmaceutical Toxicology Branch

Introduction: There is a belief among mothers that medicines used in iron replacement therapy for iron deficiency anemia prophylaxis cause dental decay due to the coloring of children's teeth. These beliefs can even lead to discontinuation of iron replacement therapy. In order to clarify this suspicion, our aim is to examine the relationship between iron replacement therapy and dental iron concentrations and tooth decay.

Materials and Methods: The study involved 21 children aged between 5 and 12 years whose primary teeth will be extracted. The same child was recorded by the dentist by evaluating the children's caries, missing and filling index (DMFT). They also requested that they fill out a questionnaire that includes questions about whether their children met with known risk factors for dental decay, whether their children received iron replacement therapy during their infancy and whether they had iron replacement during their pregnancy. The iron levels in the samples were measured and the results were evaluated statistically.

Results: There were no significant differences in the risk factors for tooth decay among children receiving and not receiving regular iron replacement.

The DMFT score median value of children receiving regular iron replacement during the infancy period was 0 (0-3) while the median value of not receiving was 3 (0-10), and no significant difference was found between them. There was a negative but statistically insignificant correlation between the median iron concentration in the primary teeth of the children and the DMFT score (r = -0,124; p = 0.593).

Conclusion: Our results showed that there is no negative effect of iron replacement on the primary teeth, although it is not statistically significant, it may be the protective effect of iron replacement in terms of tooth decay.

P395

Miller Sınıf 3 Çekilmenin Laterale Pozisyone Flep Ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Zehra Gülsoy, Birsen Korkmaz, Umut Ballı

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Laterale pozisyone flep; dişeti çekilmelerinin tedavisinde apikalde yetersiz keratinize dişeti, frenilum veya kas ataçmanı varlığında koronale pozisyone flebe alternatif olarak uygulanan bir metoddur. Bu olgu sunumunun amacı, laterale pozisyone flep uygulananarak kök yüzeyindeki kapanma, keratinize dişeti genişliği üzerine olan etkilerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem-Gereç: Kliniğimize dişeti çekilmesi şikayeti ile başvuran 36 yaşında sistemik sağlıklı kadın hastanın 26 nolu dişinde Miller sınıf 3 dişeti çekilmesi gözlendi. İlgili dişte 7 mm derinliğinde,4 mm genişliğinde dişeti çekilmesi ve yetersiz keratinize dişeti gözlendi. Tedavi edilen diş bölgelerindeki cep derinlikleri, klinik ataşman seviyesi, dişeti çekilme derinliği, keratinize dişeti genişliği dişlerin midfacial yüzeylerinden başlangıçta, cerrahi operasyondan sonra 3. ve 6. aylarda ölçülerek kaydedildi. Cerrahi operasyon sırasında kök yüzeyi modifikasyonu için EDTA jel kullanıldı. Dişeti çekilmesinin mesialinden kaydırılan laterale pozisyone flep, 5.0 rezorbe olabilen suturla dikildi.

Bulgular: Çalışmamızın sonuçlarına göre ortalama yüzde olarak dişeti çekilmesi olan bölgelerde %70 oranında kapanma sağlanırken, keratinize dişeti miktarında 5 mm lik kazanç elde edildi.

Sonuç: Vakada mevcut dişeti çekilmesinin laterale pozisyone flep ile tedavisinde başarılı sonuç elde edildi.

P395

Miller Class 3 Recession Treatment with Lateral Positionally Flap:Case Report

Zehra Gülsoy, Birsen Korkmaz, Umut Ballı

Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: The aim of this case report is to evaluate the effects of closure of the root surface and augment keratinized gingival width by applying laterally positionally flap in the treatment of gingival recessions which in absence of adequate apical keratinized gingiva or presence of apical frenulum attachments

Methods: A 36-year-old systemic healthy female patient with a complaint of gingival recession in our clinic was observed to have a gingival recession of the Miller class 3 in 26 teeth. A 7 mm deep, 4 mm wide gingival recession and inadequate keratinized gingiva were observed in the corresponding tooth. Pocket depths, clinical attachment level, gingival recession, keratinized gingival width were measured at the beginning of the midfacial surfaces of the teeth and at the 3rd and 6th months after the surgical operation. EDTA gel was used for root surface modification during surgical operation. The lateral positionally flap shifted from the mesial of the gingival recession and sutured with 5.0 resorbable suture.

Results: According to the results of our study, the percentage of gingival recession was 70% in the mean percentage, while the gain of keratinized gingiva was 5 mm.

Conclusion: Successful treatment of the gingival recession in the laterally positionally flap.

P396

Anterior Diastema Vakasında Direkt Kompozit Restorasyon Ile Estetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu

Tuğçe Baloğlu, Nasibe Aycan Yılmaz

Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Diastema, dişler arası boşluk veya dişler arası bağlantı noktalarının eksikliğiyle karakterize bir dental anomalidir. Diastema mevcudiyetinden dolayı hastalarda kötü estetik, çeşitli konuşma bozuklukları veya çiğneme etkinliğinde azalmalar görülebilir. Direkt kompozit restorasyonlar, dişler arasındaki estetik olmayan boşlukların kapatılması için düşük maliyetli ve konservatif bir tedavi seçeneğidir. Bu vaka raporunun amacı, polidiastemaya sahip dişlerin direkt kompozit rezin restorasyonlarla estetik tedavisinin sunulmasıdır.

Yöntem: Anterior diastemalarından şikayetçi olan 44 yaşındaki bayan hasta, Adnan Menderes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastaya ilgili tedavi seçenekleri anlatıldıktan sonra onayı alınarak direkt kompozit rezin restorasyon ile diastemaların kapatılmasına karar verildi. Mine yüzeyi asitle pürüzlendirildikten sonra dişler, üniversal bir adeziv sistem (Clearfil Universal Bond) ve nanohibrid bir kompozit rezin (Kuraray Clearfil Majesty Estetic) uygulanarak restore edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri aşındırıcı diskler(Kerr OptiDisc Extra Coarse Asorti Kit) kullanılarak uygulandı.

Bulgular-Sonuç: Kompozit rezin ile restore edilen diastema olgusunun klinik takiplerinde herhangi bir estetik problemin ortaya çıkmadığı ve dişleri çevreleyen periodontal dokuların da klinik olarak sağlıklı olduğu gözlendi. Polidiastema tedavisinde kompozit rezin restorasyonlar, diş dokusunda herhangi bir kayıp meydana getirmeden direkt olarak uygulanabilmekte ve tatmin edici estetik sonuçlara ulaşılabilmektedir.

P396

Esthetic Rehabilitation of Anterior Diastema with Direct Composite Restoration: Case Report

Tuğçe Baloğlu, Nasibe Aycan Yılmaz

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: Diastema is a dental anomaly characterized by the gap between teeth or the absence of the contact point between teeth. Bad esthetics, speech disorders or decrease in chewing functions can be observed due to diastema. Direct composite restoration is a minimally invasive, conservative and cost-effective treatment option for the closure of non-aesthetic interdental spaces. The aim of this case report is to introduce the aesthetic rehabilitation of teeth with polidiastema by direct composite resin restorations.

Method: A 44 year-old female patient was referred to Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry with the complaint of anterior diastema. Treatment options were explained to the patient and then a decision was made mutually for the treatment of anterior diastema with direct resin composite restorations. Following acid etching on the enamel, the teeth were restored with a universal adhesive system (CLEARFIL Universal Bond) and a nanohybrid composite resin (Kuraray Clearfil Majesty Estetic). Finishing and polishing procedures were performed with abrasive discs.

Results and Conclusion: No aesthetic problem was detected in the clinical follow-up sessions of the diastema case treated with direct composite resin. Periodontal tissues surrounding the teeth were also observed healthy. Composite resin restorations can be directly performed without causing any loss of tooth structure in the polydiastema treatment and satisfying aesthetic outcomes can also be achieved.

P397

Üst Çene Anterior Bölgede Travma Nedeniyle Oluşmuş Diş ve Doku Kaybının Rekonstriksiyonu: Bir Vaka Raporu

Süleyman Hakan Tuna[1], Gülperi Koçer[2], İsmail Aslan[1], Neslihan Ebru Şenışık Uydaş[3]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ortodonti Anabilim Dalı

Giriş-Amaç: Kafa ve yüzü etkileyen herhangi bir travmatik olay diş ve çevre doku yapılarında komplike hasarlar meydana getirebilir. Bu çalışmanın amacı ,travma sonucu kaybedilmiş üst çene anterior dişlerin ve çevre doku yapılarının neden olduğu fonksiyonel ve estetik problemlere çözüm bulmaktır.

Gereç-Yöntem: 18 yaşında iken geçirdiği travma sebebiyle üst çene anterior dişlerini kaybeden 22 yaşındaki erkek hasta estetik kaygılarla kliniğimize başvurmuştur. Yapılan muayenesinde, kaybedilen dişlerin olduğu bölgede horizontal ve vertikal kemik kaybı dişsiz bölgeye komşu dişlerde ise diş pozisyonlarında ve seviyelerinde bozukluk saptanmıştır. Protez öncesi hazırlık amacıyla ortodontik tedaviyle komşu dişlerin pozisyonları ve seviyeleri düzeltilmiş, hastanın ramusundan alınan kemik greftiyle dişsiz bölgede horizontal ve vertikal kemik augmentasyonu gerçekleştirilmiştir. Daha sonra anterior bölgeye 3 adet implant yerleştirilmiş ve implant üstü sabit protez ile hastanın tedavisi bitirilmiştir.

Bulgular: Uygulanan tedaviden hasta memnun kalmış, estetik görünümün kendisini tatmin ettiğini ve psikolojik olarak iyi hissettiğini belirtmiştir.

Sonuç: Travma veya başka nedenlerle diş ve çevre doku yapılarının kaybedildiği komplike vakalarda disiplinler arası çalışmanın öneminin kavranması ve buna yönelik metodların geliştirilmesi gerekmektedir.

P397

Reconstruction of Tooth and Tissue Loss Due to Trauma in the Maxillary Anterior Region: A Case Report

Süleyman Hakan Tuna[1], Gülperi Koçer[2], İsmail Aslan[1], Neslihan Ebru Şenışık Uydaş[3]

[1] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

[2] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Introduction-Purpose: Any travmatic event that affects the head and face can cause complicated damage to the teeth and surrounding tissue structures. The aim of this study was to find a solution for functional and aesthetic problems caused by traumatized maxillary anterior teeth and surrounding tissue structures.

Material and Methods: A 22 years old male patient who admitted to our clinic with aesthetic concern because of losing the maxillary anterior teeth due to the trauma he experienced at the age of 18. In the clinical examination , horizontal and vertical bone loss in the region where the lost teeth were present, and irregularity in tooth position and levels adjacent to the edentulous region were determined. For preprosthetic preparation the positions and levels of adjacent teeth were corrected with orthodontic treatment and horizontal and vertical bone augmentation was performed in the edentulous region with the bone graft taken from the patient's ramus. Then 3 implants were placed in the anterior region and the patient's treatment was completed with fixed implant prosthesis.

Results: The patient was pleased with the treatment and he expressed that he was content with his aesthetes and he felt psychologically well.

Conclusion: It is necessary to discern the importance of interdisciplinary study and to develop methods for complicated cases where trauma or other reasons cause loss of dental and peripheral tissue structures.

P398

Dental Anksiyetenin Yaş ve Cinsiyetle Korelasyonu

Ali Can Bulut, Saadet Atsü, Hamiyet Güngör, Sercan Sungur

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Günümüzde hastaların büyük çoğunluğunda diş hekimliğinde yapılacak olan müdahalelere karşı korku mevcuttur ve bu hasta hekim kooperasyonunu zorlaştırmaktadır. Hekim hasta işbirliğinin iyi olması, dental müdahalenin rahat, sorunsuz ve hasta açısından minimum travma ile geçmesini sağlamaktadır.

Modern diş hekimliği uygulamalarında bilimsel ve teknolojik gelişmelerle birlikte diş tedavilerinin, yüksek beceri, doğruluk ve en az travma ile kısa sürede tamamlanabilir olmasına ulaşılmaya çalışılmaktadır. Etkin lokal anestezik ve analjezik ilaçların kullanıma girmesine rağmen, pek çok hasta diş tedavileri ile ilgili korku ve anksiyete problemi yaşamaktadır.Bu araştırmada da kliniğimize başvuran hastaların anksiyete değerleri yaş ve cinsiyetle ilişkilendirilmiştir.

Yöntem: Bu çalışmada Protetik Diş Tedavisi kliniğine başvuran ve 18 yaşından büyük bireylerde anket uygulaması yapılarak tedavi öncesi ve tedavi sonrası anksiyete seviyeleri ölçülmüştür.

Bulgular: 159 hastanın 73 tanesi kadın, 86 tanesi erkekdir. Yüzdelik dilimlere göre %45,9'u kadın ve %54.1'i erkek hastalardan oluşmaktadır. Hastaların yaş ortalaması 50,6 olmakla birlikte en küçük hasta 18 yaşında, en büyük hasta 91 yaşındadır. Tedavi öncesi hastalara anket sorularından 1. Sorudaki "Diş hekimine gelmeden herhangi bir kaygı veya korkunuz var mı?" sorusuna hastaların %39,6 sı evet cevabı verirken, %60,4'ü hayır cevabını vermişlerdir.

Kadın hastaların %28,9 oranında dental kaygım var darken , erkeklerin %34,1 dental kaygı bildirmişlerdir.

Tedavi sonrası dental kaygı azalma oranlarına bakıldığında: kadınların %60,1 tedavi sonrası dental kaygılarında azalma olduğunu bildirirken bu oran erkeklerde %70,9 oranındadır.

Sonuç: Diş hekimliği tedavileri için çoğu zaman engel teşkil eden dental anksiyete, hem hastalar hem de hekimler için çok büyük bir problemdir. Hekimlerin gerekli dental islemlerle birlikte tedavilere engel, olası davranıs ve endiselerle de başa çıkması gerekmektedir. Bu bağlamda, hekimlerin dental anksiyetenin hazırlayıcı faktörlerini ve psikodinamiklerini bilmesi, iletişim yeteneği ve davranışsal yönetim tekniğini gerekli sedasyon metotlarıyla kombine kullanması ve bu engelleri kolaylıkla ortadan kaldırması gerekmektedir. Diş hekimleri hastalığı değil, hastaları tedavi ettiğinin bilincinde olmalı, hasta açısından etkili bir tedavi için uygun koşulları oluşturmalıdır.

P398

Correlation of Dental Anxiety with Age And Gender

Ali Can Bulut, Saadet Atsü, Hamiyet Güngör, Sercan Sungur

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Nowadays, the vast majority of patients have fear of interventions in dentistry. The good co-operation of the patient provides the dental intervention with a comfortable, smooth and patient trauma with minimal trauma. In this study, the anxiety values of the patients who applied to our clinic were related to age and gender.

Methods: In this study, anxiety levels were measured before and after the treatment by questionnaire applied to the patients over 18 years who applied to the Prosthetic Dentistry Clinic.

Results: Of the 159 patients who participated in the study, 73 were female and 86 were male.The mean age of the patients is 50.6 and the youngest patient is 18 years old and the oldest patient is 91 years old. Before the pre-treatment questionnaire, 39.6% of the patients answered yes, 60.4% of the patients gave no answer in the question of whether there was any anxiety or fear before coming to the dentist in Question1. 28.9% of the female patients said they have dental anxiety, whereas 34.1% of the men reported dental anxiety.

When the rates of post-treatment dental anxiety reduction are considered: 60.1% of women reported a reduction in post-treatment dental anxiety, compared to 70.9% of men.

Conclusion: Dental anxiety for dental treatment is a major problem for patients and physicians. With the necessary dental procedures, physicians need to be able to prevent treatment, to deal with possible behavior and worry. In this context, physicians need to know the preparatory factors and psychodynamics of dental anxiety, to use communication skill and behavioral management technique with the necessary sedation methods, and to remove these obstacles easily. Dentists should be aware of the fact that they are treating the disease, not the disease, and should create appropriate conditions for an effective treatment for the patient.

P399

Oral Melanotik Makülün Diagnozu : Olgu Sunumu

Hacer Şahin Aydınyurt, Damla Akbal

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Oral mukozanın pigmentasyonu, mukozada bir veya daha fazla pigment birikimi ve buna bağlı olarak renk değişikliği oluşumu olarak tanımlanabilir. Oral pigmente lezyonların tanısı, genelde klinik muayene ve hastadan alınan öykü ile konulmaktadır. Ancak bazen biyopsi gerekebilir. Bu olgu sunumunun amacı, dişeti ve palatal mukozada bulunan şiddetli renklenmenin biyopsi ile oral melanotik makül tanısı aldığını paylaşmaktır.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı 51 yaşında bayan hasta kliniğimize üst sağ ve sol bölgedeki palatinal ve bukkal mukozalarda şiddetli renklenme şikayetiyle başvurdu. 1 sene önce sol üst bölgede yapılan diş çekimini takiben renklenmelerin gözlenmeye başladığı öğrenildi. Sonrasında sağ üst bölgedeki diş çekimi ile ilgili bölgede daha şiddetli bir renklenme oluştuğu gözlendi. Alt çenesinde herhangi bir patolojik bulguya rastlanmadı. Lokal anesteziyi takiben 0,2mm çapında insizyonel biyopsi alındı.

Bulgular: Histopatolojik inceleme sonucunda olgunun oral mukozanın benign pigmente lezyonlarından olan oral melanotik makül ile uyumlu olduğu görüldü.

Sonuç: Oral pigmente lezyonların tanısında, lezyonun klinik özellikleri, lokalizasyonu, aile öyküsü, ilaç kullanımı ve sistemik bulgular önemlidir. Bu lezyonlar benign veya malign özellikler taşıyabildiği için doğru tanı çok önemlidir.

P399

Diagnosis of Oral Melanotic Macule : A Case Report

Hacer Şahin Aydınyurt, Damla Akbal

Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Oral mucosa pigmentation can be defined as color change of mucosa as a result of accumulation of one or more pigment in the mucosa. Oral pigmented lesions are usually diagnosed by clinical examination and history of the patient. However, sometimes biopsy is needed. The purpose of this case report is to share the intense coloring gingival and palatal mucosa diagnosed as oral melanotic macule with biopsy.

Case: a 51-year-old, systemically healthy, female patient admitted to our clinic with severe coloration in palatal and buccal mucosa of upper left and right regions. According to history of patient, one year ago, after the tooth extraction in the upper left region, colorations began to be observed. Thereafter, a more intense coloration was observed in the upper right region after tooth extraction. No pathologic findings were found in the lower jaw. Following local anesthesia, incisional biopsy with a diameter of 0,2 mm waa obtained.

Results: Histopathologic examination revealed that the oral mucosa was compatible with oral melanotic macule which is one of benign pigmented lesions of oral mucosa.

Conclusion: The clinical features, localization, family history, drug use and systemic findings are important for diagnosis of oral pigmented lesions. The correct diagnosis is very important because these lesions can have malignant or benign features.

P400

Air-Flow Kullanımı Sonrası Gelişen Servikofasial Amfizem ve Pnömomediastinum: Olgu Sunumu

H. Gökhan Açıkgöz[1], Aydan Açıkgöz[2], Burcu Karaduman[1], Önder Demirbaş[3]

[1] Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[3] Biruni Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı

Amaç: Servikofasial amfizem ve pnömomediastinum, dental girişimlerden sonra nadiren görülen komplikasyonlar olmakla beraber mortalite ve morbiditeye neden olabilirler. Bu olgu sunumu ile rutin periodontal tedaviler sırasında hava püskürtmeli parlatıcı cihazların (air-flow) kullanımı sonrası oluşan komplikasyon ve tedavisinin sunulması amaçlanmıştır. Yöntem: Bu olgu sunumunda, Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalında tedavi edilen 31 yaşındaki bayan hastada, airflow kullanımı sonrasında gelişen olağan dışı servikofasial amfizem vakası sunulmakta ve bu durumun ayırıcı tanısı ve tedavisi tartışılmaktadır.

Bulgular: Hasta, periodontal tedaviyi takiben yüz ve boyunda oluşan ani şişlik nedeniyle acil servise yönlendirildi. Hastanın sağ yan yüzü ve boynunda palpasyonda krepitasyon kaydedildi. CT taramalarında yüz, boyun ve mediastende amfizem görüldü. Hasta hastaneye yatırıldı ve ciddi enfeksiyon olasılığı nedeniyle parenteral antibiyotik tedavisi uygulandı. Şişliklerin kaybolması ve hastanın ateşinin olmaması nedeniyle hastaneye yatışının ikinci gününde taburcu edildi.

Sonuç: Hava püskürtmeli parlatıcı cihazların kullanımının servikofasial amfizem ve pnömomediastinum riskine neden olabileceği diş hekimleri tarafından mutlaka bilinmelidir. Hasta acil servise yönlendirilmeli ve daha ileri komplikasyonların önüne geçmek için hızlı bir şekilde teşhis ve tedavisi sağlanmalıdır. Bu tür durumların etiyolojisi, ayırıcı tanısı, önlenmesi ve doğru şekilde tedavisine dair kapsamlı bilgi sahibi olmak önemlidir.

P400

Cervicofacial Emphysema and Pneumomediastinum Following Use of the Air-Flow Device: A Case Report

H. Gökhan Açıkgöz[1], Aydan Açıkgöz[2], Burcu Karaduman[1], Önder Demirbaş[3]

[1] Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology,

[2] Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[3] Biruni University Faculty of Medicine, Department of Radiology

Aim: Cervicofacial emphysema and pneumomediastinum are rare complications after dental interventions and may cause mortality and morbidity. In this case report, it is aimed to present the complication and treatment that occurred following the use of air-powder polishing devices (air-flow) during routine periodontal treatment.

Material and Methods: In this case report, an unusual case of cervicofacial emphysema and pneumomediastinum following the use of air-flow in a 31-year-old woman who was treated in the Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Biruni University is presented and the differential diagnosis and management of this condition are discussed. Results: The patient was referred to the emergency care unit because of sudden swelling of her face and neck following periodontal treatment. Crepitation was noted on palpation at the right lateral face and neck of patient. Emphysema was seen on the face, neck, and mediastinum on CT scans. Patient was hospitalized, and parenteral antibiotic therapy was applied due to the possibility of serious infection. Because swellings disappeared and the patient did not have fever, the patient was discharged on the second day of hospitalization.

Conclusions: Dentists should be aware that the use of air-powder polishing devices can lead to the risk of cervicofacial emphysema and pneumomediastinum. The patient should be admitted to the emergency department of a general hospital, and diagnosis and treatment should be provided quickly to reduce further complications. Thorough knowledge of the etiology, the differential diagnosis and how to avoid and properly treat such situations are essential.

P401

Skuamoz Hücreli Karsinoma: Bir Vaka Raporu

Elif Çelebi[1], Derya Yıldırım[1], Yavuz Fındık[2], Tayfun Yazıcı[2], Ülker Karagece Yalçın[3], Cevat Can[3]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

[3] Özel Gören Patoloji Laboratuvarı

Amaç: Oral malignansilerin erken teşhisi, hasta ve diş hekimlerinin oral malign hastalıklar hakkında farkındalığının arttırılması gereklidir. Bu amaçla, mandibulada bir squamoz hücreli karsinoma vakası klinik, radyografik ve histopatolojik görünümü ile sunuldu. Yöntem: TipII diabetes mellitus ve B12 vitamini eksikliği olan 65 yaşında erkek hasta, sol yanak bölgesinde şişlik ve sol alt çenede dişeti büyümesi şikayetiyle, SDÜ Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Radyolojisi kliniğine başvurdu. Klinik muayene, panoramik radyografi alınan hastada lezyondan insizyonel biyopsi ile histopatolojik inceleme yapıldı.

Bulgular: Hastanın ekstraoral muayenesinde, sol mandibulada submandibular bölgeye uzanan ekstraoral şişlik tespit edildi. Sol mandibula molar dişler bölgesinden retromolar bölgeye uzanan, yüzeyden kabarık, ağız tabanına doğru genişleme gösteren, karnabahar formunda, yüzeyinde damarlanma, kanama alanları bulunan lezyon tespit edildi. Hastada, sol dudakta parestezi mevcuttu. Alınan panoramik radyografta, 35-37 numaralı diş bölgesi dişsiz alanda kret tepesinde kortikal sınırda minimal düzensizlik ve kortekste incelme izlendi. Dokudan alınan örneğin histopatolojik değerlendirmesinde, invaziv gelişim gösteren skuamoz hücreli karsinoma belirlendi. Hasta tedavisine kliniğimizde devam etmedi.

Sonuç: Squamoz hücreli karsinoma belirlenen vakada yumuşak dokudaki değişiklik hasta tarafından farkedilmesine rağmen doktora başvurmamıştır. Erken tanı için yumuşak doku lezyonlarının takibi ve hastalarda farkındalık oluşturulması önemlidir.

P401

Squamous Cell Carcinoma: A Case Report

Elif Çelebi[1], Derya Yıldırım[1], Yavuz Fındık[2], Tayfun Yazıcı[2], Ülker Karagece Yalçın[3], Cevat Can[3]

[1] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

[3] Special Gören Patient Laboratories

Objective: Early diagnosis of oral malignancies and awareness of patients and dentists about oral malignancies is necessary. For this purpose, a squamous cell carcinoma case of the mandible was presented with clinical, radiographic and histopathological findings. Methods: A 65-year-old male patient with a medical history of Type II diabetes mellitus and B12 vitamine deficiency applied to the Dentomaxillofacial Radiology Department of the Süleyman Demirel University with a complaint of swelling in the left cheek and gingival growth on left lower jaw. Clinical, panoramic radiographic and histopathologic examination by incisional biopsy of the lesion were applied.

Results: Ekstraoral examination revealed swelling in the submandibular region. A cauliflower like lesion with haemorrhagic areas on surface extending from the left mandibular molar area to the retromolar region and to the base of the mouth.The patient had paresthesia on the left lip. Panoramic radiography demonstrated thinning and slight irregularity of the cortical boundary of the molar edentulous area. Histopathological evaluation of the tissue sample revealed squamous cell carcinoma with invasive development. The patient did not continued his treatment in our department.

Conclusion: Although the oral soft tissue changes noticed by the patient,he didn't applied to any medical center. For early diagnosis, it is important to raise awareness of the patients and follow up soft tissue lesions.

P402

Maksiller Santral Kesici Dişin Restorasyonu İçin Alternatif Bir Yaklaşım

Doğu Ömür Dede, Ersan Çelik, Ayça Tulga, Hüsniye Yıldırım

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Anterior dişler genellikle; diş çürükleri, periodontal ve pulpal hastalıklar, yumuşak ve sert doku kaybı gibi nedenlerle kaybedilirler. Kısmi adeziv protezler (Maryland köprü) genellikle kısa ve orta vadede estetik ve konservatif tedavi seçeneği olarak seçilirler. Bu vaka sunumunun amacı; hastanın çekilmiş dişini zirkonya destekli Maryland köprüde kullanarak, kaybedilen maksiler santral kesici dişi restore etmektir.

Vaka sunumu: 43 yaşındaki erkek hasta; üst dişlerindeki yetersiz ısırma fonksiyonu ve estetik olmayan görüntü şikayetiyle kliniğimize başvurdu. İntraoral ve radyografik değerlendirmeye göre maxiller anterior bölgede genel bir kemik kaybı ve 11 numaralı dişte şiddetli mobilite tesbit edildi. Hastanın non-invaziv yaklaşım ve yüksek estetik beklentisi sebebiyle, kendi çekilmiş dişi kullanılarak zirkonya destekli maryland köprü planlandı. 11 numaralı diş çekildi, salin solüsyonunda saklandı ve periodontal tedavi uygulandı. Çekilen dişe kök kanal tedavisi yapıldı ve diagnostik model üzerinde modifiye edildi, sonra akışkan kompozit rezin materyaliyle ağız içine uyumlandı. Her iki çenede dijital intraoral tarayıcıyla interokluzal kayıtlar alındı ve zirkonya altyapı kanatlarla birlikte çekilmiş dişin yerine dijital olarak tasarlandı ve anterior dişler splintlendi. Okluzal uyumlamalardan sonra zirkonya yüzeyleri rezin simanla simante edildi ve bütün dişler tedavi edildi.

Sonuçlar: Zirkonya destekli maryland köprüyle, çekilmiş dişin yerine yerleştirilmesi estetik bölgede hızlı ve uygun bir tedavi seçeneği olabilir. Takip edilen 1. 3. Ve 6. Aylarda komplikasyon görülmedi ve hasta tarafından kabul edilebilir estetik sonuç elde edildi.

P402

An Alternative Approach for Restoration of Maxillary Central Incisor

Doğu Ömür Dede, Ersan Çelik, Ayça Tulga, Hüsniye Yıldırım

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Objective: Anterior teeth are generally extracted by the reasons of tooth caries, periodontal and pulp diseases, resulted with the lost of some soft and hard tissues. Adhesive fixed partial dentures (Maryland bridge) are usually selected as a conservative and aesthetic treatment options in the short and middle term. The aim of this case report was to present the restoration of missing maxillary central incisor using zirconia-based maryland bridge with his extracted tooth.

Case Presentation: A 43 years old male patient was referred to our clinic with the complains of anesthetic appearance and inadequate biting function of his upper teeth. A severely mobility was detected for the 11 numbered tooth and a generalized bone loss in the maxillary anterior side, as a result of the intraoral and radiographic examinations. Because of the patient's demands about a noninvasive approach and high aesthetic expectations, a zirconia-based maryland bridge with his extracted tooth was planned. 11 numbered tooth was extracted and stored in a saline solution, and periodontal treatments was also performed. Extracted tooth was endodontically treated and modified on a diagnostic model then bonded into the mouth with a flowable composite resin material. Both jaws and inter-occlusal records were taken with a digital intraoral scanner and a zirconia framework with wings were digitally designed to place the extracted tooth and splint the anterior teeth. After the occlusal adjustments, all teeth and zirconia surfaces were treated and bonded with a resin cement.

Conclusions: The replacement of an extracted tooth with zirconia-based maryland bridge will be an appropriate and rapidly gained treatment option in the aesthetic zone. During the 1st,3th and 6th follow-ups, no complication was detected and patient was satisfied with the result.

P403

11 Yaşındaki Hastaya Yapılan Endokron Restorasyonu: Vaka Sunumu

Sercan Sungur, Ali Can Bulut, Hamiyet Güngör, Saadet Atsü

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Endokron, tam kron ve pulpa odası ve/veya pulpa kanallarını içine alan monoblok bir yapıdır.Bu teknik, stabilite ve retansiyon sağlamak amacıyla pulpa odası yüzeyinin adeziv bağlanma için kullanılabilmesi esasına dayanır. Böylece, post restorasyonu için preparasyon sırasındaki doku kaybı yapılmadan, mevcut doku mümkün olduğunca korunarak, mümkün olan en geniş simantasyon yüzeyi elde edilir. Doku kaybına bağlı dayanıklılığın azalması nedeniyle oluşabilecek başarısızlık azaltıldığı gibi, dişin restorasyonu için gereken işlem basamakları, maliyet ve hasta başında geçen süre de azalmaktadır.Kliniğimize başvuran hastaya en uygun şekilde endokron restorasyonu yapılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Vakamızda sağ üst çene daimi 1.büyükazı dişinde aşırı madde kaybı(dişetinin koronalinde sadece bukkal duvarda bir miktar diş dokusu kalacak şekilde) olan 12 yaşındaki erkek hasta kliniğimize başvurmuştur.Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu hastaya endokron restorasyonu planlandı.

Preparasyonda tüm riskli mine dokuları kaldırıldı ve kron içerisinde de bir rehber oluşturmak amacıyla internal bir basamak oluşturuldu ve kök kanal ağızları da 2-3 mm derinleştirildi. Dişetinin koronalinde kalan diş dokusunda da, yapılacak restorasyonun oturabileceği bir preparasyon yapıldı.Sonrasında prefabrik ölçü kaşığı kullanılarak polivinil siloksan ölçü maddesi ile 2 aşamalı ölçü alındı ve model elde edildi.Alçı model laboratuvar tarayıcısında taratıldı ve kron tasarlandı.Tasarlanan restorasyon 14 mm'lik Lityum disilikat bloktan (E-max cad) cad-cam ile üretildi.Hasta ağzında kenar uyumu,oklüzal uyum ve diğer kontroller yapıldıktan sonra simantasyonda rezin siman olarak Panavia F2 kullanıldı.

Bulgular: Hastanın yüksek miktardaki doku kaybı olan dişine post-core yapıldıktan sonra diş kesimi yapılarak halihazırda az kalan diş dokusundan daha fazla kayıp yapmak yerine kalan diş dokusunda minimal preparasyon yapılarak adeziv simanlarla yapıştırılan endokronun kısa dönem takibinde başarı elde edildi.

Sonuç: Endokron restorasyonları günümüzde sistemleri daha da geliştirilmeye açık olmakla beraber restorasyon yapılırken mevcut diş dokusundan kaybı en aza indirmeyi amaçlayan adeziv restorasyonlardır.

P403

Endocrown Restoration Done to 11 Year Old Patient: Case Report

Sercan Sungur, Ali Can Bulut, Hamiyet Güngör, Saadet Atsü

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Endocrown is a monobloc structure that includes a full crown and pulp chamber and or pulp channels. The technique is based on the principle that the surface of the pulp chamber can be used for adhesive bonding in order to provide stability and retention. This procedure is able to minimal preparation as any lost hard tissue and also have a large cementation areas.The steps required for tooth restoration, the cost and the time spent with the patients are also reduced.

Method: A 12 year old male patient admitted to our clinic with a history of extreme loss of the first molar teeth in the upper right jaw (only 2/3 buccal wall in the coronal of the gingiva). Endocrown restoration was planned in the patient after clinical and radiographic examinations. All the risky enamel tissues were removed in the preparation and an internal step was created to create a guide in the crown and root canals were deepened 2-3 mm. A preparation was made in the teeth of the coronal of the gingiva, where the restoration could be carried out. Subsequently, a 2-stage impression with polyvinylsiloxane was made using a prefabricated impression tray and a model was obtained. The plaster model was scanned in a laboratory scanner and a kron was designed. The restoration was made with a 14 mm Lithium disilicate cad-cam. Panavia F2 was used as resin cement in the cementation after completing the edge accordance, occlusal check and other controls in the patient's mouth.

Results: Instead of making more loss from the remaining dental tissue, minimal preparation was made in the remaining dental tissue and success was achieved following the endocrine short-term bonding with adhesive cements.

Conclusion: Endocrowns appear to be a valuable option for endodontically treated posterior teeth with extensive loss of coronal structure.

P404

Anterior Derin Kapanışla Birlikte Görülen Maloklüzyonun Protetik Tedavisi: Vaka Raporu

Çağatay Aktaş, Güler Yıldırım

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka raporunun amacı azalmış oklüzal dikey boyut ve maloklüzyona sahip hastanın protetik rehabilitasyonunun sunulmasıdır.

Olgu: 46 yaşındaki erkek hasta diş eksikliklerine bağlı estetik ve fonksiyonel kayıp şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın alınan anamnezinden orta derece mental retardasyon dışında herhangi bir hastalığı olmadığı öğrenildi. Yapılan klinik muayene sonucunda, alt ve üst çenede parsiyel diş eksikliği görüldü. Ayrıca 33 numarada çapraz kapanış ve anteriorda aşırı derin kapanış mevcuttu. Alt ve üst çenedeki dişler prepare edildi ve silikon esaslı ölçü maddesi (Zetaplus, Zhermack, Rovigo, Italy) ile ölçüleri alındı. Bütün metal alt yapılar aynı seansda ağızda denendi ve sentrik ilişki belirlendi. Ardından dentin provaları ve glaze yapıldı. Restorasyonlarda grup fonksiyonlu okluzyon sağlandı ve polikarboksilat siman (Adhesor Carbofine, Spofa Dental, Frankfurt, Germany) ile simante edildi.

Sonuç: Hastanın estetik, fonksiyonel ve fonetik olarak protezinden memnun olduğu görüldü.

P404

Prosthetic Rehabilitation of Malocclusion with Anterior Deep Bite: A Case Report

Çağatay Aktaş, Güler Yıldırım

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: The aim of this case report is presented of the prosthetic rehabilitation of a patient with reduced occlusal vertical dimension and malocclusion.

Case: A 46-year old-male patient admitted to our clinic with complaint of aesthetic and functional losses due to missing teeth. medical history of the patient not revealed any disease except for moderate mental retardation. Clinical examination demonstrated that partially missing teeth in the mandibular and maxillary jaw. Cross bite and extremely anterior deep bite is also seen in number of 33 tooth. Definitive impressions of the prepared maxillary and mandibular teeth were made using silicone impression material (Zetaplus, Zhermack, Rovigo, Italy). The metal frameworks for all restorations were tried in the patient's mouth at the same clinical session and centric relation record was obtained, after than tried in the biscuit stage and glazed. Group function occlusions were achieved by restorations which cemented with polycarboxylate cement (Adhesor Carbofine, Spofa Dental, Frankfurt, Germany).

Conclusion: Patient's satisfaction was provided with the prosthesis in terms of aesthetically, functionally and phonetically.

P405

Amalgam Ile İlişkili Oral Likenoid Reaksiyon: Bir Vaka Raporu

Derya Yıldırım[1], Günseli Katırcı[2], Elif Çelebi[1]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Oral likenoid reaksiyon belirlenen vakada, amalgam restorasyonların uzaklaştırılmasının iyileşmeye etkisini belirlemek ve hastanın takip bilgilerini sunmaktır.

Yöntem: Sağ yanakta ağrısız şişlik şikayetiyle başvuran, demir eksikliği anemisi, D vitamini eksikliği ve metal, gıda ve kimyasallara karşı alerji bulunan 35 yaşında kadın hasta, kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede sağ ve sol bukkal mukozada retiküler ve plak tipi likenoid beyaz lezyonlar belirlendi. Lezyonların bulunduğu mukoza ile temasta olan uyumsuz, hijyenik olmayan amalgam restorasyonlar tespit edildi. Restorasyonlar kompozit materyal ile yenilendi.

Bulgular: Klinik muayenede sağ yanak bölgesinde ağrısız ekstraoral şişlik, sağ ve sol submandibular lenf bezlerinde lenfadenopati tespit edildi. Sağ ve sol bukkal mukozada, retiküler ve plak tipinde likenoid lezyonlar belirlendi. Amalgam restorasyonların, kompozit rezin restorasyonlar ile değiştirilmesini takiben, likenoid lezyonların gerilediği gözlendi. Hasta takibi yapıldı.

Sonuç: Amalgam ilişkili oral likenoid reaksiyon izlenen hastaların tedavisinde amalgam restorasyonların kompozit rezin restorasyon ile değiştirilmesi önerilebilir bir tedavi seçeneğidir.

P405

Amalgam Related Oral Lichenoid Reaction: A Case Report

Derya Yıldırım[1], Günseli Katırcı[2], Elif Çelebi[1]

[1] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Objective: To determine the effect of amalgam restoration removal on the likenoid reaction and to present the follow-up information of a patient with oral likenoid lesion.

Methods: A 35-year-old female patient with anemia of iron deficiency, vitamin D deficiency and allergy to metal, food and chemicals presented painless swelling on her right cheek, applied to our clinic. On the right and left buccal mucosa, reticular and plaque-type white lichenoid lesions were identified on clinical examination. Incompatible, nonhygienic amalgam restorations which contacted to the mucosa where the lesions were presented, were detected. Restorations were renewed with composite resin material. **Results:** Clinical examination revealed painless extraoral swelling on the right cheek and lymphadenopathy in the right and left submandibular lymph nodes. On the right and left buccal mucosa, reticular and plaque type lichenoid lesions were identified. **Conclusion:** In the treatment of patients with amalgam-related oral lichenoid reaction, replacement of amalgam restorations with composite resin materials is an advisable treatment option.

P406

Konjenital Lateral Diş Eksikliğinin Mini İmplant İle Tedavisi

Çağatay Aktaş, Güler Yıldırım, Esma Başak Gül Aygün

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Ön bölge hipodonti olgularında estetik ve fonksiyonun en iyi şekilde sağlanması için multidisipliner tedavi yaklaşımları gerekmektedir. Çoğu zaman, eksik diş boşluğunun ideal genişlikte olmamasından dolayı yeterli mesafenin ortodontik olarak elde edilmesi ve pembe-beyaz estetiğin ideale yakın olması için dişeti düzenlemesi gerekebilmektedir. Ön bölge diş eksikliklerinde implant, adeziv ve sabit köprü protezleri gibi birçok tedavi seçeneği bulunmaktadır. Ancak ön bölgedeki anatomik yetersizlikler, implant endikasyonunu sınırlandırabilmektedir. Bu gibi durumlarda mini hibrit implantların kullanımı ile protetik rehabilitasyon sağlanmaktadır. Bu olgu raporunda konjenital lateral eksikliğinin tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu: Ortodontik tedaviile yeterli mesafe elde edilen konjenital 12 numaralı diş eksiklikliği bulunan 19 yaşındaki bayan hasta protez kliniğine başvurdu. Yapılan radyografik incelemede konvansiyonel implant için yeterli kemik desteğine sahip olmadığı görüldü ve hastaya mini hibrit implant yapılmasına karar verildi. İmplantasyon işlemi gerçekleştikten hemen sonrasında irreversible hidrokolloid (Cavex Tulip, Hollanda) ölçü maddesiyle ölçü alınarak diş etini şekillendirmek için geçici protez yapıldı. 3 ay osteointegrasyon süreci beklendikten sonra silikon ölçü malzemesi (Elite HD+ ,Zhermack, İtalya) ile ölçü alındı ve alçı model elde edildi. Model tarama cihazı (Ceramill Map 400, Amangirrbach, Almanya) ile alçı model taranarak zirkonyum alt yapı Dentalcad (Exocad, Almanya) programında dizayn edilerek milling sisteminde (Ceramill Motion 2, Almanya) üretimi sağlandı. Zirkonyum alt yapının uyumu ağızda kontrol edildikten sonra porselen ve glaze işlemleri uygulandı. Rezin siman ile simante edilerek restorasyon tamamlandı.

Sonuç: Hastanın 6 ay sonra yapılan kontrolünde implantta klinik ve radyografik olarak herhangi bir semptom olmadığı görüldü. Hastanın estetik, fonksiyonel ve fonetik olarak protezinden memnun olduğu görüldü

P406

Treatment of Missing Congenital Lateral Tooth with Mini Implant

Çağatay Aktaş, Güler Yıldırım, Esma Başak Gül Aygün

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: Multidisciplinary treatment approaches are required to achieve the best aesthetics and function in the anterior hypodontia cases. Often, due to the fact that the missing tooth space is not in the ideal width, adjustment of the gingiva could be necessary to obtain satisfactory distance with orthodontic treatment and close to ideal pink-white aesthetics. There are several treatment options including implants, adhesives and fixed bridge dentures in missing anterior teeth cases. However, anatomical deficiencies in the anterior region might limit the implant indication. In such cases, prosthetic rehabilitation is provided with mini hybrid implants. The aim of the present case report was the treatment of congenital lateral deficit.

Case: A 19-year-old female patient with missing congenital number 12 tooth applied to the prosthetics clinic after obtaining adequate space during orthodontic treatment. A radiographic examination revealed that the patient did not have sufficient bone support for a conventional implant and it was decided to implement a mini-hybrid implant. Immediately after the implantation, a temporary denture was constructed to shape the gingiva with a irreversbile hydrocolloid impression (Cavex Tulip, Netherlands). After 3 months of osteointegration process, definitive impressions of the implants were made using silicone impression material (Elite HD+, Zhermack, İtalya) to obtain the plaster model. The plaster model was scanned with model scanning (Ceramill Map 400, Amangirrbach, Germany) device and the zirconium substructure was designed in the Dentalcad (Exocad, Germany) software and constructed in the milling system (Ceramill Motion 2, Germany). The fitting of the zirconium frameworks was controlled and porcelain and glaze processes were implemented. The restorations were completed by cementing with resin cement.

Conclusion: The follow-up examinations of the patient conducted after 6 months exhibited no clinical and radiographic symptoms in the implant. The patient was aesthetically, functionally and phonetically satisfied with the denture.

P407

Çift Taraflı Dudak Damak Yarıklı Hastada Anterior Maksillanın Protetik Rehabilitasyonu: Vaka Raporu

Ayşe Karabaş, Güler Yıldırım

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Dudak damak yarığı embriyolojik dönemde çeşitli nedenlerden dolayı orofasiyal yapıların kusurlu birleşmesi sonucu ortaya çıkan doğumsal defekttir. Bu vaka sunumunda, dudak damak yarığı ve lateral diş eksikliği olan hastanın ortodontik tedavi sonrası maksiller anterior dişlerinin metal destekli seramik köprü ile estetik rehabilitasyonu anlatılmaktadır.

Yöntem: 17 yaşındaki bayan hasta ortodontik tedavi sonrası üst lateral dişlerinin eksikliği şikayetiyle İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı'na başvurdu. Klinik ve radyolojik değerlendirme sonrası hasta yapılacak tedaviyle ilgili bilgilendirildi. Dişler prepare edilmeden önce beklenen sonuçları hastaya göstermek için wax up yapıldı. Dişlerin final şekli ve pozisyonu hasta tarafından onaylandı. Sağ ve sol taraftaki santral ve kanin dişler prepare edildi ve metal destekli seramik köprü ile restore edildi.

Bulgular: Restoratif süreç sonunda estetik ve fonksiyonel olarak tatmin edici sonuçlar elde edildi.

Sonuç: Dudak damak yarığı multidisipliner yaklaşımla etkili şekilde rehabilite edilebilen bir defekttir.

P407

Prosthetic Rehabilitation Patient of Bilateral Cleft Lip and Palate in the Anterior Maxilla: Case Report

Ayşe Karabaş, Güler Yıldırım

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Aim: Cleft lip and palate is the congenital defect that occurs in the embryological period after the defective fusion of the orofacial structures due to various reasons. In this case report, the aesthetic rehabilitation of the anterior teeth of the maxillary with a metal-supported fixed dental prosthesis is described after orthodontic treatment of the patient with cleft lip and palate and lateral tooth defect.

Methods: A 17-year-old female patient applied to the Inonu University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics for complaints of missing upper lateral teeth after orthodontic treatment. After the clinical and radiological evaluation, the patient was informed about the treatment. Before the teeth were prepared, wax up was done to show the expected results to the patient. The final shape and position of the teeth was confirmed by the patient. The central and canine teeth on the right and left sides were prepared and restored metal-supported fixed dental prosthesis.

Results: Restorative process results were obtained in patient satisfaction with the positive aesthetic and functional results.

Conclusion: Cleft lip and palate is a defect that can be effectively rehabilitated with multidisciplinary approach.

P408

İmmatür Daimi Dişlerdeki Komplike Kron Kırıklarının Parsiyel Pulpotomi Ile Tedavisi: İki Olgu Sunumu

Necibe Damla Şahin, Tuğba Sert, Volkan Arıkan

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Giriş: Pulpa ekspozu görülen immatür daimi dişlerde, diş pulpasının tamamını ya da bir kısmını korumak önemlidir. Parsiyel pulpotomi; travmatik diş yaralanmaları sonucu pulpa ekspozu görülen genç daimi dişlerde pulpanın canlılığını koruyarak kök gelişiminin devamı için elverişli bir ortam sağlar. Cvek amputasyonunda geleneksel olarak kalsiyum hidroksit kullanılmakla birlikte, günümüzde yeni geliştirilen biyomateryallerin başarılı sonuçlar verdiği bildirilmektedir. Bu olgu bildiriminin amacı; dental travma sonucu komplike kron kırığı meydana gelen 2 daimi dişin Biodentin ve Mineral Trioksit Agregat kullanılarak yapılan Cvek amputasyonu ile tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu Bildirimleri: Sekiz yaşındaki kız ve dokuz yaşındaki erkek hasta farklı zamanlarda travmatik diş yaralanması sebebiyle Kırıkkale Üniversitesi Pedodonti Anabilim dalına başvurmuştur. Yapılan klinik muayenelerinde her iki hastanın da 11 numaralı dişinde komplike kron kırığı olduğu görülmüştür. Dişlerde patolojik mobilite olmadığı tespit edilmiş olup, elektrikli pulpa testinde vital oldukları belirlenmiştir. Radyografik muayene sonucu dişlerin kök gelişiminin tamamlanmadığı, apekslerinin açık olduğu, periradiküler bölgelerinde herhangi bir patoloji bulunmadığı gözlenmiştir. Cvek tekniği kullanılarak sekiz yaşındaki kız hastaya ait dişe Biodentine ile parsiyel pulpotomi tedavisi uygulanmasının ardından restoratif tedavi dişe ait kırık parça ile yapılmıştır. Dokuz yaşındaki erkek hastanın 11 no'lu dişine ise aynı teknikle Mineral Trioksit Agregat kullanılarak tedavi uygulanmış, diş kompozit rezin ile restore edilmiştir.

Bulgular: Hastaların 1 yıllık takibi sırasında yapılan klinik ve radyografik inceleme sonucu herhangi bir patolojik bulguya rastlanmamış, tedavi edilen dişlerin vitalitelerini koruduğu ve kök gelişimlerinin devam ettiği tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu vaka raporlarına dayanarak, parsiyel pulpotomi, travmatik yaralanmaya uğramış, kök ucu açık, vital dişlerin tedavisinde iyi bir alternatif olmaktadır.

P408

Complicated Crown Fractures In Immature Permanent Teeth Treated with Partial Pulpotomies : Two Case Reports

Necibe Damla Şahin, Tuğba Sert, Volkan Arıkan

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Introduction: Preservation of pulp tissue or part of it is important in immature permanent teeth with pulp exposures. Partial pulpotomy provides a favorable environment for continued root development with the preservation of vitality of the pulp in immature permanent teeth with pulp exposure due to traumatic dental injuries. Although calcium hydroxide has traditionally been used in Cvek's technique, reports of recent studies have shown that newly developed biomaterials are also successful in Cvek's pulpotomy technique.

The aim of the present report is to describe the management of 2 cases of dental trauma with complicated crown fractures who were treated using Biodentine and Mineral Trioxide Aggregate with Cvek's technique.

Case Reports: An eight-year-old girl and nine-year-old boy applied to Kırıkkale University Pedodontics Department due to traumatic tooth injury at different times. In the clinical examinations, complicated crown fractures were diagnosed in teeth #11 of both patients. No pathological mobility was observed and both teeth were vital according to the electric pulp tests. Radiographic examination revealed that root development of the teeth was incomplete, they had open apices and there was no pathology in periradicular regions. Partial pulpotomy with Cvek's technique using Biodentine was applied to the tooth of eight-year-old girl and the tooth was restored using its own fragment. The tooth #11 of the nine-year-old boy was treated with the same technique using Mineral Trioxide Aggregate and the tooth was restored with composite resin.

Results: During 1-year clinical and radiographical follow-up, no periapical pathologies were observed and root maturations of teeth have continued with positive responds to the vitality test.

Conclusion: On the basis of these reports, partial pulpotomy represents an excellent alternative for the treatment of traumatized, open apex and vital teeth.

P409

Farklı Kullanım Tarihli Kompozit Materyallerinin Fiziksel Özeliklerinin Araştırılması

Nazmiye Dönmez[1], Mağrur Kazak[1], Buğra Düç[2], Akif Aslantaş[2]

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 4.Sınıf Öğrencisi

Giriş: Kompozit materyallerin fiziksel özellikleri üzerinde içerdikleri doldurucular kadar raf ömrü de etkilidir. Bu çalışmanın amacı son kullanma tarihi (SKT) 6 ay geçmiş ve geçmemiş farklı içerikteki kompozitlerin mikrosertlik ve su emilimi açısından fiziksel özelliklerini karşılaştırmaktır.

Yöntem: Çalışmada SKT geçmiş ve geçmemiş 4 farklı kompozit materyali (Tetric N- Ceram Bulk-fill (TCB), ile Tetric N- Ceram,(TNC) (Ivoclar Vivadent) ve Clearfil Majesty ES-2 Dentin (CMD) ve Enamel (CME) (Kuraray) kullanıldı. Mikrosertlik ve su emilim testleri için 2x10mm ebatlarında (n=7) disk şeklinde kompozit örnekler hazırlandı. Vickers Sertlik testi, hazırlanan örneklerin hem üst hem alt yüzeylerine 10 sn 0.2N yük uygulaması altında gerçekleştirildi. Su emilimi testi için örneklerin ilk ağırlıkları ve ebatları ölçüldükten sonra distile su içinde 7 gün 37ºCde etüvde bekletildi ve ölçümler tekrarlanarak su emilim miktarı hesaplandı. Elde edilen sertlik ve su emilimi değerlerinin istatistiksel analizi için Mann-Whitney ve Kruskal Wallis analiz yöntemleri kullanıldı ($p<0.001$).

Bulgular: Vickers sertlik analizi sonucunda SKT geçmemiş kompozitlerin üst sertlik değerleri karşılaştırıldığında en düşük değer CMD kompozitinde gözlenirken en yüksek değer TCB'de gözlendi ve aralarında anlamlı fark bulundu ($p<0.001$). SKT geçmiş kompozitlerde üst değerlere bakıldığında CME en düşük sertlik değerine sahip iken en yüksek değer TCB'de gözlendi ve aralarında anlamlı fark bulundu ($p<0.001$). Alt değerlere bakıldığında SKT geçmemiş CMD ile TCB arasında anlamlı fark bulundu ve en yüksek değer TCB de gözlendi. SKT geçenlerde ise CMD ile TCB arasında anlamlı fark gözlendi ve en yüksek değer TCB de elde edildi. Su emilimi açısından değerlendirdiğimizde SKT geçmiş TCB kompozitte en az su emilimi gözlendi ve istatistiksel olarak SKT geçmiş CMD, SKT geçmemiş Tetric N-Ceram ve CMD ile arasında anlamlı fark bulundu ($p<0.001$).

Sonuç: SKT hem geçmiş hem de geçmemiş kompozitler sertlik ve su emilimi açısından karşılaştırıldığında TCB kompozitte diğer kompozitlere göre daha iyi sonuçlar elde edilmiştir. Bu sonuç TCB kompozit materyali içindeki polimerizasyon başlatıcısı İvocerin'den kaynaklanabilir.

P409

Investigation Of Physical Properties Of Expired AndNnon-Expired Composites

Nazmiye Dönmez[1], Mağrur Kazak[1], Buğra Düç[2], Akif Aslantaş[2]

[1] Bezmialem Foundation University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Bezmialem Foundation University Faculty of Dentistry 4. Class Student

Introduction: Physical properties of composite materials are influenced by filler they contain as well as their shelf life.Purpose of this study is to compare physical properties of expired (6 months) and non-expired composite materials in terms of microhardness and water sorption.

Methods: Four composite materials(Tetric N-Ceram Bulk-fill(TCB),Tetric N-Ceram(TNC),Ivoclar Vivadent),Clearfil Majesty ES-2 Dentin(CMD) and Enamel (CME)(Kuraray) were used in study.For microhardness and water sorption tests,2x10mm(n:7)disc-shaped specimens were prepared.Vickers hardness test was performed on both top and bottom surfaces of specimens under 10 sec load of 0.2N. water sorption test,initial weights and dimensions of specimens were measured,then placed in distilled water for 7 days at 37°C.Then final water sorption amounts were calculated.Mann-Whitney and Kruskal Wallis methods were used for statistical analysis ($p<0.001$).

Results: When non- expired composites were compared in terms of top hardness values,the highest value was calculated in TCB,the lowest value was calculated in CMD and statistically significant difference was observed ($p<0.001$).When expired composites were evaluated in terms of top hardness value,the highest value was observed in TCB,the lowest value was observed in CME, and statistical significance was found ($p<0.001$).When non-expired composites were evaluated in terms of bottom hardness value,the highest value was found in TCB,the lowest value ws found in CMD and statistical significance was observed ($p<0.001$).When expired composites were evaluated in terms of bottom hardness value,the highest value was observed in TCB,while the lowest value was observed in CMD and statistical significance was found ($p<0.001$).When expired composites were evaluated in terms of water sorbtion,TCB showed the lowest water sorption value.Statistically significant difference was observed between expired CMD,non-expired TNC and non-expired CMD ($p<0.0001$).

Conclusion: When expired and non-expired composites compared in accordance to hardness and water sorbtion TCB composite material showed better values than other composites. This result can be attributed to polymerisation initiator 'Ivocerin' in TCB composite material.

P410

Treacher Colins Sendromlu Hastanın Protetik Rehabilitasyonu

Çağatay Aktaş, Güler Yıldırım, Nilüfer Tülin Polat

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Treacher Collins Sendromu (TCS) başta yüz yapılarının gelişimini etkileyen, nadir görülen, otozomal dominant bir bozukluktur. Mandibula tam gelişmemiş olup küçüktür; ramus boyutu kısa, gonial açı büyük ve buna bağlı olarak iskeletsel açık kapanış ve maloklüzon sıklıkla görülmektedir. Bu durumlar diş tedavilerini sınırlamaktadır. Bu vaka raporunda posterior diş eksikliği bulunan TCS'li hastanın protetik rehabilitasyonu anlatılmıştır.

Olgu: 28 yaşındaki treacher collins sendromlu bayan hasta sabit protez isteği ile İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protez kliniğine başvurdu. Yapılan ağız içi muayenesinde 14-15-16-17-24-25-26-27-46-36 numaralı dişlerinin eksik olduğu görüldü. Hastanın anksiyetesi nedeni ile genel anestezi altında 14-16-24-26-46 diş bölgelerine implant yerleştirildi. 3 ay osteointegrasyon süreci beklendikten sonra 44-45-37 numaralı dişleri prepare edilerek silikon esaslı ölçü maddesi (Zetaplus, Zhermack, Rovigo, Italy) ile ölçüleri alındı. Metal destekli seramik kronlar ile restore edildi.

Sonuç: Hastanın multidisipliner tedavisi ile iyi dental ilişki ve memnun edici bir fonksiyon elde edilmiştir. 1 yıl sonraki kontrolde; hastanın estetik, fonksiyonel ve fonetik olarak protezinden memnun olduğu görülmüştür.

P410

Prosthetic Rehabilitation of the Patient with Treacher Collins Syndrome

Çağatay Aktaş, Güler Yıldırım, Nilüfer Tülin Polat

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: Treacher Collins Syndrome (TCS) is a rare, autosomal dominant disorder affecting primarily the development of facial structures. The mandible is not fully developed and small; ramus is short, gonial angle is large and accordingly skeletal open bite occlusion and malocclusion are frequent. These conditions limit the dental treatment possibilities. In the present case report, prosthetic rehabilitation of a TCS patient with missing posterior teeth is described.

Case: A 28-year-old woman with TCS applied to Inonu University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics with a fixed dental prosthesis request. It was observed in the oral examination that teeth 14-15-16-17-24-25-26-27-46-36 were missing. Under general anesthesia applied due to the anxiety of the patient, implants were applied in tooth regions 14-16-24-26-46. After 3 months of osteointegration, teeth 44-45-37 were prepared and impressed with silicone-based impression material (Zetaplus, Zhermack, Rovigo, Italy). These were restored with metal supported fixed dental prostheses.

Conclusion: The multidisciplinary treatment of the patient resulted in a good dental relationship and a satisfactory function. One year later, it was observed that the patient was satisfied aesthetically, functionally and phonetically with the denture.

P411

Konuşma Bozukluklarında Total Protezlerin Etkisi

Rukiye Durkan[1], Perihan Oyar[2], Gonca Deste[1], Serhat Emre Özkır[3]

[1] Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Hacettepe Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksekokulu, Diş Protez Teknolojileri Programı

[3] Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Konuşma fiziksel ve zihinsel bir süreçtir, bu nedenle birçok faktör konuşma bozukluklarına neden olabilir. Total protezlerde normal olarak ses oluşması için bazı teknik koşulların yerine getirilmesi gerekir. Protezdeki bazı yapım hataları hastanın konuşmasını engelleyebilir. Total protez kullanan hastalarda seslerin normal olması birkaç faktöre bağlıdır:

Alt ve üst çene ilişkileri: Alt çene,-üst çene sınıf II ilişkide (retrognatik ilişki) olduğu zaman, P, B, M, S seslerini normalleştirmeyi zorlaştırmaktadır. Alt çene, üst çene ile sınıf III ilişkide (prognostik ilişki) olduğu zaman, S, Z, F ve V seslerinin telaffuz edilmesinde zorluklara neden olur.

Dikey boyut: Dikey boyut çok düşük olduğunda, S sesi Ş gibi telaffuz edilir. Ç ve J sesleri tamamen telaffuz edilemez. Distorsiyonlar B, F, M, P, V'de de görülebilir.

Üst ön dişlerin horizontal yönde çok önde dizilmiş olması ve alt ön dişlerin yanlış lokalizasyonu S ses telaffuzunda bozukluklara neden olur. Ş ve Ç seslerinin normal çıkması için, alt dişlerin labiale doğru dizilmesi gerekir. Küçük ve kalın dişler, Ş ve Ç ses oluşumunda zorluklara neden olabilir. Üst ön dişler çok kısa (veya yukarı hizalı) ise, V sesi F sesi şeklinde çıkabilir. Üst ön dişler çok uzunsa (veya aşağı doğru hizalı ise), F sesi bir V sesi gibi telaffuz edilir. Dudakların dişler aracılığıyla yeterince desteklememesi B, P, M seslerinin yanlış oluşturulmasına neden olur. Bu nedenle anterior dişlerin antero-posterior pozisyonları çok önemlidir. Protezin damak kısmı üst protezlerde daha kalın hale getirilirse, Donders boşluğu daralır ve bu nedenle dil hareketleri daha zorlaşır ve hava akışının azalması konuşmayı olumsuz etkileyebilir.

P411

Effects of Total Prosthesis on Speech Disorders

Rukiye Durkan[1], Perihan Oyar[2], Gonca Deste[1], Serhat Emre Özkır[3]

[1] Afyon Kocatepe University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

[2] Hacettepe University Health Vocational School, Dental Prosthetics Technology Program

[3] Afyon Kocatepe University Faculty of Dentistry

In the case of total dentures, some technical conditions must be fulfilled in order for voices to form normally. Some construction errors in the prosthesis can prevent the patient from talking. The sounds are normal in patients using total prosthesis depends on several factors:

Lower and upper jaw relations: The lower jaw is class II relation (retrognatic relation) to the upper jaw makes it difficult to normalize the P, B, M, S sounds. The lower jaw is class III relation (prognostic relation) to the upper jaw causes difficulties in pronouncing S, Z, F, V sounds.

Vertical dimension: When vertical dimension is small, S sound is pronounced like Ş. Ç and J voices can not be fully pronounced. Distortions may also be seen in B, F, M, P, V.

The maxiller anterior teeth are arranged too far in horizontal direction and incorrect localization of the lower anterior teeth causes disturbances in the pronunciation of the S voice. In order to normalize formation of the Ş and Ç sounds, it is necessary to arrange mandibular teeth labially. Small and thick teeth can cause difficulties in the formation of Ş and Ç sounds. If the upper anterior teeth are too short (or aligned up), the V sound appears in the form of an F sound. If the upper front teeth are too long (or are aligned down), the F sound is pronounced more like a V voice. Failure to adequately support the lips through the teeth results in the incorrect formation of B, P, M sounds. If the upper part of the denture is made thicker in the upper dentures, the cavity of the Donders becomes narrower and therefore the tongue movements become more difficult and the decrease of the air flow may affect the speech negatively.

P412

Rikets Hastalığına Bağlı Yaygın Mine Hipoplazis : Olgu Sunumu

Sinan Altun, Hatice Boyacıoğlu Doğru, Gökçen Akçiçek, Sema Dural, Nihal Avcu

Hacettepe Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı

Kemik metabolizması ve dişlerin gelişimi, sistemik durumla ilişkilidir. Rikets ve osteomalazi; kemik ile dişlerin normal kalsifikasyonu için gerekli serum ve ekstraselüler kaynaklı kalsiyum, fosfat mineral seviyelerinin yetersizliğinden kaynaklanır. Her iki anomali de D vitamini metabolitlerinin normal aktivitesinde ki bozukluk sonucu oluşur. Bebeklikte veya erken çocuklukta görülen rikets hastalığı, gelişmekte olan diş minesinde hipoplaziye neden olabilmektedir. Üç yaşından önce ortaya çıkan hastalıklarda mine hipoplazisi oldukça yaygındır. Bu hastalıklar ameloblastik faaliyetin durdurulmasına, böylece mine hipoplazisine sebep olmaktadırlar. Bu olgu sunumunda, Riketse bağlı yaygın mine hipoplazisi olan 50 yaşında kadın hasta rapor edilmiştir. Dişeti bakımı ve sonrasında protetik diş tedavi seçenekleri hastaya önerilmiştir. Hastanın klinik takibi devam etmektedir.

P412

Rickets Disease Dependent Common Enamel Hypoplasia: A Case Report

Sinan Altun, Hatice Boyacıoğlu Doğru, Gökçen Akçiçek, Sema Dural, Nihal Avcu

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Bone metabolism and development of teeth are under the influence of systemic factors. Rickets and osteomalacia ara caused by inadequate serum and extracellular calcium and phosphate mineral levels required for the normal calcification of bones and teeth. Both abnormalities stem from a defect in the normal activity of the metabolites of vitamin D. Rickets disease in infancy or early childhood may cause hypoplasia of developing tooth enamel. When the disease occurs before the age of 3 years, such enamel hypoplasia is fairly common in enamel hypoplasia. These diseases cause the deactivating of ameloblastic activity thus causing to enamel hypoplasia. In this case report, a 50-year-old female patient with common enamel hypoplasia associated with Rickets was reported. Periodontal treatment and prosthesis dental treatment options were suggested as a treatment. The patient's clinical follow up continues.

P413

Çocuk Hastada Büyük Boyutlu Kist: Vaka Raporu

Necibe Damla Şahin[1], Berkan Altay[2], Merve Erkmen Almaz[1], Özkan Özgül[2]

[1] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Olgu Sunumu: 11 yaşındaki erkek hasta, yaklaşık 6 aydır sol üst çene bölgesinde bulunan ve geçmeyen şişlik şikayeti ile Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Klinik muayene sonucunda, palpasyonda bu bölgede sertlik tespit edilmiştir. Panoramik radyografide; önde burun tabanı arkada maksiller sinüs sınırına, 22 numaralı dişin mesial bölgesinden 27 numaralı dişe kadar uzanan, iyi sınırlı uniloküler dişlerin sürmesini engelleyen bir lezyon olduğu görülmüştür. Hastadan Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi alınmış, tomografide bukkal ekspansiyon olduğu görülmüş ve ince iğne aspirasyon biyopsisi yapılarak sonuç patolojiye gönderilmiştir. Patoloji raporunda, örnekte fibrin ve eritrosit zemin üzerinde tamamen nötrofilden oluşan yoğun inflamatuar hücre izlenmiş ve süpüratif inflamasyon içeren kist tanısı konmuştur.

Rapor sonucunda uygun tedavi planlaması yapılarak; hastanın yaşı, kistik lezyonun büyüklüğü ve ilgili bölgede gömülü diş olduğu göz önünde bulundurularak 6 ay süresince marsüpyalizasyon yapılmıştır. Hasta genel anestezi altında, cerrahi enükleasyon ve lezyon ile ilişkide bulunan 21,22,23 numaralı dişlerin çıkarılması ile tedavi edilmiştir. Hasta düzenli olarak kontrol randevularına çağırılmaktadır.

Sonuç: Ekstra oral şişliklerin klinik ve radyografik muayeneleri dikkatli yapılmalı ve alanında uzman hekimler tarafından değerlendirilerek gerekli tedaviler uygulanmalıdır.

P413

A Large Cyst in Pediatric Patient: A Case Report

Necibe Damla Şahin[1], Berkan Altay[2], Merve Erkmen Almaz[1], Özkan Özgül[2]

[1] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Case Report: An eleven-year-old male patient attended to Kırıkkale Universtiy Department of Pediatric Dentistry with a complaint of swelling over the left maxillary side since about six months. Clinical examination revealed that hardness was detected in the region. Panoramic radiograph showed a large unilocular radiolucency with a well-defined thin corticated border extending the nasal floor at the front, to the tmaxillary sinus at the rear, from the mesial aspect of the tooth #22 to the tooth #27. The lesion prevented eruption of the teeth. After the patient's Conical Beam Computed Tomography was taken, buccal expansion was observed and fine-needle aspiration biopsy was performed, then specimen was sent to pathology laboratory. In the pathology report, an intense inflammatory cell with completely neutrophils on the fibrin and erythrocyte floor was observed in the specimen and it was diagnosed as a cyst with suppurative inflammation.

As a result of the report, appropriate treatment planning was done and marsupialization was performed for 6 months according to the age of the patient, size of the cystic lesion, and the presence of the impacted teeth in the region. The patient was treated under general anesthesia with surgical enucleation and removal of teeth #21,22,23 in the lesion. The patient is regularly calling to follow-up appointments.

Conclusion: Clinical and radiographic examinations of extraoral swelling should be done carefully and should be evaluated and treated by specialists in the field.

P414

Tek Taraflı Hassas Bağlantılı Protezler (MK1): Vaka Sunumu

Ali Can Bulut, Saadet Atsü, Muhammed Emin Aksan, Sercan Sungur

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Yüksek estetik beklentisi olan hastalarda hareketli bölümlü protezler beklentiyi sahip oldukları metal parçaları ve sonlanmaların gülme esnasında gözükmesi, büyük bir dezavantaj oluşturmaktadır. Yoğun dil hareketi olan vakalarda hareketli bölümlü protezlerin özellikle mandibular çene de uygulananlarda ana bağlayıcılar hastayı yoğun bir şeklide rahatsız etmekte ve yaşam konforlarını etkilemektedir. Hassas tutucular bu tarz protezlerde estetiği sağlamada kullanılan direkt tutuculardır. Mandibular çift taraflı serbest sonlu vakalarda en iyi çözüm hassas bağlantılı ve arada bar bağlantılı bir protez olduğu düşünülmektedir.

Vakamızda hasta özellikle lingual bölgede bar bağlantısı istemeyen ve implant tedavisine yaklaşmayan hastaya planlanan tek taraflı hassas tutuculu protez tasarımı şeklindedir.

Yöntem: Hastanın sağ mandibular bölgesinde 5,6,7 nolu dişlerin eksikliği ve mevcut bulunan sekiz numaranın varlığında tedavi seçenekleri hareketli bölümlü protez ve implant tedavisi olmasına rağmen hastanın hem implant tedavisi istememesi hemde hareketli bölümlü protezde bulunan mevcut ana bağlayıcıları istememesi sonucu tek taraflı MK1 hassas tutuculu protez tasarlanmıştır.Hastanın 3 ve 4 nolu dişler kesim yapılarak kron dışı hassas tutucu konularak tek taraflı protez yapılmıştır.

Bulgular: Hastanın 1.5 yıllık kontolleri sonucu yemek yeme , konuşma gibi fonksiyonlarında bir problem olmadığı görülmüştür. Tek taraflı hareketli bölümlü protez değerlendirilmesinde hassas tutuculara gevşeme yada aşınma olmadığı fakat protezin dişi parçasının bulunduğu kısımda akril veneerda kırılma olduğu görüldü. Basit bir işlemle protez tekrar eski estetik görüntüsüne kavuşturuldu.

Sonuç: Tek taraflı hareketli bölümlü protezler alternatif bir tedavi seçeneği olarak düşünülebilir.

P414

Prostheses with Unilateral Precision Attachment (MK1): Case Report

Ali Can Bulut, Saadet Atsü, Muhammed Emin Aksan, Sercan Sungur

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Purpose: Expectations of high aesthetic expectations in patients with removable partial prosthesis are disadvantageous to the metal parts they have and their endings are visible during laughing. In cases of intense tongue movements, the major connectors of the removable partial prosthesis, particularly mandibula, disturb the patient in an intense way and affect their comfort.Precision attachments are useful for aesthetically and functional treatment . The best solution for mandibular double sided free end occasions is thought to be a prosthesis with precision attachments and denture with bar connection.It is a unique one-sided precision attachment prosthesis design.

Material and Methods: In our case, the patient is a unilateral precision attachment prosthesis design which is planned for the patient who does not want the bar connection to the lingual area and does not prefer the implant treatment

Despite the missing of teeth in the right mandibular region(45,46,47) of the patient and the presence of eight available treatment options in the presence of moving partial prosthesis and implant therapy, the final single-sided MK1 precision retaining prosthesis was designed so that the patient did not want both the implants for the treatment of the implant and the existing major connectors. The patient's teeth 3 and 4 were preparated and a non-coronal precision attachments was placed and a single-sided prosthesis was made.

Results: The patient's 1.5-year controls seemed to be no problem in functioning as a result of eating, speaking and so on. Evaluation of one-sided segmental prosthesis showed that there was no wear on the relaxed part of the precision attachment, but the acrylic veneer was broken in the female part of the prosthesis. With a simple procedure, the denture was restored to its old aesthetic appearance.

Conclusion: Unilateral removeable partial prosthesis can be considered as an alternative treatment option.

P415

Mandibular All-On-Four İmplant Tasarımlarına Ait Farklı Modellerde Biyomekanik İncelemeler

Gonca Deste[1], Rukiye Durkan[1], Perihan Oyar[2], Serhat Emre Özkır[3]

[1] Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Hacettepe Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksekokulu, Diş Protez Teknolojileri Programı

[3] Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Mandibular all-on-four implant tasarımları ve monolitik zirkonya tam ark sabit protetik üst yapılar ile hazırlanan farklı modellerde biyomekanik incelemelerin üç boyutlu sonlu elemanlar stres analiz yöntemi ile değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: All on four implant tasarımlarına göre tam dişsiz mandibula için 8 farklı tedavi planlaması oluşturulmuştur. Anterior implantlar lateral kesici bölgesine çift taraflı ve dik olarak yerleştirilmiştir. Posterior implantların apikal kısımları 2. premolar dişler hizasında servikal bölgesi 1. Molar dişin mezial yarısı hizasında olacak şekilde ve oklüzyon düzlemine göre 15° ve 30° distale açılandırılmış olarak yerleştirilmiştir. Posterior implantlar mental foramenin farklı pozisyonlarda olduğu varsayılarak ark uzunluğu değiştirilmeden kantilever uzunlukları 5 ve 9 mm olacak şekilde modellenmiştir. İmplantların üst yapıları monolitik zirkonya ve monolitik zirkonya alt yapı ve monolitik lityum disilikat üst yapı olarak belirlenmiştir. Sağ kantilever uzantısının merkezinden oklüzyon düzlemine 30° açılı olarak 150 N kuvvet uygulanmıştır.

Bulgular: Sağ kantilever yüklemesinde bütün modellerde yükleme yapılan tarafta posterior ve anterior implant çevresindeki kemikte yüksek stresler gözlenmiştir. Sol tarafta stres azalmıştır. Bütün modellerde kantilever uzunluğu arttığı zaman kortikal kemik üzerinde çekme ve basma stresleri ve implantlara ait von Mises stresleri artmıştır. Monolitik lityum disilikat + monolitik zirkonya seramik tam ark köprü protezlerinde, monolitik zirkonya seramik köprü protezlerinden kortikal kemikte daha yüksek maksimum ve minimum asal gerilme değerleri görülürken implant von Mises değerlerinde anlamlı farklılık gözlenmemiştir. Posterior implant açılanması 15 ve 30° olan modeller arasında maksimum ve minimum asal gerilme değerleri bakımından anlamlı fark bulunamamıştır. 15° açılı implantlarda daha yüksek von Mises değerleri gözlenmiştir.

Sonuç: Grup fonksiyonunu taklit eden sağ kantilever yüklemesinde yüklemenin yapıldığı tarafta implantlarda ve kemikte daha yüksek stres değerlerine rastlansa da bu stres değerleri implanta ait yield (akma) noktasını ve kemiğe ait üst sınır çekme ve basma dayanıklılığını geçmediği için implantta ve kemikte kırılma olasılığı yoktur.

P415

Biomechanical Investigations in Different Models of Mandibular All-on-Four Implant Designs

Gonca Deste[1], Rukiye Durkan[1], Perihan Oyar[2], Serhat Emre Özkır[3]

[1] Afyon Kocatepe University Faculty of Dentistry, Departemnt of Prosthetic Dental Treatment

[2] Hacettepe University Health Vocational School, Dental Prosthetics Technology Program

[3] Afyon Kocatepe University Faculty of Dentistry

Aim: It was aimed to evaluate the biomechanical analysis with three dimensional finite element stress analysis method in different models prepared with mandibular all-on-four implant designs and monolithic zirconia full arch fixed prosthetic upper structures.

Method: 8 different treatment plans were created for a toothless mandible. Anterior implants were placed bilaterally lateral incisor area. Posterior implants angled 15 and 30° distally. Posterior implants were modeled as having cantilever lengths of 5 and 9 mm, without changing the arch length. The structures of the implants were identified as monolithic zirconia and monolithic zirconia substrate and monolithic lithium disilicate superstructure. 150 N force was applied from the center of the right cantilever extension to the occlusion plane at an angle of 30 degrees.

Results: High stresses were observed in the bones around the posterior and anterior implants on the loading side of the right cantilever charge in all models. In all models, when the length of the cantilever increases, tensile and compressive stresses on the cortical bone and von Mises stresses of the implants are increased. In monolithic lithium disilicate + monolithic zirconia ceramics, higher maximum and minimum principal stress values were observed in cortical bone than monolithic zirconia ceramic. There was no significant difference between maximal and minimum principal stress values between 15 and 30° posterior implant angulations. Higher von Mises values were observed in 15° angled implants.

Conclusion: In the case of the right cantilever charge which imitating the group function, there is no possibility of fracture in the implant and bones because these stress values do not exceed the implant yield point and the upper limit of the tensile and compressive strength of the bone, even though higher stress values are found in the implants and bones on the side where the charge is made.

P416

Submandibular Sialolit: Bir Olgu Sunumu

Eda Didem Yalçın, Sedef Akyol, Seda Özer

Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Sialolitler tükürük bezinde veya kanalında oluşan kalsifiye tıkanıklıklardır. Submandibular bez veya kanal başta olmak üzere (%80-92) tükürük bezlerinin en sık gözlenen hastalıklarından birisidir. Submandibular bezi sırasıyla parotis, sublingual ve minör tükürük bezleri takip eder. Her yaş hasta grubunda izlenebilirler. Hastalarda genellikle yemekten önce ve yemek sırasında ağrı ve şişlik şikayetinde artış gözlenir. Büyük boyutlara ulaştığında kanal içinde palpe edilebilirler. Oklüzal ve panoramik grafiler, ultrasonografi (US) ve sialografi, submandibular sialolitlerin görüntülenmesinde en sık yararlanılan görüntüleme teknikleri olmakla birlikte, son zamanlarda bilgisayarlı tomografiler, manyetik rezonans sialografi ve sialoendoskopi yöntemlerinden de faydalanılabilmektedir.

Dental nedenlerle kliniğimize başvuran 28 yaşındaki kadın hastadan alınan panoramik radyografta, sağ mandibular korpusun alt sınırında radyoopak oluşum izlenmiştir. Yapılan klinik muayenede herhangi bir sert kitle palpe edilmemiş, sağ ve sol wharton kanalı tükürük akışı arasında anlamlı bir fark görülememiştir. Panoramik ve alt oklüzal radyograflarda izlenen radyoopasite üzerine istenen konik ışınlı bilgisayarlı tomografide sialolit ön tanısı doğrulanmıştır. Herhangi bir semptomu bulunmayan hasta periyodik takibe alınmıştır. Bu olgu raporunda sialolit teşhisinde klinik muayene ve konvansiyonel radyografi bulguları, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleriyle desteklenerek sunulmuştur.

P416

Submandibulary Sialolite: A Case Report

Eda Didem Yalçın, Sedef Akyol, Seda Özer

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Sialolites are calcification obstructions in the salivary gland or canal. Submandibular gland or canal (80-92%) is one of the most common diseases of salivary glands. The submandibular gland is followed by parotid, sublingual and minor salivary glands, respectively. They can be monitored in all age groups. Patients usually have an increase in pain and swelling before and during meals. They may be palpated in the canal when they reach a large size. Computerized tomography, magnetic resonance sialography and sialoendoscopy methods can be used recently, with clear and panoramic radiographs, ultrasonography (US) and sialography being the most frequently used imaging techniques in imaging submandibular sialoliths.

A panoramic radiograph taken from a 28-year-old woman who applied to our clinic for dental reasons showed radiopaque formation on the lower border of the right mandibular corpus. No rigid mass was palpated on the clinical examination, and there was no significant difference between right and left Wharton channel saliva flow. The preliminary diagnosis of sialolith on the conical beam computed tomography on the radiopacity observed on the panoramic and lower occlusal radiographs was confirmed. Patient without any symptoms was followed up periodically. In this case report, clinical examination and conventional radiographic findings in the diagnosis of sialolith were presented supported by conical beam computed tomography images.

P417

Bir Olgu Sunumu: Post-Ekstraksiyon Granuloma

Cansu Görürgöz[1], Poyzan Bozkurt[2], Erdal Erdem[2], Kaan Orhan[1]

[1] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Post ekstraksiyon granuloma ya da epulis granulomatoza nadir görülen bir tür pyojenik granulomadır. Soket içindeki kemik parçaları ya da diş fragmanları sonucu kötü iyileşen çekim soketinden kaynaklanan bir cerrahi sonrası lezyondur.

Yöntem: Hipertansiyon ve aritmi problem olan 50 yaşında kadın hasta sol mandibular birinci premoların çekim bölgesinde mor renkli bir şişlik ve odotojenik tümör ön tanısı ile bölümümüze başvurdu. Hastanın ağrı ve şişlik dışında bir şikayeti yoktu. Anamnezde 1 ay önce diş çekildiği ve çekimden 15 gün sonra şişliğin ortaya çıktığı öğrenildi. Klinik değerlendirme spontan ağrı olmayan yumuşak bir lezyon varlığını göstermektedir. Panoramik radyografide herhangi bir anormallik görülmedi. Lezyon kürete edildi ve herhangi bir yabancı cisim tespit edilmedi. Lezyon sorunsuz bir şekilde iyileşti.

Bulgular: Ekstraksiyon soketinin iyileşmesi, çevresindeki yumuşak ve sert dokuların en az travmaya maruz kalması durumunda genellikle sorunsuzdur. Kemik veya diş hatta sement parçaları için çekim soketinin dikkatlice incelenmesi inflamatuar bir reaksiyonu önleyebilir. Çekim soketinin duvarları, ortadan kaldırılması gereken keskin kenarlar ve kemik çıkıntıları açısından incelenmelidir. Granülomadan şüphelenildiğinde soket tabanı kürete edilmelidir.

Sonuç: Post ekstraksiyon granüloma nadirdir, tedavisi kolaydır; ancak sıklıkla yanlış teşhis edilen lezyonlardır. Diş hekimleri bu tür lezyonların tanısı ve tedavisinde dikkatli olmalıdır.

P417

A Case Report: Post-Extraction Granuloma

Cansu Görürgöz[1], Poyzan Bozkurt[2], Erdal Erdem[2], Kaan Orhan[1]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Post-extraction granulomas or epulis granulomatosa are a rare kind of pyogenic granuloma. It is a post-surgical lesion arising from a poorly healing extraction socket, a complication as a result of bony spicules or tooth fragments within the socket. Case Description: A 50-year-old female patient with hypertension and arrhythmia admitted with a complaint of a purple colored lump over the extraction site of her left mandibular first premolar. The patient had no other complaint such as pain or swelling. History revealed that a private dentist extracted the tooth 1 month ago and 15 days after the extraction the lump emerged, the patient was referred with pre-diagnosis of an odontogenic tumor. The clinical and radiological examination was made. Clinical evaluation revealed a soft lesion with no spontaneous pain. No abnormalities were seen on a panoramic radiograph. The lesion was curettaged, no foreign bodies could be identified. Healing was uneventful.

Discussion: Healing of extraction socket is usually uneventful when surrounding soft and hard tissues are minimally traumatized. Careful inspection of the extraction socket for remnants of bone or tooth structure, even fragments of cementum can prevent an inflammatory reaction. The walls of the extraction socket also have to be examined for any sharp margins or bony spicules which have to be removed. The socket floor has to be curettaged when a granuloma is suspected.

Conclusion: Although post-extraction granulomas are rare, easy to treat, dental professions must be considered these lesions because of common misdiagnosis.

P418

Kısaltılmış Dental Ark Konsepti

Perihan Oyar[1], Gonca Deste[2], Rukiye Durkan[2], Serhat Emre Özkır[3]

[1] Hacettepe Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksekokulu, Diş Protez Teknolojileri Programı

[2] Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[3] Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Dişhekimliği pratik uygulamasında, diş eksikliğinin protetik tedavileri klinik uygulamalarda önemli bir yere sahiptir. Protez tedavisi ekonomik ve sosyal nedenlerle uygulanamadığında, bunun yerine farklı tedavi yöntemleri geliştirilmiştir. Bunun sonucunda kısaltılmış dental ark protetik tedavilerde alternatif bir konsept olarak tanıtılmış ve diş eksikliği olan hastalara konvansiyonel protez yerine daha konservatif yaklaşımlar önerilmiştir.

Yöntem: Kısaltılmış dental ark, çok sayıda posterior diş kaybından dolayı daha az oklüzal üniteye sahip bir diş dizisi olarak tanımlanmaktadır. Kısaltılmış dental ark kavramı hala birçok klinisyen tarafından tartışmalı bir konu olarak kabul edilmektedir. Molar diş kaybı; hayvan deneylerinde test edilidiği gibi çiğneme performansında azalma, mandibulada yer değiştirme ve vücudun çeşitli değişiklikleriyle sonuçlananmıştır. Kısaltılmış dental arka sahip çenelerde çiğneme sırasında az sayıda destek diş nedeniyle yük azalacaktır. Sonuç olarak, dişlere ve temporomandibular ekleme (TME) gelecek yük artarak TME'de bazı değişikliklere neden olabilir. Ayrıca kısaltılmış dental arkın TME değişiklikleri için artmış bir risk oluşturduğu öne sürülmüştür. Çiğneme yeteneğinde azalma veya diyetteki değişiklikler ancak oklüzyonda 10 dişten daha az diş olduğunda ortaya çıkmaktadır. Dental arkı kısaltılmış hastaların toplam maksimum ısırma kuvvetinin tam dişli hastalarınkinden daha düşük olduğu belirtilmiştir. Dental arkı kısaltılmış hastaların kontakt alanlarının azalması nedeniyle çiğneme performansının belirgin şekilde düşük olduğu bildirilmiştir.

Sonuç: Tam bir premolar bölge ile bir çift moların ve sıkı bir kapanışın yeterli çiğneme kabiliyeti sağladığı belirtilmiştir. Kısaltılmış dental ark konsepti geniş bir dişhekimi topluluğu tarafından kabul edilmiş ancak yaygın bir şekilde uygulanmamıştır.

P418

Shortened Dental Arch Concept

Perihan Oyar[1], Gonca Deste[2], Rukiye Durkan[2], Serhat Emre Özkır[3]

[1] Hacettepe University Health Vocational School, Dental Prosthetics Technology Program

[2] Afyon Kocatepe University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment

[3] Afyon Kocatepe University Faculty of Dentistry

Purpose: In the practical application of Dentistry, the idea of completion of missing teeth is in the foreground. For this reason, prosthetic treatments have an important place in clinical practices. When the prosthetic treatment could not be applied due to economic and social reasons, instead different treatment methods have been developed. As a result of this, shortened dental arches have been introduced as an alternative concept to the prosthodonty and offer some conservative approaches instead of conventional prosthesis to patients with missing teeth.

Method: The shortened dental arch is defined as a tooth array with fewer occlusal units due to the large number of posterior tooth loss. Molar tooth loss has been tested with animal experiments in which loss of teeth results in decreased chewing performance, displacement in the mandible and various changes in the body. During chewing, individuals with shortened dental arch will receive the load by the fewer support teeth. As a result, the load on both the teeth and the Temporo Mandibular Joint (TMJ) will increase and may lead to some changes in the TMJ. It has been suggested that impaired chewing skill or changes in diet occur only when there are fewer teeth than 10 teeth in the occlusion. It is stated that the total maximum bite force of patients with shortened dental arch is lower than that of patients with all teeth. It has been reported that patients with shortened dental arch have markedly lower chewing performance due to reduced contact areas. It is stated that a pair of molars with a complete premolar region and at least a closure provide sufficient chewing ability.

Result: The shortened dental arch concept has been accepted by a large community of dentists but has not been widely practiced.

P419

İki Farklı Bulkfill Restoratif Materyalinin Farklı İçecekler ile Renkleşmesinin ve Farklı Diş Macunları ile Beyazlatılmasının Değerlendirilmesi

Musab Kamheya[1], Burak Gümüştaş[2], Begüm Güray Efes[1]

[1] Istanbul Üniversitesi , Dişhekmliği Fakültesi,Restorative Anabilim Dalı

[2] Medipol Üniversitesi , Dişhekmliği Fakültesi,Restorative Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada iki farklı bulkfill restoratif materyalinin farklı içecekler ile renkleşmesinin ve farklı diş macunları ile beyazlatılmasının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda posterior restorasyonlarda güncel olarak uygulanan iki farklı kompozit reçine materyali olan A2 renk tonundaki TetricEvoCeram BulkFill (Ivoclar-Vivadent, Liechtenstein) ve Filtek BulkFill Restorative (3M ESPE, Seefeld, Germany) kullanılmıştır. Her bir kompozit reçine için 10-mm çapında ve 2-mm kalınlığında 80 tane disk şekilli örnek, üretici firmanın tavsiyelerine göre hazırlanmıştır. Farklı çözeltilerdeki renk değişimini değerlendirmek için, her bir kompozit reçine grubundaki 80 örnek 4 alt gruba ayrılmıştır. Her gruptaki örnekler oda sıcaklığındaki 4 farklı çözeltide (deiyonize su, kahve, kırmızı, şarap ve kola) 24 saat boyunca bekletilmiştir. Daha sonra rastgele 2 gruba ayrılmış olan örnekler; G1- İpana 3D Whitening Accelerator ve G2 -İpana 3D Whitening Perfection diş macunları kullanılarak şarj edilebilir bir elektrikli diş fırçası (Braun Oral B Professional Care 500 + Fırça Başı: Precision Clean, Oral B, Procter & Gamble GmbH, Germany) yardımıyla fırçalanmıştır (n = 10). Fırçalama döngülerinin sonunda, renk değerleri bir spektrofotometre (CM-3600A, KonicaMinolta, Tokyo, Japonya) kullanılarak analiz edilmiştir. Tüm veriler, İki Yönlü ANOVA ve Tukey'in Post-Hoc analizi kullanılarak istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Kompozit reçinelerin renkleşmeleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır. Farklı içeceklerin dişte oluşturduğu renkleşme miktarı değerlendirildiğinde, Filtek BulkFill için kahve (6,49±0.62) ve Tetric Evoceram için ise kolada (7,79±1,97) en fazla renk değişikliği görülmüştür. Diş macunlarına göre incelendiğinde iki macun arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Dental kompozit reçineler farklı renk stabilitesine sahiptir. Bundan dolayı; farklı içeceklerin kompozit reçine materyalleri üzerinde değişen ölçülerde renkleşme potansiyellerinin olduğu görülmüştür. Bu içeceklerin renkleşme potansiyelleri özelliklerine göre değişmektedir.

P419

Colour Stability of Two Different BulkFill Dental Composites Immersed in Different Mediums and Brushed with Different Whitening Tooth-Pastes

Musab Kamheya[1], Burak Gümüştaş[2], Begüm Guray Efes[1]

[1] Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[2] Medipol University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Objectives: The aim of the present study was to evaluate the colour Stability of two different bulkFill dental composites after immersing in different mediums, followed by brushing with different whitening tooth-pastes.

Material and methods: Two direct composite resins currently indicated for posterior restorations consisting of: 1. Tetric EvoCeram Bulk-Fill (Ivoclar-Vivadent, Liechtenstein), 2. Filtek BulkFill Restorative (3M ESPE, Seefeld, Germany) were used in this study. These composites were prepared as disc-shaped specimens in the same shade and dimension (n=160, Shade: A2, 10-mm in diameter and 2-mm in thickness) according to the manufacturer's recommendations. To evaluate the colour stability, 80 specimens from each group were subjected to thermo-cycling changes, after that the two main groups were subdivided into four subgroups (n=10) specimens; they were immersed in four different mediums (distilled water, coffee, red wine, and cola) for 24 hours at room temperature. The subgroups were randomly divided into two groups as follows: G1 – specimens were brushed with whitening Accelerator toothpaste (Ipana 3D Whitening Accelerator); G2 – specimens were brushed with Whitening toothpaste (Ipana 3D Whitening Perfection); using a rechargeable electric toothbrush (Braun Oral B Professional Care 500 + Brush Head: Precision Clean, Oral B, Procter & Gamble GmbH, Germany). The colour measurements of the specimens were obtained by using a spectrophotometer in each step (CM-3600A, Konica Minolta, Tokyo, Japan). All data were analysed statistically by using Two-Way ANOVA and Tukey's Post-Hoc analysis.

Results: No significant differences between two different composites after thermo-cycle process $p>0.05$ in term of colour stability. Amongst mediums, the maximum discolouration was seen in coffee medium (6,49±0.62) for Filtek BulkFill and cola for Tetric Evoceram (7,79±1,97). According to the tooth paste, no significant differences($p>0.05$) were observed between groups.

Conclusion: The composite resin restorative materials has a potential of discoloration as a colour stability of each material is differ, that the staining potential of several drinks and mediums vary according to the restorative material's properties.

P420

İki Taraflı Kanin Agenezisine Sahip Hastanın Protetik Rehabilitasyonu

Meryem Gülce Subaşı[1], Gülce Alp[2]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç. Bu vaka raporunun amacı iki taraflı kanin agenezisine sahip hastanın protetik rehabilitasyonunu anlatmaktadır. **Yöntem.** Kırk yaşındaki bayan hasta estetik sebeple protetik diş tedavisi bölümüne başvurmuştur. Hastanın klinik ve radyografik muayenesinde üst çenede iki taraflı kanin agenezisi mevcuttu. Üst sağ santral diş kanal tedavili olup, ilgili dişte estetiği ve kenar uyumu iyi olmayan kron restorasyon mevcuttu. Hasta mevcut krondan, ön grup dişler arasındaki diestama ve ön dişlerinin şeklinden memnun değildi. Hastaya CAD/CAM tekniği kullanılarak 5 adet lamine (14,12,21,22,24) ve 1 adet kron (11) yenilenmesi planlandı. Diş kesimi sonrasında, CAD/CAM cihazının tarama kısmı ile alt üst çene dijital ölçüler elde edildi. Lamine veneerler ve kron restorasyon CAD/CAM cihazında tasarlandı. Tüm restorasyonlar lityum disilikat esaslı bloktan (IPS e.max CAD) CAD/CAM cihazının kazıma kısmında kazındı. Kristalizasyon öncesi ve sonrası dentin provayı takiben, restorasyonlara makyaj işlemi uygulandı. Simantasyon öncesinde, restorasyon iç yüzeyi ve diş yüzeyinde yapılması gereken adeziv hazırlıklar tamamlandı. Lamine veneer restorasyonlar ışıkla sertleşen rezin siman (Variolink Veneer) ve tek kron restorasyon ise kimyasal ve ışıkla sertleşen rezin siman (Variolink II) ile ilgili dişlere adeziv olarak simante edildi. Simantasyon sonrası restorasyonlar her bir yüzden 20 sn ışık cihazı (Elipar S10) ile ışınlandı.

Bulgular. Kron restorasyon ve lamine veneer restorasyonlar sayesinde ön grup dişler arasındaki diestamalar kapatılmış, dişlerdeki morfolojik şekil bozuklukları düzeltilmiş ve iki taraflı kanin dişlerin eksikliği premolar dişlerin şeklinin modifiye edilmesi ile giderilmiştir.

Sonuç. Bir yıl sonraki kontrol randevusunda ön grup restorasyonların diş eti uyumlarının iyi olduğu ve hastanın yapılan restorasyonların estetik ve fonksiyonundan oldukça memnun olduğu gözlenmiştir.

P420

Prosthetic Rehabilitation of A Patient With Bilateral Canine Agenesis

Meryem Gülce Subaşı[1], Gülce Alp[2]

[1] Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

[2] Okan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Aim: The aim of this case report was to describe the prosthetic rehabilitation of a patient who had bilateral canine agenesis.

Methods: A forty-year old woman was admitted to the prosthodontics department for esthetic reasons. The patient's clinical and radiographic examination revealed maxillary bilateral canine agenesis. Maxillary right central was endodontically treated and it had an unesthetic and misfit crown restoration. The patient was not satisfied with that crown, diestama between the anterior group teeth and the shape of the anterior teeth. Five laminate veneer (14,12,21,22,24) and replacing a crown restoration (11) using CAD/CAM system was planned. After teeth preparation, mandibular and maxillary impressions were digitally taken by scanning part of the CAD/CAM device. Laminate veneers and crown restoration were designed by the CAD/CAM device. All restorations were milled from lithium disilicate blocks (IPS e.max CAD) using milling part of the CAD/CAM device. Before and after crystallization, following dentine trial, glaze procedure was applied to the restorations. Before cementation, adhesive preparations were performed in the inner surface of the restorations and on the tooth surface. Laminate veneer restorations were cemented with light polymerizing resin cement (Variolink Veneer) and a crown restoration was cemented with chemically and light cured resin cement (Variolink II) to the corresponding teeth. After cementation, restorations were irradiated for 20 seconds on each surface with light polymerizing device (Elipar S10).

Results: With the aid of crown and laminate veneer restorations, diestamas between anterior group teeth were closed, morphological shape disorders were corrected and bilateral canine agenesis were eliminated with modifying the shape of the premolar teeth.

Conclusion: At the control appointment after one year, it was observed that marginal fit of restorations were good and the patient was very satisfied with the esthetics and function of the restorations.

P421

Kök Rezorpsiyonu ve Mobilite Görülen Dişlerin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Fatma Kaplan[1], Asiye Nur Dinçer[1], Büşra Özdemir[2]

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi,Endodonti Anabilim Dalı

[2] Erzurum Ağız ve Diş Sağlığı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, kök rezorpsiyonu ve periapikal bölgede radyolüsent lezyon bulunan dişlerin kök kanal tedavisi ile iyileşmesinin sunulmasıdır

Yöntem: 15 yaşındaki erkek hasta alt ön bölge dişlerinde mobilite şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayenede 31, 32, 41 ve 42 numaralı dişlerde mobilite, periapikal bölgede kök rezorpsiyonu ve radyolüsent lezyon saptandı. 31, 32, 41 ve 42 numaralı dişlere kök kanal tedavisine başlandı. NaOCl (sodyum hipoklorit) irrigasyonuyla birlikte el eğeleriyle 50# ye kadar şekillendirme yapıldı. Ca(OH)2 (kalsiyum hidroksit) uygulandıktan sonra MTA (mineral trioksit agregat) ile kök kanal dolumu yapıldı. Kompozit rezin ile restore edildi.

Bulgu: Klinik ve radyolojik 1 yıllık takip sonrası mobilitede azalma ve periapikal lezyonda iyileşme gözlemlendi.

Sonuç: Kök rezorpsiyonu bulunan lezyonlu dişlerin uygun kök kanal tedavisi ile iyileşmesi mümkündür.MTA' nın temel özellikleri göz önüne alındığında, apikal tıkama için etkili bir yöntem gibi görülmektedir.

P421

Endodontic Treatment of Teeth with Root Resorption and Mobility: A Case Report

Fatma Kaplan[1], Asiye Nur Dinçer[1], Büşra Özdemir[2]

[1] Bezmialem Foundation University, Department of Endodontics

[2] Erzurum Oral and Dental Health

Aim: The aim of this study is to present the healing on the teeth with root resorption and periapical lesion by endodontic treatment.

Method: 15 years old male patient was refered to our clinic with mobility on the mandibular anterior region. During the clinic and radiologic examination was detected 31, 32,41 and 42 number teeth mobility, root resoption and radiolucent lesion on the periapical region. Root canal treatment perfomed to 31,32,41 and 42 number teeth. The root canals were prepared with hand files to size #50 under irrigation with 5.25 % NaOCl. After application of calcium hydroxid, root canal obturation was performed with MTA (mineral trioksit agregat). The teeth was restored by dental composite filling.

Result: Clinic and radiologic follow up after 1.year decrease in mobility and improvement in periapical lesions were observe.

Conclusion: Root canal treatment performed by principals of endodontics provides successful healing lesion and root resorption.Considering basic charecteristic of the material, MTA seems to be an effective method for apical plug.

P422

Stafne Kemik Kavitesi: Bir Vaka Raporu

Savaş Özarslantürk, Neşe Oral, Osman Pak, Hatice Seda Özgedik, Tuncer Özen

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Stafne Kemik Kavitesi (SKK), Stafne tarafından 1942'de bildirilen çok seyrek bir durumdur. Defekt, alt çenenin asemptomatik, radyolusent lezyonudur. Genellikle alt çene alt sınırının üstünde, çene açısının hemen önünde mandibular kanalın altında, üçüncü molar dişin altında ve arkasında görülür. Radyolusent defektin sınırları yoğun radyoopak bir hat ile belirgindir.. Genellikle rutin dental radyografi ile teşhis edilir. Son yıllarda Dental Volumetrik Tomografi (DVT), dişhekimliğinde en güncel görüntüleme yöntemidir Bu yazının amacı, DVT ile Stafne Kemik Kavitesi bulunan bir vakanın tanısının teyit edilmesidir.

Yöntem: 80 yaşındaki hastamız kliniğimize protez yaptırmak için başvurdu. Ekstra-Intra oral muayene yapıldı ve panoramik röntgen çekildi. Panoramik radyografta sol mandibulada radyolusent lezyon görüldü. Öncelikle Stafne Kemik Kavitesi düşündük ve ileri inceleme için DVT yapıldı.

Bulgular: Panoramik grafide sol posterior mandibular bölgede uniloküler, ovoid, iyi tanımlanmış, radyolusent lezyon izlendi. DVT taraması molar bölgede mandibula lingual duvar defekti, kesitsel görüntülerde invajinasyon, üç boyutlu görüntülemede lingual kemik defekt alanı görüldü.

Sonuç: Stafne Kemik Boşluklarını doğrulamak için klinik ve radyografik inceleme yeterlidir. DVT, kesin teşhis için önemlidir.

P422

Stafne Bone Cavity: A Case Report

Savaş Özarslantürk, Neşe Oral, Osman Pak, Hatice Seda Özgedik, Tuncer Özen

Health Sciences University, Gülhane Dental Faculty, Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: Stafne Bone Cavıty (SBC) is very rare condition which was reported by Stafne, in 1942. The defect is asymptomatic, radiolucent lesion of the lower jaw. It generally is located below the mandibular canal, above the inferior border of the mandible ,just anterior to the angle of the jaw, below and just behınd the third molar. The margin of the radiolucent defect are well defined by a dense radiopaque line. It is usually discovered by routine dental radiography. In recent years Dental Volumetric Tomography (DVT) is the most current imaging method in dentistry

The aim of this report is to confirm the diagnosis of a case of Stafne Bone Cavıty wıth DVT

Method: 80-year-old patient was referred our clinic for prosthesis. Extra-Intra Oral examination and panoramic X-ray was performed. On panoramic radiography there was a radiolucent lesion in the left mandıble. Firstly we thought Stafne bone cavity and for the further examination , DVT was performed

Results: The panoramic radiograph showed a unilocular, ovoid, well defined, radiolucent lesion in the left posterior mandibular region. DVT scan showed a mandibular lingual wall defect at the molar region, cross sectioned images presented invagination, three dimensional imaging showed lingual bone defect field.

Conclusion: Clinic and radiographic examination are adequate to confirm the Stafne Bone Cavities. DVT may be important for a definitive diagnosıs.

P423

Keser Dişlerin Kanal Tedavisinin Yenilenmesini Takiben Direkt Kompozit Rezin Restorasyonu

Fulya Demir[1], Gürkan Gür[1], Betül Büşra Ursavaş[2], Tuğba Bezgin[2]

[1] Ankara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Tedavi Anabilim Dalı

[2] Ankara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı kanal tedavisi başarısız olmuş üst çene santral ve lateral dişlerin kanal tedavilerinin yenilenmesi ve direkt kompozit rezin laminate veneer ile restore edilmesinin sonrasında yapılan tedavilerin kısa süreli takiplerinin sunulmasıdır.

Yöntem: 14 yaşındaki kız hasta üst çene ön bölge dişlerinde ağrı ve şişlik şikayeti ile Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede 12, 11, 21, 22 numaralı dişlerinde apse varlığı görülmüş, dişlerde dikey perküsyonda ağrı ve mobilite tespit edilmiştir. Kanal tedavileri sökülüp apseler kanallardan drene edilmiştir. Kanallara ikili antibiyotik patı (metranidazol+siprofloksasin) gönderilmiştir. İki hafta aralıklarla kanal içi ilaçlar yenilenmiştir. İki ay sonunda dişler gutha perka ve epoxy rezin içerikli bir kanal patı(Endoplus) ile doldurulmuştur. Daha sonra dişler kompozit laminate veneer restorasyonların yapılabilmesi için prepare edilmiştir. Hazırlanan dişlere total etch sistem,ve nanohibrit rezin kompozit (Clearfil Majesty Kuraray, Okayama,Japan) uygulanmıştır.

Bulgular: 1,3,6 aylarda yapılan kontrollerde dişlerin klinik ve radyografik olarak asemptomaatik olduğu , yapılan restorasyonların fizyolojik fonksiyonlarına devam ettiği tespit edilmiştir.

Sonuç: Başarısız kanal tedavili üst çene kesici dişlerin kanal tedavilerinin yenilenmesini takiben direkt kompozit laminate veneer ile restorasyonu düşük maliyetli bir tedavi seçeneğidir. Ayrıca büyüme ve gelişmesi devam eden hastalarda kesin bir tedavi planlamadan önce dişlerin laminate veneerler ile restorasyonu faydalı olmaktadır.

P423

The Restoration of the Incisor Teeth with Direct Composite Resin After the Retreatment

Fulya Demir[1], Gürkan Gür[1], Betül Büşra Ursavaş[2], Tuğba Bezgin[2]

[1] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Treatment

[2] Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

Purpose: The purpose of this case report is the presantation of the short term follow up of the treatment which implemented after the restoration of direct composites laminate veneer and the root canal treatment for maxilla central and lateral teeth that unsuccesfully treated before.

Method: A 14-year-old female patient referred to Ankara University Dentistry Faculty with pain and swelling related to maxillary anterior region. Clinical examination revealed abscess in 12, 11, 21, 22 number of teeth, mobility and pain in the vertical pericus in the teeth. Radiographic examination revealed presence of root canal fillings and the lesions at the apexes of teeth. Acute apical abscess was diagnosed in the teeth. The child and her family were approved. And the treatment started. Root canal treatment were removed and abscess were drained. Double antibiotic paste (metronidazol+siprofloksasin)was placed on the root canals. Root canal medic ament were renewed at 2-week intervals and after 2 months, root canals were filled with gutta-percha and epoxy resin based root canal sealer (Endoplus). Then the teeth were prepared for resin composite laminate veneer restoration. The laminate veneers were done with total etch system and a nano-hybrid composite (Clearfil Majesty Kuraray,Okayama,Japan).

Results: In 1, 3, 6-month follow-up period, it was found that the teeth were clinically and radiographically asymptomatic and physiological functions of restorations have been observed.

Conclusion: The restoration of the maxilla incisor teeth with direct composite laminate veneer after the renewed root canal treatment of the unsuccesful one is a treatment option with low cost. Also it is much more benefical to apply this treatment protocol before planning a certain restoration in patients who are still growing.

P424

Üst Kesici Dişte Kökün Orta Üçlüsündeki Rezorpsiyon Alanının MTA ile Tamiri : Olgu Sunumu

Mira Kebudi Benezra

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Daha önceden kanal tedavisi yapılmış santral kesici dişte, ortodontik tedavi sırasında periapikal apse oluşumu ile farkedilen kök rezorpsiyonunun tedavi ve sonuçlarının gösterilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: 15 yaşındaki erkek hasta ortodontik tedavi sırasında sağ üst santral kesici dişte meydana gelen periapikal apsenin tedavisi için endodonti kliniğine yönlendirilmiştir. Daha önceden kanal tedavisi yapılmış dişin klinik ve radyolojik muayenesi sonucu kanalın orta üçlüsünde kök rezorpsiyonu tespit edimiş ve tedavinin yenilenmesine karar verilmiştir. Eski kök kanal dolgusu Protaper Universal Retreatment (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Swizerland) eğe sisteminde bulunan D1, D2 ve D3 eğeleri sırayla kullanılarak uzaklaştırılmıştır ve sonrasında apikal NİTİ el aletleri ile #60 no K eğeye kadar şekillendirilmiştir. Şekillendirme sırasında %5,25 sodyum hipoklorit (NaOCl) solüsyonu ile irrigasyon yapılmıştır ve sonrasında final irrigasyon %17 EDTA'yı takiben serum fizyolojik solüsyonu kullanılarak yapılmıştır. İlk seansın sonunda kök kanalına kalsiyum hidroksit yerleştirilip 10 gün sonrasına randevu verilmiştir. İkinci seansta, apikal çapın geniş olması ve rezorpsiyon sahasının periodontal doku ile ilişkili olması nedeniyle rezorpsiyon defekt bölgesi ile kök kanalı mine sement sınırının 2 mm apikaline kadar MTA (Angelus, Londrina, Paraná, Brazil) ile doldurulmuştur.

Bulgu: 8 ay sonra yapılan klinik ve radyografik kontrolde, diş asemptomatik ve fonksiyonda bulunmuştur. Rezorpsiyon sahasında bir artış tespit edilmemiştir.SONUÇ: Uygun endikasyon, güncel endodontik teknik ve MTA gibi materyallerin kullanımı ile kök rezorbsiyona sahip dişlerin tedavisinin başarılı bir şekilde yapılabileceği gösterilmiştir.

P424

Treatment of Root Canal Resorptıon wıth MTA: A Case Report

Mira Kebudi Benezra

Bezmialem Vakif University Dentistry Faculty, Department of Endodontics

Objective: It is aimed to demonstrate the treatment and results of root resorption which was noticed with periapical abscess formation during orthodontic treatment.

Methodology: 15 years old male patient under orthodontic treatment was referred to the endodontic clinic with a periapical abscesses in the maxillar right incisor. Clinical and radiographic examinations suggested an resorption in the middle third of the root. The old root canal filling was removed with Protaper Universal Retreatment system (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Swizerland) using D1, D2 and D3 files sequentially. Additional preparation was performed with NİTİ hand instruments until #60 no K file. During root canal preparation, irrigation was performed with 5.25% NaOCl solution. At the end of the chemomechanical preparation, root canal was irrigated with 17% EDTA solution followed by saline. Calcium hydroxide was placed into the root canal for 10 days. Next session, the area of the resorption which is associated with periodontal tissue and the root canal was filled with Angelus MTA material (Angelus, Londrina, Paraná, Brazil).

Results: According to clinical and radiographic control performed 8 months later, the tooth was asymptomatic and functioning, also no increase detected in the resorption area. CONCLUSION: Proper indications, application of current advanced endodontic techniques and materials, such as MTA, are expected to be successful in the treatment of root canal resorption.

P425

Periodontal Aralıktaki Gütaperkanın Uzaklaştırılması ve İlgili Dişin 1 Yıllık Takibi

Aliye Koçer, Hicran Dönmez Özkan

Adnan Menderes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka raporunun amacı , periodontal aralığın gütaperka ile doldurulduğu vakayı, rapor etmek ve tek seansta uygulanan yeniden kanal tedavisi ile güta perkanın periodontal alandan uzaklaştırılmasını ve ayrıca 1 yıllık vaka takibiplerini sunmaktır.

Olgu: Ortodonti kliniği tarafından 37 numaralı dişinin muayenesi için endodonti kliniğimize 25 yaşında bayan hasta yönlendirilmiştir. Hastadan alınan anamnezde dişine 2 yıl önce kanal tedavisi yapıldığı ve sol alt bölgede tedaviden sonra ağrı hissettiği fakat sonra ağrısının kesildiği öğrenildi. Yapılan klinik muayenede 37 numaralı dişin etrafında hiperemi gözlenmiş ve perküsyon muayenesinde orta derecede ağrı saptanmıştır. Alınan radyografta dişin mesialinde periodontal aralıkta gütaperka olduğu ve yetersiz bir kanal dolgusu görülmüştür. Hastanın 37 numaralı dişine kanal tedavisi yenilemesi yapılması planlandı. Kanal sökümü için Protaper Retreatment Sistem (Dentsply /Maillefer) kullanıldı. Periodontal cepte bulunan gütaperkanın çıkarılması için H tipi eğe kullanıldı ve radyografi ile kontrol edildi. Kök kanal şekilllendirmesi için Protaper Next (Dentsply,Maillefer) X1, X2 ve X3 kullanıldı. Her eğe arasında %5,25 lik NaOCl ile kanal irrigasyonu yapıldı. Kağıt konlar ile kanallar kurulandı. Şekillendirilmesi tamamlanan dişin final irrigasyonu için sırasıyla 2 ml %17'lik EDTA , 2 ml %5,25'lik NaOCl, 2 ml distile su ve son olarak 2 ml Klorheksidin kullanıldı. Kanallar gütaperka ve epoksi rezin esaslı kanal dolgu patı (AH Plus) (Dentsply/Mailefer) ile dolduruldu.

Sonuç: 1 yıl sonra yapılan klinik muayenede dişin asemptomatik ve fonksiyonel olduğu, alınan radyografilerde ise periodontal alanda lezyon gelişmediği gözlenmiştir.

P425

The Removal of the Gutta-Percha in the Periodontal Gap and 1 Year Follow-Up of the Releated Tooth

Aliye Koçer, Hicran Dönmez Özkan

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The aim of this case report to report a non-surgical retreatment of a secondary mandibular left molar (#37) whom periodontium was filled with a gutta-percha in the primer root canal therapy and 1 year follow-up of this case.

Case: A 25-year-old female patient who referred to our endodontics clinic by department of orthodontics for evaluation of secondary mandibular left molar (#37). In dental history, we learned that primer root canal treatment was performed to the related tooth 2 years ago and the patient experienced pain on the lower left side about 2 years ago, but the symptoms disappeared. In the intraoral examination performed, hyperemia was observed around the #37 and moderate pain was observed on the percussion examination. Radiographic examination revealed that gutta percha was seen in the periodontal gap and the tooth had an inadequate root canal filling. Retreatment was performed to the #37 with Protaper Universal Retreatment Systems (Dentsply Maillefer, Switzerland) for removal of obturation material. The gutta-percha was removed from the periodontal gap by H-file. Radiographic examination was performed to check the removal of the related gutta-percha. For root canal shaping Protaper Next (Dentsply, Mailefer) X1, X2 and X3 were used, respectively. Irrigation was applied with 5.25% NaOCl between each instrument. Final irrigation was performed with 2 ml %17 EDTA, 2 ml %5,25 NaOCl, 2 ml distilled water and finally 2 ml chlorhexidine . Root canals were dried with paper points. Root canal obturation was performed using gutta-percha and epoxy resin based root canal sealer (AH Plus, Dentsply, Germany).

Results: Clinical examination showed that the tooth was asymptomatic and functional. No periapiacal lesion was observed on the radiograph examination.

P426

Osteoblastoma: Bir Vaka Raporu

Savaş Özarslantürk, Osman Pak, İsmail Hakan Avsever, Neşe Oral, Hilal Peker Öztürk

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Benign Osteoblastom (BO) maksiller yüz bölgesinde nadir görülen bir kemik tümörüdür. Bu tümörler en sık uzun kemikler, vertebral kolon, sakrum ve kalvaryumda görülür. Mandibula maksiladan daha fazla etkilenir Lezyon genellikle asemptomatiktir. Histolojik olarak osteoblastom, yüksek vaskülarite ve osteoblastların proliferasyonu ile karakterizedir. Tam cerrahi eksizyon tek tedavidir. Bu raporda, mandibulada osteoblastoma olgusu sunulmuştur

Yöntem: 20 yaşında erkek hasta kliniğimize sağ mandibula şişlik şikayetleri ile başvurdu. İntra-ekstra oral muayene yapıldı, panoramik röntgen ve bilgisayarlı tomografi alındı.

Bulgular: Ekstra oral muayenede mandibulada genişleme saptandı. İntra oral muayenede anlamlı bir bulgu yoktu. Palpasyonda servikal lenfadenopati mevcut değildi. Panoramik radyografda mandibulanın alt kenarında miks radyolusent ve radyopak lezyon görüldü. Histopatolojik olarak osteoblsastomla benzer bulgular saptandı.

Sonuç: Doğru tanı ve cerrahi eksizyon, iyi bir prognoz için önemlidir ve tekrarlayan riskini ortadan kaldırır.

P426

Osteoblastoma: A Case Report

Savaş Özarslantürk, Osman Pak, İsmail Hakan Avsever, Neşe Oral, Hilal Peker Öztürk

Health Sciences University, Gülhane Dental Faculty, Oral and Maxillofacial Radiology

Purpose: Benign Osteoblastoma (BO) is a rare tumor of bone representing in the maxilla facial region. This tumors are most frequently seen in long bones, vertebral column, sacrum and calvarium. The mandıble is affected more than the maxilla. The lesion is usually asymptomatic. Histologically osteoblastoma characterized by high vascularity and proliferation of osteoblasts. Complete surgical excision is the only treatment. The aım of this reports to present a case of Osteoblastoma occurring ın the mandıble

Method: A 20-year-old male patient was referred to our clinic with complaints of right mandibular swelling. İntra-extra oral examination, panoramic x-ray and computed tomography was performed.

Results: Extra oral examination showed expansion of the mandıble. Intra oral examination revealed no significant findings. No palpable cervical lymphadenopathy was present. Panoramic radiograph show that mixed radiolucent and radiopaque lesions inferior border of the mandible. Histopathological findings similar to osteoblastoma.

Conclusion: A correct diagnosis and surgical excision are important for a good prognosis and eliminate the risk of recurrent.

P427

Bilateral Retromolar Kanal: Bir Vaka Raporu

Gözde Derindağ, İrfan Sarıca, Nebiha Hilal Bilge, Osman Murat Bilge

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Retromolar kanal mandibular kanalın anatomik bir varyasyonudur. Kan damarlarının yanı sıra aksesuar sinir lifleri içermesi, klinik açıdan mandibular blok anestezisinin başarısız olmasına, nadiren de nörovasküler yaralanmalara ,hemorajilere ve disestezilere neden olabilimesi yönüyle önemlidir. Bu vaka raporunda mandibula posteriorda bulunan bilateral retromolar kanalın klinik ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi(KIBT) bulgularının sunulması amaçlanmıştır.

Vaka raporu: Kliniğimize 45 yaşında kadın hasta protetik tedavi amacıyla başvurmuştur. Detaylı anamnezi alınan hastanın tip 2 diyabeti olduğu ve 5 kere yüz felci geçirdiği ve hala arasıra uyuşukluk ve elektriklenme hissettiği öğrenildi. Hastadan alınan panoramik radyografide mandibular kanalda bir patoloji olduğu düşünülerek KIBT istenmiştir. Detaylı tomografik inceleme sonucu hastanın foramen mandibulalarından 13,5 mm sonra ayrılan retromolar kanallara sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Hastada bu anatomik varyasyon dışında herhangi bir patolojiye rastlanmamıştır.

Sonuç: Mandibular kanaldaki anatomik varyasyonların teşhisi protetik tedavi sonrası oluşabilecek uyuşukluğun ve 3. molar dişlerin çekimi esnasında oluşabilecek komplikasyonların önlenmesi açısından oldukça önemlidir. KIBT incelemesi bu tip varyasyonlarda mutlaka yapılmalıdır.

P427

Bilateral Retromolar Canal: A Case Report

Gözde Derindağ, İrfan Sarıca, Nebiha Hilal Bilge, Osman Murat Bilge

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objectives: The retromolar canal (RMC) is an anatomical variant of the mandibular canal. Apart from blood vessels it also contains accessory nerve fibers and is clinically important, because its presence can account for failures of mandibular block anesthesias and in rare cases, injuries of its neurovascular bundle can lead to complications such as hemorrhages and dysesthesias. In this case report, it is aimed to present clinical and come beam computed tomography(CBCT) findings of a bilateral retromolar canal in posterior mandible.

Case Report: A 45-year-old female patient admitted to our clinic for the purpose of prosthetic treatment. It was learned that the patient who had detailed anamnesis had type 2 diabetes and had facial paralysis 5 times and still feel numbness and tingling. A panoramic radiograph taken from the patient suggests that CBCT is a pathology in the mandibular canal. A detailed tomographic examination revealed that the patient had retromolar channels that separated from the foramen mandibulae after 13.5 mm. No pathology was found except this anatomical variation in the patient.

Results: The diagnosis of anatomical variations in the mandibular canal is very important in terms of prevention of complications that may occur during extraction of the third molar tooth and numbness that may occur after the prosthetic treatment. The CBCT examination must be done in these types of variations.

P429

Kron-Kök Kırığına Sahip Santral Dişin Multidisipliner Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Melek Yıldırım[1], Koray Sürme[2]

[1] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

[2] Serbest Diş Hekimi

Amaç: Çene-yüz travmaları; sıklıkla, dişleri, diş destek yapılarını ve komşu yumuşak dokuları etkileyerek estetik, fonksiyonel ve psikolojik problemlere neden olabilmektedir. Dişeti sınırına veya daha altına uzanan diş kırıklarının tedavisi multidisipliner bir tedavi planı gerektirmektedir. Bu olgu raporunda üst çene santral kesici dişin travma sonrası tedavisi sunulmuştur.

Olgu Raporu: 15 yaşındaki erkek hasta 11 numaralı dişinin çekimi için Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Alınan anamnezde, hastanın 5 yıl önce okulda düşüp dişlerini yere çarptığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik muayene sonucunda, 11 numaralı dişte dişeti seviyesinin altına kadar uzanan kron-kök kırığı saptanmıştır. Klinik ve radyografik bulgular değerlendirilmiş ve tedavi planı olarak önce kırık diş yüzeyinin açığa çıkarılmasına, ardından 11 numaralı dişin endodontik tedavisine ve protetik restorasyonuna karar verilmiştir. 6 aylık takip sonucunda klinik ve radyografik olarak dişlerin sağlıklı olduğu gözlenmiş ve kontrol randevuları verilmiştir.

Sonuç: Daimi diş travma vakalarında dişi ağızda tutabilecek alternatif tedavi seçenekleri değerlendirilmeden çekim yapılmamalıdır. Uygun tedavi prosedürlerinin seçimi ve multidisipliner bir tedavi yaklaşımı sonucunda başarı şansı artmaktadır ancak oluşabilecek komplikasyonlar bakımından uzun süreli takiplerin yapılması gerekmektedir.

P429

Multidisciplinary Treatment of A Central Tooth with Crown-Root Fracture: A Case Report

Melek Yıldırım[1], Koray Sürme[2]

[1] Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics

[2] Free Dentist

Aim: Maxillofacial trauma; often cause aesthetic, functional and psychological problems by affecting teeth, supporting structures of the teeth and adjacent soft tissues. Treatment of dental fractures extending to or below the gingival margin requires a multidisciplinary treatment plan. In this case report, post-traumatic treatment of an upper central incisor tooth was presented.

Case Report: A 15-year-old male patient was referred to Gazi University Dentistry Faculty Pedodontics Department for right upper central tooth extraction. It was learned that the patient fell down at school 5 years ago and hit his teeth at the same time. As a result of the clinical examination, a crown-root fracture extending to the level of the gingival margin at right upper central teeth was detected. Clinical and radiographic findings were evaluated and the treatment plan was decided to expose the surface of the fractured tooth first, followed by endodontic treatment and prosthetic restoration. As a result of the 6-month follow-up, Clinically and radiographically it was observed that the teeth were healthy and control appointments were given.

Conclusion: In the case of permanent tooth trauma, teeth should not be extracted without considering alternative treatment options. Selection of appropriate treatment procedures and a multidisciplinary treatment approach increase the chances of success, but long-term follow-ups are required for complications that may arise.

P430

Ön Bölge Diş Eksikliğinde CAD-CAM ve Fiber Uygulamaları ile Estetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu

Elifnur Güzelce, Seçil Karakoca Nemli, Özgül Karacaer

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Günümüzde fiberle güçlendirilmiş sabit parsiyel protezler estetik ve ekonomik olmaları, kolay tamir edilebilmeleri ve destek dişlerde fazla preperasyon gerektirmemeleri sayesinde hem hasta hem de hekim açısından alternatif ve avantajlı bir tedavi seçeneği sunmaktadır. Fiberle güçlendirilmiş sabit protezler geliştirilen mekanik ve estetik özellikleri ile daha popüler bir hale gelmiş ve restoratif diş hekimliğinde kullanımları ilk üretildikleri günden bugüne artmıştır. Metal alaşımlarla kıyaslandıklarında translüsent olmaları, iyi bağlanabilme özelliklerinin olması ve tamir edilebilmelerinin kolay olması yanında koroziv olmamaları gibi avantajları bulunmaktadır. Bu vaka sunumunda, mandibular sağ lateral diş eksikliği olan bir hastada fiber destekli sabit protezlerin yapımında CAD-CAM teknolojisini de kullanarak estetik bozukluğun giderilmesi anlatılmaktadır.

Olgu: 48 yaşında erkek hasta periodontal sebeple kaybettiği sağ alt santral dişine bağlı estetik kaybın tedavisi için kliniğimize başvurmuştur hastanın estetik beklentisini karşılamak ve destek dişlerinden fazla miktarda aşındırma yapmamak için fiber destekli adeziv bir köprü yapımına karar verilmiştir. Hasta ağzından dijital ölçü alınmış, Cerec (Dentsply Sirona) CAD/CAM sisteminde köprü gövdesi tasarlanmıştır. Köprünün gövdesi rezin-seramik hibrit (GC Cerasmart) bloktan sistemin freze ünitesinde şekillendirilmiştir. Fiber materyali gözdenin lingual yüzünde açılan oluklara kompozit rezin yardıyla gömülmüş, destek dişlerin lingual yüzeylerine uzatılarak dişlere kompozit rezin ile adeziv olarak uygulanmıştır.

Sonuç: Fiberle güçlendirilmiş sabit parsiyel protezler, metal desteksiz, estetik ve düşük maliyetli bir tedaviye olanak sağlar. Bu vaka sunumunda; ön bölgede bir köprü protezi uygulamasında dayanak dişlere konservatif, ekonomik ve hızlı bir tedavi yöntemi olan fiber tutucular ve gövde kısmının yapımında estetik, pratik ve yüksek materyal kalitesi sağlayan CAD/CAM yönteminin avantajları birleştirilmiştir. Gövdenin üretildiği rezin-seramik hibrit materyal; yapısındaki seramik bileşeni ile iyi bir estetik sağlarken rezin içeriği sayesinde kompozit rezin ile iyi bir bağlantı sağlamaktadır.

P430

Esthetic Rehabilitation with CAD-CAM and Fiber Applications in the Anterior Region Dental Failure: A Case Report

Elifnur Güzelce, Seçil Karakoca Nemli, Özgül Karacaer

Gazi University Faculty of Dentistry

Objectives: Today, fiber-reinforced fixed partial prosthesis offers an alternative and advantageous treatment option in terms of patient and physician due to being aesthetic and economical, easy to repair and does not require extra preparation in support teeth. In this case report, we describe the removal of aesthetic impairment by using CAD-CAM technology in the construction of fiber-supported fixed dentures in a patient with mandibular right lateral incomplete tooth.

Case: A 48-year-old male patient was admitted to our clinic for the treatment of esthetic loss due to the right lower central tooth that he lost due to periodontal disease and decided to construct a fiber-reinforced adhesive bridge. A digital measurement was taken from the patient's mouth and a bridge body was designed in Cerec (Dentsply Sirona) CAD / CAM system. The bridge-shaped resin-ceramic hybrid (GC Cerasmart) is shaped in the milling unit of the block system. The fiber material was embedded into the grooves opened on the lingual face of the pontic with a composite resin aid, extended to the lingual surfaces of the supporting teeth, and applied to the teeth with composite resin as an adesive.

Conclusion: Fiber-reinforced fixed partial prosthesis provides aesthetic and low-cost treatment without metal support. In this case presentation; Combined with the benefits of a CAD / CAM method that provides aesthetic, practical and high-quality material in the construction of fiber holders and body parts, a conservative, economical and rapid treatment method for abutment teeth in a frontal bridge prosthesis application. Resin-ceramic hybrid material from which the pontic is produced; Provides good aesthetics with the ceramic composition of the structure and provides a good connection with the composite resin due to the resin content.

P431

Gingivektomi Operasyonu Sonrası Korkusuz Gülümseme

Gülbahar Ustaoğlu, Kerem Çağlar Gümüş, Özge Uysal

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Günümüzde diş sağlığı kadar güzel bir gülüş de, kişinin kendisine olan özgüveninde önemli yer tutar. İdeal gülüş ise, diş ve dişeti arasındaki görünürlük dengesine bağlıdır. Gülerken dişetlerinin fazlaca görülmesi hastayı rahatsız edebilir. Bu problemin tedavisinde çeşitli cerrahi teknikler ve botulinum toksin enjeksiyonu uygulanabilir. Bu vaka raporunda gülme ve konuşma esnasında üst ön dişetleri aşırı gözüken ve bu durumdan rahatsızlık duyan bayan hasta gingivektomi & gingivoplasti ile tedavi edildi.

Yöntem: Faz I periodontal tedavinin ardından lokal anestezi altında periodontal sond ile kemik seviyesi belirlenerek, cep işaretleyici presel ile kanama odakları oluşturuldu. 15 nolu bistüri ile dokuya 45 derecelik açı yaparak insizyon gerçekleştirildi. Kirkland ve orban bıçakları ile de gingivoplasti uygulandı. Periodontal pat ile cerrahi alanın 1 hafta süre ile korunması sağlandı.

Bulgular: Operasyon sonrası iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Hastanın mevcut kısa dişlerinin boyutları uzatılarak ve aşırı dişeti görünümü ortadan kaldırılarak, istenilen estetik gülme hattı sağlandı.

Sonuç: Gingivektomi, ideal koşullarda gerçekleştirildiğinde, klinik kısa kronlu dişlerin ve aşırı dişeti görünümünün restore edilmesinde, işlevsel ve estetik açıdan tatmin edici sonuçlar veren bir yöntemdir.

P431

Smiling Without Fear After Gingivectomy Operation

Gülbahar Ustaoğlu, Kerem Çağlar Gümüş, Özge Uysal

Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Objective: Nowadays, a smile is also important as good as dental health, in one's self-confidence. The ideal smile depends on the balance of visibility between the teeth and gums. Extreme gingival appearance can be disturbing the patient when they are laughing. Various surgical techniques and botulinum toxin injection can be applied in the treatment of this problem. In this case report, 21 years old female patient who had an upper gingival abnormality during the laughing and conversation, was treated with gingivectomy & gingivoplasty.

Material and Method: After phase I periodontal treatment, bone levels were determined with periodontal sonde under local anesthesia and bleeding foci were established with pocket marker presel. An incision was made by making a 45 degree angle to the tissue with a number 15 scalpel . Kirkland and orban knives were also used for gingivoplasty. The periodontal pat was allowed to protect the surgical site for one week.

Results : Post-operative healing was uneventful. The desired aesthetic smile line was achieved by extending the size of the patient's existing short teeth and removing the excessive gingival appearance.

Conclusions : Gingivectomy is a procedure that enable to restore teeth having a short clinical crown and extreme gingival apperance, when performed in ideal conditions, gingivectomy gives satisfactory results from functional and aesthetic point of view.

P432

Endodontik Tedavili Maksiller Premoların İndirek CAD/CAM Materyali ile Onley Restorasyonu

Mürşide Gültekin[1], Hande Şar Sancaklı[2], Özgür Delican[3]

[1] Körfez Adsm

[2] İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[3] Sarıyer Adsm

Amaç: Çalışmanın amacı endodontik tedavi sonrası kök kanallarına fiber post uygulaması yapılan maksiller premolar dişin indirek CAD/CAM restorasyon materyali olan Lava Ultimate materyali kullanılarak onley ile restore etmektir.

Yöntem: Endodontik tedavi sonrası koroner yapının güçlendirilmesi amacıyla bukkal ve paletinal kanala birer adet fiber post yerleştirildi. Postlar biscem ile yapıştırıldı. 3m universal bonding kullanılarak kompozit ile restore edildi. Ardından restorasyon indirek onley restorasyon yapımı için prepare edildi ve elastomerik ölçü maddesi ile ölçü alındı. CAD/CAM indirek restoratif materyali olan Lava Ultimate ile onley restorasyon tamamlandı.

Bulgular: Restorasyon sonrası restorasyonda herhangi bir uyumsuzluk gözlenmedi.

Sonuç: Aşırı madde kaybı olan endodontik tedavili dişlerin indirek CAD/CAM onley ile restorasyonu oldukça konservatif, estetik ve hasta memnumiyeti yüksek olan bir tedavi seçeneğidir.

P432

Endodontically Treated Maksiller Premolar Restored with CAD/CAM Onlay Restoration.

Mürşide Gültekin[1], Hande Şar Sancaklı[2], Özgür Delican[3]

[1] Körfez Adsm

[2] Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

[3] Sarıyer Adsm

Aim: The aim of this study to restore the maxillary premolar with CAD/CAM nanoceramics material with indirect onlay treatment.

Method: Maxillary premolar were replaced two fiber posts after root canal treatment. These fiber posts were placed in buccal and palatal root canal. This post were cemented with biscem and it was restored with composite using 3M Universal bonding. Then the restoration was prepared for indirect onlay restoration and impressions were made with condensation silicone impression material. The restoration was finished CAD/CAM resin nanoceramics material (Lava Ultimate).

Results: The restoration of endodontically treated teeth with indirect CAD / CAM onlay is a conservative, aesthetic and patient-friendly treatment option.

P433

Serbest Dişeti Grefti Kullanılarak İnce Biyotipli Dişetinin Kalınlaştırılması Ve Keratinize Dişeti Dokusunun Arttırılması: Vaka Raporu

Deniz Yılmaz, Dicle Altındal, Eylem Ayhan Alkan

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: İnce dişeti biyotipi, dişeti çekilmesi riskini arttıran faktörlerden biridir. Bu vaka raporunda serbest dişeti grefti (SDG) kullanılarak mandibular anterior bölgedeki keratinize doku miktarının ve dişeti kalınlığının arttırılması sunulmaktadır.

Yöntem: 25 yaşında, sistemik hastalığı bulunmayan erkek hastanın klinik muayenesi sonucunda, keratinize dişetinin yetersiz olduğu alt çene anterior bölgede ince gingival biyotipli dişeti tespit edilmiştir. 41 nolu bölgedeki bu mukogingival deformitenin düzeltilmesi amacıyla serbest dişeti grefti operasyonu planlanmıştır. Alıcı yatakta, lokal anesteziyi takiben yarım kalınlık flep kaldırılmıştır. Damaktan elde edilen SDG alıcı sahaya yerleştirilerek suturla stabilize edilmiştir. Operayon sonrasında alıcı ve verici sahalarda iyileşme sorunsuz gerçekleşmiştir.

Bulgu: Suturlar alındıktan sonra 1., 3., 6. ve 12. aylarda kontrolleri yapılmıştır. Dişeti çekilmesi 5 mm'den 2 mm'ye inmiştir. Dişeti kalınlığı 31 no'lu diş bölgesinde 0.41 mm'den 2.17 mm'ye çıkmıştır. Keratinize dişeti miktarında 8 mm kazanç elde edilmiştir.

Sonuç: SDG operasyonunu takiben, bölgede yeterli miktarda keratinize doku ve dişeti kalınlığı elde edilmiştir.

P433

To Enhance Gingival Thickness and Keratinized Tissue Using Free Gingival Graft: A Case Report

Deniz Yılmaz, Dicle Altındal, Eylem Ayhan Alkan

Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Thin gingival biotype is one of the factors increasing the risk of gingival recession. This case report presents to enhance the amount of keratinized tissue and gingival thickness with free gingival graft in the anterior mandibular region.

Case: A 25-year-old male patient with no systemic disease was found to have a thin gingival biotype in the anterior region of lower jaw where keratinized gingiva was insufficient. Free gingival graft (FGG) operation was planned for the correction of this mucogingival deformity at the region of teeth 31 and 41. Following local anesthesia, receiver bed was prepared by removing a partial-thickness flap. FGG was obtained from the palate and placed in the receiver area. After the surgery, healing was completed without problem both in the graft region and receiver area.

Indication: The patient was controlled in the 1st, 3rd and 6th months after the removal of sutures. The level of gingival recession was decreased from 5mm to 2mm. Gingival thickness was increased to 2.17 mm from 0.41mm. There was 8 mm gain in the amount of keratinized gingiva.

Conclusion: Following the FGG operation, sufficient amount of keratinized tissue and gingival thickness were obtained in the area.

P434

Mine Hipoplazisi Bulunan Ön Dişlere Estetik Tedavi Yaklaşımı : İki Olgu Sunumu

Süveybe Ozan, Nasibe Aycan Yılmaz

Adnan Menderes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Ön dişlerin estetik problemleri; dişlerdeki renklenmeler, diastemalar, diş kırıkları, diş çürükleri, abrazyon ve gelişim sırasında oluşan anormalliklerdir. Bu çalışmanın amacı, ön dişlerde mine hipoplazisinden dolayı oluşan estetik problemlerin direk kompozit restorasyon tedavisiyle giderilmesidir. Direkt kompozit restorasyonlar anında estetik sonuç alınması, tek seansta uygulanabilmesi, maliyetinin düşük olması nedeniyle tercih edilebilmektedirler.

Yöntem

Olgu 1: 22 yaşındaki bayan hasta ön dişlerindeki renklenme ve anormalliklerden şikayetçi olduğu için fakültemize başvurdu. Hastanın dental klinik muayenesinde maksiller ve mandibular ön dişlerinde mine hipoplazisi ve çapraşıklık gözlendi. Diş yüzeylerindeki plak, profilaksi patı ile temizlendi. Gingival retraksiyon için kimyasal ajan uygulandı. Direk kompozit restorasyonlar (Kuraray, Clearfil Majesty Estetic) yapıldı. Bitim ve cilalama işlemleri için ince elmas frez ve abraziv diskler (Kerr, Optidisc) kullanıldı. Ayrıca hastanın 31 numaralı dişinde bulunan kırığın restorasyonu yapıldı.

Olgu 2: 33 yaşındaki bayan hasta dental estetik görünümündeki şikayetinden dolayı fakültemize başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde maksillar ve mandibular ön dişlerinde mine hipoplazisi gözlendi. Alt ve üst mine hipoplazili dişlere direk kompozit restorasyon uygulandı. Bitim ve cilalama işlemleri için ince elmas frez ve abraziv diskler kullanıldı.

Bulgular-Sonuç: Ön dişlerin estetik görünümü minimal-invaziv uygulamalarla başarıyla elde edildi. Tek seansta yapılan bu minimal-invaziv tedavi yaklaşım ile hasta memnuniyeti de elde edilebilmiştir.

P434

Esthetic Treatment Approach for Anterior Teeth with Enamel Hypoplasia: Two Case Reports

Süveybe Ozan, Nasibe Aycan Yılmaz

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Aim: Some aesthetic problems of the anterior teeth are; tooth discolorations, diastemas, fractures, dental caries, abrasion and developmental abnormalities. The aim of this study was to overcome aesthetical problems in anterior teeth with enamel hypoplasia by treating with direct composite restorations. Direct composite restorations can be preferred for achieving aesthetic outcomes immediately, being applied in a single session or being low-cost.

Method

Case One: A 22-year-old female patient was referred to our faculty, complaining the presence of abnormalities and discolorations of anterior teeth. Enamel hypoplasia and crowding were observed in her maxillar and mandibular anterior teeth in the clinical examination. The plaque deposition on the tooth surfaces was removed using prophylaxis paste. Chemical agent was applied for gingival retraction, Direct composite restorations (Kuraray, Clearfil Majesty Estetic) were performed. A fine diamond bur and abrasive discs (Kerr, Optidisc) were used for finishing and polishing procedures. The fracture in lower teeth (31) was also restored with direct composite restoration.

Case Two: A 33-year-old female patient presented to our faculty with the complaint of her dental aesthetic appearance. Hypoplastic enamel defects of the maxillary and mandibular anterior teeth were observed in clinical dental examination. Upper and lower teeth with enamel hypoplasia were restored with direct composite restorations (Kuraray, Clearfil Majesty Estetic). A fine diamond bur and abrasive discs (Kerr, Optidisc) were used for the finishing and polishing procedures.

Results and Conclusion: The aesthetic appearance of anterior teeth could be successfully obtained with minimal-invasive approaches. Patient satisfaction could be also achieved by current single session, minimally-invasive treatment method.

P435

Diş Hekimliğinde Atık Yönetimi ve Çevre Dostu Diş Hekimliği

Seda Cengiz[1], Umut Ballı[2], M. İnanç Cengiz[2], Duygu Bozkurt[3]

[1] Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

[2] Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[3] Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Ekolojinin hassas dengesinin bozulmasına ve hızla tahribatına temelde insanlar neden olurlar. Bu durum son yüzyıllık süreçte gittikçe artış göstermiş ve geri dönülmez bir hal almıştır. Dengenin tekrardan kurulması ve çevresel dönüşümün sağlanması bu nedenle çok önemli bir yere sahiptir. Ağız sağlığının koruyucuları olan biz diş hekimlerinin de bu çevresel dönüşüm üzerine rolü büyüktür. Diş hekimliği; X-ray kullanımı**,** amalgamın yanlış kullanılma ve yok edilmesi, toksik ürünleri kullanarak kimyasal sterilizasyon**,** hasta bakımı sırasında atılması gereken ürünleri kullanmak, ofis aktiviteleri (ışık, kağıt, ekipman), biyomedikal atıklar nedenleriyle çevreye zararlı etkilere neden olmaktadırlar.

Çevre dostu diş hekimliği, mesleğimizin çevre üzerine zararlı etkilerini azaltmaya ve hastaların çevre bilincini artırmaya çalışmaktadır. Çevre dostu dişhekimliği; atık ve kirlenmeyi azaltır, su, enerji ve parayı boşa harcamaz, yüksek teknolojiden yanadır ve refah bir hayat düzeyini destekler.

Temelinde biz diş hekimlerinin kullandığı her türlü malzeme, işlem sırasında uyguladığı teknik ve yöntemleri esas alan; çevrenin korunması ve atıkların uygun şekilde atılması veya geri dönüşümünün sağlanmasına yönelik her türlü yöntem yeşil diş hekimliğinin konusudur. 'Yeşil diş hekimliği' ya da diğer adıyla 'eko diş hekimliği' diş hekimliğinin yeryüzündeki etkilerini azaltmak ve potansiyel kirleticileri minimalize etmek için pratik değişiklikler sunarak çalışanlara rehberlik etmeyi hedefler. Bu sayede diş hekimliği uygulamalarıyla birlikte çevresel dönüşüm hareketi gittikçe yaygınlaşacak ve çevre dostu uygulamalar hız kazanacaktır.

Bu çalışmada diş hekimlerinin çalıştıkları kliniklerde uygulayabilecekleri yeşil yöntemlerden bahsedilmektedir. Çevre dostu diş hekimliği, kaynak tüketimini doğanın ekonomisiyle belli bir seviyede tutarak; dış çevreyi atıkları yok ederek veya azaltarak koruyarak, herkesin refahına katkıda bulunmak gibi sürdürülebilir uygulamaların yerine getirilmesidir. İşte bu sebeple çevre-dostu diş hekimliği uygulamaları yaygınlaştırılmalı ve çevresel dönüşümle birlikte çevresel hasar ortadan kaldırılmaya çalışılmalıdır.

P435

Waste Management in Dentistry and Green Dentistry

Seda Cengiz[1], Umut Ballı[2], M. İnanç Cengiz[2], Duygu Bozkurt[3]

[1] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

[2] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[3] Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry

People are mainly caused by the degradation and rapid destruction of the delicate balance of ecology. This situation has increased in the last century and has become irreversible. For this reason, it has a very important place to establish the equilibrium from the outside and to provide the environmental transformation. Dentists, who are the protectors of oral health, also play a role in this environmental transformation.

Dentistry may be harmful to the environment due to X-rays, misuse and destruction of amalgam, chemical sterilization using toxic products, use of products to be discarded during patient care, office activities (light, paper, equipment), biomedical waste. Green dentistry is trying to reduce the harmful effects of our profession on the environment and to increase the environmental awareness of the patients. Environmentally friendly dentistry; reduces waste and pollution, does not waste water, energy and money, it is a high technology side and supports a life level of prosperity.

Basically, we use all kinds of dental materials, differ on the techniques and methods during the procedure; The protection of the environment and the proper disposal or recycling of waste are all about green dentistry. 'Green dentistry' or, in other words, 'eco dentistry' aims to guide employees through practical changes to reduce the effects of dentistry on the earth and to minimize potential pollutants. In this respect, the environmental transformation process will become more widespread and environment-friendly applications will accelerate with dental applications.

In this study, green methods that dentists can practice in clinics are mentioned. Green dentistry keeps resource consumption at a certain level with the economy of nature; sustainable practices such as contributing to everyone's well-being by protecting or reducing the external environment by eliminating or reducing waste. So, green dentistry practices should be widespread and environmental damage should be removed with environmental degradation.

P436

Dişeti Gülümsemesine Sahip Bireyde Multidisipliner Yaklaşım: Vaka Sunumu

Tuğba Zengin Çelik[1], Ebru Sağlam[1], Muhammed Esad Taha[2], Ayşe Atay[2]

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Giriş: Dental estetik algısı; günümüzde diş hekimlerinin tedavilerini planlarken, göz önünde bulundurduğu önemli bir konu haline gelmiştir. Hastaların dental estetik algısını oluşturan en önemli kriterlerden biri de gülümseme estetiğidir. Estetik bölgedeki diş ve dişetinin görünüm miktarı da gülümseme estetiğinde büyük önem arz etmektedir. Gülümseme estetiğinde artan beklentileri karşılayabilmek için periodontal cerrahi ve protetik prosedürler multidisipliner yaklaşım çerçevesinde birlikte uygulanmaktadır.

Vaka Sunumu: Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı kliniğine, 34 yaşındaki bayan hasta, üst çene kesici dişlerin ve sağ üst 1. premolar dişin üzerine yapılmış metal destekli sabit protezinin estetik nedenlerle değiştirilmesi talebiyle başvurmuştur. Hastanın ağız içi muayenesi yapıldığında; protetik restorasyon bulunan dişlerin kole bölgesinde protezden kaynaklı dişeti çekilmesi, kısa kron boyları ve dişeti gülümsemesi gözlenmiştir. Protetik ve periodontal değerlendirme sonrası multidisipliner yaklaşımla tedaviye başlanmıştır. Hastanın faz 1 periodontal tedavisi tamamlandıktan 2 hafta sonra kuron boyu uzatma cerrahisi yapılmasına karar verildi. Maksiller premolarlar arası gingivektomi işlemi klinik muayene ve model üzerinde planlanan dişeti seviyesi rehber alınarak yapıldı. Aynı seans mukoperiostal flep kaldırıldı ve biyolojik aralık korunacak şekilde alveol kemiği düzenlendi. Alveoler kemik seviyesi ile gingival marjinin uyumu kontrol edildikten sonra 5-0 monofilament prolen sutur (Surgipro™) kullanılarak flep primer olarak kapatıldı. Operasyondan 10 gün sonra suturlar alındı ve dişetiyle uyumlu geçici bir protez simante edildi. Daimi protez işlemine geçilmesi için 4 hafta geçici protez ile bekletildi. Sonrasında hastaya IPS e.max'den hazırlanmış tam seramik kronları simante edildi.

Sonuç: Kuron boyu uzatma operasyonuyla birlikte dişeti gülümsemesine sahip bireylerde periodontal dokuların biyolojik uygunluğu korunarak dişeti seviyesi düzenlenebilmektedir. Böylece biyolojik aralık ihlal edilmeden estetik ve fonksiyonel protetik restorasyonlar yapılabilmektedir. Dişhekimliği uygulamalarında multidisipliner yaklaşım, doku bütünlüğünün korunarak estetik sonuçlar elde edilebilmesinde önem arz etmektedir.

P436

Multidisciplinary Approach to Individual with Gummy Smile: A Case Report

Tuğba Zengin Çelik[1], Ebru Sağlam[1], Muhammed Esad Taha[2], Ayşe Atay[2]

[1] Bezmialem Vakif University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

[2] Bezmialem Foundation University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry

Introduction: Dental aesthetic perception; has become an important issue that dentists are currently considering when planning their treatment. One of the most important criteria that constitutes the dental aesthetic perception of patients is smile aesthetics. The amount of appearance of teeth and gums in the aesthetic region is also of great importance in the smile aesthetic. Periodontal surgery and prosthetic procedures are applied together in the framework of multidisciplinary approach in order to meet the increasing expectation of smile aesthetics.

Case Report: 34 -year-old female patient applied to Bezmialem Vakif University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics. She requested to replace old metal supported porcelain fixed prosthodontics including maxillary incisors and upper right first premolar for aesthetic reasons. Gummy smile, short clinical crown height, gingival recession related to fixed prosthodontics was observed in oral examination. Multidisciplinary treatment started after prosthodontic and periodontal consideration. Two weeks after the phase 1 periodontal treatment of the patient was completed, we decided to perform a crown lengthening surgery. At the same session the mucoperiostal flap was elevated and alveolar bone was resected to preserve the biological width. After adjusting the alveolar bone level and gingival margin compliance, the flap was closed primarly with 5-0 monofilament prolene sutur. After 10 days of operation, the sutures were removed and a temporary prosthesis compatible with the gums was cemented. The patient was left 4 weeks with interim crowns before final prosthodontic procedure and IPS e.max full ceramic cronws cemented.

Conclusion: With the crown lengthening surgery, the gingival level can be regulated in individuals with gummy smile by preserving the biocompatibility of periodontal tissues. Thus, aesthetic and functional prosthetic restorations can be made without violating the biological width. A multidisciplinary approach to dental practice is important in that aesthetic results can be achieved by preserving tissue integrity.

P437

Amlodipin Kullanımına Bağlı Dişeti Büyümesinin Tedavisi: Vaka Sunumu

Deniz Yılmaz, Dicle Altındal, Eylem Ayhan Alkan

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Antikonvülsanlar, kalsiyum kanal blokörleri ve immünsüprasanlar dişeti büyümelerine sebep olduğu bilinen üç temel ilaç olarak bilinmektedir. Kalsiyum kanal blokörü olan amlodipin, hipertansiyon tedavisinde antihipertansif ilaç olarak kullanılmaktadır. Birçok yan etkisinin yanında dişeti hiperplazisi de yapabilmektedir. Dişeti hiperplazisi, hücrelerin sayısındaki artışa bağlı dişetinin genişlemesidir. Bu vaka, uzun dönem amlodipin kullanımına bağlı gelişen dişeti büyümesine ve amlodipin kullanan hastalarda ağız ve diş bakımının önemine dikkat çekmek amacıyla sunulmuştur.

Yöntem: Estetik ve fonksiyonel şikayetlerle kliniğimize gelen 43 yaşındaki erkek hastanın klinik muayenesi sonucunda, generalize dişeti büyümesi tespit edilmiştir. Hastanın hipertansiyon tedavisi için 2 yıldır amlodipin kullandığı öğrenilmiştir. Cerrahi olmayan periodontal tedaviyi takiben, amlodipin veramapil ile değiştirilmiştir.

Bulgu: 3 ayda klinik parametrelerde önemli gelişmeler kaydedilmiştir. 1 yıl takip sonucunda dişeti konturları sağlıklı formda olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Amlodipin kullanımı ve kötü oral hijyen dişeti büyümesine sebep olabilmektedir. Uzun süreli tedavide her zaman alternatif antihipertansif ilaçları da düşünüp, dikkatli plak kontrolü nüksü önlemek için önemlidir.

P437

Treatment of Gingival Overgrowth Due to Amlodipine: A Case Report

Deniz Yılmaz, Dicle Altındal, Eylem Ayhan Alkan

Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Anticonvulsants, calcium channel blockers and immunosuppressants are known to be the three major drugs which cause gingival growth. Amlodipine, a calcium channel blocker, is used as an antihypertensive drug in the treatment of hypertension. In addition to many side effects, gingival hyperplasia is also possible. Gingival hyperplasia is the enlargement of the gingiva due to increasing in the number of cells. This case was presented to take attention to the importance of oral and dental care in patients with gum growth due to long-term use of amlodipine.

Case: As a result of clinical examination of a 43 year old male patient who came to our clinic with aesthetic and functional complaints, generalized gingival enlargement was detected. It has been learned that the patient had been using amlodipine for 2 years for the treatment of hypertension. Following non surgical treatment, veramapil was prescribed instead of amilodipine.

Indication: Significant improvements in clinical parameters were recorded at 3 months. After 1 year of follow-up, gingival contours were observed to be in healthy form.

Result: The use of amlodipine and poor oral hygiene can cause gingival growth. To consider alternative antihypertension drugs in long term therapy and careful plaque control are important factors to prevent recurrence.

P438

Kuron Kırıklarının 'BRB Matriks' Tekniği Kullanılarak Estetik Restorasyonu

Bora Korkut

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Giriş: Gelişen restorasyon teknikleri ve yeni materyaller sayesinde tek seansta ve neredeyse preparasyonsuz olarak bitirilebilen direkt kompozit restorasyonlar, kuron kırıklarının tedavisinde ilk akla gelen seçenek haline gelmiştir. Tabakalama gibi estetik uygulama yöntemleriyle bu restorasyonlar doğal diş dokularını ayırt edilemeyecek kadar iyi taklit edebilmektedirler. Silikon anahtar kullanımı da kompozit tabakalaması için en kolay ve güvenilir yöntemlerin başında gelmektedir. 'BRB Matriks' yöntemi ise silikon anahtar yöntemi ile aynı prensibe dayalı olup daha pratikleştirilmiş bir şeklidir.

Materyel ve Metod: Üst çenede her iki santral kesici dişinde de kuron kırığı mevcut olan hasta kliniğe estetik şikayetle başvurmuştur. Yapılan değerlendirmelerde dişlerin her ikisinin de vital olduğu belirlenmiş olup hastanın zaman kısıtlamasından dolayı tek seansta restorasyon yapılmasına karar verilmiştir. Üst çeneden silikon anahtar hazırlanması amacıyla öncelikle silikon ölçü alınmıştır. 'BRB Matriks' yöntemi ile alınan silikon ölçü üzerinde kalem ile çizildikten sonra restorasyon yapılacak alanlar bir canavar frez ile hazırlanmıştır. Böylelikle geçici restorasyon yapılma aşaması yapılmadan atlanabilmiştir. İzolasyon sonrası minimal invazif preparasyon doğrultusunda dişlere yalnızca derin bizotajlar uygulanmıştır. Renk seçimi cross-polarize filtreli fotoğraf üzerinden yapılmış ve 'MD' ve 'LE' renkleri belirlenmiştir (Essentia/GC). Bir üniversal adeziv ajan (G-Premio Bond/GC) selektif asitlemeyle kullanılmıştır. Silikon anahtar rehberliğinde öncelikle düşük value değerli 'LE' renk rezin ile palatal duvarlar oluşturulmuştur. Dentin dokusunu taklit etmek için yüksek value değerli 'MD' renk rezin kullanılmıştır. Yüzey tabakası için düşük value değerli 'LE' renk rezin kullanılarak restorasyon tamamlanmıştır. Gliserin uygulaması ile oksijen inhibisyon tabakası elimine edilmiştir. Makro ve mikro yüzey anatomileri mavi-bantlı elmas frez düşük turda kullanılmıştır. Marjinal yuvarlatmalar cila diskleriyle (Optidisc/Kerr) ve ara yüzey cilası interdental bantlarla (Epitex/GC) yapılmıştır. Detaylı cilalama işlemi spiral disklerle (ShapeGuard, Diatech /Coltene) yapılmıştır. Restorasyon tamamlanmış ve hastaya üç ayda bir kontrol randevusu verilmiştir.

Sonuç: 2 yıllık kontrolde restorasyonlarda herhangi bir kırık ya da renklenme saptanmamıştır. Mikro-sızıntı belirtisi sayılabilecek bir bulguya rastlanmamıştır. Sonuçtan memnun olan hastaya tekrar kontrol randevusu verilmiştir.

P438

Aesthetic Restoration of Crown Fractures with 'BRB Matrix' Technique

Bora Korkut

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment

Introduction: As a result of developing restoration techniques and materials, mostly prepless and single-visit direct composite resin restorations are the first choice for treatment of crown fractures. These restorations can emulate natural dental tissues perfectly with the use of esthetic methods such as layering. Silicone index is the easiest way for composite layering. 'BRB Matrix' technique is a easier and faster way of silicone index production.

Material and Methods: Crown fractures on maxillary central incisors applied to clinic with aesthetic complaints. Both teeth were considered as vital and because of limited time single-visit direct restorations were considered as treatment plan. Impression was taken from maxillary jaw to create silicone index. According to 'BRB Matrix' technique, drawings were done on impression and spaces were created for restorations by using a burr. By using this technique production of temporaray restoration was eliminated. After isolation in terms of minimal invasive treatment, only deep bevelings were done as preparations. Shades were considered as 'MD' and 'LE' (Essentia/GC) on cross-polarization-filtered photographs. Universal adhesive agent (G-Premio Bond/GC) was used with selektive etching method. First, with silicone index guidance, low value 'LE' shade resin was used to create palatal walls. In order to emulate dentin tissue high value 'MD' shade resin was used. Surface layer was restored with low value 'LE' shade resin. Oxygen inhibition layer was eliminated with glycerine gel. Macro and micro surface structures were created with blue-banded diamond burr. Marginal roundings were done with polishing discs (Optidisc/Kerr) and interdental surface polishing with interdental bands (Epitex/GC). Detailed surface polishing was done with spiral discs (ShapeGuard, Diatech /Coltene). Patient was called for appointments in every 3 months. **Conclusion:** In 2-years recall no fractures or discolorations were detected on restorations. There was also no clue about microleakage. Happy patient was called fort he upcoming appointments.

P439

Çoklu Dişeti Çekilmesi Tedavisinde Koronale Pozisyone Flep ile Trombositten Zengin Fibrin'in Birlikte Kullanımı: Vaka Raporu

Deniz Yılmaz, Dicle Altındal, Eylem Ayhan Alkan

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Amaç: Koronale pozisyone flep (KPF) dişeti çekilmelerinin tedavisinde uygulanan etkili tedavi seçeneklerinden biridir. Ancak minimal kemik onarımının olduğu epitel ve bağ doku iyileşmesi ile sonuçlanır. Bu nedenle iyileşmeyi hızlandırmak ve klinik başarıyı artırmak için çeşitli ajanlardan faydanılmaktadır. Bu ajanlardan bazıları, kollojen membranlar, mine matriks proteinleri, kök yüzey düzleştiricileri,subepitelyal bağ dokusu grefti, büyüme faktörleri ve trombositten zengin fibrin (TZF) olarak sayılabilir. TZF otolog kanın santrüfüj edilmesi sonucu elde edilen biyolojik bir maddedir. Bu vaka raporunun amacı anteror bölgedeki çoklu dişeti çekilmesi tedavisinde KPF ve TZF'nin birlikte kullanımının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Kliniğimize gelen 45 yaşındaki erkek hastada üst çene anterior bölgede çoklu dişeti çekilmesi tespit edilmiştir. Lokal anesteziyi takiben önce yarım kalınlık flep sulküler insizyona kadar yapılıp, tam kalınlık flep mukogingival marjine kadar uzatılmıştır. TZF membran kök yüzeyine yatay olarak yerleştirildi. Flep, TZF membranı örtecek şekilde suturla stabilize edildi. Suturlar alındıktan sonra 1., 3., ve 6. Aylarda dişetine TZF enjeksiyonu yapıldı.

Bulgu: Ameliyat sonrası 3., 6., ve 12. aylarda dişeti çekilme miktarı, dişeti çekilme genişliği, keratinize dişeti miktarı, klinik ataçman seviyesi, cep derinliği, plak indeksi ve gingival indeks gibi klinik parametreler değerlendirildi.

Sonuç: TZF ile kombine koronale flep tekniği ve operasyon sonrası TZF enjeksiyonu çoklu dişeti çekilmesi tedavisinde alternatif tedavi seçeneği olabilir.

P439

The Use of PRF in Combinatïon with CAF in the Treatment of Multiple Gingival Recessions: A Case Report

Deniz Yılmaz, Dicle Altındal, Eylem Ayhan Alkan

Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Aim: Coronally advanced flap (CAF) has been shown to effectively treat gingival recessions but resulted in the reformation of epithelial and connective tissue attachment with minimal bone repair. So, various adjunctive agents have been applied to promote healing and enhance clinical outcome. These include root conditioners, collagen membrane, enamel matrix proteins, subepithelial connective tissue graft, recombinant growth factors, and platelet rich fibrin (PRF). Platelet rich fibrin (PRF) is a surgical biologic additive that is prepared by manipulation of autologous blood. The purpose of this case report is to assess the efficacy of PRF in combination with CAF in the treatment of multiple gingival recessions in the anterior region.

Case: A 45year- old- male patient was refered to our clinic by his dentist with a complaint of severe gingival recession in the anterior region of upper jaw. Following local anesthesia, a half-thickness flap was removed after sulcular incision.Then, full thickness flap extending to mucogingival margin was removed. PRF membrane is positioned on the root surface horizontally. The flap was stabilized by sutures to cover the PRF. PRF was injected to gingiva in the 1st, 3rd and 6th months after the removal of sutures.

Indication: Clinical parameters such as recession depth, recession width, , width of keratinized gingival (KG), clinical attachment level (CAL), probing depth, plaque index and gingival index were evaluated at 3, 6 and 12 months post-surgery.

Conclusions: The use of PRF with CAF technique and post operatively PRF injection may be an alternative treatment option for the treatment of multiple gingival recessions.

P440

Estetik Lamina Restorasyonu: Bir Olgu Sunumu

Hakan Demir, Safa Özden

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Günümüzde estetik diş hekimliği oldukça önem kazanmıştır. Kozmetik diş hekimliğine olan ilginin artışı ile hastaların dişhekimlerinden beklentileri de artmıştır. Bu nedenle, hastaların kaybolan diş estetiğinin yeniden oluşturulması dişhekimliği için en önemli konuların başında gelmektedir.

Yöntem: Kliniğimize başvuran 24 yaşında bayan hasta 11 numaralı dişindeki rotasyondan ve 21 numaralı dişinde bulunan kompozit restorasyonun renk uyumundan memnun değildi. Kompozit restorasyonu birkaçkez yenilenmesine rağmen istediği sonucu alamadığını dile getirdi. Hastamızın beklentisi dişlerinin tümünün doğal bir görünüme sahip olmasıydı. Bu olguda hastanın beklentisi üzerine IPS e-max Esthetic laminate restorasyonlar tercih edildi. Dişlerin gingival seviyeleri gingivektomi ile düzenlendi. Gingivektomiden sonra alt ve üst çenede premolar dişler arası vital bleaching yapıldı. Prepare edilen dişlere ölçü alınmadan önce mekanik retraksiyon uygulandı ve ölçüleri alındı. Son olarak hazırlanan IPS e-max Esthetics restorasyonlar rezin siman ile simante edildi.

Bulgular: Hastamızı rahatsız eden renk farklılıkları ve az miktardaki rotasyon IPS e-max Esthetic laminate restorasyonlar ile giderilerek estetik ve fonksiyonel olarak mutlu edici bir sonuç elde edilmiştir. Ayrıca yapılan gingivektomi ve vital bleaching işlemleri gülüş estetiğini olumlu yönde etkilemiştir.

Sonuç: Estetik başarı için birçok tedavi materyali ve metodu kullanılmaktadır. Bunların arasında laminate veneer porselenler birçok durumda ilk olarak tercih edilmektedir. Mine defektlerinde, diş renklenmelerinde, diestemaların kapatılmasında , malpoze ve aşınmış dişlerde ve özellikle pulpa boyutlarının büyük olduğu genç hastalarda uygulandığı durumlarda memnun edici sonuçlar vermektedir.

P440

Esthetic Laminate Restorations: A Case Report

Hakan Demir, Safa Özden

Cumhuriyet University Dentistry Faculty, Department of Prosthetic Dental Treatment

Objectives: Aesthetic dentistry has gained great importance in dentistry today. With the increase in the demand for cosmetic dentistry, the expectations of the patients from dentistry have also increased. Thus, re-establishing a patient's lost dental esthetic appearance is one of the most important topics for dentistry.

Methods: A 24-year-old woman who applied to our clinic was not satisfied the color adaptation of the composite restoration at the tooth 21and rotation on 11. Although the composite restoration has been renewed several times, he expressed that he did not get the desired result. The patient's expectancy was that all of his teeth had a natural appearance. In this case, IPS e-max Esthetic laminate restorations were preferred on the patient's expectation. Gingival levels of teeth were recontoured by gingivectomy. After gingivectomy, vital bleaching was performed the upper and lower jaw between premolar teeth. Mechanical retraction was performed on the prepared teeth before impression, and the impression were taken. IPS e-max Esthetics restorations prepared and the last laminate veneer restorations cementation with resin cement.

Results: Color discrepancies that disturb our patient and minimal amount of rotation were removed with IPS e-max Press laminate restorations, resulting in aesthetically and functionally pleasing results. In addition, the gingivectomy and vital bleaching procedures positively affected the smile aesthetics.

Conclusion: Lots of new treatment materials and methods have been used in order to achieve the aesthetic. Among them laminate veneer porcelain is used as the first choice in many cases. It gives satisfactory results in cases of enamel defects, dental discolourations, diestema closure, malpositioned and worn teeth, especially in young patients with large pulp sizes.

P441

KKTC'Deki Dişhekimlerinin Endodontik Uygulamalarındaki Tercihlerine Dair Bir Anket Çalışması

Abdullah Sebai, Umut Aksoy, Dilan Kırmızı

Yakın Doğu Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'deki dişhekimlerinin, rutin endodontik tedavinin temel özelliklerine ilişkin mevcut görüşlerinin araştırılması ve endodontik tedavi tekniğindeki gelişmeler ve değişikliklerin hekimlerin günlük pratiğine ne kadar dahil edildiğinin incelenmesidir.

Yöntem: Anketin, Kıbrıs Türk Diş Tabipleri Odası'nda kaydı bulunan ve KKTC'de aktif olarak çalışan tüm dişhekimlerine uygulanması planlanmıştır. Ankette, hekimlerin endodontik tedavi prosedürleri sırasındaki tutumlarına ve kullandıkları materyallere yönelik sorulara yer verilmiştir. Sorular kapalı uçlu sorulardan birden fazla seçeneği olan yanıtlar kullanılarak hazırlanmıştır. Anket, iki araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme metodu kullanılarak doldurulmuştur.

Bulgular: 70 dişhekimi araştırmaya yanıt vermiştir. Görüşülen dişhekimlerinin %90'ının kliniğinde endodontik tedavi uyguladığı, hekimlerin %47'sinin tedavi sırasında periapikal görüntüleme yöntemi olarak RVG kullanmakta olduğu belirlenmiştir. Hekimlerin %42'sinin dolum sonrasında periapikal radyografiye ihtiyaç duymadığı, %11'inin tedavi esnasında hiç periapikal radyografi kullanmadığı, %22'sinin ise sadece dokunma hissi ile çalışma boyu tespiti yaptığı bulunmuştur. Hekimler arasında loop kullanım oranı %19'dur. Hekimlerin en yaygın kullandığı irrigasyon materyali sodyum hipoklorit (%85), en yaygın kullanılan kanal içi medikaman ise kalsiyum hidroksittir (%66).
Sonuç: KKTC'deki mevcut endodontik tedavilerin standartlarının artırılması için mezuniyet sonrası endodonti eğitimlerine önem verilmesi gerekmektedir.

P441

A Survey on Clinicians Preferences in Endodontic Practice in TRNC

Abdullah Sebai, Umut Aksoy, Dilan Kırmızı

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: The aim of this study, is to investigate the views of the dentists in the Turkish Republic of Northern Cyprus on the basic features of their routine endodontic treatment, and to examine how much improvements, technology and changes in the endodontic treatment techniques are incorporated in the practitioners' daily practice.

Methods: The questionnaire survey was planned to be implemented to all active dentists registered in the Turkish Cypriot Dental Chamber and working in TRNC. The survey included questions about the practitioners' attitude towards endodontic treatment procedures and the materials they use. Questions were closed-ended ones with more than a choice. The survey was filled through face-to-face interviewing method by two researchers.

Results: 70 dentists responded to the survey. It was determined that 90% of interviewed dentists applied endodontic treatments in their clinic and 47% of practitioners used RVG (radiovisiography) as a periapical imaging method. Of the dentist, 42% did not find a need for a periapical radiograph after obturation, 11% did not use any periapical radiograph during treatment, and 22% determined the working length with the tactile sense only. The rate of using loop among practitioners is 19%. The most used irrigation material is sodium hypochlorite (85%) and most used intra-canal medicament is calcium hydroxide (66%).

Conclusion: Post-graduate endodontic programs should be considered and given importance in order to increase the current standards of the endodontic treatments in the TRNC.